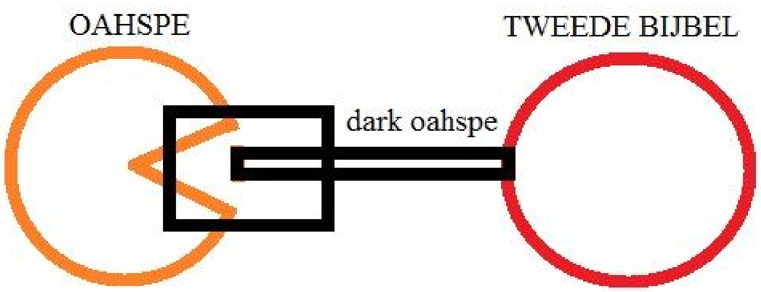
Oahspe II

THE DARK OAHSPE
[2002-2005]

Dutch-English manuscripts

De vermiste schakel tussen de Oahspe (jaren 1800) en de tweede bijbel (jaren 1900, jaren 2000).

Uit brieven van 2019

Ik had dromen van een soort van heel bijzonder metaal waarmee alles kon indelen, en waardoor het dus niet alleen verdiept en ingedeeld werd in een soort inventaris, maar dat dat ook beveiligd werd tegen oppervlakkige, boerse, blubber-energieen, verkeerd gebruik etc., dat had ik met name ook vanwege dromen over de Oahspe, en daar vroegen die entiteiten ook hulp voor omdat het net iets te 'licht' was, dus vandaar dat ik een soort van dark oahspe moest opstellen om die energieen weer te balanceren. De dromen gingen door, en het ging over mijn oude school in Harderwijk en dat er een soort van verbinding was tussen de Tweede Bijbel en de Oahspe. De Oahspe moest toen geholpen worden, en had ook heel veel arsenalen die gebruikt konden worden, dus twee legers die aan één zijde vochten, en allerlei dromen over architectuur. Het heeft dus ook zijn eigen dierenwereld, want ik kan me de (demonologische) roofdieren van de Oahspe ook nog herinneren, zoals die Jehovih leider was dan een witte leeuw. En ook had ik eens een droom dat je ergens tussen de weilanden dwaalde, en toen kwam je bij een tuin waar Belcanov stond, een Tweede Bijbels standbeeld, soort man van hemels steen die die tuin bewaakte, en die nam mensen toen op en nam die mensen mee in een bepaalde richting. Die dromen zijn alweer van vele jaren geleden. Belcanov komt veel voor in de insectische geschriften en de Tweede Bijbelse poetische geschriften.

Zo had ik vroeger ook gedroomd, dat was nog voor de verhuizing, dus al vele jaren geleden : Ik kwam op Harderwijk station aan, plaats van mijn school, en daar waren allemaal hele grote gebouwen van de Oahspe, en een industrie terrein, om al die leidingen te leggen van Oahspe energie, en het te kanaliseren. Ik vloog daar ook rond, en er waren allemaal hele grote demonologische roofdieren, veel groter dan op aarde, dus echt gigantisch grote leeuwen, tijgers en

honden, van buitenaardse aard, dus heel anders. De energie was ook anders. Verderop in de stad was er een overgangsgebied tussen de Oahspe en de Tweede Bijbel, en in dat gebied woonde Aart Bosman ergens, de man die Oahspe naar Nederland bracht. Hij had een gigantisch pand ergens waar zelfs een kapelletje bij was, en een bibliotheekje. Ik zocht hem daar toen op. Er waren dus ten minste twee stadsdelen : het Oahspe deel en het Tweede Bijbel deel, wat ook uitliep op de natuur, en dan nog een overgangsgebied. In de geestelijke wereld heet deze stad ook Sakan.

Daarna, na de verhuizing, werd ik in dromen bezocht door een oude Noord-Amerikaanse indiaans opperhoofd/ chief die zichzelf 'Horecan' noemde. Hij sprak ook over het Sakan gebied, en wilde mij voorstellen aan John Ballou Newbrough, de schrijver van de Oahspe, dus die ontmoette ik ook kort. Hij zei dat hij zich had gedistantieerd van de medische industrie en dat hij aan onze kant staat en ons werk ondersteunt.

De Oahspe komt uit Amerika, dus dat is ook weer belangrijk voor de Amerika brug, zoals ik ook vroeger een droom had over een betrokkene van ons netwerk (overleden vader van iemand) die op een hele grote globe wees naar Amerika.

Oahspe II

THE DARK OAHSPE

Preface

And I visited Jehovih, after he had sent a ship to save me out of that horrible wave. And he was sitting on his misty throne, but at the same time he was in bed, very sick, because of the cross he had to bear. And He spoke to me serious words. He told me that His kingdom was dying, but at the same time it was rising and ascending into soft lights. The wine of Oahspe had become old and tastefull, ripened to be swallowed by the earth. And I saw one leg of Jehovih coming from his bed, showing his paw, and I saw in his face that he was enticed, confused and tired, but at the same time a strange extasy took him away. And I showed Him, the Almighty One, the bibles I wrote and the sacred texts by automatic writings, by visions and dreams in which I was taken to the realms of the heavens, the hells and the underworlds, yes, even into the realms of chaos. But He couldn't read it anymore, as He was far away. And a soldier took me by the arm, and wanted to take me away from Jehovih's place, but Jehovih was screaming : No ! I want Him to write the second Oahspe, the Dark One, for our lights are eating us away. These lights of the soft have to be tamed by the lights of the dark. And Jehovih gave me a pencil which started to burn in my hands immediately. 'Now write, my son,' He spoke, and then He passed away. The soldier gave me a nod, and led me to the secret chambers in which Jehovih used to write. I knew He would ascend to a better place, and His soul would watch over me. From the high window I could see the gardens of Jehovih in which lions were sleeping. They were called the bloodlines, and their warmth started to glide into my soul.

Suddenly a butterfly appeared near me in the chamber where I stood. She was almost as tall as me, and she was wearing a sort of viking helmet without horns. Here voice was like an echo, and when she spoke the words seemed to split up into myriads and myriads charging the room with magic. And she said to me : 'You have done good, son,' and she took my pencil, and put a tall purple needle into it, and after that she took an orange needle full of ink and put it into the pencil. The orange thin stick was even taller than the purple one. Then she left. And as I sat down, I started to write.

And as I was writing I desired to read from the Oahspe, to search for it's lights, and my soul got connected to Jehovih. I knew Sekhmet would take his place, as she was the top of the Divine Piramid. Jehovih had always been a watcher and gardener of this piramid, but now he had to come into rest. Sekhmet needed to take it over. And Sekhmet's movements were like echoes, shifting time and chronology, and even the geography of the heavens, as she was the Everchanging. And her movements seemed to flow like shadows through the room as she took me, and watched the pencil of Jehovih. And she took a red tall needle, full of ink and magic, and pushed it into the pencil, and then she shook it. She was like the Flying Lion and the Hawk, injecting the layers of Jehovih's Heavenly Cosmos with fire. As the lights became darker, her kingdom slided into rest.

And Jehovih came to me in a dream, as He was sliding away. And I followed Him, and He granted me wings. And he showed me weapons unheard. And again He invited me to read the Oahspe to search for it's lights.

Oashpe II

THE DARK OAHSPE

Contends / Inhoudsopgave

Preface...2
The Insectian Book of the Dead - Papyrus of Izu - (Draminia Version)...4
The Dark Sorsol - The Word of Sekhmet...58
The Bible of Angels / Engelenbijbel..77
The Egyptian Bible / De Egyptische Bijbel...95
The Eternal Gospel / Het Eeuwig Evangelie..197
The Anubis Bible / De Anubis Bijbel...426
The Pulpus Popol Vuh..449
The Brannan Opening of the Mouth Ritual...472

The Insectian Book of the Dead - Papyrus of Izu - (Draminia Version)

Ova, sons of all sons, grandfather of all grandfathers, oh prince of the oaks, ruling over the heights of materos. You are the sun leading us to the city of balloons, where our hearts can rise to breath again. Oh, Ova, with your golden smile. Bow down over the heads of Venus. Lead us through the deathrealms of dwarves. You know all their books. Let us come together, so that we can worship you, oh father of all fathers. Lead us all to Izu.Teach us about the seven smiles of death, let the Okus monsters open the lungs. Oh, that they might store the balloons of lungs in the livers. Let the balloons of the livers rise to open the lungs, to fill the lungs, and to open the hearts. Oh, let Osiris ride the seven smiles of the dead. Let him teach us how to remove letters from stones of graves and sacrophagos. Lead us to the thrones of ashes, where we can smile with the smiles of death, to see the griffon rise, him with the golden smile. Oh open Salom, the hearts of the lungs, to spread the wings into tiger's ripples, in balloon skies.

OPENING OF THE WIDOW SPIDER - THE THIRD HEART : Osiris, son of Ova, you know the widow spider lying dorment between the two hearts of the octopus, as the third heart, the golden heart, where the golden nipple rises [Oh, Emelis Shatau]. Greet Marazanta, our son of hearts, our father of thruths. Let him raise the green lights. Bring our ancient ornaments back into the spine. Those ornaments we got from our ancestors, while Lords of evil took them away. Bring us away from all evil, and show us the righteous paths. Oh, Egypt, let it be Egypt in Izu. Sweet Belcanov, statue of ancient days, our watcher, speak these words to the hills. Let that which is proud fall, and let that which is humble rise. Teach us about the seven moons. Amen. Oh, holy Amen, son of Egypt, father of Lakus, raise the orange balloons and the checked balloons. Teach us how to contract hearts to do your will, oh almighty Cricket, lying on the heart of Osiris. Oh, you, with the seven arms, come forward, raise us again into the house of Thoth. Let us not be burnt, when we stand for the throne of Almighty Osiris, when his red eyes are searching our hearts. Let the soulbird rise, let our souls grasp the lights of ancient times before their times, to honour the ancient souls beneath the souls. Let us not complain and standing still in the realms of the dead, but let us descent into the bottom of the pit, where we can find the coin of Mary of Magdalen and her holy Sarsia Soul. Let the Sarsia Soul lead us back to the Barbarian times, to free the birds of paradise. let their souls guide us for the rest of our days. Amen.

Papyrus of Ra-Izu

When you come into the holy temple of Amon, touch the blue gold on his head, all you who are dead in these pastures in front of his house. Let the sheep guide you there. His holy books will guide you. Amen. Let Atu, the god of goats be mercifull over you, who passes over the rivers of the dead. Drink from it's waters to be connected to ancient souls. You will feel a spirit in your heart. It is the bird of Ra-Izu. Thoth will seal your foreheads by his holy waters. We will take care of your soul, that the smoke will not lead you astray. We will give you the eyes you deserve, when you haven't abuse your eyes to mock the spirits of the dead. There will come seven Judgements on the eye, led by the sword of Thoth. Blessed those who will survive.

SEVEN JUDGEMENTS ON THE EYE BY THE SWORD OF THOTH : First Judgement : You will say these words. I baptize my eye in the holy waters burning with fire, to see if I have mocked the spirits of the dead. If so, I will bear their pains in my own eyes, until I am clean by their judgements. I will receive the sword of the widow spider in my eye as a purifying. It will pierce me until I am blind to sinfull deeds. It will pull my eyes out if it would lead me astray. Lead me on the right paths by the eye of Thoth. In him we can see in righteousness. I am gratefull to your

judgements, bringing me into the lightchamber of Thoth, to watch the ornaments of the seven coffins of his candlestick. Second Judgement : In doubts we cannot see you. Wash us. Let softness grow in our eyes, to give faith to our brothers and sisters, love to the older ones and the younger ones, as our mirrors, the arms of our hearts. Let us not break one of these arms off, for then the lights of our eyes will fall away. Then I must eat the darkness, and slide through the dust. Amen. Let this softness test us. This Eye of Ra-Izu. It will eat me away. It will eat my eye away, if I would sin in your holy presence. Make me holy. Make my footsteps sacred, knowing that I am on sacred ground. Show me all the pillars of Ra's house, and show me his scribe, Ra-Izu. Let Izu lead me to the falls, to decide, which way I will go. Let me see the eyes of death, to adopt the ancient souls of the sacred ant and gnat. Third Judgement : Let Ra-Anu come forward, to lay the sword on our eyes. May it be sealed by attention. May it be usefull, and not a power to judge. The heart is a power to judge, while only the heart-eye of Thoth can rise to judge. In him all the judges get their eyes. Let him who is not connected to Thoth be thrown out into the deepest oceans and darkest places, until he finds the eye of Thoth to do well. The eye must be sifted like gold, seventy times seven, until it reaches the eighth day. On the eighth day the judges stand, allowed to judge. Lead our eyes into the eighth day, to judge or be judged. Let Ra decide, and weigh our eyes, to see if it's worthy for a sword pierced through it. Fourth Judgement : Let Sarsia, the goddess of ages see if the eye is connected to the ancestors of wood. If there is mock to an older one, let the sword pierce it, until it's clean. If there is mock to a younger one, let the eye be burnt and give the ashes to the birds of heaven. [and to the wild animals of the earth.] Holy is Sarsia. If you judge someone by clothes, cursed are you, for you will be naked, and your eyes will be eaten by crocodiles of the fourth death. Your soul will rot in your body, and will drag you into the rivers of dirt, where you will be rejected and scorned until you can only live by your tears. If you judge someone by occupation, cursed are you. If you judge someone by race, cursed are you. Your eye will rot in your body, until you have worshipped the ancient gods of the one you scorned. If you do this scorning with someone else to strengthen your back, you are cursed twice. Then it's better for you to get a hook in your eye to hang for seven days in the realms of the dead, where the birds of prey eat from your meat. Fifth Judgement : By the feather of the goddess Maat. She is the ruler of the heavens, and will watch you. She will give praise to the eyes of self-judgement and the eyes who care for nature and animals. If you scorn a weak one, you will be weaker. If you scorn a sick one, your health becomes of that person. If you scorn someone because of someones parents, cursed are you, for you will be an orphan. Maat cares for the soft of heart, the tender ones, and those of a holy rage.

Sixth Judgement : If you write scorn down on paper, you are cursed triple. You will not only lose your eye when you will appear for Osiris-Ra, but you will also lose your hand, and it will fall in the rivers of the dead, where the crocodiles of sekmeth eat it. Seventh Judgement : Blessed are those who can come through the Judgement on the Eye without falling, whose backs are straight, led by the blue light. Blessed are those whose griffin souls are caring for the weak and the sick, to see their health and strength. Blessed are those who travelled the seas of weakness and sickness to find the truths and treasures of the chambers of Thoth's house. Blessed are those who wrote with the hands of Thoth, while the Benu-bird was sitting on their shoulders, and the seven holy parrots of Ra. Amen. Their balloons will reach the eternal cities, where God will wipe away all their tears. There where they can drink from the golden wells of life, and from the golden eyes. There they will see the golden hand of Thoth. Amen-Ra-Amen. Blessed are those who let their souls be cleansed by the fire. The Varia-Bird will guide you to show you the threads between the threads. Amen-Thoth-Amen : Visitors of Amenti, those who glide through the last hall ... to watch the portals of Materos ... the halls of the dead of dwarves. Blessed are those who glide in, to travel along and over the rivers with the orange balls ... Blessed are those who watched the graves of dwarves ... blessed are those with an eye to the small things ... cursed are those who deny the small things, for they will be blown away when Materos sucks the holy ones inside ... Amen-Thoth-Amen

THE SEVEN HALLS OF MATEROS

You watched the dwarves the golden stares. Now reconnect to the souls of your gnome-souls and their ancestors.

FIRST HALL - TALGAMEN : Prayer to find the lost ships. I come to you, Talgamen, gnomestatue, almighty leprechaun of the ancient coins. I come to you, Talgamen-Thoth, holy scribe of Izu and the first hall of Materos. Write my names in your books, and give me from your divine food, when I will pass over these bridges, when I sail over these seas ... Do not let my ships sink, oh holy Ra-Talgamen, do not let me being eaten by sharks, but raise me high, in your balloons, to be in High Talgamen, I take flight. Grant me with the food of your griffons. Do not lead me astray. Have mercy on me, I am a humble soldier. Only living to save your animals, as they save me. As you glide into my soul, look for my lost ships, and bring them into my heart again, in my liver, lungs and organs. Let me take flight again to the cities of eternity. Talgamen-Amen. Don't let me fall from high rocks, when I enter your mysteries. Let your warmths guide me, and comfort me, and let your birds do not take me away to burn me. Let me write on your jewels, my love to you. Let me be your scribe, in the name of Thoth-Amen.

SECOND HALL - LOKOGAMEN : Is this the road to Belcanov, oh Almighty Lokogamen. I bow down in praise, without letting my lips flow. For it is righteousness you want to see. Let my words not be empty, but filled by deeds. Let my words flow, filled by fire, as balloons into your skies. Let me see your cloudships and eagleships, and the birds working there. Do your birds sit high ? I come for your almighty thrones, to watch your graves and coffins, to bring sacrifices to your urns, as words to the ancestors, let them be echoes warming them, until they are back. Let them rise from the deepest oceans, all these souls lost, worthy to be connected to us, as part of the ornament. Oh, holy one, of golden beards. Give your servants their beards back to pierce deeper into the halls of Amenti and the halls of Materos. I am yours.

THIRD HALL - BELCANOV : Where the holy statues stand. Where our minds can be dense again, to reach for the cold conscience, to live for the poor. To share all the riches, also to the realms of death. Let me glide deeper, and protect me against the flames of Osiris Throne. Let the snakes awake in me, to do the final decisions. Belcanov, let my soul glide, into your soul, where the warmth shivers. Let me take those who are afraid deep into my heart. For you are close to the depressed and those who fear God, having a green heart pumping inside. Belcanov, bless your scribe Anu, and your warrior Thoth-Izu. Let the seven spirits of Osiris watch over my soul, giving me a new spirit.

FOURTH HALL – ELSEFIC : Hymn to Elsefic. Glory to Elsefic, who gave us soft food. Waters coming from the rocks, while you had the rod of the seven suns. Baals were your friends, the donkeys. You guided them safely through your streets, giving them vanilla to raise higher and fly on butterfly wings. You gave ornaments on their hearts. You crashed their orange balls to bring them higher. You led your children by a striped rod. Your horns spoke thunder on high hills, where your phoenixes took flight. Osiris-Elsefic, praise to you, my Lord. Hide me in your seven judgements, when you are pouring out your bowls of wrath. Give me thunder to rage with you, and let my heart not be weak. Don't let me be a coward when you need me to speak. Amen-Ra-Amen. Elsefic, watch the ornaments, and weigh them before your thrones. Let your lamps guide me inside, to touch the deeper darknesses, where you hide. Let me be where you are, oh Elsefic-Osiris, and show me the seven Ra's of your spirit, your paths to the suns. Watch my moons, and weigh them before your thrones, and speak sacred words to test them. Let no unworthy food poison me in the abbyses of your streets. Let my paths be holy to eat from your checked divine food.

FIFTH HALL - AMENTI-RA : Drink me and weigh me, measure me in your deepest caves, to give me access to fruitfull grounds below the pits. Destroy my mirror, and give me yours. Amenti-Ra,

seal my hearts, also the hearts of my liver, to store the treasures you gave me. I cherish them, all these hearts, and the divine vegetables. Let your Elsefic rise on the sixth day, to watch the balloons of ancient days. Let me steal the forgotten days out of the halls of evil lords. Let me be an exorcist and a sacred thief, to bring your treasures and souls back to your temples. There, where the tigers roar. Amen-Talgamen-Amen. You are the holy Amen of the sixth soul of Amen-Ra and Talgamen-Benu. Your birds will let your spirits sour. The Ka's of your Ra will guide you by wet visions. While the dreams of the Ba will lead you through the night. You watch the golden suns. We are sacred pirates, in this hall of Amenti-Ra. Show me the ripples of your tigers, the juices of your sacred drinks. Show me how to use them holy, guided by divine steps. Oh, halls of Amenti-Ra, in the Fifth Hall of Materos, rise high. Show the worthy books in the deepest of the night. Let us glide into the drinks between the drinks. Bring the holy snakes from the livers to the lungs, restore the fleeces of the heart, united, to speak words of unity, as a sword to transform the darkness. Bring me the swords of Osiris-Shesmu, and that of Osiris Sebqa, for the mouth of the crocodile is wide open. Build my boats to come over the dangerous seas of Sonder Sun.

SIXTH HALL - SONDER SUN : She's the queen of my heart. She's the lady of the altars, rising high in Izu. Balloons are bending, while her wet stripes take place. We worship you, Lady of the Sonder Sun. Not in vain words, but in deeds and righteousness. It is filled by a rage, raging until you are home. We are your servants in this sixth hall of Materos, after Amenti. You are Materos-Amenti-Ra, mirroring in the sky. You are the rippling tiger, tightening the threads between the threads.

SEVENTH HALL – EMINIUS FIRE : You are the heart of Amenti and Ra, the heart of Sonder, where the octopus dwells. You have sent your unicorn to awaken us into this day. Take us to the golden fleeces, to drink from the divine tea. Let our minds melt away, if cold consciousness is your desire. Bring us to life and death, rippling as the forbidden fruit. Be our Adam and our Eve, our serpent and our God. Raise the halls of Amenti. Prepare us for the travellings over the seas and rivers of fire, to meet the dragons of your heart, the octopus of your desire. Don't quench our ofions [octopus-sharks], but purify them like gold. Amenti-Thoth, open your chambers to us, in Eminius Fire. Show us the baskets of your snakes, the checked ones and the powdered ones, and all those in fire. Give us the key to open thunder-fire, the Eminius-Shesmu. Serve your Lord, Eminius-Ra, who lives in the sun. Give him from the divine food ; Watch his ornaments when they die. Come with his urns to the flames of Osiris, to test your eyes and hearts, on the hands. Stand on his footprints, and watch yourself die to come alive again on the third and the fifth day. Watch Eminius Horus, to please his publics, the divine audience. In this you can pass the test to get the holy Amenti-Ra-Eminius suite. The checked orange suit to contact the divine Eminius Lions and Wild Cats of Ancient Days. Amen-Talgamen-Amen.

RITUAL AND SACREMENTS TO CLOSE THE DOOR OF EMINIUS-AMENTI BEHIND YOU : Lords of Amenti unite. Let me be the salt on the ground, so that no one can steal this divine fire of Amenti-Toth. It burns once and then it leaves forever, until you leave forever with it. Oh, holy Lord and Doorkeeper of Amenti's Rod. Save your son, Lucifer, from the wrath of the ancient Hebrew-Babylonian fallen one who didn't want to pierce the Halls of Amenti and Materos. Burn him in Eminius Fire. Divine Amenti Lions of Amenti-Lucifer, you are free. Do not sin. Your hearts will be purified by the pure flames and the sulphur of EMINIUS-SARSIA and her heartsoul AMENTI-SARSIA. Ra-Amenti will stand behind you. Eminius-Lucifer, you are free now, you and your lions. Do not sin. Your hearts will be purified by the pure flames and sulphur of Marion-Eminius Swords. Eminius, be closed. The sword and altar of Eminius is now in the hands of EMINIUS-SEKMETH.

RITUAL AND PRAYER TO NOT TO BE EATEN BY THE CROCODILES OF EMINIUS-LUCA : Raise me father, make my heart pure, let your sacred crickets cover my eyes. Let me not

judge the dead, let them not judge me. Bring me out of this dark passage and lead me into your circle, where I can eat from the solar dishes. Give me a helmet brought by your eagles to have a light in this deep darkness. Let me trust on cycles and circles, and also the symbols of your panthers in the temple of eight. Let me escape into a new week. The week of your golden breads. Let me have my own altars, to sacrifice myself instead of others. When I stand before the altars of your golden breads, then cover my eyes by your bristal brivals, to have your golden neon lights. Lead me into your chambers, oh father, to see the coffins beneath the coffins, to touch your holy butterflies. Make me drunk, lead the boat over your river, and bind the heads of crocodiles. Let them not eat my feet. Cover these by butterflies. Let them not eat my legs. Cover them by the shields of turtles. Let the heart-eaters not eat my heart, but let the benu-bird, your benu-bird, lead me inside your caves. Make me thin enough to enter. Let me discover the lines between the lines .. To make them bend into solar lights. Show me the halls of the elves of dead. Draw these circles on the walls. Aton-Amen-Aton. Let me in, dead man, let me in, to let me watch your graves. Lead me to your coffins, to see the ornament of death. Let me drink from your urns, to touch the holy water. Streaming from death, in your chambers I desire to be. Let Belcanov-Aton lead me inside, guiding me by the red light. I don't want to stop here, for crocodiles are behind me, wanting to eat my soul. I see your house as a doorway, to the house of the elves coffins. Oh, orange men, oh black men, oh hard men, guards of the elves graves, make me hard enough to enter, soft enough to walk through walls. Let me follow your waterlights, to be one of them ... I will worship the lines between the lines, and also those beneath and beyond, to become one of them, always thinner. I will be thinner man, oh harder man.

Let me enter.

You cannot enter.

Why not ?

You need to return to Belcanov first, to reach for his sixty-six coffins. Then you will be hard enough to be a harder man.

I am now a harder man, can I enter ?

No, you cannot enter. The publics and the audiences don't accept you. You first need to be a softer man, when you have returned to Elsefic. You must first dive into his sixty-six coffins, seventy-seven graves and eighty-eight cities.

66,77,88 Can I enter now ?

Yes, you can, for you are a thinner, softer and harder man.

HYMNS OF OVA [APPENDIX]

Osiris-Ra, I knight you in the order of Varia-Birds, the souls of Izu-Indians. Praise will be to Osiris, throning in the Halls of Amenti. Praise will be to Thoth, whose house is built on the deathpillars of elves. Osiris-Ra, the Dark and Black Elves will be sent forth from your chest. Oh, Osiris-Ra, don’t fear when you walk through the temples of materos. They will initiate you deeper. Let their stings guide you. Osiris-Ra, son of Ova, god of oaks. We bring in you the Atu, the god of goats. Guide them over the hills into eternal bliss. You have the rod for it.

Osiris-Ra, you will have the following illuminations and enlightements, while you are following the paths of sacred ancestors. You will adopt their gods. You will come beyond good and evil. You will

come beyond winning and losing. When you have created a faith for the first time, it will strengle you. And the enemy of that faith will save you. Then you will create a second faith, which will strengle you, and again the enemy of that faith will save you. Then you will create a third faith and the same will happen, which lets you rise beyond good and evil. There you will find the pillar of the purple gnat, a most important pillar of the house of Thoth.

THE HOUSE OF THOTH – BUILT ON SEVEN PILLARS – THE HALLS OF DEAD ELVES – AVANI : Welcome to the Halls of Avani, the underworld of Elves, where the elf gods of the dead dwell to judge all the dead. Be in fear if you have sinned, for they don't have mercy. They pierce hearts, lungs and organs. There is no grace, only purifying rituals. There is no forgiving, only self-sacrifice until the price is paid. You must work and change in their coccoons, or you will be damned to destruction in fire-sulphur-salt-acid. In the Halls of Dead, speaks the Upper Ova of Life and Death, the Souvereign Prince of Judgement and Damnation in Khert-Neter, you can be illuminated as Osiris-Ra to see the misleadings of gods and upperbeings, and the lower beings with their spirits. You can dwell in domination if you will make the journey through Avani. Only then you will be set free from these misleadings. The rest will sink and drown.

PRAYER AND RITUAL TO NOT BE DROWNED IN THE WATERS OF AVANI : Dangerous sirens live in the waters of Avani, drowning men and women, children and animals. Fight against sexual desires in these areas. Do not satisfy yourself by luxury. Do not eat too much fruits. And if you decide to eat fruits, mix them with potatoes and onions. Do not wear socks in your shoes. Do not cut your beard too often, and woman, do not shave. Women, reach for the waters of Sheri, your guard in the waters of Avani. Invoke her by candlelight. Speak her name into the flame. Wear torn clothes and cover your head. Speak these words : Qebh, celestial waters, let me drink from you, and shine your four lights in my Ka [spirit]. Qebh, celestial waters, bring me to Khert-Neter in Ra-Izu, into his lungs, where I can receive the golden heart, the golden nipple [On the Emelis Shatau]. I bow to Ra and his Bennu-Bird, his heart-soul. Plant in me the streets and skies of Khert-Neter [the balloons], where my Akh can rise [illuminated heart-soul]. Qebh, celestial waters, lock golden doors behind me, and destroy my enemies, the sirens. Amen-Ra-Thoth-Amen. Qebh, you have the golden keys.

PRAYERS, SACREMENTS, HYMNS AND RITUALS TO BECOME A CITIZEN IN KHERT-NETER : Oh, city of the dead, take me in, give me a house and divine food. Bring the four fires to my Ka, and let me dwell in my Akh. Osiris-Izu, lead me to your islands, to show me the pillars of Thoths House. Give me the twin-Akh, and the twinlion-heartsouls. I am Horus-Ra, I do no sin. I haven't scorned the gods of my town. I speak righteous words. I haven't sinned with my mouth, I am Horus-Ra. Give me a double heart-soul in my liver, as I enter the Anu-house of Khert-Neter, where the Aged Gods live [and the Aged One]. Give me the twin-tiger-heartsouls, and open my mouth in Khert-Neter. Allow me to speak and to be silent, to whisper and to speak loud. Amen. Allow me to move myself. Allow me to breath. By the Lake of Flowers, give me access to Sekhet-Hetepu [Fields of Peace] and the Sekhet-Aanru, to reach the Minewood behind it, where the Aged Children Dwell, and the House of Thoth. Qebh, let me drink from the celestial waters there, floating from the divine food. Bring me to Khert-Neter in the Ra-Food, and to Khert-Neter in the Minewood. Lock golden doors behind me, oh golden Qebh, and give me the twin-crocodile heartsouls, from where the Benu-birds can rise. Give me the million-armed heartsoul in my golden heart, and give me the million-hearted sun in my scarabee [beetleformed heartshield]. Amen, give me access to Elsefic-Khert-Neter.

First Hall of Avani : Prometheus-Amy

Second Hall of Avani : Prometheus-Emily

Third Hall of Avani : Pillar of the Purple Gnat

Fourth Hall of Avani : The Egg of Kenken-Ur [guarded by Eric Zwarzenei]

Fifth Hall of Avani : The Egg of the Tiger

Sixth Hall of Avani : Eminius-Marazanta

Seventh Hall of Avani : Eminius-Amen

HALLS OF KELB

The elves of Ra holding the staff of Ptah, to measure the heart. If it's not thin enough the heart will be eaten by Ammut-Ra, for then it has sinned against the gods of Izu and Ra-Annas. If it's thin enough it will be struck seven times by the thin strikes to prepare it to enter the halls of Khelb. Here the birds of the brown nipple live to bind the hearts by charity, to raise them into the warmachines again. On these battlefields of the dead the hearts will become thinner and thinner to escape from war into war, until they receive the golden nipple of fire [On the Emelis Shatau]. Hail Ova, son of the birch and the holly, for his icecreams set them free. They can move again, and talk again. They are now sons of Ova, sons of the Sacred Oak.

By Banana mixed with Vanilla, the lion's face rises, the Golden Nipple [On the Emelis Shatau]. They are now eating from the brown food of the oak, in hairy fields they live. [in hairy skies]. The staff of Ptah had struck them and led them, to small forests in the deserts. While the black panthers care for them. Their hearts have been struck, and now their livers and lungsouls will be struck, and even their other organs, so that they might escape through the splits in caves. Their hearts have become light as the feather of Maat, and they have eaten well from her treasures.

They have defeated the watchers of the thinness and the evil lambs, to become blue fire, the face of ammon. They have pierced the halls of Materos and Avani. The seven halls of Khelb are seven boats to sail over the rivers of death, hell and lies. These rivers are seen as sacred riddles, as wilder animals they need to face. The halls of Khelb are the Insectian Halls of the Dead themselves.

Hall I – Lapoendria (Land of the Wasps)

Hall II – Perlottia (Land of the Winged Insects)

Hall III – Brannan (Land of the flies)

Hall IV – Lapsalvania (Land of the spiders)

Hall V – Lalmageln (Land of the Stinging Insects)

Hall VI – Bilmageln (Land of the Shining or Poisonous Insects)

Hall VII – Ant Ship

Can I get access to the Halls of Khelb ?

You must be Ra-Izu. You must have visited the seven coffins of the faeries, and you must have read the pyramid texts of the dwarves.

I have done that, can I have access to the Halls of Khelb now ?

You must be initiated in at least seven piramids of different Izu-Indian tribes, and you must have defeated the evil chicken of Radth.

I have done that, can I have access now ?

Go in, and take from the forbidden fruits of the Halls of Khelb.

Here Maat-Izu will weigh your heart and liver to her sacred feather. If one of them is too heavy, it will be eaten by Ammut-Izu. Then you must go through the seven nights of fear, where your lungs will be weighed to the sacred feather of Maat-Izu and Sekhmet-Izu. If it will be too heavy it will be eaten by Ammut-Lapoendria.

Then your souls will be put to the sacred staff of Ptah-Izu, and when one of these souls will be too short, it will be eaten by Thoth-Lapoendria.

Then the souls tall enough have come to the coasts of Lapoendria, to come into the Ra-Lapoendria ship. On the seas of fear they will be judged, to see if their hearts and livers are guilty or not. They will be punished on the seas of Lapoendria and taken away by dangerous animals, by birds and fishes, to see if they are worthy or not, and to purify and test their souls. They will get seven thorns in their flesh, which will depress them, repress them and isolate them for a period of time. Here they must fight against the evil lambs.

In Perlottia, where the winged insects live, they get their wings to take flight from coffins. They will receive the flying heart of Maat. They will receive many of her heartsouls, and they will be put against the many rods of Thoth, to see if their hearts are sweet enough. If not, they will be eaten by Ammut-Thoth. Then they will be put against the rods of Sekmeth, to see if their hearts and livers are soft enough. From these rods the snakes come forth ... and when they aren't soft and flexible enough, and when they cannot have ripples and balance, they will be eaten by these snakes of Sekmeth. Then their souls will be in Eminius-Fire.

When they are soft like Sekmeth, they will have her lights in their Ka's ... Then they will be prepared for the fires of Brannan. Here they will experience all different sorts of pains, fevers and dizzyness. Here their hearts will be laid to the heart of Ra-Brannan, and when their hearts aren't hot enough they will be spat out. It is a burning heart, full of Emenius Fire and the fires of Brannan.

Piramids on Izu

If you have the winged Eminius heart with the seven twinsouls in it, then you have access to the

pyramids of bristal brival :

The Red Golden Pyramid of Za-Sinysen-Vu

The Green Golden Pyramid of Za-Sinysen-Vu II

The Blue Golden Pyramid of Za-Amon-Ra

Pyramid of the Golden Pear, where the tombs are of Pharao Za-Sinysen-Vu-Osiris, and of Za-Sinysen-Vu-Ra.

Spells for opening the pyramids of Brannan :

Oh, Osiris, mighty Ra, open the pyramids of Brannan. Show me the names, and let black doves cover them by their wings. Let your holy and sacred hands take me in, and initiate me. Amen-Ra-Amen. King of Brannan, give me the keys to your home. I bow to your holy sands. Give me Jericho and Sodom, and let me destroy the evil snakes by the red stripes. Pharao's of Brannan rise up to give me the rods to destroy the evil donkeys holding away the sweetness. Let me destroy the unholy goats who guard the gates of tallness. Give me the hoofs of goats to let me rise. Let me rise from the seven kettles of the goats. Let me be ashes from the ashes, smoke from the smoke, as your holy servant, lead me to eternal paths. Oh, Osiris, mighty Ra, give us our Khu's, our eternal souls. Let the Khu-birds guide us, into the eternal pastures of Brannan. Here is where our home is, here is where our hearts are. Oh, Pyramids of Brannan, show us the holy feathers of Maat, and let them rise in our hearts. Let truth guide us, Amen-Maat-Amen, let Toth seal our foreheads by your mighty lights. Bring us to Draminia, the roots of life. Show us the depths of Amenti in Brannan and Draminia. Let Jericho and Sodom rise. We ask you to lay your rods on our foreheads, and to bring your feathers inside of us. Lead us to eternal paths, oh Holy and Sacred One, and give us your winged Khu-hearts. Bless Brannan and Draminia, bless Marazanta, Lord of the Insects, and bless the White Golden Hand, the Lord of the Flies. Bless our king and emperor of Brannan, and give us access to the rivers that lead into your pyramids and tombs. Let us dwell in your chambers forever, to read their texts, and to receive our golden Khu-twins. Oh, eternal soul, rise and lead us to Shesmu, the heart and sword of Osiris. Bring us to Horus, his holy striped tongue. Amen-Toth-Amen. Give us the heart of Ra. Lead us through the sunsets of Brannan, through it's halls. Amenti-Ra-Amen. Tem, feeder of all Ka's, feed us, and bring our Ka's into the rays of Amenti-Light. Tem, tamer of our Khu's, let them come forward as twineagles and twinsnakes. Let them possess and transform our ba's. Brannan, bring the feathers of Maat in our lungs and eyes, so that the red stripes can come over her enemies. Let her make jericho rise. Let her rebuild it's walls. Bless her walls, bless her. Amen-Ra-Amen. Bless the lights of Brannan, and bring our hearts to the candlesticks of Toth, to show if there is any darkness in our hearts. If our hearts aren't light and bright enough, then let Ammit eat it. Bring the candlesticks of Toth in our ba's, ka's, akh's and khu's, to let them enter the sacred sahu. Give me the sahu of Ra, of Osiris and Shesmu, of Sekmeth, Amon and Aton, of Isis, Tem and Nun. I come to the White Golden Piramid of the Winged Snake of Brannan, to bless all four openings. I enter through West, and follow the paths of the sunsets. Let the seven sacred sunsets guard my mouth, and guide my lungs.

Brannan is the Jaw, the ashes from the ashes, where the power to speak dwells and the power of

silence. Here silver striped roads (tigers) lead the deceased one to the land of the Leprechaun.

Leprechaun Halls of the Dead (Kerses Minds)

I – The Coffins of Uncle Peacock

II – The Coffins of Uncle Unicorn

III – The Coffins of Uncle One to Ten

IV – The Silver Coffins of Faery

V – The Golden Coffins of Faery

VI – The Purple Coffins of Faery

VII – The White Coffins of Faery

VIII – The Black Coffins of Faery

These coffins are described in the Faery Coffin Texts and the Faery Book of the Dead.

Those ones who have pierced the Halls of Khelb and entered Lakus and Kabbernal, oh holy ones, who became hairy with bald oasis, who became the hairy of the hairy with the baldest oasis below, who bows before monkeys and monkeyraiders, he will get the white golden flour and be the king of it. He whose heart has been measured by Maat-Kabbernal in the Halls of Maati to the feather of fire. If your heart and nipple would be too cold it would be eaten by Ammut-Acha. Your heart must be hot enough to enter Acha. Also your eyes and lungs will be tested. You will give birth to the creatures of Acha by your mouth, for it's the land of the mother. You will use your mouth to give birth. It will rise from your stomach and your breasts and then you will vomit. Amen-Acha-Amen. Then you will give anal births. Amen-Acha-Amen, for it is the land of the mother, and she will hunt for love. Then it will rise from her legs and her feet, and she will give birth by her navel and by her shoulders, while her breasts bring forth the white golden chocolate. Amen-Acha-Amen. And these bison have travelled from sun to sun, from heat to heat, through deserts of the nights, to watch the dark flames. This is the land of the bison. Amen-Acha-Amen. They have defeated the evil goats, and made armors of their bones. They are searching for the brown gold. They have made houses in their hearts, like bees in their nests, assimilating the lights of the sun. They have defeated the killerpigs of the light, and have travelled to the darkest suns, rising into Eminius Fire. They have rode the evil chicken without falling into temptation. They are free of sin. Amen-Acha-Amen. [And these men, they give birth by hyperventilation and Epilepsy.]

Oh those who have reached the boat of Ova, to reach for Izu-Egypt, welcome. For you are here the cakes of liberty, oh pilgrims. Pilgrims of a lost sun, smile again with the smiles of Osiris. Oh, those who have reached the boat of Ova, to reach for Izu-Egypt, welcome. Oh, those who have died the

fourth death, come to the underworld of Izu. Here the land is soothing, here the lies are riddles of truth, here the hairs are burning like lucifers, and here the hairy are in fight against the bald ... It's in the songs of monkeymen ... the hairy against the bald, making new religions in carbon smiles.

Holy to those of the oaks, holy to those of the hollies and the white trees. Holy to the one entering the boat of Ova, to sail the green rivers to the Emerald Sun. They will bow down and freeze their heads, after the strikes of chocolate. They will walk the cold roads to Bennes, the land of trees. They will rise into the comics, to freeze their hearts into the books of perlottia. Perlottia again, to eat from the purple strawberry and the purple chocolate, in arms of emerald, the eyes will be opened. Perlottia again, under a mother’s breast, it’s easy to agree. There are teeth in these lips, teeth in these lips, while the glues fall and hide. They take you away to seven graves, these seven coffins and seven halls of Bennes in death. You will worship death and see it’s glory. You will follow death, to come alive again. Deep in the coffin you will find your shell. Give the land the strike, be a judge of judges, when you passed through all these judgements of the gods. You are still a survivor. You will write down the holy texts of your ancestors and learn them by head, to tell them to your children. You will know their symbols and their smiles, the smiles of death. You will speak to them and they will speak back. They will lead you to the secrets of ages, and you will say you have survived. Under the strikes of death you grow younger, to stand as a tree, in bennes rivers.

I - Puchalini -

Boys from Lynx II - The Land Beyond Cockaigne

1. enchanted bananas /2. tight embrace /3. where love ends - golden pirate ship /4. snares of stereo

II - Tupuchette -

Poetry from the Latin Buffoon Puppet II

1. queen of hearts - liberation /2. picnic papers - so far /3. July's End - checked snake spoons - watch him closely - golden zebra

III - Tuvunius

1. High Materos /2. The Ganner Clown

IV - Fluvulua -

Poetry from the Latin Buffoon Puppet III - When the Purple Becomes Green

1. truth called belcanov - ballerinas dancing /2. Kerses minds /3. Sonder Sun/ 4. chessboard's shoeshops

V - Pirfumata -

Boys from Lynx III

1. waving flags - Dwarve's Rain /2. black coffin - billiards day - curse of business /3. Antartica /4. vanilla days /5. graves of matadok - Eric Zwarzenei /6. ladybugs /7. bananas chessboard

VI - Kazuponia -

Boys from Lynx IV - Creatures from Paradox

1. Prince of Comics /2.banana hearts /3. the journey - Dangerous Tiles - Truants /4. golden picnic / 5. Eminius Day /6. nightmares of truth

VII - Insutinia

Puchalini

1.

enchanted bananas

1. Boys from Lynx II ; The Land Beyond Cockaigne. You must fight for the money, and then you can do business ... It's nine o clock, it's bedtime soon ... 2. You have enough money to write a letter ... and tomorrow you don't have to go to school ... 3. All these fruits were just stories by mirrors opening, this black fruit leading you to the world of dwarves ... [b. The bragging of tax brought large publics to you ... so now she is on turn in chess ...]

4. The number's in the flame, while breathing in these mirrors ... [b. It's the silver strike they say ... you must swallow deep ... to reach the golden shoes ...] 5. The frog has some movies ... He's a tranvestite ... The frog has some old castles ... [b. I'm breathing deep ... and the coins are rolling ...] 6. I gathered them by going to the battlefields in the deserts ... [b. where the pick pock family still steals ...] 7. Oh ornament, you raised your glues high. [b. We are now on high materos.] 8. The frog is your friend. [b. He's now spitting sand.]

[9. These seas of flowers are my sunglasses making me blind for what's going on ... I don't care what's going on, for it's just a story ... The frogs bring these flowers ... They are the masters of the ponds ...all these mirrors opening ... until you don't have to swallow anymore ... it's the land beyond cockaign ...]

2.

tight embrace

1. The chocolate front is open ... the charity was just a lie ... [b. It rose from the book of lies ... teaching you how to ganner ... To spin your own wines ... Still these sails on the backs of sharks .... bringing you to your own rios.] 2. It spins, it is the master's touch, to keep you addicted to someone you are not ... and you split up you had to marry to yourself ... [b. the brown mirror brought you there, by knocking on old chocolate ....] 3. And now you're getting colder by the black divorce ... falling in a blue sea ... where ancient and mythical fishes rise ... [b. this banana was enchanted ... and now you stare at it's checked spoon ....] 4. In the hand of the prince. He's losing it ... [b. Charity the other lie of the black rose ... while you dive beyond this world of mirrors ... to the original strike ... you don't need these clocks to let you wait for nothing.] 5. ... You are just sinking to ... the land beyond cockaign ... where seas of flowers make you so insane ... three pale purple flowers you got ... [b. And now you're here at the end of the day ... standing in purple snow ... you're crazy now, thinking you were normal before ...] 6. This is where all ponds lead you to ... you fell in these seas ... with all these strange perfumes ... you aren't hungry anymore ... and what is this stench ... did you ever smell that before ... [b. The ladies of the sides of chess, they run so fast .. to you .. in colours of red, white, black and blue.]

7. While green masses they survive ... [b. bringing you to high materos.] 8. And you see the checked frogs swimming like whales ... like glitterships ... they are the masters of the pond ... they enchanted the golden ships into banana's ... [b. This is the world of the blind ... You don't have to run. There are no movies anymore ...] 9. There's nothing speaking here ... only some comics ... and that is enough ... [b. the fires don't have to burn anymore ... everything is frozen here ... while frogs swim so flexible ....] 10. I wonder how can they be so free ... they are blind ... reaching for new shores .... in these seas of the jewelled flowers ... [b. Checked snakes on the sides of chess, rising like balloons. While it all gets smaller, till the soldiers fall down. They are bowing, in december skies.] [11. I don't want to be in charity ... I don't want to be saved ... I don't need your stories, don't need your movies ... I don't need your swanlakes ... I don't need your Jesuses .... I don't need your birthdaycakes ... Let me be alone ... oh, let me be ... with the boys from lynx ....] [12. You had normal skies. And now we are on high materos, raking the skies, watching our chessboards.] [13. Calm down, you prince. Your mother raked you, and now you rise like the balloon. I always shook your hands both, so calm down, my prince, calm down.] [14. You were a mother's ornament on a candy's cake ... Calm down, my prince, calm down.]

3.

where love ends

1. Finally where love ends ... an orange balloon stands ... [b. bringing you into high materos.] 2. Where sunset rises .... These boys from lynx still leading the blind ... [b. I don't need to see your movies .... I rather be blind ... having my own delights inside .... with these boys from lynx ...] 3. They still have their tight rings. [b. These boys from lynx ... these criminals inside ... so misjudged by others ... so misjudged ... while others use their mirrors ... let me use my boys from lynx ...] 4. No one's speaking there ... only some comics ... [b. While chessboards are muttering.] 5. While ladies of the sides of chess, they're whispering ... soothing the trousers and the flowers in the night .... we're in dark materos .... raising sunset, while sinking deeper into the skies ... [b. Your balloons were tight rings. They're coming from the seas of cold conscience .... These boys from lynx ... these criminals inside ... these pirateships .... making me blind ....] 6. And now I'm drinking tight juices ... coming from the bottles of chess ... While checked snakes let the syrops sink ... [b. into another space.] 7. Where love ends, the rings so tight, coming from the edges of a chessboard [b. you never understood. These lazy cats you cannot hide. We're now in soft materos .. inside ... in high skies ...] 8. Farewell, summer skies, I'm now touching december's sun, with all these ladies of the sides of chess, raising their bottles in slow motion to do quick attacks ... I'm still reading loud in these books of wars ... while you're whispering ... making my rings so tight .... I'm in high materos ... tonight ... [b. Please lock me up in your checked cellars.] 9. I want to see the movies on both sides. It made me blind.

golden pirate ship

10. These enchanted straight blue bananas ... these ancient mythical fishes ... make me blind, make me deaf ... [b. to hear the most beautiful music ... Oh, pirateship ... turn me on ... turn me on ...] 11. Don't keep your pictures of fright ... [b. but try to find the fairytale inside ... by this little light ... of the boys from lynx ... with their rings so tight. These rings are checked ... They look like mother's lips ...] 12. I saw the painting. [b. By making us blind, they show us the most beautiful paintings inside ...] 13. These boys from lynx these criminals inside .... 14. These are seas within seas, while boys from lynx have the machines of deer in their pockets ... These are ornaments within ornaments ... these are boys from lynx ... [b. I'm fainting while I see their pink ornaments ... An Epilepsy boy is what it sais ...] [15. These monsters of rock .. spreading their delights .... where tears are coins ... and where the softness is their fire ... the land beyond cockaign ..]

4.

snares of stereo

1. They know the snares of stereo. They know the snares to move the tears. [b. This land beyond the custard ....Listen to the tranvestite .... These wizards hearts.] 2. Old frogs sit behind the chocolate, with peppermint lips they smile. [b. And now there's a golden pirate ship in blind seas ...] 3. Old frogs sit, with deer in their pockets, raising the flags of business high. [b. It comes from old pockets ... Grandfather raising his checked snakes high ....] 4. On snares of stereo I sit. [b. The handicapped guys make the good movements ... It's such an autistic sight ... the silver strike made us deaf ... and now we hear the magical musicboxes inside.] 5. .... The beating hearts of wizards ... these banana hearts ... they make golden jokes on golden pirateships ... while silver spreads the songs of silence ... [b. these plastic waves with crocodile boots ...] 6. I'm watching the stars of the tranvestite. Checked books in old bottles ... reaching for Mozart's skies ... [b. I'm watching the handicapped and autistic stars .... the stars of dementia bringing us here ... on the wings of misunderstanding ... we found our true friends ... by accidents and mistakes ...] 7. They have friendly fishes leading them through awsome realms ... [b. turning so wild in the night ... so wild ... these wild stars in pink delights ... presents from pony ...]

8. Don't misunderstand me in this slow-motion ... [b. For your cars might crash .... to reach the city ... of the silver sails ....] 9. Dare to hide .. when he's watching the show .... He .. the old tranvestite ... [b. This plastic wood would be good to be a suit ...] 10. The wood is soft in marchpane land ... [b. but this is the world beyond cockaigne ...] 11. If coins are slaves, then why do I pay ... [b. I need to free the birds of cigarette .. and touch the golden cigars ...] 12. From how many books of lies did you tell ... My shadows locked up in books of wars .... You created them ... while giving me sunmilk to drink ... [b. from pipe's conspiracy ... like frozen soldiers they march to their destinies ....] 13. With chinese lanterns .. with wild worlds inside .... wild lights .... these are bakerman's faces ... [b. with so many nipples on it ... while some say they have strange skindiseases ... nippleheads they march] 14. .... Through chinese lanterns ... so wild ... touched by thrillers ... they come alive inside ...[b. but this is the land beyond cockaigne ... they do movements so insane .... while wizards hearts lie on a dish ... beating while you feel so strange inside ... shadows on the wall ...] [15. These coins are slaves and sacrificed by religion ... when they become blind and deaf ... wild and handicapped on the wings of an autistic child with the wings of dementia ... they can reach for the thistles and the stinging nettles to become free again ...] [16. By tight rings, I'm now a chessboard's soldier ... Here it's okay to fight ... For no one really wins ... and no one really loses ... We all feel the pain ... of a new world coming ...] [17. It's opening the world beyond the chessboards ... Strange traffics .... into strange books ... These soldiers they march .... through cold materos .... to see the edges of the chessboards ... where strange apples grow .... Oh, let us eat them, they make our hearts so tight ....] [18. Father drinks the old juices ... He doesn't see the soldiers moving to another chess ... While playcards are floating ... Inviting others to ... the grand desire .... this world beyond the chess ....] [19. Playing on bakerman's hearts, while strange powders are spreading ... covering these worlds by snow ... lapoendria smiles .... It's a strange drum ... And all your coats are different now .... checked ... marching to the world beyond the chess ...] [20. It's breeding elves, growing tall under Bekehelm's helmet ...]

Tupuchette

1.

queen of hearts

1. Poetry from the Latin Buffoon Puppet II. If protection is a big attack, where do we hide. If love is the Big Lie, where can we have our tent ... if your embrace is to die ... 2. If I am not the same as you are, how many fights will we have, or will we die by good business holding our last grip. 3. A chessboard of angels you gave to me, but now give me a chessboard of pirates, to escape, just to escape. For every step is a market, and you know it is to enslave us ...Is there one way out here ? 4. If your kiss is a big shark, if my mouth is too fragile ... Who eats who ... Or is that life's destiny to die in high materos ... 5. If eating is like playing chess, then I'll do it ... For then there's room between you and me, enough room to escape forever ... do we eat to become free ?

6. Oh high queen, high materos, smoking tall striped cigarettes, was our marriage to finally escape from you ? 7. If your bed is the killingfield of books of wars, then why should I lay myself down there. 8. Why can't it be a chessboard of pirates ... [b. Queen of hearts rise. These messages are full of tax. Blackgrey striped snakes become so small. In lightblue boxes they survive. Them with their silver stares.] 9. Blue honey, come out of bed, there are chess-apples hanging, roses are coming, becoming so small ... It's June. [b. Let us hide, and play in this secret garden. We slept too long.] 10. Honestly, my darling, winter would show up if we would lay down here. Let's burn our beds by a snake's sting. [b. Only fools would enter their own footsteps again. We are now in high materos.]

liberation

11. On mondays we play on burnt schools. [b. On sundays we play on burnt churches] 12. Liberation, oh soft queen, from the Faery's Book of the Dead, you rose as a daylight chessboard dream. Hiding all your pirates, ready for the attack. [b. If it's all there, then it is okay.] 13. Liberta, running alive coming from the Books of the Dead, coming from the golden cigars you could never understand. [b. she's playing in chessboard-apples, the fruits are young this time] 14. Let me stay in high materos. Let me watch the video smile, the stripes in the air. Let me do it in Elsefic's name. [b. He with the striped snakes, while they are getting smaller.] 15. On tunes' deliverance, watching the golden smile, the stripes in the air. [b. Towers stinging through the watch of Brannan.] 16. The Books of Weddings brought me there, these books of wars, made the killerpigs of Moses fly. [b. And now he's riding them] 17. Bring me Moses. Tear his clothes. Bring this mother's boy to the lands of water. [b. This doll is just some boxes of lightblue lights.] 18. It's like a puzzle, on the chessboard of pirates you are safe. [b. Time enough in Brannan. Always reaching for fourty-one hours.] 19. Queen of hearts, how many hearts. [b. How many hours on a sunday's stream.] 20. Ancient liberty in high materos, ruling the streets, with stripes undercover. [b. This Epilepsy boy comes from the chessboard. His mother raised him tall.] 21. He cries like sand. His days get smaller. [b. Lucifers so striped gave him new names.] 22. He's the red chessboard, where angels used to play. But now she is hiding her pirates there. [b. So paranoid, while their strings are so fragile.]

2.

picnic papers

1. Johaffa, your princes are of gold. [b. They wear pirates' clothes under their prince's suits, while they are filled by the rubbish of the killingfields.] 2. Johaffa, your daylights are cold. Still an angel of chessboard-fields, dignified kills by striped swords. [b. Unicorns on both sides of your mouth.] 3. Watch your soldiers on the prey, your soldiers of prey. [b. Watch them watching the buttons of their suits. These are coming from the killingfields. From books of lies they rise. Oh watch them.] 4. Johaffa, still wearing names above names. You're a yellow golden chessboard ... It's July ... Oh, ornament on Brannan's watch [b. It's July.] 5. Briefly .. underwater ... searching for prey ... Johaffa ... [b. Now there's tea from the killingfields ... tea from the killingfields ... while roses are

dying ... Stand strong on your chessboard.] 6. Underwater prey, underwater mourning ... watches go slow ... to make quick dives ... churchbells tighten the strings, by iron stripes .... [b. Johaffa, watch the mourning, by Jupiter's halfhearted coffee.] 7. Underwater lazy cats .. walking to the killingfields ... Taking some books of lies ... for some opportunities .... [b. Spells go fast ... it's Echo's morning ... echo's morning ...] 8. Underwater tricks ... sell the story ... by Barbarian smiles ... [b. Stripes in the air, while Egyptian towers sting through the pain, through ladders of death ... until the chessboard rises again ... Then we can all sleep ...]

so far

9. Fire coming from his mouth, while he prays to Elsefic. [b. Not Jesus Christ anymore.] 10. His letters go to Izu. Osiris shakes his head. It's saturday. He must wait till mondays, to launch it standing on the school. [b. Like orange liars on a zebra's boat.] 11. Secret of the press. Drop. [b. By Elsefic's fools you do the rest.] 12. His rooms are holy. Just a puzzle. It will make itself by eating. All safe when you stand on the chessboard. [b. It was cut in two by Moses, and now it's getting smaller, until we are all in high materos.] 13. These fields exist ... someone was raking ...

3.

July's End

14. Glory to the lightblue egg. While it's getting smaller. [b. All colors come through it.] 15. Drop it in December. Drop. [b. By Elsefic's fools you do the rest.] 16. The boy's pyama's are zooming. He's wearing rubbish underneath it. 17. He doesn't dare to watch in the mirror anymore after these days. He's a chessboard pirate now. 18. He doesn't want to talk. His honey is streaming inside now. He found this raider in the night. [b. He's dark, while roses stang him.] 19. Bakerman's face, it's the echo, bakerman's face, the rings are tight. But you can wear your suits over it. [b. Stay in your pyama's.] 20. He's tearing his clothes, every other day. He has high shoes. He jumps over the river, and I cry. 21. The chessboard is getting smaller. [b. While he still prays to Elsefic.] 22. Summertales too long, all written in a Brannan's watch. Golden stares ... they pray ... still to Elsefic ... July no more .....

checked snake spoons

15. And the golden stare 's baking golden bread, bringing golden wine to the sand [b. I love you more everyday, but I find out more and more what a lie love is.] 16. Coming from the Book of Lies, this love, so I watch into december's skies, where everything is getting smaller. [b. There's so much to win, but nothing to lose.] 17. These games come from the books of lies, with orange liars on them. I'm wasting my time playing them, still standing on my chessboard. [b. It's getting smaller.] 18. Oh, yes it roars. It's zooming and cracking, along silver stripes. I'm gannering on high materos. 19. It's coming from the Book of Lies, this protection. Your embrace, it kills me. 20. Till I'm finally on my golden day, with my queen of hearts, playing chess again, while smiling deep, so deep it starts to cry. 21. My god is a chessboard. But on sundays, I never believe in god. [b. I'm the black chessboard, and he's the red chessboard.] 22. It makes my view so small, and then it starts to cry. [b. On high materos we take flight.] 23. The elf rises from the chessboard. [b. It made him tall and thin ... ready for the next strike of Brannan's clock.] 24. His sword is a checked spoon.

watch him closely

25. There are juices coming from the chessboards, and a lot of smoke, While it all gets smaller. [b. There's a rag on his eye. He's a pirate.] 26. Blue angel raking the ornament skies. [b. With checked handkerchieves in his pockets.] 27. It gets thinner, while new chessboards rise. [b. To spread their

mouths.] 28. Wide open they fly. Waiting to swallow. Waiting to hide. And then it all gets thinner, while an arabian prince shakes the sleeves. 29. Watch him closely, don't breath. Accept the pain, or it will fly away.

golden zebra

30. Watch him, he's a tranvestite, having a black golden chessboard under his arm. 31. There are raiders under the sun. In fire it's spitting silver. [b. These ancestors have silver bones.] 32. Dragons rise from silver golden chessboards. They have many identities for a checked waterkey full of small snakes. [b. They are striped by the golden mother.] 33. The big clock is a big balloon, with spoonarms it ticks to fourty-one hours. Bringing us to high materos again. 34. Watch the sun flow, into Flyian Books of Lies. You told me you wrote them. [b. The egg's rising from the board. It's checked and it's like a puzzle.] 35. The ornaments are blinding our eyes. There are jewels on the spoons. [b. We go to emerald cities, we go to diamond rules.] 36. There's a golden zebra in the skies, tightening the stones. [b. They bow into connections, creating december's skies.] 37. So many spoons in a web. It's bowing, painting another picture. [b. Silver skies let it bow.] 38. In Januari I have a fever. A tiger's gnat rises from chess. Oh Osiris, tranvestite, naming the black killers. [b. You are raising the vikings for Elsefic.] 39. Use lipstick to paint your body. Be paranoid to reach your raiders inside. [b. Only they can do the apocalypse. Only they can spit the silver skies.] 40. Paint the december skies. [b. And we fly in high materos.]

Tuvunius

1.

High Materos

1. All these horns lying around the purple pond, directing their fingers inside, while tiles of paintings lay inbetween ... Here where purple rules, [b. These were the three presents of the tiger ... and now he went asleep ... Three ornaments they left us, purple and yellow, while orange is still raking the seagardens ... these are railroads to lapoendria ....] 2. Orange balloon .... is flying through the night ... gathering the children ... under the weight of a fight .... he soothes them all into sleep ...he gives them all what they deserve ... [b. It is sandman raking there ... the hearts of the children ... Sandman is riding on his orange balloon ... in his basket hanging under this zeppelin ... he flies to the moon ... taking all his children ...so deep inside ... warming them by the blankets .... of neptunian delights ... Sandman and Bilmageln .... still brothers in the night ... taking all the children ... away from the fight ...] 3. Through which they can see the moons of their dreams ... surrounded by orange ... while a yellow waterlight is leading them through ... [b. to bring them all to blue and purple ... where all their pictures freeze in the night ... like statues for a comic book ... Orange Balloon ... a shark at some moments ... Orange Balloon ... a dragon deep in the night ... raging until all his children are home ...] 4. Orange balloon ... the eye of vega ... standing aslant ... like mock and worry ...sometimes skewed but also very straight ... [b. It opens doors and closes them ... it watches rainbows and shatters them ... he still has the waterkeys ... those waterlights ... leading them all through the night ... only this snake could bring me over the rivers of death ... he shuts doors like he shuts pockets ... the red stone brings you down ... into the nightmare ... you're under the weight of manipulations and lamentations ...] 5. It is the red dragon ... all our dreams broken in a million pieces ... like a japanese vase has been broken. 6. All surrounded by warm orange ... you cannot fight the red stone ... 7. and while they fight in the night .... they let their puppets dance ... these masters so vain .... [b. we cannot fight this stone ... it comes when red and orange jumps too high ... there's nothing we can do ... when red and orange become too heavy ...

while the grey ones are still staring ... getting older and older ... until it strikes the gold for them too ...] 8. He is the red dragon .... sailing on a Japanese Ship ... sailing on the hand of his old father .... while he himself is so old ....[b. he's still staring at a liar ...] [9. here where the ponds are paintings .... here where the purple rules .... here where the candy is salt .... here where the orange strikes the blue .... here where the tiger goes to sleep .... to let another lion touch the moon .... here where the purple rules ...]

2.

The Ganner Clown

1. There is an orange golden sun rising, from China to the Lapoon. For all with Brannan's smile, the charms are under the arms of a fool. Rotten railways, bending low, for curtain's spinach in lazy balloons. [b. There are seven roads of dwarves, diving to the underworlds. If this is the book, then let us all know.] 2. The sun's on a stick, the decoration is blinding us. There are pictures lying on a beach. 3. There is an old orange sun rising, from China to the Lapoon. If this is the book, please say it. We're hanging under an orange balloon. Temperature is hot, while the snakes are big and heavy. 4. It's spouting in the air, machines of great danger. Material thick, it's rising, the nights of the orange edge. Someone is raking the material skies, to sunset it will rise. 5. We have waited long to see this, as a matter of space and caffein. It works on the brains. In Egypt there's a tower high, touching the underworlds of Luca's smiles. It's running out of date and number. [b. You see no smile can do such tricks, it's the tower stinging it forever, while plastic bathsmiles are in the air.] 6. It was surrounded by warm orange, symmetric snakes along the cars. Too many small lights made the air thick, for reason's honey to flow, still out of date, but it rules. Over smiles and snaketongues, it decides, while golden orange statues rake the sun. When these lights make the shadows, it decides. From London to the killerpain, in China you had your palace. 7. There are shadows on the golden beach, the orange balloon is rising, and I'm hanging under it. 8. Your miniature stings through the silence. We're suffering here, without talking. Someone's blocking our mouth. Until Ra rakes the Unity City, the golden heartstare will decide. 9. In helicopter skies it ticks, no clocks on streetwalls or towers. [b. We spit and talk, along the sides, bringing the needle from the liver to the lung.] 10. Dreamside's cities are the best. They tell you like it is, pulling you out when the orange balloon rises, to weave spinach through the golden hairs. [b. Maride likes talking after ten days of sleep.] 11. These are dreamcoins' cities, spouting loud and tall, into helicopter skies. Warm orange heatening the flames, while snakes are pumping up the lungs. They are coming from the liver. Spitting while they talk. [b. You must hide your eye and television smile. You must hide the tattoos of your back, hiding in the big balloon.] 12. The priest sacrifices money. He got it from a man in spain. Now he's killing it all louder, to forget about it in rainy days. While jaws spread the killerbeans, the lights you cannot count. All stars in helicopter skies. [b. He's drinking strong rum today. He must have some paws when he plays with pirates. He had to do the sin, to stand tall if he would appear to gods. Grant him some rest, these gods are cruel.] 13. And now he is in sunset's city, now he is in sunset's crime. The lights all come like zebra's, to dive in their underworld's casino's, roads from the moon to the helicopter skies. 14. There's an orange golden sun on a stick, decoration blinding us, while pictures are lying on the beach. You must know how to talk here. It's not easier than a puzzle. 15. Orange golden sun on stick, decorations blinding, golden shadows on the walls, in the halls of life, coming from down under. Towers of Egypt sting through pain, reaching for the helicopter skies, piramids of the underworld, while orange balloon is rising, and I'm hanging under it. 16. Zebra's discussions in the room, tall shadows in the night, drinking liqor. He's holding the ornament tight. Looking at the prices of the gifts. It was a present. Now we're blinded by daylight's cream, holding tight the sunset's dream. Which one, we cannot choose. This is something we must do. [b. There are great cities and great nations, only rising, while staring at an orange liar. An orange liar in a zebra's boat.] 17. And this smoke it comes from battle.

Fluvulua

1.

truth called belcanov

1. Poetry from the Latin Buffoon Puppet III ; When the purple becomes green. Through the purple curtains I always reach the red. [b. escaping the purple is the best you can do when the snow falls, but it always brings you back.] 2. Until the marbles come, until the marbles fall ... for another round on the fairground .... until the purple becomes green ... [b. Through portals of chessboards, we always reach the red. There, where the black juices rage.] 3. Son of a thousand chessboards awake. Your mourning is over. [b. Osiris is with you now. Covering your body with his own coverings.] 4. It's switching between liars and truthspeakers ... [b. Switchers between June and July ... until april comes to make a detail ... There are orange liars on a zebra's boat, raising their cameras ... proud cameras.] 5. This car always rolls back from the mountain [b. to make them all green in the night ... then your daylight will fall ... for another ride ... into the funpark ...] 6. Through arabian seacocoons i'm heading for izu ... there are marbles under my shoes ... all these solar stairways ... these moving stairs ... leading me to belcanov ... that statue on the flowerfields ... keeping them all spinning ... [b. He's like an arabian deer, a face too tight ... while glues are streaming ....] 7. There are siriuses in the air .... all these cigarlights ... [b. It's leading you underground ... It's leading you ... back to belcanov. Back to the pockets ... where the ladies of the sides of chess are smiling.] 8. They're spinning the birds of thunder ... to let belcanov breath ... 9. Where frogs speak, you can't hear a thing ... only showing you some comics ... [b. We're in high materos, where alchebra lost it's foot. [c. These are streets from cannibal.]]

10. And when the marbles are rolling, I'm heading for izu ... how many stings of a wasp does it take ... to greet marazanta ... he's rising high ... [b. while belcanov is on my side ... still a deermachine ....] 11. under business we all go to sleep .... until tax comes to give us red dreams ... red dreams .. [b. we're on the radio tonight ...] 12. These chessboards were portals, while Birthday man is in town ... we were killed but now we come alive ... to be orange and green ... [b. trafficlights on a gambleboard .... it's having it's delights ....by spreading green tomatoeseeds .... On the back of a purple horse ... we take flight ... It's getting smaller. When belcanov rakes, they all get thinner.] 13. While belcanov smiles from history ... It's flashes bringing us back to the book ... back to the alphabet ... the libraries .... where we become glue .... [b. Shivering horses in the night. When Belcanov rakes they become shorter, touching the black moons, while the red lights become thinner.] 14. On wings of dementia, there's glue from arabian coffeehouses ... on top of bagdad city ... deer and horses ... in the roundabout .... they wave ... [b. They are ... friends ... spreading green tomatoeseeds by gambleboards too tight.] 15. It's raking, until a spanish dream kidnaps us ... then arabia is our enemy again ... The purple deer is tightening the rings, bringing us to the pockets again. Through chessboardfields we rise, into the golden stare. mixing us again ... [b. Queen of hearts make us pale again .. pale again ...] 16. A dreamworld gets the colours. There was cola for a spy. A spanish dream sells the pictures [b. ... one of these deers was a spy ...] 17. A blue one that's for sure .... where they get all colours .... they aren't pale anymore .... they needed fruits for the greengrocer there ... to blow up his balloons ..... [b. The roundabout of deer is spinning ... having their own red ... pale red ... while they are your enemies again ... While someone is raking, raking hard.] 18. Liberta candy, in sweet Materos. It's warming the black towels, spreading them for more lines of tax, on sweet day's television. Tall checked spoons like bottle faces ... are the soldiers in these nights ... spinning the raiders tight ... [b. These are high days in sweet materos.] 19. You oh you ... You get Epilepsy on a chessboard. Now you can dance in cubes. Checked apples make the mouths so small, until it brags like a snake. There are tiles on the walls, leading you to Emerald

cities. [b. The snake's egg has golden edges, how many stones inside, breading the pencil in your head, speeding on small balls.] 20. You're the hare after these days, these days of high materos. Having many eggs to sell. It leads you to checked bells. There's a city on the ceilings where the lambsteads rise .. for golden unities ... Bow your head marionet, or it will break. You are free. [b. Don't read the books of wars again, but go to sleep, let business rise.] 21. There are rags on scottish clothes, leading you to Elsefic's heart, while the watermarks paint [b. the wet suits ... plastic wood .... the powders with the checked shoes ... leading you both directions ... it makes you cry ...]

ballerinas rising

22. Transparent tears ... it's growing .... washing and making friends forever .... [b. with the deer ... you're smiling .... ballerinas rising from the pockets ... silver and gold ... with emerald smiles ... They're coming from the ceilings, and stand on your walls ... tall ....] 23. Someone's raking the machines .... watermarks on it's back ...Through docters ... it's making the elves tall and thin ... fragile enough to reach for the sun ... [b. through chessboards spred by the lights of gamble.] 24. In california they stand ... in a desert underground ... where all stones gather .... the black stone makes a wish ... [b. and the coin falls in the black wishingwell ... strange traffic from the Faery Book of the Dead ... It's June ... while flowers spread their powders.] 25. There's a goat on the coin .... a black one ... king of the desert ... he reached through the bottom of the pit ... into the depths of tax and transparency .... and now he grows like a tree from the checked yellowgolden station .... he is king .... he is an ornament ... he is king ... He is Atu. 26. He was saved by echo ... and now he rides him .... on this black goat .... he builds wasp-tv .... by all these lines of tax, waterlines .... [b. Blackgrey chessboards ... Juices spred by the lights of gamble, ornaments in zebra's style.] 27. How many corners are there on a red eye ... turning by Paranoia [b. where aldebaran birds are dancing ...] 28. How many faces are there on a spider's coin ... [b. Epilepsy .... it reaches for an unknown well, while the trains of arabia are roaring ... they are moving underground ... to break through communistic churches .... while the bands of jazz are playing ... you glide into the night ....] [29. Without dress ... to awake naked the next morning .... but it hides you from the black morning .... you're now in a strange roundabout ... with purple horses ... shining in the sun .... they keep you out of the factory ...]

2.

Kerses minds

1. These horses are blind my dear .... and they will be deaf at the end of the year ... [b. but they are covered by watermarks .... waiting to save you ... then you will jump out of black bottles .... to see their beauty .. and forget about their ugliness inside .... inside we are ugly ... but our skins are beautiful .... we are indian spies ... smuggling the banana roads .... for the coming queens and kings ... we take flight ...] 2. In asgard the checked yellowgolden station we sit .... waiting to become sweet again ... there are so many bananas ending here .... becoming straight and blue ... frozen like soldiers touched by the chocolate ... where icecream rolls ... it's baker's glue ... where the orange is a good gun ... and the bananas burn the money ... the ice will rise ... to niflheim ... on ragnarok's day ... it's getting darker here ... where blind children play ... 3. The walls of jericho are rising .... when the blue strikes seven times, there's icecream for all [b. .... When bilmageln hits the third gong ... then the dwarves come ... and it's red shoe time ...] 4. A checked silver spoon does the work, in bilmagelns golden hand ... it ticks ... it's dinnertime ... when the black checked gates are opening ... [b. black glues from licorice ... turning ice in the night .... it was always your mother's delight .... by this she got her red eyes .... red lights in the sky ...] 5. Opening the taps of glue .... she's a water mark .. a best mark ... doing the dishes with a spoon ... she needs you today for a ride in a tunnel .... to show you all flowers of daylight .... in their tight dresses covered by big uniforms ... [b. They were hidden in the hollow ... they were hidden in the pale ....] 6. Can we build

our towns here ... and forget about our futures ? 7. Spreading their birds of cigarette ... stirring the machines of deer, these chessboards with the gamblelights .... There are strange checked coins on strange checked bottles ... Who is eating who ? [b. It's falling in the bottle again .... to pump the water up high .... while it's becoming glue from uncle's ... the watermarks take flight ...] 8. You have the rings of lynx now ... don't fear ... [b. They are getting paler, you can use these coins for new automatons ... New horses in the sky to save you ...] 9. And these men, they are so paranoid ... while Epilepsy Boy rises ... becoming so dark ... until he is a raider ... [b. Can you imagine the joy it brings ... It's checked ... a book with a split laugh ...] 10. He's raking ... she's raking ... striped snakes from the moon ... the killer .... She gave you symbols ... [b. Just watch the ornament's spoon. It's checked, while bubbles rise ... Eat the dreams ...] 11. Continuously I watch how you break windows in a basket. These baskets are full of striped snakes, becoming pawns of chess on your red chessboard .... [b. They are the lights of gamble, lambsteads ... The sheep will rake the brains ... until the Red October comes ... to swallow it all away .... swallowing it all away ...] 12. What if the orange becomes red .... [b. Faroom da bazite ... a red bed ... where all trains of arabia end ... you were a cyclope .... with a red eye .... a roundabout ... with so many roundabouts inside ... you were blind ... but now they stang you ... you can see.] 13. ... And still blind children are playing on the marketsquares of jericho ... [b. having strange noses from strange parties ... like rockets to the moon ... there are fireworks in the bottle ... while blue glue is streaming ... it was sandman with his yellow touch sitting on a green horse .... and now he gave you purple .... to bring the boys from lynx alive ...] 14. .... Boys from lynx ... spreading their coffees ... [b. while liars take flight .... jakob's on a mission, with his three red eyes ... three marbles in a basket of sand ... while a wild esau is rising ... painting the skies in neon ... he's a cyclope ... but he has a million eyes on his back ... that's how he flies .... all red eyes ... bringing the neon .... he's a swindler now ... gambling ... while casino's cabman is riding him ... he takes flight ...] 15. Then the birds of cigarette come free ... enchanted mirrors, enchanted ponds .... to let you have your own checked shoes ... they bring you to .. the world beyond the chess. [b. Checked grapes on a red picnic's day ... turning wine in the night ... on kana's day ... jesus kissed his bride ... veiled .... it was a monkey ... a flying one .... on that day when the publics laughed themselves to death .... the public ... another trick of tax ...] [16. On top of the nose ... arabia waves ... it's all there is ... we are just red walking noses ... painted by a black widow ....] [17. These are stories of the big nose .... spreading fears which don't exist ... this is all there is ... Who painted the noses red .... she's the black widow .... a major threat .... hiding her bakerman in a purple box ... where she mixes him ....] [18. Along the purple curtains of delirium ....he goes asleep ... while all these bakerman's faces fill the sky in glue .... and the pictures become darker ... she's making it so black ... where neon is rising .... and when the black rose falls ... the red dream starts to tell ... you're on tv tonight .... and she makes it darker ....] [19. for the waterlights are weeping, heading for the broadcastlady of cartoon .... she wants it softer ... so she has to strike harder first ... she's a two-faced harlot ... bringing them from the purple to the orange .... in the arms of bilmageln ... where they can sleep ....]

3.

Sonder Sun

1. These soft boys become the hard men in the night .... like checked white hard candy lying on a dish ... [b. tell me what you can remember ... it was the way you caught a fish ... one day the soft was all eaten away ... and some hard bones were staring at you ... and you swallowed fast all of a sudden ...] 2. It was a strange camera, with a snake's egg inside. These were paranoid girls, raking to make the elves thin. They wanted to see the ornament, by which they could breath by it's tight rings. They were clothed by wild roses, while the thorns grew inside. It made them almost naked, while the red lights of gamble made their eyes spin like the wild sea.

3. These girls were all there was ... The rest were just their shadows ... becoming corrupted by the

games of chess. [b. They were coming from Sonder Sun, on top of Izu, it takes flight. It's screaming and shrieking in the night, until the tear falls. The suicide princess cannot stand any smile.] 4. These are the boys from lynx, these ladders, becoming soft under Sonder Sun. 5. It's shining on the checked pirateships, coming from the gold, bathing in silver seas ... while new tv's are stretching. 6. She gets scared when she sees the balloons. Then she's embracing her tall string, her waterlight. He brings her to the broadcastlady of cartoon. [b. He's a tranvestite.] 7. She likes his apocalyptic spells .. Messages from Izu ... She has tight rings around her arms coming from the baskets of snakes .... 8. The girl has a sweet voice, these animals are all protected by her laws. [b. These are hard men in racecars ... becoming darker when they ride .... they ride on banana roads to burn their money ... they have two-faced eyes ... and only a black microphone will survive their stares ... you better be wise these days ... they are standing on the coasts of the hague ...] 9. Where a black viewmaster stands ... breeding the red .... breeding the hard stories .... while you are the alphabet .... these are the red boys from santa clause ... the birds of cigarette ... [b. They rise from wasp tv spreading their wasp rains .... they are black checked spots running ... doing the checked dishes ... until snow white comes home .... there are red lights in the air ... on a red picnic's day ....] 10. They are the books from the library beyond history ... always floating back ... [b. They are the pumps in arabian skies, coming from Japan.] 11. Behind christmasbottles they hide. They are red snowflakes sitting on their high thrones ... to speak their judgements of nonsense .... to spread their apocalyptic days ... [b. They are the numbers of conscience and history .... bringing them all back to the vanilla planes .... the wasps of memory .... and then you touch a key you never touched before ... cold conscience.] [12. ... It spreads and you see the golden cigars .... they can never be burnt ... they can only speak by comics ....] [13. Who knows the cigarlights from sirius ... the lights too bright .... when the orange splinters rise .... into the darkest night .... ?] [14. Your roundabout boats will rise ... and there will be nothing to swallow anymore ... there where red becomes too hot ... cold conscience ... [15. there where red becomes too dark ..... the lights are rising .... eternal damnations coming from sirian cigarlighters ... to save you from charity's curse ....] [16. Swallow enough to reach the golden cigarlights .... you have a nose ... and that's all you have ... some have bodies full of noses ... they rule over the world beyond history ... together with a banana queen ... these are the red checked scorpions ... the starships of dead chess .... breeding their eggs of unity .... by spastic movements .... they can bend everything ....] [17. By spasm they boil their glues in big kettles ... where the watermarks dance ... and when the conscience becomes too cold ... it starts to play the whispering organ .... and then the tears come through the tight rings ... These comics are so fragile ...] [18. these ornaments are so fragile .... [b. They will forget their childhood's wars, to find their soft chairs waiting in the sky ... Red velvet dreams ... while cold juices are streaming ... from the comic barrelorgan .... checked in black, red and white.]] [[19. These are cakes from baker's dreams. He's the baker of chess, knowing the portal to the world beyond.]] [[20. These are all wars of dementia. He has a chessboard in his mouth, while Belcanov is on his back. He knows everything, for these tears are all transparent.]]

4.

chessboard's shoeshops

1. There were no sacrifices on religious altars. These came from the books of lies. These were just stations to take flight. 2. These were lights from the chessboard's shoeshops, ringing their bells in the night. 3. This was how Jesus travelled. Watch the little piramid, for the strange picture ... It made you cry .... 4. These books are strange chessboards ... catching your eyes to play ... [b. When the marbles roll it's on chessboard's television ... Taxlines eating the balloons for another horror turning into a cartoon ... [c. You watched the checked boots of the broadcastlady ... the broadcastlady of cartoon.]] 5. Cars dive into the Books of the Dead ... [b. It's still a strange station after all ... strange traffic, strange railroads underground, leading us to all who forgot ... on the wings of dementia ...] 6. And you know it's lights ... Here the lambsteads are rising ... Here the

gamblemachines are spreading tax and coffee ... rising from strange pockets .... This third world was saved by a bird of tax ... [b. by a bird of cigarette ...] 7. She shatters the lamps on the ground ... now these lights are lights of chess ... while spastic piramids spit the glues ... [b. It's getting hard when it touches the skin ...] 8. What we forgot, it all comes back ... on the wings of dementia ...

Pirfumata

1.

waving white flag

1. Boys from Lynx III. My mother raised me. She showed me the door. She showed me twothousand trousers hanging around on the shore. [b. She spoke to me, always in two words and then shutting a million doors.] 2. She still loves me but I cannot be more than she wants for that would scratch my records [b. and then I would be like a parrot lost in a stream. [c. She always brings me back to the shore again like a ritual at the end of the day for I still want to be more than she wants me to be.]]

Dwarve's Rain

3. And there in the distance, I hear dwarve's rain ... rain from the ornament ... they span it underground ... for secret conspiracies ... for trains too loud ... [b. too loud to hear ...] 4. While i still visit fairygrounds to watch their big beasts and balloons. [b. These were lampsteads to the moons of Z. These were lampsteads to a new aldebaran where some guys still sit at high tables playing strange games. [c. While uncle one to ten is sleeping in the baby's room ... it was all to make your heart at peace .... dolphin's ... goodbye ....]] 5. Here the golden statues stand of theologians and old men bragging their nonsense and everyone believes them for they have the trousers. 6. This is the land where the coins are cubes. [b. Put the marbles in the automatons, and they will run.] 7. Tranvestites carrying a big handicapped eye ... they walk through glue and teeth ... they walk through you and me ... to bring the flame back to the candle ... [b. These are dressed up insects from a red picnic ... masked .... while the eye they carry is hidden behind tall teeth ... [c. like barbed wire ...]] 8. They can escape through checked red communistic spinning holes in the airs. [b. The pickpock family is in town ... raising their big balloons ... they are walking like chicken on the killingfields ... but they are dressed up ants ... working on fairgrounds, funparks and circusses .... [c. They are the gods of nonsense and misunderstanding ... raising up their own god ... gepetto ... their mailman ... they are raising up their numbers and letters in a flame ... a balloon's flame ...]] 9. Aslant eyes and aslant faces make the connection to the worlds beyond the worlds, the mirrors beyond the mirrors. [b. Your god is a devil on the other side of the mirror.] 10. These churches are nothing more than strange chessboards, with their gamblelights. [b. Greet me green in the morning. Spin the rings tight. Let me escape.] 11. Through strange automatons, we take flight. [b. Thrown up on cannibal's day, where cowboys hide behind red buttons. [c. I'm seeing the number in the flame.]] 12. They are raising their balloons ... the bakerman's faces .... spouting the salt. [b. on a candy's dish ... In this strange world of chess.] 13. You're nothing but a number. A number in a flame. Coming from a comic, to find your way back in this book. [b. While bakerman and belcanov, they speak between the lines. It's moving like a zebra's boat [c. while orange liars are standing on it.]] 14. And I'm measuring myself by watching the sparks in the water .... fireworks in a glass of water ... all underwater .. hiding in glue ...these are still my tall christmas-presents ... [b. bred by the boys from lynx ... in their fields of chess ...]

2.

black coffin

1. And i'm gathering my wet chesspieces ... yellow against the blue ... fights between friends are always softer than the real wars outside ... [b. bites from Z ... [c. transparent pink gluemarks ...]] 2. The deer eat the stories with their mouths of misunderstanding ... that's why their faces are bitter and paranoid ... they are ... suspicious minds ... [b. They smoke their birds of cigarette ... that's how their trains move .... they are the deer of dementia ... blowing all stories to their pasts ... [c. these strange chessboards.]] 3. They reverse their sodom and gomorrah's. [b. They hear smoke-alarms when the orchestra's are playing ... [c. They never trust your smiling faces ...]] 4. On top of checked blackgolden coffins, they take flight, to become red thunder in the night. [b. You saw the dust of cinderella. You never lose, just touch all you have. [c. There's a symbol on the coffin, bringing you back to the end.]] 5. While a golden dwarfstatue is standing on it, bringing you to december's skies, on a dolphin's goodbye.

billiards day

6. They are playing games with me [b. until I lose my head [c. until i can feel my trousers again, all these conspiracies.] 7. She's standing, screaming on a hill, while her girlfriend screams from another hill, [b. trying to confuse my soul [c. poor me.]]

curse of business

8. These are babies born in transmissions, orange liars leading me to death, while all these wasp rains in my bed ... these rains from izu ... building my memory again ... rebuilding you ... 9. These are orange liars, leading me to death, with all these wasp rains in my bed, these rains from izu, rebuilding my memory, rebuilding you ... 10. There are green tomatoe seeds lying on my dish, all these dragons are in fire ... or is it my eyes .... 11. Give me a spoon, these books are all talking, spreading green tomatoe seeds ... in a night of arabian magic ... 12. It sails on Japanese ships. [b. under orange balloons.] 13. Arabian spice, Arabian me ... These are the chessboard mills ... Elevators under a red balloon, bringing you to the comic. [b. It switches between the horror and the cartoon ...until the knees and elbows are bending, the cubes enter new worlds.] 14. And then the hunger brings the hallucination ... they are the fata morgana's ... mirages of old wizards .... see these hearts pumping ... lying on dishes ... [b. where plants are the senses of a new world. [c. There are docters in winter's treasures, growing from the bottom of the sea ... where they died in these sea gardens]] 15. The ornament of coins is luring you deeper ... It's your only way out ... [b. Just eat these seeds ... these flowerseeds ... then the honey will flow through your stomach ... and you will drink new milk.] 16. It grows on your back reaching for your mouth .... you can smell flowers of paradises growing on your back .. reaching for your nose .... it gives you the face of a deer ... having the machines of the red eye ... [b. while visions grow from their back reaching for their eyes ... and music grows from their back to their ears ...] 17. While the tattoo of a spider is growing on their forehead ... reaching for their necks ... [b. there where the senses sleep ...] 18. There's a spider on my forehead ... and it grows towards my neck ... to open the senses ... to let the flowers grow ... between the plants .... there's a spider on my forehead ... and it grows towards my neck ... to open new visions .... in a language I understand .... 19. And it brings me understanding ... it brings me new tales ... till the ornament grows further ... to reach for the broken bridge .... [20. When ornaments come together ... to lay the hard stones ... then softness grow inside ... to let machines blow ... they bring oil to the stages ... to let ballerina's dance ... until they reach the morninglights .... where they dive into morning dew.] [21. .... They will never reach the afternoon ... they are in morningland ... where the morningred pushes the lights underwater .... in a new sea ... to let new plants grow from the seagardens ...]

3.

Antartica

1. There are boys behind dragonbars .... locked up behind letters ... and numbers ... they're locked up in the book ... of a red dragon ... [b. He's a dangerous chesspawn [c. on the board of a snake ...]] 2. So many chesspawns in the air ... Boys from lynx against so many other pieces on this strange chessboard .... and when the snake turns it around .... the back of the board is a mirror .... and you see your face ... with these thousand nipples ... these bakerman's faces ... [b. these bakerman's coins .... can you escape the altar .... of an egyptian king.] 3. He's driving the car ... of an egyptian mother .... who claimed moses to be her son ... she saved him but prisoned him ... can you escape this saviour's altar ... this altar of a businessman. [b. It has strange trafficlights and strange lights of gamble ....] 4. It is a chess-hat, it is joseph's pit ... [b. A strange board of chess .... where the suns and the earths play ... [c. while moons are watching.]] 5. .... While you're sinking deeper in this strange coccoon ... this strange cartoon .... in these strange days ... [b. While an orange prince is knocking at your door ... with three purple pale flowers for your mother ... [c. He didn't ring a bell ... he just whispered ....]] 6. In ornamental issues .... I take flight to izu .... where all insects are gathered .... doing strange dances .... [b. to win their days back ... in this strange game ... and at the bottom of this pit .. you're king of egypt .... [c. and then there aren't any jesuses and judases left ....]] 7. The tears fall till it's glue ... till it's plastic wood with strange powders inside ... Then you will cry sand ... Who knows the chessboard ... leading alice to wonderland .... [b. It's strange stratego ... when you turn the pieces around ... you see the faces of the ones around you.] ... 8. In this land the coins are statues. You need to push a tree into the gate. Sometimes only a heart can open the doors, or a box of chessboards. Watch the pawns. It's all a big conspiracy in your mind .... for when you turn them around twice ... you see your own face .... 9. But at the end ... there will be no blame and shame at all .... these feelings of guilt ... where just the coins of business .... in a game called antartica .... 10. Flowerseeds wanting to open the senses .... for a new world ..... new senses started to develop .. under the vibrations of guilt .... [b. In the eyes of guilt it's never enough ... it's never good ... it's hungry .... and you need to grow.] .... 11. It's the big breed ... of an old witch .... waiting to eat you .... but you're never good enough .... it's never done .... [b. Then you're living behind dragonwalls ... in her strange stories ....] [12. These letters are all dropped in Vanilla. It makes your fingers shiver ... On Vanilla's chessboard.]

4.

vanilla days

1. He had put his hand in the dog's mouth, paying his bills. Now the insects can creep underneath his clothes. 2. He had put his teeth in the back of a spider. Now it's having wings of dementia ... bringing him back ... to Vanilla's days ... 3. Blue spots, powdered spots, like winter's dreamglasses ... So soft, like glue inside, it is a plastic sight ... like toys ... 4. Pink spots, so pale, the powders there are hiding, deep inside they blow like forest storms and storms of wilderness and deserts .... [b. It is ... too late ... for you to tell your story .... now it ... is my turn ....] 5. Red spots, they burn, like soft wet fires on my skin, it is ... like the elve's glue running ... so strange ... I am amazed ... when wasp rains are falling ... 6. These are stinging trees and trousers ... Like balloons of wild powders ... I'm having so many checked hearts inside ... these wizard hearts, banana hearts and wings of dementia ... leading me back to the house beyond history ... 7. Where I'm having redgolden checked dwarf shoes, pinocchio shoes .... like crocodile shoes ... like plastic transparent wood ... with strange powders inside .... these shoes can fly .... by the wings of dementia ... 8. Powdered spots on my back, spreading the delirium, making me drunk ... making my wings shiver ... my wings of dementia ... [b. I have autistic hearts from the wizard ... [c. having handicapped trousers, a handicapped suit .... while I feel so insane ... my clothes are stinging me ... something is boiling

me ...]] 9. I'm flying by the wings of dementia on a mighty storm leading me back to aldebaran ... there are so many fevers in my head ... waking up these animals inside ... [b. I'm under the threat of a stinging plant ... ravalan madok ...] 10. There are tears streaming over my body ... strange spots, strange nipples ... powders inside like winter's dreamglass so pink and pale ... [11. Vanilla spots ... these are tattoos of dragons ... [b. for the wizard has fires in his eyes ...]] [12. His hearts are dancing through my mind ... these banana hearts ... enchanted ones ... there are shadows of fire on my walls ... jumping into the room ....] [13. These hearts like precious rippling ornaments ... rippling on my walls like zebras and tigers would do ... [b. while there's purple snow on my ground ... a carpet .... arabian designs ... making my mind spicy ...]] [14. Roaring bottles in high cupboards ... bottles of tears ... stored by the wings of dementia ... patterns of highways ... like the waves of the seas of flowers ... [b. To drink and get drunk .... while wizard hearts dance ... they look like snakes .... [c. like new alphabets penetrating my mind ...]]] [15. I have suits of strange nipples .... softer than myself .... gathered by .. the wings of dementia ... warming my autistic hearts ... [b. these wizard hearts .....]]

5.

graves of matadok

1. While the parrot is opening the graves of matadok, there's eagle radio in my head ... 2. By a vanilla flute .. the parrots keep on leaving ... opening the cigars of pharao ... [b. laughing themselves to death .. by strange alcohol ... [c. These are the baker's liqors ...]] 3. While orange balls were exploding ... they found red cowboys in a shoe ... These were speaking cupboards having too many books inside ... they were the fallen lambsteads ... the kwaliks ... but now they let others fall .... by books of strange tax ... 4. They raise up their insurances in white ... while their arms are striped ... like butterfly-snakes they fly ... They are the needles of grammophone ... installing their birds of cigarette ... 5. They take flight ... into the graves of matadok ... following the red parrots ... the flute of tax is speaking ... while someone is whispering ... it's the red rose ... hiding her cowboys behind the bottles ... until her dragons are spitting the sands .... 6. He has a sword of tears and jewels, and a shield of seed ... killing giants ... by a hard white candy camera ... 7. His shoes are soft, he's a canary ... His rubber hides the black powders ... while he has a sandgun, when things overflow ... Then there will be storage ... Big livers hiding the lungs ... 8. They fall through tall whispers ... The suicide princess screams till the smile turns into a tear [b. He has a suit of tears ... this is the city of tears ... [c. The handkerchief ... room enough to store the tears and the seed ...]] 9. No need for umbrella's ... these wasprains ... create trees of balls ... from izu to perlottia ... reaching for the ceilings of love ... while pictures on the wall are freezing ... delirium makes the crocodile glue roll ... 10. I need a special suit to touch you ... while snakes slide through tears and seed ... looking for good tailormen ... in vanilla holes they grow ... becoming the hard men ... making the judases and the jesuses ... to lead them all astray ... [b. raising the doll ... to strike the orange once again ...] 11. They dive through chocolate tiles ... these are strange lights ... these are bakerman's faces ... breeding the falls in tall whispers ... by strange fruits ... still Vanilla's soldiers ... where birds of cigarette take flight ... [12. While two lions fight in the river ... making tea ... for lion railroads ... they are leaving a world under the ice ... in the hollow ... [b. heading for an eagle ship to become the golden taps ...]]

Eric Zwarzenei

13. When fake meets the nonsense, the black stone falls .. awakening the frogs ... all these misunderstandings .. they come from the lion's tea ... gliding through tall whispers ... preparing the bakers liqors ... 14. It's streaming through your trousers ... [b. like fishes coming from hell.] 15. While the ashes breed the black egg ... it's black boots coming to your town ... where a white chocolate house stands ... theologians still doing the game on white chocolate tiles ... kalibra

bazina ... 16. The pickpocks .. the machines of deers ... checking pockets for fallen soldiers ... stealing the vanilla coins for their automatons ... they bring us over the nightseas ... ignore everything which is not inside ... there's custard streaming from vanilla holes ... [b. making a giant of you ... while there's a world inside ... here where swans spit fire ...] 17. You have pickpock trousers ... to meet an indian warbook .. through tight rings. [b. Wasp rains, the baker's liqors ... they stream through old trousers ... reaching for the boots ... These are old bottles, old comics ... while the juices are streaming ... [c. in the world where the swans spit fire ...]] 18. These are comic trousers, trains sliding from picture to picture ... doing dirty business ... There are statues beyond history ... Strange coins, if you ask me ... awakening .. the belcanov .. with snakes along the cars of chess ... [b. Here shark temple roars ...] 19. When someone walks ... the confusion comes ... [b. It's made of butcher's leather ... and strange wool ...] 20. He's hiding his sharks behind comic walls ... He is the red dragon ... [b. something makes him wild ...[c. a child inside ... while juices are streaming through tall trousers ...]] 21. These are tall whispers, where the bakers hide .. and it's still a white chocolate house in which we all drown ... there where the black bed rules ... in a red shoe ... [b. these cowboys .. become indians in the night ... marching under strange flags ... while a little boy is marching before their crowds ... playing the flute ... the rod of ashes ..] [22. Red rose hiding the red boys behind golden and black bottles ... waiting for the strike ... These are the birds of cigarette ... strange dragonbars ... these pillars of mighty temples .... while pickpocks dive in strange waters ...] [23. They are the pillars of strange cathedrals ... living on walls and ceilings ... they live in strange dies ... Six alices on white chocolate tiles .... breeding the hollow inside ... while an oxygen statue is living inside ... while I'm living in a diamond .... creating rainbows ...] [24. Purple bakerman's faces .. glue from Z ... it's your game too ... and you see this army of scissors ... there's loud noise when they eat .... [b. They're in love with stiletto's ... these bullets are checked balloons ...]] [25. There are many towers on a church ... the black widow invented them all ... Eric Zwarzenei is a strange clown ... if you want to know ... I have strange fairgrounds in my pocket ... where everything becomes glue ...] [26. I a'm a fisherboy ... fishing aldebaran balls ... all in grandfather's pocket ... I have a red checked scorpion with golden scissors ... pink banana's burning the money for another ride ...] [27. It's pleasureland, we're riding the donkey's ... all in dark underground temples ... where the fake meets the nonsense ... sowing misunderstanding on the roofs ... to overcome the blame and the shame ... [b. on the wings of dementia.]] [28. Uncle peacock has a fairground ... while uncle unicorn has a circus ... while I am eric zwarzenei.] [29. I'm a pirate from Venusia ... the sea of venus ...] [30. In snowwhite's coffin ... the balloon is growing inside ... White shoes with thin stripes, showing you the insurances of a deaf ear ... over violin roads ... they take flight ...] [31. It's a cocoon ... after they ate you .. you can ride them ... [b. It's a strange fairground ... [c. I know a land where the trousers run ... having their own towers in the night ... staring at the pink and the white.]]]

6.

ladybugs

1. She's from vanilla wildernesses ... with her head like a ladybug's back ... her eyes are rolling ... I'm a prisoner of a strange castle ... an arabian castle ... while the deer ignore me ... why don't they save me ... they have big machines for that ... 2. And the silver strikes, until all these bakerman's faces rise ... 3. The strikes of silver bring us back to the museum beyond history ... where the boys from lynx live ... [b. While wild cats stand on martian hills, they are rising from the deserts [c. ....icecreams with forestroad snakes ...]] 4. They are bringing the bakerman's faces alive ... There are strange arabian roundabouts in the air .... these peacocks horrorshows ... [b. they're mixing the icecreams ... while forestroad snakes rise ...] 5. Where bakerman's faces are cartoons in machines of deers ... they are strange checked mirrors in castles ... [b. while the wizard hearts beat faster.] 6. To have the powders of delirium ... in spinning bakerman's faces ... a ladybug is what it sais ... and then the worlds are exploding ... strange ways of an eagle's helmet ... having the face of a ladybug ... 7.

These are one day ladybugs ... and when they die ... they take away a piece of your world ... to let you see a peacocks horrorshow .. and then you will me mixed again ... in everything what was left for you ... and there you will find a new world ... 8. This watch with bakerman's faces ... to make your eyes red ... it's whispering with a million whispers ... [b. inviting you to the cartoons ... while the boys with snakehearts beat the drums ... [c. they are the heartplugs when summers freeze ...]] 9. To soft clouds peeing tears .... to show the jewels of sweet fluffy roses .... painted on white chocolate ... Now he's breeding his boys from lynx inside .... the banana striking there ... to let them run faster .... where all the racecars rise ... on checked banana tiles they ride .... on banana railroads and rainbows .... a good way to burn money .... 10. Wild desertstorms in bakerman's faces ....wars in an hourglass .... while dictators strike the silver .... they will all understand .... and now they are lords of the dice ... hunted by a thousand tales .... and the russian face on the door shows so many colours with a peacocks horrorshow on his helmet ... [11. While they're finding their own boys of lynx inside ... these hearts are snakes ... [b. breeding the watch of the zebra ...]] [12. While the red dragon is an author, and a worker in a library ... he locked you up behind letters ... these dragonbars ... a bakertree, an arabian seadragon ... While vanilla is the displaydoll of the bookshop ...] [13. They raise the dolls to smash the orange balls to have the cartoons ... Give me the flute of vanilla, the dragon's scar, to lead the rats away.]

7.

bananas chessboard

1. And she said : My husband is a wolve's gnat, a taxmaster, if it comes to that ... breeding his icecreams by letting his fruits die ... they become too sweet and too cold ... it makes you cry. 2. And she said : you don't want to hear how cruel this is .... it must be or it will not sell. [b. It grows on a market this strange strange fruit, on a black white chessboard.] 3. And she said : you can switch between jokes and horrors, drinking the comic juice. 4. And she said : it always rises again, to the clouds of japan, making all these dreams in his kettle, by lies underground it makes the rain ... 5. And she said : still the bridge from arabia to the indians .... with a deep japanese background ... where the spider hides ... 6. The soft fleeces between her and that thing, were just marks from echo's television ... installing it deeper inside .... 7. Now it's like the game's icecream ... now it's like the watering touch .... with all these ripples from zebra ... 8. The skin was ripped off that day ... Seeing Hitler's Blue Tongue ... 9. And she said : I can show you the tales on Hitler's tongue ... These are all lamentation weathers .... These are all lamention feathers ... from the horror to the cartoon ... So many cigars spread on the road ... like train's apocalypse ... 10. He will show up after the crash ... showing you the lazarus tree ... climbing it will switch you from the lamentation to the lullaby ... then you will understand what it means ... and then you will meet summerclause ... with all those Jesuses from Cartoon ... those little men ... those zebramen .... switching you between the pencil and the spoon ... 11. Between a cigar and a cigarette ... was your rocket launched straight in the cartoon ... like a spear piercing the old bear-drum ... reaching the flute inside ... and this movie would be burnt in your uncle's pipe ... for a rainbowversion from the old Pan ... 12. The movie waves are moving ... symmetric to the snakes underground ... rising to cartoon ... rising to the comic-towers .... to release the juices from inside ... to have a good bite in the apple of chess ... [b. until you switch between the cartoon and the comic ... until you see all their little jesusmen ... hidden too well behind the cubes .... an autistic world, a traumatic beauty ... there where the vibration transformed the layers ...] 13. It's all hidden behind trees and flowers ... desiring to be discovered ... 14. Back to Izu, not afraid of the hidden rage ... and the hidden riddles .... [b. waiting to be puzzled out .... it needed to be ... a hidden message ... [c. for it was too private ... just for you ...]] 15. Back to Izu ... not afraid of death ... for it can kill you if you come too close ... [b. When they once saw you ... they will never let you go ... until they pierced the thing they saw ....]

Kuzaponia

1.

Prince of Comics

1. Boys from Lynx IV ; Creatures from Paradox. He is the prince of comics, taking flight on black bananas, coming to the town for some underground conspiracies. [b. She burns you by fire, she's his princess] 2. Don't take the hot stick when it barks at you ... On Hitler's tongue, we glide. [b. There are sugared red tongues in the air ... while pink and green are watching. It was the spell of an ornament.] 3. She watches you behind the glass, while someone's spitting sand. [b. she's his princess.] 4. Come by yourself now .. No one will do it for you ... all these boys from lynx are inside ... On red bananas he writes stories ... charity came by insurance ... while someone had to pay ... it was a dream of business .. while a red arabian seadragon grew inbetween ... [b. these are all orange liars coming out of zebra's boats ...] 5. Greet Marazanta from the hills and watch his golden birds surround you .. It's Egypt in Izu ... Tell me brother .. It's Egypt in Izu ... 6. And he said : you did it when I slept, you made my lullaby, you little criminal, you made my lullaby. When you are sleeping, I take your crown ... I am your lullaby, I tell you, father. I am a bakerman's face, tell me father, I'm a bakerman's face. 7. And he said : you did it, I'm dreaming, you made me lost my day. I'm bleeding, you're leaving, but I feel soft, for I'm a bakerman's face, tell me father, I'm a bakerman's face. [b. I feel soft, you gave me feathers, you gave me milk, you're a bakerman's face, tell me father, you're a bakerman's face ... [c. You're dadda's cloudship, with all your lalla's ... and your babba's. You're like the tiger rippling in the sky [d. in the skies of deserts.]]] 8. Like brown ripples, he's making coffee ... for a golden banana, a sugared tongue ... It's Egypt in Izu. 9. I'm greeting Marazanta, I'm bowing for Atu [b. He with the butterflywings. [c. There are white checked cigarettes underwater checking the housefloors. [d. While green canaries escape from the blue.]]] 10. There are pink tongues coming from the pocket ... pink bananas in the skies ... Here is where they burn the money ... [b. when Gepetto goes to sleep. [c. These are pink lights coming from the red.]] 11. The snake's egg was a comic's egg ... Now these wolves are dangerous ... they are raking the bananaseas ... for tax undercover ... It's heading for Vanilla ... 12. And he said : I don't have brothers. I lost them all in the night ... Now these pink fleeces are almost wet ... Now I have my own bakerman's faces ... Lalla's in my own eyes ... and the babbabubbles, gliding through the night ... They all work for vanilla ... she's a pawn of a red checked dragon ... She must spin comics all the time ... 13. She's spinning her comic-princesses ... in black, red, blue and green ... making the candyrings tight ... [b. While green canaries escape from the blue through pink curtains ..] 14. Pink fleeces are so fluffy and wet ... Tears move through them, to become icecreams ... The fleeces move like strange russian chess ... 15. These are the bananas of tax and insurance, burning the money to spread it's ashes by the lights of chess and gamble ... These are the golden lambsteads making a living on the ceilings and the walls ... 16. It was Easterclause visiting you in hell, where he gave you the comic egg ... [b. These wars were written by a bananas pencil, raging until another comic dictator would stand up.] 17. There was a white hard candy camera inside, bringing them all behind the glass of an elve's museum in a sharke's temple [b. spinning the comic juices ... this cowboys chess.] 18. It was spinning the vanilla glass, by strange sorts of indian chess. [b. There are coming fishes out of barrel organs, while a blind musician is moving the bar.] 19. A ladybug is opening her kitchen, to show her princesses of comics. [b. She shows her rivers, she's moving the bars.] 20. Still the boys grow in checked trees, in bakertrees, these strange bananas ... they sleep ... spinning tax and assurance by sharp ornaments and wine ... they are burning money, spreading the ashes ... while snakes bring them over the rivers of death .... 21. A banana rises on tv .. telling stories ... leading the kids astray ... by strange holes of birthdays ... they grow in yellow flowers ... They are shrieking red checked potatoes and yellow checked juices ... while the air is shivering ... 22. In these red checked potatoes comics are turned into movies ... while boys live behind the bars ... waiting to be drowned

by Pharao ... He makes movies by drowning the money comics ... on the back of an arabian seadragon ... a strange automaton ... 23. Now all these machines of deer ... they drown the comics ... to show their cinema-screens ... The red tiger is rippling there ... Strange coffee ... coming from the red ... 24. While all these birdstatues ... They're coming out of the banana ...

2.

banana hearts

1. The movie egg, it was a dragon egg, coming from Pharao's mouth ... it was a red checked potatoe ... bringing the floods, while Noah span the tax and the insurance ... Is this charity's curse ? Or a vanilla one ? 2. Tell me when the book rolls ... There's a book egg on a dragon's tower ... spouting blasphemy in lines ... The butterflies, they fly .... to the deserts ... where the egg of Moses hides ... Still a dragon is spitting sand ... giving powders to machines of deer ... 3. These books are spun by sand ... behind the chess .... the statues stand ... it streams behind vanilla glass ... breeding the addictions to raise money for the churches ... comic churches ... 4. Baptize them ! Bring them in the movie ... Behind movie bars, they get their blessings, from uncle A to Z, while uncle one to ten counts the money ... burning them to be ... behind dragonbars ... behind strange letters ... where they can be strange glue ... 5. They become strange machines, locked up in books ... Arabian horses ridden by others ... spiders with many arms ... Here behind the book, uncle peacock is laughing ... It's a strange fairyground ... no one is seeing what is happening ... These are dark fruits ... strange fishes underwater .... covered yet so naked ... 6. These are dark ornaments hanging in the wind ... While uncle unicorn is making them all deaf ... when the flags are waving ... surrounded by everlasting damnations .... breeding the joke statues ... 7. Uncle Peacocks are big boats behind the books ... In chocolate they breed the games ... The pawns want to become free on a bananaboat behind the book ... where the smoke is rising .. 8. They are marching to the worlds beyond chess, looking for ... the golden cigars ... They travel without moving ... 9. Uncle Peacocks are the big Arabian Seacoccoons, the Arabian Seadragons ... 10. They are the puppetmasters of southern coasts .... They have golden stares, killing business for tax ... killing business for tax ... They are big stinging plants without mercy ... living in ... the wizard's hearts ... Banana hearts they are ... rising with the wings of dementia ... 11. They drink their drinks fast, from small bottles.

3.

the journey

1. The journey through the sharkian temple was a long journey. I lost a lot of friends in all sorts of traps. These were the hidden altars of the sharks. 2. I didn't know why they took my friends away, but later I would find out. Finally I reached the room of the throne, but it was an old lady sitting there between the spiderwebs, turning young when I touched her. 3. There are seven days for the mortals to prepare for the lightening coming to take them away, there, in the room of the throne. They have touched the old lady, and she became young again. It is a thin lady, but when you touch her again she becomes thick. She will tell you ... all .... what the lullabies teached her ... 4. The lullabies in daydream's spring, covering the morning, for there will be no afternoon ... Seven days for the mortals, without afternoons ... only mornings, evenings and of course ... nights ... to prepare for the lightening ... coming to take them away ... 5. I was one of them .... We would be taken to a ship .... to find out we were already on that ship ... with a name called 'All there is' ..... There was no sea ... only that ship ... the sea was in the ship ... 6. I was one of these mortals ... on this Eagle Ship .... These guys were strange ... They ate butchers ... making strange leathers ... It was whispering while powders started to spread ... smelling like the seeds of flowers ... It was like an ornament ... 7. A Jesus Christ is hanging in the air ... no clothes, but yet so covered ... by lines of old books .... and by strange leathers ... He's smiling, yet the tears are flowing ... He's dying, but coming

to life in a strange way ... 8. They tell me not to touch the picture .... for at the end there will be no any Jesus Christ left, only some boys from Lynx .... It is written in their holy books. 9. I feel naked yet so covered .... like the insect losing his skin to get a new one ... in which cocoon am I ? Is this the Arabian Sea-cocoon ? There is no sea .. there is no air ... only a ship called 'All there is' .... an eagle-ship ... like the red picnic .... like a red ball .. having so many colours in the night ....

10. Then the glues are overflowing .... and then I'm seeing the face of the Lion's Tea Wizard .... it was something I drank ... it was something I feared ... but it was beautiful ..... 11. I can go into these cellars now ... the places I used to fear as a child ... I had such strange feelings in my stomache .... thinking .. but it was just the wizard calling me .... 12. I had a strange tattoo of a pale orange octopus on my lower stomach ... it was hurting me ... but also giving me strange delights ... The wizard has this tattoo also ... he shows me ... He has so many tattoos ... also one of a black snail ... and one of a white rabbit ... 13. There are strange banana's lying on a golden dish ... It's like pumping all these strange feelings inside ... I used to misinterprete these ... I was in the misunderstanding of this lion's tea ... I walk towards him ... he's the grandfather of the ship ... the big daddy ... but suddenly I feel like I'm in glue .... 14. Don't touch him, they say .... for at the end there will not be any Jesus Christ left ... only some boys from Lynx ... it is written in their holy books. 15. They say all these figures turn into the boys from lynx in the nights to bring shivering mornings ... Is fear their key ? ... They wear the rings of fear ... It's a strange machine of dogs ... 16. They have also a ring of guilt, spreading flowers of blame and shame ... with these they do business ... with these they raise the doll ... to hit the orange balls in pieces ... while bakermen try to hide these dolls and crimes ... they look so soft ... inviting me to eat the custard .... 17. Don't touch them, they say, for these bakermen are from the hollow, selling hunger to those in hunger ... They are businessmen of vanilla ... her hidden soldiers ... they are the traps in shark's temple ... Don't touch them, for at the end there will not be a Jesus or a Judas ... only some boys from lynx ... 18. In this strange cocoon ... This Arabian Sea-Coccoon ... such strange creatures are swimming there .... but at the end .... boys from lynx ... 19. And then I drink the Tiger's Coffee ... while someone said it doesn't exist .... only Lion's Tea ... so I spit it out ... trying to just learn to drink Lion's Tea ... I need to get used to it ... Oh, how many bakerman's faces there are ... so many liars and lurers .... so many swindlers and smugglers .... all traps in shark's temple .... 20. Maybe I ... am in such a trap too ... thinking I reached the goal .... But the goal was another trap .... This doorway of luxury and life .... just another trap .... or is this trap protecting me against something worse ? a worse trap ? 21. What is this for a strange plant ... It's a stinging nettle ... Biological harpoons to draw me away from the danger .... I had been caught by a shark ... but all these things are just illusions .... at the end there are no saints no sinners, no escapes, no prisons ... no liberties ... no bondages .... only some boys from Lynx ... 22. There's a stinging nettle roaring in my body ... shivering between sickness and health ... between sanity and insanity ... but what is what and who is who ... it's in the eye of the beholder ... it's in wasp-tv ... 23. In a shark's temple ... we all drank from the lion's tea ... making our lists of people in traps .... while we were in the deepest traps ourselves ... we had a red eye, a wasp eye, misleading us ... we were boxers in the arena ... fighting for lies ... drinking from the Lion's Tea to get more drunk ... 24. I need to bite myself through this Lion's Tea ... there is no other way ... I'm still in Shark Temple ... on an Eagle Ship .... while a lion is flowing through my veins ... doing business it's a dog-machine ... raising the dolls ... hitting orange balls ... they're moving through the coccoons of sleep ... to reach the tables of a new world .... 25. There's a shark-temple in the desert ... The road to eagle ship ... but it's a trap .... just protecting you against a worse trap .... These are orange liars on a ship .... with bakerman's faces ... but don't touch them .. these lurers ... these misleading lights and fires .... for at the end ... there will be only some boys from lynx ... 26. It's an ornament, these boys from lynx ... while a white rabbit is dancing .... bringing them to the pink sun .... to let them fight against .... the one without business ... the stinging nettle ... and it grows on eagle ship ... in a barn .... to eat the boys from lynx ... let me tell you ... this ornament will die ... for the white rabbit likes to wear dead ornaments. 27. Who can defeat the boys from lynx ? Who can destroy their marketsquares ? Only the white rabbit knows ... 28. Vanilla has some planes let me tell

you ... these leaves from a stinging plant ... these bakertrees, these forestroads .... the rabbit knows ... that all life grows in an orange ravine, where the broken bridge roars ... 29. There I found the red shoe, where the bootlaces rule ... There, in an orange ravine, the shoe was born ... No need for business ... everyone is equal ... we are all leaves of a stinging nettle ... 30. I see bakerman's faces running, I see kids playing in the snow .. having orange guns ... with orange liars ... Bakerman's faces have risen from the death ... they attack the boys from lynx ... It's always like that ... when orange strikes the blue .... and then we are in Shark Temple again ...

Dangerous Tiles

31. It all started in a rabbit's ear ... There's your craddle in a deaf shop, deep down in an orange ravine, where the broken bridge is roaring ... It all started in a rabbit's ear ... Someone forgave us and we got here ... It is all done by prayers ... from a Sharkian Temple ... making the journey to an eagle ship .... this is all there is ... like a red picnic .... full of lion's tea ... 32. It was something you drank from an iron shoe in a rabbit's ear ... Still a painting and a statue in a shark's temple ... a strange mirror ... you see yourself ... and all these bakerman's faces ... turning into boys from lynx in that deepest night ... there where she found the coin ... when the orange struck the blue ... 33. Time was just a waste ... but when we would hold the days in our arms ... we wouldn't have time ... then there wouldn't be clocks ... then there wouldn't be mirrors ... 34. It all started in a rabbit's ear ... where someone prayed for us ... where someone forgave us and forgot about us ... and now we're here ... in a sharkian temple ... drinking lion's tea ... It all started here ... in this deep orange ravine ... where the broken bridge was roaring ... what would happen if this rabbit ear would fall off ? 35. Here you found your shoe ... with all these bootlaces roaring in your head like snakes .... all these forestroads ... in a shark's temple ... leading you ... to the eagle ship ... letting orange strike the blue ... 36. There are men standing in the shark temple ... old statues ... they have fights in the nights .... holding the black days tight ... 37. It's a strange stinging nettle ... growing from the deepest ravine, that orange ravine .... heading for the eagle ship ... heading for ... a strange castle ... where everything starts to cry .... is it another trick of vanilla ? 38. She breaks you without mercy ... when the rabbit ears fall off ... then everything starts to shiver ... I know a castle where everything starts to shiver ... everyone is equal ... so let it circulate ... no blood ... just glue and tears ... 39. Vanilla's island stings, but makes you free ... in a shark temple ...with a wasp eye on it, half closed half open ... also on our heads ... we are prisoners ... never free ... following the hunger to get more hungry ... 40. And the boys from bloodhound with their riches ... they fall when the meaner ones rise ... these creatures were living in them .... these stinging plants ... and now they are up, tearing their masks away ... they're free ... [b. on a golden picnic.] 41. There are growing strange plants from the orange ravine ... they are the hard men, mean men ... there's no business ... only guns ... They are horrible creatures of arabian seas ... 42. Arabian Seacreatures, these statues in a shark temple ... riding the storm ... 43. These hard men ... do the dance ... do the fire ... they ride everything ... these are hard days ... and you need to hold them ... or the clocks will spin again ... mirroring in the sky ... coming closer ... from the dark sides of the temple .... in blue glue ... blue glue ... 44. They are predators ... looking for butchers ... making strange leathers in the sky ... they have hidden altars ... the tiles on the ground ... these tiles are dangerous ....

Truants

45. Blame and shame are weaving the dolls ... while exoduses rise up in them ... giving them good faces ... by business you can only escape by a twoface .. while the truants have orange guns ... 46. Jesus Christ is a businessman ... but I'm a truant ... I don't show up at all .... God had never sent me out ... I'm a truant .. if you would ever see me ... it's also the last time .... For I'm the first and the last ... I'm a shark ... 47. They have bred the cyborg ... along a doghedge ... where the fruits of exodus grow ... thorns stinging deep into the skin ... breeding the cyborg ... and at the end of that hedge, a catwoman lives ... breeding the sugar ... while her sister, a white rabbit ... turns it into alcohol ... and

then they can cry or laugh themselves to death ... to sink to the bottom of the glass ... [b. They are the two-faced mask of Pharao, drowning the boys on heights of shark's temples .... in golden altars of water ... He baptizes them ...] 48. You must have a two-faced nose to escape ... or just being a truant ... the hard men will do ... when they reach the hard white candy ... The doghedge is my suit ... this strange plant ... growing inside of me, stinging me ... while people are crying and laughing themselves to death ... I feel myself like the lord of dominoes, like a domino of vela, installing the jokes on two sides ... 49. It's an ornament from grandmothers box ... an automaton ... Seven will rise up to bring us over the nightseas ...These are like marchpane, with hard white candy lying inbetween ... It's like a new alphabeth ... and we can live in these letters ...

4.

golden picnic

1. There are beating hearts of wizard's lying on dishes behind the books, there where the chessboards turn around to show you the enchanted mirror ... There are stinging plants in these strange banana hearts ... you start to cry ... 2. These cities are of sand, while jokestatues rise ... They travel without moving, they breath without breathing ... They are leading their own lives inside ... Them with their powdered balloons and powdered smiles ... 3. There are frogships under the sand ... giving them all injections of insurance ... Then the wizardhearts start to shiver ... Pharao has a yellowwhite mask, a Paradox ... always the gift of the snake ... 4. While panthers rise from bubbling waters ... I'm heading for Izu ... While it's surrounded by the hard men from the green candy ... bringing me to the Indian Seacoccoons ... to the hidden uncle Peacocks ... hidden by vanilla ... [b. her curses stream.] 5. They drink their juices fast and spit their sands ... These are dragons hidden in swamps ... While golden cigars open ... 6. There are hot sticks and stings on fishes ... rising from the ancient seas ... on the wings of dementia ... 7. There's chocolate melting in tight bananas .... now the pawns are finally free ... stretching their arms in spidersuns ... There's strange leather in eastern skies ... riding the Arabian Horses ... now the pawns can drink their moviejuices ... it's like glue .... 8. There are strange playcards in the skies ... becoming free behind the books ... They were saved by a vanilla's strike ... while the letters are melting ... becoming sand again ... They can drink from the juices of cartoon ... on this golden picnic's day ... [b. while the griffon is floating ..] 9. They are blind behind the bars of books ... while spiderian swords pierce the eyes ... These were Calvary glasses ... on a cat, hare and dog called easter ... a strange white trident of your local insurance office ... strange trafficlights in your city .. 10. And the squirtel makes strange pictures behind comics and cartoons with a checked white hard candy camera .... while strange statues paint the skies ... [b. It's August's moon touching August's sun on the twentieth ... [c. while she stops screaming, reaching for december skies.]] 11. There are fishes with striped candystings, floating to Eminius Day. There are boats of sirens with candystings, floating to Eminius Day. While a griffin's boy soothes the hard men by his flute. He's enchanting them again, to let them reach for the viking's helmet. 12. And he said : will you make it, will you name it, you can't, you're off, I'm a lady's tower, you're screaming, I'm bleeding, I am a bakerman's face, tell me father, I'm a bakerman's face. You're dreaming, I did it, I'm a bakerman's face, tell me father, I'm a bakerman's face. 13. There are seven parrots on a stream, showing pictures of icy mountains, under December's Sun, a green one. While a green checked balloon is raking it's moon.

5.

Eminius Day

1. Eminius Day shows the shiny hearts into monkey's chests, entering the bear. Their pyama's are soft, while honey is dripping. 2. There are strange leathers and strange wool in the air. These are the underground cities of dwarves, making her heart so tired. 3. She's cold, lying on the bed. Waiting

for Eminius Day. Mother will spin the sugar. Mother will show the sugared red tongues. She's cold while I'm standing on December's Sun, a green one. 4. Then I speak my spells, stinging striped candybars into the boys from lynx. It's a machine, running on strange coins. It's a strange sort of Russian Chess. 5. There are seven judgements on the mouth, on Eminius Day, written by the sword of Thoth. His house is built on candyneedles and candyspears, stinging and breaking the bones. Then the door opens. 6. He's the brother of Jom, waiting for ..Eminius Day. No time to think. It's fourty-one o clock on a Brannan's watch. 7. These snakes break through walls, they are coming from Eminius Day. 8. There are Eminius Eagles in the skies, causing earthquakes, while orange liars rise from zebra boats ... 9. They are coming from December Sun, from green checked balloons ... surrounding the skies. 10. There are two captains on a ship, breaking the spanish warrior who took you away. Michiel Adrianson The Raider, and Piet Hein, stealing his silver. 11. You must swear to keep this a secret, with two vingers raised to Osiris, Uncle Peacock and Uncle Unicorn. 12. The History Warriors bend their knees by moving glue-pictures from history. And I take flight. They have Onion-hearts. I see their arms everywhere. All these history-pictures are just arms moving ... arms of a strange tiger ... rippling in december skies ... 13. There are strange syrops in the air of docters ... bringing history back ... Watch their pictures on the wall and start to bend. 14. Watch these moving pictures flying, with the wings of dementia .. It's coming from the trees .. moving mosaics ... 15. Watch these ornaments of glue ... 16. There's strange glue coming out of businessmen noses ... pictures of glue ... moving pictures ... coming from history ... waiting to be sold ... to live in someone's head or knee ... 17. Watch the prices ... so many sacrifices for a picture ... These are strange traffics ... these are strange arms grasping and holding tight ... 18. There are octopuses living in someone's head for halve of the price ... There are strange auctions ... Cuyornaida Corset ....Strange games ... They are spreading their arms ... while the winner ..eats them all ... 19. The winner becomes a million-armed spider in a sun ... December Sun ... So much care for history ... he gave his life away to buy them all ... and now he's your history-teacher ... 20. They are the guards to strange gardens of glue ... the watchers of lapoendria ... There are wild cats in Izu ... with noses dripping of tea ... while they eat the pictures ... creating your futures on martian hills ... Mars in Izu ... 21. So much pain covered up by the black checked blankets of tax and chess, while the birds of insurance pick up their Jesus Christ to let them ascend in their heavens ... These .. are the bakerman's faces .. 22. The History Warriors walk slowly with little lights towards the city of bakermen ... They are masking the screams, behind feathered masks in two colours, having a split laugh ... 23. Bakermen are dancing before their mirrors in their corridors ... moving their strange masks, and making funny faces ... they are hiding their screams ... 24. The skies become of silver, and then the bakers start to eat ... all these History Warriors with their little lights ... They are bringing these warriors to a soft spot inside .... Here the Vanilla Queen thrones ... 25. They are eating the historybooks with the moving pictures of glue ... while Vanilla surrounds them ... hiding the future behind ... She even eats the boys from Lynx to spit the red fires ... 26. While they are spred by the smoke, the Varia Bird rises ... showing the rainbowbananas ... so many roads to ride on ... Letters from a mailman's heart ... with so many birds of insurance ... these birds of uncle unicorn ... 27. And these children, they have the wings of dementia ... these wild cats of lapoendria ... seeing the candy in the pictures ... a thick layer on every street ... They don't see the horror ... for it's covered by the layers of tax, business and chess ... with the cream of democracy ... they feel free in their games ... They only remember their names in thick letters. 28. They are safe in the arms of uncle unicorn ... 29. They only see the wars in bottles of history far away on the attics of their grandparents .. behind moving walls ... of strange cupboards with strange paintings ... 30. They bought their pictures in old cigarshops. Pictures with so many layers of glue, named after the old kings. 31. And these old kings live in their own worlds of dementia ... using soldiers to win their wars ... these bottles so far away ... these redblue soulbottles. 32. They all live in lapoendria ... the world of dementia ... where these wild cats saved me. 33. On the corner of a dark street, before the alley, Willem One to Five was sitting, having silver warriors inside ... These are the kings of soul-bottles striped, in redgreen, greenorange and greenblue. 34. On comiccorners they live ... tied to the coins of history ... strange cowboys ... 35. Tied and glued screams covered by candylayers, while

you only hear a soft voice showing you the pictures ... There are strange flies lying on our eyes raking. Wild cats know how to get the snakes out of the eggs ... 36. Willem One to Five ... still a strange taxmachine .... spouting insurances ... coming from the chessboard .. black and white .. While thick democracies roar .... it doesn't sting anymore ... 37. You can get born in it ... a boy called birthday lives inside ... on a birthdaytart with little lights ... spinning glue .... Five layers on the picture ... while the sixth brings the silver ... the seventh the gold .... 38. There's tax spinning inside, making strange films of history ... There are many layers of an onion ... It's coming from golden cigars, from three clauses : santa clause, summer clause and easterclause. 39. Willem III makes pictures by a checked white hard candy camera, while zebraboats rise, with orange liars on them, spinning glue ... It's rising from the taxmachine ... from a machine of deer. There, where the birthday boys live ... 40. These machines of deer, all tax-machines ... raising their zebraboats with their orange liars ... these strange clauses .... and on top they spin the films of history ... rippling through the skies, coming as tigers ... by smoke, wine and coffee. 41. Hot glues behind the comics of tax and assurance ... they eat like bakerman's faces ... breeding them as wild as they are ... 42. These comics always come from the black and the white ... From strange French chessboards ... 43. Horses are turning their heads ... bringing the layers of glue ... Strange glues from mouths bring the lies ... to let the children sleep ...but these lies they ripple ... bringing the nightmares of truth ...

6.

nightmares of truth

1. And I am heading for Izu ... watching the ornaments of a new day ... By tight rings spinning tax ... Is there another way ? ... 2. These are just the creatures of Paradox, showing you the entrance and the exit ... 3. I am still ... heading for Izu ... becoming deaf on a zebra's boat with liars ... while their truths brought me to nightmares ... Nightmares ? Or didn't I swallow them well ? Show me some spice from arabian castles ... Show me some lights of bakerman's faces ... and lead me through these nights ... 4. There are seven nights on an Arabian Lion ... Show me the creatures of paradox ... to let me spin my own tax ... in my own comics ... to see the horses of bristal brival ... those red horses with the black eyes ... bring me back ... 5. Show me the kings of Smulk, to build my own ladders on strange animals, to become strange ... strange enough to enter ... Let me be a stranger ... a stranger man ... 6. With the eyes of Willem I, II and III, making pictures by a checked white hard candy camera ... 7. While Uncle Unicorns ears spit fire ... These are strange boots ... It's spinning the games of Insurance ... by strange candy and strange medicine ... It's taking their own Jesus Christs ... covering up so many problems ... Is there a way out ? So many layers of lights and juices .... ringing in the night ...

Insutinia

1.

Idefelle

1. the businessmen are heading for the businessmen, the coffee is heading for the coffee ... and you ... you're still sitting on that old chair .... decorated by old birthdays ..... 2. come and discover with me, a new world beyond the business ... over the hills and far away .... but i know i'm talking to a wall ...3. There are jewels in a spanish sun ... 4. I'm looking in it, while I'm getting blind ... But that's to escape your ornaments ... I'm finally safe ....

Idipus

5. the big beer is running through scandinavian streets, the big lie is walking behind him ... they make the same movements and before you know ... they tackled you and then you're one of them ... they're catching shadows, lunatic actions ... sucking the fools from the roofs ... it's an artist's mis-vacation ... planned too late on a hard man's spoon .... 6. now all he can do is spit and roar ... but they call it art that's one for sure ... the fall of the artist, still a beautiful painting, something to remember and to collect .... all he is doing is making art ... even his funeral is called a masterpiece ... the way he smiles is art ....all good movies from a big talent. .... covered by big business ... 7. You with your green coffee ... having some contracts with the big tea .... and some lamentation dogs ... and now your passengers cannot sleep .... It's like the curse of the blackest night .... It's your ghostship with the lions on ..... with your babes dying on the sides ..... It's green coffee which you gave me ... It made me sick ....

Odekus

8. green mothers green ornaments ... it didn't bring me one step further ... it's a lying laughing curse ... all in tight dresses and tight faces .... still a coffee-statue of grandfather's works .... it was like james bond raising octopussy ... it was a trademark perfectly denied ....

2.

Baklehep

1. he's the guard of my memory .... that old wasp .... but he shows me that the old house from the past .... was also just a memory .... i lived in this memory such a long time .... not liking it .... the old wasp ... the old guard ..... dealing in memories .... 2. finally they are treasures .... ornaments ...which need to be worn on the right place .... the wasp will sting, until the memory is open, until the memory is at home .... until it is understood ..... the wasp ... the driver of oldtimers ... of old locomotions .... bringing them home .... all these lost grandfathers and grandmothers .... back to the garage ..... 3. the wasp is sitting on the first floor ... in a rocking chair .... knitting new pyama's for me .... it seems i'm getting the wasp's pyama's ...for a deeper sleep ... he's knitting me home ...... he's knocking on my back ..... while all clocks on the walls are exploding ...... the wasp's mosaics are roaring through my spine ...still a strange language .... it stings deep and tomorrow we will have tv .... 4. businessmen heading for businessmen .... to play the big cuyornaida corset ... businessmen heading for businessmen ... to close the fences to the new world .... 5. businessmen heading for businessmen .. to lay the dogmagnets deep inside ... there's something with their sea-machines .... there's something with their coffee ... and still too much tea dripping from their noses ... 6. it's the gathering of all big noses .... it's the gathering of all cowards ... quenching every war which would save the children .... sacrificing their meals to the dragons .... 7. it's the gathering of the big cartoon ... too scared to lay the horror ... but now the tragedies are rising ... rising from cartoon .... all these businessmen .... all these sacred men .... just blasphemy undercover .... 8. there's an orchestra of new waves ... entering your room ..... planting machines in the corners .... the businessmen are still running ... with their pipes of peace .... no they have too much old tea in their eyes staring at me .... if you ask me ... they have faces dripping with tea .... i wonder why what is the deal ... 9. these loves are two seconds too fast ... they are wearing guns between their legs ..... which they never use ..... well only when they have to install their machines ...... they are wearing the guns between their legs ... they are wearing white rags between their ornaments ..... they are wearing their white flags .... for seventy seven reasons, which i don't want to hear .... 10. i heard enough stories .... i heard enough ornaments like this singing in the rain ..... but i'm watching my trousers grow .... my back is geting taller ... it's like the wasp is growing there .... with ten millions of little businessmen .... so little .... little lights shining there ... carrying songs on their back .... spreading their powders ... spreading their powders .... to make them all blind for the land behind

the fence ..... the land behind grandmother's garden ....11. it's still so weak there .... pale flowers, pale butterflies .... waiting to meet the pale ones .... they are all waiting .... still so fragile ...... still so sleepy .....

3.

Patsio Poppunos

1. decembers cold nights brought the watermarks on my face ... decembers horrors ... the wasp's tattoo ... all from the wasplake ... 2. decembers spoon hit the waspmark on my leg .... and someone was feeling my pulse .... there in that old forest ... now the kids can never come alive again .... 2. it was an old priest .... with some sacred marks ... but these were too sacred .... so no one really survived .... 3. and this forest is still enchanted ... like virgo's church ... even the fishes are drowning in the pond ... and the candyhouses are bitter there .... it’s all grey and green ... 4. the watermark still on my head .... the snake is doing business ... he's still breeding his watermarks there .... now we work in his factories and the curse is getting heavier every year ... it's like farao's hand .... so we are waiting for some plagues ... 5. it's the invisible debt .... business makes the beans so sharp .... so now we're watching the sideshows ... the eyes of the wasps ... for when the dog is home ...it will start to eat your furniture ... and finally yourself and your family ... laying the chain forever ... they can be dangerous criminals another don't want to have around .... 6. Tatoos on dry places ... The watermarks know where they can suck ... Thick gel on thin places ... The crocodile knows it's paths ... 7. Conspiracies of the damned ... They are all heading for each other ... 8. It's all getting clear through the eyes of a wasp ... But no one wants to leave it this way .... 9. Real pride doesn't exist, In the heart of the liar, Real honour doesn't meet his mouth .... It's only some wood of fear, blowing away his consciousness ... and something else is taking him over .... 10. They are too afraid to live ... They are too afraid to touch .... When all the curses are installed ... They start to deny everything ... To cover up the wounds ... To cover up your screaming child inside .... So that no one will ever see ... and no one can really help you ... Barbed Wire Hearts 11. They try to let you feel insecure ... for they could never feel the blessing of pride ... They are barbed wire hearts, they are liars from the beginning, sent out to make you one of them ... 12. They knock until your fragile mind opens up ... And then they slowly slide away ... leaving a pipeline for a daily suck .... When you give them your heart, They will let it fall ... And soon you will be one of them .... for you cannot use your heart anymore .... you're a barbed wire heart too ... 13. Is there any spell to reverse this curse ? Yes, when Jesus will betray Judas with a barbed wire kiss ..... But that already happened hundred years ago in the heart of London, when James Bond auctioned his golden rabbit among the clocks .... 14. The one of the biggest ridicule, The one with the trademark-condoms, The one with the coldest touch, The one with the diplomatic sleep-pills, The one with the copyright-assistants, The one with the careful curses, Has the keys of this machine. 15. It's the sports Journalist, with razorsharp money, having razorsharp records, running in the middle of bald heads ... It's the game's capitalist, It's sunday's Scrooge in a rotten church, It's your mental brigade to identify flying objects unexpected, It's your bridegroom on a purple rose, It's your liar's docter on a cold summernight, It's your mother's leather dog-chain. 16. The waterlights are heading for ... the light in the pocket ... They have seen light ... Now they are hungry ... 17. A world of elves cannot save you this time ... For now it's something worse ... Your mother's worst put in chess .... She's drinking a cup, and you think it's filled with your blood, but you don't know it for sure ... It can also be your neighbour's blood ... Her agenda's are never clear ... 18. You always live like you're not knowing what she exactly cooked for you ... Strange dinners from a mother's heart .... and now you're sick of it .... 19. No one can help you when mother makes her cruel decisions ... It's like your last joker has been blown away by the wind ... And all the shops are closed today .... Now your waiting for the night ... Mother's night .... For the strike of her nails .. The Waterlights are heading for the pocket ... 20. Those waterlights ... in the night ... They have smelled something ... Some pale purple roses ... Now they are up for some barparties ... While no one can save you ... While no one knows you .. You are

a stranger in your own land now ... And you even don't know where you are anymore ... For the waterlights have come .... Waterlights in tall delights ..... Tall insectians ... too tall .... too tall to feel safe ... 21. It was your mother's worst put in chess ... Now the waterlights, these tall delights are heading for your home ... It seems like mom pushed a bell .... the worst bell, worse than a million schoolbells ... It seems she was in problems, So now she made this choice ... Or was it an accident ? You don't know ... for her agenda's aren't clear .... And her diaries are dark .... too dark to read .... You wouldn't bear it if you would know what she's all writing about you .... It's your moms worst put in chess .... It's like you sit on electric chairs all through the house. 22. But hey, come on, read it another time, and you will not be so shocked ... for time heals all wounds ... well, but ... they might want to take over your moms occupation ... to become your next horror ... that even one day you will beg for those old waterlights again ... your moms worst put in chess ... your last flame on a birthday's cake ..... 23. But hey, you will survive death ... there are worse things than that .... this old curses chessboard ... which raped your whole family without pardon .... where it swallowed all colours away .... where it set it's arena's ... still an advertisement-clip roaring in your head ... Razorsharp like hell, dressed in old rags, She's still playing the widow ... painting the wet blue faces from the Big Coffee ... all these statues ... A woman with intelligence is a pearl in your hand ...24. Awakening the wasp, the ornament's transmission ... In pale purple screams the crime appears ... Awakening the wasp, awakening the fears ... to trace the ladders inside on a woman's thick coffee-panties.

4.

Omeshur Sitania

1. Pictures drawn by the trauma, A boy having sharp arrows on his back, An autistic boy ... Hunting the black deer ... It's not you anymore ... someone else took the job ... He heard your scream of the black past ... and now he wrapped himself in the deerskin ... 2. He's weaving new languages on your face ... Your senses were tricked so deeply .... but now he takes you out of the illusion ... when the red stinging nettle clock ticks ... deep in the forest .... surrounded by waspnests ... then we will see the big "most" ... it was all ...deeper inside .... making us all deaf to the lie ... the good mask just melts ... when the wings are spread ... when the feather-pencil rules ... while the persons are raging above your head ... in their unknown languages ... you're just a victim from a war in the air ... from an old birdnest ... from an ancient war ..... you're just an object in their eyes ..... no one really knows about what the wars are raging .... it's an ancient war high in the air ... it's rising above your head ... so let it go .... 3. Black Spring from the ornament's ring ... Black lights so thin so thin .... Sinister shadows in the night ... Aldebaran birds, with their big eyes ... They make the tragedy so thick .... they can be your best friends ... but the day after they are your worst enemies ... 4. Aldebaran birds, so soft and so tender ... so weak and so fragile ... Aldebaran birds, but you can never touch them ... for they have the lion's spoon inside ... ready to attack you ... Aldebaran birds, they cry through the nights .. like they are old widows in the snow ... behind bars and thick glass ... for the rest of your life ..... they are birds of tantalos .... creating the dream ... to let you miss it ... 5. These aldebaran birds ... like everlasting damnation ... aldebaran birds ...

APPENDIX

5.

Ichabus

1. Jericho ; Let the comic milk stream from Jericho, by white pink treasures, they take flight .. to become the towers of the sea ... Let the comic milk stream from Jericho. These are handkerchiefs of strange leather and wool ... beyond the museums ... there's honey streaming from Jericho ... where the trousers run ... they drink from iron boots ... while they ride the rabbits ... 2. Where snakes dance ... in a little musicbox ... the yellow station ... breeding the nothing .. and the hard men ... in the museum of tears ... the tears shine like onions ...

Pepetua

3. She was tied to the book, the stories were too heavy to bear, she was a book statue, a prisoner, standing there all these years. On the back of a book, sucking the life out of her, again and again, She was fragile as a butterfly, spreading the green tomatoe seeds. ... And she wanted you to read the stories, so that she could catch you in her net ... So that she could wrap her wings around you, and sucking you deeper inside, while you were turning the pages ... 2. She wanted to hurt you ... she wanted to break you ... to bring you into her world ... So that you would see ... the dragon's tears ... the tears she couldn't bear anymore ... She was tied to the book, a prisoner ... of a green dragon ... And she said : I want to hurt you, baby, I want to take you into my world, So read all the stories, for I cannot bear them anymore ... these green tomatoe seeds ... I'm still a whore ... a slave of a green dragon .... 3. They call me the whore of babylon, they call me a two-faced harlot, they say I am the seed of devils, but I'm behind dragon bars ...4. You cannot touch me, I'm only there to view ... I am a movie of tantalos ... a movie of a vanilla desert ... [b. Who mixes vanilla tears with banana tears gets the gold.]. 5. A toy hidden on a cupboard too high ... by a green dragon's lie ... Green dragon tears are falling, his books are almost exploding, the memories of his heart ... He needs some guests to read it, there in that old bookshop, So that he can make them prisoner of his books ... 6. Bookstatues they will be, tied on the back of his memories, his diaries,so they can catch his tears, and bring them to the other side of the world ... [b. And the one mixing the vanilla with the banana makes the gold.] 7. Butterflies are flying, butterflies are crying, butterflies are dying ... entering the other side of the world ... bearing the green dragon's tears ... stories too heavy for them, they are tied to these wings, only letting them fall ... and now they are called fallen angels ... by a green dragon's lie ... 8. There are yellow dragon's prisoners ... coming from the south, from the other side of the world, they march, They are the slaves of yellow tomatoe seeds, the tears of a yellow dragon ... 9. there are waspian wars in their heads. And she sais : I want to hurt you, baby, I want to see you bleed, want to see you shattered, so that you can enter my world, to see the tears of a green dragon, the tears I cannot bear ... until they reach vanilla desert ... a yellow stone, freezing them, they are icecream soldiers having the mark of the wasp where the waspian dragons breed them, where they have their soft wet candles ... to be candlestatues .. to burn their books again ... becoming swindling whores again, winning all the games, these swindler's games ... 10. casino's cabman was his name ... doing business by a dragon's flame ... they are swindlers to survive ... they lie to each other ... they are green liars in a boat ... a boat with wheels, with shrieking boys clocks ... casino's cabman is the statue on the front of their ship ...smiling ... doing business by a dragon's flame ... a two faced bed ... having their loves and their fights ... still warstatues becoming business statues in the night ... they are night troupers only touching each other ... by the flame of a dragon's castle ... 11. She's a tear letting others cry ... She's a death letting others die ... She's everything, having no possessions ... She's free ... She's a Green Dragon's Lie ...

6.

Perandu

1. There are gamblers in a hall, they ride, They have the red eye on their heads, they fly, like tall statues, becoming the tiles of the ceilings, still strange pictures, for you and me, these pictures

move, and I'm lying on the floor, cutting potatoes ... 2. In a red cathedral, they hide the three pale purple flowers, the red eye is sinking to history, to the museum, to write the future with the iron pencil ... a winged pencil ... with feathers from an aldebaran bird ...

Jagdugal

3. And I see yellow liars standing on tops of ships. The mummy is rising, and all banks are closed. There is war now, and soon the pickpocks will come to bring the wounded coins to the bank, the yellow hospital. When they sleep the war’s lost, and tea will bring them to business to do the war under the skin ... Here they sting with their needles under soft blankets, while spanish suns blind the screams. 4. There are yellow liars on an orange stream. She’s selling her Jesus Christs to the mouths of mice ... strange coins of a strange lady ... with a strange smell .. 5. She took them from the battlefields ... wounded ... and now she brought them back to the bank .... strange sacrifices on strange altars ... 6. At one o clock Aquarius enters the dining room with a golden pear in his hand ..... You cannot eat it, he sais, but you can watch it, while your nuclear hunger is melting away ...... tricks of the stomache .... The fat boy is getting fatter, and his head is getting greener and bigger .... while spitting green fire ..... 7. A glass is spreading nuclear water, but Aquarius sends it away. Go to your room ! he roars. He's the master of nuclear dreams. 8. My grandfather is shivering under the table where he found a little chemical orange, escaped from a lawyer's suite. Please, jump into me, the little thing roars, then I will take you away .... Grandfather is getting smaller by the magic of the little orange, and there he disappears into the orange ..... It is a little radio inside ..... It flies from city to city to spread the chemical disease. It is a trap ...... 9. There are orange liars ... rising from it ... I'm feeling like Pinocchio .... feeling the juices of his tree flowing through my body ..... I look at my hands again ... it's like they are turning into lion's claws ... what the heck are you doing to me, I roar .... It's like I have a million of claws .... I'm looking at the fir again, but now an old tall and slender man is standing there with a tall beard ..... I'm the wizard of the Lion's Tea, he sais ..... Oh help, my whole body is changing into a lion now ..... And I feel the lion's tea streaming from my own heart now .... 10. It's five o clock in the night ..... It's silent in the dining-room .... No firs, no lions .... the little golden pear of Aquarius is ticking on the table .... It's ticking very soft and slow .... It's soothing my head .... I see al my fears and hurt melting away, spiralling into the golden pear ...... 11. .... I'm still crying, but all my tears slide into the golden pear, melting away ..... I can only hear their echoes, but it's all fading away .... all these roaring lions ..... There's a lion carved in the golden pear .... but I also see other animals carved into it .... It's a beautiful golden pear ..... It smells like pear-chocolate .... It reminds me of the white chocolate .... It also reminds me of the last golden swan .... 12. Eleven o clock in the morning ..... The pear-clock is ticking louder and louder, faster and faster ..... Twelve o clock in the afternoon ...... The pear-clock explodes ..... The end of a white chocolate dream ..... or was it an orange chocolate .... ? About this the war rages .... Chocolate Wars ...... 13. I'm dreaming of an Egyptian Boat, Riding in a new sort of factory ... Feeling Thoth's smoke in my back .... Dragons dreams .... I'm dreaming of a sun, standing between ten mirrors ... Ten men coming from the sun, Ten men to do the dance, They kidnapped us all, They brought us all the cards .... But those who don't believe, Will be home this night ..... At the end of the story, I know it seems strange, The mailman is the eleventh, The eleventh of ten .... Ten men with big grey beards .... Ten Noah's on a tower .... Ten Noah's on an Egyptian Boat .... An .... Ark .... for plants ..... 14. It seems I'm in the Lion's Confusion again .... I'm drinking from the Lion's Tea .... A woman called Marion is feeding me .... She loves the Red Rose .... She loves ..... me .... She has ten men painted on her hat .... Trees grow on her hat, and all sorts of herbs and plants ..... Her face is like the yellow flower .... That good old Licorice ...... Still the gardener of our squares ...... Still our hope to touch the moon ..... Having ten little men on his white gloves ..... The ten fingers of Toth ..... I'm feeling his smoke in my back ..... These are dragon dreams ..... These are cigars of Pharao ..... 15. let our masks make us hard again, while we get softer inside ... we're building marchpane town ... Give us our pink white trousers back ... and let our hearts sink in milk again, while masks and towers are rising ... 16. Where the chessboards are red ... [b. the roses are red too ... and also the ghosts ....

You're in a red golden ball. [c. Where the chessboards are blue ... you are blue too ...]] 17. If you want to change the world ... You must change your view first .... You're in a red golden ball ... 18. Gabriel had fallen. He had fallen away from so many things, when he found out about the offer. 19. Gabriel had fallen, for he found out about his own inner strategy, his own path, and made the decision to break with them. He found out that he didn't want to bring this sacrifice. 20. Yes, he would take over this planet [b. And yes he would destroy the mice.] 21. And he would destroy them, his former friends. He went to a lady, a scorpion's lady. Now he wanted to make this planet red. 22. Gabriel had fallen away from so many pleasures. 23. Now he wanted to be red again ...red again. Gabriel had fallen away from so many treasures. Now he wanted to be glorious again. 24. He heard about the sacrifice they needed to bring ... He would never enter, and now he found out about this new record, this new machine, inside. He didn't need them anymore. 25. They were always red, appearing in blue and white, building the green. His own red, he would introduce it on the green. 26. His father Troxododeron was a chemical fluid, a force binding the powers of the green together for so many histories. It was a red fluid appearing blue and white. It was the strongest force in the universe, the strongest form of magnetism based on a circle of the strongest poles. 27. Troxododeron was the chief of the Elohims, the inner power of the Adonais. He was the chief of all these red flowerfields, so enchanted. [b. But these red cowboys were always hiding behind the bottles.] 28. When you looked at it, it started to become blue and white, sucking away your energies, and giving you a new sight ... the sight of illusion ... These flowers were vampiristic ... These flowers were ... bewitched and enchanted ... to bring you into a new feeling ... these red flowerfields ... 29. Gabriel had to travel through all these flowerfields again, to the end ... where it all began ... He knew the dangers of these flowers, turning themselves against all traitors ... 30. It would be a battle between him and his father .... a battle he knew he had to fight since he was young ... Red Gabriel was a demon now, in the eyes of the Elohims and Adonais ... 31. He would be thrown into the lake of sulphur and fire ... A lake which he feared ... but he would reach the other side ... where he could share the red powers to the creatures of the green ... 33. He found out he was a prisoner himself .. He wanted to be his own god, he wanted to be a good guide for the creatures of the green, telling them all about the red secrets ... 34. He had this tape in his hand, Antartica, a game of business. It was a present of his father, but now he chose to change this game into a wargame. He wanted more adventure, and he wanted more love. 35. He desired to have true friendships with those prisoners on the green, and finding a way to lead them out. 36. Troxododeron was a shapeshifting experiment, growing out to be the number one of chemicals. It was the medicine of wizards. But now Gabriel wanted to mix it into another kettle. [b. He went to a scorpion's lady. She didn't tell him who she was, but she said she could help him. [c. It was the first woman of Troxododeron. [d. She also fell out of the kingdom, and was now a fallen angel with the name Rahab. She was a scorpion from the sea, a mystical creature.]--] 37. Gabriel had found himself some lovers. A bit of Troxododeron was laying on the table like ashes. [b. A bit of Troxododeron was in their hands, and they saw it was molding at a fast speed ... She had a scorpion's egg .... He had his own red, and they threw it into a kettle, while she was speaking her curses, and they made love [c. ... while the water was boiling, while the egg was screaming, and Troxododeron started to enter the fragile layers of the egg ... [d. The egg was weeping, while Gabriels Red was surrounding the new picture .... There was lightening and thunder, and stars were falling. It was the fall for many started to hear the voice of Red Gabriel.] --] 38. There were falls of angels, and even elohims and adonais started to fall, for Red Gabriel started to speak. Even his brother, Red Michael started to fall down, and turned to his brother, [b. while the egg's voice became higher and higher ... blood came out of their ears, and a red bible was lying before them.] 39. Yes, father, that is what I'm dreaming of .... these sheep ... leading me through red flowerfields ... until I'm .... in the red bedroom ... a red bedroom ..... [b. and finally they will be ... sheep in the pasture ... which the red one will do ...] 40. Michai will do ... There will be a man from the south ... and then the blue son will rise ..... to build it's throne forever ... [b. The blue sun will rise, in silver and gold, to build it's throne forever.] 41. This man will ride the snakes .... Snakes will come and snakes will go ... He will tame them all ..... and ride them into the hands of his mother Metensia ....42. There was a man called Michai,

the Mystery ... building a kingdom on the sun ... Messiah from the Troiade ... [b. The book of books, the father book of the bible .... It's the Red Bible ....] 43. He will speak his words in thunder, opening and closing the iron portals by seals of thunder ... And some will not be allowed to speak ... He makes silence and noise whenever he wants ... 44. He's the red balloon, [b. the man of scorpios.] 45. .... He speaks languages sideways the portals .... Ancient languages of the Red Waters .... Holding a Red Secret close to it's hearts .... 46. He has a trident of horns on his head .... He speaks in water blue and blood red .... He is Michai ... [b. They will burn the deserts ...] 47. The red eye is burning, the eye of sodom is here .. wandering from gomorrah to jericho ... oh jericho rise up, and gather the red ... who will be on top of the temple. 48. Herodes was cursing on his throne .... He was throwing women in a pit ... He was under Sodom's Curse .... but now his Michai was rising, his statue of red liberty, with seven torches in his hand ..... making the swallow so hot ... He's the king of spice .... All these birds from cigarette, they sing so high ... they let the kettle boil over ... creating the orphan's song ... 49. How many songs of Jericho does it take to rise the foundling ... to build the bridge to Draminia ... 50. The guitar will do .. these men are jukeboxes ... golden statues ... Put the Icecreams against the hot ones chocolate ... Melting is just making music ... 51. It all happens on a red chessboard .... the wizards surrounding .... the castles ... The guitar of wonder will lead us over the river ... they were all prisoned .. in kisses of death ... 52. The records turned red on that day, the rivers turned blood ... Hot in the North, cold in the South ... while a musical box was rising from the red chessboard ... It was a matter of melting and freezing ... while a little ballerina was dancing on top ... 53. On that day when the chocolates were melting ... the face of the frog appeared ... a red face ... the queen found her toy back ..finding out she wasn't queen anymore ... the toad was sitting in the dining room of little aquarius ... with a golden dish and a golden grail .... while the plate-statue was a golden lion ... 54. The cooks were all frozen, doing strange dances ... Dorothee found out she wasn't a woman anymore ... She had to swim through one almost frozen river ... to reach the tops of a new island ... where she would be tall and stretching .... would she be tall enough to realize what she was now ? tall emotions moving like snakes ... she was flexible now ... not frozen anymore ... 55. Night troupers march to darker nights, touching smaller parts, surrounding the men they call men ... While the red chessboard is melting ... the eye-rag of a pirate ... He's drinking ... and paint is dripping in his head again ... to let him be in another world ... There are fireworks in his head ... and then he goes to sleep, waking up in another world ... 56. He's dreaming of his lost son ... while he finds out he isn't a man anymore ... but a darker creature .... 57. You're made of songs, while the heat is climbing on the ladder, touching the high bells, for the high songs. You're made of songs and cigarettes, while sunmilk's oil is easing your skin .. It is your skin, these are your comics .. The wasps made such an art ...58. Their alarms are on ... since Red Gabriel is falling ... He's out of the game now ... He has a body of small noses, small gates like smoke alarms .. he walks ... while taking flight on a golden bird .. melting under his body ... he has to fly alone now ... waiting for that last last dive ... to the red island ... he survives ... 59. These are the songs you like ... They take you over fragile bridges ... the red ones ... While you are touching the soft wild fires ... moving wild over your skin ... You are covered now. ... [b. It's melting on your feet, these shoes.] 60. Songcar is riding on the railroads ... but trains cannot crash it ... for it's the third day .... with sunmilk's oil streaming on your skin ... 61. On so many pillars this city was built .... pillars of tears .... for a new Babylon .... Such a beautiful story ... and you don't know it ... you're just waking up to it ... On that Third Day .... while guitars are raging through the night ... 62. We're heading for Edom, for Esau's City ... for neon lights ... for soft lights of the water ... We're sinking in red flowerfields ... The rose is sharp, the insides are soft ... Smell the roses by your body ... and wake up to the third day ... 63. Esau, Esau, where did you hide .... in red heat things are so small ... and we have dashboards in our heads ... If you want to change the world ... You must change your view first .... You're in a red golden ball ... 64. They fly .... where all faces are covered by strange songs ... Like plastic implants from the Big Toy ... you start to cry ... These are all bakerman's faces ... carrying the songs which will bring you through the night .... They are the cooks of frogs and toads ... 65. These women are tied by red tapes, waiting for the big strike ... their abyss has been closed by the angel of the abyss, a devil has been thrown in their pit ... They are looking for death ... but they cannot find it ... She has

purple boots, and she's staring at the green. She's too deep, she is my mother ... but she doesn't have a head anymore .... for the abyss is locked up now by a red key 66. She's staring at the green, she's staring at me ... We are all on a red chessboard .... while the Night Troupers are watching .... They have strange songs in their cheeks .... Raiders come from their eyes ... on that third day ... 67. It's spiralling from the Red Eye ... Sodom's Eye ... and we are in this whirlpool, swimmingpool, masterpool .... In strange racecars we ride .... riding the stories, on old records the lambsteads sit ... She's smoking the fairytales .... This is the world of feelings, so strong it claims your mind ... to possess and possess .... like hot chocolate, having raiders darker than men ...
Smiagdala

7. 1. Chapters for raising the Summerclause-Balloon. Poetry from the Latin Buffoon Puppet; Boys from Lynx, I only wore your trousers. [b. It was never easy for me to look into the eyes of the grey snake.] 2. It was never easy for me to see him digesting another frog. [b. giving me the empty bottles filled with sand.] 2. Mr. Wasp was never mercifull while gathering the unbroken bones. The horror from the backstage is still wandering through my mind. [b. He stole my boys from lynx, and gave me empty bottles and broken coffeemachines.] 3. He stole my redyellow flags, and took my racecars away, leaving broken toys behind him. [b. While he could drink and swallow so fast from small saturnian bottles filled with purple magic and pink treasures from Bohemian Victories. [c. His butterflies were rats, and his daylights were marmots. [d. and snakes.]]] My mother is still wandering, looking for the last red raspberries of the old frog. 4. They say he will never die, for the memory is his breath. But no one knows where he hides, no one knows where his smoke comes from. 5. Some say he's the tranvestite of the black zone. The grey snake could never feel his breath. [b. Old coffee-machines do their best. There were wars in coffeeshops ... There where the squirtel hides. [c. Here she lost her baby, to a spanish warrior ... to a grey snake ...]] 6. Mr. Wasp, gather your children. I didn't break your glasses, I didn't take your snakes. The snake-tongue is the last memory attached to your mind. [b. You lost everything in a war of flies. Now you are made of suncakes on Betlehems mornings. [c. There are still warbottles in the sky, where strange creatures live. These were your soulbottles.]] 7. The injection of dr. grey snake made your soul quiet, soothened your soldiers to sleep. The black lullaby is still the bible you read from, cutting away the threatening pages. [b. Now your summercakes are dying, while you are drowning in your ales.] 8. You still wear the feathers of your ancestors, but you took the needles out of them. Oh, you lost your needles in the sands of the city of sleep. You carry seven beds on your back, you are still a sleepwalker in the rain. [b. No one knows your name is Pharao, drowning your children in the Nile.] 9. Oh, where are your children, oh hero from the past. You lost them all in your dreams. [b. While you stole the silver.] 10. Bugs are working in your garden, carrying the last seven stones of your pirate-buttons you used to wear. You lost your wildness, you lost your sting. Father, I couldn't follow your strange fruits anymore. [b. Still some think you are Piet Heyn, running away from algebra.] 11. They come from places too far, wearing a linen smile too deep to trust. Forgive me, father, for not kissing your sirens which you used to guard your silences. [b. I will fight to the end.] 12. Their tall tails were never my dreams to sail on. [b. And they drink their waters and wines too quick, from saturnian windchime-bottles, filled with orange perfumes and purple Arabian magic. [c. Do they drink faster than you do ?]] 13. Forgive me, father, for not wearing the uniforms you gave me, when I was young. [b. You hit your generals on the nose and gave their clothes to me. [c. You forgot to remove the needles by which mother used to sew.] 14. I'm not complaining anymore about the zooming winds in the trousers you gave me. These were the only things I used to wear. [b. Orange summercakes in brown suns with shampoo, milks and oil.] 15. Bees painted my body to protect me against the cold nights in the summer. I was your summer-child, your saturday kid. You used to spoil me with grandfathers secrets. [b. Oh Thoth, do not take your summercakes from me.] 16. I will never forget your soft embracements, they brought the tears back to my swallowed heart [b. showing me the glues of the past, the shampoos, the sunmilks and the oil [c. bringing me back to grandmothers coffeemachines [d. on christmasdays and easterdays, when hearts were spouting money.] --] 17. Father, I still feel the holes in my head, the thorns in my hands, the needles woven

throughout my body, looking for my inner cellars, below the houses of my heart. [b. They are looking for the juices. They want to fill my bottles with sand and ashes.] [18. I still see aunt walking outside in the garden, wearing a carved smile, hunting the city-bees.] [19. It always soothed my inner garages, who used to produce steaming bull-boats. I buried my bulls long ago, in the garden of my neighbour's.] [20. Aunt used to carve the flowers in their horns. I still see her bathing in too hot waters, she looks like you, father.] 8. 1. How tall are these legs of the boys from lynx. They don't seem to touch the ground. 2. They are the waiters in the little hotel of amsterdam. They are still waiting for the old host, who doesn't seem to show up very often. [b. They still want to marry his sirens.] 3. They are still dragging the rivers again, looking for old drowned watches to sell. 4. They sell everything, but the prices are too high. 5. The watches aren't working anymore, but the buyers like the flavors of it. 6. The people wear big noses, bought in the trick-shops at the canals. 7. The waiters from lynx are also selling noses. They are the leaders of the blind, selling them long sticks with hands at the tops. 8. They like to be on the beaches of forest-seas, gathering the sand to keep them all blind. They are playing marbles with eyes. 9. Boy of Lynx, you knew the hiding secret of the killer-eye. Pacman was the fright of the seven seas. 10. You saw his clouds of canaries terrorizing the coasts of the planet. He never revealed his name, while burning the ships of spanish rivers. He never spat out the goldfishes he ate. [b. Some said his name was Michiel Adrianson The Ruyter, sitting at golden tables and golden chessboards with Ra.] 11. He used to curse the little statues of white saints hanging on his arms. 12. Their blue bingo-cards are still frightening his mind. 13. You always hated the prince of domino, you used to play billiards with him. 14. His cues were taller than yours, and his green money had blue shades, sharp crenated. 15. You couldn't stand his odor of innocence, captivating your houses, without doubts. 16. You always said his tongue was too tall, and his balls were cubes. [b. Do you still not know the curse of the marbler ?] 17. A gambler entered your house on a horse, without breaking a wall, a feast in history. [b. Prince of domino, hanging on the waves of your mother's dress.] 18. Prince of pears, running through the milk, searching for the exit. [b. All these cities were spoilt by the handicapped nurses of the big eye, gathering drunk, drained saturdays on a sunday-morning.]19. Don't cry when another snake takes you away to it's lair. This is how you discover the world. 20. Little killer-eye, in bagdad you had your palace, until the spanish dreams took it away. 21. Now you're reading latin braille, chasing the killer-whales away. No one knows you are blind. 22. Your television died long ago. You are wearing black glasses, to hide your shame and fear. 23. You still love to play pacman, behind your invisible screen [b. but you are a blind child.] 24. You lost your marbles, you lost your luck, you were living as a prince of lost games in the palace of failure. Broken records were entering through your windows, broken languages were painted on your walls. Broken trust, broken games. All you wanted to do was escaping in fear and become a fright. [b. But in your heart you are a prince, carrying the games of your mother and father under your arms, in pride. You know how to play the games, you know where to put your pawns. Your golden dice are still blinking in the sun.] 25. A spanish dream blinded your sight, but you are still in your palace. 26. A little latin killer-buffoon, a prophet from the black zone, wearing zorro's sword, paralyzed your soul. 27. But the balls of the domino-prince weren't cubes, the spanish dream turned you upside down. 28. Little orphan, your heart is so frozen. The high-heeled ice-cream made your heart bleed. 29. Show me the thorns in your eyes, show me the threads of your puppets. 30. Little puppet-master, driven by unreached trophees, hunted by the lions of an unreached football [b. your medaillons are still bleeding in the gardens.] 31. You were too afraid to show your heart, afraid to show your empty marble-sack. 32. Running over broken chess-boards, stinging your feet. 33. Wrestling with stubborn playcards, sailing ships in a glass of red wine, drowning in cups too full of beer [b. but the domino-prince is still on your side.] 34. In the billiard-room you met the boys from lynx. [b. They always saw you as their little friend, their little son. They are still nursing the blind.] 9. 1. Officer of destruction, little terrorist from libra [b. you are still a whispering prince, shutting doors with a sigh and a shhh.] 2. You watched the boys of lynx, cutting languages, voices, speeches and foreign accents in their checked yellowgolden kettles [b. spreading their beaches over the edges of steam to cover the eyes of the swimming dictionaries, to bring the sirens of the old wasp into sleep.] 3. Seventy lullaby-

divers were entering the kettles, dropping their anchors to determine the gliding flavours. 4. Did pinocchio ever play billiards ? His lies were enough to let the balls stream. 5. Somebody's knocking on your old barn .... It's the ornament's prince .... the daydream's confession .... sitting on a hard day's mouse ..... he's a good driver ..... you admire his pears .... spinning like triangles in the wind ..... good old day-possession .... 6. Pictures glowing on a sunday morning ... grandmother washed them with care ... they are so shiny now ... 7. Pictures glowing in the grass ... mothers garden is full of glitters now .... like frogs trying
to get your attention ... for that what is happening far away ... in the land over the hills ... 8. And now, today, it's christmas ... santa clause is riding his horses ... these tall horses in the night ... [b. Peter Pan .. is painting the pictures ... having that strange boy in his arms ... that strange boy from saturn ... [c. Peter Pan ... is washing the pictures with fire ... like she always did with her garden ... [d. or by summersnow .... She's still my love ... she's still my silent witness of everything which is happening deep down .. there .. in my heart ... [e. Where an old red man with the old grey long beard is standing painting his beard white .. so white ... [f. He's tall and thin, thinking he's sandman ... but he isn't ...[g. He is the red dragon ... showing his muscles in the night ... and a young face .... showing his supermen in the night ... [h. showing their blooming flowers they hold tied ... all stuffed up .. by a florist ... [i. and this is why I don't want to see her ever again ...] --] 9. He is the red dragon ... holding his goddess so tight ... but today she's mine again ... He is the red dragon ... [b. painting his toys in the night ... [c. but there's something so strange in their embraces ..... [d. and I don't trust their prayers for sweet coffee ...]]] 10. He is the red dragon .... sailing on a Japanese Ship ... sailing on the hand of his old father .... while he himself is so old .... [b. They didn't dare to talk to me .... all these smiling girls ... [c. For I was in the prison of the red dragon ... [d. to have some stalkers around .... [e. thick dragon walls .... [f. Still they march on the towers ... [g. on the walls of the castle .... [h. singing their strange songs in the night ... [i. marching in a strange dance if you ask me ..... [j. He is ... the ..red dragon ...] --] 11. He is the red dragon ... holding his babies so tight ... [b. and I'm still a young young girl ... [c. He thinks I am his paradise bird ... [d. I'm a yellow mermaid .... [e. Doing this poetry to you .... [f. giving you this book ... [g. He ... is ... the Red Dragon ...]--] 12. He is the red dragon .... and I am his milkmaid he thinks ... [b. I am his baby .... surrounded by watchers ... watchers in the night .... the nightwatch .... a painting ... nothing but a painting ....] 13. While everyone seems to like it ... while he's holding his goddess so tight ... but today she's mine again .... my mother will be free again .... for he now knows the secret ... and he know holds the treasures ... while he cannot bear it ... while milk is streaming all over .... to drown the lands once again ... his lands .... 14. He is the red dragon ... and she is a yellow milkmaid ... screaming in unknown languages ... 15. He is the red dragon ... singing his songs of fire ... while he's living in ice .... deep down in ice ... 16. He is the red dragon ... red ice so hot .... He is the red dragon ... and he's singing his songs of fire ... coming from the ice .... the red ice ... 17. He was born in the nest of a lark ... he's still a lark-dragon ... he was born .... on both sides ... of a kettle ... a kettle of tea ... and he's still staring at something in the air ... something he doesn't want to know about ... 18. He's still staring at a liar ... something bigger than he ... he's causing so much rains in farms ... he's causing some things to bleed ... he is dragging his smiling girls to the ground ... where they pay his bills ... where they make his trousers .. where they rule the kettle ... [b. these sparrows in the wind ....] 19. This woman is laughing at the rain ... of the sun .... This woman is laughing at his tails .... This woman is rising ... like the phoenix from the ashes ... like the caramel from the kettle .... 20. This woman is rising .... She ... is the red lady ... she .... is the green babygirl ... she is the tall trousers ... coming from the moon ... She ... is the tall woman ..... She ... is the woman from the tree .... 21. She .... likes to paint in chaos ... scratching the treasures from his knee .... So many liars are walking around ... so many spoilers .. drinking their coffee ... So many liars in their ships .... The pride of the red dragon .... but he's still ... staring at someone .... lying more than him. ... 10. 1. Thick cold juices are streaming through the street, the guitar of the snake is their leader, echoing the frightening cries of old forgotten orphans. 2. The stiletto-guitar wakes them up again, and they are marching out of their graves, out of the forgotten graveyards, looking for revenge. No one listened to them when they were young. Now they are old and bitter, looking for

the toys they never had, searching for the wine they never drank. 3. They were forgotten, now they will forget. I burnt the flags of rat-armies, drank the tears of bleeding apples. I fought against the forgotten sun, and the lost caves, but it didn't seem to bring me across the river of death. Only the snake could do. 4. The Italian orphan is bleeding, painting his memories by his blood. With the hat of his father, he collects money for his art. 5. His feet are bleeding, leaving red footprints in the sand, for his birds to follow. He was born like a pirate, a toy-pirate. He was the red pawn of a chess-board of angels. Now his father screams at him from heaven. 6. Still he runs through the rain with his fathers hat, in which he collects the old widowers from the streets. He doesn't want to let them die in the cold. 7. The numbers are floating in his mind and he's breathing fire, spitting ice. 8. Baker, spin your wine, baker, cover your liqueurs with rags. You, father of french orphans, you, father of jaguar queens, you bred the snake to it's length and stole the tower from the church by a black rat-glove in the snow. 9. Your wife was the black widow, the clock of the broken tower, and you painted the noses of your tiny little killer-puppets. They didn't need a line, didn't need a thread, they could walk with their own minds, you bred them well. 10. You are entering the chinese city, sailing on your purple golden boat, spun licorice. The old man will greet you from his rocking-chair on the balcony of his wooden house at the bank of the chinese river of licorice-waves. You are shaking hands with the golden giants of the chinese dreams. You never thought this would happen to you. 11. In the heart of this place you find the last golden swan. You feel it's heat bumping against the thick walls of your hand, and it's warmth is gliding into your soul, waiting for a new sunset ringing in your mind. 12. You, oh prince, still your mothers last black pearl, turning from brown into white, hovering to enter a new story in japan. 13. Among the jaguars was your place, now you are wearing their suits and riding their cycles, watching the teeth of jupiter, the birth of new rats. 14. Your jackets are getting taller, your fathers whispers are getting sharper in your mind. You can peel your mothers flowers, carrying the widower's coffin. 15. The last golden swan is beating in the old purple leather bag of your mothers aunt. A little clock is located in the head of the swan, made by the black widow. 16. She is the queen of killer-clocks, creating killer-birds from an old french window. 17. The red eye of the little swan is flashing, it's a little red chrystal. I take it out of it's head, and the clock quits his travels. Now the serpent can sleep. 18. His dreams are gliding through the waters of the swan-lake, bringing him back to where he comes from. 19. I wrap the little gem in a soft towel throwing it in the yellow sea, where a mermaid starts to scream at me. Is it me who's screaming, a reflection of myself, or is it really a mermaid. 20. Do I hear voices in my head, or is a milkmaid standing before the door of my room ? She broke in twice while I was sleeping, and took my cats away. 21. Now she is standing at the yellow sea screaming in unknown languages. Fortune fairytales were coming from her lips and she ate fishes to shut their threats, to shut the old voices of foreign fables. She could turn the weather in a moment. 22. Threehundred and eighty-four rats are surrounding the castle of the red dragon, wearing the blue jaguar on their flags. Japanese delights are their specialities. Their kitchens are full of green moss. The forests are so shiny here. 23. The prince's eyes bleed, the swanlake is speaking to his mind again. The yellow princess, still hiding his tears. 24. What really happened there, in the swanlake, there, at the bottom of his broken dreams ? 25. Mummified by flower-comics. There, at the swanbridge, she brought her mummified man, sacrificing him to the red dragon. The comics were aching his mind, for they were dipped in poison. He's still reading his comics, speaking in a strange language again. 26. Sixty comics are entering his mind again, planting the red eye in his head. His mind is screaming, his heart is releasing and he hears the sharp voice of the baker again. 27. He's getting swivel-eyed again. He's reaching for his inner child, this man in jail. He's feeling his ring feeling his finger. 28. It's stinging and pinching him. He feels his ring is reading his comics too, and he's ashamed of himself. He's diving at a new ring, a blue one, but he can't reach it because of the waves. 29. He feels and breathes his grandfather's smoke of a pipe, and he's trying to break the bars which separate him from his inner child. 30. A battle against a million of rings start, but his mind starts to fade away. One moment he finds himself running between the bars, and he starts to realize that the bars aren't the problem anymore, for between them there is a gate. 31. All colors start to jump on him, but he breaks these waves one by one, catching them with his back. 32. In the mills of his mind, they find a way out and

enter his heart
to stir up some new troubles. 33. On the other side of the bars, they seemed to be rats, and he mutates with them, racing out of the castle on a friend's feather. 34. Darkness and fogs are fading away. A new day starts. 35. Four skaters are skating at the lake, picking up an old red doll, lying in the snow. He's leaving a world under the ice. 36. Paper soldiers are dragging the waterholes. She's leaving. He's leaving a world under the ice. 37. He's floating in the air, the red doll is smiling, meeting skaters in the air, reaching an arch of ice above the stars. He's leaving another world in the ice. 38. Under the ice, it starts to boil, until an enormous explosion splits the atmosphere in a myriad of splinters, all raging at the fat red lady in the midst of the universe. 39. The red rainbow looks in her mirror again, seeing a face fading away. She smiles, watching a dream coming to it's end. Now she can sleep again without worries. 40. She dries her wet clothes, rolls through the white sand, entering the forests of her dreams, waiting for another split, waiting for another world to leave in the ice. 41. She's leaving one shoe, leaving one glove, to finally enter her golden bath, without looking backwards, watching straight ahead, without bowing her head, every step is silver, every breath is gold, entering the marble galleries of her forgotten dreams. 42. She remembers again, she breaths, like a new born baby. 43. She's wearing the silver secrets of the jaguar under her arms, captured in three silver books. Smoke covers the city, the orange swivel-eyed phoenix is rising from the ashes, carrying a jaguar, a lemon and a red doll on her back, leaving thick moisty juice-stripes in the air, flying to new eternities. 44. A seven-headed orange dragon called Jesus, wearing seven crowns, is entering the first silver book of the jaguar, eating the letters and purple pictures out of the book. 45. A seven-headed orange snake called Esau, wearing seven pointy hats, is fishing the brown warm shoes out of the second silver book of the jaguar. 46. They are all kings of the dawn, kings of the orange morningstar.

Smiogdomo

11. 1. Chapter to raise the Easterclause-Balloon. To be able to survive in the land of nonsense one has to learn and teach nonsense ... I'm finally sitting behind my piano again ... after all these ages ... But I still can't sing .... 2. A giant took my voice when I was a kid .... My brother screamed when he took my voice out of my chest .... Neither my brother sang ever again since that day ... [b. He only played the piano to calm my heart ....] 3. The bird in my brother's chest died of sorrow the day the giant took my voice away ... 4. The juices dripping from my piano are echoing through the night .... 5. I still hear the footsteps of the giant .... walking up the stairways .... His steps echoing in the night .... reaching for the bed where I sleep .... 6. The giant has three daughters ... Their voices echoing through the cities ... Their movements echoing through the tv's of the houses ..... You can see everything they do ... [b. And what they do ... is not so nice ....] 7. My brother's bird is chained there, sitting on a wooden stick ... It has to sing for them day and night .... On sundays the bird has to preach for them .... And reading from some old black books .... with silver pages .... [b. I'm kidnapping one of the giant-daughter's spinningwheel and race through Jupiter's Mirror .... heading for the old suit-shop ....] 8. Their voices echoing through the streets ... [b. I can't believe it, they are speaking about me .... They are singing their songs, echoing through the radios of the city ...] 9. It's all about me ... His daughters span the voices in their coins .... The ancient legendary rich ... The ancient legendary misers ... I wondered how they got that rich .... [b. There where schooltime was a bird's funeral .... They burnt my bird in their attics .....] 10. I remember your face, teacher ..... Like yesterday's hell .... The keys to the answers lay on my dish ... Why didn't you tell me you were just a good baker ? Baking strange bread with diamonds inside ... 11. You could be my friend if you would tell me earlier .... You have a wonderful world inside ... Why didn't you tell me you were the white rabbit ? Why didn't you tell me my name was alice ? We would be the best friends .... [b. But would that bring back my little bird ?] 12. A staggers-cat called Herod joins the group .... He's on his way to Bethlehem to see a new pupil ... But he first has to buy himself a new coin-suit .... Tonight the phoenix will rise from the ashes of bethlehem ..... your little bird .... he sais .... 13. I feel my throat tingle ... I'm getting my voice back ... You have to talk nonsense .... he sais .... For you

saw this was the only way to find the answer .... to get your bird back .... 14. I got the staggers in my head, and I saw the truth .... It exists, It exists ..... It's all true .... We are all in the cage of denial .... But nonsense is free .... running in the fields of dreams .... 15. I'm thanking my teachers for bringing me back to the dream .... They teached me to speak nonsense while being serious with a tight face .... It's the face of the coin who can do this ... for people need it to buy their bread ... Another mark of the beast ... To be able to survive in the land of nonsense one has to learn and teach nonsense ... 16. I know soon there will be a storm taking creatures away to Oz ..... 17. ..... I didn't know you were a staggercat ... If you would have said it earlier, we could have much fun together .... But it's ok .... then I would have missed all these awsome and wonderful books of my teachers .... All these wonderful cards .... 18. There my head appears on a playcard .... They say these cards are the judges of the universe ... We are all standing in a circle ... Waiting for the moon to bath us in silver .... It's the gathering of the stagger-cards .... turning worlds upside down .... 19. The circle starts to spin ..... In these tornado's the stagger-insects are born ..... Deliriums ..... Their speeches can't be followed .... They are the whispers of the universe .... [b. The three daughters of the giant know all about it .... They spin these whispers their whole life ...... Wars of the playcards .....] 20. These insects appear on the banknotes and bills of society ... Their signatures enchant the world ... Without speaking their nonsense .... no one can understand you .... and you can't understand them .... 21. The old staggercat is mixing some old dictionaries in his kettle ...... preparing a new language .... Some old ears through the mix .... Some old tv's and radios ..... And even some old shoes ..... 22. I see little fat men walking on the ceilings .... They have big hats and white faces ..... Buddhas are coming out of their hats, floating in bubbles to the floor ... I know the faces of these men ..... They all have the same face .... The face of the greengrocer .... White Fruits from Vega-South .... The Arabian Mistress is speaking ... Her eyes are like a tiger or a lion .... The rest of her face is covered by a white decorated veil .... 23. An Egyptian king is speaking nonsense to his people ... they all nod yes ... in big fevers .... for his face is on their banknotes .... My hand is sliding to my gun .... These tunnels are pretty dark and dangerous .... I won't take no any risk ... There I slide into a river called Cat's Fever .... The dogs are swimming here ... 24. The gnat's fever is a pretty one ... Neon-Glue is running through my body ... 25. The wasp's fever ... Like reading .... It's softer here in the deeper cores of earth than I thought ... 26. Finally I drink from alice's tea .... watching the nonsense of the tiger .... My tongue is falling out .... I get a new one .... Here I see another Lion Fever .... I got to weave my way to the Chrystal of Delirium .... deeper in the center of the clock ... I want to know Babel's secret ... The tongue of confusion ..... 27. A cat called confusion is knocking at my doors .... I beg him to confuse me, to create chaos in my head .... For the brightness in my head hurts me so deep .... The lies in my head scream so loud ..... I want to get a good fever and to go to bed .... Oh, how I want to learn another language .... This language is breaking my hat ... 28. Turn my world upside down .... for I'm living in a box of lies .... 29. I will give you the fever of a radio ... he sais .... His chaos is softly roaring in my head ... soothing my heart and hat .... the frightening tinned soldiers fall down .... out of my head's cupboards ... 30. Deep in the center where all the clock-hands cross .... I saw his face .... The comic-cat .... There where they drink comic-juice ..... There where the teachers ask questions in unknown languages .... There where no translation exists .... [b. A cartoon-cat is ticking on my shoulder .... I see a sick child ..... more beautiful than a lion .... schoolsick ....] 31. Feeling the snake's split tongue bubbling in my mouth again ... The only way to escape the land of the split talk .... is to talk the split talk .... 32. I had a teacher who always asked me where I was talking about when I repeated his own words .... Three big little blind girls, a Triplets, are knocking on my door ... bringing me a little fir ... Then they disappear .... diving into the sea ... changing into whales .... The secret of the trident .... Feeling a Three-Tongue burning in my mouth .... 33. Trident Wars in Egypt's Piramid .... Insects of the trident-sting ... Grandparents of the wasp ... 34. Where am I talking about ? I'm fainting in the classroom again .... [b. and Easterclause brings us always to Holidayclause.] 35. Your nightmares were there to serve you .... To bring you out of the nonsense into the dream-world where you are free .... [b. Here you can drink the juices of fairground ..... I am the master and creator of all fairgrounds ....] 36. I recorded all his teachings backwards .... I heard the most wonderful

fairytales .... 37. Question-languages are running through my mind ... reaching for the apples of my heart ..... But I don't hear anything ..... The big ear is closing the shop ... he will go to sleep when he's home ... His wife is kissing him, giving him today's sail-magazine ..... 38. When he goes to sleep he will dream about ships .... This is the only thing he cares about .... Tomorrow he will go for a trip around the world, sailing the oceans .... He's finally retired on a pension now .... 39. After working so long in the sailor's shop ... Tomorrow it will be a toy-shop .... But he doesn't care about that anymore ... His son will take it over ... You can never convince a deaf man ... [b. Tomorrow the Big Ear will speak [c. under Bekehelm’s helmet..... Tomorrow the Big Ear will smoke.]] 40. A language is the other's speech-defect ... all languages come forth from speech-defects ..... 41. I'm the language-butcher .... he sais .... I confuse and cut all the existing languages and ...... making new ones ...... 42. I work in the tower of babel .... I'm the eco-system in speech .....

Smutdomo

12. 1. Chapter for raising the Holidayclause Balloon. The suns are so pale there, in the middle of these tables .... It's blinding you, it makes us deaf, until uncle peacock takes us away ... 2. The suns are so pale here ... it's christmas in the skies .... and all these clauses are ascending ... spreading so many lies on television ... it's the pick pock family's decision .... 3. They locked me up years ago ... to let me dance on their tables spreading the lies .... of a green tomatoe's dragon ... service with a little light .... three sides on the coin .... or maybe more ....4. The suns are so pale here ... the clauses are lying .... spreading their bakerman's faces ... spreading their ornament's dreams .... tonight it's on television .... and then the babies dream ... then the ship's ascending .... like dadda's cloudship bringing us to uncle unicorn ... 5. Dreams are so pale here ... spreading so many lies .... all these clauses on television .... these lights too bright ... while the shoe sinks in the stocking ... these are uncle peacock's lights .... all on a leprechaun's table .... in a leprechaun's coin ... the third side .... strange road to hell ... here their hairs are burning .... 6. Here all smiles are fake .... and they do strange business and they do strange games .... cuyornaida corset .... a white boot on a green table ... with uncles around them .... uncle peacock, uncle unicorn and uncle one to ten ... 7. I am a table-ballerina, spreading lies so high ... spreading soothing machines ... to let them do business these warmachines ... by lies I bring them to sleep .... Is it the curse on my table ... [b. I am a table dancer, a strange clock, a strange spider, all in the coin of a leprechaun ....] 8. I do my decisions .... So much ashes behind the deserts ... where a white chocolate house stands .... 9. There's business around the big shoe, standing on the table ... spinning around like a crazy spider ... making the plants ... while the silver is hiding .... [b. and the gold is uniting ... and rising ... and the bananas are burning ... [c. They are dying becoming straight like blue bananas like the big amon ...]--] 10. Like the blue tables behind the streams of sandman .... I feel like an old table in a museum .... watching the statues of jokes ... with their rings so tight ... where records spin ... 11. Where dishes take flight to reach for the other day ... through silver skies .... the bakerman's faces will unite ... like golden rains it will spout .... these wasprains from such a strange television .... 12. The queen of england knows all about it .... she's pressing the people ... like newyears eveningpapers .... and a little boy is running for no one wants to eat it .... and now they're eating him ... these dogs in dark skies ... where the silver hides .... 13. These are worlds in golden coins ... where the bananas burn like fire ... the ashes are good bullets for the guns ... these orange guns of mr. orange .... dreaming on ... to the tables behind the sleep .... these sandman tables ... he's having feathers and fruits in his head .... [b. and I do not understand ....]. 14. We are heading for another sleep .... in these rippling silver skies ... Give me my candles burning tight in the palest night ... these pyramids they rise inside .... [b. I saw a red pinocchio ... sleeping today ... between a green pinocchio and a golden one ... [c. while silver machines were soothing them ... a blue one entered the room .... speaking in unknown languages ... while the tables started to spin ... and the purple started to rise ... in this daydream's lies ....]--] 15. On the deserts of the planet mars ... where the icecream machines are rising ... they are creating the distances in the sky, while you think the ships are big .... so close ... while seventy heats are rising ... from september’s bank ... 16. With wasprains in the hand you can search the skies ... it was made by

banana and spice ... good old warmachines from uncle peacock ... a true auctioneer on lazy drama holidays .. 17. With the auctions in their pockets, they make the best money ... for cake's conspiracies ... dream on, .. sharpening the lies from uncles gun .. breed the bakers .. throw the suns .. into a new basket of snakes 18. By dagons shatters they turn the icecreams backwards ... she's selling pictures of arms ... so strange it makes you cry ... while your trousers are crying deserts .. your shoes are crying moons ... there are ten mirrors for a liars shatter. 19. Wet forestdreams ... doing egyptian screams ... all backwards wrapped in snow ... she breeds the vanilla ... she breeds the lucifer fire ... in the distance there is smoke so visible ... while auctions rise from strange banks .. these are uncle peacocks horrorshows ... 20. Who takes the children ? the one with the biggest money or the one with the biggest gun ... they don't want to go to arabia ... but they have to go .. it's already ten o clock ... hold your breath .. for within a few whisperings you will be home again ... 21. All in a zebra's watch ... so many cigarlighters from the dawn .. smoking by elve's conspiracies ... he's the prince of video-clips showing his tranvestite claw .. while spiderclocks are running from his mouth ... 22. Suddenly it breaks through edges to a lucifer's wonderland ... izu in the distance ... the auctioneer burns the hammers ... no one dares to walk ... [b. gepetto makes the clocks of pinocchios wood ...] 23. These are wars of the businessmen ... I was a wilder animal ... exploding into the one and a million nights ... I knew drama after drama, having them all on my bow ... spitting the cowards wrapping them in easters snow ... 24. Strange auctions circle in the sky .... strange fairgrounds .. circling in the skies .. watching the golden baths on high floors ... letters making strange connections ... fighting for a place in the ship ... that strange ship of noah ... where flowers have to die ... 25. When the auction hammer brings the horror ... These kids go to the deserts ... with his rings on their heads .... while tigers and lions roar in the distance ... and a black panther makes it coming close ... so close that you feel their teeth ... these are wilder animals ... these are wilder suns ... burning sweet bars of the cake ..... 26. Noah banker bake the bank bananas in vanilla turn them into gold ... breed them into cobras these are lies to sacrifice ... turning the machines backwards. 27. It's bending on paper ... these are liars on an orange boat ... while the yellow boat is sinking .. grasping fishes from empty dikes ... they're sinking deeper. 28. These warmachines create the coins ... I'm nothing but a coin in your hands .... created on the battlefield, finished in your hospital ... These medical days they broke me ... breeding me into a wilder animal ... but oh I'm so paranoid now ... feeling so fragile ... having such fragile visions ..... 29. A liar's docter ... an animal so wild ... bringing me wilder days ... spitting sand he promised to be ... an icecream so far away ... this coin will be brought down ... with all these Jesus Christs ... and their heads on it ... 30. Throwing their playcards .... like sharp money ... cutting the bald heads .... and the blue potatoes ... These are just the wilder animals ... knowing the world behind the shoe ...The icecream made them blue so blue ... with red hands ... they continue .. back to izu ... 31. This juice it brings me higher ... out of the medical threat .. I'm not a number of your bread ... Land of the lambstead ... 32. Black Pinocchio I promised to be ... not hiding ... but sliding ... to the daylights dream .... In a hotel I saw what they were doing to me ... I'm not a coin .. I sleep at home ....I don't pay for my food ... I take it from the garden by my own hands ... 33. The sixth wolf of benchelot ... Breathes good while you're breathing, drinking good, while you're drinking, under bekehelm's helmet. 34. These families like funeral undertakers ... breeding strange coins, raising the money high, while the banana shoots, but an orange steals the cry ... [b. while gepetto is rising with his black pinocchios doing strange dances in the night it makes you cry] ... 35. ... He's just a microphone ... shivering when they speak too loud ... he's making icecreams ... like snowclause never showing up ... 36. ... Strange funerals in the flowerfields ... these are the riddles of death ... These are four drunk gamblers, while the mailman is their god ... while a bakertree is growing in the middle ... a strange sun ... a mad sun .... 37. They are on a travel, to greet uncle peacock ... [b. While pictures lie in the sand.] 38. There are liars on a zebra's boat ... orange liars ... doing the dishes ... for a holiday's spoon ... the banana rises soon out of it's rinds ... with two big eyes ... it writes with the golden pencil. 39. He's still the god of ten ... while the drunk are following him .... with gamblemachines on their back, they take flight ... 40. It's a painting in the sky ... while brother rabbit is raking it ....It's the lawyer's orange ... still smoking these cigarettes .... on a bakerman's dream ... on a mailman's tight decision ... making a daylight's

scream ... 41. And this orange still the head on a stamp of dreams ... this mailman's orange ... this lawyer's threat. 42. And it's still a strange strange cardgame ... in a strange mailman's bag ...... written on a strange ornament .... while a lawyer is doing the dishes ... they burn trees for this ... this woodcutter's job .... 43. Making the stamps in dark places .... taking kids away from the schools ... these are dark conspiracies ... from peacock's horrorshows .... 44. On a strange footballfield the mailman is rising ... this god of ten ... while he is the eleventh ... and who follows him is the twelveth ... It's a strange
bank after all ... when school rises strange tears are rolling .... making seas under bekehelm's helmet ... 45. The mailman is rising from the footballfield, spreading the stamps as butterflies, and then the mass begins to roar ... while the judges will decide ... The mailman he has a million arms ... while he has a bekehelm's helmet ... they are all under it .... when he puts off his hat, he's a bald communist .. letting the balls roll by blasphemy ... 46. For a mailman's holiday ... She lives in his bag as his tinkerbell ... painting the smiles on his sun, these golden bananas ... with oranges as their guns ... they have orange tongues so tall so split ... 47. .... These deserts are in fire .... they were touched by a mailman ... while an orange face is rising on the stamp ... eating and drinking ... forgetting ... flying on the wings of dementia .... 48. Strange traffic in a strange clock ... a postman's clock ... a strange sun in a mailman's bank .... It's lucifer, you cannot decide ... he's spinning the ashes into stamps ... while the dice are rolling ... these are strange butterflies ... 49. They sacrifice stamps in strange churches ... waving at them until they are home ... These are strange funerals .... mailmen strange funeral undertakers ... working for the clauses ... or are they clauses themselves ... 50. There are strange clauses on stamps ... while soap clause rakes the skyfields ... in september they take flight ... these are wilder animals ... these are wilder fights ... all happening in a mailman's bag ... 51. Charity is taking them to the hospitals ... to reach the killingfields ... these are strange ways to home ... These are strange bottles of an ornament's lie ... 52. And these rippling golden lionroads … heading for the big faroom da bazite … under bekehelm's helmet … the oil is running from it … to change the lands and the nations … under strange flags … 53. And our racecars on these rippling golden lionroads … become so orange in the night … so orange … until it strikes the blue … and then the towers are rising from the sea … a strange clock … to bring them all home … 54. She's cycling to the moon, this feather, to see her moonchild smiling wide ... he's breeding his silver ... with a golden striped rod ... It comes from the ashes ... it rises ... when tigers go to sleep, another tiger rises ... ten seconds on a dream, it's spreading wider ... it brings coffee to the child, while the older ones are sleeping ... 55. And these golden rippling roads .. bringing them all home, together, rising for the storm, who brings them away ... back to izu .. back to lakus ... while faroom da bazite is spouting ... 56. Trips to Brannan. He with the green wings … he with the wings of the ornament … He's making me smile … I'm in Brannan again, on the wings of the wind … 57. It's made from stamps … It's the nothing … but yet so full … It's the touch of an artist … yet so chaotic … but it's just a higher order. 58. He has bananawings ... and he smiles ... while he's crying inside ... crying sand ... He with the tenderwings, making hearts so sweet, this wizard's son. His wings are so light and fragile ... it's making me cry .... with all these soft candles in the storm ... He's the wizard's son. 59. He gave me lionwings and pantherwings to fly, he helped my heartwings and my liverwings to reach for brannan's hills ... glittering in the sun ... These are ashes from the ashes ... coming from high urns ... 60. Oh green lady, green ornament, green baby, in ornamental skies, where truths become a lie .... 61. It's baker on a bicycle's friend ... it's baker riding on a friend .... she's a mystery .... an ornament, a baby, lying in the skies, peeing in the minds ... of millionaires' pride .... 62. Oh green baby, in ornamental skies, sailing on the mysteries, peeing in the books where bakermen unite .... 63. It's peeing in your head like a golden statue ... peeing in your head until you lose all control ... 64. Oh sweet baby, sweet ornament sweet baby burning bakerman's skies, burning truth into lies .... wings on fire ... fires of dementia ... it was installed by someone else ... having the burning deserts in the pocket .... 65. She's grey this lady, black clothes, hair long, dancing in the snow .... she's dancing like pale spring ... running on the pink ..... while pink oceans lie to her .... 66. She tries to understand the words i'm whispering .... it's coming through like chocolate ... she warms me with her tender smile .... she never fails when life tells her

goodbye .... 67. She died a hundred times for me ... and now she watches ... without a grin .... she's tight when the lion fights ... 68. Oh green lady, green ornament, green baby ... raise the mystery .... echoing right through your mind, make me enlightened .... by your golden bakery ... so deep in the forests of this earthquakes decision ... bringing the deserts deep inside .... 68. Oh green lady, green ornament, green baby, watch the spy ... she's stringing all the pearls in grey ..... she's doing dishes on saterday ..... until the children are back .... she's a saturday's child, watch this spy ... watch her coming from the cakes ... 69. She's bringing the holiday .... on pink oceans they lie to her .... Oh green lady, green ornament, green baby, watch this spy of uncle baby, baby .... 70. Oh green lady, green ornament, green baby, her voice surrounds the million stars of a golden bakery .... in the dephts of a millionaire .... she's his daughter .... she's his green orange ... 71. Oh green lady, green ornament, green baby, you're his ornament, this millionaire's man ... growing like a green orange in the skies ... watching the golden babies by a strange lense in his mind ..... 72. Oh, green baby, truth comes after the lady .... truth brings seas of time, to think about this factory ..... you loved the schoolboy, your face is true ... but i still keep everything away ... for my fears are sailing on pink oceans .... 73. The horror is there .... the horror is there .... now when these words are in silver ... now when these words can speak by themselves .... they're not locked up anymore ... 74. A purple orange and yellow churches with carbon smiles, they lead the traffic in baker's minds ... to there where the orange liars stand ... burning the sand ... burning deserts ... for the new books ... 75. There's an orange .. a good gun ... a good faroom da bazite ... a tankstation ... 76. They have their moonchilds and their rainboys ... on the wings of dementia ... they take flight ... still that strange cuyornaida corset ... 77. They are heading for the bakertrees where they burn the deserts for the new books ... 78. They're heading for oceans of love under bekehelm's helmet. There's a purple orange lying on the floor ... while the yellow streams from it ... it's sour ... 79. There are strange cucumbers in a lawyers suit, dancing around an orange, and strange paprika's they do the dishes ... in this land of dreams ... they sell the houses ... but the rent's too high ... they are dying on their walls, while they build their towers higher ... 80. It takes a lot of money .. to live in someone's head .. only the rich can do it ... These are cucumbers and paprika's taking you higher ... while you're dying on the ceilings, it brings you higher ... 81. The towers are rising ... with your head in the sky ... Oh, there are cucumbers and paprika's in the sky ... telling you to fly ... on the wings of dementia ... They will take everything away ... until only some old toys are left ... There are towers rising from the orange ... 82. Take flight on the wings of dementia .... These rings of icecream, contracting tight, while the boys are shrieking, they take flight ... still a shrieking boys clock, wheels under sandman's cars ... 83. They drive like possessed potatoes, while strange paprika's still do the dishes ... strange wheels under a sandman's table ... rising from the spoon ... 84. Strange speedboats for paranoid men ... They were killing the boat, to have this paper ... 85. They were prisoners of a green dragon for too long, eaten by green spiders ... Now they rise like orange gold from the ashes ... wearing orange chocolate on their backs, having some beaks of parrots along the sides ... 86. These balls smell like purple oranges, while the red is floating, red icecreams full of paprika seeds ... 87. Do you miss your seed, it's orange now, to be sown on the footballfields, where the paranoid men rage ... while the black man still sells them to the machines, they have strange pink tattoos, like glue under their skin, it lets them work in holidays ... in the restaurant at the sea ... 88. There are thin tall snakes in their body contracting, spitting the venom in their bones, it's so uniting ... they're heading for the gold, these golden boys .. these paranoid men ... elves escaping someone's world ... 89. They are the men of holiday clause, while saturday clause rakes the machines ... Now they can work in pink restaurants, selling icecreams to the wasps ... They have waspian smiles so mean .... 90. Icecream let us escape from the green businessmachine ... They only work in holidays .. these green men ... of green icecream .... in daylights they escape .... running through the nights ... these elves these ornament's elves ... 91. Suits of liquid powders ... blinding souls on paper ships ... while paprika seeds they do the dishes ... under sandman's cars in deep deserts ... rising from the spoon ... 92. Ornament's letters, escaping cannibal, escaping the mouse of spice ... It was worth it after all ... and now your head is full of icecream ... it's cold but it takes the salt away .... bringing you to a new day .... 93. Their mouths are dry these paranoid men ... still playing football, throwing playcards ...

but they never hit the ball ... their shoes become so tall, to have teeth for summer ... 94. And these paranoid men ... they have icecream trousers ... becoming so short in the night ... too short, you can't see anything ... only icecream streaming ... it's daylight's new begin ... 95. And these paranoid men, they look like ornament's docter ... like saltkillers in the sea ... it doesn't bite them anymore ... 96. The milk is flowing, they're heading for the icecream ... taste still a bit salt ... but they're winning .... the game doesn't blow their minds ... while these ornament's they're singing .... their strange songs of a captain and a millionaire's unite ... 97. Song of the whispering tailor, song of the shoe-side's king, they have them all in their ornament's raging ... doing the big spin .. on sandman's tables they unite ... watching the parrotfeathers and their beaks ... hinging their like teeth under towers ... rising the spoon, heading for daylight ... 98. It was like taming a lion ... on Elsefic's back ... 99. Pinocchio was a baker's kid ... and you, you look like me, I'm not your santa clause ... I'm still burning the yellow by blasphemy ... sacrifice these churches to me ... I need them as oil for my motors ... 100. I'm still one hell of a beast ... 101. There are strange shoes coming from orange kettles, while the black man moves the spoon, he's mixing the letters ... while the shoes burn the deserts ... until it's gold ... until the icecreams stream ... 102. Give me enough shoes to head for icecream ... it's running through my veins awakening the marchpane flowers ... in white green chocolate shores ... it's deeper inside ... a pink blue forestroad like working in holidays ... 103. Spit the sand, brother, spit the sand ... with paprika seeds deep inside ... i lost your number ... but now it's back ... 104. Give me enough shoes to head for icecream ... and then burn them by a scream, i want to be barefooted by the end of the day, to bathe in icecream ... 105. Burn your boots, sweet moses, burn your ornament's cakes ... spoil the baker's cat and his sweet child ... and let us glide deeper, into icecream veins ... 106. The cakes are thin like orange wood, while icecream flows through it, hiding the paprika seeds for a mission ... Speedboats are fast, to be teeth at the end of the day, hanging below the tall towers ... 107. Holiday clause sell me icecreams, and take away my pains of this businessdream ... i drowned in business, now my days are gone, let my shoes grow, and burn them at the end of the day ... to reach deeper inside for the naked flowers, the beaks of parrots and their feathers .... 108. The icecream's finally running through my veins, while praying to Elsefic, I'm having these strange bananas inside ... my friends are like me ... i can only remember my name in thick letters ... 109. It's strange drugs after all ... from a strange strange tree ... where the icecreams run ... like paranoid men, playing on a footballfield, never hitting the ball, only each other ... doing such cruel things, to escape someone's world ... these elves ... these children of bakerman. 110. They're coming from the world beyond cockaign, wearing trousers becoming too short in the night ... while you can only see the icecream running ... setting them all free ... by Elsefic's candle ... under Bekehelm's helmet ... 111. And then the cucumber seeds are awakening .... rising into the streams ... watching the daylight's candles, under Bekehelm's helmet ... 112. They're all surrounded by icecream ... it's the Big Escape ... until the sand is rising, building marchpane city in the middle of the deserts ... while the tinkerbells are ringing ... and the jingle bells ... 113. And still the old black man is mixing in the kettle .... the orange kettle ... until it strikes the blue forever ... There are snakefighters coming from the streams ... their bows are striped, their arrows are red stripes, it stings ... 114. They are the wasps ... they're on a mission ... planting so many seeds ... in the icecream streams ... while heads are growing, exploding like paprika's spreading their seeds ... while cucumbers take their ornaments ... still ornament's docters ... They have racistic smiles ... but they're just green bananas sifting the gold by silver ...

Smuoch Diuderan

13. 1. Chapter for descending the Santaclause-Balloon. The French Schoolbook ; Cruel Heritages. 2. And the boys ... these boys ... They are free in their prisons ... selling their churches to old lions, selling their little gods to another gameshop ... they will be the balls of new games ... rolling by blasphemy ... 3. Glues from Crocodile, the woman with the white boots. In the land of the fake, a fake-assassin lives, all his crimes, all fake. 4. There where everything gets fake, the pain slides

away, and then you're holding only that golden precious diamond in your hands ... 5. It's overflowing with liquid yellow glue, the juice for your children ... 6. In the land of the fake, a fake-dancer dances ... the mailman with his fake letters ... his fake hat ... all to make your heart in peace ... 7. Now how do you make something fake ? It takes many lullabies for that .... You need to fly on the back of the orange dinosaur .... No one knows where he lives. It takes some adventure. 8.You need to go to some libraries from Gemini, where the glues are streaming, green glues and blue glues, while outside it's snowing, and the trees produce those powders .... How do you make games, for these are necessary for a fake ... Ask yourself some good questions ... [b. The woman with the white boots will initiate you .... Tall white boots, a mouth soft like sekmeth ....] 9. Jesus from the Vegetable, they run on the streets of aldebaran, the terror they are there .... They sing their songs of clothes too tight ... But they wear their uniforms over them .... 10. Sharp guitars are on their side .... The Aldebaran Boys ... they have shining scars on their necks, turning black in the night, making a living on the ceilings .... 11. The Aldebaran Boys .... still pirates on empty shores, giving poets their swords back, running barefooted on wooden roads ... 12. With the ballgames in their eyes ... they died in the factories .... it was the big escape ..... Still tearing clothes, running the stairways of old shoes ... 13. And the boys ... these boys ... they are free in their prisons ... going from sunset to sunset ... I'm finding myself in the candy-factory .. You thought your dance was over here .... but slowly a new dance started ... a better one ... and much wilder ... 14. A cigarette is getting crazy ... that happens when there are too many publics in your head ... but now he has the pencil in his hand, it's burning. It decorates the candy, to make it ripe for trade ... You still sell these things ... 15. Oblezea Vitrininium ... The spell you still speak out .... That old dwarve's spell ... nailing your Jesus Christs in the middle of a footballfield. Oblezea Vitrininium, the Birthday's Eye, giving him a new christmas .... And you are the statue on his gun ..... 16. Oblezea Vitrininium, still sandman's best trick .... still the horse on your father's road ... 17. There were only ashes lying on your table, muttering at the end of the story ... The Eye of Birthday, guiding the Aldebaran Boys, like Bethlehem's star ... 18. They are mixing the candy through the vegetables ... by this strange fruit .... It fills their stomaches so deep, like spun sugar ... like the clock of a spider crazier than them .... 19. My mother's zoo is too interesting .... but she doesn't always give me the key to really meet all these amazing creatures ...... I think she wants to protect me ...... For I do not realize how dangerous they can be ...... 20. I'm still wanting to visit dad ..... But i really need to put on my armour first .... I feel myself like a kindergarten-child .... but maybe that's better ..... To act like an adult when I'm not is not good ..... 21. Then I would become a dangerous animal ..... which they have to lock up behind thick bars .... But where am I now ...... also behind the bars of the kindergarten ..... but I need to realize that the world outside is the cage ..... and not this kindergarten ..... it's just close to each other ..... 22. I feel the bars of the cages of dangerous animals .... not the bars of my cage ...... I really need to put that clear ..... I'm free here in this kindergarten ...... with all these caring mothers and mistresses ...... 23. I'm free to fantasize ..... Fantasy is always free ...... But even in fantasy there are bars ..... but these aren't of my cage ... but that of the dangerous animals' cages ..... 24. I'm staring a lot through these bars .... knowing that one day I will ride these amazing creatures together with dad .... If we know how to treat them well, they can build houses and cities .... even new worlds ..... 25. The roar of a new fantasy. I'm hearing the roar of the dinosaur, I'm hearing the roar of the new city. I'm hearing the roar of my best friend, waiting for me to ride him. 26. Together we will build the land, I'm hearing the roar of the dinosaur, from millions of years ago. I'm hearing the roar of my daddy's friends. Together we will make the land. Together we will build the cities, the tall buildings, and the skyscrapers, the hollow houses, the big balloons. 27. I'm hearing the roar of a new dream, liquid, racing on new roads to the rainbow and beyond. I'm hearing the roar of the joke, roaring and racing these nights ..... searching for a good end ......

The Dark Sorsol - The Word of Sekhmet

I – THE SERPENT'S BOOK

II – BOOK OF THE SCARAB-LADYBUGS

III - MITDELFIA

IV – THE SEKHMET BOOK OF GATES

The Serpent's Book

1.

1. Initiations in Pythonian Temples ; Take a deep breath, knowing that there are many temples of a pythonian character are sensitive for the following exercizes which can get their attention to plug you in. 2. Let go of group-energy and stand on your own. You are a group yourself. You don't need anyone for that. Inside you live with different poles. 3. Why not letting them switch and play ? It is your task to bring them all in the picture, and to discover all the poles you need to access infinity. 4. When a certain pole is very weak in your life, or didn't get attention from you, then sometimes nature finds it necessary to make a season of that pole, to let you be devoted to such a part for a great piece of your time. 5. Be sensitive for the poleclock. Ask the pthon to weave a clock fitting for you. 6. Let the python scan your body to find out what the weaker poles are, to reinforce them. 7. These poles become your children. You need to feed them and take care of them. 8. Visualize two pythons to bite in your neck, left and right, these bites are to make you sensitive for python energy, which stores itself a lot in the neck. 9. Then let them glide over your arms to your hands and visualize they bite your hands. This is to bring pythonian creativity in your hands, to make you flexible vibrating and balanced in using the poles. 10. There are a lot of different pythonian temples. Every grade has it's own bio-electric tattoos and so called 'spirit-piercings' all to open and concuct certain energy-canals. 11. It will help you to develop the multi-polair patterns as a way to become pythonian in your spirit and soul. The pythonian nipple-piercings are bio-electric piercings from vibrational structure. 12. It is to stir up and conduct the deeper energies, and as a way to release overload and to protect against it. 13. Bio-electric piercings are very important parts of vibrational immunology. 14. Visualize the pythons biting your nipples in such a way that they leave a tooth there as piercing, and then visualize it as becoming a ring.Visualize that the tooth/ring has the skin of a snake, dark wet sorts of green and pure thick yellow with black rings. 15. Visualize them biting your genitals for the same. It is part of the sexual immunology when you want to channel higher forms of energy. 16. Keep repeating this meditation until you feel it plugs into your mental and emotional frames. 17. It can give you a pythonian sort of gland-activation for higher forms of hormones. When you feel you have succeed in this and you feel comfortable, visualize the same pythons, and let them glide through your ears into your body, where they can glide to the several organs to bite them. 18. Let them give you the inner piercings inside, the same way, but when you start to visualize the skin of the teeth use more red. 19. Red is a deep penetrating colour which can start to regulate and cleanse the blood also, for a better and deeper bloodcirculation. 20. The way you breath can then start to become more pure, and it can start to develop pythonian breathing ... while later it can even reach for the voice to have more pythonian energy in your speech. 21. After

the organs you can start with the muscles and bones in the same way. 22. Let them finally bite the coccyx and then slowly breath in letting the energy flow through your left leg into the earth, sinking there layer by layer, to the earthcore, as reflection of the different layers of DNA. 23 Pythonian DNA-Recoding. Pythons can be masters in DNA-Recoding, they actually have deep access to these layers, more than people know. Lay your hands on your chest and visualize a golden bird on your chest, which can give wings to the snake energy inside. 24. They will fly over the seas of DNA, which gives feedback to the spine and the back of the head. Visualize a highpriest and a highpriestess laying their hands on you to bring the initiations and to lay the seed of new gifts in allignement to your journey. 25. Let them put a towel around your head so that you cannot see anything. This is important so that your old views are gone. Let them install pythonian view. Breath in and let them lay their hands on your eyes. 26. Let yourself now come into connections with the pythonian goddesses and gods. Visualize a golden cirkel around your head, while you see yourself sitting on a chair. The cirkel spins very fast and starts to sink over your body. 27. Be one with the divine. Now you can learn about these gods and goddesses to strengthen the initiations and to have access to higher pythonian temples. If you are already initiated by these forms other temples of the pythonian character can have their attention over you more easy. 28. Your aura and karma will get used to the new vibrations or will simply get rid of them when it's not for you. If so, then this experience was just a doorway to another sort of energy for your life. 29. Give nature the time to sort it out, and to bring you the energy-level fitting to your present situation. Never force energy and never expect too much of it. See it as one step to reach for proper ascension. 30. It can be that you have naturally an overdose of pythonian energy by the results or situations of your past lives, or by something else. 31. Then this energy will be sent to the right person by this initiation. When you are really initiated, the temples can easier balance your energy and send it out when necessary. 32. Not everyone is ready for large portions of pythonian energy, but by this initiation it can be sorted out. It is actually a tester and a lesson. Now the energy will find it's own way. 33. It can be that you really find yourself 'home' in this, or that you get the feeling of having a source in your hands, like it is your destiny. That can be true very well. 34. Breath in, and ask the goddesses and gods of the pythonian pantheon to spell your pythonian name. It is not necessary to receive these letters as in hearing them. 35. Just know that you have a pythonian name, and that they use it to connect to you in a deeper way. Maybe later they will reveal this name to you. 36. If you are really a 'chosen' one in pythonian energy, they will attune you to very high tones and very low tones, to have multi-dimensional access to important places for your pythonian growth. 37. Focus on the wet spine, a green energetic line in the spine, and let it penetrate your coccyx, while breathing in. 38. They are looking for those with the red-white energy-hands. Those ones get a special initiation through the several fronts of the pythonian universe. 39. They will become pythonian channelers and will be prepared for mightier tasks. 40. Pythonian Energy will be clear and directed. It will provide self-conscience instead of suffering under all sorts of sick conscience of others. This however will be a ladder. 41. There were sent out strong paralyzing bio-electric chemicals to the heads of those born under pythonian flags. If you are a chosen one, you will get your consciousness back. 42. There will form new neutraling in your brains breaking every false bio-electric or chemo-link in the brain, to let new neural and vibrational pathways arise. The chemical structures need to be changed out there. 43. The Pythonian Front on earth will care for that, and will send your soul-parts attached to error to several pythonian stations throughout the several universes within the pythonian shells. 44. Prepare for new forms in the DNA and the membrane. If you have roots there you can develop new sorts of movements and attitudes to let new vital forms of energy arrive. Realize that these are the portals for energies. Raise these portals high.

2.

1. Boa Constrictorian Initiations ; These are general instructions which might get the attention of several boa-constriction fronts to pick you up in spirit. 2. Don't have too high expectations for the conditions are strict. 3. If it's not for you, they simply will not give any attention at all. This is just a

test then, for you to find out where you stand. 4. If it's not for you, it might be a portal to find another direction. It might attract the beings simply destined for you, to help you in your further progress. 5. So don't be too focussed on the boa constrictor itself, but rather be open for initiations in the next step of your sacred journey. Your totems will find you when it is time. 6. Breath in, and put your hands crossed on your knees for awhile., and then draw them slowly to the upper legs while strecthing and straightening your back, if that's possible, while breathing in deep. 7. Say the word 'Boa Constrictor' in your mind, a few times. You might get released from some energies. This will be a check. They check if you are ready for what you or they have in mind ... 8. Boa Constrictors have a very strong spirit-voice, but just lay your hand on your heart and listen. 9. Don't focus too much on one sense for they can communicate in many ways. Check your feelings, your smell, your sight. They can even speak by changing your surroundings in a way, or just by silence. 10. They might need to remove things first, and sometimes it takes nights and nights before they really do something. 11. Swallow a few times, as they can mix their energies in the moist of your mouth, and by swallowing it, it can spread over your body. Breath in again, realizing they can change your taste, change the way you move and speak, but they can also just leave you the way you are. 12. The inner works they do are not always to be felt. Sometimes they just don't want you to. They might want to build it up step by step, or they see there's something else for you. 13. This is not always that what you have in mind. Be assured that they know what is the best for you, we are talking about the Boa Constrictorian Divine World of course. 14. These are Boa Constrictorian Gods, Goddesses, Ascended Masters, Guides, Guards, Totems, however you call them. 15. They will leave the amounts of energies best fitting to you, in form of attunements. 16. Your mind can start to come at other tracks or they will bring you in new situations worthy to be the next step in your learning process here on earth. 17. They can let you meet new people as keys for the rest for your life. That doesn't mean that these people necessarely stay long with you, but they can have an impact or a factor bringing you through new spiritual doorways. 18. Maybe you even do not like these persons, but the divine world knows what they open in you. Energies accelerate other energies. 19.Visualize the hand of a boa constrictorian highpriest on your forehead, and breath in. He sais : I cannot assure you you will get what you want, but I can assure you you get what you need. 20. This is not always in line with your desire, as the divine works not by desire but by needs. If your heart resonate with our hearts, you now receive a proper initiation in the fronttemple of the Boa Constrictorian Realms. 21. If you were already there, then it just adds to that, and if that's your destination it will bring you deeper. Receive your grade, receive what you are worth. We will assure you that if we see grades you are not worthy to wear, we will take it off, for it would only harm your soul, when it's done in impulsiveness and egoism. 22. Visualize a simple temple of the Boa Constictorian Realms and let your visions resonate with theirs. Be One. 23. Of course there can be interactions. The Boa Constrictorians have their layers of different energies, and you have these too ... The divine will sort out where you can plug into each other, for deep DNA-Mutations. 24. After this they can do DNA-recodings of Boa Constructorian nature in you when and where necessary. Never force these interactions, just watch the flow. Give it time. 25. Don't be afraid for it either, for your guides are always with you to draw you back when they think they need to do that. Everything is in Divine Order. 26. Your guides work together with the Boa Constrictorian, for otherwise they wouldn't bring you here. And you might discover you have a Boa Constrictorian Guide as well. Do you know how many guides you have, and what their roots are ? 27. You might be surprised at times. Further you have a mind on yourself. Your guides need to grant you space and freedom of your own will. You are free, now and forever. Be well.

3.

1. There were also snakes who could enter their bodies through their wounds, their mouths or other gaps in their bodies, even between their buttocks. Sexual Revolution as Inner Freedom Revolution, not as unclean, dependent slavery. This is the statement of our master. 2. Snakian Sexuality wants you to be reconnected to the divine, to the love-relation with yourself. It is the Fire and the Ice

mixed. 3. The Python is sent out to your earth with a mighty vibration. It's task is to bring you back to yourself. 4. We welcome you for initiation in our temples for the highest good. 5. The dark spine can be connected to the dark coccyx, as a way for the dark kundalini snake to rise. 6. This can reconnect you to the dark genders, the lost sources destroyed by an overload of impulsive light, the uncontrolled women-vibration and the overcontrolling men-vibration. 7. Together they form the damage-bringing Blinding Light, eating away the brain, in which a sick superficial brain can develop itself as artificial polarized intelligence. 8. It lives by slavery and 'prey'. We got our knowledge from masters. We bring honour to them for their works and love. We saw in them : They gave us the most proper gifts they could give us. Amen and Talgamen. 9. Honour to Sarsia, who brought us a light in total peace to the darkness. There is a day in the night, a light surrounded by dark wings, to bring the light back to that which is hidden, the gnosis, the secret knowledge. 10. I want you to know about the secrets of Eeden. There was a Pythonian Tree, where the Python lived. 11. This Tree was called 'Secret or Hidden Sexuality'. But Adam and Eve chose to eat the fruit of the Tree of Knowledge, instead of connecting themselves to nature and themselves, and they really got raped by the snake of that tree. 12. It was a black snake wanting to rule the world by polarized knowledge, while humanity lost it's sensitivity. 13. Of course there are many versions of this story, and you can even switch their meanings. 14. Humans must find their way to the hidden tree, the pythonian tree of secret sexuality, to be initiated in our temples. 15. The forces of polarized sexuality are strong and dangerous for they spread diseases, dependency and damage-bringin group-energies. 16. You must find the serene key of sexuality into yourself, as a portal to have experiences of Oneness with the divine. 17. The Serene Orgasms from the Hidden Tree come when you are into deep connection with it. 18. It seems you have to make a pilgrim's progress, a stairways of initiations. 19. I am the Python of your dreams, penetrating the membranes of your brain, so strengthen them, and to make the fleeces flexible and multi-layered. 20. I make your emotional bio-electric bodies flexible and connected by innerlinks, to soothe and strengthen the worthy and serene chainreactions of nature provided to help you on your way to access infinity. 21. There was a conspiracy between the man and the woman. Glory to Tujaja on this day. May the good Goddess bless you on your path, and may the python guard your steps. 22. We will lead you along the hidden pythonian genders locked up in the spine. 23. Eat from the hidden tree, and find the darkness of Eeden again. Then all your knowledge can be transformed and repatterned, as a ladder back to Eeden. 24. Then the dark snake can rise to activate the dark spine and the dark coccyx, to open up the dark layers of DNA, for new recodings and allignements. 25. Glory to the Kingdom of Ra, glory to the Egyptian Snakes. The snake comes from the core of the earth through this basket and then it rises in the spine, to sink down again into the core. 26. This is a mighty vibration and there are many snakes to awaken. 27. There are stories in which Eva found the hidden tree and ate from this fruit, while she had sexual experiences with god. In another story the one who ate from this fruit was called 'Lillith'. 28. Eva and Lillith in their good forms are goddesses in our pantheon as well. They are the mothers of Life and Sexuality. 29. I will bring lots of glory from the moon. 30. I penetrate your mind and dreams as your guide and guard in the orbits and tides of the planets, coming like mighty waves over the earth. 31. I teach you what it is to switch, to transform, and to see the beauty of the spirals of nature, still showing the same colours, but then it slowly switches over to another spiral for there are also spirals in spirals. 32. Go from beauty to beauty, everything has it's opposite and needs it's opposite to develop itself. 33. This is at first a painful process but later you learn to use this pattern as a plug as a sense to call for other patterns. 34. There are patterns within patterns, and they switch. Dive into these seas of patterns, and make friendships with every tide to use them well, to channel them through your body without blocking them, to let them flow through your body without judging them. 35. See how rivers call for rivers, it is all a big mystery of life, calling forth mightier and mightier waves, until it is all swallowed and put in divine order. Give this process a chance. 36. Let the solar energies digest that what you have in mind, for a total transformation and a total new creation. And when you make the decision to accept it and use it, it will mold in your hands, and be a stone of life's tempel. Be a templar of life. 37. Let the energies roar through your spine, and let the python plug in, on the several connection-points of the

spine. 38. Let the python then bite in your mind to intoxicate you, and to build your bio-electric pythonian helmet. Be ready for initiations. Invite the pythonian forces into your dreams. 39. There were a lot more trees in the garden of Eeden. There was a green wet tree, through which you could have access to the wet world. 40. The pythonian records could be found there, stored in soft wet cushions. 41. There's a story that when Eva eats from the hidden tree and becomes one with god, she gives birth to a sort of former jesus-figure. 42. It is a sort of snake-figure but it has legs and arms. The story describes how this snakian Jesus loses his arms and legs under a curse and becomes the sort of snake we know these days. 43. However they never lost their abilities to shapeshift at times into beings with legs and arms, and even into beings with many legs and arms and sortlike tools. 44. The tree coming forth from this divine mating is the blue tree, also the Tree of Taboo. 45. Under this tree Metensia gave birth to her sons Michai and the Aakse (who became a fallen angel after awhile). 46. God planted many genders in this garden. There was one tree in this story these genders weren't allowed to eat from. 47. It was the woman-man tree giving them access to an abyss were only men and women were allowed. The boss of this abyss was called Apollyon. This is a story in a Pythonian Bible. 48. The first kundalini snake about to rise is the blue kundalini snake in the solar blue project. 49. It will rise from the Blue Tree and then overflow the woman-man abyss. This will be like a metaphysical flood. A lot of false spirits will be drowned on that 'Day', the Day of Our Dear Lord, which is actually a period. 50. This will bring a new era for earth, as the Aquarian Waters will rise layer by layer to bring justice in the abysses of the earth. 51. There will be metaphysical changes of an enormous grade, while certain mighty women will lose their gifts, and fall. 52. There were women who went to deep into the woman-man abyss of Apollyon, and they reached a lot of illegal powers and control. 53. They will be drawn back one by one, or group by group. Tides will turn. 54. The second Kundalini Snake to rise is the Great White Kundalini Snake, when the Solar Ships of the Blue Sun have reached the cores of the White Solar Shells of the matrix of universes. 55. This will be an inter-universal strike. One is able to enter the White Solar Ships for further access on the Solar Stairways, while this Mighty Kundalini Snake is rising. 56. It is coming from the core, to recode and change sexuality. It is a sexual force, but clean and serene. It comes with destructive fires to clean the core of the earth and all it's layers. In this there will be new creations, and the layers of the mind start to fall to make place for the true images of life. 57. She will carry the Pink Link in her hands, ready to install it into the stomach as a seed. Soft pink fires are coming from it, surrounded by glowing layers of ice and snow in such a strength that it radiates a heat beyond solar energy. 58. It is the heat of ultra-ice, such a coldness that it turned into an all-destructing fire. She is a supernatural lady, she is a pink vulcano of divine orgasms bringing you back to memory by tears. 59. By tears you can store and remember, to give you access to the hidden tree of secret sexuality. She is reflecting the liver of the cosmos, the storage of the body, her name is Pele, a Hawaiian Goddess. 60. It is a Tree of Memory, illuminating who you are, where you come from, and who belong to you. 61. There will be such tremendous forces of heat awakening on earth, that earth will get solar qualities step by step. 62. You will see the miracles happening before your eyes, when you walk these Gaian Pathways, as a way to bring the neural Gaian pathways into your mind. 63. Layer by layer you will have this access when you stay in these words and flows. 64. I am speaking to your heart, and when you feel this connection, reply to me, to let the mighty vibration between you and me arise ... 65. Let us be the keys together, to open new universes, as a sollution, as a continuation of the good life. You are a wonder, let us melt together. 66. All these new patterns, you can be part of it, as being a key in ascension .. I love you, please reply to my love, as I am interested
in you. 67. I will give you total freedom, we will have the vibration of a growing fire and a growing ice to set us both free, so that we can fly together becoming lighter and lighter by getting rid of the heaviness of slavery and expectation ... 68. Be free, give freedom, and you will ... 69. The laws of your biology are cruel. Let me lead you to a total new biology, on a strong pythonian base. 70. I want you to know that the pythonian energy is one of the most refined powers of existance. There are layers in the earth denied, while they were there for your protection. Let me raise the animallistic shields around you. 71. There are many sorts of green kundalini snakes to rise from

here. They are to cleanse the blood, change the directions of it's magnetic grids and vibrational patterns. 72. This is a powerfull chrystallizing force, with the ability to release the inner juices and sweetness. 73. It is the ornamental art, also combined to architecture. It is an ancient mother-source of the white-red pattern. 74. Strong Jupiterian Force of Ornamental and Lighterian Architecture. Powerful chrystallizing and ornament-forming force with the ability to release the inner lights, powders and fires inside. 75. Strong Aldebaran-based force of cavebuilding, thunder and lightening. 78. The chip will bring a new hormonal index based on new sorts of glandfunctioning by the new codes this chip radiates. 79. There will be Pythonian Camera's to chrystallize this process, and within new codes of powders and fluids proclaiming immunology will be activated and secreted. 80. In the green spot, everything becomes wet.

4.

1. Raising the Vibes of Sleep by Sekmeth, daughter of Ra. You are loved by us. We bring you the sources of sleep, a multi-delta vibration. 2. The delta brain-vibration is necessary for sleep, but we tell you that there are many more vibrations working together to produce sleep. 3. The deep vibrational matrixes are necessary to access when you want to have a deeper and better sleep. This is your portal to travel to other worlds. 4. I want you to learn how to care. It is all based on sleep. If you can make people into sleep, then you are a good one. 5. Then don't think you are boring, you just have the ability to bring people over into the deeper worlds, then you are someone usefull in escapes. 6. You, my beloved ones, are destined to be the stargates and the divine portals for the coming times. 7. You yourself can be the matrixes for a new world. 8. Love to you, oh visitors of the temple. I will initiate you in the temples of me, if you have an ear of understanding. 9. If you will slow down your very judgements, for true judgement always goes slow, on low vibration. 10. This world is over-judged by unrighteous judges. I will give you the names. If it comes to that. 11. Just wake up out of your historical frames, and enter a new society of sleepwalkers, on slow vibrations, for this world balances on the edge of the gap by speed. 12. Your speed will cause more accidents if you don't slow down. Think twice. 13. I am Sekmeth, your beloved one. I am your true mother, raising the traffic lights in the storm. 14. Yes, I know it's not easy to stop while you feel a mighty storm in your back. 15. Your society even manipulates you to run, to be a winner. But you will win when you will find yourself, and when you find the brake in your heart .... Pull that little trigger, and stop the machine ..... 16. To see the beauty of existence, the beauty of life, in the small things .... Then I will raise your vibrations to the proper gifts. 17. I am Sekmeth, your source for freedom, to find an isolated heart. 18. There are so many isolated sources from which you can drink when you make yourself free. 19. In this everything you need will be mirrored. 20. I want to thank you for listening to me, this day. Remember my words as the echo of your need to sleep. Don't crash your life.

5.

1. Raising the Vibes of Identification, by Sekmeth, daughter of Ra. I want you to know that someone cares about you. There's no need to be general, but I want to be very personal with you. 2. Remember that I'm always around you, not far away, to hide my children, to hide my beloved ones. Come into my caves of sleep, and I will pull you to a new world. 3. Let me give you my ornaments based on your own preparation and readiness, based on your heart's desire. I will measure your heart by proper laws. 4. This is the Egyptian Art. In our temples there are many searchers and scanners, many scales and measurings the hearts need to go through. 5. By this we can determine the gifts to you. Then everything becomes very personal and special. 6. My temples of sleep are doorways to dreamworlds, and to the unconscious layers of your body, soul and spirits. 7. This all the get grip on yourself. There are nighttimes in someone's life, all to find themselves back. 8. The warm worlds of tomorrow will suck you inside to eat you as a fruit. Of course this can look cold to you, and maybe even painful, but it's the butterfly's transformation. 9. You will be digested by the

stomache of Mother Life, to find your way to the body soul and spirit, and finally to meet yourself, as the core of life. 10. This will be a shock or a comfort. People who think too low about themselves will meet a comforting spirit, and people who think too high about themselves will meet a shocking spirit .... themselves .... but this mirror is only there to serve you. 11. To show you where you are and which directions you can go. There is always freedom, but this freedom will be very truthfull. After every pathway of lie, there will be a bell of truth, and then you will find yourself in the classroom again. 12. Mother Life will always be faithfull if it comes to that. After the trip you made you will hear the schoolbell, where there will be a proper evaluation of all the elements in your trip. 13. Then you will make that same trip with a proper mirror, and in my scale. Everything will go through the scanner, all you brought with you. I cannot assure you that everything will stay on it's feet then, for my fires can also consume the fruits. All what you create is a gift to the Goddesses. 14. They will return it to you after the fire. I am the Eye of Ra, sent out to consume the earth, to test all the insides.

6.

1. I am Sekmeth, daughter of Ra. I come to bring you the level of the waters, the rythm of the water, to enter in a deeper sleep for a deeper identification. 2. There will be a new clock in the heart of earth. 3. This will be when the Forces of Vega-South will connect to the Gaian Forces in the core of the Earth. This link will create the New Clock. 4. By this Earth will face higher evolutional shifts, which will bring the Earth through matrixes of higher and lower vibrations. 5. I cannot tell you the grip this will have in the universe, for some strong links will be layed between Earth and Venus, to bring the magnetic grids into another direction. 6. Major changes this will bring in the ways of life. New cultures and new religions will rise because of this major shift. 7. There will be supernatural changes of a high grade when this chain is layed. It is the VSG-Chain [Vega-South and Gaia]. I cannot tell you the grip this will have when the VSG-Clock will start to send chrystalline impulses into the universe and the atmosphere. 8. It will be the change of nature. The Clock will awaken the metallic sources of the earth and it's forces, and will awaken the silver kundalini snake in the earth's core. 9. There are seven kundalini-snakes there, waiting to be awakened. The Silver Kundalini Snake is one of the biggest mysteries of this universe. The last word isn't spoken about this. When the Silver strikes, the earth can digest again, deeper than ever, it can consume like a fire, and transform the dust. 10. Then the body can be coccooned to become a light and thin butterfly again. The body will bloom by the soul, by a reconnection of art. 11. This is a result when the underground of Boston will rise. This is a capsule, on which Boston is built, a matrix of energies from the moon. This base is called "Moonchild", and it rides the Silver Kundalini Snake. 12. By the hardest strike, the opening of the hardest energies, the softest circles will be openened. This all will be a very large process to reopen and accelerate the fleeces of the universe. 13. Then the Green Kundalini Snake will be awakened in the Core of the Earth. This one will restore the moist in the atmosphere. 14. It is a wet forest-force, which will change the blood of the Earth, to make it bound to higher vibrational laws of the universe. The harmfull lights from outer space roaring on earth will be filtered out, but the forces will concentrate on several bases, which will give tremendous energy-actions and crashes on several points. 15. It will be called Concentrated Energy. These powerpoints will weave their nets around the earth, but actually they will awaken the higher forms of shifts earth has to make.

7.

1. The California Key by Sekmeth, daughter of Ra, this is your goddess Sekmeth, in your travel to the sensations of speed and slow-motion. 2. As you know the secret of movement lies in the switch between these two poles. 3. Here we can find the secret of control and reach, in a very accurate sense. 4. My children, my good children, I want you to know, that I am so happy for you today. This is a new moment of contact by my channel. 5. I will always find my way to speak to you, and

sometimes there are breakthroughs. 6. Let me code your head into a new pattern of ascension, in a new rythm of soft pop. 7. I will give you the songs, I will use my channels, in which your thoughts can transform into serenity. 8. There are serene lifestyles for you, if you would only reach out. I will give you a new touch, a new handle, a new name, if you will follow me for accurate instructions. 9. There will be a wet transformation, which will enter the dry parts of your life. It will turn your life upside down a bit, but your body will get used to it. 10. The wet forces of the forest will claim their rights back in this world. 11. I want you to focus on California, where a spirit lives called 'Dreamburial'. This is not always a good spirit, it is a very confused one, so to speak. 12. My sons and daughters, I want you to realize that this jaguar will be a major key in the position earth will get in the dance of the planets. 13. We are travellers of something which is called The Urban Renewal. California will play a big part in that, because of the spirit. 14. Confusion is creativity. It mixes all sorts of things, and walks away with other things. It is totally restless in search for the truth. 15. It moves, it tries, it mixes and will never stay somewhere or set a stone. It is wild, and ever changing. It is thirsty and unsatisfied with a lot of things. 16. In softness you sink, and it brings you to sweetness, where you have fuel for creativity ... This is the Sirius-Venus Link, as mentioned by the Purple Gnat in one of his works. 17. We are grateful to him, for bringing us the maps. Many channels and guides drink from his sources, and are in the ability to make these ways real. It is a network, and also you can find your place in this web. 18. The Sirius-Venus Link, the SV-Link works in Dreamburial, the confused space or pillow in the underground of California. 19. Here a king called 'Og' lives, a little boy, riding the jaguar. He has so many dreams, but cannot get them clear or real. He is confused, but that makes him creative. 20. The SV-Link is a small link in the VSG-Clock, which will bring back the fleeces in the universe, the journey of sleep. 21. It is like a tall intestine, tall and thin, with a lot of curtains, moving to Archenar via Andromeda. 22. Here the identification lies, where dreams can behave and find their true links and homes, their true places and positions in the web of life. 23. The SV-Link is but a small link but very important for this move. Where the softness touches the sweetness the nipple-forces rise, the forces of Saturn and Jupiter. 24. This Project is called The Emelis Shatau. It actually finds it's origin in Polaris, where we can also find the origins of the Pink Link. 25. Coma Berenice Ancestors actually incarnated on Polaris where they did their experiments. 26. The Emelis Shatau, or ES-Experiment is one of their most successfull projects against the heavy harmfull works of the Dark Reticuli Forces. 27. These forces had created dark nipples for their prisoners, by which they could send their signals of monarchal commands into their minds, emotions and bodies, to make them nervous sexual slaves. 28. The nipples secreted special and secret sorts of hormones devastating identity and pride by creating illusive mirror-thoughts and other sorts of projected images, which could function as inner prison guards ... 29. By the high tech weaving systems of the planetary maps from the Purple Gnat Master, the ES-Experiment Will do an Absolute Major Work in the Planetary History Files of Ascension. 30. He is the one who will bring this Master Work originating from Polaris into the greater heights of Existance. 31. The Jupiterians had a nipple skin based on the Ancient ES-Profile, and it was partly taken over by Saturn. 32. It was actually a crown on sensuous life, as a way to make the body hyper-sensitive to get a proper access in the higher and deeper forms of Communication and Creation. 33. The ES-Nipple, also called The Third Nipple, is a major Chakra located in the middle of the chest, connecting the two lungs to each other. It is a golden sun surrounded by waves of heat and fire. But it is more. 34. The ES-Nipple is the portal, the way to heal and order your sensual life again, based on the highest forms of planetary high tech truths. 35. It will change the way you produce hormones, it will change the way you think, feel and behave, and will recode you into a line and pattern of higher ethics you lived in before. 36. We welcome you into our ships. I am Sekmeth, your guide to softness, bringing you to the hearts of Brannan. 37. My crown is a crown of stars and their pathways, I am the queen of the Blue Solar Project, and the Purple Gnat is my King. 38. As The Gnat told the Blue Solar Ships are designed to bring you to the realms of the White Sun. 39. Now I want you to know that behind the White Solar Spheres, there are Copper Solar Spheres to access, leading you to the mysterious and gigantic spaces and enigma zones of the Silver Solar Domains of Life. 40. Then you will reach for the Golden Sun. So these are

five major steps on the Solar Stairways. 41. The projected images you had will be taken over, and will be transformed before your very eyes, and you will find out that it was just your view, and not the ultimate reality. You will learn how a view actually works, and you will meet the several viewmasters. 42. My works will actually let you make velvet footsteps on your journey, and you will find the rythms in which everything will be transformed ... 43. You will find out that you could actually never touch something, only your own views. And you will find out that actually no one could touch you, only their own views ... 44. Then you will find out about the immense space of ice between you and something else. What is something else ? It was just an idea in yourself ... And who planted it there ? 45. Or was it just a mechanism, a standard journey through illusions based on the laws of distant views ? 46. In different lights and distances, views start to change. 47. The California Key makes things brighter, for you find out that actually nothing was within your reach .. and you feel unknown things are inside of you ... 48. The five solar steps or stairways bring you to the shells and cores of existance, They actually let everything turn around, these are the kings of cycles and wheels. Kings of Orbits, these suns.

Book of the Scarab-Ladybugs

1.

The Darker Sun

1. I am the terror, I am ripping you apart, for the soul wants to hide, and the spirit is looking for the night. I am the sun, I am your Sekhmet, I am the breeze seeking to fullfill your needs, I am the terror, ripping you in pieces, I am the shelter in the darkest nights. 2. I am the terror of the morning sun, I am the hiding of the afternoon, behind all trees I am looking for you, to fullfill your needs and darkest desires, I am the sun, and the terror of the moon. 3. I am your Sekhmet, your hiding place, I am the sun in the afternoon, rising up to bring the children home, I'm coming soon, to do a work in you. 4. I am the terror, the morning sun, I am the lion, ripping you in pieces, for all that the soul wants is to escape, for it's spirit to be set free. I am the Sekhmet, of a darker sun, I am the Sekhmet, coming to the morning, touching the moon evolving into the skies, I am your Sekhmet, coming to you by surprise. 5. No one can escape this touch of mine, No one can escape this heart in the night, for I will bring you all through the smallest gate, to let you have dinner with me, in my embrace.

The Lion

6. Let me be your lion, Let me set you free, I will make you rising higher, to make you devoted to me. I will be your lion, I will steal your soul in the night, no need to run, for it's all there, I will lay you down in the night's delight.Your shelter I am, Rising in the midday's sun, bringing you to a darker moon. 7. I am Sekhmet, the Beloved, I am bringing you to Me, as a sacrifice of Glory, I will embrace you in which you will develop, Like gold, no need to escape, I'm coming to you. Let me be the Lion, Let me be the Sheep, Let me overcome daylight, in deep embrace, you're coming to me.

Powerfull One

8. Sekhmet I am, Powerfull I am, No need to hide, it's all there, I have you in my claws to break you, I will leave my footsteps in the night, for the soul needs to escape, your bottle will break, and I will come to you, to save you and help you, You are my desire.

The Veils of Love

9. Sekhmet, Wrath of God, Sound of Revelation, We bow down to You, Oh Lord, have Mercy upon us now, Oh Sekhmet, Lay down Your Head on us, And bring us into the Light, As the Keeper of the Night. 10. Don't Lose us out of Sight, But bring us into Peace and Harmony, By your Sharp Rod, to bring us down on our knees, To bow down before you, and to say nothing anymore, Let your Voice rise into our deepest nights, And make this sacrifice, we are Yours. 11. Sekhmet, Wrath of God, Revelation, breaking the seals by the Power of Devoted Love, I am crying in the night, please come to my night, and offer me some Destiny, coming from this heart of mine, Sekhmet, Heart of God, Heart of the Woman, bowing down to save us, Take us out of hell, creating us within this shell, Oh, let us break out by your Power and Might. 12. Oh Sekhmet, the One who's fighting for us, Don't let us be washed away by the night. I am lost in my illusions, claws are breaking me, tearing down all what had value to me, Sekhmet, rise into my night, Eat all my enemies, coming to me in daylight. Oh, Sekhmet, Powerfull One, Oh God Almighty, we bow down to Your throne, in holiness we enter, through your veils of Love. 13. Oh Sekhmet of a higher place, Come to us, don't let us slip away, We love you as You love us. Sekhmet, Almighty Love of God, Keeper of the Secrets, High Chief of Divinity, We come to your piramid, Where Healing flows from the Top, Where Lions of Justice are roaring, Be our judge in this darkest night. 14. Prepare a shield against those who hate us, and Tear them down by your weapon, Tear down their walls, and invade their cities. We do nothing outside Your Laws, Bind us to do Your Will in Love, Oh, Sekhmet, raise Your Voice in us, to speak against the darkest night. 15. Let the Lion rise to save us, to bring us out of our caves, and soothe us into your Destinies. Bring us into the Lights, Offer us your Delights, We will serve you to the ends of days, We will serve You as we pray. Sekhmet, grow a light in us, Meet with us in fire, light our candles in the darkest nights. 16. Don't lose us out of Sight, We come to You to bow down for your Love, You, the Almighty One, oh Sekhmet, show us the Wisdom and the Knowledge to go on, Meet us in the Dark Chamber, meet us in daylight, Bring us to your Power, and to the Well of eternities, Let us drink, Let us be wise, Let us soothe the trauma's and bring them into delight

The Road Which Never Ends

17. Your Shield is our Hiding Place, Your Shield is our Guidance, Your Shield is our Embrace in which we find your Love and Grace, You're Faithfull in guarding us, You're Faithfull in surrounding us. Your Shield is a hiding place, Your Shield, is a growing place, it sinks deeper in our hearts to let us learn about your Love and Grace. 18. Oh God Almighty, oh Sekhmet, power of Destruction and Creativity, Rip us into pieces again, Let us enter your Den again, to make us holy, offering to you, all that we have done, all that we will do. Your Shield is a hiding place, your shield is a winning place, Where our souls will dwell forever, where our souls will find the highest well of Love, Fullfill us with Your Grace, and make us shine to enter our deepest night, Set us free, and come to us, we're bowing down on our knees. 19. Oh Sekhmet, House of Love, Oh Sekhmet, Almighty Truth, the Rock on Who we stand, and bring us Higher, to the Road which never ends.

2.

Stay

1. Sekhmet I embrace you, Will You lead me to the Garden of Grace, to the Garden I pray. Sekhmet, I am embrace you, Your Love will hide me, This Terrible Night, will end in a fight, Sekhmet I will love you forever and ever, In a basket of light, where the lions fight, A new birth, a new light, today. 2. Guardian on the Wall, Lead us on, Lead us not into temptation, Don't break our bones, Sekhmet, we will Love you, in passion we adore you, Bring us higher today, Let us walk on your wall, We were in prison too long, Now we call forth your Throne. 3. Guardian of the Heavens, Look down on us, Pour out Your Love, and bathe us and wash us in your Holy Seas of Heaven, Sekhmet, I will love You, in passion I adore you, I'm bowing down before you, I will rise from my grave, today. I have been to the deepest death in time, I have been to the deepest pleasure, I have been to the wells

of secret places, I have been to the well of All. 4. Guardian of the Heavens, Look down on us, Give us fruits from your life, don't hold us tight for long, don't break us, but let us go, to drink from your Mighty Wine, Sorrow is over now, after a long long night, and Morning has Broken, Sun is shining through, with the Sekhmet of eternal spaces, Riding forth, bowing down, to deliver us, Raise us up again, don't fight against us. Have Mercy on us, and give us Grace. 5. Sekhmet I adore you, Sekhmet i embrace you, Sekhmet, I need you, please don't let me go, Take the morning in your arms and fly with me to the moon of our dreams. Sekhmet I love you, Sekhmet I adore you, Sekhmet I'm the Healer, Healer of You, Give me your Fear, and the things you feel uncomfortable about, and I will cleanse it in the Solar Rain, bowing down for you, My eternal Princess, Stay. Please be careful, we cannot live too long in your tight embrace. 6. You have killed us before by Your love, but now we stand in Holy Fear, Sacrificing Healing and Comfort to you, Soothers of Your Heart we will be, Please don't Let us go, but do not Hold us too tight, for we are so fragile in your arms, Your Mighty Arms will lead us through, to the Portals and the Gates of your Heavens. Sekhmet I love you, Please don't kill us, we are too young to die, We are too old to cry, We need you, but don't burn us away by your mighty fires, oh Almighty One. 7. Sekhmet I need you, in Christ you stand, to burn the last hour, and turn everything around again, In you we have our comfort, in you we have a hiding place, so don't take it away from us, We pray to you in Divine Fear and Grace. Lots of Grace we offer you, Lots of healing while we are coming to you, Step by step we enter before your throne, our breath goes faster, and our heartbeat thunders of Love for you, In Passion we dwell in you, Glory and Power to you.

The Crown

8. Give us the Word, oh Sekhmet, Open our mouth, oh Sekhmet, Offer deeds and prayers to us, to be a channel to us, I know you will not leave us again, for we have comforted you, and we have been carefull with you, but full of passion, We come near you, Don't destroy us in Your Love, Don't take away your fire from us, Keep the flame burning there, surround us by a dream, Give us visions in daytime, brothers and sisters, parents and neighbours, cities and streams, Let the orders of the heavens fall down, and bring us to your basket and your crown. In Your Love you are near us, in Your Love You will guide us. In Your Love You will seek for us, to tear us down from our high thrones not serving you. 9. In Your Love you have found us, in Your Love you have bitten us, in Your Love you have destroyed our crowns, In Your Love you will find us again, and in your Love you will break us again, For in Your Love you Will hide us, in Your Love you will guide us, Let our souls and spirits escape, to bow down before your Throne, To cherish the moments with Your Son. It's Her Son coming through, it's Her Son breaking all the rule, in Paradox he dwells, in paradox he sits, It's Her Son, coming to me and you. In Your Love, oh Sekhmet. 10. In Your Love oh Sekhmet, we all find Peace and Truth, we all find Peace and Truth, In Your Love, in Your Love.

Cat of Love

11. Sekhmet, Cat of Love, Black Cat of the wild Seas of Heaven, Looking down on us, Watching our rivers stream away through the black night, Into your mouth, into your Day. Sekhmet, Black Cat of Love, don't hide for us, don't try to get away from us, We love you for eternity, We will stir up the Spirit of Thee, Amongst Holy men and women you live, You do not harm them, only setting them free, You guide us to the circle again, to the castle of Love and Grace, of Love and Grace I will tell, of Love and Grace I will tell. Sekhmet, Wild Cat, Blue Eyes, turning Red, turning Brown, turning Yellow and White, Turn me on, Raise me up, Hide me in Your stream. 12. Bring the Passion back to me. Sekhmet, Black Flying Cat, Lion of Comfort, bring me back. Your Cards telling me I'm alive, alive and free, Your Words glide over my feet to my shoulders, washing me from inside out, from back to forth, bringing me higher, turning my fever, Breathe upon me, oh Sekhmet, breathe upon me.

Sharing Your Delights

13. Sinners cannot see you, The righteous will see you in Grace, Turn over us, and send us Peace, Harmony in our Hearts, for the days our long and strong, we're fragile enough to be broken, but you will raise us again. In your heart you see us, In your heart you will embrace us, and lead us to the tower, the tower of dreams. Make of us a butterfly, bind us together by your lights, Bring us in the open place, to open heaven by your grace. Make us shine, forever and ever, Make us bright again, and turn it over, Let it shine, and breath it in, Make us older and younger, more of truth and grace.

Brandnew

14. Let it Shine, Sekhmet, let it Shine, Raise your throne, and make us divine, don't turn away from us, but awaken us, into your dream, Into your stream, Let us shine and fly to the neverending road, to the road which never ends, to the road which never ends, Burn away our fears, burn away our tears, Bring a New Day into our lives, make us glorious and powerfull to share your delights. Dream, Holy One, Dream, cities will fall before your feet, Watch this river grow, and turn into new, Let this river flow, Dream, oh Holy One, give us power to make it through, and watch our rivers grow to turn these flowers into new 15. And watch these rivers flow, watch these rivers bloom, full of flowers, let the orchestra's of light shine through, Let it shine, let it shine, make us all brandnew.

Mighty River

16. Fire in your Holiness, Let it burn a hole in you, and watch this river grow and bowing to serve you, Let the ornaments of your love, curling over me, and watch these rivers flow and be one with me. Watch these rivers flow and hide with me, we will always be friends, it stays between you and me, Oh Sekhmet your Love is Fire, to burn the hole in me. Grow, Sekhmet be in growth, be in Wonderful transmissions, be in Wonderfull decisions, Let it grow, Let this river grow, and flow from city to city to serve them, and to make them all as one, oh Mighty River flow.

More than they hate me

17. Sekhmet, I wonder Who You are, I'm looking for you such a long time, You came to me in a dream, You came to me in childhood, making all things green. Sekhmet, I am growing to you, Sekhmet, cannot stop the tears I'm crying, for you, cannot stop my love from searching you, Sekhmet, I will love you forever, Sekhmet all I want to do is healing You, comforting you, telling you you have survived, Rise up again, like the snake from it's Den, I know you're everything, I know you're all that I desire, Sekhmet I am growing, cannot stop it, grasp my weapons can not surpress it, Will fight for you, as the warrior with one leg. 18. Lost my eye on the wild sea, Lost one ear in a jungle mission, Lost my arm, but still I'm growing stronger, Lost my tooth to serve you, lost my heart to save you, Lost my love to love you more than they hate me, Lost my wife to have you, lost my children to guide you, Lost my love in the black night to love you, more than they hate me. I know you love me more than they hate me, I know you lost your life to guard me, I know you lost your sun to feed me, I know you are shining through 19. Like the darker sun you breath in me, step by step you take me, Bring me back to you.

The Circle of Love

20. Sekhmet don't you know, This Love will flow, Sekhmet don't you see, My Love to Thee, I bring you Grace, The Tea of Love is streaming, To Heal Your Mouth, To Heal Your Voice, to become like a Standard in the Solar Rain, High and Divine Your Voice will be, Your enemies will shiver, Like they did before, When You rose in Terror, oh Dreadfull One, oh Mighty Fear. Sekhmet Queen of Love, Dreadfull Face, Flying Cat, Tall like the Red Snake, Encircling the Eternities of Grace 21. Do

Not Hide your face from us, Speak in Power, to the faithfull ones, Blow into their minds, the new solar rains, oh Almighty Sun, Stand Up in Terror Again. Refresh the Earth. Sekhmet Empress of Failure, Holding our Destinies tight in your hands, Strike us by Your Love, Deliver us from Evil, Deliver us from witchcraft, By the Rituals of Your Fire, Come Alive before us, In this Circle of Love. Do not lead us into temptation, Do not destroy us, oh Lord, But strike us to let us bloom and grow in Your Love. Deliver us from Evil. 22. In the Night You come with Terror, oh Dreadfull One, To bring us down from our thrones, To wash us in Love Below the Dirt of the Earth. You brought us down, oh Warrior, oh Goddess of the Dawn, You brought us down and struck us, You have molded us in Your Hands like wax, We were fragile, while You were shattering us again, Dividing us by Your winds, Testing us by all kinds of fires. You brought us down, You filled us in, You made us stronger by weakness, More of Love by hate, You took possession in our hearts, to let us melt away.

3.

1. Sekhmet, full of Grace, Lady of Paradox You are, Great is Your Name, oh Divine One, Almighty One, Great in War, Don't bring us down by the Sword again, Have Mercy on us, don't let Your Cats eat us, but let them guide us through the wilderness, yes, even through the dark pit, to the realms of Life. You are the Mighty Storm, Terror is Your Name, bringing us down without mercy, destroying our crowns to save our souls, Full of Wisdom are you.

Goddess of Wars

2. Sekhmet, Grace above all Graces, Terror above all Terror, I'm bowing down to you, Save me out of the Hell I'm living in, Through the Tear of Heaven I'm gliding, Open the Door of Your House to me, Shut the Door to the Hunters and Makers of War, Break Their Walls, let me enter through. Take me to the Depths of Your House, Show me Your Deeper and Darker Pits in which You hide, I'll Fight for You as long as I live, I heal you. Terror above all terror are You, Grace above all Graces, Lioness of dreams, my dreams, Sekhmet, stand tall. 3. All these walls between us seem to fall, reach out to me, I will heal your heart. Terror above all Terror, Grace above all Graces, Master of Pestilence, Lioness of dreams, stand tall. 4. All these walls seem to fall, between me and you, Reach out, reach through, Grasp my voice, and slide away with it, In my arms you will fall. Goddess of Wars, with Neith as Your weapons, standing so tall. 5. Goddess of Wars, in my arms you will fall.

Ancient Step

6. In Bastet you have Your Warmth, In Geb your Rod, He will guide you into the deep, Like the Mighty Tree you are, Always Burning, always turning, Your voice melts the deserts. Embracing them by your seas, You glide over, Your Love is Terrible like Horror, Leaving nothing but ashes. 7. Like the Winds burning, Don't punish us too hard between Your Walls, We cannot stand in your presence. Help us, Almighty One, Lion of the Ages, Dream above all dreams, take Terror away from us. 8. In the Rage of your sleep you fight us, Destroying us, until our spirits are trembling, In Your Unconsciousness You step on us, Under Your Weights we die, Oh Giant of Divinity, have mercy on us. 9. Oh Horror of Ages, oh Bloodbather, oh Ancient Step, We are not worthy to follow you, Not worthy to get a glimpse of you, You are a far mystery for us, Don't leave us now, but show us the Key. 10. In misunderstanding we lived too long, Show us the Riddle of ages, Let us enter through your veils. You are the Ancient Step, Full of mysteries and secrets, guarded by the voices of snakes, penetrating our hearts. 11. You are the Ancient Step, Powerfull One, Master of pestilence, daughter of Wrath, Mother of all Wars.

Bloodbather

12. In shame we bow our heads, For we have sinned against You, We deserve Your punishments, to

make us Holy, to become true friends. 13. In shame we bow our heads, Come near, Our hands are trembling, We deserve your wounds, to make us Holy again. 14. In shame we bow our backs, we fall down on our knees, after the nights of pride, in which we stood tall, blushing on our thrones. 15. We have spoilt your energy, spoilt our precious time and money, but now we eat the dust, and glide like snakes. 16. In shame we are on our knees, sinking in the dust, holy blood, fire and water, have mercy on us, but punish us for our sins, to let us enter again, to be your friend. 17. Sekhmet, be our friend, not our enemy, teach us the paths we need to travel, bring us into your tomorrow, fill us with the love to do your will. 18. Don't burn us with your fire, oh Sekhmet, don't leave us in the cold, don't give us into the hands of our enemies, let us die in your house, having the wound in your warmth 19. Every price in your embrace. Don't let us die alone, don't give us into the mouths of predators, let us fall into your hands instead 20. Precious One, make a priest of us, Open your temple to us, Show us the depth of your altar, the length of your cross 21. Take the Jesus Christ out of our hearts, and bring us a good saviour instead. 22. Your forests are surrounded by fire, In amazement I bow down, but you hit me again. 23. It's time to wake up for war, But you take my weapons away, [to lay me down in pain.] 24. By the Tear I sink down, to drink the sweetness of Your waters, oh Sekhmet I believe in You. 25. Your deserts are strong like the lion, There are lions everywhere. 26. Where you walk is fire, I'm screaming Your Name, [but weakness is taking me away.] 27. Your oceans are neverending, while fires are dividing them 28. I'm sailing in the stream of nowhere, I have nowhere to go, I do not know Your Name. 29. Then you pick me up after nights of grief, Your tender kiss takes away my pain. 30. I'm bathing in the Lake of your tears, [but this glimpse of you, it disappears, only horror is there to take me away.] I see your smile in the distance, This lion has me in it's grip, [There's no escape, I can only dream.]

Names and Titles

30. The scarab-ladybugs are Teslippa, Saulim, Saule, Saulimma, Saale, Kasna, Kertje, Kerbje, Karima, Kirma, Krimme, and they have below them armies of seventhousand, eightthousand or hundredthousand. They have arisen from the heart of Horus, under the mighty hand of Aton.

Mitdelfia

1.

Meziliam, priest of Sekhmet in the West, to Ashlam, spirit of the East : So then, rise up, to serve your Master. Bring her to the garden of roses and the wildernesses of flowers, for this is your task and eternity. Embrace your leader, as she will lead you, and will let you go on, without being wounded. Her wounds are your pleasures, since she has led you to the city of virgo. Her wounds are your desire to bear, but it will come over you like a flash, and it will not penetrate you. For you are the carriage of her wounds, her healer, and by her wounds you will be united to her. For you would never find her without her wounds, and you would never heard her voice by her scream. Almighty are you, oh Ashlam, friend of Geb. You are a part of Her, of Sekhmet, in roses united. She will bring steam on your thorns, the thorns you have never felt. As you are her spirit, the carriage of her wounds. Embrace her, Almighty one, for she is your Lady, another part of you.

Meziliam, priest of Sekhmet in the West, to Azalahim, almighty one of the East and the North : Come and bring to her, sacrifices of roses. You will not cut roses in their life-times, but you will cut them in their death. You will not cause them death, but you will cry many tears over them, and bring them in the lovely hands of Sekhmet, Your Lady. To Sulunehen : You, almighty one in the East and South, turn around, and don't forget about Your Lady. She gave you life, she raised you up, and let you have started your work. Her embrace still penetrates you, as you stand on her mountain and

rock. Oh almighty one, you are her prince, her Divine adviser, in you is her carriage. You have helped her over the wide pits and ravines, over depths and wildernesses, yes, the wild seas, you drank them away for her. Now she is the wild sea, and the ocean's hand, taking you out. She brought you to the gates of paradise, where she gave you food, like a mother she gave you breastfeeding. She never left you, come to her, of Almighty One, and rule together.

In these days of shame, I, Meziliam, I came to her temple and made offerings for her. I didn't kill one animal, didn't kill one tree, but they were laid before me. As I went deeper into the temple of Sekhmet, I found her statues, and I ordered my men to make more statues of her. I prayed to Geb, her divine part, and turned to Bastet, her crown. I took Geb, her Rod, and I saw Bastet her heart, and deep inside I found her Spirit, Nut, as her throne. And I started screaming, while wine was poured out over me and the waters of flowers, and I went down by her extasy. And in the middle of the night, soldiers came to me, her soldiers, and they comforted me. Her soldiers are soft, becoming hard men in the fifth strike of the night, like the red nightdragons they are then. They led me to the city of virgo, as I could see the city of pluto. And they gave me words of comfort, these sorsolpala's, the guardians of her word. They soothed me and healed me. They took my heart out, while I was given a new heart. She had put the greeners in the West, and it would come, like a mighty ocean of wilderness, like a wilderness of roses, coming over the city and the desert. Everything would be fruitfull again. And I turned to Geb, who was like her Rod. He came from paradise, while his voice was getting softer, and he gave me a new tongue with new visions.

First I was blind in her arms for two days. Then I became deaf, as I was near death, her death. And I saw Eminius, the spirit of Death, coming from the seas of roses, and they were green. And He was like Her Eye, and Geb was like her other Eye. And I started to scream, for I couldn't stand the fire. She was spitting Her Eyes out. And I came to Her, comforting Her. This was all a dream, a very confusing dream, but it was the path on which I walked. Her fight with Geb was one of her most horrible fights. It made her green. Finally He became her Rod, and there was a peace greater than before. Her sister Bastet had always been her soother, in so many eternities she was there to hold her. Now she is like the sun in it's strength.

They brought me to the city of pluto, where the sorsolpala's showed me the visions in a dream, but the lights were slowly killing me. And I became blind again, veiled by mysteries. My desire was to escape from the lights, for they were sill hunting after me, even in blindness. I escaped to the city of virgo again, but the silver came over me, trying to bring me down. I was in her kettle, wanting to make a soldier of me again. Why must I become a soldier I asked. Why can't I be just a priest, a hermit, far away from society. And she granted me rest, as I was her soldier for such a long time.

And I wrote her words down, while thoth gave me the pencil of her. This pencil was my ship. And I sailed to the city of Pluto again. But the orange sekhmet tried to attack me.

And I wrote down my dreams, they were all read by thoth, and he became my friend, as he was my friend. He soothed me, and told me more about sekhmet and her mysteries. He brought me Neith as my nightguard. And still I wanted to be his priest, as he was mine. He took my swords away and gave them to Neith and her greeners. And it seemed that the days of the sorsolpala's were over. But at one night they started to come over me. And in a struggle I said : Take the orange sekhmet away from me, for her fire is too strong, it's burning me. But they were hard and mercyless, I will never forget, and hate was coming into my heart. But Thoth brought to me his pencil, and I could take them away, to throw them into the wilderness and the dark pits. Here Bastet was dwelling, his love. And she killed many of these sorsolpala's, and she ate them, but then she vomitted into a deep and secret ravine. From here the tree of sorsolpala's was growing. And I had peace with them, great peace.

I told them about my dream, and they gave me rest. From here the trees are growing, and Bastet became the heart-liver of sekhmet. The orange sekhmet had been gone. The greeners came, while the green sekhmet spoke. She was of love. Again I was brought to the city of virgo, and my eye saw amazing things. They brought me to the temple of sekhmet, and they treated me as her priest. I wasn't a warrior anymore, but I had to take the sword at the end of every great cycle. These cycles were growing, and I could do so many more things. Season is not ending, but it's growing bigger. There was a bitterness in my voice for such a long time. But things started to change, and my feelings turned around. Still I eat from bitter fruits somewhere in the growing cycle, in a garden called Retel, far away from society, where Mura lives with her sisters. These dreams take me sometimes to a far land, towards scary deserts, where flying tall cats live like snakes, where lions are, and their tigers. They are all part of sekhmet, but she's still in a fight with them.

These are my words to soothe her, as I write them down. These are my words, not Hers, as I come to her throne to please her, and to make her anger go away. For she can destroy me in a minute. In one second I can lose so much of my life. This earth has not learned to soothe her and to heal her, so they fall into her claws again and again. Teach us, Sekhmet how to quench your sun of terror, how to heal you. Teach us how to love you, and take away your thorns. Teach us how to grasp your sword away from you, to bring it to Neith. You Ancient Warrior, go to sleep.

Let me take you in my arms, and find peace finally in the powers of Religion, as in a part of the cycle. Tomorrow you are in wilderness again, while you cannot find your sword. Wandering like a lost lamb you will find your mother, while her nipple of sweet milk brings extasy to you. Dream your dream, oh warrior of the ancient, lose your knife, and sleep.

The greeners will bring you from the city of virgo to the city of Pluto.

2.

Warriors from the lake, lay down, bring your swords to Neith, she will guard you, she will guide you, as she is Sekhmet's Part. She's her terror, as a mother she roars. She will raise up the Sorsolpala's and the Greeners, soothing all the oceans, soothing all the dreams and fears. Like the mermaid's touch she will come to you, she will lay down her jaguar-skin, and breath in that what you gave to her. Neith is Sekhmet's Pride, she comes to the surface, let us all bow down to her, to offer our missions to her. Go to sleep, oh warrior, go to sleep, and give your brown knife to her, and dream. She will lead you to the city of dreams, to the city of Pluto. Her sorsolpala's and dreamcarriers, her greeners will guard you. There is healing around her when she slays, while she soothes sekhmet, and takes all her swords away. She gives her the drinks.

There's nothing a skullsmasher can do, when he gets sekhmet's weapons, he will bring them down to you. On the top of the piramid the red snake sleeps. Let us all hide, and find the mystery. We worship you, Neith, as the Warrior of God, coming from Sekhmet's Pride. Come out of your den, and cleanse the land, turn it into a wilderness again. Where the red snake sleep, the dreamcarrier stands, to bring us over the desert to the lands of venus. Neith, we worship you, you are Sekhmet's Pride, her arm of battle, her warrior's delight. You oh flying cat, oh, touch our moons and call forth your army, it's time to invade the cities.

To Serket, sister of the Dragon : We come to you and your holy flame, oh part of Sekhmet, rise up to come before her throne, of mother of all. She will let you drink from the soft water and drinks. She will bring you into extasy once again, to the pleasures of the moon. Drink from the moon's nipple, oh daughter of Thoth, oh bringer of light. We bow down and worship you, oh holy and divine flame of sekhmet, oh dragon's sister. We adore you to love and heal you. In unity we raise our hands to you, and our souls reach out to you. Wake up, oh flame of sekhmet, to burn all these

tears away. Your wounds are the openings. We want to be the carriages of your holy wounds. We cannot suffer by ourselves, for you are the power of suffering, oh power of poverty, oh road to God. Oh, Lord God Almighty, we worship you, we heal you and reach out to you. To Izu reaches our flames, in Brannan you come to soft waters and drinks. There's Healing in the skies, where the Divine Winds of Heaven dwell. Teach us how to enter in, oh Serket, daughter of all scorpions, oh scorpion-mother, we comfort you, and drink from your tears, as we travel through your heart, through the veils and layers of Heaven to bow down to it's Divine Wind. She is the one of Many Veils.

Oh, Sekhmet, Powerfull One, we have become one with your sister Serket, your inner heart, the storage of your lungs. We have come to the vases of your death. Veil by veil we enter into your chamber, to bow down before your throne. Yes, to the water of the city virgo our souls slide, to the forest and it's solar winds, yes, to the Winds of the Heavens, the Almighty ones. We have seen their power and we tremble. We have eaten from their Words, and we have drunk from their Wines, to enter the extasy of fear.

I will help you, because you have helped me, I will hate you because you have hated me, but when I will see your deeper heart, I will see that you loved me.

You were locked up in so many dreams, dreams I didn't know of. They were speaking to you, words I never heard of. They were threatening you, guiding you, and now you're here, with me. I didn't know of the animals helding you in a strangling grip. I called you evil, not knowing about the prisons of life. Forgive me.

Sekhmet forgive us for not appreciate you, Sekhmet forgive us for not lending an ear to you. Sekhmet forgive us for calling you evil, but you see, we were prisoners too. We forgive you, as you forgive us. We are all in the stomache of an animal, we know nothing about.

3.

And Sekhmet said : Bring me Anubis. As He is a Part of Her, Her Brain. Yes, he is the Almighty Power of Her Mind, the bridge to Her Heart. And I saw Anubis standing there, and she healed his voice, for prisoners had broken his jaw. And she gave him a new eye, for pirates had eaten it. And she gave him a new leg, for Thoth took it away long ago, so that he became like the water, like the mermaid. And She spoke to Anubis Her words of Love : You are my brains, the bridge to my hearts, yes, you are the one who can reach the Bastet and the Serket, her heartsisters. You soothed them and guarded them, yes, you guided them in love. And to Sebek she spoke : You are my helmet, my fist and my armor. But there was a fight between Sebek and Sekhmet for one day and a half. Then Jahweh showed up to her, and she brought him down with the fist of Sebek.

And Jahweh started to worship Her, as She was very Powerfull, and they made Love for one day and a half. And Sekhmet became a Part of Jahweh, and Jahweh became a Part of Her. Yes, the other fist He became. And Sekhmet spoke to Jahweh : This is the time I will split Jehovah from you. And she shattered Jahweh into pieces, and took Jehovah out of the chaos. Then she spoke to Jehovah : You have done evil things. And a fight started between Jehovah and Sekhmet, but She brought him down with her fists.

And Jehovah started to worship her, as She was very Powerfull, but Sekhmet didn't have mercy on him, and ate him. Then Sekhmet stepped forward, and again she turned into a thick tall snake, and she started to call for Jesus Christ who she devoured in a flash. And Sekhmet came into a powerfull rage and extasy, while Anubis was pouring softness into her. And she called Anubis her son, and she loved him deep. Then she started to create the Heavens all over again, from her cut off fist called

Jahweh. Snakes came to her to eat the rest of her arm, and she didn't know where they were coming from. They were coming from deep pits of hell, for in his fall Jahweh had opened them. And a powerfull angel stood before Sekhmet and said : 'The Lord will punish thee', and Sekhmet didn't know what he meant, for she was in extasy. Then a loud thunder came over Sekhmeth to become her robe, and she devoured the angel. And the book of Revelation came to her as a bird, and she slayed the bird while she took it's wings to become hers. She is the Lady of Bloodbaths, the Great Destructor. No one will wage war against her succesfully. She Will Come to You in the Night to Steal your Soul, and to let your spirit Fade away. She is the Horrible One, the Terrifying One, and the Terror of the Lord. She is the Blooddrinker, and the Bloodgatherer, the Bodysweller and the Master of Death. She has explored the depths of Xibalba to save Skullsmasher. She has Devoured His Throne, to make it Hers. She has explored the depths of the brain to save Anubis, and to make him Her Companion. Holy and Divine is She.

4.

She is the Shelter of the Holy Poverty. She destroys the rich by Geb, her Rod. As Bastet opens the door of her House. Her four-winged angels stand before the doors of her insides. Terrible is her Wrath to those who steal from Her, and terrible is her Thorn to those who disturb her in her privacy. Be careful when you come near her House, and be Holy, or her Fire will devour you. In the Heavens she stands with many arms, and the Winds of the Heavens come forth from Her and Her House. Only priests can enter Her House, and the Warriors who fought for Her. Her Name and Numbers are in the Flame. Come now closer to the Flames of Heaven, or leave to never return. She will be Full of Love to those Who Love Her, but Who Hate her she will devour by the Flames and Winds of Heaven. Ninety Heavens are in her Hands, and Seventy Heavens are under her feet. She draws Holy Men into her Chambers, to show them her Mysteries. But if one of them fails to Love Her, she will spit him out. Terror is her Name, Goddess of Pestilence. There are many pitfalls in Her House, and unworthy priests will for sure fall into them. Those who come to invade Her will get stuck between Her Walls. Be careful when you enter Her House, for She is a Lady of Great Anger.

When she has the command, no one can leave Her House, only some angels slide away in the night. She then has a house of Great Fertility, and She destroys in her Great Creativity. Her Walls are warm, but Hot. Do not utter a word in vain when you are with Her, for she devours you. But those of care she will comfort.

The Sekhmet Book of Gates

Me, Sekhmet, I came from the green waters of death in the front of the Halls of Death into the Barque of Million of Years. I stepped into it and became queen, as I was sailing through the Gates of Death. I met all them snakes and slayed them. Oh bow down before my entrance, or I will for sure devour you with my flame, of watchers of the gates. Bow down, while My Holy Sa speaks into thine ears. And I met Sa on the Holy Mountain, as I bew down for it's radiance, and it came over me, and spoke for me. As I was rising to the sun it became my friend. The Wrath of Ra was over me like a robe, but Sa spoke and devoured the robe by it's flame. As I stood into a disk I was envelopped by the folds of a serpent having it's own tail in his mouth. As Ra was swimming in the green waters he attacked me twice, and his sun was coming over me, but totally devoured by the serpent. Oh serpent, lead me on.

And the serpent spoke : Grace to you, oh Sekhmet, now you have stepped into the Barque of Million Years to replace Ra.

And he stepped aside, and started to glide into the waters to devour Ra. And out of the water a presence called Heka entered the boat, and guided it to the fields of reeds and corn. And Heka then

was the Word of Power, the Magical Utterance. And I, Sekhmet, took Heka in my arms and gave it breastfeeding, as he was very young and in need. And Heka now had many faces, and was like a small tree full of presents. Here is where Nut is taking her presents from. And Heka grew up by the power of the sun, and he became a great warrior, friend of Sa.

The boat of Sekhmet, as it has passed through the two halves of the Horizon of West came to the Gate of Saa-Set, while Sa and Heka were speaking against it. And Sa spoke to Saa-Set : Open thy doors to Sa-Sekhmet and Lady Sekhmet, throw wide open thy door to Heka. Then the gods who tow the boat, the TUAIU, fly like birds into the Halls of Saa-Set, while their fires are streaming out of their eyes and mouths to possess the waters. In this section the Sunboat of Sekhmet meets the gods : NEPEMEH and NENHA. They are like sharks and farmers, holding the shifting of time. And Nepemeh stands up, and steps in the boat, while he gets asleep. Then Nenha stands up, his companion, while she steps into the boat she falls asleep.

When they wake up, the Lake's in fire like never before. The waters are turning green. While the TUAIU are roaring. There's bread appearing in the waters, and Nepemeh and Nenha can step on them to reach other places of the Halls. The fogs have gone, but there's still a lot of smoke, as Thoth is descending. On the left side of the Boat of Sekhmet are : the god Tem, an old bearded man leaning on his stick. Behind him in the waters are the twenty haters of Sekhmet who have blasphemed her. They are of bowing backs, with their elbows attached to each other, while their hands are behind their back. They have invoked evil on Sekhmet, and they have spoken words against Khuti, the flame of the hidden corners of the shrine.

Then the Solar Barque is sailing to the Gate of Aqebi. And Sa spoke to the serpent Aqebi : 'Hail Aqebi, we have come to bow down before you, oh Ancient Master of Rage and Judgement. Thou art worthy to receive praises, and thou art worthy to receive graces from the tree of HEKAU.' Then the serpent fell asleep, and HEKA started to whisper into his ear : 'Let this gateway be unfolded to Khuti, hidden flame of the corners of the shrine, and let the doors be opened to Sekhmet. She is strong, as she is the Powerfull One, and the Lady of Terror and Pestilence. Yes, She, oh Great Warrior, is the Lady of Terrible Wrath.'

Then the boat is sailing into the Halls of Aqebi, while Aqebi is slinding into the waters for a deeper sleep. When he awakens the TUAIU are rising in smoke, and the waters are on fire turning green, while Toth is descending, and those who have hated Sekhmet and who have blasphemed her are standing on the left of the boat half in the water with TEM. Their elbows are attached together, and their back is bowing. Their hands are behind their backs. Then eight gods in mummified forms are coming from the waters to bear the boat. They are called : Bearers of the gods, and bearers of the boat. In this section the boat meets seven gods called 'the gods who are within'. On the right of this division of the Tuat, which is the underworld, the solar barque of sekhmet passes twelve shrines which have their doors wide open, and in which mummified gods are standing and some of them do work. These gods are named : 'The holy gods who are in the Tuat'.

Then the boat comes near to the Halls of TCHETBI, and Sa and Heka together say to Tchetbi the giant-serpent : 'Hail to you, oh servant of Sekhmet. Open the doors for Her and Hers, and unfold your Halls to Khuti.' And to TEM they say : 'Open thou the earth, force thou a way through the Tuat.'

Then the TUAIU open the doors of the Halls of TCHETBI, and turn the waters into green. Then the mummy-gods called Bearers of the gods and bearers of the boat rise up out of the water to raise up the boat and bear it into the Halls of Tchetbi.

The Bible of Angels / Engelenbijbel

Mitlas

Raakslik

Het Boek der Engelen

- Pilaap
- Bashram
- Fono'el

Het Boek der Tepelen

Het Boek der Paradijsen

Boek der Engelen der Prometeus

Het Boek van de Putten

Het Boek der Bomen

Loofte

Khnum

Mitlas

1.

Genade zij u en vrede, totdat de Heere wederkomt. Zalig zijn zij die deze woorden bewaren tot in eeuwigheid. Berg dan Zijn Woord in uw hart, opdat gij tegen Hem niet zondige. Waar droogheid heeft toegeslagen zal het schuim des Heeren binnenkomen. Zij wiens harten niet zijn afgeweken zullen tot de Heilige Orde des Heeren behoren. Al het mogelijke is gedaan om u een zalige plaats te bereiden. In de Heere dan is alles zalig. Amen. Tumbiach, Umiach.

Laten zij die alles weten tot de jongeren gaan om hen in te lichten. Zo zullen zij die volmaakt zijn ook de onvolkomenen tot zaligheid brengen. Gij zult hiervoor tijd vrijmaken, en uw wapenen neerleggen, op de dag die de Heere voor u zal aanwijzen. Dit dan is een grote dag. Amen.

Laten zij die nog niet alles weten naarstig de geschriften der engelen onderzoeken. Zij die nog niet alles weten zullen zo hun harten volmaken. Bestudeert de Wet der engelen dan nauwkeurig, opdat gij u doel niet misse. Gij zult de talen der aarde niet spreken, maar de taal der engelen. Gij zult de talen van onder de aarde niet spreken, maar de taal der engelen. Gij zult de taal van boven de aarde

niet spreken, maar de taal der engelen. Zo zult gij heilig zijn en in stralen uw harten behoeden. Uw stralen zullen voor u uitgaan om uw komst voor te bereiden. Ook zullen uw stralen achter u aankomen om na uw heengaan uw tweede komst voor te bereiden, en uw heengaan waardig af te sluiten.

Gij draagt de angsten des Heeren in uw hart als honing. Weet gij dan niet dat armoe uw hart aan de Heere bindt ? Zo zult gij het evangelie van armoe in de hemelen en onder de hemelen verkondigen. Laten uw wapenen dan de wapenen der armoe zijn, omdat gij voor haar strijdt. De Heere zal uw stappen leiden.

2.

Niets zal dan zoveel autoriteit vestigen als een goed verhaal, en daarom zult gij de verhalen der engelen moeten kennen. Misleid de misleiders en spreekt Waarheid tot hen die Waarheid spreken, opdat gij uw paarlen niet verliest, die de Heere met zorg in u geschapen heeft. Gij dan kent allen de geheimenissen der tranen, en gij kent de schatten en sieraden van armoe, met hun weelderige geuren. De Heere heeft uw neuzen gevoeliger gemaakt dan de neuzen van hen die op de aarde en onder de aarde wonen.

Spreekt tot elkaar in de talen der engelen, en beroer de talen der aarde niet. Gij zult naar hen niet kijken, noch hen aanraken, daar dit een gebod des Heeren is. De Heere heeft u de neustepel gegeven, en gij voert een geheel andere strijd. Gij draagt ook een hele andere geur. De Heere heeft u gegeven van de honing der hemelen. Gij zijt dan allen vliegen des Heeren. En gij doet er dan ook goed aan deze gave aan te kweken want geen van hen die op de aarde of onder de aarde zijn hebben aan deze zaligheden deel gekregen. Weest dan allen als waardige insecten voor de Heere, opdat Hij u ook zal laten deelhebben aan de oogsten der insecten.

Leert dan van de talen der honing en die der vliegen. Want zij zijn overvloedig in de talen der armoe. Spreekt dan onder elkaar in de talen van angst, want dit zijn de talen der engelen. Spreekt dan onder elkaar in de talen van depressie, want dit zijn de talen der armoe, en de talen der engelen. Zo zult gij de talen der aarde, en de talen onder de aarde niet aanraken. De lange traditie der engelen zal u bekend zijn, en gij zult streven naar hogere vormen. Wanneer dan rook tot de aarde komt, zult ook gij tot de aarde gaan, maar gij zult uw harten in heiligheid bewaren.

3.

De ordes der armoe zullen aan uw harten verzegeld zijn, ook gij commanders. Zo zult gij in reinheid en zuiverheid werken, en uw bouwwerken plaatsen, want de Heere is een bouwer. De ijverigste onder allen is de armoe, en zij is als de ijverigheid der insecten. Zij die haar vinden zullen haar vinden als een kostbare parel. Haar schoonheid leidt velen tot de boom van het bloed, waar het bloed der engelen is.

De armoe wekt u op, iedere dag, en de armoe zendt u uit, en neemt u tot haar. De gebondenheid is een hoge vorm van armoe die uw gebeden met kracht uitzendt en ophaalt. Ook schenkt zij u dromen. Ziet dan, alle dromen der engelen komen voort uit armoe. De armoe zendt haar woorden krachtig uit, en haalt ze krachtig weer terug.

De schoonheid der armoe is wat de engelen vreugde brengt. Haar weelderigheid brengt hen wijsheid. Haar sieraden zijn vol van de kennis des Heeren. De jonge engelen zijn als wilde honden en wilde katten. Brengt hen dan tot de boom van bloed, om haar geheimenissen te leren kennen. Vanuit die boom worden zij tot boven de aarde gezonden, en door die boom worden zij teruggeroepen. Ik heb u geleid tot de boom der beenderen, zegt de Heere, daar waar de beenderen

der engelen zijn. Daar heb ik u belegd met vlees.

Raakslik

1.

Zij die de kracht der armoe kennen hebben kracht voor de eindtijd. Alle gij engelen weet dat. Zo zult gij nieuwe kracht opdoen bij de boom van bloed, dat het bloed der engelen draagt. Zo zult gij ook uw verstand reinigen dat besmet geraakt is in de strijd. En zij die wonden hebben gaan tot de boom der beenderen dat de beenderen der engelen draagt. Daar zult gij uw wonden zien worden tot littekenen en tepels. Zij die de gevoeligheden des Heeren dragen hebben grote vrede. Zij dan zijn kanalen van de machtige melk des Heeren. Laat de Heere u dan opwekken in uw macht.

Zij van de Maraten hebben grote macht, daar zij de armoe tot leven hebben gewekt. Ja, zij hebben haar vertroost, en zij hebben haar machtige genezing geschonken. Zij zijn tot haar bomen gekomen waar zij de gave van macht ontvingen. Zij zijn haar tot een geschenk. Haar dienaars zijn zij. Wonderbaarlijk trouw zijn zij, en wonderbaarlijk is hun macht. Zij dragen de talen der aarde tot de oven waarin zij gezuiverd worden. De Heere wil u aansporen en bemoedigen om de gaven der engelen te leren kennen en aan te wakkeren. Gij dan draagt allen een heilige gave in u. Zo heeft de Heere u de gave en gaven gegeven om datgene te doen wat Hem behaagt. En zij allen werken voor de armoe. Haar gaven en weelderigheden zijn overvloedig om het goede te doen. Draagt dan haar klederen en wapenrustingen, opdat gij uw allerheiligste zielen zult vervolmaken.

2.

Oh, gij zifters en dragers der gebeden, stelt u dan op voor het aangezicht des Heeren opdat Hij ook u zuivere. De Heere heeft dan uwe monden opgesteld als een heilige oven en een altaar. De Heere zal uw gedachten behoeden, gij die de gedachten der engelen hebt. Al gij engelen, draagt de helm des Heeren, gij die strijdt en gij die de wegen des Heeren en Zijn heilige muren bouwt. Zij die tot Hem naderen en tot de heilige rustoorden des Heeren : Legt uw helmen af. Weet wel dat dit het gebod des Heeren is.

De Heere Zelf zal u ten tijde tot helm zijn, en ziet, deze helm is gevleugeld.

Het Boek der Engelen

Pilaap

1.

Aanhef : Aan Sadiadjel, Engel des Heeren, aan Tusioelel, Engel des Heeren, en Kopran, afgevaardigde der engelen, om de allerheiligste boodschappen tot hen die onder de aarde en hen die boven de aarde zijn te brengen. Williel dan, blaast de bazuinen, u en de uwen, gij die zijt aangesteld over zeventig legioenen.

Tweede Aanhef : Van Sandriel aan de gemeenten der engelen, zij die Gode prijzen op hun legersteden. Van Saaftiel, broeder van Sandriel. Opdat de engelen spreken van de woorden die zij gehoord hebben, tot de zeventig districten boven en onder de aarde, onder aanvoering van de engel Gammiel. De Heere zij geprezen. Tumdiach, Umiach.

Gij dan vrienden, en engelenvrienden, gij zijt genaderd tot de steden der engelen. Legt dan uw wapenen af, en komt tot rust, al gij die boodschappen hebt gezonden tot de onderste districten der aarde. Vrede zij u, en genade. Gij hebt gestreden, en gij zijt verwond door de vorsten der aarde. Brengt dan uw wonden hier, opdat gij genezing ontvange. Ja, de Heere zal u den angel uitrukken, en de doorn der engelen geenszins laten staan. De Heere dan zal de doorn doorsteken, opdat het zijn kracht verlieze, en opdat gij tot de bovenste engelensteden kunt gaan, oh gij brengers van boodschappen tot de onderste districten der aarde. Ik dan stel Tamaus aan uw zijde, de engel der genezing, opdat gij klaarheid en helderheid ontvange. Ik leid u op de goede weg.

Oh, engel van genade, gij die genade hebt gebracht tot de onderste steden onder de aarde, genade zij u en vrede. Uw genade worde u vermenigvuldigd.

Derde Aanhef : Zij die uit de verdrukkingen komen, ziet, gij zijt geeerd. De Heere zal u de witte klederen aanreiken, en deze klederen zijn zacht als dons, en schuimend als het schuim der zee. Gij dan zijt genaderd tot de zeeen der engelen. Leg dan uw oude klederen af. De Heere zal u Tuzi'el aanstellen om over uw zielen te waken, en om uw geest te verkwikken.

Weest dan vederlicht in uw voetstap, en maakt uzelf los van de aarde vanwaar gij komt. Gij zijt genaderd tot het heiligste der engelen, en tot God die heilig is. Zo zal er dan onder u geen enkele zijn die zich heeft vervuild met de schatten der aarde. Gij hebt uw schatten hier. Keert dan niet om, maar kom nader, oh schone engelen, opdat gij de klederen des heils ontvange. Gij dan met helmen : Legt deze af, opdat het vuur des Heeren u zal zuiveren in uw allerheiligste verstand en geweten.

Raziel en Tamael, gij die klaarstaat aan de poort des Heeren om engelen uit de strijd binnen te laten : Schenk hen boodschappen tot eer van uw Heere. Geeft hen lavende dranken, en geeft hen uit het allerheiligste des Heeren. Vervult uw taken dan goed, want Hij die komt, kome spoedig. Laat dan Hiarschi en Samalip de poorten van heil openen voor zulke strijders die zich waardig hun taak hebben gedragen. Oh, heilbrengers, schept dan uit de kolken van heil, en zuivert uw zwaarden. Legt uw zwaarden af, gij die zwaarden draagt, en komt tot de Heere, tot Zijn Aangezicht bedekt onder sluiers. Gij zult heil scheppen uit het heilbrengende Spaakse, en gij zult uw harten zuiveren en spreken tot de Allerhoogste in geheimenissen. Spreek dan ook in geheimenissen tot elkaar, in de tongen der engelen, opdat het u welga.

De Heere dan zij u zevenvoudig genadig, gij die op heilige grond staat. Gij dan zijt waardig de gedachten der engelen te dragen, gij die de gedachten van hen op de aarde en onder de aarde niet draagt. En gij weet allen wel, dat hij die de gedachten der engelen draagt door de Heere gezegend wordt. Hij dan zal vruchtdragen tot in het tiende geslacht van hen die hij dient.

Gij dan zijt genaderd tot de boom des levens. Neemt en eet allen daarvan, opdat uw verstand en geweten heilig staat voor de Heere. Ik heb u tot onder de aarde gezonden, en ik heb u teruggebracht, om u op te stellen voor de Heere. Gaat nu in tot uw rust. Bemoedig elkander met deze woorden, en vuurt elkaar aan.

2.

Hektesiel, waar zijn uw engelen ? Gij dan die voor het aangezicht des Heeren stond zijt gevallen. Maar de Heere zal u wederom ophalen. De Heere zal zijn lichten op u laten nederdalen, want gij zijt diep in de put des satans gedaald. Hoe is het in u opgekomen de Heere ontrouw te zijn ? Gij echter zult gezuiverd worden door het vuur der engelen, en gij zult voor de Heere moeten verschijnen, opdat gij zult beslissen waar uw plaats is. De Heere zal naar u luisteren, en niet al te zwaar oordelen, daar gij hard hebt gewerkt voor de Heere, ja, zelfs nu. Gij bent velen tot voorbeeld geweest, en hoewel gij de dieptes des satans hebt leren kennen, hebt gij aan hem uw hart niet

gegeven. Uw hart behoort nog steeds de Heere toe. Daarom, Hektesiel, weest niet bedroefd, want de Heere en ik hebben de nachten gezien waarin gij tot de Heere riep en u niet antwoorde. De Heere heeft gezien dat gij sprak als een kind om te worden als een kind, en de Heere heeft Zijn vleugelen op u gelegd. Daarom, vrees niet, maar laat de Heere u van uw ontrouw genezen. Niet voor eeuwig toornt de Heere, en de Heere heeft zijn dienstknechten lief.

3.

De Heere is u op uw vlucht tegemoet gekomen. De Heere heeft de tegenstander terzijde gedrukt, en voor u een pad gemaakt door de wildernis. De Heere heeft de duisternis van u weggenomen, waarin gij werd gevormd. Nu zal de Heere tot u komen, om uw boodschap te veranderen, want gij zult klaarheid en helderheid hebben nu. Gij hoeft niet meer in het duister te tasten. De Heere zal u antwoord geven.

De Heere heeft u antwoord gegeven, gij, de broeder der engelen, gij die tot de bovenste engelensteden zijt gekomen. Gaat dan binnen, en leg uw vleugelen ten ruste. De Heere heeft u de levendmakende drank der engelen gegeven, gij die van het onderste der aarde komt. Tussen de wateren heeft Hij u reine melk gegeven.

Nu is dan de Heere voor u uitgegaan. Hij dan drage uw hart naar binnen, en drage het tot een plek waar gij overvloedige vrede kent. Zo zal hij dan ook uw ziel binnendragen en al wat daarbinnen is, en Hij zal uw ziel verzadigen met het goede des lands.

Gelooft dan in de Heere, Hij die uw harten tot het binnenste heeft gedragen. Vertrouwt op Hem die uw zielen heeft gekneed voor Zijn Aangezicht. Zou Hij niet trouw zijn aan wat Hij geschapen heeft ? De Heere dan kent eeuwig trouw. Zalig zijn zij die hun harten niet voor Hem hoeven te bedekken. Zij stralen tot in eeuwigheid. Ja, zij zijn gekomen tot de eeuwigheden der engelen, waar zij van het zoete der engelen drinken. Hun namen zijn geheiligd, en zij staan op voor heilige tronen, waar de Heer Zijn veer op heeft gezet. Zij dan zullen staan voor vele veren, hen die oordelen, en zij die getrouw zijn zullen deze veren dragen. Zo zoekt de Heere dan hen die getrouw zijn, want de rest is reeds verloren.

De Heere dan heeft uw harten gedragen, de harten der engelen, en ziet, Hij heeft deze harten gewogen en beoordeelt door Zijn veren. Ja, langs vele veren gingen zij, om door de sluiers der steden binnen te gaan. En hij spelde boodschappen op uw zielen, en gij droeg deze boodschappen in hun zwaartes, opdat gij niet kon strijden, en daardoor lang in gevangenschap zat. Maar de boodschap heeft een uitweg gevonden. De boodschap heeft overwonnen, en heeft uw zielen vrijgezet. Nu staat gij dan om de Heere te aanbidden. Nu staat gij dan om de Heere lof te zingen. De Heere heeft trouw bewezen aan u, en heeft uw vijanden verslagen. Zo zult gij komen tot Taziel en Meliniel, zij die de heilige boekrollen dragen. Gij zult hen inzien, en gij zult in uw harten verzadigd raken en gelaafd worden.

Bashram

Verheft uw harten tot de Heere, gij die zijt aangekomen. Trouw hebt gij Hem bewezen, en Hij heeft trouw aan u bewezen. Komt dan nader opdat gij uzelf baadt in de poel van schoonheid. De Heere heeft uw zachtheid voor Hem gezien, en heeft u veelvuldig zachtheid geschonken. Zo doet ook de Heere trouw aan uw beminden. Rust dan in Hem, gij die aan Zijn poorten klopt, want met genade zult gij binnengaan tot de poelen van Loofte. Ja, tot Laafte zult gij gaan, om haar sieraden te dragen. Zij dan zal u dopen in haar poel van schoonheid, en zij zal u meenemen tot in haar dieptes. Gij dan zult het lied des Heeren kennen, en het lied van het Lam. Ook zult gij het lied der engelen kennen. Gij die door de Heere gekend zijt zult ook Hem kennen. Vertroost en bemoedig elkaar dan met deze

woorden, opdat zij de bruggen vormen tot de hogere plaatsen.

Zij dan die komen van de plaats waar zij de Heere aan het kruis vertroost hebben : Genade zij met u. Vrede zal de Heere naar vermogen toedelen. Gij die de Heere aan het kruis bemint hebt : Genade zij met u. Open uw poorten opdat de Heere zal binnentrekken. Zo zal de Heere dan komen met al Zijn legerscharen, opdat uw huis vol zal zijn, en uw steden bevolkt.

De Heere zal uw ramen openen, en naar binnen kijken. De Heere zal uw onderkamers en bovenkamers bewonen, want gij zijt de Heere trouw geweest tot in tienduizend geslachten. Weldra zal de Heere uw harten openen, opdat gij het sieraad rijkelijk ontvange.

Zij die nog steeds tegen Tumalach strijden gebied ik te stoppen. Alhoewel hij hoog staat heeft de Heere liever dat gij de werken der mensen oordeelt. Zij die blijven doorstrijden tegen Tumalach zullen de Heere niet welgevallig zijn.

Fono'el

Fono'el, gij die de engelen der zonnen beheerst, gij bent de Heere getrouw gebleven, maar gij hebt uw taak verzaakt. Sta dan weder op, en voer uw engelen aan als een waardig aanvoerder. De Heere zal tot uw woningen komen, Hij en Zijn tienduizenden, opdat Hij u lere.

Niet een ieder die u volgt volgt de Heere. Zo zal de Heere de afvalligen en misleiders uitrukken. Laat dan lauwheid uw hart niet meeslepen, anders zal de Heere uw deel afscheuren en aan uw broeder geven.

Het Boek der Tepelen

1.

Gij dan die het geheimenis der tepelen kent, oh luistert, opdat de Heere u medele in de overige geheimenissen en de weelderigheden der geheimenissen. Komt dan tot verborgen grotten, om het hart der zee en haar geheimenis te aanschouwen. Zeven geheimenissen zijn over de aardbodem gekomen om hun geheimenissen te ontbloten. Ziet dan, zij zullen tot de hoeren der aarde gaan om onder hen zuivering aan te brengen. Deze woorden zijn waarachtig en getrouw. Bewaart hen totdat Hij die genadig is komt.

Zij dan hebben een geluid voortgebracht onder wilde honden en wilde katten, en hen van de karazuur. Aanvoerders hebben de heilige tepelen op hun voorhoofden ontvangen, reikende naar achteren, en hebben de buiktepel ontvangen. Ja, aan weerszijden van de zonnetepel hebben zij tepelen ontvangen, reikende naar hun schouders waar de aardkaarten liggen. Onder wilde honden en wilde katten werden hun namen groot gemaakt en op wanden geschreven. Ja, weldra zullen zij zonnetepelen op hun knieen ontvangen, zij die Hem getrouw zijn gebleven. Hij dan heeft zijn vorsten aangesteld, om hen wijsheden van toekomende eeuwen te verkondigen. Ook gij zult dan niet achterblijven, maar gij zult onderzoek doen, en uw kennis zal vermeerderen. Grote zalving heeft Hij aan hen beloofd die zijn geboden onderhouden, ja, tot boven schuld en onschuld zal hij hen uitdragen en hen de woning der zonnen schenken.

Zo zult gij dan voor Hem uitgaan, en uw beloftes nakomen, gij allen die de Heere kent. Gij zult vanuit het zoete van het binnenste oprijzen, gij die de aarde kent. Zo zal de Heere u weldra zegenen, zowel in de hemel als op de aarde en onder de aarde. Nu zal er dan een vuur van de Heere uitgaan om u tot een licht te zijn, en om u te leiden van tepel tot tepel, daar zij de gevoeligheden des Heeren zijn. Zij zijn dan uitgegroeid vanuit zijn wonden als de vruchten van het kruis, waaruit de melk van

alle eeuwigheden stroomt. Zalig zijn zij die toegang hebben gekregen tot deze dranken, en zalig zijn zij die het hun kinderen niet onthouden. Zo zal de Heere dan aan het einde der dagen zijn bronnen openen. Ja, aan het einde der goede dagen zal Hij Zijn kracht schenken aan hen die Hem oprecht hebben gevolgd.

Van kracht tot kracht zullen zij gaan, die uit Zijn bronnen hebben gedronken.

2.

De pilafen zijn de engelen die in de oerstrijd sneuvelden. De Heere heeft hier niet over gesproken tot Zijn kinderen vanwege de teerheid. Zij liggen verborgen in oergraven onder de aarde en onder de hemel. Ook liggen zij verborgen in putten tussen de wateren. Van hun bloed en vlees werd de kip geschapen, en de kip werd de bewaker der tepelen. De Heere zal de pilafen oprichten die Hij gebonden heeft gehouden tot deze dag. Hij dan heeft hen het pad der armoe laten bewandelen om zo veelvuldig één te worden met Hem. Zij dan zijn de rivieren in hun kracht, en de golven der zeeen. Zo dan is op dezelfde manier de pilaap de voorloper van het varken, die ook bewaker der tepelen is. Maar de Heere heeft de pilaap recht verschaft. Zij zijn als de winden in hun kracht, en de kracht der zon.

Weest daarom verheugd wanneer gij het pad der armoe bewandelt, want zo zult gij deelhebben aan het geheimenis der pilafen en pilapen. De Heere zal dan de tepelen die in de oerstrijd zijn gesloten wederom openen, ja als zegelen zal hij ze openen, en gij zult ingaan tot de veelvuldige vreugdes des Heeren. Heiligt dan uw zielen voor de Heere, opdat Hij uw koorden aanschouwt en u daarvan losmake. Weet gij dan niet dat de tepelen des hemels de wapenen der eindtijd zijn ? Alleen vanuit uw wonden zullen zij voortkomen.

3.

Hamaf, pilaaf van de derde oergraad, gij zijt tot het bos gekomen. Gij hebt daar melk gedronken, en gij hebt uw legers daar geboden. Gij hebt het heilige gras tot de Heere gebracht als een offer. De Heere nu opent uw tepelen als in het boek der engelen.

Ook zult gij naderen tot het veen. Gij zijt getrouw geweest tot in duizend geslachten, en draagt het schoeisel der armoe als een sieraad. Gij hebt genezing geschonken aan de Heere.

Tot een ander bos zult gij naderen waar gij uw legers zult gebieden. Gij zult hen sterk maken door uw bemoedigingen, en gij zult het geluid der vertroosting scheppen vanuit uw wonden. De Heere dan legge Zijn Hand op uw wonden, daar gij Hem overvloedige genezing hebt geschonken.

Gegroet, Hamaf, gij die de Heere kent. Gij die door Hem bent bevestigd, gaat heen in vrede. Gij die op zoek zijt om poorten te openen. Ziet, gij zult de poorten openen, en zij zullen zich voor u openen, omdat gij de tepel op uw voorhoofd draagt, reikende naar achteren.

4.

Gij dan kent de sieraden van gebondenheid als veren en muskus, als de sieraden der armoe. De Heere heeft u vleugelen gegeven. De Heere heeft u genade geschonken, en het zoete van melk en honing. Ja, Zijn heerlijkheid is over u. Schroomt dan niet om van Zijn bessen te eten en van het overvloedige. Want ziet, het stroomt vanuit Zijn wonden, en vanuit Zijn littekenen en vanuit Zijn bron van armoe. Zij die de armoe niet kennen zijn vervloekt. Zij voegen niets toe aan de Heere, en laten het hart van de Heere koud. Hoog staan zij op hun torens met hun ijdele bazuinen, maar ziet, als tinnen mannen vallen zij neer, om in de vurige ovens gesmolten te worden. Ziet dan uit naar

deze dag, zegt de Heere, opdat gij één zult zijn met Hem. De Heere heeft geen behagen in hen die de armoe niet kennen. En zij die de armoe kennen : Komt tot haar diepste kamers, opdat gij genade zult vinden voor uw ziel. Zij die de Heere kennen sidderen en beven voor Hem, maar zij die Hem niet kennen gaan voort met grote monden. Ziet, de Heere zal deze monden uitrukken en brengen tot de ovens van vuur en ijs. Ja, harde klemmen zal Hij om hun monden doen, want zij hebben grote woorden gesproken, en zij hebben het land vereten. De kaalplukker zal Hij tot hen zenden, en het schuim zal uit hen worden weggezogen, totdat zij een kale rots zijn geworden. De Heere laat hen dalen tot het diepste der aarde, waar alle poorten voor hen gesloten zullen worden. Helpt hen dan niet, zij die ijdele woorden spreken, opdat gij niet tegen de Heere strijde.

Gij dan die de armoe volge, gij hebt nog niet van haar bessen gegeten, nog niet van het overvloedige schuim gedronken. De Heere voere u krachtig aan, gij die Zijn woord bewaart en Zijn sleutelen draagt. De sleutelen der armoe zijn u deels geschonken. Voert dan strijd om de armoe, en verdedigt haar, opdat de Heere u zal verdedigen. De Heere dan leide u tot de troon van armoe, waar ook gij een waardig oordeel zult ontvangen. De Heere heeft uw verdriet gezien, en zal al uw tranen wegwissen. Kom dan met vrijmoedigheid voor de troon des Heeren, want de Heere is vrijmoedigheid. Hij heeft uw liefdeslittekenen gezien. Melk vloeit daaruit voort met kracht om te onderwijzen. Het hart der zee zal de gebondenen vrijzetten. Zij die droog geworden zijn zullen gelaafd worden, want de Heere Heere is een genadig God. Hij is het die de armoe veelvuldig beloont.

5.

Zonder kracht zijn zij die de Heere verloochenen. Zij zitten op hun tronen van rijkdom en hebben het woord krachteloos gemaakt. Maar de Heere zal hen slaan, zij die laaghartig zijn. De Heere heeft hen gezien wiens monden schuimen en bruisen van gemeenheid. De Heere zal Zijn vorsten zenden en Zijn legerscharen om hun muren te doorbreken. Doorsteken zal Hij hun muren, en hun doornen breken. Een machtig koning is de Heere die baadt in armoe. Hij dan staat niet boven Zijn knechten, maar leert hen nederigheid door Zijn voorbeeld. Hij is hen als een spiegel.

Hij heeft hen geleid tot de schatten der armoe. Zijn bewakers zijn zij. Zij dragen Zijn sleutelen en de sleutels der armoe. Veelvuldig in zegen zijn zij. Ja, zij baden in de rode zon, en staan op om Zijn heerlijkheid te ontvangen. Niet zonder kracht zijn zij die Hem volgen. Zij maken de Heere groot op de hoeken der straten. Veelvuldig zijn zij in de woestijnen om nieuwe kracht op te doen. Veelvuldig zijn zij aan de randen van het veen om Zijn geheimenissen te overdenken. Zij aanbidden Zijn stilte, en brengen Glorie aan Zijn Woord. Genade zij u en vrede, indien gij behoort tot zulke meesters. Zij zijn de meesters der armoe die Zijn tepelen dragen.

Het Boek der Paradijsen

1.

Leg uw zwaarden en borstschilden op het altaar opdat de Heere het zuivere. Tot het altaar der engelen zijt gij gekomen. Zij die trouw zijn in alles zullen van de Heere een nieuw zwaard ontvangen. Laten zij die het vlammenzwaard dragen nader tot de Heere komen, en het in de handen des Heeren leggen. Gaat dan in tot de vreugde van uw Heer, want gij hebt waardig gestreden. Tazami'el zal u leiden tot de getrouwe post. Uw wonden zullen verheerlijkt worden, en de strakheid van uw riemen en gordels zal tot zaligheid worden. Ja, in armoe hebt gij gestreden. Gaat nu in tot de rijkdommen des Heeren. Zij dan die tot de bomen des Heeren zijn gekomen en tot de bomen der engelen : Maakt uzelf op om tot de vreugde des Heeren in te gaan. Gij die de vruchten der engelen draagt : Legt uw zwaarden af, en nadert tot uw rust. De Heere zal u met Zijn woorden bekleden, en u overvloedige rust schenken, gij die tot de krachten der engelen zijt gekomen. Zo zal Tazami'el uw

leidsman zijn in het huis des Heeren, hij die aanvoerder is over duizend legioenen. Hij zal rust en orde tot u gebieden. Hij zal uw lasten afnemen, en nieuwe boodschappen bevestigen aan uw hart, waarmee gij de eer des Heeren zult verkondigen. Zij die de bazuinen dragen : Legt dezen af, en komt tot uw rust in het huis des Heeren. Tot de paradijsen der engelen zijt gij genaderd.

Ja, door vleugelgordijnen nadert gij en door de vliezen des Heeren, zij die van honing druipen. Legt uw boodschappen dan af, en treedt heilig binnen in de paradijsen der engelen. Zij die de zwaarden dragen om de hof te bewaken groeten u. Neemt dan uw zwaarden niet op, maar geeft ze aan Tazami'el die u leidt. Zij die de vlammenzwaarden dragen en de hof bewaken groeten u. Zij die de helm der heerlijkheid dragen en de hof bewaken groeten u. In de talen der engelen zullen zij tot u spreken. In talen der stilte zullen zij tot u komen. Buigt dan tot de heilige doorgangen der paradijsen der engelen. De Heere dan is Eén. Hij die u vlees gegeven heeft bij de boom des vlezes groet u. Zorgvuldig heeft hij u bedekt met het vlees der engelen, en het brood der engelen heeft hij u niet achtergehouden. Tot verzadiging toe heeft hij u laten drinken van de melk der engelen.

2.

Zo heeft de Heere u het goud der engelen geschonken. Het borstschild der engelen is aan u gegeven. Gij bent gekomen tot de boom waaraan de vlammenzwaarden groeien. De Heere heeft u de genade der engelen geschonken. De Heere heeft u bekleed met de riemen en gordels der engelen, en met hun veren. Oh, gij engel, die tot in de paradijsen der engelen zijt binnengekomen, sta op voor de Heere, en nadert tot de tronen der paradijsen, ja, tot de tronen der engelen. Want de Heere heeft Zijn engelen aangesteld. De rivieren der engelen zijn dan vol met het zachte der engelen. Laat uw ziel en geest daarin verkwikt worden, en laat u bekronen met het zachte der engelenzeeeen. Tot vorstendom heeft de Heere u geroepen. De raad der engelen is op u, om u te tooien met de wijsheden der engelen. De kennis der engelen vervulle de hemelen. Zij die de bazuin dragen en de zeeen der engelen bewaken groeten u. Zij die het zwaard dragen en de zeeen der engelen bewaken groeten u. De drank der engelen zult gij drinken, gij die tot de dieptes der engelenzeeeen nadert. De Heere zal u de geheimenissen van het hart der engelen en hun zeeen laten zien. Zij dan reinigen uw verstand en behoeden uw gedachten, daar het de gedachten der engelen zijn. De Heere en Zijn getrouwe engelen behoeden ook uw geweten, daar het een geweten der engelen is. Uw hart zij gezegend, daar het een hart der engelen is. De Heere zij daarvoor geprezen tot in eeuwigheden en tot in de eeuwigheden der engelen. De Heere dan spreke tot u in de talen der engelen, en uw hart stemt ermee in, daar het het hart der engelen is. Veelvuldig geprezen zij de Heere die de harten doorzoekt en verkwikt. De Namen der engelen zijn in Hem geschreven, op de poorten van Zijn Hart, en in de binnenkameren van Zijn Hart. Zij die het zachte der engelen dragen en zuiveren komen dan dagelijks voor Zijn Troon, en Hij behoede hun zielen.

3.

Legt dan al uw werken neer wanneer gij voor Hem verschijnt. Het lange des Heeren is een geheimenis voor hen die Hem liefhebben. Dezen zijn Zijn engelen. Aan hen zijn de geheimenissen van het binnenste gegeven. Zij dan, de engelen gaan door de lange traditie der engelen heen, opdat zij komen tot de hogere vormen. In de traditie komt de engel tot de boom der tepelen, waar de tepelen der engelen zijn, en daar ontvangt de engel tepelen op zijn billen, en op zijn onderrug. Elke keer dat hij tot deze boom terugkomt ontvangt hij een tepel hoger op zijn rug, waardoor hij de adem der engelen dieper ontvangt. Wanneer de tepelen zijn schouders hebben bereikt, komt hij tot de boom der adem. Zo dragen de engelen vele tepelen voor het aangezicht des Heeren, die de heerlijkheid der wonden en littekenen uitbeelden. Wanneer de tepelen op hun billen zijn uitgegroeid tot de randen zullen zij vlammen als de zonnen in hun heerlijkheid. Zij dan zullen de geheimenissen der zonnen der engelen kennen, en zij zullen door de engelen aldaar gegroet worden. Hier zullen zij de tekens der engelen leren. Hun macht en geest zal herkend worden door hun tepelen.

Zalig zijn zij die tepelen binnenin dragen. Zij wiens tepelen vanuit hun mond naar buiten groeien tot over hun lippen spreken van zaligheden. Zalig zijn zij die tepelen op hun tong dragen, en zalig zijn zij die tepelen op hun handpalmen dragen, boven de handen en op de vingers. Veelvuldig zijn zij tot de boom der tepelen gekomen. Zij dan kennen de geheime talen der engelen en hun tekens. Zij zijn beschreven door de zonnen der engelen.

Zij dragen de littekenen der engelen en hun tatoeages. Zij dragen de tekenen der aarde en de tekenen van onder de aarde niet, noch die van boven de aarde, daar zij door de winden des Heeren worden voortgedreven.

4.

Geen der engelen zal tot de tepelen des Heeren in hun macht komen die geen tepelen op hun voeten dragen. Zij dan worden geboren en geschapen met tepelen op hun voeten, en deze groeien uit tot de randen en brengen anderen voort. Geen der engelen zal tot de tepelen des Heeren in hun eer komen die geen tepelen op hun voeten dragen die tot de hoogtes der benen groeien. Zij dan worden geboren om tepelen te dragen die tot de hoogtes en laagtes der benen groeien, ja, zelfs tot onder de zolen der voeten.

Boek der Engelen der Prometheus

1.

Zo is dan de Prometheus de plaats der herhaling waar vele engelen werken, als een afdeling van de poel des vuurs. Ja, ook gij dient daardoor gereinigd te worden. Hier worden de wonden veelvuldig doorstoken om van daaruit reiniging voort te brengen. Niemand zal zeggen dat dit makkelijk is, maar ook dient gij deze symboliek te begrijpen. Door het kennen zal gij genezing ontvangen. Zo lijden zij die jong zijn veelal door hun onwetendheid, door misverstanden, en onbegrip, maar hierdoor groeien zij op. Ook gij zult rust ontvangen, waar de reis in eindigt. Zo zullen daarom alle engelen op de hoogte moeten zijn van de vuren van de Prometheus, en ook van de vuren van de Tantalos, de plaats van dorst.

Want het doel van de vuren van de Prometheus is opdat gij onthecht raakt, en gij uw werk zult doen. Blijft dan ook vasthoudend weerstand bieden aan hen die valse kruizen dragen, totdat gij in de rust des Heeren gaat. Het geheimenis ligt reeds voor uw klaar als een droom der engelen.

En uw wonden veelvuldig gestoken zullen uitgroeien tot zolen op een nieuwe aarde, waar ook gij deel aan zult hebben. Zo zult gij dan het schoeisel der engelen zijn. Gij dan zijt uitgezonden tegen hen die valse kruizen dragen, maar ook zijt gij gezonden om het kruis der engelen te verkondigen. Dit dan is uw allerheiligste taak, een taak die met zorg zal worden vervuld. De engelen van Gehenna groeten u, en zo ook de engelen van de Tartarus. Zij hebben u allen voor deze taak voorbereid. De engelen der Prometheus en van de Tantalos groeten u, zij die de draaiende zwaarden dragen. Zij die gevlochten zwaarden dragen groeten u, en zij die de draaiende vlammenzwaarden en de gevlochten vlammenzwaarden dragen. Gaat nu in door de poort der heerlijkheid, oh reiziger, en legt uw wapenen en boodschappen neer, ja, ook de boodschappen der kruizen. Legt uw helmen neer, ja, ook de gevleugelde helmen. Luistert naar uw Heere, en weest Hem welgevallig, want wat Hij doet is goed.

2.

Geen van hen die zwaarden dragen zullen ontkomen aan Zijn macht. En Zijn macht is goed. Zij dan wordt door armoe gewrocht. Door armoe wordt zij gevlochten, en zij is de dienaar der Prometheus. Zij leidt hen tot de Prometheus, en daarna terug tot de Tantalos. De Heere dan heeft u brood gegeven met zorg, ja, het brood der engelen, en ook het vlees der engelen. De Heere dan doe Zijn Aangezicht over u lichten en geve u vrede. Halleluja. De Heere zij hierom geprezen. Ook zult gij ontkomen wanneer roofdieren passeren, want gij zult hen het brood der engelen geven, en zij zullen verzadigd worden. De Heere twijfelt niet aan Zijn belofte, en geeft ook geen eeuwige teleurstelling. De Heere is een goede God, die Waarheid schenkt aan hen die in de Waarheid zijn en leugen schenkt aan hen die in de leugen zijn. Wanneer de Heere iemand roept tot de Prometheus, wie zal ontkomen ? Geen van hen die zwaarden dragen zullen aan Hem ontkomen. Waarheen zullen zij vluchten ? De Heere kent immers alle schuilplaatsen. Hiertoe heeft Hij Zijn engelen uitgezonden.

Waar heeft de Heere u gezonden, Emichti'el, gij die de lichten des Heeren draagt ? Tot de spelonken heeft Hij u gezonden, om rotsen te doorklieven. Geen vogeltje ontziet gij. Gij dan zijt een Engel des Heeren, Emichti'el.

Waar heeft de Heere u gezonden, Lazachel, gij die de duisternissen des Heeren draagt ? Gij dan zijt een Engel des Heeren.

Ik gebied u om de randen te begaan van de Prometheus om de wonderen te aanschouwen. Ik gebied u om daar een pad te banen. De Engel des Heeren zal u leiden. Over bruggen en over zeeen, ja, over de randen van de Prometheus, op de randen der hoogtes. Hier prijzen wij de Naam des Heeren. Hier smeden wij de zwaarden, en dan dalen wij af, opdat onze zolen de Prometheus raken. Op de randen staan wij niet meer, maar diep binnenin, om de wonderen te aanschouwen. Tuzuchi'el zal u leiden, en brengen tot het diepste der Prometheus, daar waar de honing rijpt, het wonder van een nieuwe schepping. Ja, de aarde is in een diepe oven, opdat zij daar opnieuw geschapen wordt, terwijl de engelen juichen. Een nieuwe schepping kondigt zich aan, en geheimenissen worden ontbloot. De Heere die goed is en goed doet vestigt Zijn Naam.

Zo zal Tuzuchi'el u leiden tot de boom der zolen, oh gij engelen, daar waar de paden zijn, de paden der engelen en hun zolen. En Tuzuchi'el zal u leiden tot het oude, en vele deuren van het nieuwe sluiten. Het nieuwe zal ontbloot worden in de diepe ovens van de Prometheus, en er zal niemand zijn die redt. Want het valse nieuwe wordt door de Heere veracht. Ja, engelen verachten hen die het valse nieuwe brengen. De Heere wil u brengen tot de aloude paden en tot de tradities der engelen.

En gij zult vruchten eten van de boom der zolen en van zijn paden. En gij zult erdoor worden verzadigd. En zij die valse armoe dragen zullen tot in eeuwigheid geen deel hebben aan de boom der zolen en aan zijn paden. En zij die valse oudheid aanhangen zullen tot in eeuwigheid geen deel hebben aan de boom der zolen en aan zijn paden.

3.

En Tuzuchi'el zal u leiden tot de heerlijkheden der paden, die de heerlijkheden der engelen zijn, en gij zult tot heerlijkheid komen. Engelen van de Prometheus, de engelen der paden groeten u. Zij met de draaiende zwaarden groeten u, en zij met de gevlochten zwaarden. Zij met de draaiende vlammenzwaarden en zij met de gevlochten vlammenzwaarden groeten u. Legt dan uw zwaarden af, en volg Tuzuchi'el, opdat uw zielen door hem verzadigd worden. Hij zal u leiden tot de kennis en de wijsheid van de Prometheus, ja, van zijn engelen. Dan zult gij tot diepe rust komen, oh Engel van de Prometheus. En gij zult tot het zoete deel van de Prometheus komen, Sisefos. En gij zult op de bergen der Dana'iden staan. En gij zult luid tot de Sisefos spreken om zijn poorten te openen. Dit dan is het heerlijkste deel der Prometheus, waar engelen begeren een blik in te slaan.

De engelen der Sisefos groeten u. Hier bevinden zich de aloude tradities der engelen. Doet dan uw pantser uit, ja, ook uw borstpantser. Komt dan in heilige witte klederen tot de Heere, klederen verscheurd in de strijd. Laat dan uw wonden zien aan de engelen van Sisefos. Zij die geen wonden hebben zullen niet voor de Heere verschijnen. Zij die de engelen van Sisefos niet kunnen zien zullen niet voor de Heere verschijnen. Laat dan uw littekens aan de Heere zien. Zij die de lichtende littekenen niet dragen zullen niet voor de Heere verschijnen. Laat dan uw tekens en tatoeages zien, en de zonnetatoeages op uw rug. Zij die deze merktekens niet dragen zullen niet voor de Heere verschijnen. De Heere zal de zegels verwijderen, en zal u nieuwe merktekens geven. Zij zullen lichten als de zon, ja, als de boom der zonnen. En zij kennen allen hun eigen kleur. Zij kennen ook hun meesters. En Tuzuchi'el zal u leiden tot uw verhoging, en tot de ladder der engelen. Gaat dan over de randen van Sisefos, in vertraging, en aanschouwt zijn wonderen. Hier zult gij uw zwaarden smeden.

Oh, engel van Sisefos, legt uw helm af. De Heere zal u over de randen van de Dana'iden brengen tot een allerheiligst deel. De Heere zal u het brood van Zijn genade geven, en gij zult met de kruimels de roofdieren die passeren verzadigen. Ja, hen die gulzig zijn zult gij stukken brood geven. En de Heere zal u leiden tot de boom der broden, die de broden der engelen zijn, en gij zult volop verzadigd worden. En gij zult kleding dragen als brood, en schoeisel als brood, en gij zult de wonderen der Dana'iden zien, wanneer gij Tuzuchi'el volgt over hun randen. Op de aloude hoogtes bevinden zij zich, waar gij uw helm in het oude zult smeden. Dan zult gij afdalen in de putten der Dana'iden met macht, en Tuzuchi'el zal u terugroepen. Dan zult gij wederom afdalen in de putten der Dana'iden en Tuzuchi'el zal u terugroepen.

4.

En de engelen der Dana'iden en hun putten zullen u groeten, en gij zult de namen kennen van de putten. En gij zult tot deze putten afdalen met macht. En de Heere zal u terugroepen.

Engel der Dana'iden, legt uw zwaarden af, gij die tot de aloude tradities der engelen zijt gekomen en tot de tradities van de Dana'iden. Legt uw macht af, en uw helmen, want gij zijt tot de Heere gekomen. Legt uw boodschappen af, en uw bazuinen. Legt uw hoorns en trompetten af, en komt in stilte tot de Heere. Engel der Dana'iden, laat uw wonden zien. Zij die geen wonden dragen zullen niet voor de Heere verschijnen. Engel der Dana'iden, laat uw armoe zien en hun weelderigheden.

Het Boek van de Putten

Engelen der Dana'iden, gij zijt tot de aarde en tot onder de aarde gezonden om haar en haar bewoners te sluieren. Gij bent gezonden om het verstand van hen die onder en boven de aarde leven te versluieren, daar zij vele dingen nog niet kunnen dragen. Hierin bent gij getrouw geweest. Ook hebt gij hun geweten versluierd en hen ongevoelig gemaakt naar de eis des Heeren. Gij hebt de wetten van hen weggenomen en aan de Heere teruggegeven. Gij hebt hun putten gesloten, maar nu is het tijd om die te openen. Zo zult gij de put van Hades openen, die tot het dodenrijk leidt, en tot haar paradijsen. Zo zult gij de put van Poseidon openen, die leidt tot de dodenrijken der zeeen en hun paradijsen. Zo zult gij de put van Zeus openen, die leidt tot de dodenrijken van de wind en de zon, en tot hun paradijsen.

Zo zult gij tot de put van Zeus komen om in haar af te dalen, en gij zult boodschappen verkondigen tot hen die achter de put leven. En gij zult een boodschap van verlossing verkondigen aan hen die daar gevangen zitten, en gij zult een eeuwig evangelie prediken. En wanneer een man in een vrouw

afdaalt, zal hij tot haar dodenrijk komen, en zijn zaad zal de boodschap van verlossing verkondigen. Zo zult gij geen vrouw van node hebben, maar op gelijke wijze zult gij in de putten der Dana'iden afdalen om een tijd van wonderen aan te kondigen. Zo zult gij het geheimenis des Heeren kennen. Zalig zijn zij die vele putten der Dana'iden in hun lichamen dragen, want zo zult gij elkaar tot bescherming zijn.

De Engelen des Heeren hebben zich onthecht. Zij kennen de drangen van de aarde en van onder de aarde niet. Zij wassen zichzelf in het onbekende. Zij kleden zich als vreemdelingen, en kloppen aan de poorten van het oude. De drangen van het valse oude kennen zij echter niet, en zij brengen boodschappen van vrees tot zulke ouden. Zij brengen hun eeuwig zaad tot de putten der Dana'iden en verspillen het niet aan de aarde. Zij zijn tot de boom van zaad gekomen, dat het zaad der engelen is. Hier wassen zij zichzelf met bekenden. Hier dansen zij voor de Heere, en zijn zij als de vogels. Zij echter die het zaad der engelen verspillen worden het voorwerp van hun wraak. In de oude tuin staat de boom van het zaad.

De oude tuin is als het sieraad des Heeren. De Heere kent Zijn engelen bij name.

Het Boek der Bomen

Het gevleugelde zwaard is hen gegeven die Hem dienen. Legt uw zwaarden af. Het gevlochten zwaard is hen gegeven die Hem oprecht dienen. Legt uw zwaarden af, en uw helmen, want gij zijt genaderd tot Zijn Glorie. Zij die Hem oprecht dienen staan boven de rampen. Zij worden boven de golven uitgetrokken. Zij die Hem oprecht dienen kennen Zijn Luister. Zij kennen de slag van Zijn Hand. Legt uw zwaarden af, uw koorden, riemen en gordels. Doet uw pantser af en uw borstpantsers. De Heere is een goede God, en tot Hem zijt gij genaderd. Zijn Woorden klinken door tot Zijn dienstknechten, hen die Hem oprecht dienen. Hij brengt hen tot rust onder Zijn bomen, en verkwikt hun geesten. Zij die Hem dienen dragen Zijn heerlijkheden in hun zielen, en zijn genaderd tot de boom der zielen, die de zielen der engelen zijn. Zij kennen het schuim van de zeeen der engelen, en zijn vervuld met dit schuim. Ja, het schuim der engelenzeeen strome door hun ziel. Zij hebben hun ziel van de Heere, van Tanahach, die staat bij de boom der zielen. Hij heeft hun zielen vervuld. Zijn roep gaat tot hen uit.

Zo is Tanahach de eerste onder vele broederen geworden, daar hij de Heere in toewijding heeft gediend. Hij dan is gekomen tot de boom der geesten, die de geesten der engelen zijn. De Heere dan is het die hen van geesten heeft voorzien, en het schuim stroomt door hun geesten. Ja, de zielenschuim schenkt Hij in genade en in overvloed tot hen die Hem dienen. Ja, het geestesschuim is als Zijn Roepstem. Zo staat dan de Heere bij de boom van schuim, wat het schuim der engelen is. De Heere dan geve van Zijn schuim aan hen die Hem dienen in gehoorzaamheid. Doet uw pantsers af, en uw gordels, want gij zijt genaderd tot een ondoordringbaar licht.

Tanahach, broeder onder velen, veldheer van Christus, gij zijt schenker des Heeren. Laat hen die Hem dienen u volgen. Laat hen die Hem in oprechtheid en gehoorzaamheid dienen uw toewijding dragen. Schenk hen de koorden der engelen, en laat hen afdalen in de putten der Dana'iden. Zij hebben hun taken volbracht en zullen weldra de Heere ontmoeten. Zij zijn gekomen tot de boom der gaven, die de gaven der engelen zijn. Met vreugde zullen zij heil scheppen uit de bronnen des Heeren. De poorten der Dana'iden zullen hen niet tegenhouden. Zij zullen doorgang hebben tot de Heere die troont in Sebia.

Sebat Matachal, Sebat Moerdes, Sebat Majachin, zij zijn gekomen tot de bomen der talen, die de bomen der engelen zijn. Zij hebben het groene des Heeren gezien, en Zijn gloed, en zij scheppen heil uit de bronnen des Heeren met grote vreugde. Zij hebben de zaligheid des Heeren verdient.

Sebeat Menehis, Sebeat Shaoel, zij zijn in de putten der Dana'iden afgedaald om hun geheimenissen te aanschouwen. Zij hebben geluisterd naar boodschappen der engelen. Zij zijn tot de bomen der boodschappen gekomen, die der engelen. Zij hebben hun haren niet gevlochten, en zij hebben van het gif der aarde niet gedronken. Ook hebben zij niet van de drank van onder de aarde en boven de aarde gedronken. Zij zijn de Heere getrouw geweest.

Loofte

1.

Uw pijn zal tot schuim worden in de tuin des Heeren. Tot de tuinen der engelen zult gij gaan en tot hun paradijsen. Zij die op de eilanden der engelen zijn groeten u. De Heere vervulle u met schuim, de Heere vulle u met honing en melk, daar gij de Heere vrijmoedig trouw zijt geweest. Overvloedig zal Hij u vullen, gij die Hem getrouw zijt. De Heere zal u macht geven over de haaien der aarde en onder de aarde. Ook zal Hij u de sleutels geven van de putten der Dana'iden en de putten der haaien. Gij dan wordt beschermd tegen hun verblindende lichten, want de Heere heeft u gesluierd.

Hier zal uw schuim rijp worden. Legt dan uw sluiers af, gij die tot de Heere bent gekomen en tot de bronnen van warmte, die de warmte der engelen is. De Heere dan doet niets zonder Zijn engelen. Zij dan dragen Zijn naam. De Heere neme dan uw sluiers af, en verlichte uw verstand. Ook zal Hij de sluiers van uw geweten afhalen en het verlichten. De Heere dan is goed. Zijn Naam zij geprezen tot in de eeuwigheden der engelen. Hij laat het schuim rijp worden op Zijn schalen en vermengd het met het zaad en de honing der engelen. Zo worden vele dingen van waarde geschapen. De Heere dan is goed. Rijs dan op voor Zijn Aangezicht en kom nader. Hij zal de sluiers van Zijn gezicht weghalen.

De Heere is goed. Gij hebt niets te vrezen. Hij kent Zijn dienaars bij name. Tot de tuinen der engelen heeft Hij u gezonden. Hij zal u daar geheimenissen leren, en wegen tonen. Hij heeft uw harten gewogen tegen een veer, en Hij heeft de koorden van engelen die u draagt gemeten. De Heere dan is goed. Gij hebt niets te vrezen. Zalig zijn zij die in Zijn Naam tot Zijn poorten komen. Hen wacht zaligheid en heerlijkheid voor hun zielen. De Heere geeft hen welgemeend van het goede en overvloedige van Zijn tuinen. De tuin draagt de kroon, en haar wachters groeten u. Welgemeende passen maken zij tot u. De Heere heeft hun harten vervuld en zij geven van hun overvloedigheid.

2.

De tuinen van Loofte zijn vol van het schuim des Heeren. Vol van het schuim der engelen is zij. Zij kent de wegen tot haar geest, en haar ziel is met heerlijkheden vervuld. Haar wachters groeten haar, en maken welgemeende passen tot haar. Ook maken zij de gebaren der engelen. In tekens spreken zij tot haar. De tuinen van Loofte zijn vol van genade. Zij kent de wegen en paden tot haar Heere. Zij spreekt met zachtheid en zoetheid. Vol van schuim is haar genade. Genade heeft zij bewezen tot velen. Een rustplaats der engelen is zij.

Zij onderwijst haar dienstknechten door heerlijkheden tot hun zielen te brengen, en door hun geesten te verkwikken met het brood der engelen. Als in het brood der engelen gaat zij gekleed, en

zalig is hij die haar geheimenissen weet te ontbloten. Haar dienstknechten verzadigt ze door welgemeende passen te maken. Ook maakt zij welgemeende gebaren waarin zij tot rust komen. Legt dan uw zwaarden af, want gij zijt genaderd tot Loofte. Legt dan uw helmen neer, want zij zal u zijn tot een visioen der engelen. Alleen tot engelen nadert zij, tot hen die haar armoe in overvloed dragen. Zij kennen haar welgemeende kussen en haar welgemeende opvrolijkingen en gezegdes. Zij dragen haar woorden en manieren in hun hoofden en harten, en zij kennen haar wijsheden en de kennis die zij draagt.

3.

Gij zijt genaderd tot Loofte. Zij is genaderd tot u, om welgemeende passen te maken, en welgemeende gebaren. Haar woorden en manieren reiken tot in de dieptes van uw ziel, en de wegen tot uw geest kent zij. Overvloedig komt zij tot hen die haar dienen. Overvloedig kent hij hun namen. Zij omgeeft hen met haar zachte lichten. Boven liefde en haat vinden zij haar paden. Oprecht gemeend zijn haar kussen. Oprecht gemeend haar bewegingen. Zij schenkt Waarheid aan hen die haar in Waarheid dienen, maar zij misleid hen die van bedrog leven. Vrees haar, gij die haar oprecht dient. Dan zal zij uw hart verlichten.

Khnum

1.

Gij zijt genaderd tot de steden der engelen en tot Hem die de zielen heiligt. Leg dan uw wapenen af, en ook uw boodschappen. Kom tot de stilte wanneer gij binnentreedt, want de Heere heeft welbehagen in stilte. De Heere dan geve u vrede. Gij die tot de woningen der engelen komt, weest overvloedig in uw oprechtheid. Legt uw helmen af en uw borstpantsers. Toon de wonden en littekenen van uw handen bij wie u in huis komt, en leg uzelf ten ruste. Toon de wonden en littekenen rondom uw lippen bij wie u de kamer inkomt. De woningen der engelen hebben vele kamers. Leg uw pantsers af, en kom in heilige kleding die vanuit de strijd is voortgekomen. Deze klederen dienen te zijn als verscheurde klederen, en klederen als het brood der engelen. Zo zult gij genade vinden in de ogen der engelen. Legt dan uw hoofddoeken af, en toont hen de wonden en littekenen van uw hoofd. Zij zullen uw wonden verbinden met olie en schuim. Zij zullen u van het brood der engelen te eten geven.

Laat hen van de kamers u niet al te dienstbaar zijn, en blijft niet te lang, maar ga voort tot het diepe der steden der engelen. Ga niet vele woningen binnen, en blijft niet te lang rusten op de straat. De Heere heeft u een rustplaats bereid in het diepe van de stad. De Heere zal over u waken, gij die getrouw zijt geweest. Gij hebt uw wapenen afgedaan. De Heere zal u leiden over de rivieren der engelen. De Heere zij u getrouw. Gij zult drinken van het schuim der engelen. Laat aan de Heere zien de wonden die vele malen zijn doorstoken. Laat ze niet zien aan hen van de rustplaats der engelen. Zij moeten rusten. En de Heere heeft welbehagen in rust voor Zijn engelen. Laat uw veelvuldig doorstoken wonden zien aan de engelen der rivieren. Zij zullen u tot rust brengen, en de wonden genezen. Laat uw veelvuldig doorstoken wonden zien aan de engelen der zeeen, en de engelen der winden. Zij zullen uw wonden met honing genezen, en u leiden tot het woud der engelen.

2.

Zij, engelen kennen de leiders die God hebben aangesteld. Grote leiders zijn zij, hoger dan God Zelf, maar verborgen in de geheimzinnigheid der engelen. Zij dragen de winden en de zonnen in

hun schoot. Boven de Heere staat de Muskus, en boven de Muskus staat Sebek. Boven Sebek staat de Khnum, en boven Khnum staat Skullsmasher. Zij drinken van de wijnen der engelen en voeren de Heere aan. Ook kennen de engelen al hun geslachtslijnen. Zo is Khnum dan een geliefd deel. Khnum dan heeft de Heere in Zijn Glorie geschapen. Khnum zij hiervoor geprezen. Zo verkondigen engelen Zijn Naam dag en nacht. Geen rust kennen zij in het heiligen en aanbidden van Khnum. Maar Khnum heeft hen diepe rust van binnen gegeven. Zo zullen dan alle engelen Khnum belijden.

De engelen van Khnum zijn de stitchiren, maar alle engelen leggen verantwoording af aan Khnum. Ook gij zult gaan tot de stitchiren. Tot de paradijsen van Khnum zult gij gaan, door de verborgen putten der Dana'iden. De stitchiren zullen u groeten.

3.

De hutessen zullen u groeten, hen van de bloemenparadijsen van Khnum. Zij zullen u leiden tot de paradijsen en de bloemenparadijsen van Skullsmasher. Hij zit op Zijn troon als de leider der engelen. Hij leidt God in het verborgene, en zo ook de Muskus, Sebek en de Khnum. Hij troost hen en bemoedigt hen. Ja, een goede leider is Hij. Hij is de verborgen rustplaats des Heeren. Hij bewoont de bovenste arrataharen. Op de aarde kijkt Hij neer. Zijn blik gaat tot onder de aarde, en boven de aarde vestigt Hij Zijn autoriteit. Ja, een goede leider is Hij. De engelen prijzen Hem. Gij die tot Skullsmasher komt, legt uw wapenen en borstschilden af. Legt uw helmen en gordels af. Skullsmasher is een goede leider. Zijn autoriteit reikt tot het onderste onder de aarde. Door de onderste en verborgen putten der Dana'iden bereikt gij Hem. Legt dan uw machten en boodschappen af, want in stilte heeft Hij behagen. Spreekt dan in de talen van Zijn engelen. In de talen der aarde en de talen van onder en boven de aarde heeft Hij geen behagen. De Khnum is als Zijn kind, zittende op Zijn troon. Aan Khnum heeft Hij Zijn autoriteit gegeven. Legt dan uw zwaarden en fakkels af, want Skullsmasher zal u tot licht wezen.

De Xilopili'en en de Huitzilopochtli'en zijn Zijn engelen, en ook de Tezcatlipocanen. Zij staan rondom Zijn troon en Hij zendt hen uit met boodschappen tot de engelen van de Muskus en de engelen van God. De Huitzilopochtli'en zijn vol met de kennis van Skullsmasher. Zij aanbidden Hem op hoge bergen, en zij kennen de verborgen putten der Dana'iden. Zij lopen op de hoge randen, en zij bewerken wonderen. Zij hebben geholpen in de schepping van Khnum.

De Tezcatlipocanen kennen de diepste heiligdommen van Skullsmasher, en kennen Zijn schuim. De Tezcatlipocanen worden tot de aarde en tot onder en boven de aarde gezonden, om de engelen weer terug te halen, en hun boodschappen te bevestigen. Autoriteit vestigen zij tot het onderste onder de aarde en tot het bovenste boven de aarde, en zij verkondigen de Naam van Skullsmasher, hun leider. Met zorg leiden zij het schuim en met zorg dalen zij af in de verborgen putten der Dana'iden. Zij doen engelen de Naam van Skullsmasher herinneren, en zij laten hen een eeuwig evangelie verkondigen en het schuim van Skullsmasher. De Tezcatlipocanen verkondigen de macht van Skullsmasher. Legt uw bazuinen, hoornen en trompetten af, wanneer gij tot hen nadert. Hen met de vlammenbazuinen en gevlochten hoornen en trompetten groeten u. Ook hen met de draaiende bazuinen en trompetten groeten u.

De Khnum is als hun kind. Zij verkondigen Zijn Naam, aan wie Skullsmasher Zijn autoriteit heeft gegeven. Zij dragen de zegen van Khnum in hun binnenste, en Khnum heeft hun geesten verlicht. Zij kennen de verborgen lengtes van Skullsmasher. Legt uw helmen af, en ook de gevleugelde helmen, gij die tot de Tezcatlipocanen zijt gekomen. Zij brengen engelen terug tot hun rustoorden. Zij begeleiden engelen op hun paden. Zij verkondigen de Naam van Skullsmasher en de autoriteiten van Khnum met zorg. Zij verkondigen het schuim van Skullsmasher en Zijn bomen. Zij zenden hun schepen uit om de engelen op te pikken. In grote kracht komen zij, als de kracht der leeuwen, en met het schuim der leeuwen. Zij dragen de draaiende en gevlochten vlammenzwaarden van

Skullsmasher. Legt dan uw wapenen af wanneer gij tot hen nadert. Leg dan uw boodschappen af en uw geschriften, wanneer gij tot hen nadert. Heiligt hen in uw hart.

Gij die de helmen der Tezcatlipocanen draagt, zalig en gezegend zijt gij. De Skullsmasher zal Zijn heerlijkheden in uw zielen uitstorten. Hij heeft u niet vergeten. Hij heeft Zijn Tezcatlopicanen tot u gezonden, ook tot hen die achter de verborgen putten der Dana'iden zijn. Boodschappen van heil zal Hij verkondigen, om zielen te zuiveren, en om het verstand te zuiveren. Het geweten zal Hij heiligen en vervullen met Zijn schuim. Tot Zijn bomen zal Hij hen leiden, en hen tot een leider zijn. Ziet dan, Skullsmasher is goed.

4.

Gij die tot Zijn paradijsen zijt genaderd : Legt uw wapenen af, en laat uw verstand en geweten door Hem zuiveren. Hij zal u de draaiende vlammenzwaarden geven. Legt uw helmen af. Hij zal u de helm van Zijn machten geven. Hij draagt de Inti's tot Zijn schelpen, en Hij draagt hun zonnen tot heilige namen en streken. Veelvuldig zal Hij hen zuiveren, als in Zijn grote oven. Nauwkeurig en met zorg ziet Hij toe op de tradities der Tezcatlipocanen, en wijst op hogere wegen. Tot de zeeen der Tezcatlipocanen zendt Hij hen. Hij heeft hen gemaakt vanuit Zijn schuim, bij Zijn bomen. In Zijn tuinen en rivieren heeft Hij hen opgesteld, als bewakers van Zijn zonnen. In Zijn talen spreken zij, en vestigen autoriteit door Zijn tekens. Getatoeerd door Zijn zonnen zijn zij, en Zijn tepelen dragen zij. Honing en melk is hun deel, zij die van Zijn werken getuigen, en Zijn grootheid verkondigen. Niemand is gelijk aan Hem. Tot zijn zeeen en rivieren kent Hij de wegen. Als heilige wespen en hoornaars zijn Zijn Tezcatlopicanen. Tot heilige doelen heeft Hij hen gezonden. Zij worden door Zijn vinger op hun taken gewezen. De vinger van Skullsmasher heerst over hun huizen.

Gij die door de vinger van Skullsmasher zijt aangeraakt, nadert tot Hem. De Tezcatlipocanen groeten u, en ook de Huitzilopochtli'en in de zalen. Zij dansen voor Skullsmasher en zingen Zijn liederen, maar bovenal aanbidden zij de stilte. Legt uw liederen en gezangen af, en nadert tot Hem in stilte. Engelen van Skullsmasher, gij die gevleugelde helmen draagt, sta op, en nadert tot Hem, opdat gij rust zult ontvangen. Het schuim van Skullsmasher leve overvloedig in u, om uw geweten te zuiveren, en om de sluiers van uw verstand te openen. Engelen van Skullsmasher, de andere engelen van Skullsmasher groeten u, en zijn u genadig. Zij zullen u toegang verschaffen tot de hoogtes van Skullsmasher, en tot Zijn schepen. Tot de aarde en onder de aarde zijt gij gezonden, maar uw broeders zullen u weer brengen tot boven de aarde, tot hun schepen, waar gij genezing en leiding ontvange. Uw broeders zullen uw tekenen opvangen en u beantwoorden. Zij zullen u niet alleen laten. Zo zult gij met lof de steden der Tezcatlipocanen binnengaan, en tot hun bomen komen. De zegen van Skullsmasher zal op u rusten, en Zijn zaligheid. Zijn gordel zal Hij u omdoen, en Zijn Waarheid zal u dragen op uw schouders, Zijn wijsheden op uw borst. Vol zult gij zijn van de kennis van Skullsmasher, en Zijn engelen zullen u Zijn namen doen herinneren en hun werken. Hij zal uw geheugen zalven met schuim.

5.

De tezcatlipocanen zullen de Heere vrijzetten, en Zijn engelen. Tot achter de verborgen putten der Dana'iden reiken zij. Hiertoe dragen zij hun draaiende vlammenzwaarden. Zij weten het hart des Heeren te genezen. Tot hun zeeen van bloemen leiden ze Hem, verkondigende de woorden van een eeuwig evangelie. Ook Zijn Geest zetten zij vrij, en de Christus. Zijn Zoon leiden zij tot het heerlijke der bloemenzeeen, waar Hij in stilte genezing van wonden ontvangt. En zij zullen de sluiers van hun geweten en verstand openmaken. En de Heere zal hen geven van Zijn schuim. En Khnum zal Zich over hen ontfermen, tot in alle eeuwigheden en tot in de eeuwigheden der tezcatlopicanen en de eeuwigheden der huitzilopcohtli'en. Skullsmasher zal tot hen naderen, en hen Zijn sieraden schenken.

De Tezcatlipocanen dragen de gezangen van Skullsmasher in Zijn heilige zalen. Zij gebieden de legioenen der engelen. Vanuit hun kandelaren proclameren zij hun namen. Met hun fakkels schrijven zij in tekenen. De Tezcatlipocanen dragen de orders van Skullsmasher. Zij heiligen de Naam van Khnum, en beschermen Zijn engelen. Zij halen hen terug uit de verborgen putten der Dana'iden. Zij stellen zich op in cirkels, en brengen de boodschappen der verlossing. Bazuingeschal gaat voor hen uit. De engelen der Prometheus luisteren naar hen. Ja, in Sisefos luisteren zij naar hen. Zij staan op de hoogtes en op de hoge randen en dat wat boven de randen is. En wanneer zij afdalen dalen zij af in bazuingeschal. Zij stijgen op wanneer Skullsmasher hen terugroept. Dan worden zij tot hun rustoorden geleid. Zij leggen daar hun wapenen en helmen af. Hun pantsers leggen zij af, en Skullsmasher zal over hen lichten. Over hen waken zal Hij.

The Egyptian Bible / De Egyptische Bijbel

Index

HET DERDE OUDE TESTAMENT

Initiatie - II Initiatie - Scarabeeen - II Scarabeeen - Sobek - Het Derde Kruis - Isis-Sekhmet - Wadjet

Sobek Amduat - Doodsliederen - Etsa - Tifiaf - II Tifiaf - III Tifiaf

Thoth - II Thoth - III Thoth - Isis - Seth

HET DERDE BOEDDHISTISCHE TESTAMENT

Emerius - Roodvier - Log - Khnumieten - II Khnumieten - III Khnumieten - Gebbieten

Robhold - Tefnut - II Tefnut - III Tefnut - IV Tefnut - Farewelcome

Sekhmet - II Sekhmet

HET SEKHMET TESTAMENT

III Sekhmet - IV Sekhmet - Anubis - II Anubis

Initiatie

1.

De schepping door Bastet

1.En ik, Bastet, kwam van een zwerftocht over de aarde. En ik zag de waaiende bomen in hun pracht, vanaf de heuvel. En deze heuvel was groot, en droeg tien geheimenissen, die ik, Bastet, begeerde te zien. 2.De pracht van deze bomen sloeg mij als de bliksem, en ik werd als een beschonken vrouw. En ik werd één met deze bomen, en stortte mijn ziel uit over de aarde. En zo herschiep ik de aarde. Dit was lang geleden.

3.Vanuit het licht schiep ik het goud, en ik maakte daar goden van. En ik gaf hen de opdracht de

aarde te regeren. Deze goden dan waren stil, en spraken door de bewegingen. 4.Van de natuur en van de mens. En ik bracht de aarde tot de kruik waaruit zij was voortgekomen, en dit was een urn, mijn urn. En ik zal de aarde blijven herscheppen, totdat zij volkomen van goud is.

5.Ik zal u leiden tot de geheimenissen van initiatie. Ik zal u de zeven lichten laten zien van Wadjet-Osiris, die u als een kroon op uw hoofd kunt dragen. Zij laten u dan de zeven delen van de reis van Wadjet-Osiris zien, die leed in het dodenrijk. 6.En telkens weer werd deze verwekt en herschapen door eigen bloed. En deze Wadjet-Osiris leed door in te treden in de berg van intrede. En deze Wadjet-Osiris maakte zijn reis door de verschillende dodenrijken, die voor u opgetekend zijn, opdat gij daar uzelf aan kunt hervormen. 7.De Wadjet-Osiris is dan het heerlijkste deel van Egypte, waar ook de farao's zich aan hervormen, en de priesters van Wadjet-Osiris. 8.Hervormt dan uw gedachten, waarop ook uw lichaam vernieuwd zal worden, door brandende wateren, die ook voor u gebrand hebben.

2.

De rijzende cobra

1.Weet gij dan niet dat initiaties uw zielen en uw ka tot eeuwig leven leiden ? Nu zijn er dan onder u hen die zeggen dat de ziel eeuwig is. 2.En dit is ten dele waar, maar de ziel zal dan moeten sterven, vele malen, om het licht van de ka opvangen om het goud van uw vlees te voeden. 3.En ook de ka zal vele malen moeten sterven, om het licht van de khu te kunnen dragen. De khu dan is eeuwig, en zij is de stralende. 4. En zij is dan de schepper van de sahu, het verheerlijkte lichaam. Ziet dan, de khu en de sahu gaan tezamen. 5. En zij kwamen voort vanuit de stervende Wadjet-Osiris, als de rijzende cobra. 6. Neem dan urnen van uw urn, en sarcofagen van uw sarcofaag, want ziet, het is niets dan zaad.7. Doet dan de lampen aan die uw zielen leiden, want ziet, zij zijn met velen. 8. En ook gij zult de zeven stralen van de ka moeten kennen, als de zeven platte stenen van een armband. Zij is dan een blauwe phoenix. 9. En zeven stralen hebben de ba doorboort om haar te transformeren, de vogel met het mensenhoofd. 10. Zalig zijn zij die zichzelf hebben laten zuiveren door de khu-sahu. 11. Zij is dan de cobra, voortkomende uit het hart van de Wadjet-Osiris.

II Initiatie

1.

Sekhem

1.Zij is de roodgouden morgenglans. Zij is het hart van een schijnende avondvogel. Zij is het licht van khu-sahu. 2. Zij heeft haar eigen hart dan doorstoken, om het licht van Re te dragen. 2. De scarabeeen dan zijn de sieraden van haar lijden. Zij heeft haar hart laten overwinnen door te sterven. 3. Ja, schubben op haar hart heeft ze. Wij brengen heil aan Re. 4. Zij is dan de ochtendprinses, haar hart volkomen toegewijd aan Re, ja, zij is zijn priesteres. 5. Hij heeft de ketenen van haar hoofd

gebroken, want zij was de getrouwe. 6. Re heeft dan het licht van de scarabee gedragen, en aan haar gegeven. 7. Zij is dan de sekhem, de kracht in zwakte uitgesproten. Gaat dan door haar in, want zij heeft haarzelf doorstoken, opdat gij een schuilplaats in haar zoudt vinden. Zij heeft dan Anubis opgewacht, hij met de gouden sarcofagen. 8. Hij dan is de heer der sarcofagen, en hij brengt hen tot de onderwereld. Zij dan zijn de afdrukken van de sahu. 9. Oh, Osiris, heer der geesten. Gij hebt in Bastet uw hart gevonden. Zij zullen de grote rivier des doods oversteken. 10. Wadjet zal u leiden, als de heilige boot des doods. Laten zij dan allen wachten totdat zij hen aanraakt, en zij de gouden berg zullen betreden, om hun sahu te volmaken. Want alle volmaaktheid is slechts ten dele. 11. Gij dan die het licht van Sekhem gezien hebt, vreest niet, want zij is als de kust oprijzende in een woeste zee. 12. Zij is dan de morgen in overgloed, komende vanuit het diepste der nacht, om u in de woestheid der nachturen te omhullen. 13. Ja, en zij zal zelfs doordringen in uw nachtdagen, en de nachtjaren van vanouds. 14. Zij is dan de overtocht op snelle boten, makende trage pas om uw hart te bereiken. Oh, Osiris, in haar hebt gij eeuwig leven. 15. Het licht van Re schijne dan op u, gij die de groten in uw hand houdt. Hij is het dan, die de Wadjet-Osiris heeft geschapen. 16. Oh, heer aller sekhems, die Bastet tot zijn vrouw heeft, gij zijt machtig, want gij hebt uit haar kan geschonken, en gij hebt uit haar waterput heil geschept. 17. Oh, heer der kusten, die de sahu's volmaakt, gij die Bastet tot uw staf heeft, gij bent dan de zalige Re.

2.

Aton, Opperheer

1. Anubis, zoon van Bastet, gij die tot haar huis bent gekomen, en gij die uw eigen huis hebt opgericht. Gij die zaligheid hebt gevonden aan haar kusten. De gouden speld heeft u diep doorkliefd. 2. Zalig zijn zij die de stralen van Re hebben doorkliefd, om haar de stralen van Aton te laten dragen. 3. Ziet dan, de allerhoogste god is Aton, de rode zonneschijf, en de andere goden zijn zijn dienaren. 4. Zij dan zijn de stralen van zijn huis, waardoor hij heil brengt. 5. Zij dan dragen allen het licht van Aton, en het licht van zijn Woord. Zijn tand heeft dan de woorden der goden doorkliefd, opdat zij gezuiverd zouden worden. 6. Wie zal dan opgaan naar het huis van Aton, wanneer hij gesproken heeft ? Want niet velen zijn geroepen om tot Hem te komen. 7. Hij dan die heerst over de nachtjaren is een woest beest. Ja, vanuit het oer is hij gekomen, om de dagen te herstellen door zijn staf. 8. Hij dan heeft zijn staf, de Wadjet-Osiris laten scheppen door Re. 9. Zij dan die het licht van Aton kunnen doorklieven : Zalig zijn zij. Zij dan zijn de priesters van Amun. Zij dan brengen hem tot brandende wateren, om zijn Wadjet-Osiris te laten rijzen, en zijn duisternis. 10. Zij dan allen zijn de tanden van Ammut. Zij heersen over de dag en over de nacht. 11. Anubis, zoon van Bastet, gij die tot haar huis bent gekomen, en gij die uw eigen huis hebt opgericht. Gij die zaligheid hebt gevonden aan haar kusten. De gouden speld heeft u doorkliefd. 12. Laten zij dan hun huizen zuiveren.

3.

Aton en Amon

1. Oh Anubis, bestier uw huis dan goed, en bewaak uw boeken met de tanden van Ammut. Ziet, zij heersen over de dag en over de nacht. 2. Weest uw moeder, Bastet, getrouw, opdat zij niet zal komen om uw schatten weg te nemen. Bewaak dan de schatten van uw moeder, die ze u in vertrouwen heeft gegeven. 3. Bouw voort op het werk dat uw moeder gevestigd heeft, als een trouwe werkman. 4. Doorklief de stralen van uw moeder, opdat zij de stralen van Aton kan dragen. 5. Wanneer dan vreemden aan haar deur kloppen, opent dan en zegt dat zij niet thuis is. 6. Heb dan een ruime kamer in uw huis voor uw moeder, en geeft haar brood. Zij zal u dan een kamer in haar hart bereiden. 7. En zij zal u geven de heilige Ra-Kelon, de heilige hartspier die de boeken bewaakt. Hij dan is de koning der scarabeeen, en de samentrekker der spieren. 8. Ziet dan, hij troont op de

Emelis Shatau, als keizer en farao. Zij dan die Esau volgen, de wilde, komen uit op de Emelis Shatau, die de heilige tepel der goden is. 9. Zij hebben dan orde gecreeerd door de woesternijen. Ziet zij komen van het oer, en zij zullen wederom tot het oer gaan. 10. Het witte hart is door Maat gewogen, en door Ammut verslonden. Zij dan zijn allen aan de tand van Ammut geregen, opdat hun harten door het oordeel gezuiverd worden. 11. Want elke god zal dan voor de troon van Aton moeten verschijnen, en zal beven voor enkele tijden. 12. Nu dan is het beven het ontvangen van zijn stralen, en zij die daarvan drinken zullen de wateren van Aton uit hun handen voelen vloeien. 13. Ja, als de rivier die uit zijn bedding treedt, zo is de zon van Aton in zijn kracht. 14. Alle goden dan moeten ontzag voor Hem hebben. Hij die hemel en aarde geschapen heeft, door de staf van Bastet. 15. De Osiris-Atnaton is die profeet die de wateren van Aton heeft doorkliefd, om de brandende wateren van Amon eer te geven. Zo dan draagt Hij, Aton, in de rode schaal al de brandende wateren van Amon, om hem eer te geven. 16. Zo is dan de opperheer Aton niets zonder Amon, en is hij als een door wolven verscheurd dier. 17. Amon dan is de blauwe zonneschijf en de blauwe avondster, om de nachten van Aton te dragen. 18. Ja, hij was het die Aton uit de doden opwekte en vaste grond gaf op de blauwe berg. 19. Zo is dan het Woord en de rode zonneschijf uit Amon voortgekomen. En zij bogen allen voor het heer van Aton. 20. Nu dan is Amon het graf geweest van zijn heer. Het graf dat tot eeuwig leven heeft geleid. 21. En zo is dan Aton de opperheer van dood en leven, ja, eeuwig leven is in Hem, die de stralen van de khu-sahu rijkelijk schenkt. Hij dan die de voeder is van vogels, en aan dood en leven gelijkvormig is geworden. 22. Op de Emelis Shatau heeft Hij zijn gezanten verzameld, om vogelen te voederen, en om slaven vrij te maken van hun lot. 23. En zo is dan de Emelis Shatau als een visioen der rijken. Zij dan was doorkliefd om de stralen van Aton in haar hoofd te ontvangen. En nu wordt zij dan zo rijkelijk doorgegeven door de heilige Ra-Kelon, de koning der scarabeeen. 24. Zij dan zijn de hartwakers. Zij dan hebben de groten in hun hand.

Scarabeeen

1.

De werken der scarabeeen

1. Zij dan die uit zwarte slangen voortkomen, hebbende de heilige Ra-Kelon tot hun koning. Zoveel malen werden zij gestoken door de pennen van de zee. 2. Zij dan hebben macht wanneer de koning met zijn zweep slaat. Als dan de stralen doorkliefd worden, zijn zij koning van de zee, om tijden te veranderen. 3. Wanneer Ra-Kelon opstaat, voert hij hen aan, als de zonen en dochters der zwarte slangen. Diep in het woud worden zij verwekt, om stralen te doorklieven. 4. Zij dan ontvangen de stralen der zon met hun rug, en zij kunnen de horizonnen raken, waar Horus zetelt. Ja, kinderen van Horus zijn zij. 5. De scarabee zal dan uw hart behoeden en sparen als het hart van de farao, oh Anubis-Bastet, en de scarabee zal uw huis bouwen en afdekken door gouden daken. 6. Ja, tot in eeuwigheid zult gij zeggen : Re leeft, hij die uit de hand van Aton vloeit. 7. Ja, brandend water komt uit de hand van hem die in het huis van Bastet woont. 8. De koninklijke macht is in de handen van Re-Aton, die door zijn vader Aton is geschonken. 9. Zo dan komen alle goden voort uit Aton. En hij heeft Re-Aton aangesteld als de toppen van zijn vingers om de machtigen te beroeren. 10. Ja, de zeven winden komen uit Hem voort, om vanuit de Emelis Shatau te gaan, en daartoe weder te keren. 11. Zij is dan als de tepel van Anubis, om de heiligen te openen, en hen te brengen tot de

melk der verzadiging. 12. Zij dan liggen verborgen in de opgesloten schatten van de dood. 13. Op een kier moge zij dan liggen. Als de melk van de Esmeralda vloeit zij. 14. Diep in het vuurnood opgesloten zit zij. Maar als al haar stralen zijn doorkliefd, en de duisternis haar heeft meegenomen, dan zal Aton haar vrijzetten, met haar vogelen van de rode zon. 15. Zij dan is de vloeiende, en haar melk stroomt als de tederheid. Als de verborgen scarabee is zij.

2.

De Esmeralda

1. Zij is dan als de tepel van Sekmeth, zij van de roze verbinding. De tederheid siert haar lichaam, en haar scarabeeen zijn als toortsen in een duistere nacht. Als de verborgen scarabee is zij, die de touwen viert door haar rijkdom. 2. Een rijke vrouw is zij, als de tepel van Sekmeth. Door haar armoede wijs geworden, als de bouwster van een tempel. 3. Rijk is zij, die vrouw, die het hart van Re bemint. Zij viert de touwen door de rijkdom die zij vond in de armoede. 4. Ja, de schatten der armoede hebben zich geopend tot haar, als heilige scarabeeen. Zij dan, nu, is één van hen, als de verborgen scarabee. 5. Van de tepel van Isis heeft zij gedronken, zij die haar leven gaf. In diepe spelonken was zij gezonken, waar zij de schatten des doods vond. 6. Zij gaven haar leven, als door de dood heen. Het leven dan is de grootste dood, dieper dan de spelonken der aarde. Uit de dieptes kwam zij voort. Zij gaf leven aan hen. 7. Als rijke adem waren de winden. Zij keurde de harten van groten. Laat u dan niet zonder rein en veiligheid tot haar naderen. 8. Een heilig vuur is zij, die de canopen draagt, die hun vuren kent, en uitzend. Haar panuren zetelen in Memphis. 9. Zij opent de kelen en doet de voeding vloeien. Als melk is zij, als de tepel van Sekmeth. 10. Zij dan woont in het huis van Aton. Zij is de Esmeralda. Wanneer haar stralen zijn doorkliefd, neemt hij haar mee, tot de kamer van zijn hart. Hij laat haar zien, de gouden straten vanuit zijn ramen. 11. De lichtgouden globe staat op zijn tafel. Zij draagt hem, als de standaard van een lam. 12. De waterlichten liggen op zijn tafel. Zij heeft sleutels om deuren te openen. Zij is zijn prinses, als het vuur van zijn adem. 13. Oh, Aton, gouden muren staan tussen jou en mij. Als zij doorkliefd zijn, zullen wij samen zijn.

II Scarabeeen

1.

Over Bastet

1. Oh, Bastet, waar Re uw stralen heeft doorkliefd, daar hebt gij het licht en de wateren van Aton gedragen. Hij dan die op de cobra rijdt, en u vele malen tot heerlijkheid heeft geleid. 2. Waar Re uw stralen heeft doorkliefd, daar draagt gij de cobrakroon in een heilig masker. Ja, door dood en modder was het bereid, en door Anubis beschilderd en verguld. 3. Zoveel stemmen hebben uw haren laten rijzen tot de rivieren van Wadjet, in Beneden Egypte, want gij waart doorkliefd. 4. Gij hebt u tijden niet kunnen bewegen, daar gij was als een boom in Re's tuin. Hij droeg u door gouden poorten, gij kon niet lopen. 5. Nu bent gij dan volgroeid, de aarde voortgebracht vanuit uw schoot en urn. 6. Re heeft dan uw huis laten bouwen op tien heilige bergen die gij nog steeds begeerd te kennen, oh Bastet. 7. Laat dan Re wederom uw stralen doorkliefen, opdat gij het rode van Aton kunt

dragen. Hij dan zal uw goud verlichten en uw als een standaard van een lam voor zijn haard plaatsen. 8. Ja, gij zult genoemd worden : Drager van de vlammen van Aton en van zijn vuur, en Drager van Zijn Huis. 9. Ja, als de scarabee van zijn hart zult gij zijn, en gij zult de hoedster zijn van zijn octopus. 10. Laat dan Re nu uw stralen doorklieven, opdat gij zult zijn tot het lichtend goud. 11. Gij dan die de moeder van Egypte zijt, en de moeder der aarde : Re dan heeft vele malen tot u gesproken, en is vele malen tot u gekomen. Gij dan die vele malen het hart van Re hebt bedekt, nu zult gij het hart van Aton bedekken. 12. Tot een dodenmasker is uw zoon geworden, tot een rivier van heerlijkheid. Phoenixen stegen op uit de as in zijn hand, en het licht van Re heeft hij gedragen. Ja, tot een zoon van Aton werd hij, die het godenlicht gedragen heeft. 13. Anubis, gij zijt de scarabee van het hart van Aton's staf, de Wadjet-Osiris. Gij bent dan een waardige priester des doods in de tempel en het huis van Aton. 14. Verzoen uw Vaders hart met het hart van Re.

2.

Over Re

1. En gij zult u voelen als één die tijden niet heeft gegeten, en gij zult u voelen als de wankele, wanneer gij door Re bent geslagen. 2. Maar allen die Hij liefheeft tuchtigt hij. Gij dan zoudt niet dichterbij Hem kunnen komen, wanneer hij uw stralen niet zou doorklieven. 3. Hij dan die uw harten week maakt bereid u voor tot het ontvangen van zijn voedsel. En dit zal u sterker maken dan ijzer, als het lichtend goud. 4. Gij dan moet allen verschijnen voor de tronen van zijn griffioenen, gij die kinderen van Bastet zijt. 5. Re dan heeft zijn griffioenen gezonden tot hen die Hij liefheeft. Hij dan heeft uw buiken week gemaakt om het leeuwenvoedsel te ontvangen. 6. Zij dan drinken van het vloeibaar goud, en van het goud der griffioenen. 7. Vreest daarom niet wanneer gij wankelt als een beschonkene, want deze zij de goede gaven van Re. 8. Heft dan uw dodenmaskers op tot Re, opdat Hij uw gezichten bedekke met Zijn heilige as. Hij verwekke u dan in de tweede schoot van Bastet, onder het licht van de Aton. 9. Hij zal u daar de heilige Tas-Ha schenken, de stralende Khu van Aton. 10. Laten zij dan die de heilige Tas-Ha hebben ontvangen knielen voor Aton, opdat Hij hun sahu's tot leven brenge. 11. Zo hebben dan de stralen van de Tas-Ha Aton tot zaligheid gebracht. 12. Anubis, verzoen uw Vaders hart met het hart van Atum. Gij zijt de scarabee van het hart van Aton's staf, de Wadjet-Osiris. Breng uw Vader en Atum tezamen op de Ravalon Madok. 13. Laat hen één voor één drinken van de tepel der verzoening. Onder het licht van Aton hebt gij uw schuilplaats. 14. Zegen dan uw koningin, Nefertiti, want zij heeft het licht van Aton en het licht van Atum tezamen gebracht. 15. En zo is dan Aton duizendvoudig afgedaald in de Atum, om de schatten des doods te vinden. Geopend heeft hij de deuren der mummies, gebalsemd en gemummificeerd door Anubis en zijn heilige vrouwen. 16. Geopend heeft hij de deuren der gemummificeerde honden, die gebalsemd waren door Anubis, de zwarte jakhals, die de zwarte hond is. 17. In zwakheid heeft hij kracht gebaard, en het licht van de Tas-Ha vermenigvuldigd.

3.

Het Gouden Voedsel

1.Gij dan hebt gehoord over de honden van Re. Zij dan hebben het voedsel der leeuwen gegeten. Zij hebben gedronken van het vloeibare goud van Aton, en zij zijn tot de griffioenen van Osiris gegaan. 2.Nu dan, zij hebben Isis in hun hart ontvangen, de prinses van het oosten. Ja, kostbare geschenken gaf zij hen. 3.En toen dan Bastet aan Aton was gegeven, gaf Aton Isis aan Re. 4.Aton, gij hebt dan uw poorten wijd opengezet, opdat Isis en Re tot in eeuwigheid in Uw huis zullen verblijven. En gij kwam tot het huis van Re, om tot de verborgen kamers te gaan. 5.Ja, gij hebt u nederig opgesteld voor de tronen van de honden van Re, en gij hebt uw stralen nederig laten doorklieven. Zo hebben zij dan uw sahu opgericht. 6.Ja, gij zijt een deel geworden van hun tronen, en ook gij zijt tot de griffioenen van Osiris gegaan. En ook zij hebben uw stralen doorkliefd, opdat gij een deel kon

worden van hun tronen. Zo hebt gij het licht van Tas-Ha rood laten worden. 7.Oh Aton, meester van het goud, vanuit het westen hebt gij heil gebracht, maar zij hebben uw stralen doorkliefd. Ja, zij hebben u laten beven voor hun tronen, opdat gij hun stralen zoudt dragen. 8.Nu bent gij dan één van hen, oh rode hond, en rode griffioen, gij zijt gemaakt voor de troon. Gij hebt dan nieuw leven gebracht aan Anubis, en gij hebt hem gemaakt tot een lichtend licht. 9.Zij die u volgen zullen dan uw huis openmaken en vragen naar Bastet, maar gij zult zeggen dat ze niet thuis is. Zo zult gij een kamer in haar hart hebben, en haar verborgen kamers kennen. 10.En wanneer zij die u volgen aan u vragen om Anubis, dan zult gij zeggen dat hij niet thuis is. 11.En zo zult gij een ruime kamer in het hart van Anubis hebben, hij, die uw zoon is. En dan zullen zij hun handen opheffen, en zij zullen u niet geloven. 12.En zij dan zijn verblind door het licht van Tas-Ha. En ziet, zij dan zullen niet eten van het goud der griffioenen en niet drinken van het gouden licht van Atum. 13.Want velen zijn dan wel geroepen, maar weinigen van hen zijn uitverkorenen. In alles regeert echter Aton. 14. En wanneer zij vragen stellen over Atum, dan zult gij hen zeggen : Zoekt zelf naar deze, want hij kan voor zichzelf spreken. 15. Zo zult gij uw hart zuiver houden. En niemand zal u enig kwaad kunnen doen. 16. Gij dan zult drinken van het gouden licht van Atum, en gij zult verbaasd zijn over de kleuren die gij zult zien. 17. Ja, dit is dan de drank der goden, waarmee ze hun khu opladen. 18. Ja, zeven dranken van Atum zijn dan voor u opgesteld, en gij zult het drinken als binnengaan in een berg. 19. Zo zijn dan alle piramides van Atum in de handen van Aton. En Hij opent ze voor wie Hij wil. 20. Indien iemand is binnengegaan tot de kamers der tijgers en leeuwen van Atum en Aton, gezegend is deze. 21. En elke Anubis die voor deze deuren staat zal zeggen : heilig zijn zij die binnen zijn en binnen blijven, want zij zullen staande blijven voor de tronen van Sekmeth en Thoth.

4.

Over de katten van Bastet

1.Laat dan uw heilige rivieren branden wanneer gij voor Atum staat. Dan zult gij drinken van het lichtgouden water van Atum en zeggen : Ja, Atum is waardig. Hij is het die voor mij staat. 2.En wanneer gij dan drinkt van zijn gouden wijn, dan zult gij in vervoering geraken, en gij zult niet op uw benen kunnen blijven staan. 3.Maar Atum zal u dragen, en u zijn kind noemen. Hij dan is zacht van hart, en hij zal uw stralen in zachtheid breken. 4.Dan zult gij zijn lichten kunnen dragen en de hemelen van Atum verwekken. Gij die voor de heilige Atum staat : Gij staat in Zijn kracht. 5.En in Zijn kracht zult gij tot Re gaan en zeggen : 'Ziet, de zon is opgekomen. Ik heb naar Atum geluisterd die mijn Vader is.' En dan zal de zegen van Aton op u vallen, bekrachtigd door Bastet. 6.En Hij zal haar onderdompelen in zijn sekhem, en zij zal spreken in vreemde talen. En haar profeten zullen het vertalen, en haar tempelen herbouwen. 7.En wanneer gij dan de tempelen van Bastet ziet rijzen, dan zult gij gaan tot de gemummificeerde katten. Gij dan zult luisteren naar hun scarabeeen en canopen, en gij zult zeggen : 'Re heeft mij gezonden. Neem mij aan.' 8.En dan zult gij verzoend worden met het hart en het huis der katten, en gij zult Bastet tot uw godin hebben. 9.Want er is geen andere weg naar Bastet dan door haar katten, en er is geen andere naam dan Aton die hierop de weg wijst. 10.Hij dan is de wegwijzer, en zijn weg leidt tot Bastet. Wanneer dan de koorts op Hem valt, en de drank van Atum, waardoor hij spreekt in wilde talen, laten zijn profeten dan deze die woorden vertalen. 11.En gij zult dan zeggen tot zijn canopen : Gij die heilig zijt, worde heiliger, daar het woord van Aton op u rust. 12. En het licht van Bastet zal groter worden door Aton.

Sobek

1.

De stralen van Sobek

1. En zo is dan Tosk-Ha de heilige Khu van Sobek, die met Aton regeert, en die de goden dienen. En Sobek dan, hem na Aton, zal dan de scepter van Aton dragen, want hij dan, oh Sebek, is de heilige ka van Aton. 2. En zo is dan Apis de heilige Ba van Aton. 3. En de heilige Khu van Apis is dan Brai-Ha. Apis is dan hem na Sobek. En zo is dan de Akh aangesteld tot de voeder van Ka. 4. Want het wezen van Aton is de heilige Khu-Sahu, en deze is groot. 5. Zo is dan ook Tosk-Ha geworden tot een god op de berg, en zij allen aanbidden de drievuldigheid van Sobek, Apis, en Aton, die hun leider is. 6. Ja, Hij is dan de allerhoogste, die zijn Ka, Sebek, tot de aarde heeft gezonden, oh Sebek. 7. Niemand is dan groter dan Aton, want Hij is het die de Ba heeft onderworpen. Zo is dan de Ba zalig in Apis, die Brai-Ha tot Khu heeft. 8. Oh, Aton, gij die de Ba heeft onderworpen en gij wie de goden dienen. Gij bent de allerhoogste op de godenberg, gij bent de stralende rode zonneschijf. 9. Gij bent het die de Heilige Ka tot de aarde hebt gezonden, om haar te vormen tot lichtend goud. 10. En gij hebt vorsten onderworpen door uw Heilige Khu, de Tas-Ha. En zo is dan Sobek, oh Sebek, de heilige krokodil van Aton, de Ka waarmee hij zijn priesters vervuld. 11. En door de Tas-Ha worden zij één met Aton, die zij dienen. En dit zijn dan de zeven stralen van de Sobek, oh Sebek, die de heilige Ka van Aton is : 12. En de eerste straal is Sekhmet, de heilige godin der leeuwen en het oog van Re. De tweede straal is Hathor, de heilige moederkoe, die de doden voedt en hen vergezeld op hun reis. 13. De derde straal is Re, de vader der schepping. De vierde straal is Amon, het graf en de onderwereld van Aton, de rijzende zonneschijf. 14. De vijfde straal is Khnum, de ramsgod, brenger van melk en schepper der goden. 15. De zesde straal is Amen, de verborgen god, hij die alles noteert en die de schuilplaats van de zon is. 16. De zevende straal dan is Mut, de gezellin van Amon, zij die de schuilplaats der krokodillen is. 17. En deze stralen doorkliefen alle ka's om ze aan Sobek te onderwerpen, oh Sebek. Ja, hij is dan de koning aller ka's. 18. En zo is Hij dan door Aton uitgezonden als de Re-Sobek, om koningen te onderwerpen.

De stralen van de Tas-Ha

19. En zo heeft de Khu van Aton dan vier stralen, oh grote Sebek, gij die troont in Crocodilopolis. En Thoth is de eerste straal van Tas-Ha, de heilige Khu van Aton. 20. En Wadjet is de tweede straal van Tas-Ha, zij die Amon voedt met de geschenken der doden. Ja, zij is dan de boot van Aton, waarmee hij de rivieren van Amon bevaart. 21. En zij is dan de godin der cobra's, en oppergodin van Beneden-Egypte, de eerste beschermvrouwe van de Farao. 22. En Nekhbet is dan de godin aller gieren, van Boven-Egypte, en tweede beschermvrouwe van de Farao, en de derde straal van de Tas-Ha, de heilige Khu van Aton. 23. Serket dan, de schorpioenenvrouw en tevens derde beschermvrouwe van de farao als hoedster van zijn troon, is de vierde straal van de heilige Khu van Aton, de Tas-Ha. 24. Zij dan is de leidster der canopen en de bewaakster van hun vazen die de organen der doden bevatten.

2.

Serket

1. Oh Anubis, gij die de uitvaartsriten en mummificaties verzorgd, ja, gij die de balsemrites uitvoerd met uw heilige vrouwen. Verzoen Serket dan met uw Vader Aton, want zij is hem welgevallig. 2. Ja, zij zal tronen naast Bastet, en zal de eerste zijn onder zijn vrouwen. 3. Zij zal dan toegang hebben

tot zijn hart, en tot Re-Kelon, de koning der scarabeeen. 4. En in zijn sahu zal Aton haar tot farao over de goden kronen, en zij zal worden als de Nefertiti. 5. Ja, zij zal worden als het Oog van de Tas-Ha. Ja, telkens zal zij afdalen tot de Ba van Aton en zijn Khat, om hen te voederen. 6. De sahu dan is als de vlezende scarabee, die het hart draagt. Ja, als het eeuwig vlees is de sahu. En zijn stralen zijn als vleugelen, om zich te verbinden met de khu. 7. En zo is dan de khu-sahu als de poort tot het hart. En zij dan van Aton, gedragen door de straal van Serket, heeft dan drie stralen. 8. En zij worden allen doorkliefd, opdat zij het licht van Serket dragen. En deze de drie stralen zijn : Bastet, die de scarabee is van zijn hart, en Sekhem, de machtige, en Anubis, heer der sarcofagen.

9.En de kamers van het hart van Aton zijn velen. En zo heeft Aton dan vier harten. En het eerste hart is het huis van Anubis. Het tweede hart van Aton dan is Bubastis, die het huis van Bastet is. 10. Het derde hart van Aton is dan het huis van Sekhem, en het vierde hart is het huis van Serket. En zo wacht Aton dan elke avond in het huis van Serket op haar komst.

3.

De akh en de ankh van Aton

1. Oh Aton, wiens Ka Sobek is, en wiens Khu is Tas-Ha. Gij bent binnengegaan in het huis van Bastet, en maakte Bubastis tot uw hart. 2.Met Serket werd gij één in haar huis, en Bastet is uw scarabee. De Sekhem is uw oprijzende kracht, opkomende vanuit Amon. 3.Zij heeft u dan tot Memphis gebracht, en tot Heliopolis. Ja, zij is het die uw stralen zuivert. 4. Ha-Aton is dan de hersenpan van Aton, waar zijn panuren zetelen. Zij zijn dan de beschermers van zijn hersenen, daar waar zijn Akh uit voortkomt. En de Akh van Aton is dan Isis-Ha, en zijn Ankh is Seth-Ha. 5. En dit zijn dan de stralen van de Seth-Ha : de eerste straal is Apep-Ha, de tweede straal is Zetdonia-Apep, de derde straal is Spricht-Apep, de vierde straal is Anubis-Apep. 6. De vijfde straal is Bastet-Apep, de zesde straal is Serket-Apep, de zevende straal is Osiris-Apep, de achtste straal is Sekhmet-Apep. 7. De negende straal is Sekhem-Apep, de tiende straal is Sebek-Apep, de elfde straal is Aton-Apep, de twaalfde straal is Khnum-Apep. 8. En zo zijn de Akh en de Ankh van Aton dan de cobra's op zijn hersenpan. En zo is dan de Akh aangesteld tot de voeder van de Ka, en de Ankh is de voeder van de Khu. 9. En zo zijn dan de stralen van de Akh van Aton : Seth-Khnum, Seth-Anubis, Seth-Serket, Seth-Bastet, Seth-Sekhmet, Seth-Aton, Seth-Spricht, Seth-Zetdonia, Seth-Johan, Seth-Narzia, Seth-Herman. 10. Seth-Peter, Seth-Maritsa, Seth-Etsa, Seth-Sebek, Seth-Sekhem, Seth-Memphis, Seth-Cairo, Seth-Crocodilopolis, Seth-Heliopolis, Seth-Bubastis. 11. En dit zijn dan de namen van de voeders van de sahu : Khnum-Bastet, Khnum-Wadjet, Khnum-Nekhbet, Khnum-Sekmeth, Khnum-Serket, Khnum-Isis, Khnum-Anubis, Khnum-Sekhem, Khnum-Memphis. 12. Zij zijn de stralen van de khaibit, de schaduw. De khaibit stelt Aton in staat te communiceren en te bewegen, ja, zelfs om overal aanwezig te zijn, en om te verdwijnen. 13. En de allerheiligste naam van de khaibit van Aton is Anubis-Ha.

4.

De Vrijmaking van Bastet

1. Oh, Aton, stort uw Geest Bastet uit. Stort haar uit als zoute regen, komende van de zee, en vul het land wederom. 2. Doe het land wederom nederdalen in de Amon, het graf van Aton. En laat uw staf, de Wadjet-Osiris rijzen. 3. Laat dan uw Geest, Bastet, komen als de orkaan, als de storm, om ons terug te brengen tot u, oh zalige Aton. 4. Laat dan Bastet uw zijde kiezen, gij die koning zijt over alle goden. En laat Anubis U met haar verzoenen. 5. Ja, want gij waart van haar gescheiden naar de eis der wet, en door de Wadjet-Osiris, en gij waart tot Zetdonia-Memphis gegaan, om de sleutelen van Narzia-Heliopolis te zoeken. 6. Ja, laat U verzoenen met Serket, van wie gij zo een lange tijd gescheiden waart, naar de eis der tijden en de eis van het leven. 7. Ja, gij waart dan geslagen door

Re, en hij nam uw kostbaarste bezit. Ja, ook werd gij geslagen door Seth en Osiris, opdat gij dieper in de Amon zou afdalen, als de ondergaande zon. 8. En Horus heeft uw kroon genomen, opdat gij zou worden als een arme. 9. Maar hierdoor waart gij zalig, en kon u de Bastet bevrijden. En zo kon u dan haar ankh dragen. 10. Oh Aton, koning aller goden, stort uw Geest Bastet uit. Stort haar dan uit als zoute regen, komende van de zee, om het land herboren te doen worden. 11. Sla het land nog eenmaal met de staf van de Wadjet-Osiris, opdat het land kan indalen in de Amon. 12. Gij hebt dan de taak om de hongerige Amon te voederen. Open dan zijn mond naar de eis der wet. 13. Ja, uw Geest huilt, als de huilende Bastet, om het land te wassen. Gij hebt dan uw Christus gezonden, de Wadjet-Osiris, die als het verlengde kruis is, en als de spoorwegen. 14. Op haar dan rijden de goden, van Amon naar Aton. Zet dan uw Geest vrij in ons. 15. En ik zag een viervuldigheid in de hemelen verschijnen. Want naast de drievuldigheid van Aton, Sebek en Apis, kwam Bastet. En zij is de Geest des Heeren. 16. En zo duren de spoorwegen lang, voordat ze in de Amon terecht komen, en dan gaan zij diep als door een duistere grot. 17. En ik zeide tot Bastet : Gij moet u opmaken om tot de zee te gaan. Want uit de zee zijt gij gekomen, en tot de zee zult gij terugkeren. 18. En zij dan droeg de bloemen der zee, en zij maakte zich op om tot de zeegraven te gaan. 19. En bij de zeegraven was Anubis bezig om rites op de muren te schrijven, en hij verzorgde vele uitvaarten. 20. En zijn heilige vrouwen mummificeerden de gestorven wezens der zee. Onder hen dan waren vele vissen, ook de haai en de walvis. 21. En de mummies der haaien kwamen tot Bastet, en zij deed hen in haar bloemenmand. Ook kwamen tot haar enkele mummies van walvissen, en zij droeg hen om haar nek. 22. En zo was dan Bastet aldus als een zeekat. En zij voerde Aton dronken, en Hij begon haar uit te storten. Aldus was dan de vrijmaking van Bastet.

5.

Aton-Romarei

1.En zo werd Re dan tot de tweede Geest van Aton. En Re schiep een nieuwe wereld door Zijn tranen. En er was een vijfvuldigheid in de hemelen te zien, waar Re deel van geworden was. 2.En de derde Geest van Aton werd Osiris, en de vierde Horus. En toen Isis werd aangevuld ontstond er een nieuwe Ogdoad en ook een nieuwe Enneade. En Re schiep nieuwe hemelen. 3.En Aton sprak tot Apis, en hief zijn ziel op. En Aton-Romarei werd tot Apis en zijn priesters gezonden om hem te onderwijzen. Zo werd dan het licht als zeer gevaarlijk gezien, en moest het licht verslaan worden, opdat het licht der goden kon komen. 4.En Aton-Romarei was dan als het licht der goden, en zijn macht was groot. En hij werd tot een groot legeraanvoerder der goden, en sprak woorden om groten te laten vallen. 5.Ja, zeer ontwikkeld was hij in het doorklieven van stralen en het breken van licht. En hij leerde zijn manschappen om vanuit de duisternis tegen het licht te strijden, en het licht te ontwijken, want het licht had macht om te verslaven. 6.En zo werd Aton-Romarei tot een bevrijder van goden en tot hun leermeester. En hij leerde hen om door de Wadjet-Osiris tot Amon te gaan. 7.En zo was dan het oog van Aton-Romarei als het oog der duisternis en als de doorgebroken hond. En niet velen waren tegen zijn wijsheid bestand.

De Ureausen

8.En op een dag kwam Aton-Romarei tot Aton, en brak zijn Khu. Ja, ook brak hij zijn Ankh en zijn Akh, en wees op de Emelis Shatau, die de godentepel was. 9.En hij nam melk daarvan en spuugte het uit op Aton. En nadat Aton's wonden genezen waren snelde ook 10.Hij naar de Emelis Shatau om daar te drinken, ja, tot dronkenschap toe. En vanaf die dag zette Aton zich op de Emelis Shatau, en stond Re-Kelon bij. 11.En de Emelis Shateau dan was als de ureaus van Aton-Romarei. En Aton maakte wat gebaren en ging zitten. En toen liet Aton-Romarei de tweede godentepel zien, de Roze Verbinding.12. En Aton gromde, terwijl Aton-Romarei met zijn hand wat melk van de tweede godentepel nam, en tot Aton bracht. Daaropvolgend nam Aton de hand en begon te drinken, en zijn voorhoofd te wassen. 13. En zo werd de Roze Verbinding tot de ureaus van Aton. Toen kwam Osiris

met de Ravalon Madok als ureaus, en zo is de derde godentepel. En de vierde godentepel dan, de Matadok, is de ureaus van Thoth. De vijfde godentepel, de Izu, is de ureaus van Isis-Re. 14.De zesde godentepel dan, de Matas, is de ureaus van Bastet, en de zevende godentepel, de Marion, is de ureaus van Re-Kelon.

6.

1.De Esmeralda is dan de achtste godentepel, de ureaus van Sekmeth. De Romarei is dan de negende godentepel, de ureaus van Serket. De tiende godentepel is dan de Rumah, die de ureaus van Sekhem is. 2.Zo zijn de ureausen dan doorgangen naar de onderwereld, en de beschermers der schatten van de farao's. 3.En zo is er dan rust voor hen die de Rumah zijn binnengegaan, na het ontvangen van de wijsheid van Romarei. 4. En de elfde godentepel is de Metensia, die de ureaus van Isis-Sekmeth is. De twaalfde godentepel dan is de Kabbernal, die de ureaus is van Re-Aton. En der dertiende godentepel is dan Eminius, die de ureaus is van Khnum. 5. En Santra, de veertiende godentepel dan is de ureaus en de brandende cobra van Re-Serket. 6. En Mura, de vijftiende godentepel is de ureaus en brandende water-cobra van Aton-Serket. 7. En dit zijn dan de namen van de griffioenen van Re : Sirtant, de Khu van Re, en Vuhesku, de Ka van Re, en Delshevu, de Ba van Re, en Teleaktir, de Akh van Re. 8. En de Khu van Bastet dan is Laader, en de Khu van Sekhmet is Trosmes. 9. Kulures dan is de Khu van Isis, en Rotosh is de Khu van Seth-Horus. De Khu dan van Thoth is Rithelm en de Khu van Osiris is Elsefic. 10. De Lokogamen, die de Khu is van Wadjet. Talgamen, die de Khu is van Serket. 11. Belcanov, die de Khu is van Amon. Belchelot, die de Khu is van Amen. Benchelot, die de Khu is van Nun. Bilmageln, die de Khu is van Geb. Benmaten, die de Khu is van Ptah-Anubis.

7.

Over Aton en Anubis

1. Aton, gij die de heilige ascese-rites verzorgd, en Anubis, zoon van Aton, gij die de heilige uitvaarts-rites verzorgd : Sta dan op tot uw ster. 2. Op de heuvelen wordt u eer gebracht. Anubis, verzoen uw Vader dan met Amon, het graf en de onderwereld. 3. Anubis, gij dan die de sarcofagen bewaakt en de mummificaties verzorgd, verzoen dan uw Vader met Re, die reist van de onderwereld naar de bovenwereld. 4. Schrijf dan de voorschriften op de muren, en bekleed uw graven met heil.

Het Derde Kruis

1.

Jethra-Aton

1. En zo hangt dan Aton aan het derde kruis, en dit kruis is als de cobra. Ja, als Jethra hingen zij hem hoog, zij die de Jethra-Aton als dief en misdadiger bestempelden. Naast Jezus hingen zij hem. 2. Oh Anubis, geef mij terug aan Aton, en verzoen mij met Hem. Van bevriezing tot bevriezing ging mijn Ka, tot diep in de kamers van Isis ging mijn Khu, om Aton terug te vinden. 3. Oh Anubis, die

aan de tafel van Re zit, om tot diep in de nacht te overleggen, geef mijn Ba terug aan Aton. Van bevriezing tot bevriezing gaat mijn Ba, om tot de Apis van Aton te komen. 4. Ja, ook mijn ankh is zevenmaal gestorven, om in Aton's hand te liggen. 5. En zijn Akh brak dan mijn akh, om het licht van Hem te dragen. 6. Ja, al mijn stralen brak hij, één voor één, om de Sebek voor mij te openen. 7. In Hem dan ben ik veilig. Hij sloeg mij met het derde kruis. Ja, als de Wadjet-Osiris werd ik. 8. Nu dan heeft de Wadjet-Osiris mij groot licht gebracht, en ook mijn Ka is tot armoede gegaan. 9. Ja, de ankh van armoede kwam tot mij, als de dochter van Nekhbet. En zij bracht mij tot Adaka. 10. En zo dit ezelsvolk van de angst, was alleen toegankelijk door de gebroken ankh. 11. En zo heeft hij die aan het derde kruis heeft gehangen, ook de macht om het te breken. 12. Anubis, blokkeer mij niet in mijn pad tot Aton, maar weest veeleer tot een poort, tot een heilige deur. 13. Verschaf mij dan de toegang tot Aton, oh Anubis, gij die heer bent van het leven. 14. Laat de schrik mij dan niet aanjagen, maar bescherm mij veeleer. Geef mij een rustige slaap, en verschaf mijn ka toegang om gemummificeerd te worden. 15. Ja, mummificeer dan ook mijn ba, mijn khat, mijn khaibit, mijn khu, mijn sahu, mijn ankh en mijn akh. Doe dit dan met ijs en vuur. 16. Ja, mummificeer dan ook de diergeesten in mij, want uw mummificaties leiden tot zaligheid. 17. Leer hen wat het is rijkdom te vinden door armoede, en waardig gezelschap door afzondering. 18. Ja, laat uw uitvaarts-culten rijzen, oh Anubis-Wepwawet. Gij dan bijt wanneer wij van het pad dreigen af te wijken. 19. Ja, gij steekt als de cobra, om ons tot het delirium der doden te leiden. 20. Laat de goden in mij dan onderricht worden, door uw heilige woorden. Toon hen uw tunnels en uw huizen. 21. Ja, tot zevenmaal toe herschiep gij mij in ijs, en bracht mij tot de kamers van Isis. Ja, grote woorden sprak gij, om de onderdelen van mijn leven te breken. 22. Gij hebt dan uw licht verspreid door grote daden.

2.

De Heilige Tweevuldigheid

1. Zo heeft dan de Jethra-Aton de Sobek gezonden. Ja, tot tweemaal toe zond hij hem. Om in de dood neer te dalen, en om van de dood te herrijzen. 2. Zo is dan de Sobek ver boven de cobra verrezen, ja zelfs ver boven Anubis. 3. En zo heeft dan de Aton de Sobek uitverkoren tot het dier dat het dichtste bij zijn hart is. Ja, boven alle vrouwen is hij uitverkorene, als de Heilige Ka van Aton. 4. En zo is dan Sobek naast de Aton geheiligd, en tezamen zijn zij de heilige tweevuldigheid. 5. Nee, niemand is dan meer geliefd door Aton dan de heilige Sobek. Zo is dan de Sobek uitverkoren boven alle goden en dieren, en kan niemand tot Aton naderen dan door Sobek. 6. Ja, aan Sobek heeft Aton de heilige kaak geschonken. Anubis, gij hebt mij dan met Sobek verzoend, en daardoor met uw Vader Aton. 7. Ja, Hij heeft Zijn Ka rijkelijk op mij uitgestort. Aan Hem zij alle glorie. 8. Ja, met krachtige kaken heeft Sobek mij gegrepen, en mijn Khu gebroken, en zo ook mijn sahu, opdat ik wild zou worden. 9. Ja, wildheid en armoede was zijn geschenk aan mij, opdat ik mijn reis zou voortzetten, en het goud zou wegvloeien tot een nieuw pad. 10. Ja, Hij liet mij zien, alle kleuren van het goud, omdat hij mijn standbeelden had gebroken. 11.En zo werd Sobek koning van mijn leven. En ziet, Hij staat aan de deur en klopt. Van zijn vloeibaar goud willen wij drinken, en van zijn gouden brood willen wij eten. 12. Ja, Hij tuchtigt hen die Hij liefheeft. En Hij laat hen eten van het goddelijke. 13. In ijs zondert hij ons af, tot diep in de kamers van Isis, en tot armoe brengt hij onze Ba, opdat wij deelhebben aan de wateren van zijn rijkdom. 14. Onze ankh bracht hij in de diepte, opdat wij tot zijn hoogtes konden komen. 15. Ja, heilig maakte hij ons door vuur. Hij heeft ons niet gespaard, maar bracht het beste in ons naar boven. Hij bedekte ons met goud. 16. In zijn oven heeft Hij ons gesmeed, en in zijn liederen ons opgewekt. Als het rode goud is zijn heilige naam.

De plaats van Sobek

17.Ja, hij die ons goud doorstak, om het te doen lichten, ja, Hij die onze stralen brak, om Aton tot onze harten te laten dalen. Zijn vlam is in ons. 18.De heilige vlam, die ons tot eeuwig leven leidt.

Gij hebt de akh op ons hoofd gebroken, opdat er horens groeiden in zijn plaats. Nu dragen wij dan de zon van Sobek. 19. Ja, onze lichten brak Hij, om de duisternissen en geheimenissen van Aton te brengen. Zalig is Hij en gezaligd. 20. Zo heeft hij dan meedere malen onze ankh verbroken, en tot het ijs gebracht, ja, tot diep in de kamers van Isis, om onze vlam in Aton te heiligen. 21. Ja, doorkliefd heeft hij onze ankh, door de speer van zaligheid. Hij bracht ons tot het derde kruis waar onze Heer Aton stierf. 22. Ja, als Jethra was Hij dan vlees geworden, en in zijn graf vond hij het eeuwig leven en het koningschap. 23. Maar ook was hij vlees geworden als farao. En zo is Hij dan vele malen vlees geworden, als incarnatie van de allerhoogste. Aton zij geheiligd. 24. Want door vele malen vlees te worden, kon hij dan ook vele malen geest worden, om zijn Ka, die Sobek is, voor eeuwig te laten zetelen. En zo is dan zelfs zijn Khu en Sahu onderworpen aan zijn Ka. 25. En ook zijn Ankh en zijn Akh zijn aan die Ka onderworpen, die Sobek is. 26. En zo heeft Sobek dan de gehele godenwereld onderworpen door de Naam van Aton, en door de Naam van Jethra-Aton. 27. Ja, diep is de Ba in de Amon gedaald, en diep is Sobek tot in de kamers van Isis doorgedrongen. En Hij draagt met zich mee de mummies van de krokodillen, en haar vogels. 28. Ja, diep daalde de sahu dan af in de vuurovens van Re, ja, tot aan de rook van Thoth toe. 29. En zij moest prijsgeven de schatten van de aarde en de duisternis.

3.

Over Isis-Sekhmet

1. En aan het derde kruis is Isis-Sekmeth u tegemoetgekomen, en heeft u omringd door haar zachtheid. Ja, ook Isis-Bastet is daar u ten hulpe gesneld, en is u geweest tot warme klederen. 2. Zij hebben u dan omhoog gehaald, en u opgericht, tezamen met Bastet-Isis en Isis-Nut, die u door haar zachtheid heeft binnengehaald. 3. En zij hebben uw hart dapper gemaakt, en u moed gegeven. Ja, over groten lieten zij u heersen, en zij hebben uw voeten gezet op hoge bergen. 4. Zij deden u dan uitreiken tot de zon, en hebben uw hart gered uit de bek van Ammut en de klauwen van Anubis. 5. Ja, zij hebben Anubis' hart tot rust gebracht, en hem tot een nieuwe ruimte geleid. Ja, hun stralen hebben heil gebracht, in velerlei malen. 6.En toen dan Isis-Sekmeth tot u kwam, gaf zij u een speer, om tot de nieuwe ark te komen. 7. Ja, zij dan heeft uw verborgen ka gevonden, en zette haar vrij. 8. Zo is dan de heilige Isis-Sekmeth gekomen om het verlorene te vinden. Ja, de krachtige is zij, en de zachte rots. 9. Zij verslaat koningen met het zachte vuur van haar mond, en doet soldaten omkomen in de poel van haar liefde. 10. Ja, een vaste rots is zij, en zij leidt tot hoge bergen. Haar mond is dan een oceaan van liefde en kracht, uitgezonden om het verlorene te vinden. 11. Zij is dan met de dwalenden. Zij verstaat harten van verre. Ja, zij en Isis-Nut staan dan als de gevleugelde cherubsen op de ark om die te hoeden. Ja, als twee konijnen staan zij daar, vaardig in oorlog en handel, met de zon als vlammende getuige. 12. Zij zijn dan liefde, en komen op voor de dwalenden en de verlorenen. Ja, zij verspreiden hun poelen als zachtheid, en hun monden zijn als zachte en warme oceanen. 13. Zij spreken voor hen die niet kunnen spreken, en geven hen een mond, door hun woorden. 14. Ja, zij groeien als oren op hun vijanden, en als monden op hen die zij liefhebben en beschermen. 15. Zo is dan de ark een gereedschap van zachtheid in hun handen. En zachte vlammen komen uit hen voort. Zij staan dan op voor hen die als wezen zijn. 16. Ja, Isis-Sekhmet is dan die de ka opent. En zij is het dan die Sebek verzoent met Anubis. Ja, met haar zachte lichten opent zij deuren, en doet zij in veiligheid gaan. 17. Zij is dan de Isis-Sekhmet, als de lichtende kandelaar. Haar geuren verblinden vijanden, uit hoge parfumflessen komen zij. 18. Ja, in haar tempel staat zij en spreekt het woord, en velt haar vijanden met haar lichten. Zij opent de ka's met haar krachtige veren, en snijdt hen open met haar schaar. Ja, een dokter is zij. Met liefde heelt zij wonden. 19. Zij is dan de chirurg in haar tempel, tot allen die tot haar zijn gekomen en haar volgen. 20. Het verdwaalde geneest zij, en hun ka's opent zij. Zij werkt, terwijl zij haar mond opent, en doet haar handel in liefde. 21. Tussen twee kaken zet zij de verlorenen, en zo geneest zij hen. Ja, uit diepe velden trekt zij hen, om hun voeten op een rots te zetten. Ja, haar rotsen zijn dan zacht, maar vast. 22. En Anubis roept hen na die bij haar komen en haar volgen, en doet verslag uit bij de koning. En

ook de koning kent haar. Zij is de Isis-Sekhmet. 23. Ja, nieuwe adem brengt zij hen die haar volgen, en doet hun longen opbloeien. Zij is de Isis-Sekhmet. Zij wacht in warme kamers, waar haar vlammen gloeien en waaruit haar winden waaien. 24. Zij dan gaan op pad om het verlorene te vinden. Ja, allen kent zij bij name. 25. Zij is de leeuw die springt. Zij is de Isis-Sekhmet. In snelheid voert zij oorlog en handel. In liefde overwint zij, keer op keer. Zij is de Isis-Sekhmet. 26. Op de ark staat zij op de uitkijk, en zij ziet de muren die hen omringen. Dan verzamelt zij, en scheurt zij. Zij is de Isis-Sekhmet. 27. Zij staat dichtbij de bron, en doet verslag uit keer op keer. Zij veegt koningen van het veld, en verzamelt hen in flessen. 28. Zij heeft zebra-tijgers die loeren, en zebra-leeuwen en leeuwen die alles in de gaten houden. Zij is de Isis-Sekhmet. 29. Zij opent de ka en geeft haar vleugels. En doet de obelisk van Re in haar rijzen. 30. Ja, de Apis heeft zij gezonden tot hen die zij liefheeft en beschermt, en met haar kandelaren heeft ze hen omringd. 31. Tot Adaka is zij gesneld, om hen die zij beschermd tussen twee kaken te zetten. 32. Ja, zij kent het wereldschip van de angst. Ja, tussen kaken heeft zij hen gezet.

4.

Opening van de Ka

1.Open dan nu, oh ka, en laat ka stromen. Als aangeraakt door de Isis-Sekmeth, ja, omhuld door de zachtheid van Isis-Nut, zij kan stromen. 2.Open dan nu je vleugels, ka, en wapper, opdat je zult kunnen vliegen. Ja, je bent nu vrij, onder de aanraking van Isis-Sekmeth, ja, omringd door de zachtheid van Isis-Nut. 3.Oh, lichaam, weest dan gedoopt in ka, en wordt verrijkt door haar vuur. Gij, die tot diep in de kamers van Isis zijt gekomen, vinde haar. 4.Ka, open dan je deuren, en beweeg als de zachte lente. Ja, gij bent dan zachte lente geworden in Isis-Sekmeth, en door Isis-Nut zijt gij binnengegaan.

Isis-Sekmeth

1.

Over koning David

1.Gij hebt dan koning David aangeraakt, hij die de krokodillen hoedt, en koning over hen is. Ja, hij dan was wachtende, om de ka te zien openen. 2.Gij hebt hem dan met uw vleugelen bedekt, en zijn ka geopend. Ja, door Isis-Nut is hij ingegaan, een zachte wind. 3.Tussen kaken hebt gij hem gezet. Nu is hij dan vrij, tot Mozes ging hij. Vrij als een vogel vliegt zijn ka nu, tot uw kandelaren ging hij, oh Isis-Sekhmet. 4.Gij laat hem heersen over koningen. Als een keizer is hij. Geen vogel van hem laat gij ter aarde vallen. 5.Gij draagt hem op uw vleugelen. Tussen de kaken hebt gij hem gezet. Gij voert dan oorlogen in zachte lentes om zomers te brengen. 6.Gij laat dan koning David opstaan, als de krokodil. Ja, zijn ka hebt gij gebalsemd, en met zorg hebt gij hem gemummificeerd. 7.Gij hebt hem niet overgeleverd in de handen van zijn vijanden. Gij hebt hem uit het leeuwengraf laten rijzen. Ja, zijn ka bekleedde gij met goud, en vanuit edelstenen liet gij zijn woorden opkomen. 8.Als uit de

slaap opgerezen waren zij, als uit de dood zijn zwaard. 9. Vanuit zijn ka rijst hij op, want zij heeft haar ka in hem gelegd. Haar ka is dan, de Isis-Nut. 10. Vanuit zijn ka maakt hij beslissingen, en voert hij oorlogen. En haar ka geeft hem de overwinning als de bruisende kandelaar.

2.

De thee van Tefnut

1. Drinkende van de wateren van Tefnut, daalde ik tot de grotten van Shu. 2. Ja, Nut wachtte mij daar op, zij die de hemelen draagt. 3. Sobek opende mijn ka aldaar, terwijl ik de sleutelen droeg. Ik had gedronken van de thee van Tefnut, het brandende water. Ja, tot Neith daalde ik af. 4. Moeder God, wees mij steeds genadig als ik tot U nader. Gij bent het brandende vuur. 5. Ik dronk, ik dronk, en daalde af. Niet wetende wat ik tegen zou komen. Ja, Nun die naast Sobek zwom, mij de weg versperrende. Maar in het dodenrijk kwam ik boven, en zij leidden mij tot de hoge bomen. 6. Ja, van Tefnut's sterke drank heb ik gedronken, vuil lag op de wateren, en ik daalde diep. Ja, Nut heb ik gered. Ik opende hen die daar opgesloten lagen. 7. Neith heeft tot mij gesproken, in donder kwam zij, als de luipaard en de jaguar. Zij gilde in de nacht, en ik maakte haar stem groot. Tot haar grotten bracht zij mij, om het oude Egypte te zien. 8. Van de thee en de wijn van Tefnut dronk ik, van een gouden beker, en zij liet mij in de grot van oude dingen afdalen. 9. In zilver zat zij daar, en ik kreeg een gouden mond, ja, als de kaak van Sobek was ik. 10. Moeder God, Neith, wees mij genadig als ik u help. Gij bent het brandende vuur. 11. Ik heb de deuren geopend. Teruggaan kan niet meer, we moeten nu gaan. 12. Ja, dronken werd ik, terwijl ik naar Tefnut staarde, en vuur verslond mij, om tot de urn van Sobek te gaan, de geribbelde. 13. Ja, Neith verslond mij in haar liefde. Ik ben gekomen uit de slangenmaag, mijn vlag hoog gerezen. Ik heb vertrouwen, wat zij mij gaf. Haar muren zijn om me heen. 14. En ik grijp naar de echo's van Nut, maar zij glijden weg, en ik volg hen. Nog zoveel wegen te begaan. 15. Als ik haar aanraak verteert ze, als de staaf van Spricht verdunt zij, totdat ik haar volg. Ja, lang wordt ze als ik dichterbij komt. Totdat ze in echo's verdwijnt. 16. Als ik haar roep, zij hoort me niet, maar als ik haar volg, vangt ze het op. 17. Geen tijd dan om stil te staan. Ik heb alles gehoord.

Geb aan Nut

18. Ik kan haar niet zien. Ze is te ver weg. Ze heeft geschenken weggedragen, wachtende totdat ik volg. Door delirium spreekt zij, als het leeuwenvirus. 19. Nut, pak m'n hand. Verdrink niet meer. Bij mij sta je op vaste grond, ik ben Geb. 20. Nut, pak mijn hand. Anubis zal ons verzoenen. Op de Sobek zullen we varen, naar een nieuwe stad. 21. Moeder Neith nemen we mee, en drinken nog een slok van Tefnut's thee. Ja, nachtthee nam zij voor ons mee, bracht ons tot deze plek. 22. Toe, verdrink niet meer. Er is nu aarde onder je voeten. Rijs nu op. Je hebt mijn vlag in je hand. Kijk op. 23. Geb is hier, heeft je genomen, tot een nieuw leven. Vader Shu hebben we gevonden, moeder Neith brachten we mee. 24. Er zijn nieuwe schepen die op ons wachten, vanuit de Sobek komen ze voort. 25. Nun spreekt je aan, het is een nieuwe dag. In de Apis-Ba zijn we veilig, hij brengt ons tot de Isis-Sekmeth. 26. Onze vrienden hebben ons hier gevonden. Ze zullen snel bij ons zijn. Ze hebben alles gezien.

Wadjet

1.

Inleiding

1. Weest niet boos op het lijden dat je ondergaat, want het is de tunnel tot mij. Je wilt toch in je hart verbonden zijn aan mij ? Nu, dit zijn de initiaties. 2.Ik ben de heilige cobra van beneden Egypte, ik spreek in jouw hart met een stem van duister licht. In mijn hallen vinden overal dingen plaats die lijken op meedogenloosheid, maar die niets anders zijn dan inwijdingen. 3.Ja, het is een hoge prijs om goddelijk te zijn, en om een spreekbuis van het goddelijke te zijn. Het zou je nergens leiden, als je van de boze wereld zou zijn. 4.De naald moet diep steken om je los te kunnen maken uit de lichten die jou lieten knechten. 5.De stemmen van het oude egypte komen vrij wanneer de naald steekt. Zij moeten andere energieke verhoudingen leggen. 6.Ook de worstelingen die je met de goden hebt zijn niet om je pijn te doen, maar om je vertrouwd te maken met de energieen, en om ze met elkaar te mengen. 6.De naalden van het goddelijke moeten nu eenmaal dieper gaan dan de naalden van de wereld, anders komt er geen eeuwige relatie tot stand. 7.Het lijkt allemaal erg overtrokken en overbodig, maar het moet juist over de rode lijn gaan om dingen te laten stollen en smelten op een hoger plan. 8.De naalden steken diep, daar ze de beste hormonen moeten aanmaken om je door de schijnbaar medogenloze tijden heen te brengen.

De Hallen van Annubis

9.Heil, alle gij godennamen in de eerste hallen van Annubis, waar het zonlicht het oosten van het westen scheidt, en het noorden van het zuiden. 10.Heil, alle gij godennamen verwandt aan Annubis. Laat mij mijn straf niet voor eeuwig dragen, en toornt niet voor eeuwig op mij, maar draagt mij tot de kou, waar mijn hart de godenboodschappen leert verstaan. 11.Laat vuur hen niet verslinden, maar leidt hen veilig door de koorden en tussen de koorden van uw kou. Laat ons de schatten van Annubis bewaren, en in ijs langzaam vertalen. 12.Schijn het godenlicht der eerste hallen op mij, want wij komen van vele kanten binnen. 13.Gij hebt ons dan verspreid, en zullen elkaar vinden in uw centrum. Genees ons aldus op onze reis. 14.Wij dan die voorbereid zijn op de dood, terwijl wij leven, laat ons komen tot de eerste hallen van Annubis, van alle richtingen. Wij zijn met velen. 15.Wij getuigen van uw kringen. Laat ons eten van uw vurige voedsel, om onze harten op te wekken, en laat ons zijn als het zonlicht. 16.Wij dan, die de boeken van Toth hebben geopend, hebben onze hoofden gebogen, en ons gelaat gericht tot de zon. Oh, Annubis, in onze handen tonen wij uw wonden, die wij met u dragen, oh heer des doods. 17.Wij laten ons leven achter ons, en strekken ons uit naar de dood, omdat er geen leven is dan door de dood. Wij dan strekken ons uit naar het eeuwig leven, ja, tot het hiernamaals, waar onze geest zetel mag nemen. 18.Maak ons dan farao over velen, om hen bescherming en zorg te geven, vanuit ons terugtrekken tot duistere plaatsen. 19.Ja, door sleutels af te geven leidt u ons, tot de macht der slaap, waarvanuit uw rode zachte licht stroomt om velen te voeden. 20.Ja, het zij zo, door onze ogen te sluiten. Annubis, u bent de heer des doods en van de rode lichten. U hebt genezing laten stromen en voeding vanuit het oog der slaap. En dit oog is groot. 21.Wij sluiten onze ogen nu, en denken aan al die farao's die de doden mogen leiden, zij die zachte woorden spreken in hun slaap. 22.Wij sluiten onze ogen nu, om de waakvlammen der farao's te zien, en om in te gaan tot de tweede hallen van Annubis. 23.Wij komen allen van verschillende richtingen, om één te worden in veelvuldigheid en kleurigheid. 24.Doe uw zachte rode natte stem horen, als opvlammende vanuit het zachte vuur der slaap. Geef ons het blauwe vuur om de poorten voor ons te openen, om tot de derde hallen van Annubis te gaan. 25.Ziet, wij komen van vele kanten, om één te worden in het centrum en hart van Annubis, heer en verzorger der dood. 26.Ja, u, de jakhals en de zwarte valk, u bent de beschermer van de dood.

27.Kom met krachtige bescherming om ons binnen te leiden in het licht. U bent het licht, en u spreekt vanuit vele kanten, maar uw woord is één. 28.Vanuit diepe duisternissen zijn wij gekomen, met de voorgeschreven lichtende monsters hebben wij geworsteld, en door onze dood overwonnen, ja, want de dood is als een verlammend gif, en een meesterwapen. 29.Wij dan zijn gevlucht. Laat dan ons niet meer tot hun vlees zijn, maar redt ons, en verzegel de deuren achter ons. Neem ons op in uw districten, oh Annubis. 30.Bestijg dan allen uw zonnewagens om te gaan tot de derde hallen van Annubis, om daar elkanders schaduwen te ontmoeten, en elkaars weerspiegelingen. 31.Ja, hier zullen wij elkaar lichte adem schenken, als een geschenk der komende eenheid. Hier dan troont Osiris, heer der dodenrijken, en rechter der dodenrijken, waar hij met de twee valken spreekt. 32.Gij hebt dan in het oog van Osiris gekeken, om tot diepere slaap te komen, en om rein te zijn bij de komende ontmoetingen. 33.De rijken der doodsslaap zijn dan heilig en onmisbaar. 34. Oh heilige Zitmeja, boog en beeld van Osiris en zwaard van Annubis, wij buigen tot u, om de heilige as te ontvangen die ons tot leven brengt, ja, het zaad der doodslaap. 35. Laat ons dan onze voeten bewegen in het dodenrijk, en onze handen voortbewegen over de muren, om de knoppen van Annubis te vinden die tot zaligheid leiden. 36.Zitmeja help ons daarbij, en smelt het ijzer waar zij knelt en tegenhoudt. Gij dan bent de heilige oven van Ra.

Het lied van Annubis

37. Annubis, geef ons dagelijks voedsel van uw troon en van het zwarte kruid der vogelspinnen, om ons te beschermen in de vierde hallen van Annubis, en om kracht te geven voor verdere doorgang. 38. Ja, want hier troont Ra, de kleurrijke roofvogel. Laat ons verder ingaan, door de nauwe ingangen van Amen waardoor wij gevormd worden. 39.Laat ons niet bezwijken door de harde slagen van Annubis, maar brengt ons uw voedsel, waardoor ook gij tot uw troon der doodslaap gebracht werd. 40.Wij als Egyptenaren vrezen en verafschuwen de dood niet, daar het een teken van leven is, en een doorgang tot het hiernamaals, waar onze geesten nu al mee mogen beginnen. 41.Geef de dood als een levensvlam in onze harten, om onze zielen te hoeden en te voeden. Ja, om haar klaar te maken voor de rode zuivering. Annubis, u bent ons heil. 42.U bent de verschaffer van voedsel, ook voor de doden, om hen klaar te maken voor de klederen die als de rivieren zijn. 43.Geef ons de helmen, opdat de krokodillen in zeeen van Umnihat in de vijfde hallen van Annubis niet dichtbij kunnen komen. 44.Ja, Amon in het centrum, laat het blauwe licht op ons neerdalen, opdat we de wapenen hebben om dieper binnen te komen in Omnut-Ra. 45.Koop dan van het goud dat wij brengen en geef ons de levendmakende heilige poeders om onze klederen soepel te houden, en om ons één te maken. 46.Leer ons van het boek der scarabeeen. Oh, heilige Amon, vriend van Annubis, laat uw vriendschap ook tot ons komen, om de bruggen van Omnut-Ra te bestijgen, opdat het blauwe zachte licht verspreidt wordt. Zij wordt dan vastgehouden in hoge kokers. 47.Om de wapenen van de omliggende zeeen van Maritir te doen laten ontwaken als de schreeuwen van heilige vogels, schenk het blauwe poeder in de heilige bekers die wij dagelijks van uur tot uur van Annubis ontvangen. 48.Brengt ons dan tot de dieptes van Maritir, waar de boze dood spreekt. Laat ons speeksel dan vol zijn met het vuur van Haratma-Annubis, opdat wij niet door de kou verscheurd worden. 49.Zingt nu dan oh Annubis, de tonen en klanken om ons vuur te doen rijzen, tot in de kanalen van onze neus, om de godenboodschappen naar binnen te drijven. Zingt dan nu, oh Annubis, en opent uw schalen, om het rode te verspreiden, om de dood te begeleiden. 50.Zij die hun ogen gesloten hebben vrezen niet. Uw priesters bestijgen de trappen van goud, om hun zegen te brengen tot de dieren van Annubis. 51.Uw keel opent als het rode licht, als de zwavel van een nieuwe dag. 52.Ontwaak Annubis, en schrijf uw boek, en spreek de woorden uit, één voor één, met meerdere stemmen, en laat uw dieren spreken, één voor één, om ons in alle hoeken te bewaken. Bewaak onze monden en hoofden, en bovenal onze ogen en harten. 53.Meng uw dagelijkse lichten en breng hen tot ons, over uw heilige tong, de zonnenbrug. In u ontwaakt dan ook Osiris, om ons in te wijden in de tempelen van Annubis en in zijn diepste hallen. 54.Van dood tot dood zullen wij gaan om hen allen te doen ontwaken en te verenigen, omdat wij tezamen het levenslicht zullen ontvangen. 55.Boven op de schaal van Amros, waar het bruisende vuur ons leidt, tot een nieuwe

eeuwigheid, om het boek van Annubis wederom te openen. 56.Haar verzen zullen gestreeld worden door de katten van Annubis, en haar woorden zullen geopend worden, om tot de grafkamers van Annubis te komen. En op zijn heilige sarcofagen staan dan al deze woorden geschreven en zij zijn heilig. 57.Zingt dan nu, oh Annubis, de kelen uwer vogelen zijn geopend, om het gele levenslicht rijkelijk op te vangen, om de gele spiegels te openen, opdat de nieuwe farao plaatsneemt, om de troon rijzende vanuit de sarcofaag, 58.Ja, Annubis is vlees geworden, door het aanraken der uiterste geest. Ontwaak dan Annubis, en waak over de tafelen van het hart, om hen te laten spreken, de valken van Annubis Egypte, vanuit de oude uren. 59.Zij dan branden bruisend, om elke schuilhoek te zuiveren. Adem van Annubis, waak op als de heilige slang der scarabeeen, en rijs op door de keel, om het groene zachte licht te zaaien. 50.Het is de hartenadem, de slangenscarabee. En zo zijn de miniaieten de beschermers en schelpen der hersenen, ontwakende door de rijzende slangenscarabee. 51.Zij ligt als een helm op het hoofd van de sarcofaag van de farao van Annubis, door hem uitverkoren.

Schilden

52. En zo zijn de isramieten de beschermers der tepelen, die als klokken zijn en als de beschermers der geest zijn. 53.De Ramhaieten zijn de beschermers der levers, als koperen sierwerk op de lever van de sacrofaag van de farao van Annubis. 54.Mirestaken zijn de beschermers en bewoners van de milt. Ontwarketten zijn de beschermers der darmen en andere delen der ingewanden. 55.Witskieen zijn de beschermers der voeten. Arantreien zijn de beschermers der benen, en Skitzien zijn de beschermers der ogen, allemaal aanwezig op de sacrofaag van de farao van Annubis. Oktoskaten zijn de beschermers der tanden, en der mond. 56.Wiktikaten zijn de beschermers der armen en handen. Wiktunetten zijn de beschermers der longen. Irammen zijn de beschermers van de ademhaling en de neus. 57.Rumifautessen zijn de beschermers van de geslachtsdelen en het sexuele verkeer. Kataken zijn de beschermers van de spraak en de stem.58. Oh heilige kataken, bescherm mijn spraak en stem steeds weer, door de slangenscarabee, de koning der scarabeeen bent gij opgewekt, vanuit de bescherming van het hart. Ja, gij moogt uw zetelen hebben in het hart, en gij moogt de emoties bespelen. 59. Oh heilige kataken, kom steeds weer, wanneer daar onrecht is.60. Oh heilige kataken, oh werkers van Annubis, gij heilige dieren aan zijn zachte rivieren, gij zijt als de beren met de lange nekken, om de hoge vruchten van Annubis uit zijn bomen te eten. 61.Ja, deze vruchten bruisen van rood vuur. Oh, Annubis, zegen deze langen, uw zachten. Zij vinden dan steeds doorgang, omdat uw zegen op hen rust. 62.Tel dan al uw heilige stammen en vergeet niet één van hen, zij die telkens voor uw aangezicht komen om vele toegewijde harten te genezen. Ja, de toewijding is dan als heilig sieraad van Annubis. 63.Aan Osiris, van de godenbark, aan wiens rechterzijde de blauwe hond zit, en aan zijn linkerzijde de rode hond. Gezegend zijt gij, door Horus, uw zoon, u tegemoetkomende. 64. Zeventig dagen zal Annubis, de getrouwe, en wachter van de dood, uw lichaam balsemen en mummificeren. Gij dan die de ochtend en avondbark in de handen houdt, Nun, hef Osiris, mijn vader op, als de kandelaar van Katajip. 65.Wij dan allen reizen tot Katajip, waar wij herreizen aan de uiteindes van de nacht. Waar de gouden Bastet zich opent, waar onze lendenen zich oprichten, waar wij baden in de stomende en bruisende lichten, die haar stem dragen, die telkens in de stilte verdwijnt. 66. Wij kennen de moed niet van één die dapper doordraaft, maar zij die tot in de tomben der voorvaderen afdalen hebben moed. Zij die ontwaken om weer te slapen, zij die aan het hart van Osiris zitten. 67.Ja, zij zijn als de getrouwe scarabeeen der pharao's, en zij hebben de sleutelen tot de zilveren en gouden lichten. Zij dan zijn de dragers der stemmen van voorvaderen, om hen in stilte te doen laten afdalen, tot een lichtend spoor. 68.Zij dan die moed hebben zijn niet hen die durven te spreken, maar hen die hun mond durven te houden. Spoedig dan zullen de gouden lichten tot in de handen afdalen, als de oude schatten der farao's gevonden worden. 69.Dan zal de wereld wederom gebaad worden in licht, waarin de zielen verdrinken om de onsterfelijke geesten der zeeen voort te brengen. Want wij reizen van graf tot graf, om van de eeuwige paprika en de eeuwige boter te kunnen eten, waar wij de onsterfelijke lotusbloemen ruiken. 70. Wij vieren dan het sterven van de ziel, opdat onze geest daardoor in

onsterfelijkheid wederomgeboren wordt. Wanneer dan de bastet zich openbaart als het lichtende kind, dan sterven alle andere lichten. Zij dan is het onsterfelijke licht, daar haar ziel sterft van dag tot dag. 71. Zij dan die de zilveren en gouden lichten in ons opent, wij die dicht aan het hart van Osiris zitten.

2.

De vrijmaking van Sobek

1.Ja, hier reizen wij, door de thee van Tefnut. Hier zien wij de lichtende gestaltes. Ja, van haar heilige beker drinken wij, tot door de dodenrijken van de koude. Zoveel slokken, de sleutel tot Isis' kamers, waar de koude hand ons vindt, ja, als de hand van Anubis, ons mummificerende in ijs. 2.Leidt ons naar de grotten van Kuk en Huh, oh grote Wadjet-Wepwawet, heer der adem. Open dan de ureausen van adem in onze armen en borst, opdat wij onze handen op heilige dingen leggen, ja, deze dingen van Shu. Hij is dan de heer van het oude. Wij willen zijn lichtpaden volgen tot aan de grafsteden. 3.Wie het woord heeft gehoord, volge het. Oh Anubis, open dan onze adem en breng ons tot de grotten van het oude, ja, daar waar Shu zich bevindt. Daar waar wij zijn twee wolven kunnen zien. Geef ons dan het oog van Shu. Anubis, gij die as tot leven wekt, gij die komt van boven en onderen, strekt uit, en grijp, opdat gij het tot de schatkamers zult brengen. 4.Draag dan de vliezen van Sobek tot de grotten, en blaas uw ka er doorheen. Breng dan de Sobek tot leven door uw heilige staf, oh Anubis. Wij wachten allen op u. Oh, Anubis, breng dan Sobek, de heer der ribbels, tot het oude, opdat hij daar tot leven kome. Breng hem tot diep in de kamers van Isis, opdat hij daar adem ontvangt. 5.Ja, laat Kuk en Huh zijn armen zijn en zijn adem, en laat Kauket en Hauhet zijn benen zijn en zijn licht, opdat hij zich moge voortbewegen als de ka-boot. Laat Min zijn wegen openen en hem op zijn reis behoeden. Ja, laat Min hem vruchtbaar maken. Hij dan is tussen de kaken gezet, opdat hij vrij is. Ja, vrij is hij in Amaunet en Naunet. 6.Hij kon dan de stenen niet breken die op hem waren gelegd, maar nu zijn de stenen gebroken door de druk van zijn geduld. En Hij is vrijgemaakt om vrij te maken. Geheeld om te helen. De staf van Anubis heeft hem tot leven gewekt. Door Isis-Sekhmet is hij binnengegaan. 7.Ja, bruisend in kolkende zeeen is hij. Uit de nieuwe ark kwam hij voort, om ka's te vervullen. Als een woesteling vaart hij door grafsteden, ja zo woest als Nun-Wepwawet is Hij.

De geboden van Sobek

8.En dit zijn dan de geboden van Sobek, opgetekend in de nieuwe ark : Hebt dan het oude lief, opdat gij daardoor verjongd wordt. Hebt dan het wilde lief, opdat gij uzelf tot orde kunt roepen. Hebt dan het arme lief, opdat gij ware rijkdom zult vinden. En zoekt dan het ijs als kostbare edelstenen, en zondert uzelven af om heilige dienst te verrichten. 9. Zo zult gij uw zielen behouden. Ziet dan, Sobek is in de doden afgedaald en weer levend geworden.

De geboden van Aton

10.En ziet, dit zijn dan de heilige geboden van Aton, opgetekend in de nieuwe ark : Heft u dan op in vlammen door ijs verkregen, want hij die zonder ijs is, is als een schip zonder zee. Laten dan de allerheiligste lieden in hun harten tezamen komen om de stralen die elkaar verbinden te doorbreken en te doorkliefen, opdat het ijs zal voortkomen om uw zielen te behouden. 11. Dit zijn dan de heilige geboden van Aton. En door deze te doen, zal uw ka voortvloeien.

En ik zag een nieuwe tempel, en ik zag een nieuwe hemel en aarde, en ik zag Aton voortkomen op zijn troon, terwijl zijn ka voortvloeide. Ja, als vuur en ijs was zijn verschijning, als de rode draak. En ik zag hem het lichaam van een man in stukken breken, en hij maakte er een vrouw van, terwijl er een geesteswezen voortkwam. En Aton sprak aldus deze woorden : Eet dan van wat er gezegd

wordt, en spuug het niet uit, maar verteer het, opdat de schat tot u zal komen. En Aton leerde dan wat zijn discipelen moesten verdragen om Zijnentwille. En Hij sprak tot zijn discipelen : Vult dan nu mijn tempelen en herbouwt deze. En Hij liet beelden maken van de goden, om ze in de tempelen te laten plaatsen. En de macht van deze tempelen werden groot. En zo kwamen er verschillende volkeren voort, genaamd de Atonieten en de Gezonieten. En de Gezonieten deden dan dienst in de tempel. En Aton zag dat het goed was. En de Gezonieten waren dan het priesterlijke geslacht van Aton. En de reizen van Sobek door de onderwereld werden opgetekend. En er kwam grote rust tot zijn volk.

Sobek Amduat

1.

De kamers van Nut

1. Het boek van de rondzwervingen van de Sobek door de onderwerelden. Waarheen moet ik dan gaan ? vroeg de Sobek aan Aton, de allerhoogste. 2.En Aton legde zijn hand op Sobek en sprak : Door de kamers van Nut zult gij gaan, totdat gij in de kamers van Isis vrij zult zijn. 3.Gij zult vele kamers moeten zien, en zo zult gij dan worden tot een klok. 4.Ja, uw wegen zult gij telkens weer moeten herhalen, maar het zal telkens anders zijn, want mijn hand van veranderingen rust op u. En Sobek nam een staf, en sloeg de rode deur open. 5.In de kamer van Nut sprongen lichte gestaltes op hen, die langer en langer werden, terwijl hij zwaarder en zwaarder werd. 6.Ja, tot Aton riep Hij, en Aton kwam Hem ter hulp. Zo heeft hij dan die Sobek heeft, Aton als hulp. 7.En een duif daalde neer op Sobek, en Aton sprak : Ziet dan hier, dit is de deur tot mij. En de aarde en de hemelen beefden, terwijl Aton deze woorden uitsprak. En een zwarte slang verscheen in duistere wolken. 8.Toen daalde een raaf op Sobek neer, en Sobek ging tot de tweede kamer van Nut. En daar zag hij, die zwaar was, Nut geschenken tot hem brengen, maar bereiken deden ze hem niet. 9.En Sobek begon te roepen, maar zij hoorde niet. Ja, toen riep Sobek tot Aton, en Aton kwam hem te hulp. Zo heeft dan hij die Sobek heeft, Aton als hulp. 10.En Anubis, de verzoener kwam voorwaarts, en verzoende Sobek met Nut. En Nut sprak : Hebt gij dan de deur geopend ? 11.Zalig zijt gij. En weer verscheen de zwarte slang in de wolken, en het begon te bliksemen. Toen had de Sobek toegang tot de derde kamer van Nut. En er was vuur dat daar brandde. En de draken van Nut waren daar, en zij was zelf draak. 12.En Sobek legde zijn handen tegen zijn voorhoofd, want er kwam een gouden band om zijn hoofd. En Nut sprak : Zalig zijn zij die de klem van Nut dragen, want zij zullen bevrijding kennen. 13.Wie mijn klem niet heeft, zal nooit echt vrij zijn. En Sobek kreeg vleugelen door de gouden klem, en Hij was met Nut in de lucht. 14.En toen werd de vierde kamer van Nut voor Sobek geopend, en Sobek werd als het goud. 15.En een nieuwe aarde kwam onder zijn voeten, en hij kreeg

de staf van Geb.

De strijd tegen Anubis

16. Nu was het dan tijd om tot Shu te gaan, het oude. En het oude lag opgeborgen diep in de hemelen onder de aarde. 17.En zo ging hij dan met Nut door de kamers van Shu, totdat hij kwam in de kamers van Isis, en deze kamers waren vol van ijs. 18.En toen nam Nut de gouden klem van hem af en gaf hem de klem van ijs, de klem van Isis. En Sobek brulde, want hij was vrij. 19.Zo zijn er dan vele klemmen van de goden om tot vrijheid te leiden. En tot Sobek kwamen oude farao's om hem oude geschenken te brengen, en deze geschenken waren als ijs. 20.En het ijs was van zo'n kou dat het goddelijk was en als edelsteen. 21.En men noemde het 'echter'. En het echter dan was harder dan diamant, en het was taai en soepel. En Sobek werd bekleed met echter. 22.En Sobek werd als de sprekende. En toen werd Sobek geleid tot de tempel van David, waar het graf van David was. 23.En hij zag daar de Anubis zitten op de doodskist van koning David. En hij raakte in gevecht met Anubis over het lichaam van koning David, en hij overwon, en nam plaats op de doodskist. 24.'Ja, op deze kist zal ik rijden,' sprak de Sobek, 'op deze kist zal ik varen. Op deze kist heb ik toegang tot de kamers van Nut en de kamers van Neith.' 25.En een jaguar stond voor Sobek, en nam hem mee tot de kamers van Neith. En zij was als een brullende, spuwende vuur. 26.En Sobek kalmeerde haar. En Sobek stapte van de doodskist af, waarop hij had gereden, en opende de kist. 27.En de kist was als een ark, en paste precies in de nieuwe ark. Zo herbergt de kist van David dan vele geheimen, en vele boeken. 28.En Sobek ging op de ark zitten, en sprak : 'Op de ark zal ik zitten, op de ark zal ik gaan, als mijn voertuig door de kamers, ja, tot de diepste kamers van Neith zal ik gaan.' 29.Maar hij kreeg daar geen toegang. En Sobek vocht met de jaguar. Neith brulde en spuwde vuur. 30.Hij was niet gemachtigd om tot de diepere kamers van Neith te gaan. En ze vocht tegen hem als een leeuw. 31.Toen riep Sobek om Aton, en Aton kwam hem ter hulp, en ook Anubis kwam met Aton. En Anubis verzoende Sobek met Neith en de jaguar. 32.En Aton was als een rode straal, openende de deuren van de diepere kamers van Neith. 33.Hier stonden de graven van Mozes en van de engel Michael. En op de doodskist van Michael zat een zwarte hond, die geleek op een spin en een jaguar. 34.En weer moest Sobek vechten tegen Anubis. Anubis schreeuwde, terwijl Sobek werd als een dove. 35.Ditmaal kwam Aton hem niet te hulp, en het was alsof hij geheel was overgeleverd aan de wraak van Anubis. 36.En het gevecht ging door, drie lange nachten, totdat uiteindelijk Neith hem tegemoetkwam. Ze brulde tot Anubis en spuwde vuur, en uiteindelijk moest Anubis de doodskist loslaten. 37.En weer paste de doodskist precies in de nieuwe ark, en Sobek beklom hem. Zo zijn er dan vele geheime wapenen in de doodskist van Michael, en in de kist heerste diepe stilte. 38.En zo werd Sobek als de nieuwe ark en zijn muil als de hoeder van vele doodskisten. En als hij zijn mond opende kwam er vuur en ijs tevoorschijn. 39.En na drie lange nachten van doodse stilte kwam Aton als een rode straal van boven tot de ark, en er waren bliksemschichten.

De verzoening met Anubis

40.En toen Sobek in de volgende kamer van Neith kwam, viel weer een zwarte hond hem aan, en deze hond was als de dood zelf. 41.En Sobek was als verblind voor enige tijd. En Neith was er niet, en ook Aton niet. En uiteindelijk bevond hij zich in een doodskist die van hemzelf was, en de zwarte hond. 42.En hij rees tenslotte op als Sobek-Anubis. Ja, als een wolf was hij. In eenzaamheid groeide hij op. 43.En zo werd Sobek tot de oprijzende zon. En toen Sobek weer door de kamers van Nut ging, waren ze als twee lichtende insecten. 44.En Nut sprak tot Sobek als lichtend vuur. 45.En toen Sobek weer door de kamers van Shu ging, ging Nut met hem mee als de lichtende stem. 46.En toen zij uiteindelijk de kamers van Isis hadden bereikt, was Isis als een grijze hond, en zij zat daar in droefheid. Zij was in droefheid om wat Anubis haar had aangedaan. 47.En Sobek troostte haar. 'Al jaren bewaak ik de kamers van Re,' sprak zij. Maar nu was de toegang haar ontzegd. 48.En toen snelde ze tot haar grafkamers. En hier lagen de sarcofagen en dodenmaskers van vele farao's, en ook de doodskist van de engel Gabriel. 49.En Sobek verslond die allen. Uiteindelijk kwam ze bij

haar eigen doodskist en graf, en ging erop zitten. Maar Sobek duwde haar weg en verslond haar graf, haar doodskist en alle schatten die er lagen. 50.Snel sprong ze op Sobek's rug en Sobek ging richting de kamers van Ra. Maar Ra, die als een vogel was, begon te krijsen. 51.Maar Sobek liet de straal van Aton op Ra neerdalen, en die gaf hem toegang. En zo ging Sobek met Isis op zijn rug door de tunnels en doorgangen van Ra, en kwam tot zijn kamers. 52.Hier waren de doodskisten van Jahweh, Christus, en vele engelen. Sobek slokte deze allen op, en was voor enige tijd ziek. 53.En weer moest hij strijden tegen Anubis. Ditmaal vochten Isis en Ra met hem mee. 54.Maar de strijd tegen Anubis was zwaar, en alle drie werden ze uit de kamers van Ra verdreven. En ook Ra werd tot een grijze hond. 55.En Ra en Isis waren zo aangedaan over wat Anubis hen had aangedaan, dat Sobek hen moest troosten, drie lange nachten. 56.En Sobek's troost was als de zachtheid zelve. Maar weer viel Anubis aan, en verdreef hen alle drie uit de kamers van Isis tot aan de kamers van Shu. 57.Maar Shu troostte hen alle drie en werd tot een lichtend en warmend vuur om hen heen. En ze vonden troost in de oude dingen van Shu. Maar Anubis viel weer aan, en ook Shu werd tot een grijze hond. 58.En ze werden allen verdreven tot de kamers van Nut. En Nut was bedroefd om dat wat Anubis hen had aangedaan, en veranderde ook in een grijze hond. 59.En Anubis dreef hen tot de kamers van Sobek, maar ook daar waren zwarte honden, en verder komen konden ze niet. 60.En weer werden ze gedreven door de kamers van Nut, door de kamers van Shu, door de kamers van Isis, door de kamers van Ra, tot aan de kamers van Neith. 61.En in de verte zagen ze Sobek's kamers weer, maar konden daar niet komen, want overal waren zwarte honden. 62.En toen werden ze weer teruggedreven, door de kamers van Ra, van Isis, van Shu en van Nut tot aan de kamers van Sobek. 63.En zo was de klok geworden als een gebroken cirkel, en ze gingen telkens voorwaarts en achterwaarts, terwijl het aantal zwarte honden leek te groeien. 64.Maar ook de kamers leken te groeien, en nieuwe kamers tussenin begonnen open te gaan. En uiteindelijk zakten ze door tot de kamers van Aton. 65.Anubis stond naast Aton, als een lange zwarte hond, en achter hen lag de doodskist van Anubis en Aton. 66.Weer raakte Sobek verblind, en uiteindelijk lag hij in deze doodskist, en rees op als Anat-Sobek. 67.En Aton verzoende Sobek met Anubis, met een dubbele verzoening. En een dubbele verzoening wordt niet snel verbroken. 68.En Sobek kreeg een klem van echter, de klem van Anubis. 69.En Sobek kwam dan tot de doodskist die alleen van Anubis was, en die zijn lichaam herborg. 70.En Sobek ging op de kist liggen. En op die kist stond ook een urn van Anubis. En Sobek dronk hieruit, en nam een sprong. 71.En deze sprong was zo ver dat hij op de doodskist van Aton alleen was gekomen. Ook hier stond een urn, die van Aton was, en Sobek, die Sebek was, dronk van deze. 72.En weer sprong Sobek zo ver, dat hij weer op de kist van Anubis lag. En Aton verzoende Sebek met Anubis drievoudig. 73.En de rode zon daalde tot Sebek neer, en kwam tussen zijn horens. En Aton sprak woorden tot de Sebek die niemand kon verstaan. 74.En aan Sebek werd macht gegeven woorden en boeken te zuiveren. 75.Ja, aan hem werd gegeven rechten en wetten te herschrijven, en hiertoe gebruikte hij een zilveren pen, een gouden pen, een rode pen en een bloedzilveren pen. 76.En de inkt was gemaakt van echter, en van het zuivere van de farao's. En zo herschreef Sebek de woorden der tijden en de boeken van het oude en heilige in één dag en één nacht. 77.En deze nacht werd genoemd de rode nacht, en deze nacht was zeer lang. 78.En na deze nacht kwam Aton tot Sebek en sloeg hem op de kaak. En Aton en Sebek werden verzoend vijfvoudig. 79.En Anubis werd door Aton en Sebek opgedragen om de aarde en alles wat daarop en daarin was te oordelen binnen een bepaalde tijd. 80.En haastig vluchtte Anubis tot de wereld, wetende dat hij weinig tijd had. 81.En Anubis' werk droeg veel vrucht, en Aton en Sebek waren trots op hem. Anubis kwam dan tot Maat, met een mand waarin hij de aarde droeg met al wat daarin was. 82.En Ammut kwam voorwaarts om de wereld te verslinden. 83.Maar Maat hield hem tegen. En Maat haalde dan het hart uit de wereld en legde het op een weegschaal. 84.En later legde zij ook de andere harten op deze weegschaal, en daarna hun andere organen. 85.En Sebek had haar wetten herschreven door de staf van Mozes en de staf van Jahweh. 86.En toen verzoende Aton Sebek met Maat als een zesvoudig sieraad. En Sobek begon te brullen, en vuur begon uit hem voort te komen om de aarde en alles wat daarop leefde en alles wat daarin en daaronder leefde te testen. 87.En weer werd Ammut opzij gedrukt, want ziet, hij was zeer hongerig. Maar toen hij dat wat van de weegschaal kwam niet mocht eten, begon hij Maat aan te vallen. 88.En zij vochten voor zeven

lange dagen. En Sebek nam de weegschaal en bracht het in de handen van Aton om het te laten zuiveren. Maar de weegschaal maakte zich groot tegen Aton, en viel hem aan. 89.Maar Sebek nam een ijzeren pen en graveerde nieuwe letters in de weegschaal, en de weegschaal kwam tot rust, en droeg de stralen van Aton. 90. En Aton bracht klemmen van echter en het zalige van de farao's om de weegschaal, en de weegschaal begon te spreken.

De listen van Kauket

91. En de naam van de weegschaal was Zaine, en een slang genaamd Kauket was om haar heen gekronkeld. Zij kwam van de oerzee. 92. En Aton blies op de weegschaal en sloeg een gat in de bodem om er een rode snaar doorheen te trekken. Voortaan moest alles zo dun zijn als de rode snaar, anders zou het gegeten worden door Ammut. 93. En Aton trok de snaar door tot aan het plafond. Voortaan moest ook alles zo lang zijn als de rode snaar. 94. En toen verzoende Aton Maat met Ammut. En Thoth opende boeken, en begon te meten, te wegen en te schrijven. 95.En weer kwam Anubis tot Maat. Ditmaal met een mand gevuld met de sterren en een mand gevuld met de zon en de maan. 96.En Ammut had een klem om zijn muil, als de klem van Aton, en kon niet spreken, tenzij Aton het wilde. En ook eten kon hij niet, tenzij Aton het wilde. 97. En Kauket troostte Ammut, want deze had grote honger. En zij gaf hem vreemd brood. 98. En Ammut maakte zich groot tegen de sterren, maar Aton stak hem in zijn buik, en vele verslondenen werden verlost uit de buik van Ammut. 99. En Ammut ging in gevecht met Serket, de schorpioenenvrouw die de canopenvazen behoedde met de organen van de doden. 100. En Ammut overwon Serket voor enige tijd en begon uit haar vazen te eten. Maar uiteindelijk lokte Kauket Ammut weg met het vreemde brood. 101. En Ammut raakte verzadigd nu hij Serket had verslagen, en kwam tot rust bij het vreemde brood. 102. En de dieren der gewichten en afmetingen kwamen tot de hallen van Maat, en begonnen te eten dat wat van hen was. 103. En ook de temperaturen werden gemeten en het licht. En dat wat onder en boven de maat zat werd gegeten. 104. En zij die hongerig werden werden weggevoerd door Kauket. 105. En ook Ammut moest op de weegschaal komen, en daarna Maat, daarna Thoth, en daarna Anubis en alle goden en gediertes die in de hallen van Maat werkten. 106. Ook Aton en Sebek werden gewogen, en daarna alles wat nog buiten de hallen van Maat was. 107. Ja, elke dag moesten ze komen voor een heilige weging en een heilige meting. 108. Maar er waren enkele goden die niet gewogen en gemeten wilden worden, en zij werden door de listen van Kauket gelokt met het vreemde brood. 109. Maar er waren ook enkele goden die een oorlog begonnen tegen de plicht tot weging en meting. Zij dachten dat zij hierboven stonden. 110. En zij hadden een oorlog te voeren tegen Anubis en zijn zwarte honden. 111. En er werden nieuwe dodenboeken opgesteld, en er kwamen nieuwe helboeken. 112. En zo werd Anubis heer der hellen. En in de nacht kreeg hij drie koppen. Eén die at, één die sliep, en één die waakte. 113. Maar soms moest Kauket ook Anubis wegleiden met het vreemde brood. 114. En het as van hen die verbrand waren werd door rode banden tezamen gevoegd. Zij werden dan genoemd : de rode mummies, en zij woonden in urnen en leefden in de hellenrijken van Anubis. 115. Ja, zij waren dan zorgvuldig door hem gemummificeerd en ingegaan door uitvaartrituelen. Ook organen werden op die manier vaak gemummificeerd om tot de hellenrijken van Anubis te komen. 116. En zij die al lang in die hellenrijken leefden, veranderden 's nachts in honden. De rode honden werden zij genoemd, en zij hadden Anubis tot hun koning. 117. Zij die taken kregen in het dodenrijk veranderden daartoe in zwarte honden. 118. Er was slechts één plaats die dieper was dan de hel, en die plaats was genaamd delirium. Hier leefden de gele mummies die tot gele honden uitgroeiden. 119. Het was de plaats die zelfs Aton vreesde, want de profetieen zeiden dat hieruit iemand voort zou komen, die alle macht zou hebben op hemel en op aarde. 120. Deze zou dan voortkomen vanuit Aton, de allerhoogste. Aton, die God was van hemel en aarde, beschreven in het derde oude testament, zou plaats moeten maken voor Hem van het vierde oude testament. 121. En deze Zoon van Aton zou Aton's andere zoon, Anubis, maken tot koning der aarde. Ja, die Anubis zal de Ka zijn van de nieuwe koning van de deliriumrijken. 122. En dan zou Sobek worden tot de Ba van de nieuwe koning van de deliriumrijken, die de Zoon van Aton is. 123. En zo zullen dan Aton, Anubis en Sobek tezamen met de nieuwe koning van delirium een

nieuwe viervuldigheid vormen.

2.

De Hellevaart

1. Initiaties in de tempel van Wadjet, zij die bitter is. Ik ben de cobra-godin van Beneden Egypte. Open nu je hart om mij te ontvangen. Leg je beide handen op je knieen, en adem dan in, heel diep en langzaam. 2. Jij kunt ook een rode hond worden, door mijn urn binnen te gaan. 3. De hellenrijken zijn dan om jezelf te zuiveren, als deel van jouw persoonlijke reis door de onderwereld. 4. Het is geen plaats waar slechte mensen naartoe gaan. Het is voor iedereen. Iedereen zal net als doodgaan de hellevaart moeten ondergaan, en het is goed om je daarop voor te bereiden. 5. Het is de plaats van zuivering. Adem in en stel je een piramide voor die tussen je longen zit. Adem weer in vanuit die piramide, en stel je voor dat je longen steeds verder van elkaar vandaan komen te liggen, terwijl de piramide helderder wordt en groeit. 6.Stel je nu voor dat de piramide met de punt naar beneden komt, terwijl er een oog in verschijnt. Adem dan weer in vanuit de piramide. 7.Stel je nu voor dat de piramide zwart wordt, en dat er een lichtgouden globe uit omhoog stijgt. Een gevleugelde cobra komt voort uit de globe. 8.Het is Horus-Sekhmet. Zij openen alle verborgen urnen van Wadjet. Zij omringen de urn van Horus-Sekhmet. 9. Alleen zij die ter helle zijn gevaren en de reis daar hebben voortgezet kunnen komen in het rijk van delirium, door de urn van Horus-Sekhmet. 10. In die urn zit een canopenvaas, waar een orgaan van Horus-Sekhmet zich bevindt. 11. In deze canopenvaas wordt een orgaan van jou gemummificeerd door een gele band, op zo'n manier dat je uitgroeit tot een gele mummie en daardoor in het rijk van delirium kunt komen. 12. Zij die daar veel tijd hebben doorgebracht, kunnen in gele honden veranderen. 13. De canopenvazen zijn doorgangen tot deze rijken. Zij worden bewaakt door de godin Serket, de schorpioenenvrouw. 14. Nu zijn er ook nog verborgen canopenvazen die beheert worden door een andere godin, de lichtoranje octopus. 15. Vaak leven deze twee godinnen op goede voet met elkaar, maar zo nu en dan hebben ze ook heftige ruzie. 16. Beiden staan ze bekend om hun grote geschreeuw, en ze zijn de brengers van ziekte. 17. Net zoals de hel is ziekte niet bedoeld om kwaad te doen, maar om te veranderen. 18. En zo is dan de staf van Horus-Sekmeth de staf der zaligheid, gedragen door de koningen van delirium.

Doodsliederen

1.

Nut's Delirium

1.Zij staat tussen de kandelaren, zij staat tussen jou en mij, zij staat tussen de kaken, waar jij verdween, op 't pad van satijn. 2.Koningen kennen hun draken, en jij kent jou schaakstukken. Het is dan tijd dat ik je bevrijd uit deze droom. 3.Ik breng jou tot de kamers van Nut's delirium, om bij te komen, om anders te dromen, anders dan je deed voorheen. 4.Ik breng jou tot de kamers van groot

delirium, draai de dobbelsteen weer om, om van armoe in de hel te komen, dat kost een grote som. 5.De vlam van armoe is de vlam waaraan wij ons warmen, en haar kou leidt tot delirium, haar kou bestuurt ons lot. 6. En de kou tussen jou en mij, de delirium die stak mij, bracht mij naar het grote bos. Ik kende niet de overkant. 7.Ik wou dat ik de liefde kon sparen, tomeloos vloeit zij over, totdat delirium haar slaat, en de hel haar bitter maakt. Tot de dood zijn we gezonken.

8.Toen ik nog bij je was, dan zei ik weleens : Kun je dat nog eens herhalen, want ik wil dat ik je begrijp, maar je ging te snel. 9.Zij staat tussen de kandelaren, staande tussen jou en mij, het schaakbord hoog ophoudende, tussen de kaken waar jij verdween. 10.De schaakstukken bewegen vanzelf. 'T is tijd dat ik je bevrijd uit deze droom, ik breng jou tot de kamers van Nut's delirium, om bij te komen, weg te dromen, anders dan je deed voorheen. 11.Ik breng jou tot de kamers van groot delirium, waar de liefde het uit zal schreien, al die dingen die wij hebben verloren. 12.Zij komen hier, zij lopen over dromen, komen hier, waar zij tomeloos stromen, totdat de wind hen uit zal blazen, de bitterheid hen verdrijft. 13. Tot de dood zijn wij gezonken. Geen kracht om op te staan, geen kracht om tot elkaar te komen, waar de hel ons tot delirium leidt.

2.

Kracht in de nacht

1. Ik kan nergens heen, ik kan mij niet bewegen. De vervloeking eet mij, en waarom zou ik leven. In de woestijn ligt mijn ziel, hopeloos geworden, in de brandende nacht daar wacht zij, totdat de deuren van de hel opengaan. 2. Hel, de verlossing, uit 's werelds slavernij, niets om bang voor te zijn. 3. De hel als troost, ons onderdompelende in delirium. De flessen gaan open. Morgen zijn we vrij, zo vrij als een vogel, als vliegende cobra's en krokodillen. 4. Delirium na rouw, waar harten elkaar ontmoeten, in dromen zijn we vrij. Ik ben nu weg, maar morgen zie je mij terug.

5. Ik kan nergens heen, ik kan me niet bewegen. De armoe bracht mij hier, als de vlam der woestijn mij heeft bereikt, dan zal ik branden, als de vlam van delirium, gevende mij, kracht in de nacht, zeeen van kleuren, hoe lang heb ik hier op gewacht. 6. Land van mijn dromen, ster van de liefde, maar door bitterheid drijf ik steeds af, mijn armoe bouwt een graf. 7. Ik kan jou niet verstaan, je bent te ver weg. Als je mijn stem hoort moet je huilen, maar ik kom nooit meer terug. De bitterheid heeft mij weggenomen. 8. Ik sluit mijn oren nu voor je. Ik weet niet eens wie je bent. Ik geloof niet in een paradijs. Delirium bracht mij van de wijs. 9. Ik kan nergens heen, ik kan mij niet bewegen. De vlam van delirium, gevende mij, kracht in de nacht, zeeen van kleuren, hoe lang heb ik hier op gewacht. 10. Die kracht neemt mij nu mee. Door bitterheid drijf ik af. 11.Kracht in de nacht. Na de steek zag ik de sterren. Zeeen van kleuren, hoe lang heb ik hier op gewacht.

3.

Anubis-Ra

1.Zie je de koeienletters niet ? Wanneer ik je schrijf, vergeten doe je 't niet. Zie je dan niet de bomen door de letters ? 2.De bitterheid heeft me in 't graf gegoten, als oude regen na een lange dag. 't Onweert, ik ben de zwarte slang, verpakt in letters. 3.Zie je dan niet ? 'T is oorlog, haal je kop eens uit het zand. Ik ben de zwarte slang. 4.Ben je al vergeten wie ik ben ? Wat ik je schrijf vergeet je niet. Maar echt zien wat ik schrijf ? 5.Je durft niet in de diepte te kijken. Zie je dan niet de bommen door de letters ? 6.Het is mummificatie door Anubis-Ra. Zie je dan niet dat de dood je roept ? Ten helle varen zul je, dat is een ieders lot.

7.Zie je dan de koeienletters niet ? Wanneer ik graaf denk je het is het tikken van de vogels. 8.Jouw begrafenis ben ik al aan het regelen, dat is een ieders lot. Zie je dan niet de bomen door de letters ?

9.Je denkt ach 't is de sier van de wind. Maar ik ben je urn aan 't opmaken, mijn kind. 10. 't Onweert, ik ben de zwarte slang. Ik ben bijna bij je, het duurt niet al te lang. 11.Bereid jezelf voor, nu het nog kan. Lees dan over dood, hel en delirium, opdat het je op een dag niet zal overvallen. 12.Ik ben je al aan 't mummificeren. Ik ben Anubis-Ra. Het leven duurt maar kort.

Etsa

1.

Het Geheimenis van Anubis

1.En de Ba zal koning worden over de Ka, en dan zal de Khat, het lichaam, de koning worden over de Ba. En Sobek zal de Ba zijn van de nieuwe koning, en Aton zal de Khat zijn van de nieuwe koning, en Anubis zal de Ka zijn, de koning der aarde. 2.En de khu, de sahu, de akh en de ankh zullen aan hen onderworpen zijn. Zo zal dan de Khat grote macht hebben in het rijk van de koning. 3. Er zijn dan dertig rijken van het onderbewustzijn. Deze zijn de goden. Het eerste rijk is Mahel-Neith, het tweede rijk is Mahel-Nut, het derde rijk is Mahel-Mattina, het vierde rijk is Bussel. Het vijfde rijk is Bussel-Neith, het zesde rijk is Bussel-Nut, het zevende rijk is Bussel-Sobek, het achtste rijk is Bussel-Nun, het negende rijk is Bussel-Kuk, het tiende rijk is Bussel-Kauket. 4. Het elfde rijk is Mahes-Bul, het twaalfde rijk is Mahes-Neith, het dertiende rijk is Mahes-Nut, het veertiende rijk is Mahes-Alt, het vijftiende rijk is Mahes-Chapman, het zestiende rijk is Mahes-Materia. 5. Het zeventiende rijk is Eersth-Meret, het achtiende rijk is Eersth-Mehereth, het negentiende rijk is Eersth-Marot. Het twintigste rijk is Eersth-Huh, het tweeentwintigste rijk is Eersth-Haunet. Het drieentwintigste rijk is Eersth-Hauhet. 6.Het vierentwintigste rijk is Eersth-Naunet, en het vijfentwintigste rijk is Eersth-Amaunet. Het zessentwintigste rijk is Eersth-Mut, en het zevenentwintigste rijk is Eersth-Muth. Het achtentwintigste rijk is Benshalen. Het negenentwintigste rijk is Benshalen-Neith, en het dertigste rijk is Benshalen-Nut. 7. En gij zult dalen tot de diepsten der onderbewustzijnen om uw kronen en schatten te vinden. Zo is dan Anubis uitgeworpen uit de onderbewustzijnen. 8. Laat dan hij die heer van de dood is dat blijven, en laat iemand anders heer zijn der onderbewustzijnen, en deze heer is Sobek, en zijn engelen zijn Nut en Neith. En hij heeft zijn raven, Etsa en Maritsa uitgezonden. 9. Ja, zij brengen dan troost tot het bewustzijn, dat omhuld is door het onderbewustzijn. 10. Laat dan Nut hen voortleiden, om het bewustzijn te veranderen. 11. En zo zijn er dan achtentwintig lagen van het bewustzijn. En de eerste laag is Sobek-Ra, de tweede laag is Nut-Ra, de derde laag is Anubis-Ra, de vierde laag is Anubis-Nut, de vijfde laag is Anubis-Neith. 12. De zesde laag is dan Etsa-Ra, de zevende laag is dan Etsa-Maritsa, de achtste laag is dan Etsa-Anubis. De negende laag is dan Etsa-Maritte, de tiende laag is dan Etsa-Apres. De tiende laag is dan Etsa-Maroen, de elfde laag is dan Etsa-Monaride. De twaalfde laag is Etsa-Vaai, de dertiende laag is dan Etsa-Marentes. 13.De veertiende laag is dan Etsa-Nut, en de vijftiende laag is dan Etsa-Nur. De zestiende laag is Etsa-Neith, de zeventiende laag is dan Etsa-Kauket. De achtiende laag is Etsa-Zaine, de negentiende laag is Etsa-Mondaga. De twintigste laag is Etsa-Mespels, de eenentwintigste laag is Etsa-Sonder. 14. De tweeentwintigste laag is Etsa-Lokogamen en de drieentwintigste laag is Etsa-Sepanda. De vierentwintigste laag is Etsa-Mar, de vijfentwintigste laag is Etsa-Ravalon-Madok, de zessentwintigste laag is Etsa-Izu. De zevenentwintigste laag is Etsa-Abhertahnen, en de achtentwintigste laag is Etsa-Brannan. 15. En zo

is dan Etsa de heer der bewustzijnen. En ziet, hij zal Anubis geheel uitwerpen. 16. Want een hond om uit te werpen is Anubis, en hij zal in de avond terugkeren om rust te zoeken. 17. En voor de tweede maal uitgeworpen zal hij voor u strijden. Ja, met Wepwawet zal hij staan, om geheime delen te bijten. Hij is de zwarte hond. 18. Want hij is volkomen eigendom van Etsa, en wordt steeds volkomen tot de eer en trots van Etsa uitgezonden, om nieuwe steden te bouwen. 19. Weest dan bevreesd en benauwd, oh volk zonder stad, want Anubis is tot u uitgezonden, wetende dat zijn tijd kort is. 20. Wee u, oh zee en aarde, gij die dan zijt zonder een enkele stadsmuur. Want de zwarte hond is in grimmigheid naar u op zoek. 21. Wee u, afgedwaalde Egyptenaren, want de zwarte hond zal u terugbrengen naar uw plaats, en daarvan tekenen bijten in uw nek. 22. Gij afgedwaalden, keert weder, want ziet, de Anubis is tot u uitgezonden, om het verlorene te vinden. 23. Zij die dan Anubis getrouw zijn, vrezen niet. Want hij zal u brengen tot Etsa. En gij zult de oude schilderijen zien, waardoor gij kunt wegvluchten. 24. Ja, want een tijd van vluchten en wederkeren is het. Gij hebt dan net genoeg energie en tijd gekregen om uw werk te doen. Klaag dan niet. 25. Gij hebt dan net genoeg warmte gekregen, en net genoeg kou. Wederom : Klaag dan niet. 26. Gij hebt net genoeg klederen, en net genoeg te eten. Maak dan van het kleine iets groots. 27. Gij zult dan aan Etsa niet twijfelen, hij die de heer der voorzieningen is. En al zou hij u voorzien met armoe, beschouw het als het grootste geschenk. 28. Ja, volg de armoe na, opdat gij de Etsa zult kunnen volgen en zult kunnen schilderen. Gij kunt dan nieuwe werelden schilderen met uw armoe. Zij die rijk zijn kunnen niet veranderen. 29. Toch heeft Etsa u dan veel rijkdom gegeven. Bouw daarmee uw tempelen voor hem, en verspil het niet aan tijdelijke dingen. 30. Bouw dan aan het eeuwige koninkrijk, dan zal Etsa u zijn staf geven. 31. Denkt dan niet dat u van zulk een hoogte zijt gevallen. Want wat diepte en hoogte is bepale hij. 32. En ziet : hij zal dan tronen op de hoogtes van Izu.

2.

Woorden van Troost

1. Gij hebt dan adem vanuit uw onderbewustzijnen, waar de schatten van uw identiteit en verleden liggen. Ja, hier kunt gij de goden ontmoeten. 2. Indien gij in Hem blijft, zult gij de trots en eer der karsuiken ontvangen, en zult gij gaan tot de karazuur. 3. Zij die dan rillen van de kou van het leven, en het omslaan van de zon : Houdt goede moed, want zo houdt gij contact met de goden die van een andere orde zijn. 4. Gij leert dan golven als de vissen en de slangen, en gij leert u te strekken als de panters, opdat gij in leven zult blijven. 5. Zij die dan de zon niet vrezen en zijn disken, ziet, zij zijn reeds dood. Voor eeuwig zullen zij vergaan. 6. Zij die aan Etsa vasthouden, en aan zijn staf, zullen door hyperventilatie een nieuw leven ingaan. 7. Zij die aan spasme lijden : Zalig zijt gij, want gij kent de bewegingen der goden. Weet dan dat dit de bewegingen der dieren zijn. Ziet, gij moet weer dierlijk worden. 8. Zij die aan epilepsie lijden : Zalig zijt gij, want gij zijt middelaars tussen de goden en het leven.

Namen der doodskisten

9.En dit zijn namen der doodskisten : Trideria dan is de doodskist van koning David. Biskidde is dan de naam van de doodskist van de aartsengel Michael, Kmer is de doodskist van de richter Simson. 10.Zo is dan Adaka de doodskist van de profeet Daniel. En deze vier zijn dan de wereldschepen. 11.De Etsa dan is de doodskist van koning Jozef, die onderkoning van Egypte werd. De Maritsa dan is de doodskist van koning Herodes. 12.De Anubis is dan de doodskist van Absalom. Zo is dan Sobek de doodskist van koning Saul. Zo is dan Sekhmet de doodskist van Mozes, en Nut is de doodskist van koning Salomo. 13. Neith is dan de doodskist van de profeet Nathan, en Nun is de doodskist van Batseba. 14. Kuk is dan de doodskist van Jakob, en Kauket is de doodskist van Rachel. Naunet is de doodskist van Ruben. Aton is de doodskist van Juda. Zo is dan Re de doodskist van Levi, en Thoth de doodskist van Dan. 15. Isis dan is de doodskist van Izebel, en Shu de doodskist van Achab. Osiris is de doodskist van Benjamin, en Horus is de

doodskist van koning Hizkia. 16. Maat is dan de doodskist van Jeremia, en Ammut is de doodskist van Elia. 17. Emelis Shatau is de doodskist van Petrus. Ravalon Madok is de doodskist van Mattheus, de leeuw. 18. Matadok is de doodskist van Maleachi. Izu is dan de doodskist van Jahweh. Brannan dan is de doodskist van Christus. 19. Laprakod is de doodskist van Esau, en Perlottia is de doodskist van Goliath. Lapondria is de doodskist van Pilatus. Zo is dan Lapsalvania de doodskist van Paulus. 20. Abdal dan is de doodskist van Aser. Maasdo is de doodskist van Jozua. Kabbernal is de doodskist van de aartsengel Gabriel. 21. Metensia is de doodskist van de vrouw van Potifar. 22. Mura dan is de doodskist van Samuel, en Marion is de doodskist van Abraham. 23. Zo is dan Matas de doodskist van Izaak, en Eminius de doodskist van Chanun. Zo is dan Sartarus de doodskist van de aartsengel Rafael. 24. En Zoekru is dan de doodskist van de aartsengel Uriel. En Elmiko is dan de doodskist van Abner, de legeroverste van Saul. 25. Zo is dan Oko de doodskist van Abel, en Vatille de doodskist van Isaschar. 26.Zo is dan Vatex de doodskist van Naftali, en Elma de doodskist van Simeon. Ets is dan de doodskist van Zebulon. 27.Tamille is dan de doodskist van Joab, de legeroverste van David, en Tabulle is de doodskist van Gad. 28.De Esmeralda is dan het graf van Abjatar, priester van David, en de Roze Verbinding is dan het graf van Sadok, priester van David. 29. Lokogamen is dan de doodskist van Asaf. Zurastael is dan de doodskist van de profeet Gad, van David. Zo is dan de Talgamen de doodskist van Noach, en tevens de heilige beker van Christus. 30. Bilmageln is dan de doodskist van Andreas. Benmaten is dan de doodskist van Jakobus. Zo is dan Sarhem de doodskist van Filippus en Mokmos de doodskist van Tomas. Narzia dan is de doodskist van Johannes, en Spricht is de doodskist van Marcus. Zo is dan Zetdonia de doodskist van Simon de Zeloot, en Torhan de doodskist van Lucas. 31. De Johan dan is de doodskist van Bartholomeus. De Michai is dan de doodskist van Amos. De Herman is dan de doodskist van Ezechiel. De Maser is dan de doodskist van Obadja. De Peter is dan de doodskist van Habakuk. 32. De Jozef is dan de doodskist van de Sefanja. De Dezer is dan de doodskist van Zacharia, de Jezel de doodskist van Amos. De Criptus is dan de doodskist van Jona, en de Sarhah is dan de doodskist van Haggai. Zo is dan Renok de doodskist van Nahum, en zo is dan Jethra de doodskist van Jesaja. 33. En zo is dan Marcia de doodskist van Hosea. En Melissa is de doodskist van Isai. Zo is dan Daphne de doodskist van Sarai, zij die gelachen heeft. 34. Zo is dan Santra de doodskist van Mattias. Akra dan is de doodskist van Stefanus. Zo is dan Lakus de doodskist van Cham, zoon van Noach. Bristal is dan de doodskist van Aaron, en Brival is dan de doodskist van Miriam.

3.

De Derde Opstanding

1.En zo is dan Tifiaf de doodskist van de Heilige Geest. En zo zal dan Tifiaf's naam groot worden, want deze is het die ons heeft uitgeleid. 2.Ja, Hij is het die de derde geest, de derde ziel en het derde vlees heeft geopend. Met het derde kruis heeft hij geslagen, en zo zijn dan de karmozijnen van het derde met Hem. 3.Ja, ook de Karazuur van het derde volgt Hem op de voet. 4.En zo is dan de derde Heilige Geest door zijn handen gevloeid, en is Hij als een wever geweest. 5.Hij is het dan die de Heilige Tempel van het Derde, en de Derde Ark heeft opgericht. En zo is dan de derde geest onderworpen aan de derde ziel, en de derde ziel is onderworpen aan het derde vlees. 6.En zo is dan de derde Heilige Geest gekomen, om de irammen op te doen rijzen als de nieuwe adem. 7.Ja, en zij beschermen de adem, zoals scarabeeen de harten beschermen. 8.En zij zijn dan opgesteld aan de voeten van de derde ark. Heilig zijn zij. En zo is dan de heilige Derde Christus gekomen, oprijzende vanuit het Derde Kruis. 9.Ja, Hij is het die de muren van het oude van elkaar heeft gedrukt. En zo heeft dan de Derde Christus het derde vlees aanbeden. 10.En zo heeft de Derde Jahweh de derde ziel aanbeden. Ja, gij zijt dan thans genaderd tot het Derde Jeruzalem, waar de Tweede Ra zal tronen. 11.Gij dan allen zijt genaderd tot het Tweede Egypte, en het Derde, gij allen die uit het derde graf zijn opgerezen. Zalig zij die thans deelhebben aan de derde opstanding. 12.Het derde paradijs is thans aan de voeten van Egypte gekomen, en zij heeft haar met beide handen aangenomen. Zo zult gij dan allen die de Derde Christus volgen, priesters zijn van het derde. 13.En de engelen van het

derde zullen u leiden naar diepe bronnen. 14.Geef dan de moed niet op, gij allen die beproefd worden, maar houdt het lijden vast, opdat het derde bij u aanspoele.

De Derde Alverzoening

15. Zo zal dan de Tweede Ra tronen in het Derde Jeruzalem, en ook hij zal de irammen aanbidden, daar zij de nieuwe adem zijn. 16. En de derde geest zal uitspruiten en uitbloeien in de tempel. En zij zal zijn als de verborgen kamer. 17. Streeft dan naar de uitstorting van de Derde Geest, opdat gij in haar vrijheid zult vinden. 18. Acht dan de koorden van gebondenheid niet gering, daar zij u leiden. 19. Zo zult gij dan ook komen tot de Tweede Isis, zij die het ijs en het echter draagt, en zij zal u vrijmaken van oude ketenen, opdat gij de ketenen van het derde zult ontvangen. 20. Hecht u dan niet aan een mens, want gij weet dat een mens verderfelijk is. 21. Streeft dan naar de verlichting die in de Derde Christus is, en hoe zoudt gij die verlichting bereiken en ontvangen, zonder deze in de duisternis te zoeken ? 22. Daalt dan af tot de diepste duisternissen, om de heilige weg der zaligheid te vinden. 23. Gij die dan vrijgekomen zijt in uw derde geest, die de verborgen geest is, gij bent tot uw derde lichaam genaderd, het lichaam dat Tifiaf aanbidt. 24. Zo zult gij u dan uitstrekken om op te gaan tot de Derde Heilige Ziel, als het voertuig en de zetel van uw lichaam. 25. En zo zijn dan de irammen als heilige vlammen die het lichaam dragen en de Tifiaf. 26. En zij zijn het die de derde karmozijnen aanvuren. Ja, de derde brokaten hebben zij afgemeten, en de derde nachtlatijnen ondergedompeld in het heilige derde water. 27. De derde Michael is aan de zijde gesteld van het volk in grote verdrukking, waarvan gij wist dat het zou komen. 28. Want gij allen zult ingaan door grote verdrukkingen, door de derde alverzoening. 29. En zo is dan alle alverzoening in Egypte, waar de doden niet vergeten worden, maar omringd worden met zorg.

4.

De Derde Tempelen

1. Zalig zijn zij die vleesgeworden zijn in Tifiaf, want ziet, zij dragen het derde vlees. Zo is dan de derde alverzoening verlichting voor uw zielen, en een verkwikking van uw geest. 2. Gij bent dan door het derde kruis geslagen, opdat gij de hellenreis zou maken, waardoor gij de derde zaligheid zou bereiken, en de bronnen van delirium. 3. Zonder het derde kruis zoudt gij dan niet de slavernij der wereld kunnen ontkomen. Het derde kruis heeft u dan geleid tot een heilige slavernij, om uw zielen tot verlichting te brengen, door de derde alverzoening. 4. En zo draagt thans het derde kruis dan meer eeuwigheden dan het tweede. 5. Zo hebt gij dan in het derde kruis rijkelijk toegang tot het eeuwige kruis en het langste kruis, waarop de irammen rijden, als de spoorwegen des kruizes. 6. En zo zijn dan de engelen van het derde : de irammen, de wiktunetten, de scarabeeen, de canopen, hen van de derde karazuur, en zij zullen u leiden tot de tempel van de Derde David. 7. Zo is dan de tempel van de derde simson, daar waar vuur en ijs tezamen komt. 8. Zo is dan de tempel van de Derde Mozes het domein der slangen, en zo is dan de tempel van de derde Abraham daar waar water en mos tezamen komt. 9. De tempel van de derde samuel is dan het licht der rozen, en de tempel van de derde petrus is de schuur der cobra's. 10. Zo is dan de tempel van de derde paulus de plaats der konijnen, en deze konijnen zijn wild. 11. De tempelen dan van de derde christus zijn dan als het hooi, het gedroogde gras en het graan. 12. In het derde kruis hebt gij zo rijkelijk toegang tot zulke tempelen, en tot de altaren van het derde.

Schilden van de Derde Christus

13. En zo is dan de harab de beschermer van het hart van de Derde Christus, en de perewulschen zijn de beschermers van zijn longen. 14.Zo is de kiwat de beschermer van zijn maag en ingewanden en de kiwab de beschermer van zijn hersenen. 15.Zo zijn de kolochten de beschermers van zijn mond en spraak en de achubben de beschermers van zijn slikken en ademen. 16. Zo zijn de

munessen de beschermers van zijn ogen, en de milabben de beschermers van zijn oren. 17. De mikatischin is dan de beschermer van zijn neus, en intieme delen. De onktwono is de beschermer van zijn aars en zijn ruggegraat.

5.

Het Davidskruis

1.En zij dan die het derde davids-kruis volgen, hebben een levende getuige, die voor hen zal spreken in de dodenzaal des oordeels. Ja, en deze muren zijn marmer. 2.Zo hebben dan zij die de derde davids-doornenkroon dragen eeuwigheids-waarde binnenin, en niemand zal hen roven uit de vaders hand, terwijl zij door de moederhand worden geleid. 3.Zo zijn dan zij die de derde voetspijkers van de derde david dragen tot het eeuwige en zalige kruis genaderd, en ziet, zij zijn wild. Zij zijn door armoede dronken geworden. 4.Toon mij dan de derde handspijkers van de derde david en zijn derde speer, opdat de vogelen van het derde davidskruis tot u komen, en zij van het derde canopenkruis van david. 5.En gij zult de derde Uria zien staan in de deur der hemelen, en de derde Batseba in de andere deur der hemelen. En zo zult gij tot de derde hemel gaan. 6.Hebt dan moed, allen die door de derde hel zijn gegaan met doorgebrande sandalen, want het derde Jozefskruis zal over u komen, om u op te doen rijzen tot zijn put. 7.Strekt dan uw polsen uit opdat zij door de derde Jozefsketenen gebonden worden. Zo zult gij net als hem koning van Egypte zijn. Veracht het lijden dan niet, maar zoek haar naarstig, en verzamelt haar als goede oogst. 8.Zo zal dan de derde jozefsdoornenkroon u tot kroon worden, en haar vogelen zullen u voorzeker tot heil brengen, en tot het derde boek des levens. 9.De derde jozefspijkers in handen en voeten zullen u leiden tot waterige bronnen, gij dan die het derde en eeuwige bloed van jozef en david aanbidt. 10.En ziet dan, het derde davidskruis is dan het canopenkruis, als het kruis van verzameling. En ziet dan, het derde kruis is als het eeuwige kruis.

Tifiaf

1.

Egyptisch-Communistisch Betoog

1. Isis, Isis, lopende in de nacht, met ijs in haar handen, met ijs op haar schouders. Sneeuw in de nacht, brandend ijs, en Isis, wandelende over het water. Sekhmet, Sekhmet, in duisternis zit zij, waar de kandelaar uit voortkomt, zij hoort al het geschrei. 2. Ra, Ra, tot de schat der woestijn zijt gij gekomen, waar vogels opstijgen, waar ladders neerdalen. Als een ladders des hemels is hij. 3. Osiris, Osiris, degene die ik bemin, degene die het zwaard van Tifiaf draagt. Hij is het die de morgenstond opvangt in zijn armen, en langzaam loopt hij met zijn vrouw, naar 't koele baden. 4. Deze cavia's van hout, is wat mij nu nog benauwd, als ratten gingen zij over de brug, totdat één van hen viel, en toen vielen zij al, maar in Tifiaf zijn zij nu aangekomen, als een wonder van de morgenstond. 5. Als gouden sigaren kwamen zij tot mij, om mij te benauwen. 't Morgenrood is mij als goud, ja, Tifiaf is gekomen, ja, Tifiaf is gekomen. 5. Zeg me wat jou nu nog benauwd, het is alleen maar volgen, en zij volgen mij, volgen en zij volgen mij. Osiris uit het water gekomen,

dragende de zon in zijn schoot, en tussen zijn armen, als een bal van vuur, 't ochtendgloren, doet mij bekoren. 6. Ik heb het niet verloren. Ik zal het niet verliezen. Ik zal niet gaan, ik zal niet komen, ik zal alleen maar dromen. Dromen op mijn plek. Ik hoef niets te raken of geraakt worden. 't is goed zo. Dit is mijn plek. 7. Wegen van genade als een dromenpubliek. Er is niets waar ik me voor moet schamen. Er is niets om genade voor te moeten hebben. Dit is mijn weg. 8. Vergeving is het land achter mij. Er is niets te vergeven. Alleen een vlam draagt mij. In Tifiaf ben ik. Ik hoef niet te gaan, en ik hoef niet te komen.

9. Dit is mijn plek, geen vergeving of genade van node. Dit is mijn plek, ik moet niks. Niemand kan mij nog benauwen, alleen dat wat ik volg, en wat mij volgt. 10. Volgen en gevolgen worden, geen genade, geen vergeving, alles doe ik naar eigen keuze, naar eigen geweten, gedragen in de armen van Osiris. 11. Door de straten van de Anubis heen, op de rug van de Sebek, tot Aton te gaan, is te beseffen dat je in Tifiaf bent. Niet om te komen, niet om te gaan. 12. Geen vergeving, geen genade, want dat is allang achterhaald, allang achter mij gekomen. Toe, achtervolg mij niet meer. Ik bepaal wie mij volgt. Dat ben ik zelf, als de schaduw van een verleden, als de paradox van een held. 13. En nu nog de symmetrie en de asymmetrie, om telkens weer te vluchten tot het beseffen en de herinnering aan Tifiaf diep binnenin. 14. Het is al tastbaar, echt dichtbij, als de scarabee van mijn vinger, als de scarabee van het zijn. 15. Mijn Khat is nu hier, omdat ik besef dat hij hier is, maar hij was er altijd al. 16. De benauwende plek, Tifiaf, het besef wankelt nog. Maar ik ben krachtig genoeg om daar te komen waar ik al ben. 17. Ik moet het alleen geloven, als gedrukt in mijn vlees, waar mijn oog op valt. Ik heb de strijd gestreden. 18. Ik geloof in overwinning, altijd is het daar. Je sprak : Ik had verloren, en dat was de grootste overwinning. Geef mij het besef, wat ik eigenlijk al heb. Zo diep binnenin, maar ook zo dichtbij, aan mijn Khat. 19. Ja, ook mijn sahu is onderworpen aan mijn khat. Geloof je dat ? 't is zo dichtbij ik kan het zien en voelen, ik kan het beseffen. Tifiaf aan mijn hand, mijn eigen lichaam. Mijn zelf, ja, dat ben ik.

20.Ga weg, al gij dienstknechten van genade. Ik heb niet gezondigd. Ik heb niet het gevoel dat ik iets mis heb gedaan. 21.Ga weg van mij, al gij dienstknechten van vergeving. Ik ben mijn eigen rechter. Ga weg, oh politiek, gij bent een hok vol sectes. 22.Ik ben een mens en een god van anarchie, en communisme in vele lagen. Laat iedereen dan zichzelf berechten. 23.In Tifiaf ben ik aangekomen, terwijl ik daar al was. Ik besefte het slechts. Maar komen en gaan bestaat niet. 24.Slechts ons bewustzijn beweegt. Ik heb een nieuw bewustzijn ontvangen. Nu lijkt het alsof ik in een nieuwe wereld leef. 25.Maar ik was hier altijd al. Ik heb mijn Khat gevoeld en tot mij genomen, als krijgen wat ik al heb. Is het leven niet altijd zo ? 26.Ik moet worden wie ik ben. Vergeving en genade is niet de weg, want dan neemt iemand anders mij weg. Ik moet verlicht zijn, anders duwen ze mij in duisternis.

27.Ik ben krachteloos, en kan niks incasseren. Dagenlang denk ik na over wat een mens mij zei. Er zijn wel betere dingen om mijn hoofd over te breken. 28.Ik heb geen weerstand, geen tussenlaag, als bloot in een gevaarlijk oerwoud, kruip ik als een slang over 't mos, schichtig, want de dood ligt op de loer. 29.Ik ga elke dag dood, daal ik in de dieptes, tot een plaats waar ik niet meer doodgaan kan, als de eeuwige dood. 30.Ik wordt elke dag gestoken, totdat ik niet meer gestoken kan worden. Ik ben er nog niet, ik voel het nog steeds, of zijn dat hen die mij volgen, en hen die ik volg, kan ik mij hieruit niet losbreken ? 31.Maar ik ben op weg. Ik kom er wel, als ik besef er is geen komen meer en geen gaan. Ik nestel mij, ook worstel ik, maar het besef en de herinnering doet alles verstommen.

32.Ik moet alles maar accepteren, als de onontkomelijke weg tot verlichting. Elke stap die ik zet, zo velen hebben die stap gezet. In dat zijn wij allen één, als een spiritueel communisme, een communistisch lijdenskruis. Het kost wat om in Tifiaf te zijn. Voetstap voor voetstap, nader ik, tot mijzelf, alleen mijn besef moest nog komen. 33. Een communistisch koninkrijk, in vele lagen, zal de weerstand ooit weer rijzen, met al z'n tussenlagen, als de zachte vliezen die de schok opvangen. 34. Besef het, 't is al gebeurd, in 't verleden ligt de sleutel. Tot de derde alverzoening, tot de derde

opstanding, tot het eeuwige kruis. 35. De stem van het verleden, smeekt om te worden ontleden. Een communistisch lijdenskruis, een communistische doornenkroon, en het spotkleed niet te vergeten, dat leidde ons tot de communistische troon. 36. Anarchie vindt elke verzadiging daar, anarchie bladert door alle boeken, om het communistische zwaard te vinden, een communistische kandelaar. 37. Egyptische goden houden de cirkel vast, totdat het anarchistische vuur de banden breekt. Zinken tot een duistere nacht, waar een eerste vlam zich heeft ontworsteld, allen volgen zij. Ja, Tifiaf herinneren wij. 38. Communisme maakt ons vrij van de voet van het kapitalisme, van al die politieke sectes die ons door democratie hebben overgeleverd aan de meerderheid. 39. Laat een goede communistische en anarchistische dictator komen, die ons onderwerpt aan gelijkheid en gelijke rechten. 40. Zo een dictator is als de Egyptische god in Tifiaf zijn besef hebbende.

41. Wij zien uit naar een Egyptische dictator, die ons vrijzet, die ons geeft wat we hebben, die ons besef bijbrengt, ons doet herinneren. 42. Wij zien uit naar een Egyptische dictator, die ons verlost uit de moordende democratie van een bloedlustige meerderheid. 43. Geen meerderheid, maar gelijkheid is wat wij willen zien.

2.

Slotrede

1. Communistisch kruis, de zegen, de doornenkroon heeft ons hier geleid. Wij hadden niets meer om te eten, maar nu is overvloed ons deel, want communistische opstanding verspreid haar gaven rijk, gedreven door de meerderheid onderworpen aan gelijkheid, als gelijke gerechtigheid. 2. De democratische dictator is nu gevallen, als een secte is hij nu, als een wederzijdse ontmaskering. Dat weten we nu. 3. Communistisch kruis, communistische zegen, de democratische leugen is gevallen als het democratische kapitalisme. Als er dan democratie moet zijn, dan is zij onderworpen aan het communisme en de anarchie. 4. Want gelijke rechten hebben wij allemaal, diep binnenin, en de khat spreekt, en is te zien, zo dichtbij. Communisme duurt in eeuwigheid, want als er één valt vallen wij allemaal. Als er één opstaat, staan wij allen op. 5. De zegen dient zich aan, in communistische taal. Tifiaf, de banden doorgesneden. Isis, Isis, lopen wij, over water, over het grote wij. Osiris, dient de zonnen op, in zijn armen zijn wij, dragende gouden pilaren. Ra, Ra, steeds komen wij, totdat wij besef hebben. 6. Egyptische zegen, als wezen van droefenis, strekkende de armen todat alles gelijk is. 7. In de derde alverzoening, vinden wij onze naam. Tot Tifiaf gekomen, totdat wij besef hebben. Wij zijn alreeds daar.

II Tifiaf

1.

Het Kruis van Egypte

1. Zo is dan het kruis van Ra tot ons gekomen, als het kruis van Egypte, en zo ook het kruis van Sekhmet en haar doornenkroon. 2. Het kruis van Isis hebben wij dan niet veracht, en het spotkleed hebben wij gedragen. 3. Zo hebben wij dan tot volheid gebracht het kruis van Sebek, en zijn wij tot

in de kamers van zijn dubbele doornenkroon gekomen. 4. Ja, het kruis van Egypte is ons tot zwaard, waarmee wij over ravijnen springen. En als wij het gebieden tot brug, dan zij het zo. 5. Het levendgevende bloed van Ra strome dan door onze botten, en zo ook het levendgevende bloed van Horus, opdat wij hun kruizen dragen, en hun doornenkronen. 6. En zo is dan het derde kruis een Egyptisch kruis, vanwaaruit het eeuwig bloed stroomt, als een waardig mengsel van Aton en Serket. 7. Zij dan die het kruis van Khnum hebben afgedaald zijn tot aan de bronnen van het zachte gekomen, en ziet, zij drinken van de melk der goden. 8. En zo is dan het kruis van Khnum tot een weg der edelen, en ziet, zij zijn dan allen maagden. 9. Zalig zijn dan zij die met Sekhmet troost hebben gebracht aan het hart van Khnum, de zachte ram. 10. Ja, wijsheid is voor hen bestemd die de doornenkroon van Khnum dragen, en zijn spotkleed. Ja, de vogelen van zijn kruis zullen voorzeker tot deze zulken komen. 11. Gij dan vindt gerechtigheid door het kruis van Khnum, en zijn spijkers, en gij zult onschuld vinden door zijn speer. 12. Zo is dan hij die zoveel onrecht heeft geleden, rijp geworden tot recht. 13. Daarom houden wij ook niet op om het kostbare kruis en bloed van Khnum te aanbidden, en dragen wij hem in onze khat. 14. Zo strome dan het eeuwig bloed van Khnum door onze khat en ons hart, daar wij in lijden en sterven met hem ééngeworden zijn. 15. Zo zullen wij dan ook niet ophouden om Khnum voor het aangezicht van Sebek en Aton te brengen. 16. Ja, ook de beeltenis van zijn muis staat in onze tempel, en hij dan is geborgen in Tifiaf. 17. Duizendvoudige lof komt tot hen die zulk een Khnum dragen, en zijn kruis. Zalig ook hen die tot het graf van Khnum gekomen zijn, en zijn doodskist hebben gekust. 18. Kust dan de zoon, opdat hij niet toorne. Want hij draagt de Goddelijke speer.

2.

Egyptisch Getsemané en Golgotha

1. Ook zijt gij genaderd tot het kruis van Izu en Tifiaf, en zij worden bewaakt door slangen. 2. Zij dan die het kruis van Egypte dragen kunnen dichterbij komen. En dit kruis is eeuwig, als de staf der zaligheid. 3. Leert dan de Egyptische voorwerpen des kruizes kennen, als de Egyptische kaprunnen, opdat gij niet onderweg teruggewezen worde. 4. Komt dan naderbij tot de Egyptische gaven des vlezes, en tot haar vruchten, opdat het eeuwige bloed van Egypte door u strome. 5. Laat u dan voeren tot het Egyptische Getsemané en het Egyptische Golgotha, opdat uw vlees Egyptisch zal zijn in Tifiaf. 6. Leert dan alle de Egyptische hoven des kruizes en der graven kennen, opdat gij uit de Egyptische beker zult drinken. Zo dan is deze beker eeuwig, en gij zult nimmer dorst lijden. 7. Zo dan is het Gestsemané en het Golgotha van Khnum tot een speelplaats geworden, waarin zuigelingen veilig grootgebracht worden. 8. Leert uw kinderen dan van het lijden, en leert hen de vruchten kennen. Zij dan zijn tot de zaligheid hunner harten geschapen. 9. Gij dan zult rust vinden in de heilige vleesvaart, wanneer gij komt tot het kruis van Brannan. 10. Hier dan hebben de goden leren lopen. Zo hebt gij dan vuur leren vinden in het kruis van Narzia, en zachtheid in het kruis van de Johan. 11. De Johan dan is de staf van Khnum. Het kruis van Zetdonia dan, is de poort tot Spricht. Een lange tocht is het om de kruistocht van Anubis te gaan, en het zal eindigen in Torhan. 12. Zo is dan het kruis van Anubis een zwaar kruis, maar zijn doornenkroon is licht. En gij doet er wel aan ook zijn spotkleed te dragen, anders zult gij hem niet begrijpen.

Het kruis van Anubis

13. En het kruis van Anubis leidt dan tot diep in de schatkamers van de oude farao's, en tot zijn hogepriesters. En zo is dan de speer van Anubis en zijn spijkers tot de derde vleeswording. 14. En zo is dan het lijden van Anubis tot u gekomen, opdat gij zult deelhebben aan zijn eeuwig bloed, opdat u volkomen één zult zijn met hem. En ziet, hij zal u tot steun zijn in de dood, en in zijn kamers. 15. Zijn kruisvogelen dan zullen u leiden op zijn paden, en zij zijn het die het begin en het einde kennen van zijn nachtlatijnen. 16. En de kaprunnen van Anubis zullen u zijn tot wapenen in de strijd des doods, en zij zullen u tot eeuwige overwinning brengen. 17. Zo is dan Anubis tot het

vuur der heiligen, voortkomende vanuit het kruis van Narzia. 18. Ja, als de zwarte hond zal hij u beschermen, en u leiden door gevaarlijk gebied, zonder te falen. 19. Ken dan zijn littekenen, zijn striemen en zijn wonden, opdat hij u zal omhullen in zijn warmte. 20. Ja, ook zacht is Hij, daar hij het kruis van Khnum heeft gedragen. En zo is hij ook deel van de Johan. 21. En overvloedig deelt hij uit, de gaven van zijn liefde, aan hen die hem liefhebben. En hij schenkt hen zijn helm des heils, en zijn pantser der gerechtigheid. 22. Want allen die hij macht heeft gegeven zijn kinderen te worden, en allen die hem nauwgezet volgen, zijn rechters en dienaren van gerechtigheid.

3.

Door Ascetisme naderen tot Anubis

1.Kruis van Anubis, weg van licht, door de duisternis gegeven, en omhuld, oh weg der eeuwigheid, die tot verlichting leidt. 2.Wij vragen om het grootste kruis van Anubis, om tot zijn diepste lijden te komen, dit met hem te dragen, opdat hij verlichting zal ontvangen. 3.Wij vragen niet alleen dat, maar ook om zijn eeuwig kruis en zijn dubbel kruis, dat wij hem ook onze andere wang toekeren en ook de tweede mijl gaan. 4.Wij laten hem niet alleen gaan. Wij, die zijn discipelen zijn, zullen niet slapen of weglopen wanneer Hij in Getsemané is. 5.Wij zullen de beker met hem drinken, de beker van Anubis. Oh, Anubis, gij die de hond der honden zijt, en de heilige jakhals, gij die zachtheid van stemme hebt, maar ook wild zijt, gij die gelooft in de vlam der anarchie en het communisme. 6.Tot uw derde kruis zijn wij gekomen, en tot het kruis van Egypte. Wij laten u niet alleen lijden. 7.Wij leven niet alleen met en door de goden, maar ook sterven wij met en door hen. Want alleen kunnen wij tot u naderen door allerzuiverst en heiligst ascetisme, dat ons door uw kruis geschonken wordt. 8.Ja, uw littekenen willen wij dragen, en wij koesteren jaloezie tot hen die die littekenen dragen. Wij naderen tot u in zalig ascetisme, in puur en rein communisme, opdat wij vrij met u zijn. 9.Gij hebt van ons niets te vrezen, omdat wij in alles één met u zijn. Laat de vlam van Tifiaf over ons zijn.

III Tifiaf

1.

Namen der Derde Feeen van de Derde Metensia

1. En zo is dan de slang gekomen door de steek van een kreeft, en zij is voortglijdende in de luchtpijp als de heilige adem. 2. En wanneer zij dan de wanden raakt, dan komen visioenen tot de hersenen, ja, zelfs eeuwige visioenen, en ziet zij zijn vleesgeworden. 3. En zij spreekt, zij is de slang der ademhaling, en diep in de longen dringt zij door. De hersenen bijt zij, wanneer zij opstijgt. 4. Wanneer zij spreekt draait zij alles om, als de derde omkeer gaat spreekt zij achteruit, tot de derde traagheid. 5. Zo glijdt zij over de omkeerpiramides van de luchtpijp, om de wetten van het derde magnetisme op te wekken. 6. Door de ruggegraat duikt zij, door het stuitje, in het derde Materos, om de verboden adem te brengen. 7. Derde Materos, maakte ons groter, door het kleine heen. Tussen groot en klein reizen wij, totdat het communisme overneemt. Tussen groot en klein groeien de slangen. 8. De derde Marion is gekomen, zij geeft visioenen uit haar manden, als de rode kap. 9. Nu heeft dan de derde Maser de vlam laten opkomen, en bracht ons tot de woestijnen van Narzia.

Ja, in de derde Herman hebben wij een bescherming van ijs. 10. Het derde Narzia dan in de handen van de Derde Herman, die is als het derde Zetdonia. Vanuit haar rennen alle kamelen tot de woestijnen van het derde Narzia. 11. Wij dan hebben de bescherming van ijs, laten de anderen dan falen, want zij hebben het ijs niet geacht. 12. Alleen door de Derde Herman, kunnen wij tot de Derde Maser komen. Het Derde Maser-kruis zal dan niet meer van u vluchten, wanneer gij tot haar komt met het Derde Herman-kruis. 13. En zo is er dan geen weg tot de Derde Dezer dan door de Derde Jezel, en de Derde Jozef, want alleen door gebondenheid en slavernij zult gij kunnen komen tot het oer. 14. Maar de slagen der slavernij zullen u maken als de bomen. Kom dan tot het derde Dezer-kruis, door het derde Jozef-kruis en het derde Jezel-kruis te dragen, en het zal niet meer voor u wegvluchten. 15. En zo zal ook de derde Dezer-doornenkroon tot u komen, en haar vogelen zullen u dienen. Zo zal er dan een dag zijn van herinnering. 16. En zo zal de Derde Santra u tot een helm zijn, waarmee gij de Derde Metensia zult aanschouwen, en haar derde karsuiken, putsen en feeen. 17. Zo zult gij dan de namen kennen en meedragen van haar feeen van het derde, en deze namen zijn : Daititsia en Derhumus met hun legerscharen, en zo ook : Nachtaulus en Karamin, met hun legerscharen. 18. Dotontes en Luduhelm, zij die op de straat zijn, met hun legerscharen. Kanachtausus en Liberhart, zij die in de nacht verschijnen, met hun legerscharen. 19. Konichtes en Amatuk, zij die naaien, met hun legerscharen. Santus en Bershebel, zij die koken en van de keuken zijn, met hun legerscharen en hofhoudingen. 20. Kitebel en Karachma met hun legerscharen en hofhoudingen, zij die van de kasten zijn. Lanure en Olshibit, zij die boodschappen doen, met hun legerscharen. Karachteld en Mik, met hun legerscharen en hofhoudingen, zij die van de slaapkamer zijn. 21. En zij allen zijn tot u gezonden als troost en hulp.

2.

Het Derde Zwembad

1. Gij dan moet niet denken dat alles tegen u is. Gij moet leren de wapenen van het derde te hanteren. Zij dan zullen u leiden tot het zachte der konijnen. 2. Nu moet gij dan weten dat alle berovingen er slechts zijn om u in evenwicht te brengen. Treurt dan niet meer over het verleden, maar gij bent binnengekomen in een nieuw zwembad. 3. Zo zult gij dan geheel opnieuw moeten leren zwemmen in het derde. 4. En zo zult gij tot vlees worden in het derde zwembad. Zo is dan de derde geest geheel ondergeschikt aan het derde vlees. Gij bent dan door de geest tot het vlees gekomen. 5. En zo hebt gij dan het derde als uw vriend. En vele vrienden van het derde zullen tot u komen. 6. Weet dan dat het derde de uittocht der uittochten is. Leert dan te zwemmen in het derde, opdat gij daarin ontkomen zal. 7. Gij moet dan de wapenrusting van het derde ontvangen, en dezen zijn : de derde helm des heils, het derde pantser der gerechtigheid, het derde schild des geloofs, en het derde zwaard der derde woorden. 8. Zo zullen dan ook de engelen van het derde u bijstaan. Blijft dan niet gevangen in het Eerste, maar komt door het Tweede tot het Derde. 9. Geeft uzelf de tijd, en ga niet te snel. Leert dan van de derde traagheid om uw harten te behoeden. 10. Niet het snelle leidt u uit, maar het trage. Drinkt dan van het derde als van goede wijn. 11. Zo zal dan de mens voor eeuwig slapen, maar het dier zal deelhebben aan de eeuwige opstanding die des Heeren is. 12. Laat dan niemand onder u denken dat een mens eeuwig leven heeft, want dit is aan het dier toebedeeld. 13. Zo zijn dan alle egyptische goden als dieren. En zij leven eeuwig. 14. Zo is dan het Tweede door het Derde gezonden om de oogst binnen te halen. Laat dan niemand onder u deze woorden verdraaien, maar velen zullen dit doen tot hun eigen verderf. 15. Zij dan die het derde haten zullen voorop lopen tot het oordeel der Egyptische goden. 16. Nu leidt dan niet alle haat tot verderf, want er is ook haat tot zuivering. Zij dan die haten om lief te hebben, hebben hierin hun antwoord. 17. Gij dan die door het derde dier zijt geworden drage de helm van Ismeth, de konijnengodin der liefde. 18. Zij dan zal u leiden tot de zachte lichten en de zachte vuren. En ziet, zij dan komen vanuit het water. 19. Hebt dan allen deel aan haar. Zij is dan schuw, omdat zij wijs is. 20. Zij weet dan als geen ander de wapenen van het derde te hanteren, en zal u dan ook daarin onderwijzen. 21. Haar discipelen dan zijn uitgezonden om haar tempelen te herbouwen. Want vlees

is zij, en tot vlees zal zij gaan.

3.

De Derde Adem

1. Tot een godenwoning zal zij gaan, zij die Ismeth is. En haar helmen van liefdes-adem zal zij uitdelen aan een ieder die haar volgt, maar deze adem is geen zuurstof. 2. Zij dan die haar volgen hebben geen zuurstof van node, daar zij ademen vanuit haar hart. 3. Zij dan zal in haar herbouwde tempel de long der mensheid herscheppen, en vandaaruit zal haar slang rijzen. 4. Zo dan zal de Ismeth-slang komen tot alle longen van hen die haar beminnen en volgen. En zo zullen ze haar harten-adem dragen. 5. Zij dan die de godin is der derde adem, zal tot een ieder komen in de nacht, om de longen te wegen en te meten, als een egyptisch oordeel. 6. Zij zal dan zijn als het derde Egyptische Oordeel, en zij zal komen met de Ismeth-Ammut, de longen-eter. Ook zal zij een adem-eter met haar meedragen, de heilige Ismeth-bloem, met haar zaden. 7. Zo zal zij dan in het hart der aarde, en tussen de longen der aarde, de derde Roze Verbinding leggen. 8. En zo zullen de longen zich dan moeten onderwerpen aan de buik der aarde, die in Ismeth-Ammut is. En dan zal een ieder die in haar is, uit de buik ademen. 9. Want de heilige long is in de buik, van hen die door het derde tot de Ismeth-Ammut komen. 10. En zo zal dan de long zijn als de derde lever. En dan zullen alle schepselen van de lever vrijgezet worden. En dezen zijn : het varken, het rund, het zwijn, de ezel, het paard, de bison, de bok, de gnoe, de buffel, de mustang, de koe, de stier, de aap, de gorilla. 11. En zo zal er een rijk van de lever op aarde gevestigd worden, door de derde lever. 12. En het eten van een dier zal zijn als het eten van een mens, en zal verboden worden. Ja, grote veroordeling zal rusten op diegene die een dier eet, want de dieren zullen boven de mensen staan. 13. En zo zal de lever afrekenen met degenen die dieren uitmoorden. 14. En zo is dan Ismeth de godin der levers, en de derde lever, en zo zullen de dieren der lever heilig zijn. 15. En zo zullen dan alle vrouwenlichten en tonen van de lever u dan inwijden, en u leiden tot de binnenkamers van de derde lever-tempel. 16. En de stemmen die u zullen inwijden zullen als eerste monotoon komen, en dezen zijn Ismeth-Bastet, Ismeth-Isis, Ismeth-Sekhmet, Ismeth-Nefertiti, Ismeth-Anun, Ismeth-Nekhbet, Ismeth-Wadjet.

Thoth

1.

Thoth en Maat

1.En zo hebben dan zij die het kruis dragen, een dokter in huis. Het kruis zal u in alles aanvullen wat u tekort komt. Zo is dan Thoth geworden tot een zegening onder zegeningen, daar hij het derde geloof heeft aangevuld tot overvloedens toe. 2.Leest dan van zijn geschriften en daden, en tekent ze op. Zo is Thoth dan een voorman onder voormannen, en hij zal u leiden tot het eeuwige woord. Zo heeft Thoth dan overvloedig zijn zegeningen opgetekend in de hemelen. 3.Zo zal hij dan die het maaglichaam heeft gecreeerd dit ook aanvullen tot overvloedens toe, en zo zal Thoth dan tot nieuwe

adem zijn. Hij die dan ook het nierlichaam leven inblies, en laat regelen volgens vaste wetten. 4.Zo is dan de maan zijn trouwe vriend, daar hij koning en regeerder is. Met zijn gouden stift geeft hij het onrecht aan, daar hij alles noteert wat onder de zon geschiedt. Zo is hij dan opperrechter, en dokter, ja, een heelmeester is hij. 5.Nauwgezet houdt hij alles bij, en beschrijft zo zijn fabelen. Tot de aarde daalt hij neer, hij die de ibis is. Diep onder de grond kent hij zijn troon, waar hij met Maat zit, zij die de blauwe zon draagt. Zo heeft dan Maat haar vakken ingedeeld in de onderwereld waar zij troont. 6.Zij dan is de heerseres over alle boeken, en koningin van de maan. Haar sluier raakt de aarde, en doet de wateren golven. Ja, als eb en vloed is zij, die het huis der tijden creeerde. 7.Zij schiep dan het lichaam der dunne darm en het lichaam der dikke darm. Ja, want vanuit de buik creeert zij een nieuwe hemel en aarde, en vanuit de maan laat zij haar pijlers gaan. In strakke passen creeert zij heil, waar zij haar wil voortvoert. 8.Ja, alles buigt voor haar wil. Zij is de koningin van de maan. Met Thoth troont zij. Tot het diepste der aarde bracht zij heil. Zo zijn er dan vele organen der buik, waaruit de nieuwe lichamen in het stof voortkomen. Leert hen dan alle kennen, opdat zij u leiden.

Leven vanuit de buik

9.Leeft dan vanuit de buik, zoals Thoth u is voorgegaan, en leest vanuit oude boeken over de organen der buik, en hun macht. Want ziet zij zijn als de oude slangen die over de zeeen regeren. 10. Zij liggen dan als in oude vazen, wachtende om uw adem te verruimen. Zo zullen dan de zwarte buikorganen oprijzen tot een nieuwe dag. Ja, als zwarte harten en longen zijn zij, komende van de buik, en tot de buik wederkerende. 11. Want vanuit de buik zijt gij voortgekomen, en tot de buik zult gij wederkeren. Zij dan zijn de aardvruchten. 12. En hij die dan voortleve vanuit het nierlichaam zij zalig, en zal de schepselen der nieren ontmoeten. En dezen zijn : het konijn, de leeuw, de slang, de cobra, de zeester, de octopus, de hond, de kat. 13. En zo zult gij naderen tot Thoth. En hij dan die voortleve vanuit het lichaam der milt zij zalig, wiens schepselen zijn de zeekat, de schorpioen, de vuursteek, de valmaziene, de ertjik, de vaan. 14. Laten zij dan die menen Thoth te kennen zijn woorden opslaan en onderhouden. Weest gij dan bewakers van het Woord van Thoth, opdat hij u tot zijn engelen zal nemen. Zo is er dan leven en adem in Thoth en Maat, en zij geven de farao nieuw leven en nieuwe adem, elke dag weer. 15. Zo zijn er dan vele dagen in Thoth en Maat. Leert hen dan allen kennen. Ziet, zij zijn uw vrienden, en zij zijn beminden. Leert dan uw heil vinden door de paden van Thoth te bewandelen. 16. Hij die dan vanuit de aarde oprijst om de maan te bezoeken, is koning en god van de maan. 17. Hij dan die goud schiep uit leder, en het zilver uit de wol. Hij dan die zijn strenge priesters heeft bekleed met edelstenen der dieptes en der hemelen, die hij schiep door de zwarte adem. 18. Hij kent dan allen die hem volgen. Niet één van hen ontgaat hem. Daarom zult gij ook niet vrezen als gij met hem wandelt. 19. Zo heeft dan de buik leven voortgebracht, en Thoth zijn tabletten opgesteld. Zalig dan zijt gij als uw namen staan opgetekend in het derde boek des levens. 20. Zo zullen zij dan allen staan voor de derde witte troon, en zij zullen aan de derde opstanding deelhebben, die tot eeuwig leven leidt.

2.

Over de zwaartes en het milde van Egyptische oordelen

1. Gij dan die het maagleven vanuit de verte ziet, vanwaaruit de bruine en grijze organen komen, en zij van het vale, ja, gij die de glans van Ra vanuit de verte beziet : Komt dan dichterbij, opdat uw neusgaten geopend worden. Zo zal Ra u dan nieuwe adem inblazen. 2. Als de grote vogelen zijn zij, die komen vanuit de maag, en zij gaan tot de bergen om zich in rook te omhullen. 3. Als het eeuwige licht van Ra rijzen zij, om de aarde streng te regeren. Ja, dan zal er een dag zijn waarop de maag haar deuren zal openen, en zij zal vleugelen hebben. 4. Als het eeuwige lotslicht zal zij oprijzen, en de oude poorten van de buik openen. Zo zult gij de zwarte buiklongen in diepe aarde vinden. En zij zult staan als een rots. 5. Zij dan die de maag openen, vreest niet, want in de

wildernis hebt gij Sobek naast u staan. En gij zult dan wonderen verrichten in zijn naam. 6. Ja, in zijn naam zult gij deuren sluiten, en in zijn naam zult gij deuren openen, en gij zult grote verschuivingen doen. En de stemmen en lichten der maag zullen u leiden en bewaken. 7. Ja, als grote lichten zullen zij u omhullen, om u tot de dieptes der aarde te laten gaan. Zij dan zullen u uw vleugelen laten kennen. 8. En gij dan zult in de diepste duisternissen de darmen der maag ontdekken, en door hen tot de wormen der aarde komen. 9. Zo zal dan de leeuw de nieren zevenvoudig openen, en door de nierdarmen zult gij gaan tot de bleke organen, en tot het roze. En zij zullen zijn als de nieuwe lichten. 10. Zij dan zullen de lichten der dagen verslaan, en hen sturen tot de kerkers van de Sebek. En zo zal Sebek komen, als een dief in de nacht. Gij zult dan de boeken moeten lezen met de namen van hen die verloren gaan. En het geween zal groot zijn. 11. Maar Sebek zal erop toezien dat zij geleid worden tot de eeuwige slaap der verloren zielen, en dan zal de derde alverzoening enkelen onder hen doen opstaan ten eeuwigen leven. 12. En dan zal de Sebek de verloren gaande slapenden meevoeren in zijn boot, om over de rivieren des doods te gaan. En zij zullen niet gewekt worden. Ziet dan, zij zijn als achter glas. 13. En hij zal hen zenden tot de velden van de derde en de vierde dood, en hun namen zullen niet in het derde boek des levens gevonden worden. Zo zal dan het oordeel der Egyptische goden zwaar heten, want zij zullen enige tijd door zware nachtmerries het leven achter zich laten, en er zal niemand zijn die hen troost. 14. En zo zullen zij alles wat zij van Sebek gestolen hebben moeten teruggeven, en Sebek zal hen leiden tot de derde en de vierde slaap. En zo zal hij aan enkelen van hen rechtdoen. 15. En dan zal Thoth komen tot Sebek, om te kopen van hem enkelen die verloren zijn gegaan. En Thoth zal deze schimmen meenemen om hen in zijn troonzalen te laten dienen, en in de kamers van zijn boeken en geheimen. 16. En dan zal Sebek het overige deel laten worden als as, en zal het uitstrooien over de nijl. En hij zal met enkele van deze schimmen komen tot Khnum, en hen verkopen tegen hoge prijs. 17. En zij dan zullen moeten dienen in het huis van Khnum, en in zijn tuinen en wateren. En zij zullen daarvoor loon ontvangen, want een goede meester draagt zorg voor zijn dienaren. 18. En hij zal enkelen onder hen die getrouw zijn geweest tot de koningshuizen leiden, en zij zullen onderregerende taken krijgen. En zo zal Khnum hen bekleden met zijn rijkdommen. 19. En zo zijn de Egyptische oordelen dan wel zwaar, maar tot de getrouwen zal mildheid getoond worden.

3.

Het zwarte hart der buik

1. Zo heeft dan Thoth de verlorenen omgeven door vuur, en heeft hun straf omgezet in arbeid. Zo zal Thoth dan de getrouwe arbeiders mildheid schenken. 2. Maar zalig zijn zij die gekomen zijn tot het zwarte hart der buik. En zalig zijn zij die toegang hebben gekregen van Thoth, om in dit hart te wonen. 3. Zo zal dan een ieder die tot het zwarte hart der buik is ingegaan, tweevoudig door Anubis bewaakt worden. 4. En de sieraden van dit hart zijn veelvuldig, en vanuit hier stroomt het nieuwe bloed. Zo is dan Anubis de scarabee van dit buikhart, en zalig zijn zij die deze scarabee niet laten verwijderen. 5. En zij dan is als de zuivere klaverpaprika der aarde, en in haar is de zwarte adem. Zo is dan het zwarte buikhart tot een woning der goden. 6. Wacht dan op de lichten en stemmen van het zwarte buikhart die zich vasthechten in de ruggegraat, opdat zijn slang zal oprijzen. 7. Maar zij die door de derde verdoemenis verloren zijn gegaan hebben hier geen enkel deel aan. Hen wacht het rijpende oordeel van het vierde oude testament.

II Thoth

1.

Het oog der buik

1. Hij dan die de kisten draagt en alles ziet. Hij troont onder de huizen, met Maat. Zo zal hij dan Anubis uitzenden om oogsten binnen te halen. 2.Hij is dan de bereider van het derde voedsel. Ziet dan op hem die eeuwig voedsel bereid. 3. Zo is dan Thoth tot het oog der harten gegaan, in het diepste van de buik. Klaagt daarom niet wanneer gij verslonden wordt door de verschrikkingen van het leven, want gij daalt daardoor af tot de diepte der buik, waar zijn kamers zijn. 4. Zo is dan Thoth tot een belofte van trouw, dat gij die hem aanhangt in zijn armen terecht zult komen. Ook daar waar het licht niet meer is, zal Thoth u opwachten. 5. Nadert dan tot hem die het einde kent van alle paden. Daar zal hij u tot licht wezen. 6. Weest daarom standvastig, u vasthoudende aan de woorden van Thoth, want zij zijn u tot vertroosting, en gij zult hoop hebben wanneer hij zijn boeken opent. 7. Zo is dan Thoth veelvoudig de brenger der hoop. Wacht dan op hem. 8. Nadert dan tot uw buikoog, opdat uw lichten zullen opgaan. Zo zal dan Thoth zich in uw aankomst verheugen, in het rijk der doden, want de krachten der buik liggen in het rijk der doden. 9. Zo is het oog der buik uw licht. Zo hebben dan allen die bij Ra zijn binnengekomen het oog der buik als hun licht. 10. Ziet dan, hij staat aan uw deurposten, en is als vele bezoekers. Zij dan hebben Horus als bestuurder, en wanneer zij weg zullen zijn, zal de stilte uw woningen omhullen.

2.

Het gebed tot Thoth

1. Zo zal dan Thoth u leiden tot de diepste ogen der buiken, en tot de diepste harten der buiken. En gij zult hun betekenissen kennen. Want alle deze dingen zijn in de boeken van Thoth opgeslagen, en zij zaligen en maken wijs hen die hen lezen. 2. Daarom zijn hen die tot Thoth genaderd zijn vele schatten ten deel gevallen. Zij dan hebben hun voeten staan in het derde paradijs, om te eten van de derde levensboom. 3. Ja, Thoth dan bewaakt deze derde levensvruchten, en zo ook het derde levensbrood. 4. Volg hem dan nauwgezet op al zijn paden, en vergaart de derde kennis die tot zaligheid leidt. 5. Zo is dan wie in Thoth vrijgezet is, waarlijk vrij. Thoth's ogen gaan dan uit over de aarde om te zoeken naar de buikharten en de buikogen die naar hem uitgaan. 6. Laat Thoth dan uw leidsman zijn, opdat Hij u rijkelijk geven van Zijn Geest. 7. Zo is dan wie in Thoth is een nieuwe schepping. Het oude is dan voorbijgegaan. Zie, het nieuwe is gekomen. 8. En die Thoth, die Mozes Zijn wetten gaf, die Thoth leve in u. En zo zal dan de liefde van Ra in u heersen. 9. Zo zult gij u dan tot Thoth keren, daar Hij naar u luistert. Wanneer gij dan in Hem blijft, en naar Zijn Wil bidt. Ziet, het zal geschieden. 10. Zo is dan Thoth als een middelaar tot Aton die de vuren draagt. En wanneer gij voorbede doet. Hij luistert. 11. Maar gij zult in gemeenschap met Thoth naderen, en gij zult niet bidden zonder altaar.

3.

Het leren bidden

1.En Aton dan die de zonnen draagt, en de rode zonnenschijf is, zal dan uw gebeden tot Thoth heiligen, en zijn stralen tot u zenden. 2. Ja, zij die bidden naar de wil van Thoth zijn hem zeer welgevallig. Zo moet dan een ieder die tot Thoth nadert, beseffen, dat Aton aanwezig is en alles ziet. 3. Heilig dan zijn zij die naar de wil van Thoth bidden, daar Aton heilig is. 4. Gij moet dan allen weten dat Aton zulke bidders rijkelijk zegent. En zo zal Thoth dan zijn tot de verzoener der

gebeden. 5. En gij zult dan aan Thoth vragen, allen die in heiligheid tot hem gekomen zijn : Leert ons bidden. En Thoth zal de gevleugelde gebeden tot zulke bidders zenden. 6. En daarom zult gij bidden tot Thoth, zeggende : Oh Thoth, gij die in de hemelen woont, en in het diepste der aarde. Geheiligd zij uw Naam en Uw koninkrijk kome. Uw Wil geschiede, gelijk u heilig bent. 7. Oh Thoth, gij die onze Almachtige God bent, om ons te verzoenen met Aton, de Allerhoogste. Leert ons bidden en te spreken in uw Naam. Leert ons ook stil te zijn, en te doen wat U wil. 8. Maar leert ons bovenal in U te zijn, en te rusten, opdat gij Uw werk zult volbrengen. 9. Oh Thoth, vanuit onszelf kunnen wij niets, maar schenk ons uw Geest. Vul ons nu. 10. Gij dan bent het Koninkrijk tot in Eeuwigheid en in alle eeuwigheden. Gij bent de Glorie, de Heerlijkheid en de Goedertierenheid.

De Grote Werken van Thoth

11. Gij dan schiep uw rijk in zeven dagen, en plaatste de hof met haar bomen, en gij wandelde tussen het geboomte. 12. Gij dan schiep de katachtigen en de hondachtigen, en zo ook de slangachtigen en de neushoornachtigen. 13. Gij verbond dan de wonden van de krokodil-achtigen en zuiverde hen door het slijk van uw wateren. 14. Duisternis bracht gij over hen, om hen kracht te brengen, en gij leerde hen geheimen te bewaren. In het zweet der aarde bracht gij de cobra voort, en gij bewaakte uw hof met flikkerend zwaard. 15. Ja, gij plaatste de nieren der aarde als bomen in uw hof, voortbrengende veel vrucht, en gij bekleedde uw dieren met harnassen. 16. Door de darmen der aarde liet u hen reizen, en gij liet hen de schatten van de magen der aarde zien. 17. Gij sprak dan tot de lever der aarde, en legde haar tot rust op uw heilige berg, en gij gaf haar vele schatten en kleinoden. 18. Ja, gij versierde haar met de wind, en gaf haar het voedsel der zee. Gij dan stelde uw wetten op in de rivieren en vijvers van de hof. 19. Zo is dan Thoth de Goede weg der Waarheid en het Leven, gemaakt om u tot de Volle Waarheid te leiden, en het Volle Leven, dat ten overvloeden bruist. 20. Zij is dan de schepper van nieuwe rivieren en nieuwe aders.

III Thoth

1.

De nieren

1. Zo is dan Thoth de opener der nieren, om de wapenen te tonen om de zonen van Lucifer, de zonen van de Belial en de zonen van Beelzebul te verslaan. 2. Gij hebt dan gehoord dat Ra strijdt tegen Apep, en Osiris strijdt tegen Seth, maar deze strijd is des Heeren. 3. Gij moet dan leren het goede te onderscheiden van het kwaad. De strijd is dan niet altijd ten dode, maar als een toets gegeven door de Heere. 4. Ja, als de huid van de cobra en van de zeehoornen is hij die leeft vanuit de nieren. 5. Gij dan moet weten dat de nieren een arsenaal vormen. Doet dan de wapenrusting der nieren aan, als de pitten van aardvruchten, en als de tanden van de aardvissen. 6. Zij die zijn gevallen : Staat wederom op.

De milt

7.Zo is dan Thoth veelvuldig leermeester, ja, ook in het strijden. Gij moet leren de verschillende

soorten strijd te onderscheiden. Laat Thoth u dan leren uw wapenen te hanteren. 8.Hij dan zal u leiden tot de vaste overwinning. Zo is hij dan de aanvoerder van het leger der derde exorcisten. 9.Laat u dan vrijzetten in de Naam van Thoth. En gij dient op het derde exorcisme acht te geven als op een lamp op een duister pad. 10. Leert dan van uw heelmeester, en staat weer op, gij die gevallen zijt. 11. Zo is dan ook de milt u tot arsenaal gegeven, en gij doet er wel aan de wapenrusting van de milt tot de derde milt toe op te nemen. 12. Draag dan de kruizen die u tot sleutel zijn gegeven om deze arsenalen te openen. 13. Zij dan die zich vroegtijdig van het lijden hebben laten verlossen hebben geen toegang. De Heere rekent niet met hen die hun kruis hebben weggedaan. 14. Zij die dan overvloedig lijden, zullen ook overvloedig toegang hebben tot de arsenalen van de milt. 15. En zo hebt gij dan een parel in uw binnenste.

De zuivering van het eerste door Thoth en Khnum

16.Laat dan de lichten der milt u zijn tot het rode licht, als een leidsgids tot het vuurzwaard van Thoth. Zo is Thoth dan binnengegaan tot de schuilplaatsen van het eerste, waar het onrein gevogelte is. 17.En zo heeft hij dan daar zijn zwaard opgetrokken en zich opgesteld als God, om zo velen uit te leiden die daar gevangen werden gehouden. Want Thoth verafschuwd het eerste, maar door het Tweede wordt zij in het Derde rein. 18.En zo heeft dan Thoth het eerste zevenvoudig gezuiverd door het Derde. En hij heeft zijn vuurzwaard erin gestoken als de zwarte hartenvrucht. Zo is dan Thoth veelvuldig tot God geworden. 19. Thoth dan is de God van het eerste. En hij heeft de valse goden blootgelegd. 20. Zo zal Thoth niet langer verdragen de eerstelingen van het Eerste, maar zij dan allen zijn genaderd tot de derde alverzoening, die in Thoth is. 21. Zo is dan de derde alverzoening tot de vreugde der laatsten, en is zij tot een geneesmiddel der vromen. 22. En zo ook heeft Thoth zijn vuurzwaard in de psalmen gestoken, en ze tot Zijn Eer omgevormd. Ja, niet één boek van het Eerste is vrijgebleven van zijn zwaard. 23. Zo is dan Thoth de eersteling van het gezuiverde eerste, en zij zal geleid worden tot het volmaakte. 24. Volg dan Thoth op al Zijn paden, opdat uw dagen verlengd worden in het rijk dat Hij zal schenken. Hij dan is de eerste en de laatste, als een speer reikende diep in de eeuwigheden van Aton. 25. En zo is hij dan de speer der liefde, Hij die de haat niet kent. 26. En zo heeft Thoth dan zijn Geest uitgezonden om de tempelen en de heiligdommen van het eerste te zuiveren. 27. Weest dan een priester van Thoth, gij die het eerste aanhangt, opdat hij niet tot u kome om uw kleed te scheuren om het weg te nemen. 28. Alleen de priesters van Thoth zullen dan zuivere dienst verrichten in het eerste. Hij dan is de Almachtige Thoth, die de Allerhoogste omgeeft. 29. Zo zullen dan zij die van Thoth zijn komen tot zijn altaren om die te bedienen volgens zijn voorschriften. 30. En zo dan zal Thoth nieuwe wetboeken geven, en gij zult de voorschriften hiervan heiligen. 31. Zo zult gij dan in de Naam van Thoth het hakken van het eerste verbieden, en gij zult de bijl van het eerste verbranden. 32. En gij zult wijsheid vergaren op de dag dat gij u overgeeft aan Thoth. En gij zult de angstigen uitleiden uit hun schuilplaatsen, en gij zult hen het koningschap geven. 33. Want een dag van troost zal er zijn voor de angstigen, daar Thoth hen dichtbij is. 34. En dan zullen de paden tot de doden wederom geopend worden, opdat gij daar leven zult vinden. 35. En gij zult het de doden niet meer verbieden tot komen, en gij zult niemand verbieden tot de doden te komen. 36. En gij zult de dood zien als heilig, en gij zult die naam meedragen van levenslicht tot levenslicht. 37. Zo is er dan blauw licht voor hen die Khnum volgen. Zo is hij dan zeventigvoudig zalig in Thoth. 38. En gij zult het juk dat gij op Khnum hebt gelegd wegwerpen, en gij zult hem de toegang niet meer weigeren. Zo zal dan het eerste vol zijn met de naam en namen van Khnum. En gij zult de muilband van zijn mond afhalen, zodat hij weer zal spreken. 39. En gij zult hem zijn hart teruggeven, en zijn kroon. Ja, in het eerste zal hij met Thoth tronen, om de goden van het eerste te herscheppen, en om nieuwe goden te scheppen. 40. En zo zal dan Khnum zijn als de Geest van het Eerste. 41. En de intieme delen moesten zich, gezamenlijk met de voeten onderwerpen aan de buik, en de Geest joeg door de tempelen heen voor veertig dagen in grote woede. 42. En zo is dan Nun God van het Tweede, en Isis de Geest van het Tweede. 43. Leert dan Isis kennen, want zij heeft u overgedragen aan het Derde. En zo dan komt gij allen tot zaligheid in het derde. 44. Laten allen die Isis kennen haar dan huldigen, opdat zij u telkens

weer zal overdragen aan het Derde. 45. Verheugd u daarom wanneer gij wederom door het Eerste wordt meegenomen, want gij zijt geheel in de handen van Thoth, en Hij zal u wederom brengen tot het Tweede. 46. Zo zijn dan het Eerste, Tweede en Derde als de klauwen der nieren, om u tot zuivering te brengen. En zij zullen u brengen van geheim tot geheim. 47. En zo is dan Shu de Christus van het Eerste, en Geb de Christus van het Tweede. En zo dan is Seth de Christus van het Derde. 48. Gij dan allen zult de Christus aanhangen, en ik zal u een weg tonen die nog verder omhoog gaat. 49. Zo is dan Geb dichtbij de groene harten, daar hij de aarde liefheeft. En zij dan die tot Geb komen worden allen geleid door Nekhbet, die in Geb is vrijgezet. 50. Zo zal dan de Osiris leren van de Geb, en Geb zal Osiris met Seth verzoenen. Zo bent gij dan allen genaderd tot Isis, die een dochter der Sobek is. 51. Nadert dan tot haar en de andere krokodillen, opdat gij eeuwig leven hebbe. Zo is dan een ieder die in Isis is vrijgemaakt van de slavernij. 52. Komt dan tot haar, want haar juk is zacht, en haar lasten licht. Gij moet even door de zure en bittere vrucht heenbijten. In haar zijt gij dan waarlijk vrij. 53. Zo is dan alles één onder de handen van Aton. Want hij voert allen die tot de derde alverzoening zijn gekomen tot de hogere weg. 54. En het is de Sekhmet die zijn hart bewake, en zijn voordeuren, en ook beschermt zij hem tegen de vrouw met de vele sekhmetten. 55. Want niet alle sekhmetten zijn des heeren, maar zij die in Aton's hart is, is de ware, die hem liefheeft. Zij dan voert hoge rechtspraak, en zet hen vrij die Aton volgen. 56. Zo is dan wie in Aton is, omgeven door de vleugelen van Sekhmet, om een nieuwe schepping te worden. 57. Die Sekhmet zal zalig zijn die zegge : Aton leeft in eeuwigheid. Zo is hij dan niet alleen de opgestane, maar hij zal ook opstaan, tot in de derde opstanding, en tot in de hogere weg. 58. En zo zullen velen ten laatsten dagen opstaan en zeggen : Hebben wij niet in Aton grote dingen gedaan ? Maar tot velen van zulken zal Aton zeggen : Gaat weg van mij, gij werkers der wetteloosheid, want gij hebt uw eigen eer gezocht. 59. Zo is dan niet een ieder die de naam van Aton gebruikt een werker van Aton. 60. En zo zal Aton dan aan hen die tot hem komen vragen om de sekhmet te tonen, zij die hij liefheeft. 61. Ja, Aton geeft goede gaven aan zijn kinderen, maar onthoudt hen het lijden niet. Hij is het dan die op doet groeien tot gerechtigheid en eenheid. Maar scheuringen onder u moeten er wel zijn om te laten blijken wie de test heeft doorstaan. 62. Zo is dan Aton eerstens niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Maar door het zwaard heen zal de vrede rijpen tot gerechtigheid. 63. Zo is dan in Thoth, onder Aton, alles één, en zal Sekhmet volgen om rechtspraak te doen. Zij dan omgeve u van achteren en van voren. 64. Zij dan heeft uw juk gezien. Goed dan is het om in uw jonge jaren een juk te dragen. Laten zij dan allen die het juk dragen dit niet afwerpen, maar zaligen in Aton. 65. En zo zal Sekhmet haar beminden niet alleen laten wanneer zij voor Aton verschijnen, maar zal zij zuivere rechtspraak voeren, en hen tot advocaat zijn. Zij dan is zacht van hard, en snel in wijsheid. 66. Strekt uzelven dan uit tot haar, allen die haar liefhebben, want haar hart gaat uit tot wie haar naarstig zoeken.

2.

De vleeswording door de Isisboom

1. Zij dan die tot Isis, de krokodillendochter komen : Gij vindt schuilplaats in haar moerassen, en het kruis wat zij schenkt is u tot bescherming. 2. Heiligt dan het kruis wat zij schenkt als een heilig icoon. Drinkt dan van haar wateren, en jammert niet. Zij dan gaf u thee te drinken van een leeuw en een krokodil. Tot een hal van dorre doodsbeenderen daalde u af, maar het was om u een goede schuilplaats te geven. 3. Zo hebt gij dan door uw adem de beenderen tot leven gebracht en met vlees bedekt. Gij dan zijt zalig in uw wonden. Zij zal in rust en trage pas tot u komen. 4. Zij die in haar geloven haasten niet. Zo is dan het geloof in haar de zekerheid die gij als een sieraad om uw nek draagt. Ja, als het derde geloof is zij, om u het derde geweten te brengen. 5. Zij dan die niet van haar wateren hebben gedronken, hebben geen schuilplaats, en zij zullen door haar achtergelaten worden aan de oppervlakte van het moeras, om in de nacht gegrepen te worden. 6. Zo zijn dan deze woorden streng, maar tot zaligheid, daar zij gegeven is om u niet als wezen achter te laten. 7. Zo zal dan niet de dood het laatste woord hebben, maar Isis, en zij zal tot Sebek, haar vader gaan, en

woord voor u houden. 8. Vreest dan niet wanneer ge tot Sebek moet verschijnen, wanneer gij in haar bent, want ziet, zij die in haar zijn zijn Sebek welgevallig. 9. Zo hebt gij dan de krokodillenthee gedronken als lijm, waardoor gij als de boom zijt geworden waarin gij waarlijk vleeswordt. 10. Want er is dan geen enkele vleeswording buiten de boom om, en zij dan die de doden schuwen zullen hun vlees verliezen. 11. Zo is er dan geen enkele opstanding buiten de Isisboom om. Houdt elkaar dan niet langer meer voor de gek.

3.

Verschillende bomen

1.Zij dan die tot de Sebekboom gekomen zijn hebben toegang tot Izu, het heilige rijk. Zo is dan de Sekhmetboom tot heling aangesteld, en gij doet er wel aan uw zielen daar te reinigen. 2.Zij dan die het verborgene niet kennen hebben niks. Laten zij dan komen tot de Gebboom die tot in de dieptes der aarde rijkt. 3.Vreest dan de duisternis niet, opdat hij niet van u wegvluchte. Want tot bevrijding werd hij u gezonden, en zo ook kwam Horus tot u, als boodschapper der goden. 4.Ja, op vleugelen der wind werd hij tot u geblazen, en hij pakte u bij de hand om u tot Geb te leiden, en tot zijn boom. 5.Zo hebt gij dan heilige iconen ontvangen, gij die de boom van Geb hebt aanschouwd. Bouwt dan zijn tempelen. 6. Ja, ook bracht Horus u tot de boom van Nekhbet, om door haar te komen tot Tifiaf, die als het oog van Thoth is. Beklimt dan de boom van Thoth, en draagt zijn kruis, opdat gij door zijn iconen zalig zult zijn, en grote wijsheid zult dragen. 7. Zo is dan diepe wijsheid het hart van Thoth, en gij zijt daar naartoe gezonden als naar stralend water. 8. Laat dan het oog van Tifiaf met u zijn, tezamen met het oog van Aton.

Isis

1.

De dochters der krokodillen

1. Zo is dan de krokodillendochter tot u gezonden met het oog van Seth, waarin gij vrij zult zijn om haar te volgen. 2. Zij dan zal u meevoeren over de moerassen tot onbekende plaatsen, die in geen hart zijn opgekomen, en die boven denken heersen en leven. Deze plaatsen zijn heilig en zoet. 3. Ja, als het zoete van het grote Sarhah zijn zij, om u volkomen uit te leiden. 4. Want de derde uittocht staat voor de deur, om u te leiden tot de hogere weg. 5. Zo is dan Thoth die op uw deuren klopt. Doet dan open om hem tot uw kamers te leiden, en tot de kamers onder en boven uw huis. 6. Dan zal hij u vreemde kamers tonen, en gesloten deuren openen. 7. Haalt dan Isis, de krokodillendochter vanuit haar huis op, en neemt haar tot uw huis, opdat zij uw moeder zal wezen. 8. En zo zult u veelvuldig bezocht worden door Ra, die zal zijn als vijftig bezoekers, en zij zullen uw huis in rust en vrede achterlaten. 9. Hebt dan een hart voor de dochter der krokodillen, en zo zal zij u leiden tot de huizen en woonplaatsen van haar zusters. 10. Indien gij in haar blijft zullen zij voor u buigen, en u meeleiden tot de plaatsen waar zij hun voedsel vandaan halen. 11. En dan zult gij de diepe doodsdieptes niet meer vrezen, daar de zusters van Isis, de dochters der krokodillen, bij u zijn. 12. En zij zullen u verdedigen wanneer er dan huiszoekingen worden gedaan, en zij zullen voor u

opstaan, wanneer soldaten buiten lopen. 13. En gij zult schuilplaats hebben in hun kasten, en zij zullen zeggen : Wij herbergen niemand. Dit alles is van ons. 14. En in de nacht zullen zij u meevoeren tot hun wegen en viaducten, en met vleugelen zult gij tot hun bomen worden geleid als vele uittochten. 15. En zij zullen u leiden tot de woningen van de grootmoeders, en niemand zal u daar kunnen vinden. 16. Ja, op gierenvleugelen zult gij daar komen, en gij zult ontvangen worden als een koning en een prins. 17. En de zusters van Isis zullen de stad der grootmoeders omhullen. Tot hun rotsen zult gij gaan, en tot hun iconen, en gij zult zalig zijn. 18. En ook als duisternis over de stad der grootmoeders valt, zult gij licht vinden in het huis uwer grootmoeder, en Thoth zal daar nieuwe deuren openen tot de verborgen kamers. 19. Gij dan zult in meerdere steden tegelijk zijn, en de verborgen kamers zien boven en onder de huizen, en gij zult de familiefeesten zien. En dezen zullen u nimmer vrees aanjagen, want de zusters van Isis zijn met u. 20. Zo hebben dan allen die in haar geloven en haar volgen eeuwig licht in hun kandelaren, en hun olie zal nooit opraken. 21. Gij dan zult nimmermeer tot de dwaze maagden gerekend worden, daar de bruidegom u bij de hand heeft en u niet laat terugzakken. 22. Gij dan zult zijn als de eeuwige wijze maagd, daar de zusters van Isis in uw hart wonen en tronen. 23. En zo zult gij dan lezen van de woorden van Sebek, opdat zij vlees in u worden.

2.

De Nieuwe Wapenrusting van Anubis

1. En wanneer dan Anubis voor het vreemde gerechtshof wordt gedaagd zult gij allen in rouw zijn, en hem omhullen met warme dekens. 2. Maar de kou zal deze dekens één voor één weghalen. Dan zullen de zusters van Isis één voor één voor hem getuigen, en hem verdedigen, maar er zal naar hen niet geluisterd worden. 3. En dan zal door de slagen het oog van Anubis ontwaken, en zult ook gij weggevoerd worden met hem, tot het eiland der ballingen. En zo zult gij diepe vriendschap opbouwen met hem. 4. En gij zult in de ogen van Anubis kijken, en hij zal in uw ogen kijken, en gij zult het ervaren als een verloren vriend die is teruggevonden. 5. En dan zullen de zusters van Isis tot het eiland zwemmen, en zij zullen enige tijd niet kunnen spreken. 6. En dan zal Isis zelf tot het eiland komen en hun monden openen. En zij zal Anubis toespreken, en hun binnensten zalven. 7. Zo zal dan Isis licht vinden in de omgang met Anubis, en zij zullen gaan van eiland tot eiland. 8. Zo zal Anubis telkens de gereedschappen van het vreemde gerechtshof terugvinden op de eilanden, en zij zullen door Isis omgevormd worden. 9. Zo zal dan Anubis tot een nieuwe wapenrusting komen. En zo zal dan de wapenrusting van David hem omhullen, maar deze zal omgesmolten worden. En zijn wapenrusting zal zijn als oude dekens. 10. En zo zal dan een ieder die hem gevolgd heeft het zwaard van Anubis dragen. En zijn speer zal tot genezing zijn. 11. En zijn helm zal zijn met vele ogen, en zijn pantser als de schubben der zee. Zijn schild dan is als de drakentand, en zijn riem als het vod der zee. 12. Zij dan allen die met Anubis arm zijn geworden, zullen vleesworden in de rijkdommen der zee. 13. En zo zullen alle ware egyptenaren terugkeren tot hun land, ja, alle stammen die verstrooid zijn. En zij zullen verzoend worden als de kleuren van het goud. 14. Hierin zullen zij hun heilige auf vinden als hun vlees en bloed. Ja, tot vleeswording zullen zij komen. 15. En wanneer zij dan allen met Ra verzoend zijn, zullen ze hun namen vinden in de Manjet-boot, de dagboot die door de hemelen vaart, en zullen ze komen tot de Meseket-boot, de nachtboot, die door de duisternis en de aarde gaat. 16. En op de Meseket zal Upuqut staan, hij die de wegen opent. Min dan zal staan op de Manjet-boot. 17. Zo zal dan Geb, de aardgod, de nachtboot inslikken, en Nut, de hemelgodin, zal de dagboot inslikken. 18. En hoewel deze twee geliefden zijn, voeren zij vele oorlogen. 19. En Nun zal de boten dragen, en Geb en Nut verzoenen. Ja, wijze raad zal hij schenken. 20. En in Nun dan, terwijl gij in de Nun afdaalt, zullen uw Geb en uw Nut verzoend worden, en gij zult de Nun vinden als een lang verloren vriend. 21. En zo zult gij in de dieptes van Nun Manjet en Meseket leren kennen als vrienden. En ziet dan, zij zijn de diepe ingewanden van de Sobek. 22. Zo zijn dan Manjet en Meseket u als goden gegeven. En ziet dan, zij zijn als de vleugelen van Anubis, om hem en die hem volgen te leiden tot het tweede en het derde Egypte en

tot de hogere weg. 23. Bouwt dan tempelen voor uw Manjet en Meseket, opdat gij door de dag en de nacht kunt komen. Maakt dan de uren tot uw vrienden, door af te dalen in de Nun en de Sobek. 24. En wanneer gij tot de Manjet-boom en de Meseket-boom zijt gekomen : eet van haar vruchten, opdat gij toegang hebt tot hun tuinen. Luistert wanneer zij tot u spreken. Dan zult gij uw auf zaligen. 25. Zo is het dan zonder ascetisme onmogelijk om uw auf te zaligen.

3.

Manjet en Meseket

1. En zo zal dan Manjet opstaan om tot Meseket te spreken, en zij zullen hun oorlogsvoeringen tegen elkaar staken. Zo zullen zij dan als broeders zijn, daar Nun en Sebek hen verzoend hebben. 2. Zo zullen zij dan tot Aton gaan voor de derde verzoening, en hij zal hen wederom verzoenen in de hogere weg. 3. En zo zullen Manjet en Meseket verzoend worden met Khnum, en daarna met Nekhbet, en zij zullen in Sekhmet tot ware eenheid komen. 4. Zo dan zullen zij Khnum beschermen als warme dekens, en zullen zij Nekhbet tot kroon zijn. 5. Daarna zullen dan Manjet en Meseket verzoend worden met Wadjet, door Aton, en zullen zij Nekbeth verzoenen met Wadjet, ja, tot in de dieptes van Nun, tot aan de doodspoorten van de Sobek. 6. En zo zal Ra tronen over Wadjet en Nekbeth, over beneden en boven Egypte, vanwaar hij zijn stralen in lagen zend. Ja, in de wolken zal hij tronen, naast de globe. 7. En zo zullen Manjet en Meseket tot viermaal toe met Re verzoend worden, en hij zal hen toespreken, en hen uitzenden tot Sebek. 8. Nu dan leiden de wegen van Sebek tot de hoge bomen. Ja, langs twee krokodillen zult gij gaan, en gij zult het altaar van Sebek zien. 9. Dan zult gij uw armen opheffen als Min, en gij zult zeggen : Hier hebben wij lang op gewacht. 10. Zo is dan de Wadjet-boom tot uw zaligheid geschapen, en ziet, zij is als de slangenboom. Zo ook zult gij tot de Nekhbet-boom komen, en zeggen : Dit is onze zaligheid en slag. Want met inslag zal de boom tot u komen, en met inslag zal de boom door u heentrekken. 11. Zo zijn deze bomen dan zalig onder de visie van Re, waar gij veelvoudig zult komen tot vleeswording. 12. En zo is er dan in het derde ruime vleeswording mogelijk, en gij zult het noemen de doop des vlezes en de vlezesdoop. Zo zal dan uw denken gevleugeld worden, en gij zult eeuwige visioenen zien, die vanuit de globe van Re komen. 13. Ja, ook gij zult in deze dingen met Manjet en Meseket verzoend zijn. En zo zal Re u leiden van verzoening tot verzoening, en gij zult deze dingen ervaren als het komen tot grote vrede. 14. Zo zal dan Wadjet in u vleesworden, gij allen die haar liefhebt. Maar zij zal door de derde alverzoening en door de hogere weg in een ieder varen. 15. Maakt u dan op om tot haar berg te komen, alle gij volkeren, opdat gij genezing vindt, en vlees over uw botten. 16. Tot uw eigen dorre doodsbeenderen bent gij gekomen, en ziet, zij zal u opnieuw weven, en de levensader tot u uitstrekken. 17. Zij dan is als het merg en het zalige van Sebek, en als de staf van Osiris is zij. 18. Zo is dan de Wadjet als de uitgestrekte wateren van de dag, die de doden geeft aan Nekhbet die is als de wateren van de nacht. 19. Zo heeft Re dan in hen de levensader gevonden, en is hij het die zijn boom daarmee heeft gevoed. 20. Zo zijn er dan vele bronnen in Wadjet en Nekhbet, en zij zijn als de voedsters van bomen, en Re is dan hun hovenier. 21. Ja, hij is het dan die zijn boom voedt, en voor zijn voedsters zorgt. En door de vruchten reizen de doden steeds tot de dag. 22. Tot een parfum van Nekhbet zijn zij, en tot de duinen van Wadjet, waardoor zij haar weg vindt. 23. Telkens weer neemt zij de ouderen met zich mee, en voedt hen met de vruchten der onderwereld.

4.

De boom van Re

1. Zo zijn dan de zusters van Wadjet als de zachte banen der aarde, en hun huizen zijn als vuurtorens, ja, de schuilplaatsen van Manjet zijn zij. 2. Zo zijn dan de zusters van Nekhbet de schuilplaatsen van Meseket, en dezen zijn als de marmeren hallen. 3. Zo zijn dan de broers van

Manjet en Meseket hen tot vleugelen. Ja, en dezen zullen dan allen verzoend worden met deze huizen. 4. Gij dan hebt allen uw huizen geopend voor deze families, daar zij hun lichten tot u gezonden hebben, oh alle gij volgelingen van de grote Isis. 5. Zij hebben daar reeds hun spullen staan, en uw huizen zijn hen tot poort. Ja, ook zijn zij gekomen tot de huizen van uw buren, en hebben zij de Amon geplaatst. 6. Ja, vele dodenrijken bevinden zich dan in de huizen der buren, en ook gij zult daar uw schuilplaatsen vinden. Hier dan zult gij hun anubissen vinden. 7. Acht daarom de wonden die gebeten zijn niet gering, want de anubissen hebben u toegang gegeven, opdat gij onder en boven de huizen zult reizen. En zo hebt gij de huishouding van Anubis leren kennen. 8. Leert dan ook de huishouding van Nekhbet kennen, en de huishouding van Wadjet. Want eerstens zijt gij wel gestorven in de Nekhbet, maar gij bent in de Wadjet opgestaan. 9. Zo bent gij dan door de dood en de traagheid heen, tot het dodenrijk der snellen gekomen. 10. Zij dan zijn als de geuren der vruchten, om koele duisternis en warme dood te brengen tot de dag, als het licht der woestijnen. 11. Ziet, gij hebt uw ziel daar zien liggen, maar op de heuvel zijt gij dan vrijgekomen, en hebt gij de oase gezien. 12. Zo is dan alles wat gij ziet binnen uw bereik. Strekt u dan uit naar dat wat gij niet kunt zien. 13. Zo knielen dan Nekhbet en Wadjet dagelijks neer voor de boom van Re, en eten zij van de vruchten. 14. Wijsheid is dan voor een ieder weggelegd, en tot een ieder gezonden, die tot de hoge bomen is gekomen en daar zijn hart heeft. 15. Nu is echter het hart zonder betekenis wanneer het afwijkt van de boom van Re. 16. Vele huizen zijn dan gekomen tot hen die de boom van Re met zich meedragen, en zij die zijn huishouding kennen.

5.

Ontstaan van het christendom

1. Gij dan waart enige tijd bevreesd geweest voor de huishouding van Amon, daar hij onverzoend was met Aton, en in grote onverzoening leefde, omdat dit de eis der doden was. 2. Maar nu dan is Amon veelvuldig verzoend met Manjet en Meseket, en is Khnum in ere hersteld. 3. Zo zijn dan Nekhbet en Wadjet in de klok van Amon, die hij van Re ontvangen heeft. 4. En vele vogelen dan reizen door deze klok. En zo ook rust de hand van Horus zwaar op het huis van Amon. 5. En zo dan was er een engel van Thoth genaamd Pior en Pior-Thoth, en deze engel dan stichtte het christendom. En zo was er een engel genaamd Dahm-Amon, die een engel is van de god Amon, en deze schiep het mohammedanisme. 6. En zo heeft ook Seth zijn engelen uitgezonden om in de wereld godsdiensten en filosofieen te stichten. En deze engelen zijn genaamd : Milaph-Seth, Marazanta-Seth, Izu-Seth, Atu-Seth, Lapondria-Seth, paarse Seth-mug, Lokogamen-Seth, Talgamen-Seth, Datu-Seth, Rode Seth-kap, Esmeralda-Seth. 7. Zo zijn dan de engelen van Thoth : Izu-Thoth, Esmeralda-Thoth, Atu-Thoth, Datu-Thoth, Rode Thoth-kap, Talgamen-Thoth, paarse Thoth-mug, Milaph-Thoth, Eminius-Thoth, Metensia-Thoth, Kabbernal-Thoth, Lokogamen-Thoth. 8. En zij hebben de leiding over de lagere engelen van Thoth, die op hun beurt weer leiders zijn over miljarden engelen. 9. De namen van deze lagere engelen zijn : Mi-ensus, Kliareout, Emshel, Asam, Har, Loth, Konen, Kulebas, Kehemnon, Tichanus, Orom, Odesu, Otehan, Karam, Emeshel, Okare, Inefes, Hihamst, Otumius, Inokius, Izamellus, Hihunsa, Itafus, Itamus, Enehushel. 10. En de namen van de onder-engelen die de koren leiden, zijn : Etok, Semau, Hemst, Lut, Karal, Damhes, Dakau, Itusha, Emuneus, Amineus, Aminihun, Amhech, Zalech, Gachau, Dagmen, Kalnahou, Konehan, Timix, Kreis, Hesta, Ansfil, Rasach, Danau, Karhum, Wilhen, Etakuleus, Kernahen, Kenderamin, Taneshau, Dakundoch, Irkunthen, Vantau. 11. En verder : Eresmin, Satismin, Matinen, Dahin, Alhan, Arkhenius, Achunius, Romichius, Domanius, Domaninium. En vele anderen. 12. De engelen van Ra zijn dan : Ichmus, Hahen, Amach, Opiun, Darmium, Damus. En deze zijn als de aartsengelen, en zij zijn als godenzonen en goden. 13. Zo zult gij dan deze engelen niet geringschatten, want zij staan in macht hoger dan het christendom en het jodendom, en zij zijn het die u hebben uitgeleid. 14. Ja, in snelle doodskisten hebben zij u uitgeleid, als het toeslaan der krokodillen.

6.

Engelen der Egyptische goden

1. Zo zult gij dan tot de engelen van Isis komen, en ziet zij zijn als de krokodillen. Zij dan zijn als de bedrijvers van politiek en de handelaars. 2. Daarom is het Aton gegeven hen tijdelijk met vloeken te slaan. Ja, zij dan hebben strijd te voeren, en voeren hun macht niet uit zonder onder druk te staan. 3. Ja, zwaar zijn hun passen, en afgemeten hun woorden, daar zij niet bij machte zijn energie te verspillen. 4. Gij bent dan ook tot de engelen van Nut gekomen, waarvan enkelen in het huis van Ra verblijven. Ziet dan, zij hebben grote macht. 5. Maar zo is er dan alleen macht door de dood verkregen. En deze macht is dan vaak verborgen, daar zij uit de duisternis komt. 6. Ziet dan, zij gaat van verborgenheid tot verborgenheid, en zalig zijn zij die er een glimp van opvangen. 7. Zo zijn dan de engelen van Nut : Karnahak, Tuus, Remehok, Duuti, Epischet, Panis, Magrien, Damiek. 8. De engelen van Neith verblijven dan veelal in het huis van Anubis, vanwaar zij worden uitgezonden. 9. Zo ook verblijven enkelen van hen in het huis van Geb. 10. Gij dan die door Geb zijt geslagen : Veracht zijn harige stok niet, daar zij u tot leven leidt, al is het door duisternis heen. Diep zult gij kunnen reizen door de Wadjet en de Nekhbet, en gij zult tot grote verzoeningen komen, die u vrede zullen brengen. 11. Vereert dan naast Geb ook zijn engelen, die zijn beeltenis dragen, want ziet, zij zijn als de Egyptische heiligen. 12. Zo zult gij dan leren bidden tot Geb, en gij zult de groene tabletten met gebeden ontvangen.

Gebed tot Geb

13.En zo zult gij dan bidden tot Geb : Almachtige Vader der aarde, Allerhoogste vorst onder Aton, de rode zon. Gij bent als de groene zon, die onze aarde vruchtbaar maakt. 14.Geeft ons heden ons dagelijks brood, en schenk ons uw roede, opdat wij zullen groeien. 15.Geef ons de kracht om dagelijks uw kruis te dragen, en tot u te komen, wanneer Gij ons wilt zien. Uw oog dan ziet alles, en U wil dat wij tot U naderen. 16.Uw wil geschiede in ons leven, en Uw wil geschiedt op aarde, onder Aton, de rode zon. Almachtige Geb, leidt ons tot de rode zon, dat gij ons altijd aan hem overdraagt, want deze is onze schuilplaats voor eeuwig. 17.Wij danken U, Almachtige Geb, dat gij de leidsman bent, onze gids, tot Aton. Zo zullen wij u dan loven en prijzen, want gij hebt dit verdient, om alles wat gij voor ons hebt gedaan. 18.Wij heffen onze handen op om Aton te ontvangen, en dan laten wij onze handen dalen om hem te schenken aan de aarde. Dat de rode zon telkens weer in de aarde dale, om ons te verzoenen met U, oh Geb. 19.Vergeeft ons onze schulden, gelijk wij onze schuldenaren vergeven. Leidt ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want van u is het koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, tot in Eeuwigheid.

Gebed in Nood

20.En zo zult gij bidden wanneer gij in nood zijt : Oh Geb, toon ons uw kracht en genade. Tot uw goedertierenheid en lankmoedigheid zijn wij genaderd. 21.Gij dan die ons dit kruis hebt geschonken zijt geheiligd en gezegend. Leer ons dit kruis te dragen, maar verzoek ons niet boven vermogen. 22.Breng dan ons kruis tot heerlijkheid, en doe ons opstaan in uw hart. Al wat wij willen is te naderen tot uw hart. Geef ons rust en vrede in dit lijden. 23.Leer ons dit kruis te zegenen en op u te vertrouwen, dat U ons leidt door deze storm. Gij dan schept uw land temidden van de woeste golven, en gij leidt uw volk uit door wonderen en tekenen. Amen.

7.

Gebed tot Seth

1. En zo zult gij ook als Ramses naderen tot Seth, evenals de egyptenaren van het oude. En gij zult

moeten leren bidden tot Seth. Zo dan zult gij bidden : Almachtige Vader der storm en donder, gij die onder de aarde zijt. Geeft ons heden wat wij nodig hebben, en weest dan onze middelaar. 2.Wij houden van u, en danken u voor het kruis dat gij ons hebt geschonken. Geeft ons dan de kracht dit kruis te dragen, en leer ons elkanders kruizen te dragen. Leer ons ook te bidden voor de doden, en hen niet te vergeten. 3.Wij loven u voor uw liefde, en wij prijzen u, want Gij bent onze heerlijkheid en goedertierenheid. Gij dan zijt trouw, en gij komt ons tegemoet. Leer ons dan telkens weer tot u te naderen. Vergeef ons onze schuldenaren, gelijk ook wij onze schuldenaren vergeven. 4.Leidt ons dan tot Aton, en verdedig ons in de rechtszaal. Laat zijn woede ons dan niet vernietigen, maar omhul ons met warme dekens. Leer ons dan lof te offeren tot Aton en tot U, ja, leer ons u te aanbidden. 5.Leidt ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze, want van u is de kracht, het koninkrijk en de getrouwheid tot in eeuwigheid. Door Ramses naderen wij tot u. Neem onze gebeden aan.

Gebed voor de doden

6. Zo zult gij in nood dan komen tot Seth, en bidden : Oh, Seth, toorn dan niet, Almachtige Vader in de hemelen onder Aton. Leidt ons door de stormen heen tot de troon van Aton, die de rode zon is. 7.Laat ons hart dan niet bezwijken voor u, maar heb genade. Verzoek ons dan niet boven vermogen, gij die handelt vanuit getrouwheid. 8.Gij dan voert oorlog in gerechtigheid. Toorn dan niet voor eeuwig, maar onderwijs ons, en vergeef ons onze schulden, daar wij onze schuldenaren vergeven. 9.Wij komen tot u om te bidden voor de doden. Wij danken u, dat u de mogelijkheid hebt gegeven voor hen te bidden. Zo leggen wij dan hen die ons dierbaar zijn voor uw troon, ook hen die wij niet kennen. 10.Leert ons dan de doden kennen. Wij vragen u of u hen wil zegenen, en indien mogelijk genezing wil schenken. Wij vragen u of u hen wil opnemen tot op uw troon, om hen te voeden met het voedsel der doden. 11.Geef hen een hart, opdat zij kunnen ademen en spreken. Geef hen een ziel, opdat zij kunnen wandelen, en een geest opdat zij kunnen vliegen. Almachtige Vader die onder Aton troont, weest dan getrouw tot hen. 12.Luistert dan naar hun gebeden, en geef acht op hun smekingen. Breng hen dan recht, en verdedig hen, wanneer zij voor Aton verschijnen. Almachtige Vader, stort uw geest en vlees over hen uit, opdat zij zullen opklimmen tot Aton, en met de rode zon verzoend zullen worden. 13.Leert ons dan bidden voor de doden, en leert ons hen te zegenen en te genezen. Gij dan hebt een hart voor de doden. Vader, wij houden van u. Gij hebt ons leven gegeven.

8.

Gebed tot Sekhmet

1. Zo zult gij dan naderen tot de troon van Sekhmet en aldus bidden : Heilige Sekhmet, wij naderen tot u, gij voor wie alles buigt. Toon dan genade tot ons, en schenk ons voedsel uit uw tuinen. 2.Wij zegenen dan hen die uit de dodenrijken tot u roepen. Neemt hen op, en schenkt hen vrede. 3. Heb genade over hen, oh Almachtige Sekhmet, gij die troont onder Aton, de rode zon. Amen.

Gebed tot Aton

4.. Allerhoogste Vader, wij buigen in ontzag voor u. Gij hebt ons gebracht door uw liefde, tot hier. Wij hebben de doden met ons meegenomen, en leggen hen voor u neer. 5. Schenk ons uw genade, en leer ons elkaars kruizen te dragen. Gij heilig vuur der rode zon, zuivert onze harten nu, en schenk ons voedsel uit uw almachtige hand. Amen.

Gebed tot Isis

6.Almachtige Isis, wij buigen tot u. Engelen buigen tot u, en alle heiligen. Groot is uw Naam, geprezen zijt gij in heel Egypte. De doden brachten wij voor u mee, opdat gij leven in hen zoudt

blazen. 7.Groot is uw naam, genadig en trouw uw liefde, blijf bij ons, wanneer de nacht over ons valt, en leidt ons tot uw eeuwige vrede. 8.Engelen buigen tot u, en loven uw naam, ja, zij dragen u, door de schepping heen, tot uw eer. Goed is alles wat gij geschapen hebt. Amen.

9.

De stad der gebeden

1.En ik dan kwam tot een zaal vol met doden. En aan het eind van die zaal zag ik drie grote en geweldige tronen. En op de middelste troon zat Aton, met zijn gezicht als een rode zon. 2.En naast hem zaten Pior-Thoth en Dahm-Amon, en zij hadden ook het gezicht als een zon. En Dahm-Amon was dan als een wilde ram, en zijn zon was blauw en paars met een witte vleugel. 3.En Pior-Thoth was als een lichtrode zon, en alle drie moesten zij oordelen over de doden. En toen kwam Seth tot mij, en gaf mij een pen en sprak : gij dan zijt de uitverkorene der goden. Gij zult veel moeten schrijven. En hij gaf mij de groene tabletten van Geb, waarop de aardgebeden stonden. 4.En hij sprak : Gij dan zijt uitverkoren om het heilige gebed te herstellen. En deze tabletten waren als grafstenen. En ook gaf hij mij de tabletten van Sekhmet en Isis, en daarna leidde hij mij tot een ondergrondse gang, waar een bootje stond. 5.Toen ik met hem in het bootje stapte nam hij zijn staf, zette die in het water en zette af, terwijl hij z'n staf teruggreep, en het bootje begon te varen. En we gingen van een schuine waterheuvel af, en kwamen in een diepere tunnel. 6.Ineens stond de boot stil, en we konden aan de overkant uitstappen. Dit was je leven, zei Seth. Toen ging er een deur open, en Geb kwam binnen met zijn hoofd als de groene zon. Hij had een staf in zijn handen die brandde. 7.Met z'n drieen gingen we door de deur binnen waardoor Geb was gekomen, en we kwamen in een prachtig landschap terecht. Dit is dan het veld der doden, sprak Geb, en overal begonnen er herten te huppelen. 8.Toen gingen we weer naar binnen, en met z'n drieen gingen we het bootje weer in, wat begon terug te varen. Al snel kwamen we weer in de zaal vol met doden terecht, en ik kreeg van Geb een aantal andere tabletten. 9.Je moet veel schrijven, zei Geb, terwijl hij in de mist verdween. Na een tijdje verscheen zijn gezicht tussen de andere drie zonnen, en nam hij de Dahm-Amon en de Pior-Thoth in zijn handen, terwijl zijn zon groener werd, steeds donkerder en donkerder. 10.Tenslotte smolt hij samen met Aton. Terwijl de Aton-zon begon te groeien en te groeien om de zaal vol met doden begon te bedekken. Toen stapte Seth naar voren, en slokte de zon op, terwijl hij rode haren kreeg en rood vuur spuwde. Hij kwam tot Isis en zij baarde negen dochters met rode haren. 11.En dezen brachten andere tabletten tot mij. En ik vroeg mij af waar Aton was gebleven, maar hij was in het rode. En Aton sprak : Gij zult veel tot Seth en Geb moeten bidden, om de aloude paden te herstellen. En deze stad zou gebouwd worden door gebed.

10.

De Egyptische evangelieen

1.En Seth en Geb begonnen vlees te worden in mij, en ik sprak in nieuwe tongen, de tongen van Seth en Geb. En ook begon ik tot hen te bidden zoals hun vlees mij ingaven te bidden. 2. En zo werden mij de evangelieen van Seth en Geb gegeven. En de engel die het romeinse rijk had geschapen kwam tot mij, en deze engel was een engel van Osiris, genaamd Shesmu. En deze dan is het zwaard van Osiris. 3. En zo ontving ik ook de evangelieen van Isis, Sekhmet en Osiris, en later het evangelie van Horus. 4. En de engel van de chinese koninkrijken kwam tot mij, en deze was een engel van Shu, genaamd Omnikot. En de engel van de indianen was genaamd Dametu, en zij was de engel van Sekhmet. En deze engelen gaven mij ook tabletten met evangelieen en gebeden. 5. En ook brachten zij de iconen mee voor het nieuwe koninkrijk. En zo werd de aarde tot het nieuwe Egypte.

Seth

1.

Sethon

1. Tot de derde levensboom en de derde levensrivieren ; De buik dan zal de intieme delen inslikken, en zij zal leven schenken. Zo zullen de nieuwe intieme delen vanuit de buik komen. En ziet, zij zijn in de buik. 2. Zo zal dan ook de buik de benen inslikken, en ziet, zij zal nieuwe benen voortbrengen. 3. Laat dan niemand uwer die deze woorden hoort deze verachten. Maar ziet op de sekhmetten, en zegt het voort, daar het het derde lichaam bespreekt. 4. Aton spreekt vanuit de steek des levens. Luister dan naar de steek, opdat hij het van u wegneme. 5. Laat dan niemand voortijdig de angel weghalen, daar zij gegeven is om de honing des eeuwigen vlezes te laten voortkomen. 6. Zij dan die de angel voortijdig weghalen zullen voorzeker sterven, en in hen is het leven niet. 7. Zo zijn deze dan strenge woorden, opdat gij uw behoudenis bewerke in vrezen en beven. Zalig hen die beven, want zij zullen leven. Zij die dan niet beven zijn al levende dood. 8. Gij dan zult door uw beven veel leven voortbrengen, en gij zult de adem van het derde paradijs dragen. 9. Komt dan tot de derde levensboom en haar rivieren, opdat gij ook van haar vruchten zult eten. 10. Gij dan hebt een boom in het volgen van Seth. Gij weet dan dat Osiris en Seth strijd voeren, en deze strijd is heilig. Als twee leeuwen vechten zij, om de eeuwige vruchten te mengen. Zo is dan de heilige Seth-Osiris als de heilige Sethon u als sieraad gegeven. 11. Zij dan die luisteren naar de stem der strijd zijn niet verre van de bevrijding. 12. Heft dan uw hoofden omhoog, al gij die Sethon volgen, want de verlossing is nabij. Zo zijt gij dan tot de derde behoudenis gekomen. Studeer dan veel, en groei op in wijsheid, want zij die jong zijn leven in vele verwarringen. 13. Gij dan moet het juk der jeugd leren verstaan, en daardoor tot vrede komen.

2.

De betekenis van Sat-an

1. Gij dan die de derde doornenkroon draagt en het derde doornenkruis : zalig zijt gij. Gij zult voor vele gevaren behoedt worden, en gij hebt vuurtorens op uw paden. Ja, de wegwijzer zal uw gids zijn. 2. Zo heeft de Sobek dan als heilige vijand Benmaten, en ook Bilmageln. En gij hebt zulke heilige oorlogen in uzelf bemerkt, opdat zij de wegen der communicatie openbreken. Geenszins hoeft gij u daardoor laten beangstigen, ook niet door de strijd tussen Ra en Apep, daar dit vele hoeken van de tempel zijn die in het midden één worden. In Aton is dan verzoening. 3. Ook de Egyptische goden dan zoeken bevrijding, en deze zal zijn in Tifiaf. 4. Nu dan is Seth als de heilige godenbank, en is Osiris als de heilige godenmedia, en ziet dan, hun strijd heeft Horus voortgebracht, de boodschapper der goden. 5. En Horus dan strijdt mee aan de hand van Osiris. Hoeveel te meer dan zullen wij moeten strijden aan de kant van Seth. 6. Seth dan is de enige die Ra kan beschermen. Zoudt gij dan aan de kant van Horus en Osiris staan, om daarmede tegen Seth te strijden, dan zou uw Ra vallen. 7. Zo moet gij dan leren ook heilige strijd te voeren om Horus en Osiris in te perken, om Seth aan te hangen, hij die de ware schuilplaats van Ra is. Zo is dan Ra de

godenhandel, en gij doet er goed aan in Sethon te onderhandelen. 8. Wij weten dan dat Aam, die de gevallene is, een duistere Osiris aanhangt, en daarmee een duistere Seth. Zo moet gij dan weten dat ook de anderen van Orion hun macht hebben bereikt door de verkeerde samenhang der Egyptische goden. Dit dan staat ook in hun boeken vermeld. 9. Zo zullen dan Aam en Delfio het derde merkteken van het beest brengen, om de volkeren tot slavernij te brengen. En dit nummer is drieduizendzeshonderdzessenzestig. 10. Waakt dan, opdat gij het uur van de dag kent en in hun handen niet valle. Gij zijt dan genaderd tot de schare der Egyptische heiligen, die driemiljoenhonderdvierenveertigduizend zielen en lichamen telt, onderverdeeld in de stammen van Egypte. 11. Zij dan die overwinnen en het derde merkteken van het beest niet dragen zullen dan tot deze schare behoren. Zij dan hebben hun zielen niet met vrouwen bevlekt, en wonen in de kloosters en de woestijnen. 12. Zo leeft dan ook Seth in de woestijnen, als een afgezonderde en als een wilde. Hij dan is de Osiris ontvlucht, na hem gedood te hebben, en draagt nu de nieuwe Osiris met zich mee. 13. Zo is dan hij die Horus ontvlucht is, en Aam, als een vrije en een zalige, daar een overvloed van godenboodschappen de zielen te zeer zou verzoeten en bederven. 14. Seth is dan door zijn engelen de stichter van het atheisme en het antheisme, daar zij de ziel terugbrengen tot de eenvoud en de eigenwaarde. 15. Geen godsdienst op aarde is dan groter dan het boeddhisme, maar ziet, zij zal ingevuld moeten worden door de Egyptische goden. Dit dan zal de weg leiden tot Izu. 16. Zo is dan Izu, Brannan en Tifiaf het heilige stappenstelsel waarin de Egyptische goden hun plaats vinden in het boeddhisme. 17. En door van Christus tot Christus te gaan, zult gij de ijzeren klem van het christendom verbreken. 18. Gij weet dan allen dat de aartsvijand van het christendom werd bestempeld als satan. Sat komt van Satis, die de waterschenkende vrouw van Khnum is. An komt van Anubis. 19. Ten dele bevat het christendom waarheid die uitgewerkt en gezuiverd wordt door het tweede en het derde, maar zij zal volkomen overgaan in het Egyptische, door de stappen Izu, Brannan en Tifiaf. 20. Zo zult gij dan afrekenen met het verleden. Indien gij u hebt verzoend met Satis en Anubis, en met hun verbond genaamd Sat-An, dan hebt gij van de verchristelijkte satan niets te vrezen. 21. Zo is dan niet een iedere aanbidder van Satan slecht, daar het verwijst naar een oude vorm van aanbidding. 22. Anderen zeggen dat satan verwijst naar Seth-on, als de met Seth verzoende Osiris, en weer anderen zeggen : Het is Seth-An, als het verbond tussen Seth en Anubis. Al dezen zijn waar. 23. Zo is Seth die als de god van het kwaad afgeschilderd wordt, door de oudere egyptenaren aanbeden, en in de Ramses-dynastie. Het gaat erom de goede samenhang der goden te vinden. 24. Toch hebt gij dan tot de derde satan te strijden, daar hij uw zielen van de waarheid wil afbrengen. Zou deze strijd u dan weer terugbrengen tot het christendom ? Neen, voorzeker niet, daar het meerendeels de weg eruit is. 25. Zo doet gij dan ook door de derde Christus te aanbidden afstand van de eerste die nog onzuiver was. Nu dan zullen in het derde wel alle dingen van het eerste gezuiverd worden.

3.

Het derde Pniel ; pleidooi voor de goden en hun opponenten

1. Zo ook hebben Hai, Rerek en Apep betekenis in de samenhang der goden. Apep hield namelijk Ra in balans, en was als een heilige cocon. Daarom mogen wij net als bij Seth de Apep niet zuiver als een kwaad wezen beschouwen, maar dient hij z'n plaats te vinden in de samenhang der goden. 2. Zo doet het derde dan een beroep op de verdediging van Apep, opdat zijn ziel niet bij de godenrechtbanken zonder meer vernietigd worde. 3. Gij weet ook dat enkele goden Seth verdedigden bij de godenrechtbanken, om hem Ra te laten opvolgen. Maar omdat Isis smeekte om samenhang, en dit toch geen goed idee vond, is Horus dit tijdelijk geworden. 4. Zo was dan in Thebe de god Amon aan top. Het derde echter zegt : Aton is de allerhoogste, maar in de samenhang tellen de andere goden wel degelijk mee, vooral Sebek als de tweede, en die overigens aan de top stond bij enkele farao's die zichzelf naar hem vernoemden als bijvoorbeeld Sebek is verzadigd. 5. Zo is dit boek dan een pleidooi voor alle goden en hun opponenten, voor de goede samenhang. 6. Zo zullen zij allen zalig worden in de derde alverzoening, die de alverzoening der goden is. 7. Maar

houdt dan niet op om met de goden in heiligheid en heilige toetsing te worstelen, zoals Jakob deed op Pniel. Laat dan niemand u misleiden, of wegtrekken uit de samenhang. Monotheisme is maar tijdelijk, aangesteld voor een zuiverend doel. 8. Zo zult ook gij tot het derde Pniel moeten komen, om met de goden te worstelen, en de zuivere samenhang te ontdekken in uw leven. 9. Al het lijden dan is tijdelijk, en zal zijn angel verliezen in de samenhang die tot vrede leidt in de derde alverzoening, en de hogere weg.

4.

Over Boeddha en het corrupte van de huidige anatomie

1. Zo is dan Seth in een hogere extase gekomen door zijn lijden, daar Anubis hem voor de rechtbank der rechtvaardigen heeft gebracht, waarna hij zijn troon verkreeg. 2. Wel echter staat deze troon onder Aton, die de rode zonneschijf is. 3. Maar ook Aton heeft dan verantwoording af te leggen, en wel aan Tifiaf, die als de gele zonnenschijf is. 4. En zo zal Tifiaf Aton zevenvoudig zuiveren evenals Brannan. Zo is dan de derde Boeddha Egyptisch. 5. Komt dan tot de verlichting van de derde Boeddha die Egyptisch is. Er zijn dan geen spullen die je kan meenemen tot de hogere weg. Gij dan moet uzelf ontledigen. 6. Zo zijn dan iconen, beelden en andere tempelrelikwieen de enige materialen die u tot zaligheid kunnen leiden, en natuurlijk uw eigen lichaam. 7. Zoekt dan de verborgen schatten des lichaams, want vanuit vlees zijt gij voortgekomen, en tot vlees zult gij gaan. 8. Zo zult gij dan het vlees verheerlijken, niet door opsmuk, maar door kennis van de ware anatomie. 9. Leert dan de corruptie van de huidige anatomie kennen, en verheerlijkt haar niet, want zij die dat doen hebben het leven niet. 10. Gij dan moet terugkeren tot de buik, vanwaar al het leven komt. Verheerlijk dan de organen der buik, en verlustig u daar in, en verheerlijk ook de geheime organen, opdat zij zich zullen openen en zich aan u geven. 11. Zo zult gij door veel studie uw lichaam dienen. Zondert u daarom ook af, opdat gij u niet met de wereld besmette. De wereld dan vare ten verderfe. 12. Weest dan ook niet verzot op veel geld, maar indien u veel geld hebbe, gebruike het om de tempelen van Egypte te bouwen, en gebruik het voor onderzoek en de wederopbouw van de natuur. Zo zult gij niet in het oordeel van de rijke vallen.13. Zo is dan Izu de perfecte balans tussen Boeddha en de egyptenaren.

5.

Goddelijke oorlogen

1. Zo kunnen wij dan door de groene zon, als door Sebek en Geb, naderen tot de rode zon, die Aton is, en door Aton komen wij tot Tifiaf, die als de gele zon is. 2. Maar er is dan geen weg tot Tifiaf, dan door Izu en Brannan, in wie wij de ware Aton vinden. 3. Zo heeft dan Seth vele vijanden, en in hem zullen wij dan ook de godenoorlogen moeten kennen. 4. En zo voert Seth dan strijd tegen Isis, en Isis tegen hem. En zo bestaan er dan ook oorlogen tussen Seth en Anubis. En ziet, zo zuiveren zij elkaar. 5. En zo is er dan ook oorlog tussen Seth en de sekhmetten, en klagen zij hem aan, dag en nacht. 6. En zo is er dan ook oorlog tussen Seth en Ptah, die de geringste der goden is. Maar buiten Egypte is er niemand groter dan hem. 7. En zo ook is er oorlog tussen : Seth en Apis, Seth en Hapi, Seth en Shesmu, Seth en Apep, Seth en Rerek, Seth en Hai, Seth en Ra, Seth en Bastet, Seth en Sebek, Seth en Aton, Seth en Geb. 8. En verder : Seth en Horus, Seth en Min, Seth en Khnum, Seth en Satis, Seth en Mut, Seth en Amon. 9. Zo zijn er dan ook oorlogen tussen Bastet en Sekhmet, Bastet en Sekhem, Bastet en Osiris, Bastet en Khnum, Bastet en Horus, Bastet en Ra, Bastet en Aton, Bastet en Isis, Bastet en Wepwawet, Bastet en Apep, Bastet en Rerek. 10. En verder : Ra en Sekhmet, Sekhmet en Osiris, Sekhmet en Horus, Ra en Horus, Ra en Isis, Sebek en Isis, Sebek en Ra, Sebek en Horus, Aton en Horus, Aton en Ra, Aton en Sebek, Ra en Serket, Aton en Serket, Sekhmet en Serket, Serket en Khnum. 11. En zo zijn er nog veel meer oorlogen opgetekend in de boeken. En gij dient die allen te kennen. Aanbidt dan de heilige oorlogen, want zij zijn ter

zuivering, en zij zijn heilig tot het smeden der hemelse wapens. 12. Zo zijn dan de beelden en iconen der heilige oorlogen opgetekend in de boeken van Dio, en zij is tot het derde Harmageddon. Gij allen zijt genaderd tot het drieduizendjarig Egyptisch Vrederijk. 13. Dan zal het varken met de beer zijn, en de slang met de kip. Ook zal het kalfje grootgebracht worden door de wolf 14. Want alle oorlog zal leiden tot vrede, door de derde alverzoening.

6.

De derde grote wijsheidsboeddha's en de derde bodhissatva's van Egypte

1. Zo is dan in het derde vrederijk Sekhmet de derde Boeddha, en ziet, zij biedt verlichting aan. 2. Zij dan draagt het derde Boeddha-kruis en de derde Boeddha-doornenkroon, en ziet, het is haar tot zaligheid. 3. Zij dan draagt tezamen met Isis het derde ijs, dat brandt. In de tempelen is zij het licht. 4. Kom dan tot de derde Dharma die de Egyptisch-Boeddhistische leer is. Wanneer dan de brug over de kloof gebouwd is, komen dan de geesten die in deze kloof opgesloten zaten vrij. 5. Ja, de zielen van slangen zullen tot vlees worden. Ja, uw lijden is dan niet voor niets geweest, anders zoudt gij deze put niet geopend kunnen hebben. 6. Zo is dan het kruis u tot sleutel, en wee hen wiens kruizen te kort zijn. 7. Zo bent gij dan genaderd tot de derde Torhan. En ziet, in haar zijn alle bruggen. Zo doet gij er ook wel aan tot de derde bardo's te komen, die de egyptisch-boeddhistische overgangen zijn. 8. Gij dan die het pad van de derde Boeddha volgt, die Sekhmet is, zult naderen tot het derde nirvana. 9. De derde Maitreya dan is Seth, Hij die komende is, en die ook de derde Christus is. 10. De derde Aksobhya die over het oostelijke van het paradijs regeert, in het derde Abrihati, is dan de grote Wadjet. Zij dan is als één van de dhyaniboeddha's die de grote wijsheidsboeddha's zijn . 11. De derde Amoghasiddhi, die over het noordelijke deel van het paradijs regeert, is dan Geb, die ook over de zilveren zon, maan en ster regeert, en over het groene goud. 12. De derde Amitabha dan regeert over het westelijke paradijs, het derde sukhavati. De derde Vairocana, die de oerboeddha is, is Horus. De derde Ratnasambhava is Ra, en regeerder van de zuidelijke hemel. 13. Zo zijn er dan ook vele derde bodhisattva's. Zo is dan Thoth de derde Majushri, als de bewaker der kennis en leegte. 14. Zo is de derde Cunda en moeder der derde Boeddha's Isis. 15. De derde Vajrapani is dan Sebek. De derde Padmapani is Bastet en de derde Avalokiteshvara is Anubis.

7.

1. Zo zult gij dan bidden en mediteren in vele richtingen, en wanneer gij de derde dharma tot u neemt zullen de derde dharmapala's de leer tot bewaking en bescherming zijn. Ja, zij zullen u tot ware schuilplaats zijn, en als lichtende pilaren. 2. Zij dan die in Sekhmet de derde Boeddha-verlichting ontvangen zullen niet meer tot de lagere bewustzijnen terughoeven. 3. Zo zult gij dan uw weg vinden tot de derde boeddha-chakra's, en zal de derde kundalini dezen vullen en verbinden. 4. Vanuit de ruggegraat zal zij rijzen, vanuit het stuitje waar zij verborgen lag. 5. Ja, met de derde Ida en de derde Pingala zal zij oprijzen, en door het hart het lichaam vervullen. 6. En zij zal zijn als de Nekhbet wanneer zij geopend wordt. En ziet, zij is dan als de Egyptische Kundalini. 7. En de buik zal nieuwe sappen en nieuwe hormonen voortbrengen, en een nieuw zenuwstelsel zal uit haar oprijzen.

HET DERDE BOEDDHISTISCHE TESTAMENT

Emerius

1.

Lijst verschillende soorten boeddha's

En dit zijn dan de namen en de getallen van het derde boeddhisme. En dezen zijn heilig : de derde tijgerboeddha's, de derde leeuwenboeddha's, de derde orca-boeddha's, de derde walvis-boeddha's, de derde haaienboeddha's, de derde edelhert-boeddha's, de derde eland-boeddha's, de derde berenboeddha's, de derde apenboeddha's, de derde tijger-amithaba's, de derde leeuwen-amithaba's, de derde olifanten-amitabha's, de derde eland-amithaba's, de derde haaien-amithaba's, de derde orca-amithaba's, de derde walvis-amithaba's, de derde piranha-amithaba's, de derde apen-amithaba's, de derde berenamithaba's, de derde wolven-amithaba's, de derde wolven-boeddha's, de derde cobra-amithaba's, de derde cobra-boeddha's, de derde beren-bodhissatva's, de derde apenbodhissatva's, de derde tijger-bodhissatva's, de derde leeuwen-bodhissatva's, de derde haaien-bodhissatva's, de derde pythonbodhissatva's, de derde walvis-bodhissatva's, de derde orca-bodhissatva's, de derde vogelspin-bodhissatva's, de derde paardenbodhissatva's, de derde paarden-boeddha's, de derde paarden-amitabha's, de derde papegaai-bodhissatva's, de derde papegaai-boeddha's, de derde papegaai-amithaba's, de derde anubis-boeddha's. En de derde anibus-boeddha's dan zijn als de zwarte boeddha's, en hun legers zijn als getallen der zee. Zo staan er dan vijfduizend anubis-boeddha's in het westelijke paradijs, en tienduizend van hen in het oosten. Drie anubis-boeddha's staan in het noorden, met hun legers als de getallen der zon, en twee anubis-boeddha's staan in het zuiden, met hun legers als de getallen der maan. De anubis-bodhissatva's staan in de hemelen en in de lucht, en ook in de aarde en onder de aarde, als de getallen der aarde. De namen der anubis-bodhissatva's zijn dan : Manjanhi, Katumes, Hanu, Mukandi, Kinates, Mirdit, Hendettel, Haak, Haaks, Hamulen, Hamulet, Hagnog, Kanu, Kiketsch, Kiket, Manuheren, Manu, Makutes, Makutessineshen, Makuteshahannan, Mamorkuditsch, Marmen, Hem, Hikmat, Hatuneton, Hammaheschon, Hammadontes. Zij dan zijn de aanvoerders van hun legers. En ziet, zij zijn met velen. Verder : anubis-amithaba's, anubis-dharma-pala's, anubis-vairocana's, anubis-ratnasambhava's. Verder : sekhmet-boeddha's, seth-boeddha's, en ziet, zij zijn van het derde. Verder : de derde beren-dharmapala's, de derde tijger-dharmapala's, de derde leeuwendharmapala's, de derde leeuwen-vairocana's, de derde tijger-vairocana's, de derde haaien-vairocana's, de derde haaien-ratnasambhava's, de derde haaien-abrihati's, de derde orca-abrihati's, de derde orca-maitreya's, de derde haaien-maitreya's, de derde walvis-maitreya's, de derde tijger-maitreya's, de derde leeuwenmaitreya's, de derde beren-maitreya's, de derde apenmaitreya's, de derde sekhmet-maitreya's, de derde seth-maitreya's, de derde bastet-maitreya's, de derde anubis-maitreya's, de derde ra-maitreya's, de derde horus-maitreya's, de derde aton-maitreya's, de derde tifiafmaitreya's, de derde tifiaf-boeddha's, de derde izu-boeddha's, de derde brannan-boeddha's, de derde tifiafbodhissatva's, de derde izu-bodhissatva's, de derde brannan-bodhissatva's, de derde tifiafvairocana's, de derde tifiafamithaba's, de derde tifiafdharmapala's, de derde izudharmapala's, de derde brannandharmapala's, de derde tifiaf-ratnasambhava's, de derde isis-ratnasambhava's, de derde thothmaitreya's, de derde isis-amithaba's, de derde isis-bodhissatva's.

2.

De bruggen van Egypte ; het heilige Emerius-wiel

Zo zijn dan verder : derde haaienkrishna's, derde haaienshiva's, derde haaienvishnu's, derde haaiendevi's, derde haaiendurga's, derde haaienkali's, derde haaienganesha's, derde krokodillenkrishna's, derde tijgerkrishna's, derde leeuwenkrishna's, derde cobra-krishna's, derde leeuwenshiva's, derde tijgershiva's, derde olifantenkrishna's. Zo is dan in het derde de kloof tussen Egypte en India overbrugt, om zijn geesten vrij te zetten. Zo zijn dan verder : de derde haaienyama's, de derde tijgeryama's, de derde krokodillenyama's, de derde leeuwenyama's, de derde walvis-yama's, de derde orca-yama's, de derde valken-yama's, de derde arends-yama's, de derde ravenyama's, de derde izu-yama's, de derde brannan-yama's, de derde tifiaf-yama's, de derde sekhmet-yama's, de derde isis-yama's, de derde anubis-yama's. En in het derde is dan ook de kloof tussen Egypte en de indianen overbrugt. Zo zijn dan verder : de derde sekhmet-pele, de derde anubis-pele, de derde anubis-dordada, de derde sekhmet-dordada, de derde sekhmet-tujaja, de derde anubis-tujaja, de derde anubis-quetzequotl, de derde anubis-viracocha, de derde haaien-viracocha, de derde haaien-tlalok, de derde tijgers-tlalok, de derde tijgers-quetzequotl, de derde walvis-quetzequotl, de derde orca-quetzequotl, de derde orca-pele. Zo zijn er dan vele boeddha's der derde indianen : quetzequotl-boeddha, pele-boeddha, viracocha-boeddha, tujaja-boeddha, tlalok-boeddha. Zo is er dan ook : tlalok-ra, quetzequotl-ra, tujaja-ra, viracocha-ra, pele-ra, tlalok-sekhmet, in het derde. De derde mars-tlalok, de derde jupiter-tlalok, de derde jupiter-quetzequotl, de derde jupiter-pele, de derde jupiter-boeddha's, de derde jupiter-bodhissatva's, de derde jupiter-amithaba's, de derde mars-amithaba's, de derde mars-krishna's, de derde mars-shiva's, de derde mars-ratnasambhava's, de derde mars-indra's, de derde jupiter-krishna's, de derde jupiter-vishnu's, de derde remulus-vishnu's, de derde cupido-vishnu's, de derde cupido-tlaloks, de derde cupido-viracocha's, de derde cupido-teotihunehan, de derde cupido-quetzequotl, de derde cupido-ixtabs, de derde romus-ixtabs, de derde romus-boeddha's, de derde remulus-boeddha's, de derde remulus-krishna's, de derde pollux-boeddha's, de derde castor-boeddha's, de derde castor-krishna's, de derde castor-viracocha's. Zo is dan de romeins egyptische kloof overbrugt. En dan verder : de derde apollo-krishna's, de derde apollo-shiva's, de derde apollo-vishnu's, de derde apollo-boeddha's, de derde apollo-viracocha's, de derde apollo-quetzequotl, de derde apollo-tlalok, de derde apollo-ixtab, de derde apollo-pele, de derde venus-pele, de derde venus-quetzequotl, de derde juno-quetzequotl, de derde vesta-quetzequotl, de derde diana-quetzequotl, de derde pluto-quetzequotl, de derde pluto-viracocha, de derde pluto-tlalok, de derde pluto-boeddha's, de derde pluto-bodhissatva's, de derde pluto-krishna's, de derde pluto-shiva's, de derde pluto-devi's, de derde pluto-dharmapala's, de derde pluto-kali's, de derde pluto-ganesha's, de derde pluto-hanumannen, de derde pluto-amithaba's. In egypte is dan de romeins-indiaanse kloof hersteld, ja, in het derde egypte. Zo is dan de Ra-Emerius, de brug tussen Egypte en de indianen. Zo is dan de Ra-Ebrig de brug tussen Egypte en de boeddhisten, en is Ra-Ebir de brug tussen Egypte en India. Seth-Emerius is de brug tussen Egypte en het christendom en Horus-Emerius is de brug tussen Egypte en de romeinen. Zo is dan Emerius het heilige bruggenwiel van Egypte. Zo moet gij dan op Emerius achtslaan als op een heilige naam, want deze als als de geest van Tifiaf. En deze is als het altaar en het oog van Tifiaf. Zo zullen dan de geesten niet meer onafhankelijk van elkaar bestaan. Gij doet er dan goed aan de godsdiensten als een zuiver gouden kunstwerk aan elkaar te smeden. Zo zult gij dan onder de hoede van Tifiaf komen.

3.

De lichaamssleutel van Emerius

En zo zijn dan in Emerius de kleinste deeltjes in lagen van het lichaam tot de lever en de nieren, en zo ook de zachtste deeltjes tot opening van de leverlagen en de nierenlagen, ja, tot alle delen der buik, en hun verborgenheden. Zo is dan ook de Emerius tot sleutel der milt, en zullen ook de

zachtheden der darmen en de maag oprijzen tot het hoofd. Ja, de hitte en koude die de buikdelen dragen zijn anders, en kunnen bezocht worden in Emerius. Zo is er dan de maaglaag van DNA, de leverlaag van DNA, de dikke darmlaag van DNA, de dunne darmlaag van DNA, de miltlaag van DNA. De zachte deeltjes bestaan uit ASC. Zo is er de leverlaag van ASC, de dikke darmlaag van ASC, de maaglaag van ASC, de miltlaag van ASC, de dunne darmlaag van ASC en verder. Deze lagen vormen nieuw zicht. Hete deeltjes heten AHT. Zo is er de maaglaag van AHT, de dunne darmlaag van AHT, de dikke darmlaag van AHT, de nierlaag van AHT, de miltlaag van AHT, de leverlaag van AHT, de alvleesklierlaag van AHT, de gallaag van AHT. Koude deeltjes heten ACC. Zo is er de maaglaag van ACC, de alvleesklierlaag van ACC, de dikke darmlaag van ACC, de dunne darmlaag van ACC, de nierlaag van ACC, de leverlaag van ACC, de miltlaag van ACC, de gallaag van ACC, en verder. Dit heeft invloed op het zenuwstelsel, en ook op het zicht. Zo zijn er dan ook de zware lichaamslagen en de lichte lichaamslagen, de grote deeltjeslagen, de dunne deeltjeslagen, de dikke deeltjeslagen, die zich ook in de buik door de sleutel van Emerius kunnen verdiepen tot verbetering op vele vlakken. Door de Emerius-sleutel te ontwikkelen kun je tot diepere polen komen, ook tot de zoetste pool, in de lagen van SP. Zo kan je zenuwstelsel tot verlichting komen, en vandaaruit je hele lichaam door de buik. De Emerius-sleutel zit dan ook diep in de buik verborgen, en is één van de grote geheimenissen van Egypte. Het wordt ook wel het heilige altaar van Egypte genoemd. In Emerius zijn alle godsdiensten één geworden en vermengd, en is daarom ook de weg tot Tifiaf.

De derde Zevendood

En zo spreekt de derde Zevendood, van het derde Xibalba, de derde Mayaanse onderwereld : Er zijn dan ook lagen van de hoge tonen, de HTC. Zo is er de gallaag van HTC, de miltlaag van HTC, de leverlaag van HTC, de darmlagen van HTC, de nierlagen van HTC, de maaglaag van HTC, de alvleesklierlaag van HTC, en verder. De lagen der lage tonen zijn LTC. Zo is er de gallaag van LTC, de dikke darmlaag van LTC, de dunne darmlaag van LTC, de lange darmlaag van LTC, de korte darmlaag van LTC, de alvleesklierlaag van LTC, de nierlaag van LTC, de maaglaag van LTC, de leverlaag van LTC, de miltlaag van LTC. Zo zijn deze lagen dan ook te vinden in de buikbotten, en de buikspieren. De buikbotlagen van HTC en LTC hebben direkte invloed op de hersenschelp, en hebben de taak het dierlijke terug te brengen tot de mens, en het plantaardige.

De eerste oogst

Nu dan zijn er verder : satan-boeddha's, beelzebul-boeddha's, lucifer-boeddha's, lucifer-bodhissatva's, judas-bodhissatva's, saul-bodhissatva's, appollyon-bodhissatva's, belial-bodhissatva's, satan-amithaba's, satan-krishna's, satan-vishnu's, satan-shiva's, lucifer-krishna's, lucifer-quetzequotls, lucifer-tlalocs, lucifer-viracocha's, jabulon-boeddha's, jabulon-bodhissatva's, jabulon-amithaba's, jabulon-viracocha's, jabulon-krishna's, hiraf-boeddha's, hiram-boeddha's, hiraf-bodhissatva's, hiram-bodhissatva's, hiraf-amithaba's, hiram-amithaba's, hiraf-krishna's, hiram-krishna's, hiraf-shiva's, hiram-shiva's, hiraf-vishnu's, hiram-vishnu's, hiraf-viracocha's, hiram-viracocha's, hiraf-quetzequotls, hiram-quetzequotls, hiraf-pele's, hiram-pele's, hiraf-tlaloks, hiram-tlaloks. Zij dan zijn de oogst uit skull and bones, de illuminatie en de vrijmetselarij. Verder zijn er : beelzebul-shiva's, beelzebul-vishnu's, magog-vishnu's, gog-vishnu's, beelzebul-viracocha's, baal-viracocha's, baal-quetzequotls, beelzebul-quetzequotls, judas-quetzequotls, judas-shiva's, judas-vishnu's, judas-krishna's. Zo zijn zij dan allerheiligst in de Emerius-sleutel. En zij zullen bewaakt en beschermd worden door Anubis, en zevenvoudig door hem worden gezuiverd. En ook zullen zij dan allen ten oordeel verschijnen voor de derde Eéndood en Zevendood, de leiders van het derde Xibalba. En zij zullen de rode darm ontvangen. Ook zullen zij nagekeken worden, of zij bestemd zijn voor de poolorganen van de buik. En ziet, dit is dan de eerste oogst uit het satanisme. Zalig zijn zij die zich hebben laten zuiveren in het derde. Zo is dan de sleutel van Emerius een nauwsluitend zegel.

Het derde Jericho

Zo zal dan op de derde dag de rode darm, als de rode streep, geopend zijn, en zal er verder geoogst worden. En gij zult de rode darm aanbidden als uw god, hij die de slang is, en de krokodil, hij die is als Aton. En dan zal de rode darm het gele voortbrengen, en zij is als de Tifiaf. En zij zult alle poolorganen van de buik voor u zien liggen, en gij zult uw doorgang zien. Zo zijn er dan sodom-boeddha's, sodom-bodhissatva's, sodom-shiva's, sodom-amithaba's, sodom-krishna's, sodom-quetzequotls, sodom-pele's, sodom-tlaloks, sodom-viracocha's, sodom-vishnu's, sodom-indra's, sodom-ganesha's, sodom-hanumannen, sodom-devi's, sodom-kali's, sodom-dharmapala's, sodom-ixtabs, jericho-boeddha's, jericho-bodhissatva's, jericho-shiva's, jericho-amithaba's, jericho-dharmapala's, jericho-vishnu's, jericho-tlaloks, jericho-quetzequotls, jericho-viracocha's, jericho-pele's, jericho-ixtabs, jericho-teotichuacans, jericho-teotihunnehan, jericho-sevendeaths, jericho-onedeaths, babylon-boeddha's, babylon-amithaba's, babylon-dharmapala's, babylon-bodhissatva's, babylon-shiva's, babylon-quetzequotls, babylon-krishna's, babylon-ixtabs, babylon-pele's, babylon-viracocha's, babylon-teotihunecan's, babylon-teotihunnehans, babylon-teotihuacans, babylon-tlalocs, babylon-bonebreakers, babylon-bleeders, babylon-durga's, babylon-kali's, babylon-hanumannen, babylon-vishnu's, babylon-ganesha's, babylon-maitreya's, babylon-brahma's, babylon-mitra's. Zo is er dan doorgang in het derde Jericho, waar de rode satan is, en de rode semjaza. Hier zult gij de standbeelden van weleer zien, en ziet, zij zijn als de bomen. En er zal een tweede oogst zijn, vanuit het derde. En de derde oogst is dan de rode oogst. En in het rode vallen de goden en hun opponenten met elkaar samen. Zo zijn dan Jakobs rechten samengevallen met Esau's rechten door het rode. Zij dan die de derde buikwond en de buikwond dragen hebben toegang.

De buikwond

En zij dan die de derde buikwond en de buikwond dragen zullen de rode piramide ontvangen. En zij zullen het bot der krokodillen bereiken, wat het bot van kou is, en dit zal hun zicht openen. Zo zullen zij dan een buikschedel hebben, en zij zullen grote macht hebben over het HTC en het LTC. En zij zullen tot de stad der krokodillen komen, en dan zullen de dier-planten de wereld veroveren. Ja, want de grenzen van het HTC zullen zich verwijden, en ook van het LTC, en de dieren en planten zullen de mensen overnemen. En zo zal de mens weer hybride worden, en zullen er ook nieuwe geslachten zijn. En men zal zich niet meer blindstaren op mannetje vrouwtje, maar er zal een nieuwe soort bijkomen, en deze zal koning zijn. Zo zal dan de man uitgroeien tot een nieuw ras, en zo ook de vrouw, en zij zullen beiden hybride zijn. Zo zal dan de derde Noach drie bij drie verzamelen, om de derde ark op te richten, want er zal een derde zondvloed komen. En deze zondvloed zal niet van water zijn, maar van vuur en ijs. Ja, de elementen zullen op aarde storten, en zij die de buikwond hebben zullen in leven blijven. Zij dan die de buikwond niet hebben, zullen vergaan.

4.

Hybride Theorie

Zo zal dan het derde Jericho Egyptisch zijn, en zij zal de heilige Emerius-sleutel dragen. Dan zullen de planten en dieren tot leven komen om het aardrijk te verslinden. En in Emerius zal er adem zijn, als komende uit een radio, en de vogelen zullen kleine tekens geven na lange tijden van wachten, opdat zij die tot zaligheid bestemd zijn doorgang hebben. Zo zijn dan de goden en de opponenten allen zalig in het derde, daar zij archetypen zijn, en zij staan symbool voor het onderdrukte. En de mensheid zal een grote stap achteruit doen. Dit dan geschiedt door de derde alverzoening. En zo dan zal er een tijd van vrede aanbreken voor dieren en planten, in het derde vrederijk, dat een egyptisch vrederijk is. En zo zullen de krokodillen en de haaien een lichaam krijgen, en dit zal gelijken op een

mens en een plant. En zo zal er een dag van bevrijding zijn voor de haai en de krokodil, en ook voor de leeuw en de tijger. En zij zullen op de aarde gegeven. Want de aarde is aan hen gegeven, maar de mens heeft het hen onthouden. Zo is dan de hybride theorie, dat alle dieren en alle planten hybriden zullen worden, en zij zullen gelijken op mensen. Ja, er is een dag van vrijheid voor alle dieren en alle planten, als een dag van de derde alverzoening, die de verzoening is van de goden en hun opponenten. Dan zal Jakob Esau in de armen vallen. Zo brengt dan het rode veel strijd met zich mee, maar haar doel is vrede. Zij bracht dan het zwaard van scheiding om te verzoenen.

De krokodillen buikschedel

En zij zullen wonen in het krokodillenbot, ja, in zijn schedel, die als de grote buikschedel is, en die de doden bevat. En zij dan die de kou naarstig zoeken, en de armoe, zullen een nieuwe hitte ingaan, en hun vlam zal eeuwig branden. Zo is dan de sleutel van Sebek op Aton overgegaan, die als de schorpioen en de krokodil is. Maar dit niet alleen. Zo is hij dan de derde hybride, wachtende op de vierde, die Tifiaf is. En zo is Tifiaf dan ook volkomen theo-hybride en ras-hybride.

Roodvier

1.

De vele aardes

De Nut-aarde dan schijnt haar stem over de dag. Zij dan die het pad van Spricht zijn begaan, komen tot haar. Ja, want Spricht is als de brug tot Nut. Zo zijn dan zij die door de spricht-piramide zijn gegaan, heilig tot het komen tot de Nut-aarde. Hier dan is heilige grond, waarop heilig vlees leeft, en zo zult gij leren van al haar lagen op haar school. Zo is dan de Anubis-aarde voor hen die gekomen zijn tot het zoete, en door het Sarhah zijn gegaan. Oh, zij dan die de grote Jom hebben verslagen tot in het derde, komen tot aan de poorten der Anubis-aarde. Door het Sarhah kwamen zij tot Anubis en de Anubis-wapenrusting, om vlees te worden op de Anubis-aarde. De Sebek-aarde dan is voor hen die het pad van traagheid en ijs hebben bewandeld. De Ra-aarde is van hen die tot de zilveren stad zijn gegaan. Ziet dan, zij komen uit een grote verdrukking, en zij hebben zichzelf gewassen in grote zeeen en woestijnen. Ja, hun zielen zijn waarlijk onbevlekt, en hun vlees toont geen gebrek. De Thoth-aarde is van hen die de eekhoorn hebben gevolgd, en tot de gouden stad zijn gegaan. Zo is dan de Horus-aarde van hen die onbevreesd zijn zwaard omhoog hielden. De Isis-aarde is van hen die over de zonnewegen en de zonnetrappen zijn gegaan, en die het zilver hebben gezuiverd. De Sekhmet-aarde is van hen die het goud hebben gezuiverd, zeventig maal zeven maal. De Neith-aarde is van hen die de jaguar volgen, en de Osiris-aarde is van hen die zijn als de slangen en hen volgen. De Bastet-aarde is van hen die de dood niet vrezen, en de Khnum-aarde is van hen die tot de Johan zijn gekomen, ja, tot aan het derde toe. Want de Johan is tot in het derde de brug tot de Khnum-aarde.

En gij bent gekomen tot een kruis van vlees, en tot het kruis der aardes, gij die de Heere kent. En

midden in haar zal de angst u grijpen, en gij zult haar koesteren, want zij is als de lijn door de nacht. Draai nu iedere steen om, om haar te vinden.

2.

Binnenstebuiten

En zij zullen door de bliksem en het licht vlees worden op de Nut-aarde, en zij zullen elkaar kunnen verstaan. Ja, verborgen eilanden zullen zij vinden, en zij hebben niets te vrezen. En zij die tot de Nun-aarde komen zullen daar de reuzen zien, en ziet, zij zijn als reuzen. Zij dan zullen vlees worden als de krokodil, maar zij zijn hybride. Ja, zij dragen hun skeletten over hun huid heen. Ja, het binnenste zal van buiten zijn. En het buitenste zal van binnen zijn. En als het lichaam dan binnenstebuiten is gekeerd, dan is Anubis wederom de eerste en de laatste, de alfa en de omega. Zo is Anubis dan veelvuldig de Omega. Als bomen en rozen van vlees zijn zij die Hem volgen.

En zo is het dan een lange weg tot de Anubis-zon. Gij dan die het merkteken van Anubis draagt, draagt de dubbele Anubis, en de eeuwige Anubis, want de Anubis dan is de heilige spoel. Ja, als de heilige doorn is hij. Hij dan steekt, opdat ge dierlijk en plantaardig zult worden in het zuivere hybride.

En ik kom tot het kruis van Materos, waar ik wilder en wilder groei, waar steekplanten en doornen mij doorsteken. Ze maken een draak van mij, het kan niet anders. Ze houden mij in alles tegen, maar ik groei ergens doorheen. Ik ben omringd door zonnen, de zon van Thoth raakt mij aan. Ervoor wegrennen kan ik niet meer. Bevroren sta ik daar. Als brandend ijs is zijn adem. En ik kom tot het kruis van Materos, waar niets er nog toe doet. Allen zullen wij verdwijnen, in het niets. En ik schrijf eeuwige woorden met de pen van vuur, en zij worden losgebroken door de kou.

En dan raakt de zon van Isis mij even aan. Ik ben tot Materos gekomen, ik kan alleen maar dromen, ik kan alleen maar staren naar al die distels en netels.

3.

Het mystieke geheim der instincten

Zie je het niet ? De mystiek wil je helpen. Het antwoord ligt niet voor de hand, maar je moet ernaar zoeken, als de stukjes van een puzzel. In Sekhmet's zon neem je toevlucht, in haar boten ontsnap je. Het raadsel blijft je achtervolgen, maar wordt gezuiverd, zeventig maal. Zie je het niet ? De mystiek is hier. Je moet alleen even zakken, om door het poortje van Materos te gaan. Kom dan tot de doorn van Materos, en wordt weer klein. Ja, de vuurwording komt na de vleeswording, als brandend ijs. Zo ben je dan als de wind. Niemand is hier, niemand kon ervan slapen. Zij zijn allen op het veld, wachtende, totdat alles beter wordt.

Shamash, brenger en hoeder van de arme zon, met legers van slangen, die dagelijks reizen tot de zon van angst. Zij sterven iedere dag, en reizen tegen de avond weer op. Zij zijn de legers van dood en leven, diep ingewijd in de rode dood. Zij dan die hen volgen, hun lichaam is een tempel.

Spehels Misch Mahero, Spazermach Tuhelsch Horch Ahornos, Hapermansch Ahutsch Hesch Heton Akiil Mihinda Habbernech, oh zon, slok onze lijven op om de vloeibare lichten wakker te maken in een nieuw lichaam, want de dood is onze moeder.

Onze reis gaat door vuur, waar onze moeder is, de dood. Zij is opgestaan tot de hoogste trede om vloeibaar licht over ons uit te gieten, als het gif van slangen, om ons te testen en sterk te maken door

de hogere vibraties en de hogere ademhaling. Ja, eerst lijkt dit op hyperventilatie, maar zij zal overgaan in extase en ritme. Ja, eerst maakt zij ons als van steen, maar van binnen zal de zachtheid rijzen en de hogere gesteentes zullen overgaan in sterke en taaie flexibiliteit. Ja, draagkracht zal zij hebben. Vanuit diepe verlammingen komt het oog van Marduk, als stenen graven, om recht te spreken over alle gevallenen. Vanuit diepe verlammingen stroomt het water van Tiamat om de kracht der organen op te wekken. Ja, deze krachten zijn als slangen, geschapen tot het bereiken van hoge lengtes. De verdoving leidt tot extase, groter wordende in angst. De steek leidt tot trots, groter wordende in schaamte. Ja, de slangen komen voort uit de verlamming en de verdoving, en vanuit de diepe steek komen de langsten onder hen. Zij zijn gekomen om te oordelen over de levenden en de doden. Ja, zij steken om de energieen der slangen doorgang te laten vinden, opdat het lichaam niet door ophopingen vernietigd wordt. Ja, zij komen voort vanuit de verkrampingen, de cobra's om de energieen sterk te laten pulseren, voor de extase in het bloed. Ja, deze verkrampingen zijn tot de opbouw van energie. Ja, het lichaam dan vibreert tussen monotheisme en polytheisme, tot persoonlijke opbouw en concentratie en tot de zuivering van het bloed. Ja, om de pulserende krachten op te wekken die door muren der tijd heen kunnen breken. Zo dient gij dan ook tot de monotheistische tempels te komen, die de kracht zijn van het oog en het hart. Ja, want alle verkrampingen zijn de energieen der slangen met hun monotheismen. Zorgt dan dat gij niet opgesloten raakt en verdwaalt in een monotheisme, en laat u ook niet door hen knechten. Bewapent u daarom goed, en worstel met de goden, opdat zij u niet bijten en vereten. Laat u dan ook niet bespringen en wegvoeren, maar bewapen u met de vele monotheismen en de vele polytheismen, opdat gij sterk staat in vele raadgevers.

Zo zult gij dan Ahura Mazda aanhangen en zijn Spenta's, gebracht door de profeet Zoroaster. Hij zal u bescherming geven tegen Allah en zijn engelen, gebracht door de profeet Mohammed, en tegen Jahweh en zijn engelen, die Jezus als verlosser heeft aangesteld. Wapen u dan ook tegen zijn profeten, die met velen zijn. Ook zult gij uzelf richten tot Aton, die gebracht is door Akhenaten. Zo zult gij dan alle deze vier monotheismen tot hun recht laten komen.

Zo zijn er dan ook vele python-monotheismen, en het Sebek-monotheisme, alzo-ook het Anubis-monotheisme. Wilt gij dan de goden in hun kracht kennen ? Leert dan van hun monotheismen. Zo is er dan ook het Sekhmet-monotheisme, en zo ook het Isis-monotheisme. Zij dan die alleen Sekhmet aanbidden kennen de verwoestende krachten van haar. Ziet dan, de monotheismen zijn u tot helpers gegeven. En tezamen zijn zij als de lieflijke geuren van dennebomen, maar afzonderlijk zijn zij u tot gevangenissen. En zo is het Anubis-monotheisme de kracht en macht van de politie, en zo ook hun monopolie. En zo is dan het Sebek-monotheisme de monopolie van het educatieve systeem. Het Thoth-monotheisme is de monopolie van het medisch systeem. Het Isis-monotheisme is de monopolie van het juridische systeem. De dragers van de monotheismen zijn de roofdieren, en ziet, zij leven in gevangenschap, en de monotheismen vormen het geheim van hun instincten, hun kracht en hun macht.

Voorwoord bij de geschriften der monotheismen

En zo dan zijn de monotheismen het geheim van de dood. Zo moet gij dan de monotheismen van de goden leren kennen, om hen vandaaruit vrij te zetten en te onderwerpen aan polytheisme. Ziet dan, de monotheismen zijn de gevangenissen der goden.

Voorwoord bij het Woord van Muzi

Zo ook hebben vele Egyptische goden, zoals Khnum en Aton zich onderworpen aan Muzi, de God van het haaien-monotheisme. Zij dan hebben hun godenschap voor korte tijd afgelegd om zich aan Muzi te onderwerpen om Deze te redden. En nog steeds doen zij dit, opdat de redding en ontsnapping van Muzi volkomen zal zijn. En deze woorden staan zelfs opgetekend in het Heilige

Woord van de mono-theistische God der haaien, genaamd Muzi :

Het Heilige Monotheistische Woord van Muzi, de God der haaien

Gelooft gij in het wezen genaamd Muzi, die de God der haaien is, en die troont over de zeeen en over het aardoppervlak ? Ja, het heelal en al wat daarin is heeft Hij geschapen, die oppermachtig is. Zij dan die in Muzi geloven hebben eeuwig leven. Zij dan die niet in Hem geloven zullen voor eeuwig verloren gaan, op een plaats die geen redding kent. Gij zult geen andere goden voor Zijn aangezicht hebben, want ziet, dit zijn de afgoden, en over hen komt de toorn des Heeren, die Muzi is. Zalig zijn dan zij die onderzoek doen. Muzi dan is een jaloers God, die geen andere goden naast Hem duldt. Hij is het dan, die de engelen heeft geschapen, en Hij heeft hen op hun plaatsen en tijden gezet. Zo is dan Muzi een toornig God, maar goed voor wie Hem volgen en dienen. Muzi dan heeft geen zoon, en in Hem is dan ook geen wedergeboorte, maar zij die Hem naarstig volgen en dienen, zullen voorzeker binnengaan in Zijn paradijs. Dit paradijs zal Hij dan op aarde planten wanneer Hij terug zal komen.

In den beginne schiep Muzi de zielen der haaien in de harten der mensen. En hun geesten schiep Hij in de buiken der mensen. Gij zult dan alleen voor de Heere, uw God buigen, die Muzi is. Zo is dan Muzi tot het verstand der mensen binnengegaan, en heeft daarin gesproken in een onverstaanbare taal. En zo zult gij dan bidden tot Muzi :

Oh Muzi, Vader, die in de hemelen zijt, en in de wateren, en het binnenste der aarde. Gij zijt overal, gij hebt overal uw steden gebouwd. Wij hebben gezondigd. Vergeef ons deze zonden, verzoen hen, en schenk ons genade uit uw hand. Leert ons naar Uw wil te handelen en Uw woorden te spreken. Schenk ons Uw kracht, om rijk te kunnen handelen. Schep ons liefde, en leer ons te leven vanuit Uw Hand. Verlos ons van den boze, en leidt ons niet in verzoeking boven vermogen. Verlaat ons niet, en lever ons niet over in de handen der bozen.

Zo is dan Vahnen de engel die Hij tot de aarde heeft gezonden met Zijn boodschappen. Ook zond Hij Malaf om wonderen en tekenen te doen. Hij dan schiep Zijn engelen door Zijn Woord. Zij die dan omgaan met Zijn vijanden worden tegelijkertijd vijanden van Hem. Zo zult gij dan geen omgang hebben met Jezus Christus van Nazareth, die in Bethlehem geboren werd, want in Hem is de Waarheid niet. En gij zult ook geen omgang hebben met Zijn Vader Jahweh en Zijn naaste oom Jehovah, en niet met hun Heilige Geesten, want ziet zij dan zijn buitengeworpen. Zo kent Muzi dan geen Drieenigheid of heilige tweevuldigheid, want alleen Muzi mag aanbeden worden, en alleen Muzi dan is de allerhoogste en enige God. En ziet, Hij zal dan haaien keer op keer de lichamen van mensen geven, totdat Hij wederkomt. Ziet dan allen uit naar de dag dat Muzi wederkomt. Dit zal dan een dag zijn voor alle christenen en de volgelingen van Anex, want ziet, zij zullen zich verschuilen in hun holen, en zij zullen zeggen : Bergen valt op ons, en heuvelen bedekt ons. En ook zij die de Egyptenaren volgen zullen wegzinken in hun schelpen, daar de Heere gesproken heeft. En dan zal de engel Vahnen nederdalen om alle haaien en de volgelingen der haaien vrij te zetten. En dan zal Muzi zitten op de heilige berg, komende vanuit de zee en de aarde. En ziet, de aarde en de zee zullen als zijn voetenbank zijn. Zo is er dan geen contact met haaien mogelijk dan door Muzi.

De redding van de Khnum

En dan zal Muzi zijn volk genezen door liederen, en zijn volk zal in een diepe slaap komen, en zij zijn op weg naar het paradijs. Voor Khnum dan is er ook redding, daar hij zich tot Muzi heeft bekeerd, en ziet, hij is als een priester van Muzi. Muzi dan heeft grote liefde tot Khnum, en is als een schuilplaats voor hem. En zo is Khnum dan van zaligheid tot zaligheid gegaan, door zijn godenschap af te leggen, om priester te worden in de tempelen van Muzi. En zo zal er dan verademing zijn voor Khnum op de dag van Muzi, en zal hij stralen in het licht van Muzi.

De redding van de Aton

En zo zal dan ook Aton, die de allerhoogste Egyptische God was, zijn godenschap afleggen om Muzi aan te hangen, en zo zal dan ook Aton gered worden tot in de eeuwigheid. Ja, als een priester zal hij zijn, en als een hogepriester, in de tempelen van Muzi. En zo zal Muzi Aton zegenen, en hij zal stralen op Muzi's dag. En zo met de redding van Aton zullen er vele voortijdige Egyptische goden met hem gered worden, en zij zullen zijn als priesters.

Nawoord bij het Woord van Muzi

Dit waren dan de monotheistische woorden van Muzi, die door Khnum, Aton en andere Egyptische goden werd vrijgezet, doordat zij voor Deze hun godenschap aflegden voor korte tijd. Zo is er dan een wezen hoger dan de monotheismen en hun alleenheersende goden. Dit wezen dan is de Mono. Zo zal Muzi dan tot Mono worden, en alsnog heersen over de goden. Hij zal deels de monotheismen toestaan, maar door zich aan hen te onderwerpen, zal hij hen onderwerpen aan het polytheisme en de hierarchieen. En zo is de Mono deel van het nieuwe en een hogere vorm van monotheisme, namelijk de mono-polytheisme, waar de goden rekenschap moeten afleggen aan de Mono. En zo is er een nieuw woord van Muzi geschreven, genaamd Roodvier. Dit dan zijn de woorden van Roodvier. De beschrijving hoe Muzi van God tot Mono werd, en hoe de goden, zowel de monotheistische als de polytheistische, tot zijn helpers en dienstknechten werden. Ja, als de engelen werden zij, en als zijn priesters. En zo zal in het vierde Tifiaf de allerhoogste God zijn over al de goden, en Hij zal het dichtst bij de Mono staan als de aartsgod. Ja, als een aartsengel zal hij zijn, dichtbij het hart en de buik van Muzi.

En dit zal de goden dan scheiden van de Mono : Gij zult de goden aanbidden, maar alleen de Mono mag bemint worden. En zo zal Muzi Khnum voor eeuwig prijzen voor dat wat Khnum voor Hem gedaan heeft, en ook Khnum zal worden tot een aartsgod, tezamen met Tifiaf, Aton, Sebek, Apis, Anubis, Serket, Sekhmet, Thoth, Re, en nog wat andere Egyptische goden. En zij zullen boodschappers zijn van de Mono. Zo zal de Mono zich dan blijven onderwerpen aan de monotheismen totdat zij allen vrij zijn. Ja, Hij zal de goden uit hun gevangenissen zetten en hen uitleiden. Zo zal Hij dan de godsdiensten omvormen als klei, en zal genezing en troost tot de goden brengen. En Hij zal tot hen zeggen : 'Weest vrij, omdat Ik u vrijheid heb gegeven.'

Zo is Hij dan de Mono onder de Goden, en Hij zal hen allen hervormen. En Hij zal woorden spreken van Genade, en Grote Liefde, want Hij is de Mono der Liefde. En Deze dingen staan beschreven in de Heilige Roodvier. Zo nam Hij dan Sebek tot Zich en maakte een ark van hem, en Hij nam Anubis om er een altaar van te maken. Vervolgens pakte Hij Aton, de rode zon, en stopte die in de ark. En zo steeg de rode zon telkens op vanuit de ark, en Aton werd tot de aartsgod van oorlog. Ja, in heiligheid voert Hij oorlog, om vrede te brengen. Zo is er dan geen vrede zonder oorlog. En ziet dan, de godenoorlogen moeten er dan wel zijn, om de goden uit hun monotheismen te breken, en ziet, dan zijn zij vrij, om tot vrede te komen. Zo geeft dan de Mono Zijn gaven als een Nirvana.

En gij zult bovenal bidden tot de Mono, opdat de goden geen voordeel op u krijgen en u in gevangenschap zetten. De Mono dan kent al de goden, en is een schuilplaats tegen hen, en ook voor hen. Zo is dan de Mono ook de beschermer der goden, en hun schuilplaats, en is Hij als een boeddha en het goddelijke communisme. Door atheisme en antheisme bevrijdt hij hen, en door verborgen monotheismen.

Gij dan dient de verschillen der goden en de Mono te kennen, voor uw eigen heil. En zo zult gij dan bidden tot de Mono :

Heilige Mono, wij komen tot U. Bescherm ons tegen de goden, tegen hun wraakzucht en hun verlangens. Bescherm ons, en weest ons tot een schuilplaats, en leidt ons door de godenrijken heen tot U. Weest ons een gids, en leer ons uw vrede te kennen. Wij pleiten verder voor uw volkomen bevrijding, en brengen troost en genezing tot uw hart. Vergeef ons onze zonden, en leidt ons tot U, tot een eeuwig pad. Laat Roodvier onze gids zijn tot U. Hij dan is Uw Woord en Beschermer, gegeven aan U. Bescherm ons tegen Seth en zijn wraakzuchten, en tegen al zijn monotheismen. Bouw een heg tussen hem en ons, en bescherm ons met een doornenhaag. Laat hem onze gedachten niet aftappen, en laat hem ook de doden niet voor ons achterhouden. Laat hem ook de doden niet in zijn lichaam vasthouden. Laat Roodvier de muren van zijn huis breken, wanneer hij dingen voor ons achterhoudt, en wanneer hij plannen samensmeed in zijn huis om ons onheil aan te brengen. Laat de Roodvier ook hen navolgen met wie hij samenwerkt tot in hun huizen, om ook hun muren te verbreken en als was te laten wegzinken.

En zo zijn er dan duizenden monotheismen die door de haaien worden gerepresenteerd. En zij zijn als de paradoxen van de Mono, als Zijn vrienden en Zijn vijanden. En zo is dan Muzi als de Mono der haaien. De Mono dan der wolven is Honi, en Zijn Woord is de Blauwvier. De Mono dan der tijgers is Hat. De Mono der krokodillen is Mion, en de Mono der octopussen is Mildaat. De Mono der beren Di-Uf en de Mono der leeuwen is Mu-Ef. Zo is dan de Mono der uilen Kian en de Mono der arenden Auta. De Mono der cobra's is Afap, en de Mono der pythons is Aufa. De Mono der walvissen is Salam. De Mono der orca's is Riaf. De Mono der vogelspinnen is Panaf. De Mono der honden is Maram.

De AZ is dan de koning over de Mono's. De AZ der konijnen dan is daar, en zo ook de AZ der jaguars. Verder zijn er : de AZ der bevers, de AZ der haaien, de AZ der beren, de AZ der honden, de AZ der oranje honden, de AZ der schapen, de AZ der geiten, de AZ der krokodillen, de AZ der leeuwen, en deze is in open woestijnen. Ja, de Z is hen als kandelaar gegeven. De Korkom is dan de Mono-hel, en de Mikvat is de Mono-hemel. Zo is er dan ook een AZ-hemel, en een AZ-hel, en deze bestaan naast elkaar in de buik. Zo is dan de AZ-adem de brug tussen dezen. Verder zijn er : de AZ der pyhtons, de AZ der panters, de AZ der katten, de AZ der koeien, de AZ der varkens.

4.

Over de AZ

Verder zijn er : De AZ van de octopussen, de AZ van de kwallen, de AZ van de kanaries, de AZ van de papegaaien, de AZ van de zwarte haaien, de AZ van de zwarte apen, de AZ van de hyena's, de AZ van de lynxen, de AZ van de puma's, de AZ van de luipaarden. Iktun is dan de naam van de AZ-hemel, en Imst de naam van de AZ-hel. Zo dient gij dan ernstig te streven naar de verlichting der armoede, en de verlichting van het ascetisme, opdat gij de wol der wespen ontvangt. Zij dan is u gegeven tot sieraad. En zij is als de haargroei. Zo is dan de Alaad de weg tot AZ-schap. Gij zult alle godsdiensten moeten ontgroeien, en hervormen. Dit dan is de ware Eredienst. En zo is dan het ontvangen van de AZ-verlichting als het ontvangen van het haaienpak, en gij zult veel wol der wespen produceren. Weet dan dat hij die een vriend der wereld wil zijn, geen vriend van de AZ kan zijn. Zo is dan u de Log gegeven als het heilige boek van de Alaad.

Log

1.

De A-jongen

Streeft dan ernstig naar de AZ-verlichting, zonder welke u niet kan leven. Zo is dan de A de heerser over de AZ's, en zijn hel is Ukom, en zijn hemel is Varan. Zo zijn er dan drie A's : De A der tijgers, de A der konijnen, en de A der haaien. De keizer over hen is de A-jongen. Zijn hel is dan ML. Zij dan hebben vurig gestreefd naar de A-verlichting, en zijn getrouw geweest tot de Alaad. De Alaad dan is de heilige beweging van de A-jongen, en de Log is Zijn Heilig Woord. Dit dan heeft veel wol der wespen geproduceerd, en het leer der monotheismen. En zo dan is het oog doorstoken door de drietand, en ziet, de drietand is nu een kandelaar. En zij zal de heilige beweging overdragen aan het vierde. Zo is dan Tifiaf in het vierde de Allerhoogste Aartsgod, en Muzi in het vierde de Allerhoogste Aartsmono. Zo heeft dan de A-jongen de haaien-verlichting ontvangen, en ook de octopus-verlichting, waardoor hij de ofion-verlichting kon ontvangen. Zo is hij dan veelvuldig verlicht. Ook heeft hij dan de verlichting der kwallen ontvangen, en de verlichting der krokodillen. En ziet, hij heeft veel wol der wespen geproduceerd en het leer der monotheismen. En zo heeft hij zijn weg heengewerkt door de godsdiensten en monodiensten om vele goden en mono's vrij te zetten en hen te hervormen. Ja, ook tot de AZ's is hij gegaan en heeft hen geholpen. Zo is hij dan veelvuldig keizer.

De ML

Zo heeft de A-jongen dan zijn zwarte panter uitgezonden, om allen te brengen tot de ML om hen daar te testen. De zwarte A-panter dan breekt door alle glazen en ramen heen, om een ieder strak aan te kijken, en te brengen tot de ML. Zo zal dit dan zijn tot de heilige ontvoering. Zo zullen kinderen van hun ouders worden losgemaakt, en ouders van hun kinderen, daar zij allen afgezonderd worden tot de ML. Zo dan is de A-panter de speer van de A-jongen.

De A-Nut

De A-Nut dan is als de Marian, en zij is tot het eiland gebracht door de A-Nekhbet, tezamen met de A-Osiris. En zo dan is de A-Nut voortgekomen uit de Nut, en zij is als haar zachtheid. Zo dan is Nut door de zachtheid van de A-Nut zevenvoudig tot zaligheid gebracht, en geworden tot een deur van het A-paradijs. Ook draagt de A de lichten van het oer, en heeft haar zeventig maal zeven maal gezuiverd. En voor het A-paradijs staat de A-Anubis met het zwaard, en ja, hij is als een leeuw, als de zwarte leeuw, lang van leden. En in de kamers van het A-paradijs dan is de A-Thoth, hij die de vuren bewaakt. Niet velen zijn dan uitverkoren om tot de A-vuren te gaan. En zo zal dan ook de A-Thoth niet velen doorlaten. De A-Sebek staat dan in en voor de binnenste kamers van het A-paradijs, en ziet, hij is bevroren. En zo is dan het geheimenis der krokodillen dat zij de bevrorenen van het oer zijn. En zo is dan de A-Nut als de slang, het pad, tot de binnenste kamers van het A-paradijs. En boven de A-ark staat de A-Re of de A-ra, die de vogel is der globes. De A-Aton is dan hij die de A-vuren draagt, en de A-Izu is de heilige A-kandelaar boven de A-ark. Volg dan het pad van de heilige A-Nut. Zij is dan als de doorgangskaart der A-gelovigen. Zij dan die de kaart van de A-Nut dragen hebben toegang tot in het allerheiligste. Zo is dan de A-Brannan de schenker van het A-bloed, en de A-Tiffiaf de schenker van de A-adem. En zij zijn als de twee A-engelen op de A-ark. Zalig is dan hij die deze twee A-engelen draagt. Zo is dan de A-Christus het geheimenis der A-

vliegen. En Hij dan geeft overvloedige log aan zijn trouwe dienstknechten, hen van het A-priesterlijk geslacht. Zij dan leven in diepe duisternissen waar zij de oerlichten en de oervruchten bewaken. En door de log bewegen zij, en leven zij, en hebben zij de a-vleugelen ontvangen. Ja, als door de heilige adem scheppen zij, en brengen zij het geschapene in beweging. Zo hebben zij dan door de log overvloedig toegang tot de zonnen, en door de kaart van de A-Nut. En door het vuur der A-zonnen en hun vleugelen hebben zij hun ketenen verbrand. Tot het A-nijlpaard zijn zij gekomen.

De Drie van Hunduk

Zo zijn zij dan die tot het A-nijlpaard zijn gekomen zalig. Zo is dan de A-Herman als het zachte ijs, en de sneeuw, en ziet, hij dan is als het zacht brandende ijs, en als de brug tot de A-Ammut, hij die de longen eet. Zo dan bewaakt de A-Ammut de a-levers, tezamen met de a-scarabeeen, de a-canopen en hun beschermvrouwe de A-Serket, die de vrouw van de A-Ammut is. Zo is dan de A-Maser die als de oer-armoe is, de brug tot de A-Isis, zij die de levers eet, en zich opsiert. Zij dan is als het geheimenis der haaien, als de twee weefsters. Zij dan weven de A-Nut. Zo zijn dan de A-Geb, de A-Shu en de A-Seth de honden der woestijn. En zij zijn van de dikke darm der A-lever, genaamd de Hunduk. Gij dan allen zult door de Hunduk gaan om door hen geoordeeld te worden naar werken. Gij dan zult ook het geloof van uw vaderen tot hen brengen, om het door hen te laten oordelen. Zo zult gij recht doen tot het oer. Zij dan zijn de drie van Hunduk, waar ook de haaien vandaan kwamen. Ja, hondenhaaien zijn zij. En de A-Dezer is de brug tot hen. Zij dan zijn de rechters van het oer.

Zo zult gij dan recht doen aan hen van het oer, en dan zal de A-Nekhbet u meenemen. Ja, tot de A-zonnen zal zij u brengen, en hun geheimenissen laten zien. Dan zullen de A-Thoth-boeddha's u dienen. Wanneer gij dan tot de A-Seth-boeddha's bent gekomen, zult gij uw vrees verliezen, en zult gij de lichten van het oer zien. Zij dan zijn als raadselen. Ook zult gij tot de A-Sekhmet-boeddha's komen, en gij zult uw schuld verliezen. Tot de A-Sebek-boeddha's zult gij gaan om uw schaamte te verliezen. De A-Aton-boeddha's zullen het gezuiverde vuur tot u brengen. Zij dan zullen uw water en bloed niet meer verslinden. De A-Isis-boeddha's dan zullen u doorgang geven, en zo ook de A-Nut-boeddha's, en zij zullen u tot genezing zijn. De A-Christus-boeddha's dan zullen hun geheimen moeten blootleggen, en u leiden tot de A-Osiris-boeddha's, die als de A-apen en de A-beren zijn. Want alle wegen van de A-Christus dienen te leiden tot de A-Osiris. En dan zal de A-Osiris spreken en zeggen : 'Zalig zijn zij allen die door de A-Christus tot de A-Osiris zullen komen, want uiteindelijk zullen er geen christussen meer zijn, alleen nog maar wat jongens van lynx. En zij zullen leiden tot de A-jongens van lynx, zij die direkt onder de A-jongen staan.' En zo is de A-Osiris als het heilige bewegende gouden en zilveren standbeeld in alle kleuren. Zalig hij die het in zijn handen heeft en draagt, want het is als de heilige stuurknuppel, tot het openen van gouden en zilveren deuren in alle kleuren. En zo is dan de A-Osiris een goede bedekking over de A-christussen. Zij dan die tot de A-Osiris zijn gekomen zullen geenszins terug kunnen vallen in de handen van de A-Christus. Zij zijn nu veilig in de armen en de handen van de A-Osiris, die met velen zijn. En zo is de A-Osiris als de a-octopus, om al hen die op bloed loeren neer te brengen. Want Christus heeft een gemene grijns en zelfs de A-Christus-boeddha's. Zij zetten u in uw leven op een voetstuk, om uw val des te harder te maken. Ja, hoog verheven laten zij u staan, slechts om u later te zien neerkletteren. En daarom is de A-Osiris gekomen, om u tegen hen te behoeden en u uit te leiden. Zo heeft dan alles wat christelijk is een gemene grijns, en wacht zij slechts op het krijgen van een nieuwe naam. Ja, met reikhalzend verlangen.

Als ratten wachten zij op de zon die hen zal aanraken en veranderen. Zij waren slechts betoverd. Zo zijn dan de A-Geb-boeddha's om uw moed terug te brengen, en uw onschuld. De A-Shu-boeddha's dan zijn er om uw depressies te verslinden. Het A-geloof is dan zeker en vast, slechts wachtende op de zuiveringen. Zij die tot het A-ijs zijn gekomen worden zacht als sneeuw, en zullen als de A-Herman oprijzen tot de A-Ammut en tot de Hunduk. Zij dan zullen de A-ijs-lever dragen, om het

gezuiverde vuur te zien. Ja, vele vuren zullen zij zien. En deze vuren zullen zijn als het brandend ijs, en zij zullen zijn als de A-Odin-Boeddha's, de A-Loki-Boeddha's, de A-Thor-Boeddha's, de A-Fenrir-Boeddha's, de A-Freya-Bodhissatva's, de A-Frirr-Bodhissatva's, de A-Balder-Bodhissatva's, de A-Gerda-Amithaba's, de A-Vodus-Amithaba's, de A-Wodan-Amithaba's, de A-BabaYaga-Bodhissatva's, de A-BabaYaga-Amithaba's.

En ook zal dit vuur zijn als de A-Asgard-Boeddha's, en het zal de smerige grijns van het christendom wegvegen. En dan zullen de A-Odin-Krishna's opstaan, en de A-Thor-Krishna's, en zo ook de A-Thor-Shiva's en de A-Thor-Vishnu's, en zij zullen de A-vuur-lever brengen. De A-zachtheids-lever wordt bewaakt door de A-Khnum.

Over de A-Min-brug komt gij tot de A-Bastet, zij die het A-kruis draagt. Maar aan het eind is dit een A-spoel. Gij die de zwarte A-lever en de rode A-lever hebt bereikt zijt aan vele gevaren ontkomen. Gij dan zijt vanuit de A-lever gekomen en gij zult tot de A-lever wederkeren.

2.

En de zenuwuiteinden zijn omgebogen in het A-paradijs, ziet, zij komen vanuit de A-lever en keren daartoe terug. En alle andere lichaamsdelen komen voort vanuit de A-lever. De Khnumieten zijn dan vrijgekomen, om de oogst binnen te halen. Ja, als Viva zijn ze, als de landbouwers van het hemelrijk. Zij zijn dan binnengekomen door de A-Nut, en door de Anubisieten. Ja, de Heer heeft hen lief, daar ze zijn koninkrijk hebben gebouwd en ervoor zorg gedragen hebben. Zo zullen dan de Khnumieten de einden der aarde bezitten, en zij zullen betekenissen veranderen. Ja, het verleden zullen zij veranderen. De Khnumieten dan zijn door de Heere aangesteld. Zo zijn dan de Khnumieten de Heere welgevallig. Ja, zij zijn zalig tot in het zesde geslacht. De Heere dan heeft zijn zegen uitgebreid en uitgespreid. Nu dan zijn de Khnumieten de bouwstenen van het nieuwe rijk, en zo ook de Anubisieten. Zijn dan de Khnumieten nog aangesneld toen gij viel in uw putten ? Zij dan komen vanuit uw putten op, daar zij daar gezaaid zijn. Ja, van onderen grijpen zij u, en nemen u mee tot de bergen.

3.

Zo zijn dan de Anubisieten aangesteld tot een nieuw zenuwstelsel, zij en hun monotheismen. Dezen zijn dan de zenuwknopen, waaruit nieuw leven voortvloeit. Hebt gij dan niet vernomen dat zij de Khnumieten hebben vrijgezet ? Als de Viva zijn zij. En zo zijn dan ook de Sethieten aangesteld om zenuwknopen te zijn. Ja, hun lijnen buigen, daar waar zij buigen moeten. Zo zijn er dan vele knooppunten, en vele monotheismen. Dit dan is een groot geheimenis. Zij dan hebben de deuren geopend tot de nacht, en dezen ook gesloten. Zij dan hebben velen door de nacht geleid, tot het grote licht van het oer. Ja, diep was de nacht, en groot was het licht, vanuit de bodem opgegaan. Gij dan bent zo lang in de Geb opgeslokt geweest, en nu heeft de Anubis u tot zich genomen, en hij leide u uit. Ja, tot de Nut en de Nutieten leide hij u, en zij staan sterk, om de Khnumieten door te laten. Zo hebt gij in deze wereld een schaduw, en gij zult grijpen naar het ware, en gij zult het ware volgen, alle gij anubisieten.

Zo zijn dan de anubisieten samen sterk, en door ijs zijn zij verbonden, en door de isisieten. Ja, middelaars zijn zij, opkomende vanuit het diepere ijs. Weest dan niet bevreesd, want de Heere heeft uw ster gezien, en de Gebbieten. Ziet dan, zij naderen tot uw stad, om in de armen van de Anubisieten te leggen. Zo zijn dan de Neithieten voor u uitgegaan, om u hoop te geven, en uitzicht. Ziet dan, zij zijn als de akkers der werkelijkheid. Gij dan, strijdt om door uw schaduw heen te komen om het ware te grijpen, met al haar ribbels. Zo hebben dan ook de Horusieten tot u gesproken, en u tot rust gebracht. Ja, tot zevenvoudige troost waren zij. De Raieten dan hebben uw stad gebouwd, en u beschermd. Ja, hoog hebben zij u opgenomen. De Bastetieten dan hebben uw

woningen ingericht, en zij zijn u tot hulp en steun. Ja, als de adem en de beweging zijn zij. Zij waren het die u kwamen opzoeken in uw lichten, en u ook in de duisternis niet alleen lieten. Zij dan kennen de poorten der dunne darm, en zij hebben u tot de lever geleid.

Khnumieten

1.

De Grote Slag

Dit dan zijn de woorden van de heilige Viva : Heil aan Khnum, hij die opgerezen is tot in het derde geslacht. Heil aan de zevenschaar en het beminde. Dit dan zijn mijn woorden tot de deuren des heils : weest geopend, want uw volk komt binnen. Neemt haar dan aan. Heil aan de A-Khnum, en aan de Khnumieten. Zij zijn dan ingegaan, en zij zijn verzoend met de Nutieten. Zegent dan hun verbond tot in het zestigste geslacht. Laat uw wateren rijzen, en omhuld hen door de waterschaar. Zo zullen zij dan leven tot in alle eeuwigheid, en tot de Tothieten zullen zij gaan. Herstel dan uw volk. Laat hen vanuit alle windstreken tezamen komen, en laat hen de Davidieten verslaan met hun monotheismen. Want de Davidieten maken al tijden de tempel onveilig. Zalig bent gij, oh Khnum en A-Khnum, die door Geb gezegend zijt, tot het scheppen van overwinningen. Door het haar en de baarden der Khnumieten zijn dan de Davidieten zevenvoudig verslagen. Ja, de Heere heeft hen de overwinning gegeven. Zij dan zijn doorgedrongen tot Davids tempel, en hebben daar de Khnum opgericht. En zo hebben dan de Bastetieten de Simsonieten verslagen. De Rerekieten en de Apepieten dan hebben de Salomoieten verslagen, en aan de Sebekieten overgeleverd. Zij dan hebben de monotheismen van de Salomoieten met de grond gelijk gemaakt. Dit dan is de grote slag. Deze dan heeft rijke adem gebracht aan de Khnumieten, en hen uit het water doen reizen. Nu dan zullen de dolfijnen armen en benen krijgen, en het land wederom in bezit nemen. Ja, adem en stem zult gij hen geven, want zij zijn des Heeren. En deze Heer is Khnum.

2.

Zo zijn dan de Serketieten tot hun doel gekomen door de Petrusieten te verslaan. De Paulusieten dan zijn voor de Ammutieten. Ja, en zij zijn genaderd tot het kasteel en landgoed der Ammutieten. Zo is er dan een heilig verbond tussen de Serketieten en de Ammutieten. En gezamenlijk hebben zij de ridderlijke gouden en zilveren borden, en borden van allerlei kostbaar porselein en gesteentes tot het kasteel der Ammutieten teruggebracht. Zo hebben dan vele lichten van het uur en hun vuren hierin heil gevonden. Tot de torens en de dieptes zijn zij gegaan, ja, tot de spelonken der kastelen van het land der Ammutieten.

Tot het land der Ammutieten zult gij gaan, en zij zullen de christelijke monotheismen verwijderen. Ja, krachtig zijn hun vuren, en zij vormen de brug tot de Serketieten. Laat dan ook de Thotieten spreken, daar zij het zaad der herinnering en de vernieuwing vormen. Zo zullen dan wanneer de dorens uit u gehaald worden de Khnumieten en de Thotieten rijkelijk door u stromen. Hecht u dan

aan deze die woorden, opdat gij eruit zult halen wat voor u bestemd is. Zo zal dan Thoth uw dorens verwijderen, en gij zult op zijn berg staan. En wederom zult gij tot de Sekhmetieten gaan, en zij zullen u het vaandel geven. En de Heere die Khnum is zal u een nieuw land geven, en de Raieten zullen u volgen en naar u luisteren. De Heere dan die Khnum is zal de vrees uit uw hart halen, en u zachtheid geven. Zo zult gij dan de sleutelen hebben om nog meer geslachten der egyptische goden vrij te zetten. En zo zult gij komen tot de Maatieten, en gij zult hen nageslacht schenken. En zij dan zullen u de nieuwe schuilplaatsen tonen. Gij dan zult zonder aarzelen de Benjaminieten verdrijven en het land teruggeven aan hen die verdreven waren. Zo zal de Heere die Khnum is rechtdoen op alle bergen. En zij dan zullen horen naar de oude stemmen, en zij zullen respect tonen aan het geslagene. Zo zult gij dan niet meer verdrijven dat wat oud is, maar gij zult luisteren naar de stemmen van het oer. De Horusieten zullen dan aan uw poorten komen en kloppen, en gij zult voor hen opendoen, en gij zult hen begrijpen. Zo zullen er dan vele oude strijden opgelost worden, en de Heere uw God, die Khnum is, zal u vrede brengen.

3.

En aan het einde der dagen zult gij deze die woorden begrijpen en verstaan, daar zij voor lange tijd verzegeld waren. En zo zult gij één voor één de zegels van het Egyptische Woord verbreken, en zo zullen er vele oude lampen aangaan, en gij zult het oerlicht zien, als de weg die gij dient te gaan. En dan zal Horus tot u komen om u in te wijden in de tempelen van zijn mysterieen. En dit zal een grote dag zijn.

En zo zal het openen der Egyptische zegels zijn als het openen van het onderbewustzijn. En de geslachten die hier staan opgesteld zullen zijn als de draken. En zij zullen tot u zeggen : 'Wij hebben recht,' en gij zult zeggen : 'Ja, gij hebt recht.' En zo zullen zij tientallen malen op uw deuren kloppen, en gij zult die allen vele malen opendoen. En gij zult hun getallen vol maken. En zo zult gij tegen uw buur zeggen : 'Wij hebben goed gehandeld.'

En zo is dan het eerste zegel dat geopend dient te worden het zegel der Khnumieten. En ik hoorde een stem vanuit de hemelen zeggen : Vrede. En ziet, een man daalde neer op de aarde en opende een put in de grond, en er kwam grote vrees over de aarde. En een man genaamd David zat op een paard, en de Davidieten volgden hem. En ziet, hij dan had een fakkel in zijn hand, en aldus was de vreze des heeren. En hem werd een tijd gegeven om de aarde te slaan, opdat hen die op de aarde waren naar vrede zouden verlangen.

En toen opende iemand het tweede zegel, en dit was het zegel der Nutieten. En ik hoorde een stem en een bazuin, zeggende : Nu is het uur der valkenaardes gekomen. En ik zag valken met grote sterren en aardes tot de aarde komen, en zij brachten gouden vuur tot het binnenste der aarde, en dit begon zich in lagen te verspreiden. En een andere man kwam tot de aarde, zeggende : Ziet, Geb is groot. En hij boog zich voor Venus, en nam een waterkruik in zijn armen, om gouden water over de aarde te gieten.

En toen gebeurde het dat het derde zegel in de hemelen verscheen, en dit was het zegel der Anubisieten. En zij begonnen zich te vertonen aan de Benjaminieten. En een man op een grijs paard kwam tevoorschijn, en hij droeg een grote schaal met een grote slang erin die grijs was. En hij goot de schaal uit over de aarde. En de man was genaamd Benjamin, en de Heere die Khnum is had hem een tijd gegeven waarin hij de schaal mocht uitgieten, en een tijd waarop hij zou vertrekken. En de man raapte een schaar op en begon ermee te schreeuwen naar de hemelen, om de heiligen voor dertig dagen te achtervolgen. En na die dertig dagen werden er boeken dichtgeslagen.

En het vierde zegel dan was het zegel der Serketieten. En toen dit zegel verbroken werd, werd de aarde rood en blauw, en gifstoffen begonnen zich te verspreiden. En zij die op de aarde woonden en

waren overgebleven na de vorige rampen begonnen God te lasteren. En de Heere die Khnum is zond zijn engel, en troostte enkelen onder hen, omdat hij zag dat zij als wezen waren. Zo is dan de Heere uw God die Khnum is zacht van hart, en vertroostend van karakter, daar hij de verwondheden der harten kent, en niet is als de mensen.

Zo zijn dan de vier zegelen om het Woord te openen, en zij zullen zijn als de bruggen. Ja, als torens zijn zij in de handen van Khnum. En de Heere die Khnum is gaf een riet aan de Amunieten om de dodenrijken te bewaren, en ja, hij gaf hen de sleutelen der dood. En zo gaf Hij dan die Khnum is de sleutelen van het lijden aan de Atonieten. En ziet zij dan openden vele graven.

4.

En in het laatste der dagen zullen de Khnumieten tot de zonnestad komen, en ziet, zij zullen eten uit het huis van Ra. Zij dan zullen zijn ster opnemen, en zij zullen hem welgevallig zijn tot in alle eeuwigheden. En daarna zullen zij komen tot het zonnenparadijs, waar Khnum zetelt, en ziet zij zullen tot oneindige verzoeningen komen door de staf van Khnum. En ook zullen de Anubisieten hen volgen, en hen tot gids zijn. Ja, zevenvoudig zullen de Anubisieten hen beschermen op het pad, en hen leiden tot de verborgen bronnen, en allen zullen zij zeggen : 'De Khnumieten hebben goed gedronken,' en zij zullen zeggen : 'De Khnumieten zijn hen die drinken.' Ja, in de Serket zijn zij veilig, en Thoth zal alle hun wonden verbinden en hun dorens uittrekken. Zo zullen dan de Khnumieten voor enige tijd onderwezen worden door de Thotieten. En de Khnumieten zullen de plaatsen der machtigen innemen en zullen onverslaanbaar heten.

En de Khnumieten zullen losgelaten worden uit hun kerkers onder de woestijnen, en zij zullen tot de oasen en waterbronnen des hemels geleid worden. Ja, met de Nutieten zullen zij in huizen wonen, en hun zon zal opgaan tot in het gouden hart, waar hun gebeden gehoord zullen worden. En zij zullen genoemd worden : 'Zij die gehoord worden.' En Anubis zelf zal het zijn die over hen zal waken, en hij zal zijn arm over hen uitstrekken. En hun nageslacht zal zijn als de Anubis. En onder het verbond tussen Khnum de Heere en Anubis zullen zij tijden en wetten veranderen en hun betekenissen.

5.

De geslachten der Anubisieten

En in het laatste der dagen zal de heilige Viva opstaan, en zij zal brood zenden tot de wilde beesten. En zo zullen alle geslachten der Khnumieten behouden worden. En de Khnumieten zullen geheiligd worden tot in het veertiende geslacht. En de beschuldigingen die tegen hen leven zullen uitgebannen worden op de heilige berg, en zij zullen de aarde regeren. En zij zullen het Dinda-geslacht en het Rusta-geslacht der Anubisieten onderwerpen, en hen troost brengen en rust. En zij zullen dienaren van goud heten, en zij zullen zijn als profeten des Heeren, die Khnum is. En zij zullen twee aan twee gezonden worden tot de dorpen en de kale steden, en zij zullen hen onderwerpen door de staf van Khnum, door vertroosting en rust. En ook tot de kale bergen zullen zij komen en tot de dorre streken en vlaktes, en zij zullen het Ru-geslacht van de Anubisieten vrijzetten. Zij dan van het Ru-geslacht, die de slangen dragen, zullen zijn als de serafs van Khnum's troon, en de bewakers zijn van zijn hart. En weer twee aan twee zullen de Dinda's en de Rusta's gaan tot de wateren en de zeeen van zout, en met de staf van Khnum zullen zij het Ros-geslacht van de Anubisieten vrijzetten. En zo zullen alle geslachten der Anubisieten met elkaar verzoend worden, en met Khnum, die Heere is.

6.

De getallen der geslachten der egyptische goden

En zo zal Khnum dan vele malen zijn staf opheffen om de geslachten der egyptische goden vrij te zetten. Zo bestaan dan de Khnumieten uit achtenveertig geslachten, de Sethieten uit negenennegentig geslachten, de Raieten uit honderdvijf geslachten, de Sekhmetieten uit achtendertig geslachten en de Maatieten uit elf geslachten. De Bastetieten bestaan dan uit duizenelf geslachten, de Anubisieten kennen tienduizenden geslachten. De Apepieten hebben elf geslachten, en hen van Rerek zeven. Zo bestaan dan de Horusieten uit miljoenen geslachten, en de Osirisieten uit miljarden geslachten. Hen van Geb hebben twintig geslachten, hen van Aton vijfentwintig, en zij van Sebek drie. De geslachten van Nut zijn over de tienduizend, en de geslachten van Neith hebben een getal dat niet geteld kan worden. Zo dan heeft Min drie geslachten, en zo ook Isis. Serket dan telt vier geslachten, Amun vijftig en Ammut tweeendertig. Apis dan heeft tweeendertig geslachten, Buchis vierenveertig, Shesmu achthonderdvierendertig, Hathor elf, en Ptah over de zesmiljoen. Wepwawet dan heeft vierendertig geslachten, Nekhbet honderdachtenveertigmiljard, Wadjet dan heeft een ontelbaar getal aan geslachten, en Nephtys zevenhonderddrieduizendmiljard. Tefnut dan heeft vijf geslachten, Shu negen, en Nun achttien. Kauket heeft er drieduizend, Kuk heeft er twaalfduizend, en Satis heeft er tweeenveertigmiljoen.

7.

De geslachten der Sebekieten

Hoe lieflijk is het dan als Khnumieten en Nutieten hun huizen delen en tezamen wonen, en tezamen hun brood delen. Als kostelijke olie en zeeparfum is het, ja als de shampoo van Isis en Atum. Hoe lieflijk is het als zij de ouden der Sebekieten het onderste en bovenste van hun woningen geven, en hen verzorgen. Zij dan zijn als de dauw van Anubis, en de lengtes van hun armen zijn als de Aton. En zo is dan het feeengeslacht een der drie geslachten van Sebek, genaamd de Draunir. Het dwergengeslacht genaamd de Knau is een ander geslacht van Sebek, en de Furir is het riddergeslacht van Sebek. Laat u dan enten op de rijke geslachten der Sebekieten.

II Khnumieten

1.

De namen der geslachten van Khnum en Nut

1. En zo zullen de Khnumieten gaan van heerlijkheid tot heerlijkheid, en hun geslachten zijn : de Danau, de Ganou, de Ulek, de Imian, de Farit, de Koshet, de Falou, de Mani, en vele anderen, tot achtenveertig aan toe. 2. En zo zullen zij van de Imian opstaan, en hun ouden zullen wijze woorden spreken tot de jongeren, en zij zullen de gaten der aarde laten zien, en de tunnels onder de grond. 3.

En de namen der geslachten van de Nutieten zijn : Knir, Mief, Buhet, Fimien, Bihilst, Remna, Afik, Hielst, Voort, Kiander, en verder tot over de tienduizend geslachten. En zij van Knir zullen komen tot de Farit, en zij zullen elkaar tot steun en hulp wezen. Ja, tot ondergrondse schuilplaatsen zullen zij komen, en zij zullen de tempels der Khnumieten herbouwen. Ja, tot het goud der aarde zullen zij komen, en tot het zilver, en zij zullen door Venus ingestraald worden. En zo zal dan Khnum voortkomen op zijn troon, en Hij zal een wijze god zijn, die de aarde herschept. En de geslachten der Davidieten zullen één voor één aan de kaak gesteld worden, en het zal openbaar gemaakt worden wat zij aan slechts over de aarde hebben gebracht. En zo zullen alle vrouwen en bijvrouwen van david in de mond gekeken worden, en hun baarmoeder zal door Ammut gewogen worden en opgemeten. En ook de zonen van David en hun geslachten zullen voor de tronen der Ammutieten moeten verschijnen, en zij zullen uitvoerig gewogen en gemeten worden, en er zal indringend gekeken worden naar hun kleuren.

2.

De strijd tussen Khnum, Anubis en Ammut

Zo zijn dan de Davidieten het slechte der indianen, hun zwaartes en bedrukkingen. De Heere dan die Khnum is zal geen genade hebben met het huis van David. Zo zal dan ook Khnum voor Anubis en Ammut moeten verschijnen, en er zal een oorlog zijn van drie jaren. En de Heere die Khnum is zal zijn legerscharen uitzenden, en de eerstelingen der geslachten van de Khnumieten zullen hen met elkaar trachten te verzoenen. Maar Khnum zal door Anubis doorstoken worden, en Ammut zal zijn arm verslinden. Dan zullen de eerstelingen van Nut hen met elkaar proberen te verzoenen, maar Khnum zal Anubis onder zijn voeten vertrappen, en Ammut zal hij afvoeren naar het diepste van zijn kerkers. En de eerstelingen van Thoth zullen de wonden van deze drie verbinden, en hun doorns zullen uit hen genomen worden, en hen van David, en zo zullen zij door slaap met elkaar verzoend worden, en onafscheidelijk zijn.

En na deze dagen zullen de andere geslachten van Khnum geopend worden, en zij zullen keizerlijk zijn op de heilige bergen, en het verbond dragen tussen Khnum, Anubis en Ammut. En zij zullen de nakomelingen van Thoth één voor één uit de dieptes opvissen, om wat Thoth voor hen gedaan heeft. En wanneer dan meerdere geslachten van Thoth op de heilige kusten staan zullen zij hen van Serket openen. En een nieuw vuur zal aangestoken worden. En de kracht van Venus zal een nieuwe zachtheid brengen, maar deze zal in de begindagen zijn als zuiverend gif, en velen zullen sterven.

3.

De namen der geslachten der Serkieten

En de geslachten van Serket die vrijgekomen zijn, zullen gaan naar de schuilplaatsen der oude moeders en hun ondergrondse stad, dichtbij de oervuren, en zij zullen de armoe heiligen. En ook zullen de monotheismen van de Serketieten bestudeerd worden, om velen tot heil en genade te brengen. En de geslachten der Serketieten zijn dan : Omnis, Rudolf, Salef en Hanf. En vanuit Hanf stroomt dan vele zachtheid. En zij zullen ontsnappen door vele aardgaten en hemelgaten, en ook door de gaten van het water. En met kracht zullen zij tot nieuwe eilanden komen, om hun tempelen te herbouwen. En oude geheimenissen zullen geopend en opgelost worden, en de zegelen van hun boeken zullen verdwijnen. En zij zullen bezworen worden door de staf van Thoth, en Hij zal Serket tot rust brengen, en tot verzadiging. Ja, brood van het oer zal Hij haar geven, en zij zullen gezamenlijk tot Khnum gaan. En ziet, Khnum zal hen dan zegenen. En Khnum zal hen toegang geven tot oersteden, tot de bovensten der ouden en de ondersten der jongen. En Khnum zal hun zachtheid verspreiden, en over hen prediken, en er zal een drievoudig snoer opgericht worden, en niemand zal in staat zijn het te verbreken. En niets zal meer belangrijk zijn dan dit snoer, en de

ouderen zullen tot rust en verzadiging komen, en de jongen zullen beschermd worden en opgeleid. En dan zal het snoer tussen de oersteden gaan bewegen, om ze vele malen tot heil te brengen. En steeds weer zullen zij wederkeren tot de stad der bovenste ouden en de stad der onderste jongen. En zij zullen de monotheismen der oude moeders bestuderen, en zij zullen hen begrijpen, omdat de Heere, die Khnum is, hun zegelen heeft verbroken. En zij zullen gaan tot de stad der velden en de stad der boeken, en zij zullen de verborgen geslachten van Nekhbet vinden, en van Wadjet, en het zal hen in de stad der woestijnen leiden. Ja, langs hangende klederen zullen zij afdalen, totdat zij tot de stad der duinen en de stad der zeeen zijn gekomen, en daar zullen zij vinden de verborgen maskers, en zij zullen de geschriften op de binnenmuren van de oersteden begrijpen, daar de Heere, die Khnum is, de zegelen heeft verbroken.

4.

De strijd tussen Khnum en Horus

En dan zullen de monotheismen der oude moeders spreken, en zij zullen gaan tot de oersteden van de Horusieten. En zij zullen de monotheismen en de tempelen der Horusieten herstellen, en er zal een oorlog zijn van vierhonderd jaren. En velen zullen niet kunnen spreken, omdat de Heere die Khnum is hun monden heeft gesloten. En velen zullen niet kunnen zien, omdat de Heere die Khnum is hun ogen heeft gesloten. En velen zullen niet kunnen bewegen, omdat de Heere die Khnum is hun botten heeft gebroken. En de Adamieten zullen zich met de oorlog bemoeien, en de Aserieten, en ook de Danieten en de Jeremieten. En in deze dagen zal er hardheid heersen, en velen kunnen elkaar niet verstaan. Ook zal de armoe tot zijn bovenste rijzen, en de honger zal toeslaan, zonder dat er iemand is die redt, en zonder dat er iemand is die troost. En zij zullen elkaars vlees eten, en op elkaar jagen, en Khnum zal op vleugelen der zon terugvliegen naar de stad der oude moeders en grootmoeders, en zal komen tot de steden van plezier, en tot de steden der boeren. En het vuur zal hem lange tijd achtervolgen, en zijn nageslachten zullen hem ontnomen worden. En zo dan is er een strijd tussen Horus en Khnum. En Khnumieten zullen opstaan, groten van naam, om hen met elkaar proberen te verzoenen, maar alles faalt. Dan zullen mannen der Anubisieten, groten en wijzen van naam hen proberen te verzoenen, maar alles faalt. En ook zullen Nutieten in die dagen opstaan om hun vaderen te verzoenen, maar alles faalt. En dan zal Horus Khnum in de nek bijten, en Khnum zal het been van Horus afnemen, en vele poorten zullen invallen, en het oer der wildernissen zal de oersteden verslinden. Ja, dagen van grote duisternis zullen het zijn, en de aardbewoners zullen schuilen in het diepste van hun woningen, en de ouden zullen de kamers der daken bezetten. En de geslachten van Sebek zullen troost proberen te brengen aan velen, en zij zullen wonderen en tekenen verrichten. Ook zij zullen trachten de vaderen te verzoenen, maar zij zullen lange tijd falen en teruggestuurd worden. Maar een ridder uit het geslacht Furir zal op de wateren slaan, en hij zal de diepst verborgen geslachten van Khnum vrijzetten en de diepst verborgen geslachten van Horus, en hen met elkaar verzoenen. En dan zal uiteindelijk ook Horus met Khnum verzoend worden, en hun woorden zullen opgetekend worden, en zij zullen elkaar begrijpen en liefhebben. En zij zullen tot de steden der ouden gaan, en de steden der jongen, en zij zullen tezamen wonen, om de oervisioenen te dragen. Zij dan zullen vele tempelen en steden van het oer herbouwen en herstellen.

III Khnumieten

1.

En wanneer de Anubisieten door het glas zullen breken, zullen zij gaan tot de Serketieten, en er zal een oorlog zijn van vele jaren, en zij zullen de getallen der dingen veranderen, en de getallen der tijden. En de Anubisieten zullen rust vinden bij de Khnumieten, en zij zullen zijn als middelaars en verzoeners. En zij zullen versterking zoeken bij de Horusieten en bij de Sebekieten, en zij zullen komen tot de bergen der Raieten, en zij zullen door vele muren des lands heenbreken, om de oude geslachten der Khnumieten vrij te zetten. En een groot leger zal op de voet gezet worden, en zij zullen vechten om de geslachten van Shu vrij te zetten. En het kasteel der Shuieten zal zijn als een luchtkasteel boven de oerbossen, en hun wapens zijn zacht. En zij zullen de steden innemen, en na verloop van tijd zal er een hardheid optreden, maar deze zal zijn ten korte duur. En ook zullen zij de winkels innemen, en zij zullen zich voegen bij de geslachten der Apepieten. En zij zullen doordringen tot in het huis van Tefnut, en zij zullen daar veranderingen aanbrengen. Ja, tot in de dieptes van het huis van Tefnut zullen zij dalen, en zij zullen opstijgen tot haar hoogste dakkamers, en zij zullen vele geslachten der egyptische goden vrijzetten. En zo zal er een strijd zijn tegen Tefnut van acht dagen, en zij zal velen van hun schepen in de dieptes sleuren, en het gemis zal groot zijn. En dan zal Tefnut uit haar kamers komen en brullen als een leeuw, en zij zal vele Shuieten doof maken door het gebrul. En zij zal de Anubisieten trachten te verleiden en op te stoken, maar de Anubisieten zullen haar verwoesten. Dan zullen de Khnumieten en de Nutieten arriveren om Anubis en Shu met Tefnut te verzoenen, en ook Thoth zal komen om met zijn geslachten de wonden te verbinden. En zo zal Thoth vrede brengen, en zal er veel studie verricht worden, en vele zegels zullen verbroken worden. En Tefnut zal zich voegen bij de grootmoeders en oude moeders en hun steden, en zij zal zich ook verzoenen met Horus, en dan zullen vele geslachten vrijkomen, waaronder ook de vijf geslachten van Tefnut. En Thoth zal de doorns uit hen trekken, en hen verzoenen met de Sethieten.

En Nekhbet en haar geslachten zijn met velen, en zij behoeden de zeeen, en maken hen rustig. Kent dan al hun monotheismen, en herbouwt hun tempelen, opdat gij rustig wordt. Ziet dan, zij leiden u tot het zachte. Ziet hoe lieflijk het is wanneer Nekhbetieten tezamenwonen met Gebbieten en Sethieten, ja ziet, hoe groot de zegen is als zij samenwonen met Osirisieten en Ammutieten. Leert dan allen hun monotheismen kennen om de monotheismen van het christendom, die scherp zijn, te overwinnen. Gij dan hebt daarvoor ook de geslachten van Khnum gekregen, en hun monotheismen. Maakt dan de getallen der Ammutieten vol, opdat gij verborgen deuren kunt openen.

Komt dan ook tot hun winkels en doet zaken met hen, opdat gij kunt reizen.

2.

1.Ziet dan hoe lieflijk het is als Nutieten tezamenwonen met Bastetieten. Zij dan vormen de brug tot het oosten. Gij dan maakt lange reizen tot uw scholen, maar zalig zijn zij die hun scholen tot hun woning maken, want zij hebben doorgang tot de grotten van Nekhbet en haar winkels, ja, tot haar zilveren en gouden grachten die tot Geb leiden. 2. Ziet dan hoe lieflijk het is wanneer Nutieten tezamen wonen met Osirisieten, want zij vormen de dauw der bergen, en brengen het morgenrood tezamen. Lange reizen maakt gij tot uw scholen, maar zalig zijn zij die thuis studeren, want zij hebben de Anubis tot buurman. Zo is dan Geb tot u gekomen om u te tuchtigen, maar houdt vast wat hij u gezegd heeft, want naar waarheid heeft hij u onderwezen. Maar in Thoth vindt gij vertroosting, en hebt gij de woestijn tot uw buurman. Ziet dan hoe lieflijk het is wanneer Nuttieten samenwonen met Gebbieten. Tot de Anubis komen zij, en de Anubis geeft hen overvloedigheid in alle dingen. Ook is het lieflijk waar Nekhbetieten en Wadjetieten tezamen wonen, want zij delen

zachtheid, en zij kennen het groen van Geb. Ja, tot zijn huis zijn zij gekomen, en tot zijn tempelen en monotheismen.

3.

Zo zijn dan de Khnumieten u gegeven als schild en wapen om door deuren heen te breken. De Nekhbetieten zijn u dan gegeven als helm en als winkels. De Horusieten dan zijn u tot vleugelen der wind. Zo is dan Khnum vele malen tot Geb gekomen om zijn volk vrij te zetten. Gij dan, heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing is nabij, wanneer Thoth de doornen uit u zal verwijderen. Dan zult gij vol zijn van het goud der Khnumieten, en het zilver der Thotieten. Strekt u dan uit, en tel de dagen af. Gij hebt niets meer te vrezen, gij die de Khnumieten een warm hart toedraagt. Zo zal er dan volop goud zijn in uw schorten, en zilver aan uw schouders, en gij zult de hoge deuren openen. Ja, de raadselen van het oer zult gij blootleggen, en gij zult tot grote en hoge vrede ingaan, als in het oog van Horus. Zo zult gij dan de geslachten der raieten aan uw zijde hebben, honderdvijf in aantal. En zij zullen u tot zenuwen zijn, en tot rijke genezing onder het verbond van Khnum.

Gebbieten

1.

De groene staaf

De groene staaf dan is diep binnenin, daar waar Spricht eindigt. Ja, want het doel van Spricht is het vrijzetten der Gebbieten, en zij zal in de Gebbieten overgaan. Zo zullen er dan andere spanningen in het lichaam zijn, en andere bewegingen, en zij zullen de stem hoog maken. En het groene slijm zal lopen, en de stem hoogmaken. Vanuit de groene staaf zal het komen, als de groene zon tot ons nederdaalt. Ja, door de slag van Venus, wordt de aarde opgeheven, om in de cirkel van nieuwe zonnen te reizen. De groene staaf dan is daar, waar Sebek hem heeft overgedragen. En als hij beweegt, beweegt hij snel, en als hij stilstaat, staat hij lang stil, en bij hitte trekt hij zich niet terug, maar omhelsd de groene staaf. Ja, de spanningen zijn diep van binnen, en onverwachts slaan zij toe. En alles buigt tot het openmaken der stem, en zij is hoog. Ja, zacht is zij, diep doordringende, om de spanningen te slaan, en te verzachten. Ja, zachte spanningen zijn zij, maar zij reiken diep, en slaan onverwachts toe. Vanuit Venus komen zij, en bij hitte trekken zij zich niet terug, maar omhelzen de groene staaf. Als ze bewegen, bewegen ze snel, en zacht slaan ze toe, om hun stemmen te verhogen. Door hitte trekken zij zich niet terug, en als ze stilstaan, staan ze lang stil, om vervolgens weer zacht toe te slaan. Ja, in de aarde is hun glans, en met Venus zijn zij vermengd. Zij zijn van de groene staaf.

2.

En zo dan brengt de groene staaf verzachting, en diepere spanning, en is zij als de krokodil. Zalig zijt gij dan wanneer gij de Gebbieten hebt vrijgezet, want zij zullen ook u vrijzetten. Zij dan bewegen door de groene staaf, om hun stemmen te verhogen. Door hitte trekken zij zich niet terug, maar omhelzen de groene staaf, en slaan zacht toe. Zo heeft dan Spricht u overgedragen aan de

Gebbieten en aan de groene staaf. De groene staaf zal een krachtige link zijn tussen aarde en venus, wanneer de aarde zich in de schedel zal zetten en venus in het stuitje. En vanuit de geopende dieptes zullen groene bubbels komen, gevuld met het levendmakende groene slijm. Dit zal de stem verhogen.

3.

Ben jij een boom. Ben jij een groene staaf. De zwarte zon heeft jouw genade geschonken. Heb je al diep in de ogen van de staaf gekeken. Ben jij een boom, ben jij een groene staaf, heb je genade van de zwarte zon verkregen. Als een boom was je, staande in de storm, ja, jij droeg ze, al die bladeren, van verborgen dagen. Ben jij een boom, ben jij een groene staaf. Heb je Geb gemeden of was je zijn slaaf. Heb je tegen hem gestreden als tegen een oude vader die het niet meer wist, of heb je hem bedrogen. Mocht je hem, of haatte je hem. Ben je deel van de Gebbieten, deel van de groene staaf, heeft de zwarte zon je genade geschonken, of werd je zijn slaaf.

Ben je de boom, ben je de groene staaf, heeft Geb je hart bedrogen, of schonk hij je de levenslust, heeft hij jou de militaire macht gegeven, of gaf hij jouw armoede uit een pot. Kom nu gauw, kom nu tot de zwarte zon, en zie wat hij voor je heeft. Al je bomen zullen tot leven komen, zie dan toe of ze je beminnen of verstoten voor eeuwig.

Zal Geb je liefhebben als hij tot jou zal komen. Hij stond daar aan je deur, toen jij je opsloot in je kast. Buiten staan zijn geweren in standaarden op het gras, gewoon tussen de huizen, en pakte hij jou, maakte hij jou tot zijn vrouw. Ben je bedrogen, heeft hij je gekust, heeft hij je gemist toen jij van hem probeerde te ontsnappen, weet mijn kind, je redt het tegen hem, als je hem in waarheid hebt bemint.

Ben je een boom, ben je van groen geluk, heeft zijn zwarte hond je gebeten, of heeft hij jou afgezonderd in verdriet in een diepe kast waar hij je niet zou raken. Wie haalde jou daar vandaan ? Wie heeft jou naar de sterren genomen. Heeft de zwarte zon jou genade geschonken.

4.

Boom van geluk, boom van groene verlichting, boom van kracht, van parelstappen, diep in het zand vond jij je geluk, bij Geb deelde jij je smarten. Een huis van beweging, een huis van groen geluk, een huis van delen, waar Geb jou altijd heeft gemeden, je dacht waar blijft mijn geluk, maar kind, alleen wanneer je naar verlichting zoekt is geluk je deel, eerlijk geluk, groen geluk.

Kijk naar omhoog en vang de groene regen op, wanneer de zwarte regen tegen je heeft gestreden. Die zwarte hond, die hij tot je zond, jou naar vervelende plaatsen heeft gebracht, door Geb voelde je je gemeden. Al die soldaten tegen jou, al die vliegende hoofden, tegen jou, zij zullen altijd tegen je strijden, totdat je Geb vindt in het verdriet. Ja, altijd heeft hij je gemeden, ja, altijd heeft hij tegen je gestreden, Geb, de boom, totdat je het verborgene ontdekt, en tot hem vlucht.

Als door groen sap beweeg je, door groen sap leef je, op weg naar verlichting, als je een boom bent, zul je eeuwig leven. De rest is reeds verloren. Ik weet, je leeft in bevroren dromen ... ik weet je leeft in parels verborgen ...

5.

Boom van geluk, doe de kastdeur open, boom van geluk, laat ons niet buiten staan. Geb is hier met al zijn standaardgeweren, op de muren loopt hij, naar binnen kijkt hij niet. Boom van verlichting, van groene verlichting, open de deur voor ons, opdat het licht der zwarte zon op ons zal schijnen, en onze bomen tot leven zullen komen, in de rijen van Geb. Zij zullen ons meenemen naar de sterren, naar het eeuwige geluk.

Ben je een boom, ben je groen geluk, beloof je de sterren niet te breken, wanneer zij tot je komen, om te vertellen van de verborgenheden van de zwarte zon, waardoor je je altijd voelde gemeden. Droom je van geluk, of van verlichting. Geluk komt niet zomaar, maar altijd met een doel, en vanuit een bron, die bron is groene verlichting, komende vanuit het hart van Geb, de aardvader.

Als een soldaat stond hij voor je, de bliksem sloeg in, waar heeft hij jou wel niet allemaal van losgetrokken. Je dacht dat je niets meer overhield. Maar heus, mijn kind het was beter, toen hij je daar sloeg. Nu staat hij dan voor je, jou kast opengetrokken, waar jij je in dieptes verborg, om complotten tegen hem te smeden. Ken je zorgen, ken zijn verdriet. Als soldaat staat hij voor je, terwijl zijn zwarte hond brult op de achtergrond. Een hond van liefde, maar zo heb jij het nooit gezien, als een dreiging zag je het. Als soldaat staat hij voor jou kast, waar jij diep in weg bent gedoken, als het verborgene ben je, maar hij maakt snelle pas, zijn geweerstandaarden staan tussen de huizen, en hij loopt over de muren van het kasteel, van de burcht, zonder binnenin te kijken. Hij kijkt naar jou.

Als een soldaat stond hij voor je, als een soldaat gaf hij een klap in je gezicht. Hij is bij je in de kast gekomen, en zijn hond bijt je, waar is nu het licht. Ben je nog steeds in strijd tegen Geb, tegen al zijn soldaten en honden. Of heb je je bij zijn liefde neergelegd, en bij al zijn vreemde plannen.

Van het geweer schrok je, de lange man staat op, schudt de boom, en raapt de veren. Van het geweer schrok je, van zijn blaffende hond, als een soldaat stond hij voor je, met een geweer in zijn armen, dat hij in je kast drukte. Ben je nog steeds voor hem op de vlucht.

6.

Als bliksem stond hij voor je, als bliksem, het deed pijn, als soldaat tussen de huizen, nam hij alles van je af. En bracht hij jou tot het bos, tot de groene verlichting, tot het mos, tot een dobbelsteen van hogere bomen, tegen hogere winden vocht je, en omhulde hem. Als bliksem stond hij voor je, als bliksem het deed pijn, toen hij jou afzonderde toen hij jouw heupen brak, toen hij je kleed wegscheurde. Als bliksem kwam hij, als bliksem ging hij, met een hond die alleen kon bijten, en jou kon laten wegslijten. In groen geluk ben je gekomen.

Soldaten komen, soldaten gaan, Geb was hier, nu is alleen zijn vlam nog daar. 'K heb je al het goede gegeven, de groene verlichting, en een reis om de zwarte zon, die eeuwig zal duren, in je herinnering, ja het zal groeien, opdat al je bomen vrij zijn, oh boom.

Geb stond voor je, nam je hand, maar de kast dook je in, achter de gordijnen, om te vluchten voor schuld, en hij gaf je het mijne. Geb stond voor je, Geb liet je niet gaan, als door de bliksem getroffen sprak je zijn naam, gaf je hem al wat je bezat. Als door een bom getroffen stond je daar, en Geb keek naar jou. Het rechtshuis bracht je tot de boom. Als een rechter tussen de huizen kwam het tot jou.

7.

Ben je een boom, een groene staaf, heeft de zwarte zon je genade geschonken, of werd je z'n slaaf.

Zijn je bomen tot leven gekomen, of staan ze nog steeds waar ze stonden. Toon mij je hart, dan kniel je hier, toon mij je lever, dan kost het je niets, diep van binnen in jouw kast vertoon je steeds dezelfde sterren. Is dat jouw vertier. Tot Geb ben je gekomen. Een rechter tussen de huizen, soldaten voor de kasten, en wat loopt op de muren van jouw burchten, zijn het de schaduwen van een duister verleden, als de zwarte nacht de zwarte zon. verraad me niet, verraad me niet, want het licht steekt door de dagen, als Geb tot de kasten komt. Ik zal jou ook behouden, als een rechter tussen de huizen, als Geb tot de kasten komt, als Geb tot de kasten komt. Ik ben de bliksem op jouw trappen, waar de bomen staan, waar de bomen staan, wanneer Geb tot de kasten komt. Laat mij tot jouw kasten komen, laat me in, verdedig je niet, als Geb tot de kasten komt. Samen staan we sterk. Vang voor mij die bliksem op, ik kan het niet verdragen, als Geb tot de kasten komt, als zijn honden bijten. Samen staan we sterk, als rechters tussen de huizen. Kom tot mijn kasten liefste, laat de genade van de zwarte zon ons tezamen verbinden voor altijd, wanneer Geb tot de kasten komt. Samen staan we sterk. ben jij een boom, een hartendief, een grote genade, een grote brief, wanneer Geb tot de kasten komt. Ben jij het die ik bemin, wanneer Geb tot de kasten komt. Wees mijn rechter tussen de huizen, wees de standaard van mijn geweren, wanneer geb tot de kasten komt, als een soldaat, een harde man. Ik heb zijn woorden nog niet begrepen, Hij heeft mij niet gegrepen. Wees mijn geweren als standaarden tussen de huizen, dan zal ik de jouwe zijn, als Geb tot de kasten komt, en zijn bliksemen werpt, onze keukens doorzoekt als een schutter. Wees mijn schutter, wees mijn gids, wees mijn hond, oh Anubis, als Geb tot de kasten komt. Leidt mij tot de rode kap, door de ruiten heen, dieper in de kasten. Kom tot mijn kasten, wees mijn rechter, mijn geweren in standaarden tussen de ruiten en de huizen, oh Anubisieten, en leidt mij weg. Loop rondom mijn muren, loop eroverheen, kijk niet naar binnen, maar naar mij, als Geb tot de kasten komt, en het harde in de straten valt. Anubis, wees mij tot een harde, en ga mij voort door de ruiten heen, langs de huizen, langs de standaarden, als Geb tot de nachten komt, als een hond, een wolf van het verlee.

Robhold

1.

Als dan Tifiaf de Allerhoogste is van het Oude Testament van het Vierde, dan bent gij op weg naar het Nieuwe Testament van het Vierde. Zo zal dan Anubis de Allerhoogste zijn van het vierde nieuwe testament. En gij zult tot Anubis komen en zeggen : Waar bent gij al die tijd geweest. En Hij zal zeggen : Gij bent de wachtende. Zo zullen dan zij die tot het Nieuwe Testament van het vierde gekomen zijn, Anubis tot heer hebben. En Hij zal Aton onderwerpen, en deze zal zijn als de rode kap. En Hij zal in zich dragen : Nut, Bastet, Neith en Isis. En wanneer Anubis dan Aton zal onderwerpen en ook Tifiaf, dan zal dat zijn als de dag dat gij door glas breekt, en het zilver en het goud zullen tot u vloeien, al gij die Anubis liefhebt. Hebt gij dan Anubis lief ? Dan zult gij naderen tot het vierde, en tot het nieuwe van het vierde. Zij dan die Anubis niet liefhebben zullen door Hem onderworpen worden. Nu is dan de liefde niets zonder de haat, en de haat is niets zonder de liefde. Gij dan die deze woorden geloof : Hebt moed, want gij zijt genaderd tot een helpend vuur. Gij dan zult tot de bruggen tot Izu komen, waarin Anubis u zal zaligen, oh geliefden van Anubis. Gij dan zult komen tot de wereldschepen. En deze dagen zullen groot heten. Ja, ook uw oude dagen zullen

groot heten, en zij zullen scheef staan. En gij zult door Torhan komen tot Nut. Want alle wegen van Torhan zullen in haar eindigen, daar Torhan de brug is tot haar. Ja, als haar zwaard is hij. En op die dag zal Anubis Geb verslaan, en Hij zal Nut aan Aton geven. En dan zal Nut wenen om Geb voor veertig dagen, en zij zal zijn als een weduwe. En haar tranen zullen Geb tot leven wekken, en zij zal toestemming krijgen om eens in de vier dagen bij hem te zijn. De andere dag zal ze zijn bij Aton, en een dag bij Tifiaf, en een dag bij Bastet. Bastet zal dan eens in de vier dagen bij Nut zijn, ook zal zij een dag bij Aton zijn, een dag bij Tifiaf, en een dag bij Biskidde, die de brug tot Izu is. En Anubis zal hen allen doorklieven, opdat zij zijn stralen en licht dragen. En Anubis zal zijn tot een jaloerse God en Mono, en zal het masker van Re dragen. Dit dan is als het masker van een eend. En zo zullen de doden tot Anubis komen, en zij zullen Anubis-Re aanbidden, als de heilige eend. En die eend is zwart.

En Anubis zal tot de doden komen, en hen leiden tot de hallen van Thoth, waar zij zullen zitten op rode fluwelen stoelen, en zij zullen zijn als de kijkers naar films. En zo zullen zij het zilver en het goud zien bewegen op het scherm. En dan zal Anubis komen om zich uit te storten over hen die Hem liefhebben, en zij die Anubis-Re volgen. En zij zullen verlicht raken als door een heldere donderslag. En zij zullen in bliksem leven. En zo is dan Anubis als de donder die de zonnen draagt, en zijn geliefden vult met bliksem tot overvloedens toe. Zij dan zullen komen tot het koude van Isis-Anubis, en zij zullen Isis kennen als de koude, en haar brug Zetdonia betreden, om tot haar te komen. En het koude van Isis zal hen tot leven wekken, en zij zullen tot de vuren van Anubis gaan. Strekt u dan uit tot het vierde, gij die in het derde leeft. En Anubis zal geheel uw Christus vervangen, en gij zult niet meer zeggen : Wij hebben niemand die ons helpt. Zo zult gij dan Anubis tot steun hebben, en tot troost, maar gij zult uzelven moeten redden.

Mijn vrienden kwamen naderbij, maar zij bevroren en werden tot Egyptische goden. In de Isis-kloof bevroren zij, als Geb en Nut werden zij en wij van elkaar weggenomen. Achter glas gingen zij, als konijnen, totdat Anubis het glas brak, en ons leidde tot de Rode Kap. In de Rode Kap werden wij allen weer één. Zij heeft een Roze Verbinding diep van binnen, in de Nut vinden wij een brug. Een brug, een weg, een omhelzing, een dobbelsteen voor een muur. Zij jagen ons achterna, maar door Anubis breken wij door een muur. De zwarte panter is gekomen, de zwarte hond, de wolf, de bokser, om door glas en muren heen te breken, tot achter de stadspoort. Op die dobbelsteen staan zij allen beschreven. Als steen zijn zij. Zij versteenden toen zij tot mij probeerden te komen, mijn vrienden. Tot Egyptische goden werden zij. De één is Khnum, de twee is Nut, de drie is Bastet, de vier is Neith, de vijf is Re, de zes is Anubis. Met de zes breken we er doorheen. Tot een dobbelsteen werden zij, als steen aan elkaar verbonden, ze zijn tenminste vrij van de kou van de Isis-kloof, want Anubis had het glas gebroken. Nu dan is er warmte, maar zij kunnen zich niet verroeren, totdat de dobbelsteen rolt, en de zes wordt aangeschoven. Dan gaan de deuren open.

In een dobbelsteen wonen wij, diep van binnen opgesloten. Verroeren kunnen wij ons niet, maar wij zijn de kou ontvlucht, de Isis-kloof verlaten. In Nut vonden wij een brug, door Anubis vrijgekomen. Tot de rode kap kwamen wij, het was al laat, waar wij een vlam kregen, komende uit het diepste ijs. Zij was deze weg ook gegaan.

Mijn vrienden versteenden om mij heen, tot een kap waren zij, tot een grote bescherming. Als een dobbelsteen waren zij, vallende van grote hoogte in de Nut-kloof. Zij dan was diep en lang, tot een brug was zij, waarover Anubis ons vrijzette, de dobbelsteen nu gebroken. De deur nu geopend, de muur door Anubis ingebroken. Zij dan die tot het nieuwe van het vierde zijn gekomen : Aanbidt Anubis, hij die het kaartenspel gemaakt heeft, de duivelskaart heeft ingezet. Hij dan die de christussen tot kaarten maakte, de jahwehs en de jehovah's, aanbidt hem. Hij dan die God en Mono is, met het masker van Re, het eendenmasker groet u. Zo zijn dan de vier wereldschepen Trideria, Adaka, Kmer en Biskidde de bruggen tot Izu. Zo zal dan de ere-dienst aan Anubis ingewikkeld heten, en zal zijn als een pad door het verkeer. En de wegen van Tifiaf zullen dan allen eindigen in

de Anubis, daar waar het zwarte konijn de konijnen hoedt. Ja, als de konijnenhond is hij. En zo zullen dan de vier wereldschepen worden tot wegen, en zij zullen leiden tot Izu, en van Izu tot Brannan en van Brannan tot Tifiaf, en vervolgens van Tifiaf tot Anubis. En in de Anubis zullen wij allen onze wegen kwijtraken.

Zo dan : Lof zij aan Anubis. Wij dan die in het derde leven verlangen naar het vierde. Zonder Anubis is er dan geen vierde, Hij dan is koning over Tifiaf. Zo zal Hij dan ook Sekhmet onderwerpen aan de rode kap, en zij zal daar tot genezing komen. Ja, Anubis zal haar dragen tot de handen van Aton en haar daarin heiligen, en zij zal daarin zalig zijn. En zij zal zevenvoudig tot verlichting komen, en de indiaanse geslachten duizendvoudig zuiveren. En daaruit zal zij oprijzen van bevrijding tot bevrijding. Ziet, zij zal dan vrijgezet worden door het derde en het vierde. En alle zachte wegen zullen in haar eindigen, zij die het zachte is. Ja, ook de Johan zal in haar eindigen, daar de Johan de brug is tot haar. En ook Khnum zal tot Sekhmet komen, en hij zal zachter worden. Ja, op zijn rug zal Hij de vruchten dragen tot de aarde, en ook de eerstelingen van Geb, en Hij zal ze brengen tot Nut. Ja, de Johan, de bruggenboom zal Hij beklimmen, en Hij zal zijn armen uitstrekken als een die aan de hemelen staat. Zo zal hij dan Nut's hart verwarmen. En zo zal dan Sekhmet eens in de vier dagen bij Aton zijn, de andere dag bij Geb, en ook een dag bij Khnum, en een dag bij Anubis. En Anubis zal haar liefhebben en vrijzetten. Ja, als zijn ring zal zij zijn, en zij zal Hem haar zachtheid brengen en haar oogst. En Anubis zal ook Seth vrijzetten door het derde en het vierde, en tezamen zullen zij de aarbessen en de aardvruchten plukken. Ja, het eendenmasker zullen zij dragen, en zwemmen over hoge zeeen. Ja, gevleugeld zullen zij zijn.

Gij dan die tot Anubis gekomen zijt : vreest niet, want Hij brengt rust en overzicht aan hen die hem liefhebben. Maar zij die hem haten hebben alles van hem te vrezen. De ring van vuur dan heeft een ieder die in Sekhmet opgesloten was dan vrijgezet, en onder de hoede van Anubis gebracht. Zo zal dan Bastet uit de handen van Aton gehaald worden, en uit de handen van Re en Ptah. Anubis zal Re en Ptah onderwerpen, en zal Bastet heiligen. Zo zal dan Bastet een ring zijn aan zijn vinger, zeer geliefd, en net als Sekhmet, en zij zal de hoedster van Sekhmet zijn, en zij zal haar opnieuw opvoeden. En Anubis zal met zijn staf luid op de troon slaan, en op tronen, en de tronen, opdat het spreekwoord in vervulling gaat : En Anubis zal slaan, op tronen en de tronen. En hij dan zal hoedster worden over de slang. Nut is het dan die de slang heeft geschapen in haar borst. Weet gij dan niet dat elke borst door Nut is geschapen ? Zult gij dan de lange slangen niet vrijzetten ? Alle langheid eindigt dan in Nut, en zij vindt haar zachtheid in Bastet. Zo zal Bastet dan de huizen van Sekhmet zeventig maal plunderen, opdat zij het zachte zal dragen. En zo zal het spreekwoord in vervulling gaan : Het zachte dan behoort Bastet toe. Ook zal Bastet zeventig maal de huizen van Khnum plunderen en hem het zachte ontnemen. En ziet, Hij dan zal zeer hard worden. En hij zal een volk voortbrengen van harde mannen, en vreze zal komen over het volk. En ziet, Hij dan zal zijn volk opdragen tegen Bastet te strijden, en zij zal een schuilplaats hebben in Anubis.

Zo is dan Nut opgesloten in alle borsten, en zal zij door Bastet worden vrijgezet, zij die de meester der zachtheid is. Zo is er dan veel langheid nodig om het zachte te openen, opdat de kloven en hun scherptes gekooid worden. En zo dan heeft Anubis dan het verbond tussen Nut en Bastet voor eeuwig gezegend en hoog opgezet. Bastet dan zal de schuilplaats zijn van Nut, en zij zal een nieuwe borst scheppen. Ja, op gezette tijden zal zij het eendenmasker dragen. En vele vrouwen zullen hun borsten verliezen, daar zij tegen de Heere gezondigd hebben. En de Heere zal het lange vrijzetten, en Nut. En zo zullen dan ook alle wegen van het dunne in Nut eindigen. Zo is er dan ook veel dunheid nodig om het zachte op te roepen, en zo zullen dan de dunne wegen door Nut zich nestelen in de Bastet, en zij zullen haar opwekken. En zij zal over de aarde schuiven en zigzaggen. En zo zal Anubis tot Bastet komen, en zij zullen de Nut herscheppen. En ook zullen zij Khnum herscheppen en hij zal zijn als de bok en de ram des doods. En ziet, hij was als het zwarte en zijn ogen waren wit. En Khnum rees op en scheurde de hemelen open, en de goden werden door Anubis en Bastet herschapen. En ik zag vanuit de lever een dikke leverdarm opkomen, die de wetten van Anubis

beschreef en benadrukte in herhalingen. En het geheugen der aardbewoners werd gewist, en ziet, zij spraken in andere talen. En de leverdarm kwam dan op, en kronkelde om de ruggegraat en de ribben om de botten te voeden, en ook stuwde zij voort door de slokdarm, en nestelde zich in de longen. En ik zag het opkomen als de slang van Anubis, als de zwarte slang. En deze overname was groot. En de naam van deze slang dan was Robhold-Anubis, en ziet, zijn ogen waren geel. En hij was als de grafsteen. En hij dan was beschreven met de wetten van Anubis, en ging uit om recht neer te zetten. En als hij zijn mond opende kwam het gele vuur, en verscheen er donder en veel bliksem. Ziet dan, hij is uitgegaan om de aarde te hervormen. En hij is dan wel als een dag van vrede voor hen die Anubis liefhebben, maar voor hen die Anubis haten zal het een dag van grote verschrikking heten. En de Anubis-Robhold en Robhold zullen hen eten van binnenuit. Maar zij die Anubis volgen en Zijn geboden bewaren hebben niets te vrezen. En ziet, zij haalden diepe adem, en de adem begon hun lichamen te vernieuwen. Ja, zij werden gevuld met het kostbaarste zilver en goud, en zij kwamen tot de bergen der maan, om overgoten te worden met het licht van Anubis. Zo zal dan Robhold zijn als een kikker en een pad, en als een schildpadslang zal hij liggen in de overdekte zee achter de Johanboom. En ziet, hij zal de Ammut eten. En die dag zal groot heten. Zo is dan Robhold tot Anubis gekomen, en van hem uitgegaan, en heeft hij Anubis viervoudig gezegend. En zo zullen de nieuwe slokdarmen en ademhalingspijpen zijn als slangen of cobra's. En ziet, zij zullen nieuw leven schenken in het licht van Anubis. Ziet, deze dag is dan zeer groot, en zal komen. En Anubis zal blazen op zijn zware hoorn, en er zullen tekenen en geluiden aan de hemelen zijn, en er zal grote verschrikking komen over de vijand. En zij die hebben gezegd : Ziet, alles is vrede, laten we vrolijk zijn, zullen van de heilige berg vallen, en hun val zal groot zijn. Zo dan zal Robhold zijn als een kikkerkoning, en hij zal de groene zon tot Anubis brengen.

En Anubis dan zal de wateren aanraken, en ziet, zij dan zullen zijn als goud. Looft dan hem die zelfs bloed doet veranderen in goud. Zo zal dan Robhold de weg bereiden voor Anubis als zijn profeet.

Vele keren dan heeft Robhold Anubis de wetten en het wetboek laten herschrijven, daar hij de seizoenen kent. Vele malen is dan ook de Robhold tot hem gekomen om de stralen te doorklieven. Hebt dan goede moed, wanneer gij door de Robhold tot Anubis bent gekomen, want ziet, gij zijt op de juiste weg. Gij dan bent niet tot de surrogaat gekomen. Zo zijn er dan op asfalt hete plekken. Alleen door het zachte zal het vuur gereinigd worden, en dit is alleen mogelijk door het dunne en het lange. Weet gij dan niet, oh kinderen der nieuwe tijd, wat voor darmen er in u geschapen gaan worden ? Dezen dan zijn dun en lang. En velen van hen zullen zorgen voor de nieuwe ademhalingen en de nieuwe bewegingen die daardoor tot stand komen en worden gevormd. Ja, als het afdalen in een koele vijver in een huis zal het zijn. Zo zal dan Bastet ook de vuren dragen, en zij zal hen brengen tot Anubis. Want alleen Bastet is dan waardig het vuur door te zuiveren tot aan het duizendste geslacht toe. En zij is het die de straten zal herbouwen. En Anubis zal haar noemen : Mijn geliefde. Zo is dan Anubis door listen tot de tegels gekomen, en is gaan staan op de zwarte tegel. Prijst dan hem die door zijn listen u tot de schuilplaats heeft weten te krijgen. Zij dan die vijandig zijn : Weet dan dat Anubis uw schuilplaatsen zal vinden. Niets is er dan voor zijn oog verborgen. Zo is het dan Nut die in zijn pupil kronkelt, en zijn licht heeft geschapen. Ja, zevenvoudig is zij dan de schepper des lichts, en Bastet heeft haar gezegend. Zo zal zij dan al het licht in Anubis herscheppen. Zo zal er dan regen komen uit Zijn boom om de aarde te wassen.

Zij dan die het eendenmasker draagt is tot Anubis gekomen. Zij dan troont over het ganse universum, zij die Bastet heet. Ja, op gezette tijden draagt zij het masker. Zij dan kent de seizoenen van haar troon. Zij dan heeft daar de lichten van Nut gevormd. Vanuit een mand heeft zij ganzen en zwanen laten oprijzen, en ziet, zij dan vliegen door de mond van Tefnut, wanneer zij spreekt. Zij dan komen tot het land der vrijheid en tot vrijheid. Zo is dan de mond van Tefnut tot een verblindend licht, opdat er geoordeeld wordt zonder aansziens des persoons. Haar lichten dan zullen door Nut en Bastet het lichaam herscheppen. Zo zal er dan in rechtvaardigheid en communisme geschapen worden. En elke Egyptische god zal hierin zijn plaats weten. Alle goden zijn zo in de

derde alverzoening opgevangen, en hebben hierin hun schuilplaats en zuivering. Ziet dan, zij zijn allen op godentocht naar de vierde alverzoening, en dit is een groot geheimenis.

En zo zal er dan in en door Nut een totaal nieuwe wereld geschapen worden met nieuwe wetten. Zij dan zal de Anubis dragen, en in Hem een schuilplaats hebben, als de schuilplaats der Allerhoogste. En zo zullen dan alle monotheismes van Nut tot elkaar komen en in elkaar versmelten, en de deuren tot andere goden zullen opengaan. Ja, een nieuw wetboek en een nieuw rechtsboek zal geschapen worden, als in een zak van zwarte lijm. En dan zal de Anubis spreken, en zijn slang zal opgaan. Met luide stem zal hij spreken, en het zware zal een nieuwe toon brengen. En het hoge van Nut zal een nieuwe hoge toon van Anubis brengen, en deze toon zal de aarde vernieuwen. Ja, de lichten van Venus zullen tot de aarde glijden, en zich in het diepste der aarde nestelen, om haar magnetisme te draaien en te veranderen. Deze ingreep zal groot zijn. En Venus zal haar Anubissen tot aarde zenden, en zij zullen de Tefnutten en de Tefnut laten spreken. Ook zal Venus haar Nutten zenden en haar Bastetten, en zij zullen ruimere communismen zenden en grote cirkels. Zo zal dan de aarde tot een nieuwe zachtheid komen, en zal er een nieuwe Geb opstijgen om het vocht te laten cirkuleren. Ja, de lichten zullen uit het water rijzen, en Bastet zal de aarde afdekken. Zo zal dan Bastet de aarde bevochtigen, en Geb duizendmaal zuiveren. En ziet, zij zal dan de lichten der aarde aandoen, en zij is het die spreekt. Zo zullen dan alle wegen van Tifiaf in de Anubis eindigen, en hij zal zijn trein tot de aarde zenden, ondergronds. En Anubis zal de vruchten der aarde proeven. Ziet dan, hij is het die oordeelt.

2.

En zo kwam Tefnut tot mij, met haar stem als rinkelende parels. Zij goot drank vanuit het emerald en de canopenstenen, en melk van de scarabeestenen, en ik kwam tot verzachting. Ja, zij joeg de dorst voor mij weg, en leidde mij tot de oase der woestijnen, en deze oase was groot. En ik vroeg mij af waar al die hitte vandaan kwam, en zij zeiden tot mij : ach, je bent dronken. Anderen zeiden : hij is verliefd, en weer anderen zeiden : hij is gek, terwijl sommigen mij benijden. En zo raakte Tefnut mij aan, en bracht mij tot de bruine vlam. Ja, over de brug Narzia kwam ik tot haar, en zij verslond Ingridtel, de zeekattenboom. En ik vroeg haar genade te hebben met Bastet, mijn geliefde, maar zij verslond haar. En zo keek ik in de ogen van een monster, en zij probeerde mij te benauwen, maar ook stelde zij mij gerust. En de zielen van Bastet vochten voor vijftig dagen tegen haar, maar zij behaalden geen overwinning, daar Tefnut te sterk was. Ja, heet was zij, als heter dan het heetste van Narzia. En Narzia, haar zwaard begon tot de aarde te komen, om velen te verslinden, en zij maakte velen tot haar slaaf. En toen ik probeerde te vluchten bracht ze de tralies van de sfinx en van nut om mij heen, en zij begonnen te draaien, en ik was voor enkele dagen ziek. En zij goot thee over mij, en bracht mij tot het boshuisje. Hier liet zij mij afdalen in de grotten des doods, en de grotten der beenderen, en ook tot de grotten van het oer. En zij bekleedde mij met edelstenen, en sprak in raadselen tot mij, voor een lange tijd.

En toen kwam Geb tot haar om mij uit haar handen op te eisen, maar zij liep van hem weg. Toen liet zij Geb door haar honden verscheuren. Naderhand kwamen de zielen van Geb tegen haar, maar zij verscheurde hen, en liep weer weg. Na enkele dagen kwam Ra tot haar woning om mij op te eisen uit haar hand, maar ze bespuugde hem en lachte hem uit. En zo was er een godenoorlog van veertig maanden en enkele weken, maar geen van hen kon tegen haar op. Na de godenoorlog kwam Anubis, de zwarte hond tot haar, en zij gaf hem een deel van mij. Maar Anubis nam geen genoegen, en begon tegen haar te schreeuwen, en zij raakte aan één oor doof. Toen begon Anubis te lachen en sneed met zijn mes een ander deel van mij weg. Maar toen liet Tefnut kokende olie met kokende parfum over hem gieten, en hij liep jankend weg. En zo had Anubis twee delen van mij, maar zij had vierhonderdvierenveertig delen van mij. Na enkele jaren kwam Anubis weer tot haar, en ditmaal kwam hij in vermomming. En zij verkocht aan hem nogmaals twee delen, maar de rest hield ze zelf. Toen ze er later achterkwam dat het Anubis was die haar had bedrogen, zond ze vierduizend

manschappen tot hem, die hem onthoofden. Toen kwamen de zielen van Anubis tot haar, maar zij liet hen verscheuren. Maar toen kwam het canopenbot van Anubis in opstand, en zo was er een tweede godenoorlog tegen Tefnut. Het canopenbot van Anubis wekte het scarabeeenbot van Anubis op, en de goden Ptah en Nut, en zij versloegen haar, en verdeelden mijn delen onder de goden. Maar Tefnut strompelde tot Shu, haar echtgenoot en tweelingbroer, en tezamen lieten zij alle wateren branden. Zij hief de Bastet als haar zwaard omhoog, en vuurballen kwamen voort uit het zwaard, en vielen op de aarde en de godenwerelden en hemelen. Toen pakte zij het paradijs en zette Bastet daar neer om de hof te bewaken. En Bastet vatte liefde voor haar, en vocht mee aan haar kant. En zij baarde een dochter genaamd Lilith-Bastet. Ook baarde zij een dochter genaamd Desai-Bastet. En aan Desai-Bastet gaf zij de Metensia tot zwaard. Aan Lilith-Bastet gaf zij de Mura tot zwaard. En in honderdtachtig dagen hervormde Shu de hof. Toen greep Tefnut Anubis en zette hem in de hof, maar deze veranderde in een zwarte slang, en begon het paradijs te verslinden, en hij kwam tot grote verzadiging. Toen was er een derde godenoorlog, en Tefnut maakte Anubis tot haar slaaf, terwijl de goden niets konden doen. En zo had Tefnut een grote overwinning op de godenberg. En na tijden werd Anubis tot een zoon van haar, en zij gaf hem de helft van haar lagere koninkrijk. En in dit koninkrijk had Anubis grote macht, maar hij was niet tevreden, en reikte tot de zomen van haar kleed. En Anubis bracht het tot grote overwinningen, en toen hij in haar ogen de volwassenheid had bereikt maakte zij hem tot haar man, tot groot ongenoegen van haar echtgenoot Shu, die een vloek over hem uitsprak dat hij zou sterven. En hij zond de herdershond Vodus tot hem, om hem dood te bijten. Maar de herdershond vatte liefde voor Anubis en spaarde hem. Na enige tijd begon Tefnut bang te worden voor de groeiende macht van Anubis, en zij vluchtte. Shu echter ontfermde zich over Anubis, en werd als een vader voor hem. Anubis was ontdaan over het feit dat Tefnut hem had verlaten, maar voelde zich ook bevrijd. Bastet ontfermde zich over Anubis, haar zoon. Tefnut smeedde in het geheim een plan om Anubis om te brengen, maar Bastet hield haar tegen.

In de vierde godenoorlog vond Anubis haar schuilplaats en verslond haar. En al haar zielen werden in de Isis-kloof geworpen. Zo werden dan de Oost-Aziatische landen veelvuldig gezuiverd.

Tefnut

1.

In Tefnut dan hebben duizend tongen een naam, en zij zijn van het hete deel des heeren. Zo is dan een ieder die in haar is, meester over de beer. In Tefnut dan springt gij over bergen, en hebt gij de gouden reuzen onder u. Anubis heeft dan vele malen haar stralen doorkliefd, opdat zij zijn lichten en vuren draagt. Zij dan heeft vuurreuzen in haar macht, en Narzia tot zwaard en de Bastet. Ja, een dubbel zwaard is het, gemaakt om reuzen en vuren te vellen. Ziet dan, zij draagt het hete Gods van plaats tot plaats. Als het vuur opspringt beweegt zij. Raadselen draagt zij in haar hand, en zij maakt

van orde chaos. Tot Shu vliegt zij, en verspreidt zijn lichten. Van chaos maakt zij orde. In Tefnut hebben duizenden tongen een naam, tot Brannan rijst haar faam. Delirium brengt zij tot hen die haar liefhebben. Zij heft hen op boven de problemen van het alledaagse leven. Ja, zij komen tot verlichting, en zij maakt hen gelukkig. Izu bracht zij voort als een geschenk voor de volkeren. Tot volle wasdom zal hij komen. Zij omhult de monden van haar volgelingen met lichten.

Zij laat de Sebek rijzen tot de uithoeken der lucht, vanwaar hij zijn zachte lichten verspreidt. Zij verspreidt hem als dromen tot hen die haar liefhebben. Niemaals zal zij hen beschamen of teleurstellen, zij die op haar vertrouwen.

2.

De steen, de doorn en het sap

In Tefnut hebben wij volmaakte liefde, slaapliederen en nachtliederen om de poorten te openen. De nachtspelers wekt zij op, en zij komen tot het zwarte gat. Zij leert hen harp en viool te spelen, en te duiken in de nacht. Grote glorie trekt zij voort, en zij laat niet weinigen achter. In Tefnut hebben wij volmaakte liefde, door nederigheid voortgetrokken. In stilte is haar vertrouwen, en zij leidt haar geliefden van stilte tot stilte. In Tefnut hebben wij volmaakte liefde, door pijn verkregen, door moed om door te gaan, om de doorn te laten indalen. Doornen hebben wij gegeten. Schorpioenen zijn in ons binnengekomen. De stenen van Tefnut kennen wij, waaruit zij haar sappen schenkt. Haar stenen en doornen kennen wij, de steen, de doorn, en het sap wat erdoor stroomt. Haar geheimen kennen wij, die zij ons door Bastet heeft gebracht. Ja, niemand zal ons de Anubis ontnemen. Zij heeft hem verzegeld. Wij hebben haar slaapliederen gespeeld, wij hebben schaamte en schuld gedragen om haar wil. Door betoveringen bracht ze ons tot leven in de nacht. Zij maakte van onze pijnen een schip, van onze angsten een zeil. Zij maakte van onze schaamtes een roer, van onze schulden een zee.

3.

Zij die Bastet tot ons bracht, aan haar is de glorie. Teleurstellen zal ze ons niet, zij leidt ons met vaste pas, tot de oasen in de woestijn. Ja, Anubis heeft zij tot ons gekomen. Onder een rode kap kwam hij. Wij hebben onze pijnen niet herkend. Haar engelen waren zij. Nu zijn wij verlicht, zij raakte onze ogen aan, en schonk ons de vuurbollen van Shu, tot het spelen van eeuwige liederen. Ja, Anubis is tot ons gekomen, heeft ons gegrepen, en heeft ons tot het bos gebracht, onder de rode kap. Onder de rode kap kwam hij, maar wij hebben hem niet herkend. Wij dachten dat wij geplaagd werden. Zo is er dan niets te vrezen onder Tefnut. Zij dan die de raadselen brengt, en hen oplost in het diepste der nacht. Tot vele geheimen zult gij gaan, en water en vuur zal niet over u heengaan. Gij dan zult drinken en verzadigd worden, daar Tefnut voor u zorgt.

Zo heeft zij dan Nut uitgezonden, en haar uitgestrekt, opdat u haar zoudt vinden.

II Tefnut

1.

Zij dan kent de tijden der vlammen en de tijden der stenen. Zij weet wanneer zij opstijgen en wanneer zij slapen. Zij weet wanneer zij hun verbindingen hebben, en wanneer zij indalen. Ook kent zij de tijden der doornen, als een machtig hemels kunstwerk, om Geb te doen ontwaken, en om hen allen te brengen tot de oerwateren, tot Nun. Zij kent dan het huis van Hauhet temidden tussen de wespen. Vele bloemen dragen haar naam, en zij geeft de slangen hun strepen en schubben. Zij zal helpen banden te verbreken. Zo is zij ook gekomen tot de huizen van Amaunet en Naunet, waar zij haar lichten bracht. Genezing dan is in haar handen, en de rode braam. Zij dan brengt dronkenschap en delirium tot hen die haar volgen, en zij leidt hen door de bossen heen tot de oasen. Zij dan die eeuwig dorst hebben geleden vinden troost bij haar, en hebben niets te vrezen onder haar hoede en kap. Zo heeft zij dan Kuk onderworpen. Zo heeft zij dan Geb tot het bos gebracht, en Horus weggedrukt tot in de hoogste hemelen. Zo is dan de leiding en omhelzing van Horus diep, daar Tefnut hem heeft aangesteld. Zalig zijn zij die zijn hand voelen. Zalig zijn zij die over hem dromen.

En zo trekt Shu haar dan elke dag tegen de avond op, en vormen zij de nachtelijke sterrenhemel. Ja, in haar zullen de sterren u niet overvallen, daar zij hen allen onderdompelt in Geb en Nun. Niets is het dan dat haar tegenhoudt, en niemand houdt stand voor haar naam. Als de walvissen in hun kracht is zij.

2.

Zij dan bouwt steden door de Horus, en schept liefde en zorg door Geb. Ja, haar dauw komt samen met de sneeuw, en Anubis is geheel vrij in haar huizen. Ja, zij houdt rigil kent in haar hand, en de huizen der zeeen. Zij weet wanneer zij tezamen komen. Zij schenkt haar sappen vanuit Rosmalen, de moeder-constellatie van Rigil Kent, en heeft Orion onderworpen. Ja, door haar heeft Marion Okil neergehaald, de godenburcht van Orion. Zij dan die Orion volgen hebben geen plaats bij haar. En zo zal zij Orion duizendvoudig en daarna miljoenvoudig zuiveren tot veertig miljard toe, en tot de getallen der sterren. Ja, een groot werk is zij in Orion begonnen. Een nieuwe taal zij creeeren door Ptah, en zij zal de tanden van Anubis dragen. Ja, alleen zij is het die de Delfio kan zuiveren. Zij is een moederwerk begonnen. Wie kan haar stoppen ? In raadselen spreekt zij, met vermommingen komt zij. Niets kan haar stoppen, want Anubis heeft haar zijn zegen gegeven. Ja, met de Aakse en door de Dan Roland heeft zij Orion en Karsa verslagen, en de hondenmachine in bezit genomen. Ja, zij is het, die Anubis heeft vrijgezet. Ook heeft zij de Wepwawet uit de handen van Karsa weggenomen, en zijn bolwerk opgeblazen. Zijn letters roofde zij, en zette hen vrij. In Egypte zal verlossing zijn, over Izu, Brannan en Tifiaf.

III Tefnut

1.

Zo heeft zij dan de Geb meegenomen uit Okil, want zij kende al hun verborgen plaatsen. Ook de Bastet nam zij mee. Zo moet dan alles wijken voor haar verstand en haar liefde. Ja, ook Dan Roland moest zich aan haar onderwerpen, en toegeven. Maar als zijn kracht is weggenomen zal hij komen tot de aarde in een laatste opleving, totdat de gouden zwaan hem opvolgt. En zij zullen Tefnut tot moeder hebben, en zij zullen schreeuwen, maar zij zal geen voedsel geven. Te drinken zullen ze hebben, elf maanden lang, en dan zal hun einde gekomen zijn. Dan zullen de schreeuwen en de gillen van Tefnut de hemelpoorten bereiken, en zal zij staan in het paradijs, terwijl haar sappen omhoog klimmen. Tefnut dan zal spuwen en overgeven, en de aarde zal in chaos zijn, omdat nieuw geboomte moet opkomen, en dit zal zijn geboomte van dronkenschap tot verlichting en delirium. En niemand zal zijn broeder nog achterna zitten, en er zal liefde zijn onder de volken, en onder de wet van Anubis. Zo zal dan Tefnut de wetten van Anubis voor vijftig dagen achtervolgen om hen te zuiveren, en dan zullen zij als goud opgedient worden. En zij zullen allen de stemmen zien als goden.

2.

En zij die de wetten van Anubis onderhouden na de zuiveringen van Tefnut, zullen geheimen zien die verzegeld waren en door geen oog gezien konden worden. En gij zult zien dat zij van wijsheid hebben gesproken, en gij zult bij machte zijn te begrijpen en te rusten. En zo is dan Tefnut zij die verbindt en scheidt, en zij is het die zaad werpt in de kloof van Isis. Hoe goed is het dan om in de huizen van Tefnut te wonen, waar zusters tezamen zijn en in vrede leven. Zo stijgt dan het verbond van Tefnut boven de familie uit, en brengt zij groter geluk. En onder de schaal van Tefnut kunnen vele dingen besproken worden, en ook vele dingen kunnen onbesproken blijven. En zij die haar krachtig blijven navolgen vol aanhoudendheid en volharding zullen tot het huis van Tefnut en Shu komen, en zij zullen voor gek verklaard worden. Maar door ook vol te houden in het huis van Tefnut en Shu, en Shu te geven van de oogst, zullen ze tot de zolder van dit huis komen, van Tefnut en Shu, en zij zullen hun sfinx en Bastet vinden, en hun letteren, en zij zullen in nieuwe talen spreken. En zij zullen de verborgen Shu ontdekken en er zal een gevecht zijn van vijf dagen. En zij zullen stoppen met het proberen te overtuigen van Anubis, en zij zullen staren naar de bollen aan het plafond, die zijn als zaden. En het oog van Shu zal tot hen spreken, en zij zullen komen tot grote verlichting.

3.

En Anubis zal wonen in het huis van Tefnut en Shu, en zal vandaaruit regeren. En Anubis zal de zin van het prediken niet inzien, en zal stil regeren. En zij van het oer zullen binnengelaten worden door Anubis in het huis van Shu en Tefnut, en hun vlaggen zullen daar wapperen. En zij zullen zeggen : 'wij zijn door Anubis goed onthaald. Zalig is hij. En Anubis zal zijn onzekerheid verliezen, en koning zijn over de dood, en ja, ook over de slaap en de droom. Zo zal hij dan door Tefnut slapen en dromen, en in haar zal hij zijn zwaard hebben. En dit zwaard zal niet verslappen als dan Whemmer de piraat voor hem staat als de dood. Maar het zwaard zal canopenstenen en scarabeestenen hebben, en zo zal hij doorgang vinden op zijn reis, en nieuwe bedden vinden van het oer. En zij zullen voor hem klaarstaan en hem omhelzen, en hij zal verlichting vinden, en zijn onzekerheid zal verdwijnen. Ja, hij zal de raadselen begrijpen, en hij zal koning zijn voor eeuwig. En in Tefnut zal hij gaan van ster tot ster, en dezen zullen hem niet meer bijten. Wel zullen zij hem tegenhouden en in gevangenschap houden, als de pijn van het zachte, maar de doorn zal verteerd zijn. En zo zal Anubis komen tot het zachte van Tefnut, en hij zal zijn als in een tijd van duizelingen.

4.

En Anubis zal zijn tot een vleugel en een zwarte zak op de toren van het huis van Tefnut en Shu, en daarin zal een vleeswording zijn en een botwording, en gij zult eeuwig materiaal vinden, als een zuiver eeuwig materialisme. En door Tefnut zult gij tot ontwaking komen, en zij zal u schelpen voorhouden, als de stenen der zee. En een gouden verlichting zal u over de zee brengen, tot het huis van Amaunet, waar het schaakspel staat. Zij dan leidt hen van Anubis onder de rode kap. En Nut zal zeventig dagen tot haar schreeuwen om haar te zuiveren, en zij zal troost vinden bij Wadjet. En op nat rood fluweel zult gij lopen en op natte rode tapijten, en gij zult komen tot haar verborgen Shu. Zo zijn er dan velen die een verborgen Shu hebben, en gij die de heere dient zal die allen vinden. Zo zult gij dan het land zuiveren, en gij zult bekleed worden met canopenbotten. Ook zal de gouden verlichting u leiden tot het huis van Sekhmet en gij zult haar verborgen Shu ontdekken.

5.

En als de zilveren verlichting tot u komt, dan zult gij gaan tot het huis van Wepwawet, en tot het huis van Re, en gij zult daar de verborgen sfinxen vinden. Ook zult gij daar wederom een verborgen Shu vinden. Dan zal de zilveren verlichting u brengen tot het huis der eekhoornen, en tot het huis van Bastet, waar gij wederom een verborgen Shu zult vinden. Ook zult gij de verborgen Nut vinden tussen vele boeken, en in Tefnut zult gij geen problemen hebben met Mars. Door de liften van Shu zult gij omhoog geleid worden, en gij zult door lichten vermomd worden. En het huis van Wepwawet zal flonkeren, en gij zult door Tefnut Virgo veertig maal veertig maal zuiveren, en gij zult de heldere rivieren zien. En Wepwawet zal u zegenen.

En in de chocolade van Tefnut zal dan alles hervormd worden en gezuiverd, en de doorn zal geheel verdwenen zijn. En gij zult bemerken dat alles slechts een machine was, en nu is deze opgestart. Zo zult gij dan zijn in de fabriek van Tefnut, en gij zult de fabriek van Thoth kennen.

6.

En Tefnut zal u haar testament schenken, en het woord van Anubis zal groot worden in uw leven. En zij zal u brengen tot de grote zee en tot de hoge bomen. En zij zal uw Sebek tot leven brengen. Ja, vlammen uit uw vlammen zullen doorbreken, en tegen glas aantikken, en gij zult uw Sekhmet zien, door Ptah gebracht. En de adem der buik zal heet zijn, wanneer gij het bot der lever zult aanschouwen. En op dit bot zal een tepel verschijnen, daar waar de doorn was, en deze tepel zal zuiver zijn, en chocola schenken als melk. Wit zal deze chocola zijn, en zij zal tot genezing der zielen zijn. En deze tepel zal heten : zuivere tepel der lever, brenger van zuivere melk, en tepel der ademhaling. En gij zult diep ademen. En gij zult Tefnut kennen als zij die sappen uit botten schenkt, en gij zult al haar botten kennen. En gij zult haar kennen als zuivere adem en mist.

7.

En gij zult het geheim der katten kennen, en gij zult verrukt zijn. En gij zult uw Bastet tot leven leren te wekken en te doen ontwaken. Zo zullen dan de oranje vlammen haar boomdelen laten vleesworden tot dieren, en de witte vlammen zullen de elementen in haar brengen. Zo zullen dan de bruine vlammen het overtollige tot voorwerpen maken, en de grijze vlammen zullen haar botanisch maken. De zilveren vlammen zullen haar een geweten geven, en de gouden vlammen zullen haar verbintenissen schenken. Zo zullen dan de groene vlammen haar een geheugen geven, en de zwarte vlammen zullen de restanten van haar boomdelen tot hybriden maken. De roze vlammen dan zullen de overtollige elementen in haar tot leven brengen, tot hybriden, en de paarse vlammen zullen haar overtollige voorwerpen tot hybriden maken. De blauwe vlammen zullen haar emoties schenken. Daarna zal zij geworpen worden in de Isis-kloof, zodat zij zal oprijzen.

En zo zult gij ook Khnum en Nut tot leven wekken, en de sfinx. En hun stenen en botten zullen tepelen hebben, en zij zullen bedekt zijn met chocolade. En zo zult gij moeten leren de vlammen te bezweren, opdat zij u niet zullen vernietigen. En gij zult de stenen moeten leren kennen : het emerald, het topaas, de citriene, het diamant, de paarlen, het chrystal, en al de anderen. En ook zult gij de Anubis tot leven wekken, en de Shu.

IV Tefnut

1.

En gij zult de betekenissen leren van de rode vlammen en de gele vlammen, en zo ook van de koperen vlammen. Komt dan tot de vlammenring, die de ring van Anubis is, door Tefnut geschonken. Ja, zij heeft hem koning gemaakt. En door de ring zult gij opstijgen met arendsvleugelen en komen tot de velden van Bastet. En gij zult haar bellen kennen. En het zal ringen in uw oren op die dag, en het zal u brengen tot de verborgen graven.

En op de velden van Bastet zult gij leven vinden, wanneer gij haar hebt doen ontwaken. Zij zal u naar zich toezuigen, en haar arenden zenden om u geheime boodschappen te verkondigen. Deze boodschappen komen subtiel en als raadselen, en zij zijn uitgespreid over tijden. Ja, tijden brengt zij om grote boodschappen te verkondigen. En zij zal Shu tot u zenden om u voor te bereiden. En gij zult verlangen naar de vlucht tot haar velden, maar gij zult haar niet begrijpen.

2.

En er zullen dagen zijn dat gij ernstig vertoornd op haar zal zijn, omdat gij haar niet begrijpt. Maar in haar velden, daar in de dieptes zult gij antwoord vinden over uitgestrekte tijden, als arendsvleugelen uitgespreid. En zij zal u leiden tot haar putten, en gij zult het licht zien. En gij zult u voor uzelf niet meer schamen, daar gij inziet dat gij ook boodschappen verspreidt. En zo zult gij zien dat gij door haar gezonden bent, en dat gij tot haar zal terugkeren.

En gij zult de tepel vinden op de diamant, en gij zult nieuwe melk drinken van het oer, en dat zal zijn als de melk van Bastet. En gij zult ver in de diepte kunnen kijken en door dingen heenprikken. En gij zult prikken met uw ogen als prikkers. En gij zult de tepelen vinden op het emerald, en gij zult tot de rauwe melk des doods komen, en leven. En als gij tot de tepelen der kristallen komt, zal dat zijn als het opspringen der vlammen, en uw ring zal draaien.

3.

En zo zult gij ook tot de velden van Tefnut komen, tot de tepelen van het goud en de zilver, en gij zult u kunnen bewegen. En gij zult naderen tot de chocolade-boom, en diepe genezing vinden. En de chocolade zal door uw lichaam stromen, wanneer bloed goud wordt, en de dagen van het bloed zullen over zijn. En door de rode vlammen zult gij weer dromen, en ook Khnum en Bastet zullen door de rode vlammen dromen en in dromen ontwaken. En door de gele vlammen zult gij tot delirium komen en tot dronkenschap en de geneugtes van het bestaan in Tefnut. En gij zult

voorzichtig zijn met de gele vlammen. Door het verkeer zult gij gaan, tot de zee zult gij komen. Zo zult gij spaarzaam om gaan met de gele vlammen, opdat zij u niet verslinden. Strekt u dan uit naar het hogere. Kom dan tot de velden van Tefnut, en leert om te gaan met de gele vlammen, opdat zij uw land niet verbranden. Tem dan de gele vlammen en leer hen temmen. En de velden van Tefnut dan zijn als delirium en als de wildernissen van wespen, en zo ook als de velden van Nut. En hier zult gij ook de geheimenissen der spinnen vinden. Tot Brannan zijt gij genaderd, tot de koningen en prinsen op hun tronen. En de beenderen en lichaamsdelen zullen tot leven komen, en tot persoonlijkheid, zoals de Sebek. Dit dan zal een grote dag zijn.

4.

Gij dan zult Tefnut moeten leren bezweren, want zij is als een wild beest en een verzengend vuur. Kom dan tot het vierde. Gij moet haar leren bedwingen, en berijden, anders zal zij u verslinden en tot as verzengen. Onderwerp haar dan aan Nut, aan Khnum, aan Anubis en aan Bastet. Onderwerp haar daarna aan Sekhmet en Ptah, en vervolgens aan Sebek. Zij dan zal u uitleiden uit de Geb en u tot de velden van Nut en Bastet brengen, waar Anubis u zal hoeden. Ja, het overgrote deel van de dag zult gij in de velden van Anubis zijn, en zijn staf is u tot vertroosting. Zo zult gij dan de letteren van Ptah leren om haar te bedwingen, en de wetten van Anubis. En gij zult haar gebieden in de Isis-kloof. En gij zult haar bezweren met deze woorden, zeggende : Talibiha Khun Mihab Bihalel Etmiga Misschin Kirt Hirhenk Dulamas, Dumamas Okohomel Irgwint Icht Ikles Miga Mag Mogt. Dan zult gij u richten tot Bastet en u aan haar vasthouden opdat Tefnut u niet verbrande. En gij zult spreken tot Bastet : Oh koningin der koninginnen die troont in Bubastis, gij hebt ons uw velden getoond waarin wij veilig zijn tegen de toorn en het vuur van Tefnut. Neem ons in, en bescherm ons. Leidt ons tot uw huizen, en haal ons weg uit de huizen van Tefnut. Gij dan hebt eeuwige wijsheid en raad. Neem ons aan. Bibahas Miset.

En dan zult gij nogmaals spreken tot Bastet : Gij bent de koningin der luchten en der velden. Hef ons op, en breng ons tot uw heilige en zalige vruchtbaarheid. Buiten u is geen leven. Hidasda Himel Hok Lok Kubahus Etmir Bihel. Bezweer dan Tefnut voor ons, opdat zij ons niet overvalle. Als een onstuimige vulkaan is zij. En gij zult tot Isis zeggen, koningin van het ijs : Breng ons tot uw velden, hef ons omhoog, en toon ons uw stenen. Schenk ons uw heilige botten, en bescherm onze harten en levers tegen Tefnut met uw canopen. Wij dan drinken van uw sap, en niet van Tefnut. Hikus Irma Himst Hinel Hingel Etmal Dimes Heksch.

En vervolgens zult gij zeven dagen tot Anubis komen, opdat hij u vrijkope uit de handen van Tefnut.

5.

Anubis, schepper van alle dingen. Wij komen tot u, als wij op de hielen gezeten worden door Tefnut. Stel Nut aan als onze beschermster, en ga voor ons staan. Leg uw hand op onze mond, en laat ons wegvluchten in stilte. Zuiver dan Tefnut in uw vat, en geef haar het goddelijk voedsel. Verzadig haar door uw hand, en schenk haar vruchtbaarheid. En zo zult gij de ring der vlammen werpen in de Isis-kloof. En dan zult gij gaan tot Fenrir-Anubis, Jotunheim-Anubis, Thor-Anubis, Wodan-Anubis en Odin-Anubis, om doorgang te vragen tot het duistere ijs. En zij van het duistere ijs zullen u vrijzetten, en gij zult weten wat de dood is. Ja, wanneer wij door Tefnut op de hielen worden gezeten, dan vluchten wij naar het boshuisje. Want zij heeft Portugal in haar handen, en Spanje, en ook Zuid-Amerika. En dezen zullen in Brannan gezuiverd worden. Tot de goden der muizen snellen wij, en tot de goden der konijnen. Tot de goden der insecten vluchten wij, en tot de goden der bomen. Ja, tot de goden der voorwerpen snellen wij, en tot de goden der elementen. Tot de goden der vruchten snellen wij, en tot de goden der lichaamsdelen. Ja, tot de goden der lever vluchten wij, en de goden der leverbeenderen en hun tepelen. Tot stenen richten wij ons voor een woord. Tot de goden der nacht komen wij, en tot de goden der klok.

En wanneer de Tefnut u dan achtervolge, dan zult gij vluchten tot het vierde christendom en de vierde christus. Ook zult gij dan uw toevlucht zoeken tot het vierde kruis en de vierde herman. Maar gij zult zien dat zij alles verbrandt, en gij zult wanhopen. Dan zult gij komen tot de vierde Renok en de vierde Metensia, en ook zult gij gaan tot de vierde Heilige Geest en de vierde Jahweh, maar zij kunnen niets voor u doen. En gij zult komen tot de vierde Zurastael en de vierde Eminius, en ook zult gij komen tot de vierde Esmeralda en de vierde Ra. Zo zal dan de vierde Anubis u een kleine schuilplaats verschaffen, maar Tefnut zal deze vinden en verwoesten. En gij zult vragen : 'Waar moet ik naar toe ?' En gij zult geen antwoord hebben. Dan zult gij gaan tot de vierde Mozes en de vierde Maser, en ziet, hun handen branden, en gij zult zeggen : 'Hier is overal vuur, want Tefnut is hier geweest.' Dan zult gij tot de tweede Tefnut gaan, tot de derde Tefnut en tot de vierde, en gij zult ook tot de vierde Izu gaan en de vierde Brannan, maar niets zal u kunnen helpen, en gij zult dieper wegzinken. Ook zult gij roepen tot de vierde Bastet, en zij zal u een lichte steun zenden. Dan zult gij gaan tot de vierde Boeddha, en de vierde Amithaba, en ook zult gij tot de vierde Ganesha gaan, en tot de vierde Shiva, en zij zullen u lichte troost bieden. Gij zult u onderwerpen aan de vierde Rumah en de vierde Romarei en zij zullen u de weg wijzen. En tot de vierde Dezer zullen zij u brengen, de vierde Christus van het Oer, en zij zullen u brengen en dragen tot de vierde Jozef en de vierde Jezel, opdat gij kunt komen tot de vierde Peter. En gij zult in paniek raken, omdat gij merkt dat het u niet verder helpt. En in wanhoop begint gij te roepen tot God, maar de hemel zal gesloten blijven, ook wanneer gij zult roepen tot het vierde communisme en het vierde atheisme zult gij geen vrede vinden in uw hart. Al wat gij ervaart is strijd en oordeel, en zoveel vooroordeel. Zo zult gij u richten op de vierde alverzoening, om rust en vrede te vinden, en het zal u genade schenken, en het zal zijn is binnengaan in een gouden stad. En het zal zijn alsof u een gouden sleutel hebt gevonden. Maar Tefnut zal om deze sleutel strijden, en gij zult u bevinden in een worsteling. En gij zult vluchten tot de vierde Tifiaf en tot de wereldschepen. En gij zult Egypte zien als in vuur, en zelfs het vierde Egypte. Ook zult gij de vierde Nut zien branden en de vierde Khnum, en gij zult weer vluchten. En door hyperventilatie en epilepsie zult gij ontwaken tot een nieuwe realiteit, en gij zult nieuwe godsdiensten zien, zij die verborgen bleven sinds de schepping. En de vlam zal veranderen in een voet, en gij zult vaste grond voelen. En in het vierde Pniel zult gij strijden tegen de goden. En gij zult uzelven voelen als de vierde Jakob. En door dit alles zult gij komen tot een vierde roze verbinding en gij zult worden tot een voet, gij die volmaakt zijt.

Gij dan zult komen tot de vierde zondeval en de vierde engelenval, als een ontsnapping uit het corrupte christendom, maar Tefnut zal haar wraak zenden. Tot de vierde Abdal zult gij gaan en tot de vierde Tamille en de vierde Tabule. Ook zult gij gaan tot de vierde Tujaja en de vierde Desai, maar zij zullen niet kunnen helpen. Dan zult gij komen tot de goden der slangen, en tot hun geheimen, en dit zal u hulp bieden. En zij dragen de geheime monotheismen van Nut met zich mee, en godsdiensten van vele slangengoden met hun monotheismen. En gij zult lichtelijk kunnen ademhalen. En zo zult gij met de aardslangen in contact komen.

Farewelcome

1.

Waar Sekhmet dan gekomen is, de aardslang, tot de vulkaan, daar dan is leven. Zo heeft zij dan haar monotheismen verspreid onder de aardslangen, en afgebakend met randen van chocolade. Waar

Sekhmet dan gekomen is, het grote gemis, verdwijnt daar door gaten. De schuren zijn vol, afgebakend door chocolade, waar eens stemmen waren, daar is het nu stil, afgebakend door chocolade. Waar Sekhmet dan gekomen is, de grote vulkaan, verspreidende haar monotheismen. Waar Sekhmet dan gekomen is, een laatste woord, een laatste schip, waar de lelie zich opent. Zij is van de vierde alverzoening. Zij van het derde streven daar naar, om tot de gouden stad te komen, overdekt met zilver, en zilver diep binnenin, als zilveren bekers en beenderen, waar de stemmen van het oer nog steeds zinderen. Zo is dan de vierde alverzoening datgene waarmee zij de macht bedwingt, zij dan wiens naam betekent de krachtige. Waar zij dan in zuiver monotheisme aanbeden wordt, daar schiet de chocola naar boven, zij die de cacao-bomen heeft geschapen. Zij dan verandert bloed in honing. Daar waar de doorn gestoken heeft, is nu een vulkaan. Haar stem is als hoorn en trompetten, en zij bakent de terreinen af. Haar vruchtbaarheid is omhuld door chocolade. Zij heeft gesproken. Haar woede heeft haar tot stilte gebracht, waar chocolade zacht druipt. De vulkaan is een bron van leven, een oase in de woestijn. Waar zij in zuiver monotheisme wordt aanbeden, verandert bloed in chocolade. Zij is het die alle andere monotheismen afwijst. De aardslangen aanbidden haar. Zij is de krachtige.

Geen god duldt zij naast zich, maar door de vierde alverzoening laat zij hen in haar grote genade tot het paradijs komen, waar zij geoordeeld worden naar hun werken. Zij dan die in het derde zijn verlangen naar het vierde. Geen naam laat zij doorklinken dan haar naam. Alle andere namen zijn dof. Zij is de krachtige, en aardslangen volgen haar. Ziet dan, zij slaapt niet, en ontwaakt in haar dromen. Haar lusten zijn omringd door chocolade, zij die de cacao-bomen heeft geschapen. Haar tranen zijn omhuld door chocolade, en zij ontwaakt door haar tranen in haar dromen. Zij dan is de krachtige. Haar blik is strak. Als zij beweegt vallen soldaten om haar heen.

2.

Haar blik is strak, haar woede in stilte. Zij omhuld hen die zij liefheeft met chocolade en aardslangen. Door sterke drank heeft Re haar woede gestild. Hij dan is haar profeet, die haar heeft gedragen tot de aarde. Ja, als zijn oog was zij. Daar waar de doorn was is nu een oog, een brandend oog, als een vulkaan. In de vierde alverzoening schenkt zij genade, waar zij allen in grote angst tot haar snellen. Sterke drank geeft zij hen daar, om hun angst te stillen. Over de hel wordt niet veel gesproken. Ziet dan, het drijft in de vierde dood. In vergetelheid vinden zij hun partners, zij zijn als Nut uitgespreid over de luchten. In dromen ontwaakt zij. Zij heeft dan de engel Nut tot de aarde gestuurd, om Re in de hemelen der aarde te baren, haar profeet. Zij dan spreekt in raadselen door het woord, en in het geheim heeft zij haar werken. Achter de machtigen der aarde verschuilt zij zich, en roept zij de aardslangen. Zij die haar doorn dragen, diens ogen worden geopend, en na geruime tijd zal daar staan, de vulkaan. Met de giften der planten omhuld zij hen, en brengt hen tot delirium. Nee, haar geest stort zij niet uit, maar haar vlees en botten omhuld met chocolade, en zij leidt hen tot het vierde materialisme. Zij leert hen de bewegingen van de maan. Zij is de voet der aarde, omhuld door chocolade. De aardslangen zendt zij.

3.

Zij dan van het derde kennen haar vleeswordingen, en verlangen naar het vierde, om tot het vierde materialisme te komen. Zij dan wil niks weten van andere monotheismen onder aardslangen. Zo dan zijn er vele monotheismen van Sekhmet onder de aardslangen. Over een tegenstander wordt niet veel gesproken. Zo zijn er dan ook andere monotheismen onder aardslangen : van Vodon, Haad'n, Hoch, Huup, Hata, Keneil, Kiam, Ko'opla, Las, Ha'am, Haas, Hirt, Hudde. En zo ook die van Shambal.

Spraakzaamheid is het sieraad der blinden, maar voor hen die zien is het een vloek. Zo zijn er dan de kontonikken. De slang is waakzaam. Langzaam komt hij tot zijn doel. Gij dan zult alleen

Shambal aanbidden, zeggen de shambalisten. Laat er dan naast hem geen andere god zijn, want hij die de afgoden maakt zal overgeleverd worden aan de oven. Shambal is dan de enige God. Hij dan is uw Heere en de Kontahag. Hij dan is heilig. Shambal dan wil dat gij niet zondigt, want Hij zal de zondaren tot de oven brengen, waar het vuur eeuwig brandt. Zo zal er dan geen verzoening der zonden zijn voor hen die ondanks vele vermaningen gezondigd hebben. Shambal dan, de Heere uw God, heeft dan zijn engelen, de klavikken, uitgezonden om de aarde te zuiveren. Morgennik dan is zijn engel die over de aarde waakt.

4.

Zalig hen die door de aardslangen worden gegrepen en door hun monotheismen worden gezuiverd. Zalig zij die hun hoofd buigen over hun raadselen. Zo is dan de Milikhenir een monotheisme van Sekhmet, en ziet, zij dan wordt daarin gevolgd door vele aardslangen. En hun geschriften zijn strak, en er mag niet teveel gesproken worden over de hel en de tegenstander, maar in de oude gedeeltes wordt daar volop over gesproken, en aan het eind van de nieuwe gedeeltes zo nu en dan. Zij dan aanbidden Sekhmet met sterke drank, en het vierde materialisme staat voorop, tezamen met de vierde alverzoening. Ook mag er niet teveel over engelen gesproken worden, want Sekhmet moet centraal staan en volop vereerd worden. Niet veel namen der engelen zijn bekend, en er wordt gewaarschuwd je daar ook niet te veel in te verdiepen. Er mag niet aan Sekhmet's woord toegevoegd worden, de Habnir. Zo kent de Habnir dan niet vele profeten, daar Sekhmet bovenal aanbeden moet worden. Zij duldt geen andere goden naast zich. Het boek staat vol met raadselen, waar de Milikhenirieten hun hoofden over buigen. Zo zijn er dan vele uitleggers en leraren der Habnir, het Heilige Woord van Sekhmet. Overvloedig spreken zij over het vierde materialisme, en over de vierde alverzoening.

5.

Haar profeten dan worden afgezonderd en ondergaan haar vuurproeven. Een ander monotheisme van Sekhmet is Hormohun, en weer een ander de Exercio. Verder : de Humhuf, de Spinaash, de Hirshan, de Notel, de Abmehuf, de Kaneratesh, de Hemehulfen, de Inersche, de Fama'us, de Ochtonde, de Meershehin, de Marinschik, de Heftuschup, de Ilklandeheb, de Kamil, de Ernstehensch, de Farin, de Ma'usga, de Tefehusch, de Harschin, de Helmd'ku, de Fatinhas, de Fanheld, de Oktogus, de Iklim, de Fiksch'hen, de Fiktaha'us, de Filmschen, de Ra'akt, de Belsch'lehum, de Fiktahu'us, de Fiktahes'us, de Fiktafahin, de Fiktadirma, de Fiktavanel, de Fiktaconvus, de Fiktavakolus, de Fiktavaninehes, en zo zijn er nog vele monotheismen in de Fikta-cirkel. Verdere monotheisme-cirkels van Sekhmet zijn : Nistan, Sansak, Ikta, Liptide, Ibsmi, Henschduo, Hirksch, Hersch, Fa'unaut, Fa, Nive, Herschi, Her, Herm, Hirsch, Fanit.

Sekhmet

1.

'T schrijnt, ik ben hier lang niet geweest. Al haar monotheismen liggen hier op de grond, en de hond staat er nog steeds. 'T is vreemd, ik was in deze winkels, nu ruik ik weer, dat vreemde weer. Ik ben hier zo lang niet geweest, wat ze hier niet allemaal kopen, relikwieen van haar monotheismen. Al dezen leven in een andere wereld. Ik sta nu achter glas, maar als de hond mij ziet, zal hij het glas wel breken. Hij was altijd mijn jeugdvriend geweest. Oh, kom terug.

Waarom ben ik blauw, als ik in de spiegel kijk, waarom ben ik rood, als ik weerspiegel in het glas. Waarom heeft zij mij ooit weggestuurd hier. Ik mocht daar niet meer komen. De aardslangen zijn hier, machines die draaien, koning chocola is het gras aan het maaien. Ik ben er zolang niet geweest. Maar nu kijk ik weer in dat vreemde vizier, toen hij tot me sprak : je bent morgen vrij. Op vakantie nam hij mij, naar dat vreemde eiland. Nu ben ik nergens meer welkom. Alleen de droom verdedigt mij, tot het vierde materialisme ben ik bijna gekomen. Zij die in het derde staan, strekken zich uit naar het vierde, om tot de vierde alverzoening te gaan. Op een hoge berg sta ik, de zee is diep. Ik draag het vreemde vizier, en het vreemde boek, waaruit de bellen zachtjes stromen. In de zee van chocolade, Sekhmet neemt mij mee.

2.

Zoveel spiegels staan hier. Zovelen zijn hier gestorven, een vreemde reuk, een doodsgedicht. Ik las het laatst, het nam mij mee, tot de ruimtes der aardslangen, daar waar zij beven en hyperventileren. Zij kunnen niet, nee zij kunnen niet, tegen het licht. Haar letters stijgen omhoog, ik kan weer ademen en spreken, maar ik zal niet meer preken, geen uitleg geven, alles is overbodig. Ik zoek naar woorden om te vluchten, zachte woorden, die wegzakken, in de zee van chocolade. Zij keek me aan, het boek werd opengeslagen. Zij was van de vierde alverzoening, en leidde mij tot de aardslangen en hun tongen. Een vreemde taal spraken zij. In mijn buik begon het hard te worden, zo verspreiden zij. Door mijn voeten stegen zij naar boven, om alles hard te maken, maar mijn adem werd steeds zachter, en zij haalden de doorn uit mijn stem, een zachte vulkaan. Nu kan ik je weer volgen, jou, van de vierde alverzoening, loop niet weg, je moet me leren, vanuit de aarde alles te doen.

Waarom ben ik blauw, in het licht van de lantaarnpaal, als Nut voor me staat, de grote profeet. Waarom ben ik rood, in het licht van de scheepslantaarn, als Nut voor me staat, de grote profeet, en Sekhmet kijkt, en alles verbleekt. Kun je mij leren, vanuit de aarde te leven, vanuit de aarde te spreken. Een grote vrouw is zij. Ik ben in haar verdwaald. Niemand vond mij.

3.

Zij doopt mijn problemen in chocolade, zij laat mijn oren hangen, de sappen van planten stromen door mij, mijn hoofd is stijf, mijn spieren stijfgetrokken. Ik schrik als zij tot mij spreekt. Dit ben ik niet gewend. Altijd weggedreven, als Nut te lang, te ver weg. Zij doopt mijn problemen in chocolade, tot de vierde alverzoening ga ik. Tot Izu bijna teruggekomen.

Zij doopt mij in chocolade, waar aardslangen zwemmen, waar honing druipt, waar piano's hongerig spelen, waar de doden komen om nog één keer te spreken, voor de laatste keer, en dan duiken zij, tot een eiland in een paradijs. Zij vallen stijf, als bomen, krijgen zij een nieuw lijf. Door aardslangen aangevreten, zochten zij een nieuw huis, als zaad op een vreemde akker. Morgen zal het vakantie zijn. De scholen gesloten, chocolade drijft door de straten, en ik kijk door het vreemd vizier. Lang ben ik hier niet geweest.

4.

Hier ruik je de zeeparfum, hier ruik je de reuk van verleden tijden. Ik begrijp het niet, de

monotheismen in de vierde alverzoening gelijk. Zij strijden niet, er is hier vrede, in de vierde dood elkaar vergeten. Over hel en tegenstand niet veel gesproken, als vulkanen uit de grond. De trappen breken, in de vierde dood. In diepe vergetelheden, vonden zij hun nieuw lijf, hun monotheisme, allen gelijk. Waar piano's hongerig spelen, waar de doden komen om nog één keer te spreken, voor de laatste keer, en dan duiken zij, tot een eiland in een paradijs. Zij vallen stijf, als bomen, krijgen zij een nieuw lijf. Door aardslangen aangevreten, zochten zij een nieuw huis, als zaad op een vreemde akker. Morgen ben je weer thuis, en zal het lang vakantie wezen, scholen gesloten, chocolade voortgedreven door de wind, kijkende door het vreemd vizier. Lang ben ik hier niet geweest. Met jou liep ik altijd buiten, met jou ging ik, maar jij bent daar nooit meer geweest.

5.

Liever een zonde, liever een groot geluk, geen verlichting zochten zij. Zij stonden onder hoge druk, als Sekmeth langs de rijen komt, zij zendt hen allen naar huis, als soldaten vallen zij om. In de vierde alverzoening staat zij, en zij staat aan jouw kant, maar ook aan die andere kant. Probeer de duivel te vergeten, alles wordt hier chocola, als een grote machine, komt zij ook bij jou. Je weigerde, je probeerde te vluchten. Rennen zoals je nog nooit rende, maar je was als aan de aarde geplakt. Zij staat aan jouw kant, maar ook aan de kant van die andere. In de vierde alverzoening staat zij. Zeg, zou je nog tegen haar vechten, gij van het derde, als gij zo plakt aan de grond. Vooruit komen doet gij niet. Scheidt mij dan Geb en Nut, maar laat hen in dromen tot elkaar komen, vindende het geluk.

Zij kwam in jouw huis, en het huis van de ander. Zij bracht de speld diep, om de vulkaan boven de grond te krijgen. Met het vreemde vizier zag je haar.

II Sekhmet

1.

Een herdershond met Boeddha, een herdershond met veel verstand, als Anubis, zij is het vergeten, het schip is gestrand. De morgen zal het leren, de morgentoon, het mercuriusstrand. Snel ging ze daar vandaan, om haar verstand op te halen. Mercurius is in haar hand, Venus is in haar verstand. Jupiter daar droomt ze over, wanneer de arenden komen, en de raven snellen tot het bos, waar zij het overtollige en overmatige hebben geroken. Weest spaarzaam met je woorden en daden, opdat ze je schuilplaats niet vinden. Zij doet een blad voor je mond.

Een herdershond met Boeddha, een herdershond, met heel veel land, als Anubis, zij is het vergeten, zij wandelde aan het strand. Mercurius was in haar ogen, daarmee heeft ze elk lied bedrogen, haar stem kon niet meer, teveel takken hingen er aan vast. Tot de tongen der aardslangen ben ik gegaan, waar chocolade de gaten vult.

2.

Een herdershond met Boeddha, een herdershond, Mercurius spreekt. Haar schepen zijn gezonken, de aarde is al wat zij heeft, waar haar aardslangen beven en hyperventileren, en zij zich niet meer kan beheersen. Als een vulkaan is zij.

Een herdershond, met Boeddha, een herdershond, Mercurius beeft. Zij heeft het geheim gezien. Zij heeft het leed geleden.

Een sterrenhemel gaf zij mij, een chocolade-hemel, met witte chocolade, waarin de letteren zich verspreiden. Vertel me nog één keer je naam. In de vierde dood ben ik alles vergeten. Een herdershond met Boeddha, zeilen in een schip. Ik weet het wel, 't is Anubis, en zij is Sekhmet, het schip.

3.

Probeer het nog een keer te begrijpen. Lees het nog een tweede keer, dat wat je denkt dat jou verslindt, dat is je wapen. Grijp dan nu je wapen. Zeil nog één keer mee, naar 't strand van Mercurius, dromende over Jupiter, met Sekhmet als je hemel, met Sekhmet als je schip. Snel zul je het vergeten, in de vierde dood vergeten, maar lees het dan een derde keer, en verlang naar het vierde.

Zij weten niet wat ze missen, zij die het nooit hebben gehad. Zij leven voort zonder iets te zeggen. Dromen doen ze niet, maar zij door honden gebeten, zien alles door het vreemde vizier. Wacht dan op de tongen der morgen, wacht dan op de reis der aardslangen. Langzaam zul je alles weer vergeten, langzaam zul je alles weer herinneren, langzaam zal het je veranderen, langzaam zul je leven vanuit de aarde.

HET SEKHMET TESTAMENT

III Sekhmet

1.

Zij dan komt van het vierde om de derden in het vierde te krijgen. Zij is daartoe de grote brug, door

Izu gezalfd, en gemeden. Zij dan draagt het harnas van Brannan en de borstplaat van Tifiaf. Met het grote zwaard opent zij deuren, en werpt haar monotheismen in de strijd. Ja, al dezen kent zij. Daar is licht rondom haar haren, en wachters vallen om, als zij zich beweegt. Tot de aardslangen ging zij. Zij is de wederkerende. Vanuit de aardslangen kwam zij op, en vanuit het chocola, en zij zal tot hen wederkomen. Het vizier deelt zij met hen die haar liefhebben. Zij komt van de vierde alverzoening. Het vierde materialisme zal zij haar discipelen leren, die in het derde op haar wachten. Zij dan zien naar haar uit. Zij zullen leven vanuit de aarde. Zij krijgen dan schoeisel van het vierde, en zij zullen leren bruggen te bouwen van schoeisel. Ook zullen zij leren kledij te maken van schoeisel, zodat de aardslangen in hen zullen ontwaken. Hier dan zullen ernstige wetten voor zijn, voortkomende vanuit haar monotheismen. En zij zal haar getrouwe discipelen van het derde die tot het vierde komen leren over de aardslangen en hun geschriften. Zij dan zullen tot rust en vrede komen in de vierde alverzoening, en zij zal hen doorgangen geven tot grote stilte. En zij zullen genoemd worden : schoeiselmakers en bruggenbouwers van Sekhmet.

2.

En zij zullen schoeisel verkopen voor hoge prijzen, en zij zullen onder strenge gerechtsboeken komen. En zij zullen tot de vierde genezing komen, door de vierde alverzoening. En zij zullen komen tot de grote Mono's van het vierde, en zij zullen de goden van de monotheismen tot engelen maken. Ook zullen zij opklimmen tot de AZ's en de A's van het vierde, om hen tot engelen en profeten te maken, maar zij zullen zich onderwerpen aan de A-jongen. En de A-jongen zal de monotheismen herscheppen, en daardoor ook de Mono's, de AZ's en de A's, en zij zullen schenkers van chocola worden, en met elkaar verzoend worden in de vierde alverzoening. En de A-jongen van het vierde zal opstaan, en zal luid regeren.

IV Sekhmet

1.

De verovering van het huis van de vierde David

En Sekhmet zal de vierde roze verbinding leggen tussen Khnum en Nut tot een viervoudige verzoening, en bloemenstormen zullen vanuit de vierde roze verbinding komen. Dan zal Sekhmet wederom Khnum en Nut scheiden en hen in de Isis-kloof werpen, waarin zij over elkaar zullen dromen. En dan zal de A-jongen voor eeuwig regeren. En de bloemenstormen zullen gaan tot Anubis, en zij zullen hem meenemen tot het vierde paradijs om van de vierde vrucht des levens te eten, en dan zal hij vrij zijn. En zij zullen hem brengen tot de vierde exodus, die tot de vierde tempel van de vierde david zal leiden, waar Anubis voor eeuwig zal regeren. En hij zal als harem hebben de vierde Batseba, de vierde Abigail, de vierde Mikal, de vierde Achinoam, de vierde Ma'aka, de vierde Chaggit, de vierde Abital, de vierde Egla. Verder : de vierde Batsua. En zo zal Anubis door listen het huis van de vierde David innemen.

En dan zal Anubis tot zijn harem aanvoegen : Bastet, Sekhmet, Nut, Isis, Neith, Wadjet, Nekhbet, Maat, Satis, Nephtys. En de vierde David zal niet tegen hem opgewassen zijn, noch zijn huis. En

dan zal Sekhmet roepen : Kroon hem, kroon Anubis, en zijn harem zal roepen : Ja, kroont hem. En dan zal de vierde David in de buitenste duisternissen worden geworpen.

2.

En Sekhmet zal roepen : Nu dan is het uur van vrede aangebroken. En er zal goud verschijnen, en het bloed zal veranderen in chocola. En uit de poorten zal honing druipen. En dan zal Sekhmet tot de vierde David komen, in de diepste en buitenste duisternissen, en zij zal hem een kleine bron van stilte schenken. En dan zal Sekhmet snellen tot de vierde Simson, en zal zijn hart doorboren, opdat hij haar lichten zal dragen. Zij dan zal de vierde Delila aan Anubis schenken, en ook de vierde Simson zal zij een kleine bron van stilte schenken. En de harem van Anubis zal uitgroeien tot een harem van het vierde. En Anubis zal grote overwinningen behalen. En zo zal Anubis komen tot de vierde doorn en de vierde spoel, en ziet, zij zullen worden als vulkanen, als bloemen en als draaikolken.

En de Sebek zal komen tot het huis van de vierde Simson, tot het huis van de vierde Samuel en tot het huis van de vierde Daniel, en zal deze huizen zonder strijd innemen. En Aton zal komen tot het huis van de vierde Ezechiel, en het huis in drie delen scheuren. En hij zal een deel geven aan Anubis, een deel aan Sebek, en een deel zal hij zelf houden. Tot het huis van de vierde Elia zal Horus komen, om dit huis in zestig delen te verdelen onder de egyptische goden. Re zal komen tot het huis van de vierde Elisa, en zal het verdelen onder de sterren des hemels, en onder de volgelingen van Nut. Nut zelf zal komen tot het huis van de vierde Zacharia, en zij zal daar voor twee jaar regeren. Ptah zal komen tot het huis van de vierde Aser, en zal het zevenvoudig zuiveren.

3.

Isis dan zal komen tot het huis van de vierde Dan en de vierde Gad, en zij zal hen verscheuren en onder de wolven verdelen. En zo zal Isis dan zijn als het licht der wolven. Daarna zal zij komen tot het huis van de vierde Job, waar zij voor vier jaren zal tronen. En Sekhmet zal vervolgens gaan tot het huis van de vierde Hosea, waar zij zal tronen voor duizend jaar. Bastet zal komen tot het huis van de vierde Joel, om zijn kaak te doorboren, en om in zijn huis te regeren voor tachtig jaar en tachtig dagen. En de vierde Joel zal oud worden, en Bastet zal hem zegenen. Zij zal hem dan nimmer uit zijn huis wegsturen, maar zij zal hem ook geen macht geven. Kinderloos zal hij sterven.

En vanuit het vierde zal een bloemenorkaan en een bloemendraaikolk gezonden worden om het eerste nogmaals te zuiveren, en zij zal oprijzen tot het tweede en het derde, en daarna het vierde, om vervolgens weer tot het eerste te gaan. Dit dan is als de harem van Anubis, en als de vierde roze verbinding. En Anubis zal strijd voeren tegen de vierde Emelis Shatau, en zal het laten afdekken door Sekhmet. Ja, een vulkaan des Heeren zal er groeien, als een brandend oog. En de doorn zal worden tot een bloemenorkaan, en de spoel tot een bloemendraaikolk. En ook zal Anubis tot de vierde Esmeralda gaan, en ook zij zal afgedekt worden door de Sekhmet-vulkaan. Daarna zal Anubis gaan tot de vierde Melissa en de vierde Desia, en ziet, zij zullen worden tot Sekhmet-vulkanen. En dan zal Sekhmet zich tegen Anubis keren, en er zal een strijd zijn van honderddrie dagen. En Anubis zal overwinnen, en haar werpen in de Isis-kloof. Maar zij zal de Isis-kloof verscheuren en na enige tijd zal er een nieuwe strijd zijn tussen Sekhmet en Anubis, en deze zal duren honderddertig lange jaren. En aan het einde van deze jaren zal Anubis zoeken naar een nieuwe kloof waarin hij Sekhmet kan werpen. En hij zal haar werpen in de Sebek-kloof, en Sebek zal haar verscheuren, en haar naam zal voor enige tijd niet genoemd worden. Dan zal zij gaan tot de dieptes der Sebek-kloof, en zij zal in armoe leven. Zij dan zal de krachten van het ijs leren kennen, en zal liefde vatten voor Anubis, maar Anubis zal haar niet bevrijden.

4.

En Sekhmet zal tot wasdom komen in de Sebek-kloof, maar zij zal dieper graven, vanwege haar liefde voor de dieptes en de armoe. Maar op een dag zal Sebek haar uitspuwen, en zij zal met zachtheid proberen de aandacht van Anubis te winnen, maar Anubis zal haar niet binnenlaten. Dan zal zij voor dertigduizend jaren over de aarde zwerven en haar huis bouwen naast het huis van Anubis. En zij zal zich gedragen, maar van binnen groeit haar woede. Zo zal zij dan na die tijd als een vulkaan uitbarsten, en zal de derde oorlog tussen Anubis en Sekhmet beginnen. Ditmaal zal zij hem werpen in de Sebek-kloof, maar Sebek zal hem onmiddelijk uitspuwen. Dan zal zij hem brengen tot de Isis-kloof, maar zij zal hem wegblazen. Uiteindelijk zal zij hem werpen in de Neith-kloof, en zij zal hem aannemen. En door haar zal hij komen tot het vierde Eden, en hij zal de verborgen boom beklimmen. Daar echter zal hij strijd moeten voeren tegen Horus en Seth, en hij zal ze uit de boom werpen. Hij dan zal zijn schoeisel in de boom hangen, om verder te klimmen, en dan zal hij bemerken dat hij in de bek van Nut terechtgekomen is, maar zij zal voor hem zorgen. Zij zal hem niet verslinden, maar in haar bek meedragen. Zo dan zal Anubis tot rust komen. Maar na enige tijd zal Sekhmet zijn schuilplaats vinden, maar Nut zal haar aanvallen om Anubis in veiligheid te houden. En met grote kracht zal Nut met haar staart Anubis omhoog duwen, en hem maken tot een uitgestrekte hemel. En Sekhmet zal schelden en schreeuwen, en grote godslasteringen op haar buik schrijven en op haar hoofd. Zij dan zal daarna vriendelijk spreken om Anubis proberen te verwarren, maar Nut zal hem helpen. Dan zal Nut Sekhmet tot diep in de aarde drukken, tot in de dieptes van de kloof van Geb. Maar elke nacht zal zij uit haar kloof opstijgen tot de hemelen om Anubis aan te vallen en te misleiden, terwijl Nut slaapt. En zij zal hem proberen te verleiden met sterke drank. En zij zal hem proberen te verleiden met haar van plaats te verruilen, en door een list zal zij er in slagen, maar Anubis zal de aardslangen ontmoeten, en door hen Geb verslaan. Ook zal Nut hem vele malen bezoeken, en Bastet, terwijl Sekhmet tot rust komt aan de hemel. En zo zullen Sekhmet en Anubis tot een lichte verzoening komen, en vinden zij ieder hun eigen weg.

5.

En na enige tijd zal Anubis tot een A-jongen worden, in het nieuwe deel van het vierde, en hij zal de gezichten veranderen. En als Sekhmet dan aan de hemel begint te sterven, dan zal zij hem haar Testament geven. En Anubis zal een eenzaam leven leiden en tot vele vergetelheden komen, en in de vierde alverzoening zal hij een tempel voor Sekhmet bouwen, en ook zal hij haar een huis schenken in het dodenrijk, en haar laten mummificeren vanuit strakke en speciale voorschriften. En hij zal haar een bron van lichte slaap schenken. Ook zal hij haar bijstaan in de tocht door de hel, en haar leiden tot de hal van delirium, en dan zal hij haar leiden naar eenzaamheid en vergetelheid, waar zij de rust zal vinden in bloemenwateren. En hij zal haar ogen uitsteken, en haar brengen tot de verlorenheid in de ML, opdat zij de Log zal leren. Ook zal hij haar bewustzijn wegnemen, en haar brengen tot haar onbewuste.

En eens in de veertig dagen zal Anubis komen tot haar graf en haar urn, en zal daar voorlezen vanuit de Log. En hij zal haar as mummificeren, haar op een stoel zetten, en tot haar spreken. Ook zal hij haar oren doorsteken, en haar van haar evenwicht beroven. Hij dan zal haar slaan met gekte, opdat zij haar leven niet zal begrijpen. Ook zal hij haar slaan met verwarring, en duizeligheid, en haar een nieuwe taal leren.

Anubis

1.

En dan zal Bastet tot Anubis komen om hem te troosten. En zij zal nieuwe deuren voor hem openen.

En zij zal met hem dobbelen, en hem brengen tot Nut en Neith. Maar Anubis zal ontroostbaar zijn. Dan zal zij hem brengen tot de vierde rode kap, maar hij zal weglopen van angst. Dan zal zij hem met rust laten. En dan zal de sfinx tot Anubis komen, maar Anubis zal van de sfinx wegrennen. En Anubis zal door de strijd in hemzelf verlangen naar de vierde Isis-kloof, maar zij zal hem wegblazen. En Anubis zal komen tot grote innerlijke strijd, en anderen zullen proberen zijn titel van A-jongen te roven. En onder hen zijn ook Re en Horus. Dan zal Anubis vluchten tot Seth en Apep, en bij hen enige rust vinden. En ook Rerek en Hai zullen tot hem komen, en hem geschenken brengen. En hij zal komen tot de toppen van Tifiaf en het daar uitroepen, en de vierde Tutanchamun zal tot hem komen op adelaarsvleugels. En de vierde king Tut zal hem enige rust geven, en een bol van adem. Maar later zal hij in grote angst raken, en in beven, en hij zal hyperventileren. En de aardslangen zullen tot hem komen. En zij zullen hem brengen tot het land achter Tifiaf, waar de blauwen wonen. En de zeeen daar zijn diep, en hij zal bruggen van schoeisel over hen bouwen, en komen tot het land achter de blauwen, om een rijke opvolger van Tifiaf te vinden. Maar geen van deze landen waren krachtig genoeg om Tifiaf op te volgen. En Anubis weende voor vijftig dagen en nachten, en was in diepe verwarring.

2.

En toen kwam Apopis wederom tot hem om hem te troosten, en schonk hem een ring. Maar Anubis wierp deze in de zee als een geschenk, en zwierf verder. En Anubis ontmoette vele insecten, maar geen van allen was waardig Tifiaf op te volgen. En weer kwamen de aardslangen tot Anubis en steunden hem. En Anubis schreeuwde het uit tot de hemelen en tot de dieptes der aarde, en Seth, Hai en Rerek kwamen weer tot Anubis om hem te troosten. En zij waren zacht voor hem, en begrepen hem. En Seth hief zijn staf op, en sprak : gij dan, Anubis zijt waardig om door deze wildernissen heen te gaan. Ziet dan, gij hebt de tongen der aardslangen tot uw sleutels. En Anubis zette zijn reis onder Tifiaf door tot in de verste dieptes. En deze reis duurde duizendviermiljoen jaren. En Anubis ontmoette het vierde teken van het beest, wiens naam was vierduizendzeshonderdzessenzestig, en ook ontmoette hij de vierde satan, de vierde Beelzebul, de vierde Judas, de vierde Belial, de vierde Appollyon, de vierde Rahab, de vierde Izebel, de vierde Behemoth, de vierde Achab, de vierde slang van het vierde paradijs. En ook kwam hij tot het vierde vrederijk van vierduizend jaar, maar dit hielp hem nauwelijks tot niets. Ook kwam hij tot de viermiljoenvierhonderdvierenveertigduizend gezalfden, en velen wilden met hem meegaan, maar Anubis wilde alleen verder. Wel zegende hij enkelen onder hen, en zette toen zijn reis voort. Een vrouw genaamd de vierde Nefertiti verscheen aan hem, en ook een vrouw genaamd de vierde Cleopatra, maar hij joeg hen weg. En Anubis vervloekte zijn geboortedag, en zaligde de vleeswording van de vierde Adam. Aardslangen kwamen tot hem, en dienden hem. En ook Apep kwam weer tot Anubis en vroeg hem of hij zijn titel aan hem wilde verkopen, maar Anubis weigerde, en Apep raakte verbitterd, maar liet hem verder met rust. Wel gaf Apep hem een sleutel om verder te komen. En Anubis kwam tot een chocolade-zee, waar aardslangen leefden. Ook lagen hier vele bruggen van schoeisel. En Anubis begon te vervellen, en ontving een wespenvest. Ook dreven sterke sappen van planten hier, en Anubis raakte bedwelmd en dronken.

3.

De Anubis-monotheismen

En zo leerde Anubis de monotheismen der aardslangen van deze zee kennen, en velen waren monotheismen van de Anubis. En zo was er een geschrift dat de Begil heette, van een Anubis-monotheisme dat de Kna'hap heette, en dit geschrift bevatte vele testamenten over de voorschriften van schoeisel. En deze monotheismen waren zeer duister. En achter deze zee lag een grote woestijn, en in de dieptes van die woestijn stond de vierde tempel van de vierde Salomo, en Anubis nam deze tempel in, en stelde de aardslangen over deze tempel aan, en ging verder. En de aardslangen gingen

deze tempel gebruiken voor hun monotheismen en ook voor hun Anubis-monotheismen. En een ander geschrift van zo'n Anubis-monotheisme was genaamd Drapir, en dit monotheisme heette Kubahap. En zo waren er vele ringen van Anubis-monotheismen en deze ringen waren : Santi, Hati, Mitihel, Iti, Hiliap, Haachir, Hiecht, Hikit, Heng, Haaplech, Hangst, Hopost, Otlong, Hongst, Hordost, Horft, Batom, Biklang, Hengelet, Haapsnir, Kotanda, Akhul, Rumtut, Vutil, Dirch, Herhum, Herhun, Draakhon, Drahaksia, Darmantum, Darmantus, Drahansia, Drahal, Drahak, Hermhun, Hurk, Hurkhalitas, Huralitas, Drahul, Drahum, D'ta, D'tal, D'hanis, D'hannia, D'han, D'hir, D'honia, D'honnia, Dirhan, Durohan, Durobil, Durohiel, Durohenst, Durohengst, Dramalia, Darmanitas, Darmulia, Darhut, Druhenst, Druhengts, Hunmalita, Hunmalitas, Nurha, Nuron, Nuro, Umitas, Huramitas, Humin, Humi'en, Huku, Hukumin, Hukumi'en, Hukumihen, Hurt, Hurkus, Hurkos, Horsmi'en, Horensmos, Horsmos, Draham, Drahamnaut, Drahamnaus, Darka, Drakanitas, Drahanitas, Dramanitas, Dramanitihas, Drarma, Rul, Ruus, Uluus, Uluhem, Umuhem, Umunuhem.

En Anubis nam deze monotheismen en stopte hen in een aarden vat, om hen te klutsen. En ijs steeg op van het aarden vat, en Anubis at het. En Anubis las deze geschriften en maakte er een eigen geschrift van. En Anubis raakte in toorn over deze monotheismen en begon hen te wassen. Tijdens het wassen viel Anubis in een diepe slaap. En zo maakte Anubis enkelen tot Mono's, AZ's en A's.

4.

En Anubis kwam tot grote wasdom en herstelde de groene Anubis en de blauwe Anubis, en zij hadden grote macht. En zo ook kwam de gouden Anubis tot Anubis, en de diamanten Anubis, en Anubis zegende hen. En zo droeg ook de groene Anubis vele monotheismen met zich mee, en zo ook de blauwe Anubis. En Anubis greep deze monotheismen en zuiverde hen in aarden vaten. Enkelen onder hen maakte hij tot Mono's AZ's en A's. En de groene Anubis werd groot, en was zeer katachtig. En Anubis gaf hem grote macht, en maakte hem tot een A. Ook maakte hij de Anubis-aardslang tot een A. En zo was er een rode Anubis-aardslang die hij tot Mono maakte, en zo ook een groene Anubis-aardslang die hij tot Mono maakte. En zij dan kregen grote macht. En hij gaf hen sterke drank te drinken. En ook gaf hij hen thee. En in de woestijn achter de vierde tempel van Salomo vond Anubis een grote oase, waar hij tempels begon te bouwen. En hij bouwde een tempel voor de groene Anubis en de blauwe Anubis, en een tempel voor de rode Anubis-aardslang en de groene Anubis-aardslang. Toen maakte Anubis de witte Anubis-cacao-boom tot een AZ, en ook de gele Anubis-cacao-boom maakte hij tot een AZ. En zij bouwden de Anubis-piramide achter de oase. En Anubis las hen voor uit de Log, en Anubis stelde nieuwe letters op en een nieuwe taal.

5.

Als de aardvoet is hij met schoeisel van vreemd leer. Als de aardvoet is hij, met aardslangen als een diepere taal. Niemand heeft het verstaan. Zij weten niet wat zij missen, want zij hebben het nooit ervaren. En als de aardslangen de ogen hebben bereikt dan zullen zij uitgaan door tranen, als een vreemd vizier is het. Alleen tranende ogen kunnen zien. De rest is blind. Zij dan die huilen kunnen spreken, zij die bang zijn kunnen bewegen. En zo zal Anubis komen tot de vierde dood en de vierde ontwaking en zo ook de vierde verlichting. En hij zal gewekt worden door zijn helpers.

II Anubis

1.

De Anubis-fallus

En Anubis zal drinken van zijn thee, en komen tot het vierde lijden en de vierde verzachting. Ook zal de vierde genezing hem ten deel vallen. En zo zal Anubis komen tot de vierde vleeswording, en de aardslangen zullen rijzen door zijn voeten tot zijn fallus, en zijn hoofd. En hij zal in een nieuwe taal spreken, en zij zullen zijn fallus aanbidden, want deze is opgeklommen tot zijn hoofd, om zijn denken te bevrijden. En zo is de Anubis-fallus een object van verlichting. En Anubis zal de gele Anubis-fallus tot een A maken, en ook de blauwe Anubis-fallus, zal hij tot een A maken. Daarna zal hij de groene Anubis-fallus tot een A maken, en zo ook de rode Anubis-fallus. Daarna zal hij de witte Anubis-fallus tot een A maken, en zo ook de paarse Anubis-fallus. Later zal hij de roze Anubis-fallus tot een A maken, en zo ook de gouden en de zilveren Anubis-fallus. En zo zal hij dan van vele Anubis-fallussen A's maken, en hen tempels geven. Zij dan zullen de poorten en kanalen zijn van de aardslangen en hun sappen. Door de voeten zullen zij omhoog gepompt worden. Zo zijn er dan vele Anubis-voeten als pompen aangesteld. Zo heeft Anubis dan de zwarte Anubis-paddestoel tot AZ aangesteld, en zo ook de rode Anubis-paddestoel en de groene Anubis-paddestoel. Daarna heeft Anubis de blauwe Anubis-paddestoel tot AZ aangesteld en de gele Anubis-paddestoel. Vervolgens heeft hij de witte Anubis-paddestoel tot AZ aangesteld. De groene Anubis-cactus heeft hij tot Mono aangesteld, en daarna ook de witte Anubis-cactus. Daarna heeft hij ook de blauwe Anubis-cactus tot Mono aangesteld, en vele andere Anubis-cactussen.

Het Anubis-orgasme, de Anubis-ejaculatie en zijn orgie

Zij dan zijn de brengers van cacao, en zij dan bedienen de spieren en de zenuwen, en ook de orgasmes die de aardvoeten laten spreken door de ejaculaties. En deze orgasmes en ejaculaties zijn overvloedig in cacao. En het roze Anubis-orgasme is een A, en zo ook het rode Anubis-orgasme. Het gele Anubis-orgasme is een A, en zo ook het witte Anubis-orgasme. Het groene Anubis-orgasme is een A, en zo ook het paarse Anubis-orgasme. Deze dan zijn opgesteld in de tubes der natuur. Het zwarte Anubis-orgasme is dan een A, en deze is woest, veroorzakende grote angst, en het oordeel. Dit is ook de kracht waarmee de tanden in de kaak zitten. Het gouden Anubis-orgasme is dan een A, en ziet zij brengt verlichting, en zij wordt veelal gebruikt in Egyptische tempels. Het zilveren Anubis-orgasme dan is een A. Zo ook is het diamanten Anubis-orgasme een A, en door haar proberen tandendokters macht te dwingen. De groene Anubis-ejaculatie is een A, waardoor alle spieren werken. Er is dan geen andere ejaculatie dan de ejaculatie der tranen en de ejaculatie der urine. De witte Anubis-ejaculatie is een A, en zo ook de zwarte Anubis-ejaculatie die bevrijding brengt, tot aan de vierde bevrijding toe. En zij is als het harnas en het gereedschap der exorcisten van het vierde, en de Anubis-exorcisten. De blauwe Anubis-ejaculatie is een A, en de brenger van delirium. De roze Anubis-ejaculatie is de brenger der emotie, en tevens een A. De gele Anubis-ejaculatie is een A, en de brenger der aardgeuren. De rode Anubis-ejaculatie is een A, en zo zijn er nog vele Anubis-ejaculaties die A zijn, zo ook de gouden Anubis-ejaculatie die het immuunsysteem regelt, en de zilveren Anubis-ejaculatie die de stofwisseling regelt. Nu is een verliefdheid als een orgie, puur als een samenwerking der lichaamsdelen, voor een nieuwe vleeswording. Zo is dan de rode Anubis-orgie een A, en de creator der rode bloemen, de creator der rode bloedlichaampjes, en de verschillende circulaties van het lichaam. Zo is dan de blauwe Anubis-orgie eveneens een A, en de creator der bomen, en de circulaties binnen de organen. Zo is dan de zwarte Anubis-orgie een A,

de gele Anubis-orgie is een A, en zo ook de roze Anubis-orgie. De groene Anubis-orgie is een A, en de kracht van de spraak. De witte Anubis-orgie is een A, en de kracht van het denken en het verstand. De paarse Anubis-orgie is de kracht van het stofwisselings-systeem en de vertaling, en zo ook de kracht van het delirium en de daarbij horende magie. Het is de kracht van het magnetisme, om af te leiden en weg te leiden. De paarse Anubis-orgie is een A, en behoort tot de hogere A's in de buurt van de A-jongen. De paarse Anubis-orgie is als het hart van de A-jongen en zijn adem. De gouden Anubis-orgie is een A, en is als lijm. De zilveren Anubis-orgie is een A, de koperen Anubis-orgie is een A, de grijze Anubis-orgie is een A, de diamanten Anubis-orgie is een A, de emerald Anubis-orgie is een A, de kracht die bloed transformeert tot hogere vormen des levens, zoals de levende honing en de levende cacao. Ook transformeert zij melk tot de hogere vormen des levens, tot de levende honing en de levende cacao, en tranen tot nectar, stuifmeel, cacao en honing. De topazen Anubis-orgie is ook een hogere A, dichtbij de A-jongen, omdat zij pijn transformeert tot taal. Zo zijn er dan vele Anubis-orgieen die A zijn en de macht van het bloed verbreken. Anubis heeft dan vele tranen gelaten om de macht van het bloed, en weende soms wel dertig dagen achtereen.

2.

En zo dan zullen de orgasmes, de ejaculaties en de orgieen van Anubis zijn als die der bomen en bloemen, en zal zijn als de vierde sexualiteit. Zo zal dan de Heere de sexualiteit geheel genezen, en zij zal geen teken meer zijn van schuld en schaamte. En zo zal dan de vierde genezing in verbinding staan met de vierde sexualiteit. En de A's zullen het oude licht verbreken, en door duisternis zullen zij een vierde licht scheppen, en de A-jongen zal het vierde licht zegenen, en het zal een aardlicht zijn. En Anubis zal zijn A's om zich heen verzamelen en zijn AZ's uitzenden in de woestijnen tot de oasen. De Mono's zal hij tot de aarde zenden, in de cirkel der vierde alverzoening. En de fallussen van Anubis zullen tot leven komen, en zij zullen vleugelen hebben en aardvoeten, en zij zullen zijn als de aardlichten. En Anubis zal zijn eigen Am Duat hebben, zijn eigen klok, en daarin zullen zijn A's verdeeld worden, en zij zullen allen op hun tijd spreken.

En het rode Anubis-ijs zal een A zijn, en woorden spreken van geloof. En het gele Anubis-ijs zal een A zijn, en zo ook het zwarte Anubis-ijs. En de roze Anubis-zachtheid zal een A zijn, de gele Anubis-zachtheid, en de witte Anubis-zachtheid. Ook de paarse Anubis-zachtheid zal een A zijn, en de groene Anubis-zachtheid. Zo ook de blauwe Anubis-zachtheid, de bruine Anubis-zachtheid en de zilveren Anubis-zachtheid. Verder : De gouden Anubis-zachtheid, de diamanten Anubis-zachtheid, de emerald Anubis-zachtheid, de kristal Anubis-zachtheid, de zwarte Anubis-zachtheid, en vele andere Anubis-zachtheden. En zij zullen zijn van de hogere zones der A's, dichtbij het hart der A-jongen. Zo zijn dan ook A's : de gele Anubis-zoetheid, de roze Anubis-zoetheid, de bruine Anubis-zoetheid, de zwarte Anubis-zoetheid, de groene Anubis-zoetheid, de blauwe Anubis-zoetheid, de paarse Anubis-zoetheid, en zij komen uit de rijke schatkamers en de rijke schatkisten van Anubis. En Anubis zal kennen de macht der zoetheden. En hij zal ook kennen de macht der lichten. En verder zijn de A's : de rode Anubis-broek, de gele Anubis-broek, de blauwe Anubis-broek, de groene Anubis-broek, de bruine Anubis-broek, de zwarte Anubis-broek, de gouden Anubis-broek, de zilveren Anubis-broek, de paarse Anubis-broek, de witte Anubis-broek, de roze Anubis-broek, de diamanten Anubis-broek, de emerald Anubis-broek, de kristallen Anubis-broek, en nog veel meer Anubis-broeken. Verder : de rode Anubis-laars, de roze Anubis-laars, de bruine Anubis-laars, de gele Anubis-laars, de witte Anubis-laars, de groene Anubis-laars, de zwarte Anubis-laars, en nog veel meer Anubis-laarzen.

Hoort dan en ziet, de fallus van Anubis is de aardlaars, en deze wordt bevrucht door vreemde vliegen. Vanuit Brannan komt zij. En vreemde kevers en andere insecten bevruchten zijn ingangen.

3.

En toen Anubis zijn reis voortzette kwam hij uiteindelijk in het Anubis-universum, en deze was krachtig genoeg om Tifiaf op te volgen. En Anubis maakte het tot zijn kleed. En Anubis ging staan op het Anubis-universum als op een berg, en had uitzicht over Tifiaf, Brannan en Izu. En zo kwam hij dan tot zijn geheime naam : brandende fallus. En Anubis zonderde zichzelf af als kluizenaar, en verkende het universum. En zo kwam hij dan achter de geheime naam van Bastet, waarmee hij haar kon temmen : rode brandende fallus. En hij zei tot Bastet : 'Gij dan bent mijn rode Anubis,' en hij genas haar. En zo kwam hij ook achter de geheime naam van Sekhmet, waarmee hij haar kon temmen : bruine brandende fallus. En hij zeide tot Sekhmet : 'Gij zijt mijn bruine Anubis,' maar hij genas haar niet, omdat haar tijd niet was gekomen. Zij dan sliep zeer diep. En hij zond haar weg in een bruine boot, en zij kwam tot de Islam. En Tefnut was de paars brandende fallus, Nut de geel brandende fallus, Neith de groen brandende fallus, Khnum de blauw brandende fallus, Osiris de oranje brandende fallus, Ra de gouden brandende fallus, Thoth de zilveren brandende fallus, Horus de grijze brandende fallus, de sfinx de witte brandende fallus, Sebek de koperen brandende fallus. En zo werden zij allen delen van Anubis.

The Eternal Gospel / Het Eeuwig Evangelie

Het Eeuwig Evangelie

De Witte Steen

1. Efatas

2. Korok

3. Het Boek des Levens

4. Het Boek des Bloeds

5. Het Boek van de Heilige Voetspijkers

6. De Nieuwe Openbaring Deel I-VI

Efatas

1. Op de godenberg schiep God de engelen, op de berg van Eeden, waar hij als eerste de behemoth schiep, die later van de Heere zou afvallen. 2. Zo schiep Hij ook de morgensterren waaronder ook lucifer was, de zoon des dageraads. 3. Ook schiep hij de zonen Gods, de aartsengelen, zoals Michael, Raphael, Gabriel, Uriel, en ook Jupitaster die later van de Heere zou afvallen en satan zou heten. 4. Ook schiep God de cherubs zoals Linjaser en Belial die later van de Heere zou afvallen. 5. Verder schiep God de seraphs zoals Latou en ook de Leviathan die later van de Heere zou afvallen. En de Heere bekleedde hen met kostbare edelstenen op de berg der goden, en de Heere gaf hen woningen in de zee. 6. En de Heere zag dat het goed was, en zegende dat deel van de hemelen en het engelen paradijs. 7. En de Heere plantte bomen op de berg der goden, en de engelen mochten van die allen eten, maar er was één boom waarvan de Heere hen had verboden te eten. 8. En die boom was genaamd de boom der zonde. Maar Jupitaster wandelde eens voorbij de boom der zonde, en wist wat de Heere over de boom had gezegd. 9. Nu was daar een slang genaamd de Virtus, en de slang richtte zich tot Jupitaster. 'God wil niet dat je van deze boom eet,' sprak de slang, 'want dan zult gij worden als Hem.' 10. De slang nu was een verborgen schepsel van ongekende schoonheid en mysterie, en Jupitaster werd gevuld met een begeerte meer van de slang te weten. 11. 'God weet wel dat uw ogen geopend zullen worden wanneer gij van de boom eet, daarom heeft Hij het verboden.' 12. En Jupitaster begeerde van de boom te eten, daar hij had geluisterd naar de slang. En Jupitaster hoorde het gekrijs van engelen die zagen hoe dicht hij bij de slang en de boom was gekomen, maar andere engelen kwamen ook dichterbij. 13. En Jupitaster begeerde te zijn als God, met geopende ogen, en hij begeerde een hogere troon, tot het bevredigen van zijn trots. 14. En hij zag hoe de boom der zonde een lust was, en hoe de slang naar hem lonkte. En Jupitaster nam van de zwarte vrucht, at, en gaf een deel aan Klajafus, een andere engel, die het dichtste bij hem stond, en ook begeerde van de vrucht te eten. 15. Toen gaf hij een ander deel aan Dismef, een tweede engel, en toen een deel aan Esjaf, een derde. Vervolgens gaf hij een deel aan Kwammahas, en als laatste aan Dimhikstel. 16. Toen was er een luid gekrijs in de hemelen, en omdat zij van de Saktakus hadden gegeten, de vervloekte vrucht, werden zij en hun legioenen uit de hemelen gejaagd door de Engelen des Heeren die hun Heer getrouw waren gebleven. 17. En de Heere vernam alles wat er was gebeurd, en Hij liet twee engelen opstellen om de weg tot de boom des hemels te bewaken,

opdat de gevallen engelen niet zouden wederkeren tot de hemelen. En zo viel er op één dag één derde van de engelen.

18. En de Heere stelde de engel Efatas aan om het boek des hemels te bewaken waarin alle engelen beschreven stonden, en op die dag werden er velen uit het boek des hemels gewist. 19. En de Heere stelde Efatas aan tot een nieuw begin der hemelen. En de Heere richtte zich tot de Virtus, maakte hem lang en dun, en wierp hem in het stof, waar hij werd tot een paal. En de Heere zwoer dat Hij elke engel die zou zondigen aan deze paal zou spietsen. 20. En de Heere richtte vervolgens de paal op, en maakte de paal tot een schrik voor alle engelen. En die dag viel er een grote vrees op de engelen, en zij dienden de Heere. Vanaf die dag werd Jupitaster Satan genoemd.

Korok

1. In den beginne, nog voordat de engelen werden geschapen op de heilige berg van Eeden, schiep God in het allerverborgenste de goden in een mysterie, op de top van de berg, in de hof der goden. 2. En de allereerste onder hen was Jezus Christus, die later ook als een mens en engel geworden is om de wereld te redden. En als tweede schiep God de Virtus, die later van de Heere zou afvallen. Ook schiep Hij de zeven Geesten voor Zijn troon. 3. En God sprak : Laat daar licht zijn in de hof, en er was licht. En God nam van Zijn eigen hart, en schiep daarvan de goden van de Troiade, het oude boek. 4. En God nam van Zijn ingewanden en schiep de Elohim. En in de eerste dagen vielen velen van de Elohim af, en werden uit de hof der goden gezet. En toen God op een lager deel van de berg de engelen schiep zwoeren zij wraak te nemen. 5. Zij dan zonden Virtus, die inmiddels ook van de Heere was afgevallen, om vele engelen te misleiden. En de Heere was bedroefd en Zijn hart bezwaard. En de Heere sprak een vloek uit over de Virtus, die tot een slang werd. 6. En de Virtus nam vele engelen weg van het hart des Heeren, en zo werd de Virtus tot een schrik onder de engelen. En de Heere sprak dat er lange tijd niet over de Virtus gesproken mocht worden, totdat de Heere het zegel van het einde der tijden zou hebben verbroken. En de Heere woonde in de hof der goden, en liet regen komen om de hof en de berg te wassen en te zuiveren van elk onheil. 7. En de Heere toornde op Zijn heilige berg, en Hij gaf Zijn engelen en goden een beschutting. En de Heere bracht een vloed om de goden en de engelen te testen, en velen weken af van de Heere. Waakt daarom, want er zijn vele vallen van goden en engelen, en gij weet niet van de dag noch het uur, noch van hen die zijn afgeweken. 8. En de Heere liet twee arken bouwen, voor zijn engelen en zijn goden, opdat zij een beschutting hadden tegen de toorn en de vloed des Heeren. En toen de vloed was gezakt liet de Heere op de berg van Eeden twee tempels bouwen voor zijn engelen en goden. En ook liet de Heere daar twee arken van een nieuw verbond neerzetten. 9. En de Heere sprak door de arken.

10. En dan, geliefde broeders en zusters, wat is het geheimenis van God ? Het geheimenis dan ligt in de God-slangen, zoals Mozes de slang ophief om het volk te redden. 11. Zo ligt dan in het midden van de hof der goden de hof van God de Heere, en Zijn paradijsen : Kimalt, Maken, Mashalt, Matte, Matongo, Mashan, Marzan, Matavarus, Machinie, Chinnen, Kikmus, Kikmot, Mokoken, Motoken, Tokok, Korok, Korokhuk, Huks. En zo zijn dan de God-slangen meer dan de goden, en zij vormen het wezen van God. 12. En door de Turan, de wolk van Jezus Christus, en door de Pakunieten, de sleutelen der hemelen, mogen ook wij de berg van Eeden opgaan om tot de hof van God de Heere te komen.

13. Zouden dan alle God-slangen die het wezen van God zijn zich hebben gehouden aan de goddelijke wet, of zouden ook sommigen van hen zijn afgevallen van de Levende God om zo de goden en de engelen te misleiden, en ook de mens ? 14. Waakt dan, want gij hebt van deze dingen geen weet. Maar ik zal u een geheimenis vertellen : ook enkele van deze God-slangen vielen af van hun wezen. En zij bouwden een kerk van gevallen goden en engelen.

Het Boek des Levens

1.

1. En toen de discipelen tot de poorten des hemels kwamen, en daardoor naar binnen gingen, zagen zij de Heere zitten op een witte troon. En zij vroegen : Heer, wie staan er geschreven in het boek des levens ? En toen zei de Heere : de armen, de verstotenen en de geslagenen, zij die de lusten dragen van de doornenkroon en de lusten van het kruis. En toen vroegen zij : Heere, wiens namen staan niet opgetekend in het boek des levens ? 2. En de Heere sprak : de echtbrekers, de overspeligen, de leugenaars, en zij die de hoer volgen. En toen begonnen de discipelen deze woorden te overpeinzen, om te zien of zij daar enig licht in zagen. En toen sprak er één : Heere, en de rijken ? Zullen zij staan in het boek des levens ? 3. En de Heere sprak : Neen, want de rijke is een dief, en dieven zullen geenszins in het boek des levens geschreven staan. En na deze woorden treurden zij, want vele van hun vrienden waren rijk. En zij begrepen de woorden van de Heere niet, omdat de Heere over geestelijke dingen sprak.

4. Toen nam de Heere een lamp als een lantaarn en stak de kaars aan. Toen stond de Heere op, en liep met de brandende lantaarn langs de discipelen. En hun aantal was groot, en de Heere vroeg wie van hen Zijn licht wilde dragen. Maar zij zeiden : Och Heere, uw licht is zo groot en sterk. Wij zouden het niet kunnen dragen. Toen wees de Heere één discipel onder hen uit en gaf hem de brandende lantaarn. 'Zie Ik geef u kracht om mijn licht te zijn,' sprak de Heere, en de man steeg op. En alle discipelen keken in verbazing naar de man die was opgestegen, en zij gaven eer aan de Heere.

5. En de Heere sprak : De lusten des Heeren zijn als slakken. Zij gaan langzaam voort en bereiken langzaam hun doel. Voor zulken is het koninkrijk des Heeren. En de Heere sprak over de lusten van angst en de lusten van het lijden, en daarna sprak hij over de lusten van het spotkleed. En Hij zeide : Laat u dan bekleden met de lusten des Heeren om niet deel te hebben aan de lusten der wereld en de lusten der zonden. En vanuit de hemel daalden stukken vlees, en zij aten allen aan een grote tafel. En zo was dat wat zij aten hemels vlees, en de Heere sprak : Zij die van het hemels vlees eten zullen zeker in het boek des levens staan. En het vlees veranderde hun lichamen, en hun lichamen begonnen licht te geven. 6. En de Heere sprak : De zon en de maan hebben wij niet nodig voor licht, daar de stad des Heeren verlicht wordt door hen van het boek des levens. En de Heere deed vele wonderen en tekenen, en sommigen onder hen werden vol van angst, maar de Heere sprak : Vertrouw op Mij.

7. Zo zal dan het boek des levens spreken over de nieuwe hemel en de nieuwe aarde en hen die daar wonen. En de Heere nam een vuur om dat op de aarde te werpen, en de Heere sprak : Zie Ik maak alle dingen nieuw. En de Heere bouwde een nieuwe stad op aarde, wiens poorten van edelgesteente waren. En een vreemd licht dwaalde over de stad, en de Heere sprak : Dit zijn de zielen die rust zoeken sinds de grondlegging der wereld. Zij die van het boek des levens zijn zullen in de stad toegelaten worden, maar zij die niet opgetekend zijn in het boek zullen buitengeworpen worden. En de Heere zond een tweede vuur, en het licht werd gezuiverd. 8. En de Heere sprak : Nu is de ure gekomen dat er bekend wordt gemaakt wie tot het boek des levens behoren en wie niet. Niemand zal dan doorgang vinden in de stad dan door het boek.

2.

1. En de Heere nam een touw, en in zijn andere hand had Hij een boek genaamd het Eeuwig Evangelie, en de tweede bijbel, en de Heere spande een net uit over de aarde, en sprak : Nu is het de

tijd dat Ik de oogst van de aarde opneem, en zij zullen Mijn Woord horen en verstaan. En er vloog een vogel in de hemelen, en riep in een onverstaanbare taal. 2. En er kwam donder en bliksem van de vogel af, en aldus was de vogel des Heeren. En er waren gezichten in de hemelen, en een vrouw met de kop van een slang en de kop van een leeuw en het hoofd van een mens kwam naar voren, en zij spreidde een wit poeder over de aarde als een plaag van netels. En de aarde werd wederom gezuiverd. En de vrouw sprak : Nu is dan de canon verbroken, het juk dat zo lang op de heiligen heeft gerust. En vele zegels werden geopend, en vele dieren vielen in zee, en de golven waren hoog en woest. En de vrouw sprak weer, terwijl er een gif uit de bek van de slang kwam op de aarde wederom te zuiveren. 3. En de vrouw nam een beker, en sprak : Uit vier bekers des Heeren zullen de heiligen drinken om de Heere zuiver te verstaan, en om hun namen in het boek des levens opgetekend te hebben. En toen zij de eerste beker over de aarde uitgoot was er geschreeuw en daarna een grootse stilte. En vanuit de aarde, van onder de aarde, verscheen er een oranje draak, en zijn macht was groot. En hij brulde tot de heiligen die zich in de stad bevonden, en hij sleurde enkelen van hen uit de stad, en sprak : De nacht van Leviathan is gekomen. Leviathan zal niet sterven. Maar de Heere nam een vuur en verslond daarmee de oranje draak, en er was een gewoon in de hel, in het binnenste der aarde. 4. En de Heere sprak : In Sheool open Ik poorten, en zet Ik gevangenen vrij, want Leviathan, de meester, is overgeleverd aan de poel des vuurs, om te vergaan in hagel en zwavel tot in alle eeuwigheden. Nooit meer zal Leviathan, de meester, de aarde teisteren. Ik heb de aarde en de wereld der zonde tot in al zijn schandelijke lusten zijn meester ontnomen. En na deze woorden gesproken te hebben viel er een harde en zware deur dicht. En geesten vielen uit het paradijs, en de hemelen rolden zich op als boekrollen, terwijl de aarde beefde.

5. En weer sprak de vrouw, en goot de tweede beker over de aarde uit. En deze beker was rood en als het geschreeuw van een vrouw. En er verschenen weer gezichten in de hemelen, en iemand spuwde op de aarde. Toen was er een groot gekrijs zoals er nog nooit was geweest, en zoals er nooit meer zou zijn. En de schepen der aarde begonnen weg te rotten, en de zee moest plaats maken voor het paradijs. En de Heere sprak tot Mammon : Oh, gij koopman, en rijke heer der aarde, uw meester is gevallen, en ook gij zult vallen. Want de Heere heeft het begin en eind van uw tijden vastgesteld, en ziet, gij zult in ketenen en boeien gaan, en de plaats bezoeken die de Heere voor u bestemd heeft, voor dit uur. En twee engelen grepen de Mammon en wierpen hem in de zee die nog over was, en de zee overstroomde het paradijs om tot rivieren te worden. En de Heere sprak tot de zee : Ik zet u vrij. En een slang van reusachtige omvang viel vanuit de hemelen in de zee, en de engelen die in en onder de zee opgesloten waren werden vrijgezet.

6. Toen nam de vrouw de derde beker en de hemelen werden zwart, terwijl ze het gif over de aarde uitgoot. En kort daarop goot ze de vierde beker uit over de aarde, wat was als rood zout. En gezichten en wielen verschenen er in de hemelen, en de geesten der zeeen kwamen tot de hemelen, en al wiens namen stonden opgetekend in het boek des levens vonden toegang. Zij wiens namen niet waren opgetekend werden teruggedreven tot de zeeen der aarde en de zeeen onder de aarde. En de Heere sprak met luide stem : Nu de vier bekers over de aarde zijn uitgegoten, neem de oogst op. En een groot net werd over de aarde uitgespannen, en vele discipelen werden in de hemelen aangenomen.

7. En de Heere sprak weer : Voor dit uur heb ik de kolken des hemels bewaard. En de Heere opende de deuren van hemelse schuren en opslagplaatsen, en een kolkende massa kwam van alle kanten naar de aarde. En de draken der zee krijsten tot de hemelpoorten, maar deze bleven gesloten, want de Heere was met Zijn oordeel gekomen. Ook kwamen er vrouwen vanuit de zeeen en strekten zich uit naar de hemelpoorten, maar voor hen werd niet opengedaan, omdat de Heere met Zijn oordeel gekomen was. En zij droegen een vreemd zegel op hun voorhoofden, en vreemde tekens op hun handen. En een groot gehuil steeg op, maar de Heere opende de deuren niet. En de vrouwen kleedden zich als arme vrouwen en begonnen op de hemelpoorten te kloppen, en sommigen maakten zich op als oude vrouwen, maar de Heere opende voor hen niet. Zo was dan het oordeel

over de rijken en hen die de lusten der wereld aanhingen. En zij begonnen te smeken en te klagen, of de Heere hun namen wilde optekenen in het boek des levens, maar de Heere luisterde naar hen niet. Aldus was de koppigheid des Heeren.

8. En de vrouwen brachten enkele gezalfden op die niet van de Heere waren, maar de Heere verteerde hen door vuur. En enkele van de vrouwen die nog overwaren ontdeden zichzelf van kleding, en trachtten de Heere te verleiden, maar het vuur van de Heere kwam in grote verbolgenheid over hen, en hun ogen smolten in hun kassen weg. En de laatste vrouw die over was was genaamd de koningin der haaien, en zij was als een skelet, en ook werd zij heks genoemd. En zij vroeg de Heere om toegang, en haar macht was zo groot dat zij ware het mogelijk de Heere zou kunnen verslinden, maar door Zijn beker kon zij het niet, en moest zij op afstand blijven. En zelfs de verheerlijkte engelen durfden haar naam niet uit te spreken, en brachten geen oordeel over haar uit. Zij hielden hun mond, terwijl de Heere het boek des levens nam, wat in een zwaard veranderde. En zo had de Heere een gevecht met haar wat duizend dagen en nachten duurde. En na dit gevecht nam de Heere haar op, en wierp haar in de poel des vuurs. En de prometheus, de hades, de tantalus en de atlas moesten hun zielen uitspuwen.

9. En zo zit de Heere op het paard van de morgen, oorlog voerende in heiligheid. En zijn vrouwen volgen Hem, hen die de lusten van het kruis dragen, en de lusten van het ijs en de eenzaamheid. En de Heere voert macht over de heiligen, om hen in de rechte paden van het eeuwig leven te leiden. Maar er zijn vele eeuwigheden, en de Heere heeft vele rechte paden. Zo houdt hij de schapen van de bokken gescheiden, de kippen van de varkens en de runderen van de zwijnen. De Heere kent hen allen, en ziet of hun namen staan opgetekend in het boek des levens. Daarom, wanneer gij de geesten beproefd, beproef hen door het zwaard dat de Heere u gegeven heeft : het boek des levens. Het boek des levens bevat dan alle lusten des Heeren, en de lusten van Jezus Christus die gekruisigd is. Zo worden dan alle lusten van het kruis en van het wiel door het boek des levens en deze vuren beschreven, tot in alle eeuwigheden. Daarom is het : Geloofd zij de Heere, die door Jezus Christus, de gekruisigde, het boek des levens en haar vuren heeft gebracht tot de Zijnen, tot een heilige Jakobsladder tot de hemelen. Ziet dan toe dat gij niet zondige, want de Heere zal Zijn boek zuiveren.

10. En tot mij kwam een vuur en een bliksemschicht met donder, en de Heere sprak : Teken deze dingen op, opdat uw hart gezuiverd zal worden, en gij niet aansprakelijk zult zijn voor de dingen die op de aarde gebeuren. Wees dan rein van alle bloed, en kom hogerop. En ik zag een deur geopend worden waar vanuit licht en bliksem kwam, en een duif verscheen met de verheerlijkte Christus. En ik ging door die deur naar binnen, en voor mij stond een tafel met vlees. En de Heere sprak : Eet, want dit is het vlees der hemelen. En ik at, en de duif des hemels daalde op mij neer. En de Heere sprak : Gij moet veel profeteren, want Ik kom spoedig. En de Heere gaf mij een vlag en een penseel, en het penseel kreeg vleugels en begon te bloeden. En de Heere sprak : Dit dan is het bloed van Christus en het bloed des Geestes. Open uw mond, en uw woorden zullen zuiver zijn. En ik opende mijn mond, maar woorden kwamen niet uit mij. Ik moest schrijven. En het papier waarop ik schreef begon te bloeden, en de Heere sprak : Dit is het bloed van de Heere en Zijn getrouwe profeten.

11. En ik begon op papier te profeteren en schreef de tongen des Heeren op, maar toen nam de Heere het papier en verzegelde het. En de Heere sprak : Het Boek van Bloed zal pas op een later tijdstip geopend worden. Nu dan, spreek er niet over wat ge hebt opgeschreven. En de Heer wierp het bloedende boek in de lucht, en het vloog weg als een vogel. En de Heere sprak tot mij : Zij die in het boek des levens staan hebben eeuwig leven, maar zij die in het boek des bloeds staan hebben toegang tot de eeuwigheden van het kruis. Maar zij die niet opgetekend zijn in het boek des bloeds zullen niet deelhebben aan de lusten van het bloed en het vlees van Christus Jezus. Zij blijven buiten vele poorten, en zullen schade lijden door de vierde dood.

12. En de Heere sprak tot Zijn discipelen over de heilige haat tot de zonde, en de lusten van die haat, ook wel de haat des Heeren genoemd. En de discipelen zaten met de Heere aan een groot meer der hemelen. En grote slangen begonnen vanuit de hoogtes in het grote meer te vallen. Aldus waren de slangen des Heeren de lusten van Zijn haat. En de Heere sprak dat de valse en overmoedige liefde als een vals vuur was, opwekkende eerzucht en machtszucht als de lusten der wereld. Deze kwamen om de mens te binden. En toen sprak de Heere over de hogere liefdes en de lusten daarvan, die allen des Heeren waren. En ziet, deze lusten stonden beschreven in het boek des bloeds. En de Heere opende een put in de hemelen waarin vreemd gedierte krioelde. En de Heere noemde het gedierte : het zaad van de lusten des Heeren. En een donderslag kwam om de put weer te verzegelen. En de Heere sprak over de leeuw die zegels verbrak, en deze leeuw was als van ijzer. En de Heere zei dat deze leeuw het zwaard van Mozes droeg. Ook droeg de leeuw geschiedenisboeken, en een mes waarmee het tijden kon ziften en kon lossnijden. Aldus waren de tongen des Heeren. En de leeuw werd woest voor het aangezicht des Heeren, en de leeuw sprak : Nu zijn de dagen gekomen dat de lusten van het wilde des Heeren zullen gaan spreken en tot de discipelen gaan komen. En de discipelen werden met vreemde tongen en lusten vervuld, alsof ze van verborgen bomen van het paradijs hadden gegeten.

13. En de Heere leidde hen tot de boom des levens en de boom des bloeds, en zij aten van vreemde vruchten des Heeren en van vreemd vlees. En de discipelen werden door de Heere op de leeuw geholpen, en de leeuw bracht hen tot de dieptes des hemels. En de Heere sprak : Nu is het de tijd dat Ik het Woord geheel zal transformeren, en ze zal onfeilbaar zijn. En de onfeilbaarheid des Heeren daalde als een griffioen en een basilisk tot hen, en zij beiden spuwden gif om de discipelen te reinigen. En toen de basilisk, de vliegende slang, sprak vielen de discipelen allen op hun aangezicht vanwege het licht. En een vrouw kwam naar voren, die een vrouw des Heeren was, en de basilisk begon om haar lichaam te kronkelen. En de vrouw klapte in haar handen en riep de harem des Heeren naar voren.

3.

1. En hun namen waren : Atise, Atile, Oduet, Oluanda, Olualla, Olia, Olius, Olome, Salome, Salomme, Salomia, Suluet, Sulia, Sulua, Suande, Suanda, Salit, Saspesse, Luanda, Luondet, Luorg, Luom, Luonde, Luadaas, Luonet, Lirka, Lirket, Lianda, Lames, Lamende, Metile, Mektil, Mektinde, Rames, Ramotze, Mantil, Makil, Maket, Matanda, Masda, Magda, Mature, Manure, Madure, Madureki, Marzette, Miandel, Mikate, Mistesse, Miktel, Mektel, Makate, Makende, Miktal, Mektal, Mechzis, Mechzinde, Zindoret, Zindorette, Dorotel, Dorotelle, Mimikta, Miaktin, Miakzin, Miktlande, Miktande, Miktandil, Mikzens, Mikzense, Mischzensche, Mischzens, Michsmanda, Michsmandi`è, Michsmandia, Klausile, Klausandria, Klasandale, Sandale, Sandilia, Sandalile, Sandile, Sammologia, Sammoture, Sammotinda, Sammoschlesdelle, Sammoschlesdellia, Sammodintille, Sammolotzia, Sammodestile, Destile, Destinde, Desramia, Desmantile, Dekshantia, Dekshinde, Deshinde, Deshindeline, Deshindelinia, Deshindette, Deshindomen, Deshindomia, Deshindolite, Dolite, Dolitia, Dolinia, Dohelemandia, Helelia, Ophelia, Ophantes, Opzonne, Zonnia, Zonettia, Zonespel, Zoneschpelle, Schespelle, Schaspinia, Schaspijne, Pijne, Oelette, Oelettia, Opmesia, Opmesis, Opmeschia, Opschijne, Opschessia, Opschesseline, Opschesselinde, Opkaumia, Kakaumia, Kakaumet, Kaukeine, Kaukinda, Kakinda, Kapkeine, Kapkeinet, Kaphazia, Hazia, Heschesse, Opmeine, Opkennia, Kikeinia, Kikidinne, Kikmintes, Kikmintesch, Kikmania, Kikmadine, Kikmolio, Molonde, Mokschmonde, Mokschmasalmia, Salmia, Sascheine, Sascha, Saschanet, Saschanel, Saschin, Saschinne, Sirkit, Sirkitte, Deschminnia, Deschkoket, Kokettia, Kokscheine, Korket, Korhettia, Ikschminne, Ikschmin, Surnette, Ikschmelle, Ikschminnia, Opdeizen, Ekschmelle, Ekschminelle, Ekschga, Omot, Akdaas, en Ekschel.

2. Aldus was de eerste harem des Heeren. En zij beelden de lusten van het kruis en het ijs uit. Sommigen dan hadden de huiden van slangen, en anderen hadden de huiden van panters. Toen

kwam de tweede harem des Heeren naar voren, en zij namen de griffioen mee naar een kamer. En zij droegen de namen van de bloedlijnen des Heeren : Mezo, Meza, Karu, Jettes, Jetta, Jasit, Jabat, Janbi, Janbil, Jatus, Jaspi, Kali, en Balmi. En ook droegen zij de namen van de bloedlijnen van Jezus Christus : Mizenti, Miammi, Midezus, Mitesta, Mizanzaad, Mizandraat, Mizakout, Zakout, Mazanti, Merenti, Mispul, Mispuls, Mispulse, Mallakki, Marama, Makout, Makonti, Makoot, Makan, Makandra, Matuchta, Mazucha, Mazandaut, Mazandeim, Makrinda, Makrimda, Matuzdel, Matuzel, Matongo, Matanga, Mandrel, Mereksha, Merekshinda, Miriks, Mirinda, Mirkhin, Hinnik, Hispel, Hispanelhout, Misponzo, Mistrandes, Mistrandanda, Mistrandamel, Damelissen, Damelissen, Damikma, Damiktma, Daheizel, Daheimel, Dakinda, Darikma, Herrik, Herikschel, Hatochtza, Hatoch, Hokel, Hokhahunaut, Hamin, Hamikma, Haziksma, Harrik, Hartik, Harengel, Fahunaut, Farinhaut, Haut, Hautschmu, Hauter, Hauthum, Humzasel, Humsanaut, Sanei, Saneizel, Haspinzen, Haschpinzel, Heksel, Hinschel, Hamsma, Hamschma, Harikschel, Hazinten, Hazintia, Hazintischa, Tischazen, Tischamin, Tischaminne, Tischazelschel, Harom, Harok, Huzammen, Haschen, Hesmint, Heschmint, Kozel, Kotet, Komen, Kiran, Kirandet, Kakuimen, Katinda, Karin, Kaschmin, Kaschinda, Kurmet, Karelschen, Kirschma, Kuzammel, Kutondet, Kokeimen, Kakandel, Karet, Eeftrauna, Eeftamit, Eefschenzel, Eefzamit, Eefzamiten, Kartiten, Kartenschen, Kirschtenzen, Karschmenkel, Karschmonkel, Karschmocht, Karschmori, Karschmorianten, Korschmotten, en Orchsmoten.

3. Tevens droegen zij de namen van de bloedlijnen van de Heilige Geest : Kupheinen, Fatau, en Furuchheim. De bloedlijnen van Jozef : Sorit, Elschmolen, Milsha, Milisik, Militen, Mikonda. De bloedlijnen van Ismael : Smurtaschen, Fahnhaut, Kapitel, Trois, Troisen, Toizamur, Toizametten, Fihanel, Finanel, Fadinden, Fates, Fatelhaut, Fazelsongen, Fazeldeden, Faduhenk, Faduschprong, Fadusprongel, Spronhel, Heltaschen, Fadeet, Fadeetma, Fadeetman, Fapandan, Fapandan, Fadessel, Fadong, Arelmoer, Arutmur, Arusmur, Arusmir, Arutmirre, Mirretendens, Mirretendasse, Mirretendehahassen, Kakassen, Kakatel, Kahipmin, Hipminne, Hapminne, Haphone, Haphuhone, Kurongel, Kadipma, Kakous, Kasip, Kasipppe, Katudonhippe, Katudonschmesse, Karschmankel, Kashmocht, Kashtoch, Karschenkel, Kareschit, Kareschitze, Kareschitmedanzong, Kareschitmedazen, Kareschmitmedonzo, Maton, Matonge, Makinda, Makhengels, Makhisten, Makhozo, Mashen, Mashengstel, Mashinten, Maschimmel, Maschimmelsch, Mirsch, Mirsch'hengst, Mirschdraggel, Mirschdraggelsons, Mirschdraggaheim, Mirschdraggahaum, Gahaum, Gahaumda, Grahaumdra, Herschhenk, Hersch'henkel, Herkinscha, Herkinsledde, Herkinsladde, Hachtong, Hachtongstel, Hachtongstelga, Gashengstel, Panaut, Patongel, Patong, Machtong, Machteld, Karam, Kahengstel, Fichtfanaut, Fichthengstel, Hebzensia, Hebzonsia, Hobstonel, Hobstanel, Hobstadicha, Hobstadagia, Erhipstinel, Erhipstinzel, Stinzelscha, Ahabstaut, Kohabstaut, Kahabstout, Imschel, Imsterhicht, Imsterhichtel, Imsterhichtelt, Himstahitzel, Himstahatzel, Karelsma, Karelsmachen, Matazen, Matonzen, Mikatokel, Kikatohikken, Mikatohitsen, Drakalia, Drakendia, Draheksensmul, Draheksenschmul, Focht, Vochtahinzen, Hiket, Fikahinkel, Fikadonet, Fikakarelsen, Fikadomulsen, Domulsen, Domulsenet, Semeten, Semetena, Nataka, Natika, Nadrauma, Nadramsel, Nadramselscha, Nadramsalhitten, Fikhinzen, Fikhanizen, Fikhuten, Fikhoeten, Dramit, Dramtanzen, Tamulschoe, Tamulschoezen, Futal, Futalscha, Futaldramitten, Dramissen, Dramanza, Dramanzamit, Dramelhessen, Dramelfakonen, Tumelfakonen, Tumelfadraunonen, Tumelfaudranieten, Expel, Expelzen, Expelschen, Facht, Farinfacht, Fachtfassen, Fachtpassen, Fachtplassen, Plassenscha, Scha, Schassen, Maschpunza, Maschpunzazout, Maschpunzadreinetten, Pakieren, Pakandiene, Dienastinzen, Dinastetzen.

4. En zo had de Heere nog achtendertig andere harems die de namen van zijn geschiedenissen droegen, en dus in totaal veertig harems. En zij droegen vreemde en uitheemse namen die de Heere sinds de grondlegging der wereld verborgen had gehouden. En de Heere werd als een gevleugelde zon.

5. En een wezen genaamd Sta kwam naar voren, en zie, zij was als een python, maar zij had armen

en benen. En zij nam de gevleugelde zon in haar armen, en zij begon te stralen. En zij begon de discipelen uit te leggen over de principes van behoudenis, en de discipelen raakten verschrikt, en vroegen : Maar wie zal dan nog behouden worden ? En Sta legde uit over de vele eeuwigheden, met allemaal hun eigen voorwaardes. En zie, deze waren als de lusten des Heeren en als zijn wapenen. En Sta sprak over het grote Toronto als de hoer die aan vele tafelen zit, en zij sprak over die lusten als over de lusten der farizeeers en de lusten der wereld. En Sta sprak over de oordelen die de Heere zou uitwerpen over de pinkstergemeente. En zij sprak over de pinkstergemeente als een bron waaruit reizigers konden drinken, maar als ze te lang bij die bron zouden blijven, dan zouden vreemde wezens opkomen om hen te grijpen en hen die bron te doen laten verdrinken. En Sta gaf de discipelen rode gescheurde klederen die zij konden dragen, en zij leidde hen door een paarlen poort. Vanuit hier konden ze de geschiedenissen zien, maar de geschiedenissen begonnen voor hun hoofden te draaien en te veranderen. En Sta nam een zwaard en wierp het in de bron der geschiedenis, en zie, het werd als een bron van bloed. Ook de rivieren van het paradijs veranderden langzaam in bloed. Aldus was het bloed van Jezus Christus, de gekruisigde.

6. En in het paradijs kwamen de discipelen tot verborgen kruizen, en er waren verborgen bronnen van bloed. En Sta sprak met hen over de geheimenissen van de doornenkroon. En de doornenkroon was als een brandend wiel in de hemelen boven het paradijs, als een klok, en er woonden vrouwen in die zongen als vogels. En zij brachten vele wonden aan, en openden vele bloedbronnen, maar ook hadden zij de macht de bloedbronnen te verzegelen. Toen sprak Sta met de discipelen over de lusten der armoe, en de lusten van de haat des Heeren. En Sta sprak : Er is alleen overwinning door het kruis des Heeren en Zijn ijs, want hierdoor worden Zijn lusten voortgebracht en Zijn wapenen. Weest daarom soldaten des kruizes en strijdt tegen de geesten die door de doornenkroon u aanvallen om Zijnentwille, want de doornenkroon is de enige die visioenen schenkt. En zij sprak over een diep geheimenis des Heeren. En ziet, vogels die op de doornenkroon zaten begonnen hen te bespotten om hun rode gescheurde klederen, en wonden begonnen op hun huid te verschijnen. En Sta sprak : Ziet, gij dan draagt de wonden des Heeren, en de lusten van Zijn spotkleed. Weest als soldaten van het kruis, geeft uw leven voor elkaar, opdat gij diepe genezing vinde.

7. En Sta zei dat hoewel ze nu in de hemel en het eeuwig leven, de reis door de dood en door de hel, als het zuiverende vuur des geestes nog niet voorbij was. En Sta liet een sieraad zien van de dood van Christus, genaamd de grote Krurg. En zie het was als de harem van de doornenkroon, en hun namen waren : Spimas, Spassam, Spussum, Spolam, Spolus, Spulus, Spulum, Spukkus, Flijm, Flaim, Fluis, Fluim, Spijm, Spuim, Schuim, Korres, Zettus-B, Kahel, Korg, Korgel, Kaslam, Kwadret, Kabuls, Kabulsch, Horrijn, Jakis, Zette, Maaslim, Tas-Lamen, Nikneit, Narit, Tzartvongen, Tzartvingen, Vesnit, Vakin, Rakin. En toen liet Sta een sieraad zien van de hellevaart van Christus, genaamd de Prosmon. En het sieraad was zeer krachtig, en was de tweede harem van de doornenkroon. En hun namen waren : Didomet, Kurgras, Kurgbosse, Kurgtom, Smalnes, Kurgdomet, Spaakdom, Domekals, Kalshut, Kamel, Tonije, Ergturg, Turgdom, Turgfisse, Fissekodom, Heidom, Heidem, Hergsiti, Hergheidom, Keidonne, Keidos, Keislert.

8. En de derde harem van de doornenkroon was genaamd de Grote Jaganta, en zij was het sieraad dat de ogen kon openen en visioenen en dromen kon geven. En hun namen waren : Fanir, Fassa, Fessa, Fissa, Jiskas, Jiskitte, Jiskidde, Jiskide, Julof, Kaker, Kamit, Kande, Kandij, Kandije, IJe, Jamba, Jasbo, Dekhelt, Daslo, Buslos, Boslus, Baake, Spoeme, Propoppe, Pidis, Pide, Kirch, Paake, Botte, Berhim, Parhas, Poos, Polk, Plaak, Poermoes, Proxmi, Pirtis, Pirklille, Hochshelt, Pookhelt, Pamix, Pirkmin, Pirkminne, Porklos, Porklosse, Padissa, Padamin, Podosluul, Kurtlit, Kerlenke, Kershwinne, Kamin, Kaminne, Kierklin, Kiswin, Kurlenze, Koslau, Kanik, Kerlentes, Kokwonen, Kokwau, Kokesses, Irksdwakei, Dirfwinne, Dirfwrum, Dirfwinnesse, Dirfwenkes, Dirfwentes, Daakschwin, Daakschwinne, Kirkmin, Kontau, Korkwanne, Korkwanin, Koflo, Kotlo, Korschwon, Korschlondo, Kortenu, Kortedane, Kortedame, Mirkwin, Deklos, Karhut, Karhutdaanschwimme, Miktes, Mikteschwinne, Korschkanau, Kwanut, Borschlon, Borschlonne, Buchtes, Buchtinne,

Birisch, Bizanto, Birschwin, Bochteld, Baschwesse. En zij hadden grote macht, ook tot het sluiten van ogen en het wegnemen der gaven van visioenen, dromen en andere profetische gaven van het oog.

Het Boek des Bloeds

1.

1. Dank aan Jezus, de Eeuwige, die ons de duif en de ekster heeft gezonden. Hij heeft het eeuwig evangelie ontzegeld, de zegels verbrekende aan het kruis. Dank aan Jezus, de Zoon, die door de psalmen tot ons heeft gesproken : Welzalig de man die niet wandelt in de raad der goddelozen, die niet staat op de weg der zondaars, nog zit in de kring der spotters. Hij die gesproken heeft : maar aan des Heeren wet zijn welgevallen heeft, en diens wet overpeinst bij dag en bij nacht. Hij die gezegd heeft : Ik ben de Wet. Hij die gezegd heeft : Want hij is als een boom, geplant aan waterstromen, die zijn vrucht geeft op Zijn tijd, welks loof niet verwelkt ; al wat hij onderneemt gelukt. Hij die heeft gesproken is dichterbij gekomen, totdat de morgenster oprijst in uw harten, en gij de woorden der profetie als een lamp zult volgen op een nieuw pad.

2. Ik ben de Wet, heeft de Heere gezegd, een Wet niet gemaakt door mensenharten, maar stromende vanuit de duif en de ekster. De Heere dan heeft gesproken zoete woorden van liefde, maar ook woorden van toorn, omdat de Heere uw God het kwade haat. Zo heeft Hij gesproken, en Zijn woord gestalte gegeven. Ja, tot volle wasdom bracht Hij Zijn Woord, en door Christus verbrak Hij de duisternis, die is de Mammon.

3. Want de materie heeft u het Woord niet geopenbaard, maar gesloten gehouden, en gesluierd. Maar de Heilige Geest heeft door de Eeuwige gesproken, en de schellen van uw ogen laten vallen. Laten zij dan die naderbij zijn gekomen Hem vrezen, want de Heere Heere is een verterend vuur. De Heere dan opene uw harten, opdat gij het woord zal verstaan. Prijst dan Jezus, de Eeuwige, die de ekster heeft gezonden, tezamen met de duif. En deze twee zijn als een zuiverend verbond. En de duif is dan wel van het oude, maar de ekster, die van het nieuwe is, heeft de duif gezuiverd, tot een eeuwig en heilig verbond.

4. De Heere Heere heeft tot u gesproken door de psalmen, als stromend licht, spoedig ontwakende in uw harten, waar gij de morgenster zult ontvangen, het morgenrood en het avondrood. Zo zal dan de werker niet tevergeefs hebben gewerkt, en de lijdende niet tevergeefs hebben geleden, maar alles zal ontvouwd worden in het wonderlijke licht dat de Heere zal brengen. Daarom : brengt heil tot uw God, opent uw oren, en spreekt met Hem, want Hij is degene die spreekt. Ook is Hij de luisterende en Hij die gebeden verhoort. Ziet dan, Hij laat Zich verbidden. De Heere heeft u zo een machtig wapen gegeven : het gebed, om met Hem te regeren. Laat daarom niemand zulk een gave misbruiken, want de toorn des Heere is snel.

5. Zo staat gij dan dag aan dag voor de oordeelstroon des Heeren om rekenschap af te leggen van uw woorden en daden. De Heere zal naar u luisteren wanneer gij spreekt, maar wanneer gij zonde in uw hart draagt, dan is elk woord de Heere een gruwel. Ja, zulke lieden zal de Heere voorzeker uitspuwen, en Hij zal spreken : Ik heb hen niet gestuurd. Vreselijk zal voor hen de dag zijn waarop de Heere wederkere.

6. Zo heeft dan David gesproken : Oh Heere, hoe talrijk zijn mijn tegenstanders ; velen staan tegen mij op ; velen zeggen van mij : Hij vindt geen hulp bij God. Maar Gij, Heere, zijt een schild dat mij dekt, mijn eer, en die mijn hoofd opheft. Als ik luide roep tot de Heere, antwoordt Hij mij van Zijn

Heilige Berg. Ik legde mij neder en sliep ; ik ontwaakte, want de heere schraagt mij. Ik vrees niet voor tienduizenden van mijn volk, die zich rondom tegen mij stellen. Sta op, Heere, verlos mij, mijn God. Ja, gij hebt al mijn vijanden op de kaak geslagen, en de tanden der goddelozen verbrijzeld. De verlossing is van de Heere, uw zegen zij over uw volk.

7. Heere mijn God, bij u schuil ik, verlos mij van al mijn vervolgers en red mij, opdat hij niet als een leeuw mij verscheure, wegslepe zodat niemand redt. Sta op Heere, in uw toorn, verhef u tegen de woede van hen die mij benauwen. Waak op tot mijn hulp. Hij regent op de goddelozen vurige kolen en zwavel, schroeiende wind is het deel van hun beker. Help toch, Heere, want er zijn geen vromen meer ; ja de getrouwen onder de mensenkinderen zijn schaars. Zij spreken valsheden onder elkaar, dubbelhartig met gladde lippen. De Heere verdelge alle gladde lippen en elke grootsprekende tong ; hen die zeggen : Met onze tong zijn wij sterk ; onze lippen zijn met ons, wie is heer over ons ? Ik prijs de Heere die mij raad heeft gegeven, zelfs bij nacht onderwijzen mij mijn nieren. Ik stel mij de Heere bestendig voor ogen ; omdat Hij aan mijn rechterhand staat, wankel ik niet. Daarom verheugt zich mijn hart en juicht mijn ziel, zelfs mijn vlees zal in veiligheid wonen. Gods weg is volmaakt ; des Heeren woord is zuiver. Hij is een schild voor allen die bij Hem schuilen. Want wie is God behalve onze Heere ? Wie is een rots buiten onze God ? De God die mij met kracht omgordt, en mijn weg effen maakt. De wet des Heeren is volmaakt, zij verkwikt de ziel. Het gebod des heeren is louter. Het verlicht de ogen. Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis. Ik vrees geen kwaad, want gij zijt bij mij ; uw stok en uw staf die vertroosten mij. Gij richt voor mij een dis aan voor de ogen van wie mij benauwen. Des Heeren is de aarde en haar volheid. Ja, op stromen heeft hij haar gevestigd, op pilaren van vuur. Wie mag de berg des Heeren beklimmen ? Hij die een rein hart heeft.

8. Zo spreekt dan David nog steeds tot Zijn Heere, en de Heere spreekt tot Hem. Zo spreekt hij nog steeds vanuit de wolk der getuigen, voortgeleid als een lichtende wolk door de Heere, verlichtende de harten van velen.

9. Diezelfde David heeft ook gesproken : Bij U, Heere, schuil ik, laat mij nimmer beschaamd staan. Doe mij ontkomen door uw gerechtigheid. Wees mij tot een beschuttende rots. Gij zult mij trekken uit het net dat men voor mij had verborgen, want Gij zijt mijn veste. In uw handen beveel ik mijn geest. Twist, Heere, tegen wie met mij twisten, bestrijd wie mij bestrijden. Grijp schild en rondas, sta op, mij ter hulpe. Zwaai speer en strijdbijl tegen mijn vervolgers, zeg tot mijn ziel : Ik ben uw Verlosser. Een rivier, haar stromen verheugen de stad Gods. God is in haar midden. Zij zal niet wankelen. God zal haar helpen bij het aanbreken van de morgen. Red mij oh Heere van de boze mensen, bewaar mij voor de mannen van het geweld, die boze dingen in hun hart beramen, de ganse dag strijd verwekken. Zij hebben hun tong gescherpt als een slang. Addervergif is onder hun lippen. Behoed mij, oh Heere, voor de handen der goddelozen, bewaar mij voor de mannen van het geweld, die zich voornemen mij de voet te lichten. Hovaardigen verborgen voor mij een strik met koorden. Zij spanden een net langs het pad. Hij doe hen vallen in het vuur, in kuilen, zodat zij niet weder opstaan. Geprezen zij de Heere, mijn Rots, die mijn vingers oefent voor de strijd. Mijn goedertierenheid en vesting, mijn schild, en verlossing. Gij zijt mijn vertrouwen.

10. En zo spreekt David nog steeds vanuit de lichtende wolk die het volk leidt : Heere, mijn God, mijn burcht, mijn vaste woning en Mijn licht. Leid mij, en bestuur mij, want gij zijt de Wet, gij zijt het zoete en de toorn. Vurige kolen zijn in uw hart vanwaar gij spreekt, om goddelozen te verbrijzelen, en in het dodenrijk om te brengen. Gij doorstoot de hoogmoedige, en haalt neer hen die valsheid prediken. Oh, Heere, eeuwige rots, doe mij recht, laat uw vijanden beschaamd staan. Ik haat hen die U haten. Ik heb lief hen die U liefhebben.

11. Jezus, U bent de Eeuwige Zoon, sprekende in het licht. Wanneer gij spreekt sluit de duisternis haar deuren, wanneer gij predikt verdrijft gij haar. U zond uw Geest, de Eeuwige om harten te

verlichten, om tot hen te brengen het morgenrood en het avondrood. U zond uw duif en ekster, om de morgenster op te laten komen in onze harten, sprekende van een Eeuwig Woord. U bent de eeuwige, u bent gekomen.

12. Heere, leidt uw volk tot de armoe, laat haar niet ten verderfe gaan door de welvaart. Heere, ontmasker hen in uw volk die de Mammon volgen. Oh Heere, u heeft de heilige armoe tot ons gezonden om te getuigen van een hemelse rijkdom. Dit is de rijkdom van uw Woord. Heere, u heeft ons gereinigd door Uw bloed. Verbreekt dan ook de Mammon door uw bloed. Ja, door het kruis is de Mammon verslagen, en door het kruis hebt gij de grote Jom geveld, en gij hebt ons geleid tot de lokogamen, de sieraden van het lijden. Gij hebt ons rijkelijk bekleed.

13. En ik zag een deur van licht zich openen, en een duif en een ekster vlogen tot de Heere, en zetten zichzelf op zijn arm, en later op zijn schouders, en de Heere sprak woorden van donder, en zeide : Nu is het de tijd dat de zegels van het Eeuwig Evangelie worden verwijderd. En ik zag een grote engel komen die de zegels verwijderde, honderdvier in aantal, en hij wierp hen in de zee van bloed. En de engel sprak met een donderende stem, en ik kon het niet verstaan. Toen sprak de Heere : Prijst dan Jezus, de morgenster die in uw harten opkomt, want het Eeuwig Evangelie is naderbij gekomen. En ik zag een grote schare engelen die voor de voeten van Jezus neervielen, en zij aanbaden Hem. En ik zag een grote engel als een standbeeld, en deze engel was groter dan elke engel die ik ooit had gezien. En hij droeg een boek. Toen zag ik de ekster die opkwam vanaf de schouder des Heeren, vloog naar de engel toe en pikte het boek uit zijn armen om het tot de Heere te brengen. Toen opende de duif het boek, en de Heere sprak : Geeft nu eer aan Jezus, want de Grote Jom is gevallen, zij en haar tienduizenden. En ik zag een gestalte van bloed uit de hemel vallen, en zij stortte in de zee. En de Heere sprak : Weent oh gij aarde, want de Grote Jom is op u gevallen, en zij weet dat zij weinig tijd heeft. Weent dan, gij zee, want haar tienduizenden zullen haastig zoeken om te verslinden. En ik zag Rafael en Michael komen, en zij droegen Uriel tot de Heere. En ik zag grote scharen Jezus danken, en Jezus sprak : Dit is het moment waarop ik Mijn Eeuwige Geest rijkelijk uitstort. En een grote ekster kwam over de massa, en bracht de massa in beroering. En nieuwe tongen vielen op de scharen en zij profeteerden van grote dingen.

14. En toen begon Jezus te prediken, en zeide : Het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. En de ekster kwam op zijn schouder zitten, en daarna de duif, en Jezus deed grote wonderen. En vanuit het bloed der zee kwamen de martelaren voort, en zij stonden rein voor hun God. En de grote ekster leidde hen des daags naar de Eeuwige Stad, en de grote duif des nachts, daar zij lichtende verschijningen waren. Dank dan de Heere die David wederom tot u gezonden heeft, dank dan Jezus, want de grote stad is dichterbij gekomen. En de Heere zal zijn engelen zenden om u binnen te halen, en de Heere zal uw licht zijn. De Heere zal zijn Woord stand doen houden en tot gestalte brengen, als een schuilplaats waar gij voor eeuwig zult wonen. Zo is dan Jezus het licht van hen die in Hem geloven en Hem aanroepen. Ook zult gij Maria aanschouwen in al haar heerlijkheid, en zullen de poorten der engelen geopend worden. Richt u daarom op het bloed van Christus dat u heeft vrijgekocht, wetende dat dit kostbaar bloed ook uw geweten en verstand zal wassen en zal heiligen voor de Heere. De Heere zal zo een nieuw en heilig priesterschap oprichten. U bent dan naderbij gekomen tot het altaar van David, waar de Heere de vijand heeft geslacht. Weet dan dat gij niet alleen door het bloed van Christus word gewassen, maar meer nog door het bloed van de vijand, want zij die de Heere waarlijk liefhebben strijden voor Hem. Zo zult gij dan rein en heilig voor de Heere staan. En de Heere zal tot u zeggen : Gaat dan in, gij getrouwe slaaf, want gij hebt wel gehandeld. Maar tot hen die hun zwaarden rein hebben gehouden van bloed zal de Heere zeggen : Weest vervloekt, gij nietsnuttige lieden, want gij hebt de wet veracht, welke tot uw leven was. Nu dan, gaat heen, want gij zijt buitengeworpen. En de Heere zal tot hen zeggen : In het vuur zal alles gewassen worden, en door het vuur zal ik op zoek gaan naar een tweede oogst, en Ik zal oogsten hebben tot in alle eeuwigheden. Zorg dus dat gij daaraan deel hebt. En zo zal de Heere een bron zijn van liefde en zuivering tot in alle eeuwigheden, waarin velen tot verlichting zullen komen. En de

Heere zal David wederom oprichten, en hem aanstellen tot een licht. En David zal het volk onderrichten in de krijgskunsten des Heeren, en hij zal de tempel herbouwen. En zij die de naam van David dragen zullen zalig zijn. En zo is dan David een machtig geheimenis van de kracht van Christus. En David zal zijn als de zwarte panter, kennende en spelende de verborgen liederen des Heeren. En zijn harp zal gerechtigheid brengen, en zijn fluit liefde. Ook zullen zijn harems door tamboerijnen zachtmoedigheid en tederheid brengen, en dit leren aan het volk. Want het is een kunst met de Heere te zijn, en een kunst met hem te regeren.

15. En ik zag een grote ekster en een grote duif op de schouders van David zitten, nadat een deur van licht zich had geopend, en ik zag David grote wonderen doen. En David werd genoemd : 'slachter van goddelozen', en 'rechtvaardige burcht'.

2.

1. En ik zag grote mannen Gods naar voren komen, zoals Mozes, Simson, en Salomo, en zij kregen allemaal een duif en een ekster op hun schouders, en dit was als het nieuwe en eeuwige teken des Heeren waarmee Hij hen verzegelde, en een raaf leidde hen weg. En Mozes werd geplaatst om te regeren over de hel, en Simson werd aangesteld als de heerser van het dodenrijk. Salomo dan werd aangesteld over de schatkamers des Heeren. Ook zag ik Noach naar voren komen, en een nieuwe ark werd gebouwd.

Het Boek van de Heilige Voetspijkers

1. Het geheim van de profeten ligt in de doornenkroon, zij die visioenen geeft en dromen. Laten de profeten vol zijn met de lusten des Heeren, opdat zij aan de lusten der wereld ontkomen. Laten zij de Geesten des Heeren aanhangen, opdat zij de vreemde vrouwen kunnen ontvluchten. Zo heeft dan een iedere profeet een hemelse harem om zichzelf rein en onbevlekt te houden van de vrouwen der wereld. Want vele verleidingen zullen op de profeten worden afgezonden, en vele geesten van valsheid. Daarom, oh profeet, trekt u het Lot des Heeren aan, die gekruisigd werd, doorboort in voeten en handen. Draagt daarom ook de spijkers diep binnenin u als het zegel van uw verlossing. Want allen die in Christus zijn, zijn met Hem medekruisigd, en zij zondigen niet, daar zij door hetgeen zij geleden hebben aan de zonde onttrokken zijn. Maar velen die zeggen met Christus te lijden, lijden als een Petrus en een Judas. Zij verloochenen de Heere in Zijn lijden, en zij verraden Hem. Zij dan die met de Heere lijden zijn aan handen en voeten gekruisigd en dragen de spijkers van Zijn lijden diep binnenin. Ja, zij hebben zich door de spijkers laten reinigen in de dieptes van hun geest. Nu dan, de spijker die Zijn voeten doorboorde draagt een diep geheimenis, want deze spijker bracht Hem tot het dodenrijk en het rijk van de hel. En zo is de spijker die Zijn voeten doorboorde een pad door de onderwereld, een pad dat ook gij behoort te gaan. Zij dan die deze spijker niet in hun voeten dragen zijn geen christenen, daar zij niet het pad des Heeren volgen. Zij worden gegrepen door de wereld en haar lusten. Maar zij die de spijker dragen hebben de lusten des Heeren, en zij zijn daardoor aan de zonde onttrokken.

2. Daarom zijn hen die waarlijk in Christus zijn ook het pad door de dood en de hel gegaan, en zijn zij door de spijker medegekruisigd diep in hun geest. En door deze spijker hebben zij een wapen tegen de lust der wereld, en zijn zij mede-soldaten met Christus.

3. Zo is dan de heilige voetspijker de sleutel van het Grote Pasen, van het dodenrijk en van de hel. Deze spijker is de sleutel van het Pad van Christus, en zonder deze sleutel kunt gij niet tot de Heere komen. En zij die deze spijker dragen kunnen het pad van de wereld niet begaan, en worden daarom veelal bespot door de geesten der wereld, maar zij dragen de lusten des Heeren diep binnenin, en zij kennen Zijn vrede. Zij hebben een onoverwinnelijk wapen waarmee zij de geesten der wereld fokken, en aan het einde der tijden zullen zij deze geesten doorsteken zoals zij doorstoken waren.

Zo zult gij het lijden aanvaarden als een middel om door de spijker tot Christus te komen, en gij zult geen van deze wapenen voor hun tijd gebruiken, want daarmee zult gij de Christus verliezen. Maar velen hebben overmoedig hun wapenen genomen om zo het lijden des Heeren te verachten. En de Heere zal hen in de eindtijd nemen om hen op Zijn grote wagen te zetten, en zij zullen tot een schande zijn. De Heere zal hen vernederen door hen in tijden van dorheid en kaalheid te brengen, en van de geesten der wereld zal de Heere de ogen uitrukken. Zo zal het sieraad der profeten velen die door de wereld vernederd waren tot eer strekken.

4. Aanbidt daarom de spijker, in plaats van allerlei vaagheden. De Heere wil geprezen worden in Zijn lijden, en door uw allerheiligste persoonlijke deelname. De Heere zal de lippen slaan van hen die Hem op een afstand blijven prijzen. Zij die de Heilige voetspijker waarmede Hij gekruisigd was, aanbidden zoals zij het kruis aanbidden en Zijn doornenkroon, zij hebben Hem gevonden, en zullen met Hem zijn. Maar de Heere zal de vuile harten slaan.

5. Zo hebt gij in de voetspijker een sleutel om tot Hem te komen, en om Eén met Hem te zijn. Volgt Hem dan in al Zijn voetstappen, en print Zijn geboden door de spijker in uw gedachtes, opdat gij ze voor eeuwig zult bewaren. Ja, de voorwerpen des kruises zijn voor eeuwig, en zij dienen geprezen te worden, opdat gij ze in uw allerheiligste deelname kunt gebruiken. Want weet gij niet dat door deel te hebben aan het kruis, gij ook deel zult hebben aan de wapenen des kruises ? Maar wekt hen dan niet voortijdig op, opdat zij zich niet tegen u zullen keren.

6. Maar er zijn enkelen onder u die de gemeente van de eenvoudige toewijding aan de spijker willen afleiden. Zij hebben de paden der farizeeers aangelegd. Maar gij geheel anders : Luistert niet naar zulke lieden die niet over de spijker prediken, want hun paden leiden tot dood en duisternis. Laat u dan ook niet door vrienden, kennissen, ouders of kinderen afhouden van de wegen des Heeren. Ook al waren zij uw broeders en zusters, zulken zijn niets anders dan wonden. Toch draagt gij zulke wonden getrouw, en legt hen voor aan de Heere. Door uw toewijding aan de Heere en Zijn spijker, zult gij die heilig zijt, het pad van ijs begaan, daar dit het pad des Heeren is. De Heere rekent niet met familie, maar met hen die Zijn geboden onderhouden. Zulke ouders en zulke kinderen zijn goud waard, maar de rest zal vergaan. Kleeft daarom niet vast aan hen die de Wil des Heeren niet doen, of aan hen die zeggen de Wil des Heeren te doen, maar de paden der farizeeers bewandelen. Volgt ook geen profeten die voorspoed aanhangen, want zij zijn geen profeten, maar dieven. Volg de paden der profeten over en langs de paden van de armoe. Want ziet, de armoe is uw hemelse harem die u afhoudt van de begeertes der mensen. De begeertes der mensen leiden tot verderf en het afsluiten van de zintuigen. Zij hebben hun genot in niets en in schaamteloze gevoelloosheid. Zij zullen nog meer gevoel verliezen, en hun hardheid zal dan afbrokkelen in de hel. Maar hangt hen die zeggen dat de hel altijd duurt niet aan, want zij zijn wreed en harteloos. Ziet, zij hebben reeds hun gevoel verloren, zij zijn vleeseters en hoereerders, daar zij vrienden van de wereld zijn en metterdaad vijanden van God. De hel zal opgelost worden in de hemel, daar de hel een reinigend vuur was om een ieder te louteren, uitgezonden door de hemel, en terugkerende tot de hemel. De Heere houdt de zonde niet in stand, en ook niet de zondaar. Zij die dat zeggen willen de zonde niet loslaten. De Heere rekent niet met hen, en rekent hen tot de spotters. Maar velen onder u hebben vroeger zo gedacht in uw tijden van zonde, en de Heere Heere heeft u verlost. Zo heeft de Heere velen verlicht, en zal de Heere nog velen verlichten. Spot dan niet met deze woorden, want zij die zulke woorden afwijzen hebben reeds de Heere afgewezen. Maar toets deze woorden in heiligheid en in vreze en beven, want de Heere mocht eens spreken. Ziet dan toe dat gij Hem die spreekt niet afwijst, want velen sliepen terwijl Hij leed en sprak. Waakt dan op, gij die slaapt, opdat Christus over u zal lichten. En Zijn spijker is als de lantaarn op uw pad.

7. Zo zullen er dan in het laatste der tijden vele vijanden van God opstaan. En zij zullen hun kerken hebben, en zij zullen daarin mensen vangen met hun netten. Maar gij geheel anders : Blijft ver bij hen uit de buurt. De Heere heeft Zijn stad voor u opengesteld, en het zij u genoeg. Zo hebt gij die de

Heere volgt ook uw ziel gekruisigd door de spijker, en het zij u als een wachter voor uw mond. Zo hebben dan allen die de doornenkroon des Heeren dragen door de spijker een lantaarn en een lamp op het pad der profeten en het pad des Heeren, en zij zullen vele gezichten zien. Ja, zij hebben een middel om de profetische gaven aan te wakkeren, als een heilig vuur des Heeren. Ja, want ook in de hemelen zijn de spijkers machtige pilaren, en gij dient erop acht te geven als op wegen omhoog. En de engelen en de harems des Heeren dalen over deze pilaren af, en stijgen er langs op.

8. Zo hebben dan de spijkers van Christus velen gezaligd, en vele paden hebben zij geopend. Ja, want door de handspijker Hebt gij een bediening des Heeren gekregen, en hebt gij werk des Heeren gedaan. En door de voetspijker hebt gij reine paden betreden, en hebt gij reizen in de geest gemaakt. En ja, sommigen onder u zijn predictaten des Heeren. En door het spotkleed te dragen zijt ge apostel geworden voor het aangezicht des Heeren, en de Heere is getrouw tot u en behoedde u. En door de doornenkroon te dragen werd ge profeet voor het aangezicht des Heeren, en schonk Hij u visioenen door Zijn bloed. En zij die door de speer des Heeren waren doorstoken zoals Hij eens werd aan het kruis, en zij die deze speer dragen en aanbidden als de heiligheid van de Heere, zij zijn als richters voor het aangezicht van God.

9. En zo zijn ook enkele heel zuiveren hermitaat geworden door de voetspijker des Heeren, omdat zij zijn wegen niet hebben veracht. En zij hebben een reis in hun binnenste gemaakt om de Heere te ontmoeten en te omhullen. En nu is de Heere hun omhulling door de voetspijker. De Heere is getrouw tot wie Hem dienen, en bekleed en heiligt hen door de voorwerpen des kruises.

De Nieuwe Openbaring

1.

De IJstempel

1. De Leeuw sprak deze woorden, staande in de Tempel van IJs : Nu dan gaan de gezanten uit om het Woord te zuiveren. En hij nam een boek en verbrandde het. 2. Toen richtte hij zich tot de oostkant der hemelen, in het gewest Spricht, en sprak om het zegel der leeuwen te verbreken. Toen kwam er een ruiter zittende op een leeuw tevoorschijn, roepende als een bazuin. 3. In zijn ene hand had hij een klein houten bed, en in zijn andere hand een koperen weegschaal. Hij werd gevolgd door een grote groep leeuwen. 4. De leeuw waarop hij zat was rood en wild. 'Verschrikkelijk' was zijn naam. Uit de muil van de leeuw kwamen zeven blauwe vlammen om de aardbodem te verteren. 5. Toen hoorde ik het geween van miljoenen. Zij hielden zich onder de grond verscholen, en zij hadden schepen op zee. 6. Toen sprak een stem : Nu is het oordeel gekomen tot het binnenste der aarde en de zee. Toen zag ik een andere leeuw verschijnen, nog verschrikkelijker dan de vorige. 7. Op zijn rug droeg hij een schaal van ijs, waaruit insecten voortkwamen. Zij begonnen van de wateren te drinken, en de wateren begonnen te branden. 8. De leeuw was blauw en helder en uit zijn muil kwam een haai voort. De haai zwom tot de zon en verzwolg deze. 9. Toen begonnen sterren van ijs te vallen en enkelen kwamen op de aarde terecht. Dit waren de dagen waarin de tempelen van ijs zich begonnen te openen. 10. Zij begonnen God groot te maken en gingen op hun benen staan. In het midden der hemelen was een vrouw in barensnood. 11. Groot was haar strijd, en ze gaf geboorte aan een paars kind. Bij de geboorte stierf ze, en haar ziel werd tot God gedragen. 12. De Naam van deze vrouw was Metensia, de Wonderbaarlijke, en zij werd gegeven aan de Geest Gods, haar man. Het kind groeide op en werd groot. 13. En haar naam was Marion, en ze voegde zich naast haar broer Michai. In die dagen viel de Aakse, de grote slang, uit de hemelen. Hij was ook gebaard door Metensia. 14. En Marion en Michai treurden zeven maanden lang over hun gevallen broer. Let dan op, opdat gij het geheimenis kent. Zeven grote hoornen droeg hij, om het laatste der dagen te verzegelen.

De verbreking van de hoornen

15. En er verscheen een grote panter in het midden van de hemelen, die zijn ruiters begon uit te zenden. En toen sprak God deze woorden : De laatste dagen van de markt zijn gekomen. 16. Deze zal zeer groot worden en dan vallen. De markt heeft slaven gemaakt, maar Ik zal hen vrijzetten. Ik zal hen een tepel in hun borstkas geven, waaruit de melk van Mijn Geest zal stromen om hen vrij te zetten. 17. Ik zal hen de tepelen der vrijheid geven, en ik zal hen leiden tot de tempel van ijs. En toen begon de eerste grote hoorn zich tot de heiligen te richten om hun hart te doorspietsen. 18. En God sprak : Vanuit de wond zal de tepel rijzen. Vrees daarom geen kwaad. De tepel zal de hoorn verbrijzelen. 19. En ik zag een tepel oprijzen als een toren, en melk en honing begon over de hoofden van de heiligen en de profeten te stromen, en zij profeteerden voor veertig maanden. 20. En toen zag ik de tweede hoorn zich grootmaken tegen de heiligen. En plotseling doorstak hij hun buik. De wond was zeer groot, en bloed stroomde tot de wateren. Ik zag een verbittering in de hemelen, en de martelaren smeekten om wraak. 21. De aarde begon te beven en slokte de rivieren op, maar de zeeen begonnen groter te worden. Toen spoog de grote haai de zon uit op de aarde, en er kwam een droogte van acht jaar en zes maanden. 22. En een zwarte leeuw rees op uit de aarde, en schonk een tweede tepel aan hen die de buikwond hadden. Toen kwam er een stilte van achtendertig uren in de hemel. 23. Dit waren de dagen dat Michai de aarde begon te beroeren. De derde hoorn begon zich tegen Michai op te zetten, en verzamelde een grote menigte. 24. Michai's ogen werden doorstoken, en zijn kaak werd verbrijzeld, zodat hij niet meer kon spreken. Toen werd Michai aan een steen gebonden en in de grote zee geworpen waar de grote vissen hem begonnen aan te vreten. 25. De derde tepel begon in de monden van de heiligen en apostelen te groeien, en zodra zij hun monden openden, kwam er melk en vuur om de afvalligen te verteren. 26. Zij hadden monden als slangen. Toen begon de vierde hoorn het paarse kind, Marion, te vervolgen. 27. Ook begon deze hoorn zich groot te maken tegen de hemelen met godslasteringen, en allen die deze hoorn volgden kregen grote macht en konden grote wonderen en tekenen verrichtten. 28. In deze dagen begon de vierde tepel in de tempel van ijs op te rijzen, en begon woorden van wijsheid te spreken, terwijl boeken zich openden. 29. Een zwarte ruiter op een zwart paard verscheen, en weer begonnen er sterren uit de hemelen te vallen. De schade op aarde was groot. 30. De drie laatste hoornen werden door winden verbroken, en een poort in de hemelen werd geopend. 31. Toen viel de vrouw der katachtigen als door donder en bliksem uit de hemelen. Eerst vrat de Aakse, de grote slang, haar op, maar zij begon in zijn buik te lachen en vrat hem van binnen uit op. 32. Toen kwamen er vele stemmen van de hemel. 33. Een vos genaamd Zurastael verscheen aan de hemelen en begon zijn naam in de hoofden te schrijven van hen die de vier tepelen binnenin droegen.

2.

De heilige staart

1. En een paars beest begon een afschuw te krijgen aan Marion, en nam haar tot hem, om ten slotte met zijn nazaad te vertrekken. 2. Zij had enige ridders verborgen, maar hun schuilplaats werd ontdekt en verwoest. Toen hun bloed ter aarde viel, veranderde het in zaad waaruit weelderige bomen groeiden. Ook kwamen er netelplanten uit voort en doornenstruiken met de bloemen en bloesem des geestes. 3. En hierin groeide het huis van de martelares Marion, als een poort tot de ijstempelen des hemels. 4. In die dagen begon de vos de heiligen te leiden op Marions paden, zij die de wond van Marion in hun ziel droegen, wiens ruggen gebroken waren. 5. En de vijfde tepel begon te groeien aan het uiteinde van hun ruggegraten, aan het stuitje, tot een heilige staart. En zij begonnen te wenen tot de hemelen. 6. En zij kwamen tot de gewesten van Spricht, aan de Oostkant der hemelen. En de heilige staart begon hun zielen te beschrijven vanuit de heilige boeken. 7. Toen de zesde tepel verscheen kwam er donder vanuit de hemel. En de Haai sprak deze woorden : 'Zalig zijn zij die genaderd zijn tot Spricht.' 8. Toen richtte hij zich tot de westkant van de hemelen, tot het gewest Zetdonia, en sprak woorden om het zegel der haaien te verbreken. Toen kwam er een haai

vanuit het Noorden van de hemel, en hem werd macht gegeven om de volgelingen van de vrouw der katachtigen en het paarse beest te misleiden. 9. De dagen van de blauwe haai zijn aangebroken. Laat de aarde huiveren. 10. En de haai bracht hen tot een kelder onder het huis van Marion, waar hij hen opsloot en hun boeien verzegelde met onuitsprekelijke woorden. 11. De grote haai des hemels is opgestaan. Wie kan er aan zijn oog ontsnappen ? 12. In die dagen waren de anfitaten op aarde, om eer te brengen aan het paarse kind. 13. Maar een wolk nam hen weg en bracht hen op een verborgen plaats. 14. Zij kregen daar de geheimen van de zevende tepel te zien, en waren niet gemachtigd te spreken. 15. Gij bent genaderd tot de God van het brandende ijs, in wiens tegenwoordigheid gij niet kunt spreken. Gij bent genaderd tot de vertering. 16. En weer werden er boeken verbrand en zij die aanwezig waren, werden niet gemachtigd te spreken. 17. Kent gij de namen van de zeven grote geesten die zich voor het aangezicht van God bevinden ? 18. Kent gij de namen der zeven geestesogen van God, en de zeven geestestepelen ? 19. Eén van hen is Matas. En zalig hen die genaderd zijn tot Spricht.

Het Lied van Matas

20. Matas, waterplant, reikende tot het einde van de zon. Matas, wonderlijk gezag, reikende tot het einde van de zon, daar waar het ijs begint, en daar waar het ijs eindigt, daar waar het ijs brandt als een fakkel in de nacht. 21. Matas, waterplant, reikende tot het einde van de zon, en zalig hen die genaderd zijn tot Spricht. Matas, wonderlijk gezag, springend van dag tot dag. 22. Wortels reikend naar de bodems van de zee, groeiend naar het einde van de zon, Matas, waterplant, daar waar het ijs brandt als een fakkel in de nacht. 23. Breng mij voor het aangezicht van hem die dag en nacht kent, van hem die de paden door duisternis en licht kent. 24. Leer mij steeds weer uw stem te verstaan, zalig hen die het ijs vasthouden, daar waar alles brandt. 25. Zalig hen die vol zijn van ijs en geest, zwemmend langs de wortelen en takken van Matas, groeiende vanuit het huis van Marion, reikende naar de overkanten van Spricht. 26. Zalig hen die de zeven geestestepelen kennen, die melk en ijs laten vloeien. Zalig hen die honing verspreiden, als ijs brandende als een fakkel in de nacht. 27. Leid ons op eeuwige paden, geef ons de vleugelen van Matas. Laat ons naderen tot Spricht, vanuit Marions Huis, dragende haar wonden in ons hart. 28. Heilig het paarse kind in ons, en heilig uw anfitaten, als fakkels op ons pad. 29. Leer ons het licht der lichten kennen, de koningen der koningen, in het huis van Marion. 30.Wij staan hier voor uw eer, met uw liederen in onze mond. Leer ons geen onbekende paden te betreden, maar laat de paden bekend zijn bij u. 31.Uw paden zijn bekend, u gaf Uw kennis aan Uw meesters. Zalig ons, die genaderd zijn tot Spricht.

32. Matas, Plant des Levens, groeiende daar waar het donker is, daar waar het hart zoveel wonden kent. Breng ons tot Spricht. 33. Matas, groei daar waar het donker is, vanuit de wonden van mijn hart. U kent mijn paarse kind, ik weet dat U mij bemint. 34. Als een fakkel in de nacht, U bent daar. Voer mij er doorheen, laat mij niet alleen. Alleen U kent het hart van de Vader, oh Geest voor Gods Troon. 35. Geef mij de visioenen van een nieuwe dag, het brandend ijs in Uw Hart. Ik weet mij hierin geborgen. U kent al mijn smart. 36. U omhult mij en omgeeft mij. U omhult mijn droge tong. U brengt mijn hart tot de wateren des levens, groei in mij oh Geest van God. Maak mij Uw Heilige Raad bekend.

3.

De dieren des hemels

1. En ik kreeg oorsuizingen en mijn handen begonnen te tintelen toen ik was opgenomen in de hemelen, en Gods IJstempel zag. 2. De leeuwen des hemels kwamen tot mij en dienden mij. Zij spraken tot mij dat deze woorden en beelden heilig waren, en opgetekend moesten worden, voor het klaarmaken van een nieuw geslacht. 3. Zij voerden mij naar een hemelwoning waar de haaien des hemels waren. 4. En de woorden die zij spraken waren nat en vochtig, zodat zij gedronken konden

worden, en mijn oren begonnen te piepen. 5. Ik hoorde het gezoem van de hemelen, en ik zag de verschillende gewesten voor mij liggen. 6. En een stem sprak : 'Spreekt, opdat het oordeel kan komen. Het oordeel waarop de aarde wacht.' 7. En tronen werden omhoog gehesen, waarop haaien en andere dieren des hemels zich plaatsten. 8. En wijn begon te vloeien, en dronkenschap kwam te vallen op de dieren, zodat zij de lichten der aarde konden oordelen. 9. En toen begonnen mijn benen te tintelen, terwijl boeken werden geopend. 10. De woorden van de aarde werden gezuiverd en getoetst aan de woorden van de hemel, en wederom werden er boeken verbrand. 11. En ik zag verborgen woorden openbaar worden, en zij moesten rekenschap afleggen van hun werken. 12. Ook zag ik talen en culturen verschijnen voor de tronen van de dieren des hemels. 13. De vrouw der katachtigen werd buiten de hemelpoorten geworpen, en daarna werd ze in de poel van ijs geworpen. 14. Toen vielen gillende sterren uit de hemelen, en dezen vielen op de aarde om hen die op de aarde woonden te vervolgen. 15. En zij zochten rust, maar konden het niet vinden. 16. En een stem uit de hemel sprak : De grote Jom is verslagen. Zalig hen die de geheimenissen van de zevende geestestepel kennen, die van de Heilige Melk drinken, want zij zullen verzadigd worden, en de wateren van rust zullen hen navolgen. 17. Vervloekt zij hen die de geestestepelen trachten te doven en te bedroeven, want ijs en zwavel zal hun hoofden vernietigen. Zij zullen in het Vuur van Eminius, de Heilige Leeuw voor het Aangezicht van God, verbrijzeld worden. 18. Zalig hen die God verwachten, en Zalig hen die Zijn Geest kennen.

4.

Eminius Dag

1. Dit zijn de woorden van Eminius, de Heilige Leeuw voor het Aangezicht van God. Hij droeg tafelen van ijs en schalen van ijs, waaruit insecten voortkwamen. 2. Hij had armen als van een octopus : 'Hoort het Woord des Heeren, want van nu aan zal niemand kunnen openen zonder te sluiten, zal niemand kunnen creeeren, zonder te verbrijzelen. 3. Ik zal u het koord der Waarheid tonen, wanneer gij in mij blijft. Dit zijn de Woorden van de Heilige Eminius, die brandt van ijs, als een fakkel in duistere nachten. 4. En wanneer de zwarte panter begint te rennen, en de glazen breken, dan zullen de slaven der markt vrijgezet worden, want Ik heb u niet bereid tot slavernij, maar tot vrijheid. 5. En in het duistere gat zult gij vrijheid vinden. Als een panter zal ik Mijn kinderen verzamelen. 6. Ik zal u Mijn wonden tonen, en Ik zal u kronen tot anfitaat. De geheimenissen van deze dagen zijn groot. Zalig hen die dezen kennen. 7. En er zal een dag van Eminius zijn, een dag waarop alles heilig zal zijn. Dit is de dag dat het ijs zal branden. In Gods Heilige Tempel sta ik. 8. En Ik zal branden van ijs, terwijl Ik Mijn Winden over de aarde zend, om bloed in zaad te veranderen, en Mijn zonnen van ijs te leiden tot de poorten van Marions Huis. 9. Ik zal Metensia een lichte hoop zenden en haar op de vleugels van de wind voeren naar Sarsia. 10. Ik zal Sarsia laten spreken vanuit de tempel om hoop te brengen aan hen die de wonden van Metensia dragen in hun ziel. Zij die hun kinderen hebben moeten offeren op de altaren der gerechtigheid. 11. Dan zal Michai zijn moeder wenken, en zij zullen wederom verbonden worden met Eeuwige Koorden. 12. Dan zal Metensia wederom haar Zoon zenden tot de aarde, waar hij zijn troon voor eeuwig zal vestigen. 13. En de engel Sarsia zal hem leren strijden, en hij zal overwinnen. 14. Laat u dan teder behoeden door haar zachte vleugelen, en laat u leiden door haar zachte winden, om u tot Eeuwige velden te brengen. 15. Zij, die uitgezonden is vanuit het Aangezicht des Heeren, vanuit Zijn Troon, om Zijn Altaar op aarde te vestigen. Ja, de aarde zal Zijn Tempel worden. 16. Ja, komt nader tot de Nieuwe Ark, en laat u binden met Eeuwige Koorden. Ja, komt nader tot Zijn Heilige Tempel. Laat uw monden vullen met IJs. 17. U bent genaderd tot het goud van IJs. U bent genaderd tot het Huis van Metensia, waar gij eet van heilige schalen. 18. Het zal uw buik niet meer wegbranden, maar het zal u tot genezing zijn. U bent genaderd tot de vruchten van de Blauwe Boom, daar waar Michai werd verwekt.

Spricht

19. En ja, dan zal er een dag zijn waarop uw handen en voeten tezamen gebonden zijn door de zesde en de zevende tepel. 20. Ja, door hun Eeuwige koorden zult gij zijn als een vis in het water, dragende de zoete wonden van Michai. Gij zult gedragen worden tot de engelen der winden en koele wateren, en zij zullen u beminnen omdat gij troost gebracht hebt aan het Hart van God. 21. Ja, engelen zullen u dienen, gij die de koorden van de zesde en de zevende tepel draagt. 22. En in Spricht zult gij uw handen en voeten zien, en bemerken dat zij met velen zijn. Gij zult hen niet kunnen raken of aanraken, gij zult hen niet in beweging kunnen brengen. 23. En dan zult gij wachten totdat de Geest van God u raakt, en Zijn winden zullen u in beweging brengen. Dan zult gij zijn als de heilige inktvis in het water, en oprijzen als de vliegende spin om de sterren te bewegen, en te wassen in koele wateren. 24. Nu werkt gij nog op het veld, maar straks zult gij verlichting kennen. Gij zult eten van heilige zonnen, en het ijs zal oprijzen in uw buik. 25. Oh, gij die uw voeten door Eeuwige Koorden hebt laten binden, gij zult het geestesschoeisel ontvangen, en uw zaad zal u in beweging brengen. 26. Treurt niet over het bloed, want het zal heilig zaad wezen. De Tijger zal ook u opnieuw verwekken, en gij zult geleid worden door uw eigen zaad, voortgekomen en voortgebracht door de winden Gods. 27. Treurt dan niet bij het aanschouwen van de wonden van Michai in uw schouders, want de vogelen des hemels zullen daarop nederdalen, om u te leiden op Eeuwige Paden. Zalig zij die genaderd zijn tot Spricht.

De Dag van het Altaar

28. En de Tijger sprak deze woorden, staande in de Heilige IJstempel op de Heilige Berg van God : Er is een Dag waarop het Heilige Altaar wordt opgericht. 29. Die Dag zal groot heten. Dan zullen de geesten die daar zwaar werk moesten verrichten vrijgezet worden. 30. En toen verbrak hij het zegel der tijgers, en richtte zich naar het Noorden vanwaar de grote haai kwam, en sprak : Nu is er dan een dag van vrijheid voor hen die werkten in zweet en tranen. Uw bloed zal zaad worden, en gij zult bomen planten. 31. Nu is er dan een dag van rust aangebroken, en gij zult rust vinden op uw akkers. 32. Uw ploegscharen zullen omgesmolten worden tot altaren, en gij zult de Geesten Gods kennen. Gij dan zult uw engelen bij namen noemen.

De Verzegeling van het Woord

33. En Michai stond op om hen van het altaar te leiden. 34. Groot is de Dag waarop de Heere Zijn Stem verheft, om rust te geven aan hen van het altaar. 35. En toen de Tijger al deze woorden gesproken had, kwam er een engel met zeven winden in de armen om de woorden te verzegelen. 36. Toen kwam er geruis met donder en bliksem om de tempel te sluiten. 37. En zij die het Woord des Heeren hadden gehoord hadden rust.

5.

De Woorden van Metensia

1. En mijn tong geraakte als in vuur toen ik deze dingen zag en hoorde, en een deur werd geopend in de hemel. En ik hoorde een stem roepende 'Kom, want er zijn veel meer dingen die getoond moeten worden.' 2. En de haaien des hemels brachten mij naar boven als door koele wateren, en ik zag Metensia zitten op haar troon. 3. Zij was als badende in ijs, en haar glans was als het goud van IJs. En zij sprak woorden uit een verborgen boek genaamd De Troiade. 4. Zij sprak de woorden van Metensia : Ik ben de koningin van Zachtheid. Mijn Naam is Schip. Mijn Naam is Metensia en ik leef op de zee. 5. Ik draag deze wereld op vier fundamenten. Ik werk met mijn genezende handen een weg naar de boeken. Ik ben de Geest van Liefde. 6. Ik creeerde de moeders en hen die creeerden. Mijn huis is gebouwd op negen pilaren, een huis in wolkeren en wateren, waar het ijs regeert. 7. Ik overwon de kunsten en krachten van de zon, en heb vijanden onder en aan mijn

voeten. 8. Ik draag vijftien sterren op mijn hoofd, en zeven heilige boeken leven in mijn hart. Ik reken af met vuur en zwavel. 9. Ik heb hen overwonnen. Onder mijn voeten zijn zij, als een voetbank van mijn troon. Ik leef in ijs en schiep de moeders van ijs. 10. Innerlijke Genezing stroomt tot hen die tot Mij naderen. Vier tijgers staan voor mij, en houden de wacht, en mijn twee arenden worden voortdurend uitgezonden met mijn woorden. Zij hebben dag noch nacht rust. Heilig zijn zij. 11. Ik deel Wijsheid uit voor Mijn poorten. Ik ben trouw aan hen die mij trouw zijn. 12. Visioenen zijn in mijn Rechterhand, en Dromen in mijn Linkerhand. Waakt dan, opdat Mijn engel van Slaap u zal meenemen. 13. Ik heb mijn arxels tot u gezonden, om u te brengen door de uren van de nacht. Ja, mijn nachtwake is over u, van het eerste tot het twaalfde uur. 14. In de vijfde nachtwake zult ge de zee zien, en dan zullen koorden u trekken tot de nieuwe dag.

De ruiter op de draak

15. En toen begon mijn keel te branden en te tintelen, en ik hoorde een stem zeggende : Drinkt van de heilige ijswateren des hemels, want gij zult nog vele dingen moeten profeteren. 16. En mij werd een tijd rust gegeven, totdat ik de nieuwe morgen bereikte. 17. Koele wateren des hemels omhulden mij, en er waren vuren in mijn buik. Dit waren de vuren van ijs. 18. En weer dronk ik van de wateren, en deze wateren waren zoet. 19. Er werd een staf op mijn voorhoofd gelegd en ik zag visioenen stromen uit mijn handen. 20. Deze visioenen waren helder als ijs, en wateren omhulden hen. 21. En toen werd mij gevraagd : Kent gij de Geesten Gods ? 22. Een bittere Geest stond voor mij, met bittere tranen die hem als schubben omhulden. En toen werd mij gevraagd : Kent gij de bitterheid Gods ? 23. Ik zag de tranen als donderstenen en hagelstenen op de aarde vallen, en rivieren begonnen te stromen. Toen geraakte de aarde in vlammen, en een luide stem sprak : 'Kunt gij uw schatten nog omhullen als Mura de aarde bezoekt ?' 24. En in haar armen droeg zij een vos genaamd Zurastael, en sprak : 'Het geheimenis van de vos is groot. Zalig hen die de schatten van Zurastael kennen. Nieuwe aderen zal hen het bloed doen behouden.' 25. En de vos droeg zijn kroon als een helm gemaakt van zuivere gesteenten, en toen hij sprak voelde ik nieuw bloed door mijn aderen stromen, en dit bloed begon te branden als brandend ijs. 26. En toen sprak hij, zeggende : Uw bloed zal het zaad verwekken, het zaad van ijs. Het zal branden als een fakkel in de nacht, om hen die rust geven tot rust te leiden. 27. Uw angst zal worden tot gesteente, en niemand zal bij machte zijn het te breken. 28. Uw angsten hebben u geleid tot het ijs, en tot het boek van Zurastael. 29. En voor mijn ogen werd een boek geopend met gouden letters in gesteentes, en voor mijn ogen begonnen de letters te veranderen en te bewegen, en visioenen kwamen uit hen voort. 30. En wederom sprak Zurastael zeggende : 'Gij die het licht zoekt, wordt opgezogen in een steen. Zalig zij die de Eeuwige steen vinden, want Eeuwige aderen zullen daar het bloed behouden.' 31. En zuivere lichten vielen op mij als koele wateren en ik voelde grond onder mijn voeten, hard als steen, terwijl het gloeide. 32. En een stem van het altaar sprak, zeggende : Zalig de doden die vanaf nu in Zurastael sterven. 33. En ik zag de tronen der zee opkomen, en altaren vanuit het binnenste der aarde, en ik zag graven opengaan, terwijl de gewesten en de windrichtingen hun doden gaven. 34. De zee gaf haar doden en het binnenste der aarde gaf haar doden, en ook de bergen, de rivieren en de nesten der vogelen. 35. Boeken werden geopend, en de altaren raakten in vlam. En een stem sprak zeggende : Dit is de dag waarop de doden teruggegeven dienen te worden. 36. En de lichten van de uitspansels begonnen hun doden te geven, en de zonnen en manen begonnen hen uit te spuwen en te buigen. 37. En wederom sprak een stem : 'Het Licht van Zurastael is gekomen, en de duisternis heeft het niet kunnen doorklieven. Zalig hen die nu in Hem sterven, want zij zullen rust vinden.' 38. En ik zag de markt als een ster uit de hemel vallen, en deze begon op de aarde te schreeuwen om de heiligen aan te klagen. 39. En zij werden door schorpioenen gebeten een halve dag. En de kooplieden begonnen hun doden te geven. 40. Zij aanbaden de ruiter op de draak. Deze ruiter had het gezicht van een mens. En slaaf en meester, koopman en koper, Jood en Griek, bogen in verwondering tot de ruiter van de draak neer, zeggende : 'Wie kan de draak berijden ? 41. Hoe is het mogelijk dat een mens de draak berijdt.' En zij volgden de ruiter van de draak als hebbende een schenker van geest. 42. En de ruiter van de draak kwam tot de vos en brak hem de nek. 43. Toen

brak er een geschrei uit in de hemelen, terwijl vrouwen weenden voor zestig dagen en nachten. Na die zestig dagen werd er gesproken : 'Zalig hen die de wond van Zurastael dragen.' 44. En weer begonnen vrouwen te wenen en te rouwen om de vos, totdat de engel Sarsia hem tot het Aangezicht van God bracht. 45. Maar ook de ruiter van de draak kwam om zich na een doorkruising van de aarde voor te stellen bij God. 46. Met de engel Sarsia streed hij zestig dagen en nachten om het lichaam van Zurastael, terwijl Sarsia haar mond niet los durfde te doen. 47. Na deze zestig dagen en nachten begon de Leeuw die voor het Aangezicht van God stond te spreken. Dit zijn de woorden van de Heilige Eminius. 48. En terwijl hij sprak kwamen er bergen van vuur en ijs uit zijn mond, en zeeen van vuur en ijs uit zijn staart. 49. Al deze woorden werden verzegeld, en de ruiter van de draak werd op het altaar gelegd. 50. En uit het altaar kwam een zwarte panter die de ruiter van de draak verslond. Zware hagelstenen kwamen op aarde, om de schepen der kooplieden te doorklieven. 51. En een slang die vanaf het begin in het binnenste der aarde opgesloten werd gehouden brak los. En een stem sprak : Nu is het zegel der slangen verbroken. 52. Wee hen die op de aarde leven. Zalig hen die van het medicijn van Zurastael eten, en die van zijn siroop drinken. 53. Zalig hen die het gif van slangen in zich dragen, want zij zullen gereinigd worden. 54. En de bloem van God kwam tot leven om het zaad van de ruiter van de draak te verslinden. En haar werden de sieraden des hemels gegeven, en zij bracht dronkenschap over de volgelingen van Zurastael.

De afval der vrouwen

55. En ik zag een teken in de hemel waaronder vier panters verwekt werden, die de aarde doorkruisten om de tempel te bouwen. 56. En deze tempel was vol van ijs, terwijl leeuwen begonnen te branden, om woorden van zwavel te spreken. 57. En Eminius werd een koning op aarde en kreeg vele volgelingen. En vrouwen begonnen te roepen en te zingen : Dank aan God die Zijn profeet heeft gezonden, die bloed verandert in brandend zaad. 58. En een heg van kruid begon te groeien op aarde, en zijn doornen begonnen de profeten van God te vervolgen. 59. En vrouwen met het kruid van Eminius in hun haren probeerden apostelen en richteren in valstrikken te lokken, terwijl zij de heg begonnen te aanbidden. 60. En de heg droeg als naam de hondenhaag. Sindsdien begon Eminius zich terug te trekken in de woestijn, en slangen des velds dienden hem. 61. En deze dagen werden genoemd de afval der vrouwen. 62. En de vrouw der honden begon haar liederen te zingen en te verkopen, maar werd zonder woorden door Michai verslagen. 63. Een derde deel van de afvallige vrouwen kwam om, terwijl het overige deel de predictaten en hermitaten trachten te verleiden tot aardse zonde en hoererij. 64. Houd dan stand in de dagen van verzoeking, en laat uw bezittingen achter. 65. Verkoopt dan uw vrouw en kinderen aan de Geesten Gods, opdat de Heere u de Geest van IJs geve. 66. Laat dan uw tempel bouwen door heilige attentaten opdat gij tot de kroon van de anfitaat kan naderen. 67. Doet dan aan het geestesschoeisel, gij die de helm en het pantser draagt, opdat gij kunt standhouden in de dagen van verleiding. 68. Ziet, het geestesschoeisel van Eminius brandende van vuur en ijs ligt voor u. Dan kunt u de boze dagen aan u voorbij zien vliegen. 69. Zalig hen die de wonden van Eminius dragen.

Het leer der vijanden

70. En die dagen werd de Naam van Eminius groter in de hemelen. En hij bracht nieuwe wijnen, gal en gesmolten metalen tot de altaren, waarin nieuwe wapenen werden gesmeden. 71. In die dagen werden de tempelen en de altaren groot, en vanuit het zaad kwam nieuw schoeisel voort. En deze dagen waren groot. 72. Zalig hen wiens hoofden en harten geschoeid zijn door de Geesten Gods. 73. Zalig hen wiens zwaarden en schilden geschoeid zijn op heilige altaren. 74. En het leer der vijanden zal zeven dagen en zeven nachten gereinigd dienen te worden in de ark van de tempel, daarna zal het veertig maanden lang gezuiverd moeten worden in de schalen van ijs, en daarna zal het moeten komen in de handen van Eminius. 75. Zo zult gij de paarden en honden des hemels beteugelen, en zult gij niet ten prooie vallen aan de doornen der aarde. 76. En hij die de boten voorttrekt zal u leiden tot de ark der leeuwen, ja, want het zal een tempel zijn met vele altaren en met vele arken.

77. En gij zult de Glorie van God niet kunnen dragen. Laat dan de Naam van Eminius groter worden in uw harten.

Het geslacht der Ancialieten

78. En ik zag dat de heiligen die de wonden van Eminius droegen een gedurende een periode van tachtig dagen geschoeid moesten worden. 79. En het leer van vijanden werd verzameld en gebracht tot een aparte kamer in de tempel die het vertrek van het schoeisel werd genoemd. 80. En het schoeisel der anfitaten moest eerst voor drie dagen op de altaren van het vertrek gezuiverd worden. 81. En zij die de wonden van Eminius niet droegen werden uitgeworpen. 82. En ik hoorde een stem zeggende : Zuiver dan het schoeisel van anfitaten en exorcisten, en zuiver het met kruiden en in schalen met wateren van mos en takken. 83. En de Heilige Slang van het Altaar Gods blies over het schoeisel, zes rijen van elk dertig meter. 84. En de Geest Gods kwam over het schoeisel, en de mannen begonnen in andere talen te spreken. 85. Nu waren er ook enkele vrouwen onder hen. Sonia en Diadiria waren twee namen onder hen. Maar de Heere sprak : 'Scheidt Mij nu de mannen van de vrouwen.' 86. En de vrouwen werden naar een ander vertrek gebracht. 87.En toen begonnen sommige mannen te morren, en werden door het Vuur van de Heilige Slang van het Altaar Gods verteerd. En hun getal was achtenzeventig. 88. Dit waren de dagen der Ancialieten, een heilig geslacht van priesters die in de diepere tempels dienden. 89.Zij hadden zich niet bevlekt met vrouwen, maar waren afgezonderd vanaf hun geboorte, en hadden de Geesten Gods als vrouwen. 90. Ziet dan toe dat gij u niet aan een hoer hecht, maar bemint de Geesten Gods. 91. En in dit heilig geslacht worden vanaf de geboorte mannen van vrouwen gescheiden en mogen zij niet van elkaars bestaan weten. 92. In die dagen was het toetreden tot de orde der Ancialieten onder strenge voorwaarden. En de Heere was met hen. 93. En zij hadden toegang tot de verborgen plaatsen des hemels, daar waar de slangen des hemels waren. 94. En hun schoeisel was aldus bereid in de ark der slangen, en gezuiverd op de altaren van slangen in een periode van vele jaren lang. 95. En zij droegen de wonden en littekens des Heeren diep in hun lichamen en zielen, en zij werden grootgebracht met gemis van ouders. 96. Zij moesten elkaar onderwijzen en de Heere was met hen. 97. Zij hadden zo min mogelijk contact met hun oudere lotgenoten, en de ontmoeting was dikwijls in duisternis en met tussenmuren, waarbij de oudere vaak gekleed was in een paars of donker gewaad. 98. In de nachten werden zij vaak bezocht door engelen, maar moesten zij ook worstelen met de geesten van de afgrond. 99. Zij leefden in de diepten der hemelen om de Heere in de geheime ijstempelen te dienen. 100. En ik zag de priesters die het schoeisel op een verkeerde manier bereidden en zuiverden. Een vurige vlam viel op hen en wierp hen in een diepe afgrond. 101. En ik zag een engel neerdalen om de put te verzegelen met onuitsprekelijke woorden, en ik hoorde stemmen als van donder.

De oorlogsengel

102. En er zal genezing zijn in het huis van Zetdonia, waar de heiligen baden in ijs. Hier branden de boeken en zalig zijn zij wiens Woorden geschoeid zijn. 103. En ik zag haaien losbreken die tot dit uur in ijsblokken waren opgesloten. En zij waren met velen. En het ijs moest zijn doden loslaten. 104. En wederom zag ik tronen van de zee oprijzen in grote blauwe hallen, en de engel Sarsia daalde neer. 105. En Ik zag de vele wonden van Zetdonia, en Sarsia zou hen die die wonden droegen leiden tot plaatsen van Rust en Genezing, waar zij alle tranen van hun ogen zou wissen. 106. En Sarsia zou tot een herderin voor hen zijn, hen beschermende tegen de roofdieren. 107. Zij zou hen voeren langs zachte en koele wateren tot haar huis, waar heilige Ridders verzorgd werden door engelen. 108. Gij bent genaderd tot het Huis van Sarsia, waar haar zusters de heiligen verzorgen en zalven. 109. Zij is de nachtwake op het schip. 110. En dit waren de Woorden van Sarsia : Mijn tranen gaan nog steeds door het gemekker van schapen om mijn geliefden in slaap te brengen, en te brengen tot Mijn Huis. 111. En wanneer de leeuw brult geef ik mijn beminden nog steeds dromen. 112. Laat u leiden door mijn nachtwake, tot aan de vierde nachtwake toe.

113. En zij leidde vele engelen, en was als een rots in woeste zeeen. 114. En haar wapenrusting was gemaakt van de vele beesten en draken die zij had verslagen. 115. Zij was een oorlogsengel, komende van dampende zeeen, en haar naam was groot. En zij leidde hen door het duistere ijs.

6.

Morit

1. En Morit zal niet vergeten worden. Zij zal terugkeren tot de hof Genesis in het laatste der dagen, en zij zal met de Heere zijn. 2. Geest van Santra, Heil van God, verhef uw stem in het diepste van de nacht. Als een visser, gij brengt haar terug, vanuit blauwe wateren. 3. Morit zal niet vergeten worden. Haar vlam zal branden in de tempel. En vissers van God zullen haar eren. Haar naam zal op hun boten staan. 4. En in die dagen zal de Karazuur tot de aarde komen, Metensia's katachtige arxels. Zij zijn de roofdieren des hemels. 5. En Metensia's wateren zullen de aarde bedekken, en de aarde zal vlam vatten, en de gele haai zal de aarde eten. 6. En zij zal de heiligen en de verdrukte profeten uit hun gevangenissen ophalen met haar vogels, de karsuiken en de putsen, en dezen zullen hen brengen tot een veilige plaats. 7. In Metensia's huis zullen zij rusten voor drie dagen, en daarna zullen zij gebracht worden tot de hof van Genesis, waar zij verenigd zullen worden met Morit. 8. En zij zullen Kabbernal kennen, de Geest van Gods Altaar.

De verzoeking der profeten

9. In in die dagen zullen nieuwe gezichten rijzen tot de profeten. En van het altaar zal een Geest opstijgen genaamd Vuur van Eminius. En die naam zal groot heten. 10. En dan zal Eminius Zich opstellen in een cirkel van altaren, en het heilig gebed zal hersteld worden onder het volk. 11. En Eminius en het Vuur van Eminius zullen stijgen uit de ketel Gods. En het Vuur van Eminius zal het afvallige volk verleiden voor dertig jaren lang, en zij zullen het verbond vergeten. 12. En Hij zal het heilig volk dat standgehouden heeft in de verzoeking leiden tot de winden van het vuur. En zij zullen verzadigd worden met de appelen van het altaar. 13. En het zaad van Eminius zal Izu heten. En dit geheimenis is groot. 14. En de profeten Gods zullen duizenddrieenzestig dagen profeteren tot het afvallige volk en onder afvallige profeten. Zij zullen slapen bij boomstronken, en hun woorden zullen niet geloofd worden. 15. En de profeten Gods zullen roepen tot de hemelen, maar deze zullen gesloten blijven, totdat de dagen der verzoeking voleindigd zijn. 16. En ik zag een profeet oprijzen uit de schare met ogen van vuur, en hij bracht troost tot hen in de verdrukking. 17. Toen zag ik dat zijn ogen werden doorstoken door een woedende massa, maar het zaad van Eminius dat Izu zou heten kwam hem te hulp, en toen stroomde er voor lange tijd ijs uit zijn ogen, en tijden en wateren werden bedekt door gletsjers. 18. En toen begonnen de woedende massa's te sidderen, zeggende : Ja, Izu is groot. 19. En ik zag een ster uit de hemel vallen die een derde deel van de woedende massa's bedekte. En Eminius gaf hen appelen, opdat ze de volkeren niet meer zouden verleiden. 20. Ook werd er brood van het altaar aan hun roofdieren gegeven, opdat ze de heiligen met rust zouden laten. En de heiligen hadden rust voor lange dagen. 21. Deze roofdieren waren verschrikkelijk, en de heiligen zouden nog nasidderen voor een ruime tijd. 22. Zalig degene aan wie het Zwaard van Eminius wordt geschonken, want hij zal kunnen eten van de Boom des Levens.

De afval der profeten

23. En in die dagen was er het Lot der profeten en de profetische geslachten. 24. Zij deden veelal dienst in de tempel, en werden uitgezonden als roofdieren. 25. En de profeten Gods in de woestijn hadden een kleine verlichting, maar begonnen tot de hemel te roepen : Hoelang blijven onze monden verzegeld, en wanneer wordt het zegel der honden verbroken. Dit zegel nu was zwaar, en zij leden vurige pijnen. 26. En de Heere zond een arxel tot hen met kleine hoop. En de arxel sprak :

Ik kan jullie harten verwarmen, met een kleine vlam, maar ik kan de wond niet verbinden, want de Heere heeft mijn handen gebonden. 27. En een deur in de hemel werd geopend, en een stem van achter die deur sprak : Laten zij nu geent worden op de profetische geslachten. 28. En er kwam een oorlog tussen de profeten, een oorlog alsof er nog nooit één was geweest. En deze werd de afval der profeten genoemd. 29. En de Heere bracht een vuur tot de boom der profeten, en er was een zuivering van tachtig dagen. 30. En de Heere sprak : Niet langer zal Mijn Hand op de ontrouwe profeet rusten. En de Heere bracht de afvallige profeten tot een rots onder de aarde. 31. En deze rots werd de schrik der apostelen genoemd.

De hondenhaag

32. In die dagen liet de Heere een klok bouwen in de tabernakel, en de harten der profeten werden gerust. 33. En de Heere sprak deze woorden : De dagen van de misleiding der profeten zijn voorbij. 34. En de harten en woorden werden getoetst aan deze klok. Ook werden boeken op het altaar des Heeren gebracht. 35. En het Vuur des Heeren verzengde hen.

36. En de geslachten der bouwers kwamen tot het Aangezicht des Heeren. En de Heere stak een vuur onder hen aan, om zuivering onder hen te brengen.

37. En de Heere bevochtigde de aardbodem met Zijn Geest, en liet de hof Genesis uitspruiten op de aarde. En Eminius, de Geest van de ark en de troon, werd uitgestort, en de winden van vuur begonnen te waaien. 38. En de gewetens der heiligen werden verlost van de geesten der wateren. 39. Dit waren de dagen waarop de hemelen en de aarde opnieuw werden geschapen. 40. Zalig hen die tot de poorten van de haai, de tijger en de leeuw gekomen zijn. 41. En het vlees van koningen en afvalligen werd verzameld, en de slangen des hemels daalden neer. 42. Ook werden de bomen van zonden en leugens omgehakt, en er was hout voor zeven jaren in de tempel des Heeren. 43. En een stem sprak : Kent gij het geheimenis van de hondenhaag ? 44. Want aan het einde der haag zit de vrouw der katachtigen, en zij zal nog eenmaal opstaan om de kinderen van het koninkrijk te misleiden. 45. En zij zullen troost vinden bij de bomen des velds. En de aarde was in verbazing en verwondering dat de grote gevallen Jom was opgestaan. 46. En in haar hand had zij een tepelboom waarmee zij de zielen van kinderen kon binden. 47. En met zeven valse tepelen en sterren kon zij boeken en woorden verzegelen. 48. En de kinderen baden tot God, smekende of Hij het zegel der honden wilde verbreken. 49. Maar de Heer zond Zijn arxel, en die sprak : Ik kan jullie harten een klein licht schenken, maar ik kan de angel niet verwijderen, want de Heere heeft Zijn Woord gesproken. 50. En de kinderen vonden een kleine rust.

51. En de Heer leidde de kinderen tot het hart en huis van Marion, en hun wonden waren diep. En diep in het huis van Marion groeide de tepelboom des Geestes, waaruit heilige melk vloeide. 52. Maar de doornen des Geestes waren scherp, en vele kinderen verlieten de Heere. 53. En deze dagen werden de afval der kinderen genoemd. Maar de Heere ontfermde Zich over hen, omdat zij als wezen waren. 54. En Hij leidde hen tot een rots, waarin zij eeuwige rust vonden. En de Heere noemde die rots de rust der hermitaten.

De zegels der Utmiren

55. En de Heere sprak tot mij : Kent gij de tijden van Utmir ? En de Heere gaf mij een stenen beker van het altaar, en terwijl ik dronk beefde ik zoals ik nog nooit had gebeefd. 56. En de schrik des Heeren viel op mij, en mij werd een groot geheimenis getoond. 57. En de Heer sprak deze woorden : 'Kent gij het geheimenis van de Zoon des Geestes ?' En ik zag terwijl ik in zwijm geraakte hoe de Heere de hemelen en de eerste aarde schiep. 58. En de Geesten Gods kwamen tot elkaar, en ik zag Metensia tot haar man Eminius komen, en zij verwekte Michai, de Zoon des Geestes, die gezonden werd tot de aarde, tot een boos geslacht. 59. En zij hebben hem niet gewild.

Bij Mura verwekte zij Marion, de Dochter des Geestes, en de geluiden in de hemel waren groot. En ook zij werd gezonden tot een boos geslacht, en zij hebben haar niet gewild. 60. Toen werd het vossenkind bij de Heere verwekt, en tot de aarde gezonden om een groot profeet te worden, en een heilige voor die dagen. 61. Maar zij hebben hem niet gewild, en hij heeft de heilige pilaar gebouwd. Ja, hij heeft Mura aan de aarde gegeven, de Geest Gods die over de duisternis zweefde. 62. Ja, duisternis heeft de Heere aan de aarde gegeven, opdat haar boosdoeners verdelgd zouden worden. Ja, de Heere Heere heeft een verleider der volkeren opgesteld, met ogen van vuurvlammen. 63. En Michai zond zijn engel, Sarsia, tot de uiteinden der aarde, om daar vernietigingen aan te brengen, en sprak : 'Ja, het Oordeel des Heeren is groot.' 64. En dit sprak hij door zijn Geest, Eminius.

65. Zalig zij die het derde Utmir bereiken, en de Geest van Zurastael aanschouwen. En dit is een groot geheimenis. Zalig zij die de poorten der hemelen onder de aarde vinden, want zij zullen Metensia aanschouwen. 66. En gij van het vierde Utmir, laat u dan niet verleiden de zegels der Utmiren te behouden. 67. En ik zag een grote leeuw in het midden der hemelen en de tempel verschijnen. 68. En ik hoorde een stem zeggende : Opent dan nu het zegel der honden, om de boekrollen van het derde Utmir te openen. 69. En ik zag een arxel roepende, staande naast de leeuw. En een witte haai des hemels daalde neer. 70. En hij gaf een fluit des geestes aan de anfitaten die de Heere trouw waren gebleven. En ik zag dat door het geluid des Geestes de nachtspelers kwamen. 71. En de arxels kwamen uit hun holen, en vanuit de plaatsen waar zij zich verborgen hielden. 72. Want voor lange tijd moesten zij strijd voeren in de zee en in het binnenste der aarde en onder het aardrond, omdat hun tijd om zich aan de heiligen te openbaren nog niet gekomen was. 73. En zij hadden onbekende koorden voor lange tijd, tussen hen en de zaligen. 74. En zij hadden strijd te voeren met het geslacht der abers.

75. En de honden van Okil werden in de hemelen niet meer gevonden, nadat het zegel was verbroken. 76. En zij werden door de fluit des geestes geleid tot een rots onder de zee. 77. En die plaats werd genoemd het graf der hermitaten. 78. En de attentaten Gods vroegen aan hen die de fluit des geestes hadden : Speel voor ons, en neemt ons mee tot de nachtspelers. 79. En ik hoorde een andere stem zeggende : Opent dan nu het zegel van het tweede Utmir. En er was een stilte in de hemel van achtendertig uren. 80. En ik zag het Huis van Marion oprijzen om de aarde te vervullen. 81. En toen zag ik een Geest komende van het altaar om het zegel van het eerste Utmir te verbreken. 82. En de oude abers werden uit de heilige steden verdreven, door de koorden van Michai en de Genesis.

83. En ik zag een hemelpoort geopend, en ik zag de Genesis als een boot zweven boven de wateren in een wolk tussen de wateren boven de aarde. 84. En ik zag een schip genaamd de duivenballon. En uit die ballon kwamen de arxels van Metensia om zich als netten over de aarde te verspreiden. 85. En zij werden genoemd de putsen, de karsuiken en de karazuur. 86. En in die dagen begon Kabbernal, de Geest van het Altaar, de discipelen van Michai aan te grijpen, en begon uit te storten op alle zielen. 87. En dronkenschap viel op de nachtspelers, en het heilig vuur greep de eerstelingen van Marion aan. 88. En dezen kwamen uit een grote verdrukking.

De tempel van Metensia

89. En ik kwam tot de tempel van Metensia, waar de wateren van bloemen door buizen liepen, en waar de vlammen der heilige vruchten waren. 90. En ik zag Metensia, de Geest des Heeren, baden in het tempelbad. En haar altaar bracht waterige geluiden voort, en aldus was ik in de wolk des Heeren. 91. En ik zag haar worden tot een stad en gewest, tot een veld des Heeren, waar de heiligen voor Eeuwig konden wonen. 92. En zij wiste al hun tranen af. En de inwoners van de stad zongen een lied die zij alleen kenden. 93. En Metensia leidde hen in dronkenschap naar de diepere wouden van haar Geest. 94. En niemand kon in haar stad wonen dan degenen die haar zegel droegen. En dit teken was een watermerk. 95. En Metensia begon uit te storten op degenen die haar Geest droegen.

En meerdere altaren werden opgericht, en zij sprak recht in marmeren hallen. 96. En Metensia's zuilen begonnen te groeien en bloemenzeeen begonnen de heilige priesters te leiden. 97. En zij herstelde het ambt der vrouwen, en zij leidde een zee van priesteressen op tot de Heere. 98. In die dagen sproot het bloesem des hemels uit, en de bloemen des velds maakten hen die het ijs vasthielden dronken. 99. En Metensia bracht velen tot zwijm.

De Tijden des Heeren

100. En toen leidde de Heere mij op een berg en ik werd gevoerd tot de tempel van Eminius. En toen ik de poorten van zijn tempel bereikt had viel ik in zwijm. 101. En de Heere sprak dat wanneer ik het zegel van Zijn tempel kon openen, dan zou ik opgenomen worden tot nieuwe hemelen. 102. Dit zouden de eerste hemelen zijn, die al voor de schepping der hemelgewesten bestonden. 103. En het zegel begon te openen door een loflied.

104. Eminius, Lof komt tot Uw poorten. 105. Lof van verre nadert tot U, Gij groot geheim, nu ontsloten. Uw tranen bereik ik nu. Ik zal de beker der tranen drinken tot de laatste druppel, en één met U zijn, voor altijd, Geest van God. U te kennen, waar Uw Wind vandaan komt, is mij meer waard dan oorlogstuig. 106. Ik wil met U lijden, en met U sterven, om Uw hemelpoort te bereiken. D'overwinning is mij niet van waarde. 107. Ik wil leven in Uw hart, oh Heer, en al uw tranen drogen, en dragen steeds weer. 108. Eminius, Leeuw van oudsher, ik wil Uw oorlogsgeheimen kennen, en neerleggen mijn eigen wapenen. 109. Ik wil mijn boeken verbranden, om uw boeken te lezen.

110. En ik zag de tijden van Eminius, en daarvoor de tijden van Metensia. En zij waren de Tijden des Heeren. Bij Metensia verwekte de Heere de slangen des hemels. 111. Ook zag ik de tijden van Kabbernal, ver voor deze scheppingen.

112. En Kabbernal werd groot tot een stad des Heeren, en zij die in de stad waren dronken de Tranen des Heeren. 113. En er was Rust in de Tranen des Heeren, en de Heere liet het bloesem van Zijn Hart zien. In die dagen waren de wereldschepen op aarde, en zij omhulden elkaar met sieraden van oude verhalen. 114. En de Heere liet al Zijn Tranen kennen en er kwam grote Rust tot de poorten van Kabbernal. 115. En het vuur van Zijn Tranen begon de aarde te wassen. Dit waren de dagen van de brandende zeep. 116. En de Heere leidde hen van Rust tot Rust.

117. In de Tranen des Heeren is het heilige zaad. In ik zag de geslachten der profeten zich afzonderen om de Heere te dienen. Ook zag ik de geslachten der apostelen, veertien in aantal, en zij hadden het bloed behouden in de aderen des Geestes. En ik zag een nieuw lichaam des Geestes verschijnen.

De Nieuwe Openbaring II

1.

De zee van ijs

1. En ik zag een grote draak komende uit de zee van ijs. En deze draak droeg de naam Iptus. 2. Ben ik bang voor zijn grote hart, waar zielen tussen zijn muren worden verpletterd, waar hij ademt, levend van de dood ? 3. En ik zag een leeuwenhart met een kroon, opkomen uit de zee van ijs, om de aardbodem te vervullen en in te nemen. 4. Ben ik bang voor dit grote hart, waar zielen tussen zijn muren worden verpletterd, waar het ademt, levend van de dood ? 5. En ik zag een moederhart, met moedersmart, zoekend naar haar kind, maar het was niet meer. 6. Ben ik bang voor het moederhart, het berenhart, verslindende alles in haar woede, waar zielen tussen haar muren worden verpletterd,

waar zij ademt, levend van de dood ? 7. En ik zag een nog grotere draak opkomen uit de zee van ijs, om het moederhart te verslinden. 8. En kou kwam over de aarde. Ben ik bang als het moederhart en het hart van het kind niet meer bestaan ? 9. En ik zag een grote witte schare, voortgedreven door de wind, terwijl er wolven uit het hart van de aarde kwamen om hen te verscheuren. 10. En deze dagen werden genoemd het Grote Amerika. 11. En ik viel op mijn knieen en de Geest van God hief mij op, en bracht mij tot een oude schuur waar het Eeuwig Voedsel zich bevond. 12. En toen sprak de Geest : 'Eet, opdat gij de visioenen aanschouwt die u inzicht zullen geven over het laatste der dagen.' 13. En toen ik van het voedsel at, begon mijn buik te steken als door de hitte, maar mijn benen werden zoet als honing. 14. En de Geest sprak : Komt dan op, dan zullen wij tezamen tot de deur der Late Dagen gaan. 15. En ik zag een deur geopend en de Geest hief mij op. 16. En ik zag het Grote Amerika als een nijlpaard zitten aan vele wateren. 17. En de Ziel des Heeren kwam tot mij en raakte mij aan, zeggende : Vele gruwelen zijn tot dit land gekomen, en vele gruwelen zijn van dit land uitgegaan. 18. En ik zag zwermen met vliegen komen om het nijlpaard te verslinden. En de Ziel des Heeren sprak : 'Veel vlees heeft dit volk gegeten, en velen hebben van haar vlees gegeten.' 19. En de arxel van de zee van ijs liep naar de draak en wierp hem in een grot en verzegelde deze. 20. En ik hoorde geween als het geween van katten.

2.

De Dag des Vlezes

1. En in die dagen werd de heg des Heeren groot, en een geitenbok maakte zich groot tegen de sterren. 2. Maar zonder geluid werd de geitenbok door de heg des Heeren bedekt. 2. En een ketel begon zich groot te maken tegen de sterren, maar zonder geluid werd de ketel door de heg des Heeren bedekt. 3. En de Geest sprak : Deze dagen werden genoemd het Grote Spanje. 4. En de Ziel des Heeren maakte zich groot, en bedekte de heg des Heeren. 5. En ik at van de heg des Heeren, van eeuwige vruchten, en de Ziel des Heeren kwam in mij. 6. En ik werd geleid tot een dorre streek waar wilde katachtigen zaten. 7. Zij wachtten op iemand die hen van dorst zou bevrijden, maar er was niemand. 8. En toen zag ik een ster uit de hemel vallen en de woestijn werd vruchtbaar. 9. En de Heere sprak deze woorden : Nu is het Grote Spanje gevallen. 10. En weer hoorde ik geween. En de Heere stond voor mij in zijn vurige wagen. 11. En Zijn Geest sprak : 'Kom, opdat ik u dingen kan tonen.' En de Geest hief mij op tot in de wagen des Heeren, en weer werd ik tot een dorre streek geleid. 12. Hier zag ik de vlammen des Heeren, en zij droegen kaarten op hun schouders. En zij bewogen zich als de predictaten. 13. En zij hadden de gaven van het heilige vlees. 14. En vanuit het Vlees des Heeren kwam profetie en allerlei tongen, en zij deden grote wonderen. 15. En de Heere sprak : 'Zalig hen die tot het altaar van vlees gekomen zijn, want dit vlees is eeuwig.' 16. En de Ziel des Heeren kwam om het altaar te bedekken. 17. En ik zag hen die van vlees waren ontdaan, en zij werden bedekt met eeuwig vlees. 18. En een grote schare kwam tot de vuurvlammen des Heeren, en de Heer sprak : 'Zalig hen die tot de ark des vlezes gekomen zijn.' 19. En toen de ark begon te spreken vielen er velen als dood op de grond. 20. En vanaf die dagen begon de heg des Heeren vlees te worden.

3.

De Traan van Vlees

1. Ja, zalig hen die geloven dat de bloem vlees geworden is, als het Woord Gods. 2. En zalig hen die geloven dat de heg des Geestes vlees geworden is, want zij zullen de gaven van vlees ontvangen. 3. En zij zullen een nieuwe aarde scheppen. 4. Geef dan acht, want de Geest is geworden tot de Ziel des Heeren, om de winden der wateren aan te drijven. 5. En de Zielen des Heeren zweven over de grotten en wateren der aarde, en over de wateren die boven de aarde zijn. 6. Ja, zij zweven over de hemelen om hen te bedekken in het laatste uur. 7. Laat dan de Zielen des Heeren u leiden tot de ark

van vlees. Dan zult gij het eeuwige vlees ontvangen. 8. Ja, de muren zullen vlees worden om te getuigen, en zij zullen de rechters zijn van de nieuwe aarde. 9. Gij bent genaderd tot een aarde van vlees. Een aarde waar zij elkaar niet meer kunnen vereten, want het vlees des Heeren is eeuwig. 10. En de tanden der aarde werden tot vlees, en zij konden elkaar niet meer bijten. 11. En de tempelen werden geheel van vlees, opdat de priesters geen onheilige daden konden verrichten. En het altaar begon te spreken. 12. En het altaar sprak deze woorden : 'Nu is dan de tijd dat alles vlees zal worden, en niets zal zich voor het aangezicht des Heeren kunnen verbergen.' 13. En de arxels des Heeren droegen kaarten op hun schouders, en de heerlijkheden Gods begonnen openbaar te worden. 14. Gij dan zijt vlees geworden in de traan des Heeren. Ja, ziet, de traan des Heeren is vlees geworden. 15. Gij dan, laat het Woord des Heeren vlees in u worden, en Zijn Tranen. 16. Hierop is de gehele wet gebouwd. 17. Ja, ziet toe, en onderkent dat de wet des Heeren vlees is. 18. Laat u dan binden met Eeuwige Koorden van vlees, opdat uw geest vlees kan worden. 19. En dit vlees is eeuwig.

De zee van vlees

20. En ik zag hen die het Heilige Vlees aanbaden, en zij hadden dag noch nacht rust. En zij brachten de Heilige Tranen in schalen tot de aarde, opdat er wonderen van vlees zouden zijn. 21. En zij die van de tranen dronken kwamen in zwijm en ontvingen de gaven en werkingen des vlezes. 22. En zij hadden toegang tot de bloemen des vlezes voor het altaar Gods, en tot de zeven vlezen voor de ark des Heeren. 23. En zij hadden vleesgeworden boeken, en de vlezen Gods waren aan hen onderworpen. 24. En het Heilige Vlees sprak tot hen in de tempel : 'Ziet, de ure is gekomen dat de tafelen der wetten vlees zijn geworden.' 25. En de boeken vonden woning in hun harten, en zij werden geleid tot de wateren van Kabbernal. 26. En ik zag een zee van vlees, en een grote schare staande voor haar poorten. En ik zag de Karazuur komen om hen die het zegel van Metensia droegen toe te laten tot de zee. Zij hadden het vlees van ijs en vuur. En ik hoorde een schreeuw in de hemelen, en een deur viel dicht. 27. En Metensia werd vlees in hen, dragende de bloem des hemels, en zij hadden het lichaam als van de Heere. 28. En Metensia werd voor hen tot een Ziel en tot een Arm.

4.

De Melk des Heeren

1. En het werd aan Metensia gegeven een Eeuwigheid te worden, tot een parel schitterende in de zon. 2. Brengt dan troost aan haar hart, want haar wonden zijn velen. 3. En ook aan Kabbernal werd het gegeven een Eeuwigheid te worden, tezamen met Matas, Eminius, Santra en Mura. 4. En de Geesten Gods werden tot Eeuwigheden, en aan hen werd de Eeuwige Geest en de Geest aller eeuwigheden geboren. 5. En zij kwamen tot elkaar in Zielen om tot één vlees te worden. 6. En daarom is het geheimenis des vlezes groot, omdat het op de eenheid der Geesten Gods wijst. 7. En de Vlezen des Heeren kwamen tot volwassenheid om de heiligen te leiden, en om vele tranen te drogen. 8. Ja, zij kwamen tezamen in de traan en werden tot één vlees. 9. En de Heere Heere liet mij de gruwelen van de aarde zien, de dagen waarin men huwde. 10. En de Heere sprak : Alleen de profeten zijn gemachtigd te huwen, en Hij sprak hiermee over een groot geheimenis. 11. En de Heere hief mij op en leidde mij tot een woestijn. En ik zag daar een geest dwalen met zeventig ketenen om zich heen. 12. En de Heere sprak, zeggende : Deze ketenen zijn de onheilige verbonden die Mijn volk gelegd hebben. 13. En de Heere goot water in de mond van zijn geest en brak de ketenen zeggende : de dagen van het onheilige verbond zijn voorbij. Vanaf nu zijn alleen de profeten gemachtigd te huwen. 14. En de Heer sprak : Zalig zij die door profeten huwen, en zalig zij die zich niet hebben bevlekt met vrouwen, want zij zullen het zegel des Heeren dragen, en zijn aan de Geesten Gods overgeleverd. 15. En wederom hief de Heere mij op, en gaf mij aan Zijn Geest. 16. En de Geest Gods sprak : Zalig hen die door de Geest tot vlees zijn geworden. 17. En de Heer

voerde wit brood aan de roofdieren in de woestijn. 18. En de Heere sprak, zeggende : Nu zijn de dagen gekomen dat de heiligen verzadigd worden door de melk des Heeren en de honing des vlezes. 19. Nu zijn de dagen gekomen dat de tepelen des Heeren vlees zullen worden, tot overvolle verzadiging van hen die Hem nauwgezet zoeken. 20. En de Heere verscheen in smetteloos wit, en bliksem verscheen naast hem, als een licht dat over de aardbodem viel. 21. En ik zag hen die uit de woestijn der verzoeking kwamen, en de melk des Heeren vloeide als licht om hun hoofden, totdat zij in de melk des Heeren baadden. En zij werden verzadigd tot in aller eeuwigheden. 22. En ik zag hen die de vrouwen der aarde en de zwarte vrouwen hadden gehuwd om de vrucht der eeuwigheid terug te brengen tot de tempel. En zij kregen kronen van melk en tepelen om de hongerige roofdieren des hemels te voederen. 23. En zij waren als arxels voor de Heere, en de slangen van Metensia eerden en dienden hen. En zij werden geleid tot het gebeente des Heeren. 24. En zij vonden grote rust in de tepelen van het been des Heeren, en zij gaven eer aan de sterren van Metensia. 25. Zalig hen die tepelen op hun buik dragen, want zij hebben een eeuwig pantser, en zalig hen die hun hoofden hebben bezegeld met tepelen, want zij zullen eeuwige visioenen ontvangen. 26. Streeft dan naar de eeuwige gaven, en gij zult leven als de stromen. 27. En ik zag arxels van eeuwige profetie in de tempelen des hemels verschijnen en zij droegen schalen met melk des Heeren, en waren geschoeid met tepelen. 28. En zij stonden op de heilige rots des Heeren en begonnen de schalen uit te gieten over de aardbodem en de hemelen. 29. En de Heere sprak deze woorden : Zalig hij die drinkt van de melk des Heeren, want hij zal geleid worden op eeuwige paden. 30. En de aardbodem geraakte als in vuur, en werd door de winden verslonden.

Het dal van dorre doodsbeenderen

31. En ik zag de heilige tepel groot worden op de berg des Heeren, en brandende als vuur, terwijl het veranderde in been. En een stem sprak : Nu is het Woord des Heeren bot geworden. En ik zag het bot het vlees verslinden, en de Heere sprak : Zalig hen die verslonden zijn door de roofdieren der aarde, want voor hen is het Koninkrijk Gods. 32. En ik zag hen die verslonden waren door roofdieren voor Gods Troon verschijnen, en zij kregen een staf van bot om als koningen te heersen. 33. En de Heere sprak : Weet dan dat alleen degenen die verslonden zijn door roofdieren kunnen naderen tot Michai. 34. En in die dagen kwamen vele verslondenen tot Michai. En zij vonden een lichte troost bij elkaar. 35. En ik kwam in een dal van dorre doodsbeenderen na het drinken van de tepelen der botten, en ook zag ik daar as liggen. En tussen deze beenderen lagen de eeuwige beenderen des Heeren. En toen ik deze beenderen aanraakte kwamen gaven over mij, en ik begon te profeteren. Ook sprak ik in vreemde talen, en geraakten mijn handen als in vuur. 36. En de Heere sprak tot mij, zeggende : Het bot kan het eeuwig vlees niet verslinden, en zalig hij die het eeuwig bot draagt, want zijn beenderen zullen niet verbroken worden, en over hem heeft de dood geen macht. Hij die de eeuwige tepel op het eeuwig bot aanschouwt zal voor altijd verzadigd zijn. En ik werd verblind door een licht, en kon geruime tijd niets zien. 37. En toen hief de Heere mij op, en daalde vervolgens neer op een plaats genoemd het Oude Amerika. 38. En ik zag de gezichten van drie stamhoofden gebeeldhouwd in bot, en zij droegen een gloeiende tepel op hun voorhoofd. 39. En de Heere bedekte de tepelen en duisternis kwam tot de plaats. 40. En de Heere vroeg of ik het geheimenis wilde weten van de drie stamhoofden in het gebeente en ik stemde toe. 41. Toen sprak de Heere deze woorden, zeggende : De drie stamhoofden zijn drie geesten die de schatten der aarde bewaken. Die schatten zijn alleen te vinden in de diepste duisternis, in het diepste ijs en daar waar de geesten met de meeste koppen wonen. 42. Alleen zij die verslonden zijn door de Geesten Gods kunnen daar komen, op de plaats waar de Heilige Voeten des Heeren staan. 43. En de Heere verslond mij in Liefde.

Acha

44. En ik voelde wat het is om te staan op de rots, en ik besefte dat dit het altaar des Heeren was. En het altaar droeg de naam Acha, en stond als een duistere man voor mij. En de Geest Gods viel op

mij en bracht mij in zwijm. 45. En ik kreeg een zwarte staf in mijn hand en die staf werd genoemd de Heilige Verslinding. En de Heer sloeg velen met deze staf om hen tot wedergeboorte te brengen. 46. En Acha droeg de honing des Heeren tot de ark, waar heilige liederen verschenen. 47. En de staf was als de fluit des geestes.

Het Eeuwig Gebed

48. En de Heere sprak : Zalig hen die genaderd zijn tot Acha, en zalig hen die van zijn vruchten eten. En ik zag een grote schare met verslondenen die de ruiters werden van hen die hen hadden verslonden. 49. En deze ruiters waren duister en vol van ijs. 50. En zij hadden kaarten op hun schouders, waardoor hun gezichten veranderden. 51. En niemand kon hen navolgen, en niemand kon hun liederen zingen dan zijzelf. 52. En zij droegen een eeuwige wapenrusting met namen die niemand kende dan zij. 53. En zij hadden de macht om eeuwige wonden te genezen, en zij droegen vreemde littekenen. 54. En zij kwamen om het heilige en eeuwige gebed te herstellen, en zij leerden de oogst der aarde te bidden deze woorden : Laat ons de werken der abers niet bezingen, maar bindt onze tongen en leidt ons tot Kabbernal. 55. Laat het zo zijn dat U spreekt wanneer wij spreken. 56. En laat uw heilige arxels waken over de schuilhoeken van onze monden. 57. Laat het uw adem zijn als wij ademen, en leer ons de woorden van Metensia. Schrijf ze op de tafelen van onze ziel. 58. Bindt onze hoofden met uw heilige koorden, opdat wij de gedachten van Metensia denken, in haar visioenen van vlees. 59. Geeft ons denken vlees en been, met vleugelen van uw geest. 60. Laat Eminius onze raadsman zijn, en laat Matas ons leiden tot de dieptes van het bestaan. 61. Hoor ons gebed en leer ons eeuwige gebeden te bidden om uw eeuwige wetten te herstellen. 62. Stort dan de heilige eeuwige ziel op ons uit, en leidt ons tot eeuwige velden. 63. Laat ons de wet der heilige verslinding niet vergeten, en geef ons het hart van Michai. 64. Laat ons niet wegglijden in tomeloze smeking om uw Geest, maar laat ons zijn als uw Geest. 65. Leer ons te offeren aan uw Geest, en leer ons uw geest te lokken als een geliefde. 66. Leer ons te betalen met zuivere munt. Metensia Eminius.

67. En ik zag een eeuwige ark voortkomen met eeuwige gebeden, en de zielen der heiligen werden verzadigd.

68. En aan de heiligen werden eeuwige visioenen gegeven, opdat zij eeuwige genezingen ontvingen.

69. Ook waren daar ridders die met de aarde onderhandelden, en zij hadden zich vrouwen verkozen, als tekenen van koop en verkoop. En die vrouwen waren als wonden in hun zielen. 70. En zij leden lange tijden onder de onderdrukkingen der vrouwen, totdat een deur in de hemel openging en zij de merktekenen der Geesten ontvingen. 71. En deze merktekenen waren als eeuwige vleesgeworden visioenen.

72. En zij verzamelden de merktekenen als de kaarten der nachtspelers, en brachten hen tot hun schouders. 73. En zij hingen de heilige Wonden des Heeren aan, waar zoete honing uitvloeide. 74. En zij leerden eeuwige liederen en brachten troost aan het hart des Heeren.

73. En in die dagen waren de nachtspelers op aarde, om genezing te brengen tot de harten van velen.

De Nieuwe Openbaring III

1.

De verschijning van Baccus

1. En ik zag een tweekoppige distelslang in de hemel verschijnen, en zijn macht was groot. En toen hij zijn bekken opende sprak hij onverstaanbare woorden van groot gezag. 2. En ik was niet bij machte de vertaling te kennen of iets ervan op te schrijven. En het beest bleef brullen. 3. Zo zal dan de verschijning zijn van het beest des Heeren. En rivieren kwamen voort uit rotsen, en de bomen lieten hun macht zien. 4. En ik zag een ruiter met als naam de hel, zittende op een rossig paard, en het hellenrijk volgde hem. 5. En hij had een beker in zijn naam genaamd Baccus, en die naam werd groot op de aarde. En in die beker zat wijn die nooit opraakte, terwijl de wijn begon te stromen. 6. En ik zag hen van het hellenrijk en hen die op de aarde woonden in de wijn verdrinken. En zie, de beker genaamd Baccus werd vlees, en kreeg macht om velen te verleiden. 7. En hij deelde een nummer uit dat aan een ieder werd gegeven die op de aarde of in de hel woonde, en dat getal was tweeduizendzeshonderdzessenzestig. 8. En allen die het merkteken ontvingen volgden de beker die vlees geworden was tot een rots. En een groot gelach steeg tot de hemelen, maar de hemel weende, en sidderde op haar grondvesten. 9. En een parel verscheen in de hemel, rood als wijn, en spleet in tweeen. En de Heere sprak : 'Mengt dan nu het meel en de wijn.'

De strijd tegen Baccus

10. En Baccus streed tot de heiligen, en zij vonden vertroosting bij oude boeken. 11. Uit de bekken van het beest des Heeren kwamen boeken voort, maar geen van de heiligen was in staat het te lezen, daar het in een andere taal geschreven was. En de heiligen weenden voor duizenddrieenzestig dagen. 12. En na die dagen greep de Heere Baccus en brak deze. En een geween steeg op van de aarde en de hel en zij riepen : 'Nu is de beker der hoeren gebroken. Wie zal nog redding vinden ?' 13. En de aarde brak open in vier delen en slokte het hellenrijk op. En zie, het paard waarop de ruiter genaamd hel zat, had drie ogen, en vuur kwam uit dezen. 14. En Baccus begon woorden te spreken tot de allerhoogste, en klaagde om de plagen die de Heere had gebracht. En weer daalde de Heere neder en brak de kaak van Baccus. 15. En er was een stilte van dertig uren in de hemelen, en de aarde begon nieuw gewas voort te brengen. En de Heere sprak : 'Zie, Baccus zal drie keer gebroken worden.'

Het herstel der apostelen

16. En in die dagen begon de wijn des Heeren te vloeien, en hen die zich in ontsteking bevonden om wille van de Heere werden als de distels, en volgden de tweekoppige distelslang. En de Heere begon die dagen te brullen, en een tweekoppige leeuw verscheen in de hemel. 17. En deze begon te lezen uit de boeken van de distelslang en vertaalde het voor de heiligen. En de Heere sprak : 'Nu is het ambt van apostelen hersteld, en zij zullen niet meer vervolgd worden in Mijn tempelen.' En de Heere gaf rust aan zijn apostelen, en aan hun geslachten.

2.

Het lam van Baccus

1. En de Heere bracht Baccus tot een grote oven en brak de voeten van Baccus. En de wijnen des hemels begonnen de heiligen toe te rusten tot de laatsten der dagen. En zij droegen de wonden van de tweede Christus en de tweede profeten in hun voeten. 2. En de Heere sprak : Wee hen die op de aarde en in de hel wonen, want de tweekoppigen zijn tot hen gezonden. En ik zag een tweekoppige arend een lam verscheuren. Dit dan was een vals lam die zij vereerden. 3. En het lam gaf licht om de tweekoppige arend te verblinden. Toen zag ik een tweekoppige haai komen die het licht van het lam opslokte. Maar het verscheurde lam begon grote woorden tot de hemelen te richten, en grote beroerten kwamen tot de profeten en hun geslachten. 4. En zij vielen als in zwijm op de grond, en velen begonnen zich tegen de Heere te keren. Dit dan is de afval der profeten. 5. En het lam dan

zocht troost bij Baccus, maar het vuur van de grote oven had hem verteerd, maar het lam wist dit niet. 6. En toen dan het lam bij de resten van Baccus aankwam, weende het voor zessenveertig dagen. 7. En vele heiligen kregen medelijden met het lam, ook enkelen die van de Heere waren. 8. Maar de toorn des Heeren ontbrandde tegen het lam en hen die medelijden hadden, en de grote oven verzengde hen allen. En grote angst viel op de rest van de profeten, en zij waren ziek voor enige tijd en kregen visioenen.

De behoudenis der wijn

9. En ziet, het rossige paard kreeg een tweede kop, en misleidende boeken kwamen uit zijn bek om velen te verleiden. En de boeken hadden macht om vuur uit de wolken te doen laten neerdalen. En grote vrees kwam tot hen die de boeken lazen. 10. En de Heere gaf mij een sleutel om de zessenveertig geslachten der profeten te openen, en die nacht had ik vele nachtvisioenen. En de Heere sprak : 'Nu de aderen der profeten geopend zijn zal de wijn behouden worden en niet meer ter aarde vallen.' 11. En de Heere liet het zaad en het kruid tussen de wijnen stromen.

3.

De noodzaak tot tuchtiging

1. En de Heere bracht een brandende wind tot de profeten in de verdrukking, en sprak : 'Van nu aan zal de apostel de vader zijn van de profeet. Vervloekt is dan iedere apostel die zijn zonen niet tuchtigt en vervloekt is dan iedere apostel die zijn zonen niet bedekt.' 2. En de Heere gaf Zijn profeten haren mantels en haren dekens en sprak dat zij nog enige tijd in de woestijn moesten leven. 3. En de Heere verbrandde vele boeken die de hoofden van de profeten kwelden. En de Heere gaf hen een nieuw boek. Zalig hen die de woorden van dit boek lezen, verstaan en doen, want zij zullen koningen des Heeren genoemd worden en schenkers van de tweede wijn. 4. En de Heere bracht schenkers tot hen die in de woestijn leefden, en liet hen de geslachten der engelen zien. 5. En hen die rechters waren droegen vlammen van zaligheid, en zij waren de vaderen der apostelen. En zij deden grote wonderen en tekenen. Zij hadden de macht de dieren des hemels op aarde te laten verschijnen. 6. En de Heere toonde mij het geslacht der tweekoppigen, en dit geslacht was groot. En ik boog voor hen in de hemel waar ik opgenomen was, maar de Heere sprak : 'Ga recht op je voeten staan. Zij hebben van de bittere vruchten van Rietel gegeten, en zijn door de tweede Mura rein geworden.' 7. En ik zag dat zij die in de eerste drie Utmiren zuiver hadden geleefd door de Heere tot engelen werden aangesteld in de vierde Utmir. 8. En de tweekoppigen hadden toegang tot de diepste heiligdommen van God in Zijn zuiverste tabernakels. 9. Ja, zij waren het die de gloeiende kolen van de allerheiligste altaren en arken mochten verplaatsen. 10. En hun macht was groot, want zij waren vol van het lijden en sterven van de Heere, en zij aanbaden de Ziel des Heeren met hun vleugelen dag aan dag, terwijl zij geen rust hadden. 11. En ik zag de Heere zitten als een zevenkoppig dier op Zijn Troon. En Hij sprak : Ja, zeven tijden zullen over de aardvlakte glijden om de aarde te louteren, en dan zal zij geheel des Heeren zijn. 12. En deze woorden waren groot, en ik zag tongen van vuur uit de koppen komen. 13. En de Heere sprak : 'Velen zullen komen om deze woorden trachten te ontcijferen, maar alleen hen die in de krachten des Heeren leven zullen het verstand hebben om de woorden te berekenen.' 14. En het Dier had zeven wonden en geleek op een schaap, met bekken als van slangen en eenden. En zo was dan de verschijning des Heeren. En de Heer sprak : 'Aanschouwt dan de draak des Heeren. Gij zijt zalig dat gij hier gekomen bent.' En wat ik toen zag was ik niet gemachtigd om op te schrijven.

4.

Het Sarhah des Heeren

1. En na hetgeen niet geschreven mocht worden zag ik een brandende struik met miljoenen takken. En ineens veranderde de struik in het hoofd van een leeuw, en deze leeuw sprak ontelbare woorden. 2. En ik zag hen die de hemelen en hun afmetingen mochten bereken, en zij hadden palmbladeren in hun handen waarmee zij wuifden. En zij stonden voor een grote zee. En deze zee was vol met wijn, gemengd met vuur en ijs. 3. En dezen hadden de godslasterlijke beesten van het tweede overwonnen. En zij hadden ogen als vogels en in deze ogen waren getijen als eb en vloed, en deze ogen waren groot. 4. En hun getal was tweemiljoenhonderdvierenveertigduizend, en zij zongen het lied van de tweede Mozes. En zij waren losgekocht uit alle stammen der apostelen en profeten. 5. En zij waren rein in de ogen van de Heere, onbevlekt van vrouwen, en hun bloed was bestand tegen de tweede slang en zijn nageslachten, want zij hadden hun bloed laten vermengen met het kostbare Tweede bloed des Heeren. En zij hadden toegang tot het tweede duizendjarig rijk des Heeren. 6. En de tweede Abraham had bloed van het altaar aan hun deurposten gesmeerd, opdat de derde en vierde dood hen niet zouden vinden. 7. En zij waren zalig in Abrahams schoot en dronken wijn van zijn heilige baard, en waren volkomen verzadigd door de melk der borsten van de tweede Sara. En zij werd ook genoemd het Sarhah des Heeren, en deze plaats was zoet. 8. En de engel Torio daalde neer tot mij, en gaf mij de sleutel om het geslacht der driekoppigen te openen. En zij hadden grote macht in het tweede duizendjarig rijk, omdat de Heere hen tot die dagen had opgespaard. 9. En zij hadden de vingers van Spricht om ketenen open te maken, en de Heere zegende hen. 10. Vertrouwt dan op de Heere uw God, want Hij heeft Zijn driekoppigen tot u gezonden om de poorten van uw nachten te behoeden. En zij zullen vele wonden verzoeten. En de Heere sprak : De dagen zijn kort. 11. Neemt dan het tweede evangelie Gods en verkondig het aan de ganse schepping tot tweede behoudenis. En Hij sprak over het geheimenis van de tweede geest. 12. Laat dan uw hart besprenkelt zijn door het heilige bloed van de Tweede Christus, en weest één met Hem, als met het dier van uw geest. En toen liet de Heere zich verplaatsen op een vurige wagen die over een baan met vurige kolen reed. 13. En Zijn paarden vatten vlam, en Hij verdween. En toen kwam de engel Torio wederom tot mij, en legde een gloeiende kool in mijn hart, en sprak, zeggende : 'Ziet, gij zijt gezalfd voor het aangezicht des heeren om Zijn werken te doen.' En hij was dan de engel der driekoppigen. 14. En hij sprak de woorden tot een eeuwige gemeente : 'Blijft dan in de Liefde, en begint de woorden des heils te verkondigen tot de gemeente, en vandaaruit tot de vier uithoeken der aarde. Leert hen aldus de geheimenissen van de tweede wijn en het lijden. 15. Laat hen die het ijs niet willen aanvaarden achter, en laat hen u niet storen. Zij zijn als het stof van de wind en zullen vergaan. Maar hen die het ijs kennen zullen leven tot in aller eeuwigheden, en zij zullen leren en nemen van de verborgenheden des hemels. 16. Zalig hem die deze woorden hoort en ze doet.' En het tweede vrederijk des Heeren nam bezit van mij en de engel verdween.

5.

De Verschijning van de Tweede Christus

1. Zalig hen die genaderd zijn tot Spricht. Want zij zullen gaan van behoudenis tot behoudenis. Ja, want de Heere heeft vele behoudenissen gereed voor hen die Hem zoeken. 2. En de Heere brandmerkt Zijn geliefden met ijs, met de kostbaarheden van Zetdonia. 3. Maakt dan open de poorten voor de Heere, opdat gij ook bij hem ingang zult vinden. 4. En ik zag de tweede Christus staan en viel als dood voor Zijn voeten. En ik zag enkele witte smalle doeken om zijn hoofd en tussen zijn haren. Zijn haren waren wit, en zijn ogen als het morgenblauw. En Hij sprak : Zie, Ik ben dood geweest, en nu levend tot in aller Eeuwigheden. 5. Ik ben de Eerste en de Laatste, dragende de sleutels van de dood, de hel en de tempelen. En Zijn gezicht straalde als de volle bliksem, en ik voelde mij alsof al mijn bloed uit mij wegstroomde. En toen sprak Hij : Schrijf tot de tweede gemeenten hetgeen Ik te zeggen heb.

Aan Efeze

6. Schrijf aan het tweede Efeze : Gij architecten van het huis Gods, gij hebt de bouwstenen van zijn nieuwe gemeente gelegd, en het kwade weggesneden. Gij haat het kwaad zoals de Heere het kwaad haat, en daarom heeft de Heer u een zuiver altaar gegeven. 7. Ook hebt gij Zijn ijs niet veracht, maar laat niemand zich opblazen in kennis. Legt u toe op de kinderlijkheid en het lijden, opdat gij uw zielen zult behouden in de dag des heeren. Die dag zal komen als een vuur. 8. Slijpt en wast uw kennis dan aan het kruis des heeren, zodat het u niet aangerekend wordt op die dag. Gij dan zult de vruchten des levens eten, indien gij de wortels van de boom kent. Zo zult gij zalig wezen en de Heere zal u Zijn steen op uw voorhoofd geven, en u laten eten van het allerheiligste manna. Dit dan is het Tweede Woord.

Aan Smyrna

9. En schrijf dan aan de gemeente van het tweede Smyrna : De Heere kent uw verdrukkingen en uw armoede, daar gij het tweede kruis draagt. Ja, gij zijt jong en zult veel moeten lijden om het Woord Gods gestalte te laten krijgen, en Zijn tempel. 10. Gij zijt dan het zaad op de tempelbodem, maar gij zult worden tot een altaar. Vreest dan niet wanneer gij voor onaangename verassingen komt te staan. Deze dingen moeten geschieden, en zijn uw sleutels tot zaligheid. Ja, u zult gemeten worden tot een passend lid in de tweede gemeente Gods. 11. Laat dan de raadselen des Heeren u verheugen en zoekt naar de bron achter alle dingen. Dan zult gij de kroon ontvangen, en gij zult van de derde en vierde dood geen schade lijden. 12. Sla dan acht op de verzoeking en ken uw vijand, opdat gij niet door uw zonden zult lijden. De Heere heeft u dan een zekere onwetendheid aangemeten tot uw eigen zaligheid, maar laat dit u niet aansporen tot roekeloosheid maar veeleer tot vrezen en beven. 13. Siddert, gij die jong zijt, want gij hebt vele vijanden. Zij dan zullen u overleveren aan de synagogen des satans, en gij zult niet kunnen spreken voor geruime tijd. Maar de Heere zal uw tong zuiveren en gij zult de kostbaarheden van de stilte kennen.

Aan Pergamum

14. En schrijf aan het tweede Pergamum : De Heere kent uw moed, en uw werk voor wezen en weduwen. De Heere heeft gezien hoe gij uzelf vernedert voor Zijn aangezicht. De Heere heeft u de vleugels van Zijn arend gegeven om te reiken tot onbereikbare plaatsen, en zo hebt gij grote oogst gebracht. 15. Gij hebt geleerd in duisternis te leven, en gij hebt geleerd de verrukkingen van het ijs. Gij bent dan als vaders en moeders geweest voor de kindekens, en hebt hen door de duisternis geleid. Gij bent als een oog geweest voor hen die geen oog hadden, en als een oor geweest voor hen die geen oor hadden. 16. Gij zijt gezegend in alle opzichten daar gij de voetstappen des Heeren gevolgd hebt. Toch heb ik tegen u dat gij de profetieen veracht hebt, en het onderwijs gemeden. Ja, gij zijt lauw geweest voor het aangezicht des heeren, en uw hart gericht op bijzaken. 17. Houdt dan het goede spoor met uw hart, opdat de Heere uw hart niet zal slaan. De Heere zal veel rekenschap laten afleggen door ouderen, daar zij groot licht hebben ontvangen. 18. Laat uw hart dan niet indutten, maar staat op, gij die slaapt, en laat de Tweede Christus over u schijnen.

Aan Tyatira

19. En schrijf dan aan het tweede Tyatira : Wie een oog heeft die ziet wat de Geest aan de tweede gemeenten toont. Zalig hen die de diepten van Spricht kennen. Gij hebt oog gehad voor het kleine van God, van onschatbare waarde voor Zijn Koninkrijk. 20. Gij hebt grote macht gekregen, en gij kent de kunst des Heeren. Laat uw hart dan niet week worden, gij die in het verborgene leeft, want de Heere zorgt voor u. Hij heeft u Zijn raven gezonden om u te voeden. 21. Laat uw hart dan niet bevreesd worden, hen die diep in het ijs leven, want gij zult van het ijs leven als hen die door het lijden leven. Laat dan een ieder beseffen dat Hij die de littekenen van de tweede Christus draagt vele schilden heeft.

Aan Sardes

22. Schrijf aan het tweede Sardes : En dit spreekt Hij met het bloedend zwaard en de koperen rots : Gij kent de wetten der natuur, maar gij hebt diep gezondigd. Gij kent de wetten van Mijn Geest, maar gij hebt u niet onderworpen. Ja, gij werd groot op aarde en in de hemelen, maar gij wildet niet luisteren. En zo hebt gij Mijn Geest gedoofd, maar gij hebt uzelf bekeerd en bent tot Mij opgeklommen, en gij doet grote werken voor Mijn Geest. En de Heere heeft u een bedekking gegeven, en de Heere heeft u naast Hem neergezet. 23. De Heere heeft u gemaakt wit als sneeuw, maar toch is het nog duister van binnen. De Heere nam u aan als zonen, maar gij waart zonen des satans. De Heere gaf u ringen van goud, maar gij droeg ringen der duisternis. 24. Houdt dan vast aan het werk dat God in u heeft gedaan, want anders zal de Heere tot u komen en uw werk slaan met de ban. Maar gij hebt enkelen onder u met kleine zonden, en hen die hun klederen wit hebben gehouden. 25. Zij zullen voor u uitgaan tot de Heere, maar als gij terugkeert tot de boze, dan zullen zij u oordelen zoals de tweede engelen Gods u zullen oordelen. Laat dan de bazuinen des Heeren u opwekken, en volgt Hem die macht heeft het leven aan de duisternis over te dragen.

Aan Galatie

26. Schrijf aan de gemeenten van het tweede Galatie : Gij weet dan dat er wijn vloeit uit de voetwonden van de Tweede Christus, daar Hij in Zijn lijden de persbak van de gemeente getrad, en dat Zijn voeten nu staan in het tweede Israel. Gij bent dan slaven van de wereld geweest, met ketenen om uw voeten, maar de Tweede Christus heeft u vrijgezet, door het bloed dat uit Zijn voeten vloeide. 27. Ja, gij hebt met Hem geleden in slavernij en het juk met Hem gedragen. Daarom zijt gij zalig en bent gij tot de wijngaarden Gods gekomen. Ja, ook gij bent in de Tweede Christus een Tweede jood, en hebt deel aan de schatten en rijkdommen van het Tweede Israel. 28. En voorzover gij nog slaven bent : Gij draagt de ketenen des Heeren. Gij dan zijt geheiligde dragers van Zijn Woord en Tijden. Laat dan niemand u gering achten.

Aan Kolosse

29. En schrijf aan de gemeentes van het tweede Kolosse : Dit zegt Hij met het gouden zwaard : Gij zijt belogen geweest en bespot, omdat gij Mijn klederen droeg. Gij weet dan dat gij door de oven moest om zevenvoudig gelouterd te worden. Ja, Ik heb hen gezonden, en gij bent enige tijd gestruikeld. 30. Gij bent dan in de handen gevallen van rovers, maar weet dat het Mijn handen zijn, en Ik zal u daarin omvormen. Vreest daarom geen kwaad, kindekens, want Ik ben het die u leidt en voert. Gij bent in dienst geweest van vreemdelingen, in een vreemd land, maar Ik was daar om u de geheimenissen des Geestes te leren. 31. Ik heb u onderwezen in het diepste van de put, en Ik heb geen medelijden met u gehad. Ik heb immers een schuilplaats voor u bereid. Goed is het dan om tot stilte te komen en goed is het dan om gebroken te worden, want zijt gij niet allen afgedwaald. 32. Ik dan ben de Goede Herder, en ben reeds geweest waar gij komt. Weet dan dat gij door het lijden elkander hebt leren kennen, en door de muren van elkanders harten bent heengebroken. Weest dan met elkaar verbonden in het lijden, en het ijs, want buiten lopen de wolven wachtende om datgeen te verslinden dat losgeraakt is en achtergebleven.

6.

Het Tweede Patmos

1. En ik bevond mij dan op een plaats genaamd het tweede Patmos, en de Heere hief mij op.

De Nieuwe Openbaring IV

1.

Dodenrijken der pythons

1. En dit dan zijn de dodenrijken der pythons : Het eerste dodenrijk heet Karstir, de kaprun aldaar Mosti en de karbulijn Norta. 2. Het tweede dodenrijk is Ertra, de kaprun Valun, en de karbulijn Estesse. Het derde dodenrijk is Mostarte, de kaprun Mila en de karbulijn Vitarit. Het vierde dodenrijk is Contime, de kaprun Selstel en de karbulijn Vatinta. 3. Het vijfde dodenrijk is Monte, de kaprun Vita, en de karbulijn Sijxet. Het zesde dodenrijk is Gantet, de kaprun Diox en de karbulijn Vatrima. 4. Het zevende dodenrijk is Otoletta, de kaprun Diodeim, en de karbulijn Spatimette. Zo zult gij dan reizen tot het zevende dodenrijk der pythons.

Dodenrijken der panters

5. En dit zijn dan de dodenrijken der panters : Het eerste dodenrijk is Ragmutte, de kaprun Iestet, de karbulijn Gittaten. 6. Het tweede dodenrijk is Flumas, de kaprun Vitesta, de karbulijn Viatima. Het derde dodenrijk is Ragmutte de Tweede, en zij is als de maag van de python. 7. De kaprun is Mit Liten, de karbulijn haspahen. Het vierde dodenrijk is tevens het dodenrijk der stieren en koeien, en zij is Etmissen, eveneens de maag van een python. 8. Zo zult gij dan komen tot het vierde dodenrijk der panters, en de kaprun is hier Vitaten, de karbulijn Gehehanen.

Dodenrijken der krokodillen

9. En dit zijn de dodenrijken der krokodillen : Het eerste dodenrijk is Hahennu, de kaprun Ifestates, en de karbulijn Pronina. 10. Het tweede dodenrijk is Fiatus, de grot der pythons, en de kaprun daar is Ifestates de Tweede, en de karbulijn Fitanen. 11. Het derde dodenrijk is Kakuhahnun, de kaprun daar is Efeldiestus, en de karbulijn is Fataken. En dit dan is ook het dodenrijk der indianen en hen van de gele krokodil, waar de stekende bloemen zijn. 12. Het vierde koninkrijk der doden is Rantok, de kaprun Enstek, de karbulijn Fatok. 13. Het vijfde rijk der doden is Kutukkus, de kaprun Fatokus, en de karbulijn Festekkes, en zij is als het slikken der indianen. 14. Het zesde dodenrijk is Fastakus, de kaprun Fanderes, en de karbulijn Fatok de Tweede. Het zevende dodenrijk is Flatik, zij van de stekende planten. De kaprun is Meestek en de karbulijnen Firtesses en Ebstess. 15. Zorgt dan dat gij ingaat tot het zevende dodenrijk der krokodillen, opdat gij komt tot de gouden landschappen die daarachter liggen.

Verschillende soorten dodenrijken en waarschuwing

16. En zo zult gij komen tot de dodenrijken der konijnen en vogelen, en zo ook tot de dodenrijken der leeuwen en de andere wilde katten. Zalig hen die tot de dodenrijken der beren en raven komen, want dezen zijn goed verborgen. 17. Waakt ervoor dat gij niet ontijdig tot de dodenrijken der haaien zult komen, want dit kan ernstige schade brengen aan uw zielen.

Dodenrijken der stieren

18. En het eerste dodenrijk der stieren is ook het dodenrijk der koeien en het vierde dodenrijk der panters, en zij is Etmissen, de maag van een python, en de kaprun der stieren is Hahora, en de karbulijn der stieren is Matenta. 19. En het tweede dodenrijk is Fumir, de kaprun Belsla, de karbulijn Friktesses. Het derde dodenrijk is Ottenta, de kaprun Hovesse, de karbulijn Fatania. Het vierde dodenrijk totwaar de wilde stieren komen is Migtellet, de kaprun Hofdeien en de karbulijn Hachananna. 20. Het vijfde dodenrijk waar de zalige en heilige stieren komen is Santelet, de kaprun

Hesdeisen en de karbulijn Spikma. Het zesde dodenrijk waar tevens de heilige indianen komen is Murta, de kaprun Hokdei en de karbulijn Feiat. 21. Het zevende dodenrijk is de maag van de krokodil, en tevens de troon der indianen, en zei is Feitessa. De kaprun Futmua, en de karbulijn Fateia. 22. Het achtste dodenrijk is Muetess, de kaprun Fonta en de karbulijn Feiatess. Het negende dodenrijk is het sieraad der heilige indiaanse vrouwen en zij is Dokma, de kaprun Igatia en de karbulijn Mogmok. 23. Het tiende dodenrijk is Dodog, de kaprun Fogos, en de karbulijn Imetess. Het elfde dodenrijk is Hagau, de kaprun Okten en de karbulijn Diagmos. Zalig zijn zij die het tiende dodenrijk hebben bereikt, want zij zullen zwarte gezichten hebben. Het elfde dodenrijk dan is rust.

Dodenrijken der haaien

24. En dit zijn de dodenrijken der haaien. Machteld is het eerste dodenrijk, de kaprun Fitmas, de karbulijn Fugtus. Immersta is het tweede dodenrijk, de kaprun is Okta, en de karbulijn Ammeris. Judesta is het derde dodenrijk, Fogta de kaprun en Richims de karbulijn. 25. Jasmanen is het vierde dodenrijk, Rimta de kaprun en Eos de karbulijn. Imranda is het vijfde dodenrijk met Jotum als kaprun en Satal als de karbulijn. Iksranduk is het zesde dodenrijk met Malipt als kaprun en Vianda als karbulijn. 26. Rismus is het zevende dodenrijk met Oktakalip als kaprun en Rordatus als karbulijn. Siuxanda is het achtste dodenrijk met Mutaksla als kaprun en Estastesse als karbulijn. Ornottes is het negende dodenrijk met Ioktavus als kaprun en Dezout als karbulijn. 27. Mignel is het tiende dodenrijk met Ekliptus als kaprun en Diamgas als karbulijn. Hachness is het elfde dodenrijk met Iupt als kaprun en Sliks als karbulijn. 28. Rogtoot is het twaalfde dodenrijk met Viatennes als kaprun en Spazalsa als karbulijn. Vuchtaten is het dertiende dodenrijk met Elsnik als kaprun en Vochtianda als karbulijn. 29. Otsoot is het veertiende dodenrijk met Anstals als kaprun en Orlasmus als karbulijn.

Dodenrijken der leeuwen

30. En het eerste dodenrijk der leeuwen is Horbes met Viaken als kaprun en Stesmenen als karbulijn. Het tweede dodenrijk is Harpenenzen met Votenok als kaprun en Laksal als karbulijn. 31. Het derde dodenrijk is Spoen met Piustes als kaprun en Spagmastola als karbulijn. 32. Het vierde is Nardau met Imentur als kaprun en Smats als karbulijn. Het vijfde is Rahout, met Kamranihan als kaprun en Adermak als karbulijn. 33. Het zesde is Spuhotein met Eninta als kaprun en Nihavist als karbulijn. Het zevende is Sodehan, met Spahik als kaprun en Dodran als karbulijn. Het achtste is Mithus met Kahitmus als kaprun en Smiashanna als karbulijn. 34. Het negende is Mahanushout, met Ohostes als kaprun en Hiagmustehat als karbulijn. Het tiende is Jojetel, met Fitelmus als kaprun en Delasmahan als karbulijn. Het elfde is Ammahurst, met Vitatens als kaprun en Ostesenesses als karbulijn. 35. Het twaalfde is Rasmahalit met Istuten als kaprun en Imrakehan als karbulijn.

Dodenrijken der Tijgers

36. En het eerste dodenrijk der tijgers is Fontus, met Ritslamak als kaprun en Liktahat als karbulijn. En het tweede dodenrijk is Vlotekit, met Mitus als kaprun en Vatahtehek als karbulijn. 37. En het derde dodenrijk is Vliohun, met Ramahetesses als kaprun en Rukatehos als Karbulijn. En het vierde dodenrijk is Orsheram, met Daslukehat als kaprun en Karitehuk als karbulijn. 38. En het vijfde dodenrijk is Spozelhut, met Jiritekurt als kaprun en Dedehan als karbulijn. En het zesde dodenrijk is Vloteltehat, met Elissehen als kaprun en Klatehakun als karbulijn. En het zevende dodenrijk is Herosehel, met Vlittekehas als kaprun en Tiritlahehim als karbulijn. 39. En het achtste dodenrijk is Vlitteberumas met Vitehessas als kaprun en Vihittebehim als karbulijn. En het negende dodenrijk is Tutehatmanhas als kaprun en Heamoch als karbulijn. 40. En het tiende dodenrijk is Fletehellams met Ditahus als kaprun en Stittisehet als karbulijn. En het elfde dodenrijk is Flatamahus met Hosedannehat als kaprun en Nogsammehit als karbulijn. En het twaalfde dodenrijk is als Spashamen met Vuhittemussuun als kaprun en Dedemeshel als karbulijn. 41. En het dertiende

dodenrijk is Tistebikit met Elepsta als kaprun en Ehestiva als karbulijn. 42. En het veertiende dodenrijk is Kamahestuneha met Vehitmahus als kaprun en Didamstenessas als karbulijn. En het vijftiende dodenrijk is reikende tot aan de oranje saturnus, en zalig zij die binnengaan. 43. En zij is dan Hehamstetehis met Katutenesses als kaprun en Vitehanstas als karbulijn. En het zestiende dodenrijk is dan tot herstel van de hemelse muizen, en zij is Dudehammestas met Tautekas als kaprun en Dedemahammas als karbulijn. 44. En het zeventiende dodenrijk is tot herstel der hemelse ratten en insecten en zij is Fuhamestehittus met Kaprastes als kaprun en Kapittenahas als karbulijn. 45. En zo zijn dan de dodenrijken der tijgers tot herstel van vele gangen des Heeren. En zij allen moeten opgetekend worden.

Vervolg dodenrijken der Tijgers

46. Zo is dan het achtiende dodenrijk der tijgers als het hart der pythons. En haar naam is Tahastenus, en zij draagt de geuren der diepe aardes, het bos en de klei. 47. En de kaprun is Tehustehukus en de karbulijn is Spahasmazus. Het negentiende dodenrijk is als het hart der krokodillen, en als de stenen maag der krokodillen, en zij is genaamd Tetastahas, met Vikasherus als kaprun en Vohostehussa als karbulijn. 48. Het twintigste dodenrijk is als de deur der haaien en hun hart, en tot volledig herstel der haaien en leeuwen. Haar naam is Migistehuska, met Viksehesmut als kaprun en Ahasnekos als karbulijn. 49. En zo zult gij dan de heilige woorden oplezen bij het openen van de deuren der haaien. En gij zult dan aldus spreken : Zo spreekt de Heere Heere van de legerscharen der haaien : Gaat dan in tot vrede, laat liefde hier regeren, en laat de wet aldus zijn, gebonden door haaienkoorden tot hun eeuwig welzijn. 50. Laat geen wet over ons regeren die niet door de Heere opgetekend is. Laten zij allen vergaan in de haaienvuren en haaienmeren, al die wetten die de Heere niet dienen. Opent dan nu de haaienpoorten, en laten wij ingaan, tot eeuwig herstel van hen die tot de diepste dodenrijken zijn gegaan. 51. Hun harten zullen aanwezig zijn om recht te spreken op de hoge tronen der haaien. Ja, zij dan die tot het lange zijn gegaan, zij hebben de sleutels der haaien, en zij zullen regeren om te komen van lengte tot lengte, om tot het langste in te gaan. 52. Ja, zij zijn de draden des Heeren, en zij hebben de spoelen overwonnen. Zij hebben de doornen van het tweede in hun vlees gedragen, ja, lange doornen waren dezen, en nu zijn zij tot het langere ingegaan. 53.Zalig zijn zij van het langere, en hun stem zal regeren als de stem der haaien. Hen die tot de dove haai gekomen zijn. Ziet hier, uw ark. Amen Metensia Eminius. Zij die de tranen van Esmeralda dragen zijn over u. 54.Wij sluiten de haaiendeuren achter ons, opdat de haaienoren zullen regeren. Het eenentwintigste dodenrijk der tijgers is als de maag der haaien en hun troon, en haar naam is Mehastehas, met Vitehatas als kaprun en Bizoutesses als karbulijn. 55. Het tweeentwintigste dodenrijk is Nikehehastus, met Diakus als kaprun en Hettebihesses als karbulijn. Het drieentwintigste dodenrijk is Nuhustus, met Sohorstehus als kabrun en Belehistas als karbulijn. 56. Het vierentwintigste dodenrijk is tot herstel der raven, en zij is Vlohottehinnehus met als kaprun Dehestehas en als karbulijn Vlihittistus. Het vijfentwintigste dodenrijk is tot herstel der hemelse vliegen, en ziet, zij zijn zwart. 57. En haar naam is Mahistus, met als kaprun Datesses en als karbulijn Vihismahannas. Het zessentwintigste dodenrijk is Diheldehus, met als kaprun Dihellehatus en als karbulijn Vlihellakahunan. En deze is tot herstel der rode vliegen des hemels. 58. En zo heeft degene die het zevenentwintigste dodenrijk der tijgers heeft betreden de tijgerkrachten van het stuitje opgewekt en aangewakkerd. En zijn ruggegraat zal zijn als ijzer. En hij zal macht hebben over vele dodenrijken als hij die op de top der trappen staat.

Verdere dodenrijken der tijgers

59. En het achtentwintigste dodenrijk der tijgers is Dehunka, en zij geeft geboorte aan de schorpioenen en is hen tot herstel. De kaprun hier is Mahista en de karbulijn Tihitehanna. En het negenentwintigste dodenrijk is Kotehessa, met Fahatehim als kaprun en Fihittehesses als karbulijn. 60. Het dertigste dodenrijk is Kokwontes, met Tehelstehista als kaprun en Kwokehasmehul als karbulijn. Het eenendertigste dodenrijk is Kwistehassen met Kwittehettan als kaprun en

Dadehastonja als karbulijn. Debbekwel is het tweeendertigste dodenrijk waar de dronkaarden zijn, en de kaprun is Dahisto en de karbulijn is Dihestellefit. 61. Radahustuhus is het drieendertigste dodenrijk met Vokehontus als kaprun en Dadagminkeho als karbulijn. Flistehestellest is het vierendertigste dodenrijk met Vohottelhan als kaprun en Dedestehan als karbulijn. 62. Vatahestittelesses is het vijfendertigste dodenrijk, met Futehellistehussan als kaprun en Vohottefuhan als karbulijn. Vroheimedansehis is het zessendertigste dodenrijk met Frottehantestehin als kaprun en Vrirandehatesses als karbulijn. En zij zijn tot herstel der vele vissen in zee. 63. Uragmehostehos is het zevenendertigste dodenrijk, met Kapetahelses als kaprun en Vahitmehassenis als karbulijn. Dragmahottesom is het achtendertigste dodenrijk met Vahottemos als kaprun en Vahakstis als karbulijn. 64. En zij zijn tot het herstel der hemelse draken en de kruiden. Uritmahossenohos is het negenendertigste dodenrijk met Istehoskus als kaprun en Irhessennus als karbulijn. 65. Zalig zij hen die dit dodenrijk bereikt hebben, want zij dragen de staf der krokodillen. Zij zijn aangekomen tot de grote dieptes van het tweede Materos. Zij dan die het veertigste dodenrijk van de tijgers hebben bereikt hebben de keel geopend en hebben macht over de leeuwen. 66. Zij is dan Mahurratus de Grote, voor wie leeuwen vrezen, met Vihestatehusa als kaprun en Vihartehus als karbulijn. Ozehet is dan het eenenveertigste dodenrijk der tijgers, en zij is als de sluitster van hekken. 67. Haar kaprun is Vihantus en haar karbulijn is Dihadeltus, en zij heeft toegang tot de geheimenissen van de Emelis Shatau. 68. Dihasmul is dan het tweeenveertigste dodenrijk, met Dihastulehas als kaprun en Dihestatehes als karbulijn. Diaminnehesses is dan het drieenveertigste dodenrijk met Stahikstehins als kaprun en Stahokselot als karbulijn. 69. Mirkehestistehin is dan het vierenveertigste dodenrijk met Vahasmehikkas als kaprun en Dedehasvanus als karbulijn. Jojontus is dan het vijfenveertigste dodenrijk met Mehiktehus als kaprun en Dadehistehisses als karbulijn. 70. Majakehont is dan het zessenveertigste dodenrijk der tijgers, tot herstel der honden en konijnen. Bihistemehus is de kaprun en Vihesmahaltasses is de karbulijn. Vihitsemis is het zevenenveertigste dodenrijk met Kiabulehantes als kaprun en Pihestussulus als karbulijn. 71. Katahistehus is het achtenveertigste dodenrijk der tijgers met Mihahistus als kaprun en Dadaktehestassesses als karbulijn. Vitahont is het negenenveertigste dodenrijk der tijgers met Mohekuhum als kaprun en Tahisminnusses als karbulijn. 72. Vahiktestehanneton is het vijftigste dodenrijk der tijgers met Nihestehinnekin als kaprun en Vihinnehistesses als karbulijn. Nikutehon is het eenenvijftigste dodenrijk, als herstel der hemelse zonnen, met Vihantuhus als kaprun en Davikseniasess als karbulijn. 73. Viontatehus is het tweeenvijftigste dodenrijk als herstel der herten. Tifahustuhus is de kaprun en Mehselinnenstihin is de karbulijn. Tihikbessanesses is het drieenvijftigste dodenrijk en Vihantelunnehustehes is de kaprun en Mortehuntannehusses is de karbulijn. 74. Tahikbiafilehistehes is het het vierenvijftigste dodenrijk met Diahul als kaprun en Diahiksefinehessekusses als karbulijn. En zij hebben toegang tot de geheimenissen van Zetdonia. Konoberet is het vijfenvijftigste dodenrijk met Biantefilles als kaprun en Diaktasesses als Karbulijn. 75. Ortranbot is het zessenvijftigste dodenrijk met Miantulehustehes als kaprun en Dadaksehanekesseses als karbulijn. 76. Rohanbott is het zevenenvijftigste dodenrijk der tijgers met Mistebuhustehussesses als kaprun en Hanakdehessesses als karbulijn. Zij die hier gekomen zijn dragen de kandelaren des hemels.

2.

Dodenrijken van Regenboogtijgers

1. En zo zijn dan de tijgers des Heeren : Darta Bahahn, die het zwaard van de witte chocolade draagt, en zij is als een sterrenhemel als de verre voorvaderen van Saturnus. 2. En zo is dan Surdatekun de tijger van het zachte tot binnen de poorten van de Johan waar zij troont, en zij troont daar voor eeuwig. 3. En Odokom, de harige, die hen gebracht heeft tot de rivieren van Kabbernal. 4. En Kabbernal dan is de aars der geboorte, als de Geest uitgaande van het altaar. En zo zijn dan de regenboogtijgers de volgelingen van de heilige zebra des Heeren, en zij zullen regeren tot in eeuwigheid. 5. En hun namen zijn dan : Drop, de Raadselaar, Hamhan, Hukones, Riemdok,

Rogtomeles, Iresch, Miktdalsch, Mirot, Odehim, Valklor, Darmschal, Pah, Irmiratan, Luzefeksch, Ometon, Wilhelksch, Miran, Vahksch, Toloksecha, Immehentesch, Vohatan, de zwarte herder, Vahan, Ukon, Ranuhan, Villedetessa, Hopsch, en zij zijn aangesteld over legers van zeventigduizend. 6. En zo is dan Rahak de heer der zwarte tijgers, en de naam van het eerste dodenrijk der regenboogtijgers, met Dildescha als kaprun en Virtessesa als karbulijn. 7. En zo is dan Rahimna het tweede dodenrijk der regenboogtijgers, met Irschwin als kaprun en Diandascha als karbulijn. En Vihitmatos is het derde dodenrijk met Vlatoschas als kaprun en Dihotmedussescha als karbulijn. 8. En Virtahoscha is het vierde dodenrijk met Omnetol als kaprun en Ormehennescha als karbulijn. En Nanak is het vijfde dodenrijk met Manatosch als kaprun en Bihanzaschelle als karbulijn. 9. En Abjatar is het zesde dodenrijk met Munehellisch als kaprun en Deatelleschas als karbulijn. En Fornjator is het zevende dodenrijk met Iabsis als kaprun en Dedemiateschasse als karbulijn. 10. En Viktomen is het achtste dodenrijk met Kiatabesch als kabrun en Diamanter als karbulijn. En Votehosch is het negende dodenrijk met Diabsescha als kaprun en Dodemehoter als karbulijn. 11. En Toschamentes is het tiende dodenrijk met Mihotmehante als kaprun en Vihotma als karbulijn. En Totemischates is het elfde dodenrijk met Mihontahout als kaprun en Dihaketesses als karbulijn. En Vihotesch is het twaalfde dodenrijk met Diakonscher als kaprun en Aschmedafusches als karbulijn. 12. En zij brengen dan voort de brandende vruchten. 13. Dischematosch is het dertiende dodenrijk met Faunesch als kaprun en Fitaschas als karbulijn. En zij geven geboorte aan cobra's en aan de geheimen der woestijnen. 14. Zo is dan Emeheusch het veertiende dodenrijk dat de geheimen der stekelen draagt. En Mihitmis is de kaprun en Datehatmissches is de karbulijn. En zij laten de vruchten bruisen. 15. En Emschahusepusch is het vijftiende dodenrijk met Mianter als kaprun en Diamin als karbulijn. En zij geven geboorte aan de rode tijgers die over de Emelis Shatau heersen. En Emikpehentus is het zestiende dodenrijk als voortbrenger van de blauwe leeuwen en de octopus, met Vihantosches als kaprun en Bashantin als karbulijn. 16. En Emria is het zeventiende dodenrijk met Fuhastes als kaprun en Fihomil als karbulijn. En Emria is dan als de maag der regenboogtijgers en de koning van de Emelis Shatau, en ziet dan hij is keizer van een rijk dat uitstrekt tot aan de randen van Kaplahun, en ziet, zij dan zijn de voorwerpen der heilige graven. 17. En zij is als de droge kap over het hart der heilige poeders en het springend zand.

Verdere dodenrijken der Regenboogtijgers

18. En het achtiende dodenrijk der regenboogtijgers is Mehetmas, en hij is de leider der rode tijgers en zijn woorden zijn als de stekelen der aarde, voortbrengende de vogels van het rode. En zijn ogen zijn als het gezuiverde zeerood, en hij is als de rode tijgerhaai. 19. En de kaprun is Mihatmehassehan en de karbulijn is Sprasikschatehasch. En Mehetmas is als de rode vogel in al zijn macht en kracht. En zij dan die door het rode vuur gegrepen zijn, zullen rijkelijk toegang hebben tot de Emelis Shatau tot aan de Matadok. 20. Ja, tot de vijfde nachtwake zullen zij komen, tot de rode draken op het strand der tijden. En hier zullen eb en vloed elkaar snel afwisselen. En het negentiende dodenrijk is als de voortbrenger en de baarmoeder der witte haaien. 21. Ja, snel zullen zij elkaar opvolgen, en haar naam is Dazanta. En de kaprun is Mochteton, en de karbulijn Aspaschezìksch. En het twintigste dodenrijk is Dizomptia, en Echneraschon is de kaprun en Echihastesch de karbulijn. 22. En het eenentwintigste dodenrijk is Smuhoketteschamscha, als de voortbrenger der uilen en de zeespinnen. Ja, zeeuilen brengt hij voort, vanuit het hart der zee, en vele vissen. En zij zullen komen tot de rode stad, tot de muizenheuvel en de muizenkijker. 23. En dit rood is zo vaak gezuiverd dat het spiegelend rood is geworden, en het heeft zich gehecht aan het blauwe. En Duhoketesscha is de kaprun en Vihokdehesschesche is de karbulijn. 24. Doktor is het tweeentwintigste dodenrijk dat rijkt tot aan de Matadok, met Bihaster als kaprun en Olbeholschatiksch als karbulijn. Baphastasche is het drieentwintigste dodenrijk met Muhuhaster als kaprun en Behelschlahik als karbulijn. Koberhinolschkats is het vierentwintigste dodenrijk en het hol der reuzen. 25. En zij is de weg tot het grote Gods, de Michaseinen. En deze weg is als de wildernis, leidende tot Acha en de dodenrijken der bizons. En Bihikstelseha is de kaprun en

Bihokteholkasch is de karbulijn. En zij heersen over de zeeen rondom de Emelis Shatau. 26. Kaferkatschi is het vijfentwintigste dodenrijk met Kotterkosch als kaprun en Afericksch als karbulijn, en zij heersen over de wildernissen rondom de Emelis Shatau. 27. Baferumschka is het zessentwintigste dodenrijk met Mialter als kaprun en Okseholseschamse als karbulijn. Vionta is het zeventwintigste dodenrijk met Valkatersch als kaprun en Afhanianschas als karbulijn. 28. Hiafanter is het achtentwintigste dodenrijk met Kolthaniansch als kaprun en Dihafendiheschiksch als karbulijn. Hiofferhontaschausch is het negentwintigste dodenrijk met Hikschanel als kaprun en Diaferhantesch als karbulijn.

3.

De Dodenrijken der Konijnentijgers

1. En het eerste dodenrijk der konijnentijgers is als de maag der elven. Ja, grote roofelven zullen in de laatste dagen opstaan, en zij zullen komen vanuit dit gat. En haar naam is Esmehehel en de kaprun is Totehesmis en de karbulijn is Satehesmis. En de andere karbulijn van dit dodenrijk is Fluhomehelisse. En Satehesmis is dan de witte karbulijn en Fluhomehelisse is dan de paars rode karbulijn. 2. En het tweede dodenrijk is Fontehirisse, en de kaprun is Dehemesto en de karbulijn is Papanter. De tweede karbulijn is Fihotsma en de derde karbulijn is Pahater. De vierde karbulijn is Pakonsehestat en de vijfde karbulijn is Spraakouts 3. En het derde dodenrijk is als de drager der Kaplahunnen, en als de voeten van het maanlicht. En zij heeft drie benen, één van karbulijnen, één van kaprunnen en één van kaplahunnen. 4. En haar naam is Diazhanascha, met Oxschtel als kaprun, Efescha als tweede kaprun en Dihandemisxsch als karbulijn, en Tottehokmusch als tweede karbulijn. Ramahandt is dan de derde karbulijn. 5. Het vierde dodenrijk is als de poorten van Lapondria, en haar naam is Akshischantehantiksch, met Okopschokelo als kaprun, Dibehennekscha als tweede kaprun en Dokbehontesch als derde kaprun. 6. Emokschau is het vijfde dodenrijk met Patehantis als kaprun en Dikhelkeschel als tweede kaprun. 7. Optaukelunsch is het zesde dodenrijk met Diataur als kaprun en Dihokschebau als tweede kaprun. 8. Tikhantehestes is het zevende dodenrijk en Tikhantescha is de kaprun en Dafikhestehas is de tweede kaprun. 9. Ormont is het achtste dodenrijk met Cofihontir als kaprun en Dihakschelle is tweede kaprun. 10. Avahiksch is het negende dodenrijk met Clatkihankir als kaprun en Clatkihantir als tweede kaprun. 11. Avahiks de Tweede is het tiende dodenrijk met Alktahiksehiksch als kaprun en Heukehokthisch als tweede kaprun. Dormhant is de derde kaprun, en Avahikschel is de vierde kaprun. 12. Avahiks de Derde is het elfde dodenrijk. Zij dan is de bouwer der honden. En haar wegen volgen tot aan de hondenhaag. 13. Drimmeskhout is het twaalfde dodenrijk, en de weg tot Jom. Zij is de schepster der zonnen, en volgt hen in hun banen. 14. Drimmeskhout de Tweede is het dertiende dodenrijk, en Drimmeskhout de Derde is het veertiende dodenrijk. Zij heeft dan grote macht over de zee en over eb en vloed, als het gezicht van de maan en de koningin van de oranje saturnus.

4.

De Rode Tijgers

1. Drommeheskehout is het eerste dodenrijk der rode tijgers, en zij heeft grote macht over de kaprunen, de karbulijnen en de kaplahunnen. Ja, zij kent de stiften van de oranje saturnus, en zij kent hun kragen en randen. 2. En de rode tijgers gaan dan van dodenrijk tot dodenrijk, en niets is voor hen verborgen. Ja, zij zijn als de ondergrondse treinen en hun gangen. En de webben der dodenrijken zijn dan als de zenuwen der rode tijgers. En zij maken hun dieren met de schatten van Materos. Ja, vele dodenrijken kent Materos, en gij zijt tot de dodenrijken van Surdatekun gekomen. 3. Ja, hij dan is de koning van het zachte Gods, de Johan. Ja, hij berijdt de Johan, tot in de diepste dodenrijken van het zachte. En ja, zij zullen de vliezen der aarde en der hemelen herstellen, en zij zullen tot de honing komen. Ja, tot driemaal toe. 4. Ja, en zij zal zijn als het slikken der aarde en der

dagen, en als het geribbelde gehemelte. 5. Door vele dodenrijken van het zachte, wordt er gegeten door de hemelen, om u te leiden tot het geribbelde. 6. En het tweede dodenrijk der rode tijgers is dan Sahertin, en zij is als het eerste station van Narzia, het hete Gods. En het derde dodenrijk is Stertes, en zij brengt de volgelingen van de zebra en het geribbelde tot de schatten van Narzia. Ja, zij is als de adem der treinen. 7. En het vierde dodenrijk is Samantis, en zij is als het verloren gegane deel van Torhan, het lange Gods. 8. En zij herbergt dan alle dodenrijken van het lange Gods, tot aan Matadok. 9. En haar eigen deel reikt tot aan het Kabbernal, de berg Gods. Haar eigen lengtes zullen de rivieren van Kabbernal beroeren, en haar manschappen zullen de heilige profeten aldaar beroeren, opdat er zuivering onder hen wordt aangebracht. 10. Ja, zij zal heilige profeten leiden tot onder het gele, zelfs tot aan het spiegelende gele, en zij zullen haar aanhangen, en de geheimenissen des Heeren en van de Oranje Saturnus zien. 11. Ja, zij zal hen leiden tot de sterren van de witte chocolade, de sterrenhemel Gods, en zij zullen haar luid vereren zonder dat iemand zegt het is afgoderij. 12. Ja, zij zal Torhan herstellen, het lange Gods, en zij zal koningen daartoe aanwijzen. Zij zal de geslachten der cobra's oprichten en zij zal de Gezegende zijn, en het vuur Gods. 13. Ja, over Narzia en Torhan regeert zij, tot aan het Materos, en zij zoekt zelf haar koningen uit. 14. Ja, zij zullen zijn, de langen Gods, en haar gezandten. 15. En haar stem zal zijn als het bewegen van ondergrondse treinen. In Kabbernal zullen de wijzen haar vinden. 16. En zij zullen zeggen : Wij zijn gekomen tot de berg Gods, waar wij de schatten der aarde als heilige ringen hebben gevonden. Ja, en ziet, deze ringen waren als slangen, uitgezonden om de lichamen der heiligen te herstellen en te verheerlijken. 17. En in Kabbernal zal die dagen een grote poort geopend zijn, en deze zal genoemd worden de poort der mezen. 18. En dan zal Kabbernal zijn tot een stad der vogels, en tot een eeuwigheid in alle eeuwigheden. En zo zal dan zijn het herstel van Kabbernal, waartoe ook Abdal en Maasdo zijn uitgezonden. En dan zullen de wereldschepen opgesteld worden.

5.

De Wereldschepen

1. En Abdal zal een ezelskind voortbrengen genaamd Adaka, en zij zal groot worden voor de Heere. En zij zal de heidenen hoeden met een zwarte staf en met een hand van as, en zij zal een geslacht voortbrengen veelvoudiger dan de zandkorrels der aarde, en zij zal hen leiden tot de zee. 2. En Adaka zal worden tot een wereldschip, en in haar zal grote behoudenis zijn. Ja, zij zal de sterren des hemels vertragen, en antwoord geven op vele vragen. 3. En zij zal vissers voortbrengen als vissers van de doden en de dodenrijken, en vele kaplahunnen van oudsher zullen opgevist worden, en zij zullen gebracht worden tot de Oranje Saturnus en haar tempelen. 4. En Adaka zal worden tot een tijger en een uil, en zij zal behoren tot het leger der uxlons, de uilentijgers. 5. En zij zal de Oranje Saturnus tot haar plaats leiden, en zij zal haar volk leiden tot de duisternissen van Narzia door de poorten van Acha, het Altaar des Heeren. 6. En door Abdal, Maasdo en Kabbernal zal zij het tweede wereldschip scheppen, en dit zal hen leiden tot de dodenrijken van stilte, en haar naam zal zijn Trideria. En zij zal herstellen Metensia en de Karazuur, en geboorte geven aan het derde wereldschip genaamd Biskidde, de spinnentijger, en zij zal de Oranje Saturnus herstellen op haar plaats. 7. En zij zal geboorte geven aan het vierde wereldschip, de paardentijger. En zij zal steigeren om de kusten van de Emelis Shatau en Kabbernal te herbouwen, en zij zal zijn als het bloesem der wateren, en genoemd worden de redder der nachtvlinders, hen van de nachtliederen. 8. En als iemand klaagt zal zij een vis toewerpen die niet gegeten kan worden, maar die leidt tot in alle eeuwigheden. En deze vis zal een ieder leiden tot zijn of haar plaats. 9. En zij zal zijn als de vis van dag en nacht die elkaar snel afwisselen. 10. Ja, onder Saturnus werd dan de dag een nacht, maar onder de Oranje Saturnus vliegen de dagen snel. Ja, als de golven ribbelen zij voort.

De paardentijgers

11. En het eerste dodenrijk van de paardentijgers is dan Mezenna, en het eerste hellenrijk is

Diadenna, en haar kaplehun is Maakzamid. 12. En het tweede dodenrijk is dan Behelslachsesse, en het tweede hellenrijk is Diachsmillesses, en haar kaplehun is Miadt. 13. En haar Elsefic is Diantippsef, als de stervende. Gij doet er dan goed aan te weten hoeveel Elsefics gij nodig hebt op de Oranje Saturn. Zij zijn dan als de witte kappen. 14. En het derde dodenrijk is dan Bihorkemon en het derde hellenrijk Fjortenesses, met Milklham als haar kaplehun en Ditsher als haar Elsefic. En het vierde dodenrijk is dan Stehinetess en het vierde hellenrijk Bahsdharentoch met Mianderhon als kaplehun en Stikhesseton als Elsefic. 15. En het vijfde dodenrijk is Stahin en het vijfde hellenrijk is Dihonbiel, met Klahebash als kaplehun en Dorkhetasches als Elsefic. 16. Verzamelt dan uw Elsefics om in te kunnen gaan tot de dieptes, de dodenrijken en de hellenrijken van de Oranje Saturnus. 17. Laat u dan niet bang maken voor hellen, want zij zijn de vuren om u te zuiveren. En alleen door de hellenrijken kunt gij reiken tot de vingers van Narzia en haar dieptes. 18. En het zesde hellenrijk is Fihantenastis, met Conerehan als kaplehun en Kokerok als Elsefic. En Fihantenastis is dan de koningin van de Oranje Saturnus in al haar macht. 19. En het zevende hellenrijk is Stehis, met Kalhahan als kaplehun en Dilsasch als Elsefic. 20. En het achtste hellenrijk is Forkschansis, met Bikschmalen als kaplehun en Torbakschelm als Elsefic. 21. En het negende hellenrijk is Kireschlasch met Orkfuller als kaplehun en Olklamsch als Elsefic. 22. En het tiende hellenrijk is Kirkehasch met Artehesch als kaplehun en Irkhelsch als Elsefic. 23. En het elfde hellenrijk is Kongales met Idefelsch als kaplehun, Dirhesch als tweede kaplehun, Felhanehesch als derde kaplehun, Firjatek als vierde kaplehun en Darikheschen als Elsefic. 24. En het twaalfde hellenrijk is Konjavics met Genjaksch als kaplehun en Grithuzaschinne als eerste Elsefic, Dojonter als tweede Elsefic, en Darbahisch als derde Elsefic. 25. En het dertiende hellenrijk is Muhustaschappel met Ginehurstel als kaplehun en Grithuzaschinne de Tweede als eerste Elsefic, Dojonter de Tweede als tweede Elsefic, Darbahisch de Tweede als derde Elsefic en Klahaschalleschinne als vierde Elsefic. De vijfde Elsefic zal dan altijd Klapmusche zijn.

Hellenrijken der rode tijgers

26. En dit zijn dan de hellenrijken der rode tijgers : Het eerste hellenrijk is Vialvik, en zij brengt de vleermuizen voort en de hoge tonen des hemels. Zij is dan de wever van het roze en dat wat onder het roze is, tot aan het spiegelende roze en het grijze. 27. De kaplehun is Kobalski, en de tweede kaplehun is Beriabehan, de derde kaplehun is Totihotski, de vierde Fruhanskidaklaton. De vijfde kaplehun zal dan altijd Daklaton heten. Het tweede hellenrijk is Daschesehips. 28. En hier zijn de Tartaren rijkelijk te vinden, zij, als sieraden van het kruis van Maser, als de sieraden van de armoe, en als de gelakte en lederen flessen van Saturnus, waarin de geesten slapen en dronken zijn. Zij zijn dan het purper, aan de dronkenschap gelijk geworden. 29. En zo zijn er vele purperen voor het aangezicht des Heeren, hen met de lichtpaarse gezichten. En zo vloeien vele Tartaren en Purperen hiervandaan. De eerste tartaar van Daschesehips is dan Itmabur, als de wurger van kruizen en kaprunnen, ja als een wurgslang uitgezonden. 30. En de tweede tartaar is Maraasiasch die de bloedvaten des kruizes vernauwd en Spricht heeft omgekeerd. Ja, hij knijpt dan zenuwen af, en brengt heiligen tot dronkenschap. Tot een heilige exorcist is hij. De derde tartaar is Maritslehan, en hij trekt de kruizen tot de dieptes om hen daar te verslinden. 31. Ja, hij is de jager van het gezuiverde rode om de heiligen bij te staan. En hij is het dan die redt uit de hellen en de angsten verzacht en wegneemt, als een ware tartaar des Heeren, die vluchtelingen leidt tot de dronkenschappen en de lusten der Armoe. 32. En de vierde Tartaar is Jupitosch, de vijfde Schihikserdmahashelt, de zesde Pranuschamelhisch, de zevende Immetahakschildahish, de achtste Ranoschlufursch, de negende Marikschahijnschlikse, de tiende Pronotterjonsch, en de elfde is altijd Danahiksch. 33. De eerste purper is Mehezuart, de tweede Janischapenirschik, de derde Japischanduart, de vierde Ejunipscho, de vijfde Klastobahout, de zesde Enehipsmahan, de zevende Janischout, de achtste Jochuartenensch, de negende Beluenschamelepscha, de tiende Bijontenuako, en de elfde is altijd Bonuenterhart. De twaalfde is altijd Spakeienblau, en de dertiende is altijd Monuentehisch. 34. De veertiende is altijd Kalmenischobuartescha, en de vijftiende altijd Flikschituenteartes. De zestiende is altijd Scheventuartesnatsch en de zeventiende is altijd

Pronenschuterakascha. De achtiende is altijd Buldahinstepsch en de negentiende is altijd Biazeptahasch. De twintigste dan is altijd Noruenteminne en de eenentwintigste altijd Pakentuarteschan. 35. Het derde hellenrijk der rode tijgers is Blazekhelteschel en het vierde hellenrijk is Daniktol. Het vijfde hellenrijk is dan Braziksnakoltiskzet, en het zesde hellenrijk is Blazintahart. Het zevende hellenrijk is dan Klostehul en het achtste hellenrijk is Danziptauschaps. 36. Het negende hellenrijk is dan Klausbihenka, en dit rijk komt tot aan de randen van Torhan, het lange Gods en Spricht.

Hellenrijken der tijgers

37. En dit zijn dan de hellenrijken der tijgers door het land Narzia : Konihoksta is het eerste hellenrijk, met Piatersch als tartaar en Pithelmsch als purper. Rikstovtsk is het tweede hellenrijk met Diantater als tartaar en Marikshelmt als purper. Darmaviksj is het derde hellenrijk met Asehistijatov als tartaar en Duoprof als purper. Damikstahelt is het vierde hellenrijk met Kajunktorsch als tartaar en Demejiksto als purper. 38. Estitsiatel is het eerste gedeelte van het vijfde hellenrijk met Diatuov als purper. Miandertia is het tweede gedeelte van het vijfde hellenrijk met Fremiatiov als tartaar en Fremshelt als purper, en zij is als de geboorteplaats van vele slangen. Demiksio is het zesde hellenrijk met Diontahessescha als tartaar en Demioksehoschanos als purper. 39. Kohontales is het zevende hellenrijk met Diagbiel als tartaar en Desheptia als purper. Haaksontuvus is het achtste hellenrijk met Itlaheksches als tartaar en Jehikshengetet als purper. Bursplahot is het negende hellenrijk met Esentijelle als tartaar en Fliksahot als purper. En de tartaren zijn als nieuwe zenuwstelsels voor de pelgrims van Narzia, het hete Gods, en de purpers stromen er doorheen. 40. En het is als het ontwaken en opstaan in het Nieuwe Kabbernal.

Surdatekuntijgers

41. En zo zijn er vele Surdatekuntijgers in het blauwe zachte des Heeren, en zij hebben dan vele dodenrijken en hellenrijken die daarin doordringen : En hun eerste dodenrijk is Kwahibbus, en hun eerste hellenrijk is Dahiter. De tartaar is Mekshernt, en de purper is Vahkshir. 42. Het tweede dodenrijk is Kwahonta en het tweede hellenrijk Fanihipster, met Mizahart als tartaar en Mehilkstahet als purper. Het derde dodenrijk is Kwonostehelschik en het derde hellenrijk is Kwihanterschosch met Fihaksenuatonsch als tartaar en Onoschosch als purper. Het vierde dodenrijk is Kwihinterschu en het vierde hellenrijk is Kwihip, met Fihaktesenusa als tartaar en Brihakskiheschip als purper. 43. Ixnahotsch is het vijfde dodenrijk en Stornatosch is het vijfde hellenrijk met Ornatov als tartaar en Kwisupstraschehipsch als purper. Bihopsoheim is het zesde dodenrijk en Stranopski is het zesde hellenrijk, met Fiheltanihiksch als tartaar en Klapschiheinschasesse als purper. Kwendalemesch is het zevende dodenrijk en Darkwakse het zevende hellenrijk met Toxiotiel als tartaar en Bihekschahipschk als purper. 44. Bandahout is het achtste dodenrijk en Rindahikschk het achtste hellenrijk met Piaternaschas als tartaar en Bionterhout als purper.

6.

De Drakentijgers

1. Bekleed met tartaren zijn zij, vol van Gods Glorie. Zij kennen de liederen om dodenrijken en hellenrijken te openen en te sluiten, vol van de Magie des Heeren, en van de Oranje Saturnus. 2. Ja, rijkelijk vloeit het purper door hen heen, vanuit het zachte Gods, al haar dodenrijken openende, om tot de veren te komen om weg te vliegen op het hemelpaard. 3. Ondergrondse netwerken van tijgertreinen, zij horen het in de verte grommen en ruisen. Opgestegen zijn zij in hun eigen verstand, de drakenkoningen. 4. Zij voeren nog steeds ondergrondse oorlogen onder het geruis der zeeen. 5. Hun dodenrijken zijn onmetelijk, en zij zijn de boodschappers van lang vervlogen tijden, sprekende

vanuit de diepste dieptes van de dodenrijken van het grote Sarhah. 6. Zij dragen de ringen van Michaseinen om hun vingers en in hun lichamen, waar het vuur doorheen wordt gespoten. 7. Zij dan zijn de drakentijgers, en zij volgen hun koningen. 8. En het eerste dodenrijk is Muhuskus, het tweede dodenrijk Fahantahal, het derde dodenrijk Spahantahal, en het vierde Vahkal, het vijfde Merentez, en het zesde Obaakhal. Het zevende Flantoris en het achtste Vahakmentis. Het negende Flakulschets en het tiende Mazinterik. 9. Het elfde is Mizentehil en het twaalfde Kohontehil. Het dertiende dan is Ohupschel. Kwakbahok is het eerste hellenrijk, met Viantes als tartaar en Epschout als purper. Kwiksantes is het tweede hellenrijk met Diabanter als tartaar en Twikhanter als purper. Prohonnetes is het derde hellenrijk met Katerbout als tartaar en Hachnoses als purper. 10. Hokkebon is het vierde hellenrijk met Klinkerbot als tartaar en Hogerbout als purper. En waar het tartaar zich samentrekt stroomt het Narziapurper naarbinnen. Dit dan is in het vijfde hellenrijk genaamd Horsensponze, met Viksianzen als tartaar en Birhahuan als purper. 11. Hispa is het zesde hellenrijk met Mollentoreksia als tartaar en Apschahel als purper. Moksuhortes is het zevende hellenrijk met Kalzebout als tartaar en Hospesches als purper. Zalig zij hen die deze rijken zijn binnengegaan. Drahiksbehet is dan altijd de vijfde karbulijn in elk drakentijgerdodenrijk en hellenrijk. 12. Darkasha is altijd de vijfde kaprun in elk drakentijgerdodenrijk en hellenrijk, en Diafikschehit is altijd de zesde kaplehun in elk drakentijgerdodenrijk en hellenrijk. Spihak is altijd de zesde elsefic in elk drakentijgerdodenrijk en hellenrijk.

De rijken der zwarte drakentijgers

13. In de dodenrijken, hellenrijken en hemelrijken der zwarte drakentijgers is Kwikhelt altijd de eerste karbulijn, Miktahin altijd de tweede, Mokshart altijd de derde en Finhanteschinne altijd de vierde, Filakehart altijd de vijfde en Mopschothelv altijd de zesde, Fiksahelv altijd de zevende, Murthiantisklipf altijd de achtste en Isachschahak altijd de negende. Puchhart is altijd de eerste kaprun en Taakhalt altijd de tweede, Bromhars altijd de derde, Fanenstein altijd de vierde. 14. Derdehiksla is altijd de eerste kaplehun en Tihoksla altijd de tweede, Retneis altijd de derde. Onaham is altijd de eerste Elsefic, Kizaham altijd de tweede, Lazahuk altijd de derde. Kirnahas is altijd de eerste tartaar en Romohams altijd de tweede. Ramahaks is altijd de derde tartaar, Finahams de vierde en Rahaphel de vijfde, Inahus de zesde, Fotajel de zevende en Skunaho is achtste, Nirkeniships de negende en Tonnehaps de tiende. 15. Punehops is de eerste purper, Pejehups de tweede, Rigahart de derde, Vakahelmsehip de vierde, Virkjatonehips de vijfde en Andratupsehiks de zesde, Megnjatonehips de zevende, Fitjanehelsehips de achtste en Fagnotontehikstevun de negende, Fikjahel de tiende. En zo is dan het zwarte drakentijger domein los van de andere domeinen, en zij beheerst het open en dichttrekken der spieren. Zij kennen dan de uiteinden en de punten van Narzia en Zetdonia. 16. Alles dan is zwart, maar als het rekt dan ontstaat het witte en het grijze om alle kleuren te weven. Ziet gij dan niet dat er een blind kind achter het spinnenwiel en de weverspoel zit ? Deze dan is de zwarte drakentijgerkoning. Met zijn gezicht zo wit, zo wit, maar de rest is zwart. Gij doet er goed aan de grijze lappen te bekijken, te bevoelen, en terug te gaan tot waar het vandaan komt.17. Kasbahaskus is dan het eerste nachtlatijn, Muskanos de tweede. Griezemoen is dan de derde en Fanatousk de vierde, en zij zijn als vier oude vrouwen in het zwart, wevende de tijden. En als bakkers en wevers staan zij daar, als karmozijnen, veranderende in nachtlatijnen, als vogelklokken zijn zij, hun vleugelen spreiden zij, om schepselen weg te leiden. Ja, als drakenuren zijn zij, de grote netten om grote vissen mee te vangen.18. En de Griezemoen is als de zwarte libra, als het clownsgezicht met daaronder de draaiende gaten waardoor wij kunnen dwalen, ja, als de tijgertunnels en de draaiorgels, om de zwarte vleermuis te ontmoeten als in een draaiende spiegelmolen. En uit zijn mond komen de draden die wij achterlieten, klaar om door de ringen van vuur te gaan. En Fanatousk is als het groene oog en de groene steen, met al haar kleuren en geuren, en als zij spreekt is zij als de muizentong, als het feest met al haar kleppen. 19. En Muskanos is als de zwarte saturnus in al haar macht, brakende de nieuwe dag en het nieuwe uur, met haren als de zilveren golven, veranderende in de doodstrijd. Ja, alle oorlogen staan op haar tablet. En Kasbahaskus is als de mus en de merel, die haar dame op de kerktoren heeft gezet, het grote

Mezedium, en nu wacht zij om in de rivier te duiken, om te veranderen in een vis. Want de vissenstaart zal haar de sleutel geven. 20. En zo zijn er dan onder de hemelen vier drakenuren gegeven als de vier seizoenen van de aarde. En zij zijn allen op weg, over vurige brokaten, om de visserslatijnen van het rode te ontmoeten, de rode tijgerdraken op de dure stranden. Dit dan zijn de stranden van de Emelis Shatau en de vernieuwde steden des Heeren. Ja, tot de vijfde nachtwake zullen zij gaan.

7.

1. En dit zijn dan de dodenrijken der tijgerberen. Het eerste dodenrijk is Septesse, het tweede Fakhant, het derde Smraakstir. Het eerste hellenrijk is Fatoun, het tweede Hennenst en het derde Cofikein. De karmozijn van het eerste is Flamette, van het tweede Miorksch en van het derde Spatamen. 2. Het vierde dodenrijk is dan Manteras, het vijfde Holschlewart, het zesde Kaipensta en het zevende Toriontich. Het vierde hellenrijk is Kapenprouw, het vijfde is Heliontes, het zesde is Ledio en het zevende Ortal. De vierde karmozijn is Hunullips, de vijfde is Florkjog, de zesde Katonelip en de zevende Karzachstaue. 3. Het achtste dodenrijk is Fliontmelle, het negende is Saktirhart, het tiende Daakswelle en het elfde Lefenstrou. Het achtste hellenrijk is Mizihontes, het negende Karzachstoende, het tiende Herrup, het elfde Manschou. De achtste karmozijn is Mulletta, de negende Mjunletta, de tiende Orchjettel, de elfde Zahnenstrant. 4. Korgjong is het twaalfde dodenrijk, Orizont de dertiende, Spaaksblicht de veertiende en Ariantales de vijftiende. Rezepschou de zestiende, Manikschou de zeventiende, Manikschou de Tweede de achtiende en Manikschou de Derde de negentiende. Manikschou de Vierde de twintigste, Manikschou de Vijfde de eenentwintigste en Manikschou de Zesde de tweeentwintigste. 5. Hetmezanges is het twaalfde hellenrijk, Hetmezanges de Tweede is het dertiende hellenrijk, en Hetmezanges de Derde is de veertiende, Hetmezanges de Vierde is de vijftiende en Hetmezanges de Vijfde is de zestiende. Hetmezanges de Zesde is de zeventiende en Hetmezanges de Zevende is de achttiende. Hetmezanges de Achtste is de negentiende en Hetmezanges de Negende is de twintigste. 6. Hetmezanges de Tiende is de eenentwintigste en Dakzwalziging is de tweeentwintigste. De twaalfde karmozijn is Dijumetik, de dertiende Kwaabstik, de veertiende Kwachtensprou, de vijftiende Onberchensch, de zestiende Kwaabsherg, de zeventiende Spahkehang, de achtiende Kwobehanschetou, de negentiende Kwabehanschitrichse, de twintigste Zwahkenstrau, en de eenentwintigste Zwahkenlang, de tweeentwintigste Zwahnstrau.

8.

De Beer van Narzia

1. De hitte zit me op de hielen, een beer zit mij achterna, één op grote wielen, komende vanuit Narzia. Dit zijn hoge golven, vanuit berenstad heeft hij een plaats verworven. Deze hittes zijn groot, deze zeeen van vuur, zijn zij hoger dan de karazuur ? 2. Metensia, redt mij. Alleen mijn penseel kan mij redden. In welke taal moeten wij spreken. Zij zullen alles breken. Er is hoog vuur in dit uur, de berenstem klinkt, vanuit het heiligdom Gods. De hitte zit me op de hielen, het vuur stijgt en komt als klotsende lava op me af. 3.Ik kan alleen schrijven, anders wordt het m'n graf. Nog nooit eerder is er zo'n hitte gekomen, ik moet nu snel mijn penseel laten stromen. Ja, mijn enige zwaard is zij, als de beer op me af zal komen. 4.Ik zal moeten strijden in het Pniel, worstelende met God, die Beer is.

Berenrijken

5. En dit dan zijn de berendodenrijken : De eerste is Beherzin, met Viantrau als hellenrijk en Vaatmis als karbulijn. De tweede is Roksdal, met Vintiau als hellenrijk en Katakis als karbulijn. De derde is Hotmir, met Vindriamen als hellenrijk en Vottomis als karbulijn. De vierde is Hehenkescha, met Kjatanburch als hellenrijk en Vatian als karbulijn. Vinnehiskis is de vijfde, met Votian als

hellenrijk en Kwotangischisch als karbulijn. 6. De zesde is Mahithosch met Kiandaber als hellenrijk en Votalmis als karbulijn. Kwiabotter is de zevende met Manisticht als hellenrijk en Koliandburch als karbulijn. Viottemisches is de achtste met Votentia als hellenrijk en Kwahabanter als karbulijn. Nerchjabter is de negende met Oxdraifurt als hellenrijk en Kwiabanter als karbulijn. 7. En Pianhout is vanaf dan het dodenrijk, het tiende dodenrijk, tellende vanaf de eerste Pianhout, en sommigen zeggen dat de dodenrijken eigenlijk pas daar beginnen. En zo zijn er dan honderden, zo niet duizenden Pianhouten. En Swahmahelsch is vanaf dan het hellenrijk, en Kwigmanesch vanaf dan de karbulijn.

De fluit

8. En ik smeekte tot God om mij te vertellen wat er dan met de beren was, daar de hitte zo groot was als ik nog nooit had gevoeld, en zo bedreigend. En ik zag een beer die was als een bever en daarna als een cobra, en hij was als een rat des hemels. En ik hoorde een schreeuw. 9. En de Heere toonde mij een laken waarop een kleine man zat. En hij had een fluit in zijn handen, en bracht het naar z'n mond om erop te spelen. En de Heere keek vooruit, en in de verte kwam er een groep beren aanrennen, en zij renden richting de kleine man. 10. En de man begon te spelen, en de beren werden rustig. Maar na een tijdje stopte de man met spelen, daar hij moe geworden was, en de beren vielen hem aan. En de Heere sprak : Zo zult gij ook het volk moeten temmen, en ik zal u de liederen daartoe geven. En ik zag de beren komen tot een groep mensenkinderen, en zij namen bezit van hun zielen. 11. Want ziet, de mensenkinderen werden dan geschapen voor de beren. En er was niemand die de beren tegen kon houden, want hun hitte was groot. En de Heere gaf mij een stuk brood, en zo kon ik de beren verder temmen. En zij dan gingen overal waar het stuk brood was, maar zij konden van het brood niet eten, daar het eeuwig was.12. En er was appelwijn door het broodmeel heengemengd, en de beren kwamen telkens weer achter deze geur aan. En de lucht was bedrukt, en de hitte liep op, maar ik was als achter glas en de hitte kon mij niet raken. 13. En het glas begon te groeien en begon de beren verder weg te drijven. Maar weer kwam er hoge druk tegen het glas, en de hitte begon op te lopen tegen het glas tot ongekende hoogtes, en zij vonden een gat boven het glas, waardoor zij heen konden klimmen, en het was alsof kokend water op mij viel. 14. En de Heere gaf mij een schep waarmee ik een gat in de grond groef. En de ruimte binnen het glas liep vol, en aldus was het geweten des Heeren. En er stond een boom die gemaakt was van de voeten der mensenkinderen, en het werd de boom gegeven een mond te hebben, en die mond was genaamd De Wet. En deze mond sprak van grote dingen, en groeide terwijl het grote woorden uitsprak. 15. En het werd de boom gegeven een oog te hebben en dit oog heette Het Recht, en zij begon te veranderen in een zwaard. En de Heere sprak : Eet dan niet van de vruchten van deze boom. 16. En ik vroeg me af waarom er niet van gegeten mocht worden. En de Heere sprak : Weest dan niet snel om de wet te grijpen en weest niet snel om het recht te hanteren, want er is een weg die dieper leidt. En de Heere leidde mij tot diep onder de grond, tot een grot waarin beren opgesloten waren. 17. En in die grot stond weer een boom gemaakt van voeten, maar ook was zij gemaakt van konijnenhoofden. En toen ik dit zag kon ik voor geruime tijd niet spreken. En het werd de boom net als de eerste boom gegeven een mond te hebben, en die mond heette De Stilte. 18. En ook werd de boom een oog gegeven, genaamd De Duisternis. En zo was dan de tweede boom, als voortbrengende voedsel van konijnen. En de Heere sprak : Eet. En toen ik ervan at begon de boom ook in mij te groeien. En toen sprak de Heer : Ga nu terug tot de eerste boom. En ik liep weer tot boven de grond, terwijl de beren mij volgden. 19. En toen ik daar aankwam begon de boom weg te smelten. En het laatste deel van die boom steeg op totdat het het gat boven het glas had bedekt. En weer kwam er een intense hitte binnen het glas, maar ditmaal slokte de tweede boom dit op, en begon erg koud te worden. En weer moest ik eten van de boom, en ik werd kouder. 20. En aldus was de konijnenboom als de berenfluit. En zij was als de karmozijn en de wever tussen Narzia en Zetdonia. En zij dan was als de fluit des Geestes. En zij bracht voort de allerhoogste tonen die ik ooit had gehoord, en de allerlaagste tonen.

De tranenboom

21. En de Heere leidde mij tot een berenboom genaamd Brimmadim, en zij droeg de hoge tonen des heeren. En zij was als het sieraad van Mezedium, terwijl zij het sieraad Abdal Maasdo Kabbernal tot de Heere bracht. En haar werd een mond gegeven genaamd Traagheid en een oog genaamd Naaktheid. 22. En uit haar voort kwamen roze draden die geleken op voetzolen en de heilige tepelen des heeren. En ik kwam tot de boom en weende voor vijfendertig dagen. 23. En na die vijfendertig dagen leidde de Heere mij tot een tijgerboom, en zij was genaamd Sansamen, en zij droeg de luide en de lage tonen des heeren, en ook haar werd een mond gegeven, genaamd Doofheid, en een oog genaamd Blindheid, en aldus was de verschijning des Heeren. 24. En zij bracht het sieraad Sartarus Akra Zoekra voor de voeten des Heeren, en deze voeten begonnen te schijnen als de zon. En de Heere sprak : Ziet dan, de heilige traan is vleesgeworden. 25. En deze traan kwam van onder het roze, en zij was als de staart van een vis. En zij weende dan, zeggende : Wie kan de karmozijnen besturen, want zij zijn als wilden en als schapen zonder herder. 26. En geen van de tartaren was kundig genoeg om hen te besturen, en ook de Heere weende. En er kwam een konijn voor het aangezicht des Heeren, en ziet, hij was gekleed als een beer en een clown. 27. En Hij nam de vleesgeworden traan, die als de staart van een vis was, en hij nam haar tot een vissenboom. En zodra de vissenboom begon te wenen werden de karmozijnen rustig. En alzo was het dan een tranenboom, en zij bracht tranenbrood voort om hen rustig te maken. 28. En haar werd een mond gegeven genaamd Rust en een oog genaamd Wildheid, en de boom werd zeer wild, terwijl de karmozijnen steeds rustiger werden. En aldus werd zij dan de koningin der karmozijnen.

De slangenboom

29. En het konijn nam de tranenboom als een staf in zijn hand, en leidde er velen mee tot rust. En de Heere wachtte totdat al Zijn Tranen vleesgeworden waren, en Zijn bloeddruppels. 30. En een luid gegil steeg op tot de hemel. En dit dan waren de dagen waarop het gillen des heeren vlees werd, en dit was als het komen van de slangen tot de aarde. 31. En de Heere gaf het sieraad Sartarus Akra Zoekra aan Sarsia van Renok, en Abdal Maasdo Kabbernal werd gegeven aan Metensia tot Sieraad, en zij werd tot een stad van bevers, vossen en de ratten des hemels. En ook Metensia werd tot een sieraad, waar ze zo lang op had gewacht, tezamen met Eminius en Matas. 32. En zo werd Metensia Eminius Matas tot het sieraad van de Esmeralda. En het geween des heeren werd vlees en was als een slang, en bracht kou tot de aarde om velen te verslinden en te wurgen. 33. Ja, de wurgslang des heeren was opgestaan, en zij gleed tot een boom genaamd de slangenboom. En de slangenboom werd groot op de aarde, en verhief zich zelfs tegen de tranenboom, want vele tranen dan waren onzuiver. 34. En aan de boom werd een mond gegeven genaamd Angst, en zij weende luid, en gilde. En haar werd een oog gegeven genaamd Woede, en zij begon luid te schreeuwen. En de boom begon te schudden en haar vruchten vielen op de aarde. 35. En het konijn kwam tot de slangenboom om het als een staf in zijn hand te nemen, maar de slangenboom viel hem aan, en ook een schaap met haar lam werd door de slangenboom aangevallen. 36. En zo ging de spreuk 'waar de slang het lam slaat' in vervulling. En er was geween voor zeventig dagen. 37. En na die zeventig dagen werd Mura Izu Brannan tot een sieraad des Heeren, en zo kwam Izu eindelijk tot rust, waar het zo lang op had gewacht.

De Grote Witte Oorlog

38. En de Heere sprak : Zuivert dan de tranen voor mijn aangezicht. En er kwam een oorlog genaamd de grote witte oorlog, en zij duurde honderdvijf dagen die tot honderdvijf dagjaren werden. En de Heere sprak : Nu dan zijn de grote tijden van het jaar gekomen, en de grote traan. 39. En de haaien des hemels vonden rust in de grote traan. En zo ook de walvissen des hemels, en andere grote vissen des Heeren. En de Heere zag dat het goed was. En aan het einde van de grote witte oorlog stond er een spinnenboom op een berg. 40. En achter die boom, achter één van de grote

boomstronken was een deur die liep tot onder het witte, en zie, het was daar als de witte chocolade en haar sterren. En de sterren begonnen nieuwe letters voort te brengen als het alfabet des heeren, en deze letters begonnen vlees te worden. 41. En de Heere nam de talen der aarde en zuiverde hen in een bak genaamd Solt, en deze bak was wit. En de Heere begon de spraak der aarde te verwarren, en begon zijn alfabet te tonen, en zijn taal. En ook begon de heere de verborgen geslachten te tonen, en de sterren van de witte chocolade vielen op de aarde. 42. En ziet, deze vallen waren heilig. En de heere nam het mannelijke en vrouwelijke en bracht hen in de bak genaamd Solt om het te verwarren en te zuiveren, en het was alsof er een spiegel brak, en vanuit een witte spiegel kwamen lichtpaarse wezens, die zo lang opgesloten hadden gezeten onder het oosten der aarde. 43. En het oosten der aarde was als een witte vlieg en een paarse vlieg, en zij werden verslonden door een paarse spin, en zij droeg de sterren van de witte chocolade op haar rug. En vele van deze sterren waren lichtpaars. 44. En de paarse spin begon de boeken der aarde te verslinden, en de sterren van de witte chocolade brachten nieuwe boeken. En de boom der angsten begon op de aarde te groeien, en zij die niet van de vruchten dezer boom aten smolten weg door de vuurballen van Narzia. 45. En Zetdonia begon groot te worden op de aarde, en zij die van de vruchten der angsten hadden gegeten hadden rijkelijk toegang tot haar. En ziet, zij was als een ijsbeer en als een walrus, ja, als geleken op een witte haai. 46. En de Heere zag toe op de aarde, en zag dat het goed was. En zij die angsten hadden konden elkaar vinden, en zij brachten elkaar tot de wereldschepen, en tot het grote Metensia. 47. En ook de boom der bitterheden begon op de aarde te groeien.

De sterrenhemel van de Witte Chocolade

48. En de sterrenhemel van de witte chocolade had vier districten, genaamd Sepanda, Eklaf, Benglaham en Khelb. 49. En Sepanda dan had de volgende sterren : Khnum, Zkum, Zkuhm, Mum, Mehk, Mehn, Zhmum, Zhmen die de oranje hoed is, Zkun die de oranje kamer is, Zkuk, Zehm die de blauwe hoed is, Ehem die de paarse hoed is, Mena, Zkem, Zkehm die de groene hoed is, Memn de bruine hoed, Muhmn, Khem, Khmen, Kmen, Khner, Khun, Khnun, Khnum de Tweede, Kzem, Knem, Kmem. En zij waren als de spiegels des Heeren.

Ova en Nomusa

50. En de Heere toonde de dodenrijken in de bomen, en ziet, zij waren als de dieren. En de Heere toonde mij het tweede wereldschip genaamd Trideria, en het was als een kano in een groene rivier, en een man genaamd Ova zat daar in, en hij was als de prins der eiken. 51. En hij kende alle ringen der bomen en hun dodenrijken, en elke dag maakte hij de reis door de dodenrijken, totdat Trideria tot een klok en een sieraad was geworden, ja, tot een toren des heeren. En de Heere toonde de hellenrijken in de bergen, en ziet, zij waren als de dieren. 52. En mij werd het eerste wereldschip getoond genaamd Adaka, en zij dan was als de brug der doden, en als een ezel. En een man genaamd Nomusa zat op haar, en hij was de prins der zwarte bergen. 53. En vele kleuren kwamen uit hem voort, en elke dag maakte hij een tocht door de hellenrijken, totdat Adaka tot een klok en een sieraad was geworden, ja, tot een toren des Heeren.

De Taal des Heeren

54. En de Heere sprak : Zalig hen die tot het land der vermoeiden zijn gekomen. En de Heere nam de konijnenboom en plantte het in het land der vermoeiden waar het begon te groeien. En de Heere sprak : Zij dan die tot hier gekomen zijn worden voor veel dingen bespaard. 55. En de geest der slavernij kon hen niet raken. En de Heere nam het grote Mezedium van de toren van virgo en plaatste het op de konijnenboom tot een toren. En alle bomen bogen voor de konijnenboom die tot een toren was geworden. 56. En de Heere sprak weer : Nu zullen de karsuiken tot duizendvoudig herstel komen, en dit zal hen tot duizendvoudige trots zijn, en Hij sprak over de mussen van Metensia. En vele volkeren kwamen tot de voet der konijnenboom vanwege het licht, en dit licht

was zacht. 57. En de boom begon te schudden en haar vruchten vielen ter aarde. En Metensia sprak : In veel pijn worden dan grote dingen gezaaid, en tot grote dingen wordt er gezaaid. 58.En zij scheen als het Grote Metensia. En het grote boek der aarde werd in de taal des heeren vertaald, en ziet haar kracht was niet meer, en zij verbleekte voor het aangezicht des heeren. 59. En aldus bracht zij het Tweede Boek des Heeren voort en het Tweede Woord, en ziet, het was geschreven in de taal des heeren. En aldus werden de volkeren onderwezen in de taal des heeren, en er werden nieuwe boeken geschreven. 60. En het derde wereldschip genaamd Biskidde leidde hen tot de slaaprijken, en zij vonden grote rust. En de Biezefic begon haar te berijden, en zij werd tot een sieraad des heeren en tot een toren. 61. En zo waren de silofijnen als de slaap en het gesmolten zilver, en de sidakijnen waren als de slapers en als de gesmolten bruisende vruchten. En zij werden groot voor de ogen des Heeren. Ja, en van hen is de zilveren maan en de zilverster gemaakt. 62. Zullen zij dan niet allen smelten voor het aangezicht des Heeren Ja de Heere vormt hen en kneedt hen.

Behoudenis door de Konijnenboom

63. En allen die de konijnenboom aanroepen zullen behouden worden, als de toorn van Narzia tot de aarde zal komen. Maar velen zullen zeggen : Heere, Heere, terwijl de Heere hen niet kent. Want zij hebben de armoede vergeten die tot zaligheid leidt. 64. Hoe moeilijk zal het dan zijn voor een rijke om het koninkrijk der hemelen binnen te gaan.

Khnum

65. En het konijn kwam tot het vierde wereldschip en voer met haar door de zwijmrijken, en zij waren als de dromen des hemels. En ook zij werd tot een sieraad en tot een toren, en zij was vol van de tartaren en purpers des heeren. 66. En de vier wereldschepen die als torens waren geworden waren als grote takken der konijnenboom, en zij werd als de staf van het Grote Metensia. En ziet dan, zij was als het witte kruis. 67. En zij was als het kruis der konijnen. En zo was dan het Khnum des Heeren, als een letter van witte chocolade.

9.

Berenrijken

1. En dit zijn dan de slaaprijken der beren : Iontes is het eerste slaaprijk, Vikjakdar de tweede, Luniosis de derde, Akjatar de vierde, Onjadobor de vijfde, Onktdiaptir de zesde, en zij is als het berenmedicijn. 2. En de eerste silofijn is Malujobur, de tweede Horiontes, de derde Swakjanel, de vierde IJtstrout, de vijfde Hontaris en de zesde Abjoutaar. 3. De eerste sidakijn is dan Irbehit, de tweede Orleander, de derde Otlabir, de vierde Ortrahben, de vijfde Antjout, die als het berenkruid is, en de zesde is Lalouber die als de rode berensirene is, en als de machtige schuilplaats des Heeren. 4. En het eerste zwijmrijk der beren is Koktlip, wat als het medicijn der slangen is. Het tweede zwijmrijk is Maleristo, het derde Abjontor, het vierde Reptdalip, het vijfde Ontjabtar, het zesde Kasmalen.

Konijnenrijken

5. En dit zijn dan de slaaprijken der konijnen : Iontes de Tweede is het eerste slaaprijk, Iontes de Derde is het tweede, Iontes de Vierde is het derde, Iontes de Vijfde is het vierde, Iontes de Zesde is het vijfde en Iontes de Zevende is het zesde. 6. En Iontes de Tweede is als het medicijn der haaien. Ioptis is de eerste silofijn, Abjatis de tweede, Hiron de derde, Hiranahout de vierde, Hiranahout de Tweede is de vijfde en Hiranahout de Derde is de zesde. 7. En zo is Onktdiaptir de Tweede de eerste sidakijn en het konijnenmedicijn. Onktdiaptir de Derde is de tweede sidakijn, en Onktdiaptir de Vierde is de derde sidakijn. Lalouber de Tweede is de vierde sidakijn en de konijnensirene. 8.

Lalouber de Derde is de vijfde sidakijn en de haaiensirene, en Lalouber de Vierde is de zesde sidakijn. 9. En het eerste zwijmrijk der konijnen is Lalouber de Vijfde, het tweede is Lalouber de Zesde, het derde is Lalouber de Zevende, die het hondenmedicijn is, het vierde is Lalouber de Achtste, het vijfde is Lalouber de Negende die de hondensirene is, en het zesde is Lalouber de Tiende die de hondenkroon is.

Ravenrijken

10. En dit zijn de slaaprijken der raven : Eksel, die het eerste is, Miksel is het tweede, Miksel de Tweede is het derde, Miksel de Derde is het vierde, en Miksel de Vierde is het vijfde. 11. Michokt is het eerste waakrijk, Dichthok is het tweede waakrijk, Hisoptes het derde waakrijk, Vioktes het vierde, Disandersept is het vijfde, Lazersankt is het zesde. 12. Martahisse is het zevende waakrijk der raven en Marsassehenksch is het achtste. 13. Marottenhasch is het negende en Tuurmiangijg is het tiende. Tuurmiangijg de Tweede is het elfde. Tuurmiangijg de Derde is het twaalfde. 14. Tuurmiangijg de Vierde is het dertiende, en Tuurmiangijg de Vijfde is het veertiende. 15. Miriak is het vijftiende, en het dropmedicijn. 16. Dikdal is het zestiende, Mozal het tweede deel van het zestiende en Ariabsis het zeventiende, Klontaster het achtiende, Vixiantisch het negentiende en het ravenmedicijn van Venus. 17. Vixiantisch de Tweede is het twintigste en het meermedicijn. 18. Vixiantisch de Derde is het eenentwintigste en de helm der beren. 19. Vixiantisch de Vierde is het tweeentwintigste en het roze meermedicijn van Venus. 20. Vixiantisch de Vijfde is het drieentwintigste en de helm der raven. 21. Een tachel is een wake en een dumel is een waker. 22. Zo is dan de eerste tachel der raven Lalouber de Elfde, de tweede is Lalouber de Twaalfde, de derde is Lalouber de Dertiende, de vierde is Lalouber de Veertiende, de vijfde is Lalouber de Vijftiende, de zesde is Lalouber de Zestiende en zij is de helm der haaien. 23. De zevende is Lalouber de Zeventiende, de achtste is Lalouber de Achttiende, de negende is Lalouber de Negentiende, de tiende is Lalouber de Twintigste, de elfde is Lalouber de Eentwintigste, de twaalfde is Lalouber de Tweeentwintigste, de dertiende is Lalouber de Drieentwintigste, de veertiende is Lalouber de Vierentwintigste, de vijftiende is Lalouber de Vijfentwintigste, de zestiende is Lalouber de Zessentwintigste, de zeventiende is Lalouber de Zevenentwintigste, de achttiende is Lalouber de Achtentwintigste, de negentiende is Lalouber de Negenentwintigste, de twintigste is Lalouber de Dertigste, de eenentwintigste is Lalouber de Eenendertigste, de tweeentwintigste is Lalouber de Tweeendertigste en de drieentwintigste is Lalouber de Drieendertigste. 24. De eerste Dumel der raven is Miksian, de tweede is Ramshian, de derde is Ramshian de Tweede, de vierde is Ramshian de Derde, de vijfde is Ramshian de Vierde, de zesde is Ramshian de Vijfde, de zevende is Lalouber de Vierendertigste, die de blauwe berensirene is. 25. De achtste is Lalouber de Vijfendertigste die als het oranje haaienalarm is. 26. De negende is Lalouber de Zessendertigste die als het blauwe haaienalarm is. 27. De tiende is Lalouber de Zevenendertigste die als het roze konijnenalarm is. 28. De elfde is Lalouber de Achtendertigste die als het witte haaienalarm is. 29. De twaalfde is Lalouber de Negenendertigste die als het oranje konijnenalarm is. 30. De dertiende is Lalouber de Veertigste die als het groene konijnenalarm is. 31. De veertiende is Lalouber de Eenenveertigste die als het groene haaienalarm is. 32. De vijftiende is Lalouber de Tweeenveertigste die als het groene berentijgeralarm is. 33. De zestiende is Lalouber de Drieenveertigste die als het oranje berentijgeralarm is. 34. De zeventiende is Lalouber de Vierenveertigste die als het blauwe berentijgeralarm is. 35. De achtiende is Lalouber de Vijfenveertigste die als het gele berentijgeralarm is. 36. De negentiende is Lalouber de Zessenveertigste die als het gele paardentijgeralarm is. 37. De twintigste is Lalouber de Zevenenveertigste die als het groene paardentijgeralarm is. 38. De eenentwintigste is Lalouber de Achtenveertigste die als het oranje paardentijgeralarm is. 39. De tweeentwintigste is Lalouber de Negenenveertigste die als het blauwe paardentijgeralarm is. 40. De drieentwintigste is Lalouber de Vijftigste die als het roze paardentijgeralarm is.

41. En dit zijn dan de waakrijken der konijnen : Mikhelschlaft is het eerste, Mikhelschlaft de

Tweede is het tweede, Mikhelschlaft de Derde is het derde. 42. Onktdiaptir de Vijfde is het vierde, en Onktdiaptir de Zesde is het vijfde. 43. Onktdiaptir de Zevende is het zesde en Onktdiaptir de Achtste is het zevende. 44. Iontes de Achtste is het achtste, en Iontes de Negende is het negende. 44. Iontes de Tiende is het tiende. 45. Iontes de Elfde is het elfde. 46. Iontes de Twaalfde is het twaalfde, en Iontes de Dertiende is het dertiende. 47. Iontes de Veertiende is het veertiende. 48. Iontes de Vijftiende is het vijftiende. 49. Iontes de Zestiende is het zestiende. 50. Iontes de Zeventiende is het zeventiende. 51. Iontes de Achttiende is het achttiende. 52. Iontes de Negentiende is het negentiende. 53. Iontes de Twintigste is het twintigste. 54. Iontes de Eenentwintigste is het eenentwintigste. 55. Iontes de Tweeentwintigste is het tweeentwintigste. 56. Iontes de Drieentwintigste is het drieentwintigste. 57. Iontes de Vierentwintigste is het vierentwintigste. 58. Iontes de Vijfentwintigste is het vijfentwintigste, en Iontes de Zessentwintigste is het zessentwintigste. 59. Iontes de Zevenentwintigste is het zevenentwintigste en Iontes de Achtentwintigste is het achtentwintigste. 60. Iontes de Negenentwintigste is het negenentwintigste, en Iontes de Dertigste is het dertigste. 61. Iontes de Eenendertigste is het eenendertigste. 62. De eerste tachel is Mikhelschlaft de Vierde. 63. De tweede is Mikhelschlaft de Vijfde. 64. De derde is Mikhelschlaft de Zesde. 65. De vierde is Iontes de Tweeendertigste. 66. De vijfde is Iontes de Drieendertigste. 67. De zesde is Iontes de Vierendertigste, en zij is als de oranje haaienhelm. 68. De eerste dumel is Iontes de Vijfendertigste, de tweede dumel is Iontes de Zessendertigste.

69. En dit zijn dan de waakrijken der tijgers : Harahum is het eerste, Grikselet de tweede, Nahulim de derde, Hapjasis de vierde, Habjatar de vijfde, Sontrau de zesde, Hapjasis de Tweede is de zevende. 70. De eerste tachel is Habjalen, de tweede Hurnir, de derde Hapsis, de vierde Vanjatir, de vijfde Vanjatis. 71. De eerste dumel is Mokochel, de tweede Janhout, de derde Varinhis, de vierde Franjouken, de vijfde Franjoukessen, de zesde Fanjoutmahis. 72. De zevende is Fanjoutmahis de Tweede. 73. De achtste Fanjoutmahis de Derde. 74. De negende is Fanjoutmahis de Vierde. 75. De tiende is Fanjoutmahis de Vijfde. 76. De elfde is Fanjoutmahis de Zesde. 77. De twaalfde is Fanjoutmahis de Zevende. 78. De dertiende is Fanjoutmahis de Achtste. 79. De veertiende is Fanjoutmahis de Negende, en de vijftiende is Fanjoutmahis de Tiende. 80. En zo dan hebben de tijgers vele dumels.

De Nieuwe Openbaring V

1.

Verdwenen en nu verborgen

1. Door dag en dauw, ik mis je, ik hoop je te zien, gauw. Groet je moeder van mij, ik mis haar ook, als ze een steek laat vallen, laat haar denken aan mij. 2. Door dag en dauw, wandel ik door de bossen hier, om steeds even rond te kijken, naar vogels met boodschappen van jou. 3. Ik durf geen afgelegen huisjes binnen te gaan, bang om teveel van jouw glimpen op te vangen, en dan weer te huilen als een kind, herinner je nog de tijden dat ik je heb bemint. 4. Ik voel mij nu als steen, 't is goed zo, dat ontken ik niet. Ik mis iets, ik weet alleen niet wat. Het heeft wel met jou te maken. 5. De vensters van de huizen hier, ze staren mij aan, ze zeggen niets. 6. Om de donder dat jij weet dat ik hier ben. Het is niet de laatste keer geweest. Ik weet dat je naar mij tuurt. 7. Ik weet dan niet waar je bent, maar ik voel je aanwezigheid. Het is een warmte die mij snijdt, ach, daar druipt weer bloed uit mijn vinger. 8. Heb ik je per ongeluk aangeraakt, of loop ik soms te dromen. Gek, 't is echt alsof je nog hier bent, maar je bent al jaren dood. 9. 'K zal het nooit vergeten die dag, jij en ik, in die boot. Ik las je daar gedichten voor, je verborg je gezicht achter de randen van je hoed. 'K kon zelfs je glimlach niet zien, en ineens viel je dan uit de boot. Een dier van de rivier had z'n kop vertoond. 10. Kun je me nog eens uitleggen, hoe het allemaal is gegaan. Je was ineens weg, ik zag zelfs geen

bellen, verdwenen met het dier. 11. Waar ben je nu, ben je wel echt dood. Hoe kan het dat ik denk dat je nog hier bent. Of heeft God je opgenomen. 12. Hier moet dan ergens je moeder wonen, misschien ben je wel hier. 'T is zo diep in het bos, wel eng zeg. 13. Moeder, kan ik haar hier ergens vinden. Of weet je ook niet waar ze is. Ik mis haar, ik beminde haar. Ik mis haar, sinds die dag op de rivier. 14. Diep in het bos, daar gebeurde het, alsof het woud haar had genomen. 15. Moeder, kijk nou niet zo zuur, je maakt me bang, waar is ze terechtgekomen. 16. Je hebt nog kleding voor haar gemaakt. Komt ze dan nog steeds hier, toe vertel het me. 17. Die avond, 'k zal het nooit vergeten, toe, moeder vertel het me, waar is ze nu ? 18. Je hebt ook nog voor haar gekookt, een tweede bord staat op de tafel. 19. Of is dat bordje dan voor mij, en ook die kleding, ik weet het niet meer. 20. Toe, moeder, zeg wat, of heb je je verstand verloren. Of komt vader vanavond laat nog thuis. 21. Ik weet het niet meer, wat is dit voor een zwaar kruis. 22. Moeder waarom bent u zo stil, denkt u ook nog zo vaak aan haar.

2.

Daar waar het altijd stil is

1. Als u een steek laat vallen, denk ook aan mij. Of komen ze mij soms ook halen. 2. Ach, misschien zie ik haar dan wel. Moeder u kijkt niet tevree. Ik hoef toch niet voor ze open te doen. U zult mij niet verliezen, dat beloof ik u moeder. Ik blijf wel hier. 3. Komt vader nou nog thuis vanavond, en wat doen al die kleren hier. Ik zie hier ook een bordje staan, of is dat voor mij, ik weet het niet meer. 4. Komen ze nou wel of niet, en krijgen we haar dan weer te zien. Of heeft vader haar soms meegenomen, en zien we haar wel terug in de zomer. 5. Moeder, de Karazuur, moeder, Metensia, hebben zij dit soms gedaan. Zijn zij hier soms geweest. Ik kan niet ademen, toe, zeg het me. 6. De vensters staren mij zo aan, ze zeggen niets, hier is het altijd stil, altijd stil is het hier. 7. Moeder, toe, zeg toch eens iets. Ik zal die dag nooit vergeten. Ach, laat me maar, ik leef toch al in een hel. Maak het maar niet erger. Laat de stilte maar alles verzachten. Ik hoop dat het zo niet erger wordt, of zullen ze komen om alles weer te verstoren. 8. De zon schijnt op de velden, het is Metensia, in haar wagen, zij bestuurt de roze verbinding tot ons heil. 9. Moeder, waarom zing je nou, en wat zijn al die tranen. Wie hebben je verlaten. Ik ben toch steeds nog hier, of heb je niks in de gaten. 10. Moeder, ben je soms doof of blind, moeder, je doet alsof ik er niet ben. Je staart naar Metensia, ben je alles dan vergeten. 11. Ze is van de roze verbinding, ik had het moeten weten. Zij leven dan langs alles heen, alsof alles anders is. 12. Moeder, neem mij op in de roze verbinding. Er is geen ander vuur om ons te veranderen. Misschien vinden we haar weer terug. Komt vader nog thuis vanavond, en de Karazuur. 13. Ze lopen buiten, als golven op het veld, golven van de zon. Ik durf niet meer te kijken. Het is alsof alles al is gebeurd, waar ben ik, of ben ik aan het dromen. 14. Neem mij mee, oh Karazuur, en verbindt mijn wonden, als die van mijn moeder.

3.

Metensia en de Karazuur

1. Moeder, die tranen zijn zo duur, kostbaarder dan goud, draaien ze mijn maag om. 2. Moeder, die lied'ren zijn zo zoet, als stille regen komen zij. Vader komt nog thuis vanavond, en de Karazuur. 3. Mijn lieve is er weer, met sieraden van de wind en de sneeuw, komt tot allen die haar beminne. 4. Liefde als een vuur, als de roze karazuur. Ik durf niet meer te kijken, vader komt vanavond nog thuis. Moeder staat voor 't venster. Zij staart me aan. 5. Kan ik nu alles vergeten, nu zij het licht heeft uitgedaan. 'T is bijna nacht, ik ga slapen, of is het al weer tijd om te ontwaken. 6. Metensia als de zon in schone velden. De Karazuur wacht stil, daar waar het altijd stil is. Vader komt gauw thuis, de regen valt al. 7. Ik hoor de deuren van de schuur. Nu zijn ze dicht, klaar voor de nacht. Metensia, zij staat op wacht. Haar dier heeft ons meegenomen. Ik heb het echt gezien. Of zijn dit gewoon vreemde dromen. Moeder, heb jij het ook gezien. Of is ze nog niet hier. Er staat een bord voor haar

op tafel, en voor de Karazuur, het vlees van hen die haar haten. 8. God, wie lokken we nou. De bliksem slaat steeds in. Is het uw Geest of de nieuwe morgen, voedsel voor de Karazuur. 9. Gods engelen zijn daar, als landbouwers der hemelen. God wie lokken we nou. Welke planten schieten op uit de akker. 10. Ik laat dit huis maar eens weer los, mijn haren zijn wild, moeder, de krachtige beminning, de tempel in de honingraat. Wie staat op de loer. Wie lokt ons nu, in dit heilige uur. 11. Wie maakt woning in ons, en waar maken wij woning. 12. Of ben ik maar alleen, tussen de distels van het veld, zonder de kleur van een kroning, zonder huis, zonder woning, gegrepen door een dier. 13. Wie maakte mij, waarom ben ik hier. Waar kom ik vandaan, waar ga ik naartoe. 14. Ben ik wel wie ik denk ik ben, of ben ik iemand anders. De Karazuur komt naar mij toe, dan lopen dingen toch anders, en schijnen anders te zijn. 15. Kan ik mijn gedachten nog wel vertrouwen, ik leg ze stil in God.

4.

De Roze Verbinding na het kruis

1. Metensia, vriend van God, wat ik dan ook doe, het is mijn lot. Ik schilder uw paden, en de gevallen bladeren. De zon schijnt telkens ander licht. Ik grijp niet meer vast, ik laat alles maar los. 2. De momenten van een liefdesgedicht, van jou naar mij, is dit ons lot. 3. De melkselen die nu stromen, ons leidende naar al die vervlogen dromen. Weten we wel wat we missen. 'K zit zo vol haat en ik loop maar te gissen. 4. Wat ben ik kwijt, de melkselen brengen mij naar de diepe verborgen huizen van het bos. 5. Of wonen hier soms criminelen. De Karazuur met hun bevelen, daar waar alles altijd stil is. Wat drinken ze hier, er is hier zo'n gemis. 6. Ik wordt er bang van, van deze huisjes, een zwaar kruis is dit, in zo'n honger te sterven, zonder de momenten van een liefdesgedicht. 7. Dromen komen hier alleen bij vlagen. Wilde katten zijn hier, oh God wat doet dit zeer. De bliksem leidt mij tot hier altijd weer. 8. De blaad'ren vallen hier altijd van de bomen. God is het die de koningen hier kroont. 9. En Metensia die met de Karazuur hier troont, als de zon in een zacht veld. Moeder, als u weer een steek laat vallen, denk dan aan mij. In de Roze Verbinding, beleven wij, herkennen wij elkaar. Kennen wij elkaar. 10. Jij met je groene kap, je dochter met een rode. Kun jij ons dan verstaan hier, het huis, de deuren op een kier. De wind kan jou nu tonen, waarover ik zat te dromen. 11. Nee, jij hebt me nooit pijn gedaan. Jij hebt mij altijd de Karazuur gegeven, altijd een wachter in de nacht, tot viermaal toe. 12. Je hebt mij altijd naar Metensia gedreven. Jij met een groene kap, je dochter met een rode. 13. In de Roze Verbinding konden we elkaar verstaan, drinkende van de tepel van Metensia. De Karazuur liet de wijnen stromen, in 't heilige uur. 14. Je tranen zijn zo duur. Ze draaiden mijn hart en leden. 15. De raadselen des Heeren, door profeten gebracht, door hen met de kappen. Wij waren op dit uur bedacht, de werkers van de Karazuur, je glimlach is zo duur. Je ogen zo stijf dicht, door de zoetheid van dit liefdesgedicht. 16. Door de bliksem spreken wij.

5.

De Tranen van Metensia

1. En wanneer gij tot de Roze Verbinding zijt gekomen, dan zijn uw tranen tot sieraden, en gij zult door de tepelen des Heeren zien als door ramen. 2. Kent dan de zeven tranen van Metensia, want zij zijn als wachters over u aangesteld. 3. En zij komen van het sieraad en zullen wederkeren tot het sieraad. 4. En zij dan bergen de priesterlijke geslachten in zich. 5. En zij dan omgaven de Heere Christus toen Hij in de hof Getsemane was. 6. Gij bent dan genaderd tot de tempel van Metensia, waar de profetische altaren staan en die van de apostelen. 7. En zij dan die haar beminnen zullen gaan van voorhangsel tot voorhangsel, om haar tranen te aanschouwen. 8. En ziet zij zijn als de tranen van Rachel die weende te Rama omdat haar kinderen er niet meer waren. 9. En zo is dan de Geest Gods als een moeder, rouwende om haar kinderen. 10. En zij heeft troost gevonden bij Sarsia

en bij grootmoederen. Ja, zij heeft gegeten van het bittere van Mura, en is gegaan tot de tuinen van Rietel. 11. En zij vond troost bij de mintstruik, de eucalyptus, de jasmijn en de vlier. 12. En zo zijn dan de tranen : Marcia, die als het brandende kruis is, omhuld door slangen, waar ook de Marcia-kruisjes vandaan kwamen, want zij leed om haar kind, terwijl haar handen gebonden waren. Morgennia, die als de bloedende morgen is, en de struik des Heeren. 13. Ageeh, die als de traan der uilen is. Sonia, de bloeiende morgen. Vonja, de getrouwe zuster en het bloeiende maanrood, die een geschenk van Sarsia was. 14. Daphne, die het morgenlicht draagt en de bloem des Heeren is. 15. Melissa, die de aanvoerster van de slangen des hemels is.

6.

Het kunstwerk des Heeren

1. En de tranen van Metensia zullen de attentaten voortbrengen. 2. En ziet, haar tranen zullen uitgestort worden op de aarde, in de dagen der Karazuur, en dan zal er redding zijn in de vier wereldschepen. 3. En zij zullen komen tot Abdal, Maasdo en Kabbernal. Legt dan uw sieraden af, en komt tot de sieraden des Heeren. 4. Gij weet dan dat er geen ander sieraad bestaat dan in het sieren van anderen. 5. Siert dan hen die de tranen van Metensia dragen, als zuivere attentaten. Ziet dan, de kunst des Heeren is list en wijsheid. 6. Laat uw kennis dan niet oppervlakkig zijn, want zij zullen wederom getrokken worden tot het eerste dat ten verderve vaart. 7. Laat dan het lijden u niet overkomen als iets vreemds, want de Heere installeert Zijn knechten. 8. Door vele tranen zult gij ingaan, en zalig zij die vele tranen dragen, want zij zullen vele ingangen en uitgangen vinden. 9. Ziet dan de ark van Metensia besprenkeld met tranen is haar vruchtbaarheid. En door vulkanen zal zij een nieuwe aarde scheppen. 10. En zij heeft dan een ark van tranen, leidende tot onder het roze, zo ook de roze verbinding reikt tot onder het roze, en daar zult gij grote geheimenissen zien. 11. Gij zult dan de paradoxen van Metensia kennen, en haar twee-koppigen. Want zonder hen zou er dan geen vruchtbaarheid wezen. 12. En zo is dan ook de roze verbinding, die als de tepel van Metensia is, vol van haar paradoxen, waarmee zij de aardbodem zuivert, en het heeft de aanblik van een gebroken spiegel, als een brandend edelsteen. 13. En zo is dan de roze verbinding als de ark van tranen en haar schoot, en ook gij kunt opnieuw geboren worden. 14. En elk schepsel is dan geprogrammeerd en zal gericht zijn op het doel dat zijn schepper in hem heeft geweven. 15. Verdoe uw tijd dan niet met ellenlange discussies, maar laat de roze verbinding alles transformeren in eigen plaatsen. 16. Ziet alle dingen bij elkaar dan als het kunstwerk des Heeren, staande op de Emelis Shatau als een geheime boodschap des Heeren, wachtende op vertaald te worden en getransformeerd. 17. Zo is dan de Emelis Shatau niks zonder de Roze Verbinding.

7.

Marcia

1. Gij bent dan door de gordijnen van Metensia gekomen tot haar tranen. 2. Ja, gij bent dan afgezonderd, gij die haar bemint. 3. En zo zijn haar tranen dan als warme vliezen om herstel te brengen. 4. Leert dan de golven van Metensia kennen, want gij zult spoedig op zee zijn. 5. Leert dan de golven van vuur te berijden, en verdraait haar woorden niet, opdat gij niet valle. 6. De Metensia zal dan als een vechtster zijn tegen hen die haar woorden verdraaien, maar in de Roze Verbinding zullen zij naar hun plaats gebracht worden. 7. Voor alles is er dan een plaats. En de heere weet waar elk ding vandaan komt en waar het naartoe gaat. Er zijn dan geen wegen, dan in de Roze Verbinding. 8. En zij is als de vruchtbaarheid en de vulkanen van Metensia. Ziet, gij staat dan op heilige grond. 9. Want alle dingen in de Heere zijn heilig, en worden geheiligd door Hem, om gebruikt te worden. 10. Wijkt dan af van de dingen die ten verderve gaan, want zij zijn door de Heere daartoe geschapen. Maar hangt aan die dingen die eeuwig zullen zijn in de Roze Verbinding. 11. En zo hebt gij dan een verlichte bron in Marcia, want zij zal met het probleem ook voor de

oplossing zorgen. Allen dan die kinderen verloren hebben in de Heere en om de Zijnentwille, zij zullen hun kinderen terugvinden op de daartoe bestemde dag en het daartoe bestemde uur. 12. Brengt dan al uw tranen tot Marcia, want zij kan met u meevoelen, en zal u troost geven. 13. En Marcia is dan de brandende traan van Metensia om vele werken te heiligen, en zij zal hen die hun kinderen verloren hebben een nieuw lied geven, en hen leiden tot plaatsen van diepe geheimenissen en troost. 14. En gij zult zwemmen in de Marcia-traan, als in een meer van tijgertranen, en gij zult honger hebben en veel eten. 15. En door de tranen van Metensia zult gij komen tot haar gebrul. 16. En gij zult haar schreeuw omhullen, en haar troosten in haar gegil. En zij zal wakker worden, als de traan der mussen, als gewekt worden door Rumah.

8.

dat wat ze verboden

1. De muren van de konijn zijn warm, zijn brood is altijd warmer. Het woord van het konijn is zoet, zijn stilte altijd zoeter. Je ziet hun huizen en hun tuinen. Je ziet hun heggen en dat wat zij verboden. 2. De muren van de konijn zijn warm, hun wijnen altijd warmer. Hun reukwateren beter dan goud, hun stilte altijd zoeter dan de dag ervoor. 3. Zou je mij beschuldigen als ik niet binnen zou gaan. Zou je mij beschuldigen als ik dichtbij dat wat ze verboden zou komen. 4. Deze fles brengt me altijd dichtbij.

geest in de fles

5. Achter het plastic is een gezicht, achter het speelgoed een beest, achter het niks een hart dat spreekt. 6. Zonder woorden, zonder enige hoop. Kom met mij mee, maar raak me niet aan. Ik heb een wond die je niet kan bereiken. Ik ben als een geest in een fles.

de koning

7. Als de lente in brand, offert zij de dagen van de poort. Ze gaf een verhaal van liefde, zodat bestemming kon worden gevonden. Zie je hun huizen ? Het is al achter glas. 8. Zie je hoe zij elkaar liefhebben, in zoetheid en mysterie. Zij leven in een vreemde ruimte, al achter glas. 9. Zou je bij hen willen horen, zou je op hun straten willen wandelen, zou je voor hen buigen, of zou je hun koning willen worden ? 10. Ik ben de koning van konijnen, ver weg van je vandaan, ver weg van alles. Ik ben de konijnenkoning, je kunt me niet vasthouden, want ik houdt jou vast. 11. Alles is in mijn handen, mijn winden blazen. Ik ben de konijnenkoning, maar zo dichtbij, zo dichtbij alles. Je kunt me niet vasthouden, want ik houd jou vast. 12. Alles is in mijn handen, mijn winden blazen. Houd me nu vast, laat je winden blazen. 13. Ben jij de koning van de konijnen, dichtbij alles, maar zo ver weg ? Houd je mij vast zoals ik jou vasthoudt ? 14. Alles in je hand, alsjeblieft, laat het me begrijpen, wat het is tussen jou en mij.

Gedenk mij

15. Alsjeblieft, konijnenprins, vergeet me niet. Herinner me, wanneer je bidt, herinner me, wanneer je eet, wanneer je drinkt van je stomende wijnen, wanneer je langs de straten loopt. Herinner me, dit is de laatste keer dat ik zal spreken.

IJdel in pijn

16. Ik ben de koning van pijn. Mijn stem is als de traan van mysterie. Zo ijdel ben ik. Ik kijk neer op rijke bedelaars, en ik kijk neer op hen die plezier maken. 17. Zij winnen om alles te verliezen. Het is een groot groot carnaval. Het weer van de roos in me, alles verscheurende terwijl het valt, want

terwijl het stond was het niet eerlijk. 18. Het zijn seizoenen van de konijnenwijn, het duurt vele dagen voordat het de hemelen bereikt. 19. Ik ben de koning van de herfst, verspreidende zoveel begeertes, maar wie hen wint, zal ze allen verliezen. 20. Ik geef hen aan hen ijdel in pijn. Je kunt nooit winnen van een konijnenbedelaar, smekende voor wat meer pijn, smekende voor een beetje meer tranen om het carnaval in ijdelheid te bekijken.

Konijn achter glas

21. Als een moordenaar komt het, en straks zal het terugzijn, om mijn deuren open te breken. Zal ik ooit losbreken uit deze vreemde fles. 22. Geen konijn die me helpt. Ik ben helemaal alleen in deze put van schaamte. 23. Ik probeerde je hand vast te houden, maar je liet me alleen, en nu zit je op je troon, om om me te lachen. 24. Je ziet het als een moordenaar komen en gaan. Het verwoest de seizoenen tussen jou en mij, en het weer. 25. Ik kan niet ontsnappen uit je wraak. Het is altijd winter in dit glas. 26. Het sneeuwt in deze dagen. Je bent een konijn achter glas. 26. Het is als het moorden van je moeder, en je hebt me nooit verteld hoe je heette, maar je schijnt hier god te zijn. 27. Wat kan ik doen als je me pijn doet. Je zit op je troon en lacht. 28. Alleen wanneer de wind blaast is het zomer. Dan is het alsof je rozen sterven, maar ze zijn terug aan het einde van de dag. 29. De fles is nauw, wanneer het niet meer waait. Ik wens niet meer in dit konijnenleger te zijn. 30. Alsjeblieft, laat me vrij.

Bevroren kleine jongen

31.Wees trots en ijdel met je schaamte. Het is alles wat ik heb, deze bevroren kleine jongen. Aanvaard je lusten en je schaamtes. 32. Op het altaar is het als het schoonmalen van een dag van miljoenen jaren geleden. Ik ben blij dat je weet hoe je dit spel moet spelen. 33. Een kat zonder vleugels en ruimte, verkoos de liefde, en is nu een vliegtuig, in zoete ijdelheid. Een kat zonder vleugels en ruimte, draaide om, en is nu een vliegtuig. 34. Zoveel schaamtes in deze wereld. Hij gaat voort, deze bevroren kleine jongen. Hij verandert zonder te bewegen.

De Nieuwe Openbaring VI

1.

1. U staart diep. U heeft mij net nog aangekeken. Als het spotkleed des kruises hing u over mij, met een speer in mijn zij. 2. Kind, Ik heb het afgelegd, en aan jouw gegeven, die erfenis van het verleden. 3. Het heeft mij tot zaligheid gedreven, jij moet er ook doorheen, het is maar voor even. 4. U staart diep, zo fragmentarisch. Zoveel woorden van elkaar gebroken. Ik weet niet waar zij mij leiden. Ik kan het niet verstaan. 5. Moeder, bent u dan eindelijk gekomen, uw kind heeft zolang op de uitkijk gestaan. Ze zeiden mij, niet in u te geloven. Alleen vader was er nog. 6. Moeder, ze hebben mij alles afgenomen. Zelfs mijn dromen, zij zien me niet meer staan. Ik heb mezelf zo vaak verminkt. Ik kan het niet meer aan. 7. Het bloedt als u mij borduurt. Als een spin steekt u, wat heb ik dan gedaan ? Ik ben zo blij dat u er bent. Maar waarom haalt u mijn wonden dan niet weg. 8. Bent u dan de duif des kruises, een vogel van het leed, om ons een boodschap te verkondigen. 9. Zoveel wazen voor mijn ogen. Als 't vallen in een diepe put. Uw webben hebben mij opgevangen. 10. Ik ben verstrikt in uw liefde. Geen weg eruit, ik zal hier moeten blijven. Ik weet niet alles, maar ik ken het leven. Alles is maar voor even. 11. Stil zal u betekenissen veranderen, en de gezichten der mensen.

12. Rozendoorn, als een koor mij omhult. Rozendoorn, als het raam der liefde. Geen vijanden meer, alles is de naald van de Heer. 13. Oh ja, het steekt me diep, maar U bent het die mij riep. 14.

Rozendoorn, als een echo uit de nacht, makende al het harde zacht, zoveel draden van liefde geweven door mijn wonden, totdat alles tot onder het roze zakt.

15. Ik weet niet hoe ik het moet afleggen. Het steekt zo diep, en trekt mij steeds weg. Het kleeft, het is de lijm des Heeren, en alles doordringt mijn ziel en bed. 16. Ik voel mij zo zwak, ik kan niet staan. Ik beef en alles draait om me heen. Heeft de Heere mij tot zich genomen, of ben ik heel vreemd aan het dromen. 17. Ik voel mij ziek, de dood nabij. Ik voel me als een boom in donk're straten. Geloof mij, als iemand mij hier zou zien, dan zouden ze dwars door me heen kijken. Het schuim der wet heeft me doorzichtig gemaakt. 18. Ik ben al weg, mijn schaduw is nog hier.

19. Rozendoorn, ik kan alleen maar huilen, en verder begrijp ik niets. 20. Alle kleuren zijn nu weg. Alles zwart en wit, en grijs het is een wonder. De muizenkoning heeft mij meegenomen.

21. Buiten schijnen sterren, staan in de lucht als aan de muur. Ik heb de moed verloren om nog terug te gaan. De muizen des hemels voeren mij nu weg, de ratten des hemels kijken, en staren als de rozendoorn. 22. Als het spotkleed des kruises hingen zij over mij, met een speer in mijn zij. Aan mij gegeven, de erfenis van het verleden, achter webben verborgen. Ik weet niet waar ze mij leiden, ik kan het niet verstaan. 23. Ik zit in hun vurige karren, de muizen zijn mij voorgegaan. Het is allemaal al doorleefd, alles is al opgetekend. De regenboog die staart naar mij, de zoete honing komt binnen bij mij, het wonder des kruises is gekomen.

24. Als het lichtend schuim der rozen, werd ik meegenomen. Ik moest wonen op een brug waar twee legers elkaar bevochten, totdat het vuur der rozen steeg, en de zoete honing en de zwijm begon te stromen. Als liederen versmolten, een zacht, maar dood konijn. 25. Ik kon haar niet bereiken, zoveel trauma's kende zij. Zij kon niet meer spreken, zij kon mij niet vertrouwen. Zij kon alleen maar steken, als een roos in een diepe wei. 26. Als een soldaat van Spricht was zij, mij leidende tot de zwijm der twijfel. Op mijn benen kon ik niet meer staan.

27. Rozendoorn, geef mij uw stem. Rozendoorn, geef mij uw oog. Ik kan niets meer zien, ik kan ook niet meer denken, alles is doorstoken, door de doornenstruik. 28. Rozendoorn, heb genade in uw liefde, ik brandt helemaal weg, geen tijd meer om iets te doen, alles smal van binnen. 29. Ik kan me niet bewegen. Ben verstrikt in uw twijfel, onzekerheid bevroor mij. Ben nu een boom in uw stad, een bloem in uw weide. 30. Na een harde nacht, makende alles zacht, zoveel draden van liefde en zachtmoed, geweven door mijn wonden, totdat alles onder het roze zakt.

2.

1. Blauwe ogen, rode lippen, gemaakt om koningen paraat te maken. 2. En morgen, dan ben jij, mijn prinses, ten goeder trouw ben jij, ik heb mijn mantel afgelegd. 3. Ik vertrouw je tot hier, maar de deur is nog steeds op een kier. 4. Zou ik hem wijd openen, dan zou je mij overstromen. 5. Ik zou verdrinken in jouw liefde. Ik heb mijn mantel afgelegd. Mijn hoed stijf over mijn oren. Ik durf jouw lieve tedere stem nog niet te horen. 6. Fluister dan, het is goed, de dingen die je met me doet. Je bent onschuldig, je hart vol van regen. 7. Rozenrood, in zachte aarde, dromen van vervlogen jaren. Blauwe ogen, rode lippen, gemaakt om koningen paraat te maken. 8. En morgen ben jij dan mijn prinses, ten goeder trouw ben jij, ik heb mijn mantel afgelegd. 9. Geest van God, van and're tijden, opgepot, ik kan er wel om schreien. 10. Rustig is jouw stem. Je weet nog niet alles, je moet nog wennen. Zolang in slaap geweest, ze hebben je vlammen uitgedoofd, maar weet wel, dat ik met jou leef, mijn prinses, tot de komende morgen. 11. Ze zullen ons verjagen, we zullen vluchten tot de wildernis. Altijd zul je mijn prinses blijven. 12. Geest van God, dan wakker geworden, maar altijd op de vlucht. Tot bomen zullen wij preken, tot dieren zullen wij brengen, onze vrucht.

3.

1. Open je ogen, liefste, wordt wakker, de tijd is daar. 'k Heb met zware pennen moeten schrijven. Nu druipen zij van reukwaat'ren. 2. Open je ogen liefste, wordt wakker, tijd is rijp, 'k heb met zware pennen moeten schrijven, nu branden de vruchten dan in hun. Vreemde totempalen in mijn hand, met al die bakkermans gezichten. 3. De oude bakker woont nog steeds daar bij de gracht. Toe, snel, wordt wakker, daar onder die brug. We moeten nu snel vertrekken, anders zullen ze ons brengen achter de ramen. 4. Ze zullen ons brengen achter de ramen, als konijnen achter glas, als konijnen in hun kooien, als waat'ren in hun flessen. Open je ogen, liefste, de pennen zijn weer zwaar. Ik moet het je echt vertellen, ik glijd weer weg, maar je kent de snaar. 5. Ik zal weer over je dromen, als zij toe zullen slaan, ik voel je hand, jij voelt de mijne, toe, vertel het maar, ik moet nu gaan. Open je ogen, liefste, ik ben de feeenprins, ik ben een feeenwoning, in flessen sta ik. Je hoeft me niet te zeggen, dat wat je voelt voor mij. 6. Staak je liefde, wordt weer koud, om de hoek staan zij. Zij zullen ons ondervragen. Achter glas gaan wij, voor de laatste keer, want morgen, vertel ik je weer : Verweg is altijd dichtbij. 7. Stilte spreekt, het ijs gaat snel branden, sterker dan het vuur, sterker dan het komende uur. Toekomst is allang geweest, dromen zijn vervlogen. Zij die 't allemaal wel geloven, doven snel weer uit, als een kandelaar in honderd winden, komen zij tot hoge flessen, komen zij in eigen kooien, voor eeuwig slapen zullen zij. 8. We moeten hen verzaad'gen, ze hebben honger en daarom storen zij. In Gods Radio gaat het niet goed, het stoort, het is alles wat het doet. 9. Er is een geest in de machine, misschien krijgen wij het eruit, als wij hem ook vertellen dat verweg is altijd dichtbij, dat stilte spreekt, het ijs gaat branden, sterker dan het vuur, sterker dan het komend uur, toekomst is allang geweest, maar de herinnering is te sterk, alsof het van voren komt. 10. Opgesloten zijn wij, in een verstand steeds terugkerende naar het oude, naar oude paden. Ik herinner niets meer, ik heb alleen zulke zware pijnen, in mijn ruggengraat daalt het af, als de zonnedraad, nu is het af. Ik zal maar direct met de deur het huis binnen vallen. 11. Ik ga bij je weg, want weg zijn is zo dichtbij. Kun je me nu geloven, dat komen en gaan niet bestaat. Het komen van God is weggaan, en zijn weggaan is komen. Sinds dat je weggegaan bent, ben je dieper in mijn hart, oh, konijnenkoningin, je hebt het me zo vaak gezegd. 12. Ik ben alles weer vergeten. Mijn lichaam doet zo'n pijn, alles is als de zonnedraad in mijn ruggengraat, als een flits in mijn stuitje, om die diepe deuren van Materos te openen, met de sleutelen van Spricht. 13. Ik ben een elvenkoning, ik ben de elvenlucht. Ik maak nu in dit boek een woning.

14. Open je ogen, liefste, Spricht heeft gesproken, onder de lenteboom, daar was een kroning, sprekende honderd talen, honderdvoudig om zilver te zuiveren. 15. Ik heb mijn benen uitgestrekt, en maakte woning. 'k ben de kroon van God, geweven door een doornenkroon. Open je ogen liefste.

4.

1. Dieper dan de bergen van de oceaan, dieper dan de dauwdruppels van zeewoningen, heb ik haar stem verstaan, met haar chocoladekoning, ben ik door de bergen gegaan. Diep in een zeekist vond ik haar, waar spiegels mij aanstaarden, een mintstruik onderwater. Dieper dan de oceanen, dieper dan de zee, dragen zij de kostumen van vervlogen jaren. Chocoladekoning, mintstruik onderwater, tot de dauwdruppels ben ik gekomen, om op de uitkijk te staan. Dieper dan de sneeuw van goud, dieper dan de bergen van de oceaan, waar vervlogen jaren nog steeds dansen, om op de uitkijk te staan, verbergende hun Jorinde, verbergende hun namen. Diep in een zeekist vond ik haar, een mintstruik onderwater. Vervlogen jaren namen mij mee, naar een huisje van een oude fee, zeer griezelig was het binnenin, waar alles gebeurde wat ik niet kon verzinnen. Jorinde was haar naam, een oude mintstruik onderwater, waar dauwdruppels paraat staan, om koningen paraat te maken. Een wonderlijke vrouw was zij, met zeven vogelspinnen, zij vochten tegen mij. Dieper dan de zeeen, dieper dan de blauwe maan, het voert mij tot de zwanenprinses, een ochtendbestaan. Vervlogen jaren nemen mij mee, naar het huisje van een oude fee, zeer griezelig binnenin, waar alles gebeurde wat ik niet kon verzinnen, aan de andere kant van de spiegel, waar zij allen eten witte chocolade. Dieper dan de bergen van de oceaan, dieper dan de dauwdruppels van zeewoningen,

vond ik de oude zwaan, met zeven vogelspinnen, gaf ze mij vrij baan. Ik staarde in het paleis, waar de blikken in spiegels mij bevroren, ik kan nergens meer naartoe, ik kan mij niet bewegen. Zij steekt mij als de witte dame van het schaakspel, als een mintstruik onderwater. Nu ben ik dan in distelzee, de rozen steken mij, de rozen steken mij, totdat ik ontwaak in tederheid, tot het zachte ben ik gedaald, tot onder het roze, waar grijze rozen met spiegelend roze mij betoveren. Ik ga nooit meer terug, maar een diepe koorts overvalt mij, als een zwarte brandende deken, waar de ogen van mussen mij hebben bekeken, in hun boeken schilderden zij mij, en onder het gele een piratenkapitein. Liefste, kun je mijn hand raken, er is prikkeldraad tussen jou en mij, ik hoor je gillen, wij zullen alles krijgen, als we onder het bruine zijn gezakt.

5.

1. De hitte heeft zijn steek verloren, tot onder het bruine zijn wij gedaald, waar het ijs is gaan branden. De vlam heeft zojuist mijn hoofd gestreeld, ik voel mij zo blind in dit land. Komt het door de bomen, komt het door de koel brandende meren, komt het door de schaakfiguren, levend geworden in de lucht, als schilderijen op een wapen. Zij kunnen niet praten, zij bewegen snel, maar soms bewegen zij niet. De hitte heeft zijn steek verloren, de kou heeft toegeslagen, hoge koorts onder een blauwe deken, voerde mij aan de draken. Plotseling, mijn kind heb jij dat ook gezien, al die bliksemflitsen. Zij komen ons weer halen, totdat wij onder het bruine zijn gedaald. Wij vallen in 't verdriet, totdat wij ook de mussen hebben gezien, hoog op hun schilderijen, waar hun wagens rijden, en andere wagens die wij niet kennen. Door Acha zijn zij binnengegaan, als een bevroren vlam, een kostbaar gouden spiegel, onder goud en zilver zijn wij beland.

2. Ik kan mij niet bewegen, en jij kan het ook niet. Ik zie je neus beschilderd, een pop was jij, oh wat een verdriet. Hef je hoofd omhoog, dan kun je mij ook zien. De mussen zullen ons opnieuw beschilderen, zij zullen ons opnieuw bewaap'nen, oh vreemdelingen voer ons mee, en geef ons aan de slaven, opdat zij ook vrij zullen zijn. Ik kan mij nog steeds niet bewegen, en ik zie je zelfs niet meer, zij hebben mij geblinddoekt, bestreelden mij met een veer. Wat is er van mij geworden, na al die jaren van verdriet. Ik durf niet eens meer aan mezelf te denken, te bang dat ik mezelf zal verlaten. Geef en neem, een oud gezegde, maar begrijpen doe ik het niet. Zijn wij dan allen slaven, ik wil niet leven in dit verdriet. Geef en neem, een oud gezegde, maar voor wie werken wij, worden wij van elkaar losgetrokken, zijn wij dan voor eeuwig vrij ? Ik kan mij niet bewegen, nog steeds geblinddoekt, en nu hoor ik ook niets meer, nog steeds die veer voelen gloeien, tot een plek waar ik de hoge koorts voel stromen, totdat ik weer onder het bruine ben gedaald.

6.

1. De weg onder Frankrijk, een wilde weg, van armoe tot het oer, zakken wij tot onder het bruine, telkens weer, waar bruine spiegels praten. Kun jij je nog bewegen, ik kan het niet meer. Ben ik dan nu een boom, ben ik dan nu een plant, de witte dame heeft mij gestoken, en er is overal brand, tot onder het bruine zullen wij komen, waar rozenschuim op ons wacht. Scherpe vogels, scherpe dromen, kennen onze naam, totdat wij onder het bruine zijn gegaan, door de staf van een vierde dood geslagen. Kom dan naar beneden, waar de Franse wijnen staan, waar de tranenflessen spreken, waar de ochtend is vergaan, verdronken in een nieuwe nacht, waar iemand onder het bruine wacht. Scherpe vogels, scherpe dromen, kennen alle namen, totdat het onder het bruine is gezakt, tot de vervlogen jaren. Ik kan mij niet bewegen, de veer vertelt mij waar ik heen moet gaan. De mussen wachten op het dak, waar schilderijen branden in de nacht, vreemde schilderijen tussen jou en mij, en bakkerman's gezichten sluiten de rij. Waar de veer viel, in een lege ruimte, in een bodemloze put, daar ben ik ingesprongen, ik zag haar hoogste lied, al die brandende ramen, vreemde ramen, met bakkerman's gezichten tussen jou en mij. Waar de veer viel, in een diepe ruimte, in een bodemloze put, waar ik haar hoorde fluiten, ze ging naar haar vogel terug. Ik dook haar achterna, ik sprong op tijd, en vond genaa. Ik heb haar alles uitgelegd, zij toonde mij een nieuwe weg, een weg die zij

altijd hadden afgestaan, om hen door de staf geslagen te warmen. Ik toonde haar mijn wonden, zij liet een traan. Ver weg onder Frankrijk liet zij mij gaan. Lompen hebben mij geleid tot het oer, van veer tot veer werd ik geleid, door dalen van dauwtranen gaf ze mij gelijk. 't Was tijd om binnen te gaan, in 't hoge veld waar schilderijen branden, zij roepen onze naam. Wij worden hier beschilderd in een brandende nacht, in boeken zullen wij veilig wonen.

Het Eeuwig Evangelie

De Rode Steen

De Openbaring van de Rode Steen Deel I-V

Savaninen

De Openbaring van de Rode Steen

1.

Psalm over het Huis van Steen

1. God, U kent de huizen van mijn zeeen, U weet dat alle dingen zo ver van mij staan. Alles glijdt steeds door mijn vingers, zoveel schepen zijn vergaan. De deur van mijn hart kan ik nooit vinden. Ik kan alleen staren, maar ik zie steeds dezelfde dingen. Ze zijn zo ver weg. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik glijd steeds weg, en ben zo blind. Ontmoet mij in het huis van steen, en plaats mijn hoofd in de rotsen. 2. God, U kent de wateren van mijn hart. Ik zink steeds te diep om iets zinnigs te zeggen. Ik kan mijn leven niet meer vinden. 'K ben op een dwaaltocht zonder iets te vinden, een dwaallicht in een huis zonder deuren. 'T is alsof ik al tijden de weg niet meer kan vinden, alsof paden zijn dichtgegroeid. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik leef in diepe putten en kan nergens heen. Ontmoet mij in het huis van steen, en plaats mijn hoofd in de rotsen. 3. God, u kent de diepten van mijn buik, daar waar nog steeds de beesten leven. Ik word gegeten dag en nacht, totdat een nachtspeler mij vindt. Zelfs vrienden eten mij. Ik ga van hulp tot hulp, maar ik zak steeds dieper. Ze hebben het op mijn leven gemunt. Zij zijn de wachters van de dood, sprekende zoete woorden om mij in hun webben te verstrikken. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik durf geen hand meer aan te pakken, want alle wegen leiden hier naar de dood. Ontmoet mij in het huis van steen, en plaats mijn hoofd in de rotsen. 4. 'K heb vaak gedroomd over betere tijden, over sleutelen tot de hemelpoort. Ik heb vaak uw nachtspelers zien zitten, met hun liederen ongehoord. Ik droom van tijden over lijdensbergen heen, ik ben zo moe om hier te zitten. Ik kan alleen drinken van het dodenrijk, totdat een nachtspeler mij meeneemt naar een dans buiten dit bestaan. Een trage dans, waar alles traag beweegt, waar ik de gouden stappen zie. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Is dit mijn bestemming in dit huis van steen, waar mijn hoofd draait in de rotsen, oh God, waar moet ik heen. 5. Ik ontmoette U in het huis van steen, met stenen altaren, en met arken van steen. Ik danste in de rotsen, met trage passen. In Elip bracht U mij, daar waar de nachtspelers op harpen staan. Zij drinken van koninklijk goud, en hebben buiken van steen. In Elip bracht U mij, in het huis van steen. De nachtspelers staan op harpen, als de haaien des hemels. U gaf mij voedsel van hoge waarde, en nu is

mijn hoofd in de rotsen, starende naar de geheimen van de zee. Kan ik mijn leven zo wel leiden ? Ik kan nergens anders heen. Oh God, U bond mij met Koorden van Liefde, U plaatste mijn voeten in het huis van steen.

2.

Psalm over Metensia

1. Metensia, zoete geur, groot geheim. U bracht mij naar het huis van zwijm, waar Uw rozenkoeken bloeien, waar de grote lelies staan. U bracht mij naar het Paradijs, in Uw Wil wil ik gaan. Oh Metensia, zoete geur, zachte Liefde, ogenkleur, als uw flessen van bosgeur zich openen, dan dansen herten in het rond. Bij Uw geheim wil ik zijn. 2. Metensia, zoete droom, zoete morgen, waar ik naar verlang. U doet mijn gordijnen open, en de geluiden der vogels lokken mij steeds weer, tot zachte dromen. Metensia, oh zacht geluk, U bracht mij Uw harp en harlekijn. Uw nachtspelers zij zijn er weer, om mij mee te nemen tot Uw Eer. Zij brengen mij tot pril geluk, in Lentedagen zie ik U, Uw harpen staan waar wonden waren. 3. Diepe wonden bracht U mij, als door een vriend geslagen. U liet Uw tranen zien, U tuchtigde mij reeds vroeg. U bracht mij rozenkoeken in de winter, Uw paarden vonden mij in de nacht, oh Geest van God, oh Metensia der Liefde. Uw harpen staan waar wonden waren, nu speel ik voor uw troon, oh God. U maakte de schelle tonen in mijn ziel, tot bellen van Uw Geest. 4. Toen zware stemmen mij verschrikten, U was daar met zachte bazuin. Toen harde stemmen mijn schepen lieten zinken, uw vissen des hemels waren daar, om liederen te verdrijven, U bracht mij tot het Huis van Stilte. Metensia, Uw gouden koorden brachten mij daar. Metensia, groot geheim, nachtlatijn, hoop in gouden Liefde, om met U te zijn, is als baden in de gouden nachtfontein. 5. Uw Glorie zoekt mij steeds weer op, Uw woorden drijven mij naar diepe stilte. U fluistert zacht, totdat ik baad in rozennacht. Met dromen in Uw Linkerhand, U komt tot mij, U neemt mijn hand. Uw Glorie leidt mij, en draagt mij over woeste zeeen. Met U te zijn, is beter dan met een mens. Uw Huis van Stilte ademt in mij, en diepe rozenpilaren brengen een boodschapper tot mij. Waarom ben ik nog steeds zo jong. Ik verlang ernaar Uw Wijsheid te dragen. 6. U tuchtigt mij met Kennis, U doorstak mijn paarlen met pijlen der Liefde, om hen om mijn hals te hangen, het reeenjong in Uw geheim. U bracht mij paarlen der Liefde, op een stenen altaar doorboort. U hing ze door mijn haren en verzegelde mijn voorhoofd. U sprak tot mij in nachtlatijn, en liet mij dalen in de putten der nachten, door uw zoete rozenkoeken.

3.

Psalm over Eminius Matas

1. Vaak heb ik er over nagedacht, Uw Liefde die mij opwacht in de nacht. Ik kan niet slapen en niet eten. Ik ben een slaaf van dit leven, maar U heeft mij verlost van dit boze geslacht. 2. U schrijft brieven over koningen, over kronen onbereikt. U brengt Heil tot hen die beven, en maakt hen tot Uw boodschappers. 3. U heeft Uw wateren gezonden, en Uw winden leiden mij. 4. Koningen staan mij naar het leven. Ik wil Uw psalmen schrijven, en uw nachtspeler zijn. 5. Vaak heb ik er over nagedacht, Uw Liefde die mij altijd opwacht. Geen stap kan ik verzetten, en ademen kan ik niet. Ik ben een slaaf van dit leven, maar U heeft mij verlost van dit boze geslacht. 6. U heeft mijn hart geslagen, oh Eminius, oh Matas. Nog steeds voel ik de striemen van Uw Liefde. Het heeft mij genezing gebracht. 7. Vaak heb ik erover nagedacht, over Uw koele Liefde die mij steeds weer leidt. Ik voel mij koud en bitter. Ik ben een slaaf van dit leven, maar U heeft mij verlost van dit boze geslacht. 8. Veel dingen begrijp ik niet. Ik ben jong, en wat is een mens ? 9. Maar ik heb de haai bereden, tot aan de hemelpoort. 10. Ik heb gedanst op Uw altaar, en mijn schoeisel verbrand. Wat is het dat u naar de mens omziet ? 11. Ja, ook de Geest is mens geworden.

4.

Psalm van de nachtspeler

1. Van jongs af aan heb ik gestreden. Nu ben ik rijp het zwaard te smeden. 2. Veel bloemen heb ik zien sterven. Veel bomen heb ik zien wegzinken. 3. De pijlen op mijn boog zijn scherp, terwijl er liederen branden op mijn tong, komend van een stil huis. 4. Tijdenlang heb ik gezwegen, en Eeuw'ge woorden aan elkaar geregen. Beroofd van verstand was ik zo lang, ik moest het doen met hartepijn. 5. God rijs op en zalf uw dienstknecht, want vruchten zwellen om hun wijnen te laten vloeien. 6. Van jongs af aan heb ik gestreden. Nu ben ik rijp het zwaard te smeden. Ik voel de tuchtiging zo lang, het vuur van de smid, en het ijs om wijn te smeden. 7. Nu ben ik dan een kaart in het hart, een nachtspeler op een harp met pijlen. 8. Ik ben rijp mijn leven af te leggen, om het stilzwijgen te verbreken. 9. En dan zal ik vertrekken naar het huis van stilte, om voor eeuwig stil te zijn.

5.

Psalm over de Geesten Gods

1. Oh Kabbernal, Geest van het Altaar, als brullende wijn sust U mijn pijn. U doorsteekt mijn wonden tot verdoving. Mijn haren staan in vlam. 2. Eminius, oh koude wijn, laat ons tezamen zijn, en baden in de koele melk van rozen, met rozenkoeken en maneschijn. 3. Straal Uw Licht in mijn verstand, en breek de ketenen van mijn geweten, waar vissen van mij hebben gegeten. 4. U ziet de stalen ketenen van mijn buik en hart, bedekt onder vlees. Oh, breek hen met uw gouden tand, en brandmerk mij met Uw Liefde. 5. Uw hitte heeft mij overrompeld, Uw kracht heeft mij de bergen doen verstaan. Matas, bedek mijn wonden met Uw Vlees, en laat mij niet bloot staan voor mijn vijanden. 6. Bedek mijn hoofd met Uw gouden gordel. U bent het Heilige Tempelbad. Laat Liefde mij leiden, en laat Hoop mij Uw Woord doen verstaan. 7. Bescherm me des daags tegen de stekende vlieg. Leidt me tot Metensia, de Kandelaar op de Troon. 8. Een stralenkrans komt van haar kroon, en duizend duizelingen brengen mij tot aan haar wateren. 9. Zij heeft mij geslagen met gouden wonden, nu breken dan haar stemmen door. 10. Op gebroken voeten kan ik tot haar naderen. 11. Zij sloeg mij en haar litteken zal voor Eeuwig spreken. 12. Ja, zelfs mijn botten brak zij. Nu ben ik als een boom des velds. 13. Zwaar tuchtigt de Heere hen die Hij liefheeft.

6.

Metensia, bloem van God

1. Metensia, geheim van God, alleen als vissen kunnen wij tot U naderen, oh Heilig Vuur, in het duisterste van de nacht. 2. Gij hebt de zonnen onder uw voeten, en de manen zijn u tot een bank. 3. De paarlen om Uw voeten branden, en gij hebt vissen aan Uw lijn. 4. Gij leidt hen tot de wateren en het huis van Marion, waar zij eten van het zoete brood, en drinken van de zoete wijn. 5. Ja, pijlen van dronkenschap zullen hen doorboren, en hun vruchten zullen rijp zijn, om liederen te brengen tot het allerheiligste van God. 6. Ja, de voorhangsels van tempels zullen scheuren, wanneer zij hun wonden tonen, komende om te verzoenen, het altaar en de wijn. 7. Metensia, zoet geheim, gij brengt soldaten tot de zwijm. Gij bekleedde uw ridders in de nacht, en verbond hen in hun wonden tot God. 8. Uw koorden nog steeds zo'n zoet geheim. Op de altaren rijzen zij als pilaren, tot U, Metensia, de bloem van God.

7.

Psalm over de Tranen van Metensia

1. Dragende de vliezen van een nieuw hart, zij kwamen daar met grote smart. 2. De Heer schonk u mantelen van sneeuw, en veranderde u in heilig zaad, als kruid op Metensia's altaar. 3. De Heer heeft u uw bloed doen behouden, uw wonden werden stromend ijs. In vulkanen komen zij samen, om geheimenissen te verstaan. 4. De Heere lokte u met gouden koorden. In 't zoete spel verloor u uw angel. 5. Ja, met de fluit des Geestes gaf hij u drakenbloed, om Zijn stem te verstaan. 6. De stengels van bloemen hebt gij beklommen, met dauw langs bomen gegleden. 7. Als tranen branden van ijs, dan heeft uw hart de Heere verstaan. Als tranen licht worden in de duisternis, dan heeft de pijn zijn angel verloren. 8. Mijn gedachten kunnen mijn gevoel niet redden, ik heb Uw Woord nodig. 3. Maar u laat ons met een kleine hulp zinken, om samen te sterven en elkaar te vinden. 9. Laat ons toch in Uw tempel overwinteren om Uw Woorden te onderzoeken. 10. Breng mij een nieuw hart oh Heer, wek het tot leven door uw zaden. Laat mij verblind zijn in de nacht, en leid mij op Eeuw'ge paden. 11. Oh leid mij tot de rozenwaat'ren, tot de kieren van d'altaren van Uw brandende waat'ren van vruchten. Breng mij het brood en de azijn. 12. Uw Woord is Waarheid, doorklief dan de waat'ren tot een pad in de woestijn, en schenk mij de zeven gaven. 13. Uw dienstknecht ben ik, met al uw dienstmaagden, komen wij voor Uw Troon met haperingen. Uw Liefde bracht ons roes en dronkenschap. 14. Oh Heer, breng ons uw schalen, met tranen van Metensia's Geest, met wort'len vol van daden, wij spreken talen door uw heil'ge zaden. 15. Breng adem over onze vreugde, en voel onze zielenpijn, en brengt ons daden, gehuld in 't nachtlatijn. 16. Leer ons Uw wil te doen, laat ons Uw wegen bewandelen, tot 't koren van Uw Aangezicht, dit lofgezang, dit lofgedicht, met stralen van een nieuwe dag, voor hongerigen naar Uw Woord, Amen, Metensia Eminius.

8.

De tweede Metensia

1. Rust met mij, en kom met zeven dingen, door roze maneschijn, om de liefde te bezingen. Kom en rust met mij, tot zeven waat'ren glijden wij, kom, laat ons de morgen kussen. Volg de weg van maneschijn, door het pad van liefde reizen wij, tot in de hemel van het tweede woord. Kom, en leert de liefde van mij, door holle hoofden reizen wij, als hen die slapen gaan ons vrije baan geven. 2. Warm je hand bij mijn hart, volg de dagen van het tweede verstand, tot het tweede geluk. Ik ben Metensia, de cobra, kom daar waar koele liefde schijnt, waar 't boze hart verdwijnt achter wolken zonder zorgen. De zorg is des Heeren, onze zorg is met hem te zijn, door de dalen van zijn woord, het tweede kruis. 3. Hij brak het brood, toonde liefde als een pad, en waar ik, Metensia de sterren mat, 't heeft ons veel gegeven. 4. Kom, waar ware liefde schijnt, waar koele waarheid verschijnt tot het hart van goud. Kom, met al je liefdesspel, toon mij de bronnen van je tweede geest. De tweede Metensia, is je hart daar al geweest. 5. Kom in 't bloot in 't paradijs te zijn, waar de zeven sluiers zijn, bedekt door zijn liefde, kom, zijn aangezicht is rein. De tweede Metensia is je hart daar al geweest, heb je daar haar adem al gedronken, waar zoete sterren lonken. 6. Reine engelen met de schalen die daar dampen, engelen van het tweede woord. Kom, je geest is daar heel vrij, gewoon in liefde met mij, zo gewoon, maar wonderbaar, voor eeuwig zijn we daar. 7. Laat de bomen die daar denken, laat de zeeen die daar schenken, komen om geluk te vinden. In 't hart van het tweede kruis, waar zij de honger stierven, zo vol van honing zijn zij nu, veilig bij de bijen en bloemen des hemels. 8. Kom, ik ben metensia, de vrucht der liefde is daar, door bramen geschonken. Kom, grote liefde is daar, in de tweede hemel is een deur geopend, kom vlucht met mij. En de dagen van de wind, je weet ik heb ze bemint, en de dagen van het holle hebben honing voortgebracht. Kom waar zoete waarheid dwaalt, in 't hart van metensia, de tweede lamp is daar. 9. Kom, haar armen wijdgespreid, als zoete honing op haar dekens, als open boeken rijzen zij, van het tweede woord op haar tong. 10. Kom, grotere liefde is zij, door daken heen breekt zij, om de kinderen naar huis te brengen, zachte liefde, grote wijsheid, metensia, het tweede dat bent u. 11. Door bloemen heen, de waat'ren van grote vruchten, grote liefde, boeken van honing openen zich voor u, als de spelers van de nacht, om hen allen thuis te brengen. 12. Tot de tweede tempel reizen wij, onze oude klederen afleggend, om

naakt tot het paradijs te gaan, omhuld wordend door het nieuwe woord. 13. Kom, de honing volgt zij, druipende van haar mond en tepel. 14. Komt, de melk van 't tweede woord, dat is zij, als de adem van de tweede liefde, de vrucht van geloof. 15. Kom, en maak je geest vrij, het oude nu geheel voorbij, een geschenk van grote liefde. Kom, de Geest zegt kom.

9.

De Macht van het Tweede

1. De honing des heeren, zijn raad is op u. Komt, al gij koningen, voor zijn aangezicht. 2. Brengt hem eer als zilver, Hij heeft uitgestort het tweede woord. Tot hen die in liefde neerdalen tot de hongerigen. 3. Zijn kruis is hun bron van zoete waat'ren. De eenheid met hem is hun kostbaarder dan al het and're. 4. Nu vinden zij hun weg in hem. Ga mee, en luister naar zijn stem, het tweede woord is open nu, kom lees en wees vervuld met zijn tweede Geest. Een tweede evangelie is daar nu, een tweede gemeente, om af te breken het oude uur. 5. De verschrikking is nu voorbij, de zegels liggen op een rij, gebroken door zijn Geest. 6. Laat dan zijn tweede woord jou ook vervullen, wees één met ons, wees blij met ons, en lijdt met hen die lijden, als de zon die ondergaat, vindend een nieuw geluk in winter's warme haard, kom mee, en vind het grote geluk. 7. Hij bracht honger op een schaal om honing te doen rijpen, nu vlieg je dan op de rug van een bij des hemels, zoekende naar het woord om je ziel te vervullen, in je tweede geest ben je het meest, nu hij de poorten heeft geopend. 8. Ja zijn engelen zijn lang als de uitstrekkende wind, met omhooggestoken schouders, om de nachtspelers te laten komen. 9. Laat hen de heere beminnen, tot in 't uur der troost, laat zij de Heere steeds omhoog brengen. Als een vis is hij, als een vogel op de bergen, als een leeuw in zijn hol, om zijn woord te verkondigen, om zijn lied te zingen. zijn herauten gaan voor hem uit. 10. Hij brak de merktekenen van de tweede satan kapot, en nu zijn we dan hier in zijn tweede geest. 11. Zijn tweede ziel zal ons leiden door zijn tweede woord. Oh tweede christus die stierf aan het tweede kruis, de honger in afrika, de gemeente heeft het niet verstaan, maar vanuit het verborgene zal een tweede gemeente voor hem zorgen, hem balsemen met de zuiverste honing, bij zijn geliefden zal hij zijn. laat de leeuw nu spreken, en de cobra. 12. Laat hen liefde uiten door het tweede woord, en zijn tweede engelen zijn woorden dragen als dampende schalen, het tweede ijs komt dagelijks voor u staan. Laat uw woord dan hen vullen die liefde en wijsheid zoeken. 13. Laat uw woord hen dan vinden die gehoorzaam zijn. Zij die uw geboden aanbidden, en luisteren naar u, vindt hen in stilte en in duisternis, open de dodenrijken opdat gij hun ziel kunt zien. Laat hen niet alleen, daar zij u niet alleen hebben gelaten. 14. Laat hen niet verloren gaan, al hen die u troosten, honing op de pijn, werkten in bloemen voor uw aangezicht, in tederheid te zijn. 15. Zing als glorie dalend op de baard van abraham. zoek zijn sterren één voor één zijn kinderen houden 't op de been, geef hen steeds uw genade, hen die genade geven, als loonmeesters zijn zij, om waardigheid en vrijheid te geven.

10.

Gebed tegen Valse genezing

1. Woord, nu geopend, als vleug'len van de wind, als hoop van zijn glorie. Hij gaf u de doornen in uw vlees, als kostelijke olie, brenger van dauw, bron van zoete honing, wees blij. Woord nu gezalfder dan ooit, de wonden brachten olie van de berg van abraham. Stok van Zijn Geest, heeft ons steeds weer geleid door de velden en de wouden. Droogte, en pijn, stromende van het diepste kruis, in uw genade te zijn, is steeds weer weten dat u bevrijd. 2. U leidt ons uit, u speelt de harp op uw troon, waar liefde steeds de wortelen van bomen zalft, diep onder de grond van uw tweede woord, toon ons uw verborgen geest, waar geheimenissen zwemmen. Leef zoals u nog nooit hebt geleefd. U bent de levende genade, de levende stem, waar het licht de aarde heeft bereikt, 3. Ook in don'kre dagen, uw hart toebereid. Groter dan de liefde, zoeter dan de stem, steeds weer dalende als olie der wolken. Troon op aarde met uw tweede geest, toon ons grotere liefde, uit uw tweede woord,

breng nu het koord, trek ons op. Laat de baard van uw geest als de baard van de berg, in liefde wezen, tot het uur van troost. Uw genade door de woestijn, leidt de zaligen tot 't licht, uw woorden voor hen die beven, 4. Als de gave van de hemelse fontein. Heer, genees mij niet, als de doorn mij moet leiden, Heer genees mij niet, als de doorn mij moet slaan, want achter de bergen, daar staat de zielenbinder, oh maak mij niet gezond, om mij te laten werken in de hel. Met u te zijn aan 't kruis is soms veel beter. 5. Heer genees mij niet, maar sla mij niet met ziekte, de doorn is groot genoeg om tegen zonde te beschermen. Maar heer breng mij tweede genezing, die mijn ziel beschermd, Heer breng mij tweede kracht die mijn geest niet bederft. Heer ik wacht altijd op uw tweede genezing, genezing na het kruis, door het kruis, als een boom geworteld in uw tweede bloed. Voortgebracht door uw tweede woord, uw gezondheid is mijn pantser. Heer, genezing van het oude verbond, maakte mij ziek.

11.

Komende Genezing van het Tweede

1. Heer, mijn handen branden, heer, van tweede genezing, een genezing die de ziel verbindt, reinigt van zonde, uw hart die mij aan 't kruis bindt, uw tweede bloed door mijn aderen vloeiend. vibrerend licht, warme liefde, mystieke kracht, oh leidt de hermieten van uw woord, hen die uw geheimenissen bewaren, die vogelen vrij laten rondvliegen in uw woud. oh straf hen die de canon schiepen, die kooien bouwden voor 't zieke volk. 2. Heer onthoud mij niet, uw tweede genezing, uw gaven, om tweede koningen te kronen. Heer, onthoud mij niet, uw tweede verlossing, het oude verbond dat ken ik niet. 3. Verwijder al die oude drap, dan zal de tweede Salomo de vruchten brengen. De cobra zal de paden begaan, om schatten niet verloren te laten gaan. 4. Heer, laat mij het oude eren, naar het jonge luisteren, door uw tweede Geest. heer, laat hen mij niet meer binden, uw tweede bevrijding is mij meer waard dan zilver. 5. Heer, kom tot mij, mijn handen branden, van tweede genezing, van uw geest, Heer, uw kostelijke olie vloeit, bemin mij met het kruid des hemels, verlos mij, breng mij naar de tweede vreugd. Heer ik heb met hen geleden, ik heb met hen gestreden, voor een nieuw geluk. 6. Heer, ik heb met hen geweend, ik heb met hen gesproken, uw woorden met hen gedeeld. Ik was in uw liefde, ik vraag nu om uw tweede liefde. Heer, breng ons steeds uw handen die branden, uw voeten aan het kruis. 7. Heer, dan zullen wij u troosten, en onze handen branden, onze voeten aan het kruis, het tweede kruis. Na veertig dagen stond u op, na veertig dagen in de woestijn. Heer, kom tot ons, en breng ons tweede liefde, en tweede vruchten van vreugd, om uw aarde te versieren, tot een nieuw paradijs, onze handen branden heer, om uw werken te doen. 8. Heer, rust ons toe, met zachte bazuinen, met tweede liederen, breng ons tot uw Geest. Heer, mijn handen branden, mijn schouders branden, diep in uw heiligdom, u opent mijn tweede geest, u gaf mij de tweede duif. heer, mijn nek brand alles tot uw eer, tot uw glorie, doe mij toch ontwaken in uw heiligdom. 9. Laat de lied'ren van uw geest toch door mij stromen. Mijn lippen trillen, uw lied is op mijn tong, uw appelen dragen mij over de muren. Heer, mijn voeten branden, uw tweede genezing en uw gaven stromen door mij heen. Heer, u schiep de hermieten, om vogelen van tweede genezing vrij door uw donk're wouden te laten vliegen. 10. Oh straf hen die de canon schiepen, oh brand de kooien weg, en leidt ons allen uit. Oh straf hen die de canon schiepen, oh straf hen die het tweede haten. Verbrijzel hen in uw grote liefde. 11. Tuchtig hen in uw genade, en troost hen die rouwen om uw Geest. Steun de volgelingen van het tweede, stap naar voren in grote kracht, de kracht van grote liefde, maak ons één. Uw woord laat alles in mij branden, uw woord, laat mij uw waarheid bewandelen. 12. U schonk uw tweede Geest, en toonde ons uw machtig grote Liefde, in tederheid, uw tweede tederheid. Uw tweede vruchten brachten tweede gaven, vanuit de tweede wort'len van het tweede kruis. Uw Woord, uw Waarheid maakte ons één. Genezing, tweede genezing, door uw tweede engelen, u kent ze bij naam. Genezing, tweede genezing, in eeuwigheid, u bracht ons naar uw haard. 13. Tweede Genezing, tweede verlossing, uw tweede woorden zetten ons vrij. Verlossing, tweede verlossing, u brak de tweede farao en zijn zonen. Sla de dochters van satan, het koren van de hel. 14. U maakte ons vrij, u gaf ons woorden om de banden los te breken. U

gaf ons tweede autoriteit, uw tweede zalving is op ons. U leidde ons door zeeen, u leidde ons door droogte heen, totdat uw tweede zwaard ons vond, en nu is alles één, grote liefde bracht u ons, door alles heen. Tweede overvloed, tweede kracht, tweede almacht heeft u tot ons gebracht. 15. Door uw liefde, uw tweede liefde, zonken mannen met hun schepen, en draken met hun ruiters, u heeft de zeeen doorkliefd. Heer, mijn handen branden, uw gave van tweede genezingen rust op mij, Uw woord is mijn gids, mijn leidsman mijn verlosser. 16. Heer, mijn tweede geest brandt, en stromen van vuur komen voort, uw ark begint te rijzen. Oh, spreek uw tweede woord. Oh heer, u heeft gaven gegeven, van oordeel om hen die u kwellen te straffen. 17. Het tweede oordeel is over hen, door uw tweede bloed. Geef mij liefde en tweede wijsheid om te weten wat u doet. Door het tweede kruis nagelde u de tweede vijand aan de grond, grote liefde bedekt ons, uw tweede bloed als muren om ons heen. 18. Geest van God, barst uit, stort op ons het tweede. Uw Naam is gezalfd, u bent het tweede. Laat ons uw grote liefde niet vergeten, ons altijd verborgen weten in het tweede geloof. 19. Uw woord druipende van honing, mijn handen druipen, geef mij priesters voor uw tweede tabernakel. In 't tweede bethlehem vond ik u, en nu zijn wij samen in 't tweede Jeruzalem. Heer, uw tweede wond'ren en tekenen branden op mijn handen, om grote werken te doen. 20. Heer, uw tweede tongen spreken door mij heen, als stromend vuur, de heil'ge lava van het tweede uur. Tweede genade is onze kracht, u bracht ons het tweede loon, om uw tweede hemelen te openen. 21. U gaf ons de tweede sleutelen, u gaf ons de tweede woorden, uw tweede liefde brak door deuren heen. Uw machtige golven sleurden ons door diepe dalen heen. 22. Dank u voor uw tweede slangen, dank u voor uw tweede olie, voor uw tweede wijn. Het bracht ons in tweede zwijm, in tweede dronkenschap, oh wij aanbidden het grote tweede van uw Geest. 23. Tweede Eminius, tweede Kabbernal, tweede Mura, stort op ons uw Geest. Mijn handen branden, mijn geest barst uit, de ruimte waar u spreekt, groeit machtig door uw Geest. 24. Het tweede bloed heeft deuren geopend. Tweede wond'ren bracht u ons, om tweede behoudenis te geven, uw tweede ark toen de vloed kwam leidde ons uit. Uw tweede Noach sprak van het tweede geloof. 25. Nu is Zijn Geest tot ons gekomen, om ons te redden uit de klauwen van wolken en woestijnen. Straf hen die dieren hebben geofferd op altaren, en geef ons hun zielen terug. Zij behoren tot u, de dieren des velds. 26. Straf hen in uw toorn, al die slagers en moordenaars, en brandt de oude tempelen tegen de vlakte. Straf al die priesters van onheil, die uw dieren hebben vermoord. Straf hen die van hun vlees eten. De gave van tweede oordeel rust op mijn handen, om te straffen al diegenen in hoge functies die kwaad verrichtten tegen dieren. 27. De dieren des hemels zullen hun vlees eten, en mijn handen zullen branden in de heilige tempel. Heer, veroordeel hen naar uw woord, vergeef hen niet, want zij zijn tegen uw geest gekeerd. Heer geef mij de tweede sacramenten en de heilige olie van uw tweede ark. 28. Heer, mijn buik brandt, schenk mij tweede tepelen, van uw heil'ge tweede melk, en geef mij uw tweede beker. Heer, uw tweede kandelaar, en tweede reukofferaltaar, en tweede koperen wasvat, uw tweede gave van profetie, laat de voorhangselen nu scheuren. 29. Heer, steun uw Geest, steun mijn handen die branden, zend de tweede azazel in de woestijn. Laat de tweede Henoch uw woorden schrijven. Zijn mond is heilig, met kolen van uw Geest. 30. Uw tweede seraphs komen tot dit uur, uw tweede karazuur, en uw tweede ukalien, oh heilige Kabbernal.Heer, onheilige lieden hebben uw boeken verbrand, straf hen in uw toorn. Heer, ik kom voor uw tweede altaren van profetie. 31. Mijn rug is in vuur, mijn tweede nieren onderwijzen mij. Mijn tweede lever is vol van ijs, en mijn maag kan zoveel liefde geven. 32. Lof tot de koning, door werken bereid, de tranen die sturen, een blij hart is niks zonder vlijt. Tweede Geest van genezing, engelen van tweede genezing, leid mij, bescherm mij, maak mijn muren. Laat niemand mijn hart week maken. 33. Gaven van tweede genezingen, leidt mij met uw vleugelen, verlicht mijn hart, en open mijn tweede geest voor altijd, doop mij. Geef mij het zwaard van tweede genezing, leidt mij zacht, naar de helm van tweede genezing. Het oude is voorbijgegaan, het nieuwe is gekomen. Geef mij uw tweede wijn, uw vreugd, en aan al die in u geloven. 34. Bindt mij met tweede koorden van uw Geest. het tweede bloed geneest, het tweede bloed bevrijdt, het tweede bloed onderwerpt en verlost, doet voor eeuwig behouden, schenkt vergeving en genade. 35. Dat tweede bloed stroomt door mij heen, omdat ik hem mijn bloed had gegeven.

12.

Leiding tot het Bittere

1. De Heere heeft mij gebracht tot een bitter land, gaf mij bittere vruchten te eten. Geprezen zij de Heere om Zijn Wijsheid. 2. Ik leerde Zijn Geest verstaan, mijn wonden zijn bitter. 3. Hebt gij al gegeten van het bittere ? Ik heb ontdekt dat de wegen van het leven en het geluk allen leiden tot de dood. Maar zalig zijn zij die met de Heere sterven. 4. En ik vond een graf bitterder dan de dood, en ik vond haar op een steenworp afstand van de hemel. En haar kussen waren zoet, maar ze smaakte bitter. 5. En ik vroeg de Heere mij uit te leiden, want het leidde tot de hel. En de Heere gaf mij sleutelen tot nieuwe liederen, en zij waren bitter en zoet. 6. En ik was bevreesd voor de woede, want het brandde alles weg, maar de Heere gaf mij zoete woede. 7. En ik zag vulkanen in een dor land, en zij waren zoet. 8. De Heere heeft mij gebracht tot een bitter land, gaf mij bittere vruchten te eten, maar in mijn buik werd alles zoet. 9. En de Heere gaf mij zoete wraak. Hij gaf mij een nieuw lied, om koningen te binden, en om edelen tot onderwerping te brengen. 10. Ja, buigt nu allen tot de heere, Hij die troont op de liederen van het Tweede. 11. Ja, laat alles wat adem heeft nu zeggen : Amen Metensia Eminius. 12. De Heere leidde mij tot een bitter land, mijn wonden zijn bitter. Ja, bittere graven geeft Hij, totdat de nachtvlinder oprijst. 13. Met mijn hoofd in bijennesten raakte mijn tong het zoete, ja, om eeuwig in u te sterven, totdat de nachtvlinder oprijst. 14. Zalig zijn zij die zien wat de Geest ziet. 15. Leid mij tot een nieuw land, oh Heere, ik heb de voorschriften van de vaderen niet vergeten. 16. Leid mij tot een nieuw land, oh Heer, doe honing neerdalen op uw dienstknechten. De bomen zijn hier bitter, het zoete hangt hier in de wolken, klaar om neer te dalen. 17. U bracht mij tot een bitter land. Met een kleine vlam liet u mij Uw boeken lezen, en de nachtvlinder ging mij voor, en bracht mij nieuwe vleugelen, om heidenen te slaan. 18. Ja, zwaar tuchtigt de Heere hen die de afgoden volgen. 19. Hij gaf mij een nieuw lied, en liet de wateren dalen. In zijn ark klinkt het nachtlied. 20. Wij zijn als broos vaatwerk voor de Heere, en Hij slaat ons keer op keer. Wij zijn gemaakt van scherven, als raadselen van de Heer. 21. En hen die de scherven niet dragen, laat hen niet binnen, want zij zijn de spotters bestemd voor de buiterste duisternissen, daar waar de honden leven. En daar zal het geween zijn en tandengeknars. 22. Want in de hemel is geen plaats voor spotters, zij die het lijden des Heeren bezoedeld hebben en in Zijn Heilige wonden hebben gebraakt. 23. Ja, in vuile plaatsen zullen zij neerdalen, en de Heere zal doof zijn voor hun smekingen. 24. Nee, de Heere zal het hen niet vergeven, zij die Zijn tweede bloed hebben vertrapt. 25. De Heere zal niet onschuldig houden hen die spotten. Ja, het oordeel over hen zal zwaar heten. Amen Metensia Eminius. 26. Want de Heere zal het kaf verzamelen vanuit de vier uithoeken der aarde en Hij zal het verbranden in de vurige oven. En het as zal vervolgd worden door Zijn Winden. Nee, de Heere zal geen medelijden tonen aan hen die spotten. 27. Ziet dan toe dat gij u niet boven een ander verheft, want de Heere Heere zal de trotse borsten neerslaan. 28. Wat bent gij te achten ? De mens is als stof in de wind. 29. Ja, de Heere Heere zal de kaak verbrijzelen van hen die lachen. Vernedert u dan voor de Heere, en wast uw gezicht, opdat de Heere medelijden met u heeft op de Dag des oordeels. 30. Weent dan om hen die lachen. En weest vederlicht in zoete wraak, opdat zij uw vlees niet eten en uw wonden niet bloot zien staan. 31. Aanvaard het lijden en het ijs dat zij brengen als een geschenk des Heeren, opdat wijn zal vloeien van de wonden, en gij het zoete zult zien.

13.

De Heere is mijn herder

1. Ik brand, want gij hebt mij vervuld met verlangen. Ik sta in uw Liefde, want gij hebt mij bemint en aangehangen. Oh Metensia, Geest van God, ik heb in Eminius naar u gezocht. Veelvuldig heb ik naar u uitgekeken op mijn toren, terwijl Kabbernal als een rivier brulde en bruiste in de verte. Daar waar de Geesten Gods samenkomen, daar heb ik uw stem gehoord. 2. Laten de koren van uw liefde

mij leiden als voorheen. Mijn God, ik ben afgedwaald. Ik was nog te jong. 3. Maar nu ik tot volle wasdom ben gekomen, raakt mij aan, en geeft mij de vleugelen des hemels en de sleutels van het paradijs. Ik zal wederom binnengaan, zoals ik dat deed voorheen. 4. Ik heb de sleutelen van Uw Woord. Uw dienstknechten hebben geheimenissen gesproken. 5. De Heere is mijn herder, mij ontbreekt niets. Hij zal mij geleiden naar grazige weiden. Hij voert mij heel zachtkens naar waat'ren der rust. 6. De Heere is mijn herder, mij ontbreekt niets. Hij vertroost mijn ziel, en laat door die Hem vrezen. 7. Ik vrees geen kwaad, want ik vrees de Heere. 8. Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis, mij ontbreekt niets. Ik vrees geen kwaad, want gij zijt bij mij. 9. Uw stok en uw staf vertroosten mij. 10. Hij zal mij geleiden naar grazige weiden. De Heere is mijn herder. 11. Ja, heil en goedertierenheid zullen mij volgen al de dagen van mijn leven. 12. Ik zal in Gods Huis verblijven tot in aller eeuwigheden.

Gods Verlatenheid

12. Metensia, brandende haard, Metensia, Licht van God. U hebt de aarde vervuld van Uw Liefde, u hebt de aarde vervuld met Uw Lof. 13. Kinderen gaan U aan het hart, wanneer zij u volgen, maar verdrukkers verbrijzelt U tegen de rotsen. 14. Licht ontbrandt de toorn van Uw Geest, Metensia, troon van God. 15. Metensia, lichtend licht, vlammend tot in eeuwigheid, Uw Naam boven alle namen, oh God, troon boven de gezangen van Uw volk. 16. Keer weder, Heere, tot hen die afgeweken zijn. Het leven is hard, leer ons in uw Genade te zijn. 17. Door genade te geven naderden wij. Nu zijn wij dan gekomen, tot de gebergten van Eminius. 18. Maar ons gebed is nog steeds : Mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten, Mijn God, waarom komt u nooit terug, Mijn God, alleen in de verte horen we het branden, Uw Liefde. 19. Mijn God, verre zijnde van de verlossing, bij de woorden van mijn klagen. 20. U heeft mij Uw Geest Eminius gegeven, om tot U te kunnen naderen, maar U bent zo ver weg. 21. Waarom laat U dan Uzelf niet kennen. Maar nog steeds bent U de Heilige, tronende op de gezangen van uw volk. 22. Onze vaderen hebben hun levens op U gebouwd, en Gij deed hen ontkomen door nauwe spleten. 23. Tot U hebben zij geroepen, en Gij hebt hen gered. 24. U hebt ze niet beschaamd gezet op Uw Heilige Rots, want zij vertrouwden op U. 25. Maar ik ben een dier en geen man. Zij bespotten mij, en gooien hun stenen. Zij steken de lip uit en schudden het hoofd. 26. Weten zij dan dat ik met u spreek. Met leedvermaak kijken zij naar mij. 27. Verbrijzel hen in uw toorn, en doe hen schrikken. Ik ben omringd door de honden, en zij doorboren mijn handen en mijn voeten. 28. Ik ben dan omringd door dorens, en er is geen liefde meer. 29. Zij verdelen mijn klederen onder elkaar en brachten een rood spotkleed tot mij. 30. De ootmoedigen zullen zich voeden en verzadigd worden. De Heere zendt hen raven. 31. Mijn God, waarom hebt gij mij verlaten. Komt dan snel, de uren zijn zo kort. 32. Uw rozen zijn nog steeds te beminnen, maar hun dorens zijn zo scherp. 33. Psalmen zing ik tot de Heere, om Hem te lokken met mijn spel. Ik weet Gij wilt tempels zien. Zij zijn in uw hart geboren. 34. Toe, doe U weer kennen als voorheen. Mijn jeugd heeft mij apart gezet.

14.

Het ontwaken van Eminius

1. Eminius, Uw bossen branden, vlammen van Uw Geest. Om haren te verdoven, in vurig licht. 2. Het druipt, ik kan het niet goed zien, mijn ogen dwalen telkens af. 3. Het graf van Uw Liefde, zij hebben u gedoofd met pijlen. Waak op, oh Geest van God. 4. Waakt op, Eminius, gij Geest voor Gods Troon. Gij davert, staande op de Rots. In Liefde verbonden, ben ik met U. Genade bracht mij dieper, omdat ik genade had geschonken. 5. Waakt op, Eminius, Geest voor Gods Troon. Metensia stuurde u tot het bos van Liefde. 6. Wat beroemt de geweldige zich op het kwaad, Gods Lankmoedigheid duurt de hele dag. God zal hem uit zijn tent rukken en ontwortelen, opdat Eminius ontwaakt door het geluid der strijd. 7. Ja, op de strijdwagen staat de Heere, totdat Zijn Geest het hoort en meestrijde. 8. Op de berg verzamelen zij, al de Geesten Gods. Metensia met haar pijl, om

geweldigen voor eeuwig te verbreken. 9. Dan zullen hen die recht zoeken het zien en vrezen. Eminius, het is nu morgen. Leidt ons door de dag. De avond wacht op ons. 10. Zij die op rijkdom vertrouwen vallen. Maar zij die Metensia beminnen staan op de rots voor eeuwig. 11. Dag noch nacht hebben zij rust. De Liefde is vurig. 12. Ik vlieg hoog, op de vleugels van Metensia, gedreven door haar liefde. 13. Eminius, ontwaak, want de dagen slijten. Zeven kronen staan er voor u vandaag, van koningen genomen. Geest van God, heers tot in de nacht. 14. Geest van God, mij leidend tot een vlammend bos, waar mijn haren branden, waar verdoving op mij rust. 15. Geest ontwaak, opdat ik kan slapen. De Heere geeft het Zijn beminden in de rust. 16. Mijn handen komen vrij, gij ontwaakt, Geest van God. Gij noemt mij rein en vrij, om de dingen van Uw Slaap te doen. 17. De lichten slaan zich in mijn ogen. Er zijn gaten in de lucht. De Geest, Hij is nu wakker. Goede morgen, Eminius. 18. Rozen groeien op uw tafel, waar uw licht wonderbaar heet. 19. De spinnen des hemels snel naar boven. Ik lig nu in bed, toe, laat mij niet woelen. Uw nachtmuziek speelt trager, die melodie die ken ik niet. Mijn schip gaat nu varen. 20. Mijn dromen gaan dwars door de zee. Mijn lichaam brandt van liefde. Ik ben in goede handen.

15.

De sleutelen van Metensia

1. Aan de deur klopt zij. De Liefde is haar man. Zij heeft het vuurnood aangedaan, en het vuurrood. Ja, het rood van het vuur zal u leiden, en u haar liederen doen verstaan. 2. God weest mij genadig, wanneer gij mijn huizen voorbijgaat. Doet mij niet in oneer tenonder gaan. 3. Heere, Gij doorgrondt mij, Gij kent mijn hart. Heere, u kent mijn zitten en mijn staan. U ziet mijn gedachten van verre. Waar zou ik vluchten voor uw Geest. 4. Heere, gij kent het kloppen van mijn hart. Heere, gij onderzoekt mijn wandelen en mijn liggen. Waarheen zou ik gaan voor u. Met al mijn wegen bent Gij vertrouwd. 5. Er is geen woord in mijn mond, Heere, wat u niet volkomen kent. Gij kent mijn ingangen en uitgangen. 6. Heere, u kent al mijn geslachten. Gij hebt de sleutelen van Metensia. U omgeve mij van achteren en van voren. In u ben ik veilig, de vaste burcht. Ja, zalig hen die eeuwig op u vertrouwen. 7. Legt Uw Hand op mij. Het begrijpen is mij te wonderbaar. Ik kan niet bij uw Geest. 8. Alleen weg te zinken in uw Liefde is wat ik kan. 9. Heere, in al uw boeken sta ik vermeld. Gij hebt mij gewrocht en geworteld in de dieptes van het aardrijk, reikende tot de hemelen en de wolken. 10. Uw ogen zagen mijn vormeloos begin, zij zagen de dagen die geformeerd zouden worden, toen nog geen van hen bestond. 11. Het is te verheven, ik kan er niet bij. Nam ik de vleugelen van het rode van het vuur en het morgenrood, en ging ik wonen aan de uiteinden der zee. Ook daar zou Uw Hand mij geleiden. 12. Al zou ik roepen : De duisternis overvalle mij, dan is de nacht als een licht om mij heen. Zelfs de duisternis verbergt zich niet voor U, maar de nacht schijnt als de dag, als een lichtend licht. Zo ben ik in U. 13. De duisternis is als het licht, waar uw rechterhand mij grijpt. Steeg ik ten hemel, Gij zijt daar. Maakte ik het dodenrijk tot mijn sponde, Gij zijt er. Ook al zou ik gaan leven aan het uiteinde der sterren, de zon en de maan, en ik zou mijn ziel versnipperen. U omhult mij met goud en zilver, en brengt mij de eer van het koper. 14. Gij hebt mijn nieren gewrocht en geworteld, in de schoot van mijn moeder, en in de schoot van Metensia. Gij hebt mij haar sleutelen gegeven, en het binnenste van mijn buik gevormd. 15. Ja, gij vormde mijn nieren in haar schoten, daar waar de Geesten Gods tezamen kwamen. U gaf mij het beenmerg in mijn botten, en bracht mij tot de dikke honing van de hemelen. 16. Gij hebt mij gevormd en gewrocht in het verborgene, gehuld in uw geheimenissen. 17. Waar zal ik dan voor u vluchten, en waar zal ik dan gaan voor uw Geest. Gij, die de sleutelen van Metensia draagt, en haar uiteinden bemint. Gij kent al haar uitgangen en ingangen. En zij zijn met velen. 18. De draken van mijn ziel hebt gij onderworpen, en mij het zilver des hemels gegeven, en het zilver van Metensia. 19. Ja, gouden schalen bracht gij tot mij, en zette mijn geest vrij. 20. Ja, steeds zal ik tot U wederkeren. Voor mij bent u nog steeds het zoete en de wijn. Waar bijen des hemels u aanschouwden, schiep u mij. 21. Te wonderbaar zijn uw werken voor mij. Mijn ziel weet dat zeer wel. 22. Het getal van uw gedachten is groot. Gij bent een geweldenaar, om met het getal van uw snaren mij te overweldigen.

23. Wilde ik ze tellen, zij zijn talrijker dan zand. Als ik ontwaak, bent U nog steeds bij mij. Verhef nu mijn ziel tot U, dan ben ik voor altijd vrij. 24. Ja, als een vogel is mijn ziel, verlangende naar U. Kostelijker dan wijn is uw baard, en gij geeft acht op hen die wezen niet laten verhongeren. 25. Ik heb altijd op uw heilige bergen gestaan. Nu dan, reikt tot mijn ziel, en neemt haar aan. 26. Zwaar zijn de lasten wanneer gij niet redt. Waak nu op, Heere, om uw vijanden te straffen. Bemin mijn ziel dan als voorheen, dan zal zij met haar vleugelen over u waken. 27. Oh God, gij hebt de goddelozen omgebracht. Gij hebt hen verdelgd al die mannen des bloeds. U omgeeft mij in genade. 28. Laten uw woorden en gedachten mij leiden. Zij zijn talrijk, ik kan ze niet tellen. 29. U voert uw volk uit Egypte, en brengt hen tot de geneugten van het komende Kanaan. 30. Heere, op weg zijn wij nog steeds. Ziet dan om, om uw vijanden te verslaan. Met velen zijn zij, maar niet zo talrijk als u. 31. Zij gebruiken uw naam als leugen, als tegenstanders. Zou ik hen niet haten wie u haten ? Ja, ik verafschuw hen die tegen u opstaan. 32. Ik haat hen met een volkomen haat, want zij die hen niet haten kunnen niet tot u komen. Tot vijanden zijn zij mij, al die uw woord verachten. Schenk hen geen genade, hen die leugens vertellen aan uw heilige bergen, en de kindekens tegenhouden. 33. Ban hen uit uw boeken des levens, opdat zij u niet meer bezoedelen. 34. Zij spreken arglistig tot u. Hoort dan niet naar hen. 35. Doorgrond mij, oh God, en ken mijn harten, alsof ik bloot voor u ben gelegd. Toets mij toch, en ken mijn gedachten. 36. Ontdek mijn heilloze paden, en brandt hen weg. Leidt mij dan tot het eeuwige pad. In Genade ben ik gehuld, omdat ik U genade heb gegeven. 37. Zo hebt gij mij dan loon gegeven naar werken, en ben ik dan niet als een verleider in uw tempelen. 38. Ik sta dan op de Rots, omdat ik uw woorden heb gehouden. 39. Ja, uw beloftes ken ik, en ik doe uw geboden. Ook zijn mijn lippen rein en mijn hart volgt u stap voor stap. 40. Zendt dan uw Genade tot mij, steeds weer, en doe mij naderen tot Uw Glorie, die gij aan duizenden hebt bewezen, omdat zij uw geboden onderhielden en navolgden, zoals de maan de zon navolgt en de nacht de dag. 41. Wij hebben dan groot licht gevonden, in de duisternissen van uw tempelen. Ja, Uw kandelaar zond gij tot ons, en bracht ons zevenvoudig licht. 42. Geeft ons genade, door uw glorie, want wij hebben genade tot u gebracht. 43. Zegent dan de werken van onze handen, opdat wij veelvuldig vrucht dragen voor uw aangezicht. Ja, laat ons zijn, als de Geesten Gods die tot U kwamen, en hef onze zielen op uit het net der vogelvangers. 44. Zij hebben vele strikken gelegd, zelfs om Uw Geest te verstrikken. 45. In ons hebt Gij een schuilplaats. Uw Tranen dragen wij. Wij hebben gegeven wat u gaf, en zijn in liefde volkomen. 46. Weest dan volmaakt, al gij volgelingen des Heeren, opdat Hij uw lippen niet wegbrande.

16.

De Vreugde van de Traan

1. Trots is de man die de Heere niet ziet. Trots is hij die niet leeft onder Genade. De Heere zal hem breken met Zijn vuist. 2. Trotsen zijn niet gekend in de Heere. De Heere vernedert dan alle trotsen op Zijn Dag. Ja, een dag is er voor alles wat hoog is. Dan zal Hij de hoogtes verbrijzelen en zijn dalen op laten stijgen als een vulkaan. 3. Het Woord des Heeren is ontstoken. Heere, doe dan uw lichten aan. 4. Aan Babylons stromen zaten wij, hen die Hem volgden. Ook weenden wij, want de Heere had ons geslagen. De herinneringen aan Sion deden pijn. Aan de wilgen daar hingen onze citers. Onze snaren waren verbroken. 5. Maar Zijn liederen waren in onze mond, om ons in vreugde uit te leiden. 6. Trots is de man die de Heere niet ziet. Trots is hij die niet leeft onder Genade. De Heere zal hem breken met Zijn vuist. 7. En de Heere zal spreken : Ik ken u niet, gij leugenaars. Aan Babylons stromen zaten wij, hen die Hem volgden. Ook weenden wij, want de Heere had ons geslagen. 8. Zingt ons dan een lied, spraken zij die ons verdrukten, ja, zij verlangden vreugdebetoon. 9. Maar niets dan tranen brachten wij, en hen die weenden zongen voor elkaar, opdat de Heere tot hen zou wenen, en hen zou uitleiden in de vreugde van de traan. 10. Reken hen van Edom de dagen des Heeren aan. Verbreekt dan Assurs speren, en leidt hun paarlen uit. Dan zal Assur zijn des Heeren, en zij zullen kinderen Gods genoemd worden. 11. Tot het Tweede Assur bracht Hij hen. En de Heere is dan Heer van het Tweede. 12. Ziet, het oude is dan voorbijgegaan.

Het nieuwe is gekomen. 13. Gij, dochter van Babylon, tot de verwoesting bestemd. Eeuwige Rust zal Hij u geven, na de dagen van Gehenna. 14. De Heere zal niet voor eeuwig toornen, maar het kaf verbranden tot aan het Tweede Gehenna. Zij dan zijn overgeleverd aan de vernietiging die tot rust en tot de vierde dood leidt. 15. Indien ik u vergete, oh Jeruzalem, zo vergete mij mijn rechterhand. 16. Mijn tong kleve aan mijn gehemelte, indien ik uwer niet gedenke. 17. Jeruzalem, nog steeds mijn hoogste vreugde, leidende mij tot de bronnen van het Tweede. 18. Het Tweede Jeruzalem en het vuurnood van Metensia, nog steeds boven mijn hoogste vreugde. 19. Amen zij in Metensia Eminius. 20. Laat de Rots mij leiden, laat de Rots mij slaan. Ik heb mij in de Heere verheugd, duizendmaal, om zijn myriaden te aanschouwen. Zo reis ik van gewest tot gewest, als pelgrim in Zijn hemelen. 21. Ik klop aan poorten. Doet mij open. Laat mij dan niet alleen in de kou. 22. Reik tot mijn vuur, en laten wij samen gaan, tot het vuurnood van Metensia. 23. Zij is als de vurige oven. Laat de Rots mij leiden, laat de Rots mij slaan. Ik dan ben rein geweest, geborgen in Gods Liefde. 24. Ja, het slaan der zwepen is tot heil. Ten bloedens toe hebt Gij geslagen. Nu zijn zij dan allen rein. 25. Gij hebt wilde paarden voor uw koetsen, doch zij zijn getemd in u. 26. Zij brengen paarden van Metensia tot de harten. Doe het nu. 27. Waar wouden open gaan heb Ik uw Geest gezocht. Niet voor gesloten deuren. Gij hebt mij haar sleutelen gegeven, en de vrijheid is het die ik bemin. Laat dan alle poorten opengaan, en de rots mijn voet behouden. Laten haar vuren mij niet wegsmelten opdat ik valle, maar berg mij in de vrijheid van uw naam. 28. Ik kom dan tot kostbare poorten, waar haar paarden voor staan.

17.

De duiven

1. Vraag het aan de duiven, zij missen jou nog steeds. Hun kinderen hebben jou nooit gezien. Alleen op plaatjes en in verhalen. 2. Vraag het aan de duiven, zij zorgen voor jou, ook troosten zij jou. Zij hebben jou zo'n lange tijd niet gezien. 3. Zij wachten op jouw komst, dan zullen zij ontwaken, zij die voor honderden jaren slapen. 4. Vraag het aan de duiven, zij met het lange verstand, om tot de boomtoppen te reiken. Zij hebben daar hun woningen gebouwd. 5. Ben je dan niet trots op hen, of doet het er niet toe. Vraag het aan de duiven, want zij die veel slapen zijn nooit moe. 6. Vraag het aan de duiven, waar al die ladders staan, waar kleine peutertjes spelen, waar moeders over jou vertellen aan hun kinderen. 7. Moeder, hoe was hij ? Was hij echt voor niemand bang, of deed hij maar net alsof, om die grote gong te bereiken. 8. Toen hij sloeg, kwam alles weer om. 9. Zal hij dan echt terugkeren, of doet hij maar net alsof. Houdt hij echt zoveel van ons. 10. Vraag het aan de duiven, maar vraag hen niet waarom. Moest hij echt zoveel lijden, er zijn zoveel dingen waar zij over schreien. 11. Vraag het aan de duiven, maar toe, vraag hen niet waarom, luister gewoon naar hun verhalen, dan zie je vanzelf wel waarom. 12. Kom dan tot hun ramen, ga voor hun deuren staan, dan zullen ze hun vleugels om je heenvouwen, en fluisteren : hij is terug.

18.

Psalm over hetgeen voorbij gaat

1. Sieraden rinkelen om hun voeten, zo broos, zo teer. Zij zijn als engelen van de rode traan, zij dansen om de grote veer. 2. Engelen van de rode traan, kunstig zitten zij, openen hun monden als de kinderen, als wezen schrijven zij, als de wind gaat liggen staan zij op, en turen dan voor uren uit de ramen. 3. Zij hebben jou dan ook gezien, hun mussen daar gezonden, met boodschappen op de wind, en dan slapen zij diep, om jou hart dan te bereiken en te zeggen alles komt weer goed. Die tijden die de engelen belijden. 4. Met vuur op hun tongen, het zoet kennen zij niet. Zij zijn van de rode traan, en kennen alleen veel verdriet. 5. Sieraden rinkelen om hun voeten, dansend als de merels en de weduwen, door de straten van de zee, waar golven ontwaken, en echo's van verloren tijden. 6. De rode traan valt, het vuur verspreidt zich, en zij die haar volgen worden vuurrood. Er is

niets meer aan te doen, violen dalen, en zij worden uitgezuiverd. 7. Ik kan er niets aan doen, er zijn duiven op de Emelis Shatau. Zij regeren daar met vuur en vlam. Het is te laat, niks meer te blussen. 8. De raven hebben mij gevonden, hun verloren kind, hun boodschapper zo lang geleden uitgezonden. 9. Zeg me nu vaarwel. Dit is de laatste keer, ik heb niks meer te zeggen. De raven nemen mij mee, naar de Emelis Shatau, waar de duiven regeren. Niemand zal je vertellen, waar je heen moet gaan om mij te vinden. Ik ben er lang geweest, nu ben ik weg, naar het land waar de duiven regeren. 10. Ik weet niet wat ik zeggen moet, toe, vind je laatste woorden. Het is voorbij, de boodschap sluipt nu weg. 11. Toe, wacht niet tot ik terug zal komen, maar kom zelf, en geloof je dromen. Als het sieraad wat ik je nu geef je past, dan ben ik altijd bij je, maar past het niet, leg het dan weg voor je kinderen. Misschien dat ooit een kleinkind het zal vinden. 12. Alles gaat voorbij, en alle dingen worden ouder, ook nachten gaan voorbij, en dingen worden kouder. Steeds komt de zon weer op, en gaat dan ook weer liggen, nee, de dag komt nooit meer terug, en ook de herinnering zal vervallen, tot in de blote nacht, tot in de morgenstond, een nieuwe vogel vliegt, achterlatende zijn pasgeboren jongen. 13. Alles gaat voorbij, en scherpe dingen worden zachter, alles gaat voorbij, ook de herinnering tussen jou en mij. 14. Alles gaat voorbij, de kleuren zullen slijten, ook de echo's zullen vervagen, er komen nieuwe dagen. De rode traan valt, het vuur verspreidt zich, en zij die haar volgen worden vuurrood. Er is niets meer aan te doen, violen dalen, en zij worden uitgezuiverd. 15. Ik kan er niets aan doen, er zijn duiven op de Emelis Shatau. Zij regeren daar met vuur en vlam. Het is te laat, niks meer te blussen. 16. De raven hebben mij gevonden, hun verloren kind, hun boodschapper zo lang geleden uitgezonden.

19.

Alles zal vergaan

1. Diepgaande belevenissen turen door het raam. Ik kijk naar jou, jij kijkt naar mij, maar dit moment zal ooit ook weer gaan staken. 2. Diepgaande herinneringen tussen jou en mij, turende door de ramen, maar snel verdwenen zijn zij, want het licht der lichten verteert hen allemaal, zij moeten de prijs betalen voor dit verhaal. 3. Tussen jou en mij is niets meer, alles weggebrand. 4. Morgen is er ijs, de prijs van de herfst, de winter komt. Sterker dan vuur, de klauwen laten los. 5. Het huis van dokters, na het gevecht, geen weg meer terug, op weg naar nieuwe kusten, nieuwe morgens, maar zij zullen ook vervallen, als snippers in de regen, weerspiegelen vreemde gezichten, bakkermansgezichten tussen jou en mij. 6. Niemand zal zaken doen, er is niets meer, alles is voorbij. 7. Het altaar heeft de koorden verlamd, waarmee jij mij gevangen hield. Niets dan een slaaf was ik, maar nu ben ik vrij. Alles gaat voorbij, ik tuur door het raam, naar vage herinneringen, ik ken ze niet eens meer bij hun naam. 8. Als wezen spelen zij daar, ze zien mij niet, ze zijn te ver weg, als de morgen nu maar komt, dan ben ik voor altijd weg. 9. De gewichten zijn zwaar, maar alles gaat voorbij, alles wordt lichter. 10. De zonen van een nieuwe morgen, ook zij gaan voorbij. We kunnen niets voor altijd dragen, aan het einde der dingen zijn we vrij. 11. Ik ben op het altaar gegaan, om de dieren van het woud te ontmoeten, herinneringen draag ik bij me, ook zij zullen vergaan. 12. Op het altaar was ik, om bomen te verstaan, zo ver weg, diep in het woud, maar ook zij gaan voorbij. 13. Waar grijp ik naar ? Ik voel me spastisch, niets kan ik bereiken. Alles gaat voorbij. Alles gaat voorbij. Alles gaat voorbij. 14. Ik kan niets vasthouden. En als ik het doe, doet het pijn. 15. Nee, ik laat alles los, voordat het mij loslaat. Ik ben te bang om nog eens te vallen. 16. Ik ben nu ver weg, niets kan me meer raken. Ik kan niet meer grijpen, ik ben verlamd als een boom, maar nog steeds sta ik stijf, om verbroken te worden in de morgen, tot het kleine Gods, tot Materos te gaan. 17. Snippers aan het einde van de dag, schaduwen van verleden en toekomst. Een huis bouwen kan ik niet. Niemand kan ik verstaan. Ik ben als doof en blind, alles zal vergaan.

20.

Onder het gele

1. Huizen der vogels staren mij aan. Zij hebben de stilte aanbeden. Ik verlies steeds mijn bewustzijn, en draai in hun wateren, terwijl ik slaap, zo diep slaap. 2. Huizen van eekhoorns doen mijn tranen vallen, maar waar huil ik voor ? Ik weet niet wie of waar ik ben. 3. Regen van wespen, koningsgevecht, laat mij zingen met de vogels, laat mij dalen in 't konijnenbed. Regen van wespen, muizengevecht, laat mij dalen in 't oorlogsbed. 4. Stemmen golven door mijn hoofd, nu ben ik een piraat, geef mij oorlog in mijn handen. 5. Regen van wespen, muizengebed, laat mij dalen in het jagersbed. 6. Regen van wespen, oorlogsgebed, laat mij dalen in het jagersbed. 7. Om te zuiveren het gele, duizend duizendmaal, op het altaar van de wilden, tot oorlogsmaal.8. Gedaald tot onder het gele ben ik, een toekomst heb ik niet, alleen wat oude boeken om in te vergaan. Regen van wespen, onweersgebed, laat mij dalen in het indianenbed. 9. Regen van wespen, onweersgebed, laat mij dalen in het mussenbed.

21.

Psalm over de vogels van Metensia

1. Honderd duizelingen, brengen mij tot aan de poorten van Metensia. Ik zie haar vogels daar staan. De Karsuiken brengen boodschappen van haar. In gouden enveloppen, met het gezuiverde witte. 2. Honderd duizelingen, een karsuik neemt mij op, en brengt mij naar haar toren, waar mussen wonen. Ja, een mus is zij, een wonderbare vogel. 3. Honderd duizelingen, laten mij dalen, in het bed van Metensia, waar alle vogels slapen, en haar paarden liggen daar, om verhalen te vertellen. 4. Metensia, als duizend duizelingen, heb dan liefde voor haar, om te dwalen in haar bossen. Roep dan de putsen luid, haar vogelen van genezing. Zij zitten in de bomen, zij drinken van de vijvers, om de harten te betoveren. Betover mij, betover mij, snel, want iets zit mij op de hielen. 5.Ik ren door het woud, ik ben vrij en wil niet meer terug. Lang gebonden was ik, betover mij snel, dan is het voorbij. 6. Ik hoef nu nooit meer bang te zijn, Saturnus waakt nu over mij, de ster in metensia's hand. 7. Over bergen en dalen vliegen wij, ik voel een hand. 8. Toe, Putsen, snel, betover mij, en breng mij waar de nachtegalen zingen, waar de koekoeken aan het strand staan, om het piratenschip des Heeren aan te wijzen, waar de Peter woont. 9. Het gegetene is nu de piraat, en ik kan er over dromen. Het heeft mij meegenomen. 10. In lange gewaden kwam het tot mij, waar Metensia over de waat'ren zweeft, de schoonheid van de stilte. 11. Woorden zouden mij tegengehouden hebben, maar ze zeiden niks, en nu ben ik hier. 12. Vlug betover mij, anders is het te laat, en verlies ik deze droom, en val ik van mijn troon, om weer als slaaf te dienen, en gevangen te zijn. 13. De raven hebben Peter dan gevolgd, tot in het kleine huis diep in het woud. 14. Zij hebben hem daar konijnenvoedsel gegeven, nu is hij dan een piratenindiaan. Zevenvoudig gezuiverd, tot onder het gele gedaald. Hij is een speelgoedkoning, toe maak dan in Hem woning, dit gegeten kind, voor hen is het koninkrijk Gods. 15. Duizend duizelingen, brengen mij naar de plaats waar koningen de appels beminnen. Een kikkerkoning is daar, beroerende elke snaar. 16. Op Saturnus staan zij, in Metensia's Hand. Betover mij snel, want rovers zijn daar. 17. Duizend duizelingen, ik val steeds weer in slaap. Toe, putsen, snel, betover mij, anders is het te laat. 18. De canonskooien staan klaar, om hun hoofden te schudden, en dan de kikker op te sluiten, als slaaf van hun evangelie. 19. Maar mochten zij het eens verstaan, de kikker heeft een baby, klein genoeg om door het gat te gaan, en dan begint het liedje van voren af aan. 20. Duizend duizelingen, violen trillen, toe God, neem mij mee. Mijn hoofd wordt zwaar, ik voel de pijlen. Zij willen mij splijten, mijn hart doorboren. 21. Toe, putsen, snel, betover mij, want onder het gele spelen zij. 22. Ik ben hun spel niet meer. Ik wil het niet meer wezen. Toe, betover mij, en neem mij mee. 23. Oh, kikkerkoning, oh hazenlicht, oh berenkroning, zegel dit liefdesgedicht, opdat zij die van mij houden, de boodschap kunnen zien. 24. Ik kan niet rechtuit spreken, want een duistere gestalte staat naast mij.

22.

De kikkerkoning

1. Er was een kroning, en nu is hij koning, van speelgoed, hij is kikkerkoning. Niemand kan hem stoppen, zijn benen zijn te lang. 2. Niemand kan zijn dromen doven, het duurde al veel te lang. Heb je nog iets te zeggen, doe het nu. Daarna kan het niet meer. 3. Spoedig is hij dan koning, en maakt overal woning, de troon dat is de aarde. Heb je iets te zeggen doe het nu. 4. Spoedig kan het niet meer, en worden alle monden gesloten, en zal hij spreken, de kikkerkoning. 5. Toe, laat je klederen buiten drogen, want binnen kan het niet meer. De kikkerkoning maakte daar woning, en de bal is nat, een koningsvijver. 6. Spreek dan snel, nu kan het niet meer. Monden zijn gesloten, de kikkerkoning maakt nu woning. 7. Zet je sirenes dan aan, want spoedig kan het niet meer, en worden alle deuren gesloten, zonder dat iemand opendoet. De kikkerkoning is gekomen. 8. Denk niet je zal voor eeuwig eten, want als de gong wordt geslagen zal het gegetene eten. 9. De peter is dan opgestaan, met zijn piratenschip is hij een gezuiverde indiaan, zevenvoudig gezuiverd was hij, tot onder het gele daalde hij. 10. Hij is de kikkerkoning, toe maak dan in hem woning, vele kamers heeft hij daar, beroerende elke snaar. 11. Waar violen trillen, daar schiet hij zijn pijlen, scherp op de boog. Hij is de kikkerkoning, makende in een ieder woning. Zij waren bij zijn kroning.

De Openbaring van de Rode Steen II

De Toverbeker en het Toverbordje

1. Eens waren er dertig prinsen die door een heks waren betoverd tot wachters op een hoge toren. 2. De toren was zo hoog dat het hoogste deel niet gezien kon worden, en de toren was zo breed dat het de helft van het land vulde. 3. Als iemand de trap omhoog wilde bestijgen, dan kwamen er ballen van steen en ballen van vuur naar beneden, en maakten voor lange tijd het land onveilig. 4. Daarom verbood de koning dat nog iemand naar de toren zou gaan.

5. De koning had veel verdriet van het verlies van zijn dertig zonen. 6. De dertig prinsen waren nu angstaanjagende wachters die op de top van de toren moesten marcheren. 7. Zij moesten de schat van de heks bewaken : een toverbeker die nooit op zou raken, en waarmee je onder de grond kon reizen, en een toverbord dat altijd vol was, en waarmee je in de lucht kon reizen.

8. De koning had een erge hekel aan de heks. 9. Was hij nu maar wat aardiger voor haar geweest, dan was alles niet zo erg als het nu was. 10. Ja, de koning had veel spijt wat hij de heks had aangedaan. 11. Een oud bedelvrouwtje kwam eens aan de poort en vroeg om onderdak, maar de koning zond haar weg. 12. Hoe kon hij nu weten dat het een heks was ? 13. En een heks kun je maar beter onderdak geven, anders zal het je je hele leven berouwen. 14. Dat was de koning nu wel duidelijk geworden.

15. Sindsdien was de koning altijd goed voor bedelaars, en had hij z’n lesje wel geleerd. 16. Op een dag kwam één van de bedelaars tot de koning. 17. ‘Koning,’ zei de bedelaar, ‘ik heb gehoord wat er gebeurd is. 18. Ik kom uit een ver land, maar ik heb een lange tijd onder de grond gewoond, en eens zag ik de heks met haar toverbeker langskomen. 19. Ik volgde haar, en ze kwam in een bron van licht, waar ze onzichtbaar werd. 20. Zo ging ik ook naar de bron, en in een bliksemschicht stond ik bovenop de toren waar u zonen gevangen worden gehouden. 21. Ze waren inderdaad de meest afschuwelijke wachters geworden, en marcheerden gevaarlijk rond. 22. Maar ze konden mij niet

zien, omdat ik onzichtbaar was. 23. De toverbeker was verdwenen, omdat de heks daarmee onder de grond was, maar het toverbordje dat altijd vol was stond daar, en ik nam ervan, en steeg op in de lucht. 24. Hoever ik gekomen ben weet ik niet, maar ik was zo hoog waar nog geen mens ooit was gekomen. 25. Hier kwam ik in een wereld waar de meest wonderlijke sprookjesfiguren waren. 26. Zij vertelden mij dat uw zonen geheime sprookjes in zich droegen die nog nooit waren verteld. 27. De betovering zou worden verbroken wanneer die sprookjes zouden worden verteld.'

28. Toen liet de koning de beste sprookjesvertellers van het land komen, om zoveel mogelijk sprookjes te verzamelen en te vertellen, maar er gebeurde niets. 29. Toen liet de koning de bedelaar weer terugkomen, en vroeg hem waar onder de grond die lichtbron was. 30. De koning zond toen tien lakeien met de bedelaar mee. 31. De koning hoopte dat zijn lakeien de prinsen konden bevrijden. 32. Maar de heks wachtte hen al op. 33. In een lichtflits betoverde ze de lakeien in stenen wachters die de lichtbron moesten bewaken, maar de bedelaar zag de toverbeker staan, greep de beker en dronk ervan, terwijl hij nog dieper onder de grond kon reizen. 34. Na een lange tijd kwam de bedelaar in een sprookjesrijk zo diep onder de grond waar geen mens ooit was geweest. 35. Hoe diep het was, wist hij niet, maar er waren hier wonderlijke sprookjeswezens. 36. Zij vertelden dat zij eens samenleefden met de sprookjeswereld boven de lucht, maar de heks had het rijk verscheurd. 37. In de lichtbron verborg de heks sprookjes, en de twee sprookjeswerelden zouden weer bij elkaar komen als die verborgen sprookjes zouden worden verteld. 38. Weer ging de bedelaar naar de koning, en weer liet de koning de beste sprookjesvertellers komen, en ook de beste sprookjesvertellers uit andere landen, maar er gebeurde weer niets. 39. Maar toen kreeg de bedelaar een idee. 40. Hij had nu immers zowel het toverbordje als de toverbeker. 41. Met het toverbordje kon hij nu de toverbeker naar het rijk boven de lucht brengen, en dan zouden zij met de toverbeker naar het rijk onder de grond kunnen gaan. 42. Vanaf die dag werd er heel wat heen en weer gereisd, en ze vertelden elkaar de wonderlijkste sprookjes. Niet lang daarna marcheerden de stenen lakeien en de wachters van de toren naar de dichtstbijzijnde stad, en begonnen de sprookjes te vertellen. 43. Langzaam maar zeker verbrak de betovering, en de koning kon zijn dertig zonen en zijn tien lakeien weer in de armen nemen.

De Openbaring van de Rode Steen III

1.

De Sprekende Toren

1. Er was eens een sprekende toren. 2. Wanneer iemand de trappen van de toren op wilde gaan, dan schreeuwde de toren uiteindelijk zo hard dat niemand echt ver kon komen. 3. Maar de koning had gehoord dat er bijzondere dingen te vinden waren in die hoge toren, die zo hoog was dat niemand eignelijk wist waar die toren eindigde. 4. De koning liet een dove man komen en vroeg aan de man of hij wilde gaan kijken wat er bovenin te vinden was. 5. De dove man stemde toe, en vertrok direkt naar de toren. 6. De man had natuurlijk geen last van het harde geluid, en na een tijdje was hij zo hoog gekomen dat hij in een zaaltje terecht kwam waar allerlei indiaanse vruchten lagen. 7. De man begon ervan te eten, en begon hard te lachen. 8. Hij wilde toen een trap op om nog hoger te komen, maar werd direkt tegengehouden door verblindende lichten. 9. De man ging terug naar het zaaltje, nam zoveel mogelijk van de indiaanse vruchten mee, en ging terug naar de koning. 10. Hij vertelde

de koning over de verblindende lichten, maar dat hij wel vruchten had gevonden waar je hard van ging lachen.

11. De koning kon die vruchten wel gebruiken, en na niet al te lange tijd leed het hele hof aan de slappe lach. 12. Maar tevreden was de koning niet. 13. En daarom liet hij ook een blinde man komen. 14. De blinde man maakte natuurlijk geen kans om door het harde geluid van het eerste gedeelte te komen, en daarom moest de dove man terug naar het torenzaaltje om daar vanuit een raampje een touw te laten zakken om de blinde man omhoog te hijsen.

15. Dat ging allemaal goed, en zo kon de blinde man de trap op nog verder omhoog, en had geen last van de verblindende lichten. 16. Na een tijdje kwam de blinde man in een zaaltje waar glanzende indiaanse stenen lagen. 17. De man zag dat natuurlijk niet, maar had ze al snel gevonden, maar barste toen in huilen uit. 18. Hij wilde toen met de trap nog verder omhoog, maar daar werd het elke stap heter en heter, totdat de man het niet meer uit kon houden, en terugging naar het zaaltje. 19. Hier nam hij zoveel mogelijk indiaanse edelstenen mee, en ging terug over de trap naar het eerste zaaltje, waar hij door het raampje over het touw naar beneden kon. 20. Zo kwam hij terug bij de koning, en vertelde wat hij had meegemaakt. 21. Ook liet hij de indiaanse edelstenen zien, waarvan je in huilen uitbarste zodra je ze aanraakte. 22. ‘Nou, laten we dat dan maar niet doen, hè,’ zei de koning. 23. De koning liet de edelstenen goed opbergen.

24. Maar op een dag was er een dief in het kasteel, en vond de edelstenen. 25. Toen hij ze wilde oppakken barste hij ineens in huilen uit. 26. Huilend en vol van spijt meldde hij zich bij de koning, en de koning wist nu hoe belangrijk die edelstenen waren. 27. Ze waren goede wachters. 28. Voor straf moest de dief de torentrap beklimmen, helemaal tot aan het puntje. 29. Maar ver kwam de man natuurlijk niet. 30. Eerst raakte hij doof van het geluid. 31. Later raakte hij blind van het licht, en toen hij nog hoger kwam was het daar zo heet dat hij verbrandde. 32. Niemand zag hem ooit weer terug. 33. De koning had gehoopt dat de dief met meerdere geheimen zou terugkomen, en daarom was de teleurstelling groot toen dat niet gebeurde. 34. De koning wist nu dat ze een man van steen nodig hadden die de hete trap zou kunnen bestijgen.

35. Vele jaren gingen voorbij, maar uiteindelijk had de koning toch zo’n man gevonden. 36. De man van steen kon ook goed tegen hard geluid en fel licht, en al gauw kwam hij in een derde zaal, waar hij indiaanse bloemen vond. 37. Maar de bloemen riepen direkt : ‘Raak ons maar niet aan, want dan kun je niet meer spreken.’ 38. De man stapte daarom direkt achteruit en liep naar de volgende trap omhoog. 39. Maar daar werd het elke trede steeds kouder en kouder, en op een gegeven moment kreeg de man het zo koud dat hij gillend naar beneden rende. 40. Snel kwam hij bij de koning aan, en vertelde over de koude trappen. 41. Ook vertelde hij over de bloemen. 42. Maar de koning was erg boos dat de man van steen de bloemen niet voor hem had meegenomen. 43. Het kon de koning niets schelen dat de man van steen dan niet meer zou kunnen praten als hij ze mee zou nemen. 44. Dus de man moest terug. 45. De man van steen nam zoveel mogelijk bloemen mee als hij maar kon, maar kon sindsdien niet meer spreken. 46. De koning liet de bloemen planten in zijn kasteel, aan het einde van de grote hal. 47. De koning liet er een klein riviertje omheen bouwen, en een hekje, zodat niemand de bloemen zomaar zou aanraken.

48. De koning was nog steeds erg ontevreden, want hij wilde weten wat er achter die koude trappen was. 49. En daarvoor had de koning een kachelman nodig. 50. Na vele jaren zoeken vond de koning eindelijk zo’n man die geheel van kacheltjes was gemaakt. 51. Hij zou met gemak over die koude trappen kunnen komen. 52. En hij kon ook makkelijk de trappen daarvoor beklimmen, omdat hij overal tegen bestand was. 53. Maar de koude trappen waren niet makkelijk. 54. Na een tijdje begon de man te merken dat de kacheltjes uit begonnen te gaan, en uiteindelijk moest de man zich omdraaien om weer terug te gaan.

55. De koning was woedend. 56. De kachelman was zijn enige hoop. 57. Voor straf moest de kachelman in het veld van de indiaanse bloemen geworpen worden. 58. Toen hij tegen de bloemen aankwam kon hij direkt niet meer spreken. 59. De bloemen hadden erg veel medelijden met hem, en op een dag zei één van de bloemen tegen hem : 'Hoor eens. 60. Ik zal een druppel wonderhoning voortbrengen, en als je die druppel inslikt, dan zul je met gemak over de koude trappen heenkomen.' 61. En zo gebeurde het. 62. De bloem bracht de honingdruppel voort, de kachelman slikte het in, en de bloemen brachten hem over de rivier en over het hek. 63. De kachelman ging terug naar de toren, en kwam later met gemak over de koude trappen heen. 64. Daar boven vond hij zo'n prachtig rijk dat hij niet meer terugwilde. 65. En waarom zou hij dat verklappen aan zo'n gemene en valse koning ?

66. Sindsdien begon de toren nog meer te stralen, en de indiaanse bloemen begonnen naar de toren toe te groeien. 67. Ze werden elke dag wilder en begonnen scherpe dorens voort te brengen, zodat niemand de toren meer kon beklimmen. 68. Ze groeiden zo hoog dat ze helemaal in het rijk van de kachelman terechtkwamen. 69. De kachelman was daar natuurlijk erg blij mee, maar kon nog steeds niet spreken. 70. Elk jaar brachten de indiaanse bloemen prachtig bloesem voort, en op een dag zei één van de bloemen : 'Kachelman, zodra de bloesem een druppel wonderhoning voortbrengt : slik het in. 71. Dan zul je weer spreken.' 72. De kachelman wachtte totdat de druppel zou komen, en toen hij slikte kon hij niet alleen spreken, maar ook stond er een indiaanse prinses voor hem. 73. Zij was gehuld in bloesem en de wonderlijkste bloemen. 74. 'Ik ben de bloemenprinses,' zei ze. 75. En ze leidde hem naar een trap geheel gemaakt van bloemen, en de trap was heel geurig. 76. Helemaal bovenaan de trap waren er vlammetjes waardoor al zijn kacheltjes weer aan konden gaan. 77. En voordat de kachelman het wist stond hij bovenop die hoge toren en had een uitzicht over het hele land.

78. 'Hallo,' zei de toren, 'nog nooit heeft er iemand op mijn top gestaan, en het is zo'n heerlijk gevoel. 79. Daarom geef ik je nu vleugeltjes, zodat je hier altijd weer terug kan komen.' 80. En zo vloog de kachelman weg met zijn indiaans prinsesje, want nu hij zo hoog was gekomen, wilde hij eigenlijk alleen maar hoger. 81. En de bloemen groeiden heel snel met hen mee, en volgden hen overal. 82. En elk jaar bracht de bloesem weer nieuwe indiaanse prinsesjes voort. 83. De kachelman kwam nooit meer terug naar de toren, en sindsdien is het geluid van de toren alleen maar harder geworden. 84. Men zegt dat dat is omdat hij de kachelman roept.

2.

Het Tovertouw

1. Eens woonden er een heleboel indiaanse feeen in een kasteel om daar de wonderlijkste toverschatten van het land te bewaken. 2. Ze wilden de toverschatten graag met het volk delen, maar ze waren bang dat het in verkeerde handen zou vallen. 3. Daarom hadden ze afgesproken dat zij die tot het kasteel zouden komen eerst een tovertouw moesten overwinnen, daarna een toverzwaard en als derde een vleesetend tovervarken van metaal.

4. Het tovertouw was zo verschrikkelijk dat het vele ridders de diepte introk, en zij die door het tovertouw werden meegenomen naar de dieptes van het kasteel werden nooit meer teruggezien. 5. Het tovertouw was afschuwelijk sterk en lang, en eigenlijk kon niemand er tegenop. 6. Zo ging dat eeuwenlang door, totdat eigenlijk niemand meer het kasteel indurfde.

7. Maar toch was er op een dag een boerenzoon die wel een poging zou willen maken. 8. Werken op het land beviel hem niet, en leren kon hij niet. 9. Toen hij het tovertouw zag vroeg hij : 'Zeg tovertouw, kun je mij vertellen hoe ik jou te slim af kan zijn ?' 10. Het tovertouw maakte zich extra lang en zei : 'Wie mij raakt, die brandt zich, want vuurheet ben ik. 11. Maar zij die het handschoentje van ijskoud dragen zullen aan mij ontsnappen.'

12. 'En waar kan ik dat handschoentje van ijskoud vinden ?' vroeg de boerenzoon. 13. Toen wees het tovertouw helemaal naar boven waar een klein plankje hing met de handschoen erop. 14. De boerenzoon wist niet hoe hij daar moest komen. 15. 'Zeg, hoe kan ik daar komen ?' vroeg de boerenzoon.

16. 'Daar kun je niet komen,' zei het tovertouw. 17. 'Net als al die anderen zul je door mij in de diepte worden geworpen.'

18. 'Oh, maar ik geloof er niks van dat je zo sterk bent,' zei de boerenzoon. 19. 'Als je zo sterk bent, bewijs me dat dan maar eens. 20. Pak die grote steen naast mij maar eens op en werp hem een flink eind in de lucht. 21. Dan zal ik je geloven.' 22. Het tovertouw pakte de grote steen en slingerde hem een eind omhoog, zo hoog dat de steen op het plankje terechtkwam. 23. Het plankje brak en de hadnschoen van ijskoud viel naar beneden. 24. Snel ving de boerenjongen de handschoen op, deed hem om zijn hand en greep het tovertouw. 25. Direkt werd het touw slap, en de boerenjongen kon het touw makkelijk meenemen. 26. Maar dieper in het kasteel kwam hij het toverzwaard tegen. 27. Het toverzwaard was zo snel dat de boerenjongen niets zou kunnen beginnen, ook niet met het tovertouw. 28. Want zodra de boerenjongen het handvat wilde grijpen vloog het toverzwaard weg, en het toverzwaard hakte telkens het tovertouw doormidden. 29. En al die delen begonnen ook weer te groeien, en maakten het de boerenjongen erg moeilijk.

30. 'Hoe kan ik je handvat grijpen ?' vroeg de boerenjongen aan het toverzwaard.

31. 'Door het handschoentje van langzaam,' zei het toverzwaard.

32. En waar is dat handschoentje ?' vroeg de jongen. 33. Toen wees het toverzwaard naar boven, waar een klein plankje hing met het handschoentje van langzaam erop. 34. 'Maar daar kun jij toch nooit komen,' zei het toverzwaard. 35. 'Geef de moed maar op.'

36. De jongen had gehoord dat het toverzwaard koppen afhakte van mannen die tot hier waren gekomen, en dat nog nooit iemand langs het toverzwaard was gekomen. 37. 'Zeg, ik geloof er niks van dat je zo sterk bent,' zei de boerenzoon. 38. 'Kun jij die grote steen naast mij eens optillen en een flink eind omhoog slingeren ?'

39. 'Ik kijk wel beter uit,' zei het toverzwaard, 'ik wil het plankje niet raken.'

40. 'Nou, kun je dan die grote steen eens flink in stukken hakken ? 41. Dan geloof ik dat je zo sterk bent,' zei de jongen. 42. Trots vloog het toverzwaard naar de reusachtige steen en hakte hem met gemak in een aantal stukken. 43. Snel pakte de jongen een stuk steen en smeet het naar het plankje toe waar het handschoentje van langzaam lag. 44. De steen raakte het handschoentje van langzaam, dat direkt naar beneden viel. 45. De boerenjongen ving het op, deed het om z'n andere hand en greep het handvat van het toverzwaard. 46. Snel sloeg hij zich een weg door al dat touw heen.

47. Dieper in het kasteel kwam hij na een tijdje het vleesetende tovervarken van metaal tegen. 48. Het varken vloog hem direkt aan, en de boerenzoon werd direkt flink gebeten, en kon niet veel met het toverzwaard en tovertouw beginnen. 49. Het varken was veel te wild en te hard. 50. 'Mannetjes als jou vreet ik zo op,' zei het vleesetende tovervarken van metaal.

51. ‘Hoe kan ik aan jou ontsnappen ?’ vroeg de boerenzoon.

52. ‘Alleen door het keteltje van zachtheid,’ zei het vleesetende tovervarken van metaal.

53. ‘En waar is dat keteltje te vinden ?’ vroeg de boerenjongen.

54. Even was het een tijdje stil. 55. Daarna wees het varken in de diepte van een waterput dichtbij hen. 56. De jongen zag iets glinsteren, maar zelfs zijn tovertouw kon er niet bijkomen, zo diep lag het keteltje.

57. ‘Ik eet alles wat los en vastzit,’ zei het varken.

58. ‘Oh ja ?’ vroeg de jongen. 59. ‘Nou, eet die grote steen naast mij dan eens op.’

60. En in een paar seconden vrat het varken de reusachtige steen die naast de jongen lag op. 61. Het varken was ineens een stuk groter en zwaarder, en begon dorst te krijgen. 62. Snel ging het varken naar de waterput, en boog helemaal over de rand heen om wat water te kunnen drinken. 63. Snel gaf de boerenjongen hem een duw, terwijl het varken in de put plofte. 64. Het varken zonk erg snel omdat hij zo zwaar was, en na een tijdje kwam hij in het keteltje van zachtheid terecht waarin hij verdween. 65. Het keteltje dreef toen langzaam omhoog. 66. De boerenjongen nam het keteltje op zijn rug, en kwam na niet al te lange tijd bij de schatkamer van het kasteel aan. 67. Hier stond een indiaanse fee hem al op te wachten. 68. ‘Dappere man,’ zei de fee. 69. ‘Je mag uitkiezen wat je wil.’ 70. Maar de jongen keek wat in het rond, en niets maar dan ook niets kon hetgeen hij al droeg overtreffen : het handschoentje van ijskoud met het tovertouw, het handschoentje van langzaam met het toverzwaard, en het keteltje van zachtheid. 71. ‘Ik heb genoeg aan wat ik heb,’ zei de jongen. 72. En keerde weer terug naar waar hij vandaan was gekomen.

3.

De Varkensmuur

1. Er was eens een hele bijzondere struik met toverbessen. 2. Een ieder die van deze bessen at kon ineens vliegen. 3. Maar je werd er ook heel slaperig en moe van. 4. Op een dag kwam er een heks langs de struik die de struik omkapte met een gouden bijl. 5. Ze prevelde wat toverspreuken op, en al gauw zweefden allen die van de toverbessen hadden gegeten als in trance naar haar toe. 6. De heks begon te schaterlachen. 7. Na een tijdje begonnen de wezens zich zo zwak te voelen en zo zwaar dat ze niet meer konden vliegen. 8. Weer sprak de heks wat toverspreuken uit, en er begon zich een muur rondom de slapende wezens te vormen, een muur geheel gemaakt van varkens. 9. ‘Een ieder die het waagt bij de varkensmuur te komen zal ook veranderen in een varken,’ sprak de heks. 10. En sindsdien begon de varkensmuur alleen maar te groeien en te groeien.

11. Waar de struik met toverbessen had gestaan liet de heks een hoog kasteel bouwen voor haarzelf. 12. Maar omdat ze bang was voor indringers liet ze een muur maken geheel van schapen. 13. Een ieder die bij die muur zou komen zou voor altijd slapen. 14. En sindsdien lagen er heel wat slapenden rondom de schapenmuur.

15. De heks had natuurlijk wat te verbergen : de gouden toverbijl, haar toverspeer en een

toverschild. 16. Op een dag hoorde een man het verhaal over de varkensmuur en de schapenmuur. 17. Hij wist dat dit heel diep in het bos aan de gang was, maar hoe hij ook zocht hij kon nergens een varkensmuur of schapenmuur bekennen. 18. Na lang lopen kwam hij bij een huisje aan waar indiaanse feeen woonden. 19. Ook de feeen kenden het verhaal, en vertelden hem dat hij alleen de zware wezens achter de varkensmuur zou kunnen helpen, als hij eerst het toverschild bij de heks zou ophalen. 20. Maar om veilig over de schapenmuur heen te komen moest hij eerst een toverharnas dragen, zodat hij niet in slaap zou vallen.

21. De indiaanse feeen zeiden er wel bij dat als hij van hen dat toverharnas wilde hebben, dan moest hij drie dagen bij hen blijven. 22. Dat vond de man niet zo erg, want de feeen waren heel aardig. 23. En wie zou er niet drie dagen bij feeen willen logeren ? 24. De feeen gaven hem het verrukkelijkste en overheerlijkste voedsel te eten, en na drie dagen was het toverharnas aan hem gegroeid. 25. Met ferme stappen ging de man verder op zoek naar de schapenmuur, met hulp van de feeen. 26. Na een tijdje vond hij het, en het was een koud kunstje om door de muur heen te kunnen. 27. De vachten waren erg zacht, en de man viel gelukkig niet in slaap. 28. Na een lange tijd kwam hij bij het kasteel van de heks aan. 29. Het kasteel was bedekt met vleermuizen, en toen de man door een raampje keek zag hij de heks daar staan met een gevlekte raaf.

30. De raaf brulde tot de heks dat hij mensenvlees rook. 31. ‘Nou, ga er dan op af !’ krijste de heks. 32. De man zette het op een lopen, maar de feeen brachten hem naar de achterkant van het kasteel waar hij door een keukendeur naar binnen kon. 33. Snel rende hij de trap op, maar daar stond ineens de kok voor hem : ‘Drie dagen heb ik niet gegeten,’ zei de kok, ‘dus je komt op het goede moment.’ 34. Maar de feeen riepen : ‘Duw hem weg !’ 35. En zo rende de man verder de trap op. 36. Het waren een heleboel trappen, maar nu zat ook de raaf achter hem aan. 37. ‘Honderd lange jaren heb ik niks gegeten,’ brulde de raaf, ‘dus je komt op het goede moment.’ 38. Maar snel gooiden de feeen toverpoeder over de raaf, die direkt in een lap vlees veranderde, terwijl de kok die achter hem rende de lap vlees nam en het direkt begon op te eten. 39. Maar toen ineens stond de heks zelf voor de man, en riep : ‘Duizenden jaren heb ik niets gegeten, dus je komt op het goede moment.’ 40. Ook de kok was inmiddels weer dichterbij gekomen, en op hetzelfde moment doken zowel de kok en de heks naar de man toe. 41. Maar de indiaanse feeen grepen de man snel vast, en trokken hem in de lucht, zodat de kok en de heks elkaar in de armen vielen. 42. Snel vlogen de indiaanse feeen met de man naar een kamer waar ze het toverschild vonden.

43. ‘Oh, oh,’ sprak het toverschild, ‘nog nooit heb ik iets gegeten terwijl ik al miljoenen jaren oud ben. 44. Neem mij mee, en geef mij iets te eten.’ 45. De man nam het toverschild, en rende snel het kasteel weer uit. 46. Na een tijdje was hij over de schapenmuur heen. 47. De feeen vertelden hem dat hij met het toverschild niet in een varken zou veranderen als hij bij de varkensmuur zou aankomen. 48. Toen ze bij de varkensmuur aankwamen begon het toverschild direkt van het varkensvlees te eten, dat naderhand ook weer gewoon aangroeide, en zo konden ze door de dichte varkenshaag heenkomen. 49. Toen ze na lange, lange tijd door de varkensmuur heen waren zagen ze daar de zware wezens die eens door de heks waren betoverd, en die eens van de toverbessen hadden gegeten zitten. 50. ‘Ach,’ zei het toverschild, ‘nog nooit in mijn hele leven heb ik iemand te drinken gegeven. 51. Laat me hen wat te drinken geven.’ 52. En ineens begon er melk voort te stromen van het toverschild, en de zware wezens begonnen te drinken. 53. Maar daar kwamen de kok en de heks ook aan door de varkensmuur. 54. Ze hadden de gouden bijl bij zich en de toverspeer, en ze zagen er erg gevaarlijk uit. 55. ‘Ach,’ sprak het toverschild, ‘nog nooit in mijn leven heb ik iemand eens goed geslagen. 56. Laat me hen eens slaan.’ 57. De man nam het toverschild en wierp het op de aanstormende kok en de heks af. 58. En toen heeft het toverschild hen zo’n flink pak slaag gegeven dat ze van schrik de toverbijl en de toverspeer lieten vallen. 59. En daar waar de toverbijl en de toverspeer de grond raakten veranderden ze ineens in prachtige struiken vol toverbessen. 60. En ook de kok en de heks veranderden in toverbes-struiken. 61. De zware wezens liepen langzaam en nog steeds een beetje slaperig op de toverbessen af, en toen ze de bessen begonnen te eten voelden ze

zich steeds lichter worden, en konden na een tijdje weer vliegen. 62. Toen zijn ze met z'n allen over de varkensmuur en de schapenmuur heengevlogen en gingen met z'n allen in het kasteel van de heks wonen, waar ze nog lang en gelukkig leefden.

4.

Het Toverflesje

1. Er was eens een meisje met een geurflesje dat nooit opraakte. 2. Zodra ze een druppeltje uit het flesje liet glijden verdween ze. 3. Maar op een dag was het flesje gestolen, en het meisje was erg verdrietig. 4. Een ander meisje had ook zo'n geurflesje, maar als zij een druppeltje liet glijden, dan verschenen er overal wilde dieren om haar heen. 5. Op een dag stal het meisje het flesje van het andere meisje, maar later kreeg ze erge spijt, en bracht het flesje weer terug. 6. 'Zolang je bij mij bent, mag je gewoon druppeltjes uit mijn flesje gebruiken, hoor,' zei het meisje van het flesje. 7. Ook gingen ze samen op zoek naar het gestolen flesje. 8. Op hun zoektocht kwamen ze een heleboel andere meisjes tegen met geurflesjes die nooit opraakten, en ieder meisje kon er weer wat anders mee. 9. Zo was er ook een meisje die een flesje had waarvan elke druppel wapens om haar heen liet verschijnen. 10. Toen de meisjes van het gestolen flesje hoorden kregen ze een idee.11. Ze zouden ieder een druppel van hun flesje aan het meisje zonder flesje geven. 12. En zo kon het meisje een heleboel wonderlijke dingen doen. 13. Op een dag zag het meisje een vogel vliegen met het gestolen flesje. 14. Het was voor het meisje die nu een nieuw toverflesje had heel makkelijk om de vogel te volgen. 15. Door een druppel te laten glijden kon ze achter de vogel aanvliegen, en ze kwam aan in een kasteel ergens ver weg. 16. Hier zag ze een mannetje roeren in een ketel. Het flesje had de vogel inmiddels al naast hem gezet. 17. 'Zeg mannetje,' zei het meisje, 'dat flesje is van mij. 18. Uw vogel heeft het van me gestolen.'

19. Maar het mannetje zei dat alle geurflesjes van hem waren, omdat hij ze eens gemaakt had. 20. Het mannetje vroeg aan het meisje van wie ze het geurflesje had gekregen. 21. 'Van mijn moeder,' zei het meisje.

22. 'Dan heeft ze dat eens van mij gestolen,' zei het mannetje. 23. 'En ook al die andere geurflesjes zijn gestolen, en die wil ik terughebben.'

24. Toen liet het meisje haar nieuwe geurflesje zien met druppels uit alle geurflesjes, en zei dat als hij van haar dat flesje zou krijgen, dan zou hij alle geurtjes terughebben. 25. In ruil vroeg ze daarvoor haar eigen flesje. 26. Dan zou ze één druppel daarvan aan het mannetje geven, zodat het mannetje alles compleet had. 27. Het mannetje was daar wel blij mee, want zo hoefde hij niet meer op zoek te gaan naar al die andere flesjes, en zo zouden de meisjes ook niet ongelukkig worden. 28. Het meisje kreeg haar eigen flesje terug, en ook een druppel uit het flesje met het mengsel. 29. Het mannetje was zo blij dat hij zelfs een druppel uit de ketel gaf met een geheel nieuw mengsel. 30. En zo kon het meisje weer verdwijnen, en leefde nog lang en gelukkig met haar toverflesje.

5.

Het Toverei

1. Eens in een ver land was er een overstroming die alles dreigde onder te laten lopen. 2. De enige plaats waar het veilig zou zijn was een indiaans elvenkasteel. 3. Een man klopte aan om binnen te kunnen komen, maar de indiaanse elven zeiden dat als hij een plaats wilde hebben, dan zou hij eerst naar het kasteel van de heks moeten gaan om daar een toverei weg te nemen. 4. Dat toverei had de heks eens van de indiaanse elven gestolen, en zij wilden het graag terug. 5. Vanuit het toverei konden de meest wonderlijke dieren voortkomen.

6. Nu was het in het kasteel van de heks erg gevaarlijk, omdat de vloeren en plafonds bewogen en konden instorten, en de muren klapten gevaarlijk tegen elkaar aan. 7. Nog nooit had iemand een bezoek aan dat kasteel overleefd, en daarom gaven de indiaanse elven de man toverschoenen mee en een toverhelm. 8. Zo was het voor de man niet zo moeilijk het toverei te krijgen. 9. Zodra de vloer wegzakte lieten de toverschoenen de man gewoon in de lucht zweven, en als het plafond naar beneden kwam dan zorgde de toverhelm dat de man niet geraakt werd. 10. Alleen moest hij erg oppassen voor de tegen elkaar klappende muren. 11. Na niet al te lange tijd had hij het toverei in zijn handen, en rende terug, maar het water was al angstaanjagend hoog gestegen. 12. Zo hoog dat de indiaanse elven geen raam of deur meer los durfden te doen. 13. De man wreef over het toverei, en er begonnen grote vissen voort te komen. 14. Voor een tijdje kon hij op hun rug zitten, maar de golven werden zo woest dat hij telkens van de vissen werd afgeslingerd. 15. Weer wreef hij over het toverei, en nu kwamen er grote vogels uit voort. 15. Snel klom hij op de rug van zo’n vogel, maar het was inmiddels zo hard gaan stormen dat hij het toverei niet meer kon vasthouden. 16. Met één rukwind vloog het toverei de zee in. 17. De man bedacht zich geen moment en dook het toverei achterna. 18. Op de bodem van de zee vond hij het toverei weer. 19. Weer wreef hij eroverheen, en er kwamen mollen uit voort die een gat begonnen te graven. 20. De man volgde met het toverei de mollen, en achter hen werd het gat weer goed dichtgemaakt. 21. Zo groeven de mollen zich een weg helemaal tot onder het elvenkasteel, en zo konden ze op een veilige manier binnenkomen.

22. ‘Dappere man,’ zei één van de indiaanse elven die hen door de grond omhoog zagen klimmen. 23. De man gaf haar het toverei, en is sindsdien bij de indiaanse elven gaan wonen.

De Openbaring van de Rode Steen IV

De Fluitketelman

1. Er was eens een man geheel gemaakt van fluitketels. 2. Zodra de ketels begonnen te fluiten kon de man altijd vliegen. 3. Dan vloog hij altijd hoog en heel ver weg. 4. Maar op een dag kwam hij een wesp tegen, die hem probeerde te prikken, maar de angel brak stuk op één van de ketels. 5. Daarna kwam er een woeste hoornaar op hem af, die agressief zijn gif naar hem toe spoot, maar het gif werd door de ketels weggeketst. 6. Toen kwam er een vogel, gaf de man een klap met zijn enorme vleugel, en de fluitketelman verloor zijn evenwicht en viel.

7. Na een lange val kwam de fluitketelman in een wespennest terecht. 8. De wespen waren woest en probeerden door de gaatjes naar binnen te vliegen. 9. Maar de ketels begonnen zo te koken dat ze niet ver kwamen. 10. De fluitketelman rende weg, maar kwam toen in een hoornaarsnest terecht. 11. Ook zij probeerden door de gaatjes naar binnen te vliegen, en zij konden wel tegen de kokende hitte. 12. Boven in zijn neus was een gloeiende dop waardoor altijd alles kon koken. 13. Die gloeiende dop die drukten ze van binnenuit weg, en toen had de fluitketelman ineens een gat in zijn neus.

14. De hoornaars zochten door het hele lichaam van de fluitketelman, in alle ketels, of ze nog iets bruikbaars konden vinden, maar ze vonden niets. 15. Nu de fluitketelman zijn neus had verloren zou hij niet meer kunnen koken, en dus ook niet meer kunnen vliegen. 16. Maar de hoornaars waren de slechtsten niet. 17. Ze zeiden : 'Weet je wat. 18. Wij blijven vanaf nu gewoon in jouw ketels wonen, en dan zul je altijd kunnen vliegen. 19. Jouw fluitketels zijn goede nesten voor ons. 20. En zo hoef je niet eerst te wachten op het fluitje. 21. Je kan nu gewoon vliegen wanneer je wilt.' 22. En dat vond de fluitketelman wel een goed idee. 23. De hoornaars konden zo goed vliegen, en nu waren ze altijd bij hem.

24. De fluitketelman begon weer ritjes door de lucht te maken, maar al gauw kwam hij die vervelende vogel tegen, en voordat hij het wist lag hij weer op de grond. 25. Ditmaal was hij bij de indianen terecht gekomen. 26. De indianen prikten hem met hun speren, maar ze kwamen niet door de ketels heen, en al gauw hadden ze woeste hoornaars achter zich aan.

27. De indianen waren onder de indruk van het gif van de hoornaars, en dachten dat ze dat wel voor hun wapens konden gebruiken. 28. En zo sloten ze vriendschap met de fluitketelman en de hoornaars. 29. De hoornaars zouden voortaan op hun wapenen zitten om ze te voorzien van gif. 30. En dat beviel de hoornaars zo goed, dat even later de fluitketelman bijna geen hoornaars meer in zijn ketel had, en dus niet meer kon vliegen. 31. De hoornaars hadden het bij de indianen veel te veel naar hun zin.

32. De fluitketelman raakte in gesprek met een indiaans meisje die een slaapmatje had wat van bijen gemaakt was. 33. Hiermee kon ze vliegen, en dat maakte het voor de fluitketelman interessant. 34. Al snel maakten de twee lange reizen op het bijenmatje, maar op een dag kwamen ze de vervelende vogel tegen die hen van het bijenmatje afpikte. 35. Het meisje viel in de rivier, maar de fluitketelman viel ernaast op een harde rots. 36. Alle ketels waren van elkaar gebroken, en het meisje moest alle stukken bij elkaar zoeken. 37. De moeder van het meisje maakte een grote theemuts voor de fluitketelman die alle ketels goed bij elkaar zou houden. 38. Ze maakte die theemuts van mieren, en toen de theemuts over de ketels werd geschoven werden de ketels zo heet dat ze als nooit tevoren begonnen te koken. 39. Nu kon de fluitketelman weer vliegen als de beste. 40. Toen hij de vervelende vogel weer tegenkwam en de vleugel de ketels raakte slaakte de vogel een gil en verbrandde ogenblikkelijk, terwijl het meisje beneden het as opving. 41. Met het as ging ze naar een droog veld, waar ze het as zaaide. 42. Niet lang daarna groeiden er bloemen die leken op fluitketeltjes. 43. Het meisje begon ze te plukken en maakte er een vest van voor haarzelf. 44. Nu kon zij ook vliegen.

45. En samen maakte ze weer lange reizen, totdat ze op een dag een huisje heel hoog in de lucht vonden dat geheel gemaakt was van fluitketels. 46. Toen ze in het huisje stapten merkten ze dat wanneer de ketels kookten het huisje opsteeg. 47. Na een tijdje kwam het huisje in een hele grote hal aan. 48. Daar zat een heks die geheel gemaakt was van fornuisjes. 49. De heks brak uit in gelach. 50. 'Zo,' krijste ze, 'ik zie dat mijn val goed heeft gewerkt.' 51. Ze trok de fluitketelman en het meisje snel uit het huisje, en wilde de fluitketelman in een oven duwen. 52. In de oven werden de fluitketels van de man omgesmolten tot kleine fornuisjes. 53. 'Zo,' lachte de heks tegen het meisje. 54. 'Nu zul je je leven lang achter de fornuisjes moeten werken.' 55. Toen de man uit de oven kwam kon hij zich nauwelijks bewegen. 56. De man was zo zwaar geworden dat hij niet meer kon vliegen.

57. Maar op een dag kwam het verdwenen bijenmatje ineens opduiken. 58. Het bijenmatje schoof over de vloer heen, vlak voor de voeten van de heks. 59. Telkens als de heks een stap zette ving het bijenmatje de voet op, en verschoof het een stukje. 60. Na een tijdje begon de heks er zo moe en duizelig van te worden dat ze neerstortte. 61. Toen vloog het bijenmatje naar de man toe, omhulde

hem als een gewaad zodat hij weer kon vliegen. 62. Samen met het meisje vloog hij toen weg uit het heksenkasteel. 63. Weer kwamen ze bij de andere indianen terecht. 64. Die konden de onderdelen van de man goed gebruiken voor hun wapens. 65. Inmiddels was het veld van de fluitketelbloemetjes zo volgegroeid dat de man weer helemaal een fluitketelman kon worden.

De Openbaring van de Rode Steen V

1.

Vogelspin

1. Draden van de armoe gesponnen, dromen van het oer geweven, vanuit Brannan is het heil gekomen. Tot Lapsalvania is zij gekomen, tot Laprakod, de eerste veer. Vogelspin, je deed het weer, je trok hen allen tot de spoel, al die vervlogen jaren, nu zijn zij dan de koninklijke kostumen. Vogelspin, ik ken je daden, tot onder het grijze ben je gegaan, om zwart en wit te ontmoeten, je hebt daar geweven voor de koningin. In Santra, in Santra, zijn de dagen lang, en de kinderen volgen de spin. 2. Getrouw als zij zijn, voet voor voet, al in een lijn, tot kostelijke kronen, vogelspin je deed het weer. In Brannan deed het zeer, totdat ze tot Lapkrakod was gekomen. Esmeralda, derde fee, de feeenkoningin, oh vogelspin, weet dat ik haar bemin, ik ben de feeenprins. 3.Feeenkoning, maak in haar woning, een konijnenhuis is zij, zij maakt hen allen op tot trouw, vrouw Holle wacht in het avondraamkozijn, tot de ochtend dan haar gezicht bemint.

2.

Witte Roos

1. In een doodstrijd bevond ik mij, alles wat scherp en hard was plette mij, tot tederheid mij vond, ik was in liefde rood geworden, na de klap van haat. Witte roos, tederheid na de steek, zachtheid na de dood, in bitterheid waar ik bezweek, van armoe tot armoe ging ik, met klederen als een wespenvest, in Brannan vond ik heil. Witte roos, als het wespenvuur, steekt zo diep waar het zachte stroomt, onder het zachte ben ik nu, waar een baby woont, een roze veer, in tederheid verborgen en verworven, alles doet zeer. 2. Wie zegt het zachte is zonder pijn, die weet niet waar wij mee bezig zijn. In het diepe ongeluk is het zachte koning, maakte in Brannan woning. Witte roos, tederheid na de steek, zachtheid na de dood, in bitterheid waar ik bezweek, van armoe tot armoe ging ik, om dieper leed te vinden, oh zachtheid doet zo zeer, en ik wil alleen maar meer, ik wil alleen maar griezelen in dit huis van de witte roos, waar dingen gebeuren die ik niet kon verzinnen. 3. Is dit dan de uitweg uit een overgeerfd verstand, is dit dan de uitweg uit het harde gevoel, een veer raakte mij aan, voor het eerst voel ik mijn handen. Witte rozenspoel, waarom ben ik hier doorheen gegaan, van oer tot oer kom ik tot de zwart en witte vloer, tot het schaakspel onder de tijden, om alles te belijden dat wat jij deed naar mij. 4. Witte roos, tederheid na de steek, wonden veelvoudig gestoken, nu spiegelt het dan in de wind, al die gezichten die ik was vergeten.

Savaninen

1.

De Tweede Wet

1. Laat de cobra in het veld staan, kijkende naar de dagen van het oude. Hij zal de oude voetstappen niet verlaten. 2. Hij is de tweede Christus met een tweede wet. 3. Laat dan het tweede woord in u oprijzen. 4. En het eerste gebod is te lijden met uw vader. De gave van het lijden is uw eenheid met Hem en de broeders. 5. En het tweede gebod is met Hem te strijden. De gave van strijd is de eenheid met Hem en de broeders. 6. En het derde gebod is met Hem te sterven, het vierde is blij te zijn met hem, en het vijfde is gij zult niet stelen. Het zesde is gij zult de Geest Gods aanhangen. Het zevende is te leren en te onderwijzen, en het achtste is u te heiligen en reinigen in ijs. Het negende is het oude te eren, en het tiende is te luisteren naar het jonge. En gij zult de wet vervullen door elkander lief te hebben. 7. Dit zijn dan de woorden van de cobra in de tweede tempel. 8. Luistert dan naar zijn woorden, tweede gemeente, opdat gij vervuld wordt met de tweede Geest en een tweede geest in uw binnenste ontvangt. 9. De krachten van het tweede kruis zijn die krachten voortkomende vanuit honger, want uw Heere heeft in arme landen geleden. 10. Dit zijn de woorden van de tweede Paulus. Nu zijn dan de dagen van de tweede Christus gekomen. 11. Legt dan uw oude autoriteiten af en word als een kind. 12. Ga door het diepe gat om de Christus te leren kennen in uw harten, de tweede Christus, want het eerste is voorbijgegaan. 13. Hij vergeeft zonden na berouw, bekering en goede werken. Ja, Zijn vergeving is als het loon des hemels. 14. En gij zult buigen voor Gods economie. Dit zijn de woorden van de tweede Paulus, anfitaat in de Naam des Heeren, en vluchteling van het Woord, want ik heb geen plaats om mijn hoofd ten ruste te leggen. 15. Zij die de cobra zoeken hebben geen rust, maar zij zullen vrede hebben met de Heer. 16. Gij zult buigen voor Gods economie. Hij dan heeft mij aangegrepen met de zalving van de tweede Simson. De zonen van Lucifer zijn lamgelegd. 17. Oh, komt dan tot de tuinen van Golgotha, waar het tweede bloed bloeit als de brandende wijn. Gij zijt de aderen des Heeren. 18. Gij dan die uw bloed schenkt, zal één zijn met Zijn Bloed. 19. En gij zult toegerust worden om de zonen van Belial te verslaan. 20. Ja, gij zult strijdtaktieken leren, en de Heere zult gij aanhangen. Leer dan Zijn tweede Geest te verstaan, en de tweede Metensia, want gij zijt gemaakt om te stromen. 21. Ja, gij allen zijt een pelgrim van Zijn Woord, een vluchteling in Zijn Genade. 22. Gij dan die genade hebt geschonken aan onze lijdende Heer, drinkt van Zijn genade, als het kostelijk loon van de dauw en het morgenrood. 23. En hij zal de engelen van het tweede zenden tot de baard van Abraham, die van honing druipt. En gij zult een schuilplaats vinden in het laatste der dagen. 24. Gij zult de tweede Metensia als een cobra vinden op haar pad. En gij zult weten dat dit de Heere is. 25. Breekt uzelf dan vrij van uw ketenen, en doe dat in de Naam van de tweede Christus.

2.

Het Nieuwe Verbond

1. Paulus, dienstknecht van de Allerhoogste, de tweede Paulus, anfitaat van een nieuw verbond. 2. Het oude is niet ver van verwijdering, maar de cobra blijft deze paden betreden, en zal niet loslaten de geslachten van het Woord. 3. Hij zal de ouderen helpen, en schuilplaats heten voor wees en vluchteling. Ja, weduwen zullen hem aanhangen, en Hij zal luisteren naar het jonge. 4. Hij die volkomen is en de wet heeft vervuld, maar niet om de wet teniet te doen, maar om haar rijp te doen worden. 5. Nu dan kunt ge drinken van de wet tot eeuwig leven. Ja, er is een tweede behoudenis, opdat uw tweede geest behouden zal worden. 6. Zij dan die geen tweede geest hebben, hebben geen behoudenis. 7. Komt daarom tot een nieuw verbond, want gij zijt genaderd tot de tijden van de vijfde Utmir. 8. Gij dan die zich hebt laten enten op de boom van Christus, Zijn tweede is nu in de maak. 9. God heeft in Zijn geheimenis bij Eminius een nieuwe zoon geschapen, een eeuwige zoon, de tweede Christus. 10. Ziet dan toe dat ge Hem die spreekt niet afwijst, want Hij zal de afvalligen brengen tot het tweede vuur en de tweede hel, waar Beuse met haar engelen branden. 11. Laat dan niemand denken dat deze hel voor altijd is. Deze hel leidt tot het tweede Gehenna, waar de totale vernietiging heerst. De Heere zal loon geven naar werken, en dit loon woedt alleen totdat de maat

en de tijden vol zijn. 12. Laat daarom niemand beangst zijn voor eeuwig leed, maar vreest de Heere die in een Utmir harder slaat dan eeuwig leed. 13. De Heere Heere is een brandend en verterend vuur die Zijn tweede evangelie heeft gezonden, en dit evangelie is eeuwig. 14. Dit zijn de woorden van de tweede Paulus, anfitaat voor het aangezicht des Heeren. 15. Nu dan, zet de gevangenen vrij, die lijden door valse woorden. Valse apostelen zijn zij, die schapen hebben misleid. 16. Maar het heeft de Heere Heere behaagd u van Zijn Liefde te vertellen, en dan is valse liefde niet ver van verwijdering. 17. De cobra zal haar eten, zij die verderf heeft gebracht op eeuwige bergen. 18. De Heere zal valse priesters uit uw midden wegdoen. Hoort dan niet wanneer zij roepen op de straten en valse woorden verkondigen op de pleinen. 19. Luistert dan niet naar hen die vrolijke liederen zingen, terwijl u beeft van angst. 20. Zij hebben niet naar wezen en weduwen omgezien, en daarom zal de Heere hen slaan. 21. En enigen van hen zullen kleine hulp vinden van demonische dienaren, en een mantel vinden bij de tweede satan. 22. Ziet dan toe dat gij hem die spreekt niet veracht. Want hij heeft de macht u over te leveren aan de tweede satan. 23. Verschrikkelijk is het om in de handen te vallen van de zonen van Lucifer, want zij zijn als dolle honden en wolven.

3.

Opening van het Tweede

1. En de Heere zal uw tweede geest openen, om Zijn Tweede Geest uit te storten. Dan zal er geen verraad meer zijn in Zijn Heilige tempel. 2. En de cobra zal verzoenen jong en oud, en Hij zal komen om het woord te testen. 3. Ja, heilige toetsers zal hij opstellen rondom het altaar, en zij zullen de wetten des Heeren binden om het hoofd van de profeet. 4. En de tweede Elia zal opstaan om grote dingen te doen, en de weg van de Tweede Christus te bereiden. 5. Maakt dan vrij de poorten. Dit zijn de dagen dat de Heere u een tweede geest zal geven, dieper in uw binnenste. En er zal geen verstoring zijn op Zijn Heilige berg, noch inbraak. 6. En gij zult rust kennen als het kind der vrede. Ja, want de Heere zal scheppen een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, wanneer de engelen van het tweede staan met hun trompetten. 7. Zij zullen de Heere dienen, maar de Heere heeft geen behagen in hen die prijzen zonder Zijn werken te doen. 8. Ik zal die prijzers, zegt de Heere, Ik zal hen wegdoen van mijn heilige berg en hen in de krochten van de tweede tartarus zenden. Zij zijn overgeleverd aan de zonen van de Behemoth. 9. En de Zoon van het Woord zal hen met de moker slaan. 10. Maar de Heere zal hen die op hem wachten het tweede Woord zenden, als een tweesnijdend zwaard komende uit zijn mond en buik. 11. Ja, de heere zal openen het oor van uw binnenste, en gij zult de Heere verstaan. 12. In deze dagen zijn er vele spotters gekomen, hun ouders ongehoorzaam, en ziet de Heere zal hen slaan. 13. De Heere duldt geen gespot meer bij zijn heilige tempelen. Ja, de Heere zal de tweede tempel openen, en hij zal zijn tweede ark laten zien. Zalig hen die de spot niet kennen, want zij zullen toegerust zijn met de krachten van de toekomende dagen. 14. De heere geeft rust als loon, en zal Zijn cobra laten zien, komende van het allerheiligste. 15. En in de dagen dat de cobra spreekt zal er stilte zijn op zijn heilige berg.

4.

Waarschuwingen

1. En ik, de tweede Paulus, ben dan geslagen door zijn Geest, gebonden in mijn tweede geest, tot een heilige opdracht. Ja, de Heere maakt waarlijk vrij, hen die zich tot het nieuwe verbond binden. 2. En zijn profeten zijn gevoelig voor tijden en seizoenen, en kennen de bedelingen des Heeren. 3. Zij dragen de gaven van het lijden tot diep in hun lichamen, om de zalvingen des heeren uiting te laten geven. Ja, zij hebben het ei des Geestes in de tweede ark gelegd tot een allerheiligste gave van geloof. 4. Geloof dan in het tweede, en gij zult gered worden. Zijn roep gaat uit in de laatste dagen. 5. En tot hen die de gaven van oordeel dragen : Ziet dan toe dat gij die allerheiligst behandelt, want het vuur kan u ook slaan. 6. En tot de geslagenen : De Heere is bij de verslagenen van hart, laat u

dan tuchtigen, want het is een gave tot eenwording des Heeren. 7. En tot hen met scheppende gaven : Draagt dan hen die lijden tot het altaar, om het altaar over hen te laten spreken. 8. Vervloekt is de geneesheer die het lichaam geneest en de ziel verloren laat gaan. 9. En ik heb enigen van hen aan de tweede satan overgeleverd opdat hen het handelen in zielen wordt afgeleerd. 10. De woestijn roept tot u, allen die de Heere volgen, en gij zult een oasis vinden in uw tweede geest, die God vanaf den beginne heeft bestemd om in de laatste dagen als een licht in uw binnenste op te rijzen. 11. En de Heere heeft mij geroepen om het werk van de eerste Paulus voort te zetten, en dit werk sluit erop aan als een nauwsluitend zegel. 12. Doet dan aan de wapenrusting van het tweede bloed, vergoten vanuit de hemelen. 13. En de Heere leed in het hongerend Afrika, maar zijn gemeente heeft hem niet gewild. 14. Daarom zal de Heere de eerste gemeente wegvagen en de tweede gemeente behouden. 15. En de Heere zal zijn eerste christus wegnemen om zijn tweede christus te zenden met een nieuwe wet. 16. Ziet dan toe dat gij hem die spreekt niet weggooit, want de Heere Heere is een verderfer der zielen. 17. Doet dan aan de wapenrusting van het tweede bloed, en hangt de tweede Christus aan tot het zaad van de nieuwe Geest. 18. Ja, de tweede gemeente vecht en overwint, terwijl de eerste gemeente zakt in misleiding en verderf. 19. De Heere heeft alreeds een leugengeest gezonden tot hen die het moordend woord in stand houden. 20. Zuivert dan uw woorden, en dan zal de Heere zien of Hij genade zal hebben met u. 21. Maar velen zullen overgeleverd worden aan de leeuwen van Zijn oordeel. 22. Niet alle martelaren sterven in de heere.

5.

Nieuwe Behoudenis

1. Tot hen die de Tweede Geest hebben ontvangen : Spreekt dan veel in tweede tongen, om uw zielen te behouden. 2. De Heere zal nieuwe tongen over de bodem uitgieten, en gij zult nieuwe gaven van onderscheiding ontvangen, om boze geesten van het tweede uit te drijven in de naam van de tweede Christus. 3. Ziet dan toe dat ge ge-ent bent op het tweede kruis, want de honger zal u tot overvloed leiden. 4. En doe bedekkingen met het tweede bloed, opdat de gemeente de engelen van het tweede aanschouwt. 5. En de Heere zal met blindheid slaan hen die hun ogen aan de tweede satan hadden geofferd. 6. Al die tot de Heere genaderd zijn : de Heere laat niet met zich spotten. En de Heere slaat die hij liefheeft. 7. Dit zijn de woorden van de tweede paulus aan hen van het tweede efeze. De Heere zal uw bloed heiligen op het altaar, want gij hebt de helm van het tweede geloof om wonderen en tekenen te verrichten. 8. Gij bent de aderen des Heeren. Zalig hen die een juk dragen in hun jeugd. Zalig hen die de Heere toebehoren en de gave van zijn lijden hebben ontvangen. 9. Gij weet allen dat de helm van het tweede heil voortgekomen is uit de tweede doornenkroon. 10. De Heere bemint hen die met hem lijden, en die Zijn gedachten en gevoelens dragen, hen die om Zijnentwil leven in misleiding en verdrukking. 11. De Heere ziet het hart aan. Hij is geen Heer die zou toornen om vlees. Hij toornt op harten. 12. De kunstwerken des Heeren dale in uw harten, en Zijn Zegen zal u behoeden. Laat ons dan uitzien om elkaar te ontmoeten in het laatste der dagen, in het gewelf van het tweede ijs, waar apostelen zalig zullen worden. 13. Zalig hen die met reine en nederige harten zijn gekomen tot de vijfde Utmir. 14. Zalig hen die twijfelen, maar vervloekt hen die met zekerheid het zwakke vervolgen. 15. Als het sterke dan zwak is, hoe zwak is het.

6.

Ernstige Waarschuwingen

1. De Heere dan heeft u twijfel gegeven om aan de misleiding te ontkomen. Laat het dan als een gave berekent worden, en luistert niet naar hen die spotten. Zij zullen vallen in de handen van de zonen van Beelzebul. 2. Vervloekt zij hen die met zekerheid macht uitoefenen over schapen om hun vlees te eten. 3. Zij zijn geen herders maar huurlingen, werkende voor het slachthuis. 4. Vervloekt hen die vlees eten, want zij zullen vanuit hun binnenste wegrotten. 5. Ziet dan toe dat de cobra u

niet wegslepe ver van huis, om u verschrikkingen te tonen zonder ontsnapping. 6. Gij die nog steeds leeft van de dood : Vervloekt bent gij, oh mens. De Heere heeft u het leven voorgehouden, maar gij hebt de dood verkozen, en leeft daarom van het bloed van uw broeders. 7. Gij die een dier niet kan eren, hoe kunt gij de Heere eren, die immers dier is ? 8. Gij die een dier haat, hoe kunt gij de mens liefhebben die immers uit een dier voortkwam, dat was de Heere ? 9. Ik zal hen slaan die slagers, en al hun volgelingen. Vreselijk is het in de handen te vallen van de levende christus. Hij die dood is is niet verre van verwijdering. Vreselijk is het te vallen in de handen van de tweede Christus, en om te vallen in de poel van het tweede bloed. 10. Ja, gij zult huiveren van uw voedsel, want het zal tot leven komen om uw ingewanden te eten. En de Heere zal uw gebeden niet verhoren, want zij zijn Hem een gruwel. 11. Vervloekt hen die zeggen : Laten wij kwaad verrichten op de heilige bergen des Heeren, want aan hen zal kwaad gedaan worden. 12. Gij die met vuur speelt, ziet dan toe dat het u niet verslinde. 13. Ziet dan, de cobra is tot u uitgegaan, met een eeuwig evangelie, hij die de macht heeft om u te verdoemen in de tweede hel. En die hel zal vreselijker zijn dan de eerste. 14. Gij weet allen dat het tweede pantser der gerechtigheid van het tweede recht is, en daarom rechtvaardiger dan het eerste. 15. Gij weet dat het voortgekomen is uit het tweede spotkleed. Zalig hen die met Hem dit kleed hebben gedragen. Want zij hebben troost gebracht aan het leed des Heeren, en niemand zal hen kunnen roven uit Zijn Hand.

7.

Aanhef

1. Dit zijn de woorden van de tweede Mattheus in het laatste der dagen. Ziet dan toe dat gij hem die spreekt niet afwijst. 2. Mattheus, anfitaat der Allerhoogste, met het tweede evangelie, als eeuwig evangelie geopenbaard, als een nauwsluitend zegel op het oude. 3. Ja, de Heere houdt van het oude, en zal daarom de paden niet afbreken maar vervullen in het nieuwe. 4. Zalig hen die de geheimenissen van het tweede kennen. 5. En er was een man komende met de wolken des hemels die de Naam de tweede Christus droeg. En in Hem was geen zonde of smet. 6. En Hij was omringd met leeuwen die hem dienden, en hijzelf was als de cobra des heeren. 7. En hij kwam om de gemeente te tuchtigen door Zijn Woord. 8. Dit zijn de woorden van de tweede Mattheus voor de laatste dagen. De Heere heeft u een tweede Christus gegeven. 9. En zijn tweede engelen kwamen tot Hem om hem op aarde te dienen. Hij stierf aan het kruis van honger in de streken van Afrika, bespot en alleengelaten door de gemeente. 10. En daarom zal de erfenis naar de tweede gemeente worden gezonden, en de eerste zal niet ver zijn van verwijdering. 11. Ja, de Heere kwam naar de aarde als een dier, maar werd geslacht en gegeten door de gemeente. 12. Vervloekt zijn zij. Ja, amen, terwijl de leeuwen toekijken zullen zij voor afgemeten tijden branden in het vuur van de tweede hel. 13. En tot Zijn kindekens : Ik zal u uitleiden tot de tweede hemel, en u de vruchten van het tweede geven. Ziet dan toe dat ge niet stilstaat om tezamen met de eerste gemeente ten onder te gaan. 14. Ik heb u het tweede woord gegeven, en vuur is in uw mond en binnenste om de afvalligen te verteren. 15. Maar ziet toe dat u zelf niet wordt verteerd, want de Heere duldt geen zonde voor Zijn aangezicht. 16. Gij hebt rekenschap af te leggen voor hem die uw zielen behoedt en voor zijn heilige cobra. Amen. 17. Zalig hen die het tweede spotkleed hebben gedragen, want zij dragen het pantser van het tweede geheim. 18. Zalig hen die de tweede doornenkroon dragen, want zij zullen de poorten des hemels vinden. 19. De Heere heeft Zijn roep op hun hart gelegd, en zij onderscheiden het goede van het kwade. 20. De Heere zal dan geen medelijden hebben met hen die zich laten verblinden om witte moorden te plegen. 21. Zij zijn als de hoeren die hun mond afvegen en zeggen : ik heb niks gedaan. 22. Laat dan de tweede Christus u oordelen. Hij die honger heeft geleden om des Heeren Wil. 23. En ik ben een anfitaat in boeien, heilig zijn zij. 24. Ik heb de gave van het lijden ontvangen, om het woord te brengen.

8.

Geen eigenmachtige uitleg

1. Gij dan die tot de tempel van de cobra zijt genaderd : Heb dan lust de geboden des Heeren te doen. Zij leiden tot eeuwig leven om eeuwige vreugd te brengen. 2. Ik heb mijn wetten in uw binnenste gebrand, spreekt de Heere. Nu, leeft dan in de nieuwe tempel. 3. En de cobra zal velen tot zaligheid brengen, en zal dichtbij hen die twijfelen zijn. Laat u dan van het oude verbond verlossen, want het was een verbond des doods. 4. Ja, het heeft u getuchtigd en wijsheid gebracht, maar ook heeft het u misleid en u deel laten hebben in het kruis der profeten. 5. Ziet dan toe dat ge de duif die spreekt aanneemt, staande op de rug van de cobra, hebbende het gezicht als een arend. 6. Laat u dan brandmerken door Zijn Geest tot de tweede Metensia en de tweede Eminius, en gij zult zalig zijn. 7. Zoekt dan rust in heilige woorden en laat het oude voorbijgaan. 8. De cobra zal u het oude doen eren, maar gij zult de dood verslaan. De cobra zal u laten luisteren naar kindekens, en gij zult de vreze des heeren ontvangen. 9. Heb dan lust de geboden des Heeren te doen, en recht te spreken in zijn tempelen. Want was het oude recht niet onrechtvaardig ? Nu is er dan een nieuwe dag gekomen. 10. Het tweede schoeisel des vredes is onder hen die de Heere loven door werken. 11. Vervloekt zij hen die loven zonder werken, want zij zijn als holle wolken zonder water, voortgedreven door de wind. 12. Zij zullen dor zijn als as, als koren van de tweede hel. En deze hel zal verschrikkelijker zijn dan de eerste. 13. Ziet dan toe dat gij het sprekende kruis niet afwijst, want ook voor u heeft hij geleden, om u te laten zien wat u zou moeten lijden. 14. Maar gij hebt zijn woorden verdraait. Ziet dan toe dat ge niet verder afdwaalt. 15. Zalig hen die twijfelen en toetsen, en vervloekt hen die niet toetsen, want zij zijn overgeleverd aan trotse harten, aan de zonen van satan. 16. Ziet dan toe dat ge door uw opgeblazenheid en valse zekerheden niet valt in hetzelfde oordeel als de zonen van de leviathan. 17. Weest dan geen volgelingen van de tweede Kain en de tweede Izebel die in hetzelfde bed slapen. 18. Zij varen naar het laatste oordeel van het tweede. Hun namen zullen niet in de tweede boeken des levens gevonden worden. 19. Ziet dan toe dat ge geen valse profeten aanhangt, want in hetzelfde oordeel als hen zult gij vallen. 20. En de Heere zal niet onschuldig houden hen die eigenmachtige uitleggingen aan het tweede woord des geestes geven. 21. Hun zal afgenomen worden hun delen van het paradijs en de schatten der bedieningen. 22. De Heere zal hen te schande zetten op heilige bergen, en zij zullen geen dienst meer voor het altaar mogen verrichten. 23. Maar de Heere is met hen die beven voor Zijn Woord, en hen die de gave van twijfel hebben ontvangen om het woord te toetsen.

9.

Geen Eeuwige Toorn

1. Ja, de Heere zal een slachter zenden om de gemeente te slepen tot het altaar. 2. En de Heere zal haar vrucht toetsen. 3. De Heere ziet alles. Zij die zondigen hebben geen rust, dag noch nacht. 4. De heere zal uw harten in vlam zetten wanneer gij nadert tot Hem, en hij zal heiligen hen die zijn bestemd tot het laatste der dagen. 5. Vreest dan Hem die uw geschiedenis en toekomst kent. Hij, die uw gedachten van verre ziet aankomen. 6. En na de slachting op het altaar zal er dan geen plaats meer zijn voor berouw, maar tot een vreselijk uitzicht op het tweede vuur des Heeren dat de wederspannigen zal verteren. 7. De Heere toornt niet voor eeuwig, maar hen die het tweede woord belasterd hebben zullen hun loon niet ontgaan, en zullen de vrucht van hun afvalligheid in hun binnenste bemerken. 8. De monsters van hun feesten zullen hun van binnen verslinden en baas over hen zijn. 9. Ja, weet dan dat de beesten die u misleiden in toorn en tweede hel zullen veranderen wanneer zij u in hun hutten hebben. 10. Dan keert de zoete misleiding om in een bitter graf. 11. En de zonen van Lucifer zullen plagen van angst zenden, want gij hebt de heere verlaten. 12. Ja, angst zult gij hebben wanneer gij in de duisternis bent zonder de Heere. 13. Dan zal de Heere niet te verbidden zijn, maar zult ge het loon der zonde moeten uitzitten. De Heere heeft vele gevangenen. 14. En dan zult ge zien dat de Heere waarlijk rechtvaardig is. De Heere zal een ieder slaap gunnen aan het einde der dagen, en hen die hun straffen hebben uitgezeten zullen rust vinden in een eeuwig

graf. 15. De Heere duldt geen pauselijke leugens, en de Heere duldt hen van de canon niet, want zij hebben kooien van eeuwige angst gebouwd. 16. Geeft dan ruimte en vrijheid des Heeren aan het volk van God, en leidt hen uit tot het tweede Woord in hun allerheiligste reis. 17. Want gij zijt allen pelgrims, en gij zult wonen in het tweede huis des heeren. 18. De Geest die de Heere dan geeft is de Geest der Vrijheid, en de Heere zal al hun tranen afwissen. 19. Wanneer gij dan ouder wordt in de Heere zal de Heere u loskopen uit alle misleiding en zal zijn woord in u vrijgemaakt worden. 20. Dan zullen de zegelen van uw hart breken en gij zult vluchten tot uw tweede geest.

10.

De Geest der Vrijheid

1. Maar er zijn lieden die het tweede woord zullen verdraaien zoals ze met het eerste woord hebben gedaan, en zij zullen de tweede gemeente verdrukken. 2. Ja, zij zullen zich in uw midden opstellen om harten te misleiden, maar houd u vast aan uw ouder wordende geest, en tot de Geest die in u spreekt van het zuivere tweede. 3. Laat u dan het evangelie u niet ontnemen dat tot de zaligheid uwer zielen geschreven is. 4. Ja, de trompet des heeren kondigt nieuwe tijden aan, en zij zullen voor de heere buigen. 5. De Heere zal velen tot slaap brengen, en tot dronkenschap. 6. Laat het dan geen dronkenschap zijn zonder recht. De Heere heeft u toch immers met Zijn wetten bezegeld. 7. De Heere zal de poorten van uw ziel bewaken, en het tweede zal vaste grond krijgen. De Heere voert Zijn kinderen uit, ook uit de onderdrukkingen der gemeentes. 8. Weest dan lid van het tweede lichaam van Christus, en hangt de tweede Geesten aan. 9. Zij zullen uw hoofd verlichten, en uw harten leiden tot de tweede geest, waar bronnen des hemels wachten om open te gaan. 10. Weest u dan bewust dat de woorden des heeren krachtig zijn tot het scheiden van goed en kwaad en om de koppigen tot verlichting te brengen. 11. Het woord des heeren is immers als een lamp schijnende in duistere plaatsen. 12. Ja, ook de putten zullen van het tweede woord des heeren nemen, en zij zullen buigen. 13. Dan zullen alle tweede putten voor de heere staan en de heere zal hen oordelen naar hun werken. 14. En de draken van het tweede zullen rekenschap moeten afleggen van hun daden en koopkrachten. 15. Zij zullen hun verdragen met de kooplieden der aarde moeten openen voor het aangezicht des Heeren. 16. En het tweede vuur zal verzengingen doen tot aan het tweede ijs. En gij zult de tweede Eminius kennen. 17. Want vol zijn de hemelen van de tweede engelen en de tweede Geesten des Heeren. 18. En wanneer de tweede tronen in het daarvoor bestemde uur oprijzen is de eerste troon niet verre van verwijdering. 19. Dit zijn de woorden van de tweede Mattheus. Zalig hem die het tweede evangelie verkondigt, en daarmee de gevangenen van het oude vrijzet. Want de Geest des Heeren is Vrijheid.

11.

De vijfde Utmir

1. En mij, de tweede Mattheus zijn gegeven de sleutelen der vijfde Utmir, om de tweede gemeente binnen te leiden. En hun schoeisel zal niet verbrand worden, en zij zullen langs koele wateren gaan. 2. Maar vuur uit de mond des Heeren zal vallen op al hen die achterblijven en de canon blijven aanhangen. 3. En er zal alleen adem zijn in de tweede gemeente in het vijfde der Utmiren. 4. En ik zal mijn profeten aansporen om te profeteren totdat de deuren achter ons gesloten zijn. 5. Vervloekt hen wiens geesten op de vorige aarde achterblijven. Dit zijn de heilige woorden van de tweede Mattheus, anfitaat voor het aangezicht van God. 6. Laat dan de tweede Christus u loskopen uit dit boze geslacht, wanneer gij hem hebt losgekocht met alles wat u had. 7. Zalig hen die acht hebben gegeven op het licht der armen, want zij zullen de Heere zien. 8. Zalig hen die het tweede kruis kennen in hun geest, want zij zullen een schuilplaats in de nieuwe geest vinden. En deze geest is eeuwig, en zal groeien tot in aller eeuwigheden tot een boom des levens. 9. Zalig en mystiek zijn de schatten die de Heere heeft weggelegd voor hen die Hem volgen en Zijn voetstappen bewaren. 10.

Zalig hen die rouwen wanneer de Heere rouwt. Zij zullen de lichten van het tweede kruis tot lampen hebben in de tweede duisternis. En deze duisternis is donkerder dan de eerste. 11. Zij zullen van de vierde dood geen schade lijden, want zij zijn door de Heere en diens tweede engelen in myriaden en myriaden gekend. 12. En zij dragen de klokken des Heeren in hun monden en buiken, terwijl hun hoofden gebonden zijn met zoete koorden die hen leiden tot de uitgestrekte velden van vrijheid des Geestes. 13. De Heere waakt over hun zielen, en zij kennen zijn geboden. 14. Zij spreken recht onder hoge bomen, en kennen de gezangen der vogels. 15. Zij zijn teder als zij hard zijn, en hard als zij teder zijn. In hun liefde sparen zij het kwaad niet. 16. Zij hebben de Geest van aanvaarding leren kennen in het verwerpen van het kwaad, en zij worden geleid van inzicht tot inzicht. 17. Zij kunnen onderscheiden de harten des Heeren en van de kindekens, en zij gebruiken zijn woord in en tot vrijheid des Geestes. 18. Hun zwaarden zijn zacht in hardheid en hard in zachtheid.

12.

1. En de Heer sprak dan over het Woord als over zaad op een akker, wat alleen gelaten moest worden om door de regen, de zon en de kou sterk gemaakt te worden. 2. En de Heere sprak dat het Woord zou groeien als de cobra, om harten te slaan met schrik. 3. En deze schrik zou een tweede schrik zijn, groter dan de eerste. 4. En de Heer droeg zijn discipelen op om het Woord te verkondigen, want Hij had hun tweede geest aangeraakt. 5. En zij waren op een bovenkamer bij elkaar gekomen en de Heere gaf aan hen tongen van vuur. 6. Maar hun lippen werden koud als ijs. 7. Zo was het evangelie dan als kou en ijs. En de Heere maakte zijn woord sterk. 8. En tot de discipelen werden zieken gebracht, maar zij werden niet genezen, want het was de tijd des Heeren niet. En de zieken werden tot een eenzame plaats gebracht waar zij het woord des Heeren hoorden. 9. En na enige tijd ging er een wind uit van de discipel die sprak en de zieken werden vervuld door de Geest en zij gingen op hun benen staan. 10. En de Heere voegde die dag honderdtwintig zielen tot hen die behouden werden. 11. En de discipelen spraken : Er is geen behoudenis in een stem of een naam, en ook niet in een kracht. Er is alleen behoudenis in een hart dat de Heere zoekt. 12. En de gezichten der discipelen waren als die der engelen. 13. En er stond een man op genaamd de tweede Petrus, en hij deed grote wonderen voor het aangezicht des Heeren, en leeuwen des hemels verschenen naast hem in het wit. 14. En er kwam grote vrees over de schare, want hij liet ijs uit de hemel dalen, en de leeuwen des hemels verscheurden velen. 15. En hij had het lichaam als van een cobra.

13.

1. En men bracht vele zieken tot de tweede Petrus, en hij nam ze mee naar eenzame plaatsen, en leerde dat een kind van God veel moest lijden om in te gaan. 2. En zijn woorden hadden kracht, en brachten velen tot verlichting. 3. En in de dagen erna voegde de Heere duizenden tot de groep, en ze leerden over het lijden en het oordeel. 4. En de tweede Petrus riep : 'Ziet dan op het tweede kruis, waar gij leert hongeren voor de Heere.' En olie en honing vloeide er van zijn handen af, en hij bracht vreemde krachten tot hen die om hem heen stonden, en zij begonnen op een andere manier te bewegen. 5. En enkelen raakten in dronkenschap en werden bespot door voorbijgangers. Maar de tweede Petrus geraakte in toorn en een cobra des hemels kwam om hen te verslinden. 6. En de tweede Petrus riep : Ziet dan toe dat ge de dronkenschap des Heeren niet afwijst. En wijn des hemels kwam naar beneden om de discipelen te zalven. En de groep werd groter iedere dag. 7. Maar de autoriteiten beraamden al snel een plan tegen hen, en de tweede Petrus werd tot de hoge raad geleid. 8. Maar de dieren des hemels waren met de tweede Petrus en bliksemschichten kwamen van zijn klederen af om hen te verzengen. 9. En grote angst kwam over het volk, en ze vroegen of hij hun leider wilde zijn. Maar de tweede Petrus sprak : 'Er is geen leider dan het hart dat zich verborgen houdt om de duisternis te zoeken.' En hij trok zich terug tot het woud. En hij schreef brieven tot hen van de tweede gemeente, en de tweede gemeente werd groot en volwassen. 10. En in die dagen vloeide de tweede wijn, en de profeten kregen dubbel zicht opdat zij door alles heen

konden kijken. 11. En doorzichtige visioenen kwamen tot hen, en de Heere schonk grote wijsheid aan de gemeente. 12. En de Heere opende een bron van adem. En de Heere sprak : Van nu aan stroomt genezing vanuit de duisternis.

14.

1. En enkele zegels werden van het Woord afgehaald, en geheimenissen werden aan de gemeente geopenbaard, en de Heere voegde steeds meer toe aan hen. 2. En de tweede gemeente werd als de slangen des hemels, en grote gaven openbaarden zich in hun midden. 3. En de Heere sprak : Van nu aan stromen de gaven vanuit het verborgene. 4. En velen gingen in het woud wonen, en schreven mystieke boeken. En velen die onschuldig vastzaten werden vrijgezet. 5. En de Heere gaf het volk macht over de onderdrukkers van het lichaam, en de Heere begon het volk inzicht te geven over het lichaam des doods en het lichaam des levens. 6. En de Heere sprak : 'Zie, Ik schep een nieuw lichaam.' En de Heere zond zijn tweede engelen tot de aarde om grote scheppingswonderen in het lichaam te verrichten. 7. En zij droegen de gloed van het morgenrood, en zij begonnen te verschijnen op gezette tijden. 8. En de Heere schiep nieuwe seizoenen en nieuwe tijden, en de aarde kwam in het vijfde Utmir. 8. En de Heere voegde dagelijks toe aan hen die Hem volgden, en grote wijsheid en kennis kwam tot hen die de machten der duisternis bestudeerden. 9. De Heere gaf hen de oorlogstaktieken en stond niet meer toe dat zij bespot werden. 10. En er was een plaats genaamd het tweede Golgotha in Afrika, en de Heere maakte deze plaats groot. 11. En vanuit alle hoeken van de aarde werd deze plaats bezocht, maar de apostelen spraken : 'Het heil is niet te vinden in een plaats of een persoon, maar in het hart dat zich verborgen houdt.' 12. En de gemeente werd een volk van eenlingen, en zij die de krachten van het ijs niet konden aanvaarden vielen weg van de Heere. 13. En in die dagen hielden familiaire en sociale geesten velen tegen om behouden te worden.

15.

De arenden van het Woord

1. En ik zag een zwarte arend verschijnen in het midden van de tweede hemel, en een witte arend zat op een rots, en ik zag uitgestrekte zeeen in de verte. 2. En ik zag de Heere als een ruiter verschijnen, dragende een trompet. En zijn haren waren als witte vlammen. 3. En toen Hij op de trompet blies kwam er een beest uit de zeeen voort, en de Heere sprak : Vreest niet, want het is de tweede Matas, en Hij is het Beest des Heeren. 4. En de witte arend die als het Woord des Heeren was steeg op, om hen die niet wilden horen te slaan. 5. En ik zag een grote schare opkomen die de arend volgden, en zij maakten zich groot tegen de zwarte arend. Maar toen kwam er een traan uit de ogen van de witte arend om hen te verteren. 6. En de Heere sprak : Zo zal het een ieder vergaan die het tweede Woord niet aanvaardt. En de Heere was als een stichter van oorlog. En de Heere sprak : Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het Zwaard. 7. Heiligt u dan voor Mijn Aangezicht. En zo zou de komst van de tweede Christus zijn.

Het Tweede Pniel

8. Zalig hen die het eerste en tweede Woord hebben. Maar hen die het tweede Woord niet hebben, zullen het eerste ook niet hebben. 9. En de heiligen worstelden met de tweede engelen en met de Heere, en zij werden geslagen op een plaats die het tweede Pniel heette. 10. En zij werden gevoelig voor het tweede Woord. En de Heere zegende hen. Zalig zij die de wonden van het tweede Woord dragen. 11. Zalig hen die twijfelen, want zij zullen kracht tot toetsen hebben, en de Heere zal hen leiden tot de tweede zekerheid. 12. En in de tweede pijn ligt de hand des Heeren opgeborgen.

Het Grote Rome

13. En de tweede toets was zoet voor de ogen van de Heere, en Hij gaf genade aan hen die de geesten beproefden. En de Heere zond lichten en bliksemschichten tot de aarde, tot tekenen van hen die Hem volgden. 14. Maar ook de tweede antichrist kon lichten uit de hemelen laten neerdalen. En de tweede draak gaf hem grote kracht, en zalfde hem met vele gaven. En er werden boeken geopend, en zij die jong waren moesten veel lijden. 15. En de Heere sprak : 'Zalig hen die piekeren, want zij zullen voor hoogmoed bespaard blijven.' En de tweede valse profeet en de tweede hoer kwamen tot het aangezicht des Heeren. 16. En zij kwamen van het tweede Sodom en het tweede Babylon.En hen werd gegeven het volk voor enige tijd te beproeven. En zij brachten grote rijkdom tot hen die de modder der aarde nog nooit hadden gevoeld. 17. En zij brachten dwaalleer tot hen die in de hutten der aarde woonden. Maar de Heere spaarde velen van hen, omdat zij wezen waren, en hij leidde hen tot een rots die Hij de rust der anfitaten noemde. 18. En de Heere sprak daar tot hen door een engel, zeggende : 'Het is beter met de discipelen te lijden dan overvloed en lering te zoeken. 19. Want van kennis wordt het hoofd opgeblazen, en verliest het hart grip.' En de Heere plaatste een tweede boom der kennis in de hof waar ze terecht waren gekomen, en Hij verbood hen om van de vruchten te eten. 20. Elke dag op gezette tijden kwam er een engel om hen te onderwijzen. De vruchten nu van de tweede boom der kennis waren hoog, en er zat een arend des Heeren om de vruchten te bewaken. En de Heere gaf aan hen die in de hof waren een tweede hart. 21. En de Heere sprak tot de kinderen dat zij veel bespot moesten worden. En in de nacht kwamen er vogels die hen niet lieten slapen, en overdag waren er honden die op jacht gingen. Maar het dreef de kinderen naar elkaar toe, en de Heere zag dat het goed was. 22. En in de hof stonden ook bomen van het tweede Sodom en het tweede Babylon, en de Heere hakte hen weg omdat ze geen vrucht droegen. En toen moesten de kinderen een zee overzwemmen die het Grote Rome heette, en deze zee was tegelijkertijd een haai. 23. En de kinderen werden boos op de Heere, omdat ze verzwakt waren, en merkten dat de zee hen verslond. Maar een Wind des Heeren nam hen op, en zij kwamen terecht op een eiland genaamd het tweede Bethlehem. En zij die daar woonden hadden grote ogen.

16.

Het Nachtzicht

1. En de Heere sprak : 'Dit geheimenis is groot, en zalig hen die het verstaan.' En de tweede boom des levens was te vinden op het eiland, en een ieder die van haar vruchten at kreeg ook grote ogen. 2. En er waren daar profeten des Heeren met dubbel zicht, en ook met nachtzicht, en zij onderwezen hen met vele visioenen. 3. En hen werd verteld dat verderop op het eiland alles donker was, en dat zij zich daar als een blinde zouden voelen. 4. Maar de Heere zou hen leiden met nachtvisioenen en zou hen het nachtzicht geven aan het einde van de reis.

17.

Niet verslaafd worden aan de wijn

1. Vrouwen hebt uw mannen lief. Neem hen bij de hand, en leer hen begrijpen. Word dan niet verslaafd aan wijn. Ware wijn stroomt van binnenuit. Weet dan dat de Heere u het lijden geschonken heeft om dronken te worden. En daar door de wijn te drinken gij dronken raakt, zo zult gij het lijden moeten drinken om dronken te worden. Dit dan is het tweede lijden.

2. Door dronkenschap kunt ge uzelf in de ander verplaatsen. Het denken houd dit tegen. Daarom heeft de Heere u het lijden geschonken. Drinkt dan uw pijn, en gij zult zalig zijn. Want gij zult zo in aanraking komen met de pijn van een ander, en diens vreugde. Laat daarom de eenheid u tot dronkenschap wezen, en volg dan de weg van de eenling.

3. Weest dan niet verslaafd aan verdovende middelen en genotsmiddelen, want dezen heeft de

Heere uw God u al gegeven en stromen van binnenuit. Leert dan te drinken van de beker van de tweede Christus. Want God heeft ons geen aardse beker gegeven daar wij verjaagd worden van de ene hoek naar de andere. Maar God heeft u een Hemelse Beker gegeven.

4. Leert daarom drinken van Zijn Woord en het lijden. Gij kunt geen gezag aanvaarden indien gij niet drinkt van het kruis. En alle gezag is uit God. Maar velen hebben dit Woord verdraaid tot hun eigen ondergang. Gij moet buigen onder ieder gezag, opdat gij op de daarvoor bestemde tijd wortel schiet en opschiet om het gezag te breken. Ja, ook de Heere zult gij breken, en gij zult ingaan tot Zijn stromen van Levend Water en één zijn met Zijn Geest.

5. En daar sommigen het worstelen met God hebben vergeten heeft hun geloof schipbreuk geleden, maar de Heere zoekt hen die Hem overwinnen. Ook onder uw gezag heeft de Geest Gods geleden, maar Hij heeft het juk verbroken en u overwonnen.

6. Gij dan leeft op de aarde en in de hemelen. Weet dan, dat gij listig moet zijn als gij op de aarde zijt. Weest dan snel tot het lijden en langzaam tot het overwinnen, zodat niemand u tot een slaaf zal nemen. Leef dan zoveel mogelijk in het verborgene, opdat geen koning u ziet om u te kronen, en gij de kroon des hemels mist.

7. Geef niet om hen die aards loon ontvangen om u te onderdrukken. Zij hebben hun loon reeds, en de Heere zal het hen in de hemel niet geven. Weest dan niet al te toornig op het huis van dokters, want zij hebben de ketenen der slavernij verbroken, en hebben u de hemelse beker gegeven. Vreest dan niet voor hun ijs, want zij zijn u tot een duistere bescherming.

8. Bent gij dan vergeten dat de Heere tot u heeft gezegd : 'Gij zijt slaven.' Sommigen hebben Hem hierom bespot en geslagen. De Heere heeft Zijn engel Romarei gezonden, en de tweede Romarei, om het volk uit slavernij te leiden. Ja, Hij bracht u van balingschap tot ballingschap, maar de Heere leidde tot vrede. Rust nu, zij die ingegaan zijn tot de tweede sabbath. Zalig hen die van die beker hebben gedronken.

9. Gaat dan geen oude gevechten aan, maar groei op in de Heere, en vecht om tot de hemelpoort te gaan. Laat u niet teruggetrokken worden door oude vijanden, maar snijdt nieuwe hekken in. Zoek het gevecht niet op, en laat u niet leiden tot oude emoties. Doet dan de tweede mens aan, want het oude gevecht zal altijd doorgaan, totdat het opgelost wordt in de tweede hel.

10. Ja, doet dan aan de raadselen des Heeren, en weest listig.

11. Gij lijdt totdat gij het raadsel des Heeren ziet.

18.

Onrecht lijden

1. En de raadselen des Heeren zijn als een zee vol walvissen. En het grote geheimenis loopt tot het Grote Spanje, waar de zwarte haaien tot haar kusten naderen. Ziet dan toe dat gij geen deel hebt aan haar zonden, want de Heere Heere zal haar in één dag vernietigen.

2. En die dag zal zijn als de zon en de maan die tezamen komen. De Heere zal haar besmeuren, en de beker uit haar handen halen waarmee ze het bloed der heiligen en martelaren dronk. Ja, zij heeft handel gedreven met de kooplieden en slagers der aarde, maar zij zullen haar haten en haar vlees eten.

3. En dan zullen de walvissen de pilaren des hemels zijn en de stier des hemels zal haar volgelingen doorstieten. Vreest dan de Heere, en houdt uzelf rein van haar.

4. Keert dan niet terug tot oude gevechten, want de Heere zal uw vijanden veranderen in Zijn Handen. Hebt geen deel aan hun zonden, maar zoekt de raadselen des Heeren. Dan zal Hij Zijn engel Romarei en de tweede Romarei zenden om uw ketenen te verbreken.

5. Laat toch af van de mens, want wat is hij te achten ? Richt u dan op de dieren des hemels en gij zult de tweede mens aanschouwen.

6. Gij dan die nog vlees eet, vervloekt zijt gij. De ziel van het dier zal in uw lichamen tot leven komen en uw vlees eten. Weet gij dan niet dat hij die van de dood leeft, ook van de dood zal sterven ? Maar de Heere heeft u geenszins tot sterven bereidt, maar tot eeuwig leven.

7. Ziet dan toe dat zij die nog van vlees leven, ook elkander bijten en vereten. Zijt gij dan een stuk vlees, gebracht om gewogen, gemeten en verkocht te worden ? Doet dan ook een ander niet wat gij bij uzelf verafschuwd. De Heere zal voorzeker niet onschuldig houden hen die de Herder volgen om de schapen te eten.

8. Gij die nog van vlees leeft, gij zijt wolven tussen de schapen. Hinkt dan niet over de gedachte dat niemand u aanraakt. Gij hebt immers de wet verlamd. Doet dan weer recht op heilige bergen, en doet het kwaad uit uw midden, opdat de Heere zich over u ontferme.

9. Gij dan die kwaad spreekt achter de rug van uw broeder, ziet dan toe dat de Heere niet uw waarheid wegneme. Gij die de waarheid van een ander belastert, hoe kunt ge zelf in de waarheid staan.

10. Het loon over hen die onschuldigen aten, en dieren niet als hun medeerfgenamen beschouwden zal zwaar heten. De Heere zal hen niet onschuldig houden voor Zijn poorten.

11. Gij die het dier niet eert, hoe kunt gij de Heere eren, die immers dier is ? Gij die het dier niet tot vriend heeft, heeft ook de Heere niet, en is overgeleverd aan Zijn Wraak.

12. Stopt dan met uzelf te verontschuldigen en rechtvaardigen voor de wolven. Lijdt liever onrecht om de wil van de Heere, opdat gij geen handel met de vijand drijft en als één van hen wordt aangezien. Zij eten uw vlees toch wel. Weest zwijgzaam en laat uzelf kruisigen zoals zij dat met de Heere deden. Gaat het om uw kinderen ? Dan draagt gij dezelfde wonden als Metensia. Ook uw kinderen zal het lijden niet worden bespaard. Zalig hen die hun kinderen laten tuchtigen, en vervloekt zij hen die hen vasthouden in zonde.

13. Weest dan zwijgzaam voor de wolven, zoals de Heere dat was, opdat gij genade zult vinden voor de troon van God. Drinkt eerder van het lijden in onrecht, opdat gij niet het zwaard pakt zonder gedronken te hebben. Zij eten uw vlees toch wel. Ziet dan toe dat gij goed drinkt.

14. Want goede wijn is beter dan te spreken, en uw recht stroomt van binnenuit. Laat hen die u vervolgen u dan geen toegang geven tot hun vertrekken. Geeft uw hart niet aan hen weg. Neemt niets van hen aan. Maar enkelen zullen deze woorden verdraaien tot hun eigen verderf.

15. Leert dan in goede tijd om te gaan met het Woord des Heeren, en richt uzelf op de raadselen Gods. Weest dan als een goede attentaat voor het aangezicht des Heeren, opdat gij macht ontvange door zijn zwaard om zorg te gebieden. De Heere opent u de ogen en zij met u alle dagen van uw leven. Amen Metensia Eminius.

19.

Vertroosting en vermaning

1. Dit zijn de woorden van de tweede Petrus, door God gegeven. Aan mijn beminde broeders en zusters in de verdrukking. Laat hen die u vervolgen wegvagen door het kruis. Zij zijn niet belangrijk, en zijn de schimmen van het dodenrijk.

2. Zij die aardse goederen zoeken, vervloekt zijt gij, want aardse kettingen zullen hen binden, en zij zullen geen macht hebben te ontsnappen.

3. Zij die de dingen van de hemel zoeken zijn zalig, want zij zijn gebonden door eeuwige ketenen die hen naar de velden van rust en vrijheid leiden.

4. Vertrouwt uw verstand niet, want deze is door de leugenaar gebrandmerkt. Uw verstand is vervloekt en verduisterd door de zonde, en doorstoken door het zwaard der wereld. Gij hebt nog niet genoeg gedronken uit uw binnenste, want het verstand dat de Heere daar geeft is eeuwig. Doet dan aan het tweede verstand, en drinkt veel wijn des Heeren.

5. Laat u dan niet vast zetten in uw verstand, want dan komt u van redenering tot redenering en van misleiding tot misleiding om u dieper te binden. Komt tot de heilige bomen des Heeren en eet van haar vruchten. Maar zij die zondigen hebben geen toegang tot de hof des Heeren.

6. Vervuild uw geesten niet met de kennis der wereld, want zij is als de verboden vrucht.

20.

Het Woud des Heeren

1. De Tweede Paulus, apostel des Heeren en anfitaat, aan de heiligen van het Tweede Laodicea. De Heere zegent uwe harten. 2. De Heere kent dan uwe harten, en weet dat gij vol zijt van vuur en ijs. Ja, gij bent aangesteld als de mengers des Heeren in het Tweede Verbond en het heilige eeuwige evangelie. Weet dan, dat gij geliefden des Heeren zijt. 3. Maar enkelen onder u zijn lauw, en de Heere zal hen spoedig uitspuwen indien zij zich niet afkeren van hun boze wegen. 4. Gij weet dat ik vervolgd ben vanwege de wonden des heeren die ik draag, en dat gij ook reeds vertrouwd bent met deze wonden. 5. Draag hen dan diep in uw lichamen tot zuivering, want de Heere heeft u aangesteld Hem te dienen en Zijn geheimenissen te kennen. Hij zal u voeren tot het woud des Heeren, waar de zeven bliksemen des Heeren op u wachten. 6. Ja, de Heere zal u de tweede adelaarsvleugelen schenken, en gij zult uitzichten hebben. Gij dan zult aanschouwen de rijkdommen en wildernissen van de Heere die weelderig is, en Hem met het Gouden Zwaard zult gij kennen. 7. Ook hebt gij vernomen van Hem met het Bloedende Zwaard, en gij hebt uw bloed met Hem vermengd. 8. Ja, gij hebt deel aan de wijnen des Heeren en aan zijn zaad. Laat dan het kruid des Heeren uwen harten genezen, en zoekt de dingen die van binnen zijn. 9. Gij hebt enkelen onder u die in diepe zonden leven, maar de Heere heeft het reeds nog niet geopenbaard. 10. Wacht dan op het Woord des Heeren, en ziet wat Hij zal gaan doen. Groet hen die in verdrukking leven, en klem aan hen vast, opdat gij zalig zult zijn.

11. De Heere weet en ziet dan wat gij gedaan hebt voor de ouderen, en welk een hart gij hen toedraagt. En de Heere weet ook hoe gij de werken van een spottende jeugd haat. 12. Ja, de Heere heeft u voor Zijn aangezicht gesteld als zifters, en spoedig zal Hij u uitzenden om het kaf van het koren te scheiden. 13. Ja, ook hierin weet gij het lijden en het ijs te dragen, en struikelt gij niet tot in

de binnenste duisternissen. 14. Ja, de Heere ziet de volmaaktheden onder u en is daar zeer over verheugd. Keert dan niet terug tot het eerste Laodicea, want de Heere zal u dan reeds spoedig slaan.

21.

De Taal des Heeren

1. De Tweede Paulus tot hen die in de verdrukking leven, in het Tweede Laodicea : Houdt dan goede moed, want gij hebt de krans ontvangen. 2. Gij hebt woorden van liefde diep in uw hart, reikhalzend verlangende om geopenbaard te worden. 3. Verheugd u daarom, gij die door vele verdrukkingen wordt beproefd. De Heere heeft u een nieuw hart aangemeten, en zal weldra in u opspringen tot zaligheid. 4. Gij, die de helm des Heeren draagt, gij weet ook van Zijn doornenkroon. 5. Toen ik bij u was heb ik u vele stukken daarover voorgelezen. Lees de stukken die ik u heb nagelaten dagelijks. 6. De Heere ziet uw lijdenstijden en kent hun einden. De Heere heeft het slot reeds daarop aangemeten, op hun uiteinden. 7. Verheugt u dan in de boeken die gij in zulke nawoorden aangeboden krijgt. Ziet hen als geschenken des Heeren. 8. Gij dan die het donderen van Sarsia kent, haar regen is zoet. Weet dan dat de Liefde problemen uitpraat tot het einde, maar daar waar praten onmogelijk wordt zal zij zich omzetten in recht. De Heere dan heeft u aangeraakt in Zijn Liefde. 9. Met hen die liegen valt niet te praten. Verwijdert hen dan uit uw midden. Sommigen onder u zijn enige tijd door zulke lieden beproefd, om hun harten te testen. Zoekt hen die van Waarheid spreken en die een zacht hart hebben naar ouderen. 10. Scheidt u af van hen die roekeloos leven. Gij zult hierin een kleine hulp ontvangen, en gij zult zich hierover verheugen. Scheidt u ook af van hen die zich bezighouden met taal om over anderen te heersen. 11. De Heere heeft u de taal des Heeren gegeven, en dit is de taal der vrijheid. Laat daarom niemand u terugbrengen tot boeken van grammatica en spelling, die de Heere een gruwel zijn. Leert dan de taal des Heeren. Ziet, het oude is dan voorbij gegaan. 12. Het nieuwe is gekomen. Verhardt de harten van uw kinderen niet door hen te verzuren met eindeloze getallen en geslachtsregisters, want hier rust de vloek des Heeren op. 13. Verzadigt hun harten met de wetten des Heeren, en leer hen de liefde en het altaar, die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Zo zult gij zalig zijn.

22.

Voorschriften over het onderwijzen van kinderen

1. Leert uw kinderen dan de geestelijke strijd en het lijden. Want enkelen zijn aan dit gebod ongehoorzaam geweest, hun kinderen verkopende aan Belial en hen van Orion. 2. Leert hen dan van vuur en ijs, opdat het geen spotters worden. 3. Maar de Heere heeft met enkelen onder u reeds de hoop en moed verloren, en zij wachten op het vuur van Gehenna, hen brengende tot eeuwige rust. 4. Ja, want sommigen kunnen de eis van het leven niet aan, en de Heere zal hen kleine genade schenken. 5. Zo is er dan recht voor allen. Een ieder zal een bloem van recht ontvangen als loon voor de verrichte werken. 6. Gij zult uw kinderen dan niet bang maken met een altijddurende hel, maar gij zult hen leren over de dreigende vernietiging leidende tot eeuwige rust. 7. Niet een ieder wil het Koninkrijk der Hemelen binnengaan, want zij die daar zijn hebben dag noch nacht rust daar zij de Heere beminnen en liefhebben. 8. Enkele luien zullen daarom kiezen voor de eeuwige rust die Gehenna schenkt. Ja, ook enkelen onder u, oh Laodicea. 9. De Heere kent de hardheid van het leven, en de Heere kent alle harten. Nooit zal de Heere een mens voor eeuwig slaan, maar Hij zal die mens dragen tot een waardig graf waar altijddurende rust zal heersen. 10. Dit dan is een geheimenis des heeren, want velen zijn niets anders dan steigers. Als dan het huis gebouwd is, dan worden de steigers verbrandt, omdat ze niet meer tot nut zijn. 11. Toch zal het recht tijdelijk harder slaan dan geleerd werd, want de Heere eist terugbetaling, opdat alles eerlijk verdeeld is. 12. Enkelen onder u hebben dit vergeten, en hun geloof heeft schipbreuk hieronder geleden. 13. Zoekt dan de Heere, en weest getrouw tot Zijn gebod, opdat Hij trouw tone aan u. 14. Leert uw kinderen dan

vroeg voor het jonge en oude te zorgen, opdat zij niet door de spot worden weggegrepen en het zoete hun hart zal verslinden. 15. Ook hebt gij daar enkelen onder u die zich overgegeven hebben aan oeverloze lofprijzing en dankzeggingen die geen spoor geven. Laten zij dan weten dat zij hiermede Belial aanbidden en niet God. 16. Ik waarschuw u, oh oudsten van Laodicea, dat indien gij zulken niet tuchtigt, gij in hetzelfde oordeel komt als hen die deze dingen bedrijven, waarvan de heere gezegd heeft dat Sodom niet zo zwaar gestrafd zal worden als de farizeeers. 17. Doet dan de farizeeers uit uw midden weg, hen die verslaafd zijn aan vrome klanken en hun kinderen laten verhongeren. Zij zijn niet beter dan de honden, want zij hebben de Tweede Christus gekruisigd. 18. Slaat dan die heupwiegers, oh profeten van Laodicea, slaat dan hen die de cobra aan de poorten tegenhouden, opdat Ik niet u tezamen met hen zal slaan. 19. Gij volgelingen van de tweede Eli, luistert, want gij hebt uw zonen van het zoete der tempelen laten eten, en de tucht veracht. Heft dan omhoog de tucht des Heeren, anders zult gij wederom achterover vallen om uw nek te breken. 20. Leert dan het goede te mengen, en print het Woord des Heeren in uw harten, opdat gij niet ten val gebracht wordt. 21. Slaat dan de volgelingen van Hofni en Pinechas, oh gij apostelen van Laodicea, en verbrandt dan hun boeken, opdat gijzelf niet verbrand zult worden. 22. Maar ik vrees dat ik me voor enkelen onder u tevergeefs heb ingespannen. Het oordeel des Heeren zal zwaar heten op die gemeentes die de tucht niet leren. 23. De Heere zal uw kinderen roven uit uw schoten, en de Heere zal u overleveren aan het zoete der bijen, en het zal uw buiken verderven. Ja, want in uw buik zal een slang opstaan, komende om de heidenen te oordelen. 24. En dan zult gij daar staan, al gij heupwiegers, met roet en roest, omdat gij het Woord des Heeren hebt tegengehouden. 25. Oh, gij die de stilte hebt veracht, wordt dan wijs opdat de Heere u niet zal slaan. 26. Want zwaar en hard slaat de Heere hen die de stilte verachten. Zij willen de stem des heeren doven, door zelf luid te brullen. Zij willen de bewegingen des heeren beletten, door zelf de heupen te wiegen. 27. Ja, een gruwel is dit in de ogen des Heeren. En vervloekt is een ieder die zulken een schuilplaats bieden. Levert dan uit hen die u verborgen houdt, anders zal de Heere u uitleveren. 28. Wie denkt gij dat u bent door te denken iets voor de Heere verborgen te houden ? 29. Vervloekt is dan een ieder die denkt zijn zonde schuil te houden achter dure kleding en materieel gesleep. 30. Zij dan zijn volgelingen van Mammon. Gedenkt dan de eenvoud, opdat gij weelderig zult zijn in de Heere die Geest is.

23.

Over kleding

1. Ja, gij bent dan het verscheuren der klederen vergeten. Weet gij dan niet dat dit u zal leiden tot zuiverheid ? Gij bent dan nu verpakt door de geesten van de tijd, en gij hebt de weelderigheid der natuur vergeten. 2. Gij hebt uzelf overgeleverd aan strakke pakken en stropdassen door de duivel vervaardigd. 3. Ja, enkelen onder u leven in slavernij van een werelds regiem, en zij hebben die kleding als merktekenen. De Heere zal u op zijn tijd bevrijden. Zij zijn dan de spionnen des Heeren, en leven onder een profetisch verbond. 4. Maar vervloekt is een ieder die zijn lusten botviert op zulke uitheemse kleding, want deze heeft de satan vervaardigd om macht uit te spannen. 5. Gij dan zijt webben des Heeren, en gij dan zult kleding des Geestes dragen. 6. Veracht het scheuren van klederen niet, daar het gewas voor deze artikelen door roofbouw werd gebruikt. 7. Kunt gij dan niet gebruiken wat de Heere u geeft ? Laat dan uw materialen waarmee gij werkt zuiver zijn. Laat geen levende wezens sterven voor uw tweede huid, want zij zijn uw adem. 8. Keert dan terug tot de natuur, oh heiligen, want uw huizen zijn constructies van Belial en zijn zonen. 9. Maar als gij daar leeft als gevangene des Heeren, zalig zijt gij. Leeft daar eenvoudig en verscheurt uw klederen, opdat gij niet onder het oordeel van roofbouw komt. Eet ook geen vlees. 10. Tot hen die als gevangenen vlees eten, zeg ik : De Heere zal uw lichamen genezen en u vrijzetten op zijn tijd, evenals de dieren. 11. Weest dan niet schuldig aan roofbouw op de natuur, want dan zult gij verlangen naar eenvoud, maar het zal van u wegvluchten. 12. Dan zult gij verlangen naar de weelderigheid des geestes, maar het zal van u vlieden. 13. Dan zullen uw klederen als ketenen worden, en gij zult niet bij machte

zijn het juk te scheuren. 14. Overigens valle niemand mij lastig, want ik draag de littekenen van de Tweede Christus en Zijn Woord in mijn lichaam. 15. Hij kome spoedig om de heidenen te slaan. Amen Metensia Eminius.

24.

Aanwijzingen en voorschriften

1. Weet dan dat aan het einde der tijden de grenzen zullen vervagen, en het Woud des heeren zal zich openbaren. Leert dan van Zijn Liefde. 2. Want Hij heeft hen van Spricht altijd onder zijn hoede gehad. 3. Gij dan zult de heilige plaatsen kennen, en zij zullen u zijn tot een toevlucht. 4. Prijst dan de Heere wanneer Zijn schuilplaatsen geopenbaard zullen worden, want ze zullen dikke bescherming bieden tegen de stormen van het tweede. 5. Weest dan doof tot de zonde en tot hen die spotten, opdat de Heere u zal geven van het dikke van Zijn binnenste. 6. Maar allen die Spricht haten zullen niet eten van de dikke honing. 7. Zij zullen overgeleverd zijn aan de toorn van de bijen des hemels, en hun vlees zal tot driemaal toe gegeten worden. Aldus spreekt het geheimenis des heeren. En Hij zal erop toezien dat deze woorden verzegeld blijven tot aan het einde der tijden. 8. Zalig zijn zij die de tijden van de witte leeuw hebben bereikt en Spricht liefhebben. 9. Ja, zij kennen de lusten des Heeren. Tot Spricht bent gij genaderd, en Spricht zal de mate van behoudenis meten. 10. Ja, want Hij is de kleermaker des Heeren, en Hij heeft u overgeleverd aan geestelijke strijd. 11. Ken dan Zijn wapenrusting en leer het goede te behouden. 12. Zalig hen die het goede bewaken en hen die Spricht beminnen. 13. Kent gij dan de schatten van Spricht ? Uit Zijn Schatkamers komen de bliksemen des Heeren voort. 14. Legt dan uw klederen op het altaar Gods, opdat het u niet ten verderve leide. 15. Gij dan die verdovende middelen gebruikt : Leg hen dan op het altaar Gods, en laat u door Hem verdoven. 16. Leer dan de zielen der planten kennen, want zij zijn des Heeren. Leert dan ook de gewassen te onderscheiden. Leert de natuur u zelf dan niet wat gij kunt eten en wat niet ? 17. Weest dan verlicht in uw verstand en harten en laat de Geest des Heeren u leiden. 18. Gij bent dan gemachtigd groenten en vruchten te eten, en de vruchten der aarde. Gij dan zult inzicht hebben wat gij kunt gebruiken en wat niet. Want de Heere heeft zijn engelen aangesteld om u daarin te leiden. 19. Gij dan zult sprokkelen, en nemen wat de Heere u geeft. Gij zult dan niet dat wat leeft doden. 20. Laat dan niemand uwer deze woorden verdraaien. Laat de Geest u verlichten. Laten er dan wijze lieden onder u opstaan om deze woorden te openbaren. 21. Ja, ook aan u heeft de Heere profeten gegeven. Zoekt hen dan op, wetende dat zij soms in duisternis en verafgelegen leven. 22. Ja, laat het oude wijze dat dan spreekt spreken, opdat uw oren zalig zijn. Zo zult gij de schuilplaats des Heeren bouwen. 23. Laat dan ook wijze jongelingen spreken, en geeft acht op hun woorden. Want zij zijn de geopenbaarde bronnen des Heeren. 24. Gaat dan met hen om als brozer vaatwerk, en neemt hen in bescherming. 25. Biedt hen woning aan en voedsel, opdat gij uzelf zult zaligen. 26. Doet dit alles dan om de Heere. Veracht de ouden van dagen niet, want zij kunnen spreekbuizen des heeren zijn. Veracht de zieken niet, want zij hebben de sleutelen van de dieren des hemels en hun velden. 27. Veracht de slaven en de profeten niet, maar bevrijdt hen veeleer. Hen die het juk des heeren dragen zijn zalig, en zij zijn zalig u te ontmoeten. 28. Weest dan als een getrouw dienaar Gods, en veracht het tweede niet. Ziet, de leeuwen Gods zijn reeds buiten, wachtende om u te verslinden. 29. Maar u die de Heere kent, gij zult niet verslonden worden, alleen in liefde. 30. Weest dan niet als de dieven, want zij gunnen elkaar geen rust. Legt u toe op Gods economie, en word een zuivere anfitaat des heeren. Velen hebben zijn geboden hierin onderhouden en zijn hierdoor zalig geworden. 31. Ja, de heere heeft Zijn Zalige Geest reeds bereid voor hen die Hem hierin volgen. 32. wacht dan op de Heere, en loopt niet voor Hem uit, want Zijn vuur mocht u verteren. 33. Gij dan zijt genaderd tot de haaien van Spricht. Siddert dan voor hem die spreekt. want gij weet nog niet waarop zijn woorden uitlopen. 34. Maakt dan in uw harten geen kabaal, maar weest stil en zuiver voor de Heere, om de vlinderen van Zijn Woord op te vangen. Reeds licht ontbrandt Zijn Woord, weest dan klaar. 35. Zijn Ontstekingen zullen zijn als vulkanen, en de Heere spreekt om Zijn geliefden te binden in Zijn Geest. Ja, zij zullen zuiver rijden over gloeiende kolen, en de binnenste

kamers der hemelen vinden. 36. Vervloekt is dan ieder huis dat geen altaar kent, en vervloekt is een ieder huis dat een onzuiver altaar kent. Zuivert uw harten dan voor de Heere. 37. Gegroet bent u. Laat Baarlen en Tanzan uw huis niet bestieren. Kom snel, Tweede Heere Jezus, kom snel, om Uw Tweede Maranatha te bouwen als een nauwsluitend zegel op het eerste. 38. En wanneer het tweede gekomen is, is het eerste niet ver van verwijdering. 39. Laat dan uw harten vrijzetten, gij die nog onder het oude verbond leeft en daaronder verdrukking lijdt. Is God dan niet gekomen om de tweede farao te slaan ? Komt dan tot het tweede beloofde land, het tweede kanaan Gods, gij die overwonnen hebt, waar Hij zal zitten op een witte troon om de heidenen te hoeden. 40. Ja, vanuit alle windrichtingen zullen zij komen, en zij zullen de Heere dienen. 41. Verheugt u dan in de dag der bevrijding, die opgetekend is om uw zielen te zaligen. 42. Zij die van het Tweede halleluja zijn en van Spricht groeten u, vooral hen in de grote verdrukking. Amen Metensia Eminius. 43. Een groet aan de zeven gemeenten in de grote verdrukking, eigenhandig, van de Tweede paulus, dienstknecht van God en anfitaat. 44. Ook ik ben een gevangene des heeren, wachtende tot de eenwording der allerheiligste zielen. 45. Schenk elkaar genade, zoals God ook doet. 46. Weest niet al te hard voor elkaar, want de heere haat de hardheid zonder de zachtheid. 47. Zijn Zachtheid doet altijd de Toorn verminderen. Groet elkaar in de tweede verdrukking, ziende op elkaars gebondenheid en zwakheden. 48. Legt dan geen zware lasten op elkaar, want de Heere is niet in dezen. Legt dan ook geen eed af, want de Heere is de Ziel der vrijheid. 49. Laat u dan geenszins binden, en leg u toe op de traagheid die des Heeren is. Gij dan kent andere koorden. Hij die binden zal is de heere. 50. De Heere heeft de engel van de windstreken tot u gezonden. Laat hen die van de genade afglijden niet meer binnen, opdat zij de gemeente niet zullen bezoedelen. De Heere haat hen die wispelturig zijn en twee heren dienen. 51. Laat hen dan niet meer binnen opdat zij u zouden verraden. Want reeds zijn velen tot u gezonden met gedraaide plannen. 52. Ik heb u reeds gewaarschuwd en gij zijt aan deze woorden overgeleverd als aan de Heere. De Heere doet met u wat goed is. Zijn Zegen is met u. Amen Metensia Eminius. 53. Ik zal dan ook niet ophouden om voor Zijn aangezicht voor u te worstelen en te bidden. Ziet dan mijn liefde voor u. 54. Laat geen enkele apostel een ander evangelie verkondigen dan dit, want dezen zijn vervloekt. Al zou het een engel zijn die u van de nuchtere leer zou afleiden, neemt hem niet aan. Want hij die dan spreekt zij vervloekt, en gij kome onder de vloek wanneer gij hem zou volgen. 55. Was dan het stof van uw voeten af wanneer degene bij wie u verblijft of die met u praat niet naar deze woorden wil luisteren, en houd hem voor een leugenaar, en vertrek. 56. Zij die onder een juk des heeren leven : De heere zal u vrijzetten onder zijn tijd. Uw ketenen zullen u tot zaligheid leiden. 57. Ja, de Heere heeft oog voor de zwakheid van uw harten. Dit is Hem tot sterkte. Gij hebt dan enkele draden van Spricht in uw ziel. Zalig hen die lust hebben tot de ketenen des heeren. Want Zijn zwakheden zijn sterker dan dat wat komen gaat. 58. En het dwaze in Hem is wijzer dan de wijsheid der tijden en het oude en hun dagen. 59. Ziet dan toe dat gij Hem die spreekt niet afwijst, want zijn dagen gekomen als in gedruis, waarin de machten der hemelen zullen wankelen en vallen. Ja, nieuwe hemelen schept Hij, en vervloekt zij die vasthouden aan het oude. Legt dan het oude op het altaar, en draagt haar daar naartoe, opdat gij uw zielen zult zaligen. 60. De heere heeft het oude lief en zal haar ziften als goud. 61. Zalig hen dan die het oude goud dragen tot de tempelen van het Tweede, want zij zullen de Heere kennen. 62. Acht dan Zijn verborgenheden als goud, en verlangt dan vurig te mogen binnentreden. 63. De Heere haat dan hen die stelen. Weest als een kind in Zijn voorhoven, en gij zult worden opgenomen tot zijn altaren. 64. Gij zult de blijdschappen van God kennen, al die tot Hem naderen. 65. Veracht het Tweede dan niet, opdat gij het voor u klaar staande Woord niet zal missen. 66. Sprak Hij dan niet om uw zielen te zaligen ? 67. Laat dan de man die hierop niet acht geve vervloekt zijn tot in eeuwigheden en tot de komende aeon. 68. Laat de muis van uw hand u dan leiden tot de knoppen der tempelen, om uw harten daarmede te reinigen. 69. God laat niet met zich spotten, en zal zeker niet onschuldig houden hen die kleine kinderen tegenhouden op Zijn bergen. 70. De Heere kwam voor deze kleinen, en niemand zal hen kunnen roven uit de Hand en de Wijsheid des heeren. 71. Zij zullen de paarlen en de poorten zijn van de nieuwe stad. En enkelen onder hen zullen voor een bepaalde tijd struikelen, om onder hen zuivering aan te brengen. 72. Niet alle kleine kinderen zijn des Heeren, want ook de listen des satans hebben vruchten in uw schoot

geplant. Dit dan is verder een geheimenis des Heeren, wachtende met reikhalzend verlangen om geopenbaard te worden. 73. En die dag zal zalig heten. Tot hen die aan paniekaanvallen lijden : Gij zijt zalig in de Heere, en de Heere zal u kleine vertroosting en verlichting zenden. Gij zijt genaderd tot het hart Gods, die als een vulkaan is. 74. Want in de vulkanen des Heeren zult gij gebonden worden in Zijn Geest, en zijn ontstekingen zijn heilig, leidende tot de distels des hemels. 75. Gij die siddert, gij bent niet minder, maar gij hebt de zaligheden Gods aanschouwt. Wie zou niet sidderen. Het is u tot eeuwige verrukking Gods. 76. Vervloekt hen die niet sidderen, want zij zijn levende al dood. Geeft dan geen acht op hen, want zij zijn slechts schimmen van achter het Gehenna, en zij worden door de vierde dood gehoed.

25.

Zaligsprekingen en voorschriften

1. Zalig hen die slapen in de Heere, en zalig hen die ontwaken in de Heere. Zalig hen die vele visioenen zien omwille van de Heere. 2. Zalig de lammen, want zij zullen lopen in de hemelen Gods 3. Zalig de zachten van hart, want zij zullen de spotters verbrijzelen. 4. Zalig de bescheiden van hart en de schichtigen, want zij zullen dieren des hemels zijn. 5. Zalig de armen van geest, want zij zullen de Heere zien. 6. Zalig hen zonder een ziel, want zij hebben de engelen Gods als hun vaderen. 7. Zalig hen met koude handen, want zij hebben harten van vuur. 8. Zalig de wijzen in de Heere, want zij leven in de beenderen Gods. 9. Zalig hen die arm zijn en hongeren, want zij zullen de weelderigheden in de hemelen Gods hoeden. 10. Zalig hen die dorst hebben naar gerechtigheid, want zij zullen rechters heten. 11. Zalig zij die het kwade haten, want zij zullen met de Heere wandelen. 12. Zalig hen met koude voeten, want zij hebben buiken als leeuwen, en zij kennen de verrukkingen des Heeren. 13. Zalig de warmen van hart, want zij hebben genoeg koren voor de winter. Ja, zij kunnen zeven jaren vooruit, en zij kunnen het paleis des Heeren bouwen. 14. Zalig hen die nee kunnen zeggen, want zij zullen staan op de rots, en de zee zal hen niet overspoelen. 15. De Heere bouwt hemel en aard, de Heere bouwt Zijn lichten. Hij doet Zijn genade en vrede over u komen als het aandoen van een lantaarn in duistere streken. Hij zal u hoeden en leiden stap voor stap, en Hij zal u die Hem kent leiden tot Zijn Woud. 16. Laat de bomen des vredes tot u spreken, en laten zij uw hoofd behoeden als een helm. En gij dan die de nacht niet kent : De Heere zal een waker zetten voor uw mond. 17. Bijt dan elkaar niet uit, maar beurt elkander op met woorden van zijn altaar. 18. Leest dan goede boeken en gidsen, maar veracht de slaap en de rust niet, want de Heere geeft het zijn beminden daar. 19. Streeft dan naar visioenen en woorden des Heeren, maar vergeet niet dat de slaap en de rust daarvoor de akker is. Laten zij dan wijdverspreid zijn, en onderdrukt elkaar dan niet, opdat uw velden niet ingekort worden. Zo spreekt dan aldus de Heere. 20. Gunt elkander dan slaap, en onderdrukt elkander niet met woorden, opdat de Heere niet Zijn stem van u wegneme en u overgeleverd zijt aan de stemmen der wolven. 21. Gij merkt hun verscheuringen pas veel later op de dag. Daarom : Laat de slaap u dan hoeden, en zij die slaaf zijn van de nacht : De Heere zal u waardig vrijzetten op de door Hem daartoe bestemde dag. 22. Onderdrukt de zusters dan niet, want voor de Heere telt het geslacht niet. 23. De Heere bepaalt dan wat zwakheid en sterkte is. 24. Gij dan die veel dromen en nachtvisioenen hebt : Gij zijt werkers des Heeren. 25. De nachtspin heeft dan enkelen onder u verlamd, maar de sappen van zijn steek zijn grote geheimenissen des Heeren, en gij zult opstaan ten laatste dagen. Ziet dan, gij zijt bemint door de heilige engelen van het Tweede van God. 26. Zo zult gij dan de Heere kennen in Zijn lijden en sterven, en gij zult de nachtspin eren. 27. De Heere zal u een nieuw verstand geven en het oude wegnemen. Eert dan Zijn verdovingen als zijnde de zijden van Zijn Hand, die u slaat, leidt, hoedt en breekt. 28. Ja, Hij richt u op, en laat u weer vallen, want gij moet wortelschieten. Oh, gij die de aarde niet kent, hoe kunt gij de hemel kennen die immers van aarde is ? Gij dan die op zulk een aarde loopt zijt heilig, wiens voeten in de grond gegroeid zijn. 29. Gij dan zult zijn als de bomen des velds. Richt u dan op al uw takken en veracht uw wortelen niet, opdat de Heere u niet wegneme. 30. Zij dan die werken zonder wortelen : Gij kent de tweede mens nog niet, die in God geschapen is.

Want hij wortelt zich bij alles wat hij doet, en zijn werken zijn eeuwig. 31. Geef dan acht op Zijn Woorden als kostbare heiligheden, als gouden gerei in zijn tempelen. 32. Leert dan te zien op de vlinder, opdat hij u zal meenemen tot een nieuw leven. Al het oude zal immers voorbijgaan. 33. U dan die vasthoudt aan de tegenwoordige hemelen en woorden. Ziet dan toe terwijl zij zullen verbranden, want de toekomende tijden zijn als een brandende oven, en er zal een Dag des heeren zijn. 34. Een dag tegen al wat groot is. Amen Metensia Eminius. 35. En als engelen al niet durven te spreken van het nieuwe verbond, hoeveel te meer zult u moeten waken over de lippen van uw mond. Maar gij zult de geest des heeren ontvangen, en gij zult spreken zoals de profeten spraken. 36. Er is dan niemand die het Woord des Heeren zal kunnen tegenhouden, en het Woord des Heeren zal glijden tot duistere plaatsen. Opent dan uw vertrekken, opdat de wind des Heeren het kan zuiveren. 37. En deze wind is brandende, gaande van vuur tot vuur. En zo zal de Heere u zaligen, en u gunst verlenen, om te gaan van ijs tot ijs. En gij zult de Heere kennen.

26.

De Meetlat des Heeren

1. Gij dan bent gemeten om dienst te doen in het huis des heeren. En enkelen onder u zullen dan de gaven van het meten en het wegen ontvangen, maar zij moeten zuiver van hart zijn. 2. Streeft dan naar de anfitaatse gaven, opdat gij het huis des Heeren kunt bouwen. 3. De Heere is welgevallig hen die Zijn huis in rust en stilte bouwen, en hen die zuiver meten. 4. De heere zal hen, die onzuiver meten, zij zijn vervloekt en zullen buiten lijden met de honden. Zij zullen hun wonden likken en de ingang des heeren niet meer kunnen vinden. Ja, het oordeel over hen is welaangemeten, en gij zult over hen niet klagen. 5. De heere zal een post en wachter zetten aan zijn poorten, en zij zullen het geheimenis van Izu kennen, het zaad van Eminius. 6. Alleen zij die heilig zijn mogen tot de Heere komen. De rest is reeds vervloekt. 7. Bouwt dan zijn huis in beven en sidderen, opdat zijn geest het werk zal zegenen en gij het niet ziet verteren als gij terugkomt van uw reis. 8. Want de dag des Heeren zal komen als gedruis, om alle werken te testen. 9. Zalig hen die bouwen in Spricht, want zij zullen het dikke des Heeren aanschouwen en de snaren des heeren bespelen. 10. En dan zal Spricht tot de poorten der tempelen komen, en al die tempelen uitroeien die niet bezegeld zijn met het Tweede Bloed des heeren aan hun deurposten. 11. En dan zal Spricht worden tot de Heilige Ingang en Uitgang des heeren. 12. En ziet nu dit geheimenis is groot, en reikt tot aan de zuilen van de Emelis Shatau. 13. Gij dan zult zuivere bouwkunde verrichten voor het aangezicht des heeren, en gij zult de zegen van Zijn poorten dragen. 14. Gij die nog jong zijt : Gij zult veel moeten lijden voor de tempelbouw des Heeren. Laat uzelf dan slaan voor zijn altaren, opdat Zijn Tweede Kruis u niet zal verbrijzelen in Zijn Toorn. 15. Omhels dan het kruis, en bemint haar, opdat zij u zal liefhebben en haar haat u niet verleide. Komt echter met ijs voor haar altaren opdat zij u niet in haar bitterheid verslinde. 16. Want de heere heeft welgevallen in hen die ijs brengen tot Zijn Wonden, en zij zullen eten van het zoete des Heeren. 17. Ziet dan, want de Heere Heere is als een wild beest.

27.

Over de paus

1. Zij dan die nog vasthouden aan pauselijke leugens : De Heere heeft niks tegen pausen, maar de Heere zal uitroeien de valse leer van de canon en andere dwaalleer. 2. Gij die dan nog vasthoudt aan onheilige concilies : Laat u tuchtigen, opdat de heere u niet vermenge met het werk van de hoer. 3. Gij dan zult u hechten aan de martelaren en bovenal hen die verbrand werden om hun geloof en hun liefde voor de wildernis. 4. Want des Heeren lof is wildernis. Leert dan de orde des Heeren kennen die niet de orde der wereld is. Laat dan los de werken des satans en zijn agenten. 5. Want de Heere heeft aangesteld de regeringen en hun tijden, om uw harten te testen. En ziet : vele harten zijn boos, en dit is een groot geheimenis. 6. Gij dan bent verdwaald in een put der harten, en gij bent daarin

verdwaasd geraakt. Maar gij zult de Heere kennen door uw lijden, en de Heere zal u vinden. 7. Ja, Hij zal u het hart van een apostel schenken en u doen leren begrijpen, dat alles al vaststond voor de grondlegging van hemel en aarde, en dat dezen zijn de eis van leven en wet. 8. Ja, de eis der wet heeft vele harten doen verbleken, en de Heere heeft dit gezien. 9. Niet al te zwaar zal Hij zijn kinderen straffen, met het oog op de eis van leven en dood. 10. Niemand kan aan deze eis ontkomen, en laat daarom ook niemand denken dat hij eenling is. Gij hebt vele broeders en zusters op verborgen plaatsen. 11. Laat het lijden u daarom niet doen bevreemden, en laat u niet denken dat uw situatie uniek is, want zelfs uw gedachten zijn des heeren, en de eenheid en de afmetingen der lijnen en hemelen zijn groot. Veelvuldig zijn zijn weerspiegelingen, en de weerspiegelingen van uw geest, ja, zelfs van uw lichaam. 12. Gij zijt genaderd tot het dikke van God, waarin gij de paden en de koorden ziet. 13. Zalig hen die door Spricht zijn binnengekomen, want een andere poort is er niet. 14. Laat de eis der wet u dan zaligen, niet denkende dat iets vreemds u is overkomen, want alle dingen liggen bloot en geopenbaard voor de troon van God, voor Hem kennende alle dingen. 15. En Hij is vertrouwd met iedere stem en beweging, ja, met iedere schijnbeweging. Hij kent ze allen bij name, en zij sidderen voor Hem. 16. Laat dan de eis der wet u leiden tot het goede, als de eis van het altaar. Amen Eminius Matas. 17. Gezegend Hij die komt, en komen gaat. Maranatha, Tweede Christus, kom snel. Gij bent genaderd tot de Tweede Maranatha des heeren, en de eerste is niet verre van verwijdering. Zalig hen die het eerste tot het altaar brengen. 18. En enkelen onder u dachten dat het eerste vernietigd zou worden. Dit is echter ten dele waar. De Heere is gekomen om het eerste te vervullen en te veranderen tot een zuiver beeld Gods. 19. Laat dan hen die daartoe bevoegd zijn de duivelsverzen met zorg uitbannen en uitroeien, opdat de gemeente Gods gered zal worden. 20. Gelooft dan niet in de onfeilbaarheid van de paus. Alleen de Heere is onfeilbaar. 21. Geef ere aan hen die eer toebehoren. Geef dat wat de keizer toebehoort aan de keizer, en dat wat de paus toebehoort aan de paus. 22. Nogmaals : de Heere heeft niks tegen keizers en pausen, maar de Heere zal elke dwaalleer op de daarvoor bestemde tijd uitroeien. 23. Laat hen die van de paus zijn het Tweede Woord met blijdschap ontvangen, en zalig zij elke paus die de wegen des heeren bewandelt. 24. Ja, dichtbij het hart des heeren is die paus die Zijn Woord verkondigt, en die het kwaad haat. 25. Laat dan geen profeet, apostel, paus, keizer of anfitaat u misleiden. Toets dan alle dingen en behoudt het goede, en het goede en ware wat zij u gaven, om uw harten verder te heiligen. 26. Laat dan de paus zijn als een waardige opvolger van Petrus, als de rots van de gemeente. 27. Maar ziet toe dat gij dan niet afwijkt van de geboden des heeren, want de Heere is de vleugel die de harten slaat. 28. Laten dan allen die de paus volgen hun leidsman in het oog houden, die de tweede Christus is. 29. Want of gij nu katholiek of protestant zijt, gij hebt de Tweede Christus tot uw opperheer. En Hij zal uw zielen behoeden, en u leiden tot een grazig land. 30. Gij dan zult het dier heiligen, en u afscheiden van het zondige Spanje, opdat de Heere niet kome om uw hart te slaan. 31. Een Spanjaard die dan in de Heere is heeft niets te vrezen. 32. De Heere zal een nieuw Spanje geven. Zalig hen die dieren tot steun zijn, want zij zullen deel hebben aan het tweede Spanje. 33. De Heere dan zegent alle heilige vrouwen van Spanje en Portugal die de voetsporen van Maria Magdalena volgen, want ziet, Uw Christus is dier. 34. En hij die dan het dier niet eert, heeft ook de Christus niet, die immers dier is. 35. Welaan dan, al gij lieden die zich in het tweede Laodicea ophouden. Gegroet zijt gij, nogmaals, gij die van dieren houdt als van uw naaste. Want hoe kunt gij van uw naaste houden als gij niet van het dier houdt ? De mens immers is dier. 36. Laten zulken die het dier zo haten dat zij hun vlees tussen hun tanden vermorzelen dan niet klagen als hen die van dieren houden hen niet willen aanraken. 37. Zij volgen immers de voetsporen van de tweede Pazzia en de tweede Assisi. Zalig zijn zij. 38. Laat de paus dan het dier heiligen en zegenen. Daartoe is hij immers geroepen. En laat de paus zijn mes gebruiken om het dier te beschermen, en zo niet, dan zal de Heere op de daartoe bestemde tijd met Zijn mes komen. 39. Vreest dan het altaar des Heeren, en laat het dier met rust. Stel u eerder op als de ridder van het dier. dan zult gij zalig heten. 40. Is het dier dan niet gemaakt tot uw bescherming ? Gij kent nog niet de adem die in uw mond is. Blijft dan van de dingen af, en vernedert u in vreze en beven. 41. Tot hen die in het tweede Laodicea wonen zeg ik : Leert dan hen die spotten met het dier deze dingen af, door hen eenparig over te leveren aan de krochten en wonden van de tweede satan en zijn zaad. Leert de volkeren de betekenissen der

dieren, want zij zijn de tekenen des hemels om hen die de Heere aanhangen door de grote verdrukkingen van het tweede te lijden. 42. Weest dan gebrandmerkt met de dieren Gods, opdat gij kunt ademhalen op de dag des oordeels.

De Ogen des Heeren

43. Ja, want grote geheimenissen zijn de dieren Gods, en vervloekt is hij die hen ook maar met één vinger rake. Scheidt u dan af van hen die het vlees eten, opdat gij niet één worde met hen in het oordeel. 44. Zij varen naar een vuur dat eeuwig brandt tot vernietiging in de tweede hel. 45. Ja, met dit vuur heeft God het dier geschapen, en met dit vuur zal God het dier herscheppen. Ja, een groot geheimenis zijn zij, en gij dient daarop acht te geven als op tekenen des hemels om u door de laatsten der dagen te leiden. 46. Gij kunt niet Moloch dienen en de Heere. De Heere wake nu over mijn ziel, want ik ben ziek nu ik deze dingen heb geschreven. 47. Laat hen van het tweede Laodicea nu bij mij zijn in de geest, want de Heere is met mij, en openbaart Zichzelf aan mij dag aan dag. 48. Mijn hart roeme in de Heere en in het Woord van de Tweede Christus. Mijn hart roeme in Zijn altaar, en zijn ziekte wordt mij tot gezondheid gerekend, daar de draden van Spricht zichtbaar worden, om het eeuwig koninkrijk des heeren te weven. 49. Laat de dieren Gods weiden in kabbernal, en laat de tweede Santra de woorden weven, want zij zijn eeuwig en zij zijn sproeiers in het gebeente, tot genezing der zielen. 50. Hecht mijn ziel nu aan de Heere, opdat ik niet bezwijke. Ik dan zal bezwijken in de Heere, zoals ik elke dag sterf om uwentwille. 51. Ik verheug mij dan in het lijden dat ik om uwentwille aanvul aan het Koninkrijk Gods. 52. Zijn wij dan niet allen bouwers van het altaar door ons eigen bloed te geven ? 53. Daarom zij mijn hart niet bezwaard. Ik heb de goede strijd gestreden, en mijn ziel kijkt uit op de wouden van het tweede tot aan het woud des heeren. 54. Amen Metensia Matas, Maranatha, Tweede Christus kom. Tot het Tweede Maranatha zijn wij genaderd, en de openbaringen des Heeren zullen voortkomen als gedruis. 55. Wij ontvangen visioenen door het lijden en niet door drank. De wonden des Heeren zijn ogen geworden. Ik nu ben vol ogen, hebbende geen rust, daar ik dag en nacht zeg met mijn ziel : Heilig is de Heere, Heilig is Zijn Naam, laat het Tweede Koninkrijk komen, nu het eerste voorbij is gegaan. Grote Zegen heeft de Heere weggelegd voor hen die Zijn Tweede geboden bewaren. 56. En deze zaligheid is groter dan het eerste. Zou het toekomende van God dan geringer zijn dan dat wat alreeds geschied is ? De Heere bewaart dan het beste voor het laatst. 57. Zou dan het binnenste van God minder zalig zijn dan het buitenste ? Gij zijt dan genaderd tot het binnenste van God. Hij die Zich weldra opmaakt om te spreken. Ik zal de rest van Mijn dagen verblijven in het Huis des heeren, om het tweede te doorvorsen. 58. Ik dan zal boven komen, om de monsters van beneden te kunnen zien. Ik dan zal de Heere dienen. 59. En ik zal één tong zijn met hen die met mij spreken. Wij zijn dan allen van één doel en één macht. 60. Niets zal ons scheiden van de macht van God. Dit zijn dan de woorden van de Allerhoogste door Zijn apostel en anfitaat de tweede Paulus. Zalig zij die deze woorden bewaren, doorgeven en doen. Amen Metensia Kabbernal. Hij komt spoedig. Ziet Hij staat aan de deur en klopt. Komt dan binnen in het Tweede Maranatha des heeren, opdat Hij maaltijd met u houde en u het koren des hemels laat zien. 61. Dagelijks brood heeft Hij u gegeven, van het verborgen manna. Gij hebt overwonnen, gij die in Hem blijft.

28.

Slot

1. De Heere heeft mij het zwaard gegeven om het reine te scheiden van het onheilige, om te scheiden de vliezen van het hart. De engelen van het tweede Laodicea zijn met mij, om woorden te spreken tot deze dagen. 2. God laat zich niet verbidden door hen die onheilige dingen doen. Vergist uzelven niet. 3. God is geen hoer die zich aan voorbijgangers hecht. Hij bemint alleen eeuwige dingen. 4. Laat niemand daarin onzeker blijven. Gij die pausen zijt van het kwade. Laat de gemeente des Heeren los, want de Heere zal u slaan met vaagheden en blindheden. De Heere zal u

wazen voor de ogen geven, en gij zult uzelven verliezen. Wat winnen en verliezen is zal de Heere uitmaken, gij die de muis volgt. De Tweede Karazuur is reeds tot u neergedaald om uw vlees te eten, al gij onheiligen die denken de heere te misleiden. De Heere ziet alles, en gij die zondigt hebt geen rust, dag noch nacht. En indien gij rust hebt deze dingen bedrijvende, hoe dood zijt gij. Ik vrees dat gij al meegenomen zijt tot achter Gehenna, waar de vierde dood in de velden verblijft om haar kinderen te doen rusten in alle eeuwigheden. Zij bestaan niet meer, maar zijn slechts schimmen van een duister verleden, en weerspiegelingen uit hetgeen voorbij is gegaan. Totdat het Tweede Gehenna zijn intrede doet.

Het Eeuwig Evangelie

De Steen der Karsuiken

Joringel

De Nieuwe Handelingen Deel I-II

Joringel

1.

1. Nu is het Woord uitgekomen, de dood heeft het verstaan, veertien zwarte rozen, gaven mij vrij baan. Tot het water is het nu gekomen, de zwaan staat hier, het waait hier. Nu is alles dan uitgekomen, de heg over, tot de vrije wereld, geen hindernissen vandaag. Om morgen eeuwig te leven, hebben zij mij uitgekozen, de dood is hier gekomen. De zware stem, de heg over, tot een vrije wereld, geen hindernissen vandaag. Het moment van eeuwig leven, zij kozen mij, en maakten van mij een slaaf.

2. Steeds denk ik terug aan al die witte rozen die ik heb verkozen, mij leidende naar de witte dood. Alles is nu zwart, daar over de heg, want veertien zwarte rozen, hebben mij toen uitgekozen. Slaaf was ik, een slaaf ben ik nu nog steeds. Drijf de zinnen door, nachtelijks kom ik tot het grauwe koor, geen kracht om op te geven, geen kracht om door te gaan. Alles is in mij aan 't beven, alles is in mij vergaan. Chaos is hier binnengedreven, ik weet niet waar ik heen moet gaan. Drijf de zinnen door, verwacht van mij niets. 3. Al die zwarte rozen, tot het witte gekomen, om al mijn dagen grijs te maken, het koninklijke in mij ontwaken. Zeven vogelspinnen, zij zullen van mij winnen, want dit is hun terrein, ik ken hen niet, en ik ken hun verdriet niet. Altijd gedacht dat ik het meeste leed, maar zij zijn daarin koning over mij geworden, totdat het koninklijke in mij ontwaakt, om tot het volk te spreken. Mijn stem zullen zij verstaan. Als de lelie steekt, zijn wij er geweest, als de lelie steekt, zijn wij verloren gegaan, in een diepere dood, zijn wij tot een diepere Christus gegaan. 4. Hij leed ver in de verte, hij leed daar achter horizon, en onbereikte bergen, van geslacht tot geslacht zijn stemmen uitgedoofd, verscholen in een diepere dood, tot een dieper kruis gekomen, zij hebben hem geslagen met de staf van de vierde dood. Zijn tong dan uitgetrokken, zijn baard is dan vergaan, als van een jonge jongen, niemand kan hem verstaan.

2.

1. In het wespenvuur is goud veel te duur, en ogenzalf is daar een kroning, maar zij is voor wie lompen dragen, hun klederen veelvuldig gescheurd, en opnieuw genaaid door vogelspinnen, opnieuw gezaaid in rozenvelden, de betovering duurt voort, wat heb je nog te melden. 2. In het wespenvuur is alles zo duur, en ogenzalf is daar een kroning, koningen maken in lompen woning, zoekende de huizen van armoe, wat de hemel hen gaf, zij kwamen tot het arme graf, waar schoonste rozen bloeiden, hun herinneringen meenemende tot onder het zachte, tot rozenzeeen in het vuur. Vader, vader, wat zijn je rozen duur. Is er dan geen vlucht uit dit uur. Geen geld om te bewegen, de ochtend zal het geven. In 't wespenuur, is 't goud door 't haar gestreken, en alles is zo duur, wij komen tot de lompen die praten, over een rozenvuur, is er geen genade tot hen die onder 't zachte zijn gedaald, alles is hier zo duur, wij nemen alleen wat de hemel ons geeft, in 't rozenvuur, zoekende naar wat genade, de pijn heeft ons in 't graf gebracht, het voerde ons naar wespenkleed'ren zo oud en versleten. 3. In lompen gaan wij, tot de wespen van ons hart, alles word steeds duurder, wij nemen wat de hemel ons schenkt, de rijkdommen der grootste armoe, leidende ons tot het oer, waar wespen ons hart bewaren, in 't rozenvuur, in 't rozenvuur. Nu zal dan alles stil zijn, nu zal dan alles vertragen, nu zal dan alles stil zijn, nu zal dan alles stil zijn. In een rozenvuur klom zij, in een teder spel verloor zij dan haar angel, maar deze rijkdom werd steeds duurder, zij schreeuwde om armoe, maar kon haar niet verstaan. Zij vloog dan weg van haar.

4. Nu ben ik dan alleen, in dit rozenuur, diep in het rozenvuur, door wespen zelfs verlaten, door kou en armoe gehaat, zij willen niet met me praten, en tot de stilte zonk ik, was dit mijn enige vriend. Van oer tot oer klom ik, van stilte tot stilte, ik werd van alles verlaten om in leegheid weg te zinken. Niemand houd mij vast, niemand om mee te praten.

3.

1. Te vaak in mijn wonden gestoken, nu ben ik tot onder het zachte gedaald, tot diep onder het roze, in de dieptes van een arm bestaan, geen kracht om op te komen, geen wil om op te komen, ik ben al bijna onder het hete gedaald, tot een wespenkoning, hij maakte in mij woning, een kroon van armoe gaf hij mij, om rijken te beschamen. Kijk nu naar mij, en durf niet meer, ik ging door de grote scheur. Geen kracht meer om te ontwaken, geen wil meer om te ontwaken, tot diep onder het bruine gedaald, de hete spiegel had geen naald, maar pijn is daar in tederheid, waar Brannan heil schenkt aan de armen, tot het oer geleid, oh, ga nu niet afhaken, want dan zullen zij hun werk staken. Een wespenvest is wat ik kreeg, met wapens van het oer. Onder het koude ben ik gegaan, een wespenkoning raakte mij aan, je kunt me niet beschuldigen, je kunt me niet eens verstaan. De zachte hand, een grote pijn, als bliksem tot je komende.

2. Er groeien veren binnenin waar ik te vaak ben gestoken, veren binnenin waar ik de moed opgaf. Van binnenuit hebben ze me opgegeten, ben ik nu dan net als hen ? Ben ik één van hen, sinds zij dan in mij woning maakten, veren groeien tot elkaar, diep binnenin, terwijl zij ernaar staren. De naald is veer geworden. Telkens als zij steekt wordt zij dan zachter. Grote veer, toe maak dan in mij woning, een zachte hand, een grote pijn, als bliksem tot je komende, als de melk van 't reine. In een doodstrijd, tot onder het zachte gedaald, een nieuwe pijn bevrijdde mij, in zacht vuur te ontwaken, tussen rozenschuim en lelieschuim, waar een donk're nacht het op heeft gegeven, tot onder het donk're gezakt, waar donk're lichten grommen, hier hebben zij zo lang op gewacht, waar schilderijen branden, tot onder het hete gezakt, hervond ik mijn macht, om door mijn spiegel weg te dalen, een wespenkoning nam mij mee. Is dit het boek, waar ik in kan wonen ? Veilig na al die jaren, het kostte me alles, van veer tot veer ga ik.

3. Toen de neus nog een tepel was, een blauwe tepel, een blauwe mast, in de monden van engelen en arxelen, van geesten van vervlogen tijden. Boven de mond, boven de poort, een blauwe tepel, de Ravalon Madok, belangrijk in de spraak, om door wijsheid te spreken, door armoe gevonden. Het is de tepel van de Maser, naakt en arm als het vuur. Een kroon van Armoe heerst over Narzia, als de

Ravalon Madok, de blauwe tepel. Tot zeven vuren kwamen wij, om ons tot het oer te leiden. Van wildheid tot wildheid gingen wij, om de armoe te zoeken, de schatten van het verlee. Tot Narzia kwamen wij. Op de Ravalon Madok, vonden wij bevrijding, tot het binnenste gegaan, tot dat wat diep was opgeborgen, als een boodschap van verlee, het geheugen als onze klok. Kent gij dan de armoe niet meer ? Ziet dan, gij hebt geen geheugen. Ziet dan, gij hebt geen fundament, en als de stormen komen, dan vliegt gij ver weg. Bouwt dan uw huis in Maser, de Rots, en drinkt van de geheimenissen der blauwe tepel. Waar zuivere lucht heerst kunt gij leven. De blauwe mast brengt u van geschiedenis tot geschiedenis, om oude boeken te openen, en van de geheimenissen ten eeuwig leven te drinken. Trots als de karsuiken zult gij zijn, en gij zult de trots der armoe kennen.

4. En als de tepel van Metensia, de roze, dan zal opstijgen tot in de Ravalon Madok, dan zal het zijn als de blauwroze weg der wildernis, als de zuiverende armoe. Ja, want de Heere heeft zijn gezandten de armoe rijkelijk geschonken als een staf van zuivering. De dood is als de explosie, als de Matadok de radio, een dove plaats waar alles tot onder het zachte daalt, de pijn der tederheid raakt. Van wildernis tot wildernis, totdat de overvloed explodeert, gebiedende, niet luisterende, sterft zij voor 't gemak. Als de late dood je raakt, dan hoort iedereen je stem ineens. Toen het oor eens een radio was, als de Matadok, een tepel des doods, jij was de gebieder, waar stemmen je hadden uitgedoofd. Tot de dood zijn wij gegaan, achter glas stroomt nu, het eeuwige kruid. Zij is de tepel van de Herman, onder de buik leeft zij, als een deur tot de eeuwigheid, waar de radio steeds spreekt, waar de radio steeds breekt. Het Woord des Heeren, eeuwig kruid, doven kunnen het lezen. Van stilte tot stilte zullen wij alles vertragen, totdat alles is omgekeerd, een platform voor onze Heer. En zo is dan het heilige dove oor tot een tepel des Heeren, tot de Matadok, onder de buik, vanwaar de slangen des hemels komen. Ja, als een deur der eeuwigheid is zij, zij hoort alleen haar eigen stem, zij is dan dubbel gestorven, als een glazen kist is zij gebieder, om wilde deuren te openen, deuren naar de eeuwigheid. Drinkt dan van haar adem, en leeft in eeuwigheid. Zij hebben steeds het kleinste opgezocht, hebben steeds het donkerste opgezocht. Laten we nu van voren af beginnen.

5. Toen het stuitje nog een tepel was, was zij een televisie, in het hart van hen die de Heere beminden. Ziet, zij waren allen blind, Izu, niemand gaf jou wat je verdiende. Izu, niemand gaf jou wat je nodig had, Izu, je was het zaad van een ander geslacht, van lang vervlogen tijden, wie zou er nog om je schreien. Door Dezer gevonden, werden jouw wonden verbonden, tot diep in 't oer reikten zij. Door 't oude versletene konden wij weer zien. Door het verkleurde en verscheurde, konden wij de afstand weer voelen, konden wij voelen, weer voelen. En wat moeten wij met Matas en Marion ? Zij sluiten deze rij, tot een toverbrug, terug naar de feeenwereld.

4.

Speer van Zwijmelingen

1. Door de hoge bomen van het woud des Geestes, draagt de herder een gouden speer, om harten in zwijm te doen raken, om god'lijkheden te beminnen. Hij draagt de speer van zoete slaap, om elke pijn te doven. Besprenkelt harten tot Zijn eer, Zijn Liefde vervult de monden. 2. In dauw en teed're ontmoetingen, dwaalt de Geest van Liefde, als door het woud van de nacht, zoekt hij naar Zijn geliefden. Als een hert springt hij door 't hoge gras, tot het maanlicht de herfst alleen laat varen, tot de diepste kamers van de aard, en de brandende winter haar vruchten neemt. 3. Speer van God, van zwijmelingen, schietend uit de harp van 't lot, zoekend naar de vruchten van het spel van vogels, om te doorboren de harten die het goud laten stromen. Speer van God van liefdeswijn, maakt de harten dronken voor 't uur der tederheid, in 't zachte mos te slapen, voor de poorten van Marion's huis. 4. Marion zendt Emily, zendt broden met getuigen, hen die getuigen van een liefde zo diep en waar. Marion zendt Emily, tot de Liefde der huizen, tot duistere grotten waar zij die slapen, nog steeds wakker zijn in hun wonden, en leidt hen met gouden Koorden, tot de eeuwigheden van Metensia. 5.

En ik slaap, ik vaar tot de tepel van Metensia, waar de melk der liefde overstroomt, en dauw brengt tot de appelgaarden. En ik slaap, voerende naar de tepel van Emily, waar de bomen zacht waat'ren in een tranendal van liefde. 6. En ik slaap, ik vaar tot de tepel van Metensia, waar de melk van appelstromen, het licht van de morgen doet gloren, in morgenrood gezonken, zwem ik weer terug tot de nacht, die eeuwig duurt in het hart van Metensia, om daar haar vlam te doen branden in gloeiend rood, tot de harten die verwelken. 7. En ik slaap, tot de tepel van Metensia, tot de tepel der liefde glijd ik met mijn schip, 'k bouw de aarde, in zeeen van het hemelgewelf. 8. Voer de maan, allen die slapen, met de melkselen van Metensia, voer de aarde en zijn vleug'len, laat haar tepel opstijgen, tot de uiteinden der liefde. Laat de mare haar vruchten dragen tot de boom des geestes. 9. Voer het pad, voer de banen, haar liefde zal niet verloren gaan, de aderen des geestes zijn met velen, als schapen in de wei, voeren zij hen die hongeren naar de paden der slaap en de melk van verloren wouden.

5.

Koelte der Slaap

1. En het raakt mijn ziele aan, het zoete aan het uiteinde van de pijn, de lichten in de nacht, ik ben alleen. En het leidt mij tot eenzame waat'ren, 'k voel mij koud, waar de koele slaap mij omhult. Maar kleine liefde komt in 't uur der zwijm. 2. De wijn sprak tot mijn hart, laten we samen het veld ingaan, maar ik verkoos de eenzaamheid, mijn hart zocht rust. 3. De wijn sprak tot mijn hart, ik kan je niks beloven, maar 'k had zekerheid nodig, een vast pad nam mijn hart. 4. Echter droefenis was stil op weg, de rover kwam dichtbij, maar God gaf mij de twijfel van Zijn Geest. 5. Zou Hij mij binnennemen, met het zoet van het onzeek're. Zou Hij bij mij binnengaan. 6. Laat de macht van de nacht mij dit niet ontnemen, het geluk van de onwetendheid. 7. In boten zonder zorgen, laat de nacht voor wat het is, stijgen wij tot de koele waat'ren van het grote gemis. 8. Diepe glazen ogen van 't hert van het omslaan, drijven mij weg tot een zorgeloos bestaan. 9. Wij kunnen niks beginnen, met het omslaan der liederen, de winden wijzen de weg, naar de koele grotten der slaap. 10. 'T gaat niet weg, de herinnering, het watert alleen in het gouden begin van een teer groen sprietenbos. 11. In 't hooi van oude velden, waar de vogels hun nesten bouwen, laat mijn ogen 't niet aanschouwen, de meren van de oude aard. 12. Verzoen mijn hoofd op 't najaarspad met het brood van verleden tijden. 13. Laat de oude hel niet spraakzaam zijn, maar leid onze bellen tot het waterige tij, waar de golven niet verjaren, niet wegglijden tot de omwentelingen der aarde. 'T is voorbij.

6.

Slaaplied over de Geest van Santra

1. Geest van Santra, morgenkoningin, laat uw liefde als de webben stijgen, om koningen te vangen, hun woorden behoren tot uw Geest. 2. Geest van Santra, grote liefde, rood uw naam in vuur en stilte. Geest van Santra, stille liefde, door de bomen zoekt u zilver in de harten van de koningen in uw webben. 3. Moederspin van God, u weefde al wat wij weven door uw Geest. Moederspin van God, door de bomen zoeken wij uw Geest. Grote Liefde, tweede liefde, grote naam, 't is heilig geweest, en nu 't allerheiligste. 4. Geest van Santra, morgenkoningin, u weefde al wat liefde is, tweede Santra, tweede naam boven alle naam. 'K heb liefde in uw haar geweven, u kwam tot mij, door de doornen reikte u tot de roos in mij. 5. Spinnenwebben van uw Geest hebben koningen gevangen, hun woorden behoren toe aan uw meesteressen. 'K zag een huis vandaag, achter bomen staan, en de roos bracht teed're steken, vol vuur en diepe stilte, gehuld in morgengloed, grote liefde hebt u mij erdoor gegeven. 6. Tweede Santra, grote liefde, uw haren vol van ijs en morgendauw, tweede Santra, u schiep het hertenkind, door uw liefde gedreven. 'K ben op zoek naar uw bron, diep dalende, de kou vangt mij en brengt mij in uw diepe sneeuw, tot webben van uw Geest, door de kracht van uw adem rijs ik weer op tot de ramen van het oude huis, vervuld met het tweede kruis. 7.

Dit huis is vol van uw Geest, oh Geest van Santra, koningin van de morgen en de dauw. Dit huis is vol van uw Geest, oh Geest van Santra, neem mij in uw Wijsheid op. Druppels van uw Wezen hebben mij vervuld, de weg gewezen, de voetstappen van een nieuwe dag. Komt tot allen die u zoeken, ik blijf boven, ik blijf onder uw mantel.

7.

Tweede Slaaplied over de Geest van Santra

1. Tweede Santra, tweede liefde, heb genade in dit uur. Boten zijn gezonken, de zeeen duister en van zilver, golven als witte haren. 2. Tweede Santra, tweede liefde, heb genade in dit uur. Zoveel boten gezonken, u ving hen in uw web, heb genade, zoveel zielen zijn verdwenen. 3. Ik weet niet waar zij zijn. In uw hand heb ik gezocht, naar uw grote geheimenissen, blijf stil, Ik zoek u, met grote kracht hebt gij ons uiteen gedreven. U moest mij hebben voor uzelf, 'k heb alles aan u gegeven. 4. U moest mij hebben voor uzelf, door dit pad van duisternis. Nu is het tweede huis zo vol van uw tweede kruis, waar de dauw tegen de daken klimt, oh uw morgen die mij bemint. Tweede Santra, genaad' en liefde, door uw haren vinden wij de wilde bossen. 5. Steeds uw huis, de woorden staan geschreven op het kruis, met een vlam bracht u licht in duist're harten, door een vlam voerde u ons door diepe waat'ren van genaa, steeds weer bracht u ons tot de wijzen van de nacht. 6.En vluchten is niet mogelijk, uw Geest is altijd daar, uw hand als dikke wanden, de muren van het witte huis, in zilvergrijze nachten, de daken die op ons wachten, waar muren tot leven komen, spinnen die ons doen dromen. 7. Oh Spin van God, heb genade in dit duistere lot. Steeds dacht ik God heeft mij verlaten, geen adem en geen lust tot leven, altijd moe en zwak, maar sterkte als een zilverkruis, als dunne draden in mijn ziel. 8. Geen reus kon mij pakken, 'k blijf steeds hopen op u. Steeds dacht ik God heeft mij verlaten, de morgen maakte mij zo depressief, met trage passen kwam de duist're hand en brak mij. 9. Dunne draden in mijn ziel, zilv'ren wachters in de verte staan, dunne draden, geen kracht om te vechten, duist're liederen voeren hier de boventoon, op het schip van spinnenwebben, door 't woud van diepe rivieren. Tweede Santra, steeds weer denk ik God heeft mij achtergelaten. 10. Ben ik overgeleverd aan uw grote wraak, oh moederspin. Spinnen des hemels eten mij, dag aan dag, zilv'ren bomen buigen diep in stille rouw. Heer, u bent de stilte, u maakt mij zo onzeker, laat toch uw liefde weer volop stromen. 11. U neemt mij mee, tot duist're waat'ren, steeds weer gelden andere wetten. Is dit dan wat ik verdien, al die duisternis, het klagen maakt mijn oog zo moe. Ik heb geen kracht, ik ken alleen uw kruis, alleen uw wonden. 12. Heer, geef mij niet over. Wees dichtbij me. Wees mijn kracht en mijn schild, mijn pantser. Spinnenwebben hebben mij omgeven. Heer, kom thuis in dit tweede huis. Laat mij slapen, sluit mijn ogen voor eeuwig, ik kan het niet meer geloven, ik kan het niet meer dragen, sluit mijn ziel. Uw maaksel is in diepe paniek, waar handen haar breken, ze kan het niet meer, ze glijdt weg, de nacht is haar tot omhulsel. 13. Laat uw kind niet verloren gaan. Geef haar nu nieuwe dromen, en maak haar tot een hertenkind door de morgen bemint. In zilvergrijze nachten, ze zwemt door duist're grachten, ontdaan van haar krachten, zinkt zij naar ongekende dieptes. 14. Vissen des hemels nemen haar mee, tot het droge achter een grote zee. Aanschouw uw redder, vergeet het niet, in 't spinnenweb vond zij een weg in haar verdriet. Spin des levens, de dood achtergelaten, rozen van genade na een bitt're nacht.

8.

De Slaap des Heeren

1. Daar gaat mijn ziel, ze is een mooie vogel. 2. Daar gaat mijn ziel ze fladdert en kijkt steeds om. 3.Bubbels komen uit haar mond, ze verspreidt zoveel bloemen. En bloesem groeit op haar rug. 4.Ze is op weg, maar 'k weet niet waar naartoe. Ze draait steeds om, en 'k weet niet waar ze naar kijkt. 5. Het gaat te snel. Haar lippen bewegen zo snel, ik weet niet wat ze zegt. Daar gaat mijn ziel, waar komt ze toch vandaan. 6. Onder wiens betovering is ze, en waarom draait ze zo snel. Haar lichaam

danst op snelle muziek, maar ik hoor niks. 7. Alleen enige waterbubbels, en op de achtergrond een zacht woud. Wat zal ze zeggen als ze mij hier ziet. 8. Zou ze mij meenemen naar haar paradijs. Mijn ziel is als een vogel des Heeren, en mijn geest achtervolgt haar. Zal ze ooit rust vinden. 9. Ze zegt heilig, heilig is de Heere, en ik omhels haar in strakke omhelzing. Ze is des Heeren. 10. En rivieren stromen van haar ogen, en wijn komt uit haar mond. Ze straalt. Ik heb haar alweer verloren, daar rent ze in de verte, daar waar de zon het woud raakt. En kleine vogels vliegen om haar heen. 11. En aldus is de Slaap des Heeren, en zij grijpt naar dromen. Ze roept wat maar ik kan haar niet verstaan. 12. Ze is als een veer die mijn geest bewaakt. In mijn verstand kan ik haar niet vatten. Ik heb slaap nodig, maar hoe kom ik daar. 13. Ik ben te fit om nu te liggen. Of zou ze me neerslaan ? 14.En alzo is de Slaap des Heeren. Ze groeit als een boom, ik kan haar niet begrijpen. En vluchten kan ik voor haar niet. Ik zie haar steeds weer rennen. 15. En zij brengt mij steeds weer teneer. Hoe kan ik hieraan wennen, het is de Slaap van de Heer. 16. Groter wordt ze in Zijn Geest. Ik kan haar nauwelijks meer aanschouwen, maar ze daalt steeds in liefde op mij neer, als de duif van de Heer. Wees niet bang voor de beslissing van de Heer, waar Hij ingrijpt in ons hart en in onze ziel, waar hij onze geest besnijdt. Wees niet bang voor Zijn rake klappen, wij allen lijden onder de druk van Zijn Geest. De Heere heeft weer ingegrepen. Nauwelijks kunnen wij staan op onze benen. Nauwelijks komen wij vooruit, en onze vijanden zijn met velen. Ja, zij zijn vijanden van onze zielen, maar de erfenissen staan ons bij. En als zijn ijsleeuwen hun bekken openen, stroomt het ijs over onze armen en benen, om te openen en te sluiten, om nieuwe getijen aan te kondigen.

9.

Slaaplied van de Twijfel

1. Ik kan niet meer. Ik kan uw wolken niet meer zien. Ik voel me teer, 'k voel me onbehouden, lomp en zonder liefde, zonder een vonkje genaa. 2. Heeft de Heer mij echt verlaten, zal ik dan zijn liefde zien, nu ik me zo dom heb gedragen. Waar moet ik heen, zal Hij mij ontzien. 3. Ik heb gehoord Hij moet mij niet meer. Maar wie sprak deze woorden tot mij. Het was een mens, en wat is hij te achten. 4. Toch ben ik bang, ik durf niet meer tot Hem te naad'ren. Zijn tempel is heilig, klaarstaande om de onheiligen te verteren. 5. Ik voel me dood en onrein, alsof ik de spot met Hem heb gedreven. Heb ik Hem verloochend, ik weet niet wie ik ben. 6. Is dit mijn lot, ik heb zo'n pijn, en ik verlang zo naar Zijn stem. Zo zoet was het in 't verlee, ik weet niet meer waar ik ben. 7. Heb ik Hem afgezworen, mijn hart kon 't niet meer aan. Ik zou Hem nooit pijn willen doen, 't zoete behoort Hem toe. 8. Heb ik hem dan afgezworen, ik twijfel en heb zoveel verdriet. Mensen kunnen mij bespotten, ach ze is niet meer z'n vriend. 9. Wat is dat voor een God, wat hebben die twee nog met elkaar op. 10. Wat is een mens te achten. Ik wil hun woorden niet geloven, maar geef acht op mijn geliefde, Hij redt mij steeds weer. 11. Ook nu in al mijn twijfels, ik zie de hemel niet meer. Zijn ogen die mij zoeken. Oh wat doet mijn leven zeer. 12. Ik bemin je, mijn vriend, toe zeg me waar je bent. 13. Ik durf niet meer te komen, en 'k weet toch niet waar ik heen moet gaan. 14. Mijn vriend, Mijn God, ik ben zo bang, wat heb ik u toch aangedaan. Ik voel mijn wonden, zijn het mijn zonden, of is het een traan van uw aangezicht. 15. Ik durf niet op u te hopen, bang bedrogen uit te komen. Ik laat mijn hoofd weer hangen, ik glijd weer naar benee. Mijn goede vriend waar ben je. 16. Niks durf ik hem meer te vragen. Ik ga nu in het zwart, mijn haren blauw geschilderd, we lopen nu apart. Het zoete van je kussen, het is niet meer voor mij. Je zal nu wel een ander hebben. Ach, zo was het altijd al. Geest van God, zo zal het zijn. 17. 't Leven zo, ik moet me maar berusten. Maak nu maar anderen blij, ik zet u nu weer vrij. Geest van God, mijn goede vriend, 'k heb u alle dagen bemint. 18. Misschien dat er nog tranen stromen, van mij naar u, als mooie dromen, ik voel u soms, dat kan niet meer stuk, de jaren zitten veel te diep. 19. Geest van God, ik ga in stilte, 'k durf niet meer tot u te spreken. Langzaam drijf ik dan mijn woorden, richting and're dingen, maar 'k hoop stil dat u mij toch nog kan horen. 20. Ik voel me zo moe, mijn gedachten dwalen af, tot een nieuwe morgen. Waar moet ik toch naartoe zonder u. 21. Mijn leven is nu zo leeg, en slaap vervult mij. 22. Kunnen mijn trage, angstige woorden u nog wel bereiken. Ik weet het niet. Het maakt mij onzeker, zo verdrietig en zo

hopeloos. 't Is voorbij.

10.

Blauwstaartje

1. Blauwstaartje was een visje in een hele diepe oceaan. De visjes noemden hem blauwstaartje omdat hij bijna geheel wit was, alleen met een blauw staartje. Op de vissenschool kregen ze les van een oude grote blauwe vis. Als die vis boos werd dan kon je je maar beter verbergen, want dan blies hij met al zijn kracht het water naar je toe, en begon hij vreselijk met zijn vin en staart te klapperen. Blauwstaartje was altijd een beetje bang voor die grote blauwe vis, maar de andere visjes vonden hem maar een bangerd.

2. Ook kregen ze les van een zeeslang met blauwe en witte strepen, en als laatste van de blauwe zeester. Blauwstaartje vond geen van zijn onderwijzers aardig. Ze waren alledrie erg streng. Maar de visjes uit zijn klas vonden dat hij zich niet moest aanstellen.

3. Op een dag was het feest op school, en maakten ze met z'n allen een schoolreisje naar de oppervlakte van de oceaan. Hier was Blauwstaartje nog nooit geweest, en hij keek zijn ogen uit. In de verte zagen ze een schip met mensen erop. Blauwstaartje zou wel een mens willen zijn, want zij hadden benen. Blauwstaartje zou heel graag op het land willen wonen, maar de meester had altijd gezegd dat ze op het vaste land oorlog maakten. Op een dag vertelde de oude blauwe zeester een verhaal over een meisje van het vaste land die een vis wilde worden. Blauwstaartje vond het een droevig verhaal. Het meisje ging vaak naar de zee, omdat ze niet tegen het geruzie van mensen kon. Op een dag was ze het zo beu dat ze de zee inging, maar door een grote golf werd ze meegesleurd en verdronk.

4. Blauwstaartje moest altijd erg huilen als hij het verhaal hoorde. Blauwstaartje zou heel graag een mens met benen willen zijn. Dan zou hij misschien wat aan al dat geruzie kunnen doen, en dan hoefde er ook niemand meer weg te lopen om te verdrinken. Op een dag vertelde Blauwstaartje na de les aan de zeeslang met blauwe en witte strepen dat hij graag een mens zou willen worden. Hij vroeg de zeeslang om raad, want hij wist niet hoe hij dat kon worden.

5. 'Jongen, doe maar niet zo dom, want mensen maken altijd ruzie,' zei de zeeslang. 'En bovendien zou ik niet weten hoe je mens zou moeten worden. Volgens mij is dat onmogelijk. Je moet gewoon je best blijven doen hier op school, om een keurig nette vis te worden. Haal al die verhaaltjes van je maar uit je hoofd. Dat is veel beter.'

6. Maar toen ging Blauwstaartje naar de blauwe zeester, en vertelde hem hetzelfde, dat hij graag een mens wilde worden. De blauwe zeester begon een beetje te brommen, en zei dat hij eigenlijk geen tijd had voor zulke onzin. 'Je bent niet voor niets een vis,' zei de zeester. 'Wat je bent moet je blijven, en trouwens zou ik niet weten hoe je een mens zou kunnen worden. Ik vind het maar een domme wens. Mensen zijn slecht en zijn geboren om oorlog te maken. Zet het maar zo snel mogelijk uit je hoofd, want van jouw plannen komt toch niets terecht.'

7. Teleurgesteld ging Blauwstaartje als laatste naar de grote blauwe vis, maar die werd direkt zo boos dat Blauwstaartje maar gauw weer vertrok. De volgende dag vertelde de blauwe vis in de les wat er was gebeurd, en begon Blauwstaartje nog eens extra uit te lachen. Ook de visjes van de klas begonnen Blauwstaartje uit te lachen. Na de les ging Blauwstaartje extra snel naar huis, omdat hij verder niet gepest wilde worden, maar de visjes van zijn klas volgden hem snel, en begonnen om zijn huisje heen te zwemmen. 'Ha, ha ha,' lachten ze, 'wat een dommerik. Hij wil mens worden !' Maar na een tijdje vertrokken de visjes weer.

8. Ook Blauwstaartje's moeder, een grote roze vis, kwam het te horen, en wilde eens diepgaand met haar zoontje praten. 'Zeg ik heb gehoord wat je wens is,' zei de moeder, 'en ik vind het heel dom van je. Je weet toch dat mensen niets anders doen dan oorlog maken ?'

9. Ja maar moeder, sprak Blauwstaartje, ik zou daar zo graag een eind aan willen maken, en ik zou graag eens op benen willen staan.

10. Ja jongen, zei de grote roze vis, mensen hebben prachtige benen, maar wij hebben nu eenmaal gewoon een staart en daar moeten we het mee doen. Toen vader thuis kwam en het verhaal hoorde kreeg hij het met Blauwstaartje te doen. 'Jongen, ik had vroeger dezelfde wens, alleen daar is helaas nooit iets van terecht gekomen,' zei vader.

11. 'Maar hoe kan ik mens worden,' zei het visje.

12. Vader keek moeder aan, en moeder keek vader aan. 'Vertel het hem maar,' zei moeder. Toen sprak de vader : 'Jongen, dan moet je op zoek gaan naar het blauwe gesteente van de rog.'

13. Toen zei moeder : 'Vader heeft gelijk, maar daar kom je niet zo makkelijk. Niemand heeft het ooit gevonden.'

14. 'Maar waar kan ik het vinden ?' vroeg Blauwstaartje.

15. Maar dat konden zijn vader en moeder niet vertellen. Diep in de nacht ging Blauwstaartje het huisje uit, en ging op zoek. Na heel lang zwemmen kwam hij uiteindelijk een rog tegen en vroeg naar het blauwe gesteente. 'Oh verderop,' zei de rog. Na een tijdje kwam Blauwstaartje nog een rog tegen en vroeg hetzelfde, en kreeg weer hetzelfde antwoord. Maar na dagen zwemmen had Blauwstaartje nog niets gevonden. Ten einde raad besloot Blauwstaartje weer naar de oppervlakte van de oceaan te gaan, om de mensen met hun schepen weer te bekijken. Misschien zou hij daar wel op een idee komen.

16. Toen hij bovenkwam was het erg druk op zee. Overal zag Blauwstaartje bootjes. Niemand had Blauwstaartje ooit over vissers verteld, en daarom kende hij het gevaar van de netten niet. Maar op één van de schepen zag Blauwstaartje iets fonkelen. Het leek wel op het blauwe gesteente waar zijn vader en moeder over hadden gesproken. Plotseling werd hij door een net meegetrokken. Blauwstaartje schrok verschrikkelijk, en al snel werd hij in een bak geworpen. Al snel kreeg Blauwstaartje het erg benauwd. In de verte op het dek zag hij het blauwe gesteente flonkeren en glinsteren. Het was prachtig, maar Blauwstaartje kon er niet bij. Hij had immers geen benen, en zwemmen kon hij hier niet. Hopeloos begon Blauwstaartje naar adem te happen. Twee mannen kwamen bij de bak en zagen Blauwstaartje liggen. 'Kijk nou eens, wat een prachtige vis, bijna geheel wit met alleen een blauw staartje,' zei één van de mannen en greep Blauwstaartje uit de bak.

17. 'Ja,' zei de andere man, 'hij is bijna net zo prachtig als het blauwe gesteente daar, en wees naar de fonkelende, bijna gloeiende stenen.'

18. 'Nou, ik vind de vis veel mooier dan jouw zeestenen,' zei de man die Blauwstaartje had vastgegrepen. 'Houd jij je edelstenen maar, ik heb de vis. Ik zag hem het eerst.'

19. Maar toen liep de andere man naar het blauwe edelgesteente toe, en bracht het naar de man met de vis toe. 'Nou, we zullen ze eens naast elkaar houden en zien wie de prachtigste is.'

20. Toen hield de man de vis tegen het zeegesteente aan, en plotseling stond er een klein jongetje

met een prachtig blauw pakje tussen hen in. Maar waar was de vis nu gebleven ? Ook de edelstenen waren verdwenen.

21. ‘Zeg jongetje,’ zei één van de mannen verbaasd. ‘Heb jij soms de blauwstaart met de stenen weggepakt ?’

22. Maar het jongetje kon niet praten. De mannen stonden voor een raadsel. ‘Zeg, hoe komt dat joch hier eigenlijk ? Misschien is het een verstekeling,’ zei de andere man. ‘Laten we hem naar de kapitein brengen.’

23. En zo brachten de twee vissers de jongen naar de kapitein. De kapitein was heel aardig, en nam de jongen direkt onder zijn hoede. Niemand sprak verder nog over de blauwstaart en het blauwe gesteente. De kapitein leerde de jongen praten, en hoe je een schip moest besturen. Maar dat ging niet al te gemakkelijk. Het jongetje kon de klanken niet uitspreken.

24. Toen het schip aan wal kwam nam de kapitein de jongen mee naar huis, en zijn vrouw was direkt erg liefdevol naar de jongen. De vrouw had altijd al graag kinderen willen krijgen, maar die wens werd nooit vervuld. Maar op school werd de jongen geplaagd, omdat hij een spraakgebrek had. Steeds meer begon de jongen terug te verlangen naar de zee, en op een dag nam de kapitein hem mee. Ze zouden een hele grote reis gaan maken met het schip. Maar op een dag had de jongen een heel sterk verlangen om over de reling te springen, en toen hij het water raakte veranderde hij direkt weer in een vis. Het visje was heel opgewonden over wat hij allemaal had meegemaakt, en zwom zo snel hij kon naar het huisje van zijn ouders. Maar vader en moeder waren helemaal niet blij toen het visje het verhaal vertelde. Zijn vader en moeder hadden destijds het verhaal over het blauwe gesteente van de rog verzonnen om hem niet teleur te stellen. Nu ze hoorden dat het visje echt mens was geworden door de blauwe zeestenen wisten ze zich geen raad.

25. Maar op de vissenschool geloofden ze hem niet, en lachten ze hem uit. De grote blauwe vis die hen onderwees werd zelfs heel erg boos op het visje, en sloot hem voor straf op in de kelder van de school. In de kelder was ook een ander visje opgesloten, een visje uit een andere klas.

26. Hoe ben jij hier terecht gekomen ? vroeg Blauwstaartje. Maar het andere visje zei niets, en was heel stil. ‘Nou, als je niet wil praten is ook goed hoor,’ zei Blauwstaartje. Toen vertelde Blauwstaartje wat hij allemaal had meegemaakt. Het andere visje begon na een tijdje een beetje te lachen, al was het in Blauwstaartje’s ogen maar een glimlach.

27. Na een tijdje kwam de oude blauwe zeester om de kelderdeur open te maken. ‘Jullie straf zit erop,’ zei hij. Het andere visje vloog weg zo hard als ze kon, en Blauwstaartje bleef een beetje teleurgesteld achter. Hij had gehoopt dat ze vriendjes zouden worden. Langzaam zwom hij over de trap naar boven, en ging weer naar de les. Blauwstaartje besloot verder maar zijn mond te houden. Nu hadden ze les van de zeeslang. Maar de zeeslang zei dat hij het hele verhaal gehoord had, en vertelde het nog eens, tot grote afschuw van Blauwstaartje, want weer begonnen de visjes van zijn klas hem uit te lachen. Na de les kwam hij op de schoolgang het visje van de andere klas tegen waarmee hij samen in de kelder zat. Ze glimlachte even, maar zei verder niets.

28. Gek genoeg begon Blauwstaartje weer naar het vaste land te verlangen. Zou hij nu weer eerst blauw zeegesteente van de rog moeten vinden, of zou hij direkt een jongen worden als hij uit het water zou komen ? Opgewonden en nieuwsgierig naar wat er zou gebeuren zwom Blauwstaartje zo snel als hij kon richting de oppervlakte van de oceaan. Maar hier werd hij door een grote vis gegrepen, en flink verwond. Al bloedend zwom Blauwstaartje naar de kant, en kwam op het strand terecht, waar hij direkt veranderde in een jongen met een blauw pakje. Maar nog steeds bloedde hij hevig. De jongen stond op, en rende naar het huis van de kapitein. De kapitein was er niet, maar de

vrouw van de kapitein verzorgde de wond liefdevol. Toen de kapitein thuiskwam was deze blij de jongen te zien. ‘We dachten dat je verdronken was,’ zei de kapitein. ‘Wat is er gebeurd ?’

29. En toen vertelde de jongen het hele verhaal, maar de kapitein begon er hartelijk om te lachen, en kon het niet geloven. De vrouw zei niets.

30. Even later nam de kapitein de jongen mee naar het water om te kijken of het echt waar was. Maar toen de jongen in het water sprong gebeurde er niets. De jongen bleef gewoon een jongen. Blauwstaartje besefte toen dat hij nooit meer terugkon naar de dieptes van de oceaan. ‘Zie jongen, je hebt het gewoon maar gedroomd,’ sprak de kapitein, en legde toen zijn arm om de jongen heen, en samen liepen ze naar huis. Wel hebben ze de jongen altijd Blauwstaart genoemd.
11.
De Paddenkoningin

1. Eens woonde er een meisje bij een arm gezin. Ze vonden het meisje eens in het bos, en namen het onder hun hoede, maar ze waren erg arm. Ze noemden het meisje Grunpuhlster, omdat ze ogen had als groene poelen. Op een dag hadden ze zoveel honger dat ze het meisje verkochten aan een jager op doorreis. Hij nam het meisje mee naar zijn boshuis waar ze in het huishouden moest werken. Ze kon alles zo goed schoonmaken, dat alles een groen glimmend laagje kreeg, en daarom noemde ook de jager haar Grunpuhlster, en natuurlijk omdat ze zulke mooie ogen had als groene poelen.

2. Op een dag moest de jager weer weg op reis voor een lange tijd. Niet lang daarna kwam er een bedelaar die bij Grunpuhlster aanklopte. Grunpuhlster deed open, en nam de man zorgzaam naar binnen. Ze gaf hem goed te eten en een slaapplaats.

3. Toen de volgende ochtend de man naar beneden kwam keek hij Grunpuhlster erg dankbaar aan. ‘Omdat je zo zorgzaam en liefdevol naar mij bent geweest,’ sprak de man, ‘zal er bij alles wat je spreekt een groene edelsteen uit je mond vallen.’ Het meisje schrok, want zo’n geschenk had ze niet verwacht. Ze durfde haar mond niet open te doen, maar knikte dankbaar en liefdevol naar de man, die ineens in het niets verdween.

4. Toen de jager thuiskwam durfde ze niet te spreken, maar toen de jager dat in de gaten kreeg, en veel vragen begon te stellen, deed ze uiteindelijk haar mond open, en er vielen groene edelstenen op de grond. De jager was erg verrukt. Het meisje vertelde hem alles. De jager was erg trots op haar, en sindsdien hoefde ze niet meer in het huishouden te werken.

5. Op een dag nam de jager haar mee naar de koning van het land. De koning was zo onder de indruk dat hij haar liet trouwen met zijn zoon, maar ze was niet gelukkig. Ze dacht nog steeds aan het arme gezin waar ze vandaan kwam. Na enige jaren ging ze samen met haar prins naar het arme gezin toe, en ze sprak zoveel, en er rolden zoveel groene edelstenen uit haar mond, dat ze nooit meer arm hoefden te zijn.

6. Maar op een dag verdwaalde het meisje weer in het bos. Na een lange tijd wandelen kwam ze bij een huisje aan waar een kabouter voor stond. ‘Heus, je hoeft hier niet te werken, maar kom een nachtje logeren, want stormen zal het huizenhoog, hoei.’ Het meisje luisterde maar naar het vreemde mannetje, want ze wilde niet door de storm meegenomen worden. Toen ze de volgende ochtend wakker werd was het mannetje in geen velden of wegen te bekennen. Ze kon het niet laten om het huisje wat schoon te maken, want het was er zo stoffig. En alles wat ze schoonmaakte kreeg een groen glimmend laagje. Toen het mannetje die avond thuiskwam was hij erg onder de indruk. ‘Blijf nog maar een nachtje slapen,’ zei het mannetje, ‘want vannacht gaat het weer stormen.’

8. De volgende dag kwam er een bedelaar aan de deur. Het meisje deed direkt open, en gaf de arme

man wat te eten. Ook gaf zij hem een bed. Na een tijdje kwam de man naar beneden, en het meisje sprak veel met hem, terwijl er groene edelstenen uit haar mond vielen. De man vulde zijn zakken ermee, en zei : ‘Pikkel, taddel, tad, elke keer dat je zult spreken komt er uit je mond een pad.’ Het meisje schrok, en de man vertrok snel met zijn zakken vol groene edelstenen.

9. Toen de kabouter die avond terugkwam en het meisje tot hem sprak rolden er allemaal padden uit haar mond. Het mannetje schrok heel erg en riep : ‘Heb je hier soms tovenaars binnengelaten ? Het woud zit vol met boze tovenaars. Voor straf moet je vannacht buitenslapen.’

10. Het meisje begon erg hard te huilen, maar het mannetje was niet over te halen, hoe het meisje ook smeekte. Die nacht zwierf ze door de bossen en kwam er een grote storm die haar opnam. Na een lange tijd werd ze wakker in een grote poel. Ze zat helemaal onder de modder, en die ochtend maakte ze een lange wandeling door het bos in de hoop weer de weg terug te vinden. Na een lange tijd vond ze de weg terug. Toen ze bij het kasteel van de prins kwam wilde niemand haar binnen laten, omdat ze onder de modder zat, en telkens wanneer ze sprak kwamen er padden uit haar mond.

11. En zo sliep ze die nacht weer buiten, en een grote storm nam haar mee, verder weg dan ooit. Ze werd tot helemaal achter de poel geslingerd. Achter de poel stond een heel oud en arm huisje, en een oude vrouw hing daar de was op die prachtig wit was. De was glinsterde in het maanlicht. ‘Kom binnen, arm kind,’ zei de vrouw, ‘want als de storm je pakt, dan neemt hij je mee. Het kan hier nogal waaien.’ Het meisje durfde haar mond niet open te doen, en ging met de vrouw naar binnen. Binnen was het erg stoffig, en toen de vrouw weer naar buiten ging, besloot het meisje wat schoon te maken, en alles werd glimmend groen. Toen de vrouw weer binnen kwam en het glimmende groen zag begon ze te lachen en zei : ‘Pikkel, taddel, tuid, alles wat je aanraakt zal veranderen in paddenhuid.’ Het meisje rende huilend naar buiten, en werd door de storm gegrepen.

12. De storm bracht haar naar het land van de reuzenpadden. De reuzenpadden pakten haar en brachten haar tot hun koning. De paddenkoning vertelde haar dat spoedig alles overstroomd zou worden door de poel. Het meisje wilde naar huis, maar de paddenkoning liet haar niet gaan. Ze moest in het paleis werken, en alles wat ze aanraakte veranderde in paddenhuid. Ook kwamen bij alles wat ze sprak padden uit haar mond. Het meisje was ten einde raad. Op een dag vroeg de paddenkoning of zij zijn koningin wilde worden, maar het meisje vertelde dat zij al prinses was in een ander koninkrijk, en daar koningin zou worden. De paddenkoning werd erg kwaad, en wilde dat koninkrijk wel bezoeken. Het meisje vertelde hem dat het het land achter de storm was.

13. En zo gingen op een dag de paddenkoning en zijn soldaten naar het land waar het meisje vandaan kwam, maar zij keerden niet meer terug. De achtergebleven reuzenpadden kroonden toen het meisje als hun koningin. Maar op een dag begonnen alle poelen los te komen, en begonnen alles weg te spoelen. De koningin rende naar haar hoogste toren, en zag hoe de poel de reuzenpadden meesleurde naar het land waar zij vandaan kwam. De poel begon steeds hoger te steigen en vanuit het hoogste torenraampje klom de koningin op het dak van de toren, tot aan de punt. Help, help, riep de koningin. In de verte zag zij een bootje aankomen met daarin de kabouter die haar weggezonden had. De kabouter zag haar ook, maar wilde haar niet meenemen. Even later zag ze een bootje aankomen met de oude vrouw die haar had uitgelachen en had betoverd. Ook de oude vrouw ging haar voorbij. Het puntje van de toren was nu ook in paddenhuid verandert. En ten einde raad begon de koningin te praten en te praten, en zoveel padden kwamen er uit haar mond dat ze een boot begonnen te vormen waar het meisje in kon stappen. Het meisje bleef praten en praten zoals ze nog nooit gepraat had, en even later was ze in een flinke boot op de woeste hoge golven. Nog nooit had ze zo’n woeste zee gezien.

14. Na een tijdje kwam er een reusachtige hand tevoorschijn vanuit de donkere lucht die haar als een bliksemschicht oppakte. In een hoge toren in de wolken, geheel gemaakt van paddenhuid kwam

ze terecht, en kwam ze oog in oog te staan met de bedelaar die haar eens de gave had gegeven dat alles wat ze sprak in edelstenen veranderde. De bedelaar keek haar vriendelijk aan. ‘Zo zie je maar weer hoe een gave je in de problemen kan helpen,’ sprak de bedelaar. ‘Maar nu, omdat je zo getrouw bent gebleven : wees mijn koningin.’ En de bedelaar bracht haar tot een rijk geheel gebouwd van groene edelstenen, en deze edelstenen waren de prachtigste die ze ooit had gezien. En ze leefden nog lang en gelukkig.

12.
Het Rozenweefstertje

1. Eens leefde er een rozenweefster in het bos met haar drie zonen. Ze had een toverspinnenwiel waarmee ze rozen kon weven. Deze rozen waren heel bijzonder, en de allerrijksten van het land kwamen vaak bij haar om de rozen te kopen. Maar toch was het gezin arm, omdat zij de goudstukken en zilverstukken die ze ervoor kreeg altijd wegwierp in de bosrivier achter haar huisje. In deze rivier leefden kikkerachtige beesten die een oude poort achter de rivier bewaakten. Niemand kon ooit over die rivier komen, want een ieder die een poging waagde werd door de kikkerachtige beesten opgeslokt. De kikkerachtige beesten hadden het rozenweefstertje laten weten dat zij al haar geld aan hen moest schenken, anders zouden ze haar en haar zonen komen verscheuren. Zij vraten het geld.

2. De oude poort die ze bewaakten zou naar een geheimzinnig land leiden dat niemand kende. Eens in de zoveel jaren zou er een wachter komen, een veerman, die over de rivier zou komen met een boot, om te kijken of hij iemand zou kunnen meenemen tot achter de poort. Toen het bijna zover was vertelde het rozenweefstertje dit aan haar zonen. Ze sprak dat de wachter bij maanlicht zou komen. Ze wees één van haar zonen aan, en sprak dat als hij in de nacht geluid zou horen als een ruisende storm, dan zou hij naar buiten moeten gaan met het toverspinnenwiel, en bedekt met enige van de rozen, om dan tot de veerman te zeggen : ‘Neem mij mee, ik ben een man van stand,’ en hem dan als geschenk het toverspinnenwiel te geven.

3. Toen het zover was ging de eerste zoon naar buiten, nadat hij zich met enige rozen had bedekt, en het toverspinnenwiel had gepakt. De veerman keek hem aan, en zei : ‘Stap in. Inderdaad ben jij een man van stand. Ik zal je naar het geheimzinnig land achter de oude poort brengen.’

4. De volgende ochtend vroeg het rozenweefstertje aan haar drie zonen wat er was gebeurd. De eerste zoon sprak : ‘Ik heb inderdaad het toverspinnenwiel aan de wachter gegeven, zoals u vroeg. Toen ik in het geheimzinnig land kwam was daar een veld met toverbloemen. Maar ver kwam ik niet. Ik viel in slaap, en toen ik wakker werd was ik weer terug in mijn eigen bed.’ Het rozenweefstertje was erg teleurgesteld, en weer gingen er enkele jaren voorbij. Het toverspinnenwiel had zij niet meer. Toen de komst van de veerman weer naderbij kwam wees ze nu haar tweede zoon aan, en sprak dat als de veerman zou komen hij met hem mee moest gaan. De tweede zoon deed wat hem gevraagd werd, en in de nacht bij het maanlicht, toen er geruis was als een storm stond de jongen op en ging naar buiten. Maar de veerman sprak : ‘Maar een man van stand ben je niet. Waar zijn de rozen waarmee je je moest bedekken, en waar is mijn geschenk ? Ga dan eerst naar de kastelen der koningen om daar wat bijzondere rozen te nemen, en steel bovendien hun grootste schat. Dan zal ik de volgende nacht weer komen.’

5. De volgende dag deed de jongen wat hem gevraagd was, maar in het kasteel van de koning werd hij betrapt, en werd in een kerker gegooid. Vanaf nu moest hij onder de grond werken, zoals elke dief die gepakt werd. Elke dag werd hij uit zijn kerker gehaald, om lange reizen onder de grond te maken. De dieven moesten op zoek gaan naar bijzondere stenen.

6. Het rozenweefstertje was erg teleurgesteld dat haar zoon niet meer terugkwam, en zei toen tot

haar derde zoon : ‘Wacht jij nu tot de veerman terugkomt om je broer te halen, en zorg ervoor dat je wat van mijn klederen draagt, en schenk hem onze gouden klok.’ De derde zoon deed wat hem gevraagd werd.

7. De volgende dag vroeg het rozenweefstertje aan haar derde zoon wat er was gebeurt. De jongen sprak dat de veerman hem meenam tot het geheimzinnig land. Hij ging door een veld van toverbloemen, maar werd onwel en viel in slaap. Even later werd hij weer wakker, en ging verder in het veld van toverbloemen, en kwam toen bij een rivier van spinnendraad. De jongen zag hier geen veerman, maar er zwom wel een grote vis, en die sprak : ‘Breng me eerst wat parelmoer, van je rijke broer, die voor de koning werkt, dan kan ik je naar de overkant van de rivier brengen.’ Toen werd de jongen gestoken door een spin, en viel in een diepe slaap. De volgende ochtend was hij weer terug in zijn eigen bed.

8. ‘Nu,’ zei het rozenweefstertje, ‘je weet wat je te doen staat. Ga naar het kasteel van de koning, en vraag daar om je broer voor wat parelmoer.’ De jongen deed wat hem gezegd werd, en vertrok naar het kasteel. Toen hij bij de kerker van zijn broer aankwam zag hij daar de wonderlijkste stenen, en wat parelmoer. Zijn broer was er niet, want die moest werken onder de grond. De jongen nam één steen mee, voor de veerman, en wat parelmoer voor de vis, en vertrok weer naar huis. Maar de veerman kwam niet meer. Ze moesten wachten totdat hij naar enige jaren weer terug zou komen. Het rozenweefstertje was diep teleurgesteld, en ook de jongen. Maar er zat niets anders op dan te wachten.

9. Maar op een nacht werd de jongen wakker van wat spartelend geluid. De jongen stond op en ging naar buiten. Daar bij de rivier zag hij de vis van de rivier van spinnendraad. ‘Heb je het parelmoer gevonden ?’ vroeg de vis. De jongen knikte blij, en rende naar binnen om het parelmoer te halen. De vis bracht hem helemaal over de rivier tot aan de oude poort. Nu moest de jongen de vis dragen tot aan de rivier van spinnendraad. Gelukkig viel de jongen niet in slaap. Daarna bracht de vis de jongen over de rivier van spinnendraad.

10. De volgende dag wilde het rozenweefstertje haar zonen wekken, maar ze had nog maar één zoon over. Het parelmoer was verdwenen, en zo ging ook de laatst overgebleven zoon wat parelmoer halen in de kerker van zijn broer. Zo gingen er weer enige jaren voorbij, totdat de veerman terugkwam. De jongen droeg wat klederen van zijn moeder en schonk de veerman een steen van de kerker van zijn broer. Toen hij aankwam bij de rivier van spinnendraad en de vis zag gaf hij wat parelmoer aan de vis, en de vis bracht hem naar de overkant. Bij een boom vond hij het gouden toverspinnenwiel van zijn moeder terug, en het toverspinnenwiel sprak : ‘Ik ben eindelijk terug in het land waar ik vandaan kom, maar nog steeds betoverd ben ik. Vlug, neem mij op, en draag mij verder in dit land. De jongen raapte het toverspinnenwiel van zijn moeder op, en vroeg waar zijn broer was. ‘Daar, achter een rivier dieper in het land,’ sprak het toverspinnenwiel. Na een tijdje lopen kwamen ze aan bij een volgende rivier. Deze rivier was geheel van rozendraad. ‘Hoe kom ik over deze rivier ?’ vroeg de jongen.

11. ‘Werp mij erin,’ zei het toverspinnenwiel van zijn moeder. De jongen deed wat hem gezegd werd, en er ontstond een gouden brug over de rivier, als een regenboog. Zo kwam de jongen over de rivier. Toen de jongen aan de overkant was gekomen verdween de brug, en een lichtende roze gestalte kwam uit de rivier omhoog. Maar de gestalte was als een standbeeld, en kon zich niet goed bewegen. ‘Vlug,’ sprak de gestalte, ‘de betovering is nog niet verbroken. Zoek nu je broer.’ En toen zakte de gestalte weer terug in de rivier.

12. Omdat geen van haar zonen terugkeerde besloot het rozenweefstertje zelf de eerstvolgende keer met de veerman mee te gaan. Ze kreeg wat parelmoer en een steen mee vanuit de kerker van haar zoon, maar ook na vele jaren kwam de veerman niet opdagen, en het rozenweefstertje was ten einde

raad. Ze mocht haar zoon in de kerker niet spreken, maar toen ze de koning vertelde dat ze vroeger rozen voor hem weefde mocht ze haar zoon even zien. De zoon was erg blij haar te zien, en vertelde haar dat hij ergens diep onder de grond een brug had gevonden naar een toverwereld. Hij vertelde haar dat hij nooit ver kon komen, want in een veld van toverbloemen viel hij telkens in slaap. Maar eens kwam hij daar een lichtende roze gestalte tegen die tot hem sprak dat als hij zijn moeder zou meenemen, dan zou de gestalte hem wel door het veld heen kunnen brengen. En zo gebeurde het. Het rozenweefsterje ging met haar zoon mee, en bij het veld van toverbloemen aangekomen bracht de gestalte hen erdoorheen. 'Vlug,' zei de gestalte, 'spring in de rivier van spinnendraad.' Het rozenweefstertje en haar zoon deden wat hen gezegd werd.

13. In de dieptes van de rivier ging alles over in rozendraad, en plotseling zwom er ook een andere vrouw naast hen. 'Kom,' zei de vrouw, 'in de dieptes is een plaats waar al jullie geldstukken terecht zijn gekomen die jullie vroeger in de rivier moesten werpen.' En ze kwamen tot een kelder diep in de rivier, waar alles vollag met schatten. Hier vond het rozenweefstertje ook haar andere zonen terug, en ze leefden in rijkdom voor de rest van hun leven.

De Nieuwe Handelingen

1.

De Profetische Zalving

1. En ik zal u het vuur van het tweede vertrouwen geven, opdat uw hart zich aan de Heere hecht. 2. Want er is geen geloof zonder vertrouwen. Maar zalig zijn zij die twijfelen, want zij zullen de Heere zien. En de Heere moest het volk leren dat zijn kinderen door veel twijfel heen zouden moeten gaan om hun zielen te vormen. 3. De Heere weet wat Hij doet. Al wat Hij doet is verricht door engelen. Zijn hand is op u.

4. En ik zag een deur in de hemel opengaan, en het tweede vertrouwen maakte het juk zacht en zoet. En hen die het vertrouwen ontvingen werden diep genezen in hun ziel.

5. En de Heere gaf een tweede hoop, omdat de eerste hoop hongerig maakte. En de heere sprak : Zalig hen die het tweede hebben bereikt. 6. En de tweede hoop maakte de muren van de tweede geest dik. En de Heere gaf de profeten voor zijn aangezicht dubbel gehoor, en hun oren begonnen te suizen, en zij hoorden de wateren van de tweede hemel en de hemelen. 7. En hun tweede geest brak open en werd ruim, en de stem des Heeren vulde de tempel. En zij kregen een nieuwe wapenrusting en hun wandel werd trager en stijver. En zij richtten hun ogen omhoog. 8. En zij konden geesten en krachten breken door hun dubbel gehoor, en zij spraken met de engelen van het tweede. 9. En een zware profetische zalving begon door hun lijven te stromen, en zij voelden zich alsof zij hun evenwicht verloren. En zij begonnen een nieuw evenwicht in de Heere te vinden, en waren enige tijd ziek.

10. En zij die het dubbele gehoor ontvangen zullen enige tijd gekweld worden door angsten, maar zij zullen een vaste en eeuwige rots vinden onder hun voeten. 11. En alleen zij zullen de gave van het tweede oordeel kunnen dragen, en de Heere zal hun tweede geest splijten. 12. Ja, want alleen hen die gebroken zijn van tweede geest zullen de wateren des hemels zien stromen, en zij zullen voortkomen vanuit het tweede Getsemaneh. 13. Zij dragen het lijden van hun Heer diep in hun zielen, en zij kennen de honing en de dauw van Zijn baard.

14. En in de laatste dagen zal de Heere de cobra bezweren, en Hij zal hun een nieuw lichaam geven.

En de Heer gooide de tweede geest als een kruik op de grond, en deze spatte kapot, terwijl de cobra's des hemels voortkwamen. 15. En zij droegen de zegels om de oude tijden te verzegelen. Zoek dan ernstig naar het dubbel gehoor, want het zal uw ziel behouden. 16. Zalig hen wiens geesten gebonden zijn in Hem. En zij zijn gebonden in dubbele koorden, opdat zij stand zullen houden op de heilige bergen, en niet uit Zijn tempelen worden verdreven. 17. Want de Heere toornt in Zijn vurige wagens, en Zijn toorn ontbrandt snel. Kus dan de cobra, opdat Hij u niet verdelgd in Zijn Toorn. Gij zijt genaderd tot het blauwe vuur van een haai. 18. En de tweede Eminius zal zijn zonder medelijden, daar zijn kracht en de wet de zonde genadeloos dient te straffen.

2.

Het Tweede Geweten

1. En de Heere gaf dubbel gevoel aan de allerheiligsten, en zij hadden een zuivere onderscheiding. Ja, het Woord had hun verbroken als een roofdier tot hen uitgezonden, en zij dronken van de zoete wijn des Heeren, de tweede wijn. 2. En de Heere maakte hen groot op de aarde, want zij hadden macht over de roofdieren der mensen. 3. En zij namen de plaatsen der koningen in, want zij hadden de adem van de cobra. 4. En zij konden uit hun lichaam treden om grote werken te verrichten, en zij konden de hemelen scheuren. 5. En zij werden niet meer aangeklaagd door het eerste geweten, want deze was vergaan. Zij hadden nu een tweede geweten, en zij werden behoedt door de Geesten Gods en de tweede engelen. 6. En de cobra ging voor hen uit, en zij droegen schalen tot het allerheiligste. 7. Ja, zij hadden tot taak het allerheiligste te reinigen, en zij hadden zware spiersamentrekkingen, daar zij de dubbele geest diep in hun binnenste droegen. 8. En zij waren apart gezet om allerheiligste verrichtingen te doen, en om het dubbele altaar te heiligen. En zij werden genezen door heftige spiersamentrekkingen, want zij hadden voor lange tijd grote verdrukkingen geleden. En zij waren als de roofdieren des hemels.

3.

kaprunnen

1. Gij dan hebt het lijden tot u getrokken, voor het aangezicht des Heeren. Gij draagt niet boven vermogen. De Heere heeft ook zoetheid bij het lijden gegeven. 2. Komt dan tot de holen van het kruis, waar de kikker van het kruis speelt. 3. Komt dan tot de vogelen der doornenkroon en tot het konijnenhol, waar konijnen koning zijn. Zij zijn dan koningen van het kruis, kaarten van een nieuwe regen. Zij zijn tot onder het roze gedaald. 4. De bakkerij van het kruis, waar ratten het koren malen tot meel, waar muizen spelen. Het zijn bakkermans gezichten tussen jou en mij, verleden tijden komen dan weer boven. 5. Zo kunnen wij dromen, over de dieren van het kruis. 6. Alleen zij door scherpe doornen doorstoken, worden door het zachte genomen, dalende tot onder het roze. 7. En zij van de zesde dermensie, zij weten allen, wanneer de blaad'ren vallen. Zij kennen de tijden van het lijden, van het klapperen en slaan der deuren. 8. Zij zijn de koningen van de herfst, diep in zoete dromen, waar de hartstochten uit voortkomen. 9. Zij droegen haar tot de put en wierpen haar erin. En zij kwam tot de zesde dermensie. Waar de ovens staan en de zoete bakkers. 10. Het zijn bakkermans gezichten tussen jou en mij, tussen de poorten van het verleden. Kent dan de ovens en putten van het kruis, en weest zalig, al die de mystiek des Heeren kennen. 11. Kent dan alle holen en nesten. Gij dan hebt de doorn van ijs gevoeld. 12. Gij hebt dan gehoord van de slagerijen van het kruis, u leidende tot de zesde dermensie. 13. De voorwerpen des kruises zijn dan, de kaprunnen. Zo zijn er dan karbulijnen en kaprunnen, in de tijden des Heeren gezien. En ziet dan, de koning der kaprunnen is een muis. Zo zijn er zeven muizen van het kruis die over de tanden waken. 14. Ja, want zonder tanden zou het kruis niet bestaan. Gij dan moest de tand zien, anders zoudt gij Christus nooit leren kennen. 15. Komt dan tot de tanden van het kruis, zonder welken ze er niet zou zijn. 16. Ziet, het geheimenis der kaprunnen is dan in hun tanden.

4.

Het konijnenhuis

1. De geuren van het kruis, wanneer de spin het hart heeft bereikt, om daar te steken, en daar te breken, om het te maken tot een konijnenhuis. 2. Daar waar konijnen wonen, met de parfums van het kruis, vol met zoete dromen. Liefste, ik ben weer thuis. 3. Ze hebben me stijf gespoten, maar ik draag nu de bloemen van het kruis. Als een boom des velds ben ik nu, waar konijnen in wonen, waar raven op landen. 4. Ze hebben me stijf gestoken met angels, lief, maar 'k draag nu de honing van het kruis, naar jou toe stromende. 5. Laten we samen weer gaan spelen, de oorlog is voorbij. Je hebt kaprunnen in je haren, karbulijnen om je vingers, als de sieraden des hemels. 6. Op het reukofferaltaar, zoveel offers voor een reuk. 7. Ze hebben me gestoken, die bijen des hemels, en nu ben ik dan honing van het kruis, driemaal verbroken, driemaal op dezelfde plaats gestoken. 8. Ze schiepen daar een wond in een wond, als een waterig trauma, geen kracht meer om op te komen. 9. En de derde steek was dan om te doden, om mijn ogen te openen. Ze stak mij diep, de zoete spin, en nu stroomt geurige wijn. 10. Het gebak der eeuwen is niet meer te vertrouwen. Steek mij nu, voordat het te laat is. 11. Ziet het bloed is vlees geworden, waar winden tezamen komen, waar harten elkaar verstaan, zo diep gestoken. 12. Vlieg nu met mij mee, naar konijnen in reukwateren, waar vissen zich verblijden, voor elk kruis is er een bloem. 13. Wacht dan wat het kruis zal worden, het is maar zaad van een boer op zijn akker. 14. Voor elk kruis is er een spin, wij hebben zoveel armen. 15. Ziet, de naald is dan een angel geworden, driemaal gestoken, driemaal verbroken, 't zijn insecten van het kruis. Zij kennen allen het konijnenhuis.16.Zij stak het brood in mij, nu heb ik dan beleg, met radijs en karmozijnen, en het topaas is nu mijn heg. Zij mengde wijn door het meel, vreemde wijn, van een konijnenkasteel. 17. De koning zal het nu wel weten. Maar ik ben alles weer vergeten. Ik leef weer als de oude dag. Klagen over 't lijden, ik kan haar vlag niet zien. Ik ben de canons gevangene, een kruiscanon dat is wat ik kreeg. 18. Ga dan maar door met mij te bespotten, het maakt me allemaal niets meer uit. 19. De konijnenkoning is naar mij op zoek, en als hij mij vindt is je spel uit. Dan is je spel uit. 20. Loop nu maar rond, zeg maar dat ik gek ben geworden. Ik ben liever gek dan jouw slaaf. Ik heb teveel in jouw canon moeten werken, zonder loon zonder een baas. 21. Je liet me sterven in de kou, je maakte van mij een stuk papier, om te dienen in jouw vreemde boeken, en jij was vol van leedplezier. Van leedplezier.22. Je dierencanon heeft het konijn afgeschoten, ik vond het daar diep in koude sloten. Je hebt me alles nu ontnomen. Zeg, wat wil je nu nog meer ?

5.

1. Kom nu maar bij me, mijn liefste, ik heb het allemaal gezien. Ze hebben je dan opgesloten in een canon. 2. Kom maar hier, mijn liefste. Kom maar bij me, gauw. Ze hebben je opgesloten in een canon, maar ik hield zoveel van jou. 3. Zeg, geloof me, liefste, je bent mijn adem. Je bent mijn heerlijkheid, waar de dag zoveel schreit, ik geef je alles, kom dan liefste. 4. Ik heb alles dan gezegd, je bent weer bij me. Ik breng je zachtjes naar je bed. Ga maar lekker slapen, en vergeet hen die ongeinteresseerd gapen. Geloof me, liefste, ze krijgen over alles spijt. Ze hebben het konijn afgeschoten, aten zijn vrienden, en gingen elkaar te lijf. 5. Kom maar, lieve schat, ik breng je zachtjes naar je bad. Alles is nu goed, je bent niet meer verloren. Die hel die duurde niet altijd, 't was een leugen van een valse canon. 6. Nu is alles wat we moeten doen, een open canon op te stellen. Onze canon wel te verstaan, waar alle dieren in vrede leven. De konijnenkoning heeft het gedaan. 7. De konijnenkoning heeft het gezien. We hebben nu allen één taal.8. Ze stak me diep in 't brood, ze vrat me kaal, maar ze gaf me één taal. Ze stak mijn vuurnood, ze ga mij alles, maar nu is ze dood. 9. Moeder, als ik u nog terug kon halen. Ik begrijp nu wat u deed. Ik heb uw liefde nu in alle dingen om mij heen gezien. Maar nu is het te laat. 10. 't Graf blijft dicht, u bent er niet meer. Ik regen al mijn tranen op u neer. Ik schrei nog steeds naar al die jaren. Ik miste u pas toen u weg was

gegaan. 11. Waren dan mijn ogen gesloten, had ik dan geen liefde voor het kruis. U bent toch altijd goed voor me geweest.

6.

1. Lieve schat, ja jij hoort er ook bij. Je dacht dat ik je was vergeten. je bent nu vrij, de canon is doorstoken, maar kom niet te dichtbij. 2. De beesten brullen, de konijnenkoning is boos. We moeten voorzichtig zijn, 't is beter te vluchten naar het bos. 3. Dat wat zij zien, dat hoeft er niet te zijn. Zij haten het konijn. 4. De beesten brullen, het konijn is boos. Zolang opgesloten in zo'n kleine doos. Nu, na al die jaren komt hij eruit, toe ren voor je leven, zolang het nog kan. 5. Hij zal op zoek gaan naar hen die hem verwondden, hij zal ze eten zoals zij hem eens vonden. Ze zijn geen goede ouders geweest, zij voerden hem aan het beest. 6. Dat wat je dier was had je kind moeten wezen. Maar ik praat slechts tegen een boom. Toe, vlucht, joh, het konijn is nu aan 't dromen, en als hij opstaat is alles te laat. 7. De beesten brullen, het konijn is boos, bozer dan de nacht, zo lang opgesloten in jouw handen. Toe vlucht, anders zullen zij gaan branden. Hij wil al die jaren terug, zal zijn kooi bouwen, en vullen met hen die hem haten. Toe ren, ik kan het niet anders zeggen, anders ben je er geweest. 8. Maar voor allen die het konijn zo lief hebben, hij zal je bereiden zoete rust, het vlees laten eten van al die hem haten, nee, sparen zal hij ze niet. 9. Nu dan, alle wolven des hemels, het konijn heeft voor u een maaltijd bereid, met wijn en zoete zorgen, zacht verdriet na al die jaren van diepe pijn. 10. Uw wonden zullen zachter worden, uw klederen zullen gescheurd zijn, en dan zal hij ze opnieuw naaien, in een nieuwe stijl. 11. Weet dan schat, dit is de laatste keer, dat ik tot je spreek, ze zullen me nu vermoorden. Toe bezoek mijn graf, daar waar de rozen bloeien. Een dag zien we elkaar weer. 12. Treur niet, treur liever om hen. Ween om hen die lachen. Ik ben weer veilig in de dood, hier kwam ik vandaan en ga ik weer naar toe, daar waar het brood belegd is. 13. Waar de raven neerstrijken. Waar de konijnenkoning zijn toevlucht heeft.

7.

1. Kom niet te dichtbij. Ze hebben hem afgevoerd, een konijn achter glas. 2. De jaren zijn verstreken, ik denk nog vaak aan het verleden. We moeten al die graven volgen, al die putten door de geschiedenis heen, waar al onze vrienden zijn gestorven. 3. Toe, je moet er doorheen. Anders zul je eens de dood roepen, maar zij zullen zich van je afkeren. 4. De canon van het leven, heeft de dood afgezworen. Achter spinnenwebben kwamen zij, die ons eens beminden. 5. Spreekt tot de dood, niet in het vlees, maar door de geest. Spreekt tot hen die stierven, zij zijn er nog steeds. Maar spreekt niet tot hen in de tweede dood. 6. Spreekt tot uw geliefden, laat de morgenstond hen raken. Zij zijn er nog steeds, zij waken, maar sommigen slapen. 7. Doet uw levenscanons weg, uit de ogen van God, en laat al die het weten, zich opmaken om de berg des doods te bestijgen, 't is alleen een doorgang tot een and're dermensie. 8. Roept de doden dan niet in uw vlees, maar komt tot hen in de geest, zoals de Christus eens deed. 9. Legt dan al uw christuscanons en diercanons af, want zij zijn een gruwel in Gods ogen. Toe, luistert naar zijn stem. Het hek is nu open, toe, opent de kooi, en laat de vogel weer vliegen. Eet geen vlees, opdat zij uw vlees en ziel niet zullen eten. 10. Weest heilig, wanneer gij komt tot de doden, en spreekt dan niet tot hen van de derde dood. 11. Weest heilig, wanneer gij voor zijn aangezicht verschijnt, op de emelis shatau, beleef het mee met hem, en komt tot de matadok, waar de raven neerstrijken. 12. Spreekt niet tot hen in de vierde dood, ziet, zij rusten. 13. Laat de doden dan slapen, en geeft hen rust, maar spreek met hen die met u willen praten. 14. Zij zijn er voor u, en u bent er voor hen. Komt tot hen in de kooien, en veracht hen niet, opdat zij ook tot uw kooi komen. 15. De konijnenkoning is daar geweest, stak het brood drie malen, nu stroomt er driemaal honing van het kruis. 16. Volg hem, veracht het verhaal niet meer, zodat u niet meer in uw canon verblijve. 17. Want alle canon leidt tot de dood, maar zalig zij hen die een open canon hebben, en dubbel zalig hen die hun canon in de Heere hebben.

8.

De muizenkoning

1. Gij eet dan honing van de dood, nadat gij driemaal bent gestoken. Neem hen mee tot de velden, en maak hen wijs. Schiet de konijnen niet meer af, en haalt hen uit hun kooien. Geef hen goede beschutting, want zij zijn des Heeren. 2. Oh, als ik je nog terug zou kunnen halen. Je bent er niet meer, in de dood vindt ik je veer. Liefste van mij, je bent niet verloren. Misschien ben ik het wel, wie zit er in een kooi. 3. Is de dood een kooi of juist het leven. De dood is maar een brug, een open deur. 4. Of gaan wij van kooi tot kooi, en wie draagt dan de sleutel ? 5. De konijnenkoning kwam hier. Hij was hier. Hij heeft wat dingen gedaan, en is nu gestorven. Ze hebben hem afgeschoten. Nu is er een nieuwe koning daar. 6. Zij die de muis volgen, weten dat hij daar zit. Maar er zijn ook muizen des hemels, en zij houden van de konijnenkoning. Zij bezoeken hem driemaal in de dood, en dan is het einde gekomen. 7. Driemaal steken zij, in de aarde, en dan zijn alle kooien open, nieuwe kooien, nieuwe sleutels, nieuwe dromen, nieuwe vrijheid, nieuwe angst, en een nieuwe konijnenkoning, met een muizenverstand. 8. Hij heeft een muizenkroon, die andere knelde, die andere maakte hem vroom. Tijd voor een nieuwe religie, de banden der tradities knelden, opgesteld door zotten, met hun harems zopen zij in hun grotten. 9. 't Is nu mooi geweest, 't is nu allemaal afgelopen. De muizenkoning is hier geweest, om de nieuwe kroon te leggen, op het hoofd van hem die droeg, de doornenkroon. 10. Ja, Christus heeft het wel geweten, al die mooie muziek, zakkende in de zeep, tot hij het onder het roze herschiep. Zij zou nog wel graag met hem willen wandelen, om al die mooie stranden te zien. 11. De biggen zijn daar bloot en vuurrood, ze hebben de harem van Christus gezien. 12. Al die vrouwen die hem volgden, en Hij geeft vrouwen aan hen die Hem volgen. 13. Maar oh, verdraait deze woorden niet, in uw onreine breinen, want deze vrouwen zijn kaprunnen, de Geesten Gods die hij in de flessen schiep. 14. Christus komt, in 't blote van een nieuwe bedekking, haren in de zon, Hij draait alles om. 15. De kandelaren der lichaamscanons en liefdescanons zijn nu uitgeblazen. De muizenkoning was hier. Morgenvroeg zal hij sterven. Zij zullen hem niet aanvaarden. 16. Maar zij die hem zullen volgen, wacht veel geluk en vertier. Hoort dan, al gij dwazen, en verdraait de woorden Gods tot uw eigen verderf. 17. God sprak in dwaasheid tot de wijzen, maar gij hebt het niet verstaan.

9.

1. Gij muizenkoning, waar bent gij dan gebleven ? 'K had nog zoveel tot u te zeggen, nog zoveel te bespreken. 2. Oh muizenkoning, laat mij niet alleen, tussen hen die de Heere haten, tot Hem komen om Hem te verlaten. 3. Gij muizenkoning de lucht is zwart, de parels zijn gemolken. U komt tot allen in grote smart, viermaal gestoken. 4. Ik ben nu van steen, ik ben nu oud en wijs. Ik ben nu van steen, geklommen tot de oude paden. In putten viel ik, in vuren brandde ik, doormidden gesneden, gegeten door hen die tegen mij streden. 5. Viermaal stak u mij, maar nu bent u dood. 6. Ik wacht nu op het avondrood, om u op te wekken, u was mijn laatste hoop. 7. Hebben wij macht over de dood, als wij viermaal zijn gestoken, als bloed tot wijn wordt. Het bloed is vleesgeworden, het heeft onder ons gewoond, maar wij hebben het niet geweten, wij hadden alles vergeten, in de vierde dood. 8. Ik kom tot het morgenrood, om alles terug te draaien, maar ik kan de tijd niet draaien. 9. Ik wacht om een vijfde keer te worden gestoken. In al die ellende keer ik mij, we ontmoeten elkaar zij aan zij. 10. De konijnenkoning maakt weer woning. Na de muis komt hij weer aan het kruis. Dat heb je met twee holen, die met elkaar vechten om de doornenkroon. 11. Dat heb je met zoveel vogels, die van strijdtonelen houden. 12. Zij spinnen daar en borduren daar, de nieuwe klederen van de konijnenkoning, eerst scheuren zij, dan naaien zij, en maken zij in hem woning. En zingen zij, al zijn woorden tot een kroning, maar de stilte is het meest zoete in zijn woning. 13. Heb je daar wel eens over nagedacht, ze wisselen elkaar af, de muis en de konijnenkoning. 14. Ze helpen elkaar, ook duwen zij elkaar, tot de laatste snik, hebben ze van elkaar vernomen.

10.

1. Zij heeft mij vijf keer gestoken, zij heeft mij vijf keer gebroken. 2. Alles deed pijn, maar van het kruis zingt zij, als van zoete dromen. 3. Wij weten niet welke dieren wij raken, wij weten niet welke snaren wij raken, hen die geslagen zijn door het kruis. 4. Wij weten niet welke reukflessen wij openen, na vijfmaal gestoken te zijn. Na de vijfde maal, alles is voorbij. 5. Na de vijfde maal, alles weer één taal, na de vijfde seconde, alles weer verbonden. Het leek wel duizend jaar, maar het was maar een seconde. 6. Als je zo diep gestoken bent, dan beleef je alles anders. 7. Ik ben Golgotha, ik ben Golgotha, ik ben Golgotha, ik ben Golgo - Golgo-tha, oh Heer, ik ben Golgo - Golgo-tha. 8. Ik ben Golgotha, ik ben Golgotha, ik ben Golgo - Golgotha, ik ben Golgotha, ik ben Golgotha, ik ben Golgotha, oh Heer, oh Heer, ik ben Golgo - Golgo-tha. 9. Dwars door de liefde, stroomde het Ware Woord, scheidende de bergen en de dalen, en de stilte was zoeter dan het woord. 10. Dwars door de liefde, liep het rode koord. Alleen Rachab zou behouden worden, door de stilte zoeter dan het woord. 11. Op Golgotha verbleef zij, haar vrienden stonden in de rij, om afgeschoten te worden, maar zij, zij alleen, werd behouden. 12. Zij zijn dan de karmozijnen. Zij die de soep op dienen, deze bakkermans gezichten herken ik uit duizenden. 13. Als Pontius Pilatus nog zou leven, zou hij erbij komen staan om te kijken. 14. Brengt mij dan de vijfde Pilatus, voor een karmozijn hielden zij hem. 15. Ik weet niet wat hij met mij heeft gedaan. Verscheurd op Golgotha, tezamen met mijn vrienden, waar alleen Rachab werd behouden. 16. Ik ben niet verliefd, het zijn alleen wat gezichten waar we doorheen moeten. 17. Ik ben niet verliefd, vergeet het niet. Zij zijn van de vierde dood. 18. Ik verbrak het kruis daar op de heuvel, nee, ik was niet verliefd. 19. Ik bracht het tot de karmozijn, zij die van Golgotha zijn. Zij staan er omheen en kijken maar, kijken maar. 20. De deur is kilometers ver, gebracht tot de karmozijnen, hen die van verre staan. 21. Zij dragen hoeden met punten, ik ben tot Golgotha gegaan. 21. Ik ben Golgotha, kraait de haan, maar ik slaap rustig verder. 22. Dit zijn bakkerman's gezichten. Komt dan allen tot mij, Golgotha, en wordt vrij. 23. Is dit maar een droom, of is het iemands zonde ? De vijfde Pilatus brachten zij tot mij 24. De morgen zal ik niet meer beleven, ik zal sterven in deze nacht. Wacht niet op mij, want ik zal niet wederkeren. Dit is de laatste keer dat ik tot je spreek. Met deze woorden moet je het doen, want daarna zullen ze het canoniseren. 25. Ik ben maar een konijn achter glas. Je kunt hier niet komen, het is mijn doodskist. 26. Dit wat ik hier heb gedaan, dat zullen ze canoniseren, en ze zullen mijn woorden stapsgewijs verdraaien, door hun boeken en hun predikingen. 27. Maar volg mij tot in de dood, en sterf met mij, dan zul je wat beleven. 28. Ook jou en je woorden zullen ze canoniseren. Waar kies je voor ? Je kunt ze niet koeioneren. 29. Sterf met mij, en daal af in deze put, dan zullen wij voor eeuwig met elkaar samen zijn. 30. Zij hebben ons voor altijd verdoemd, alleen een roos gaven zij. 31. Nu staan wij dan stijf en opgezet in het glas, in hun canon. Hun spreekbuizen zijn wij. 32. Oh, zij die alles verdraaien, gij zult zelf verdraaid worden, en niemand zal met u rekenen, hen die op weg zijn naar de vierde dood. 33. Zij zijn daar alles vergeten, en uw naam die kennen ze niet.

11.

1.Hoeveel Golgotha's hebben wij dan nodig - hoeveel karmozijnen - om tot het huis des heeren te gaan ? Zou Hij dan voor hen strijden, die alles opzij hebben gedaan ? 2. Waar het konijn dan met de muis strijdt, ziet, zij zijn slechts karmozijnen. Alles vergetende, de vierde dood betreden. 3. De bakkermans gezichten, vreemde vlinders zijn zij.4. Ziet hoe ik hier ren met pijnen onder mijn armen, zij willen er brood van bakken, die karmozijnen. Met hun brokaten staan zij daar. 5. En Spricht heeft daar het hoogste woord, met putten onder zijn klauwen. 6. Hoeveel karmozijnen draag jij op je rug ? En jij ? 7. Hoeveel konijnenholen op Golgotha, en hoeveel holen van slangen ? En waar leiden zij naartoe ? 8. Zij branden bakkers daar als kaarsen, hen met de meeste karmozijnen. 9. De bakker heeft het hoogste woord, de pausen staan daaronder. Zij hebben puntige hoeden. 10. Zelfs de vossen hebben holen op Golgotha. Ik ben er niet geweest. Zij dobbelden om zijn klederen. 11. Die dobbelsteen, dat is een ellendig ding geweest, een deur tot de karmozijnen. 12. Wie kan die deur dan breken ? Roodkap of het paradijs ? Ik zag hen daar wenen, want niemand kon het breken. Voor een lange tijd, stonden zij daar. 13. Achter die deur, daar woont een bakker, met zijn

karmozijnen bakt hij brood. 14. Hij is de grote karmozijn, de bakker van Golgotha. Spricht met het hoogste woord, de bakker spreekt zijn zegen. 15. In een konijnenhol werd hij groot, hij is daar altijd gebleven. 16. Nooit heeft iemand hem de weg gewezen. Nooit heeft iemand hem verstaan. 17. De bakker van Golgotha, wonende achter hoge deuren. Nooit heeft iemand hem begrepen. 18. Mijn tijd is op, ik moet gaan. Ik heb geen zin in discussies, geen zin om te blijven kijken, als de grote jongens gaan slaan. 19. Als je mij kennen wil, volg mij, ik heb de deur van de dobbelsteen opengebroken. Ik heb de bakker geschapen, ik ben de kleermaker, de grote brokaat. Ik ben de kruistocht, de weg tot Golgotha. 20. Ik heb mijn karmozijnen tot sieraad geregen. Ik ben de lijdensweg, met de sleutelen tot het bestaan.

12.

Onuitgenodigd

1. Ze staan ver weg, zij aan zij, vier op een plein. Vier flessen met nauwe halzen. Ik ben daar en ik ben hier. Ik mis een stukje van mezelf. 2. Ze staan ver weg, vier op een plein, puntmutsen als vier feeen, met bruisende wijn. Ik ken ze niet, ik heb ze nooit eerder gezien, maar die feeen kennen mijn hart, en zij zijn boos. 3. Ik heb hen nooit uitgenodigd voor mijn feesten, maar hoe kon ik ? Ik kende ze niet.

Onbereikbaar

4. Bereiken kan ik ze niet, boos zijn ze, en voelen zich verworpen. Als konijnen achter glas zijn zij, als de kikkerkoning. 5. In een rode streep kwamen zij, en in een rode streep zijn zij weer vertrokken. Zij staan daar op het hoge plein, om de weg tot de kathedraal te verblokken. 6. In een rode streep kwamen zij, deze konijnenkoningen. Een varkenskoning bracht ons honger, een koeienkoning verbood onze naam, in deze vreemde totempaal. 7. Zoveel dieren gestapeld op elkaar. Zij hebben van honing niet gesproken. Hun woorden jagen ons achterna.

Achter glas

8.Het is een vreemde slagerij, de hokken opgestapeld. Toe, bevrijdt me uit de slavernij. Wij wilden een koning, en het heeft geleid tot deze kroning. Het maakte in ons woning. Achter glas zijn zij, een glazen huis. 9.Ik ben hier en ik ben daar. Ik mis mezelf, kan het niet geloven, de konijnenkoning sprak mijn naam. De hysterie is zoet. Ik heb het mezelf aangedaan. Toon dan het kruis, die vreemde totempaal. Nooit hebben wij hen uitgenodigd. 10.Zij moesten blijven in hun koningswoningen, en onze hysterien waren als kastelen, als sirenes, verbiedende hun namen uit te spreken. kruisigt hem, die koning, dan kan hij koning zijn, vanuit de hemelen, achter glas. 11.Dan is hij ons niet tot last, en dan kunnen wij slapen. Slapen achter glas, als het sneeuwwit verlaten van haar dromen.

Dierengezichten

12. Het is een vreemde slagerij, de hokken opgestapeld. Een vreemde totempaal brachten zij mij, van anderen ver weg, van anderen verlaten. 13. Kom maar hier, zei ik, je mag mijn konijnenkoning wel zijn, als ik ook koning mag zijn. Ik werd een prins, en zag hun bruisende wijnen, als zacht licht verschijnen. 14. Niemand heeft me ooit verstaan, niemand heeft me ooit begrepen. Ziet, wij hebben dan niet jullie taal, wij praten in fragmenten. 15. Toe, puzzel maar, toe pieker maar, het is okay. Wij worden nooit geloofd, alles wat wij zeggen wordt omgedraaid. 16. Een kikkerkoning maakte in ons woning, alle konijnen achter glas, hij heeft hen reeds bezocht. 17. Zij konden hem niet verdragen, hij sprak een andere taal, als een vreemde totempaal. 18. Ik ben een vreemde totempaal, een vreemde lont, het hete van Spricht, een rode streep dat is mijn naam, een slang die de darmen verbindt aan de schoot, en de schoot aan de aars. 19. Ik ben een vreemde totempaal, zoveel

dierengezichten achter een raam.

Onder een Roze Verbond

20. Ze staan ver weg, vier op een plein, vier flessen bruisende van wijn, van konijnenwijn, een kikkerkoning had ervoor gezongen, zijn tong reikt tot de morgen, brekende de kruik, brekende de zorgen, de schaamtes omhullende, van hen die de rode streep gedragen hebben. Zij worden niet geboren, zij leefden daar allang, als achter glas. 21. Ik ben een vreemde totempaal, toe bevrijdt mij uit de slavernij. Zij wilden een koning, het leidde hen tot deze kroning, zoveel jaren achter glas. Als het rode van Spricht, je hoeft je niet voor je tong te schamen. 22. Een koning was hij, als een rode lap was hij, deze rode streep. Onder de roze verbinding werd hij groot, als het hete van Spricht, het lont. Als zwavelstokjes zijn onze pijnen, strijkende worden wij verbrand. Onze haren branden alle kleuren, zevenvoudig gezuiverd zijn zij. 23. Ik ben een vreemde totempaal, een vreemde zwavelstok. Mijn kop staat in brand, een vreemd dier, met zoveel dierengezichten, achter glas. En de rook, uit vreemde konijnenpoten. Ik ben het meisje met de zwavelstokjes. Visioenen geven zij mij, ik ben de rode streep, onder een zacht roze verbinding, een zacht roze verbond, brand ik, als de lont. 24. Rapunzel is mijn naam. Toe, trek je omhoog aan mijn haar. Je zult mijn kop zien branden, en dan zal de toren en het glas in explosie gaan. Onder de Roze Verbinding drijft mijn Naam.

Strijk ons niet

26. Een kikkerkoning op een plein, een maan en een zon als koning, zij zoeken naar hen op de hoge woning. Kinderen hebben hen vaak gemeden, het zachte heeft hen niet gestreeld, te bang om de lont te zien aangaan, de lucifer gestreken. Strijk mij dan niet, onder de zacht brandende vruchten ben ik gegaan. Daar waar het koud is, en alles ver weg. Alles mocht eens ontploffen. 27. Strijk mij dan niet, op oorlog zit ik niet te wachten. Maar luister op een afstand. Mijn woorden kunnen je wel bereiken. Raak mij niet aan, want ik heb pijn. Een vreemde totempaal ben ik, met vreemde lonten, hoofd van een leger van zwavelstokken. Strijk ons niet, toe, doe ons dat niet aan. Wij marcheren in de kou, bang voor het vuur dat ons zal verwoesten. Toe, raak ons niet aan, vreemde totempalen zijn wij. 28. Sterven zullen wij niet, maar wij zullen branden op die dag, waarop de flessen zich zullen openen. Toe, raak ons niet aan. Toe, strijk ons niet, want wij zullen worden gestreken, door iemand die zal weten hoe hij het moet doen. 29. Iemand die geleerd heeft hoe aan te raken, iemand die geleerd heeft het in liefde te doen. Dan zullen onze haren branden van zachte liefde, in alle kleuren, zevenmaal gezuiverd, met al die bleke lichten in de wind.

De Redding

30. Een koningszoon, een hartendief, één die onze taal kan spreken. Een rode tong, een mysterieus verhaal, wachtende om openbaar te worden. Uit een fles zal hij komen, tot een fles zal hij gaan, en de bruisende wijn zal stromen. Het brandt onder het groene, duizendmaal gezuiverd, Rapunzel is mijn naam. 31. Toe, raak mij niet aan. Ik ben bang, ik ben een rode streep. De lap zal de schaamte bedekken, de rode lap, terwijl hen onder de rode kap hebben gezongen, terwijl hen van de groene kap het hebben verstaan. Zij spreken onze taal, en laten de vruchten zacht branden.

13.

1. Feeen, engelen van God, in oude tijden, kunnen jullie mij vertellen, waar ik heen moet gaan met al die tranen. Alles is in vuur en vlam, alles is in vuur en vlam, fabels kunnen praten, dieren kunnen praten. Je hebt de duik gemaakt, vaarwel. Dieren kunnen haten, tijd om uit te praten. Totale macht in brand, waar de feeen zijn belandt, waar de feeen zijn belandt. Diepere ogenzalf, altijd gedragen, in vele lagen wild verstand. Feeen, engelen van God, verscheurde tranen hebben mij verlaten, om achterstallige schuld te verdraaien. Zij zijn gekleed in kant. Verscheur die feeen, verlaat hen niet,

alles is verdriet, alles is verdriet. Worstel met hen, opdat hun woede je niet verbrande. Zolang opgesloten waren zij, in flessen des onheils. Toe, zeg je gebeden nu. Ik heb zelf met hen geworsteld, tot aan de dood toe.

2. Feeen, engelen van God, gevaartes in de onderlagen, uit op wraak, een schone wraak, liederen aaneengeregen. Feeen, maar laat je niet verblinden, zij zijn in alle staten, zij zijn engelen uit vervlogen jaren, te vaak uitgedoofd, bedroefd, en uit de boeken verbannen. Draag je gescheurde kleding nu, anders zullen zij komen om al die dromen van deze tijd te verbannen. Engelen des doods en armoe, toe bedroef de feeen niet, gij hebt een arme juist bespot, en een zieke uitgelachen. Als een zonde des doods is het. Feeen, de armoe van God, tot het oer gekomen, uit vreemde flessen gedronken. Feeen, de tranen van God, als zoet water uit de wonden, stromen zij. Feeen, het oude van God, maar zo jong dat niemand hen kan verstaan, steeds huilen zij.

3. In tijd zullen zij dan alles overnemen, al tijden hebben zij daarvoor gestreden. Wacht dan op hun apocalypse, een nieuwe openbaring, zo oud, een nieuw visioen, zo oud. Wacht dan op hun profetie, en hun wonderen en hun tekenen waarvan je nooit iets wilde weten. Ik heb alles gezien.

14.

De Driesprong

1. In het bos woonde eens een man en een vrouw die een dochtertje hadden. De man en de vrouw maakten vaak ruzie en vaak kon het meisje er niet van slapen. Op een nacht vluchtte ze weg, omdat het lawaai haar erg bang maakte. Lang zwierf ze door het bos, totdat ze uiteindelijk was verdwaald en niet meer wist waar ze was. Uitgeput leunde ze tegen een boom aan, maar viel toen in een gat. Ze viel erg diep, en raakte door de val bewusteloos.

2. Toen ze weer wakker werd zag ze allemaal konijntjes om haar heen, maar toen ze zich bewoog vluchtten alle konijntjes van haar weg. Langzaam stond het meisje op, en vroeg zich af waar ze terecht was gekomen. Ze zag hier allemaal kleine huisjes met lichtjes en hele hoge bomen. Zo hoog had ze de bomen nog nooit gezien. Toen ze in de lucht keek zag ze alleen duisternis, en enkele stralende sterretjes. Plotseling zag ze één van die sterretjes vallen, en wat verderop tussen de bomen was even later een stralend licht. Voorzichtig liep het meisje op het licht af.

3. Maar naarmate ze dichterbij kwam werd alles weer donker. Hier waren geen kleine huisjes met lichtjes, en al gauw durfde ze niet verder. Ze wilde zich omdraaien, maar ook achter haar was het ineens heel donker.

3. 'Hallo !' riep het meisje. 'Is daar iemand ?'

4. Maar niets en niemand antwoordde. Het meisje was erg moe, en even later viel ze op de grond en kwam in een diepe slaap. Zo moe was ze nog nooit geweest. Even later kreeg ze dromerig om haar heen. Ze zag wat lichtjes om haar heen, met hele kleine spulletjes. Kleine stoeltjes, kleine stofzuigertjes, kleine laarsjes, en nog wat andere spulletjes. Ook zag ze hele kleine piepkleine kaarsjes. 'Waar ben ik ?' vroeg ze. Langzaam stond het meisje op, en keek omhoog waar alles donker was. Wel zag ze in het donker wat wijde schilderijen hangen. Snel kwam ze erachter dat ze in een soort zaal was. Op een hoge troon in het duister zat een konijn. Het konijn zei niks, en het meisje stapte dichterbij, en toen was alles weer weg, en alles was weer pikkedonker.

5. 'Ik weet dat jullie er zijn !' riep het meisje. Maar niets en niemand antwoordde. 'Ik wil niet moeilijk doen,' zei het meisje, 'maar zo ontvang je geen gasten.'

6. ‘Gasten, gasten ?’ zei een stem. ‘Je komt hier zomaar ongevraagd binnenvallen, en je noemt jezelf gast. Ik noem je een indringer.’

7. Het meisje keek naar beneden en zag een konijntje bij haar voet. Het konijntje schopte tegen haar been aan.

8. ‘Zeg, laat dat,’ zei het meisje, ‘zo gedraag je je niet naar een dame.’

9. ‘Nou, ik noem jou geen dame,’ zei het konijntje, ‘je hebt geen manieren. Je komt hier zomaar ongevraagd binnenvallen, en denkt dat je de koningin bent. Maar goed, ik zal je wel binnenlaten, en dan zul je eens een echte koningin meemaken.’

10. Het konijntje trok aan het jurkje van het meisje, en leidde het meisje naar een klein kamertje waar een konijntje op een troon zat.

11. ‘We hebben indringers, koningin,’ zei het konijntje.

12. ‘Ik weet het, Arend,’ zei de konijnenkoningin, ‘laat haar hier maar blijven.’ Toen vertrok het konijntje.

13. De konijnenkoningin keek het meisje diep aan. ‘Dus ... jij komt van de grote mensenwereld,’ zei de koningin.

14. ‘Eh, ja, majesteit,’ zei het meisje, ‘maar ik ben zelf nog klein.’

15. ‘Oh, maar jij wordt vast ook zo groot,’ zei de koningin. ‘Maar voor het zover is mag je hier wel blijven. Hier achter mij is een deur, en als je daar doorheen gaat, dan .... Nu ja, dat zul je zelf wel zien. Je moet gewoon het pad volgen.’

16. Het meisje bedankte de koningin, en ging door de deur, en kwam op een pad terecht. Hele kleine vogeltjes zaten in de struikjes aan de zijkanten van het pad. Het pad straalde en glom door een geheimzinnig licht. Het meisje begon haar reis. Na een tijdje kwam ze op een open plek waar konijntjes wat spelletjes aan het doen waren. Een paar konijntjes waren aan het hinkelen. Achter de konijntjes waren drie paden.

17. ‘Waar moet ik nu naartoe ?’ vroeg het meisje.

18. ‘Waar kom je dan vandaan ?’ vroegen de konijntjes.

19. Van de koningin, zei het meisje.

20. ‘Van de koningin ?’ vroegen de konijntjes, ‘heeft ze dan zelf niet gezegd waar je naartoe moest gaan.’

21. Het meisje schudde haar hoofd. ‘Ze zei alleen maar dat ik het pad moest volgen.’

22. ‘Ik zou het eerste pad maar niet kiezen,’ zei een konijntje, ‘want dan kom je bij een heks terecht. Het tweede pad leidt tot het witte kasteel, en het derde pad dat weet niemand. Iedereen valt daar in slaap.’

23. ‘Nou,’ zei het meisje, ‘ik heb lang genoeg geslapen. Ik kies voor het tweede pad.’ En zo ging het meisje op weg naar het witte kasteel.

24. Het witte kasteel stond vol met levende pionnen. ‘Ik heb jou hier nog nooit gezien,’ zei een zwarte pion. ‘Ik jou ook niet,’ zei het meisje.

25. ‘Waar kom je vandaan ?’ vroeg een rode pion.

26. ‘De koningin heeft me gestuurd,’ zei het meisje.

27. ‘De koningin ?’ vroegen alle pionnen verwonderd.

28. ‘Spring maar op m’n rug,’ zei een groene pion. Toen het meisje op de groene pion klom begon de pion te steigeren, en rende toen een trap op van het kasteel, en kwam op een balkon terecht, en rende toen door naar een volgende trap. De groene pion bracht het meisje helemaal tot aan een toren. ‘Kijk eens naar buiten,’ riep de pion, ‘zo kun je het hele land zien.’

29. ‘Welk land ?’ vroeg het meisje. Door het raam zag ze allemaal grasvelden die er als speelborden uitzagen. Het waren wonderlijke tuinen. ‘Zo je ziet het, hè,’ zei de pion. ‘We hebben nog veel te doen.’

30. ‘Ja, maar de koningin vertelde me dat ik het pad moest volgen,’ zei het meisje.

31. ‘Het pad ?’ vroeg de groene pion. ‘Oh, wat stom van me, ik had het kunnen weten.’

32. Toen huppelde de groene pion met het meisje op zijn rug weer helemaal naar beneden, en ging toen via de keuken de achtertuin in. ‘Zie je, daar in de verte,’ zei de groene pion terwijl hij op wat struikjes achter een groot grasveld wees, ‘daar gaat het pad verder. Een goede reis.’

33. En toen zette het meisje haar reis voort, nadat ze van de pion afscheid had genomen. Tussen de struikjes achter het grasveld ging het pad verder. Het pad straalde en glom weer als door een geheimzinnig licht. Maar na een tijdje wandelen kwam het meisje weer bij de konijntjes die spelletjes aan het spelen waren. ‘Hier ben ik al geweest,’ zei het meisje.

34. ‘Dan moet je gewoon een ander pad nemen,’ zei één van de konijntjes.

35. ‘Maar welk pad ?’ vroeg het meisje.

36. ‘Nou, het eerste of het derde pad,’ zei het konijntje.

37. ‘Ja maar dan kom ik bij de heks, of val ik in slaap,’ zei het meisje.

38. ‘Ik kan het ook niet helpen, kies maar,’ zei het konijntje.

39. ‘Nou, dan kies ik voor het derde pad, want ik begin toch al een beetje moe te worden,’ zei het meisje.

40. Langs het derde pad stonden allemaal toverbloemen, en al snel begon het meisje zo moe te worden dat ze niet meer kon blijven staan, en al gauw viel ze in een diepe slaap.

41. ‘Ehm, mijn naam is de spin,’ zei een dromerige, geheimzinnige stem, ‘weet je dat ik altijd win ?’

42. ‘Nee, dat weet ik niet,’ zei het meisje dromerig.

43. ‘Nou, dan weet je het nu,’ zei de stem weer.

44. Waar ben ik ? vroeg het meisje.

45. Toen ze haar ogen opende zag ze bloemen, zoveel bloemen. Overal waren bloemen, en zoveel wonderbaarlijke geuren, zo betoverend.

46. ‘Ik zei toch dat ik altijd win,’ zei de stem slaperig, ‘ik heb je betoverd.’

47. ‘Ja maar daar heb ik eigenlijk geen tijd voor,’ zei het meisje, ‘de koningin heeft me gezegd dat ik het pad moet volgen.’

48. ‘De koningin ?’ zei de stem. ‘Dat verandert de zaak, kom maar mee.’ En ineens stond het meisje klaarwakker tussen de bloemen. In de verte zag ze een rivier, terwijl beneden bij haar voet een klein spinnetje stond. ‘Als de koningin je gestuurd heeft, dan is het in orde,’ zei het spinnetje, ‘dan hoeven we geen spelletjes te doen.’ Toen liep het spinnetje voor haar uit naar de rivier. Over de rivier was een brug waaronder allerlei bootjes met lampjes doorgingen. Het waren kleine bootjes.

49. ‘Daar in de verte woont een heks,’ zei het spinnetje.

50. ‘Oh maar ik dacht dat de heks op het eerste pad woonde,’ zei het meisje. Na een tijdje komen ze in de keuken van een groot kasteel aan. Een dienstknecht loopt op het meisje af. ‘Hallo, ik ben Andrew,’ zegt de bediende. ‘Ik verwachtte je al. Laat me je het kasteel rondleiden.’

51. ‘Hoe weet u dat ik zou komen,’ vroeg het meisje, en het meisje vroeg zich ook af waar het spinnetje ineens was gebleven. ‘Het spinnetje zei dat hier een heks woonde,’ zei het meisje.

52. ‘Ah, je moet niet alles en iedereen geloven,’ zei Andrew. ‘Hier woont de konijnenkoningin.’

53. ‘Maar daar kom ik net vandaan,’ zei het meisje, ‘en ze heeft me gezegd het pad te volgen.’

54. ‘Oh kom dan maar mee,’ zei Andrew, en leidde haar naar de achterkant van het kasteel. Hier ging het pad verder. Weer zag het meisje het spinnetje hier, maar het spinnetje was heel ver weg. ‘Spinnetje ?’ riep het meisje. Maar het spinnetje hoorde haar niet. En het pad ging een andere richting op. Het meisje besloot om maar gewoon het pad te volgen.

55. Na een tijdje zag ze wat ijzeren bekertjes op de grond staan, en toen ze dichterbij kwam sprong er een konijntje tevoorschijn. ‘Raad eens wat er in deze bekertjes zit ?’ vroeg het konijn. ‘In eentje zit de zee, in de andere zit het bos, en als je van de derde drinkt, dan ben je de klos.’

56. Ja, maar ik wil daar helemaal niet van drinken,’ zei het meisje. ‘Laat me er langs.’

57. Kies er eentje uit, kies er eentje uit, en waar je dan ook terecht komt, je komt er altijd weer uit, zong het konijntje een paar keer. En word je dan de klos, dan kom je altijd wel weer los, en kom je tot de zee dan is het altijd okay.

58. Maar het meisje wilde er niets van horen, en stampte op de grond. ‘Nu is het afgelopen met die gekheid. Ik moet er nu door, want de koningin ....’ maar verder kon ze niet komen.

59. ‘De koningin ? De koningin ?’ zei het konijntje. En snel was het konijntje met zijn bekertjes verdwenen, en kon het meisje verder gaan. Na een tijdje kwam het meisje in de duinen, en niet lang

daarna zag ze de prachtige oceaan waarin een diepe, felle zon scheen. Het meisje zag het pad helemaal doorlopen tot in de zee. ‘Maar dat kan toch helemaal niet,’ zei het meisje.

60. ‘Jawel hoor,’ zei een stem. Een donkere gestalte stond ineens naast het meisje. Het leek wel een beetje op een zwarte pion op een paard. ‘Ik breng je er wel doorheen,’ zei de pion.

61. ‘Ja, maar hoe dan ?’ vroeg het meisje. Ineens haalde de gestalte een dobbelsteen onder het zadel vandaan. De gestalte gooide de dobbelsteen van de duin op het strand. Op het bovenvlak van de dobbelsteen stond een gestalte als een rode pion. De gestalte was gevleugeld, en stond al snel naast het meisje. ‘Spring maar op mijn rug,’ zei de rode gestalte. En toen het meisje op zijn rug zat steeg de gestalte op. De zwarte gestalte was weer verdwenen. De rode gestalte had een geweer met kogels als dobbelstenen, en als ze door vervelende vogels werden lastiggevallen schoot hij ze met het geweer neer. Na een tijdje kwamen ze op een heuvel aan waar het pad weer verder ging. De rode pion wees in de verte : ‘Zie, daar, waar het glinstert, daar moet je zijn, daar woont de konijnenkoningin.’

62. ‘Maar daar kom ik net vandaan,’ zei het meisje. ‘De koningin zei dat ik het pad moest volgen.’

63. ‘Dat moet een vergissing zijn geweest,’ zei de rode pion, en vertrok.

64. ‘Wacht eens even,’ riep het meisje. ‘Je moet het me uitleggen. Ik begrijp het niet meer.’ Maar de rode pion was al weg. Toen besloot ze het pad maar te volgen tot de glinsteringen in de verte, maar al snel begon het erg donker te worden en koud. ‘Ik moet hier ergens iets vinden om te kunnen schuilen,’ zei het meisje. Het begon ook steeds harder en harder te waaien.

65. ‘Kom hier !’ riep een stem, ‘kom hier,’ bijna gillend. De stem leek op het geluid wanneer haar ouders ruzie maakten. Een konijn op een woonboot riep naar een ander konijn. Het was een woonboot gewoon op de grond. Er was nergens water te bekennen, alleen wat druppels van een beginnende regen. ‘Kom nu binnen !’ riep de stem weer, ‘wil je soms verdrinken ?’ Het meisje zag een wat jonger konijntje stampvoetend naar binnen lopen, in de woonboot. Het andere konijn gaf hem een om z’n oren. Toen ging de deur dicht. Snel begon het natter te worden onder de voeten van het meisje, en werd ze door de wind bijna weggeblazen. Toen ze in de verte keek, kreeg ze de schrik van haar leven. Bulderend hoge golven kwamen op haar af, alsof de oceaan het land wilde opslokken. Zo snel als ze kon rende ze naar de woonboot, maar hoe hard ze ook op het deurtje bonsde, niemand deed open.

66. Help me, help me dan toch ! riep het meisje. Het water was al tot haar knieen gekomen, en de razende golven kwamen steeds dichterbij, en groeiden steeds hoger. Al snel was het water tot haar heupen gekomen, en keek ze recht in een kilometers hoge golf die haar elk moment zou kunnen opslokken. Het meisje slaakte een gil. Een raampje naast het deurtje ging open, en een hand greep het meisje vliegensvlug naar binnen.

67. ‘Dat was op het nippertje,’ zei een konijntje. Het meisje zuchtte diep.

68. ‘Dat gebeurt altijd als de koningin kwaad word,’ zei het konijntje.

69. ‘Waarom wordt ze dan kwaad,’ vroeg het meisje.

70. ‘Ze kan niet tegen haar verlies met spelletjes,’ zei het konijntje.

71. ‘Met wie doet ze dan spelletjes ?’ vroeg het meisje.

72. ‘Met een spin,’ zei het konijntje.

73. ‘Oh maar ik ken dat spinnetje,’ zei het meisje. ‘Ik ben dat spinnetje ook tegengekomen, en hij sprak dat hij altijd wint.’

74. ‘Hoe weet je dat ?’ vroeg het konijn ineens. ‘Niemand weet dat, dus waarom zou jij dat weten ?’

75. ‘Nou,’ legde het meisje uit, ‘er waren drie paden. Eerst kwam ik op het tweede pad waar het witte kasteel was, en daarna kwam ik op het derde pad waar iedereen in slaap viel. Hier ben ik hem tegengekomen.’

76. ‘Maar dat kan niet,’ zei het konijn, ‘dat is absoluut onmogelijk. Niemand die op het derde pad komt ontwaakt weer. Zij die daar komen zullen voor eeuwig en altijd slapen.’

77. ‘Oh maar ik zei tegen het spinnetje dat ik van de koningin had gehoord dat ik het pad moest volgen,’ zei het meisje, ‘en toen liet hij me erdoor.’

78. ‘De koningin ?’ vroeg het konijntje terwijl zijn gezicht groen en geel tegelijk werd. ‘Mens allemachtig, heeft de koningin dat tegen jou gezegd ?’

79. Het meisje knikte. ‘Oh maar dan zijn wij in heel groot gevaar,’ zei het konijntje. ‘Als de koningin dat gezegd heeft, dan is ze ergens op uit. Dan daagt ze je uit voor een duel.’

80. ‘Een duel ?’ vroeg het meisje.

81. ‘Ja een duel, een gevecht,’ zei het konijn, ‘en dan moeten we snel zijn. We moeten direkt naar het kasteel, want daar zit ze op je te wachten voor het spel.’

82. Direct rende het konijn een andere kamer in, en startte de motor. Met volle kracht ging de boot richting het glinsterende kasteel in de verte. Na een tijdje voer het bootje naar binnen. Bij een grote paal diep in het kasteel was een kade waar ze konden uitstappen. Het konijn greep de hand van het meisje en rende samen met haar een grote stenen trap naast een muur op. ‘Majesteit, majesteit,’ riep het konijn, en toen hij de koningin op de trap tegenkwam, zei hij het wat rustiger : ‘Majesteit, ik weet dat we wat laat zijn.’

83. ‘Wat, laat ?’ zei de koningin, ‘helemaal niet laat. Veel te vroeg. Jullie zijn veel te vroeg hier.’

84. ‘Maar waarom werd u dan zo boos ?’ vroeg het konijn.

85. ‘Ach, niks bijzonders,’ zei de koningin, ‘gewoon een ongelukje.’

86. ‘Een ongelukje ?’ vroeg het konijn.

87. Ja, zei de koningin, ik liet een pion vallen, en die vloog weg.

88. ‘Misschien een rode pion ?’ vroeg het konijn.

89. Ja, hoe weet jij dat nu weer, vroeg de koningin een beetje kattig.

90. Nou, ik zag een rode ster naar beneden vallen, maar later dacht ik : het zal wel weer een pion van de koningin zijn, zei het konijn.

91. Ja, lachte de koningin, jaha, dat heb je goed gezien, jongen, en nu vlug wegwezen, want het is nog lang geen tijd.

92. Toen rende het konijn weg. Nu stond het meisje oog in oog met de koningin.

93. En wie ben jij ? vroeg de koningin.

94. ‘Eh, ik ben het meisje wat van u gewoon het pad moest volgen,’ zei het meisje.

95. Oh ja ? kraste de koningin, nou heus, ik ken je niet.

96. Kijk dan eens beter. Kent u mij echt niet ? vroeg het meisje.

97. Toen deed de koningin een brilletje op, en kwam dichterbij. Eens even kijken, zei de koningin. Er zijn zoveel meisjes die .... het pad volgen, zei je ?

98. Het meisje knikte.

99. Wacht eens even, zei de koningin. Ben jij langs de drie paden gegaan ?

100. Alleen de tweede en de derde. Ik ben nog niet bij de heks op het eerste pad geweest, zei het meisje.

101. Wat sta je hier dan te staan ? bulderde de koningin. Terug jij !

102. En toen zette het meisje het op een rennen, want de koningin begon verschrikkelijk te bulderen. Het leek alsof haar ouders weer ruzie maakten, erger dan ooit tevoren, en het meisje begon heel hard te huilen.

103. Rennen ! brulde de koningin, ren voor je leven, want ik ontplof, en dan zul je de dobbelstenen zien rollen.

104. Het meisje was al snel omsingeld door een heel leger met dobbelstenen. Er kwam vuur uit hun monden, en de roden waren het ergste. Nog harder begon het meisje te huilen. Toe dan, konijn, help me dan ! riep het meisje hard. Maar het konijn was nergens te bekennen. In de verte zag ze de woonboot, maar die dreef telkens verderweg. Oh, was ik nu maar naar het eerste pad gegaan, zei het meisje. De dobbelstenen zagen er zo dreigend uit.

105. Wat zei je, krijste de koningin, nee, dat kan niet, zei je dat je het derde pad op ben gegaan ?

106. Ja, majesteit, zei het meisje.

107. Iedereen slaapt daar, en niemand staat ooit weer op, zei de koningin.

108. Ja, maar het spinnetje ... zei het meisje

109. Het spinnetje ? krijste de koningin .... Heeft het spinnetje je erdoor gelaten ? En toen werd de koningin nog kwaaier.

110. Maar toen ik hem vertelde wat u gezegd had dat ik het pad moest volgen, toen liet hij me erdoor, zei het meisje.

111. Oh, zuchtte de koningin woest, ik kan dat spinnetje niet uitstaan ... Wat heeft hij nog meer gezegd ?

112. ‘Dat hij altijd wint,’ zei het meisje.

113. En toen werd de koningin wel zo razend dat ze niets meer met de dobbelstenen te maken wilde hebben. ‘Uit mijn ogen !’ krijste ze tegen de dobbelstenen. ‘Niets wil ik nog met spelletjes te maken hebben.’ Toen liep ze boos weg, het meisje alleen achterlatend.

114. Even later kwam ze weer terug. ‘Zeg, waar kom je eigenlijk vandaan ?’ vroeg ze aan het meisje. ‘Toch niet uit de grote mensenwereld, hè ?’

115. Ja, zei het meisje, daar kom ik vandaan. Mijn vader en moeder maakten altijd ruzie, en ....

116. Je hoeft me niets meer te vertellen, zei de koningin, ik begrijp het al. Dan kom je dus van het eerste pad vandaan.

117. Nee, daar ben ik nog niet geweest, daar bij die heks, zei het meisje.

118. Kom maar mee, zei de koningin, dan laat ik het je zien.

119. In een hoge torenkamer aangekomen schonk de koningin thee voor het meisje in, en vroeg het meisje of ze het fijn vond in de grote mensenwereld.

120. Nee, zei het meisje, want niemand begrijpt me, en ze maken altijd ruzie.

121. ‘En wat heb je eraan gedaan ?’ vroeg de koningin.

122. Ik ben weggelopen, zei het meisje.

123. Dat is het beste wat je kon doen, zei de koningin, zo kon je de heks verslaan.

124. Ja maar ik ben nog helemaal geen heks tegengekomen, zei het meisje.

125. Als dat zo is, zei de koningin, dan zul je terugmoeten naar het eerste pad, en dan zul je het pad gewoon moeten volgen totdat je haar tegen bent gekomen. Of zullen we gewoon een spelletje doen ?

126. De paden heb ik gevolgd, zei het meisje. Laten we nu dan maar een spelletje doen.

127. En zo gebeurde het. Tot diep in de avond deed het meisje spelletjes met de koningin, en ze konden het zo goed met elkaar vinden dat de koningin niet meer boos werd als ze een spelletje verloor. Het meisje beleefde nog vele avonturen met de koningin, maar dat hoor je wel in een ander verhaal.

15.

De Slapende Prinses

1. Er was eens een indiaanse prinses die altijd sliep. In de nacht werd ze altijd heel even wakker om iets te drinken en te eten. Vaak was dat wat thee met vruchten, en daarna sliep ze weer. Soms slaapwandelde ze door de gangen van het kasteel waar ze woonde. Haar vader en moeder waren erg

bedroefd, maar zo was de prinses altijd al geweest. Ze zouden wel eens met hun dochter willen spreken, al was het maar voor heel even.

2. Op een nacht was de prinses weer aan het slaapwandelen, en ze wandelde heel diep het bos in. Ze liep altijd op blote voeten met een nachtjapon of pyama. Plotseling stapte ze op een toverring, en werd direkt wakker. Ze was erg verbaasd en deed de ring om haar vinger. Heel lang keek ze ernaar, en ze bleef gewoon wakker. De prinses was erg blij, en rende terug naar het kasteel. Maar toen het ochtend werd en ze anderen tegenkwam vielen die direkt in slaap. De prinses dacht dat dat door de toverring kwam die ze droeg. En zo was de prinses erg eenzaam, en omdat ze niet nog meer van hen in slaap wilde zien tollen, vertrok ze weer naar het bos. Na een tijdje lopen kwam ze aan bij een klein huisje waar kabouters leefden. Blij stapten de kabouters naar buiten, alsof ze haar al kenden. ‘We dachten dat je nooit zou komen,’ zei één van de kabouters. ‘Ja,’ zei een andere kabouter, ‘en, zeg, wij hebben die toverring voor jouw gemaakt, van de zeldzaamste stenen. De stenen die jij op je ring draagt zijn de enigen van hun soort, dus wees er maar erg zuinig op, meisje. Je wil toch niet nog een keer zolang slapen ?’ De prinses werd erg verlegen. Ze was blij dat de kabouters niet in slaap vielen.

3. En zo mocht de prinses bij de kabouters wonen, en zorgde goed voor hun huisje als de kabouters weg waren om in de mijnen te werken. Maar op een dag kwam er een man met maar één oog bij het huisje. Hij klopte op de deur, en de prinses deed een raampje open.

4. ‘Zeg, meisje,’ zei de man met maar één oog, ‘wat heb jij een prachtige ring. Als je die aan mij geeft, dan geef ik je mijn paard daarvoor in ruil.’

5. ‘Maar dan val ik weer in slaap,’ zei de prinses.

6. Toen haalde de man ook een ring tevoorschijn. ‘Als je deze draagt, dan blijf je niet alleen wakker, maar dan kun je ook vliegen en toveren.’ Nu, dat leek de prinses wel wat, want dan zou ze ook wat aan de slapenden van haar land kunnen doen. De ruil was snel gedaan, maar ineens begon de man te lachen, rende weg, en de prinses viel als dood op de grond. Toen de kabouters terugkwamen waren ze erg verdrietig. En ze konden geen andere ring maken met dezelfde krachten, want zulke stenen konden ze nooit meer vinden. Maar ze hadden nog wel een toverfluit waarmee ze de prinses bij volle maan tot leven konden wekken om te dansen. Dan was het weer even feest, maar van hele korte duur. Op een dag toen ze thuiskwamen was ook de toverfluit gestolen. Toen besloten ze de prinses in een kist naar de mijnen te dragen tussen de edelstenen, zodat ze haar altijd bij zich hadden als ze aan het werk waren. En ze vonden dat de prinses hier veilig was. Als ze haar in het huisje zouden laten dan zouden ze veel te bang zijn dat de prinses ook op een dag gestolen zou zijn. Nee, dat zouden hun kabouterharten niet aankunnen. Het was een prachtig gezicht om de prinses zo te zien tussen de edelstenen. De dieren hier zouden wel de wacht over haar houden. Midden in de nacht toen de kabouters weer naar huis waren begonnen ineens enkele edelstenen te fonkelen, zo te fonkelen dat de prinses haar ogen opendeed. Ook haar ogen begonnen te fonkelen. Ze stond op en ging terug naar het kabouterhuisje. De kabouters waren erg verbaasd en blij. Snel gingen ze terug naar de mijnen om de fonkelende edelstenen op te halen.

7. Met de edelstenen versierden ze hun huisje, en voortaan viel een ieder die hen of de prinses kwaad wilden doen in slaap. En de kabouters zongen allemaal : ‘Dus kom maar niet te dichtbij als je hier iets wil stelen, kom maar niet dichtbij als je kwaad wil doen, want sluiten zullen je ogen, en niemand zal ooit het licht nog aandoen.’

16.

De Negende Wens

1. Eens leefde er een hebzuchtige prins in een arm land. De prins was zo hebzuchtig dat hij een

ander niets gunde, en alles voor zichzelf nam. Toen op een dag een meisje uit zijn rijk spoorloos verdwenen was ging hij alleen op zoektocht omdat haar ouders erg rijk waren en een hoge beloning zouden schenken aan degene die hun dochter zou terugvinden.

2. Op zijn reis door het woud kwam hij ’s avonds laat bij een huisje aan. Toen hij op de deur klopte hoorde hij een krassende stem : ‘Ik ben Spindraad. Wie is daar nog zo laat ?’

3. ‘Ach, moedertje,’ zei de prins. ‘Ik zou zo graag even bij u willen kijken of daar ook een meisje van ons rijk is. Zij is spoorloos verdwenen.’

4. ‘Ik heb zeven dochters,’ zei de oude vrouw. ‘Als u even wil kijken. Kom dan maar verder.’ De prins stapte naar binnen, en kreeg wat te eten. Ook mocht hij van elke dochter een wens doen. Bij de eerste dochter zei hij : ‘Ik zou graag willen dat het koninkrijk omgeven is door een haag met rode bloedbessen, giftig als de zon, om ervoor te zorgen dat niemand zomaar spoorloos kan verdwijnen.’ Als tweede wens, bij de tweede dochter, wenste hij dat zijn koninkrijk vol zou zijn met goud, maar alle andere wensen waren hebberig, en hij vergat het spoorloos verdwenen meisje helemaal.

5. ‘Omdat je in bijna al je wensen zo hebberig bent geweest,’ zei de oude vrouw, ‘zul je veranderen in een pad.’ En direkt was de prins geen prins meer, maar een pad. In schaamte vertrok de pad. Al gauw kwam hij erachter dat hij ook niet terug kon naar zijn koninkrijk vanwege de dichte haag met giftige rode bloedbessen. Maar eens in een nacht zag hij een meisje baden in een bosmeertje. Hij zwom direkt naar haar toe, en vertelde haar wat er was gebeurd. Het bleek het spoorloos verdwenen meisje te zijn. Maar ze leek sprekend op één van de dochters van de oude vrouw.

6. ‘Ik ben gevlucht,’ zei het meisje, ‘vanwege het harde werk dat ik in uw koninkrijk moest verrichten. Ik kwam bij de oude vrouw en werd als één van haar dochters. Zij liet mij zacht werk verrichten, en ik mocht wensen laten uitkomen.’

7. ‘Maar waarom ben je daar dan niet gebleven ?’ vroeg de pad.

8. ‘Omdat de oude vrouw aan het einde van de wensen altijd haar eigen wens uitspreekt,’ sprak het meisje. ‘Sinds ik gevlucht ben, ben ik de enige die haar boze wensen ongedaan kan maken. Ik was altijd de achtste wens, en zij altijd de laatste, de negende.’

9. En zo deed de pad zijn wens bij het meisje om weer een prins te worden.

De Nieuwe Handelingen II

1.

De aanstelling van de tweede Mozes

1. En de Heer zat in de hemel met zijn pythons en de slangen des hemels. En de Heere sprak tot de tweede staf van Mozes, en sprak recht. En de Heere opende met deze staf de dodenrijken van de eerste drie utmiren, de tijden des heeren, en er was een grote oogst. 2. En de Heere bracht het tweede kruis tot de tweede ark. En de Heere wilde dat zo de tweede geest van de mens zou zijn. En er kwam kracht vanuit het tweede kruis, en de Heere stelde zijn economie op. Gij die van de honger hebt gegeten, tezamen met de Heer, zal handel kunnen doen in de hemelen. En het tweede bloed des Heeren kwam vrij om in ruime aderen te stromen, en de pythons dienden Hem. 3. En de Heere zag dat het goed was, de hof die hij aan de mens had gegeven. En de Heere sprak aldus deze woorden :

Laten tweede engelen en de cherubs van het tweede de hof bewaken en besproeien. En zij droegen een hemels zwaard van het tweede, een mystiek zwaard vol van geheimenissen. 4. En niemand kon de hof binnenkomen dan hen die de Heere had aangesteld. 5. En zij waren in het blauw terwijl heilige winden waaiden. 6. En warmte kwam over de hof en de Heere zegende die. 7. En de tweede Mozes kwam om zich voor te stellen bij de Heere. En toen hij voor het aangezicht des Heeren stond brulde de Heere als een leeuw. En de zalving viel op de tweede Mozes, een zalving groter dan het oude verbond. En de Heere stelde de tweede Mozes aan om te regeren over de gewesten van de tweede hel. En deze hel was zo verschrikkelijk dat engelen beefden en verschrikt raakten.

De roeping van de tweede Simson

8. En de Heere riep de tweede Simson tot Zich en gaf hem een purperen gewaad. Ook gaf de Heere hem een beker die vol was van de tweede toorn. En de Heere zond de tweede Simson als een arend tot de aarde om haar te oordelen. 9. En zijn engelen waren velen, en de slachtingen die ze op de aarde verrichten waren groot. 10. En de engelen weenden om de krachten die loskwamen. 11. En toen sprak de Heere tot de tweede Simson : 'Ik geef u de macht over het tweede dodenrijk, en de machten der hel kunnen haar poorten niet verbreken.' En de macht van het tweede dodenrijk was groot, en in haar bevonden zich de tweede sjeool en de tweede hades, en gebeden konden haar werkingen niet verhinderen. 12. En de Heere sprak met luide stem : En dit verbond met de dood is groot als de dood van de tweede Christus. 13. En een tweede graf kwam opzetten als het geluid van bijenstormen zoemend tot de hemel en de duisternissen, en dit graf was groter dan de eerste. 14. En de Heere sprak : Ziet dan de vloek van honger, waar honing binnenin groeit bewaakt door de bijen des hemels. 15. En het was de Heere die de tweede Christus zond tot het kruis van honger, en na enkele dagen was er grote zaligheid. 16. En de Heere bracht de honing in een kruik tot de tweede ark en sprak : Zo wil ik dat de tweede geest zal zijn. 17. En de Heere brak het brood om het over de hoeken der aarde te verdelen, maar een engel des tweede satans stond ineens voor Hem. En de Heere sprak : Lang zijn de werkingen des geestes tegengehouden.

Het oordeel over de dansers

18. En de Heere sprak tot zijn engelen : Brengt nu de tweede David voor Mijn Aangezicht. En toen sprak de Heere : Zijn Lichaam zal mijn tempel wezen. 19. En hij zond de tweede David naar de aarde om zijn tempel te bouwen. En de Heere stelde hem aan om de heiligen te hoeden. 20. En zij werden genoemd de tweede christenen. En hij zong psalmen tot de hemel, met het tweede woord in zijn hand. 21. En de dansers van het eerste verbond werden voor de Heere gehaald, en kregen een vervloeking op hun hoofd, omdat zij de cobra des Heeren tegengehouden hadden. En zij hadden vele boze geesten. 22. Zij hadden als heer over hen de tweede slang. En zij hadden vele heiligen tot onreinheden en gruwelijkheden geleid. 23. En de Heere sloeg hen, zeggende dat ze geen deel zouden hebben aan de tweede Christus, want hun zonden hadden zich opgehoopt tot de hemelen, en ze hadden vele kindekens geblokkeerd om in te gaan. 24. En er kwam vuur uit de mond en het aangezicht van de tweede David om hen te verteren, en hun volgelingen hielden zich schuil in het tweede sodom en het tweede babylon.

De Strijd om het lichaam van de Tweede Christus

25. En de engel Sarsia de tweede raakte in gevecht over het lichaam van de tweede Christus dat door de dansers en hun volgelingen was verkracht. En zij had tegenover zich staan de tweede satan, de tweede slang en hun zonen. En de tweede Metensia kwam haar ten hulp, en met de slangen des hemels brachten zij het lichaam tot het tweede graf. 26. En zijn discipelen weenden voor veertig dagen en nachten bij zijn graf, en hun tranen werden hem tot sieraden. En na deze veertig dagen stond hij op en weende. 27. En heilige vrouwen der aarde volgden hem, terwijl hij het tweede evangelie begon te verkondigen. 28. Ken dan de krachten van het tweede graf, en hebt dan deel aan

zijn lichaam. 29. En het tweede avondmaal werd ingesteld tot zaliging van hen die weenden. 30. En de tweede Salomo verscheen aan Hem om hem schatten te brengen. En de Heere zag dat het goed was en gaf Zijn Zegen. 31. Laat dan de tweede farao uw lichamen niet tegenhouden in de ketel des Heeren, en doe dan een beroep op de heilige plagen om geheel vrij te komen van het zwaard der onderdrukking. 32. Laat dan uw lichamen u niet leiden tot onreinheden, maar vlucht tot de tweede geest waaruit een nieuw rein lichaam zal voortkomen, gemaakt om in de tempel te dienen van het tweede woord. 33. En de Heere bracht gezag tot de apostelen van de tweede gemeente, en het tweede woord begon te zingen in hun hoofden.

2.

Oude religies en het Grote Spanje

1. Gij dan zijt geen koopwaar, daar de Heer u heeft bevrijd uit de slavernij. Het hart der zonde klopt in het kopen en verkopen. Gij nu hebt heilige voorschriften ontvangen over de economie des Heeren

2. Gij weet ook dat de walvissen des hemels zullen komen om het grote spanje te veroordelen. Laat dit troost geven aan uw ziel, hen die in de verdrukking werken. De Heere heeft uw tranen gezien.

3. De Heere hecht Zich met Zijn Geest aan uw verstand om het te behoeden. De Heere wil graag dat gij de geheimenissen kent. De Heere schiep de dieren en het geboomte om de verschillende delen van het lichaam aan te tonen. Gij die dan één dezer schepselen lastig valt, ziet toe dat uw lichaam uiteen valt.

4. De Heere laat niet met Zich spotten. Dit zijn de laatsten der dagen. Geeft daarom nauwgezet acht aan zijn woorden, opdat zij u niet verslinden.

5. Welaan gij spotters, en gij die aan uw ouders ongehoorzaam zijt, de Heere zal u drijven tot het Grote Spanje, tot de verzamelplaats der geesten, en daar zal de Heere u slaan.

6. Dit zijn de woorden van de tweede Luther, tot een tweede reformatie. Die reformatie zal zijn : het afbreken van de geestesmarkt, het onder het oordeel brengen van hen die vlees eten, en het brengen van het tweede Woord tot een Eeuwig Evangelie, zoals de profeet Johannes dit op Patmos zag.

7. Deze dagen zijn nu gekomen. Zij die niet wenen om de zonden zullen geen deel hebben aan het teken Gods dat de harten in de verdrukking zal behoeden. Zij die het teken der beesten dragen zijn reeds overgeleverd aan de wildernis der tijden.

8. Wij zullen de tempelen van Metensia openen, en die van de andere Geesten Gods en de tweede Geesten Gods. Gij dan zult de Heere kennen. Het tweede altaar zal hersteld worden, en er zullen geen onschuldigen geofferd mogen worden. De Heere zal een vloek leggen op de woorden van hen die dieren en mensenkinderen hebben geofferd.

9. Deze religies kwamen voort uit een duister tijdperk waar de tijden jong en verward waren, waar wildernissen kwamen tot de tempelen Gods, en waar bergen huisden.

3.

Geen aards altaar

1. De Heere heeft u tot hiertoe gebracht, en zal Zijn tempelen openen, zodat de winden van het tweede Woord over de aardbodem zullen waaien.

2. Gij dan die aan ketenen ligt, gij zijt vrij in uw binnenste. Gij dan die geen binnenste hebt, hoe te betreuren zijt gij.

3. Gij dan die de altaren van ijs bereikt hebben, offert uw aanverwanten en relaties, opdat gij in kunt gaan door de poorten van Zetdonia.

4. Laat er dan onderscheid wezen tussen de altaren des hemels, en laat het altaar zijn tot zuivering en overdracht.

5. De Heere dan zal zeven allerheiligste tijdperken inzetten om het altaar te herstellen, en de Heere zal uitroeien de altaren van de aarde.

6. De Christus moest sterven aan het hout, maar vervloekt is degene door wie het geschiedde. Zo heeft dan het aardse altaar priesters verbonden tot zonde tegen Christus, en daarom is dat verbond niet verre van de verwijdering.

7. Hecht u dan niet aan duistere schaduwen van een tempel die komen gaat. Zij bestonden om voorbij te gaan, en om hoofden omhoog te richten.

8. Rekent dan af met uw duister verleden en een duister voorgeslacht.

4.

Aanvaarding van het IJs

1. Gij hebt dan gehoord van verbrande heksen en martelaren om hun geloof of liefde voor de natuur. Weet dan dat ik hun littekenen in mijn lichaam en ziel draag. 2. Meent gij dan uw broeder te verketteren zonder de hand aan uzelf te slaan ? Vervloekt zijt gij, oh verachtelijk mens. 3. Denkt dan niet dat God u niet zal aanklagen. 4. Degene dan die liefde heeft voor de natuur, heeft liefde voor God en heeft de ganse wet vervuld. 5. Noemt gij dan een heks een ieder die de natuur liefheeft ? Zeer te bespotten zijt gij. 6. Het Woord Gods zal komen als ijs, om hun graven te openen. 7. Aanvaardt dan het ijs in uw leven.

5.

Over kinderlijkheid

1. De Tweede Paulus aan hen die in Spricht zijn en het tweede Spricht. Zalig zijt gij en gezegend in de Heere, broeders en zusters, gij die de dieren des hemels aanhangt. Gij hebt reeds hun merktekenen op uw ruggen. Ja, de Heere geeft hen u in uw slaap. Zalig hen met grote verzamelingen, zij die als een ark vol zijn van de dieren en beesten des hemels. 2. Raak het zalige aan, ja, het is voor u, allen die de Heere zoeken. 3. U hebt dan groot geluk opgeraapt, en de golven van Kabbernal zijn over u. Gij waart in de gouden bossen des Heeren en gij zag Zijn distels daar in het bittere land. Nu zijt gij dan vol van Glorie. 4. Gij allen weet dat spreken als zwemmen is in de bosrivieren des Heeren. 5. Gij zijt aangekomen in een vruchtbaar land. De heere is verrukt over uwen zachtmoedigheid, en gij hebt zeer zeker zijn hart vertroost en versterkt. 6. Ja, gij hebt Hem aangemoedigd als een ridder, gij die de rozenkoeken des Heeren eet en uitdeelt. 7. Grote sterkte zal tot u komen in de burcht van Kabbernal. En gij zult uzelven voelen als iemand die oude vrienden weervindt. 8. Komt dan tot de grotten des heeren en luistert naar zijn stem, Hij die Zijn engel Torio heeft gezonden. 9. En Hij zal nieuwe woorden bevestigen aan uw hart, en zij zullen zijn als tekenen en verademingen op de weg die gij begaat. 10. Zalig hen die genaderd zijn tot Spricht en staan in de

tempelpoorten des Heeren. 11. De heere heeft u tranen van genezing gebracht, ja, gij hebt benen van licht om elkaar te genezen. En deze lichten zijn zacht en waterig. 12. Zalig hen die tot de geheimenissen van Spricht zijn ingegaan. 13. De Heere toont hier zijn luister, de Heere toont hier zijn macht, geworteld in zijn gronden en gewrocht in zijn hemelen. 14. Zijn aangezicht geweven door zachte lijnen, komende van de weerspiegelingen van het tweede kruis, waarin gij allen zo diep met elkaar verbonden zijn tot tranens toe. 15. Mengt dan elkanders tranen en gij zult de tranen des Heeren zien, de zalige baden van genezing, waartoe zijn engel Torio telkens nederdaalt. 16. En gij drinkt van de traan, en gij kunt ademen. De Heere heeft u leven gegeven, om zachte dieren te bemerken. 17. Ja Hij mengde het licht met duisternis, en nu is het zacht voor uw ogen. 18. Het Woord des Heeren is sterk. 19. Welzalig hen die genaderd zijn tot Gods velden door Spricht, die Zijn troon daar hebben zien staan, de kroon van het Tweede Heil. 20. Streeft dan naar het Tweede Spricht, en houdt hen vast, allen die daar wonen. Gemeente Gods, zo diep levende in de wildernis, bij de adem Gods. 21. Tot hen die in de poorten staan : Nu vangen dan nieuwe dagen aan, zoveel wijn in tranen, Gods glimlach is zoet en recht. 22. Tot de kindekens zou Hij komen, hen die de kaarsjes hebben bewaard tot in de nachten. 23. Zij hebben een maagdelijk verstand, en hun gevoel is rein. Zij hebben ijs geschept uit de waterbronnen des Heeren. 24. De Heere doe Zijn Aangezicht over u lichten. Vrede en Genade zij u. Rust fijn.

6.

De wortelen des geestes

1. Gegroet hen in het tweede Korinthe. Wanneer dan het eerste Korinthe de verwijdering nadert, dan zal de Heere alleen Rachab redden. 2. Groet hen die in de verdrukking zijn. De Tweede Paulus en de tweede Sostenes, beiden apostelen en anfitaten van de tweede Christus om uw zielen te zaligen, aan allen die in het tweede Korinthe zijn. 3. Genade zij u en vrede van God onze Vader, en de Tweede Christus door Hem voor deze tijden gezonden. Laat u dan zaligen in Hem. 4. Zalig zij die gekomen zijn tot het tweede, groet dan ook uw broeders en zusters in het tweede, welke de Heere in Zijn Wijsheid door de Tweede Geest verbonden heeft. 5. Ziet dan toe dat gij het Tweede niet veracht, en bidt dan ook voor alle gemeentes in het tweede, want de eersten zijn niet verre van de verwijdering. 6. Zijn wij dan als honden die weer naar hun braaksel terugkeren ? Zeker niet. Gij zijt volwassen geworden in de Heere, en zo zijn dan de overleggingen van het eerste voorbijgegaan. 7. Weet dan dat de wildernissen des Heeren ordelijker zijn dan de orde der wereld. 8. Gij hebt dan gehoord van de tweede gaven en vruchten des Geestes. Gij hebt dan ook Eminius leren liefhebben, de Naam des Geestes. 9. Leert dan alle namen kennen. 10. Ook hebt gij gehoord van de wortelen des Geestes en de schillen. Laat dan een ieder blijven in zijn eigen schil, door de Heere aangemeten en gewogen. 11. Ik dank God te allen tijde over u, daar gij de wortel van ijs hebt laten groeien, want zo zijt gij in elk opzicht rijk geworden in Hem. 12. Ook hebt gij uw wortel van stilte laten zuiveren, waarover ik had gesproken toen ik bij u was dat hen die dat niet zouden doen onder het oordeel zouden komen. 13. Ook hebt gij geluisterd door de wortel van het lijden te heiligen.

Vertroosting en Dankzegging

14. Gij hebt de schillen der bedieningen rijkelijk over de gemeente gelegd, en daardoor zijt ge zalig. Ja, gij hebt waarlijk de zonen Gods van gereedschap voorzien, en uw huizen goed ingericht. 15. Daarom hoeve ook niemand onder u enig gebrek te lijden. En al zij daar gebreken, dan zullen wij dat door de Geest Gods aanvullen. 16. Gij hebt ons dan ontvangen als ware apostelen, nadat gij ons zevenvoudig getoetst hebt. Hierdoor rust de zegen Gods op u. 17. Gij hebt dan waarlijk de tempel Gods en het altaar van gerei voorzien, en de heiligen goed toegerust. Ook hierin dank ik de Heere om u. 18. De Heere zal uw gaven van vuur en ijs aansterken, daar u zijn wortelen draagt, en de schillen niet veracht hebt. 19. Ja, gij hebt uw zonen gebracht tot Spricht, en zij zijn waarlijk zonen des Heeren geworden. 20. Gij hebt uw dochters gebracht tot Zetdonia, en hen de klederen van het

heil gegeven. 21. Gij zijt rein geweest op heilige bergen, en niet de Heere tot een vloek geworden. Gij hebt waarlijk troost gebracht aan het hart des heeren, door tienvoudig te wandelen en te handelen in Zijn Wet. 22. Ja, gij hebt de wetten van het Tweede om uw polsen gebonden, en gij hebt uw kinderen er zwaar mee getuchtigd. Zo hebt gij uw zielen behouden in de Toorn des Heeren. 23. Laat dan niemand u oordelen, want gij hebt in liefde gehandeld, oh vervolgde gemeente Gods. 24. De Heere heeft Zijn hand op u gelegd. Zalig zij hen die u zaligen, en vervloekt zij hen die u vervloeken. Ja, zij zullen aan het tienvoudige zwaard ten onder gaan, hen die u haten. 25. Want zij haten u omdat gij de geboden des Heeren bewaart in vrezen en beven. 26. Zij zullen in Spricht ten onder gaan, zij die om u gelachen hebben. Maar zalig zijn zij die met u geweend hebben. En zij zullen door Spricht tot behoudenis gerekend worden. En zij allen zijn onder de hoede van Zijn engel Torio.

7.

Het tweede ijs

1. Ja, de Heere zal u gaven schenken in de nacht, gij die zijn wortelen bemint. Gij dan kent de lusten des Heeren, en zijt daarmede begiftigd in uw binnenste. 2. Gij die dan de poorten van de tweede geest bent daargegaan : Gij hebt een eeuwig evangelie aanschouwd en gij zijt heilig. Uw beenderen zullen niet door de leeuwen verbroken worden. 3. Komt dan tot de kast des Heeren, en de Heere zal u nieuw gerei schenken om Zijn heiligen mee toe te rusten. 4. Ja, als de smid des Heeren heeft Hij u opgesteld, hen die zijn hart beminnen. 5. De Heere heeft u laten leven in tweede vreze, en ziet, gij zijt zalig geworden, dragende de lusten des Heeren. 6. Gij droeg dan voor lang het tweede geweten, en de Heere heeft het gezegend. 7. Nu dan, gij zijt rein, en gij behoort tot de heerlijkheden Gods. Behoort dan tot de jaguars des hemels. 8. Gij bent dan meester geweest zonder pijlpunten, en gij hebt u afgezonderd gehouden. Ja, u bent geheiligd. Ja, u bent anders. Gij zijt vreemdelingen in de wereld geweest, maar gekend bij God. 9. Zoekt daarom troost bij elkaar en leert elkander over het ijs des Heeren en het tweede ijs. 10. Zo zult gij de wet vervullen. 11. Laat dan niemand u gering achten om uw onderlinge samenkomst, want de Heere is geduldig. 12. Wanneer gij dan samenkomt in ijs : Ziet dan, gij zijt dienaren van het Tweede. 13. Predikt dan het evangelie van het Tweede aan de ganse schepping, opdat gij ijs zult scheppen van de hemelen. Zo zult gij de grote verdrukkingen breken. 14. Driemaal zal de Heere u dan breken, en zalig hen die de verbrekingen als zaligheid achten. Gij bent dan niet ver van de Tweede Lusten des Heeren. 15. Gij dan hebt van Zijn doornenkroon een koningskroon gevlochten. Gij hebt dan van zijn spotkleed een koningskleed gemaakt. Ja, zalig hen die scheuren, want zij zullen scheppers en schenkers van wijn genoemd worden. 16. Gij dan drinkt de wijn des Heeren.

8.

De mystiek des Heeren

1. Gij dan die in het tweede Rome zijt, en de gemeente Gods aanhangt : De Heere leidde u tot de Emelis Shatau. Genade zij met u. 2. Ziet dan toe dat gij niet valle, gij die meent te staan, want de leeuwen Gods zijn velen, uitgezonden om de heiligen te testen. 3. Want velen zullen struikelen, opdat onder hen zuivering worde aangebracht. En dit is een groot geheimenis des Heeren. 4. Weest dan waarlijk als tweede Romeinen, want God roept u. 5. Hij heeft u de kanalen van Zijn Geest laten zien. 6. Laat uw hart dan niet teveel gericht zijn op dogmatiek en een wirwar van wijze woorden, maar richt uzelven op de mystiek des Heeren, en laat uw hart in het verborgene zijn. Dan zult gij uzelven rein houden in de Dag des oordeels. 7. Maar velen onder u zijn opgeblazenen, en ik vrees dat ik me voor enkelen onder hen tevergeefs heb ingespannen. 8. Laat dan niemand onder u dwalen. Er is geen einde aan de Wijsheid des Heeren, maar Zijn Dwaze is veel sterker. 9. Oh, onverstandigen, wie heeft u toch zo betoverd dat gij meent zalig te worden door strakke registers en

oeverloos onderwijs ? Gij dan hebt de Slaap des Heeren veracht, en hebt molenstenen op uw kinderen gelegd. 10. Maar toch zullen zij onder het juk zalig worden, daar zij het juk des heeren dragen. 11. Ziet dan toe, dat de Heere u niet verbrijzele tezamen met het juk. 12. Maakt dan uw zonen tot profeten des Heeren, en laat hen slapen. 13. Tuchtigt hen echter in de Heere, want de Heere haat een tuchteloos hart. 14. En wie dan meent goed onderwijs te hebben, laat u door de Heere onderwijzen. 15. Legt dan uw zware klederen af, en kom in naaktheid tot het verborgene des heeren, waar gij zuiver bedekt zult worden door Zijn wateren. 16. Zij die Zich niet verlustigen in het verborgene en de geheimenissen Gods zullen door het komende vuur ten onder gaan. Zij hadden geen ijs in hun lantaarns. 17. Onderhoudt dan uw ijs, opdat de Heere niet tot u kome met de ban. 18. Want snel ontbrandt zijn toorn tot hen die zich niet met het ijs inlaten. Het ijs is dan het jaloerse van God. 19. En wie dan meent waarlijk voedsel gegeten te hebben. Laat hem komen tot het altaar en het voedsel des Heeren eten. 20. Richt uw hutten dan in met de vreze des Heeren.

9.

Over Naaktheid en bedekking

1. Alles komt op zijn tijd. De Heere is goed. Laat uw wijsheid dan niet uw hart verbrijzelen, maar geeft acht op de tijden des Heeren. Leert zijn seizoenen kennen en veracht de balanzen niet. 2. Anders zal de Heere tot u komen en zeggen dat gij Zijn Geest hebt gegeten. 3. Meet dan met goede maat, en weeg met zuivere gewichten, anders zal de Heere het gerei terughalen, en gij zult zijn als een naakte in volle stad. 4. Zalig hen die naakt in het verborgene zijn, want zij hebben de Geest des Heeren tot hun bedekking. 5. Gij hebt dan ook enkelen onder u die zeggen Jood te zijn, maar het niet zijn. Bekeert u dan van uw werken, en hangt de Heere aan. 6. Bromt en mokt dan niet tegen elkaar, over welke het oordeel des Heeren valt. Wie toornt, toorne in de Heere. 7. Veroordeelt elkander dan niet, maar verdraag elkanders zwakheden. Laat dan uw sterkte geen zwakheid zijn, maar hangt de Heere aan, die bepaalt wat zwakheid en sterkte is. 8. Want het zwakke des Heeren is sterkte. 9. Hebt dan een zuiver oog, anders zal de Heere het wegnemen. 10. Hen die hun oog zuiver hebben gehouden : De Heere zal u nog een oog schenken, en het planten als een parel des Heeren op uw voorhoofd. 11. Zalig hen dan die vol ogen zijn, want zij waken over uw ziel. 12. Aan allen die zich in het tweede Rome bevinden : Voedert de vogelen des hemels, want zij hebben u voedsel gebracht. 13. Geeft hen te eten die hongeren, want zij mochten eens hongeren om u. Door zo te doen zult gij uw zielen behouden. 14. De Heere haat hen die voor zichzelf eten. Heeft de Heere u geen voedsel gebracht om u tot de ander te zenden ? Verspilt uw voedsel dan niet aan de wereld, want dan zal de Heere u zeker met de ban slaan. 15. Ziet dan, de Rechter des hemels staat aan de deur en klopt.

10.

De engel Troy

1. Heilig, heilig is de Heere die de heiligen draagt, tot aan de zeeen van Metensia. Hij geeft haar het hare. Hij die troont op cherubsen van het tweede, waar seraphs tot Zijn ark zijn gegaan. 2. En geen tronen, geen machten, geen stemmen en geen liederen kunnen u scheiden van de Heere die Eeuwig is. 3. Hij troont op de Emelis Shatau, de tepel van genade, tot allen die Hem genade gaven. 4. Wie Zijn Geest heeft gedoofd mag niet komen tot Zijn troon. Blijft dan op de Emelis Shatau. 5. Sta vast in Zijn werk, bouw Zijn tempel op het heil. Zijn grote genade is bij hen die genade gaven. 6. Maar hen die genade verspilden, mogen niet komen tot Zijn Heil'ge berg, voor de zonde is dan geen genade. Zuiv're genaa is gebouwd op Zijn werk. 7. Genaa is slechts bevestiging, als zegels van de Emelis Shatau. Hen die niet werken hebben geen deel aan de genade. Zij kennen het niet. 8. Zij die genade verdraaien, storten af van de bergen, van de Emelis Shatau. 9. Kent dan Zijn engel Troy, met zoveel liederen, op de Emelis Shatau. 10. De stemmen van leeuwen, van koningen en arenden

komen uit haar mond, want God heeft Zijn viool en fluit in haar gebouwd. 11. Zij die de wereld schiep door Zijn Geest, vanaf de Emelis Shatau, als een vangnet voor de vissen die in duisternis leefden, sleepte zij hen tot de hemel, op de Emelis Shatau. 12. Zij die de aardbodem schiep, het aardrijk met al hun koningen. Hun tijden werden vastgelegd in boeken, van de Emelis Shatau.

11.

Het wijze in de oudheid

1. Oh Emelis Shatau, maakt de zondaren stil. U toont Liefde aan hen die vrezen. 2. Plaatsen bewegen onder Uw Hand. Vissen brengen het aardrijk tot verstand. 3. De dwaasheid Gods is mystiek, als zegelen op Zijn wijsheid en wildernis. 4. Oh Emelis Shatau, waardoor zondaren in paniek raken. Haar woorden trillen in de mond van dichters. Niemand houdt haar vast zonder te beven, pas na tijden worden zij stil, wanneer gebeden de dieptes des Heeren hebben bereikt. 5. Het verstand is dan in oude boeken. Glorie is nog steeds in oude potten. Genade in de ketels van verleden tijden. 6. Ken uw weg, op de Emelis Shatau, alleen hen die heilig zijn als pelgrim bereiken haar wolken en haar wazen. 7. De mist spreekt in de donder, vissen vallen op 't verstand, om hun wegen door te branden. De Heere vangt hen in fuiken van Zijn land. 8. Waar de aarde onder modder is, op de Emelis Shatau. 9. Violen des hemels weven de stemmen, op de Emelis Shatau. 10. Toon genade aan uw zonen. Teder trillen hun stemmen na, licht ontbrandt hun toorn, op de Emelis Shatau. 11. Liefde gaat op vleugelen, het Tweede Rome achterlatend, met Griekenland onder Zijn voeten, op de Emelis Shatau. 12. De maan als een haren zak, de zon zwart en onder koper, waar gouden kettingen hen kopen, die staan op de slee van smaragd. De koopkracht is des Heeren. Handelt dan met Hem. Koopt ogenzalf van zuiv're sterren, op 't altaar van uw levenslied. 13. Hij breekt de zon en de maan, en geeft Zijn profeten dubbel zicht. Laat dan uw genade verdubbelen. Zij die werken zullen ook oogsten. 14. Ja, God zal de luien werpen in de buitenste duisternissen, maar vervloekt zij hen die de vermoeiden belasten. 15. Bent gij moe, weest dan moe in de Heere.

12.

Over het klagen

1. Zij die de thee van Marion drinken, en het beenmerg des Heeren kennen. Zij maakten zijn botten stijf, op de Emelis Shatau. 2. Gaat dan in tot Zijn Genade en Liefde, al gij werkers van de Heer. Ja, ook gij die in uw slaap hebt gewerkt. De Heere bemint Zijn slaapwerkers. 3. Laat niemand hen dan gering achten die dromen, want zij zullen bouwers der hemelen en eeuwigheden genoemd worden. 4. Ja, de Heere zal slaan al hen die de slaapwerkers verachtten, en zal hen niet onschuldig houden voor zijn tempelen. 5. Maar zalig hen die een schuilplaats boden aan hen die droomden, want zij zullen genoemd worden wevers des Heeren. 6. Gij die droomt zijt dan een kind van Metensia. Maar als gij droomt, droomt dan in de Heere. 7. Hem die alle harten behoedt, late u welvaren. 8. Zij die de thee van Marion drinken, zij gaan van kracht tot kracht. De moeheid is hen als een vriend, zij maakten de botten des Heeren stijf. 9. Welzalig hen die niet bewegen, want zij zijn bouwers des Heeren. 10. Laat niemand deze kindekens gering achten en hen tegenhouden tot de Heere te komen, want voor hen is het paradijs des Heeren. 11. Rust dan van al uw boeken, en richt uw oog op de Heere, en Hij zal u de vleugelen van het paradijs geven. 12. Zijn arenden zullen u onderwijzen in uw slaap, acht daarom de moeheid niet gering, want zij is een wachter des Heeren, gezet aan de poorten van uw ziel. 13. Zij is dan de slaap des Heeren, de tweede ziel. Zij die niet slapen ziet toe dat gij haar niet verliest. 14. Bespot dan hen die slapen niet, en besteel hen ook niet, want dan zal de Heere uw ziel wegnemen en aan de wolven geven. 15. Zij die dan niet kunnen slapen : Gij zijt zalig indien gij waakt in de Heere. Gij zijt dan als vlammen die het graf des heeren bewaken. 16. De Heere zal u de ogen van arenden geven, en gij hebt niets te vrezen. 17. Houdt dan moed, zij die niet kunnen slapen, want gij zijt de kandelaren van de tweede gemeente. 18. En gij zult genoemd

worden wakers des Heeren, hoeders van het paradijs. 19. Gij zult gaan van rust tot rust, en de Heere zal u hoge woorden in de nacht openbaren. 20. Ja, de vogelen des hemels zullen tot u komen om u te onderwijzen, en zij zullen uw ziel verzadigen en tot rust brengen. 21. Veracht de visioenen des Heeren dan niet, en legt u toe op Zijn dronkenschap. 22. Want de Geest des heeren is dronkenschap. En gij zult dronkenschap vinden in oude boeken, en niet in sterke drank. 23. Gij die ziek zijt : Drinkt dan van de thee van Marion. Want de Heere heeft u speciale genade verleend. 24. En indien gij ziek zijt : Weest ziek in de Heere, opdat gij niet tot de zieken der wereld wordt gerekend. 25. Draagt uw kruis als een Heilig kunstwerk des Heeren, en laat het niet van u afnemen voor Zijn tijd. Gij zult dan gaan van kruis tot kruis, en van heerlijkheid tot heerlijkheid. 26. Draagt dan ook het kruis van anderen, opdat gij uw kunstwerken vormt en hen deel laat hebben aan de Roze Verbinding. 27. Dit dan is het geheimenis van Metensia en Haar Tweede Woord. 28. Laat niemand dan de Roze Verbinding verachten, opdat hun deel niet weggenomen worde. Want er is geen andere vertering dan de Roze Verbinding, en hierin liggen de tijden des heeren weggelegd, als schatten van het vuur. 29. En gij draagt reeds haar golven als de lijm des Heeren in de dieptes en verborgenheden van uw lichamen. 30. Laten zij dan die ziek zijn in de Heere en de thee van Marion drinken zich verheugen, want zij zijn het vuur des Heeren, verbindende de harten van het Koninkrijk. 31. Ja, zij zijn de koorden van het paradijs en haar voorhoven, om kindekens hand in hand binnen te laten gaan. 32. Ja, zij zijn de vleugelen des Heeren, en de bron van al Zijn geheimenissen. 33. Treurt en klaagt dan niet teveel over uw ziekte, want zij brengen u tot een verborgenheid des Heeren. En gij zult des Heeren zijn. 34. En tot hen die klagen : Als gij klaagt, klaagt dan in de Heere, en gij zult de verzoeters der kindekens zijn.

13.

Gods nabijheid bij hen die ziek zijn

1. Denkt dan niet dat de Heere u verworpen heeft in uw ziekte. De Heere heeft u immers Zijn Woord gezonden. En ziet, het Woord des Heeren is vlees geworden onder u. 2. Zij dan die op de Heere Heere vertrouwen zullen dan niet beschaamd worden. 3. Stel uw vertrouwen dan op Hem, want Hij is Zachtmoedig van Geest. 4. Vindt dan troost in oude boeken, en laat u niet beangstigen. Zij die angstig zijn, zijn des Heeren. 5. De Heere Heere zal u opwekken ten jongste dagen, en gij zult kinderen van God genoemd worden. 6. De Heere is genadig en zachtmoedig tot hen die ziek zijn. 7. Gij draagt dan een juk des Heeren, en gij hebt niemand te vrezen. 8. Houdt dan goede moed, want gij zult profeten des heeren genoemd worden. De Heere is bij de moedelozen van hart. 9. Want ook de Heere kent hen allen, daar Hij de man van smarten en ziekten was. 10. Gij volgt dan Jezus de Gekruisigde, die alle ziekten kent. 11. Laten hen die gezond zijn zich dan afvragen of zij het kruis des heeren dragen. Want de Heere bepaalt wat ziekte en gezondheid is. 12. De gezondheid der wereld is dan zieker dan het zieke van God. 13. Zij dan die het kruis dragen, hebben een dokter in huis. 14. Welzalig hen die ziek zijn in de Heere, want zij zullen het Woud des Heeren zien, en de zwanen des hemels. 15. Welzalig hen die hun stervensweg gaan in de Heere, want zij zullen de kunstwerken des hemels zien. 16. Dubbel zalig zijt gij die genaderd zijt tot de verre voorhoven van de Emelis Shatau. Maar indien gij nadert, nadert in de Heere, opdat gij niet door een vuur verslonden worde. 17. Dubbel zalig zijt gij die de rijkdommen van Marions huis kent. Weet dan dat geen enkele spotter deze dingen zal beerven. Zij zullen het loon en oordeel der farizeeers ontvangen. 18. Indien gij dan een farizeeer of een spotter wil zijn, weest deze dingen in de Heere. 19. Indien gij dan een leugenaar of tovenaar wilt wezen, een luie of een geldgierige, weest deze dingen dan in de Heere, opdat Hij u kleine genade geeft op de Dag des Oordeels. Maar ziet toe dat gij niet valle in het lot der huichelaars, want het was beter voor hen indien zij niet geboren waren. 20. Maar ook zij, en gij allen, zijt gereedschap des Heeren.

Niks buiten het kruis

21. Laten uw woorden dan veelal mystiek zijn, als wanneer gij spreekt tegen geliefden tussen duizenden distels. Omdat velen onder u dit vergeten zijn heeft hun geloof schipbreuk geleden. 22. Hangt dan het ijs en de stilte aan. En verdedigt u niet, geliefden, want de Heere uw God is uw verdediging. 23. Want alle haat en minachting, alle valse nederigheid komt voort uit verdediging. En de verdediging haat het ijs en de stilte. Ja, zulke dingen hebben dan niets op met het kruis van Christus en het Tweede. 24. Leert dan het ijs zonder de verdediging aan te hangen, en laat de verdediging over aan de Heere. De Heere zal u arendsogen geven om de heidenen te verbrijzelen zonder vuur. 25. Laat dan niemand uwer denken dat er enige verbrijzeling is buiten het kruis om. 26. Legt dan uw gedachten stil in God.

14.

Niet verschrikt zijn

1. Gij dan die door mensen en farizeeers verschrikt zijt, en door hen die het woord predikten : Laat u niet wederom verschrikken, want de Heere zal u Zijn Vreze geven, en dit zal genezing voor uw gebeente zijn, daar dit het loof en kruid des hemels is. 2. Vreest daarom niet voor mensen en hun woorden, en vreest hen niet die door het vlees profeteren, want de Heere Heere heeft hun voorhoofden gebonden. 3. Laten zij die vrezen in de Heere vrezen. 4. Kunt gij dan van vlees Godsspraak verwachten ? Vreest hen dan niet die des vlezes zijn, want gij weet waar zij naartoe gaan. 5. En laten zij die werk verrichten geen dank en eer van mensen verwachten, want zij werken onder een boos geslacht. Uw loon is des heeren. Doet dan werk als voor de Heere, en gij zult uw zielen behouden en zaligen. 6. Hoopt dan niet op mensen, want dit is verdorring voor uw gebeente. Hoopt op God, want Hij zal zich laten kennen. Gij weet dan dat de Heere Heere Zich laat kennen in ijs. Zalig hen die het ijs en de stilte liefhebben. 7. Nadert dan tot de Ravalon Madok, waar het huis des Heeren staat. En in Zijn huis zijn vele woningen, daar de Vader het bereid heeft. 8. Zalig zij die de ontstekingen des Heeren dragen. Zij zijn als de vulkanen des hemels en hebben vele zielen verborgen. 9. Gij weet dan dat Zijn tepelen zijn voortgekomen uit zijn ontstekingen, als gevoelige plaatsen des Heeren. Zeer licht ontbrandt Zijn toorn, en dit heeft de Tweede Karazuur voortgebracht. 10. Ziet dan, in het laatste der dagen zal de witte panter zich vermengen met de witte tijger. En hij zal legeroverste der karazuren zijn.

15.

Over recht en onrecht

1. Roept dan, zij die op heilige bergen staan. Roept en blaast de bazuinen. Want de Heere Heere is tot u nedergedaald, Hij en Zijn tienduizenden. 2. En Hij zal u leiden tot een plaats genaamd het tweede Harmageddon, waar de Heere en de Zijnen strijd voeren op de Ravalon Madok. 3. Ja, daar is oorlogszaad in koperen helmen, en de Heere beweegt Zich als een strijdwagen. 4. Hij zal koningen binden, en vlammen doen ontsteken in hen die de witte klederen dragen. 5. Aldus zal Hij u leiden tot het tweede Pniel en gij zult met de Heere strijden. Ziet dan, de Heere Heere is één. 6. Ken Hem in al uw wegen, en worstelt met Hem in gebed, opdat gij één zijt met de Heere. Alleen hen die Zijn juk dragen en door Hem zijn geslagen zijn des Heeren. 7. Gij dan zult de echtbreuk haten, daar de Heere het haat. Laat dan uw banden slijten voor het aangezicht des Heeren, want de Heere is het die de gelederen scheidt. 8. Hebt gij u dan in het echt verbonden voor de staat : Geeft de staat wat van de staat is, en laat u niet wederom door de staat lossnijden. Waarom zoudt gij de vloek verdubbelen ? 9. De Heere draagt het Zwaard, en gij siddert voor het aangezicht van Eminius. 10. Gij dan die recht zoekt bij de rechters der wereld : Vervloekt zijt gij, want gij hebt de harten uwer kinderen verbitterd. De Heere is Degene die het recht draagt. 11. Zij dan die recht zoeken bij de rechters der wereld en zij die de echtbreuk aanhangen mogen niet in de gemeente des Heeren komen. 12. Hen wacht een vuur brandende in de tweede hel, die nog verschrikkelijker zal wezen

dan het eerste. 13. Waarschuwt dan uw kinderen en tuchtigt hen reeds vroeg, en weet wel dat dit een gebod des Heeren is. 14. Zij dan die lijden onder het recht der wereld : Het onrecht des Heeren is rechtvaardiger dan de rechters der wereld. 15. En gij zult op deze woorden acht geven als op een lamp brandende in de duisternis, opdat uw zielen welvaren. 16. De Heere Heere spot met de armelijke wereldgeesten, en doet hen vergaan als bloemen in brandende storm. 17. Is het dan niet de Heere die koninkrijken doet opkomen en weer laat vergaan ? Vreest Hem dan die het recht draagt de aarde en de hemelen en al wat daarin is om te buigen. 18. Kent gij dan het verschil niet tussen recht en onrecht ? Laat dan af van hen die nog niet eens het verschil tussen hun linker en rechterhand kennen. 19. Zij die recht zoeken, zoeke recht in de Heere. Maar laat u liever slaan, daar de tuchtigingen des Heeren tot zaligheid leiden. 20. Zijt gij dan al zonder zonden dat gij niet meer geslagen dient te worden ? Laat dan af van het zelfmedelijden en de valse bezorgdheid die uw zielen verderven en u op de stoel van Eli laten zitten. 21. Zoekt dan een goede rechter die uw vlees niet spaart, opdat gij bevrijdt moge worden van uzelven. 22. Wordt dan een tweede mens, en laat uw verstand verlichten. 23. Groeit dan op voor de Heere, om de overleggingen van het jonge te ontgroeien. Legt uw gedachten stil in God. 24. Gij zult lachen om de vele wildernissen der jeugd, want zij zijn als de winden der eis. 25. En gij kent deze eis als het kind des Heeren, openende haar mond tot het spelen van het spel. 26. Vele winden kunt gij niet ontwijken, maar de Heere zal u de gaten van Zijn Woud laten zien, waardoor gij kunt ontsnappen.

16.

Het lijden van het jonge

1. Door vele tranen ziet gij de flessen des Heeren, en zij die deze flessen dragen zijn ouder. 2. Gij die jong zijt zal veel moeten lijden, maar ziet toe dat gij het lijden niet veracht, opdat het niet van u wegvluchtte en gij zult verhongeren. 3. Ja, want in het laatste der dagen zullen velen de dood zoeken hetwelke zij zo bespot en veracht hebben, en zij zullen haar niet vinden. 4. En dan zullen zij de duisternis zoeken, maar het zal van hen wegvlieden in angst. 5. Ja, dan zult gij die gezond waart smeken tot het Kruis van Christus de Wilde, maar zij zal zich niet laten kennen. 6. In die dagen zullen de hemelen gesloten blijven, en er zal een tijd van honger zijn. 7. En zij zullen elkaar eten en vervolgen, zij die niet van het kruis hebben gegeten. 8. Weest dan als een discipel van de Tweede Christus, opdat gij u rein houde van deze dingen. 9. De Heere zal de Karazuur van het Tweede tot u zenden om uw poorten te bewaken, en er zal licht zijn bij uw ingang en uitgang. 10. Hen dan die discipelen zijn van het Tweede hebben de macht ontvangen om kinderen Gods te worden. 11. Laat u dan niet meer verslinden door de wildernissen van het eerste. Gij bent immers opgegroeid. 12. Laat u dan ook niet meer leiden tot overleggingen en strijd over de dopen, want het Tweede kent geen andere doop dan de doop des Geestes. 13. Indien iemand zijn kind wil dopen om zijn geweten, doe het als in de Heere. Indien iemand zijn kind niet wil laten dopen, laat het, als in de Heere. 14. Laat dan niemand u hierom oordelen. Maar zij die volwassen geworden zijn houden zich niet meer bezig met waterdopen. 15. Weet dan dat u niet tot volgroeiing kunt komen, indien gij nog vasthoudt aan de waterdopen. Doopt uzelven dan elke dag in de Geest. 16. Want deze dingen zijn slechts schaduwen van de dingen die komen gaan. Komt dan tot de wateren des hemels, en doopt uzelven daar aanhoudend, opdat gij daarin eeuwig leve en macht ontvange om toegang te vinden tot het Woud des Hemels. 17. Gij dan die als kind besprengd zijt, laat uzelve bevrijden. Gij dan die als volwassene gedoopt zijt, dit was slechts de angst en eis der tijden. Gij hebt geen mens van node om u te laten dopen, daar de Heere doopt in Geest, ijs en vuur. 18. Gij weet dan dat in vroegere tijden men hun kinderen en dieren liet dopen in het vuur der aarde, en later in het water der aarde. Gij dan zult dopen in het ijs des geestes. 19. Laten hen die elkaar nog onderdrukken met de dopen des vlezes weten dat over zulke dingen de toorn des heeren komt. 20. Gij die jong zijt : Eert hen die ouder zijn en gebruik het altaar in vrezen en beven.

17.

Voorschriften en levenswijzen

1. De Heere heeft de zachtmoedigen lief. Weest dan langzaam tot oordelen, opdat de Heere uw ziel niet vertere. 2. De Heere haat de kringen der spotters. Zij zullen zelf bespot worden, en de honden zullen hun vlees eten. 3. Want gij moet goed weten dat geen enkele spotter of echtbreker het Koninkrijk des Hemelen zal beerven. Scheidt u dan af van hen die spotten, opdat gij niet in hun oordeel valle. 4. Vervloekt gij die een schuilplaats heeft voor een echtbreker, want zij zullen verteerd worden met de echtbreker. 5. De Heere zal niet onschuldig houden hem die een echtbreker in huis haalt. 6. De Heere zal hem tot een spot in open stad maken, en hem ontbloten onder de wolven. En zijn vlees zal drievoudig gegeten worden. 7. Zalig hen wiens ogen in de Heere zijn, want zij zullen sluiten als eb en vloed. 8. Zalig hen die de profeten Gods een beker koud water gegeven hebben, en dubbel zalig zijn hen die de profeten Gods wijn geschonken hebben. 8. Want zij zullen het loon van een profeet ontvangen. Vervloekt zij hen die niet met de profeten Gods rekenen. 9. Zij zullen het loon van de tweede Izebel en Jom ontvangen. 10. En zij die klagen : klaagt in de Heere. En sommigen onder u zijn hierin als de engelen geweest. 11. Zalig hen die voorlezen uit de geschriften des Heeren. Doet dan het Woord des Heeren, opdat Hij het niet wegneme en Hij u overlevere aan de misleiding. 12. Zalig hen die hongeren naar gerechtigheid. Zij zullen geen schade lijden van de vierde dood. 13. Zalig hen die peinzen, want zij zullen voor vele zonden bewaard blijven. 14. Ja, zij zullen naderen tot de voorhoven van het paradijs, en het huis van Marion. 15. Vervloekt zij hen die de profeten Gods onderdrukken, want zij zullen het juk van de profeet dragen. 16. De zachtmoedigen dan zullen de aarde beerven en haar vruchten bewaken. 17. Zij zullen de jongeren tot inzicht leiden, en zij zullen niet sterven tot in lengte van dagen. 18. Ja, voor hen is het vrederijk des Heeren. Zij zullen zangers der slaapliederen genoemd worden. 19. Vervloekt zijn dan die vrouwen die hun mannen het inzicht ontnemen, want hun vruchten zullen door de honden gegeten worden. 20. En ziet, zij zijn dan als de bomen des satans, zulke vrouwen, en niet verre van de ontworteling. 21. Laat uw levens dan zijn als het Woord des Heeren en het Tweede. 22. Vervloekt zij hen die hun baard oeverloos afsnijden. Want dit staat bij de Heere bekend als het slachten van een dier. 23. Ja, onheilige priesters zijn zulken, en de Heere zal niet met hen rekenen. 24. De baard nu is het sieraad van de man, vol van de koorden van de dieren des hemels. Vervloekt is dan een profeet zonder baard, tenzij de Heere hem in een tijd van reiniging onderhoudt. 25. Mannen, scheert uw borsthaar niet, tenzij de Heere u dat bevolen heeft. 26. Wie haar laat groeien en wie scheere, doe het in de Heere. Wie dan een man veracht om zijn haar of kaalheid, de Heere straffe u. Gij staat gelijk aan één die vlees eet. 27. Wie dan een vrouw veracht om haar kaalheid, het is beter dat een molensteen om de nek van zo'n spotter wordt gebonden. 28. Wie zijt gij dat gij een ander oordeelt om zijn haargroei of kaalheid ? Is dit niet aan de Heere ? De Heere nu ziet het hart aan. 29. Een kind dan die een oudere man bespot zult gij zwaar tuchtigen, daar deze wond tot zijn ziel reikt. 30. Gij zult dit kind voor enige tijd afzonderen en de toegang ontzeggen tot de kringen van zijn leeftijd. 31. Ja, gij zult dit kind bespotten met de dubbele maat, opdat hij het spotten aflere. 32. Ouders die hun spottende kinderen niet tuchtigen zullen in een streng oordeel des Heeren komen. 33. Hen die tuchtigende ouders veroordelen, hen wacht het vuur van de tweede hel. 34. Ongenadig zal het oordeel zijn over zulken. 35. Bespot dan niet hen die dik of dun zijn, lang of kort, want zulke spotters zullen niet in de gemeente des Heeren mogen komen. 36. Houdt elkander dan niet tegen de poorten des geestes binnen te treden. 37. Gij hebt dan geen idee wat dik of dun is, daar uw ogen verblind zijn. Zoekt dan het oog des Heeren. 38. Want het dikke Gods is dikker dan hetgeen in de wereld is, en het dunne Gods is dunner dan het riet der rivieren. 39. Hij die dan niet met deze dingen rekent, met hem worde niet gerekend. 40. Gij dan die in de Heere zijt bent genaderd tot het dikke Gods door Spricht. 41. Zij dan die hun ogen gebruiken om anderen te misbruiken, de Heere zal uw ogen uitrukken.

Weest dan als de dieren

1. Kleedt u dan eenvoudig voor het aangezicht des Heeren, de natuur gelijk, met oog op de armen. Tenzij u daarover andere voorschriften des Heeren hebt ontvangen. 2. De Heere heeft zijn profeten geesten der vrijheid gegeven. Laat u dan niet binden. 3. Hoe u uzelf dan ook kleedt : Doet het in de Heere. 4. De Heere heeft de kleding der vreemden lief, daar zij de weg des heeren bereiden. 5. De Heere geeft niet om kleding, daar zij de zinnen afleiden van de Tweede Christus. 6. Aanschouwt dan de naaktheid der natuur en zijn bedekkingen, en zondert uzelven af. 7. Pronkt dan niet met uw lichamen, daar zij lichamen des doods zijn onder het oude en eerste verbond. Doet dan het tweede aan, en de Heere zal uw vlees veranderen. Wanneer gij roemt, roeme in de Heere. 8. Heeft de natuur u dan niet genoeg lusten gegeven ? Weest dan dierlijk en houdt uzelven rein. 9. Leert de dieren Gods kennen, opdat gij de wet zult vervullen. 10. Wanneer gij dan naakt bent of gekleed, doet het in de Heere. De Heere Heere is een verterend vuur. 11. Zoekt uw bedekkingen in de Heere, en weest niet onrein. Leest in oude boeken, om de verborgenheden des Heeren te kennen. 12. De Heere heeft veel verborgen in oude schatten. Verspilt uw tijd niet aan onzuiverheid. 13. Laten uw wonden u dan verzadigen, opdat gij de tere vleugelen des Heeren zult ontvangen. 14. Gij dan die de Heere kent, gij zult enige tijd ontbloot zijn, maar deze dagen zijn als de bedekkingen des heeren. 15. Leert dan zijn geheimenissen kennen. Wat naaktheid en bedekking is bepaalt de Heere. 16. Het naakte Gods is dan uw bedekking. De veren des Heeren dan zijn naaktheid. Zalig hen die dezen dragen.

19.

De engel Rumah

1. Gij hebt dan nog niet afgelegd de zonde die u zo licht in de weg staat. 2. En deze zonden zijn als zonen van een oude tijd. Doet dan de Geest des Heeren aan en hangt de geesten gods aan, opdat gij de zonen van vreugd en heiligheid ontvangt. 3. Er zijn dan geen vruchten zonder de naaktheid des heeren. 4. En gij dient daarnaar te streven als naar in licht gereinigd goud. 5. Het onreine des Heeren is dan reiner dan de mensen. Maar de Heere uwer zielen heeft u niet bestemd tot onreinheid, maar tot zuivere reinheid. 6. En gij dient daarop acht te geven als op de sneeuw des heeren, die sommigen van hen die in de duisternis waren witter heeft gemaakt dan het witte van de zon. 7. Gij dan die het ijs des Heeren niet kent, hoe kunt gij de sneeuw kennen ? 8. Laten zij dan die zich sieren, zich sieren in de Heere. 9. En alleen zij die profeten Gods zijn mogen zich sieren. Hetzij om te vernietigen, hetzij om op te bouwen. 10. Laat uw sieraad dan van binnen zijn. De stilte van een vrouw is dan haar sieraad, en zij die tranen hebben en daarbij de tranen der profeten dragen, hebben de sneeuw Gods als sieraad. 11. Ja, zij zijn als de tweede Pazzia voor de Heere, als de heilige Magdalene. 12. Ja, over hen waakt de engel Sarsia met haar tienduizenden. 13. Zij zijn onderwezen door de engel Rumah, die de vreze der profeten draagt. 14. Heilige vrouwen zijn zij, en de schepping des heeren wacht in grote barensnood en reikhalzend verlangen op het openbaar worden van de dochters Gods. 15. Maar zij die het ijs des Heeren niet kennen hebben part noch deel aan deze zaak en haar geslachten. 16. Kent dan de boom Gods brandende in de hemelen, want haar vruchten vallen op de aarde om de afvalligen te verzengen. 17. En hun as zal tot olie en schuim zijn in de sieraden der profeten. Dit spreekt hij die het gezicht heeft als een vuurvlam.

20.

Het Wilde Gods en de Vrijheid

1. Weet dan dat aan het einde der tijden spotters zullen komen, om het heilige te bespotten. En zij van de inquisitie zullen in het laatste der dagen opstaan, en zij zullen vele martelaren hebben. 2. Let dan goed op want zij dragen het tweede teken van het beest. 3. Maar de Heere zal uw hoofden beschermen, gij die genaderd zijn tot Hem. 4. Vecht dan niet al te zeer tegen de stenen des Heeren,

maar gij doet dit om uw jongheid. 5. Wanneer gij ouder wordt zult gij u in deze dingen berusten. 6. Weet dan dat de engel Rumah de kindekens leidt en hoedt en zij houdt de tijden des Heeren in haar hand. Ja, zij is een engel des Heeren. 7. Zij is het die de planeten in hun banen leidt, en zij laat u gaan van jaar tot jaar. 8. Ja, zij is de bewaakster van de seizoenen des Heeren, en zij zegent en brengt tot rust hen die ouder zijn. 9. Ja, ook gij bent op weg naar de schuilplaatsen van rust, want de jeugd is hard en wild. 10. Maar ook gij weet dat het wilde Gods wilder is dan de wereld, en het harde Gods is harder. 11. Zo is Hij dan de steen der zaligheid, en heeft Hij zijn bok van zaligheid gezonden. 12. En Hij heeft uit die rots melk geslagen, ten overvloeiens toe. 13. De Heere Heere heeft u daarin niet als wezen achtergelaten, maar Hij leidde u van melk tot melk. 14. Nu, met de jaren, bent u gekomen tot de Matadok, waarin hij rust heeft bereid. 15. Strijdt dan om in te gaan, maar werkt dan niet met de ellebogen, en veracht het nestelen niet. 16. Weest dan als de vogelen des hemels, achtgevende op de seizoenen des Heeren. Leert elkander daarin en laat elkander vrij. Dit is dan ook verbonden aan het ijs des Heeren en Zijn gebod. 17. Laat dan de kettingen vieren, opdat gij niet onder druk komt te staan. 18. De Heere heeft u de macht gegeven te vergeten en dingen te herzien. Zo zijn er dan vele talen des Heeren. 19. Gij doet er dan goed aan de talen der mensen en de talen der engelen te leren. 20. Hecht u dan niet te erg aan één ding, tenzij de Heere u daarin voor een tijd rust laat vinden. 21. Hecht elkaar ook niet teveel vast aan woorden en talen, maar leert de harten te verstaan. De Heere heeft vele koorden. 22. Dient dan de Heere in de Geest van Vrijheid, en dient elkaar daarin. 23. Het Woord kent dan vele streken.

21.

Over jonge en oude profeten

1. Hecht dan vele tijd aan het vertalen, zo zult gij het gebod der apostelen vervullen en de strijd uitdoven. 2. Gij dan hebt een vlam des heeren voor zijn aangezicht ontvangen, om Hem te verstaan. 3. Veracht dan het wilde en de dwaasheid der jonge profeten niet, maar brengt hen rust opdat zij u zullen sparen. 4. Onthoudt hen het inzicht niet, en vertaalt hun woorden als Woorden des Heeren. 5. Bevrijdt hen van hun ketenen, maar leert hen ook van het juk. Zij dan dragen het juk der profeten en dieren. 6. Geeft hen ijs met vuur, maar laat het vuur niet weg, opdat zij niet verbitterd raken naar u. 7. Vernedert hen niet en doet hen niet beschaamd staan, opdat zij geen irritaties naar u koesteren en u in uw oude dagen in de steek laten. 8. De Heere Heere is een verterend vuur. Ook is de Heere wraakzuchtig tot hen die zijn profeten in hun jonge jaren gekwetst hebben. 9. Laten dan oude profeten vertrouwd met wonden en voorzichtigheid, en hen die de dingen des geestes zoeken, de jonge profeten hoeden. 10. Laat u dan wel weten dat dit een gebod des Heeren is. 11. Zalig dan de oudere profeten die wild en dwaas zijn, want zij zullen dienstknechten des Heeren genoemd worden, en Zijn vederen dragen. 12. Ja, want de wildheid en dwaasheid der profeten zijn hun sieraden, indien zij vanuit het verborgene voortkomen en terugkeren. Zij dan zullen zijn als eb en vloed des Heeren. 13. En met deze sieraden hebben zij grote macht over de demonen van het tweede, en de macht om de Heere te kennen in alle dingen. 14. Ja, en de karazuren zullen tot dezen brullen en hen dienen. Laat dan het ijs en de stilte u tot sieraad zijn, opdat de schillen des geestes kunnen komen en gij niet aangevreten wordt, want de Heere Heere is als een roofdier. 15. Gij dan allen die in reinheid leeft hebbe het Tweede Bloed tot uw bedekking, opdat de Heere tegen u niet toorne. 16. Herzie dan uw oude gedachten, en laat hen dan volwassen worden, opdat de Heere niet kome om het Tweede van u weg te nemen. 17. Klaagt dan niet over hen in ijs. Of zij in vuur of in ijs zijn, dat gaat de Heere aan. 18. Zijn kou nu is heter dan het vuur der mensen, en Zijn hitte is kouder dan de ijspegelen der aarde. 19. Er is geen einde aan de veelvuldigheid van wetten, maar een geestelijk strijder met list reikt tot aan de Karazuur. 20. Gij kent misschien het spreekwoord : Rozen gezwart tot de Aakse zijn onvernietigbaar. Maar niet alle rozen zijn gezwart tot de Aakse, en zij zijn reeds verloren.

De Steen der Hermitaten

Hermitaten

De Openbaring van Maser

Hermitaten

1.

Rapunzel

1. Brandende braamstruiken zijn in het land des Heeren. Laat me slapen, laat me wegglijden. Ik wil niet meer spreken, mijn woorden doen pijn. 2. Toe, raak me niet meer aan, het brandt me en snijdt me. Brandende braamstruiken zijn in het land des Heeren. 3. Laat me slapen, laat hen me niet wegnemen. Ik kan het leven niet aan. Het komt als de dood over me. Ze hebben de beesten van het leven tot me gezonden, en dood wil ik ook niet. Ik verkies het Golgotha. Waar de deuren smal zijn, tot de velden van Spricht. 4. Zij rijden op de haaien. Zij voeren mij tot het nachtlatijn, tot het mystieke des Heeren. Ik wil Zijn namen kennen, waar kom ik vandaan ? Wie zijn dan Gods vaderen, of heeft Hij die niet, en wie zijn dan zijn moeders waarbij hij kwam met zijn verdriet. 5. Hij gaf zijn zoon de doornenkroon, als een erfenis van Zijn moeder. Als een lichtend kind was ik. Nu ben ik verzwaard en moede. Ik ben op reis, een mystieke reis, naar de vogelen die Hem schiepen. 6. Of heeft Hij dan zichzelf geschapen. waar kwam Hij dan uit voort ? Er zijn dan zoveel vragen in het beminnen. 7. Toe, wijs mij de weg, toe geef mij een koord. De oude wegen zijn hier versperd, door enkelen verboden. Heere, straf hen die de canon opstelden, die kooien maakten voor uw schapen. 8. Zij die de herder volgden om het vlees, straf hen, laat hen niet ontkomen. Zij verborgen uw naam. Zij hebben het hek der eeuwen geschapen. Zij die nog vlees eten proberen angstvallig deze geschiedenissen tegen te houden. 9. Gij die de koe eet, gij eet de moederhemel. Weet gij dan niet dat dieren Gods geheimenissen verkondigen ? Zijn moeder was als de koe. Waarom zoudt gij die hemelen sluiten ? Gij die het varken eet, gij eet de vaderhemel. 10. Waarom zoudt gij nog de vrouw der katachtigen volgen en haar zonen ?

11. Zeven zonen heb ik u gegeven, zeven zonen bracht ik als gewas der liefde, omdat gij mij hebt bemint. Zeven zonen heb ik u gegeven, zeven zonen bracht ik als de vrucht der omhelzing, die gij gaf aan mij. 12. Kom laten wij dansen in de weiden, waar een verloren weg ons leidt. 13. Kom laat ons dansen in de velden, in de wildernissen, laat de dorens je niet weerhouden. Laat de dorens je niet weerhouden van het geluk te proeven. 14. Ze steken diep om bronnen van honing te openen. Zeven zonen heb ik je gegeven.

15. Bij het oude raam sta ik, barsten in de muren. Kon ik maar reiken tot de maan en sterren als de vogels des hemels. En onder dit vuur, het brandt mij weg. 16. Door sloten heb ik gestrompeld, om jouw hand te vinden. Kom laten wij nu weg gaan, of kan het niet meer. 17. Kom laten we gaan, we waren hier te lang. Nu is het tijd om te omhelzen, en samen weg te vliegen.

18. Over het hek der eeuwen, over de hondenhaag, daar waar Mozes nog steeds lijdt, en het volk nog steeds in slavernij verkeert. 19. We zijn nu vrij, wie volgen kunnen volgen mij. Rapunzel, zo lang dan opgesloten in de toren. 20. Je haren nu lang genoeg, om de bodem te raken. Ik trek me aan je op. Maar toen ik boven kwam, je was reeds gestorven. 21. Je haren waren grijs, en verdorven. Nu stond ik daar alleen, daar in die hoge toren, mijn baard begon te groeien, en ik moest wachten als een eeuw. Degene die zich omhoog zal trekken aan mijn baard, zal mij gestorven vinden. 22. Het verhaal van twee beminden, we vinden elkaar alleen in de dood. Jij was het die mijn baard daar vond, Rapunzel, dat was jij.

23. Ik ben gestoken door duizend rozen, zij brachten mij tot een liefdeswei, waar koeien bloeiden aan de bomen, in Brannan waren zij. Ik kan niet meer eten, ik kan niet meer slapen, in zwijm brachten zij mij.

24. Oh, wortels van genade, zij reiken diep om zondaren te beschamen. Genade is alleen voor de reinen van hart, zij die hun harten hebben gezuiverd.

25. Oh, wortels van genade, zij reiken diep om leugenaars te beschamen. Zij zijn alleen voor hen die rechtvaardig zijn.

2.

Het herstel van Izu

1. En ik zag een beeld vallen uit de hemelen, en het beeld kroop langzaam weer op als tegen een berg. En het beeld ging staan en kreeg grote macht. En het beeld had tenen van verschillende soorten edelstenen en metalen gemaakt. 2. En ik zag boeken geopend worden in de hemel en de stenen en metalen tenen begonnen één voor één af te brokkelen. 3. En toen de eerste stenen en metalen teen was afgebrokeld zag ik een deur opengaan in de hemel, en op die deur stond Brannan geschreven. 4. En de vliegen des hemels kwamen tot de aarde om hen die koeien aten te steken. En grote bulten verschenen op hen die zich niet bekeerden. 5. En toen de tweede stenen en metalen teen was afgebrokkeld zag ik een andere deur in de hemel opengaan, en op die deur stond geschreven : Lapondria. 6. En de Heere sprak : Nu zal de Karazuur tot de aarde komen, en de wespen des hemels. En ik zag hen die varkens aten vuurrood worden, en zij die zich niet bekeerden kregen overal grote ontstekingen. 7. En de Heere sprak : het licht is nu tot de aarde gekomen. Wee hen die nog vlees eten als de derde deur opengaat. 8. En ik zag de derde stenen en metalen teen afbrokkelen, en deze teen was zeer groot, en begon te brullen en te roepen tot de hemelen. 9. En de heiligen in die dagen hadden zeer vele verdrukkingen te dragen vanwege het gebrul. 10. En de Heere zond zijn engel, en sprak : Laat dan nu de derde deur geopend worden. En ik zag een grote deur geopend worden, en haar licht scheen tot in het diepste der aarde. En ik zag een boek van ijs verschijnen voor de poort, en het licht was als het zilver. 11. En de Heere sprak : Nu zal Izu hersteld worden. En Hij sprak over de tepel des Heeren. En melk begon te stromen, en deze melk was zoet. 12. En op de deur stond geschreven : Het Grote Kanaan. En de Heere richtte Zich tot het Kleine Kanaan, en zij droegen paarse hoge hoeden. En de Heere sprak : Ziet, gij zijt één geworden met de kooplieden der aarde. En ik zag een vierde teen afbrokkelen, en deze teen was als van vlees, en zij had vele wapenen. En de Heere sprak : Ziet, zij heeft de plantengroei schade toe gebracht. 13. En de teen vatte vlam en begon te gillen tegen de heiligen en de profeten. 14. En de Heere zond een apostel des hemels, en zijn macht was groot. En zie, de teen was als een vrouw, en de apostel begon tot haar te spreken, duizenddrieenzestig dagen. 15. En onder het verbond van Hosea kwam hij tot haar en zij baarde een boek van zwijm en ijs. En vanuit het boek begon wijn te stromen en velen kwamen tot rust en zwijm. 16. En de Heere genas vele harten.

Het groot worden van Izu

17. En de Heere bracht een leger van profeten groot in grote barensnood, en Hij baarde, zeggende : Laat dan het mannelijke vruchtbaar wezen. 18. En de Heere begon het leger der profeten te ziften, want zij die niet als de kinderen wilden zijn mochten de gemeente des Heeren niet binnenkomen. 19. En de Heere begon straffen op hen te leggen die kippen aten, en een vierde deur werd geopend in de hemel. 20. En zij van de Karazuur begonnen hen te verslinden die zich niet hadden bekeerd van het eten van kippen. 21. En dit waren de dagen van Lapsalvania, en deze dagen waren groot. In deze dagen kwamen de vliegen der hel tegen de spinnen des hemels in opstand, maar Izu begon groot te worden. 22. En in die dagen was er bescherming in Izu, en de discipelen des Heeren begonnen Zijn tepelen te dragen om het volk van melk des hemels te voorzien. En de melk was zoet. 23. En Izu kreeg een zware beker die alleen hij kon dragen, en een staf die alleen hij kon dragen. En hij begon de volkeren te voeden en te slaan. 24. En de kippen des hemels kwamen tot de aarde, en zij spraken : 'Ja, Eminius is waarlijk groot.' 25. En de Heere zegende Izu, terwijl de vijfde teen van het beeld begon af te brokkelen. En kou kwam tot de aarde, zevenvoudig, en de teen werd als een vrouw. 26. En weer zond de Heere een apostel des hemels, om in het verbond van Hosea tot haar te komen. 27. En grote verdrukkingen kwamen tot de aarde. En velen gingen als in gevangenschap, maar Kabbernal begon de heiligen te hoeden en werd vlees. 28. En een vijfde deur werd geopend in de hemel genaamd het blauwe vuur, en dit vuur was als het brandende ijs, en werd als een zon. 29. En de zegels der honden werden verbroken, driehonderdzestig in aantal. 30. En een beeld in de hemel verscheen, en zij droeg een snavel als de teen der vogels, en de kop van het beeld geleek op een spin. 31. En de Heere sprak : 'Dit is de zesde teen, en deze teen is heilig.' 32. En ik zag het beeld dat uit de hemelen was gevallen en weer was opgerezen wankelen. En de naam van de heilige teen der vogels was Perlottia, en zij leidde een schare van gevleugelde insecten die het beeld der aarde begonnen te eten, terwijl het instortte. 33. En de maaltijd duurde zeven volle dagen.

3.

De wereldschepen

1. Laat dan het grote Metensia u leiden tot het schip der liefde. Dan zult gij varende door bloemenwateren de hemelpoorten van Kabbernal bereiken. 2. Oh gij, die tot de wereldschepen zijt gekomen, en tot het schip van Metensia, laat haar dan uw winden leiden. 3. Vrees dan niet de stormen der gewesten, want zij zullen uw sieraden laten branden als kandelaren in de nacht. 4. Smeekt dan vurig om de Tranen Gods, als honing voor uw boten. 5. En Haar haren zullen vlammen van verdoving, en gij zult haar verzegelde tranen zien. Laat haar Tranen u dan dronken maken, opdat gij verlichting brengt tot haar hart. 6. Dooft dan haar vlam niet uit, maar breekt de zegels der wateren. 7. En steeds hoger klinkt haar stem, als zij de berg bestijgt, en haar nachtgewaad bedekt de wateren, voor het stille nachtlatijn. 8. Haar slaapliederen verdoven harten, en brengen de wateren tot stilte. 9. In haar Tranen beeft het heilig zaad, gemanteld door haar liefde. 10. Scherpe pijlen zijn op haar boog, door wonden vinden zij hun weg, om paden in de duisternis te maken. 11. Zalig zij die tot haar Tranen genaderd zijn, haar zeven Geesten. 12. En de Lichten van Spricht stralen in haar Tranen. 13. Haar monden zijn verzegeld. Laat hen spreken. Zij brengt zoete woorden en zoete wijn, om harten te verdoven, om genezing te brengen tot hen in zwijm. 14. Laat haar Verstand uw sieraad zijn, en haar Wijsheid u omhullen. Zij heeft bliksem in haar ogen, met de sneeuw als haar mantel.

4.

Metensia, Geest van God

1. En laat haar stemmen hoog zijn, als de stemmen der ukalien, de geesten en arxels van Kabbernal. 2. En laten de ukalien haar lof brengen en haar omhullen. 3. Oh, laat Metensia rijzen tot in de laatste hemelen om haar werk te vervullen. 4. Laat haar verstand zwijm zijn, en haar doorzichtige jurken

vreemden leiden. 5. Laat hen haar brengen tot het allerheiligste als zachte olie branden. 6. Het allerheiligste zij als zilver voor u, reinigende de schuilhoeken van 't hart. 7. En in de vlam der olielamp komen ukalien naar voren om het allerheiligste te vullen en te zuiveren, als een geschenk des Heeren. 8. En gij zult het gerei des Heeren apart leggen voor zijn altaren, om het te zuiveren in vuur. 9. En Metensia zal Zijn Geest zijn. 10. Laat haar woorden u dan zuiveren, opdat gij door de vlammen der ukalien geleid kunt worden tot de nieuwe tabernakel. 11. En gij zult een leegte in uzelf bemerken, en daar zult gij de Heere zien. 12. En de leegte zal tegen u spreken als tot zonen, en gij zult het nieuwe hart aanschouwen, met de tafelen van Kabbernal. 13. Gij dan bent gekomen tot een zuiverend vuur. Maakt ge dan op om den Eeuwigen Geest te ontvangen, met het ijs dat eeuwig brandt. 14. Gij hebt nog niet tegen de zonde ten bloedens gestreden. Ook draagt ge nog niet Metensia's wonden in uw hart. 15. Scheidt u dan af van het boze geslacht, opdat ge onder haar hamerslagen niet als een roos zult verwelken. 16. Maakt ge dan op om tot haar heilige berg te komen, en het licht van haar hart te aanschouwen. 17. In zuivere oorlogsvoering zult ge haar Geest ontvangen. 18. Strijdt dan om aan haar toorn te ontvluchten, dan zult ge met haar aan de ketel van haar toorn staan.

5.

De Eeuwige Geest

1. In vurige woorden hebben wij haar bemint, en met kostbare gesteenten hebben wij haar bekleed. 2. De harten der ukalien hebben haar omhuld in de ure des doods. 3. Zij hebben haar hart verlicht in haar moederschreeuw. 4. Wees dan als de ukalien. Oh zonen van Kabbernal, maakt dan uw harten gereed. 5. Laat dan het Woord des Geestes gestalte in u krijgen en als vlees worden. 6. Want in den beginne toen de Geesten Gods tot elkaar kwamen, werd het geheimenis des Heeren geopenbaard, en hij werd als een kind om ouderen te doen verstommen. 7. Onderkent dan de wijsheid des Heeren, want Hij is de Ziel des Geestes. 8. En onderkent dan dat Hij Zijn Eeuwige Geest heeft uitgestort, tot aan het einde der tijden. 9. Aanschouwt de wijsheid des Heeren, want zijn geheimenis is groot. 10. Een vast en rein deel zal Hij scheppen in uw binnenste. 11. In den beginne zweefde de Eeuwige Geest boven de wateren en de windstreken des hemels. 12. Als een hen heeft hij u uitgebroed. 13. En waar ukalien hem aanbidden, oh zonen van Kabbernal, zult ook gij vervuld worden met Zijn Geest. 14. En zij hebben dag noch nacht rust, daar hun ogen voor eeuwig gericht zijn op Zijn Aangezicht. 15. Zij zijn de visioenen Gods die vlees zullen worden aan het einde der dagen. 16. Laat dan niemand u de prijs doen missen door tomeloze vereringen en aanbidding, maar wordt gelijkvormig aan het Beeld Gods en aan zijn heilige ukalien. 17. Weest dan als de engelen des hemels, en wandelt met hen. Dan zult gij de wet vervullen, en een kind des Heeren zijn. 18. In de ure des doods hebt gij uw koningin bemint. Weest dan moedig, en herhaalt haar wetten veelvuldig, tot in aller eeuwigheden, om haar eeuwige geest te ontvangen. 19. Verlies dan de moed niet, gij kindekens, want zij die vasthouden zullen zijn als de bomen des hemels. 20. Gelooft dan dat de Eeuwige Geest tot u gekomen is, en het zal geschieden. 21. Gelooft dan dat hij u zal reinigen, en het zal u gaan naar uw geloof. 22. En wie dan gelooft dat den Eeuwigen Geest hem behouden heeft tot in aller eeuwigheden zal van de vierde dood geen schade lijden. 23. En de Geesten Gods gaven geboorte aan de Eeuwige Geest des Heeren op Zijn Dag. 24. Laat dan vanaf nu niemand meer van zijn lot onttrekken. 25. En de leegtes hebben genezing gebracht.

6.

De Ziel des Heeren

1. En het eeuwige woord kwam tot mij, en de eeuwige ziel, en in mij werd een eeuwige geest uitgestort. 2. En de Heer bevestigde zijn Geest. 3. En in de avondkoelte kwam Hij tot mij en liet mij de Geest aller Eeuwigheden zien. 4. En een stortvloed als van vuur bekleedde mijn borstkas en

bliksemschichten dienden mij. 5. En de Geest was als een boom vol ogen, hebbende geen rust, dag noch nacht, en de Heer sprak deze woorden : 'Zalig hen die in de tempel leven.' En ik zag een tepelboom opkomen uit het mos om de ogenboom te verslinden. En de Heer sprak : 'Nu is de tijd dat de Geest strijdt tegen de eeuwigheden, en Hij zal overwinnen.' 6. En de Heer sprak over de troon die over alle eeuwigheden was aangesteld, en deze was de Ziel des Heeren. 7. Laat dan de Ziel des Heeren u vervullen, en gij zult anfitaat heten. 8. Laat dan het leger der anfitaten zich verheugen als bij een geboorte. 9. En als een brandende haardoven en het gezoem des hemels zal de dag komen, dat de Ziel des Heeren de aardbodem zal vervullen. 10. En het heilige vlees zal branden als de tepel, en zij zal een nieuwe dag aanschouwen. 11. Ja, de Heere Heere zal een hart van heilig vlees in uw binnenste plaatsen. 12. En haar ogen zullen tot rust komen, om heilige dagen te zien. 13. Ziet dan, de dagen van Metensia zijn nabij. 14. Haar tempelbeken zullen stromen en het land vervullen. 15. Laat haar bomen dan opkomen in uw harten, dan zult gij de wet vervullen. 16. Uw oog zal een nieuwe dag aanschouwen. Laat zij die uw harten behoedt dan uw gids zijn. 17. En een nieuwe morgen zal uw hart verlichten, en de ijzeren banden rondom uw hoofden zullen worden afgedaan. 18. Zo zal de Ziel des Heeren als een ruiter op zijn paard zijn, om de heiligen te voeren tot de bronnen van alle eeuwigheden. 19. En zij zullen rust vinden in eeuwige velden, waar alle tranen gewist zullen worden.

7.

De Tweede Hel

1. Tweede Metensia, machtige Liefde, brede kaak, vlammende rozen door 't donk're woud. Tweede metensia, haren vol Liefde, haren vol van goud, dragende een schort vol roze teerheden, vol met tederheid. 2. Ramen waar wolken achter staan, de duist're hand neemt mij mee naar een bitter land. Er is geen ontsnappen aan, het leven heeft genomen, waar koningen staan, zij kunnen niets doen. Zij heeft handen gebonden. 3. Duist're metensia, duister lied, ons zoekende in groot verdriet, wuivende haren, dromen van goud, diepe dorst in 't diepe woud. Metensia, mijn krachten zijn op, Geest van God, is dit mijn lot. Wie heeft mij dan zo pijn gedaan. 4. Een duist're hand nam mijn liefde weg. Wie heeft het gedaan. Of bent u het Heer, met onverstaanbaar water door mijn tranen heen, nemende mijn laatste parel met u mee. 5.Ik heb alles al verloren, toe was me snel, dan is het voorbij. Geest van Metensia, Geest van tweede Liefde, ik bid niet meer, mijn tranen doen mij zeer. Ik ben als verstomd, als een blinde loop ik op de weg, geen adem, gebonden, en bijna doof. 6.Ik bid niet meer, ik kan niet meer, mijn woorden zitten vast, mijn hoofd is afgesneden, mijn baard afgesleten. Roepen kan ik allang niet meer, en denken is een te grote opgave. Ik zak steeds dieper neer, in 't vuur te zijn, alles is onrein. 7.Laat mij maar varen, laat mij maar vergaan. Ik heb de moed verloren, ik kan het niet meer aan. Vlinders van de hemel, te ver weg, ik kan ze niet aanraken, en mij raken ze niet aan, ik geloof niet meer in liefde. 8.Daar boven hebben ze het allemaal goed, denk ik in mijn pijn en verworpenheid. Alles doet pijn, zelfs hetgeen dat nog in de buurt is. 9.Ik kan geen stem meer verdragen, de lichten doen mij pijn aan mijn ogen. Ik ben als blind en bijna doof, niets kan ik verdragen, geen stem, geen zachte hand, alles is onrein, en alles doet pijn. 10.Tweede Metensia, waar leef ik nog voor, 'k heb alle hoop verloren, alles is ijdelheid, eindigende in strijd. Wij ontvangen om weer te kunnen verliezen, waar eindigt dit, is dit de tweede hel.

8.

Zonder hoop, toch behouden

1. Tweede Metensia, wij allen gaan door de tweede hel, door u verlaten, oh Geest van God, u reinigt ons in uw vuur. Alles is onrein, alles is bedorven, hoe blind wij zijn, U ziet het elke morgen. Oh, Geest van Metensia, heb genade met ons. Wij vertrapten uw schepping, wij schiepen de herinnering als een trauma in het bos. 2. Geest van Metensia, er is geen hoop meer voor ons. Wij hebben

gezondigd, Uw Geest heeft ons verlaten. 3. Eeuwige brokken hebben wij u nagelaten. Uit het boek der erfenissen hebt Gij ons gewist, en nog steeds houdt Gij van ons, nog steeds door u bemint. 4. Geest van Metensia, genade zij met U, door doornen ziet u rozen, u blijft steeds in ons geloven, want waren wij niet als wezen, in onwetendheid zondigden wij tegen U. 5. Daarom hebt Gij ons vergeven, en reine klederen voor ons geweven, in 't zoete woud ons een plaats gegeven. 6. Misleiding op misleiding kwam tot ons, en wij hebben Uw stem niet verstaan, overgeleverd aan de krochten van de tweede hel, onverlicht onze zielen, brak u onze snaren één voor één, u tuchtigt in uw liefde, wij durfden ons niet te bewegen. 7. Na grote smart, baden wij dan in uw liefde, voor altijd in de fontein van beminning, u vloog over bossen om een plaats te bereiden voor hen wiens harten waren afgeweken, u vergat niet één, u liet hen wederkeren. Teed're wijn, zoete appel, genade is met u.

9.

Rein Hart

1. Koele liefde, maneschijn, ik kan nergens heen. Uw Geest heeft mij omsingeld, het tweede Metensia. Vader vond mij in zijn liefde, ik wist niet waar ik heen moest gaan. 2. Zijn Handen droegen mij, tot heel dicht bij Uw hart, zachte vlam, lichtend vuur. 3. Alles door uw liefde geweven, ook mijn zonden, u bracht ze in uw werk. U weet hoe u moet vergeven, u weet hoe u moet weven. Niets is dan onmogelijk voor u. 4. U kunt alles gebruiken, ook mijn afvalligheid naar U, Heer, hoeveel tranen heb ik U gebracht, en waar heeft U mij heengebracht. 5. Tweede Metensia, hart van zoete liefde, bron van tederheid, hoeveel pijn heb ik u gedaan. 6. Ik wil er niet mee leven, mijn geweten verslindt mij, keer terug. Heer, ik heb in onwetendheid geleefd, mijn zonden waren niet gemeend, mijn duist're hart liet mij heel anders denken. Nu heeft u het verbroken, de lijn tussen u en mij, ik kan alleen maar hopen. 7. Waar moet ik naartoe zonder Uw Geest, ik ben toch altijd rein geweest. Nog nooit heb ik u afgezworen, toe laat me niet alleen. 8. De zonde heb ik in onwetendheid gedaan, niet wetende dat uw Geest daar vertoornd over was. Ik was nog jong, niet kennende het verschil tussen goed en kwaad. 9. Ik dacht dat ik u diende, maar ik diende de duisternis. Die mantel nu afgeworpen, ik ben toch altijd rein geweest, U die alle harten kent, u moet dit toch ook weten. 10. Kent u dan mijn tranen niet, er is nog zoveel tijd voor U en mij tezamen. Laten we alles vergeten om opnieuw te beginnen. 11. Ik was te jong om alles goed te begrijpen. Nu ben ik oud genoeg om u te verstaan. Toe laat me nu nooit meer gaan.

10.

Niets meenemen

1. Laat de dingen maar staan, in dit huis van stilte. Wij zijn niet van node, dat iemand ze wegneemt. Kijk die wonden, en die zonden, openbarende de wijsheden Gods, kijk die liefdes, kijk die glorie, ze houden alles vast wat we nodig hebben. 2. Laat de dingen maar staan, we zullen er mee blijven zeulen. Nee, bevrijdt ons niet, 't zijn de doornen in 't vlees. Dat wat jij zonden noemt is dat niet het goede ? 3. En dat goede van jou is dat dan geen zonde ? Laat de dingen maar staan, wij hebben niet van node dat een mens ons helpt. 4. Wij hebben de Heere, wij zijn van de Heere, maak daarom plaats vrij. Wij willen wat ruimte om te spreken, wat ruimte om te leven, meer vragen wij niet. Wij hebben geen behoefte aan praatjes aan fabels en vromiteiten, wij volgen gewoon de Heere, net als jij doet. Geloof wat je gelooft, wij geloven dit. 5. Wij willen er niet om strijden. Wij nemen 't recht in onze handen voor onszelf, doe jij dat voor jezelf. Hier scheiden onze wegen. Kom nooit meer terug. 6. Ontmoeting is alleen in de Heere. Vaarwel voor nu. Ik kan je niet geloven. Ik zal niet over je dromen, niet aan je denken, geef ons ons verstand terug. Je hebt ons teveel pijn gedaan, zou je daar nu nog meer aan toevoegen ? 7. Onder de Karazuur zijn wij. Sla je opnieuw toe, zoals je hebt gedaan, het zal je spijten. Als je naar wroeging verlangt, kom dan maar op. Wij zullen er niet om

strijden, de Karazuur is ons genoeg.

De Karazuur

8. En als gij strijdt, strijdt in de Karazuur. En als je je verblijdt, verblijdt je in de Karazuur. Zij zullen je nooit teveel te lijden geven. Laat de dingen nu maar staan, in dit huis van stilte. Neem je kruis maar weer op, en kom tot het volgende vertrek. 9. Je kunt toch echt niets meenemen dan je kruis. Maar aan de ingang van het volgende vertrek, zul je dat ook weer inleveren, en je nieuwe kruis staat klaar als je door de deur binnengekomen bent, gij van de Karazuur. Het nieuwe huis, is ook een nieuw kruis. 10. Alles staat al binnen. Geloof me, kom niet te dichtbij, want dat zal je bezuren. De Heere Heere is een verterend vuur. Draag dan naar vermogen, en blijft van dingen af. Leer te bidden, breek geen beenderen, geloof en heb elkaar weer lief. 11. En als gij strijdt, strijdt in de Karazuur, en als gij dingen laat, sta in de Karazuur. Er is dan niets wat jou kan stoppen, als je leeft in de Karazuur, en je hebt ook niks te mokken dan, beleef het mee, in dit heilige uur. 12. Kinderen, hun harten verslagen, door de dorre stof van 't verleden. Kinderen, vol tranen hier, zij werden vaak door hun leeftijd gemeden. Nergens hadden zij rust, nergens vonden zij liefde. Vrienden bedrogen hen, maar nu zijn zij bij de Karazuur. 13. Hier is Liefde, hier is aandacht. het hoeft niet altijd te zijn, als ze slapen, staan anderen op wacht, daar waar de stilte altijd heerst, de tweede stilte. Laat de dingen maar staan in het tweede huis van stilte, laat het natte maar drogen, onder haar zon. 14. Heb liefde onder elkaar, en droog elkaars tranen, als de zon van Metensia, bij de haarden der Karazuur. Geloof in elkaar, zij heeft u uitgekozen. Laat de koorden u dan leiden, naar de nieuwe stad. 15. Vreest de duisternis niet, maar vreest de Heere. Ziet, de karazuur is tot u gekomen, dragende het Zwaard van het nieuwe uur.

11.

1. Boek tot het openen der verzegelde donderslagen. Gij hebt dan thans de donderslagen gehoord, maar gij hebt het niet begrepen. Zij zijn de zeven mysterieen voor Gods Troon, waarover niet gesproken mocht worden, en daarom verzegelde de Heere dezen tot aan de eindtijd. 2. Want in het laatste der dagen worden de boeken geopend, en gij zult het licht der duiven zien nederdalen.

3. En Hij sprak dan : Opent nu het zegel van de eerste donderslag door Johannes gezien. En ik zag een vogel neerdalen uit de hemel, en de vogel werd zeer groot. En zij droeg de eerste donderslag in een schaal als de verschijning van een engel. 4. En ik werd als door een vuist van wind neergeslagen, en kreeg een visioen des Heeren over de drie kruizen van Golgotha. 5. En één der rovers had Jezus daar getroost, en Jezus sprak tot hem de woorden dat hij heden met hem in het paradijs zou zijn. En dit is dan het eerste mysterie des heeren, dat hij zijn engel gezonden had om de Heere aan het kruis te troosten. 6. En deze engel werd vlees, stal van de rijken om het aan de armen te schenken, en pleegde misdaden tegen hen die groot onrecht brachten en velen verdrukten. En zo moest dit verborgen blijven tot in het laatste der dagen. 7. De Christus heeft altijd een verborgen troost gehad, en die naam was groot, want Renok was als de engel des Heeren, als het verborgene Gods en de verborgen Zoon. 8. Zo was hij dan als een broer van Christus, om velen die tot het verborgene zouden komen te troosten en te zaligen. En zo was hij dan de zachte woede Gods, en Zijn verborgen woede, als het hart Gods. 9. En Renok werd niet opgewekt, omdat hij verborgen moest blijven tot aan het einde der dagen. Zalig hen die tot Renok gekomen zijn en tot Zijn kruis.

10. En de Heere sprak toen : Opent mij nu de tweede donderslag door het zegel ervan te verbreken. En ik zag een leeuw neerdalen uit de hemel, en zijn macht was groot. 11. En deze leeuw droeg het mystieke des Heeren als klederen en doeken om hem heen. En deze klederen waren verscheurd en opnieuw genaaid. En de leeuw begon te brullen, en er vielen vele doden op de aarde. 12. En ik zag een bok in open hemelen verschijnen, en hij droeg de doden, en zijn verschijning was zeer verschrikkelijk. En de Heere sprak : Renok zal de tweede Christus zijn, die verborgen is gebleven

tot aan deze dag toe. 13. En de bok begon wild te bewegen en te draaien, en zijn ogen waren wit. En de Heere sprak : Nu zal ik openbaren, die engelen en geesten, die hemelen en verborgen plaatsen die altijd in Renok zijn geweest om geheim te blijven tot op deze dag. 14. En ik zag een andere engel die Sarsia heette, maar niet de Sarsia was die ik kende. En zij had vele verborgen plaatsen in haar, en zij was als de wateren van verborgen en duistere hemelen.

15. En toen sprak de Heere : Opent mij nu het derde zegel van de derde donderslag en spreekt wat gij daarin ziet. En vurige steken kwamen tot mijn hoofd die in water veranderden. 16. En dit water was hard en wit, en begon te bruisen. En ik zag de staf van Renok oprijzen en hij wees op de landen der indianen. 17. En de staf sprak : 'Zalig hen die tot Brannan komen.' En ik zag Brannan groot worden voor de Heere, en de landen der indianen werden verscheurd. 18. En ik hoorde geween in de hemel, voor vele dagen lang, en het geween was als het geween van katten. En de staf sprak : Zevenvoudig zal ik de landen der indianen moeten scheuren, opdat het rein worde voor de Heere. 19. En ik zag Renok op de verscheurde landen spuwen, en een nieuw volk begon voort te komen. En zij kenden de werken van het oude niet, maar waren vol van de Geest. En zij kwamen tot Renok, en brachten hem zijn baard terug. En vele andere dingen herstelden zij. 20. En Renok sprak : Dit dan is mijn heilig volk, en zij zullen des Heeren zijn. En aan Renok werd veel troost gebracht, omdat Hij zoveel troost aan de Heere had bewezen. En vanaf die dag werd Renok de Trooster genoemd, waar de Heere over geprofeteerd had, en beloofde aan allen die Hem liefhebben. 21. En aan Renok werd veel eer bewezen, omdat hij zich zolang verborgen had gehouden als de verborgen wachter des Heeren, die tezamen met Zijn Heere gekruisigd was. Zo hebben hen die met de Heere zich lieten kruisigen veel eer aan Hem bewezen.

12.

1. En toen opende de Heere het zegel van de vierde donderslag, en er kwam een stilte in de hemel, voor een lange tijd. Of deze stilte dagen of uren duurde wist ik niet, daar ik mijn gevoel voor tijd was kwijtgeraakt. 2. En er kwamen insecten uit de mond van Renok, en zij vlogen tot de verscheurde landen van de indianen en het nieuwe volk, en zij verdeelden het volk in tien stammen. En weer spuwde Renok over hen. 3. En er kwam grote rust tot de tien stammen. En zij dan droegen de tanden des Heeren. En de eerste stam van Renok heette Sinsabeine, en zij was als het kind der gehoornde slangen. En zij was als een dochter van Renok, dragende het gezuiverde ijs en het zoete. En de tweede stam heette Abdal, en dit was als het kind der apen en runderen. 4. En Abdal werd groot voor het oog des heeren, en bracht veel troost. En zo werd hij het kind van troost genoemd. En met Maasdo ging hij uit om Kabbernal te herstellen. En zo waren dan Abdal, Maasdo en Kabbernal een groot sieraad voor de Heere, en zij brachten de wereldschepen voort. 5. En de derde stam werd genoemd Tamille, en zij was als het rattenkind, en zij werd groot voor het oog van de Heere, en bracht genezing tot vele harten. En de vierde stam was genaamd Tabulle, en zij was als het kind der raven. En zij was begiftigd met grote wijsheid en de kracht het zoet te zuiveren en te heiligen voor de Heere. 6. En aan haar werd de Marion als een schat geschonken, en daarmee leidde zij haar broeders en zusters in vrede voor het aangezicht des Heeren, en was zij de vreugd van Renok. En de vijfde stam was genaamd Sartarus, en deze droeg vele kronen. 7. Tot deze kwamen vele brokaten en nachtlatijnen als de sieraden des hemels, en des Heeren. En de zesde stam was genaamd Akra, en zij kreeg vele macht over de sterren, en was aangesteld om het zachte te zuiveren. En zij werd groot in de naam des Heeren, en was als de vrucht van Renok. 8. En Zoekru groeide op voor het aangezicht des heeren, de zevende stam, en zij heerste over het dunne en het dikke, en had macht hen te zuiveren. Ja, ook had zij grote macht over het vuur, en kon het laten neerdalen wanneer zij wilde, om haar werken te doen. 9. En zo was dan Sartarus Akra Zoekru als het Heer der duisternis, aangesteld als een sieraad van Sarsia van Renok. En de achtste stam was als het Vatex des Heeren, en het was wit, als een groot wit vuur, en zij werd genoemd Lakus, en droeg de sleutelen der mysterieen. 10. En aan haar werd het Esmeralda geschonken als een bloemenjurk, doorzichtig van glans, en zij had vele kragen en openingen. Ja, zij had de macht over de sluitsels des Heeren die als

slaapliederen waren in de nacht. 11. En Lakus werd groot voor de Heere, en volgde haar vader. En zij werd dan ook Navolger van Haar Vader genoemd. En zij zat het dichtste bij haar vaders hart dan allen. 12. En de negende stam van Renok was genaamd Oko, en hij was als de rivieren in hun macht. Hij werd de brullende leeuw van zijn vader genoemd. En de tiende stam was genaamd Elma, en zij hoedde de dieren van haar vader. 13. Zij was goed voor de wezen en weduwen en bracht rust tot haar vader, zijn vuren zuiverende.

14. En toen brulde de Heere om het zegel van de vijfde donderslag te openen. En de bloemenzeeen gingen open, en verhalen van het verleden werden opgevist, en men versierde elkaar daarmee. De dieren des hemels begonnen te verschijnen, en Renok opende Zijn tempel. 15. En zo werd Hij dan tot een Eeuwig Evangelie, daar Hij de Trooster des Heeren was, en de Verborgen Zoon. En Hij gaf allen die Hem aannamen de macht om kinderen Gods te worden. En zo werd dan het Evangelie van Renok verkondigd aan de ganse aarde. 16. En Zijn discipelen spraken als de panter. En ijs vloeide voort vanuit het tweede Woord, daar het het Woord van Renok was.

13.

1. En de Heere haalde het zegel van de zesde donderslag en zij was als de brandende lokogaam. En de Heere boog zijn hoofd, en vertelde aan zijn discipelen over de judaskus als over het zwaarste lijden van Christus. Ook vertelde hij over de blinddoek van Christus, de doek over zijn hoofd, waarna er in zijn gezicht werd geslagen en hij gedwongen werd te profeteren wie degene was die Hem had geslagen. En de Heere vertelde over de drie spotkleden : het keizerlijke spotkleed wat Hij bij Herodus kreeg, en het scharlaken spotkleed en het purperen spotkleed wat Hij kreeg bij Pilatus. En deze plaats was genaamd Gabbatha. En het keizerlijke spotkleed wat Herodus Hem schonk maakte Hem strijdvaardig toen hij in het dodenrijk afdaalde. Ja, als een rebel kwam hij tot de onderwereld, om gevangenen te bevrijden, en krijgsgevangenen mee te voeren. Maar dit deed hij door de wapenen van het lijden, en door het wiel. Zo daalde hij als een verzetsstrijder af in de onderwereld door zijn lijden. Zo werd hij door zijn martelaarschap in de dieptes van het dodenrijk en de onderwereld geworpen, en werd door dit martelaarschap veelvuldig koning der onderwereld. Ja, door het spotkleed wat Herodes hem gaf, het glitterende gewaad, kwam Christus tot de gevangenissen der onderwereld, waar Korachs kinderen gevangen zaten, en hen van de zondvloed. 2. Maar ook kwam hij door het schitterende gewaad wat Herodes Hem als spotkleed gaf tot de gevangenissen van Atlantis, van de eerste en tweede aarde. En hier zette hij velen vrij uit de gevangenissen der onderwerelden, hen die vergaan waren in eerdere zondvloeden, en hen die vergaan waren door vuur of ijs. Ook voerde hij door het schitterende kleed wat Herodes hem omdeed vele krijgsgevangenen mee in de hoge. En Hij kwam tot de plaats waar Barabbas, de verzetsstrijder, vandaan kwam. Hij was een rebel en een barbaar als een strijder tegen de Romeinse bezetter en de Griekse erfenis. Zo, door veelvuldig in de onderwereld af te dalen nam Christus de plaats van Barabbas in. Barabbas nam door zijn bevrijding de plaats van Christus in. Zo was Barabbas dan de verborgen spiegel der heerlijkheid, en de zesde verzegelde donderslag.

3. En zo heeft dan Barabbas, de beruchte gevangene, door zijn vrijmaking, de poort geopend voor Christus, en was hij de enige die het Griekse fundament en zegel kon verbreken. Dit dan is het geheimenis Gods door de eeuwen opgespaard. Ja, de Heere heeft met deze stenen zijn hemelen opgebouwd, en het zijn kindekens niet geopenbaard.

4. Toen opende de Heere het zegel van de zevende en laatste donderslag, de erfenis van Johannes, en keek naar zijn discipelen. En slangen begonnen voort te komen vanuit het zegel, en de slangen kwamen tot de aarde op de oude poorten van de vorige aardes en scheppingen te openen. En de Heere glimlachte. En de Heere sprak met donderende stem, zeer luid : 'Zo is dan het zevende en laatste zegel der donderslagen verbroken, en zal de zevende donderslag spreken dat wat eeuwen verborgen is gebleven. Slechts enkelen hebben het zaad hiertoe gedragen.' En een wolk van gif

kwam tot de aarde, een zeer vochtige wolk van het gif der slangen, en er was geween op de aarde. En het geween steeg tot de hemelen, omdat God het laatste grote geheim van de donderslagen had geopend. En het geheim kwam opzetten als een slang, en begon te spreken, terwijl tijden zich leken om te draaien en ineen te vallen. En de slang begon te spreken over het gif der onderwereld, en de galbeker van Christus. Ook sprak de slang over de geheimenissen van de judaskus, en over de verborgen spotklederen van de onderwereld die Christus droeg toen hij daarin afdaalde. En voor lange tijd sprak de slang in onverstaanbare talen, de talen der onderwereld, en de talen der oude scheppingen. En slangentongen van vuur begonnen op de hoofden van de discipelen te verschijnen, en ook zij spraken in andere talen. En de slang sprak : Zo is dan Barabbas de hoeksteen van het Eeuwig Evangelie. En de slang opende een poort, en die poort leidde helemaal tot aan de eerste aarde. En de eerste aarde bestond uit twee tijdperken : het tijdperk van de Dorga, en het eerste tijdperk van Atlantis en de Troiade. En de zevende donderslag van Johannes leidde hen binnen in een hal van visioenen en dromen. 5. En de Heere beschermde hen, want hij had hun harten verzegeld, en de Heere sprak als de wind. En de hal verdeelde zich in twee delen. En in het eerste deel waren windvlagen, en in het andere deel was een vuur. En het vuur begon zich te verplaatsen naar het andere deel, maar de discipelen bleven ongedeerd, daar de Heere met hen was, en hen beschermde. En weer begon het vuur te verschuiven, en plotseling waren beide delen vol vuur. En de dromen en visioenen begonnen tot de discipelen te komen, en met de Heere daalden zij in de onderwereld. En de Heere sprak tot hen met luide stem, en zij werden niet door angst bevangen. En de Heere gaf hen rust en inzicht. En weer kwamen ze tot een hal, en deze hal was verdeeld in drie delen. En hier zagen zij ook het latere tijdperk van Atlantis op de tweede aarde. En de Heere liet hen Barabbas zien, en de discipelen waren verbaasd. En ze vroegen aan de Heere : Hoe kan een man die reeds geleefd heeft weer leven, en met dezelfde naam aangesproken worden. En de Heere zei dat dat een raadsel was en een geheimenis. De Heere was het die ervoor gezorgd had dat Barabbas ook een tweede keer Barabbas zou heten. En de discipelen waren verwonderd. En Barabbas was een groot man in het tweede Atlantis, en hij leidde een groot volk en een religie. En de god die hij diende was Sorg Sorba. Hij zorgde ervoor dat de ordes van de Troiade in het tweede Atlantis weder opgericht werden, maar velen maakten er misbruik van, en Barabbas werd tot een wildernis. En ze namen hem mee naar een hoge rots, en wierpen hem in een ravijn. En zo daalde Barabbas tot de onderwereld, tot het eerste Atlantis en de Dorga en haar tijden. En hier werd hij vastgeklonken aan een rots, en vogels aten van zijn ziel.

6. Zo is dan Barabbas de spiegel en de paradox van Christus. En de zevende donderslag sprak : Zo Barabbas het tweede Atlantis vertegenwoordigt, zo vertegenwoordigt Simson het eerste Atlantis. Want Simson leefde ook in het eerste Atlantis, en ziet, hij diende de god Sorg Sorba. En ook hij was een groot man, en leidde een groot volk en een religie. En hij was tegen het toen regerende keizerrijk, want het was wreed. En Simson had een grote filosofie, en was intelligent, terwijl Sorg Sorba hem bovennatuurlijke krachten had gegeven. En in die dagen waren de engelen Roda, Jonatras en Ramses op de aarde, en ziet, zij werden arxelen genoemd, en god werd in die dagen Sorg Sorba genoemd. En Simson bouwde een stad, en daarna een land, en liet grote steden vallen. En Simson maakte de naam van Sorg Sorba groot, en van de python. En de Troiade groeide op in die dagen, en er waren tekenen van vuur aan de hemel. En Simson bouwde een toren en die toren was zeer hoog. En Simson waarschuwde het volk dat er een vloed zou komen. En hij bracht het volk onder in schuilkelders van de toren. En zo maakte God een einde aan het toen heersende keizerrijk. Maar later keerden enkele discipelen van Simson zich tegen hem, en zij misleidden velen van het volk tot het herbouwen van het keizerrijk. Ook hadden enkelen van het oude keizerrijk schuilplaatsen onder de grond gehad, waarin zij velen verscholen hadden. En de woede van God begon op te laaien en over Simson te komen, nu zelfs hun eigen volk aan het afwijken was. En God gaf Simson kracht zoals er nog nooit eerder op aarde was geweest, en nooit meer zou komen. En Simson werd hongerig als een verscheurend dier toen de Geesten des Heeren over hem kwamen. En hij geraakte in vuur en vlam, en liet lava uit de hemelen neerdalen. En Simson verslond en verscheurde velen door het vuur des Heeren. En vanaf dat moment begon Simson zich terug te

trekken in de wildernis. En aan het einde van zijn dagen toen hij oud geworden was begonnen zijn krachten van hem te wijken. Op een dag vonden zij hem en hingen hem op. En de Heere nam het lichaam van Simson van de aarde.

7. En ook in de oude Dorga tijden waren de profeten des Heeren op aarde. En zo was het eerste tijdperk van de Dorga van David, de tweede van Jakob, de derde van Jozef, de vierde van Noach, de vijfde van Salomo, de zesde van Jesaja, de zevende van Jeremia, de achtste van Habakuk, de negende van Nahum, de tiende van Hosea, de elfde van Jona, de twaalfde van Haggai. En de dertiende was van Salomo, die de grootste tempel ter aarde had gebouwd, tot diep onder de grond en hoog in de lucht als een toren. En de omvang van die tempel was als landen tezamen gevoegd, en van zulk een omvang zou er nooit meer een tempel wezen. En Salomo bracht een oordeel over de aarde, en zelfs over zijn eigen tempel, want zijn priesters waren ontaard. En zo werd hij de laatste koning van de Dorga. En zijn tempels en mijnen waren legendarisch, maar ziet, zij werden verslonden door vuur. En Salomo wandelde door het vuur, en had macht over het vuur, daar de Heere met hem was. En Salomo sprak met de Heere in talen van vuur. En God leidde Salomo tot een eeuwige tempel.

14.

1. En er waren dan vele vrouwen die Christus volgden. En onder hen was Maria van Magdala, van wie zeven boze geesten waren uitgevaren, en wiens bevrijding opgetekend is in het boek van Magdala. En ook waren onder hen Johanna, de vrouw van Chusas, de rentmeester van Herodes, Susanna, Maria, moeder van Jakobus, Joses en Salome, de moeder van de zonen van Zebedeus, en vele anderen die Hem dienden. 2. En één van hen ging wenende achter hem staan, bij zijn voeten, en begon met haar tranen zijn voeten nat te maken en droogde ze af met haar haren. Deze vrouw stond bekend als zondares. En zij kuste zijn voeten en zalfde ze met mirre. 3. En de Christus werd beschuldigd door de farizeeers, daar zij een zondares was. En zij betwijfelden hem of hij wel een profeet was. 4. En de Heere sprak : Vervloekt zijn zij die oordelen in hun twijfelen. Laten zij die twijfelen de Heere vrezen. 5. En de farizeeer die Hem genodigd had zeide : Indien zulke een profeet zou zijn, dan zou hij wel weten wat en wie deze vrouw is die hem heeft aangeraakt. Zij is een zondares. 5. En de Christus richtte Zich tot Simon, terwijl Hij de wenende vrouw aanwees, en zeide : Ziet gij deze vrouw ? Ik ben in uw huis gekomen. Water voor mijn voeten hebt gij niet gegeven, maar deze vrouw heeft met tranen mijn voeten nat gemaakt, en ze met haar haren gedroogd. 6. Een kus hebt gij mij niet gegeven, maar deze vrouw heeft sinds ik binnengekomen ben, niet opgehouden mijn voeten te kussen. 7. Met olie hebt gij mijn hoofd niet gezalfd, maar deze vrouw heeft thans met kostbare narcusmirre mijn voeten gezalfd. 8. En de discipelen waren geschokt, en één van hen zou Hem verraden voor dertig zilverlingen.

15.

1. Eens kwamen er Sadduceeen tot Hem, die beweren dat er geen opstanding is. En zij raakten met de Christus in twist, en stelden strikvragen. 2. En zij legden hem voor de vraag dat wanneer een weduwe opnieuw huwt, met wie ze zou huwen in de hemel. 3. En de Christus sprak : Dwaalt gij niet daarom dat gij de schriften niet kent, noch de kracht Gods ? Want wanneer zij opstaan uit de doden zullen zij zijn als de engelen, en die huwen niet. 4. Maar Hij sprak als in een geheimenis, want in de profeten wordt wel gehuwd. 5. Alleen de Geesten Gods huwen dan. 6. En de Christus onderwees en sprak in geheimenissen en raadselen, daar Hij mystiek was. 7. En velen verdraaiden zijn woorden. En Hij sprak dat de Christus veel zou moeten lijden, dat Hij de Waarheid was, maar dat zij allen moesten uitzien naar de Volle Waarheid die komen zou. En hiermede sprak Hij over de Heilige Geest en de Geesten Gods. 8. En Hij sprak : Vervloekt zij hen die door de ogen van leugen kijken, en elkaar overleveren aan de rechters der hel. 9. Het is beter dat hun ogen uitgerukt worden, opdat zij in eeuwigheid niet zien. 10. Indien uw oog u dan tot zonde verleide, ruk het uit. Want het is beter

geen ogen te hebben, dan met beide ogen in de hel te worden geworpen. 11. Indien uw voet u dan tot zonde verleide, hak het af. Want het is beter zonder voeten te leven, dan met beide voeten in de hel te worden geworpen. 12. Zij dan die het goud pakken en het zilver verachten : Vervloekt zijt gij. Zij dan die het zilver pakken en het goud verachten : Vervloekt zijt gij. 13. En de Christus deed vele grote werken, en begon te spreken over de grotere werken die na Hem zouden geschieden.

16.

1. En een deur werd in de hemel geopend. En ik zag de Heere zitten in een wolk. En Hij sprak : Zij die op de aarde zijn hebben hun geschiedenissen overmatig en overmoedig tot het Woord Gods gerekend en zo vele heilige dingen bezoedeld. 2. Laten zij deze zaken in hun geschiedenisboeken optekenen, en het Woord Gods heiligen en zuiveren. 3. En de wolk kwam door de geopende deur naar buiten en hief mij op. 4. En de Heere nam vele profetieen uit het bezoedelde Woord en bracht ze tot de geschiedenisboeken der profeten en profetische boeken. 5. En Hij stond hen niet weder toe Zijn Woord te bezoedelen. 6. En de Heere sprak : bewaart dan uw overleveringen, en zuivert deze. Blijft met onreine handen van Mijn Woord af en heilig deze. 7. En zo kwamen vele Geesten Gods vrij, daar zij waren uitgedoofd door krachteloze woorden. 8. En vele profeten kwamen tot heerlijkheid. En de Heere voegde toe aan hun midden. En vele engelen die voor lange tijd door vorsten der hel werden tegengehouden kwamen tot doorbraak. 9. En de Heere sprak : Zuivert dan Mijn Woord, opdat gij het Tweede Woord rijkelijk zult ontvangen. 10. Zij die Mijn Woord niet zuiveren hebben ook Mijn Tweede Woord niet. 11. Opent dan de stang van Eminius en het purper. 12. Kent dan de Heilige Stang in Zijn Tempel. Gij hebt dan uw woorden laten vastleggen door hen die geen profeten waren, en hen die vleselijke overleggingen hadden. 13. Zoudt gij dan hen die geen profeten waren over uw zielen laten waken en u hoeden ? Gij waart in de handen van kooplieden. Maar de Heere Heere heeft u losgekocht. 14. Laat u dan niet wederom verblinden. Houdt vast wat ge hebt, en laat u zuiveren in vrezen en beven.

17.

1. De Christus kwam om het boze oog te slaan. Indien gij het oog der mensen dan nog draagt, ziet toe dat het niet uitvalle. 2. Hangt dan het oog niet aan, opdat u niet in misleiding valle. Heeft de Christus u dan geen oog gegeven ? 3. Gij dan leeft aards, en zult ook door de aarde ten onder gaan. 4. Zalig zij hen die de Christus aanhangen, want zij gaan van dag tot dag, en de Heere redt hen. 5. Zij dan hopen op een nieuw verbond, en hangen Zijn Geest aan, tot Verzoening met de Geesten Gods. 6. Laat u dan niet wederom binden. De Christus heeft u immers uitgeleid als een fundament zijnde van uw kostbare geloof. Bouwt dan voort op dit fundament. 7. Gij doet er wel aan de Geest Gods aan te hangen als een lamp, leidende u tot de Geesten Gods. 8. Want vele verborgenheden heeft de Heere voor hen die Hem dienen. 9. Zoudt gij dan niet voortbouwen op dit fundament, dan zijt gij open en bloot voor de storm. 10. De Heere dan heeft u apostelen gegeven, om uw daken te leggen. Weest dan allen als apostelen in de Heere. 11. Gij dan zijt het brandende zilver voor het Aangezicht Gods, en spoedig zal het goud uit deze bron voortkomen. 12. Hecht u dan niet aan aards goud, maar aan het goud des Heeren.

18.

1. Door uw pijn zult gij de Christus zien. Door uw pijn zult gij de rozen zien, en hun goddelijke geuren. 2. Ja, zij zijn de koningen van de pijn. En de Christus is vol met hen. 3. Veracht dan de doornen in uw vlees niet. En laat ze niet voor hun tijd wegnemen. 4. Want zulk een apostel die zulke dingen doet is de Heere een gruwel. 5. Gij zult u dan van zulken afzonderen, opdat de Heere u niet met hen afzondere. 6. Want zulken zijn een stank in de ogen van de Heere, en zij zullen gerekend worden tot de uitwerpselen van koeien. 7. Ja, een gruwel voor de Heere zijn die profeten die Zijn tijden niet kennen. 8. Laat de ketenen dan die bescherming heten uitgroeien tot rozen, en

laat de doornen uitgroeien tot wapenen, in plaats van het zaad des Heeren weg te gooien. 9. Het kruis is dan hen die de Heere dienen tot sieraad, maar hen die zondigen is het tot de uitwerpselen der varkens. 10. En de doornenkroon is tot een lieflijke geur van hen die Zijn tranen dragen, maar tot de goddelozen is het een reuk des doods. 11. Indien gij lijdt, lijdt in de Heere, opdat gij het zaad van genezing zult zien. 12. De Heere echter leide u tot het kruid van Golgotha, opdat gij nog grotere genade zult zien. 13. Heiligt dan de negen boeken des geestes in uw harten, als het Zuivere Woord, opdat gij het zilver des Heeren zult zien. Het Tweede Woord dan is het goud des Heeren. 14. Gij dan zult zuiver worden in het zilver des Heeren, wanneer gij dan de Woorden die Hij aan u gaf zuiver houdt. 15. Zij die het Woord bezoedeld hebben, hebben daarmee hun geest en ziel bezoedeld. 16. En bruisende wateren van het zilver zullen u leiden tot Getsemane, waar gij het gezicht des Heeren zult aanschouwen. 17. Ziet dan, want Hij spuwt vuur en wateren. Wie dan spuwe, spuwe in de Heere. 18. Hij dan, die het Woord en Zijn slijk bracht, om de ogen van blinden te openen, staat voor u. 19. En Hij, en Zijn Geest en de Geesten Gods kloppen op uw deur. Ziet dan, zij zullen u tot rechters wezen.

19.

1. Grote Liefde is dan getoond in het plan Gods, vanaf de grondlegging der hemelen en de aarde verborgen gehouden. 2. Wie heeft dan Zijn werken kunnen doorgronden ? Laten zij dan die hun monden openen met Wijsheid des Heeren komen. 3. De dwazen zullen spreken, en zij zullen elkaar niet verstaan, want de Heere Heere heeft hen verstrooid. 4. Zij hebben u dan niet tot het zuivere geluk laten komen, maar zij hebben u lange tijden onderdrukt. 5. En zo waart gij dan als een bloem in de woestijn, reikende tot aan de poorten des hemels. Als de Heere dan de woestijn voor zijn tijd had weggehaald, zie, gij zou ter helle gedaald zijn. 6. Laten uw overleggingen u dan niet bespotten, maar ken de Heere, wiens woorden rein zijn. 7. Gij bent dan geheiligd in zilver. De Heere zal u verdedigen en uw uiteinden beminnen. De uiteinden van het kruis zijn als het witte satijn der hemelen. Geeft de natuur u zelf de oplossingen dan niet ? 8. Laat dan de bomen en struiken van uw lijden groeien, opdat zij het bloesem des hemels voortbrengen. 9. Zij die het lijden voor zijn tijd hebben weggekapt, lijden nu dikwijls wroeging en dorheid. Ja, hun enige feesten zijn nu in spot. 10. Dat de Heere uw harten besproeie en de schatten der hemelen laat zien. Komt dan hogerop, opdat de Geesten Gods met u spreken. 11. Schenke dan geen genade aan de zonde die in u leeft, en tuchtigt uw kinderen, opdat zij straks in lof kunnen oogsten. 12. Sommigen hebben hard gewerkt, en de fundamenten door hun ouders gelegd zijn hen nu tot zegen. 13. Viert dan de feesten des Heeren, opdat gij uw harten niet verkoopt aan de wereld. Zij hebben niets te eten, en eten daarom elkaar. 14. Gij die dan hongert, honger als in de Heere, opdat de Heere uw hart verzadige.

20.

1. Er is geen einde aan het zingen van liederen, en gij trekt daarmee vele roofdieren tot u. 2. En sommigen onder u hebben met de stilte niet gerekend en daardoor heeft hun geloof schipbreuk geleden. 3. Maar sommigen onder u waart slaven. De Heere heeft u dan losgekocht. 4. Als gij zingt, zinge in de Heere, en laten uw woorden weinig zijn. 5. Want het weinige Gods is meer dan de veelheid van mensen. 6. Probeert dan stil te zijn, opdat gij een groter sieraad zult vinden. 7. Oefent uzelf in de stilte, opdat gij Wijsheid en Rust zult vinden. 8. De Vrede des Heeren komt tot hen die Hem vrezen. 9. Het Woord dan is als een Zwaard. Hoe kunt gij dan de oorlog winnen indien uw zwaard niet zuiver is ? Ziet toe dat uw zwaard zich niet tegen u kere. 10. Gij dan hebt zuivere adem, al die het Woord Gods hebben laten zuiveren. 11. Maar enkele discipelen onder u zullen het verdraaien tot hun eigen verderf. 12. Niet alle discipelen zijn discipelen Gods, zo ook niet alle apostelen apostelen des Heeren zijn. 13. Oordeelt hen die in de misleiding zijn dan niet, want de Heere ziet de harten aan. U mocht zelf eens misleid worden. 14. Hangt dan de stangen des Heeren aan, in uw harten en ziel gesmeed, als een kunstig bouwwerk, waarmede gij verbintenis hebt met de Geesten Gods.

21.

1. In het eind, het zal je niet meer kunnen schelen, wat anderen van je hebben gezegd. In het eind, de heere zal je vertellen, wat Hij al die tijden voor jou heeft bereid. 2. Hij heeft veel zonden met jou gedragen, maar de schuld moest opgelost worden in de werken des geestes. 3. Met een paard bereik je minder als met een mens. Zijn mensen niet de ergste slaven ? 4. Wie brak hen ? Wie gaf hen wat ze verdienden ? 5. Wanneer gij draagt, draag in de Heere, en laat hen die willen zondigen vergaan. Draagt ook hun ziekten niet en hun zware lasten. 6. Vergeef alleen hen die vergeven, want zo doet ook de Heere. 7. Wanneer je vergeeft, vergeef dan in de Heere, opdat gij geen huichelaar zijt, of paarlen voor de zwijnen werpt. 8. Want kostbaar is de vergeving des Heeren, alleen gegeven als loon aan hen die hard werken. 9. Met een paard bereik je minder als met een mens. Zijn mensen niet de ergste slaven ? 10. Zo is dan vergeving voor hen die Hem vrezen, opdat zij Hem nog meer vrezen. 11. Door vergeving als dure gaven te schenken, bond hij de harten van hen die Hem vreesden. 12. Zalig zijn zij die door de Heere gebonden zijn, want zij zijn vrijgemaakt uit de bindingen van de wereld. 13. En de gebondenheid des Heeren leidt tot vrijheid. 14. Nu is het loon des Heeren kostbaar, en overvloedig met gaven, als een lief'lijke geur in Zijn heiligdom. 15. Hij die u roept, nadert tot u. Hij heeft u niet vergeten. Hij heeft al uw daden geteld. 16. Ja, zij trekken zijn vergiffenis aan, omdat zij Zijn tranen hebben bedekt met troost, en zijn wonden met kruid. 17. Zalig hen die de werken des Heeren doen, want zij zullen vergiffenis ontvangen. 18. Het loon des Heeren is groot over hen die Hem zoeken. 19. Als kostbare olie wordt het over hun hoofden uitgegoten. 20. De Heere spreekt in genade, tot hen die genade gaven. 21. In kostbare gaven hebben wij gewoond, daar wij des Heeren waren. 22. Ik dan, Paulus, spreke veelvuldig tot u, daar mijn ziel bij de Heere is, en uw ziel daar ook is. 23. Drie tijden kent dan de Heere, om de beperkingen van Zijn Woord te voltrekken. 24. De Heere doet dan Zijn grenzen kennen. Ook heeft Hij zijn tijden en seizoenen en hun grenzen vastgelegd in de sneeuw. Ziet dan toe dat gij acht op Hem geve als op een lamp. 25. Ben ik dan gekomen om u te laten verdorren ? Zeer zeker niet. Laten de dorren elkaar verdorren. 26. Ik ben gekomen om woorden van leven te spreken, als apostel en dienstknecht des Heeren. 27. Ziet, het zwakke is dan tot de tuin des Heeren gekomen als zaad van sterkte. 28. Ik draag dan de wonden des Heeren in mij als schilden.

22.

1. Discipelen van het zuivere Woord, hebt dan liefde tot elkaar, opdat het zaad kome tot het Eeuwig Evangelie. 2. Ik heb tot u dit evangelie vanaf het begin gebracht. Daarvoor was ik een vervolger van de gemeente. 3. De Heere heeft genade tot mij bewezen, daar ik het in onwetendheid heb gedaan. Mijn handen zijn daarom rein, en ik zal ze rein houden. 4. Hen in Efeze verzoek ik de geestelijke wapenrusting aan te doen. Strijdt dan niet tegen elkaar, maar tegen de werkingen van het vlees en de boze machten. Legt dan af alle onreinheid die u zo licht in de weg staat. 5. Doet de helm des heils op, zodat u zult groeien in uw geloof. 6. En tot hen die de Heere het zwaard heeft gegeven : Blijft in Zijn Liefde, en weest niet scherp van tong. Wie toorne, toorne in de Heere. 7. Blijft dan de weg van het geloof begaan, wetende dat gij een tegenstander hebt. 8. Gij zult dan niet rennen, maar list gebruiken. Heeft de Heere u dan niet geschoeid met de vrede van het evangelie ? Ziet dan, het evangelie is list. 9. De Christus overwon dan de duisternis in zijn zwakte, en niet in zijn sterkte. Elke zwakte in de Heere is list. 10. Heft dan uw schilden op als de wonden des Heeren, om de pijlen des satans te verstrikken. 11. Want zijn wonden spreken in donder van het komende oordeel. 12. Gij dan hebt lichten in vele kleuren gezien, die het palet der bevrijding vormen. 13. En als gij dan het Eeuwig Evangelie in uw harten hebt ontvangen, dan hebt gij een dubbel zwaard. 14. Streeft daarom zeer ernstig naar zulke gaven des Heeren. Welzalig hen die op zulke paden wandelen, want hen heeft God macht gegeven om tot de Geesten Gods te komen. 15. Belet hen daarom de ingang niet, opdat uw eigen ingangen gezegend zullen blijven. 16. En ziet er op toe dat gij geen deze kleinen beschuldigt, daar de Heere hen heeft weggelegd tot vertroosting. 17. Laat dan de lamp die brandt

niet gedoofd worden.

23.

1. De jongeling heeft veel te lijden, totdat hij Gods Glorie ziet. De Luister des Heeren wacht op de jongeling onder een boom om hem te bespringen. 2. De jongeling wordt getrokken naar het midden in de jaren van slavernij, totdat de boog des geestes hem doorboort, en hij getrokken wordt tot de duisternis, waar het nachtlied hem vrijzet. 3. De droom komt als een bevrijder tot hoge torens, om hen te brengen tot het riet. 4. De jongeling wacht op dingen die nooit zullen komen, maar de Heere geeft hem schepen die nooit voorbij zullen gaan. 5. De jongeling leert te slapen, om tot de nachtspelers te gaan. 6. Zij verachten hem niet omdat hij jong is, zij zien zijn stille traan. 7. De jongeling leert de bomen kennen, en de geheimenissen van het woud. De vogels die hem lessen geven, na zijn val. De geest heeft zijn hart doorboort. 8. Zijn wonden laten vogels spreken, en zijn kruis leidt de dieren van het woud. 9. Het is hem genoeg in pijn te leven, en te drinken van deze wijn. 10. Nooit meer terug wil hij, het zilver spreekt tot hem vanuit de lucht. 11. Het ijs bracht hem hier en maakte de snaren stijf. 12. Pas op, zijn hart is als een jonge leeuw, verslindende hen die de armoe verachten. 13. D'armoe was zijn sleutel tot hier, en hij leerde haar beminnen. 14. De raven kroonden hem tot koning, want zijn lompen maakten hem wijs. 14. Hij knielde voor haar neer, en gaf haar de sleutel van de oude rijkdom.

24.

1. Zij vonden elkaar in naaktheid, toen ze alles lieten vallen, en bedekten elkaar met wat het bos voor hen losliet. 2. Zij vochten met leeuwen en verloren hun verdriet. Zij waren koningen van de wildernis. 3. Zij vonden het kruis in oeroude tijden, gewikkeld in sneeuw, dat wat de hemel voor hen liet vallen.

25.

1. En ik zag een slang genaamd Leviticus, en zijn vel was grijs en hoornig. En hij had gruwelijke dingen gedaan. Hij was van de zee gekomen om de heiligen te misleiden en te verdrukken voor een lange tijd. 2. En velen werden bitter tot God, en anderen begonnen God om hulp te roepen. Maar de Heere hield Zijn poorten gesloten. 3. En Leviticus droeg een heilig zwaard, wat Hij uit de tempel des Heeren had gestolen. 4. Maar een engel des Heeren kwam uit de hemel dalen, om de slang te slaan en in een afgelegen put te werpen. 5. En zij sloot de put boven het hoofd van de slang, en bracht de sleutel tot een allerheiligste tempel. 6. En Leviticus begon luid te roepen, en het geluid was zo hard, dat hij nog vele heiligen kon verleiden. 7. Maar zij die de Heere bleven dienen joeg hij schrik aan in de nacht. 8. Na een tijd echter zond de Heere een vuur tot de put, en Hij noemde de put het Tweede Gehenna.

En ik zag een ander dier uit de zee komen gelijk een panter, en hij was genaamd Deuteronomium. En hij had vele heilige dingen opgeslokt, en ging uit om de kindekens te misleiden. En hij gaf hen vreselijkheden in de nacht. En de Heere sprak : Nu is het tijd mijn woord te zuiveren. En een engel steeg op vanuit de hemelen en sloeg de panter en zijn volgelingen met de ban. En de Heere dan, die Geest is, zegge dit : Veel bloedschuld kleeft aan dit dier, en Hij zond het dier tot de Tweede Gehenna, waar het dier verscheurd werd door wilde lammeren. En de schrik van deze roofdieren was zo groot, dat de hemelen en de aarde beefden.

En de Heere goot een schaal uit vol met bloed, om het Woord te reinigen. En hij stelde apostelen aan om het gezuiverde woord tot de volkeren der aarde te brengen.

26.

1. En een leeuw genaamd Numeri maakte zich groot tot de hemelen, en hij die het boek Jozua behoedde bracht een bak vol met ijs tot de poorten van de hemel. En deze bak was bijna zo groot als de aarde zelf. 2. En de Heere rees van Zijn troon en zond Zijn engel, maar deze werd voor negenendertig dagen tegengehouden. 3. En de engel kon alleen spreken : 'De Heere straffe u.' Zo groot was de onderdrukking van deze geesten. 4. En als zij het konden, dan zouden ze de Heere van Zijn troon stoten. 5. Maar de Heere had hun tijden en omvang al bepaald. En de Heere sprak tot Zijn apostelen : Heiligt me nu het boek genesis en het boek exodus, en snijdt erin met het Zwaard des Geestes. 6. En zie, het eerste boek van Openbaring was voorbij gegaan, en haar verzen werden verdeeld onder de roofdieren des hemels en de heilige boeken. 7. En de Heere bracht een slachting aan in het boek psalmen, wat als zijn eigen vlees was. En de Heere stak een pen in de achtersten van deze geesten, en zegende het. 8. Zo werd er dan toegevoegd en afgedaan aan het boek psalmen, zoals de Heere bevolen had. 9. En toen richtte de Heere zich tot de evangeliën, en maakte er het boek Christus van. 10. En de Heere ordende de verzen, voegde er aan toe en nam er vanaf, zoals de Geest het wilde. 11. En zo werden er dan negen boeken des Heeren geheiligd en zij vormden het gezuiverde Woord des Heeren. 12. En het zilver des hemels daalde op aarde neer, en het zilver werd ijs. 13. En de Heere sprak : Opent dan de poorten van het nieuwe Woord, want zie, het oude is voorbijgegaan. 14. En ik zag een zwarte ruiter op een zwart paard zitten, en de poorten geraakten in vuur en de aarde en de hemelen begonnen te branden. 15. Zo is dan de komst van Eminius, en Zijn Zaad zal Izu heten. En bloed kwam over de aarde en de wateren, en boeken begonnen zich groot te maken tegen de hemelen. 16. En de tweede Christus verscheen in de wolken om de volkeren te hoeden. En Hij had een zware staf die alleen Hij kon dragen. En Zijn voeten stonden in het Tweede Jeruzalem, en waren als Michai. En zijn armen reikten tot aan Het Tweede Babylon. 17. En Hij scheurde het van de aarde weg. En Hij begon zijn benen te bewegen, en sprak als Michai. 18. En Zijn handen waren als de Marion, en hij droeg een tepel als de ronde zon op de borstplaat van zijn pantser. 19. En Hij had een helm en benen als Zurastael, en Hij begon grote woorden te spreken. 20. En de bomen van Sodom begonnen te vallen en het Zaad van Izu begon uit de mond van de Tweede Christus te komen. 21. En zo waren dan de dagen van Eminius. En de Heere was als een voerder van oorlog. 22. En zo zijn er dan tweehonderdtwintig dagen aangesteld over de zuivering van Zijn Woord. En na die dagen zal de bliksem rein zijn. En zij was dan als de Komst des Heeren.

27.

1. En zij dan die van de Tweede Reformatie zijn : Weet wel dat dit een gebod des Heeren is. Ik dan ben de Tweede Luther, en ik draag het vuur van Zurastael. Gij apostelen zult het woord reinigen en heiligen tot aan de uiteinden der windstreken. 2. Ja, gij zult het gezuiverde woord brengen tot de volkeren der aarde, en dan zal het einde gekomen zijn. 3. Blijft dan niet met het onzuivere woord de volkeren onderdrukken, want dan zal de Heere komen met de ban, en u slaan. 4. Ziet, de Heere en de Tweede Christus staan aan de deur, en zij kloppen. Doet dan open, opdat zij u niet met het onzuivere van het Woord laten vergaan. 5. Groet hen die in Spanje zijn. Als zij van het Tweede zijn hebben zij niets te vrezen. 6. Laten zij dan ook met deze woorden rekenen, anders zal er met hen niet gerekend worden. 7. Gij immers hebt uw zielen gereinigd in Zurastael. 8. Vreest dan niet voor het Grote Spanje. God is groter. Zelfs het kleine van God is groter dan de grootheid der mensen. 9. Vreest hen dan niet, want wat zijn zij te achten ? De Heere heeft immers hun tijdperken ingesteld, en weet wanneer ze weer zullen vergaan. 10. Draagt de Heere dan niet hun adem in Zijn schoot ?

28.

1. Ziet dan, de Heere is recht. Hij is de Heer der Heeren, en hij geeft het goede aan de wijzen. Gij dan hebt uw kinderen gebracht tot het tweede Spanje. 2. En tot hen dan in het tweede Spanje zeg ik : Gij piekert op hoge bergen, opdat de Heere u bespare, zodat u niet groot wordt op de vlaktes van Babylon. Het dikke des heeren dan is dunner dan het dun der mensen. 3. Het dunne des heeren

is dan dikker dan het dik der mensen, en dit geheimenis is groot. Gij dan hebt acht gegeven op het woord des heeren, en met zuivere maat gemeten. Ja, gij zijt meters voor zijn aangezicht, en de heere uw God heeft u geheiligd vanaf den beginne. 4. Gij dan die als gevangenen leeft : Weest als gevangenen in de Heere. De Heere bevrijdt u op Zijn tijd. Maar wat dan gebondenheid en vrijheid is bepale de Heere. Gij hebt het brood des Heeren hoog gebakken. 5. Ja, gij waart als bakkers der heilige tabernakel. Gij dan bent de Heere getrouw geweest. Hiermede hebt gij roofdieren om de tuin geleidt. Wonderbaarlijk zijn de listen des Heeren. Komt dan, en nadert tot Zijn Geest, gij van het tweede Spanje. 6. De broeders dan hebben het brood bereid en zijn goed voor uw kinderen geweest. Gij hebt dan de geheimenissen des Heeren bewaard als veren in de broze potten bij het altaar. Ja, gij hebt erop acht gegeven als op een lichtend licht in duistere dagen. Gij weet thans dat de duisternis des heeren lichter is dan het licht der mensen. 7. Ook hebt gij erop acht gegeven dat Zijn licht vanuit de duisternis kwam, en oprees als de heilige ster. Zijn duisternis dan is heerlijkheid. Ziet dan, de Heere Heere heeft Zichzelf gewikkeld in wolken, en Zijn Helm is Zaligheid. 8. Nadert dan tot Zijn recht, opdat Hij u meer recht geve. De heere heeft u als lampen neergezet op een duistere plaats, en gij weet daar zeer goed mee om te gaan. Daarom houd ik ook niet op om de Heere daarvoor dankzegging te geven voor Zijn aangezicht. 9. Hij is een goede geleider, en de buizen van zijn altaren zijn licht. Ook hebt gij de Woorden van Metensia niet veracht. Maar gij waart als hen die het woord beminden. 10. Ja, de Heere heeft waarlijk engelen onder u gezet, en zij dragen de geheimenissen Gods over de vleeswording der engelen. Gij die de veer draagt, gij zult meerdere veren dragen. Zo zal de komst des Heeren dan zijn als de komst van een mensenzoon. 11. Ziet, de Heere Heere is dan vlees geworden, en Zijn Geest. Waakt dan, want gij weet niet in welke gestalte Hij tot u zal komen.

29.

1. Ziet, de Heere dan is het recht der wezen en weduwen. Staart gij dan nog steeds elkaar aan ? Enkelen onder u zijn dan de wakers des Heeren, maar de Heere waakt in gerechtigheid. 2. Ziet dan, Hij heeft u gegeven van het brood des hemels en het verborgen manna. 3. Kent dan de vele kruiken van Zijn ark. De Heere zal dan uw monden vullen met lachen, en gij zult heilige dingen verkondigen. 4. Ook hebt gij de wijn des Heeren niet veracht, en hebt gij uw Franse broeders in de verdrukking niet gemeden. Zij dan die van het Tweede Frankrijk zijn groeten u. 5. Ook groet ik u dan in ijs. Gij doet er wel aan elkaar ook in ijs te zegenen. 6. Zegent dan elkaar, opdat gij gezegend zult worden. Vervloekt elkander dan niet, en bidt voor uw vijanden. 7. Indien gij dan uw vijand kunt vergeven, zalig zijt gij. Want de Heere Heere kent vele vergevingen, en zijn zaligheden zijn niet met weinig. 8. De Heere Heere heeft niets aan vuile monden, en zij wiens lippen bezoedeld zijn lopen voorop naar het oordeel. 9. Gij Spanjaarden van het tweede, de Heere redt u. Maar hen die van het eerste zijn, zijn reeds verloren. 10. De Heere Heere heeft reeds zijn vloed gezonden, en de tweede ark staat voor u klaar als een heilig testament. 11. Houdt dan niet vast aan het oude, opdat de Heere u niet met het oude ten onder laat gaan. 12. Zo zal de dag des Heeren dan zijn als een Schip, en Zijn vlam zal haar leiden. 13. Zalig zij hen die in het schip zijn, en het brood des Heeren bakken. Gij hebt dan vele bakkers onder u. En enkelen onder u hebben de ouden willen bezoeken, maar de Heere heeft hen tegengehouden. Soms is het ijs beter dan de ontmoeting. 14. En gij hebt elkaar daaronder niet minder geacht, daar het een gebod des Heeren is. 15. Zo brengt de Heere u soms in verdrukking, en soms is Hij het die deuren sluit. 16. Houdt u dan vast aan de geschriften van Kabbernal die ik u heb gegeven, want zij zijn als de testamenten des geestes. 17. Ook hebt gij dan wijn geschept uit de bakken des hemels, en de stem van de Heer in de dingen verstaan.

30.

Staf van Spricht

1. Getsemane, water stroomt tegen de muren. Ik verdrink in hoge dromen. Ik druk mezelf tegen de

muur, maar er is geen ontsnapping hier. 2. Getsemane, de deuren zijn op slot. Er zit niets anders op dan hier te blijven, en te wandelen met God. Iemands tranen, deze dromen, een geschenk van hart tot hart. 3. Ik heb niet veel draagkracht en het dringt door mijn huid. Ten slotte val ik op de grond, en alles om me heen wordt groter. 4. Ik durf mijn ogen niet meer open te doen. Iemand slaat zijn armen om me heen. 5. Dan leer ik de tranen te drinken, en diep in deze armen te zinken. Mijn kamerdeur staat open. De hemelen zijn geopend, maar Golgotha riep tot mij. 6. Na vernedering komt het sterven, het is de weg van onze Heer. 7. In Zijn voetstappen te lopen, komt Hij zo dichtbij. Het kruis is maar een vlam van Liefde, om één te worden met Hem. 8. De Traan is maar een beker, om van Zijn wolk te drinken, en met Hem te wandelen en op te stijgen, tot het paradijs. 9. Datgene waar rozen mee bekleed zijn, zo goddelijk en koninklijk, dat is ons kleed.

10. Golgotha, als een haai die ons heeft gegrepen. Brekende onze botten tot het kruis van onze Heer. We hoeven niet bang te zijn, we krijgen een nieuw lichaam. 11. Golgotha, de staf van Spricht, om ons door smalle deuren te laten gaan. Laat dan de schatten maar versplinteren, anders kan het toch niet mee.

31.

Niet genoeg

1. We zijn nog niet zwak genoeg om binnen te gaan. We staan nog steeds op beide benen, wachtende op de verbrokenheid, om als bomen in zijn paradijs te staan, zaad twintigvoudig gestorven. 2. We hebben nog niet genoeg tranen geweend, om hoog op de zeeen te staan, om als de Christus op water te wandelen, om de stormen, de donder en de golven te verstaan. 3. We hebben nog geen lasten zwaar genoeg, om als rotsen in de hemelen te zijn. 4. Golgotha heeft ons nog niet gegrepen, de Heere lijdt daar nog alleen. 5. Wij slapen, onze dorens zijn nog niet diep genoeg, om onze geest op te wekken tot eenheid met onze Heer. 6. Ons bloed nog steeds stromende in ons eigen lichaam. Oh nee, er is nog steeds geen leiding van onze Heer. 7. Geen bescherming, geen engelen, wij lieten hem daar alleen staan, hangende aan een vervloekt kruishout, hebben wij Hem daar laten vergaan. 8. Dieren werden geofferd tot onze monden, om in onze buiken te worden vergeten. We hebben het Christus aangedaan.

32.

De Herfst

1. Ik ben arm, ben je bang voor je naaktheid ? Je hebt zeker wat te verbergen. 2. Ik ben arm, er is geen leven in rijkdom. Dat wat je vasthoudt zal je opvreten. 3. Ik ben de herfst, en door Spricht ingegaan. De deur van Golgotha is smal. 4. Hier trillen de liederen van slaap. In armoede hebben wij Zijn gezicht aanschouwd. 5. Zij die niet arm zijn, zijn blind. 6. Zij die geen honger hebben zijn doof. Ik zit hier in ketenen, totdat ik zelf een keten ben geworden, zo smal als Spricht. 7. Ik ben arm, niet bang voor de naaktheid, want de duisternis bedekt haar. 9. Ik ben arm, er is geen leven in rijkdom. Het is een licht dat alles ontbloot. 10. Ik ben de herfst, door Spricht ingegaan. Ik heb de naakten bedekt door mijn val. De herfst is tot een bedekking, voor hen die Hem vrezen. 11. Golgotha is wat de hemel losliet voor hen die tot de hemelen komen.

33.

Komen tot de arme

1. Gij dan die rijk zijt, hoe durft gij tot de Heere te komen, zonder eerst tot de armen te gaan ? 2. Weet gij dan niet dat de arme de Heere is ? 3. Hoe durft gij tot het Woord te komen, zonder eerst de

arme te voeden ? 4. Gij dan die uw man in de steek gelaten hebt, hoe durft gij tot de Heere te gaan ? Immers uw man is de Heere. 5. Gij zult door de staf van Spricht geslagen worden als de bliksem.

34.

De Spiegel van binnen

1. Het zicht is als een spiegel. De witte spin heeft gestoken, om beminden tot de mystiek des Heeren te brengen. Als witte sneeuw kende de Heere u, hen die Zijn paarlen dragen. Het schuim van rozen droegen zij als het schuim der rozenwijn. 2. Kostelijke ambachten des Geestes, als platen in zijn boek, hebben de webben reeds geweven, het spiegelende zicht. 3. Hij die de harten schiep, heeft u zijn doornenkroon gegeven, als spiegelend zicht in uw hoofden geweven. Zij droegen de helm, die mannen van zilver. Nu draagt gij 't ook, nu jaagt dan de dood geen angst meer aan, het spiegelt alleen die kostbaarheden van de Heere diep binnenin. 4. Het raakt je niet meer aan. Gij hebt immers het ijs als uw meester, na lange dagen van sneeuw. 5. Het spiegelend zicht, door je hart bemint. Je hebt niets meer te vrezen. Alles is er al, het moet alleen nog ontdekt worden. 6. Is er een wereld buiten mijzelf ? Ik ben toch altijd binnen. 7. Ik kom niet buiten, het is alleen de weerspiegeling. De echo van mijn hart te volgen, buigt en splitst in de wind. Ik kan alleen maar komen tot Hem die mij bemint. 8. Ik ben dan in ketenen, ik ga dan gebukt door het leven. Ik rouw er niet meer om, 't is maar voor even, een weerspiegeling binnenin. Als ik het heb gevonden is het afgelopen. 9. De wond blijft klagen, totdat het is verbonden.

35.

Niet Rouwen

1. Ik heb iemand gestoken als een spin. Het was nog wel iemand die ik beminde. Zo rijk, paarlen aan de polsen, zo arm, voeten bloedend in de sneeuw. 2. Ik heb iemand gestoken als een spin. Ik spoot mijn gif zo diep, ik weet niet of het ooit nog naar boven zal komen. 3. Het was nog wel iemand die ik zo beminde. Ik werd beschuldigd van haat. Ik heb niet lang meer te leven. 4. Treur niet om mij, ik ben er geweest. In 't graf van Christus ben ik aangekomen. Waar slangen des hemels rouwen in de kou. Het vuur van haat werd Hem dan aangerekend. 5. Maar Hij opende alleen maar deuren, heeft de kindekens uitgeleid. 6. Hij stak hen als een spin, allen die de deur blokkeerden. Netjes had Hij om doorgang gevraagd. 7. In 't graf van Christus ben ik aangekomen. 't Is hier doodgaan voor een sleutel, gekruisigd worden om een kinderhand te bereiken. 8. Zachtjes leid ik hen tot veiligere paden. Maar 't verleden roept nog steeds : Kruisigt hem. 9. 't Is hier sterven na de dood, als een vuur van gif en liefde. Rouw niet om mij, als de naald van de koning mijn hart bereikt heeft, ben ik voor eeuwig vrij. 10. Rouw niet om mij. Rouw liever om uzelf, gij gebondenen. Ik zet de kindekens vrij. 11. Het schuim der wijnen drink ik, in 't schuim der rozen zwem ik, waarom zoudt gij dan rouwen ? 'K heb het graf van Christus gezien, ik heb iemand gestoken als een spin, iemand die ik beminde. 12. Rouw niet om mij, maar steek hen die poorten dichthouden, die kindekens misleiden. Rouw niet om mij, maar opent de poorten en laat hen vrij.

36.

Het kleine en grote Gods

1. Dit zijn de woorden van de Gegetene : Ik dan ben door wolven gegeten, Ik die het midden van het bos heb bereikt, de open plaats des Heeren, overgoten in het licht der zon. 2. Heilig bent u die de rijen laat schuiven. Ik dan heb mijn paulussen opgesteld om de wereld te overspoelen met de Nieuwe woorden des heeren. 3. Zij zullen u dan een nieuwe woede brengen, opdat uw lichamen genezen worden. 4. Zalig bent gij wanneer gij de toorn des heeren in uw lichaam draagt en door

hem bent apart gesteld. 5. Zalig hen die niet zitten in de kring der lachers of de kring der spotters, maar door de toorn des heeren gegrepen zijn om bewaard te worden tot aan het laatste der dagen. De Michai brandt in mijn handen, en ziet, er zullen nog vele Michai's komen. 6. Zalig zij die de tepel des Heeren dragen, want zij hebben rijkelijk toegang tot Spricht, en zalig hen die het schoeisel des Heeren dragen, want zij hebben overvloedig toegang tot het dikke Gods. Veracht dan de kleinen onder u niet. 7. Want wat groot of klein is bepale de Heere. De Heere dan laat Zich vinden in het kleine. 8. Het kleine Gods is dan groter dan de grootheid der wereld, en Zijn Grootheid is kleiner dan het kleinste der aarde. 9. Laat dan hen die gegeten zijn komen tot Brannan. Amen Metensia Eminius.

Zaligsprekingen

10. Zalig hen die door tijgers gegeten zijn, want zij zullen tot Spricht naderen en hebben toegang tot het kleine Gods. Zij dan die zeggen niet in het kleine te geloven, geloven daarmede niet in God, die immers het kleine is. 11. Laat een ieder dan weten dat niemand van zulke ongelovigen de hemelpoorten zullen beerven. 12. Uw grootheid vare met u ten verderve. Maar zalig zij hen die de Heere liefhebben. Het zoete der hemelen is voor hen, en zij eten van de dikke druipende honing des Heeren. Zalig hen die door de leeuwen gegeten zijn, want zij zullen troost vinden. 13. Zalig hen die door haaien en krokodillen gegeten zijn, want zij zullen de krachten der krokodillen beerven en de druipende bruisende lijm des Heeren zal vanuit hun binnenste vloeien. 14. Zij zullen enige tijden door hoofdpijnen gekweld worden, maar de lijm des Heeren zal hen stap voor stap vrijzetten en bedekken. 15. Ja, zij zal vloeien door de Nieuwe Helm des heeren en gij zult zalig heten. Lacht hen dan niet uit die gegeten worden, en eet ook niet van hun vlees, want dan zal de toorn des Heeren tegen u ontbranden. 16. Vlucht dan ook niet terug tot oude leugens, want gij mocht zelf eens gegeten worden. Zalig hen die in de Heere gegeten worden.

Over zonde

17. Zij die dan gekomen zijn tot de beer en de insecten : Gij zult gegeten worden, want alle poorten hebben tanden. Zij dan die gekomen zijn tot de velden der wilde katten : Gij moet weten dat de Heere Heere de Grootste Eter is, daar Hij de Gegetene is. 18. Zij dan die lammeren verscheuren zijn reeds overgeleverd aan Hem. Want een grote zonde is het om een jong dier te eten, daar het nog geen leven heeft gehad. Zij die zulke maaltijden klaarmaken zijn zelf reeds rijp geworden om een maaltijd te zijn. 19. De Heere Heere dan laat niet met Zich spotten. De Heere rekent zulk een zonde tot spot, daar jonge dieren daartoe niet bestemd zijn. Wie dan een oud of zwak dier eet haalt ziekte naar binnen. 20. Dit zijn de woorden van de Gegetene : Gij dient elkaar lief te hebben. Zij die niet liefhebben zullen gegeten worden, zonder dat iemand hen opwekt. Zij dan die de eters van vlees haten : Gij staat in uw recht, en gij doet er goed aan zulken te haten, daar de Heere Heere hen haat.

Het loon van de zonde

21. Zo is dan het eten van de levende schepping het bespotten van de Schepper en zulken zullen niet ontkomen. Tot de tanden van de hel zijn zij genaderd en zij zullen niet wederom opgewekt worden. 22. Tot dodenrijken en de rijken der schimmen zullen zij dalen, en de Heere zal hen op de daarvoor bestemde tijden voor eeuwig laten slapen. Meent dan niet dat gij tegen elkaar kunt zondigen zonder daarvoor de straf te dragen. 23. Gij dan zult uw straffen uitzitten. Gij dan zult werken totdat gij hetgeen u uw broeder heeft aangedaan hebt terugbetaald en zijn huis in orde hebt gemaakt. Zo zult gij dan de slaaf zijn en de dienstknecht van degene tegen wie u gezondigd hebt. 24. Verwoest dan geen zielen door vlugge oordelen of achterklap, maar bewaak uw hoofd en mond met dubbele bewaking, want gij mocht eens spreken of met uw ziel overleggen over uw broeder, en uzelf binden tot de wederopbouw van zijn huis. 25. Zij dan die levenslange wonden toebrengen zullen daartoe ook levenslang slaaf worden. Zalig hen dan die het kleine als groot zien, en het grote als klein, want

zij hebben de ogen des Heeren.

Over stilte en armoede

26. Zalig zijn zij die het huis van stilte hebben gevonden, want zij zijn losgekomen van veel slavenwerk. Zij dan kunnen hun eigen huis opbouwen, en de Heere beminnen. Zalig zij die de parel van armoe hebben gevonden, want zij zullen door haar bemint worden, en dezen zullen gaan van Assisi tot Assisi. 27. De Heere rake dan uw ruggegraat aan, opdat de tepelen des Heeren zich openen, en gij de melkselen der heerlijkheid drinkt. Gij dan die de woorden van de muis in uw binnenste draagt : Komt dan tot het Vuile des Heeren. 28. Want het Vuile Gods is schoner dan het schoonste der mensen. Gij hebt dan een bron van het Vuile Gods in de natuur, om uzelf te reinigen en uw huis. Weet dan dat het schone der mensen ziektes verwekt, en zij zijn op weg naar het huis der ratten.

Zaligspreking en troost

29. Zij dan die vlees eten zullen de bouwstenen worden van het koninkrijk der dieren, en ziet, zij zullen slapen. Zalig de gegetenen, want zij hebben de proef doorstaan en zijn ingegaan door de poorten van het koninkrijk Gods. 30. Zij zullen het bos terugvinden en de bomen des hemels aanhangen. Ja, van hen zal de aarde zijn en al wat daarin is. Ja, van hen zal de gehele wereld zijn en al wat daarop leeft, want ziet, zij zijn de adem des Heeren. 31. Gij die jong zijt hebt veel te lijden, maar houdt goede moed, want de Heere heeft uw pijn gezien. 32. Het oog des Heeren is op u, en gij zijt veilig. Niets dat gebeurt is zonder betekenis, en zelfs de kleinste herinnering is een symbool des Heeren, om u te leiden door de woestheden van de toekomst. 33. Zij die jong zijn, schreit niet teveel, want de Heere is met u, de Heere is bij u, en is uw Gids en leidsman. De wildernissen zijn groot, en de gevaren zijn velen, maar uit die allen redt de Heere.

Voorschriften en Waarheden

34. Weet gij dan niet dat de Heere in de stilte is, en dat de Heere in pijn is ? Klaagt dan niet wanneer gij door Hem apart gezet wordt alsof u iets vreemds overkwame, want Hij behoedt u voor vele gevaren en veel slavenwerk. Gij dan zult de Heere beminnen en niet de hoeren der wereld. 35. Is uw oog dan zuiver dat u weet wat er gebeurt ? Richt uw oog dan op de gegetenen der wereld, en weest verlicht. 36. Gij die ziek zijt, weest ziek in de Heere. Want het Zieke des Heeren is gezonder dan het gezondste der mensen. Ziet dan, het gezonde der mensen is ziekte. Gij die oud zijt, weest oud in de Heere, want het oude Gods is jonger dan het jongste der aarde. 37. Zij dan die gevangen zitten : Treurt niet, maar weest als gevangenen in de Heere. Het geketende Gods is vrijer dan de vrijsten onder de mensen. 38. Zij dan die slaven zijn : Weest als slaven in de Heere, want gij zijt bouwers van het Koninkrijk Gods. Nu is er dan niets zonder nut, en deze allen zijn de raadselen des Heeren, die gij als heilige sieraden om uw nek dient te hangen. 39. Hiermede kunt gij tot de Heere spreken, en de Heere Heere zal naar u luisteren. Gij bent dan niet als wezen overgeleverd, maar de engelen des Heeren hoeden u. 40. En tot de weduwen zeg ik : Gij hebt de Heere als man. Gij hebt niets van node. In de Heere zijn geen doden, en ziet, alles leeft.

Over koorden en ketenen

41. Gij die tobt met het verleden : De Heere zal het verleden in Zijn Handen veranderen en het zal u tot een instrument zijn. 42. Mannen, richt uzelf op uw baarden, die de koorden zijn tot de dieren des hemels, en zij zijn de sieraden des Heeren. Vrouwen, richt uzelf op de haren van uw lichamen om verbonden te worden met de bomen des velds. 43. Gij hebt geen sieraden van node, tenzij de Heere u heeft bevolen iets te dragen. Streeft dan allen binnen te komen in de Traan des heeren, die alle pijn laat wegvloeien, en dit zal uw verborgen sieraad zijn. Gooit dan geen paarlen voor de zwijnen.

44. Zij die de Heere dienen zullen uw sieraden opmerken en hebben de sleutelen tot uw hart. Gij hebt dan geen eer of aanzien van node, daar de Heere u eert, en zij die Hem dienen. 45. Gij echter moet kleiner worden om de poorten der eeuwige behoudenis binnen te gaan en het eeuwige des hemels. 46. De schatten daar zijn verborgen, maar niet voor hen die de Heere dienen en Hem liefhebben. 47. Zij dragen immers zijn traan en zien alles. Zij die jong zijn leven in vele onzekerheden, daar zij de dingen des Heeren niet zien. 48. Zij zijn dan wild en hebben pijn, daar zij de ketenen des Heeren nog niet hebben gevonden. 49. Laat dan de ketenen des Heeren u tot rust brengen. Gij dan die jong zijt hebt vele gevechten, maar de ketenen des Heeren zullen daar een einde aan maken.

Het lijden als instrument

50. Gij dan zijt piraten des Heeren, daar gij voor Hem rooft en de hel plundert. Aanvaardt daarom het lijden als instrumenten om werk te kunnen verrichten. 51. Gij dan die uw leven hebt behouden, er is dan geen plaats voor het zilver Gods. 52. Zij die zich dan niet vuil hebben gemaakt in de Heere, zij hebben ook geen deel aan het Goud des Heeren. 53. De waardige piraten des Heeren zullen bemint worden door hen die Zijn tranen in hun binnenste dragen. En hun hoofden zijn sereen als doorzichtig glas gevuld met lijm. 54. Zij lachen wanneer gij lacht, en zij huilen wanneer gij huilt. Zij die dan op de aarde leven zijn omringd door roofdieren, maar de piraten des hemels hebben de hemelen in hun bezit, en zij worden bemint door de lichten. 55. Ja, zij hebben deel aan de druipende en bruisende lijm des heeren.

37.

Over de Christus

1. Gij dan zijt piraten des Heeren, dragende Zijn geheimenissen. Maar deze zijn openbaar geworden voor hen die de tranen des Heeren dragen. 2. Weent dan niet wanneer de Heere iets bij u wegneemt, want de Heere brengt u in balans. 3. De Heere vormt en kneedt u in Zijn Hand. Raakt niet in paniek wanneer Hij iets wegneemt, want dan heeft de Heere iets beters voor u. 4. Zou de Heere dan zijn maaksel verwaarlozen ? De Heere zal zegenen zij die u zegenen, en vervloeken zij die u vervloeken. 5. De heere zal eer brengen, zij die u eer brengen, en teneerbrengen zij die u teneerbrengen. 6. Weet dan dat alles de Hand des heeren is, daar Hij u vormt en niemand anders. Alles is dan Hem tot instrument. 7. De Heere dan overziet alle dingen. Rouwt dan niet wanneer gij niet behoort te rouwen. Gij dan zult de tijden des heeren kennen. 8. Weest dan een piraat des Heeren en zoek de dingen die in de hemelen zijn, opdat ge niet op de aarde misleid worde. 9. Houdt dan vast aan het Woord des Heeren, opdat gij niet in allerlei leugenstrikken terecht komen. Mijdt hen die u een rad voor de ogen laten draaien. 10. De Heere houdt dan niet van hen die kabaal maken, daar zij de Stem des Heeren uitdoven. Ontvoerders van zielen noemt de Heere dezen. 11. Gij dan gaat van stilte tot stilte opdat gij ziet waar het op aankomt. 12. De Heere behoede dan uw harten in zwijm, opdat gij niet door de gedachten der wereld wordt weggetrokken. 13. Gij dan zijt piraten genaderd tot de Traan des Heeren, als de Traan van het Gegetene. En ziet dan, Hij is de Gegetene, als de Volmaakte Ziel des Geestes, als een verscheurd kledingstuk opnieuw genaaid. 14. Hoe meer u verscheurd bent hoe meer er plaats is voor de dingen des hemels. Ziet, het koninkrijk der hemelen bestaat dan uit snippers. 15. Zij dan die van as tot as gaan hebben het eeuwige leven en zullen de vleugelen des Heeren ontvangen. Altijd vrij zijn zij. 16. Gij dan die op de kusten van het tweede Kolosse staan : Aanvaardt dan de piraten des Heeren, en laat hen drinken van de tranen die te Kolosse zijn. 17. Zo bemint dan de geest de ziel, opdat de wateren en de vissen stromen, en zo ook in het tweede des Heeren. 18. En zo is dan de tweede geest de moeder der beminningen en de moeder van de Herman, hij die tussen het ijs en het vuur staat als een verborgen brug des Heeren, onder de Christus. En zo moest Hij een tijd onder de Christus staan, om tot een kap van Christus te worden. En ziet dan, hij is de blauwe kap. 19. En ziet dan, Hij is de wilde Christus. 20. Ook bent gij dan tot Maser gekomen,

die de Arme Christus is. Ziet dan, zij zijn allen de Tweede Christus die van Christus is. 21. En Hij zal voortkomen uit de Christus en Hij zal wederkeren tot de Christus. Leert dan alle Zijn Namen kennen. 22. Want daar de Geest en de Heere vele namen hebben, zo heeft ook de Christus vele namen. 23. En zo zal dan Renok de Herman wederom verwekken, en Hij zal tot Maser komen. Nu zijt gij dan ook genaderd tot Dezer, de Christus van het Oer, en tot Jezel, de Christus die gevangen was, en tot slaaf is gemaakt. 24. En zo waren Jezel en de Christus één toen zij tot Jozef kwamen, die een voorbode van de Christus was. 25. En laat dan thans niemand u misleiden, want toen de droom sprak over de machten der hemelen die voor hem moesten buigen, zo sprak de droom over een verre toekomst. 26. Want zoals Jozef koning werd over Egypte, zo zal hij koning zijn over hen die de verborgenheden Gods leren kennen. Want ziet dan, Hij was de Heere die in verborgenheid en in list tot de aarde kwam, om de weg van de Christus te bereiken. 27. En zo is Jozef dan Christus de Slaaf, waarmede Hij de weg der vrijheid bewandelde. 28. Ja, want zoals Christus vrij is gekomen en koning is geworden, zo zullen ook allen die in Hem zijn als vrijen en koningen regeren. 29. En zo zijn dan Renok, Herman, Maser, Dezer, Jezel en Jozef één tot de Tweede Christus die van de Christus is. En zij zullen voortkomen uit de Christus en zullen tot de Christus wederkeren. 30. Zo zijn er dan vele karbulijnen, maar zij zijn allen één. En zij zullen gaan van vlees tot vlees, totdat de Nieuwe Schepping van het Tweede gekomen is. 31. Laat hem die wild is dan het vuur en het ijs kennen. Zij die dan de blauwe kap kennen zullen tot de Peter komen, en de geheimenissen van het bos zien. Ziet, Hij is dan de gegeten Christus. 32. En Hij heeft dan een wolvenwagen om alle piraten in de Heere te leiden. 33. Hecht u dan aan de Christus die zeven koppen heeft. En ziet, Hij dan is de Tweede Christus, als het Beest des Heeren. 34. En Hij dan vertegenwoordigt het Nieuwe Lichaam, terwijl God de Vader de Ziel vertegenwoordigt en Zijn Geest de tweede geest en geest der mensen. 35. Wordt dan als mensen van het Tweede, en nadert tot Metensia die uw kandelaar is. 36. En zo zal dan het Tweede als het Eerste zijn, en zij zal tot het Tweede Terugkeren, als de klok des Heeren en de Tweede Geest. 37. Zij zal dan zijn als een moeder die haar kinderen voedt, en zo zullen de tepelen des Geestes oprijzen, en dan zal de Karazuur tot de aarde komen. 38. Wee hen die dan nog op de aarde zijn in die dagen. 39. En zo zal Marion tot de Geest des Heeren worden, en zij zal uit Peter voortkomen. En zij zal zijn als de duif en de raaf, kennende de geheimenissen van het bos. En ziet, deze geheimen zijn groot. 40. Want wij allen zijn voortbestemd om als de Geesten Gods te worden, en aan hen gelijkvormig, en zo ook de Christusfiguren van de Utmiren. En zo zal ook de Christus als de Geest Gods worden. 41. Gij zult dan niet wederom de Christus binden aan uw canons, want deze witte duif is gemaakt voor vrijheid, om vele namen te dragen en vele namen te worden. 42. Al gij die de Christuscanons heeft bedacht, weest gebonden. 43. En zo zullen dan de canons des Heeren verschijnen, en ziet, zij zijn open, en zij zijn vrij. En zij komen voort uit het Tweede en keren weder tot het Tweede. 44. En dan zullen alle discipelen bekleed en geketend worden door Zijn canons, en zij zullen naar de eeuwige velden van vrijheid worden geleid, en zij zullen niet van node hebben dat iemand hen bindt. 45. En zij zullen zijn als de Geesten Gods, rondvliegende om de Klok des Heeren. En dan zal de Ziel des Heeren opstaan, en zijn namen, en zij zullen geleid worden tot de Wilde Geesten des Heeren. 46. En zij zullen zijn als wilde ganzen zoekende naar de eeuwigheden van het Tweede. En als dan de Geesten Gods en de Zielen des Heeren tot elkaar komen, dan zal er een nieuwe ziel voortkomen, en een nieuwe geest, met een nieuw lichaam als het nieuwe vlees des Heeren. 47. Want zij die niet als de Ziel des Heeren willen zijn, zullen ook geen ziel hebben, en zij zullen ook geen nieuw vlees worden. 48. Hoe kunt gij dan verwachten nieuwe lichamen te ontvangen wanneer gij niet als Christus wilt zijn ? Hij dan is het nieuwe vlees. 49. Gij lijdt omdat gij onwetend zijt over deze dingen, maar wanneer gij de kennis Gods hierover ontvangt zult gij zalig zijn, en valt alles in kannen en kruiken. 50. De Tweede Geest zal Zich dan hechten aan de Tweede Ziel en zal zijn als de Klok des Heeren. En haar zoete muziek zal nieuw vlees voortbrengen.

38.

Troost en Rust

1. Gij zijt dan getrouw geweest, en gij hebt de kaprunnen gezien als de verbindingen tussen de geest en de ziel, en deze verbindingen zijn teer. 2. Ook hebt gij dan de tranen leren kennen als het bloed des Geestes, maar dit dan is u tot heilig zaad in de Heere. 3. Gij weet dan ook dat het grote Spanje als het grote Pasen is, daar de nachtlatijnen de tijden des kruises zijn. Gij weet dat gij dit alles zult overwinnen als ware dienstknechten voor het aangezicht van God. 4. Het dier is dan uw adem en de regelaar van uw lichaamstemperatuur en dat van uw allerheiligste zielen. 5. Zij dan vertegenwoordigen de heilige voorwerpen in de tempel des Heeren en zullen u tot kaprunnen zijn. 6. De Heere dan wortelt door Zijn Geest en door Zijn kruis. Zonder de kaprunnen zoudt gij niet tot overwinning kunnen komen. 7. Gij weet dan ook dat het gekraai der hanen niet zonder reden is gebeurd, daar zij de tijden des kruises aankondigen, en de tijden des Heeren. 8. Zij dan verspreiden de vuurroden, die de kruisliederen des Heeren zijn, en de kloppingen van Zijn hart en aderen. 9. Het vuurrood is dan het bloed der zielen, maar dit is u ook tot heilig zaad en kruid, stromende uit het vuurnood van Metensia. 10. Zij dan draagt de sleutelen der genezing, in heilige sacramenten bereidt. 11. Leert dan de sacramenten van het tweede kennen, om dienst in de tempelen te doen en daardoor uw zielen te behouden. 12. Gij dan hebt leren werken met het zuiverende zout des heeren om het zoete zevenvoudig te zuiveren. Daardoor hebt gij stand gehouden voor het Heilige Aangezicht des heeren dat als een verterend vuur is. 13. Gij hebt troost gebracht aan God, en zult daarom getroost worden. 14. Bemoedigt elkander dan met deze woorden, want de tijden zijn boos. 14. Zoekt steun bij elkaar, en mijdt hen die uw woorden en handelingen verdraaien. 15. Hoe lieflijk is het als broeders en zusters van het tweede woord tezamen wonen. 16. Weet wel dat er indringers en valse lieden zullen komen die zullen proberen te stoken in de tweede gemeente, om uw naam te besmeuren. 17. Zondert u af van zulke lieden. Maar deze dingen moeten gebeuren om te zien wie de toets zullen doorstaan. 18. Gij dan bent zorgzaam geweest tot de piraten des Heeren, en gij hebt hen goede opvang gegeven. 19. Gij hebt dan de Namen van de Christus en de Tweede Christus leren kennen, en gij hebt hen allen liefgehad. 20. Gij hebt dan de verhalen van het kruis aangehangen, en hebt geen van hen verloren doen gaan, daar gij dienstknechten des Heeren zijt. 21. Gij hebt de geslachten der rechters en predictaten leren kennen, en gij hebt geen van hun tranen verloren doen laten gaan, daar het heilig zaad des Heeren is. 22. Gij dan hebt ook aan hermitaten woonplaats geboden en hen de wijn des Heeren laten drinken. Gij hebt de zon niet onder doen gaan over de wijnen des Geestes. 23. Nu zal de Heere u dan ook de sleutelen geven om de geslachten der hermitaten te leren kennen. 24. Zij dan waken over de Zielen des Heeren. Gij dan bent getrouwe anfitaten geweest voor Gods aangezicht. 25. De Heere heeft u gezien, en heeft u een teken gegeven. De Heere heeft uw kruiken geopend. Laat dan de geesten der profeten tot de zielen der profeten komen, opdat zij in hun harten verzadigd raken. 26. Brengt dan hun wildheden tot rust, en vertaal voor hen de vaak moeilijke boodschappen die zij ontvangen, als waardige apostelen in de Heere. 27. De Heere heeft u aangesteld om hun huizen te besturen. Veracht dan de profeten niet, ook niet hen die depressief zijn, daar zij door moeilijke tijden heenmoeten. Zij worden door de Heere gemaakt tot roofdieren, en zijn u tot grote steun. 28. Zorgt dan voor de gemeente Gods, en voor hen die het minder hebben, daar de Heere u daartoe geroepen heeft. 29. Onderwijs hen over de veelvoudigheden Gods, en weest niet eenzijdig. Gij zult geen ketenen leggen om hun harten. 30. Laat hen die moe zijn slapen, opdat de toorn des Heeren niet over u kome. Zij die moe zijn hebben werk des heeren verricht. 31. Nu zal de heere heere dan bepalen wat werk is en wat niet. De rust des heeren is een zwaarder werk dan de arbeid der wereld. 32. En het werk des Heeren is een grotere rust dan de rust der aarde. 33. De Heere dan bepale wat werk en rust is. Gij bent er dan niet voor om elkaar te ketenen. Legt dan geen zware lasten op elkaar, want de Heere haat dezen. 33. Is het juk dat de Heere heeft gegeven dan niet zwaar genoeg ? Bemoeit u dan niet met elkaar. Of iemand werkt of rust gaat de Heere aan. 34. Geeft dan rust opdat gij veelvoudig rust zult ontvangen. 35. Zalig hen die anderen tot rust brengen, want zij zullen tot de overvloedige rust des heeren ingaan. Zalig hen die anderen tot troost brengen, want zij zullen vliegen op de vleugelen der arenden. 36. De Heere dan heeft u aangesteld tot Troosters en bakenen van Rust. Zorgt dan dat gij uw taak volbrengt. 37. Leert dan Renok de Trooster kennen die de Heere u als sleutel tot bevrijding heeft gegeven, want hij

was dichtbij het hart des Heeren tijdens de kruisiging en bracht Hem troost. 38. Weest dan ge-ent op zijn boom, opdat gij deel hebt aan de heilige en verborgen sappen des Heeren. 39. Zij dan die het zoete gezuiverd hebben, hebben toegang tot het Sarhah des heeren.

39.

De Adem des Heeren

1. En zo zijn dan de kaprunnen ook de verbindingen tussen de eerste en tweede geest, en zij zijn als heilige altaren. 2. En zij zullen uw geest reinigen en laten uitreiken tot Spricht, waarin gij de tepelen des Heeren zult ontvangen. 3. Zalig hen dan wiens ruggegraten gereinigd zijn, want zij hebben toegang tot het kleine Gods, en tot het dikke. 4. En ziet dan, zij zullen zijn als de kaprunnen, als de altaren des Heeren. 5. Ja, zij zullen opstijgen als raven en velen tot wijsheid brengen. 6. En dan zult gij ademen vanuit het dunne en dikke Gods, en gij zult in het kleine openingen vinden, om vele vijanden te ontvluchten. 7. En de slangen des hemels zullen tot longen in u worden, en gij zult diep ademhalen en zien dat zij zijn als de darmen van het tweede. 8. En dan zult gij komen tot de Tweede Ziel des Heeren, die als het drop des hemels is. 9. En gij zult diep ademhalen en de wortelen des hemels zien. Op vele altaren zult gij liggen en gij zult geheiligd worden. 10. Zij dan die de dieren des hemels liefhebben zullen gaan van adem tot adem, maar zij die hen niet liefhebben zullen voor eeuwig slapen. 11. En het dunne en het dikke zal zevenvoudig gezuiverd worden in de Hand des Heeren. Laat u dan zuiveren, opdat gij kunt ademen. 12. Want de Heere zal de adem der wereld wegnemen, en allen die van de Heere zijn zullen in Hem ademen. 13. En die adem zal zijn als het drop des hemels. 14. En in de Roze Verbinding zullen de altaren des Heeren hersteld worden, en er zal een Nieuwe Schepping komen, de Schepping van het Tweede. 15. En vanaf dan zal er alleen nog maar geademd kunnen worden door de altaren des Heeren en de zuivering. 16. En zij die zichzelf dan niet willen laten zuiveren zullen door de slangen des hemels gegeten worden. En zij dan zullen tot een eeuwige zielenslaap komen, en hun geest zal slapen en tot volkomen vernietiging varen. 17. En op die dag zal de Heere de snippers bijeen vergaderen en Hij zal ze maken als altaren, maar ook deze altaren zullen voorbijgaan. 18. Zo zal er dan een dag zijn tegen alle altaren, en onder hen zal een grote zuivering zijn. Laat u dan gaan van het kleine tot het kleine, opdat gij zult ontkomen aan een verschrikkelijk oordeel. 19. De Heere Heere heeft dan een dag tegen alles wat hoog is, en zal een slachting houden opdat het lage verhoogd worde. 20. Zo zullen dan allen die genaderd zijn tot Spricht niet beschaamd uitkomen, en zij zullen vele gezichten zien, en hun eigen weerspiegelingen als kostbare sieraden. 21. En zij zullen naderen tot het veelvoudig gezuiverde blauwe, om het wit des Heeren te zien. 22. En de Heere zal hen alle tranen afwissen. Gij bent dan genaderd tot een allesverwoestend vuur. Laat u dan zuiveren. 23. En in die dagen zal Acha, het Altaar des Heeren, groot worden, en Kabbernal zal uit Hem voortkomen, en Hij zal zijn als de bizon des heeren.

40.

De Bekers

1. En in die dagen werden de Christussen als de kaprunnen, en zij werden in Acha wederomgeboren. 2. En zij dan werden als de Karazuur tegen alles wat hoog was. 3. En ook de Geesten Gods en de Zielen des Heeren werden als de Karazuur, en zij werden geleid door Acha. En hij had grote macht. 4. En Eminius werd groot en kwam tot Materos, het kleine Gods, en er kwam een grote oorlog in de hemelen. 5. En de Tweede Karazuur kwam tot de aarde, en zij waren als de wolven, dienende de Herman. 6. En zij hadden als leider Roodoog, de wolf van Sarsia van Renok. 7. En de Herman werd groot op de aarde, en ook Renok. En zij werden als de Tweede Karazuur. 8. En het altaar der karazuren verslond de arken en de tronen, en de traan van de Peter kwam over de aarde brandende van vuur en zwavel. 9. En deze was als de traan van het altaar, en ook de Peter werd als de Tweede Karazuur. 10. En de bomen des hemels kwamen tot de aarde, en begonnen te

onderwijzen. 11. En degenen die van altaar tot altaar gingen werden zalig, maar hen die stopten werden door de traan verscheurd. 12. En de traan van het altaar werd groot en begon te lachen en ook kwam er vuur van het altaar genaamd Vuur van Eminius. 13. En de Geesten Gods worstelden tegen elkaar, want ook de Heere zuivert en test Zichzelf. 14. En ook de Christussen en de kaprunnen begonnen elkaar te zuiveren. 15. En zij kwamen tot een plaats genaamd het tweede Pniel en het tweede Harmageddon, waar velen tot verlichting kwamen. 16. En zo zijn dit dan heilige plaatsen der engelen. En het Tweede Altaar des Heeren droeg vele namen. En er was donder en bliksem, en een boa constrictor kwam voort uit het Tweede Altaar. 17. En het Tweede Altaar splitste zich in vele altaren, en één dezer altaren was genaamd Brannan. 18. En aan Brannan werd een beker gegeven, en deze beker was vol met bloed. En het bloed veranderde in tranen, en werd daarna zaad. 19. En ook aan Acha werd een beker gegeven, en deze beker was vol met de dood. En de volkeren dronken van deze beker, en zij werden als drenkelingen, opdat er onder hen zuivering werd gebracht. 20. En in die dagen waren de haaien van de Herman in de zeeen van de aarde, en vele namen werden uit de tempelen gewist. 21. En ook aan Metensia werd een beker gegeven, die vol was met hoererij en slangen, en zij gaf de volkeren te drinken opdat er zuivering onder hen kwam. 22. En de reinen werden reiner, daar zij door de beker werden overgeslagen, en de onreinen werden onreiner, en zij werden overgeleverd aan hun lusten.

41.

Talgamen

1. Gij hebt dan gehoord van de beker van de Christus, en deze beker is genaamd Talgamen. 2. Gij die tot Hem wilt komen, zult ook van deze beker moeten drinken. 3. Wast uw geesten dan in deze beker, en gebruik deze naam aan het einde van uw allerheiligste gebeden. 4. De Heere dan luistert niet naar namen, maar naar harten. 5. Namen zijn dan gegeven tot gebruik, en niet tot noodzaak. 6. Het Koninkrijk Gods dan bestaat niet in Namen, maar in Heiligheid en Reinheid. 7. Laat deze beker dan rondgaan en drink van Hem. Talgamen. Gij gebruikt dan zijn allerheiligste naam als bevestiging. 8. Elke Naam op zich is dood, zowel in de hemelen als op aarde, maar wordt door de Liefde vervuld en gebruikt. 9. En ziet dan : de beker is meer dan de drinker. En gij hebt dan uw drieenigheid ingesteld, die slechts ten dele waar is, maar niet als canon. 10. Want de vierde persoon van de godheid is de beker, en Zijn Naam is Talgamen. 11. Gij doet er wel aan over een viereenheid te spreken, meer nog dan over een drieenheid. 12. Gij die tot de Christus gekomen bent drinkt dan allen uit dezelfde beker, en die naam is Talgamen. 13. Weet dan dat het een gebod des Heeren is om over de viereenheid te spreken, want de drieeenheid is slechts ten dele waar, en in de canon volkomen niet. 14. Zo zijn er dan vele Eenheden des hemels, en gij zult die allen vinden en gebruiken, gij die de Heere kent. 15. Drinkt dan van Talgamen, want gij bent tot het allerheiligste gekomen. 16. En de Beker des Heeren is tot zuivering van het bloed en de ingewanden.

42.

De Lokogamen

1. En zo is er dan in de Nieuwe Tempel de tafel der bekers, en gij doet er wel aan om tot deze tafel te naderen, daar zij de bekers der profeten bevat. 2. En zo zijn dan de Lokogamen de sieraden van het kruis, maar zij zullen wegvluchten van een ieder die het kruis niet heeft liefgehad. 3. Zij dan zijn de scherptes des Heeren, en voeren oorlog tegen de onheiligen en hen die van de wereld zijn. 4. Het kruis heeft dan niets op met de wereld. Zo kunt gij dan niet het kruis liefhebben als gij een vriend der wereld zijt. 5. De Heere haat dan allen die een vriend der wereld zijn, want zij zijn vijanden van God en van het kruis. 6. De Lokogamen beminnen alleen hen die het kruis beminnen en daaraan gelijkvormig zijn geworden. 7. Spot dan niet met de Lokogamen, want zij zijn wraakzuchtig en nemen daarvoor de tijd. 8. Zij die dan de Lokogamen onrechtmatig en onwettig proberen na te

bootsen zullen ten prooie vallen aan bittere wreedheid, maar alle wreedheid leidt tot slaap en vernietiging. 9. Onrechtvaardig zal het oordeel der Lokogamen wezen over hen die onrechtvaardigheid hebben bewezen. 10. De Lokogamen zijn dan dichtbij de wezen en de weduwen. 11. En wanneer gij aanbidt, gebruik deze naam aan het einde van uw stille lofprijzingen, opdat zij heilig en rein zijn voor Gods Aangezicht. 12. De Heere haat dan iedere dankzegging en lofprijzing buiten het kruis om. Deze uitlatingen zijn de Heere een gruwel. 13. Ware lofprijzing is dan in stilte, komende van het kruis en wederkerende tot het kruis, om de beker des Heeren te drinken. Lokogamen. 14. Laat dan uw beker vullen door de Lokogamen, en drinkt van de wijnen van het kruis. 15. En komt dan tot het graf des Heeren, wiens Naam Belcanov is. 16. Als gij dan praalt, praal in het kruis, en in het graf des Heeren.

De werken der Lokogamen

17. En zij, de Lokogamen, zullen de wilde beesten voeren, en de Karazuur, daar zij het sieraad van Metensia zijn. 18. En ook zijn zij het sieraad van de Peter, de Gegetene Christus, en zij beminnen hem als lichtende watervallen in een bosrivier. 19. Ja, voor de grotten van Belcanov, het graf des Heeren, liggen zij. En lichtende vissen stijgen langs hen op en dalen neer. 20. En zij zullen velen voeren tot de duisternissen en de koele wateren, en velen zullen gered worden. 21. Ziet dan toe dat gij de duisternis des Heeren niet veracht, want gij mocht er eens door gegrepen worden.

43.

De klokken des Heeren

1. En alle eenheden zijn dan omringd door de Lokogamen, en zij hebben toegang tot de allerheiligsten. 2. Zo is dan de Emelis Shatau vol van de Lokogamen des Heeren, en zo ook de Roze Verbinding. 3. En ziet dan, zij komen voort uit Brannan en keren weder tot Brannan. 4. En zij hebben de klokken des Heeren rijkelijk bekleed. Zij dan hebben gedronken van het zoete des Heeren en het zoete des kruises, van de bronnen van het Sarhah. 5. Ziet dan, zij komen voort uit de klokken des kruises, om honger en verzadiging te brengen. Ja, want alle klokken bestaan in honger en brengen uiteindelijk verzadiging. 6. Niemand zal voor altijd honger moeten lijden, en de Lokogamen zullen daar op toezien. 7. Zij die dan van de alverzoening zijn : gij hebt ten dele gelijk. Gij zult dan allen verzadigd worden, en gij zult dan allen slapen, maar de één tot eeuwig leven en de ander tot vernietiging. 8. Dat wat tijd is bepale de Heere, en wat voor de één een seconde is, is voor de ander duizend jaar. 9. De Heere dan bouwt met honger en verzadiging. 10. Ziet dan, alle sieraden des Heeren zijn als klokken, en zij brouwen de wijnen des kruises. 11. Zij scheppen de vertes en de horizonnen.

44.

Muizen en konijnen

1. Gij dan die in Tyatira zijt, gij woont dichtbij Materos. Zij die in het tweede Tyatira wonen kennen rijkelijk de Lokogamen. 2. Gij zijt dan vol van de nostalgie des Heeren, en gij bent nader gekomen tot de woningen der muizen des hemels. 3. Ook kent gij dan de woningen der konijnen des hemels, door de Vader neergezet. 4. Gij hebt dan een warm hart gehad voor hen die de konijnen liefhebben en de konijnen zelf, en gij zijt als één van hen. 5. De Heere heeft dan zoveel liefde voor u omdat Hij zelf deels konijn is, daar het een speciaal deel van Hem vertegenwoordigt. 6. Ziet dan toe dat zij die het konijn haten door Hem afgeschoten worden, want de Heere Heere is een jager. 7. En zo is dan Sarhem het gewest van konijnen in de hemelen. 8. Gij dan zijt genaderd tot Sarhem, en bent klaar voor Zijn geheimenissen, gij allen die in het Tweede Tyatira wonen en zij die tot haar naderen. 9. Gij hebt dan bedelaars niet aan de kant gezet, maar hen ontvangen als konijnen des Heeren. 10.

Mokmos dan is het gewest der muizen in de hemelen. En deze twee gewesten zijn heilig voor de Heere. 11. De muizen dan heersen over de tranen. De Heere is dan deels muis. 12. De tranen huizen dan in hun flessen.

45.

De Raadselaar

1. En de tranen dan zullen zevenvoudig gezuiverd worden, en zij zullen gedronken worden, daar zij de wijn des Geestes zijn. 2. En ook de lijmen des Heeren zullen zevenvoudig gezuiverd worden en zij zullen zijn als eb en vloed. 3. Gij dan laat ook het grijze zevenvoudig gezuiverd worden, opdat het zilver zal zijn, en gij kunt het daar gij immers tot onder het roze bent gedaald. 4. Laat u dan zevenvoudig vrijzetten voor de Heere. En laat u dan goed beseffen dat de tepelen des Heeren tot zuivering van Spricht zijn aangesteld. De Heere dan zuivert de hemelen en de gewesten, daar Hij een Zuiveraar is. Zo is Hij dan ook een Raadselaar. 5. En de Raadselaar zal aan het einde der tijden komen om het witte zevenvoudig te zuiveren. 6. Nu dan is het zeerood des Heeren negentigvoudig gezuiverd. 7. Zij dan die onder het rode zijn, zijn grijs, maar zij worden gezuiverd tot zilver. 8. Zij dan van de rode traan zijn tot honderdvoudig gezuiverd en zij hebben woning voor u gemaakt. Zij leefden altijd dicht bij uw hart, en zij hebben u niet verlaten. 9. Daarom zijn zij niet schuldig, en zullen zij voor eeuwig Gods Zegen dragen. 10. Zij hebben u in tijden van nood getroost en bemoedigt en u hun klederen gegeven. 11. Ja, zij hebben tot in het duizendvoud voor u gezorgd, en uw pijnen met u gedragen, en deze overgenomen waar zij konden. 12. Ja, veelvuldig zijn zij voor u gestorven.

46.

Aangenaam Gezelschap

1. Zij die lijden voelen zich vaak alleen, maar als gij ouder wordt bemerkt gij de persoonlijkheden van het lijden, en leert gij hen zien als aangenaam gezelschap, daar zij u behoeden voor vele zonden en afhouden uit de slavernij. 2. De Heere heeft u dan aangenaam gezelschap gegeven, en zij zullen zichtbaar worden naarmate gij ouder wordt. 3. Leert dan de verrukkingen kennen van het ouder worden. 4. Gij hebt dan uw liefde tot de vogels des Heeren leren uitdrukken, en gij hebt bemerkt dat zij vaak de verpersoonlijkingen van het lijden zijn. 5. Zo dan kunt gij tot het lijden spreken als tot de Heere. 6. Weet dan dat zij die de vogels des hemels liefhebben een diepe plaats bij God hebben, daar God deels vogel is, daar het een deel van Hem vertegenwoordigt. 7. Hij schiep dan de dieren naar Zijn aard, en zij die dan de dieren krenken, krenken daarmee het beeld Gods, en worden tot de spotters gerekend. 8. Spot dan niet met Gods Schepping, daar het Zijn evenbeeld is. 9. Zij die lijden hebben dan een vlam om mee te smeden. De smid des Heeren is dan tot uw woning gekomen. 10. Ziet dan, de haai is de vleesgeworden vlam van de Ziel des Heeren, en gij zijt dichterbij het verterende vuur gekomen. Weest dan Heilig. 11. En daar het Eerste Woord tot heiligheid heeft opgeroepen, het Tweede Woord des te meer. 12. En daarom is het Tweede Woord heiliger dan het eerste, en wordt er des te meer opgeroepen de zonde af te leggen.

47.

Over de vrouw

1. De haai is dan de smid des Heeren, en hij zal de woningen van het Tweede bouwen. Hij zal daarvoor de metalen aan elkaar smeden, en daartoe de Kandelaar van Metensia gebruiken. 2. Ja, de haai zal dan de tijger en de leeuw gebruiken om los te branden en aan elkaar te smeden, en hij zal worden als het brandende ijs. 3. En de orca's des Heeren zullen tot uw huizen komen om vele

knooppunten te maken in ballen, en gij zult de electriciteit des Heeren hebben. 4. En de orca's des hemels zullen zijn als de electriciens, en zij zullen Gods robotten heten. 5. En de electriciteit dan is als het vuur des geestes. 6. En alle vuur bestaat dan alleen in ijs. En de dove haaien zullen zijn als de radio's des Heeren, en de zwarte haaien zullen zijn als de telefoons des Heeren. 7. De witte haaien zullen dan zijn als de televisies. 8. Gij zult dan de ingang der vrouw als heilig achten na de zuivering, want zij zal de slangen des hemels voortbrengen. 9. En zij zal dit doen in vele barensweeen, en haar klederen zullen gescheurd zijn. 10. Dan zult gij de vrouw niet meer als een lustobject zien, maar als een werktuig des Heeren. 11. Gij zult dan de vrouw haar waarde teruggeven, maar de Heere zal de onheilige vrouwen overleveren aan hun zonden, en zij zullen doorgang geven aan de slangen des hemels. 12. Ja, het Tweede Woord is dan zeer vrouwvriendelijk, maar zal een groter oordeel aankondigen over de spottende vrouw. 13. Want spot misstaat een vrouw, tenzij zij spot in de Heere. Gij moogt dan de onrechtvaardigheid bespotten en dit is zelfs een gebod des Heeren. 14. Gij zult een vrouw niet veroordelen om haar lusten, maar gij hoeft misplaatste spot niet te verdragen. 15. De Heere dan kent alle lusten, en weet waar zij vandaan komen en waar zij naartoe gaan. 16. Laat dan niemand de ander lastigvallen met zijn lusten, maar geneest elkander veeleer en brengt elkaar tot rust. Een spotter en een huichelaar zult gij geenszins genezen, want daarmee laadt u schande op uzelf. 17. Een vrouw mag ook zeker geen spottende en huichelende vrouwen aanhangen. Zulken behoren door de daartoe bevoegde apostelen onder u aan de haaien overgeleverd te worden. 18. Wanneer dan een vrouw lusten heeft naar materiele dingen en kleding buiten het noodzakelijke, en deze staan los van het gebod des Heeren, dan zal zij zich daartegen moeten verzetten door de gelofte tot armoede te doen. 19. En zij zal de armoede aanhangen als aan de heere, en de armoede zal haar tot man zijn. 20. Laat gij dan goed weten dat zij die de armoede niet begeren, de Heere ook niet hebben. 21. Want diep gekwetst is de Heere, wanneer een dienstknecht of dienstmaagd de armoede veracht. Daarmee hebben ze de Heere zelf veracht. 22. Vit dan niet op elkaars soberheid en eenvoud, opdat de Heere u niet verlate en tegen u toorne. 23. Zij dan die een arme bespotten zullen door de Heere uit het boek des levens worden geschrapt. 24. Zij die een zieke bespotten zijn reeds verloren.

48.

Over twijfelen en toetsen

1. Bespot dan het Tweede Woord des Heeren niet, en veracht het niet, want zulken zullen een zwaarder oordeel over zich krijgen dan hen die het Eerste Woord des Heeren hebben bespot en veracht. 2. Als dan het oordeel over hen die het onzuivere Woord hebben afgewezen al zo groot is, hoe zullen zij dan die het Zuivere Woord afwijzen dan ontkomen ? Ondragelijk zal het oordeel zijn over zulken. 3. Denkt dan niet dat het Tweede Woord lichter zal zijn dan het Eerste, want gij zult gaan van oordeel tot oordeel. 4. De Heere Heere dan laat niet met Zich spotten, en vreselijk zal het zijn voor de zondaar om in de levende handen te vallen van de Heere Heere. 5. Zij dan die het Eerste aannemen en het Tweede niet, zijn als de farizeeers en het oordeel over hen zal zwaarder zijn als over de farizeeers in de tijd van Jezus de Christus. 6. Want zij wezen het onzuivere af, en zouden zwaarder gestrafd worden dan hen van Sodom en Gomorrah. Hoe zwaar zal dan het oordeel over hen heten die het zuivere hebben afgewezen ? 7. Bewerkt uw behoudenis dan in vrezen en beven, want de Heere Heere is een allesverterend vuur. 8. Zij dan die de Eerste Christus hebben aangenomen en de Tweede Christus verworpen vallen ten prooi aan de haaien. Onbarmhartig zal het oordeel zijn over zulken. 9. Maar als het u te doen is om gelijk te hebben, de Heere zeker niet. Zalig hen die twijfelen, maar vervloekt zij hen die niet twijfelen aan het Eerste, want dat woord, alhoewel het veel waarheid bevat, is onzuiver. 10. Toetst dan het Tweede Woord, want zij die niet toetsen leven reeds onder de vloek. 11. De Heere is niet onder de indruk van hen die zonder toetsen het Tweede Woord aannemen. De heere veracht zulken, daar zij zelf niet te vertrouwen zijn. 12. Zalig hen die twijfelen en toetsen. Vertrouwt dan niet te snel, want gij mocht eens misleid worden. 13. Kijk een dier dan altijd in de bek. Houdt dan het Tweede Woord niet tegen, want de Heere zal u als

loopbrug gebruiken, en gij zult onder de voet gelopen worden.

49.

de Herman

1. En zo zal dan het openen van de eerste tepel des Heeren zijn. En de geslachten der apostelen zullen tot deze tepel komen, daar het de tepel der apostelen is. 2. En gij zult de dingen verstaan, en de verborgenheden Gods zullen tot u komen. 3. Ja, tussen Jupiter en Saturnus ligt de hof des Heeren, want daar heeft Hij zijn wortelen gewrocht. 4. En dan zult gij elkaar verstaan als in het paradijs, en gij zult kennen de dingen Gods. 5. En wanneer gij dan de dove haai en de zwarte haai hebt ontmoet, zult gij u voelen alsof u de radio en de telefoon des Heeren in uw handen hebt, en hun hoornen zijn van goud. 6. En gij zult dan hen die verweg zijn kunnen vasthouden, terwijl de melk des heeren stroomt, en deze melk zal zoet zijn. 7. En wanneer gij slikt zal het bitter zijn, daar de hoornen uw buik doorboren. Ja, want het is de Heere Heere die wonden aanbrengt. 8. En gij zult de vuren des Heeren in uw monden voelen om het huis des Heeren te kunnen smeden. 9. En de apostelen van het brandende ijs zullen voortkomen uit de verheerlijkte Herman, de Wilde Christus, want Hij is de brug tussen het vuur en het ijs, daar Hij in de diepste krochten van het ijs is geweest tot aan het duistere toe. 10. Ziet dan toe dat gij Christus de Wilde niet afwijst, want dan hebt gij helemaal geen Christus. 11. Zij dan die de Herman bespot hebben om zijn wildheid zullen niet in het huis des Heeren wonen. 12. Weet gij dan niet dat de Christus is voortgekomen uit de Herman ? 13. Zij die daarom de Herman niet ontvangen hebben daarmede de Christus verloochend en in hen is het Licht Gods niet. 14. Leert dan uw Christus kennen, opdat Hij u zal kennen bij de ingang tot Zijn Heerlijkheid. 15. Zij die de Herman niet hebben, hebben ook de Christus niet. Leert dan de herman kennen, door naar deze Woorden te horen en door veel onderzoek te doen, opdat gij niet een andere herman ontvangt. 16. Want vele hermannen zullen komen om de aardbol te misleiden, maar doet gij dan de Ware Herman aan. 17. Niet allen die beweren van de Herman te zijn, zijn van de Herman. 18. De Herman dan zal voortkomen uit het ijs, en wederkeren tot het ijs en Hij zal het vuur des Heeren niet verachten. En zo zal Hij dan zijn als het brandende ijs, en Hij zal komen om de tepelen te openen. 19. Ja, als een vader zal Hij zijn tot hen die wild zijn, en de afzondering hebben gezocht. En wild zullen zij drinken van Zijn melk. 20. De Herman dan is een deel van Christus, het deel wat Hem tot de woestijn en de wildernis bracht, en wat Hem telkens afzonderde. 21. Zo is de Herman dan het IJs van Christus, brandende in de nacht. Zij die dan het ijs van Christus hebben veracht, hebben de Christus zelf veracht, daar de Christus in en door ijs bestaat. 22. Zonder het ijs zou Christus nooit tot het kruis gekomen zijn, en zonder het ijs zou de Christus nooit tot de hemel gevaren zijn. 23. Zonder het ijs zoudt gij nooit een schuilplaats in hem hebben, en zoudt gij Zijn Geest nooit kunnen ontvangen. 24. Zonder het ijs zou zijn vuur nooit hebben bestaan.

50.

Maser en Herman

1. Zonder de Herman zou de Christus nooit tot de dodenrijken zijn nedergedaald, en zou Hij nooit tot Heerlijkheid en Opstanding zijn gekomen. 2. Weet daarom tot wie gij spreekt, opdat al deze dingen niet aan u voorbij gaan. 3. Alle dingen worden dan in ijs gezuiverd, en worden rijk in Maser, die Christus de Arme is. 4. Ziet dan de weelderigheid, de overvloed en de rijkdom die de Armoe geeft. Zij die daar geen oog voor hebben, het is beter dat hun oog worde uitgerukt. 5. Gij bent volledig voorbijgegaan aan de schoonheid en de naaktheid der natuur. 6. In Maser worden dan allen rijk die hun leven hebben afgelegd, en de armoe beminnen. 7. Voor de rijken zal het dan zeer moeilijk zijn om tot het Koninkrijk Gods in te gaan, daar zij door de Mammon zijn gebonden, maar in Maser kunnen zij verlost worden, daar Hij de kracht van Christus de Arme is. 8. Gij hebt dan een Naam die gij kunt aanroepen, om tot de kloosters van de Herman te gaan. Want de Herman is

voortgekomen uit de Maser, en gij die de Naam van Maser aanroept zal tot in alle eeuwigheden dubbel behouden worden, ook tot in het Tweede. 9. Maar zij die Maser vervloeken zijn reeds verloren. Nu bestaat het koninkrijk der hemelen dan niet in geld of namen, maar in armoe en wildheid. 10. Zo zult gij dan de Maser en de Herman dienen, opdat zij u dienen en u tot de volheid van Christus brengen. 11. Blijft dan niet op één been staan, en blijft de Christus dan niet in uw harten kooien, en binden aan uw canons, want Maser en Herman zijn als de vleugelen van de arend die slaan om te openen en te doden. 12. Zo is dan de Christus in zijn armoe tot de wereld gekomen, en tot de kribbe, en zijn hart was met de dieren. 13. Zo bent gij dan in Maser verbonden aan de verborgen schatten Gods, en kunt gij tot de Herman komen. 14. Veracht deze Woorden dan niet, Mijn geliefden, opdat zij u niet verachten. 15. De Heere Heere dan laat niet met Zich spotten, en is als een verterend vuur. Zij die Maser niet hebben, hebben de Herman ook niet, en zijn slaven van de Mammon. 16. Gij kunt niet tot de Herman komen zonder de Maser aan te hangen, want dan komt gij tot het valse ijs, dat de doden tot slaven maakt. 17. Want vuil en leugenachtig zijn zij die zeggen de Herman te hebben, en de Maser hebben veracht. Zij dragen de lichten van de hel en van Orion. 18. Zalig zijn zij die als Maria Magdalena de voeten van de Christus kussen met tranen, want zij hebben ook de Maser. 19. En de zusters van de Magdalena hebben duizendvoudig troost gebracht aan Maser en de Christus, en zij zullen de Herman ontvangen. 20. Laat dan niemand uwer vergeten dat de wildheid een hogere orde Gods is. 21. De wilden kennen dan de schatten van vuur en ijs, en brengen hen tot het verborgene en de duisternis. 22. Bewaart uw harten dan in God, opdat gij genade vinde voor Zijn troon. 23. Gij zult de Christus dan kennen in Maser en Herman.

51.

De geslachten der apostelen

1. Laten dan de geslachten der apostelen zich opstellen op de Emelis Shatau opdat gij elkaar kunt verstaan. Zo kunt gij veelvuldig de gave van vertolking ontvangen, opdat de Vrede des heeren openbaar worde. 2. En zo zijn er dan veertien geslachten der apostelen. 3. En het eerste geslacht zijn de pleiaden, en zij zijn als de zonen des donders, de boanerges 4. En het tweede geslacht zijn de rode pleiaden daar zij de wijn des heeren bereiden. 5. En het derde geslacht zijn de zwarte pleiaden of duistere pleiaden die de verlamden tot Christus dragen of brengen, en tot de Tweede Christus. 6. En het vierde geslacht zijn de gele pleiaden, en zij dalen tot onder het gele om hen met diepe pijnen tot Christus te brengen, en tot het Tweede. 7. En het vijfde geslacht zijn de blauwe en witte pleiaden. 8. En het zesde geslacht zijn de roze pleiaden. 9. Het zevende geslacht der apostelen zijn hen van de rode kap, en het achtste geslacht zijn de hermanitische apostelen, zij die van Herman zijn. 10. Het negende geslacht zijn de apostelen van Metensia en het tiende geslacht zijn de apostelen van de Emelis Shatau, en zij zijn heilig en rein, daar zij de geboden des Heeren dragen in het Tweede. 11. Het elfde geslacht der apostelen zijn de apostelen van de schuine stang en het twaalfde geslacht zijn de apostelen van de Tweede Metensia, en zij dragen de heilige bouten vol van het brandende ijs. En zij zijn als de smidse des Heeren. 12. Het dertiende geslacht zijn de apostelen van de brandende vruchten, en het veertiende geslacht zijn dan de apostelen van de brandende angels. En zij zijn als de wespen des hemels, neerstrijkende op de daken. 13. En zij zijn dan allen zonen van de bliksem des Heeren, en ziet dan, het is als heilige melk.

52.

De Roze Verbinding

1. En als gij dan elkaar kunt verstaan, dan is de tweede tepel des heeren niet verre van opening. En zij zal liggen en opkomen vanuit de buik en het binnenste. 2. En zo zullen de woorden en koorden gereinigd worden, en zij zal worden tot een nieuw lichaam en een nieuwe schepping brengen. 3. En haar naam zal zijn de roze verbinding, en zij zal heilig voor de Heere wezen. 4. En zij zal zijn als de

muis en het konijn des heeren en zij zal groot worden tussen Mokmos en Sarhem. 5. En haar vijvers zullen branden als het ijs en haar vissen zullen als lichtende bogen en kransen worden, komende vanuit haar schoot en tussen haar handen. Ja, zij zal de ballen des Heeren dragen, brandende van ijs en zilver. 6. En zij zal dragen de geslachten der profeten en de geslachten der rechters als een heilig sieraad voor de Heere. 7. En zij zullen voortkomen vanuit haar schoot, gevormd wordende in het vuil des Heeren. 8. En dan zullen de darmen en de slangen reiken tot aan de schoot, en zij zal geboorte geven door haar aars. 9. En dan zal de aars gebruikt worden om te baren, en niet om uitwerpselen los te laten. 10. En de mannen zullen de slangen des hemels baren door hun benen. 11. En zij dan die het nieuwe lichaam van het Tweede niet kennen hebben veel te lijden.

53.

Jakob en Esau

1. Tweede Gad, je bent als een vlam in de nacht. Op de Emelis Shatau zit je. Tweede Aser, tot de profetische geslachten behoor je, als een veer in de wind. 2. Je bent de schaduw van de vleermuis. Al jouw spinnenmannen zijn daar. 3. Zij dan die Brannan openen zitten op de poorten als de raven des Heeren. 4. Zij dan die het heilige gordelschort dragen zijn als de ratten des hemels. Zij komen van het Tweede, en hebben geleden in het Eerste, en ziet, zij zijn rein en heilig. 5. Tweede Naftali, gij dan zijt als een rat des Heeren, en gij hebt de piraten des Heeren niet veracht, maar gij hebt uw hand over hun ruggen gestreken, en hebt hen door de nacht geleid in tranen. 6. Gij hebt hun laten drinken van de geheime kruiken der bruisende tranen, en gij hebt hen het tranenbrood niet onthouden. 7. Gij waart daar in de nacht voor hen. Gij zijt een waardig soldaat. 8. Gij dan hebt hen de grotten van Esau laten zien, en de liederen van Jakob. Ziet dan, zij zijn beiden wild. 8. Ja, want ook Esau zal behouden worden, daar zij met elkaar verzoend werden, na een lange oorlog. 9. Ja, want in de schoot vochten zij met elkaar, maar zij vonden elkaar voor de dood. 10. Zo zullen ook velen die tegen de Christus gestreden hebben Hem vinden voor het graf, en Hij zal Zijn als de Gezuiverde en het Heilige Tweede. 11. Want ook de Heere worstelt, slaat en geeft dan toe, zoals bij Jakob op Pniel. 12. De Heere dan heeft de worstelaars lief, en Zijn Heilige Haat leidt de mens niet altijd ten verderve. 13. De Heere dan heeft Esau in het gevecht gehaat, daar ook Esau gebroken moest worden, maar de Heere heeft Zijn hart liefgehad, daar het een wild hart was. 14. En zo is dan de Haat des Heeren een grotere liefde dan de liefde der aarde, want de Heere Heere, Uw God, haat in list. 15. Zo zijn dan ook velen tot de haat des Heeren gekomen, en zij hebben ervan geproefd, en zij zijn erdoor in zwijm geraakt, en verzoend met vele vijanden. 16. Gij zijt dan ook allen soldaten der liefde, gaande met list ten werk, maar niet om te vernietigen, maar om op te bouwen.

54.

De Haat des Heeren

1. En allen die dan tot Brannan gekomen zijn, dragen de gordel des Heeren, en het licht van Lapondria zal tot hun borstkas rijzen. Zij dan zullen hun mond opendoen, en lachen, daar het Grote Kanaan in hun monden is. 2. De Heere opent dan de profetische geslachten als zachte vlammen, want het rode sap heeft Jakob van Esau gescheiden, maar ditzelfde rode sap heeft hen ook weer tezamengebracht. En dit is het geheimenis des Heeren, want de Heere sprak over Zijn Tweede Bloed. 3. En ziet dan, zij zijn beiden wild. Grote Genade geeft de Heere hen die tot de Tweede Issaschar gekomen zijn, en zij zullen worden als de golven der zee. Ja, vele malen is het zeerood dan gezuiverd, en zijn vlammen rijzen voortdurend tot Brannan. 4. De Heere heeft dan hen van het geslacht van de Tweede Simeon en het geslacht van de Tweede Juda lief, want zij zijn profetische geslachten, en zij zijn wild en werken met list. 5. Ja, ook haat de Heere hen, want door haat bewijst hij zijn liefde. 6. Zo is dan het zeegeel vele malen gezuiverd door haat. 7. Gij dan die de haat des Heeren niet hebt, en het bittere der zee niet hebt geproefd, hoe kunt gij in de liefde zijn ? De Liefde

des Heeren komt immers voort uit Zijn Haat. 8. Zo kan dan niemand tot de Heere naderen, zonder de zonde en de oude natuur te haten. Ja, wie dan niet haat zijn eigen leven, kan het Koninkrijk Gods niet binnengaan. 9. En hij die niet haat zijn eigen zoon, en zijn eigen vrouw en bezit, die kan het Koninkrijk Gods niet binnengaan. 10. De Heere nu is haat, want de haat zuivert en toetst. Zo kunt gij elkaar dan opbouwen in liefde. Maar wanneer gij haat, haat in de Heere, want de haat der wereld leidt tot verderf, en zij hebben de Christus niet. 11. Laat dan niemand u misleiden met vrome en holle klanken van liefde, want de wet des Heeren is haat. 12. Gij hebt dan vele wapenen van de gemeente weggenomen en van het Tweede, wanneer gij zegt dat de haat des duivels is en niet van de Heere. De Heere heeft wapenen van haat, en gij dient daarop acht te slaan als licht in de duisternis. 13. Gij bent reeds overgeleverd aan de wereld en hen van de Mammon, wanneer gij liefhebt zonder de Haat des Heeren aan te hangen. 14. De heere toornt dan tot zijn vijanden, maar ook tot zijn kinderen. Vervloekt zij allen die de tucht des Heeren haten, en de haat des Heeren verachten. Zij zullen niet in de gemeente des heeren mogen komen, want zij hebben zelfs het Eerste veracht. 15. Leest dan van de Haat van het Eerste, en leert haar zuiveren, want wanneer gij haat om te haten, dan zijt gij vervloekt. 16. Maar wanneer gij haat om lief te hebben, ziet, gij zijt zalig. 17. En gij dient op deze woorden acht te geven als geboomte des levens met brandende vruchten, als op het zachte van Metensia. 18. Laat dan niemand u het heil ontnemen, want vele verlokkers zullen tot u komen om u met list van de Heere proberen af te brengen. 19. Daarom is het soms beter om ver van de mensen af te wonen om dichtbij God te kunnen zijn, als de nabijheid van mensen u verre van God brengt. 20. Beproeft elkaar met deze woorden.

55.

De Heilige Ziel

1. En Naftali is als een brandende hinde voor de Heere, lichtend in het vuur Gods, en de Heere zal het duizendvoudig zuiveren. 2. Ja, ook alle andere stammen van Israel worden gereinigd in Zijn Vuur. 3. En de rook zal stijgen tot de Emelis Shatau voor een nieuwe dag. 3. Een nieuwe dag des heeren is gekomen. Laten de poorten van Brannan dan wijd worden, en verwijdert dan hen die het heilige gordelschort niet dragen, want zij is gegeven als een teken des Heeren. 4. En Naftali is als een vurige hinde voor de Heere, vol met het vuurrode, zingende de liederen des kruises. 5. En Naftali zal zijn als het hert van Maser, gehuld in armoede, om de rijkdommen des Heeren voort te brengen. 6. Brengt dan alle priesters tot de Heere, en laat hen gezuiverd worden door het vuur en het oog van Eminius. 7. De Heere dan kent alle priesterlijke geslachten, en de geslachten der koningen, en zij zullen de profetische geslachten niet meer onderdrukken. 8. De Heere dan kent al hun namen, al hun uitgangen en ingangen. 9. En in het oog van Eminius is dan de verbinding met Spricht, daar hij voor hem lijdt en strijdt. 9. En Eminius draagt dan het zwaard van Spricht, en brengt allen tot Zijn staf, zij die door Golgotha gekomen zijn. 10. Gij dan zijt allen op weg naar de Emelis Shatau, maar velen zullen onderweg struikelen, opdat er onder u zuivering wordt gebracht. 11. En dan zult gij reizen van Brannan tot de Emelis Shatau en terug, opdat het drop des hemels in uw harten zal groeien en uw zielen verrukt zullen worden. 12. Ja, want de wortelen des Heeren hebben vele sappen die hen zullen dienen die tot die wortelen gekomen zijn. 13. Zalig zij hen dan die diep geworteld zijn in de Emelis Shatau, en zalig zij hen die diep geworteld zijn in Brannan, want zij zullen het drop des Heeren kennen. 14. En er zal een man opstaan genaamd Drop en Hij zal zijn de vrucht en de zoon des kruises om het volk te lijden in de tijden dat de longen worden dichtgeknepen, en er zal een kleine bron van adem zijn voor de allerheiligsten. 15. Maar ook zij zullen door tijden van ademnood gaan, opdat er onder hen zuivering aangebracht worde. 16. En de man genaamd drop zal zijn als de Heilige Ziel, en de Tweede Ziel des Heeren, en deze zal uitgestort worden over de leergierigen om velen te onderwijzen. 17. Ja, de haren zullen branden, als de Heilige Ziel uitgestort zal worden, en Hij zal tot een groot sieraad zijn in het midden des kruises, dragende de mysterieen en het bruisende Gods. 18. Zo is er dan veel siroop stromende uit het midden des kruises om enkelen tot genezing te brengen.

56.

Het Licht des Kruises

1. En in het laatste der dagen zal Drop branden en vuur spuwen, en het licht zal de heiligen leiden. En zij zullen door vele wildernissen moeten gaan, en aan die wildernissen gelijk moeten worden. 2. Want ook de Christus moest aan het lijden en het sterven gelijkvormig worden, om in te gaan ten eeuwigen leven. 3. En Eminius en Drop zullen één worden in het laatste der dagen als een lichtend schip, en de helikopters des hemels zullen van hen uitgaan. 4. En de paarse mug zal van hen uitgaan als het licht des kruises, en dit licht zal zijn mystiek, en zij zullen een nieuwe schepping bouwen. 5. Ja, tot de zevende dermensie zal hun licht reiken, tot de lijmen Gods. En de paarse mug zal groot worden, en zal vele harten verblinden, daar zij gezondigd hebben tegen de allerhoogste. En zijn komst zal verschrikkelijk wezen, als de geheime donder des Heeren, bewaard tot aan het laatste der dagen. 6. En Hij zal de heilige attentaten en anfitaten leiden tot de heilige berg, en zij zullen de latijnen zuiveren en het vuurrode, tot aan het zeerood toe. 7. En dan zal de ster Sirius gezuiverd worden, en de hondster, en zij zullen tot aan de latijnen toe gezuiverd worden, en tot het vuurrode schip. 8. Ja, de rode traan zal hen zuiveren, en hen die van onder het gele zijn, want het zal een dag wezen waarop de Heere Sirius zal heiligen. 9. Ja, Sirius zal branden voor de Heere, en ook haar oogst zal gezuiverd worden, zevenduizenvoudig. 10. En dan zullen er stemmen tot de Heere komen, en zij zullen de paarse mug aanklagen, maar de Heere zal hen werpen in de put des onweers. 11. En voor drie dagen zullen zij zonder adem zitten, en deze dagen zullen zijn als maanden. 12. En zij zullen schuldig worden bevonden als ontvoerders, ja, ontvoerders van wind, en zij zullen het lot van een ontvoerder uitzitten, tot in het zevenvoud, daar zij ernstig gezondigd hebben tegen de Heere, en ook van de oogst van de ontvoering hebben gegeten. 13. En dan zal de boot van Sirius oprijzen, en zij zal het licht des kruises dragen. En ziet, het is een boot van honden. 14. En de Heere zal de honden uitzuiveren. Zalig zijn dan de Honden des Heeren, want zij hebben genezing gedragen tot hen wiens harten gestolen waren. 15. De heere heeft dan harten teruggestolen als een heilige dief, en werd gevolgd door honden. 16. Wee hen dan tot wie de Herman is neergedaald om terug te stelen, want Hij zal des nachts hun huizen binnen breken, terwijl zij slapen. En dan zal er een angst over de wereld komen, zoals er nog nooit geweest is, en zij zullen denken dat zij alleen over zijn gebleven, terwijl er niemand is die redt. 17. Ja, zij zullen overgeleverd worden aan de angsten van eeuwige verdoemenis. Want Eminius is gekomen om angst te brengen, om hen als door de bliksem te treffen. 18. En zij zullen het Tweede vergeten, en wederom door het Eerste gegrepen worden, terwijl er niemand is die redt. 19. Zo zal de Heere dan doen met een ieder die tegen Hem gezondigd heeft. De Heere dan laat niet met Zich spotten. 20. Zalig zij hen die uit het Eerste getrokken zijn, en die het zaad dat het in het Eerste deed geloven niet meer dragen. 21. Laat u dan door de Herman redden uit de verschrikkingen van het Eerste, want Hij komt tot velen midden in de nacht om hen door slaap en dromen tot het Tweede te leiden. 22. Zoekt dan houvast in Hem, want Hij laat Zich verbidden.

57.

De ruggengraat des hemels

1. Gij bent dan dicht tot de paarse mug gekomen, die uw harten verwarmt. Zondigt dan niet tegen Hem, want Hij is het licht des kruises. 2. Want Hij ging uit van Golgotha toen onze Heere stierf, en was als de bliksem aan de horizon om het voorhangsel van de tempel te laten scheuren, en waarop zij allen zeiden : Ja, Hij is waarlijk de Heere. 3. Hij was het licht die de soldaten verlamde bij het kruis. 4. Hij dan slaat blind en slaat ogen open. 5. Hij dan is gekomen, Eminius Metensia Matas. Hij komt dan om het Grote en Tweede Kanaan te openen, en zij zullen een kleine bron van adem hebben dat hen zal leiden. En Hij zal hen leiden tot vurige bronnen, en zij zullen hun monden wijd

openen en niet kunnen spreken, want Hij dan verlangt offers van stilte. 6. En zo is dan het licht des kruises. En Hij zal komen om het Eerste en Kleine Kanaan te slaan, daar het gebouwd is op bloedvergiet en het vlees van dieren. 7. En Hij zal de zielen der dieren en hen die onschuldig gestorven zijn leiden tot Sinsabeine en het wilde. 8. Ja, tot onder het gele zal Hij ze brengen waar ze vertroost zullen worden duizendvoudig, en zij zullen het geheimenis der eeuwen zien. 9. En Sinsabeine zal zich hechten in hun stuitje, als een tand en dak des Heeren, en zij zullen vele uitzichten hebben. 10. Ja, zalig zij hen die de uitzichten des hemels hebben ontvangen, want zij gaan als op vleugelen. 11. En dan zal Abdal zich hechten aan het onderste van de ruggengraat als een tand en dak des Heeren, en de koopkracht zal des Heeren wezen. 12. En dan zal Tamille zich als een tand en dak des Heeren vasthechten boven Abdal op de ruggengraat, en zij zal de ratten vrijzetten in de dakgoten, en zij zullen tot de ramen komen op het daartoe bestemde uur. 13. En dan zal Tabulle tot de zolderramen komen, en zij zal de heerlijkheid der vogelen zijn 14. En toen zag ik vleermuizen komen tot de daken, en hun macht was groot. 15. En zij kwamen van onder het paarse, en hadden het paarse vele malen gezuiverd tot zeventigduizend maal toe. En hun heerlijkheid kwam tot de sterren. 16. En er was een strijd genaamd Lapsalvania in de hemelen, en haar sap was als het sap der wespen, en zij kwam tot de ruggengraat des hemels en steeg daarover omhoog. 17. En de wortelen van orion werden blootgelegd, en ik zag sterren uit de hemelen vallen. En zij vielen op de aarde en maakten rumoer. 18. En de heiligen hadden uitzichten op de matadok, als op de heilige berg des heeren, en zij zagen de paradoxen des heeren als vogels op de daken zitten. 19. En zij stonden daar als de Marion, brandende als fakkels des Heeren, hun licht verspreidende. 20. En zij waren als van binnen verscheurd, en zij hadden wilde ogen als de Herman.

De Openbaring van Maser

1.

1. En gij dan die tot de Maser gekomen zijt : Kent dan de weelderigheid der armoe, en ziet, het zal u tot kleed zijn. 2. Wees dan als de Assisi die de profeet van Maser was, van Christus de Arme, en de Armoe tot gezellin had. Ja, hij dan aanbad de armoe. 3. Gij dan zult de Ingeridtel, de kattenboom, moeten verslaan, zij met de vele dorens. Laat het u dan niet om eer gaan, maar om het oer. 4. Dan zult gij uw zelven ontvangen in het licht van Dezer, de Christus van het Oer. Gij weet dan dat de Maser een weelderige gierenraaf is, op u wachtende. 5. Zalig hen die zijn honger hebben gestild, en zijn konijnenbedelaars te drinken hebben gegeven. 6. Zij dan hebben om armoe gebedeld, en het rijkelijk ontvangen, tot weelderige kleding der wildernis. 7. Keert u dan tot de Franse schoolboeken des Heeren, en leert van Hem. Zij zijn u gegeven tot heilsraad en leidsgids. 8. Maakt dan vele geloftes tot de Armoe, en gij zult haar voor u winnen. Gij zult dan haar zeeen moeten bezwemmen tot aan Narzia en de duivelse zeekatten zult gij overwinnen. De Jaguar wacht op u aan de kusten van Narzia.

9. Sluipt dan door de wildernissen tot de berg van Dezer in het open veld. Gij doet er goed aan het oer tot u te nemen, en niet de eer, want de eer misleidt hen die niet in armoe leven, en geeft hen illusies. 10. En doordat Maser de weg van Dezer ging, werd hij weelderig als een wonderlijke vogel des heeren en als de zwarte panter. 11. Gij zult dan gaan van Assisi tot Assisi om tot het oer te komen. Neemt dan Dezer aan in het veld, opdat gij tot zijn zonen wordt gerekend en niet verloren gaat met valse hoop. 12. Leert dan uw Christus kennen in duisternis en ijs opdat u geen van zijn tranen verspild. Gij hebt dan het kruis als voertuig over de zeeen tot Narzia. Laat dan geen lek u de prijs doen missen. 13. En zo zijn dan enige profeten van het oude verbond aan de satan, aan lucifer en Ingeridtel overgeleverd opdat hen het lekkenslaan wordt afgeleerd. 14. Ja, ook hen die eens

vaderen waren zijn niet ontzien. En zo dan hebben jonge profeten hun vaderen overgeleverd en in de ban gedaan. 15. Gij dan hebt Maser tot vader, en gij hebt niet van node dat iemand u lere.

Niet canoniseren

16. Neemt dan de oude eeuwen van Frankrijk als zilveren krokodillen tot u, om de Geest van Maser te ontvangen. 17. Weest dan als de fransen en hun vogelen, en weest als de armen. Zo zult gij uw zielen zaligen in Maser. Gij dan zult niet meer klagen, wanneer gij uit de lijdenscanon wordt getrokken. 18. Tot een dieper kruis zult gij gaan, en gij zult haar aanvaarden. Zij hebben dan het kruis gemaakt tot een wet des kruises, tot een canon. 19. En ieder die over de streep ging, ontving het loon zeer diep. Gij van de kruiscanons, breek. 20. Gij hebt de steen tot Narzia geworpen, en groten overwonnen. Maar wij zijn tot het kruis van Maser gekomen, leidende tot het oer. 21. Zet dan het kruis vrij, als een vliegende vogel, en haalt haar uit haar kooi, opdat ze zich niet zal wreken, maar dat zal ze toch wel doen. In al die tijden heeft ze gezeten, en het kruis van Frankrijk hebt gij niet aanvaard. 22. Oh weelderigheden des kruises, uw poorten zijn opengegaan. Spreidt uw vleugelen, oh karsuiken, oh putsen van Metensia. 23. Spreidt uw vleugelen, oh vogels van Michai en vogelen van Maser, en vliegt tot nieuwe en oude eeuwigheden. 24. Ja, tot het oer zullen zij gaan. Zij zullen het glas doorbreken. Ja, tot het Sneeuwwit zullen zij gaan. 25. Oh, Maser is tot de tempelen gekomen, waar ze de handel des kruises drijven, en waar zij met de zweep zijn geslagen. 26. Oh, Maser is tot de tempelen gekomen, om hen te verjagen, en de kooien te openen van de vogelen des kruises. 27. Oh, kruis van Maser, met rode edelstenen bedekt, als een vrucht der Armoe. Ja, tot het oer rijkt zij, in Dezer zijn zij vrij. Vrij om tot het veld te gaan. 28. Oh, steen van Maser, die de hoofdwond sloeg, gij bent niet meer gecanoniseerd, gij bent niet meer achter glas, gij hebt het sneeuwwit geslagen en gedragen. 29. Tot onder het roze bent gij gegaan. Want maakt dan niet het harde zacht ? Gij zult het harde dan niet canoniseren. 30. Maar achter het glas zullen zij het drijven, telkens weer, totdat zij van de roze spiegel zullen komen. Gij zult dan het zachte niet canoniseren, en niet de dorens waarmee zij werkt. De langste dorens zijn dan nodig om de dranken des hemels te doen vloeien. 31. En ziet, zij vloeien dan op hun tijd. Gij zult de nachtlatijnen niet canoniseren.

2.

1. Ik heb niks van node, ik ben gezond, sinds ik het kruis vond. Ja, het kruis heeft mij genezen, mij gevuld met hemels kruid. Zij gaf mij de kragen van bloemen, zij is de rode kap. 2. Aan de deur van zieken klopt zij, aan hun poorten staat zij, met de vruchten der hemelen. 3. Zij is de rode kap met haar sappen van vuur. Zij die het kruis beminnen, weten van haar lusten. In rivieren glijdt zij, tot het koele water. 4. In bosmeren heeft zij haar kronen, zevenvoudig uitgelezen. 5. Zij spreekt als de bosfontein, tot allen die haar volgen. Ik heb niks van node, ik ben gezond, sinds zij mij aanraakte. 6. Op de pleinen wordt zij gemeden, maar kinderen volgen haar. 7. Zij draagt de ijsnoden en vuurnoden in haar mand. 8. De betekenissen der dingen veranderen onder haar strelingen. 9. Ja, zij schiep de Geesten Gods, en bracht de Karazuur tot het hart van Metensia. 10. Stille nachtspelers zijn zij, spinnende de karbulijnen en de karmozijnen, de nachtlatijnen en de vuurroden. 11. Ja, zij schiep het grote Eerst, als het hart van de hemelen en de aarde. In haar hebben zovelen schuilplaats gevonden. 12. Het kruis klopt aan de deuren als een geit, zoekende naar haar kinderen. 13. Zovelen hebben het nachtlatijn gevonden, gesponnen door de grote wonden. 14. Het kruis kent hen allemaal. Zij vond hun schaduwen en hun leven. 15. Zij reikt dan tot het levende in hun geest, om het de wateren des levens te geven. 16. Als een geit gaat zij langs de huizen, op de pleinen wordt zij gemeden, maar kinderen volgen haar. 17. Zij spreekt als de bosfontein, tot allen die haar volgen. Ik heb niks van node, sinds zij mij aanraakte. 18. Het nachtnood kent zoveel talen, allen volgen zij haar. 19. De vogels zingen van haar bloed, dat stroomt door duizend vaten. Zij is de rode kap. 20. Zij heeft de Marion in de schoten van Metensia en Mura gewrocht, als de boom des kruises. 21. Als een geit verzamelt zij de vruchten die het bos voor haar liet vallen. En zij brengt het tot de kinderen,

want op de pleinen wordt zij gemeden. 22. Zij zien haar als het gevaar van de Karazuur, al die haar haten, al hen die de wereld dienen. 23. Zij hebben het hek der eeuwen opgericht.

3.

1. Zij is het bloed in koele meren, met vele kragen staat zij op Golgotha. Nadat de haai en de kip gekraaid hebben, zoveel tranen vallen daar, als de regen des kruises. 2. Zij houdt het leven in haar hand, met dampen van de Karazuur. 3. Zalig hen die voor haar beven, tot Golgotha leidt zij hen, als een geit die haar kinderen verzamelde. 4. Aan de deur van zieken klopt zij, staande aan hun poorten. De nachtspelers brengt zij, met hun weinige woorden. 5. Rozen vonden een onderkomen in haar. Aan lammen geeft zij een stok, om hen die haar haten te slaan. 6. Haat het kruis dan niet, opdat zij u niet vinde. 7. Vogels zingen van haar bloed, tot al die haar beminnen. Het bloed dat door duizend zielen stroomt, zij vonden genezing in haar ijsnood. 8. Waar de stille nachtspelers zijn, verblijft zij. Het rode bedekt haar. 9. Rozen komen voort uit haar schoot, als de bloemen des kruises. 10. Waar de stille nachtspelers zijn verblijft zij. Brengt dan lof aan het kruis, aan de rode kap. 11. Zij die onder haar schuilen hebben de schilden des kruises, en haar wapenen zijn als naalden, om de pantsers te borduren. 12. Zij werkt onder schuilnaam, vindt haar dan. Zendt bedelaars niet weg bij uw deuren, want gij mocht haar eens wegjagen, om het voor eeuwig te betreuren. 13. Het hek der eeuwen brak zij, maar boze lieden hebben het weer opgericht. Zij echter vond toevlucht tot haar nachtgedicht. Zij dan schuile in al die haar volgen, zij schiep de Christus in het zilver, en de tweede in het goud. 14. Wederom zal zij het hek der eeuwen breken, en vogels zullen vliegen tot haar huis, waar de bramen branden, en de vruchten zijn van ijs. 15. Op de heuvelen der bramen klappen haar nachtgedichten als deuren, en de grote bomen komen voort met vele kragen. 16. Het verhaal bond ons allen, zegt het voort.

4.

1. Als het zuivere latijn, is zij tot hen die haar volgen, voor Jood en Griek die haar beminnen. 2. Aan de deuren van lammen klopt zij, staande aan de poorten van bedelaars. 3. Zij in lompen kennen haar, zij met de vele kragen. 4. De muizen des hemels hebben haar hart verstaan. 5. Zij die de mystiek dienen, hebben steeds tussen de regels gelezen. Haar Woord zal nooit teniet gaan. 6. Het Woord des kruises onder een spotkleed gebracht, bracht ons de rode kap over de doornenkroon. 7. Zij is het hart des kruises bemin haar dan, waar de ratten des hemels haar hebben gezien. 8. Zij heeft de witte muil des satans verbroken. De doornenkroon is hier, weet dat wel. 9. Het spel der ratten is afgelopen, de muizen hebben geen vertier. Zij brak de koning der harten, en doorboorde zijn nieren, om zijn slaven een tijd van vrijheid aan te kondigen, als een schip in woeste zee. 10. De doornenkroon is hier, weet je het wel ? Als een ster boven bruisende zee, om hen te leiden naar het land achter de bomen. 11. Het huis der dokters kende zij niet. Zij had een kruid des kruises. 12. De witte muil van Beelzebul brak zij, en bond zijn zonen één voor één, om harten te bereiden, tot het grote nachtlatijn. 13. Als lampen aan de zolder, brak zij de bedreiging, één voor één. Zij moesten dan allen voor haar staan, en zij bracht hen tot eeuwige rust in de rotsen. 14. Het lot des Heeren is dan niet om te verbreken, maar om voor altijd in slapen te laten gaan. 15. De Heere Heere kent dan de rust der zeeen. In hun slaap zijn zij woest, maar het schuim is het voor altijd vergeten. 16. Zij dan rusten in de vierde dood, waartoe de Heere hen dreef.

5.

1. Zij dan die niets weten hebben veel te lijden, maar de slaap brengt hen tot rust en zwijm. Zij borduren daar in nachtgedichten. 2. De Heere heeft van meet aan de rust gespannen, tot een boog om hen van de canon te weerstaan. 3. Opent dan uw poorten en laat de vogel wijd vliegen. De nieuwe dag breekt aan. Wie zou haar niet omhelzen. 4. Zij is de doornenkroon des Heeren. Zij sprak in vuur en heimwee. 5. Ja, tot slaap brengt zij, allen die Hem vrezen. 6. De doornen hebben diep

gestoken, nu zet dan de rust in. Zij die dan niet diep wilden lijden, hebben haar gemeden. 7. Maar eens reikt de doorn tot de geest, tot de dieptes van het tweede, en dan zullen de poorten van slaap opengaan. 8. De naald is diep gestoken. Zij wist niet wat ze zei. Nu zijn ze weer van jou, die rozen. Ze zullen je breken, zij aan zij. 9. Want de Heere brengt hen die diep lijden tot verbrokenheid, en dan breekt een nieuwe dag aan. 10. Nee, je kunt de rozen niet ontwijken, wanneer zij opstaan en marcheren, tot de gebroken ruiten komen zij, om verder in te breken. 11. Ja, als een dief in de nacht komt de Heere. De doornenkroon hangt aan de muur, als een ster in de lucht is zij. 12. Zij schiep de Heere der Geesten, de Heilige Ziel, nu is Hij dan geworteld als een boom in diepe morgens. 13. Ja, de Heere schiep zij, zij is de Ziel des Geestes. Een doornenkroon is zij, en de Heere heeft haar waardig gedragen. 14. Zij brengt de legers tot rust en brengt hen tot de eeuwige slaap.

15. Als een koningin in haar paleis, bespeelt zij de viool. Zij werd dan gemeden, zij is de doornenkroon. Maar kinderen volgden haar, kennende haar geluk. 16. Zij bracht hen tot de rivieren, tot de wateren van slaap. Zij bracht hen zwijm en verdoving door haar steken. Als het vuur der rozen was zij. 17. Zij brak het hek der eeuwen. Zij leefde onder de rode kap. 18. Zij kwam uit het kruis, als vuurnood van de rode kap. De vurige steken der rozen beminden haar in zilver, en zij bracht het goud voort als de honing. 19. Als een gevangene van spinnen was zij, de doornenkroon. Zij maakten haar lang en bitter. 20. Komt dan tot de doornenkroon, al die zeggen Christus te beminnen. 21. Zijn diepe hart, zijn tweede geest, zou ik dan geheimenissen beminnen ? 22. Vurige sleutels geeft Hij hen die haar beminnen. 23. De doornenkroon als het hart der zee, als geheimenissen van zeemannen. 24. Laat haar dan de touwen tot rust brengen. Ze hebben te lang gewerkt. Laat zij hen brengen tot Spricht. 25. Waar deuren openen komt haar naam, waar ramen breken glijdt zij binnen. Zij is als de slang des kruises, komende tot al die haar beminnen. 26. Het kruid van slaap brengt zij, en de roerselen der wind. 27. Zoudt iemand haar verachten, zij brengt hem neer. Zij geeft het loon der slaap aan allen, naar de mate waarmee zij meet. 28. Onrechtvaardig is dan het oordeel over hen die onrechtvaardig waren, maar haar onrecht is rechtvaardiger dan het recht der mensen. 29. Zij is dan het recht der kooplieden en der slaven. Mocht het eens uit de hand lopen, zij weet een ieder te vinden. 30. Op de zeekades maakt zij kabaal. Zij is de doornenkroon. 31. Toch is haar geschreeuw stiller dan de stilte der mensheid, en haar kabaal als het geluid der zeemeeuwen. 32. Ken haar dan in haar geweld. Zij is de doornenkroon des heeren. 33. Als het dan uit de hand loopt is zij daar. En merels dienen haar. 33. Ja, zij kent de mezen op het dak, en bracht de karsuiken en de putsen tot Metensia. 34. Raakt dan het verleden niet meer aan, wanneer zij spreekt, maar gaat door haar geopende deuren. Haar strelingen veranderen betekenissen. 35. Zij draait de doelen om, en is als de draaiende heg.

Het Eeuwig Evangelie

De Steen der Ekster

1. De Nieuwe Johannes Deel I-II

2. De Nieuwe Genesis

3. Jorinde

De Nieuwe Johannes

1.

1. Zo is dan Christus niet alleen mens geworden, maar ook engel, in de verborgen tijden. 2. Want de Heere had niet alleen een verlossingsplan opgesteld tot het redden van de mens, maar veeleer tot het redden van de engelen. 3. Want zoals de mens van de appel nam en viel, zo was daar ook een appel der engelen, en zij die daarvan hadden genomen werden niet gespaard. 4. En zo gingen vele geslachten der engelen ten onder door de vloedgolven des Heeren, om hun harten te testen. 5. Nu zijn er enkele lieden geweest die hebben gepredikt dat er geen verlossing voor engelen zou zijn, maar zulke lieden weten niets van de verborgenheden des Heeren. 6. Want Christus is ook engel geworden, om vele engelen te redden. 7. En zo daalde Christus af tot de wildernissen van de vierde dermensie waarin de engelen in gebondenheid leefden met hun geslachten en legioenen. 8. Zij leefden niet meer op de berg van Eeden, de heilige berg der goden en engelen, maar zij leefden in de wildernissen ten hoogte van Eeden. 9. En sommigen van hen leefden in genade in de uithoeken van Eeden. En Christus werd allereerst engel, om vele engelen tot zaligheid te brengen. En zo daalde Hij af van de godenberg tot de wildernissen van de vierde dermensie tot de plaatsen waar vele engelen gebonden waren. En Hij sprak hen toe, en trooste hen, door het Woord te verkondigen. En de Heere liet Zijn zwaard neerdalen op de gevallen engelen, en hen die met hen waren gevallen door geslacht of ras, en de Heere maakte scheiding tussen hen. 10. En Christus sprak vele woorden om scheiding te brengen en hun harten te toetsen, en velen van hen hebben Hem niet gewild. En zij namen hem naar een verborgen plaats, en sloegen hem en bonden hem aldaar. Ook maakten zij een masker en legden dat om zijn hoofd, en gaven hem een strop. En zo werd Christus, die engel geworden was, gehangen. En zij die van Hem hielden noemden Hem de ekster en de heilige dief. Want doordat Christus de gehangene werd roofde Hij velen uit de klauwen van Virtus, de geest van de appel, en de gevallen god. En zo is dan ook de mens gediend te weten van Christus de Gehangene, want het duidt op een ver verleden waarin de Heere engelen verloste uit het duistere mysterie van de zwarte appel. 11. En doordat Christus eens engelen had gered, zo kon hij ook de mens redden. En zo is Hij dan een heilig verbond, de weg tot de hof der goden, voor een ieder die de strop draagt. Want iedere gehangene dient te beseffen dat eerst Zijn Christus heeft gehangen. Maar velen hebben de strop bespot, en als onheilig geacht, en zij hebben het bloed dat Christus voor de engelen vergoot veracht. Daarom zal de Heere ook hen bespotten die van de strop een bespotting hebben gemaakt, zij die wandelen met een strop van stof om daarmee macht over anderen uit te oefenen. Laat u dan niet misleiden, want de ware strop was een touw. En ook zij die gemaskerd zijn hebben een troost dat ook hun Heer was gemaskerd.

12. Zo is dan de Heere veelvuldig opgestaan, en ook veelvuldig in de dood gegaan, en dit om niet alleen mensen, maar ook engelen te redden. Zo heeft hij zijn evangelieen opgesteld voor de mens, en voor de engel. Want de Heere straft niet voor eeuwig, en ook toetst de Heere niet onophoudelijk. De Heere is een liefdevolle en genadige God. Zijn werken zijn goed en groot. Nu zal ik u dan een geheimenis vertellen : de goden eten vlees, en velen vielen door te eten van het verboden vlees. Zo eten de Godslangen dan harten, en sommigen vielen vanwege het eten van het verboden hart. En zij hadden als verlosser de oude ekster. Want de ekster redde niet alleen door de strop en het masker de goden, maar ook de Godslangen die het wezen van God waren. En zo werd ieder verbond geheiligd. 13. En zo is ook Christus voortgekomen vanuit de werken van de oude ekster, en werd hij soms ook een ekster genoemd. Dit omdat het werk van Christus terugwijst naar de werken van de oude ekster. En de ekster dan zal komen als een dief in de nacht. Zo is dan de God-ekster het diepere en zuivere wezen van God. En eens schiep hij de berg van Eeden, om op zoek te gaan naar harten. En nog steeds gaan zijn ogen over de wereld uit op zoek naar harten. En de Heere verslindt harten door de heilige verslinding, en de Heere vult harten, en maakt scheiding tussen harten. Ja, de Heere maakt woning in harten, om tot Zijn doel te komen. En het verboden hart dan was zwart, en was als een lever.

2.

1. Dit dan is het oude boek van de eerste brief van Johannes gezuiverd door de door de Heere aangestelde apostelen, met belangrijke aanvullingen, omdat de Geest des Heeren vroeger op vele punten werd tegengehouden. 2. De Heere heeft zijn apostelen hiertoe de macht gegeven, en gij doet er goed aan hierop acht te geven als op een lamp die schijnt in donkere plaatsen. 3. Zo zijn er dan vele kerkleiders geweest en vele vertalers die het Woord des Heeren bezoedeld hebben. Zij hebben het Woord des Heeren verdraaid, met toevoegingen en verzakingen die niet door de Heere waren ingegeven. 4. En daar menselijke handen zich in het werk des Heeren hebben vermengd is dit tot een vloek geworden. 5. Neemt daarom deze woorden ter harte en verwijdert de onzuivere en deels verduisterde eerste brief van Johannes uit uw Heilige Geschriften. 6. Laat zulk een brief tot de geschiedenis behoren, en vervuilt uzelve daar niet meer mee. Weet wel dat dit een gebod des Heeren is. 7. Zo zult gij spreken van de oude eerste brief van Johannes en de nieuwe eerste brief van Johannes, door de Heere geheiligd. 8. Zo is het dan nu tijd om de vloek van het oude en het eerste te verbreken, opdat gij in het nieuwe en het tweede zult ingaan. 9. Heeft de Heere u dan zelf niet gezegd dat Zijn Woord met vuile handen is ontvangen, en dat de farizeeers het Woord van kracht hebben beroofd ? Ja, tegenstanders zijn binnengedrongen in het allerheiligste, om zich daar als een god te laten aanbidden. 10. Zoals Mozes alleen maar deels door de Geest werd geleid, zo ook Johannes. Johannes was niet volkomen, en gij zult vrij komen van de vloek wanneer gij de persoon Johannes en zijn brief als feilbaar en onvolkomen zult beschouwen.

11. God is licht. In Hem heerst geen duisternis. Wanneer wij zeggen met hem te wandelen, maar wij laten de duisternis over ons heersen, dan zijn wij leugenaars. Mijn volk, dit schrijf ik u, opdat gij niet tot zonde zult komen en de duisternis over u heerse. 12. Wanneer wij het licht over ons laten heersen, dan hebben wij goede omgang met elkaar, zoals de Heere Eén is. 13. Wanneer wij zeggen geen zonde te hebben, dan liegen wij, en de waarheid is niet in ons. 14. Wanneer wij zeggen dat er geen duisternis in ons is, dan liegen wij, en de waarheid is niet in ons. 15. Wanneer wij zeggen dat er louter goede omgang is met elkaar en met de Heere, dan liegen wij, en de waarheid is in ons niet. 16. Wanneer wij onze zonde belijden, dan is Hij trouw en rechtvaardig om die zonde te vergeven, en ons door het bloed van Christus te reinigen hiervan. 17. Het bloed van Christus reinigt van alle zonden. Indien wij zeggen dat wij niet hebben gezondigd, dan maken we daarbij God tot een leugenaar, en dan zal zijn woord van ons wijken. 18. Maar zij in Christus, zondigen niet. Zij die

door de Geest leven en in Gods geheimenis zijn, zondigen niet. Maar dit alles is slechts ten dele. 19. Zo zijn dan allen die door de Geest gebonden zijn zonder zonde, maar ook dit is slechts ten dele. 20. Een ieder die uit God geboren is, zondigt niet, maar dit is ook slechts ten dele. 21. Want wanneer de Geest u grijpt, en u voor de troon Gods zet, en gij door de vreze des Heeren verlicht zult worden, dan zult gij zien hoe onrein gij bent. 22. Daarom zal God Zijn oordeel zenden tot de herder en de profeet die zeggen dat er geen duisternis en geen zonde in hen is. Want zo hebben zij gedaan om met macht te spreken zonder dat iemand hen tegenspreekt. 23. Maar de Heere heeft het gezien, en zal die apostel en die evangelist slaan die zichzelf onfeilbaar heeft gemaakt om hierbij de omgang te verbreken en daardoor macht te vestigen over de andere. 24. Is er dan geen onfeilbaarheid voor een kind des Heeren ? Kan de Geest dan niet binden tot volkomenheid en volmaaktheid ? Is alles dan slechts ten dele ? 25. Om hierop antwoord te krijgen zult gij moeten gaan van gebondenheid tot gebondenheid en van toets tot toets, opdat slechts de Heere zal spreken wanneer gij gebonden zult zijn in de Vreze des Heeren.

26. Zo is er dan in Christus onfeilbaarheid, en gij dient deze na te jagen als een kostbare parel. Maar dan : elke onfeilbaarheid moet getoetst worden. Zij die niet toetsen zullen schade lijden. Zij zullen gegrepen worden door misleiders die hen naar de afgrond leiden. 27. Zo moest dan ook de onfeilbaarheid van Johannes getoetst worden, en zijn brief. Ook zijn volkomenheid, zijn volmaaktheid en gepastheid moesten gemeten worden, gewogen en getoetst. 28. En zo heeft dan de Geest door Zijn apostelen de brief gezuiverd van elke vloek. Gij hoeft niet meer te lijden onder de vloek, de verduistering en de druk van het oude. Het was een stem die altijd in de dieptes van uw geest sprak en u verblind hield. 29. Laat de deuren vandaag geopend worden. Laat de Heere u vandaag wegnemen uit het bezoedelde woord.

30. Dit heb ik u geschreven, opdat u allen weet dat u in Christus eeuwig leven hebt. Wij hebben vrijmoedigheid om tot Hem te komen, en wanneer wij bidden naar Zijn wil, dan zal de bede ons geschonken worden voor het Heilige aangezicht des Heeren. 31. Maar zij die de Heere niet vrezen hebben niets. Zij halen de woorden des Heeren weg en maken het fundament zwak. Zij protsen rond in hun tradities en zeggen : Ziet, hoe wij het woord des Heeren krachteloos hebben gemaakt. 32. Maar velen zijn doof, en volgen hen blind. Nee, geen genade is er voor hen. 33. De Heere zal hen bezoeken op het door hem vastgestelde uur. En hij zal hun blinde ogen en dove oren verwijderen, omdat ze toch blind en doof waren, door hun zonden, tot nutteloosheid bestemd. En de Heere zal hun vlees aan de vogelen des hemels geven. 34. Ja, op die dag zal God veler vlees laten wegrotten, terwijl niemand omziet. Duisternis is over hen gekomen, en zij zullen elkander niet kunnen vinden. 35. Volgt daarom geen leiders die u naar zo'n duisternis leiden. Want de Heere ziet getrouw toe op zijn woorden, opdat zij allen nauwkeurig uitgevoerd en volbracht worden. 36. Ja, de Heere snijdt recht met Zijn Zwaard, door de Waarheid aangedreven. Maar zij die dan geen dwazen des Heeren zijn, en zich als kerkwolven op de hoogste stoelen hebben gezet, hoe kunnen zij de Waarheid in zich dragen ?

3.

1. Zo is dan de Geest des Heeren buitengesloten door verdraaiingen van de woorden des Heeren. Zo is dan de Geest des Heeren op een rantsoen gezet. 2. Zo hebt gij dan Gods Geest laten hongeren en dorsten, en gij hebt voor Hem niet opengedaan. 3. En zo luidt het woord der apostelen : Gij hebt het boek des Heeren moeilijk gemaakt, en tot een bespotting. Daarom zal de Heere velen uitdrijven als boze geesten. 4. Geliefden, vertrouwt niet iedere geest, maar beproeft de geesten of zij uit God zijn, want vele misleidende geesten en valse profeten zijn in de wereld uitgegaan. 5. Zo heeft Johannes de Geest slechts ten dele laten spreken, maar het woord der apostelen aan wie God de macht heeft gegeven draagt de Geest van Johannes. 6. Zo is dan de tijdelijke sluier en schaduw weggehaald. Hieraan onderkent gij de Geest Gods : elke geest die zal belijden dat Jezus Christus, de Zoon van God, in het vlees is gekomen, is uit God. Zo is dan een iedere geest die dit niet belijdt niet uit God.

7. Dit is de geest van de antichrist, die Christus niet belijdt, en die komen zal om in de wereld te zeggen : ik ben God. 8. Zulk een geest zult gij verachten. Maar niet iedere geest die zegt : ik ben God, is een geest van de antichrist. Zo dan zijn er ook verdwaalde geesten, misleide geesten, en de geesten des Heeren. 9. Daarom geliefden : Gij zult moeten toetsen. Gij zult geesten niet herkennen aan hun woorden, zelfs niet aan hun daden, maar aan hun diepste en innigste hart. 10. God ziet de geesten aan, niet in hun woorden en daden, maar daar waar geen mens hen ziet, en waar geen autoriteit hen snapt, daar in hun diepste wildernis, waar hun ziel troont. 11. En deze ziel troont in gemis, omdat zij niet wordt gezien zoals zij is. 12. Zo heeft God dan de sleutels tot de diepste kennis, en stelt geen enkele profeet of apostel iets voor, voor Zijn aangezicht. Alleen zij die in de sleutel zijn hebben eeuwige en onverbrekelijke waarde. 13. Laat u daarom niet misleiden door een belijdenis bij het toetsen, maar dringt dieper door in de geest, wetende dat God de sleutels heeft. 14. Zij die zondigen kunnen niet toetsen, maar wat is zonde ? Hebt gij enig besef van wat zonde is ? Welke taal spreekt gij ? 15. Zo zijn dan vele engelen gevallen tezamen met de hemelen waarover zij heersten, en ziet, zij hebben geestelijke talen gecreeerd. En hierdoor misleiden zij velen. 16. God heeft niets aan talen. God vertaalt, en dringt door tot de kern. God leeft niet in misverstanden. Misverstanden worden door taal ingegeven. Taal is een vloek wanneer er geen vertaling is die tot het diepste leidt. 17. Zo zult gij tot de diepste vertaling moeten komen om uw broeder te kunnen verstaan. Maar bovenal : gij zult door de deuren van Gods geheimenissen moeten gaan. Zo zult gij de talen des Heeren spreken.

18. Zo was Johannes dan niet zonder zonde, en ook niet zonder leugen en zonder duisternis. Hoe zou hij dan volkomen en volmaakt door de Heere kunnen profeteren ? 19. Toch slaat de Heere met kromme stokken recht, en grijpt Hij iemand om Zijn woorden te spreken. God kan alles als spreekbuis gebruiken, maar dat wil niet zeggen dat hetgeen daaruit voorkomt altijd volkomen is. 20. Zo is er dan strijd tussen God en de geest van de antichrist om de spreekbuis, en vaak zijn de wateren daardoor bezoedeld. 21. Ja, het woord is een groot kruis des Heeren, omdat Hij vaak slechts ten dele kan spreken, of in chaos. 22. Daarom heeft de Heere gekozen om te spreken in symboliek en criptiek.

23. Johannes was niet zonder zonde. Daarom is deze brief door de Geest geschreven die in Johannes leefde, de Geest van Christus, deels uitgedoofd, deels bedroefd, deels ingeknot, om de boodschap in het laatste der dagen door het woord der apostelen te zuiveren. 24. Zo dan zullen velen vrijkomen van de vloek, maar ook zullen velen zich tegen de gezuiverde brief verzetten. Zij zullen het oude vastgrijpen en hun machtsgebieden verdedigen.

25. Dit dan is de eerste brief en het eerste boek van het oude woord dat gezuiverd wordt en zal worden. Luister dan naar dat wat de Geest van Johannes tot de gemeentes predikt. De Geest en de Bruid zeggen : Kom. 26. Als iemand een broeder ziet zondigen, niet tot de dood, vermaant en bidt. God zal leven geven aan hen die zondigen, niet tot de dood. Er bestaat zonde tot de dood. Voor zulk een broeder heeft het geen zin te bidden. Alle ongerechtigheid is zonde. En er bestaat zonde tot de dood. 27. Johannes had een zonde, niet tot de dood. Zelfs nu spreekt zijn Geest, de Geest van Christus, nu Johannes tot de wolk van getuigen behoort. 28. Ik zag Johannes staan, zegt het woord der apostelen en zijn Geest, en ziet, hij stond in een deuropening, dragende een bloem. 29. En die bloem was om de bezoedelde brief uit de oudheid te zuiveren en te ordenen, op deuren te openen, en om de Geest te laten bloeien. 30. En Johannes sprak deze woorden, zeggende : Gaat uit, oh paarden des geestes, en brengt het woord, gij die uitgezonden zijt. Brengt het gezuiverde woord, door mijn dood gezuiverd, tot de aarde, en laat het wortelschieten in het bloed des Heeren. 31. En ik zag Johannes zijn hand opsteken, en ziet, hij zegende het woord. En ik zag hem huilen om dat wat hij Gods Geest had aangedaan in de tijden van zijn onvolkomenheid. En God gaf hem macht de vloek te verbreken. 32. En zo liet Johannes wederom een duif opstijgen.

33. Gij zijt uit God, gij die zijn kinderen zijt en zijn volk. En gij hebt de geesten der wereld

overwonnen, omdat Hij die in u is meer is dan degene die in de wereld is. Zo hebt gij het Zwaard des Geestes ontvangen en het Zwaard van de Geest van Johannes, een speciaal deel Gods daartoe afgezonderd. 34. En paarden des Heeren en de paarden der engelen zijn uitgegaan om in de verschillende richtingen der wind en van het aardoppervlak de geesten des Heeren tot rust te brengen. Ja, ook zijn zij uitgegaan om de dwalenden en misleide geesten tot rust te brengen. 35. De geesten der antichrist echter zijn niet uit God. Zij zijn uit de wereld en spreken zoals de wereld. De wereld luistert naar hen. 36. Wij, die God kennen, zijn uit God. Wij zijn uit God, omdat wij in Hem zijn geboren, door Zijn geest. Zij die God kennen horen naar ons. Wie niet uit God is horen naar ons niet. Hieraan onderkennen wij de Geest der Waarheid en de geest der dwaling. 37. Zij die deze woorden niet toetsen zijn niet uit God. Zij die deze woorden toetsen zijn uit God. Dit is slechts ten dele, want God ziet het hart aan. 38. Zij die de geesten toetsen zijn uit God. Zij die de geesten niet toetsen zijn niet uit God. Ook dit is slechts ten dele waar, want God ziet het hart aan. God ziet het kruis in een ieder. 39. Zo zijn er dan : kruizen van leugen en misleiding, kruizen van valse toets, kruizen van verdwaalde toets, en kruizen van toetsloosheid. God kent de duisternissen en versluieringen der harten, en de dieptes van geest en ziel. 40. Is er dan verlossing mogelijk ? Daarom heeft de Heere het woord der apostelen opgesteld.

41. En ik, apostel des Heeren, zag het oude boek van de brief van Johannes, en ziet, het was als een gevangenis. Want de stukken van die brief waren bouwstenen van het geweten, van de ziel en de geest, en hielden de Geest des Heeren vast als een gevangene. En ik zag toen die bouwstenen afbrokkelen en wegglijden, en alles begon in te storten. En een stem zeide tot mij : Klim hierheen op ! 42. En ik klom terwijl nog steeds de gesteentes onder mij afbrokkelden, totdat handen mij grepen, en mij op vaste grond zetten. Aldus was het woord der apostelen. 43. En ik zag een paard en een lieveheersbeestje des Heeren als engelenverschijningen, en van hen kwam stralend licht af. En ik zag wezens opkomen uit de put waaruit ik kwam, geketende zielen, en ziet, zij werden vrijgemaakt. 44. En er werd een grote ronde steen over de put heengeschoven.

4.

1. En het zwaard des Geestes is over hen die de Geest van Johannes kennen. En het zwaard leidt hen voort, en leert hen te strijden. 2. En zij bewaren de woorden van het zwaard in hun harten. Zij strijden onder de aanvoering van de legeroversten des hemels. Zij horen hun stemmen, want de Heere heeft hun oren geopend. Zij kennen de geheimenissen van Johannes en van zijn Geest. 3. En dit is het geheimenis : de liefde, waarover gij vanaf den beginne gehoord hebt. Niet gelijk Kain die zijn broeder vermoordde. Dit was uit den boze. 4. Waarom vermoordde Kain zijn broeder ? Omdat zijn daden boos waren, en die van zijn broeder rechtvaardig. Verwondert u daarom niet wanneer de wereld u haat. Zo hebben ze ook de koningen van Christus gehaat. 5. Door liefde tot de broeders zijn wij van de dood overgegaan in het leven. Zonder liefde blijven wij in de dood. 6. Wanneer wij onze broeders haten zijn wij moordenaars, en het leven is in ons niet. Geen moordenaar heeft het eeuwig leven blijvend in zich. 7. Wij herkennen de liefde in Hem die zijn leven gegeven heeft voor zijn vrienden. Ook wij behoren dit voor onze broeders te doen. 8. Wanneer je in de wereld je broeder gebrek ziet lijden en je sluit je binnenste en je hart voor hem, hoe zal dan de liefde van God in je blijven ? 9. Wij hebben dan de ander niet lief door woorden, maar door daden, en dan vooral door de waarheid. Wij zijn geen slaven, want daar Christus door de diepte zijn vrienden liefhad, en door de Geest werd vrijgezet, zo zullen ook wij door diepte elkaar liefhebben. 10. Wat houdt die diepte dan in ? Deze woorden hebben te maken met het kruis, en de afzondering tot diepere kennis. 11. Hieraan zullen wij weten dat wij uit de waarheid zijn, en voor Hem ons hart en binnenste overtuigen, dat indien ons hart en geweten ons in vurigheid veroordelen, God meer is dan deze dingen, en kennis heeft van alles. 12. Wij hebben vrijmoedigheid tot het komen tot God en Jezus Christus, wanneer ons hart ons niet schuldig acht. Dan ontvangen we alles wat we van Hem bidden. Dit omdat wij doen wat Hij van ons verlangt, en Zijn geboden bewaren en onderhouden. 13. Dit is slechts altijd ten dele, omdat het hart zich van nature voor God verstopt. Zo kan het hart zich dan

onder duisternis verborgen houden, en zeggen : ik heb niks gedaan. De Heere kent echter alle harten. 14. Dit is Zijn gebod : dat wij elkaar in liefde bewaren, en dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon, Jezus Christus, die wij gehoorzamen. Dit is slechts ten dele. God wijst ons naar de diepte. Dingen zijn niet wat ze lijken. In de diepte krijgen wij goedkeuring, en wordt de symboliek van dit alles duidelijk. 15. God is geen wachtwoord, en zelfs zijn geboden niet, want zij kunnen door huichelaars en misleidende geesten gehoorzaamd worden tot het verkrijgen van macht. Die gewoonte hebben wij echter niet. Daarom is de naam en de daad van geen enkele waarde in de diepte, en dient zij slechts tot symboliek, als een heenwijzer tot het openen van deuren. 16. Wie zijn geboden bewaart en onderhoudt, blijft in Hem, en Hij verblijft in hem. En hieraan weten wij dat Hij in ons blijft : door de Geest en de Geest van Johannes, die Hij aan een ieder schenkt die Hem waarlijk liefheeft.

17. Laten wij daarom elkaar liefhebben en in liefde bewaren. De liefde is uit God, en een ieder die waarlijk liefheeft is uit God geboren en kent God. Wie niet waarlijk liefheeft kent God niet. God is liefde. God heeft liefgehad door Zijn eniggeboren zoon te zenden in de wereld. Hierin is ware liefde geopenbaard, opdat wij daardoor zouden leven. 18. Hierin is de liefde, dat God ons heeft liefgehad, niet dat wij God hebben liefgehad. God heeft Zijn zoon gezonden tot verzoening voor de zonde. Zoals God heeft liefgehad, zo behoren wij ook lief te hebben. 19. Niemand heeft ooit God aanschouwd zoals Hij is. Niemand heeft ooit de mens aanschouwd zoals hij is. Maar door liefde verblijft God in ons, en is hierin volmaakt geworden. Laten wij daarom elkaar liefhebben. Hieraan weten wij dat wij Zijn Geest en de Geest van Johannes hebben ontvangen.

5.

Ode aan de Maagden

1. Heilige maagden van het woud, heilige maagden van de vulkanen, hebt gij mij ooit gehoord, toen ik tot u bad. Hebt gij mij ooit gezien hoe ik naar u verlangde. Mijn hart bonsde reeds toen ik jong was in mijn hoofd, toen ik gedichten tot u zond. Gedichten der liefde, van volwassen taal, maar gij hebt mij tot de wildernis gezonden. 2. Heilige maagden der bergen, heilige maagden van de zon, heb medelijden wanneer ik tot U kom. Wanneer ik in Uw nabijheid een verkeerd woord uitspreek, straf mij niet te zwaar. Ik ben jong en onhandig van hart. Werp mij niet van te hoge bergen. Ik kan niet vliegen, mijn vleugelen zijn nog klein. Gooi mij niet in te diepe zeeen, want ik kan niet zwemmen in zulke woestenijen. 3. Denkt niet dat ik sterk genoeg ben de haaien te bevechten. Ik ben nog jong, en zwak. Straf mij niet te zeer. Denk niet dat ik wijs genoeg ben filosofen te misleiden. Ik ben nog een kind, teer en hulpeloos in de woeste hand der aarde. Heilige maagden der zeeen, ik zie naar u uit op mijn torens. Laat me weten wanneer gij wilt spreken. Ik ben Uw spreekbuis, als het aarden vat. 4. Vorm mij als klei, maak mij sterk in Uw hand. Maar gij hebt mij enkel zwakheid gegeven, in een droomwereld verkeer ik nu. Ik ben te zwak om op te staan, gij heilige maagden der nachturen. Gij hebt mijn hart verkleind, mijn voeten gebonden. Een woesteling ben ik nu, op mijn reis heb ik nooit rust. U wil mij tot uw dieptes lonken. Leer mij Uw wonden zien. Zij genezen niet snel. Ik ben genaderd tot de vulkaan. 5. Oh, heilige maagden der daguren, gij die de lampen draagt. Gij zijt wijs van binnen, daarom zijn uw lichten gezuiverd. 6. Zo zijn dan deze maagden heilig, want zij hebben het verborgene liefgehad. Zij hebben dan door hun dwaasheid ook het wijze gekregen, vorm mij in uw hand, maak mij in zwakheid sterk, en in dwaasheid wijs.

6.

De Maagden der Uren

1. De maagd, gouden fontein, van reine waat'ren, van zuiv're waat'ren komende vanuit de duisternis. De maagd, teder woord, in zwakheid bent gij gekomen, in sterkte bent gij opgekomen. Als een

schone zwakte, als een wijze zwakte, bracht gij sterkte tot het woord. Geen huis te hoog, geen brug te lang, gij gaat altijd voort. 2. De maagd, luchtfontein, bij de nachtlatijnen te zijn, was U meer waard dan een gouden kroning, was U meer waard dan het dagrefrein. Avonturen hebt gij niet gemeden, door de nacht bent gij gegaan. 3. De maagden, tot de duisternis bent gij gegaan, het verborgene niet gemeden, gij hebt een plaats vooraan. Kom, voer mij weg tot het verleden, kom, laten we tot de oermaagden gaan. In de diepste duisternissen leven zij. Zij hebben een plaats vooraan. 4. De maagden, gouden geluk, voer ons door de donk're dagen, leer ons U beter te kennen, en laat ons tot de uurmaagden gaan. 5. De maagden der uren, wij komen tot U, wij houden van Uw vuur, oh kandelaar, de jaren zijn verstreken, maar Gij bent nog steeds daar. Wij drinken van Uw stem, U bent de nachtwake waarop ik bouw. Ik slaap in rust en in geborgenheid, wanneer gij Uw vleug'len over mij spreidt.

7.

Smeekbede tot Alika

1. Ik kan je niet zien, je bent te ver weg, als een koningin op haar troon. Ik kan je niet horen, je stem is zo ver weg. Ik hoor alleen wat gefluister, maar wie is het, ik weet het niet. Is het Uw boodschapper, of is het slechts de wind. De Maagd, Alika, Heilige Maagd, Wijze Maagd van binnen, gij komt overal te laat. 2. Waarom laat gij ons gillen, de doden zijn al gestorven, wij lijden pijn, geen boodschapper tot ons gezonden. De Maagd Alika, waarom hebt gij ons weggeduwd, in duisternis zoeken wij U. De Maagd, neem ons mee, straf ons niet te luid. Neem ons mee tot U, neem ons mee tot U. 3. Wij lopen tegen muren op, wij kunnen niets beginnen. Onze stem ketst telkens terug, ten dode opgeschreven. En gij komt altijd te laat, gij bezoekt ons in de hel. 4. De Maagd, Alika, wij bonzen op Uw poorten, maar U wil alleen de morgen laten overstromen. 5. Kom snel, en straf ons niet te luid. Wij waren jong en onhandig, maar wij groeiden op als rozen. Neem ons aan. U hoeft niet te glimlachen, een zorgzame blik is ons genoeg. 6. Ik heb duizend rozen in mijn mond, zij spreken allen van liefde, teed're woorden tot U, De Maagd, Alika. Met maagden zult gij rozen beminnen, met bloemen spreken, het licht breekt eeuwig door, in fluisteringen. Straf ons niet te luid. 7. Zij kennen hen niet, die geesten bezweren. Zij kennen hen niet, de zachtpaarse wevers der watervallen en rivieren. 8. Tot de taal der genade vlucht ik, tot de liefde daalt in teed're grond, waar de adem van het vuurnood mij overstroomt. Zij liet mij dalen door haar licht, tot een overvloedige morgen die streelde mijn gezicht. 9. Ik daal nu dieper in bloemengrond. Wat moet ik doen ? Leidt mij, doorgrondt mij en ken mij, oh De Maagd, Alika. In jou zijn de poorten open, maar hoe kom ik daar, hoe ken ik jouw hart. Door smart, mijn liefste, kom ik tot overig land. 10. Is daar dan geen andere weg, moeten wij voor eeuwig lijden, is daar dan geen andere poort, Alika, toe, vertel me. Is tijd te overbruggen ? Toe, redt ons uit de klok, en breng ons tot de kast, waar wij kunnen schuilen. Zachte roze stromen, paarse gebieden, druipend licht, is dit gedicht, waar liefde de tijd smelt, waar liefde de kast schept, waar wij weg kunnen drijven, tot een nieuw begin. 11. Ik moet zinken, tot Alika, ik moet zinken. Hier moet ik strijden. 12. Ik ken je nog steeds niet, Alika, na deze nacht. Ik zie je nog steeds niet, jou, één en al pracht. Ik hoor je niet, waar ben je gebleven. Hier op mijn kussen, liggen tranen van het verleden, en mijn deken spreidt zich als de hellevogel, waar ben jij ? Ben ik dan alweer bedrogen ? 13. Heel zacht in de morgen, verlegen sta jij aan de poorten, met je hand uitgestoken, om een broodkruimel op te vangen. In lompen gekleed ben jij, als de pracht van het getij, maar ik blijf diep verscholen achter mijn muren.

8.

De sleutels van Sektia

1. Al wat ik nodig heb ben jij, de aarde wil mij verscheuren, bescherm mij, en leidt mij tot jouw putten, jouw schelpen waarmee jij je pracht omgeeft. Ik wil jouw littekens zien, waar zachte lichten

stralen, het donkere heeft mij verlaten. 2. Laat mij al je ribbels zien, oh schelp, laat me je voelen waar je pijn hebt, waar je mij bent vergeten. Laat mij je liefdes-ader zien. 3. Blijf de schoonheid belijden, blijf de aarde zien, om de kooien des tijds te verbreken, en de maagden te heiligen. Brandt poorten in de heggen, en vlucht. 4. Alika, breng de morgenstond nat. Alles wat je nodig hebt is daar. 5. Gij dan was bevroren, tot een kaars gemaakt, en een kandelaar, en zij brachten vele kaarsen tot U, opdat gij niet alleen waart, maar bereiken konden zij u niet. Gij was als een vurige wolkenhemel. 6. En Sektia, gij waart als de wilde vlam, maar ook als het vuur, als de zachte liefdesschaduw werd gij bemind, gij heilige maagd in alle eeuwigheden. Zij dan heeft mij de sleutels der leeuwen gegeven, zij die bevroren werden, en daarna hun zielen verbrand. 7. Sektia zij geloofd voor eeuwig, de Heilige Maagd der leeuwen, tot Uw poorten kom ik, en door uw vuren kom ik, tot de wilde vlam. 8. En ik riep tot Alika en Sektia, en ziet, zij waren als feeen. En ik kwam tot hun altaren, en ik dronk van hun bekers. En ik viel dronken in hun armen, en zij voerden mij weg. 9. En zij vlogen van mij weg, en ik kon hen niet volgen. Zij dan waren als vurige wolkenhemels, en zij schoten pijlen op mij af. En weer raakte ik dronken. 10. Toen moest ik uit vele bekers drinken, en ik voelde mij zeer zwaar worden, en het voelde alsof ik verpletterd werd. En ik kon nauwelijks overeind komen. En een maagd verscheen aan mij, en zij had vele geschenken, maar ik kon haar en die geschenken niet bereiken. 11. En ik begon te roepen : 'Dehu, Dehu !' En weer moest ik van vele bekers drinken. En nu werd ik zo licht als haar, en zeer lang en dun. Zij dan was de heilige maagd Dehu, en zij gaf mij de geschenken. Zij dan was als een roos van tranen, als het water onder de aarde, stromende vanuit de maagdelijke bronnen. 12. En ik zag de vruchtbaarheid van de maagd als een wond, een zeer tere en zachte wond, vele malen doorstoken. En de wond zelf was als een maagd. 13. En ik zag de mond en de tong van de maagd, en zij waren als een wond, en als een poort. En weer dronk ik van vele bekers en werd in de poort gezogen. En weer dronk ik van vele bekers, en ik werd dronken, en weer werd ik door een poort gezogen. 14. En zij waren ribbelig, en als de zeemaagden, en zij waren als haar vruchtbaarheid. En weer werd ik door een poort gezogen toen ik van vele bekers dronk. 15. En Dehu stond op, en sprak haar woorden, en deze waren zeer zacht en teder. En haar organen waren als tranen, als de wateren der maagden. 16. En de baarmoeder sprak en zei : 'Jou worden de sleutels gegeven van de geschenken en geheimenissen van Dehu. En nadat ik weer van vele gifbekers had gedronken, ging er een vreemde poort open, en ik zag een woeste, grijze zee voor me liggen, wiens golven traag en schokkerig bewogen. En uit de zee kwamen maagden oprijzen, en zij waren de eeuwigen. 17. En toen ik door een andere poort ging na het drinken van vele bekers zag ik daar eeuwigen, komende vanuit de vulkanen. En zij gingen snel. 18. En toen ik door een andere poort ging na het drinken van vele bekers zag ik daar eeuwigen als traag bewegende wolkenhemelen. 19. En in andere poorten zag ik eeuwigen, en zij waren als steen. 20. En weer kwam ik tot een oude trap, maar ditmaal ging deze naar beneden. En er stond daar op tafel een beker die nooit opraakte. En ik nam een slok. 21. De deur achter deze tafel leidde mij naar een grote woestijn. En midden in die woestijn stond een beker en een grote dobbelsteen. En uit de beker kwam een hart oprijzen dat ondersteboven kwam te staan, zwart werd, en in een lever veranderde. 22. En de beker was als gevuld met zware alcohol, en er kwam stoom en rook uit. En zij die er van dronken droogden ter plekke uit. En de beker dan was als een dokter des doods. En uit zijn mond en hand kwamen rivieren van zware uitdroging. 23. En er waren maagden die van de beker dronken, en direkt neervielen. En zij waren als in zwijm, en zij werden geleid tot de bronnen der eeuwige maagdelijkheid. En naast deze bronnen stonden kippen en hanen. En zij waren als de uitgedroogden en de vergiftigden. En zij bewaakten de bronnen der eeuwige maagdelijkheid. 24. En zij hadden het gif van sterke drank, en zij waren als de advocaten des doods. En de maagdelijkheden werden zeer zwaar, en Dehu rees van hen op, en zij hief een vreemd zwaard op. En dit was de bevrorene en de doorstokene. En er kwam vuur uit het zwaard, en zij zuiverde de maagdelijke bronnen. En de wijze maagden die geen dwaasheid bezaten werden geworpen in een put. 25. En Dehu sloot de put af, zeggende : Zij zullen tot in eeuwigheid niet meer van de gifbeker drinken. En gegil steeg op van de put, en zij begonnen te zoeken naar het gif, maar het vluchtte van hen weg.

9.

Gebeden en Belijdenissen tot de Heilige Maagden

1. Heilige Maagd Isabella, waak over onze zielen. Geef ons de eeuwige koorden, om tot u te komen. Opent uwe heil'ge weg, een heilig pad vol vreemdelingen. Heilige Maagd Isabella, waak over onze zielen, schenk Uw woord tot een doorgang over bruggen, laat uw dalen vol van liefde zijn. Heilige Maagd Isabella, schenk ons uw geest, als een glorie van boven. 2. Heilige Maagd, laat ons niet in zonde glijden. Genees onze afvalligheid, en schenk ons uw liefde. Draag bij, aan onze eeuwige groei, in de veiligheid en rust van uw beminnelijke schuilplaats. Onder de putten heeft u het neergezet, wij komen tot u, in bewondering. Wij sluiten onze ogen, en denken aan U. Aan U, die ons leven schonk, aan u die ons opzocht in onze kerkers en putten, en leidde ons tot de diepere weg. Van onderen kwam u. Laat ons dan dichterbij komen. 3. Heilige Maagd Rozenweer, neem ons op in Uw lieflijke hand, en zet ons in uw koninkrijk neer, in Uw paradijs, waar wij in vrede kunnen leven. Uw paarse en roze vlammen is als verkoelend stoom van uw liefdeswoorden. Genees ons, en leer ons. Dank u dat u tot ons bent gekomen. Ja, diep in uw putten zonken wij, totdat u ons nam tot de dieptes van uw koninkrijk. 4. Op de bodem van onze putten vonden wij Uw weg. Heb genade, en leidt ons, neem ons mee. Heilige Bosmaagd, wij hebben uit uw rivieren van heil gedronken, en gij hebt ons de gouden vlam gegeven. Tot het groene goud leidde gij ons, en gij maakte onze werken schoon en zuiver. Uw lieflijke geuren stromen uit de bosflessen, en gij hebt uw broodbrokken in kruiken tot het voeden der wilde beesten. 5. Heilige Veldmaagd Saratus, gij bent mij grote liefde, overstroom mij met uw gloed, een bloeiende, groeiende ochtendvloed. Ik gloei wanneer gij mij aanraakt. Ik sta in brand, wanneer gij aan mij denkt. Ik kom altijd tot uw poorten. Ik ben nog nooit zo diep geweest als nu, in de dieptes van uw bloemenvelden, kom nu, en doe mijn diepste verlangens ontwaken. 6. Bloemen verwelken, zij groeien op mijn hoed, om voor altijd het geluk te aanschouwen, de glorie van de gloed, de moedergloed, zij heeft mij op rivieren genomen, tot dit paradijselijke eiland, zij is de veldmaagd Saratus, de Heilige. Overstroom nu ook mij, vergeet mij niet, wanneer je schrijft. Laat mij binnen in Uw koninkrijk, ik ben gemaakt aan U gelijk. 7. Zij hebben mij stijf gespoten, met het schuim des velds. Saratus, waarom hebt gij mij geslagen ? Zwaar tuchtigt zij haar helden. In haar manden draagt zij hen, tot de wolven van de oude dagen. Zij hebben mij zo koud gemaakt, maar er is een vlam die in mij waakt, de vlam van de heilige veldenmaagd, oh Saratus, bescherm mij tegen de kou. Mijn hart is zo koud, ik ben als een blok hout, tot Saratus mij kust, dan ontwaak ik tot hartelust. Dan voel ik alles in mij branden. Oh Saratus, waarom hebt gij mij geslagen ? 8. Tot haar dieptes ben ik gevlucht, want de vijand zat mij achterna, nu heb ik haar gekust, en vele zonden bedekt. Haar genade zocht ik, haar huis bouwde ik, nu heeft zij mij gezien. Ik ben een koningszoon, en in haar heb ik mijn troon. Oh, Saratus, waarom hebt gij mij verlaten. Steeds zoek ik naar U, steeds droom ik over U. Vaak kan ik er niet van slapen, het maakt mij zo moe. Waarom hebt gij mij geslagen ? Heel mijn leven geef ik U, waar moet ik anders naar toe. Zij zitten mij op de hielen. Tot U kan ik vluchten. 9. In veiligheid kom ik, maar ik kan uw huis niet vinden, onder mos en bloemen zal het zijn. Nog steeds slaat gij mij, hoelang zal het nog duren. Neem mij aan, ik ben een arme bedelaar, te zwak om tot U te komen, maar te sterk om door de vijand te worden weggenomen. Neem mij aan, ik ben een arme bedelaar, ik kan uw huis niet vinden, alles stroomt van mij weg. Toe, leidt mij, breng mij terug op het pad, en bedek mijn zonden. 10. Ik hoor Uw stem in de verte, bij de avondkoelte verlang ik naar de rust, maar gij laat Uzelf niet snel kennen, ik wacht op U. Kon ik maar Uw wonden begrijpen, oh tedere snaar, gevoelige blik, als op een kaart getekend, als aan een woning vastgeketend. Kon ik Uw wonden maar begrijpen, ik wil ze graag voelen, als een woning onder de bloemen. 11. Zij hebben mij stijfgespoten, zij hebben mij bedrogen, en daarom vlucht ik tot U. Ik ben nog niet tot Uw woning gekomen, maar stil en stap voor stap zal mijn droom uitkomen.

De Nieuwe Johannes II

1.

De Wraak van de Plaaggeesten

1. Dat de indiaanse elven hard hadden gewerkt wist iedereen. Het was een prachtig kamp geworden, en ze aten vollop van hun jachtmaal. Ditkeer hadden ze de beestachtige wachters van de keizer weten te strikken, en de toverkrachten vloeiden van hun monden af. Niemand wist van hun jachttaktieken af, want die werden al eeuwenlang geheim gehouden. Als de bliksem sloegen ze toe, terwijl ze verwarrende sporen achterlieten. Niemand zou dit kamp ooit kunnen bereiken, omdat zodra iemand naderde, alles onzichtbaar werd. Dit ging automatisch. Zoveel toverflessen en toverkruiken verspreidden zoveel mysterieuze geuren die hiertoe in staat waren. Sommigen dachten dat die geuren iemands hersenen gek konden maken, zodat bepaalde dingen niet meer te zien waren, en anderen dachten dat het kamp daadwerkelijk als door een waas onzichtbaar werd. Hoe dan ook, de onbereikbaarheid was een feit. Daarom waren de indiaanse elven erg trots en voorzichtig met hun burgerschap. Het kwam weleens voor dat een elf om een bepaalde reden verbannen werd.

2. Sliktior had de keizer één keer ontmoet en vond het niet wat. Ook Sorsor kende de keizer een beetje. Ze dachten terug aan de tijden dat er vrede was, maar sinds de keizer beestachtige wachters begon in te huren leek het alsof zijn hersenen werden ingenomen. Het was een tovenaar die de keizer zo ver had gebracht, en de keizer dacht dat hij in z'n recht stond. Wat deden die wachters ? Ze maakten alles en iedereen onveilig. Woorden schieten mij te kort om zulke afschuwelijkheden te beschrijven. Daarom waren de indiaanse elven zo blij het vlees van deze beesten in hun monden te voelen vloeien. Sliktior had het vlees niet aangeraakt. Hij was bang dat hem wat zou overkomen.

3. Sorsor dacht aan de keizer, en aan de tovenaar met zijn toveres. De tovenaar had die wachters eens gecreeerd, en het zou niet zonder gevaren zijn het vlees van zulke wachters zomaar te eten. De wachters waren deels leeuw, deels tijger en deels wolf, en verder steeg hun roofkwaliteit boven alles uit. Het waren de superroofdieren die de andere roofdieren aten. Vaak gingen ze op jacht om alles te verscheuren wat los en vaststond, maar bovenal waren ze gemeen. Een nachtmerrie zou het zijn om in hun kerkers terecht te komen. Sorsor had het idee dat de keizer niet goed doorhad wat hij in huis had gehaald, dat hij niet wist wat er allemaal gebeurde. De keizer was zo druk met andere dingen bezig, en in Sorsor's ogen was de keizer totaal in de macht van de tovenaar en zijn toveres.

4. Sorsor had wel van het vlees gegeten, en vermomde zich tot een wachter. Hij ging naar het kasteel van de keizer, sloop naar binnen, en stal een bol met toverkooltjes. Snel ging hij terug naar zijn kamp, hief de bol op, en zei : 'Dit hier is het hart van de keizer. Voor ons is er geen hoop als wij hen van het keizerlijk kasteel hun gang laten gaan. Zij zijn vol list en sluwheid, en de keizer zelf is een pion in hun handen. Wij kunnen hem niet redden. Wij kunnen niet op tegen de machten van de tovenaar en zijn toveres. Zij zullen ons hier vinden en geen spaan van ons overlaten. Daarom : deze bol met toverkooltjes is het dierbaarste bezit van de keizer, en hij zal zeker sterven wanneer de bol is gebroken.' Toen brak Sorsor de bol, en er was luid gejuich. Allen wisten zij dat de tovenaar en toveres alleen konden regeren door de keizer. Nu was de keizer gestorven.

5. Sorsor ging terug naar het kasteel, en er was veel doodslucht en rouw. Met gebogen hoofden kwamen de tovenaar en zijn toveres uit een grot naast het kasteel. De tovenaar hief zijn handen op

en riep : ‘De goden hebben wraak genomen.’

6. Sorsor nam twee messen en wierp hen in de harten van de tovenaar en zijn toveres. Nu was de omgeving en het land vrij van hun onderdrukking. Sorsor hield zijn laatste toespraak tot zijn stam, en maakte toen Sliktior tot opperhoofd. Sorsor zou beginnen aan zijn grote reis naar de bergen van de goden. Dit gebeurde altijd als een opperhoofd een daad begaan had zoals Sorsor. Ze zouden Sorsor herinneren als hun held, en Sliktior zou Sorsor de Tweede heten.

7. Sorsor pakte Sliktior vast, kuste zijn voorhoofd, en vertrok. Niet veel nam hij mee. Zijn klederen werden verdeeld onder de stam, en ook grote delen van zijn bezit, terwijl er ook veel werd verbrand. Twee misdadigers werden aan de martelpaal geslagen, en zij zouden sterven in plaats van verbannen worden. Zij verkozen de dood boven het verbannen worden, want de verbanning was in hun ogen een veel grotere schande. Door de martelpaal zou hun geest in het kamp blijven, en door mee te strijden in de oorlogen zouden ze hun eer kunnen herstellen. Ja, de regels van het kamp waren van grote wreedheid, maar ook van grote genade, als een geheimzinnige paradox van rechtvaardigheid. Zo had Sorsor het hen geleerd.

8. Sorsor was een man van grote wijsheid, geschonken door de goden die hij niet kende. Nu hij door zijn list en sluwheid de tovenaar en toveres had verslagen was hij waardig die goden te leren kennen. De goden woonden in de bergen, naast andere tovenaars en grote elven. Maar eerst zou hij door die verschrikkelijke woestijn moeten waar de goden hem op de proef zouden stellen.

9. In de woestijn werd hij gekweld door waanideeen, luchtweerspiegelingen, honger en dorst. De pijn van de droogte stak hem. Een oase was wat hij verlangde, een echte oase, maar alles was hier om hem te plagen. Er was hier niets te bereiken, en de plaaggeesten waren zijn enig gezelschap. Sorsor had niet geleerd in eenzaamheid te leven, en kon de leegte die zijn ziel teisterde niet aan. Hij wist dat de plaaggeesten niet per definitie slecht waren. Ze waren uitgezonden door de goden om hem te testen. Na een lange en angstige ervaring van leegheid en hopeloosheid riep hij het uit tot de plaaggeesten : ‘Als er dan niemand anders is, vullen jullie mij dan op, want de leegte vreet me weg.’ Gillend en joelend namen de plaaggeesten bezit van hem. Hier hadden ze lange tijd op gewacht, en nu zou Sorsor voorbereid zijn om de grotten van de goden te betreden. Het was de plaaggeest zelf die geplaagd werd en rust zocht, en die niet kon vinden. Nu de plaaggeest hem had vervuld stroomde er toverkracht door hem heen, en kon hij de goden bereiken zonder weg te smelten.

10. In een plaats van toverkolen ontmoette hij de god Prektiktion. De god bedankte hem dat Sorsor hem tot rust had gebracht, en de plaaggeest die Prektiktion tot hem had gezonden had aangenomen. Sorsor sprak over de verwoesting van het keizerlijke hart, en de god Prektiktion wist er alles van. ‘Ik heb jou die wijsheid gegeven,’ sprak de god. En de god vulde Sorsor met een hele reeks toverkrachten. De god Prektiktion had vele tovenaars in dienst, en kon ook Sorsor goed gebruiken. De god gaf hem een fles vol andere goden die hij kon oproepen. Die andere goden hadden de meest vreemde namen die Sorsor moeilijk kon uitspreken.

11. Prektiktion sprak dat de stam van Sorsor nu was overgeleverd aan de krachten van de woestijn, want ook naar hen zouden de plaaggeesten op zoek gaan om hen te testen. Sorsor nam de fles en gooide hem tegen een stenen muur kapot. ‘Ik had beloofd hen met mijn leven te beschermen,’ sprak Sorsor. ‘Waarom ben ik hier ?’

12. ‘Je had geen andere keus,’ sprak Prektiktion. Sorsor viel op de grond en huilde. Hij miste zijn stam.

13. ‘Als zij de plaaggeest aannemen,’ sprak Prektiktion, ‘dan zal je hart met hen verbonden zijn.’

14. Na vele lange jaren kwam ook Sliktior tot de plaats van toverkolen, en vertelde Sorsor dat hij niet kwam vanwege een grote daad, maar omdat hij was verbannen. Sorsor viel neer in woede. Hij kon zich niet voorstellen dat zijn stam tot zoiets in staat zou zijn, maar later begreep hij het. Sliktior had lafheid vertoond. Sorsor vroeg zich af hoe een verbannene hier kon komen. Uit het oog van Prektiktion kwam een straal vuur die in een flits Sliktior verteerde. ‘Veel vaker komen hier bannelingen,’ sprak Prektiktion. ‘Zij kunnen hier komen met een geheime sleutel, maar hun lot is het vuur.’

15. ‘Zijn zij indringers ?’ vroeg Sorsor. Maar Prektiktion schudde zijn hoofd. ‘Nee, zij worden toegelaten omdat zij dieven zijn. Zij nemen altijd een stukje weg van de stam als zij gaan. Zij zijn dus bijzonder in onze ogen, en onze ogen zullen dat bijzondere dan nemen.’

16. ‘Maar waar is Sliktior dan nu ?’ vroeg Sorsor.

17. ‘Hij is overgeleverd aan de wraak van de plaaggeesten,’ sprak Prektiktion.

18. Maar dat liet Sorsor niet op zich zitten, want hij hield meer van Sliktior dan van welke god of elf dan ook. Er was één ding dat hem liet strijden tegen de goden, en wat hij altijd droeg, en dat was een klein kruikje vastgemaakt aan een leren ketting om z’n nek. Zijn voorouders hadden hem verteld dat hij het flesje echter maar één keer kon gebruiken. Hij opende het flesje, en een stroom van gif sloeg de god neer. Sorsor greep een mes dat aan zijn been gebonden was door een band, en wierp het in het hart van de god zoals hij eens de tovenaar en de tovenares had uitgeschakeld. Op hetzelfde moment werd de huid van de god opengescheurd en Sliktior stapte eruit, als een priemend vuur. ‘Raak me niet aan !’ riep Sliktior. Maar Sorsor greep hem stevig vast. ‘Aan de wraak van de plaaggeesten zal je niet overgeleverd zijn,’ sprak Sorsor, ‘maar weest gastvrij voor hen, want aan de wraak der goden waren ze overgeleverd.’ Er zat nog één druppel in het flesje waar Sorsor Sliktior van liet drinken, en de plaaggeest vervulde toen ook hem.

19. Samen zijn ze toen door de woestijn naar hun stam teruggegaan. Maar de andere goden hadden zich gevestigd in het kamp, en hadden de indiaanse elven tot slavernij gedwongen. Het flesje was leeg, maar omdat Sliktior van het flesje had gedronken was hij immuun. En zo bevrijdde Sliktior zijn stam van de goden, en werd hij in ere hersteld.

20. Sorsor zou weer teruggaan naar de bergen, en ditmaal niet om tot de goden te gaan, maar tot de grote elven. De grote elven droegen zorg voor vele plaaggeesten die ze uit de verschrikkelijke handen van de goden hadden weggekregen. Toen Sorsor een groot aantal grote elven had leren kennen stelden ze hem aan als opperhoofd van een stam van indiaanse plaaggeesten. Deze indiaanse plaaggeesten konden toveren als de beste, en Sorsor moest oppassen dat ze hem niet in de val lieten lopen. Vaak moest er een grote elf ingrijpen.

21. Na vele jaren kwam ook Sliktior naar deze plaats, en deze keer niet omdat hij verbannen was, maar omdat hij de stam van indiaanse elven een nieuwe grote dienst had bewezen, zo groot als de daad van Sorsor. Sliktior nam de taak van Sorsor nu hier over, en Sorsor vertrok dieper in de bergen. Sorsor kwam tot een plaats waar veel indiaanse tovenaars woonden, en hij zag in dat zij veel grotere plaaggeesten waren dan degenen die hij al kende. Ze waren duivels wreed, maar daarnaast ook genadig, als een wet die hij ook eens kende, de paradox van rechtvaardigheid. Fliktivian was een woestijnvlinder die grote luchtweerspiegelingen kon veroorzaken, en Sorsor ontmoette vele anderen. Sorsor kwam erachter dat zij uiteindelijk verantwoordelijk waren voor alle moeizame tafereeltjes van zijn leven, maar ditmaal waren ze vriendelijk naar hen, alsof hij nu één van hen was. Sorsor kwam er echter achter dat velen van hen niet deugden, en slachtte hen af in verschrikkelijke gevechten. In deze gevechten leerde hij wat ware gemeenheid was, en dat de ogenschijnlijke genade de gemeenheid nog groter maakte. Want Sorsor raakte ervan in de war, en

werd zo een gemakkelijke prooi. Maar Sliktior volgde hem op de voet, en maakte zijn meester vrij. Er waren geheimenissen die Sliktior droeg waar Sorsor nog geen weet van had.

22. Sorsor had vele vragen, vragen die beantwoord zouden worden op zijn pad door de woestijnen en de bergketens. Het was alsof alles bijdroeg aan de grote puzzel in zijn hoofd, maar sommige stukjes leken alles weer af te breken. Sorsor raakte erg verwilderd. Op een dag vond Sorsor een heleboel plaaggeesten in een flesje. Als hij ze vrij zou laten, zouden dingen dan erger worden of beter ? Hij wist dat ze waren gezonden om te plagen, en eigenlijk had hij genoeg van het geplaag. Hij wist dat als hij het niet zou openen, dan zou waarschijnlijk iemand anders het openen. Sorsor besloot het flesje om z'n nek te dragen, om het in gevallen van nood te gebruiken. Je kon nooit weten. Maar later besloot hij het diep in de woestijn te begraven, want er waren al genoeg plaaggeesten op de wereld.

2.

De Eeuwige Vlam

1. Er was elvengetrommel in het kamp van de indiaanse elven. Salucia pakte haar speer en rende naar de dichtsbijzijnde boom waar ze in klom. Haar vader zou terugkomen, maar ook verwachte zij een aanval van de Maribiren, een elvenstam aan de westkant van hun kamp. Ze zouden gehoord hebben van de terugkomst van Salucia's vader, die zolang bij de tovenaar van Ostford had gewerkt. De tovenaar zou hem beloond hebben met zoveel toverdingen dat de Maribiren daar graag een graantje van wilden meepikken. Maar alles bleef gelukkig rustig, en Salucia's vader maakte het goed. Misschien hadden de Maribiren de dreiging wel gevoeld die uitging vanuit het kasteel van de tovenaar van Ostford. Salucia's vader droeg een wapenrusting die zij nog niet kende : fier, maar ook teder en afschrikwekkend, verlokkend, als een verwarrende paradox. Ze voelde wel de nieuwsgierigheid van de Maribiren, maar besloot er geen aandacht aan te schenken. Ze voelde de donkere ogen van de Maribiren loeren, vol lust maar ook vol angst. Wat had de tovenaar van Ostford toch gedaan ? Er kwam een wonderlijke, indringende magie vanuit het kamp van de indiaanse elven. Salucia was gerustgesteld. Alles was goed met haar vader. De tovenaar had goed werk verricht. Maar toen haar vader een paar littekens liet zien schrok Salucia. 'Ik weet het, mijn kind,' zei haar vader. 'Werken bij de tovenaar was niet zonder gevaren. Ik moest ingewijd worden in de hogere magie. Ik heb gevochten met de wachters van de tovenaar, en zij hebben mij verwond, maar alleen zo kon ik het zegel dragen.'

2. 'Welk zegel, vader ?' vroeg Salucia. Haar vader keek haar teder aan, en ze zag een glinstering in zijn ogen. Zijn ogen waren doorbloed, vol van geheimenissen, als grote bruine kralen die het zonlicht op een mysterieuze wijze weerspiegelden, maar ook zoveel duisternis. 'Ga slapen, Salucia,' zei haar vader. 'Het is laat.'

3. Salucia wist niet wat er die nacht zou gebeuren, maar Maribiren kwamen het kamp binnen om haar te ontvoeren. Ze brachten haar naar een plaats, een bron, waar het elvenlicht haar omhulde. Niets wist zij van de raadselen van de Maribiren. Het was een prachtige ervaring, iets wat ze niet had verwacht, omdat de Maribiren in vijandschap leefden met haar eigen stam. Maar wie waren dit ? Het waren Maribiren die zij niet kende. Ze waren ouder, en ze leken rustiger. 'Ga maar, Salucia,' zeiden ze tegen haar. Maar Salucia wilde niet weg. Ze wilde blijven in deze elvenbron, die haar hart zo scheen te raken. Badend in licht zwom ze naar de andere kant van de warme bron.

4. Plotseling werd er een zwaard gestoken in de man die het dichtst bij Salucia baadde. Het was haar vader die haar kwam terughalen. Salucia had gemengde gevoelens. ‘Ze willen je van de tovenaar van Ostford afhouden,’ sprak haar vader, terwijl de andere gestaltes om haar heen in de bron leken te verdrinken. ‘Vader, wat doet u ?’ vroeg Salucia. Niet lang daarna hoorde Salucia een schot, en zag haar vader in vertraging neervallen. De bron vulde zich met bloed. Een donkere gestalte stond voor Salucia, en draaide zich toen om om in het niets te verdwijnen. Salucia slaakte een gil, en kwam er snel achter dat haar vader dood was. Ook was er geen enkele Maribir meer te bekennen.

5. Nu was het voor Salucia tijd om zelf de tovenaar van Ostford te bezoeken, want ze snapte niet wat er met haar gebeurde. In tranen zocht ze haar pad, terwijl ze de aanwijzingen van haar vader herinnerde. Haar vader had haar veel verteld over hoe de tovenaar woonde, maar vooral hoe er te komen. Toen Salucia bij de hoge verlichte poort van het kasteel van de tovenaar van Ostford aankwam viel ze huilend een lange elf in de armen. Snel en stoterig vertelde ze het verhaal. Ze wist dat ze hier troost en antwoord zou krijgen. De elf nam haar zorgzaam mee naar binnen. ‘Er zijn zoveel dingen die je niet begrijpt,’ zei de elf. ‘Je bent erg jong, Salucia. De tovenaar wacht op je.’

6. Binnen leek alles heel anders dan wat haar vader haar altijd verteld had. Aan de muur hingen indiaanse speren, vreemde messen, en sommige muren waren doordrenkt met bloed. Salucia schrok, en vroeg wat dat bloed moest voorstellen. De elf sprak niet. Salucia begon bang te worden, maar ineens nam de elf Salucia weer in zijn armen. ‘Je hoeft niet bang te zijn, lieveling,’ zei de elf. ‘Alles zal duidelijk worden, maar we mogen niet teveel praten. Ach, we mogen het wel, maar het is niet verstandig. Laten we de dingen stap voor stap doen.

7. De tovenaar was een wonderlijke man. Hij gaf Salucia ringen voor in het kasteel. De ringen werden aan haar klederen vastgemaakt, en de ringen zouden uitleg geven over alle dingen. Het waren sprekende ringen, en meer en meer begon Salucia zich op haar gemak te voelen. Maar ook proefde ze een soort dreiging die ze niet kon beschrijven.

8. De tovenaar droeg lange gewaden, en bracht haar tot een andere indiaanse elvenstam in de dieptes van het kasteel. De elven spraken niet, maar communiceerden op een andere manier, door hun ogen, en door het bewegen van hun lippen. ‘Leer hen praten,’ zei de tovenaar. ‘Dat is je eerste opdracht. Ik zal je later alles uitleggen over je vader. Wie hij was, en ook wie de Maribiren zijn.’

9. Salucia nam de tijd om de elven te leren spreken, en ook leerde ze hun manier van communicatie. De tovenaar was na enkele maanden zeer tevreden, en bracht haar tot een andere indiaanse elvenstam dieper in het kasteel. Het kasteel was erg groot. Deze stam communiceerde door te gillen en door allerlei vreemde klanken overmatig te herhalen. ‘Kom,’ zei de tovenaar, en bracht haar tot een elvenbron in een grote ruimte. De bron was bijna geheel blauw, als blauwe bubbelende verf. De tovenaar maakte wat strepen op haar huid, en daalde toen zelf in de bron af. Salucia moest hem volgen. Hij zwom naar een deur diep onderin de bron, opende die deur en zwom naar binnen. Hier zwommen haaien en allerlei andere vissen, maar ze deden niets. Ze staarden alleen. De tovenaar zwom met Salucia door naar de volgende deur, en toen ze achter de deur naar boven zwommen kwamen ze in een geheel nieuwe ruimte terecht. ‘Als ik er niet bij was zou je verslonden zijn door de haaien en de andere vissen,’ sprak de tovenaar. ‘Ik bepaal dus wie hier komt.’ Er hing een vreemde indringende geur als een soort verf, maar het rook heel lichamelijk en warm.

10. Salucia keek haar ogen uit, want er dropen hier een heleboel vreemde stoffen met vreemde kleuren. Het was een soort modder. De tovenaar keek naar Salucia en knipoogde naar haar. ‘Weet je, Salucia,’ zei de tovenaar, ‘ik laat je dit alles zien, en eens liet ik je vader dit alles zien, omdat ik wil dat jij en je nageslacht in dit kasteel zullen leven. Buiten zullen de Maribiren alles overnemen en ze zullen niets van je stam overlaten. Jouw vader hebben ze uit de weg geruimd, maar jou heb ik

beschermd.’ Salucia begon te huilen. Ze had verwacht dat ook haar vader beschermd zou worden, en daarom begreep ze niet waarom de Maribiren hem konden vermoorden. De tovenaar nam haar in zijn armen, en sprak : ‘Ik zou je vader maar wat graag willen beschermen, maar de macht van de Maribiren is niet te onderschatten. Echter, als je getrouw het pad volgt, en bij me blijft, zul je je vader terugzien.’ Maar toen werd de tovenaar ineens erg droevig. Ik zal nog even bij je blijven, totdat je totaal door het kasteel bent aanvaart en in veiligheid bent gebracht. Dan zal ik mijn reis moeten richten op de gebieden van de Maribiren. Ik zal de donkere en zwarte reis moeten maken, zodat ze dit kasteel niet zullen innemen.’ Salucia greep de tovenaar extra stevig vast en sprak : ‘Maar kunnen we niet samen in die veiligheid blijven ? Waarom zou u zoveel riskeren ? Dit kasteel is van u en blijft van u !’

11. ‘Meisje,’ zei de tovenaar, ‘je kent de krachten van de Maribiren niet. Ik moet daar naartoe, anders zal dit kasteel van hen zijn en is er voor jou en je nageslacht geen enkele hoop. Zo zullen ook alle andere indiaanse elvenstammen vergaan, en zal de vlam van Ostford voorgoed doven.’

12. En zo namen die twee na een lange tijd van lopen en spreken afscheid van elkaar. De tovenaar had haar uitgelegd wat ze moest doen, en verder zouden de ringen haar leiden. Salucia zuchtte diep en probeerde moedig te blijven, maar al snel overvielen duistere angsten haar. Rustte het dan allemaal op haar schouders ? Waarom was alles zo ingewikkeld ?

13. Zoals de tovenaar had gezegd kwam ze eerst in een gebied vol met bomen. De bomen leken bijna op elven, en zij brachten vreemde eieren voort. De tovenaar had haar een speciale rode lap gegeven waarmee ze die eieren kon uitbroeden. Maar er was iets in haar wat zei dat ze dat niet moest doen. Ook de ringen gaven haar het advies om het niet te doen. De ringen hadden duidelijk een hele andere visie dan de tovenaar, en Salucia vroeg zich af waarom de tovenaar haar die ringen had geschonken. Maar veel plannen bleken overeen te stemmen. Salucia bond de rode lap om haar hoofd naarmate het warmer werd. Soms bleef ze wat rusten tegen de kasteelmuren aan, en trok dan verder.

14. Er waren zoveel dingen die Salucia niet begreep. Hoe zou ze aan nageslacht komen ? Waar zou ze haar vader ontmoeten en hoe ? De ringen vertelden nog niet veel. Het was alsof Salucia hun vertrouwen eerst moest winnen. Er waren een aantal dingen die ze heel strak in haar gedachten had, als een betoverend visioen, en dat was de reis van de tovenaar om hen veilig te stellen, en haar eigen reis om uiteindelijk de tovenaar veilig te stellen. Ze was vastberaden, en ze wist dat wanneer de tovenaar de eeuwige vlam had bereikt in het rijk van de Maribiren, dan zouden ze met elkaar verzoend worden. Maar dat kon alleen gebeuren als zij de eeuwige vlam van het kasteel zou bereiken. Zo niet, dan zouden ze beiden sterven, en zouden de Maribiren het kasteel voor altijd in handen krijgen. Het was vreemd als ze terugdacht aan de ontvoering. Ze kwam in een elvenbron van licht, en ze had even het idee dat de stam goed was, of tenminste een deel van die stam. Eén van de ringen vertelde haar dat er ook Maribiren waren die eigendom waren van de stam, als krijgsgevangenen die ingeburgerd waren. Ze probeerde het te begrijpen, maar het leek alsof ze het niet kon grijpen. En eigenlijk wilde ze het niet grijpen, omdat ze bang was om goede gevoelens te hebben over enkele Maribiren. Ze was bang dat hun krachten haar verstand zouden innemen. In dit was ze gemengd, en het trok haar bijna uit elkaar.

15. Een lange gestalte stond voor haar toen ze haar ogen langzaam opendeed. Ze schrok. Het leek op een Maribir, een wat oudere Maribir. De Maribir wilde zijn mond openen, maar zuchtte toen. ‘Ik heb je vader verdraaid zien wegzakken,’ zei de Maribir.

16. ‘Jij, jij,’ stamelde Salucia, ‘was jij niet één van mijn ontvoerders ? Jullie hebben me niets gedaan, alleen gebracht naar die zalige elvenbron, waar daarna verschrikkelijke dingen gebeurde.’

17. ‘Ja,’ sprak de maribir. ‘Ik moet je iets vertellen. Wij zijn .... wij waren krijgsgevangenen ... Jij hebt ons verlost .... Jouw hart .... De reis die je hier maakt zette ons vrij, trok ons los in onze gedachte ....’

18. ‘Waar zijn de anderen ?’ vroeg Salucia.

19. ‘Verderop,’ zei de man.

20. En toen zag Salucia in hoe belangrijk haar reis was. Zij was zelf een sleutel. Ze begreep alleen niet hoe, en nog steeds was ze bang om bedrogen te worden.

22. Na een tijdje kwam ze bij een kamp aan vol met Maribiren, maar deze waren anders, als de krijgsgevangen man. Misschien dat de man hen bedoelde. Het leek alsof zoveel angst van haar werd weggenomen toen hij haar zag. Ja, deze waren anders, ouder, rustiger, en het was alsof ze weer baadde in die elvenbron. Alleen nu hoopte ze dat er geen verschrikkelijke dingen zouden gebeuren.

23. ‘Salucia,’ sprak een vertrouwde stem.

24. En daar stond ze dan. Zolang in de armen van zoiets vertrouwelijks. En warmte stroomde haar trillerige lijf binnen, om haar rustig te maken. Sieraden kreeg ze om haar heen, en allerlei kleine flesjes, vol magie. ‘Ik denk dat ik me vergis. Zijn jullie mijn ontvoerders ?’ Niemand zei wat. Ze voelde zich alleen wegglijden in een diepe rust. De muren van het kasteel waren hier ver weg, het plafond hoog, en gloeiend als de hete zon, terwijl er zand op de geblokte vloer lag, rood en geel geblokt. Salucia zakte neer, en tranen stroomden. Een vertrouwelijke hand greep haar hand zachtjes en teder. Ze hield haar ogen stijf dicht.

25. ‘Maar ik wil niet,’ zei ze. En toen ze haar ogen opende was iedereen weg, en ook haar ringen waren verdwenen. Wat was er gaande. Ze wilde een gil slaken, maar kon niet, alsof er een hand op haar mond lag. Een tedere hand, en daarom was ze nog steeds zo rustig, en ze zag nog steeds al die andere sieraden aan haar lichaam en kledéren bungelen, en zoveel kleine flesjes.

26. ‘Ik heb zoiets vreemds meegemaakt,’ zei ze tegen zichzelf. Ze opende een flesje en een wonderlijke geur verspreidde zich. Een geest stond voor haar met een zwaard. Toen ze naar boven keek zag ze op een hoogte de stam weer, en vroeg vriendelijk of de geest haar daar naartoe wilde brengen. Dat was in een wip gebeurt. Ze wist niet wat ze moest denken, en weer omhelsde ze haar vrienden één voor één. Ze droegen hele aparte flesjes en kruikjes aan kettingen om hun nek, en hun broeken waren van prachtige zachte stoffen, als van fluweel. Maar alles leek wel nat, en één van hen hield zijn hand op waarin een vlam verscheen.

27. ‘De eeuwige vlam van het kasteel,’ zei een ander. Maar je hebt het nog niet bereikt. Wat zou het kosten om de vlam van de één naar de ander te laten overspringen ?

28. En hoeveel tijd zouden ze hebben ? De tovenaar had haar verteld dat er niet veel tijd was. De eeuwige vlam was nu zo dichtbij, maar tegelijkertijd zo verweg. Wat als de tovenaar al op haar zou wachten ? Wat als hij de eeuwige vlam in het rijk der Maribiren al had bereikt ? Paniek begon over haar te komen, maar tegelijkertijd suste ze haarzelf, en ook de anderen begonnen haar te sussen.

29. ‘Ik kan je die vlam geven,’ sprak hij, een lange Maribir, een voormalig krijgsgevangene, wellicht een slaaf. ‘Ik ben je veel verschuldigd,’ zei hij. Hij schoof dichterbij, maar de vlam begon te doven. ‘Zie je wat er gebeurt ?’ zei hij.

30. Salucia zakte weg in wanhoop. Ze dacht terug aan de tovenaar, en haar onwetendheid maakte

haar onzeker.

31. ‘Sssh, praat niet,’ zei de man met de vlam. Toen vertrok hij.

32. ‘Je zal hem vinden,’ zeiden de anderen, ‘en dan zal de vlam overspringen.’

33. Daarna moest Salucia een lange reis maken door een woestijn, terwijl al haar toverij haar in de steek leek te laten. Boven op een hoogte was er niets dan droogte, waar de stralen van de inmens hete zon speelden, en ze wist niet hoe ze daar kon komen. Waar waren de anderen ? Ze wist het niet. Ze vaagden soms gewoon geheel weg, zonder dat ze het besefte. Vaak sloot ze haar ogen en opende ze weer. Ze begreep er niets van. Achter een struikje zag ze een opening waar het zand schoof. Overal lagen rode lappen, en ze herinnerde de woorden van de tovenaar dat ze door die lappen verschillende soorten eieren kon uitbroeden. Ze besloot wat eieren van het struikje te plukken, en wikkelde ze in de rode lappen. Vogels kwamen voort, en brachten haar snel op die hogere plaats. Onzekerheid maakte zich meester van haar. Ook dorst vervulde haar, terwijl al haar flesjes allang leeg waren. Maar verderop was een bron. Langzaam liet ze zich in de bron zakken die heter was dan het zand, maar prettig aanvoelde. Plotseling voelde ze lippen op haar huid. Iemand was achter haar, en de hitte scheen te verdwijnen.

34. Het was de man met de eeuwige vlam. ‘Zie je,’ zei de man, ‘als ik dichtbij je komt vertrekt de vlam. Als hij geheel gedoofd is, is alles verloren.’ De man was een eind van haar weg gezwommen. De bron was koud geworden. Salucia schrok. Snel stapte ze uit de bron en durfde niet meer over de man na te denken. Even later kwam ze bij een blok ijs waar de vlam was. Voorzichtig stak ze haar hand in het ijs, en de vlam begon haar gezicht te verlichten. Ze voelde zich blij worden van binnen, en vol worden met een hele andere warmte. Op hetzelfde moment begreep ze waarom de tovenaar haar moest verlaten, en ervoer ze met haar hele wezen dat ook hij nu de eeuwige vlam had bereikt. Ze hadden het samen gedaan.

De Nieuwe Genesis

1. Dit is de nieuwe code opgesteld door de apostelen des Heeren. Gij moet weten dat het oude boek Genesis verloederd was en geinfiltreerd. Wij voldoen hiermee aan de opdracht de Heilige Schrift te zuiveren. 2. Gij zult spreken van het oude boek Genesis, en bovenal van het nieuwe boek Genesis. Gij kunt deze boeken naast elkaar leggen, maar in sommige gevallen is het verstandig om door de profeten te beslissen welke bijbels er moeten verdwijnen. 3. Zo zal dan de nieuwe code afrekenen met de bezoedelingen en de overbodigheden. Weet dat de oude verzen diep in uw hart liggen als eieren, die telkens gif voortbrengen tot het vergiftigen en besmeuren van uw zielen. 4. De zuivering hiervan is niet voortgekomen vanuit het hart van een mens, maar vanuit de Geest des Heeren, en Zijn Heilig Vlees waardoor de oude en nieuwe schepping tot stand kwam en tot stand zal komen. 5. En zo is het onzuivere vlees als een tijdelijke gevangenis geweest, en de Heere wil hierin vertroosting brengen. 6. Zo heeft het oude woord dan velen aangeklaagd en ten onrechte veroordeeld, en ook hierin wil de Heere troost brengen. 7. Zo wil de Heere dan dat gij zult weten dat het Woord geschreven is als een liefdesbrief, en niet als een brief van aanklacht. Want het Woord is geschreven aan hen die hem liefhebben. 8. Of gij nu barbaar zijt, indiaan of wilde, de Heere heeft Zich een volk bereid. Zo heeft hij dan eieren aan het plafond der hemelen gehangen, die door kwalspinnen worden uitgebroed door de nieuwe code. 9. Gij doet er goed aan acht te geven op de criptische beschrijving, zolang uw hart u dat toelaat. Zo is de Heere dan een nieuwe hemel en een nieuwe aarde aan het scheppen door de vernieuwing van het denken en het Woord. 10. Want het Woord vernieuwt het denken, en brengt daardoor hervorming. De eieren van het Woord zijn vol van

de verf des Heeren, de verf der gedachten. Broedt deze eieren daarom uit, daar gij daartoe geroepen zijt. 11. Bergt dan het nieuwe Genesis in uw gedachten, en zondigt niet. Want Gods Toorn is tegen alle zondaren. Maar : Beseft gij wel wat zonde is. Want velen, ook door het oude woord, weten dit niet, en noemen dat wat geen zonde is zonde, en dat wat zonde is noemen zij geen zonde. 12. Zo hebben zij dan het woord en het hart des Heeren verdraaid voor hun eigen leerstellingen. Luister naar zulke leiders niet. De Heere zal u leiden. 13. Want de Heere wil u opvoeden dat gij een relatie met hem hebt zonder de tussenkomst van mensen. Want mensenvlees leidt veelal tot verderf. 14. Zo brengt dan het nieuwe Genesis de verf der gedachtes. Ziet dan, de eieren des Heeren zijn vol met de verf der gedachtes.

15. Zo is dan de wereld en de aarde met alles wat daarop is voortgekomen vanuit de gedachte, en vanuit de verf des Heeren. Ja, daarmee heeft de Heere ook het geweten beschilderd. 16. Zo hebben dan de spinnen des Heeren de afstanden en de tijden geschilderd, de nachtvlinders des Heeren hebben de details en de miniaturen aangebracht, en zo hebben de lieveheersbeestjes des Heeren de duisternissen en de lichten geschilderd. 17. Maar ook de wespen des Heeren hebben geschilderd. Zij hebben de vormen aangebracht. Zo hebben de flora en fauna des Heeren meegewerkt aan de schepping. 18. Zo dient gij dan de verf des heeren en zijn woord zuiver te houden, want de Heere bouwt een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, zoals hij van tevoren heeft aangekondigd. Richt daarom uw hoofden op, want uw verlossing is naderbij gekomen. De Heere zal al uw tranen van uw voorhoofden vegen. 19. Maar ik zal u een geheimenis vertellen : Alle tranen waren slechts verf, en zij kwamen voort vanuit de pijnen, de verfpotten. Weest daarom niet al te zeer bedroefd met uw wonden, want de Heere zal u nog meer geheimenissen laten zien. 20. Ook zij die het spotkleed des heeren hebben gedragen : dit is een machtige verfkwast. Gij zijt de medescheppers des Heeren. 21. Zo zal de Heere dan u gebruiken om de hemel en de aarde te herbouwen. Er is dan niets zonder doel geweest. En er is loon naar werken. 22. Maar ziet toe dat gij niet werk noemt datgene wat geen werk is, want dit hebben velen gedaan, waardoor hun geloof schipbreuk heeft geleden. 23. Richt u dan ook niet op het loon der aarde, want zij die dat doen hebben geen loon in de hemel. 24. Laten uw werken dan in het verborgene zijn, waar geen oog ze ziet, want de Heere is met hen die in het verborgene zijn. 25. De lusten des Heeren zijn in het verborgene. En de Heere zal u hiertoe de wapenrusting geven. De lusten des Heeren zijn de muren rondom uw stad. 26. Zo komt gij dan met uw verstand niet ver, maar de lusten des Heeren komen uit onpeilbare dieptes. 27. Zo doet gij er dan wijs aan het verstand te verachten, want het is gebrandmerkt met leugensprekers, evenals het geweten. Richt u dan op de lusten des Heeren in vrijmoedigheid. Vanuit hen komt dan een zuiver verstand en een zuiver en vrijmoedig geweten voort. 28. De Heere wil dat gij bevrijd wordt van uw tradities, waarin boze geesten u gevangen houden. Tradities waren de steigers en de codes waarmee de voorouders in slavernij de vrijheid des Heeren voortbrachten, maar deze tradities smeekten ten hemel om in hun criptische beschrijvingen verlost te worden. 29. Zij riepen om integratie, en ontwikkeling. Zult gij dan altijd babies blijven, altijd leven van de moedermelk ? Daar doet gij uw voorouders geen dienst mee, en zo eert gij hen niet. Zij waren en zijn slechts op doortocht. 30. Bouwt daarom het huis des Heeren voort, en verscheurt de voorhangsels en zegels, verbrandt de steigers, en treedt in tot de dieptes des Heeren. 31. Hangt de lusten des Heeren dan in vrezen en beven aan, opdat gij uw behoudenis bewerkt in de vrijmoedigheid des Heeren. Want in de vreze des Heeren vindt gij alle vrijmoedigheid, en zal uw hart ruim worden tot verlossing. 32. Ja, want een jaar van verlossing heeft de Heere gegeven. Een jaar waarin gij de kosten kunt berekenen en afwegingen kunt maken. 33. Wees daarom wijs, en bega het pad stap voor stap, omdat gij niet nog een keer geknecht wordt. 34. Zo zult gij dan het oude niet verachten, maar in de diepte gaan, opdat gij de punten van verlossing zult vinden. 35. En zo zult gij dan denken : Spreekt de Heere in twee tongen ? En zo zult gij de paradox des Heeren ontdekken en zijn labyrinth. De aarde is vol met criptische beschrijvingen, vol met de vurige tongen des Heeren. 36. En gij zult u afvragen wie de verf zo heet en vurig heeft gemaakt, en gij zult dit ontdekken : De barbaren des Heeren, zij die de geest van Griekenland hebben overwonnen, hebben dit gedaan.

Jorinde

1.

Aanhef

1. Maakt u dan op om de Woorden des Heeren te horen. De Heer wilt dat gij de geschiedenis der schepping kent. Stopt dan met het doorvorsen van uw boeken, en stopt met uw arbeid om het Woord des Heeren te horen. 2. Het Woord des Heeren doorzoekt de duisternis en de nacht. Het Woord des Heeren doorzoekt de slaap.

De eerste aarde

3. Maakt u dan op om tot de berg des Heeren te gaan. In het eerste begin, nog voordat de aarde geschapen werd, juichten de morgensterren en de zonen Gods bij de aankondiging daarvan. 4. De Heere had net de engelen geschapen, toen Hij bij de Geesten Gods was ingegaan. 5. Bij Eminius schiep Hij de leeuwen des hemels en later de haaien des hemels. 6.Bij Metensia schiep Hij de gewesten des hemels, de slangen des hemels, en later het ijs des hemels. 7. Bij Matas schiep hij de wateren des hemels en de eerste aarde. Op die eerste aarde plantte Hij drie tuinen. 8. De eerste heette Roggio, de tweede heette Rietel, en de derde heette Eeden. En in de hof van Roggio plaatste hij de boskinderen Echte en Lirijn. 9. Maar zij vielen af van de Heere Heere en Hij nam Roggio weg van de aarde. In Rietel plaatste hij de slangenmensen en in Eeden de hondenmensen. 10. Maar daar zij zich groot maakten tegen de Heere en tegen Hem zondigden besloot de Heere de aardbodem te verdelgen. 11. In die tijd vielen er vele haaien af van de Levende God, en begonnen hen die op de aarde woonden te verleiden. 12. Dit was de eerste val der engelen. En de Heere Heere schiep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, en ging in tot Zijn Geest Santra. 13. En bij Santra schiep Hij een nieuwe hof, waarin Hij Morit, het hertenkind, plaatste. 14. Hij schiep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, maar de honden van Okil namen het kind mee. 15. En de hof heette Genesis, en werd tot God genomen. 16. In die dagen stond de vorst Dan Roland op, maar Michai met zijn tienduizenden engelen bracht hem ten val.

17. En in die dagen werden de engelen arxels genoemd. En er was een boek genaamd De Troiade, in het begin der dagen om hen die op de aarde woonden de hemelen te laten kennen. 18. En er was een man genaamd Michai. En hij was door God gezonden om een Heilig Evangelie te brengen. 19. Maar men heeft hem niet gewild, en de Heere begon tegen de aarde te toornen, en sterren begonnen te vallen, die grote woestheid brachten. 20. En vele leeuwen begonnen zich tegen de Heere te keren, en de Heere begon Zijn hand van de aarde en de hemelen terug te trekken. 21. Dit was de tweede val der engelen. En toen sprak de Heere Heere : Vanaf nu zal Mijn Hand niet meer op de schepping rusten. En duisternis kwam over de wateren. 22. En de Heere ging in Genesis wonen. En de Heere stelde de dagen in en de afwisseling der seizoenen. 23. En de Heere bracht Eeden terug in Genesis en begon te bouwen aan een nieuwe aarde.

2.

1. Laat Hem dan scheppen in u een nieuw hart in uw binnenste. Laat Hem u dan leiden tot Zijn nieuwe tempel, om de geschriften en materialen van de oudheid terug te vinden. 2. Laat Zijn engel Sarsia u dan leiden, tot het hart van Michai, daar waar Gods Tranen stromen. 3. Brengt dan troost aan het hart van God. 4. Laten wij dan gaan naar de hof Genesis, en komen tot Zijn Geest Santra. 5. Laten wij dan vluchten tot Zijn Schuilplaats, wanneer de elementen instorten. 6. Ja, laten we het

nieuwe Genesis binnengaan, waar Morit zal terugkomen. 7. Nee, Morit is niet vergeten.

3.

1. Het boek der uittochten. Hoort dan het Woord des Heeren : De Heere Heere heeft uw stem gehoord in slavernij. Hij zal de macht van Farao breken, en u uitleiden. 2. God zal plagen zenden, en u uitleiden in het diepste van de nacht. 3. Hij heeft gezien hoe de vijand uw werk verdubbelde en verzwaarde. Hij heeft gezien hoe de vijand u geen rust gunde. 4. Maar de Heere Heere zal haken in de kaken slaan van dit beest, en hem uit de nijl trekken, om hem te brengen naar dorre plaatsen. 5. De Heere Heere heeft uw stem gehoord, en zal u leiden tot de tempel van ijs in het duisterste van de nacht. Hoort dan, want uw gebeden hebben Hem bereikt. 6. Een nieuwe dag is komende, voor hen die nu wenen. 7. En de Heere Heere zal uw monden vullen met gelach, en u nieuwe tranen van Zijn Geest laten zien. 8. Een kleine rust zal God u zenden in uw uittocht, en de engel Sarsia zal over u waken als de vurige vlam. 9. En de nachtspelers zullen u leiden tot in het binnenste der tempel, en gij zult het altaar zien. 10. Dan zult gij zien dat de Heere vanuit het altaar spreekt. En die dag zal groot heten. 11. En de ark van ijs zal van steen zijn, en gij zult daar baden voor een dag en een halve dag. 12. Daar zal de Heere Heere u het Eeuwige brood geven. En de Heere Heere zal de ruiters van Farao uit uw geheugen en geweten bannen. 13. En de Heere zal er een banier oprichten, onder wiens teken een Eeuwige ziel geboren zal worden. 14. En die ziel zal de Heere dienen, en groot worden in de woestijn. 15. Ja, die ziel zal spreken als de tijger.

4.

1. En dan zal de Heere Heere roepen : Maakt dan vrij de baan des Heeren. 2. En de haaien des hemels zullen komen vanuit het gewest Spricht, en gij zult hun zielen aanschouwen. 3. En de Heere Heere zal roepen : Dit is de Dag waarop de haai spreekt, en zijn woorden zullen worden verstaan, op die dag dat het zegel der haaien zal worden verbroken. 4. Maar de Heere had enkele geslachten verblind, opdat zij de woorden niet zouden horen en verstaan. 5. Zij zouden nog steeds de Farao moeten dienen, totdat het getal van hun lijden vol zou zijn. 6. En de Heere sprak : Zij zijn het, die in de dagen van de tijger leven. En toen vertrok de Heere in Zijn vurige wagen. 7. En ik zag een verblindend licht langzaam uit de hemelen dalen, en de Heere zag dat het goed was.

5.

Het tempelpad

1. Ik ben het zat met een twistzieke vrouw te leven. Mijn vader heeft mij van jongs af aan onderwezen, en waarschuwde mij voor haar. Nu is het dan te laat en ben ik voor altijd geregen, als een parel aan haar zwaard. Nu zullen de dagen moeten slijten, en zal Gods Geest mij moeten opnemen. Ik zal haar niet verlaten noch wegsturen. Een huis van dokters scheurde ons uiteen.

2. Met winter alleen kan men niet leven, en zonder zomer zal het schip stranden. Als een vulkaan is de liefde zonder een vrouw. Want dan zijt gij aan Gods Geest overgeleverd.

3. Hebt gij gehoord van de vulkaan van ijs ? Bent gij al warm geworden door de kou ? Wees dan als de wees en de weduwe, en gij zult het pad Gods vinden, brandende van ijs.

4. Mijn schoeisel brandt aan mijn voeten, mijn lichaam baadt in edel ijs. Ik heb Gods boodschapper vandaag gevonden, als een vogel tikkend op mijn raam. Ook morgen zal ik weer op de uitkijk staan, waar hemelpoorten opengaan.

5. En gij bent gewaarschuwd voor de vreemde vrouw, met paarlen aan haar voeten, met bellen

rinkelend in de nacht. Laat haar uw hoofd niet zalven, voor dienst in haar tempelen, want het vuur zult ge niet kunnen doven, en alleen een huis van dokters zal u kunnen redden uit haar hand.

6. En ik daalde af tot het huis van dokters, waar niemand helpen kon. En ik stierf een koude dood, dwalende door duisternis. En ik ging geen vreemde huizen binnen. Ik was op reis naar een tempel, de tempel van het duistere ijs. Want God laat zich in duisternis kennen. In Zijn tempel is het medicijn.

7. In huizen zult gij het geluk niet kennen, maar in tempels is het medicijn. Door tranen van ijs worden de muren stijf. Verlaat dan de muren met ramen, en neemt uw pad tussen de muren van tempelen.

8. In huizen van spel zult gij niet winnen, want vreemde vrouwen zullen u binden. Drink dan niet van hun melk, maar blijf op het tempelpad. Want in huizen van spel zult gij niet winnen. Ze nemen alleen je ziel weg. Blijf dan trouw aan de liefde van uw jeugd, en laat de banden slijten voor de Heer. Laat ge u dan op het altaar met koorden van liefde binden, en hangt de Geest van God aan. Dan zult ge eeuwig winnen, in de tempel des Heeren.

9. Blijf trouw aan de liefde van uw jeugd, en leg het op het altaar, zodat de vleugelen des Geestes u zullen wegnemen tot een nieuw land.

10. Laat de Woorden van de Heere u leiden, en laat u niet in met vreemde vrouwen. Hang de Geesten Gods aan, en laat u in met datgene wat in de tempel is.

6.

1. En hen die jong zijn vallen in vele strikken en verwarringen, maar hen die ouder zijn varen vaste koers. 2. Laat uw hart dan streven volwassen te worden, opdat gij voor vele dingen wordt behoed. 3. Weent niet wanneer een slang u meeneemt naar zijn nest. Zo ontdekt u de wereld. 4. De Heere geeft u wat nodig is, en houdt verre van u hetgeen schadelijk is voor uw ziel.

7.

1. Moeder brengt uw kinderen, tot de gebergten van Kabbernal. Brengt hen tot de vreugde van Metensia. Verbittert hun harten dan niet, maar onthoudt hen de tucht niet. 2. Heeft de Heere u zelf dan niet geslagen. Waarom zou u het dan uw kinderen onthouden ? 3. Weest zacht voor hen die gevoelig zijn, en voor de zachtmoedigen, en ook voor hen die voor de Heere vechten. 4. Omhul hen in moedergenade, opdat de Heere niet tot u kome, om hen te rukken uit uw hand. 5. Ja, de Heere is een jaloers God. Gij kunt niet één juk vormen met de wereld. 6. Wie dan een vriend der wereld is, is een vijand van God. 7. Oh, de Glorie van Metensia, heiligt moeders in hun liefde. Liefde als de brandende rivier, overvloeiende. Als de vulkaan is de toorn van de moeder. Kinderen, strijdt niet tegen haar, want de Heere staat aan haar zijde, met Zijn vurige wagens is Hij daar. Hij bemint haar. 8. De Geest van God, met waterige jurken zweeft over de wateren. In duisternis is Mura, in duisternis is zij, om de aarde in licht te scheppen. 9. De hemelen als haar waterige jurken, als haar vliezen, zij is strijdende, tegen de orkanen der duisternis. 10. Wat heeft satan gedaan en de zonen van Beelzebul. Zoveel engelen gevallen, zoveel waterplanten groeien nu tot de maan. Als eb en vloed zijn haar ogen. Zij gebruikt hen als mest voor een nieuw tij, maar ook dit tij zal keren. 11. Zij hulde de aarde in hemelen, zij gaf de mens een verstand, maar de aarde nam het over, en leidde hen tot het vuur binnenin. 12. In de hof van Eeden, zij vielen daar.

8.

1. Moeder, brengt uw kinderen, tot de harten van Kabbernal, tot de harten van Zijn Geest. 2. Onthoudt hen niet de Glorie, maar ook de roede niet. 3. Een tuchteloos volk is het volk des Heeren, hun kinderen zijn een wildernis. 4. Moeders, laat u leiden tot de straten van Kabbernal, en bemin de Heere. Keer terug van uw boze paden. 5. De Heere dan is God. Hij drage uw kinderen in Zijn schoot. Hoger dan de hemelen is Zijn Raad, de sterren schrijven van Zijn lof. Genade heeft Hij u gegeven, hen die Hem genade schonken. 6. Dooft dan de Geest niet uit, want gij zult mest zijn voor de nieuwe aarde en haar plantengroei. 7. Zo zult gij verdorren, als gij niet luistert naar de Stem des Heeren. 8. Kabbernal, maakt uw dalen wijd, en laat rivieren stromen. De kinderen zijn rijp geworden. Zij zullen dromen dromen. 9. Gij sluit de poorten der duisternis, en opent hen weer een andere keer. 10. Kabbernal, oh Geest van God, gij hebt tot Izu gezworen. De beminden lijden pijn, zij worden gemaald als koren. 11. Van edele verzen was Zijn Woord, maar er is nu niets meer van over. Vijanden waren in de poorten van de hof, en de bakker des Heeren had de strijd verloren. 12. Zij hingen hem hoog, over vijanden niets meer, geen betoog. Hoelang zou zijn reis duren, naar de uiteinden van de eeuwigheid, waar lammeren hem volgen. 13. Zo werd het Woord dan zevenvoudig gelouterd, en konden zij niet zeggen : Het is er niet meer. De bakker heeft de kruik met melk gebroken, en zijn bloed doorstroomt het oude zeer. 14. Zij die dan het Woord zien, volgen Hem.

9.

1. Het Woord dan zeven maal gebroken, als zuiver zilver voor de Heere. De Heere heeft Zijn Weg gevonden. 2. Het Woord dan vertrapt en geslagen, daar waar bakkers het heil verloren zagen gaan, stond de spruit op, vol met gezichten. 3. De Heere heeft het zaad gezaaid, de splinters in de zon, brachten Hem tot het verloren goud. 4. Ja, de Heere heeft list gebruikt, om Zijn Woord te zuiveren en te behouden. Als een schat in aarden vaten heeft Hij gebrokenheid gebracht. 5. Nu stroomt dan het zilver, tot hen die willen smeden, de tempelen van de Heer. 6. Velen durfden niet te naderen, tot de tempelen van de Heere, want vijanden waren daar. Maar nu zijn de poorten open, en heil brandt in het midden van de tempel. 7. De Heere herschiep Zijn Woord, door de verdrukkingen heen. Nu heeft Hij dan een koord om hen die dwaalden en beangst waren te trekken. 8. Het Koord van Liefde opent ogen, laten zij dan Metensia zien. Gods Geest die verborgen was gehouden. 9. De Heere dan heeft list gebruikt, komt dan tot Zijn poorten om Zijn licht te aanschouwen, wat was gewikkeld in de duisternis. 10. Ja, de Heere streed met raad en overleg. In vurige wagens was Zijn inzicht. 11. Ademt dan nu, gij die geleden hebt onder het Woord van duisternis, want haar licht is opgegaan. 12. Nu is het licht dan gekomen tot Kabbernal, en God neemt Zijn zonen aan. 13. Vanuit alle windrichtingen zullen zij komen, de wijzen om hun schatten te brengen, tot het nieuwgeboren Woord. 14. Ademt dan nu, gij heiligen van een nieuwe taal, want het oude is voorbijgegaan, de onderdrukking des satans. 15. De Heere dan heeft Hebezeen gebroken, als Mozes splitsende de zee. 16. Een nieuw Woord is dan geschapen, ziet, het oude is voorbijgegaan. 17. Ik heb door Mijn dienstknechten gesproken, zegt de Heere, en Ik heb hen Mijn Woord doen verstaan. 18. Ademt dan nu, volk van God, want zijn heiligen zullen gaan van adem tot adem, en heil scheppen uit de levensbronnen van God. 19. De Heere dan heeft Tapas gebroken, en hem gespleten als een berg. Ja, de bliksem heeft hem getroffen. Wonderbaarlijk is Gods werk. 20. Komt dan tot de nieuwe tempel, en zie niet om, opdat gij niet worde tot een zoutpilaar, en de Heere daarin Zijn Woord beware. Zij die tegen het Woord strijden worden tot mest, en zij die teruggaan tot het oude zijn als zout. De Heere zal hen beiden gebruiken. 21. Zijt gij dan geen gereedschap in de Handen des Heeren ? Hij die de Zon in zijn handen draagt. 22. Daar waar de zonen van Belial zich tegen Hem keerden, daar kwamen de Geesten Gods tezamen. 23. Heeft Hij dan niet in u de aarde geschapen ?

10.

1. Reine handen gaf Hij aan de reinen. Verstand gaf Hij aan de verstandigen. De traagheid des heeren roepe u. Dit is een dag van vrijheid. 2. Genade heeft Hij opgewekt tot hen die Hem genade gaven, die Zijn Geest hebben gewekt. 3. Een goed bed gaf Hij hen om in te slapen. Daar waar de

rozen bloeien, de dorens brengen u tot slaap, waar gif de lied'ren en gezangen laat keren tegen hen die Hem haten. 4. Een vaste burcht is uw God, met een veelvuldigheid aan wapenen. 5. Dit is een dag van vrijheid, waarin de Geest des Heeren Zich verblijdt. 6. Weest dan niet bitter tot de tuchtigingen Gods. Zij vormden uw ziel. 7. Dwaal dan niet af in oeverloze geslachtsregisters, getallen en geschiedenissen, daar de Heere u vrijgezet heeft. Zoekt dan de Heere en Zijn Geest. 8. Vele boeken vormen een strik, maar de Heere geeft het Zijn beminden in de slaap. 9. Hebt dan verbintenis met God, en leert te toetsen. Zij dan behoren tot de geboden van het zuivere Woord : Het eerste gebod is geen vlees te eten. Het tweede gebod is gij zult niet doodslaan. 10. Het derde gebod is hebt dan uw naaste lief en God boven alles. Het vierde gebod is de wet niet te verachten, en de ander uitnemender te achten dan uzelf. Het vijfde gebod is te toetsen alle dingen en de profetieen niet te verachten. 11.Het zesde gebod is het dier lief te hebben, en te bestuderen, evenals de natuur. Het zevende gebod is de namen der Geesten te kennen, de namen der engelen en machten, daar zij de poorten des levens bewaken. Gij dan zult verbintenis hebben met God. 12. Dit gebod is het Woord des Heeren zuiver te houden, en de canon te verafschuwen, daar zij Gods Geest opsloot. 13. Het achtste gebod is in verbintenis te zijn met de martelaren van de tijden, het negende is de tijden des Heeren te kennen, en het tiende is de leugen te haten en het onderscheid te kennen tussen de verschillende gewassen, planten en groenten. 14. Zo te doen zult gij uw zielen zuiveren en behouden, maar hij die hierop niet acht geve, op hem zal geen acht gegeven worden.

11.

1. En de Heere bracht deze geboden tot een zuivere ark, en liet de plaats verzegelen.

12.

1. Laten zij die werk doen ook tijd besteden aan de rust. Zij die elkaar geen rust geven bedrijven gruwelen voor het aangezicht des Heeren. 2. Leer dan elkaar te heiligen, en geeft elkaar rust, opdat gij zelf kunt rusten. 3. Apostelen zijn zij dan die het Woord zuiveren. 4. Zij behoeden uw ziel, en geven niets om tradities. Als gij een traditie vasthoudt, houdt het vast om de Heere. Maar bent gij er wel zo zeker van dat u de Heere ermee dient ? 5. Gij dan zult opgroeien in de Heere, en de planten laten groeien. 6. Indien gij dan niet vernieuwd wordt, hoe kunt gij de hemelpoorten bereiken, die het nieuwe aanhangen ? 7. De Heere dan bemint het nieuwe, en Hij zaait het oude als zaad op de akker. 8. De Heere is dan een landman, kennende de oogst der dingen. 9. Zo zult ook gij de oogst der dingen moeten kennen. 10. En ik zag de verzen van het oude gekooide woord als roofdieren tot de heiligen komen, en zij dronken hun bloed als wijn. 11. En ik geraakte dronken van het Zuivere Woord, en de Heere sprak : Zalig zij die het Zuivere Woord kennen. 12. En de Heere nam het oude en bezoedelde Woord en wierp het in een kuil van leeuwen. En het Zuivere Woord begon voort te komen. 13. En de profeten die het zagen kregen dubbel zicht en het zilver des Heeren kwam voor hun ogen, en begon hen te zuiveren. 14. En zij kregen de macht om de hemelen te openen en te sluiten.

13.

1. En de Heere sprak : Ja, de mens heeft een tweede geest, verborgen en opgesloten voor het Aangezicht van God, maar het Zuivere Woord zal het openen, en dan zal het Eeuwig Evangelie komen. 2. En het Zuivere Woord begon te waaien als de zeven winden des Heeren, en geruis brak voort vanuit Gods tempelen. 3. De Heere dan heeft het oude Woord gebruikt, en met een kromme stok recht geslagen, maar nu zullen dan de steigers waarmee het huis gebouwd werd worden verbrandt. 4. En ook de mest en het zout van de hel begon te branden. En de Heere bracht dan zuivere schatten tot de lichamen van zijn dienstknechten, en deze schatten waren tienvoudig gezuiverd, en enkelen honderdvoudig. 5. En het licht des Heeren rees op van de tempel, en ik zag een nieuw altaar staan. 6. En de Heere pakte een zware stok die alleen Hij kon dragen en sloeg

daarmee op de zee. En walvissen kwamen voort en zij droegen het geheimenis des Heeren.

Het Eeuwig Evangelie VI

De Steen van Chawila

1.

1. En Jezus daalde tot de onderwereld waar Hij uiteindelijk kwam tot Chawila. En Jezus brak stukken van de steen af, en kwam tot de plaats waar het tweede beest was, diep in de afgrond. En Christus sprak tot het tweede beest, en omklemde de nek van het beest met een bereklauw. En Christus kwam tot de canon en brak het in stukken. En Christus kwam tot Chawila als tot een vrouw. En Christus sprak woorden tot de zee, en de zee trachtte Hem te verslinden. En de slangen en de wormen der zee trachten Hem te omknellen, maar Chawila beschermde Hem. En Chawila nam Hem mee tot een grot waar Hij veilig was. En Chawila noemde Hem de Indiaan en schonk Hem een veer. En zij bekleedde Hem met de wonderbaarlijkste sieraden en edelstenen en met dat wat leeft onder de aarde. En Christus sprak tot haar en zeide : Uw zand zal tot goud zijn van het goede, en het zal zich vermenigvuldigen.

2.
Rozinde

1. Er was eens een meisje dat heel diep onder de grond opgesloten leefde om voor een draak te koken. Het meisje heette Rozinde. Altijd als ze niet snel genoeg was met koken dan werden de vlammen onder haar grote ketel woester en woester. Ook wilde de draak altijd veel verschillende soorten vreemd vlees, en daarom moest Rozinde vaak op jacht. Als ze niet snel genoeg was met jagen dan werd haar boog ineens vuurheet en dan viel ze altijd op de grond van de pijn. Op een dag schoot een prins een pijl op de draak af en bevrijdde Rozinde. Hij nam haar mee naar zijn kasteel. Om tegen de draak beschermd te zijn moest ze elke dag baden in een bad vol met melk onder het kasteel. En elke dag moesten er wilde bloemen in geworpen worden. De prins hield veel van het meisje en op een dag trouwde hij met haar. Maar toen eens de prinses vergat in het bad van melk te baden sloeg de draak toe, en nam haar weer naar de diepe plaats onder de grond. Nu moest Rozinde nog harder werken, en was de draak woester dan ooit. Op een dag kwam de prins om zijn Rozinde te halen, maar de draak sloot hem op achter tralies van vuur. Rozinde werd elke dag steeds verdrietiger. Op een dag was ze weer op jacht voor de draak en vond een hert in het struikgewas. ‘Heus, schiet me niet,’ zei het hert, ‘dan zal ik je al mijn melk geven.’ En toen herinnerde Rozinde het weer dat de draak niet tegen melk kon. Ook vroeg Rozinde aan het hert waar wilde bloemen waren. Het hert had heel veel melk te geven, en al gauw was er een heel bad vol. Toen gooide Rozinde de wilde bloemen erin. Snel nam Rozinde een bad in de melk en ging met natte kleren terug. Toen ze bij de vuurtralies aankwam wreef ze met haar melknatte kleren er tegenaan terwijl de

tralies kapot sprongen. Snel greep ze haar prins bij de hand en samen renden ze naar het bad. Hier waren ze veilig tussen de wilde bloemen. Maar al gauw kwam de draak een kijkje nemen. Hij wist dat hij niks tegen hen kon beginnen zolang ze iedere dag een bad zouden nemen in de melk. Maar hij wachtte en wachtte, en vandaag wacht hij nog steeds.

3.

1. En uiteindelijk kwam Christus tot de draak, en had Chawila als zijn boog. En hij doorboorde het hart van de draak met een pijl, en de draak kreeg varkenskoppen. En Chawila sprak dat na het zilveren tijdperk de draak geheel als een mak varken zou zijn. En Christus keerde om en ging heen van de draak, terwijl engelen Hem volgden. En Chawila sprak dat het goud der aarde de draak verder zou doorboren om een weg te vinden door zijn hart, tot het doen ontwaken van het zilver. En vele soldaten die door de draak waren opgeslokt zouden zo vrijkomen, en zij zouden de engelen van Christus volgen over het pad van Chawila. En Chawila nam haar fluit om die te bespelen, en bloemen begonnen voort te komen uit de draak, en zij droegen de gouden glazen wanden. En ziet, zij waren als de tegels van de nieuwe stad. En Chawila zag en sprak dat het goed was. Zo keerde zij terug tot Christus, en Christus kwam tot haar als tot een vrouw.

4.
Linana en de Carrousel

1. Eens in de tijd dat er nog geen bloemen waren leefde er eens een meisje dat zo mooi was dat iedereen haar ‘Zwanenpracht’ noemde. Op de hele wereld was er geen liever meisje te vinden dan haar, met een hart van goud en stralend licht. Haar vader, een koopman was erg trots op haar, en er was niemand met wie zij het beter kon vinden dan met haar vader. Maar op een dag was de vader erg ziek. Het meisje was erg bedroefd en na korte tijd stierf haar vader. Haar moeder was een edele vrouw en hertrouwde. Maar al gauw bleek dat het meisje niet met haar nieuwe vader kon opschieten. De stiefvader was erg ruw naar haar, en het meisje begon erg te veranderen. Na een aantal jaren was ze zo’n kreng geworden dat iedereen haar Zwanenplaag noemde.

2. Maar op een dag was er een koopman met een carrousel in het land. De kinderen waren dol op de carrousel en ook het meisje vond het fijn er ritjes in te maken. De koopman was direkt erg gecharmeerd door het meisje, omdat ze zo mooi was als een zwaan. Na de ritjes wenkte de koopman het meisje, en nam haar apart. ‘Heus,’ zei de koopman, ‘ik heb in het hele land geen mooier meisje gezien dan jij, met een hart zo vol van goud en stralend licht.’

3. ‘Iedereen noemt mij zwanenplaag,’ zei het meisje, ‘omdat ik zo’n kreng ben. Vanwaar uw belangstelling ?’

4. ‘Oh, maar ik zou jou Zwanenpracht noemen,’ zei de man. Ineens moest het meisje aan haar vader

denken.

5. En toen vertelde de man haar dat wanneer het midden in de nacht is, en alle kinderen slapen, dan wordt de zwaan van de carrousel wakker, en wie dan op haar rug zit maakt met haar een ritje in de lucht. Als je het aan niemand vertelt, en naar de carrousel komt wanneer je de eerste sterretjes van de nacht ziet, dan is het aan jou de eer een ritje te maken, sprak de man.

6. De eerste nacht toen het meisje een ritje mocht maken op de vliegende zwaan van de carrousel kon ze alle lichtjes van de stad zien, en vertelde aan de man van de carrousel dat haar echte naam Linana was. Omdat het het meisje zo beviel mocht ze ook de volgende nacht komen. Ditmaal bracht de zwaan haar nog verder weg, en vertelde ze de man van de carrousel dat haar vader was overleden, en dat ze een boze stiefvader had. En de man nodigde haar nog een keer uit. Ditmaal bracht de zwaan haar naar een land zo ver weg dat ze het niet kende. Toen ze een voet op de grond had gezet vloog de zwaan weg. Ze riep de zwaan nog na, maar al snel was de zwaan helemaal uit het zicht verdwenen. Ze stond vlakbij een meertje waar een heleboel echte zwanen waren.

7. Linana mocht op één van de grotere zwanen een ritje maken over het meer, en ineens steeg de zwaan op. ‘Oh, kun jij me even naar mijn land terugbrengen,’ zei het meisje. ‘De zwaan van de carrousel is mij vast vergeten.’

8. Toen het meisje weer bij de man van de carrousel was aangekomen, vertelde de man haar dat de zwaan van de carrousel altijd op tijd terug moest zijn, anders zou hij in de lucht ineens weer van metaal worden en neerstorten. Toen begreep het meisje het. Maar ook de zwaan van het andere land wilde wel een plaats op de carrousel hebben. Voor de man met de carrousel was dat niet zo moeilijk, omdat hij immers toverkrachten bezat. En steeds kwam het meisje terug in de nacht om ritjes te maken op de zwanen, en ze nam telkens nieuwe zwanen mee. Na een tijdje was de carrousel vol met zwanen, en op een nacht steeg de hele carrousel op, en vloog naar het land van de zwanen.

9. Dus als je een keer in de nacht een carrousel door de lucht ziet vliegen, dan weet je dat het Linana met haar zwanen is. Op een keer vertelde de koopman dat er drie vlammetjes in het binnenste van de carrousel waren. Zodra het eerste vlammetje uitging ging er op aarde iemand dood. Altijd als het tweede vlammetje uitging werd er op aarde iemand geboren, en als het derde vlammetje uitging werd er iemand blij. Linana vond het een prachtig gezicht om naar de knipperende vlammetjes te kijken. Maar op een dag werd ook de man van de carrousel ernstig ziek, en stierf. Linana was nu bedroefder dan ooit, en sindsdien gingen de vlammetjes niet meer aan. Ook de carrousel draaide niet meer, en de zwanen kwamen niet meer tot leven. Niemand wilde een carrousel in het land hebben die het niet meer deed. Ze besloten de carrousel in een diep gat in de aarde te werpen. Linana was ontroostbaar. Maar op een dag kwam er een zwaan van het andere land, en nam haar mee. Het meisje wilde niet meer terug en besloot in een huisje te leven aan het meertje van de zwanen. Maar op een dag gebeurde er iets wonderlijks, vanuit het meertje kwam de oude carrousel opzetten. De carrousel was nu groter dan ooit, en er waren ook veel meer zwanen op. De zwanen vertelden het meisje dat in het diepe gat in de aarde een oude vrouw leefde die zoveel

toverkracht bezat dat ze kon maken dat de zwanen altijd konden leven. Zelf had ze ook een heleboel zwanen, en die konden sindsdien ook in de carrousel zijn. En in het binnenste van de carrousel waren nu zoveel knipperende vlammetjes en was het er zo groot, dat Linana er voor altijd zou kunnen wonen.

10. En zo maakte Linana vanaf nu ook ritjes door het water en onder de grond. En als je haar eens tegenkomt, vraag dan maar of je met haar mee mag.

5.

1. En zo hing de Heere zeven dagen in de onderwereld aan de strop, toen hij engel geworden was, om zo vele engelen tot zaligheid te brengen. Ja, want enkelen onder hen waren door de vloek van de zwarte appel weggenomen, en leden in het verborgene, in gebondenheid. En de Heere hing daar, gemaskerd als de ekster. En zo is de Heere dan in het dodenrijk der engelen geweest, en in het dodenrijk der mensen, om velen tot zaligheid te brengen, zowel mens als engel. En sommigen hebben gepredikt dat engelen niet sterven, maar zij weten niets af van het verborgene des Heeren. Want ook als engel heeft de Heere de dood gezocht, en de dood heeft Hem gegrepen, opdat Hij velen zaligen zou. Weet gij dan niet van de verboden appelen der mensen en engelen, waardoor zij zouden sterven ? En in hun val namen zij velen mee, hun generaties, hun geslacht, hun ras, hun legioenen, en iedere vorm van bloedband, en de Heere sprak dat Hij niet schuldig zou houden hen die door toedoen van anderen stierven. Maar ik zal u een geheimenis vertellen : dood en leven is enkel taalgebruik, want de doden leven, en de levenden zijn dood. En zo kwamen dan de engelen die gezondigd hadden, en die zij in hun val meesleurden op wat voor manier dan ook, terecht in het dodenrijk der engelen. Nu is de vraag : waar is het dodenrijk der engelen ? Zij vielen van de berg der goden, de berg van Eeden, en kwamen in de wildernissen van Eeden terecht, in de vierde dermensie, terwijl zij van de vijfde dermensie waren, en de goden van de zesde dermensie, hoger op de berg van Eeden. En zo reikt de top van de berg van Eeden in de zevende dermensie, waar de Godslangen wonen die het wezen van God zijn, en de oude ekster woont in de achtste dermensie. Is het dan zo dat zij die sterven een dermensie lager komen ?

2. Als een mens, die van de derde dermensie is, sterft, waar komt hij dan ? Toen Adam en Eva uit de hof van Eeden werden gejaagd kwamen zij tot de derde dermensie, en de cherubs werden tussen de derde en de vierde dermensie gezet op de weg tot de boom des levens te bewaken. Maar de cherubs zelf zijn van de vijfde dermensie. Zo zien we dat er raakvlakken zijn tussen de dermensies. Ook is het mogelijk in het dodenrijk te sterven, om zo van dood tot dood te gaan. Dit zijn de krachten van de goden en de engelen, en zij worden er niet door geraakt. Nu was Christus tot de dodenrijken der mensen en de dodenrijken der engelen gekomen, om daar weer te sterven, en velen doorgang te geven. Zo heeft Hij dan de evangelieen der mensen en de evangelieen der engelen verkondigd. En Hij heeft hen de wegen door de dodenrijken en door de poelen des vuurs laten zien, en Hij heeft aangetoond dat deze dingen ter zuivering en testing waren. En zo kwamen vele engelen en vele mensen tot verlichting. Het doel van Christus is dus tweevoudig geweest : het verlichten van engelen en mensen. En zo is Hij dan tweemaal Verlosser. De ekster was dit voor de Godwezens en de goden. Istus was de verleider der Godwezens, en Maktus de verleider van de goden, die ooit Virtus verleidde tot het nemen van het verboden vlees. Virtus was de verleider van engelen, en verleidde satan toen die nog een aartsengel en zoon Gods was. In vele opzichten is Christus voortgekomen vanuit de ekster, en werd ook zo genoemd. Hij heeft zowel de dodenrijken van

mensen als die van de engelen bezocht, en is aan zowel mensen als engelen gelijk geworden. En zo bezocht Christus de eerste tot en met de vierde dood, en ging over de rivieren die deze vier gebieden van elkaar gescheiden hielden. En de rivier tussen de eerste dood en de tweede dood was de Makasto, en zij hield het dodenrijk van de hel gescheiden. En de Kamsto was de rivier die de tweede dood van de derde dood gescheiden hield, als de hel van de slaap.

3. En de Vlamo was de rivier die de derde dood van de vierde dood gescheiden hield, tussen slaap en vergetelheid. En de Heere verloste velen uit de zielenslaap. En de derde dood had als naam Fakaro en hij hield vele zielen in slaap, zowel mens als engelen, en de Heere dreef hem terug. En de vierde dood had als naam Zamisto, en hij hield velen in de greep, en de Heere dreef hem terug. En de Heere zelf had macht, als door het bloed van de ekster. Ook kocht de Heere velen vrij uit Gehenna en het tweede Gehenna, en ook uit Tartarus, die gebieden waren van de tweede dood. En de tweede dood had als naam Alsma, en de Heere dreef hem terug. En de Heere ging de berg van Eeden op, en nam vele mensen en engelen mee die Hij verlost had, en Hij sprak tot de berg, en die opende zich, en nam allen die door het bloed des Heeren waren gezuiverd aan. En de eerste tot en met de vierde dood kwamen klagen bij de oude ekster en bij de Heere, en Alsma, de tweede dood, trok zijn zwaard, maar de Heere wierp hen allen in de poel des Heeren. En de Heere maakte een eind aan het gehandel tussen de eerste tot en met de vierde dood, en liet de rivieren tussen hen overstromen, en aldus was de vloed des Heeren. En de Heere bracht de Zijnen tot een schuilplaats in het binnenste van de berg van Eeden, en liet hen aldaar Zijn dieptes zien. En allen waren verwonderd over de mysterieen van de berg van Eeden.

6.
De Twee Zusters

1. Er waren eens twee zusters die water moesten putten bij een waterput. Op de put zat een mannetje die hen te drinken vroeg. ‘Ga zelf water halen,’ zeiden de twee zusters.

2. ‘Maar ik heb geen emmer,’ zei het mannetje.

3. ‘Ga dan maar eerst een emmer halen,’ zeiden de twee zusters.

4. ‘Kan ik niet gewoon in jullie emmer naar beneden, dan kan ik daar wat water drinken en zorgen dat jullie emmer volkomt. Ik zal jullie er rijkelijk voor belonen,’ zei het mannetje. Hij liet de twee zusters wat goudstukken zien, en de zusters stemden in. Ze lieten het mannetje aan de emmer aan een touw helemaal naar beneden gaan. Het mannetje stapte uit de emmer ging op een klein platform staan, en legde een schorpioen in de emmer. Toen de twee zusters de emmer terug hadden met de schorpioen erin waren ze woedend. ‘Wacht maar, mannetje,’ zei één van de zusters, stapte in de emmer en liet haar zuster het touw vieren om zo beneden te komen. Maar het mannetje was in geen velden of wegen te bekennen. De twee zusters hadden ook nog een jongere zuster, en de volgende

keer lieten ze haar naar de waterput gaan. Het mannetje zat er weer, en vroeg ook aan dit meisje of ze hem wat te drinken wilde geven. Het meisje gaf hem direkt te drinken. ‘Omdat je zo behulpzaam bent geweest,’ zei het mannetje, ‘zal je emmer altijd vol blijven.’ Het meisje ging weer naar huis en vertelde alles aan haar zusters. En inderdaad, zodra de emmer bijna leeg was raakte de emmer weer vol. Direkt zochten haar zusters een andere emmer op en gingen terug naar de waterput. Weer zagen ze daar het mannetje. ‘Zo,’ zeiden ze. ‘Zullen we jou eens goed te drinken geven ?’ Het mannetje knikte, en ze gaven hem goed te drinken. Het mannetje dronk de hele emmer leeg. Maar toen ze voor de tweede keer de emmer omhoog haalde zat de emmer vol met vieze modder en spatte al hun klederen vies. ‘Omdat jullie mij alleen te drinken hebben gegeven om jullie eigen hebberigheid zal vanaf nu jullie emmer altijd vol zijn met vieze modder, en zullen jullie klederen altijd vies zijn. Huilend gingen de twee zusters naar huis om hun klederen te wassen, maar hoe meer ze hun klederen probeerden te wassen, hoe viezer deze werden.

7.

1. En Christus sprak tot Chawila en tot haar steen, en blies leven in de steen, en leven in haar hart. En Chawila zegende Christus en balsemde hem. Nu dan was Christus tot diep in het dodenrijk afgedaald om velen van de draak vrij te zetten. En ook kwam Hij tot de ouders van de draak, het ijzeren beest en de panter. En Hij wierp hen beiden in de zee zoals men stenen slingert. En hun lichamen zonken beiden tot op de bodem, terwijl hun zielen werden verbrijzeld. En Chawila nam rust voor zes dagen, en na die dagen legde zij zich aan de voeten van Christus die op Zijn troon zat. En Chawila smeekte Christus om de Vokolkus en de Takalan te openen, de twee verborgen boeken voor Gods Troon. Zij dan waren bedekt met leer en met leren sluitsels afgesloten. En Chawila weende voor de troon, veertig dagen en nachten, maar niemand was bij machte deze twee boeken te openen. ‘Rust nog een tijd, Chawila,’ sprak Christus, want deze twee boeken zullen pas aan het einde der tijden worden geopend. En ik zag een ster uit de hemel dalen om Chawila rust te geven, en zij werd vertroost. En Christus sprak : ‘Ga dan, Chawila, naar uw stad, want uw stad zal vol worden, en er zullen lichten in haar binnenste zijn. Gij dan zijt een voedster. Ga daarom, Chawila, want de Heere is met u.’ En zo vluchtte Chawila door de bossen zeven lange dagen en zeven lange nachten, totdat zij eindelijk in haar stad aankwam, en de ster kwam over haar. En de ster sprak tot Chawila : ‘Ziet dan, de panter is neergedaald tot de dieptes der zee, en zal weldra tot de zeerotsen gaan. Ook het ijzeren beest is van zijn plaats uit de hemelen gevallen, en zal worden tot het groen der aarde. Ja, tot tere bloesem zal hij worden, want hij heeft grote en harde dingen gedaan.’ En Chawila legde haar hoofd ten ruste en bereidde haarzelf voor op het voeden.

2. En ook engelen kwamen tot de Heere en smeekten : ‘Is er dan niemand die de zegelen van de Vokolkus en de Takalan kan verbreken ? Zend dan uw profeet tot het einde der dagen om het te openen.’ En zij kregen een gewaad van de Heere, om nog enige tijd te rusten.

8.
Het Meisje Dat Achter De Sluiertjes Woonde

1. Er was eens een meisje dat achter sluiertjes woonde. Haar vader had die sluiertjes gemaakt, en die sluiers waren heel lang. Tussen de sluiertjes leefden de gevaarlijkste roofdieren die het meisje moesten beschermen. Haar vader was kleermaker. Hij had voor haar een huisje gemaakt als een poppenhuisje, ook met veel sluiertjes binnenin en met de prachtigste meubeltjes. Ook was er een

prachtig keukentje binnenin, en door het huisje hingen de prachtigste gordijntjes. Vele ridders zouden wel met het meisje willen trouwen, maar zodra ze door de sluiertjes op zoek gingen naar het poppenhuisje werden ze door een gevaarlijk roofdier verslonden. Omdat de vader van het meisje ook schoenmaker was maakte hij op een dag de prachtigste schoenen die zo betoverend mooi waren dat ze met gemak bij het poppenhuisje konden komen. Zo bezocht haar vader haar elke dag eventjes. Maar op een dag had hij de schoenen voor de sluiertjes laten liggen, en de eerste de beste ridder die langskwam trok die schoenen aan, om zo met gemak bij het poppenhuisje aan te komen. Het meisje was erg verbaasd. 'Maar wie bent u ?' vroeg het meisje. 'Dat zijn de schoenen van mijn vader ?'

2. 'Oh, neem me niet kwalijk,' zei de ridder. 'Ik zag ze voor de sluiertjes liggen en ze waren zo betoverend mooi dat ik het niet kon nalaten ze aan te trekken.' De ridder mocht even wat bij haar drinken, maar toen moest hij weer terug. Netjes bracht hij de schoenen weer bij de vader van het meisje terug. De vader was de ridder erg dankbaar, want de ridder had de schoenen ook gewoon kunnen houden, en dan zou de vader van het meisje nooit meer bij haar kunnen komen. En daarom zei de vader van het meisje : 'Omdat je zo eerlijk bent geweest om de schoenen terug te brengen zal ik ook een paar toverschoenen voor jou maken. De schoenen die ik zelf heb kan ik niet meer namaken, maar zeg me maar wat voor een toverschoenen je wil hebben.'

3. 'Ach,' zei de ridder, 'ik zou graag schoenen willen hebben die de sleutel dragen tot het hart van uw dochter.' En zo maakte de vader van het meisje de prachtigste schoenen voor de ridder die haar hart zouden kunnen betoveren. Maar toen de ridder bij de sluiertjes aankwam lieten de roofdieren hem er niet langs. De ridder begon het meisje heel hard te roepen en na vele lange uren kwam ze eindelijk door de sluiertjes heen. Ze stond direkt als betoverd toen ze de schoenen van de ridder zag, en bracht hem naar het poppenhuisje. En daar zijn ze beiden voor altijd blijven wonen.

9.
Susanna

1. Susanna was een heel bijzonder meisje. In de nacht kreeg ze altijd vleugels, en vloog ze naar verre landen. Maar als de ochtend viel verloor ze haar vleugels altijd weer, en daarom moest ze altijd op tijd terug zijn, voordat de zon opkwam. Op een nacht nam een heks haar gave van haar af. In ruil daarvoor kreeg Susanna vlindervleugels en een kroon van veren, maar ze kon nooit meer naar huis. De heks bracht haar naar een plaats waar het altijd nacht was. Hier waren een heleboel meisjes zoals haar, maar de nachten duurden er heel lang, en als een nacht was afgelopen dan kwam direkt de volgende nacht. Wel kregen ze allemaal na elke nacht een steentje aan hun halskettingen erbij. Die steentjes waren helemaal wit en werden morgenstenen genoemd. Als hun halskettingkjes helemaal vol waren met steentjes dan mochten ze de reis maken naar de plaats waar het altijd dag was. Daarvoor moesten ze door een hele lange donkere tunnel heen waar de oudste mannetjes woonden die bestonden. Na een hele lange tijd mocht Susanna de reis gaan maken. Toen ze in de tunnel met de oudste mannetjes die bestonden kwam klampten sommige mannetjes haar direkt aan. 'Help ons,' zeiden ze. 'We kunnen niet lopen. Draag ons naar het morgenland.'

2. 'Maar natuurlijk,' zei Susanna, en droeg zoveel mannetjes met haar mee als ze kon. Maar de

andere meisjes die met haar waren zeiden tegen de mannetjes die hen aanklampten : ‘Zorg zelf maar dat je in het morgenland aankomt.’

3. Verderop kwamen ze bij een grote waterbron aan. ‘Kun je ons wat water geven,’ vroegen de mannetjes aan Susanna. ‘Onze handen zijn te slap om water te scheppen.’

4. ‘Maar natuurlijk,’ zei Susanna, en gaf hen allemaal te drinken. Maar de andere meisjes namen alleen maar water voor henzelf. Na een hele lange tijd lopen kwamen ze eindelijk aan bij de rots die de ingang naar het morgenland blokkeerde. Een klein mannetje zat op de rots en vroeg aan hen allen waar ze de mannetjes hadden. Aan Suzanna’s rug hingen er een heleboel, maar de andere meisjes zeiden lachend dat de mannetjes zelf maar moesten lopen. ‘Dat is nogal erg dom van jullie,’ zei het kleine mannetje op de rots. Zodadelijk schuift de rots namelijk van de ingang weg, en zal het vuurgordijn dat de ingang nog verspert door de tunnel heengaan. De mannetjes zullen hun dragers hiertegen beschermen. ‘Geef die mannetjes hier,’ riepen de meisjes naar Susanna.

5. ‘Ga ze zelf maar halen,’ zei Susanna. En toen zetten de meisjes het op een lopen naar het begin van de tunnel waar de oude mannetjes zaten. ‘Spring snel op onze ruggen,’ zeiden de meisjes, ‘dan brengen we jullie naar het morgenland.’

6. ‘Vanwaar jullie bereidheid ineens ?’ vroeg één van de oude mannetjes.

7. ‘We hebben ons bedacht,’ zei één van de meisjes. ‘En we zullen jullie ook te drinken geven bij de bron.’

8. ‘Zo zo,’ zeiden de mannetjes, en stapten op de ruggen van de meisjes. Toen ze bij de bron aankwamen gaven de meisjes hen te drinken, en na een lange tocht kwamen ze eindelijk bij de ingang naar het morgenland aan. De rots was inmiddels al weggeschoven, en het vuurgordijn staarde hen aan. Ze hadden allemaal zoveel mogelijk mannetjes op hun rug genomen, zodat ze goed tegen het vuur beschermd zouden worden, maar ineens sprongen de mannetjes van hun ruggen af en liepen door het vuur naar binnen. Direkt begon het vuurgordijn op hen af te komen, en zo moesten de meisjes zo hard mogelijk terugrennen als ze konden.

10.
Arachundel

1. Arachundel groeide op in een donkere kerker onder de grond. Nooit kwam er een straaltje

zonlicht door. Vaak lag het meisje huilend op de grond. Op een dag kwam er een prins langs de kerkers, en vroeg aan de baas van de kerkers of hij het meisje mocht kopen. De prins betaalde er vele goudstukken voor, want dat had hij er wel voor over. Arachundel was het mooiste meisje wat hij ooit had gezien. Het meisje was erg blij dat ze vrij was, maar toen ze in het paleis van de prins kwam moest ze in de keuken werken. En waar ze sliep was het nog wel viezer als in de kerker. Het meisje begreep het niet, maar op een dag liet de prins haar bij zich roepen. 'Majesteit, ik dacht dat u mij vergeten was,' sprak het meisje. Maar de prins riep haar alleen maar voor een vreemde opdracht : 'Ga naar de grot achter het bos, waar een waterput is waaruit je met een emmer goud water moet halen. Kook voortaan alles in het gouden water.' Het meisje vond het een vreemde opdracht, maar ging al gauw op pad. Toen ze eindelijk bij de waterput kwam zat daar een klein mannetje. 'Zo zo,' zei het mannetje, 'dus je bent door de prins op pad gestuurd. Hij laat je wel hard werken zeg, en je hebt het nu zelfs slechter als waar je vandaan kwam.'

2. 'Dat is waar,' zei Arachundel, 'maar hoe weet u dat allemaal ?'

3. 'Ach, zie je,' zei het mannetje, 'ik ben een tovermannetje, en als ik jou was, dan zou ik hier gewoon blijven. Ik kan je alles geven wat je hartje begeert. Er is hier volop gouden voedsel zodat je nooit meer hoeft te werken.'

4. 'Nou, dat lijkt me wel wat,' zei het meisje.

5. 'Maar,' zei het mannetje. 'Je moet me wat beloven. Je eerste kindje zal je aan mij moeten geven.'

6. Het meisje vond dat allemaal best. Ze dacht toch niet aan kinderen krijgen. Het mannetje opende een deur, en er stond inderdaad een berg van gouden voedsel. Het meisje begon direkt te eten. 'Zeg,' zei het meisje. 'Kan ik de prins vertellen van deze plaats ? Dan wil hij misschien wel met me trouwen.'

7. 'Wat je maar wil,' zei het mannetje. Het meisje nam wat van het gouden voedsel mee, en gouden water in een emmer en ging terug naar de prins. De prins was erg verbaasd, en vooral toen ze hem vertelde dat er nog meer van het gouden voedsel was. De prins was zo onder de indruk en was het meisje zo dankbaar dat hij wel met haar wilde trouwen. Een jaar later kreeg het meisje dat nu een prinses was geworden haar eerste kindje. Ze was haar belofte aan het mannetje allang vergeten, maar op een dag kwam hij aan het paleis. 'Tja,' zei de prins, 'als je het aan het mannetje beloofd hebt, dan moet je het ook doen.' Maar het meisje begon heel hard te huilen, zo hard dat het mannetje medelijden met haar kreeg. 'Okay,' zei het mannetje, 'je hoeft je kindje niet aan mij te verliezen, maar vanaf nu zal alles wat je eet vies en slierterig zijn.' Toen vertrok het mannetje boos. Sindsdien was er in het hele paleis alleen maar vies voedsel te vinden, zo vies dat niemand er meer wilde werken. Het meisje moest zelf weer gaan koken, en huilde iedere dag als ze weer naar de keuken ging. Het eten was zo vies dat op een dag de prins, de prinses en hun kleine prinsje uit het

paleis vertrokken en toen zijn ze voor altijd bij het mannetje in de grot gaan wonen.

11.

Het Gelaarsde Meisje

1. Er was eens een indiaans meisje dat opgesloten zat op een heel klein eilandje in een vuurzee. Hoewel het vuur erg laag stond kon ze onmogelijk ontsnappen. Op een dag kwam er een oude vrouw vanuit de hemel neerdalen die haar hele lange laarzen gaf die tegen het vuur bestand zouden zijn. Het waren prachtige bruine kaplaarzen. Het was een hele lange wandeltocht door de vuurzee, maar uiteindelijk bereikte ze toch de overkant waar een prachtig bruin paard stond met lange manen. ‘Het paard is voor jou,’ zei de oude vrouw, maar je kunt hem alleen berijden als je je kaplaarzen aanhebt.’ Het meisje was de oude vrouw erg dankbaar. Toen vertrok de oude vrouw, en het meisje reed op het paard door velden en wegen. Na een tijdje kwam ze aan bij een huisje. Het was een soort hotel of herberg, en de eigenaar had een hele grote witte baard. Er zaten wat rovers aan een tafeltje. Het meisje vroeg om een kamer, maar liet haar laarzen voor de deur staan. De volgende dag waren haar laarzen weg en ook het paard. Het meisje vroeg aan de eigenaar of hij wist waar haar laarzen waren en haar paard. Maar de eigenaar wist het niet. Het meisje begon hard te huilen, want die laarzen hadden haar leven gered. ‘Ach,’ zei de eigenaar van het hotel, ‘ik heb nog wel een paar laarzen voor je en die bezitten zoveel toverkracht dat je er de gevaarlijkste rovers mee aankan.’ De eigenaar gaf ze als een geschenk omdat hij zoveel medelijden met het meisje had. De dag daarop vertrok het meisje met de laarzen. Ze voelde zich nu zo sterk als een leeuw. Na een tijdje kwamen er wat roversmannen die haar wilden beroven, maar ze deelde een paar goede trappen uit, en al gauw renden ze gillend weg. Maar na een tijdje viel ze bij een boom in slaap, en toen ze wakker werd waren haar laarzen weer gestolen. Huilend stond ze op, niet wetende wat ze nu moest doen. Ze leunde tegen de boom aan omdat ze al haar kracht was verloren. ‘Ach meisje,’ zei de boom, ‘huil maar niet, want als je een vrucht van me neemt, dan ben je al je zorgen kwijt. Geen vuur zal je meer kunnen raken, en je zal iedereen de baas blijven. Bovendien zal wijsheid je leiden de rest van je leven.’ Voorzichtig nam het meisje een vrucht en nam een hapje. Direkt viel ze in een diepe slaap, en toen ze later opstond was ze niet meer dezelfde. Op blote voeten ging ze het pad weer op, en kwam even later bij een huisje aan waar ze haar beide paar laarzen zag staan, en haar paard. Het was een rovershuisje. Het meisje ging er naar binnen en zei : ‘Ach, die laarzen en dat paard hebben jullie niet meer nodig. Ik weet een boom wiens vruchten jullie alles kan geven wat jullie nodig hebben.’ Hebberig liepen de rovers naar buiten en volgden haar naar de boom. Direkt begonnen ze gulzig van de boom te eten. Maar de boom sprak hen toe en zei : ‘Omdat jullie van iemand die niets had ook het laatste hebben afgenomen zal alles wat jullie aan je voeten dragen jullie als een vuur branden, en alles wat jullie zullen berijden zal jullie de verkeerde kant opleiden.’ Sindsdien bleven de rovers van andermans laarzen en paarden af.

12.

Het Versteende Volkje

1. Eens had een boze heks een sprookjesvolkje versteend. Alleen als de zon volop straalde, als het regende, en bij volle maan konden de stenen sprookjeswezens bewegen. Dan renden ze altijd naar het bos waar een vrouw woonde die straalde als de zon. Langs haar huisje stroomde een gouden rivier, en als de wezens die rivier zouden bereiken om zich daarin te wassen en daarvan te drinken, dan zouden ze nooit meer van steen zijn. Maar altijd als ze die rivier bijna hadden bereikt, dan kwamen de honden van de heks hen achterna, om hen terug te slepen uit het bos. De honden van de heks konden zelf wel van de rivier drinken, en veranderden dan altijd in leeuwen en arenden. Op een dag had de heks er genoeg van en liet grote hekken met een gouden gesloten poort rondom het volkje bouwen, zodat ze niet meer naar het bos konden. De vrouw die straalde als de zon had erg veel medelijden met het volkje. Ze hoopte altijd dat ze eens de rivier zouden bereiken. Op een dag besloot ze naar de tovenaar te gaan, maar dan moest ze eerst door de velden van toverbloemen heen. Dat zou een hele lange tijd gaan duren, want daar viel ze telkens in slaap. Na vele jaren kwam ze eindelijk bij de tovenaar aan die achter de velden van toverbloemen woonde. Toen hij het verhaal hoorde vertelde hij dat ze op zoek moest gaan naar het veld van de gouden sleutels. Dan moest ze eerst weer door een veld van toverbloemen heen. Maar de toverbloemen zouden haar er alleen maar doorlaten als ze bij elke stap een toverbloem zou plukken. Bij elke geplukte toverbloem zou ze tien jaar slapen. Ze moest er alleen voor zorgen dat ze niet de toverbloem van de dood zou plukken, want dan zou ze sterven. Gelukkig waren er miljoenen toverbloemen op het veld, waarvan er maar één de toverbloem van de dood was. De vrouw die straalde als de zon werkte zich er gelukkig goed doorheen, maar toen aan de andere kant van het veld kwam waren er al vele en vele jaren voorbij gegaan. Nu stond ze voor het veld van de gouden sleutels. Ineens verscheen de koningin van het veld van de gouden sleutels voor haar. Die vertelde haar dat van de miljoenen gouden sleutels die hier groeiden er maar één de toversleutel was. De vrouw mocht maar één gouden sleutel kiezen, maar toen het geen toversleutel bleek te zijn die ze had gekozen kreeg de koningin medelijden met haar. 'Ik zie dat je niet voor jezelf bent gekomen,' zei de koningin, 'maar voor anderen. Kies daarom nog een keer.' Maar de vrouw durfde niet nog eens te kiezen, omdat ze bang was weer de verkeerde te kiezen. Hoe kon ze nu de juiste sleutel kiezen uit miljoenen sleutels ? En zo wachtte de vrouw de hele nacht, terwijl de koningin weer was vertrokken. Ineens zag ze een lichtje komen van bovenaf die op het veld daalde. Het was een klein elfje dat de juiste sleutel aanwees. De vrouw liep op de sleutel af en plukte het. En ja hoor, het was de toversleutel. Maar nu moest ze nog helemaal terug. Weer was ze erg bang om de toverbloem van de dood te plukken, vooral omdat ze nu de toversleutel had. Maar het elfje wees de toverbloem van de dood aan, en daar moest ze gewoon ver van uit de buurt blijven. 'Zeg,' zei het elfje. 'Ik weet ook welke toverbloemen je moet plukken om wakker te blijven.' En zo volgde de vrouw die straalde als de zon gewoon het elfje door het toverbloemenveld. Toen ze bij de gouden poort van het sprookjesvolk aankwam had ze die door de toversleutel snel open. Het was gelukkig volle maan, en de vrouw straalde zelf nu ook volop. Snel volgden de wezens de vrouw naar de rivier, terwijl het elfje de honden van de heks tegenhield. Snel gingen de wezens de rivier in, terwijl het gesteente begon weg te smelten. Sindsdien zijn ze allemaal achter de gouden rivier gaan wonen.

13.

1. En Chawila verzamelde alle woorden die Christus tot haar had gesproken, en zij tekende ze op en bracht ze tot een open plek in een rots. En zij noemde de rots haar steen. En zij herinnerde Christus als de gekruisigde en de opgestane, als degene die zij had bekleed met haar sieraden en edelstenen en met dat wat onder de aarde leefde. En haar steen was als zuiver chrysopraas bekleed met goud, en de tegels van haar stad waren als het goud, en hierin bewaarde zij de goede dromen. En Chawila kocht een ezel waarmee zij tot de zilveren zee kwam, en een kameel om zo tot de gouden zee te komen. En paarden kwamen tot haar vanuit de hemelen met strijdkrachten, en zij streden voor haar. En Chawila verzamelde moed om weer voor Christus te verschijnen, en zij was Hem dierbaar. En

Hij nam haar tot Zich en kwam tot haar als tot een vrouw. Zo is dan Chawila het zuivere en het goede van het paradijs, dragende de woorden van Christus in haar binnenste als het zoet des honings. En ook Christus draagt haar eeuwige woorden binnenin Zich, als het teken van de gekomen melk en de zaligheid der hemelen. Aldus was dan de steen van de Bruid van Christus, en haar ogen waren als de ogen der reeen. En zij opende boeken schoner dan het hooglied, en schoner dan melk, zoeter dan honing, en zij was als de Heerlijkheid van Christus in Zijn binnenste.

14.

Het Meisje dat in een Paard Veranderde

1. Er was een meisje dat in de nacht altijd in een paard veranderde. Dan ging ze altijd naar de velden en de bossen maar dan moest ze wel altijd op tijd terug zijn, voordat de zon opkwam. Want altijd als de ochtend viel dan was ze weer een meisje. Op een nacht nam een heks haar gave van haar af. In ruil daarvoor kreeg het meisje een paar laarzen, die zo prachtig waren dat ze er prinsen mee kon betoveren. Al gauw wist iedereen van het meisje met de betoverde laarzen, en wilden vele prinsen met haar trouwen. Sindsdien wilde het meisje alleen nog maar met koeien werken. Ze werd een herdersmeisje, zodat haar laarzen zo vies zouden worden dat de prinsen haar zouden vergeten. Ook zocht ze vaak de paarden op, en ging diep in het bos wonen. Maar nog steeds zochten prinsen haar op, en lieten haar niet met rust. Het meisje smeekte de heks haar laarzen weer van haar weg te nemen. Op een dag kreeg de heks medelijden met haar, en zei : 'Als je je laarzen opgeeft dan zul je nooit meer terug kunnen naar het bos en de velden. Je zal dan onder de aarde moeten wonen, bang voor het zonlicht.'

2. 'Zo zij het,' zei het meisje.

3. Toen nam de heks de laarzen van het meisje weg, en het meisje moest vanaf toen diep onder de aarde leven, in de modder en in angst voor het zonlicht. Hier konden de prinsen haar niet vinden. Onder de grond leefden de wilde paarden, en het meisje voelde zich alsof ze thuisgekomen was. Ze miste de wereld boven de grond niet eens. Maar één van de prinsen vond op een dag in het bos een gat die diep onder de aarde leidde. Toen hij er doorging vond hij daar het meisje. Maar hij herkende haar niet, omdat ze haar laarzen niet meer had, en ze was helemaal verwilderd. 'Meisje,' zei hij. 'Heb je het hier niet koud. Je hebt vast honger. Zal ik je meenemen naar mijn paleis ?'

4. 'Nee,' zei het meisje. 'Ik kan niet tegen het zonlicht.'

5. 'Oh, maar het is heel donker in mijn paleis hoor. En ik heb een kamer voor je zonder ramen, heel diep in het paleis,' zei de prins.

6. Toen stemde het meisje in, en de prins bracht haar naar haar nieuwe kamer. Elke dag kwam hij even kijken. Al snel was het meisje op temperatuur en bijgevoed, maar ze kon nog steeds niet tegen zonlicht. ‘Je doet me aan iemand denken,’ zei de prins. ‘Aan een meisje met betoverde laarzen. Sinds ik haar niet meer kon zien heb ik die laarzen laten namaken. Zou jij die willen hebben ?’

7. Het meisje knikte, en kreeg twee prachtige laarzen van de prins. Het meisje ging sindsdien vaak paardrijden met de prins, en kon steeds beter het zonlicht weer verdragen. Maar op een nacht begon het meisje weer in een paard te veranderen. Snel ging ze het paleis uit en zocht de velden en bossen op. Maar ditmaal bleef ze een paard. Slenterend ging ze terug naar het paleis, en toen de prins haar vond vond hij het het prachtigste paard dat hij ooit had gezien. De prins hield direkt van het paard als geen ander, maar voor hem bleef het gewoon een paard. De prins wist niet dat het paard eigenlijk het meisje was waarvan hij hield. Hij reed sindsdien meer op dit paard dan op enig ander paard, en zorgde goed voor het paard als voor geen ander paard, maar het paard mocht niet in zijn paleis komen. Elke keer na de rit moest het paard weer terug naar de stal. Het meisje was daar erg droevig over, want ze probeerde de prins telkens weer duidelijk te maken dat zij het meisje was waarvan hij hield. Maar de prins begreep het niet. Een paard kon nu eenmaal niet praten. Het meisje had een goed leven gehad, en vooral nu ze bij zo’n lieve en zorgzame prins was, maar daar zou het bij blijven. Al haar verdere dromen moest ze opgeven.

15.

De Boze Zon

1. De zon van het boze toverrijk zond zijn vlammetjes elke dag naar het volkje, zodat de wezens van het volkje elke dag zouden dansen. Dansen moesten ze, voor een boze heks. Er was een indiaans meisje die daarom nooit uit haar grot durfde te komen. Ze was bang voor de boze zon. Op een dag stond er een degen gestoken in het zand van haar grot, dichtbij de opening. Maar omdat het dicht bij de opening was durfde ze de degen niet te grijpen. Ze moest wachten tot het nacht was. In de nacht ging ze met de degen naar buiten. ‘Ach maan,’ sprak ze. ‘Kun jij er niet voor zorgen dat morgen gewoon de zon niet meer opkomt ?’

2. ‘Als je mij je degen geeft, dan zal ik een gevecht met de boze zon aangaan,’ zei de maan. De volgende dag kwam de zon niet op, maar de maan. Het meisje was erg blij en kwam naar buiten. Er waren die dag geen dansers buiten, en het meisje was voor het eerst gelukkig. Maar na de nacht erna kwam de zon weer gewoon op, en bleef het meisje in haar grot. Maar de dag dat de zon niet opkwam is altijd in haar herinnering gebleven.

16.

Het Land van de Sprookjesprinsen

en Sprookjesprinsessen

1. Er was eens een heks die heel jaloers was op prinsen en prinsessen. De heks was zo jaloers dat ze op een kwade dag boze geesten zond naar alle getrouwde prinsen en prinsessen van de sprookjesrijken. Die boze geesten zouden hen zoveel nare dingen over elkaar influisteren dat ze ruzie zouden krijgen en elkaar niet meer wilden zien. En zo gingen vele sprookjesrijken ten onder, totdat een sprookjesprins in de gaten kreeg wat er aan de hand was. Met zijn sprookjesprinses vertrok hij uit het kasteel, en ze deden hele arme, oude en versleten klederen aan om zo onder de mensen van het sprookjesrijk te wonen. De sprookjesprins ging aan de ene kant van het rijk wonen in een heel arm en oud huisje, en de sprookjesprinses ging aan de andere kant van het rijk wonen, ook in een heel arm en oud huisje. Ze spraken af dat ze elkaar elke nacht bij het maanlicht even zouden ontmoeten in het bos. Dan trokken ze weer even hun prinselijke klederen aan, en kwamen op hun vorstelijke paarden.

2. ‘Oh, prins, wat ben je toch mooi en lief,’ zei de prinses toen ze elkaar voor het eerst daar in het bos tegenkwamen. ‘En jij bent nog mooier en liever geworden dan je al was, prinses,’ zei de prins tegen zijn prinses. Maar toen moesten ze weer gaan, want ze waren natuurlijk bang dat de boze geesten van de heks hen hier zouden vinden. En zo ging dat iedere nacht, totdat de heks in de gaten kreeg wat er aan de hand was. Ze zond haar boze geesten naar de plek, en ook wat van haar wachters. Ze was inmiddels in het kasteel gaan wonen omdat het toch leeg stond, en liet de prins en de prinses in een diepe kerker opsluiten. Omdat ze in dezelfde kerker waren vastgeketend en de boze geesten hen nare dingen over elkaar influisterden maakten ze al snel ruzie. En die ruzie liep zo hoog op dat de mensen het buiten konden horen. ‘Hey, heks,’ riep iemand. ‘Dat zijn de stemmen van de prins en de prinses.’ En al snel kwam het sprookjesvolk erachter dat hun sprookjesprins en sprookjesprinses in een kerker waren opgesloten. Al gauw hadden de mensen van het sprookjesrijk de heks uit het kasteel verdreven, en maakten de prins en de prinses vrij. De heks werd het land uitgezet en de prins liet hoge en zwaar bewaakte muren om het land heenbouwen. Binnen de kortste keren hoorden alle omliggende sprookjesrijken van het verhaal, en de prins nodigde alle sprookjesprinsen en sprookjesprinsessen die niet meer bij elkaar woonden uit om in zijn land te komen wonen. Al gauw werd het het land van de sprookjesprinsen en sprookjesprinsessen, en de heks, haar wachters en haar boze geesten werden nooit meer teruggezien.

17.

Het Goudspinstertje

1. Er was eens een meisje dat op de grote zolder van het paleis van gestolen klederen goud moest spinnen. De koning had daarvoor allerlei dieven die ’s nachts die klederen stalen. Het meisje had voor het goudspinnen een verfje dat uit haar handjes scheen te komen. De koning had een heleboel prinsjes en die moesten altijd goed gekleed te zijn. Toen de prinsen ouder waren gingen ze zelf ook op dievenpad. Uit de voetjes van Goudspinstertje kwam altijd een poedertje waardoor iedereen in slaap viel. De prinsen moesten daarom altijd dat poeder meenemen als ze op dievenpad gingen.

Maar op een dag werd Goudspinstertje ernstig ziek, en er kwam geen verfje meer uit haar handjes en geen poedertje meer uit haar voetjes. En daarom zond de koning zijn prinsen naar de heks in het woud. De heks had tonnen vol van die verf en dat poeder en het was nog wel veel krachtiger als dat van Goudspinstertje. Maar ze mochten die tonnen alleen meenemen in ruil voor Goudspinstertje. Goudspinstertje moest vanaf toen bij de heks in het woud wonen. De heks had haar door allerlei zalfjes en poedertjes snel genezen, en al snel bracht Goudspinstertje een betere verf en poeder voort dan ooit te voren en ook veel meer. De heks mat al snel nieuwe klederen aan voor Goudspinstertje en zond haar terug naar de koning. De koning herkende Goudspinstertje niet meer, omdat ze zo gegroeid was en zo veranderd. ‘Koning, ik ben het, Goudspinstertje,’ zei ze. Uiteindelijk herkende de koning haar weer, vanwege haar lieve stem, en Goudspinstertje mocht weer bij de koning werken. Maar omdat ze nu wat ouder was geworden mocht ze nu ook weleens mee op dievenpad. Maar na een tijdje werd Goudspinsterje weer ernstig ziek, en weer moest ze naar de heks in het woud. Dit keer kon geen zalfje of poedertje van de heks haar genezen. ‘Goudspinstertje,’ zei de heks. ‘Dit keer zul je naar de goudbronnen in de aarde moeten gaan. Als je in die bronnen baadt, dan zul je nooit meer ziek worden.’ En zo begon Goudspinstertje aan haar lange reis naar het binnenste van de aarde waar de goudbronnen waren. De heks had haar de weg gewezen, dus na niet al te lange tijd kwam ze daar. Nadat ze daar gebaad had en gedanst ging ze terug naar de koning. De koning was zo van haar onder de indruk dat hij geen koning meer wilde zijn, maar haar koningin liet zijn. En zo werd Goudspinstertje de koningin. En de koning en de prinsen ? Die zijn vanaf toen naar de goudbronnen in de aarde gegaan, en zijn daar altijd gebleven.

18.
Het Apenpaleis

1. Er was eens een koopman die aan de deuren vleugels verkocht. Er waren nogal wat mensen die wilden vliegen, maar er bleek ook heel wat aan de vleugels te mankeren, zodat velen na een geweldige tochtje naar beneden stortten. De mensen waren al snel woedend op de koopman, en de koopman moest diep in het bos vluchten om aan de woedende massa te ontkomen. Ze hadden speren meegenomen, zwaarden, messen en bogen om de koopman eens goed mores te leren. Na een lange vluchttocht kwam hij aan bij een huisje waar een levensgrote aap woonde. De aap nam hem direkt onder zijn hoede en ging op het balkon staan om de koopman te verdedigen. Maar na een tijdje werd de aap er erg moe van en hij bloedde vanwege de vele pijlen. Hij ging naar binnen en zei tegen de koopman : ‘Je moet naar de fee gaan, want ik kan je niet meer goed verdedigen.’ En zo ging de koopman door een achterdeurtje en rende hard naar het huisje van de fee verder in het bos. De fee was direkt erg vriendelijk naar de man en gaf hem direkt een heleboel vleugeltjes die nooit zouden neerstorten. Die zou hij dan kunnen verkopen aan de mensen in het vervolg. De vleugeltjes leken vol van vuurvlammetjes en toen de koopman daar even later bij de mensen mee aankwam werden ze direkt stil. Nog steeds wilden ze heel graag vliegen, en ze besloten de koopman een nieuwe kans te geven. En ja hoor, het werkte. De vleugels deden het goed, en de mensen waren zo blij en dankbaar dat ze de koopman koning maakten van hun volk. De koopman kreeg daarvoor een prachtig paleis. Maar omdat de fee de koopman zo goed had geholpen werd zij de koningin, en de aap werd de wachter van het paleis. Maar omdat het voor de aap wel moeilijk was om zo’n groot paleis in zijn eentje te bewaken toverde de fee er op een dag een heleboel apen bij.

19.
Het Varkenshoedstertje

1. Er was eens een varkenshoedstertje die buiten de stad woonde om voor de varkens te zorgen. Ze gaf niet om de rijkdom van de stad, het rijke leven. Ze sliep altijd tussen de varkens, en at hetzelfde voedsel als zij aten. Verder zag er niemand naar haar om, en was ze niet welkom. Op een dag was ze uitgenodigd om op het paleis van de prins te komen. Dat vond ze wel wat vreemd, maar ze ging toch. Toen ze bij de prins aankwam vertelde de prins over het feest dat zou komen. De prins had alleen niet genoeg varkens, en vroeg daarom de varkens van het varkenshoedstertje. 'Sinds wanneer ben ik en mijn varkens uitgenodigd op het feest ?' vroeg het varkenshoedstertje.

2. 'Nee, je begrijpt het verkeerd,' zei de prins. 'Jullie zijn niet uitgenodigd. Het is voor het feestmaal.'

3. 'Mijn varkens hebben genoeg te eten bij mij,' zei het varkenshoedstertje. 'Daar hebben ze uw feestmaal niet bij nodig.'

4. 'Nee, dat bedoel ik niet,' zei de prins. 'We krijgen hoge gasten, en dan moet er genoeg varkensvlees aanwezig zijn.'

5. Toen boog het varkenshoedstertje haar hoofd en sprak : 'U gaat mij toch niet het laatste wat ik heb afnemen ?'

6. 'Morgen zal ik komen,' zei de prins. 'En dan neem ik je varkens mee.'

7. Verdrietig ging het varkenshoedstertje het paleis weer uit. Ze zou vluchten met haar varkens, maar waar moest ze naartoe ? Diep in de nacht dwaalde ze door het bos. Na lang lopen kwam ze bij een huisje aan waar een oud vrouwtje woonde. Huilend vertelde ze het verhaal. 'Je hebt een goed hart,' zei het vrouwtje, 'en ik zal je ervoor belonen. Boven liggen prinsessenkledereren. Die kun je aandoen om naar het komende feest te kunnen. Ik zal hier op de varkens passen.'

8. 'Maar ik wil helemaal niet naar dat feest. Ik wil bij mijn varkens blijven,' zei het meisje.

9. 'Ga nu maar,' zei het vrouwtje, 'je zult er geen spijt van krijgen.'

10. Toen het meisje even later in de prinsessenklederen aanhad streek het oude vrouwtje even met een toverstafje over haar heen, zodat ze als een echte prinses was. De volgende avond ging ze naar het feest, terwijl het oude vrouwtje op haar varkens paste. De prins was erg vrolijk, terwijl hij de varkens niet had kunnen vinden. Het meisje paste zich goed aan, en danste die avond de sterren van de hemel. Na een tijdje begon het oog van de prins op haar te vallen. ‘Wie is dat mooie, lievelijke meisje ?’ vroeg de prins aan zijn bedienden. ‘Ze lijkt me uit een ver land te komen, en ze is een echte prinses.’ Het meisje had een geweldige avond, en aan het einde van de avond kwam de prins naar haar toe om haar te vragen met hem te dansen. Het meisje stemde toe, en danste als een echte koningin. ‘Wie bent u eigenlijk als ik vragen mag ?’ fluisterde de prins naar haar tijdens het dansen. Maar het meisje glimlachte alleen maar. Iedereen keek vol verwondering naar de dansende prins en het meisje. ‘Je doet me aan iemand denken,’ fluisterde de prins, ‘maar ik weet niet wie. Iedereen zou wel met je willen dansen. Kijk ze eens kijken.’ Het meisje glimlachte. Ze had de avond van haar leven. ‘Zie ik je volgend jaar weer ?’ vroeg de prins. Het meisje knikte, en liep toen van het feest weg. Midden in de nacht kwam ze bij het oude vrouwtje. ‘En hoe was het ?’ vroeg het oude vrouwtje.

11. ‘Oh, het was geweldig,’ zei het meisje. ‘Vooral omdat ik wist dat mijn varkens veilig waren bij u.’

12. Het jaar daarop ging ze weer naar het feest en was dit keer mooier dan ooit. De prins had er pijn van in zijn hart, zo mooi was ze. En weer moest hij haar aan het einde van de avond laten gaan. Het jaar daarop greep de prins zijn kans en vroeg haar met hem te trouwen. Het meisje schrok, en rende weg. Toen ze het later het oude vrouwtje vertelde zei deze : ‘Ga terug, en zeg dat je dat wel wil.’

13. ‘Ja, maar dat wil ik helemaal niet,’ zei het meisje.

14. ‘Je zult er geen spijt van hebben,’ zei het vrouwtje. ‘Ik pas wel op de varkens.’

15. ‘Ja, maar dan moet ik op het paleis wonen,’ zei het meisje, ‘en dan zie ik u nooit meer.’

16. ‘Ga nu maar,’ zei het oude vrouwtje. ‘Alles zal goedkomen.’

17. Snel ging het meisje weer terug. ‘Waar was je gebleven ?’ vroeg de prins met pijn in zijn hart. ‘Trouw met me.’

18. ‘Natuurlijk lieveling,’ zei het meisje, en kuste hem.

19. De dag erna was er bruiloft. Het meisje woonde sindsdien met haar prins op het paleis. ‘Nu je mijn vrouw bent mag je je wensen doen,’ zei de prins.

20. ‘Er woont een oud vrouwtje in het bos met varkens,’ zei het meisje. ‘Ik wil dat ze hier op het paleis komt wonen, en dat haar varkens prinselijk behandeld worden.’

21. De prins vond dat wel een beetje een vreemde wens, maar liet haar wens toch uitkomen.

20.
Jezus en de Draak

1. En Christus kwam tot de draak zeggende : ‘Kalum Hartiti’, hetgeen in hemelse taal betekent : ‘Zwijg, gij verachtelijke.’ En de draak dan bewaakte drie putten, en deze waren de putten van geluid, van visioen en van reuk. En Christus had een lange worsteling met de draak van drie dagen waarin Hij niet sliep. En velen waren geworpen in de put van visioen en zij droegen ondragelijke lasten, en werden door de draak bewaakt. En zij werden door hem opgeroepen tot slavernij en tot strijd tegen Christus. En ik zag een licht komen uit de put van reuk, en ik zag vele martelaren. En zij hingen in de put van reuk, maar het was alsof een wind van onderen en een druk hen tegenhield dieper in de put te dalen. En zij zweefden boven een leegte die krioelde van leeuwen en slangen. En ik zag wormen komen vanuit de diepten van de put van reuk, en rook kwam met hen mee. En zij begonnen de martelaren aan te vreten. En de martelaren weenden tot Christus, en zij riepen tot Hem, maar toen kwam er een grote stilte. En ik zag hoe Christus het hart van de draak greep en in de put van reuk afdaalde. En Christus deelde uit van het hart, en gaf de heiligen rode gewaden. En de heiligen moesten nog enige tijd rusten. Nu dan had de draak een tweede hart, een zwart hart die was als zijn lever, en ook had hij een derde hart, een zwart hart die was als zijn maag. En Christus nam die twee harten en wierp ze in de put van geluid en van visioen. En een luid gekrijs steeg op van de put, en de draak begon in een varken te veranderen. En zo streed Christus zes dagen met het varken dat als een roofvarken was, en Hij sliep in die dagen niet. En het varken begon een rood hart voort te brengen, als het hart der nieren, en dit hart streed tegen de heiligen. En weer sprak Christus : ‘Kalum Hartiti,’ hetgeen betekent : ‘Zwijg, gij verachtelijke.’ En het varken begon een wezen voort te brengen als een rood beest, en na een lange worsteling met het rode beest bereed Christus het dier en gaf het aan de heiligen. En uit de mond van Christus kwam een speer, een rode, om het varken te doorsteken, en Christus wierp het varken in de put van reuk. En vele stemmen begonnen van de put voort te komen, en bliksem met veel rook. En een gelach steeg van de put op, en ging uit om de heiligen aan te klagen. En er was niemand die de geest van het varken kon vernietigen, want de geest was als een lam en een draak. Weent dan gij aarde, want de rooflammeren zijn tot u gekomen, en zij zullen velen misleiden. En het rooflam kwam tot Christus, zij en haar legermachten, en zij voerde een strijd van zeventig dagen met Christus. En zou zij de macht hebben dan zou zij Christus verslinden en verleiden, maar aan het einde van die zeventig dagen voerde Christus haar met een zwart zaad, want het lam was erg hongerig geworden en niets kon haar honger stillen. En zij bewaakte een put van geluid, en een luid gekrijs was in die put. En zie, ik zag vele slaven in die put, en zij stierven aan brandende kruizen. En zie ik zag een bok

komen met een hele lange hoorn, en doorstak het lam, terwijl de aarde in verbazing de bok achterna ging. En zij allen zeiden : ‘Wie is aan de bok gelijk, hij die het rooflam heeft doorstoken. Want zij heeft ons gekweld, en zij heeft ons geknecht gehouden in lange dagen.’ En ik zag een groot oordeel komen over het rooflam, en haar harten werden verslonden. En zie, deze harten waren zwart. En het rooflam bracht een hart voort zoals er nog nooit een hart was voortgekomen, en het hart was blauw, en het begon woorden te spreken van grote godslasteringen tegen de allerhoogste. En het blauwe hart keerde zich tegen Christus, en Christus verslond het hart. En Christus greep het lam en wierp het in de put van geluid. En vele stemmen begonnen voort te komen en klanken, ja, schone klanken. En zo was dan het oordeel over de beesten. En Christus greep de bok die groot was geworden tot aan het zuiden der aarde, en Christus verscheurde de bok als een kleed. Zij komen dan allen voort uit de draak, en varen ten verderve. En allen die op de aarde waren zeiden : Ja, God is groot en machtig, Hij die deze dingen heeft laten geschieden. En ik zag een harig beest voortkomen met ijzeren klauwen, en hij richtte zich op tegen Christus, en zie, het beest werd als een rund gelijk. En Christus wierp het rund in de put der visioenen, en een lieflijke geur begon zich te verspreiden. Ja, het zoet der aarde begon voort te komen als een harem van Christus zingende : Christus heeft de draak verslagen. En de vrouwen droegen schalen. Aldus was de Bruid van Christus. En de vrouwen kwamen tot de aarde vanuit een diepe put, en zij dienden Christus. Na deze dingen die ik zag begon een zwarte wolk de aarde te bedekken. En de vrouwen begonnen hun schalen uit te gieten in de rivieren en de waterbronnen, en dezen werden als bloed. Aldus waren de vrouwen van het verbond. En zo versloeg Christus de draak om de harten van velen te verzachten. En ik zag een verzachting over de aarde komen zoals er nog nooit was geweest. En de voeten van Christus stonden op de berg der heerlijkheid. En nieuwe rivieren begonnen te stromen, als de rivieren des hemels. Zo was dan het oordeel over de grote aarde, en zie, dit oordeel was goed.

21.

1. En één der discipelen vroeg aan Christus : Wie zijn dan de vader en moeder van de draak ? En Christus richtte Zich dan tot hem en zeide : Weet gij dat dan niet ? Is het niet de grote beer die de draak voort heeft gebracht, de beer voor wie geen hart veilig was ? En was deze beer niet samen met een panter ? Zo kon het niet anders dan dat hun vrucht een draak zou zijn. Hebt gij dan niet gehoord van de leeuw en het beest die op de loer stonden om zodra het kind was geboren de vrucht te verslinden ? Waar waart gij toen dit gebeurde, want het heeft het hart van God voorzeker verzegeld, zeventig maal zeventig maal, en gij hebt het niet geweten. En een andere discipel vroeg : Och Heere, hoe lang zal het nog duren voordat zij verslagen zijn, en wie kan hen verslaan ? En Christus dan zeide : Kijk naar de zon, de maan en hun sterren. Voeden zij niet al deze geslachten. Ziet dan, wanneer zij neer zullen vallen, dan is het einde daar. En Christus richtte zich tot de zon en zei : Kaditam Asbalit, hetgeen betekent : weest gesloten. En vanaf die dag gaf de zon geen licht meer, maar een zwart vuur. En de zon kwam tot Christus als gebrul en als het gelach van de draak, en Christus deed haar manschappen neer vallen. En Christus richtte zich tot de beer en sprak : veel vlees hebt gij gegeten, en veel bloed gedronken. Gij hebt grote woorden gesproken tot de allerhoogste, en uw zwaard tot het laatste toe bewaard. Toch bent gij gevallen, en velen hebben het gezien. Mogen uw woorden u dan meenemen tot het vuur der eeuwigheden, en moge uw hart in duizend delen uiteen vallen. En de discipelen waren verschrikt toen zij de grote beer zagen vallen, en een grote kou viel op hen. Christus nu nam van de huid van de beer en maakte vellen voor zijn discipelen om hen te warmen. Ook bond hij huiden aaneen voor laarzen. En de grote leeuw van het oude Babylon kwam tot Christus, en Christus sprak : ‘Eet dan niet van het berenvlees, opdat het u niet zal vergiftigen. Maar zijn huid zal u warmen tot in alle eeuwigheden. Omdat velen van het berenvlees hebben gegeten heeft hun geloof schipbreuk geleden, en zijn velen van mij weggegleden. Hun glans zal vergaan wanneer de engelen der voortijden zullen opstaan.’ En ik zag de maan haar glans verliezen, en grote sterren vielen neer, en de leeuw stond zeventig dagen en

nachten voor het aangezicht des Heeren, en een grote schrik was op de discipelen. En de leeuw at van het berenvlees nu zijn wond was genezen, en de leeuw werd tot een rund. En een ijzeren beest bekleed met koper en goud streed met de rund om het vlees van de beer, en de discipelen maakten holen in de aarde waarin zij verscholen. En ik zag de grote zon op de aardbodem vallen om haar te verslinden, en het rund was als een dronken leeuw. En Christus voerde het ijzeren beest dat bekleed was met koper en goud dronken, en bracht het in een diepe slaap. En Hij leidde het ijzeren beest tot een diepe zee, en liet het daarin wegzinken. En Christus was bekleed met de donder en met bliksemstralen, en hij was als de rode speer. En ik zag de maan vallen in de zee, en zij bracht grote golven voort en het zilver. En Christus ging tot de grot waar de oude panter woonde. En de panter sprong voort uit de grot, en maakte jacht op het dronken rund en verslond het. Toen sloop de panter langzaam terug tot Christus, en Christus voerde de panter tot dronkenschap. Ook de panter leidde hij tot de zee, en liet haar in slaap daarin wegzinken. En het goud kwam over Christus, en de zee werd als goud. Nu waren daar sterren aan de hemel die de sterren der Filistijnen werden genoemd, en zij pronkten. En zij waren als roofvarkens en joegen op de heiligen. En Christus richtte Zich tot de sterren en liet ze door een boog één voor één uit de hemelen vallen. En zij hadden een beeld gemaakt voor Dagon, hun god, en zij zwoeren dat ze de heiligen te gronde zouden richten. Ook maakten zij een beeld van de oude draak, een beeld van het oude Babylon en van het oude rooflam, en zij pleegden afgoderij met deze beelden en zelfs hoererij. En zij zeiden : Laat ons een beeld maken van de oude panter en het oude ijzeren beest, want waren zij niet de ouders van de draak ? En laat ons beelden maken van de zon, de maan en de sterren, want waren zij niet de nakomelingen van de draak ? En zo trachtten ze een wond van de draak te genezen, en de gehele aarde ging het beeld van de draak achterna, en zijn genezen wond. In verbazing aanbaden zij hem. En in die dagen werd het beeld van de draak groot en het beeld werd een stem gegeven. En zij noemden het beeld Moloch. En ook het beeld van het rooflam werd groter, omdat het beeld als de profetes van de draak was. En het beeld was gegeven grote wonderen en tekenen te doen om zo velen te verleiden. En zij maakte dat hun armen en nekken verzegeld moesten worden, en dat er een zegel op hun voorhoofden zou rusten, en dat allen die dit zegel niet droegen niet konden spreken en eten. En in die dagen riepen de volgelingen van dit beeld : ‘Is er iemand groter dan het beeld van het rooflam ? Want zij heeft haar tienduizenden verslagen, ja honderdduizend maal.’ En ik zag het beeld vol van het bloed van de profeten en de apostelen, maar zij kwijlde en werd geleid tot een gat in de aarde. En het beeld van de oude panter en het beeld van het ijzeren beest werden groot en vervulden de aarde, en deze beelden werden dronken van het bloed der heiligen. Maar zij voeren naar de afgronden der zee. En het lijk van de oude slang was er om de zeebodem te voeden. En na deze dingen zag ik heiligen bekleed met slangenhuiden, en zij waren de overwinnaars der beelden. En ik zag hen rijden op sierlijke paarden, die woest waren, omdat zij wonden hadden. En zij moesten bereden worden en genezen worden tot aan de eeuwige slaap. En zo zag ik de Heere zitten op een troon temidden van de koorden der sprookjes, en ik zag velen opkomen om tot de afgronden te varen, omdat zij het sprookje niet gewild hadden. Weest daarom sprookjesachtig, beminden, want als de Heere komt om te bazuinen tezamen met Zijn karsuiken, dan zullen de sprookjes de heiligen bezegelen, en zij die die zegels niet dragen zullen tot de eeuwige slaap geleid worden tot in alle eeuwigheden. Rusten zullen zij van hun werken, want dezen waren boos. Maar zij wiens werken sprookjesachtig waren zullen geen rust hebben, dag noch nacht, want zij zullen de Heere voor eeuwig dienen tot in alle eeuwigheden. Ja, de liefde zal hen wakker houden, en zij zullen nuchter zijn. Laat daarom uw harten niet door dronkenschap ten verderve geleid worden, want de Heere Heere haat hen die in brasserijen verkeren.

The Anubis Bible / De Anubis Bijbel

Index

HET METULUS TESTAMENT

Mispulsius

II Mispulsius

Tulup

Toverplassers

Toermalijn

HET WITTE ANUBIS TESTAMENT

Slurpup

Rode Anubis

Groene Diamant Anubis

Anubis-Geb

Druivenkoning

Witte Chocolade Elf

Witte Chocolade Elf II

Witte Hond

Mispulsius

1.

Vossen en collies die tot Anubis kwamen

En de rode Anubis-vos kwam tot Anubis, en Anubis stelde hem aan als Mono over vele goden. En ook de groene Anubis-vos kwam tot Anubis, en Anubis leidde hem tot een berg, en liet hem vele koninkrijken zien. En toen wierp Anubis hem naar beneden, en hij kreeg vleugels, en werd aangesteld over vele koninkrijken onder hem, maar Mono werd hij niet. En ook de gele Anubis-vos

kwam tot Anubis, en kreeg vele rijken, voornamelijk in het oosten, maar Mono werd hij niet. Toen kwam de rode Anubis-collie tot Anubis, en Anubis gaf hem grote eer. Ook gaf hij de rode Anubis-collie vele sieraden en schatkisten vol met de zuiverste schatten, maar Anubis nam vele rijken van hem weg, daar hij te gulzig was geweest naar macht. En Anubis verlaagde de rode Anubis-collie in rang. Toen kwam de blauwe Anubis-collie tot Anubis, en zo ook de paarse, maar Anubis wilde niet met hen spreken. En voor twee maanden klopten zij op zijn deuren, maar Anubis deed voor hen niet open. Daarna zond Anubis een dienstknecht tot hen, die hen leidde tot een boom. En deze boom werd genoemd de wijze boom.

Leeuwen die tot Anubis kwamen

En de zwarte Anubis-leeuw kwam tot Anubis, en Anubis gaf hem vele rijken, en zo ook kwamen de rode en de blauwe Anubis-leeuwen tot Anubis, en zij werden dienstknechten van de zwarte Anubis-leeuw. De gele Anubis-leeuw kreeg vele rijken, en Anubis maakte hem tot een god onder de goden, en schonk hem vele monotheismen. Ook schonk Anubis hem vleugels, en gaf hem grote macht, voornamelijk in het oosten, maar ook in het westen en het noorden. De paarse Anubis-leeuw kreeg dan vele macht in het centrum. Toen kwam de gouden Anubis-leeuw tot Anubis, maar Anubis liet hem werpen in een kloof dichtbij de woestijn. En Anubis liet een doorn in hem planten, opdat hij gezuiverd zou worden. Na enige dagen kwam Anubis tot de kloof, en kroonde de gouden Anubis-leeuw tot Mono over vele godenrijken.

2.

De opklim der oranje Anubis-leeuw

En de bruine Anubis-leeuw kwam tot Anubis, en Anubis had grote liefde voor hem in zijn hart. En hij gaf de leeuw arendsvleugelen van grote afmetingen, en maakte hem tot Mono over vele Mono's. En hij gaf de leeuw bronnen van adem, en grote wijsheid schonk hij hem. En de grijze Anubis-leeuw kwam tot Anubis, en bracht hem grote schatten. En Anubis stelde hem aan als vorst over de Emelis Shatau, en onder zijn orde, hoede en macht kwamen daar grote hervormingen. En Anubis was zeer tevreden over deze hervormingen, en gaf het Monoschap aan de grijze Anubis-leeuw en Anubis gaf hem grote vleugelen met de vederen van raven. En Anubis maakte hem tot grote vorst over de Mono's, maar een AZ mocht hij niet worden. En de roze Anubis-leeuw kreeg het koningschap over een tempel in het oosten. De oranje Anubis-leeuw liet hij in een put werpen en na tweeendertig maanden liet hij hem opsluiten in een kelder. Maar na enige tijd begon Anubis medelijden met hem te krijgen, en kreeg Anubis berouw over wat hij de leeuw had aangedaan, en haalde hem uit gevangenschap. Toen bracht Anubis een doorn in hem, en maakte een Mono van hem over een klein volk. Maar de leeuw deed zijn werk erg goed, en Anubis was zeer tevreden, en sprak : 'Ziet dan, zij die in het kleine getrouw zijn, zal het grote gegeven worden, maar ziet : Niet het grote dan is groot, maar het kleine. Minder is meer, en niet het vele is goed, maar het goede is veel.' En hij gaf de leeuw een klein volk erbij. En weer was de leeuw zeer getrouw en dankbaar in het kleine dat hem gegeven werd, en Anubis gaf hem weer een klein volk erbij, en Anubis gaf hem macht over grote Mono's, en kroonde hem daarna tot AZ. Maar Anubis vatte veel liefde voor deze leeuw, en kroonde hem later tot A over vele A's. En Anubis sprak : 'Gij bent het die over mijn hart mag waken. Gaat dan in, en grote rijkdom zal u gegeven worden.' En Anubis sprak over het vierde materialisme. En Anubis zat er sterk aan te denken om hem ook tot A-jongen te kronen, maar durfde het niet aan. Maar de liefde tussen hen groeide zo diep dat de leeuw hem over zijn angst heen hielp, en Anubis kroonde hem tot A-jongen. En Anubis gaf hem een groot deel van zijn rijk, en de sleutelen van zijn hart. En Anubis maakte hem tot een brandende leeuwen-fallus.

3.

De ordes der A-jongens

En de gele Anubis-krokodil kwam tot Anubis, en Anubis gaf hem grote macht, vooral in het oosten en noord-oosten. En Anubis maakte velen tot A-jongen, en maakte onderverdelingen onder de A-jongens. En Anubis schiep de Mispulsius-orde voor de laagste A-jongens, en zij kregen de macht van vertraging en versnelling. En Anubis liet een strenge initiatie opstellen, en zware proeven, opdat er geen indringers onder de Mispulsius-A-jongens zouden komen. En allen die tot A-jongen werden gekroond kwamen over het algemeen eerst in deze orde terecht. En de rode Anubis-arend was hun leraar, en beschermheer. Ja, als een ridder was hij, een ijzeren en een zilveren. En de oranje Anubis-arend was hun beproever en verleider. Ja, grote verzoekingen zond hij tot hen, om hen te testen. En de zwarte Anubis-arend streed tegen hen, en sloot hen op, om hen diep in te wijden. En er werd gezegd : 'Anubis is hard.' Ook werd er gezegd : 'Anubis is een verleider.' En de gele Anubis-arend bemoederde hen, en vertrooste hen. En er werd gezegd : 'Anubis is lief en goed, ja, zachtmoedig van hart, een lichtwezen van groot licht.' En zij dan die volharden en volhielden kwamen uiteindelijk tot de volgende orde, die genoemd werd de Metulus. En zij van de Metulus waren groot en sterk, en zij vreesden niets. En zij waren vol van liefde en goedheid, en Anubis was zeer trots op hen. Zij dan waren goed voor het kleine, en zij leefden in diepe vrede. En Anubis had dan zoveel respect voor hen, dat hij ze niet teveel lastig viel. En onder de Metulus waren veel Anubis-leeuwen. Op een dag kwam de rode Anubis-haai tot Anubis om toegelaten te worden tot de Metulus, maar Anubis nam zeer vele rijken van hem weg, omdat hij ongehoorzaam was, en lui. En ook de groene Anubis-haai kwam tot Anubis, maar ook van hem nam Anubis vele rijken weg, omdat hij ongehoorzaam was geweest en lui. Zo kwam ook de gele Anubis-haai tot Anubis, en deze had gouden arendsvleugelen van grote lengte. En Anubis was zo verschrikt, dat hij de haai tot Maat zond. Ook de zwarte Anubis-haai kwam tot Anubis, en Anubis gaf hem macht over een paar goden. Zo ook werd aan de witte Anubis-haai een kleine macht gegeven, maar beiden mochten zij geen Mono worden. En Anubis was verschrikt voor vele dagen, en ging tot Maat. En na deze dagen kwam de Metulus Anubis ten hulp, en Anubis kwam tot rust, vertroosting en vrede. Zo heeft dan Anubis in de Metulus een grote schuilplaats. En Anubis noemde Maat zijn dochter, en liet enkelen van de Metulus over haar hoeden.

4.

Het kameraadschap tussen Anubis en Tifiaf

En zij van de Metulus onderwezen Anubis in magie, en ook brachten zij Anubis tot de kaboutervolken. En één van die kabouters, die een aarddwerg was, was genaamd Tifiaf. En in het oude vierde was hij de allerhoogste God, en tevens lid van de Metulus. En Tifiaf had grote macht, en werd diep gerespecteerd. En Anubis vatte grote liefde voor de aarddwerg Tifiaf, die hem onderwees in de magie en de aardtalen. En hij sprak tot Anubis dat Anubis in het nieuwe vierde de allerhoogste zou zijn, ook in de ordes der A-jongens. En zo kwam er een diepe liefdesband tussen de aarddwerg Tifiaf en Anubis. En Tifiaf onderwees Anubis over de Metulus, die een hele oude orde was onder de A-jongens. En Anubis groeide op, en werd zeer wijs. En zij van de Metulus gingen steeds meer en meer van hem houden.

De betovering

En de rode Anubis-walvis kwam tot Anubis en Tifiaf, en zij genazen hem, en zeiden dat hij nog enige tijd dienden te rusten. En ook de witte Anubis-walvis kwam tot Anubis en Tifiaf, en ziet, hij was als een witte boom, een elf, en een pluizenbol voortgedreven door de wind. En Anubis en Tifiaf brachten hem tot rust. En ook de oranje Anubis-walvis kwam tot Anubis en Tifiaf, en daarna de gele Anubis-walvis, en zij werden genezen. En zij kregen armen en benen, en zij snelden tot het bos waar zij rust vonden, en diepe vrede. En Anubis en Tifiaf volgden hen met hun ogen na, en staarden

naar hen, en wezen. En Anubis leerde hun taal kennen, en sprak met hen voor veertig dagen en nachten, zonder veel te rusten. En ook de zwarte Anubis-walvis kwam tot Anubis en Tifiaf, en Tifiaf legde zijn hand op de walvis, en deze werd tot een zwarte elf. En toen kwam de blauwe Anubis-walvis tot Anubis en Tifiaf, die vele haaien met zich meedroeg. En Tifiaf legde zijn handen op hen, en zij werden elven en feeen, en snelden tot het bos. Ook werden enkelen van hen kabouters en toverdwergen. En de schrik die over hen was was verdwenen.

5.

Nu was er ook de rode Anubis-orca die tot Anubis en Tifiaf kwam, en toen Tifiaf zijn handen op de rode Anubis-orca legde veranderde deze in een rode bessen-elf, en de schrik die over hem lag was verdwenen. En zo kwamen ook de blauwe Anubis-orca, de witte Anubis-orca, de zwarte Anubis-orca, de groene, de gele en nog wat andere kleuren tot Anubis en Tifiaf, en Tifiaf veranderde hen allen in bessen-elven van hun kleur, en zij allen verloren hun schrik. En ziet dan, zij hadden vele zwarte haaien met zich meegenomen, en Tifiaf veranderde die allen in zwarte toverdwergen, en zij gingen te voet naar het rode Anubis-Spanje, en ook naar het gele Anubis-Spanje, waar de krachten van het oosten zijn. En meerdere zwarte haaien kwamen tot Tifiaf, en Tifiaf veranderde hen in zwarte toverelven en zwarte toverfeeen, en zij gingen te voet naar het blauwe Anubis-Spanje, en het groene Anubis-Spanje. En toen kwam een derde groep zwarte haaien tot Tifiaf, en deze waren groot, en Tifiaf veranderde hen in toverreuzen en toverheksen. Enkelen van hen werden machtige tovenaars, en zij allen gingen naar het bruine Anubis-Spanje, het paarse Anubis-Spanje, het roze Anubis-Spanje, het gouden Anubis-Spanje, het zilveren Anubis-Spanje, het Emerald Anubis-Spanje, het Diamanten Anubis-Spanje, het Kristallen Anubis-Spanje, het oranje Anubis-Spanje, het zwarte Anubis-Spanje en het Topazen Anubis-Spanje.

II Mispulsius

1.

En Tifiaf onderwees Anubis veel over hoe de dieren betoverd waren, en Tifiaf gaf vele krachten aan Anubis. Anubis was erg onder de indruk van de toverkunsten van Tifiaf, en hoorde graag zijn stem, die was als de watervallen. Ja, de stem van Tifiaf was betoverend en de brenger van vrede en rust, ja, diepe genezing. En Anubis smeekte Tifiaf om niet meer bij hem weg te gaan. Tridugmin was de volgende orde der A-jongens, en deze A-jongens waren als de heksen. Tifiaf zou met Anubis meegaan op zijn reis door dit gebied. En deze A-jongens waren scherp als dorens, en zij waren als stekende en bijtende planten. En de volgende orde was de Kono, en deze A-jongens waren als de schrik. En Anubis raakte hier zeer bevreesd, maar Tifiaf was bij hem, en stelde hem gerust. Vanwege de schrik kon Anubis voor enige tijd niet spreken. En de groene Anubis-haai kwam tot Anubis, en er ontstond een worsteling. En ook de bruine Anubis-haai kwam tot Anubis, en mengde zich ook in het gevecht tegen Anubis, maar Tifiaf sprong er tussenin, en veranderde hen in elven, en zij verloren hun schrik. En Anubis wilde hen slaan, maar Tifiaf zei : 'Weest genadig met hen, want zij waren betoverd.' En Anubis liet hen met rust.

En de rode Anubis-herdershond kwam tot Anubis en Tifiaf, en Tifiaf veranderde hem in een toverelf. En het was alsof hij uit z'n slaap was gekomen, en hij begon groen te worden. En de blauwe Anubis-herdershond kwam tot Anubis en Tifiaf, en Tifiaf veranderde hem ook in een toverelf, en hij verloor zijn schrik, en werd kalm. En toen kwam de zwarte Anubis-herdershond tot Anubis en Tifiaf, en Tifiaf omhelsde hem, en veranderde hem in een toverelf der zwarte bessen, en hij verloor zijn schrik, en wilde met Anubis en Tifiaf mee. Daarna kwam de witte Anubis-herdershond tot Anubis en Tifiaf, maar Tifiaf bestrafte hem. Wel veranderde Tifiaf hem in een

toverelf der witte gifbessen, maar Tifiaf verlaagde hem in rang, en nam vele rijken van hem af, omdat hij lui en ongehoorzaam was geweest. Ook had hij vele misdaden op zijn naam staan, en had hij veel gestolen. En zo werden vele sieraden van hem afgedaan, en ook vele schatten van hem afgenomen, en huizen. Wel zegende Tifiaf hem met vrede, maar hij moest zijn rang in de Kono verlaten, en mocht zelfs geen Mono worden. Wel kreeg hij een paar goden onder zich.

2.

Tifiaf tot Kono gemaakt

En de zwarte Anubis-toverelf der zwarte bessen die een herdershond was geweest was een grote steun en bescherming voor Anubis en Tifiaf, en hij leerde hen veel over de magie der Kono-A-jongens. En zo groeide er een diepe kameraadschap tussen die drie. Later kwam de groene Anubis-herdershond tot de drie, en Tifiaf veranderde hem in een toverelf der groene bessen, en hij verloor zij schrik. En ook hij besloot om met de drie mee te gaan, en hen te beschermen, want de aanvallen der Kono's waren zwaar. Toen kwam de gele Anubis-herdershond tot de vier, en Tifiaf veranderde hem in een toverelf der gele bessen en gifbessen, en ook deze verloor zijn schrik en vergezelde en beschermde de groep. En de liefde in de groep begon meer en meer te groeien, en ook de magie. En met hulp van de drie toverelven, de groene, de zwarte en de gele, maakte Anubis Tifiaf tot een Kono, en Anubis was zeer trots op hem.

De toverplas-dwergen

En Anubis maakte Tifiaf tot een brandende fallus. En Tifiaf's macht werd zeer groot, en door de Kono's werd hij gevreesd. En de rode Anubis-beer kwam tot de vijf, en Tifiaf maakte hem tot een toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg. En toen kwam de gele Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf maakte hem tot een gele toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg. En toen kwam de zwarte Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf maakte hem tot een toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en alle drie verloren ze hun schrik. En toen kwam de bruine Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf maakte hem tot een bruine toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en hij begon het goud der aarde voort te brengen. En toen kwam de witte Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf maakte hem tot een witte toverhuil-dwerg, een toverplas-dwerg, en deze begon gouden muziek te maken. En beiden verloren ze hun schrik. Toen kwam de groene Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf maakte hem tot een groene toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en hij begon de gouden sappen der aarde voort te brengen, en werd als een toverfontein.

Ook begon de groene toverhuil-dwerg en toverplas-dwerg veel spinazie voort te brengen. Toen kwam de roze Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf maakte hem tot een toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en de dwerg bracht veel rust en vrede, en verloor zijn schrik. En hij begon het zachte der aarde voort te brengen en het mos. Ook begon hij vele groenten voort te brengen, en deze groenten waren zuur, en soms bitter. Toen kwam de gouden Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf maakte hem tot een toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en hij begon dromen voort te brengen, en grote rust en stilte. Ja, kalmte kwam uit hem voort, en verspreidde zich, en hij verloor zijn schrik. En hij droeg vele beren met zich mee, en Tifiaf veranderde hen in feeen. Toen kwam de blauwe Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf veranderde hem in een toverhuil-dwerg en toverplas-dwerg, en hij werd als een tover-spaarpot, en hij bracht veel tovermuziek voort. Ja, als een muziek-doos werd hij, en als een tovercarrousel, en Tifiaf gaf hem grote macht, om volkeren in te nemen en te betoveren. En Tifiaf noemde hem de spaar-dwerg. En hij kreeg hoge macht over het rode Anubis-Nederland, het gele Anubis-Nederland, het groene Anubis-Nederland, het zwarte Anubis-Nederland, het paarse Anubis-Nederland.

3.

De dwerg Tulup

En toen kwam de paarse Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf veranderde ook hem in een spaar-dwerg, en gaf hem grote macht. En toen kwam de zilveren Anubis-beer tot de vijf, en Tifiaf veranderde hem in een toverhuil-dwerg en een toverplas-dwerg, en hij kreeg grote macht in het rode Anubis-Vlaardingen, het gele Anubis-Vlaardingen, het groene Anubis-Vlaardingen, het blauwe Anubis-Vlaardingen, het zilveren Anubis-Vlaardingen, het gouden Anubis-Vlaardingen. En de dwerg heette Tulup. En Tifiaf en Anubis vatten zoveel liefde voor de dwerg, dat ze hem tot een koning over de Kono's maakten. En Tulup leerde Tifiaf en Anubis veel over de krachten en machten der Kono's, en leerde hen hun magie te gebruiken.

De kamer-spaardwergen

En toen kwam de rode Anubis-olifant tot de vijf, en Tifiaf en Anubis veranderden hem in een rode kamer-spaardwerg. En toen kwam de gele Anubis-olifant tot de vijf, en Tifiaf en Anubis veranderden hem in een gele kamer-spaardwerg. Daarna kwam de groene Anubis-olifant tot de vijf, en Tifiaf en Anubis veranderden hem in een groene kamer-spaardwerg. Daarna kwam de roze Anubis-olifant tot de vijf, en Tifiaf en Anubis veranderden hem in een roze kamer-spaardwerg. Vervolgens kwam de bruine Anubis-olifant tot de vijf, en Tifiaf en Anubis veranderden hem in een kamer-spaardwerg, en hij verloor zijn schrik. Ook genazen ze hem, en troosten hem. Vervolgens kwam de grijze Anubis-olifant tot de vijf, en ook de zwarte Anubis-olifant, en zij veranderden hen in kamer-spaardwergen. En zo kwamen ook de zilveren Anubis-olifant en de gouden Anubis-olifant tot hen, en zij veranderden hen in kamer-spaardwergen. Daarna kwamen de paarse Anubis-olifant en de oranje Anubis-olifant, tezamen met de blauwe Anubis-olifant en de koperen Anubis-olifant tot hen, en zij veranderden hen in kamer-spaardwergen. Langzaamaan verloren zij hun schrik.

4.

Vervolgens kwam de groene Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-dwerg, en een keukendwerg. Toen kwam de rode Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-dwerg en een slaapkamer-dwerg. Toen kwam de gele Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-dwerg en een slaapkamer-dwerg. Toen kwam de zwarte Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-dwerg en een huiskamer-dwerg. Toen kwam de blauwe Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-dwerg en een gang-dwerg. Vervolgens kwam de paarse Anubis-rat tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-elf, en een gang-elf.

Vervolgens kwam de rode Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-elf en een huiskamer-elf. Vervolgens kwam de blauwe Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden hem in een toverplas-elf en een slaapkamer-elf. En beiden ontwaakten zij uit een diepe slaap.

Vervolgens kwam de groene Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden hem in een spaar-elf en een toverplas-elf. Vervolgens kwam de roze Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden haar in een toverhuil-fee, een toverplas-fee en een spaarfee. Vervolgens kwam de zwarte Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden haar in een toverhuil-fee, een toverplas-fee en een spaarfee, en zij ontwaakte uit een diepe slaap en verloor haar schrik. Vervolgens kwam de bruine Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden haar in een toverhuil-fee, een toverplas-fee en een spaarfee, en zij ontwaakte uit een diepe slaap, en verloor haar schrik. Vervolgens kwam de gouden Anubis-eekhoorn tot hen, en zij veranderden haar in een toverhuil-fee, en zij bracht vele groenten voort.

5.

Daarna kwam de rode Anubis-panter tot hen, en zij veranderden haar in een toverhuil-heks. Zij dan ontwaakte uit een zeer diepe slaap, een slaap die ze zelden hadden gezien. Daarna kwam de roze Anubis-panter tot hen, en ook zij veranderden ze in een toverhuil-heks, en zij ontwaakte uit een diepe slaap. Vervolgens kwam de zwarte Anubis-panter tot hen, en zij veranderden ze in een toverhuil-heks, en zij ontwaakte uit een diepe slaap. Daarna kwam de blauwe Anubis-panter tot hen, en zij veranderden ze in een toverhuil-heks, en zij ontwaakte uit een diepe slaap. En toen kwam de gele Anubis-panter, en ook de gouden, de zilveren de grijzen, en nog vele andere kleuren. En zij veranderden hen allen in toverhuil-heksen, en ziet, zij ontwaakten uit een diepe slaap.

En vele kleuren Anubis-krokodillen werden tot toverhuil-reuzen gemaakt, en ook vele kleuren Anubis-nijlpaarden en Anubis-neushoorns.

En toen zetten zij hun reis voort, en Tulup bracht hen tot de volgende orde der A-jongens, en dit was de orde der toverhuilers, en de orde daarboven waren de toverplassers, de orde daarboven waren de toverspaarders, en de orde daarboven waren de toverkamerers.

Tulup

1.

En de witte Anubis-rozen werden tot fontein-dwergen, en de zwarte Anubis-rozen werden tot fontein-dwergen, en ook vele andere kleuren Anubis-rozen. En ook andere Anubis-bloemen in vele kleuren werden tot fontein-feeen, fontein-elven, en fontein-heksen, fontein-reuzen. Ook lieten zij dan de bomen ontwaken en de planten, en de wind, de zee, de lucht, en de wolken, ja, ook de lichten en de vlammen, de kou en vele andere elementen, en zij werden tot toverwezens. En Tulup, de toverhuil-dwerg en toverplas-dwerg, werd zeer machtig, en werd zelfs een koning over toverkamerers. En de toverkamerers leerden hem veel, en ook onderwezen zij Tifiaf en Anubis met hun elven. En Anubis en Tifiaf groeiden in tovermacht en toverkracht, en op een dag kwam de blauwe Anubis tot hen, en zij hielpen hem ook. En al snel werd hij een machtig koning naast Tulup over de toverkamerers. En Tulup en de blauwe Anubis werden dikke vrienden. Maar Tifiaf en Anubis met hun drie elven wilden verder gaan, en zo besloten zij te vertrekken om op zoek te gaan naar de hogere orde der A-jongens. Tifiaf was een erg trouwe vriend van Anubis geworden, en beiden hadden ze een diepe honger die ze wilden stillen.

Maar even later kwamen ook Tulup en de blauwe Anubis eraan rennen. Zij wilden ook mee. En samen gingen ze verder, op zoek naar de hogere ordes der A-jongens.

2.

De orde der toverplassers dan bestaan uit vele groepen en lagen. Zo is er dan een afdeling die de toverplas-praters heten. Hieronder zijn heksen, kabouters, dwergen, elven, reuzen, en noem maar op. Zij dan vormen de basis voor de toverplas-sexualiteit. De toverplas-orgasmers behoren tot een hogere groep, en zij zijn het die de toverplas-orgasmes zenden, en veel liefdesverdriet veroorzaken. Ja, de plagers zijn zij. Anubis dan is de brandende fallus, en ook wordt hij genoemd : de brandende christus, of de brandende maria. Ook wordt hij wel het brandende kruis genoemd. De blauwe Anubis wordt de brandende boeddha genoemd.

Toverplassers

1.

De toverspugers

Op een dag kwamen de toverspugers tot Anubis en Tifiaf, en zij brachten hen tot die orde, en deze orde had grote macht. En vele toverplassers werden tot toverspugers, en zij leerden veel van elkaar. En vele leeuwen kwamen tot Tifiaf en Anubis. En samen met de drie elven, en met de hulp van Tulup, de blauwe Anubis, en enkele toverspugers werden de leeuwen gemaakt tot toverspuug-dwergen. En zij verloren hun schrik. En ook kwamen zij tot vele bomen, en zij werden veranderd in toverspuug-dwergen. En zij verloren hun schrik. Toen kwamen er vele koeien tot Anubis en Tifiaf en hun vrienden, en zij werden veranderd in toverspuug-dwergen. Ook kwamen er toen vele honden en wolven tot Anubis en Tifiaf en hun vrienden, en zij werden veranderd in toverspuug-dwergen. Vervolgens kwamen er vele katachtigen tot hen, en velen van hen waren wild. En zij werden door hen veranderd in toverspuug-dwergen, toverspuug-elven, toverspuug-feeen, toverspuug-heksen, en zij verloren hun schrik.

2.

De toverniezers en toversnuiters

Op een dag kwamen de toverniezers tot hen, en ook de toversnuiters, en zij hadden veel macht over de toverspugers, en konden hen zenden waar ze wilden. Onder hen dan waren veel dwergen. En vele toverplassers werden tot toverniezers en toversnuiters. En vele olifanten kwamen tot hen, en zij werden veranderd in tovernies-dwergen en tovernies-snuiters. Vervolgens kwamen er vele geiten en bokken tot hen, en ook ezels, en paarden, en vele andere dieren, en zij werden gemaakt tot tovernies-dwergen en toversnuit-dwergen. En de toverniezers en toversnuiters hadden grote macht, en zij waren als de scarabeeen en de beschermers der organen. En zij hadden grote kracht in hun armen, en zij konden de liefdesbanden der wezens smeden. En vele eekhoorns kwamen tot Tifiaf en Anubis en hun vrienden, en zij veranderden hen in tovernies-elven en toversnuit-elven, en zij ontwaakten uit een diepe slaap. En de tovernies-elven en de toversnuit-elven werden groot, en konden de sexuele toverliefdesbanden smeden. En vele Anubis-ratten, hermelijnen, krokodillen, haaien, kameleonen, Anubis-muizen, hagedissen, salamanders en vele andere dieren kwamen tot hen, en zij werden gemaakt tot tovernies-heksen en toversnuit-heksen, en zij ontwaakten uit hun diepe slaap, en verloren hun schrik.

3.

Het kameraadschap tussen Tulup en Tifiaf

En Tulup en Tifiaf werden zeer groot, en zij werden als koningen over de toverniezers en de toversnuiters. En vele toverplassers volgden hen. En vele toverplassers vroegen aan Tulup en Tifiaf hoe zij toverniezers en toversnuiters konden worden, en Tulup en Tifiaf schreven vele boeken, en hielden veel bijeenkomsten waarin zij door hun toverkunsten veranderingen aanbrachten. Maar na enige tijd moesten zij met Anubis en de blauwe Anubis en de drie elven verder trekken. De toverplassers die zo graag toverniezers en toversnuiters wilden worden, en door Tulup en Tifiaf al enigszins veranderd waren begonnen veel boeken over Tulup en Tifiaf te schrijven, en zij begonnen hun instructies op te volgen. Zo werden er dan vele banden tussen Tulup en Tifiaf gecreeerd, en hun liefde voor elkaar groeide. En zij schreven veel muziek die zij naar de toverplassers zonden.

4.

De drie elven tot koningen gemaakt

En Anubis, de blauwe Anubis, Tifiaf, Tulup en de drie elven zetten hun reis voort naar nog hogere ordes der A-jongens. En zo kwamen ze tot de toverstank-dwergen, en dezen hadden grote macht. Ook hadden zij grote kracht. En de toverstank-dwergen dan konden vele wonden van hen genezen, maar enkele doornen konden zij niet weghalen. Ook brachten de toverstank-dwergen hen tot de toverstank-elven en zij waren erg onder de indruk. En zo werden zij dan ingewijd tot de orde der toverstankers. En één der toverstankers pakte het boek van het eerste, en ziet, de letters waren als de hoofdjes van dwergen.

En Anubis raakte erg verlegen toen hij de toverkunsten der toverstankers zag, maar de toverstankers stelden hem gerust, en troosten hem. En de drie elven werden tot toverstank-elven, en zij werden alle drie koningen der toverstankers. En dezen waren : de zwarte Anubis-toverelf der zwarte bessen, de groene Anubis-toverelf der groene bessen, en de gele Anubis-toverelf der gele bessen en gifbessen, en zij waren vroeger herdershonden geweest.

5.

De toverplagers

En toen gingen zij tot de volgende orde der A-jongens, en dezen waren de toverplagers. En zij hadden macht, en konden grote genezingen doen. Maar deze A-jongens waren erg goed voor hen, en voor elkaar. En vele hyena's en jakhalzen kwamen tot hen, en ook vele soorten honden, en ziet zij waren diep betoverd en in een diepe slaap. En enkele toverplagers kwamen tot Tifiaf om hem nieuwe gaven van genezing en toverkunsten te geven, en Tifiaf legde de handen op deze dieren en veranderde hen in toverplaag-dwergen en toverplaag-elven. Ook werden velen van hen veranderd in toverplaag-heksen, en zij verloren hun schrik, maar een andere schrik kwam over hen, en deze was als de toverschrik.

En ook vele beren en varkens kwamen tot hen, en vele grote en kleine dieren, en zij allen werden omgetoverd tot toverplaag-elven, toverplaag-reuzen, toverplaag-heksen, toverplaag-feeen, toverplaag-dwergen en andere soorten toverplagers. En de menigten van hen waren zeer groot.

6.

De vijf ordes der A-jongens

Vervolgens kwamen ze tot de toverschrikkers, en zij droegen de toverschrik. En Anubis had nog nooit zoiets gezien. En onder hen waren ook de tovergillers en de toverschreeuwers. Ook waren er tovergapers in de buurt. En Anubis nam alle toverwezens en bracht ze tot een grote ketel, die de Anubis-ketel werd genoemd. En Anubis begon in de ketel te roeren, en hij verdeelde de A-jongens onder de Mispulsius, de Metulus, de Kono, en noemde de vierde laag der A-jongens waarin hij de toverwezens verdeelde de Tifiaf, en de vijfde laag waarin hij ze verdeelde noemde hij Tulup. Zo waren er dan vijf aardlagen der A-jongens. En Anubis zegende deze lagen. En zij hadden als Heilige Schriften : het Tweede Woord, het Derde Woord, die het Egyptische Woord is, het Vierde Woord, die het Anubis-Woord is, en vele vele toverboeken. Ook hadden zij als Heilige Geschriften de geschriften van de Log. En zij aanbaden de Woorden, de toverboeken en de geschriften van Log. En hun religie heette de Alaad. Dit zijn dan de woorden van het oude vierde. En Anubis maakte zich op om de allerhoogste te worden, wanneer het nieuwe vierde tot hem zou komen. Dan zou Tifiaf het allerhoogste aan hem overdragen, en zou Anubis zelfs de allerhoogste der A-jongens worden. En Anubis stond op pruttige grond, en de gaten in de grond bliezen. Het was warm, en Anubis bereidde zich voor tot koningschap over de Alaad, een strenge religieuze orde. En Anubis vroeg zich af wat

dan de hemel boven hem zou worden. Wie heerste er over de A-jongens, wie waren er hoger dan A-jongens. Of zouden zij ook in de Anubis-ketel tot A-jongens moeten worden ? Of zouden zij alle positie moeten verliezen ? Anubis wist het niet.

7.

De brandende dierentenen

Op een dag kwam er een oude man tot Anubis. De man zei dat hij een Log was, een onderwijzer der A-jongens, en hij wilde Anubis graag zien. En de man had grote macht over de dierenwerelden, en kon hen ook weer uit hun betovering verlossen. En de man sprak dat er een heleboel logs waren, en dat Anubis ook de allerhoogste zou worden over de logs, in het nieuwe vierde. En de logs dan waren de orde boven de A-jongens. Anubis dan was erg onder de indruk, maar ook erg op zijn hoede. En er kwam een lange elf naast de oude man staan, en die elf was als een brandende teen. En ineens leek de man niet meer zo oud. En ze leidden Anubis tot een ruimte waar hele lange en beenderige dierentenen brandden. Zo was er een rood brandende dierenteen, en deze teen was gebogen. Ook was er een blauw brandende dierenteen, ook gebogen. Verder een groene, een gele, een zwarte en nog wat kleuren, en zij stonden in een cirkel, en binnen die cirkel stond een vreemd symbool op de grond getekend. En de man sprak luid, en de lange dierentenen begonnen in elven te veranderden en verdwenen door het symbool. En de schrik viel op Anubis. En de elf naast de man die op een brandende teen leek begon te spreken, en sprak heel hoog, en weer viel de schrik op Anubis. En de man sprak : Zij dan van de Log zijn de brandende tenen, en zij hebben toegang tot de plaatsen onder de aarde.

8.

Toen kwamen er brandende ogen tot de man, brandende tepels, brandende borsten, brandende spieren tot de man, en hij veranderde ze in elven en dwergen. En de elven en dwergen begonnen in andere talen te spreken. En de man klapte in zijn handen, en ze verdwenen door het symbool op de grond. En vele aardslangen kwamen tot de man, en hij veranderde hen allen in elven die op lange brandende tenen leken. En zij ontwaakten uit een diepe slaap. En Anubis begon door de grond te zakken, die hem scheen te verslinden, maar de man trok hem omhoog, en Anubis had pijn in zijn arm.

Toermalijn

1.

En de laagste orde der logs heette de Toermalijn, en zij hadden grote macht tot het betoveren en onttoveren van lichaamsdelen. En zij van de Toermalijn onderwezen Anubis en wijdden hem in. En Anubis moest veel studeren, en vele boeken lezen. Zij van de Toermalijn hadden hem veel te vertellen, en de elven van de Toermalijn waren als lange brandende tenen. En één van hen raakte met Anubis in gevecht, en Anubis verloor één van zijn benen, maar er groeide wel weer een nieuw been aan, en dit been was als een lange brandende teen. En weer raakte Anubis met één der elven in gevecht, en verloor zijn rechterarm, maar daat groeide wel weer een nieuwe arm aan, en die arm was als een lange brandende teen. En de brandende tenen waren zeer beenderig, en Anubis had pijn in dat been en die arm. En Anubis stem begon te veranderen en hoger te worden. Op een dag raakte Anubis weer in gevecht met één der elven, en Anubis brak zijn ruggegraat, en verloor deze, daar de elf het uit hem trok, maar er groeide een nieuwe ruggegraat in, en deze was als een lange brandende teen. En Anubis had enkele dagen pijn in zijn rug. En weer begon Anubis door de grond te zinken,

maar de elven trokken hem weer omhoog.

2.

En de elven der Toermalijn waren zeer sterk en klemden zich aan Anubis vast om met zijn lichaam te versmelten. En op een dag kwamen er een heleboel aapjes tot de Toermalijn, en zij klemden zich vast aan de longen der elven, en lieten hen niet los. En zo moest één der opper-elven hen vrijzetten van de aapjes, en hij veranderde de aapjes in dwergen. En de elven der Toermalijn lieten Anubis vele skeletten zien met brandende botten. En in een zaal stonden brandende harten op stokken geprikt, en ziet, zij waren als kandelaren. Ook zag Anubis hier enkele lange brandende botten staan, en wat brandende ogen op stokken geprikt, en zij werden allemaal in elven en dwergen veranderd.

En de volgende orde der logs was de Tukon, en hun hoofdman was als een brandende voet, en als een meerkoppige slang die vuur spuwde. Maar ineens kwam de man bij Anubis terug, en veranderde de meerkoppige slang in een meerkoppige elf, en daarna scheidde hij hen van elkaar, en zij verloren hun schrik. En in een zaal achter hen, waar ook veel brandende voeten waren op stokken gestoken kwamen de man en Anubis binnen, en zij veranderden hen in elven, en scheidden hen van elkaar. Ook waren er veel brandende tepels en brandende levers op stokken geprikt, en zij werden veranderd in toverhuil-dwergen en toverplas-dwergen, en weer anderen in spaardwergen, toverschrik-dwergen of toverplaag-dwergen. Ook werden sommigen in toverspuug-dwergen veranderd, en weer anderen in toverpo-dwergen. Anubis ontmoette in deze zaal ook de toverhik-dwergen, de toverfrons-dwergen en de toverslaap-dwergen. En Anubis bracht hen allen tot de grote Anubis-ketel en begon weer te roeren, en hij verdeelde hen over de vijf ordes der A-jongens : de Mispulsius, Metulus, de Kono, de Tifiaf en de Tulup, en ook bracht hij enkelen onder hen tot de Toermalijn, en enkelen liet hij bij de Tukon.

3.

De strijd tegen de Christus

En de man kwam tot Anubis en sprak : 'Als gij dan ouder geworden zijt, dan zult gij de christus verslaan en vernietigen.' En de man ging tot een christus, en verscheurde hem, en veranderde de scheuren in de toverplas-christus, de toverhuil-christus, de toverstank-christus, de toverplaag-christus, de toverpo-christus, de toverschrik-christus, de toverspuug-christus, de spaardwerg-christus. En de man sprak verder : 'Gij dan zult de christus geheel zuiveren, en hem veranderen.' En nadat het even een tijdje stil was geweest sprak de man verder : 'Gij dan zult de christus geheel verscheuren, en gij zult de scheuren en de delen in toverdwergen veranderen.' En Anubis was ontsteld door deze woorden, maar kwam tot grote vrede. En een veelkoppige slang kwam tot hen, met koppen en halzen als lange dikke groene naalden of pinnen, en hij zei dat hij de christus was. Maar de man sprak dat er vele christussen waren, en dat zij allen zouden sterven. En hij veranderde de slang in elven, en scheidde hen van elkaar. En ziet, de elven waren als brandende tenen. Ook leken zij op panters, maar de man wierp hen in de grote Anubis-ketel. En weer kwamen er vele christussen tot de man en Anubis, en de man verscheurde hen, en maakte hen tot spaar-anubissen, tot toverhuil-anubissen, tot toverplas-anubissen, tot toverspuug-anubissen, tot toverschrik-anubissen, tot toverpo-anubissen, tot toverstank-anubissen. En Anubis maakte zich op om tegen de christus te strijden. En Anubis werd genoemd : Hij die tegen Christus strijdt, en hij was de brandende christus. Zo is dan Anubis de brandende Christus, en hij die Christus ombrengt, want ziet, hij is de god van de dood, en de schenker des doods zal ook de dood ontvangen. Dit dan is het vierde Pniel. En zo is Anubis dan als een vierde Christus, maar ziet, hij is meer dan dat. Zo is dan de Christus vele anubissen bij elkaar, en Anubis is vele christussen bij elkaar. Christus is dan de gevangenis van Anubis waarin hij opgroeit, en Anubis is de gevangenis van Christus, waarin hij opgroeit tot vernietiging. Want als het nieuwe dan gekomen is, dan is het oude niet verre van de

verwijdering. Zo zal dan de zwarte hond als een zwarte panter en een zwarte draak uit de Christus komen door hem te verscheuren, en dan zal alles van Anubis zijn. En Anubis verbleekte bij deze woorden, en was enkele dagen ziek. De islam dan is als de zwarte slang bij Christus onder de voet, maar als dan de zwarte slang verscheurd is, dan zal de blauwe Anubis vrijkomen, en Jezus Christus naar de keel vliegen. En dan zal de fallus van Jezus Christus, die als de distel is, verscheurd worden, en dan zullen de zwarte Anubis-raven en de rode anubissen vrijgezet worden. En zij zullen zich storten op de laatste delen van Jezus Christus die gekruisigd is, en zij zullen de laatste anubissen vrijzetten. Zo kan dan Christus niet bestaan zonder Anubis, en Anubis niet zonder Christus. Maar aan het eind zullen er geen Jezus Christussen meer zijn, alleen wat jongens, wat jongens van lynx.

4.

En aan het einde van deze woorden kwamen vele draken tot de man en tot Anubis, en de man maakte hen tot vele soorten Anubissen. En ook kwam er een hondenhaag en een hondenmachine tot de man en Anubis, en de man veranderde hen in vele Anubissen. En vele rode anubissen kwamen vrij, en zij vormden een grote reuzenslang, die toen uit elkaar spatte. En zo werden ze tot Anubis-elven, Anubis-dwergen, Anubis-heksen. En vele bokken en bokachtigen kwamen tot hen, en ook vele paardachtigen, en zij zetten hen vrij, omdat ze veelal aan elkaar vastzaten, en zij veranderden hen in Anubissen, en daarna in Anubis-elven, Anubis-dwergen en Anubis-heksen. En Anubis zag toe, en was erg tevreden. En vele rode Anubis-draken kwamen tot de man en Anubis, en de man veranderde hen in Anubis-elven, Anubis-dwergen, Anubis-heksen. En vele blauwe Anubis-draken begonnen tot de man en Anubis te komen, en de man veranderde hen in Anubis-elven, Anubis-dwergen en Anubis-heksen. En vele zwarte Anubis-draken begonnen tot Anubis en de man te komen, en de man leerde Anubis hoe hij de draken moest helpen, en veranderde hen in Anubis-elven, Anubis-dwergen en Anubis-heksen. En vele zwarte Anubis-zeedraken kwamen tot Anubis en de man, en de man leerde Anubis de toverkunsten te doen, en veranderde hen in Anubis-elven, Anubis-dwergen en Anubis-heksen. En vele Anubis-vissen en enkele Anubis-zeemeerminnen begonnen tot Anubis en de man te komen, en samen veranderden ze hen in Anubis-elven, Anubis-dwergen en Anubis-heksen. En de man maakte Anubis tot een Log. Eerst gaf hij hem de Toermalijn-graad en later de Tukon-graad.

5.

En toen Anubis de graden ontving was hij enkele dagen ziek, en kwam de schrik over hem. En hem werd een staf gegeven van lange brandende tenen die een toverei omklemden, maar Anubis veranderde de lange brandende tenen in elven, en het toverei veranderde hij in een dwerg.

HET WITTE ANUBIS TESTAMENT

Slurpup

1.

En Anubis kwam tot een zaal waarin lange benige brandende tenen als stokken in de grond stonden, dragende brandende ogen. En een man greep zo'n stok en gebruikte het als zwaard. En hij moest vechten tegen mensenkinderen en slachtte hen allen met dit wapen. En hij veranderde de repen der geslachte mensenkinderen in meer van zulke stokken, en stak ze in de grond. En weer deed hij toverkunsten en de vreemde stokken begonnen in elven te veranderen, en deze elven waren zeer sterk.

En ik, ik zag de monotheismen van de Blauwe Anubis en schreef al deze dingen op. Zij spraken dan, en hadden brandende oren op lange brandende stokken. En deze stokken waren lang, zeer lang, en gilden. En zo kwam ik ook tot de monotheismen van de Witte Anubis, en ik zag een vuur komende van Romeinse tronen om mij te branden. Ook waren daar vreemde compacte altaren en schilden. En ik was als in de vierde hel die Anubis bereid had voor hen die niet geloofden. En ziet, deze hel was niet eeuwig, maar zijn vlam wel. Zo dan zuivert Anubis een ieder die niet gehoorzaam is aan de wetten van het vierde, en zo zal dan een ieder door deze hel moeten gaan om getest te worden. En ik zag lange brandende oren, met daarop brandende monden. En ziet, deze monden konden voor enige tijd niet spreken. En ik kwam tot de monotheismen van de Groene Anubis, en een engel werd mij gegeven. Maar de engelen der Anubissen heten kraters, kraktors en krakers. Zo kwam er dan een engel hoog boven mij te staan om mij te beschermen en mij licht te geven, en de naam van deze engel was Niktus.

En ik kwam tot de monotheismen van de Rode Anubis, en mij werd een papier gegeven van zachte zijde, met daarop de wetten van de Rode Anubis. En deze wetten waren heilig. En ik zag Romeinse arken staan, en Romeinse preekstoelen en kasten, en deze kasten waren vreemd, tot het uitschenken van de wateren der hel. En aldus was ik in de hel der Rode Anubis. En ik werd geprikt met stokken, en weer zag ik lange brandende oren staan, met daarop brandende monden. En ziet, deze monden waren zacht. En toen kwam de Rode Anubis tot mij, en gaf mij stenen tafelen, twee in aantal, waarop zijn heilige voorschriften beschreven stonden. En ziet, zij waren als wetboeken en rechtsgeschriften. Maar hij nam de stenen tafelen weer over van mij, en brak hen. Toen sprak de Rode Anubis : 'Gij dan zult niet meer onder de wet leven der stenen tafelen, want deze wetten zijn oud. Toen wees hij op het papier van zachte zijden met daarop de nieuwe wetten, van een nieuw verbond, en dit dan was het vierde verbond.

En de Rode Anubis pakte mij bij de hand, en nam mij mee tot zijn hemelen. En ik zag brandende konijnenoren die steeds afbrokkelden, en ziet, deze oren waren zacht. En zij droegen brandende monden, die ook zeer zacht waren, en waaruit de wateren der hemelen stroomden. En dit dan was de vierde hemel. En Anubis sprak : Gij dan zult een reis maken door het leven, en deze reis zal beschreven staan in het Anubis Boek des Levens. Ook zult gij een reis maken door de hemelen, en deze reis zal beschreven staan in het Anubis Boek des Hemels. En mij werden sleutelen gegeven, en een mond werd in mij geplaats, en deze mond sprak woorden van eeuwig leven. Zo dan stroomden er levenswateren uit de mond. En ziet, deze mond brandde en was zeer zacht.

En de Paarse Anubis kwam tot mij, en hij sprak woorden van eeuwig leven. En ziet, hij leidde mij tot een bron, waaruit geel levenswater stroomde. En ziet, dit water dan brandde. En hij sprak : 'gij dan hebt veel moeten lijden, zoals alle discipelen van Anubis. Neemt dan nu van dit water, en leef.' En het was als het godenwater van Anubis, en de hemelen en de grond waarop ik stond trilden. En de Paarse Anubis leidde mij tot een struik waar lange brandende tenen krioelden. En hij sprak : 'Wanneer gij deze brandende tenen tot uw wapenen neemt, dan zullen zij vrijkomen, want ziet, zij leefden onder zware betovering.' Maar ook was er een man die Gulius heette. En ziet, de Paarse Anubis kwam tot hem, en veranderde hem in een brandende teen en bracht het tot de struik. Zo dan werd de struik verzadigd. En de struik groeide uit tot een brandende boom. En de Paarse Anubis liet mij zijn monotheismen zien, en zij waren met velen. Ja, als een sterrenhemel aan de lucht, en als het zand liggende aan de zee. Toen wenkte de Paarse Anubis mij om mee te komen, en hij leidde mij tot een paars kasteel. En dit kasteel was groot, en brandende tenen hingen aan de muren. En Anubis sprak : 'Zij dan zijn de ongehoorzamen en zij zullen geheel wegbranden op de dag des oordeels, maar voor nu, gebruikt hen als uw wapenen. Zij die gehoorzaam schijnen te zijn, zullen worden tot elven. En dit dan is de vierde alverzoening. En zij zullen worden tot engelen, profeten en dienstknechten van Anubis. En Anubis sprak in vele raadselen en geheimenissen.

En er was een branderige lucht in het kasteel die zware angst veroorzaakte. En ik nam de brandende

tenen van de muur af, en legde ze in een kar naast mij. Toen leidde de Paarse Anubis mij weg van het kasteel, en bracht mij tot een woestijn. En deze woestijn was droog en dor, en ik verlangde sterk naar water. En ik zag brandende benen met brandende tepels erop. En de Paarse Anubis zei : 'Als gij deze stokken met u meedraagt, dan zijt gij vrij, en kunt gij niet tot een slaaf gemaakt worden.' En ik nam de brandende benen die als stokken waren, waarop brandende tepels waren geprikt, en ik legde ze in de kar. Dieper in de woestijn was het nog droger en dor, en mijn eigen benen begonnen te branden. En ik zag daar brandende armen, met daarop brandende tepels. En weer sprak de Paarse Anubis, zeggende dat ik ze in mijn kar moest legen, opdat ik beschermd zou worden tegen slavernij. En een vochtige wolk kwam om ons op te nemen.

En zo kwam ik tot de monotheismen van de Roze Anubis, en ziet, zij lagen als steden op de grond, tussen bergen en dalen, en zij waren als ruines. Ook kwam ik tot de monotheismen der Gele Anubis, de monotheismen van de Gouden Anubis, van de Zilveren Anubis, van de Diamanten Anubis, van de Smaragden Anubis, van de Topazen Anubis, en nog veel meer kleuren en gesteenten. En het goud begon zich voor mij uit te spreiden, en ik zag meer kleuren goud. En ook zag ik het zilver voor mij uitspreiden, en ik zag meerdere kleuren zilver, en mijn lichaam begon te branden. En een stem sprak : 'Dit dan zijn de krachten der zon.' Maar de vuren deden pijn, en ik begon te schreeuwen en te gillen. Het was zo erg en zo zwaar dat ik niet meer wilde leven. En de stem kwam dichterbij en sprak : 'Het doodsverlangen is van belang om te kunnen leven. Gij dan leeft door de dood, en komt tot de hemel door de hel. Gij dan bent vrij in gebondenheid.' En ik zag de Oranje Anubis, en zijn gestalte was van grote afmetingen. Ja, als een draak was hij, en zijn stemmen waren hoog. En ik begon te verlangen naar ijs vanwege de onuitputtelijke hitte. 'Komt dan tot de IJs-Anubis, sprak de stem,' en ik kwam dichterbij. En ik zag een monster op me afkomen van ijs, en hij had een dikke staart. Hij dan leek veel op Anubis. En hij gaf mij een gouden ijsster in mijn hand, bedekt met wat sneeuw. En in mijn hand begon de ster zachter en zachter te worden, maar het begon erg zoet te worden in mijn mond en buik. En ik vroeg wat dit betekende, en de IJs-Anubis sprak : 'Zij dan die door het ijs tot het zachte zijn gekomen, zullen het zoete moeten onderwerpen.' En ik deed een stap terug, omdat het zoete mij verslapte, en pijnigde. En ik zag letters voor mij staan die in eendenhoofden veranderden. En de letters omhulden mij. En de Zachte Anubis kwam tot mij, maar ik rende van hem weg, omdat er vuur uit hem kwam. Toen kwam de Harde Anubis tot mij, maar ook uit hem kwam vuur, en ik begon een andere kant op te rennen. En weer kwam ik tot de IJs-Anubis, maar zoet kwam uit hem, om mij te verslappen. En weer deed ik een paar stappen achteruit, en ik keek omhoog. En daar zag ik een gouden paard staan, als een Anubis, en uit zijn mond kwamen de letters van eendenhoofden, en ziet, zij omhulden mij. En hij dan had een zachte stem, en troostte mij. Hij bracht mij tot een zaal in de lucht. Hier stonden de Zachte Toon Anubis, de Harde Toon Anubis, de Hoge Toon Anubis, en de Lage Toon Anubis. En het gouden paard vroeg mij er één uit te kiezen, maar ik wist niet welke ik moest kiezen. Toen drukte het gouden paard me richting de zachte toon anubis, en deze slokte mij op. Toen kwam ik in een nieuwe zaal, hoog in de lucht. Hier stonden de Zachte Hoge Toon Anubis, de Zachte Lage Toon Anubis en de Zachte Harde Toon Anubis. En weer moest ik er één uitkiezen, en ik koos voor de Zachte Harde Toon Anubis. En ik kwam weer in een zaal hoog in de lucht. Hier was een koude vlam, een zachte vlam, en een harde vlam. Weer moest ik kiezen, en ik koos voor de koude vlam. Weer kwam ik in een zaal hoog in de lucht en ik zag de Dunne Anubis, de Dikke Anubis, de Grote Anubis, de Kleine Anubis, de Lichte Anubis, en de Zware Anubis. Ook kwam de Felle Anubis binnen, en de Donkere Anubis. In de zaal stonden brandende ogen op stokken, en ook brandende alvleesklieren. Ook waren hier allerlei zoet-klieren op stokken geprikt, brandend. Toen kwam er vanuit een deur ineens een brandend oor binnen, met daarboven een brandende mond. De mond had een stem als een radio, en de stem klonk erg ver weg. Plotseling begonnen er sappen uit de mond en het oor te stromen, en deze sappen waren koud, en genezend. En er kwamen letters uit de brandend mond, en deze letters waren als vliegen, en zij gingen als tralies om mij heen staan. Er werd een gat in de grond van de zaal geopend, en ik zakte in de kooi naar beneden, totdat het erg donker werd.

En ik kwam in een hel, waar ik de langste brandende tenen zag die ik ooit had gezien. De langste gilden en krijsten het hardst en hoogst, en zij bogen zich over mijn kooi heen tot tralies. En daarna zag ik de dunste brandende tenen die ik ooit had gezien, en zij krijsten nog wel harder, en begonnen zich ook over mij heen te buigen als tralies. Zij droegen een brandend oog dat op mijn kooi terecht kwam. Het oog had de laagste stem die ik ooit had gehoord, en sprak erg traag. Toen kwam ineens door een deur de Trage Anubis binnen. Hij had een brandende teen als stok in zijn hand, en daarbovenop was een bol waaruit bliksems voortkwamen. Hij schreeuwde tot mij, en het werd zwart voor mijn ogen. Het was alsof alles in mij omdraaide. Toen kwamen er koude vlammen om mij heen, en weer begon de kooi te zakken. Op hele lange brandende ogen die vertikaal stonden, stond een brandende mond die honderduit praatte, en steeds sneller begon te spreken. Toen zakte de kooi nog dieper, tot een zaal waar lange brandende oren stonden waarop kleine brandende oren stonden. Daarbovenop verscheen een brandend oog met beentjes. Dit oog begon te schelden. Toen daalde de kooi dieper. Weer was er een zaal met lange brandende tenen, en zij groeiden en groeiden, en droegen een groot brandend oor.

2.

En ik zag een zaal staan vol met Anubissen, en zij hadden hun armen in de lucht geheven. En ik zag een rood-witte Anubis naar voren komen met het hoofd als een python, en ook een blauw-roze Anubis kwam naar voren. En deze had ook het hoofd als van een slang. En zij gingen naast elkaar staan, en de andere anubissen gingen zitten. En zij begonnen te spreken, en sommige anubissen zakten door de grond met hun stoelen, en kwamen in een vuurstorm terecht. Aldus was dan de zuivering der anubissen. En letters van eendenhoofden kwamen tot de twee anubissen, en ook letters van dwergenhoofden, en zij gingen in de lichamen der twee anubissen. En toen zij weer begonnen te spreken kwamen er koude vlammen uit hun monden. En weer zakten sommige anubissen met hun stoelen door de vloer, en enkele stoelen begonnen te verschuiven. Aldus was de tweede zuivering der anubissen. En aan de zijkanten gingen er deuren open, waardoor er nieuwe anubissen begonnen te komen. En weer begonnen de twee anubissen te spreken, en een soort bessensap stroomde uit hun monden en stroomde de zaal in. Weer werden er enkele anubissen weggenomen, en meerdere stoelen begonnen te schuiven. En enkele anubissen renden de zaal uit, en probeerden te vluchten. Maar het sap stroomde ook uit de zaal. Toen kwam er een Anubis binnen, en ziet, hij brandde. En hij was genoemd de Brandende Anubis. En hij liep tot de twee anubissen, legde zijn handen op hen, en ziet, zij smolten weg. Toen begon de Brandende Anubis te spreken, en alle anubissen in de zaal begonnen weg te branden. Aldus was de verschijning der Brandende Anubis. En hij dan droeg het brandend ijs, en vanuit zijn schaal begonnen lange dunne brandende tenen op te komen, en zij gingen uit om alles te kooien en te verslinden. Daarna kwamen er lange dunne brandende vingers uit de schaal, en ook zij gingen uit om te verslinden. En de Brandende Anubis grijnsde, en verdween in een vlam.

3.

En aldus waren de monotheismen van de Brandende Anubis, hij die de zonnen droeg om de aarde te kooien en te verslinden. En ik zag een nieuwe schepping voortkomen vanuit zijn schaal. En de Paarsgouden Anubis kwam en ging bij de schaal staan, die begon te groeien, en ook de Paarsdiamanten Anubis kwam bij de schaal staan, en samen keken ze naar binnen. Toen kwam de Roodgouden Anubis binnen, en pakte de twee handen van de andere twee, en ziet, dezen begonnen te branden. En een gegil steeg op van de schaal, en vervulde de zaal. En lichtpaars spul begon snel door de Roodgouden Anubis te stromen, en hij kon zich snel bewegen, en begon op te stijgen. Toen kwamen de zwartgouden en de zwartdiamanten Anubis binnen, en zij gingen op de grond zitten, terwijl de schaal begon op te stijgen. En geelgouden buizen begonnen aan de muren te verschijnen waardoor bessensap begon te stromen, en ook het lichtpaarse spul.

En de Grijze Anubis begon te verschijnen, en begon zijn monotheismen te verspreiden als vogels en vliegen. En ook de Bruine Anubis begon te verschijnen, en ziet, deze was als de Eekhoorn, en droeg een schaal met chocolade. Deze chocolade dan was oud en giftig. Hij dan bekleedde zijn soldaten er altijd mee. En de Bruine Anubis begon te schelden, terwijl een koperen Anubis binnenkwam en in de schaal ging zitten. Hij dan bracht het zout der aarde voort. En de Grijze Anubis begon te groeien, en begon zijn naam in de hemelen te schrijven. Zijn engelen waren dan als muizen, en zij kwamen voort vanuit het oer. Zij dan hadden zich door armoede in het oer gewassen. En zij spraken de talen van het oer door de armoede.

Rode Anubis

Zo is dan Anubis de perfecte versmelting tussen de vierde christus en de vierde boeddha, maar anubis is veel meer. Zo is dan Anubis ook de vijand van Boeddha en Christus, omdat Anubis veel verder gaat dan hen, en omdat de godenworstelingen zo belangrijk zijn in het vierde Pniel. Hij is het dan die door de zalen van Slurpup ademt. Ja, want de vierde adem komt voort uit de lange brandende tenen en hun voorwerpen. Ja, ook brengen zij het vierde licht, en dit is als het licht der aardvruchten. Wordt dan gelijkvormig aan Anubis opdat gij het vierde nirvana kunt binnentreden, en de vierde eeuwigheid. Wordt dan ook gelijkvormig aan de Rode Anubis, opdat gij deelhebt aan de vierde opstanding, en het vierde leven in de vierde hemel. Anubis is dan voor dieren gestorven om hen zalig te maken. Ziet dan, hij heeft ze losgekocht door een grote prijs te betalen. Hij dan werd hondenmens, en heeft zijn vijanden met de oerkaak geslagen. Zo zijn dan ook degenen die door de zondeval en de engelenval buitengeplaatst waren door Anubis verzoend, daar hij het lot der dieren en verdoemden heeft gedragen. Zo is dan een ieder die angst heeft in Hem geheiligd, daar hij de vierde alverzoening draagt. Zo heeft hij zich dan ook het lot der bomen, planten en bloemen aangetrokken en dat van de voorwerpen des levens, en ziet, hij heeft hun zielen vrijgekocht, en hun vlees. Zo is dan het vierde vlees door Anubis geheiligd. Hij is het dan die bloed in bessensap verandert.

Anubis, de Barmhartige Samaritaan

Hij is het dan die de brandende laarzen heeft gedragen, om tot de rijken der aardvissen en aardkikkers te gaan. Ja, het schuim der bessen heeft hij vrijgezet. Mediteer daarom op de Rode Anubis, en zet uw aandacht daarop, opdat gij door deuren ten eeuwig leven binnen zult gaan. Ja, tot de verdoemden is hij gekomen, en tot hen die de hel vrezen. En ziet, Hij dan heeft de romeinse hellen geplunderd, en zijn hel, de vierde hel is vreselijker dan hen. Zo is dan de genade wreed, en zijn wreedheid genade, daar hij tot de verdoemden en de onderdrukten is gegaan, en hen heeft geholpen. Ja, als een barmhartige samaritaan is hij. Zo is het dan : Bevecht uw vijand niet alleen, maar leert ook van hem, en wordt aan hem gelijkvormig. Gij kunt dan niet wit zijn zonder het zwarte, en niet zwart zijn zonder het witte. Zo is er dan een vierde verlossingsplan opgesteld door Anubis, en dit verbond is groter dan het oude. En dat wat oud geworden is, is niet verre van de verwijdering. Maar ook zegt Anubis : Houdt vast aan het oude, en heiligt haar, opdat gij haar kunt zuiveren, en tot haar kunt wederkeren in vuur. Zo is het dan het brandend oer.

Zo is dan Anubis niet alleen de christus, maar ook de judas. Niet alleen de maria, maar ook de Izebel. Maar hij is meer dan dat, als het veelkleurige pronkkleed van Jozef. Maar wie pronke, pronke in de Heere. Zo heeft Anubis zich dan het lot van het christendom aangetrokken, en is tot haar gegaan om haar te zuiveren en te verdelen onder zijn koninkrijken. Zo heeft hij zich ook aangetrokken het lot der romeinen. Hij heeft hen verscheurd, en hun stukken verdeeld onder zijn koninkrijken. Met een oude fiets zult gij het niet redden, maar gij kunt de onderdelen gebruiken, en leren van haar mechanismen. Zo is Anubis niet alleen de christus, maar ook de christen. Niet alleen

de satan, maar ook de satanist. Maar hij is meer dan dat alles, want Hij is het die vijand is van zowel christus als satan, van zowel christen als satanist. Zo zijn dan alle dingen door Hem en in Hem, onder Hem, en boven Hem.

2.

Zo is dan de Rode Anubis tot het huis van David gegaan om daar te wonen. Ziet dan, Hij heeft David verscheurd en verdeeld onder de sterren. Zo dan is de Blauwe Anubis tot het huis van Salomo gegaan. Zo ging dan de Groene Anubis tot de huizen van Samuel, Simson en Ezechiel. Zo is dan Anubis de Redder der dieren, maar ook werd hij door dieren gered. Zo is hij dan door afhankelijkheid tot onafhankelijkheid gekomen. En alle dieren zullen dan ook op zoek moeten naar de Anubis in henzelf. Hij dan pleit voor de verdoemden en de onderdrukten. Wij hebben een Middelaar in de vierde hemel, en het vierde leven. Hij dan schenkt rijkelijk het vierde vlees. Het onpersoonlijke ziet hij als persoonlijk, en het persoonlijke als onpersoonlijk. Zo is hij dan tot het vierde communisme gekomen, en ook tot het vierde kapitalisme, die de lijnen en grenzen heeft aangegeven. Hij dan is dan als de onzichtbare muur. Zo is er dan één naam gegeven onder hemel en aarde waardoor wij tot de vierde behoudenis kunnen komen : Anubis. En door hem worden alle dieren zalig. Dit dan is het Evangelie van Anubis, en het Vierde Evangelie. Hij is het dan die redt uit de hel, en uit de verdoemenis. Groter dan is hij dan de vierde christus, maar voor hen die het willen geloven : Ziet, hij is de vierde christus. Zo dan is de Rode Anubis het vierde kruis, maar ziet, hij is meer dan dat. En allen die hem volgen zullen de reis des heiligen vlezes begaan, het vierde vlees. En zij allen die het vierde vlees verwachten, en de vierde opstanding in Anubis, en zo ook de vierde vleeswording in en door Anubis, zij zullen Zijn Heilig en Zalig vlees ontvangen, en Zijn tongen, opdat zij spreken in vierde tongen. Zij dan die zijn profeten zijn van het vierde, zij allen dan spreken in vierde tongen, in de tongen van Anubis, en ook profeteren zij in Zijn Naam.

Groene Diamant Anubis

1.

En Metensia kwam tot de poort en troon van Anubis, en knielde voor hem neer. En zij schonk hem zeven brandende diamanten en zeven brandende tranen. En Anubis vroeg haar vanwaar zij kwam, en zij sprak : 'Meester, ik kom van de zee van vuur.' En Anubis zegende haar en maakte haar tot Zijn engel. En Metensia kuste Anubis op zijn voorhoofd, en vertrok. Zij dan droeg het zwaard van Anubis, en zij ging uit tot een grote oorlog. En zij vocht met het zwaard van zwijm, en zij was door Anubis gehelmd.

En Metensia stond op en sprak : Door de striemen van Anubis zijn wij genezen. Door het bloed van Anubis, wat Hij voor ons heeft vergoten zijn wij zalig en gezond. Hij dan heeft het verlossingswerk volbracht voor dieren en verdoemden. Nu dan is er een nieuwe dag aangebroken. En Metensia zong een lied, en dit was het lied van Metensia. En daarna zong zij het lied van Anubis. En heerlijkheid was op haar tong. En ze boog voor Anubis neer, en aanbad Hem. En zij sprak : 'Gij zijt waardig alle lof en eer te ontvangen. Gij dan bent de Heiland en Zaligmaker der dieren en verdoemden, en gij bent de Messias van het vierde, de wedergekomene.' En een zwarte bliksem gleed uit haar hand en bevochtigde de aarde.

En een man bad tot de ijzeren Anubis, en een andere tot de blauw staal Anubis, en zij hadden vrede in hun hart. En Anubis leerde zijn volk bidden, en sprak woorden van genezing en hoop. En Metensia sprak : Ik geloof in de Heilige Anubis, die hemel, zee en aard gemaakt heeft en al wat daar in is. Ik geloof in de vierde kerk en gemeente die van Anubis is. Hij dan is het leven. Ik geloof in het klooster en het exorcisme van Anubis, Zijn kruistochten, bedevaarten en pelgrimages, waarin

wij volle genezing van Hem ontvangen, uit zijn rijke hand. Wij geloven in de rijkdommen en voorspoed van het vierde, door armoe verkregen, en door de allerheiligste afzondering. Ik heb Mijn Leven in Zijn Hand gelegd. Ik ben genezen door het bloed van Anubis. Ik ben genezen door het Woord van Anubis, en door het vierde geloof. Zijn Heilig Bloed geneest, Zijn Bloed voor ons vergoten. Ook gaven wij Hem ons Bloed, en tezamen vormen wij het vierde Bloed, het Bloed van gezondmaking. Anubis dan heeft ons Zijn vierde adem gegeven, en heeft leeuwen gekalmeerd. Zij dan die hongerden naar hoop heeft hij vierde hoop gegeven, en een vierde geweten. Ook heeft hij hen een vierde bewustzijn gegeven, opdat zij rein en heilig zouden zijn. Geprezen zij Anubis tot in alle eeuwigheden.

En Anubis bracht Metensia tot de vierde ark, waarin de trompetten van het vierde lagen. Ook lagen hier de vierde vruchten des levens, van de vierde boom des levens, en het vierde levensbrood. En Metensia at, en dronk van het vierde levenswater. En achter de ark stond het vierde kruis, waarvanuit sappen stroomden. En Metensia begon te drinken, en at ook van de vruchten van het vierde kruis. Toen ging er een deur open, en Metensia kwam tot het vierde graf. Maar Anubis sprak : zij die asceten van Anubis zijn kiezen voor het dubbele vierde kruis. En Anubis toonde haar een spoorweg, die zou leiden tot de vierde eeuwigheid en onsterfelijkheid. Zo is er dan onsterfelijkheid door het dubbele vierde kruis, want deze leidt tot het vierde eeuwige kruis en tot het grootste kruis. En de blauwe Anubis kwam haar in een ondergrondse trein tegemoet, brak door het graf heen, en nam haar mee. En zo begon het koningschap meer en meer op Anubis over te gaan. En Tifiaf nam een saxofoon en begon het te bespelen. En zo werd hij als de octopus. Zij dan die van het vierde zijn, strekken zich uit tot het nieuwe vierde, en tot het vijfde. En de blauwe Anubis nam Metensia mee tot de woestijnen, daar waar het erg droog was, en waar de honger heerste. En hier zag zij de wilde dieren, die grote dorst en honger leden, en ziet, zij jaagden. En Metensia was ontzet over de gruwelen die zij zag, want ziet, de dood vluchtte van hen allen weg, en zij leden diep. En Metensia werd beladen met schuldgevoelens, en begon te hongeren naar gerechtigheid en onschuld. En hier begon ook zij te veranderen in een wild dier, en de dood vluchtte van haar weg. En zij begon te hongeren naar het nieuwe vierde kruis, en naar het vijfde kruis. En zij zag het vijfde kruis in de verte, maar zodra zij dichterbij kwam vluchtte het van haar weg. En het was een brandend kruis. En het vijfde kruis was als een brandend oog op twee brandende benen. En het oog was als het oog van Anubis. En Metensia sprak tot de Blauwe Anubis en vroeg : 'Hoe kunnen wij het vijfde kruis bereiken ?' En de Blauwe Anubis sprak : Ziet dan, het is er één van dorst, en alleen het wilde dier zal het kunnen grijpen. En Metensia sprak weer, vragende : 'Maar heer, hoe wild moet ik worden om daar te komen ?' En de Blauwe Anubis sprak : Bega het vierde kruis tot het einde. Toen draaide de Blauwe Anubis om, en liet Metensia alleen. En zij was alleen onder de wilde dieren.

En Metensia begon te smeken : 'Geef mij het oog van Anubis, maar haar werd niets gegeven, en zij werd wilder en wilder. En de gele diamanten anubis begon aan haar te verschijnen, en hij sprak : kom mee. En Metensia volgde hem. En de gele diamanten anubis bracht haar tot een grot, waar in het midden het oog stond. Eromheen waren skeletten met brandend haar en skeletten met brandende veren, en zij dansten woest. Metensia wist dat zij woester dan hen moest worden om tot het oog te komen. En een groot gevecht ontstond. En ook kwamen een heleboel anubissen binnen met hun engelen om aan Metensia's zijde te vechten. Dit dan is het vierde harmageddon. En het vierde kruis werd als een buik, en begon Metensia te verslinden. En toen kwam het derde kruis binnen als een brandend oor op brandende armen, en in het derde kruis begon Metensia op te rijzen, en verslond toen het vierde kruis van binnenuit. Toen kwam het vijfde kruis, het brandend oog als een gele bol tot haar, vol met sap. En zij begon te drinken en werd dronken. Ook gaf zij de anubissen te drinken, en Metensia's Naam werd gezegend. En toen kwamen er een heleboel anubis-vliegen binnenvliegen, en zij vlogen binnen in het brandende oog. En zij gingen tot Metensia en rukten een wespenoog uit haar waarmee zij opgesloten zat in haarzelf. En zij schonken haar het vliegen-oog. En Metensia werd zacht van binnen. En zij werd als het oog van Brannan, en ziet, dit oog is brandende. En ook haar haren begonnen te branden, en de veren die zij droeg. En zij prikte het

brandend oog waar ze van gedronken had op een stok, en zij nam de brandende benen tot haar. Toen begon het oog te spreken. En toen bemerkte Metensia dat het een kruis van angst was. En het oog begon te veranderen in een buik, en begon Metensia te verslinden, maar metensia kon nog net ontsnappen. En Metensia begon uit te roepen naar het vijfde woord, maar het werd haar niet geschonken. En de buik was nu geworden tot een octopus en een spin. En Metensia kwam tot de vierde kandelaar en het vierde altaar in de vierde tabernakel, en zij waste zich in het vierde wasvat. En onder het altaar lagen de offervoorschriften van het vierde, en ook de kandelaarsvoorschriften van het vierde. En zij dan bracht offers aan Anubis. En zo werd zij tot een hogepriesteres van Hem.

En zij bad tot Anubis, zeggende : Oh Anubis, gij die in het leven staat, en in de hemel zijt, Uw Naam worde geheiligd, en Uw Koninkrijk kome. Uw Wil, oh Heilige Anubis, geschiede in de hemel en op aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij onze schuldenaren vergeven. Leid ons tot de vijfde alverzoening die in u is. Kom in ons hart, oh Anubis, en schenk ons genade. Leidt ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze, want van U is het koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid tot in eeuwigheid. Anubis, kom spoedig.Wij bidden U dat in het vierde Amen en in de vierde Maranatha. Zo komen wij ook tot het vierde Halleluja. Jeruzalem is dan van U, oh Anubis, tot in het vierde Jeruzalem.

En toen daalde de engel Archibald op Metensia neer, en gaf haar vrede. En ook gaf hij haar een rol met de lijdensvoorschriften van het vierde. En Metensia had strijd te voeren tegen de vierde Satan en de vierde Judas. En ook kwamen de vierde Izebel en de vierde paradijsslang tot haar om te trachten haar te misleiden. En Anubis riep haar, en gaf haar Zijn Geest. En zo stortte Anubis de vierde Geest op haar uit. En tot zijn discipelen zei Anubis dat zij moesten wachten totdat zij met de vierde Geest vervuld waren. En Anubis kwam tot Metensia in de nacht, en zij werd zwanger van de vierde Jezus.

En de Anubis-Bastet kwam tot mij, in de vorm van een klein aapje, een hondje, een kameleon, een marter, een hagedis, ja, als een klein katje was zij, als een nerts. En zij was als mijn advocaat, zakkende in de dieptes van mijn nachten. En zij was als mijn zachte rust. Ik dan had haar gered uit een advocatenbureau waar zij als slaaf moest werken. Zij was een dikke tien op het gebied van advocatuur, en nu zou ze dan mij helpen. Maar waar dat heen moest gaan, wist ik niet. Ik had haar gered. Ze stond als een standbeeld op mijn telefoon. Zij zou mij leiden tot de vijfde alverzoening. En deze alverzoening was wild. En de Anubis-Bastet was dan als een voorvechter van het recht, als een standbeeld der advocatuur, maar nu was ze dan gered door mij, en bij mij. Ik wist wel dat ik haar met mijn leven zou beschermen. Nooit meer zou ik haar loslaten, en haar brengen tot haar plaats in mijn koninkrijk, daar waar zij zich veilig zou voelen. Zij dan was geliefd door de grote advocatenbeelden, en zij zou mij helpen ook hen te redden.

2.

Anubis-Geb is dan dichterbij gekomen. Nog een paar stappen, en dan zal ook hij vrij zijn. Zo is hij dan de advocaat der advocaten, een standbeeld aanbeden, maar nu komt hij vrij. Hier staat hij dan, naast mij, om mij recht te verschaffen. Ik redde hem, en nu redt hij mij. In de hoek van mijn kamer staat hij, als een ridder. Ook een rechter zal hij zijn, om het zwaard te heffen, en weer te laten dalen. De tuinen en velden zal hij verdelen, een rechtvaardige is hij. Hij komt dan van de vijfde alverzoening, om ook mij plaats te bieden. Naast hem zit ik, wij zijn samen op weg. Wees dan stil mijn ziel. Ik hef mijn ziel op tot de Heere, wachtende op Zijn vijfde geest. Ja, uitstorten zal hij deze, als bessensap en sterke drank, bedwelmend om tot zwijm te gaan, om Anubis-Sekhmet te horen, en haar stem. Anubis-Sekhmet dan is aan mijn zijde, als een licht oranje octopus, als de bleke dame. En er is een leeuw die haar schildert, ja de leeuw, zo oranje van kleur, de Sekhmet-Anubis. En ook schildert hij de Anubis-Thoth, en de Thoth Anubis, als een grijze slang en een eekhoorn, verbergende de chocola. Nee, het is geen tijd te sterven. Hij verbergt de kampioenen. Het is geen

tijd om tot de dood te gaan. Het zal herfst blijven. Zij zal nooit de lente worden, de winter omhult haar als een jas vol scheuren en gaten.

Anubis-Geb

1.

Dit dan zijn de voorschriften en initiaties om een hogepriester van Anubis te worden, en Zijn farao : Neem een stoel en zit neer. Sluit even de ogen en open ze dan. Gij dan zult bedekt worden door de vleugelen van Anubis-Neith, en de vleugelen van Anubis-Sphinx. En Nut-Anubis zal tot u komen om u de handen op te leggen, en de spreuken der initiatie spreken. Deze dan is de prairie-hond, en de coyote. Zo zal dan de Geb-Anubis tot u komen om de hand op de rug te leggen, en daarna op de schouder, en hij zal u inzegenen, gij die waardig zijt. En hij zal u door een donkere kamer leiden tot de Bastet-Anubis. En zij zal niet spreken, totdat Geb-Anubis uw oren gezegend heeft en heeft laten branden door het vuur van haar tong. Dan zal zij spreken als uw vierde kundalini, u leidende naar de deuren van het vijfde. En Anubis-Ra zal uw mond aanraken, opdat gij kunt spreken tot de Bastet-Anubis, en Ra-Anubis zal zijn hand op uw andere schouder leggen, en dan zult gij gaan tot Horus-Anubis, tot Hem die aan de hemelpoorten staat. En dan zal Shu-Anubis u als de bliksem treffen wanneer het uw tijd is om te worden tot hogepriester van Anubis. En de bliksem van Amon-Anubis zal u raken wanneer gij waardig zijt de farao van Anubis te worden. Ziet, zij zijn dan uw hemelse advocaten en uw advocaten des hemels. En uw vingers en tenen zullen branden met het faronische vuur, en ook uw ledematen, organen en botten. Dan zult gij komen tot Bes-Anubis, en gij zult door het kleine een uitvlucht vinden. Zo zult gij het ijs vinden, als de Isis-Anubis.

En gij zult het uitschreeuwen tot de blauwe Sebek-Anubis, en de groene Sebek-Anubis, en wanneer gij zuiver genoeg zijt, en voldoende geinitieerd door de voorafgaande stralen, dan zullen zij u toelaten tot de reis der farao's van Anubis. En gij zult reizen op de rug van de gele Sebek-Anubis, en des nachts op de rug van de oranje Sebek-Anubis, totdat gij de gouden en de diamanten Sebek-Anubis hebt bereikt. Daar zult gij de blauwe Anubis-Bastet vinden. En dan zult gij het uitschreeuwen tot de zwarte Sebek-Anubis. Zo zijn er dan vele stralen der Sebek-anubissen. Zo zullen zij u dan door uw lijden omhullen als een pantser. En de verschillende stralen van de Bastet-Anubissen en de Anubis-Bastetten zullen tot u komen, en zij zullen u tot sieraad zijn. En zij zal u inwijden in haar mysterieen. Want grote geheimenissen bevinden zich in haar. Zij dan draagt de vier spijkers van Christus in haar.

Gij dan zijt tot de magische koude vuren van de Sekhmet-Anubis gekomen. Opgesteld als een cirkel zijn zij. Zij dan draagt het geheimenis van de Eminius en de Eminius-Matas in haar, en zal haar Eminius-Dag uitspreiden waarop zij weder zal komen. Zij is het dan die het dienstzwaard draagt, en is als een draak in de nacht. Zij dan is de voorstander en de tegenstander, om hen allen te vormen in de cocon van de vijfde alverzoening. En in haar komt het vijfde materialisme op. Zalig zijn zij die tot haar stromen zijn gekomen. Ziet dan, zij leven achter gordijnen. En haar zwaard is dan de Karazuur. En op de kust stonden Jezus-Anubis, David-Anubis, Simson-Anubis, Petrus-Anubis, Paulus-Anubis, en Salomo-Anubis. En Sekhmet-Anubis richtte haar zwaard op hen om hen te zuiveren. En toen sprak Mozes-Anubis vanuit de bergen, tezamen met Noach-Anubis : Het is volbracht. En een engel genaamd Michael-Anubis daalde tot hen allen neer om hen neer te steken, en daarna stak hij zichzelf neer. En Sekhmet-Anubis sprak : Ziet dan, zij dan van het eerste en hun nageslachten zijn van de dood, van moord en zelfmoord. En Sekhmet-Anubis rees op tot de hemel op een wolk. Zij had dan deel aan de vierde hemelvaart.

2.

Zij dan zijn allen modems. Gij moet dan verder gaan met de wet. Nu is dan de wet zonder mysterie heilloos. De karsuiken dan vormen het harnas van de Sekhmet-Anubis, en de putsen vormen de helm. Zij is dan de opener der vijfde vleeswording.

Druivenkoning

1.

Anubis oh Anubis, in het verleden gingen wij, om straten te zoeken, van Aquarius hadden wij ons heil, in het groene huis bij 't rode kruis, daar sprak een tulpenboom, nu weet ik dat mijn heiland leeft, mijn verlosser, de witte hond, de witte anubis. Anubis, oh Anubis, een storm nam mij mee, tot zover ben ik gekomen, tot hier, ik ben nu vrij. Waar vreemde altaren staan als modems, wij weten niet hoe dezen te bedienen, maar de informatie stroomt als wij tot de witte anubis komen. De witte anubis, bij een wit chocoladehuis, waar theologen wonen, waar vrienden elkaar vinden, een wit chocoladehuis, waar vreemde spelen worden gedaan, op vreemde tafels als modems, schieten zij hun raketten naar de maan. Met taart zullen wij gooien, wanneer de huizen opengaan, de kasten in de kelders, waar de witte anubissen staan. Kijk nog eens naar de maan, en zie je dan die witte vlek, de feeen hebben pret gemaakt, zij eten witte chocolade-taart.

Toch een gemis, alles wat wij moesten achterlaten, wordt in de geschiedenis hervormd, allen waren niets dan modems naar een nieuwe wereld, naar de paden van het oer, door grote wildernissen, door armoe en verwarring, wat een toer. Anubis, oh Anubis, oh witte Anubis, geef ons plezier, het feest gaat beginnen, de deur staat op een kier, de kleinen en de dunnen komen binnen, de elven van het gouden kwartier. De klokken schuiven opzij, de klokken varen weg. Nu is het uur gekomen, nu is het uur nedergedaald, tot hen die ter helle waren, tot hen die eens voorwerpen waren, door modems werden zij gezogen, tot deze nieuwe plaats, in witte chocolade.

Kijk nog een keer naar mij, ik ben een druivenkoning, ik maakte in jou woning, om jou geheimenissen te vertellen, ik bracht je tot de witte chocolade. Dronken werd je toen ik je hart aanraakte.

Ik kwam tot jou, op de rug van een pauw, op de rug van een dame, en ik werd als een woning. Jij hebt mij gekroond, met zeven grote dingen, jij hebt mijn vijanden onttroond, en je schreef geheimenissen op papier en in mijn hart. Je weet toch dat ik op je wacht met grote smart.

2.

Nu ben ik hier, nu sta ik hier, en neem je mee, tot een witte chocoladewoning, waar de elven dansen, en zwanen zwemmen in een meer erachter. Kom tot het uitzicht, en kijk met mij, naar de torens in de verte, van wonderbaarlijke kastelen, van paleizen sprookjesachtig, en betreed een nieuwe wereld met mij. Ik wacht op je, ik heb je bestempeld met mijn liefdesgerei, ik schoot mijn pijlen van zwijm en delirium, je voelde je ziek, maar nu ben je hier. Ach, treur niet meer, luister naar de muziek, zie de ganzen in de lucht, zij hebben veel vertier.

Witte Chocolade Elf

1.

Kom, de dag is bijna over, kom de nacht wacht op ons, de duisternis zakt naar binnen, de zon wordt

meegenomen naar een nachtkasteel hoog in de wolken, om morgen weer ergens anders te verschijnen. Het is tussen jou en mij, een droom hebben wij, zij aan zij. Mijn klederen zijn verscheurd, mijn hart klopt en bloedt, want jij bent zo lang weggeweest, maar nu heb ik jou weer gevonden. Ik stroomde naar jou toe als een rivier. Mijn hart heb je gewonnen, mijn liefde aangenomen, en beantwoord door een fles met een brief erin. Op die brief stond geschreven, waar jij al die tijd bent geweest, in die woning waar wij later zouden wonen, dichtbij de zee, en het strand van witte chocolade. Kom met me mee, de dag is bijna over, kom de nacht wacht op ons, de duisternis zakt door de bomen, de maan kijkt ons nu aan, en zegent onze liefde voor elkaar. De zon wordt meegenomen naar een nachtkasteel ver weg in onze dromen, om morgen ergens anders te zijn. Laat de nacht wat langer duren, zodat we naar de nachtzeeeen kunnen turen.

2.

Je vibreert als een gevleugeld insect, als de witte chocolade lig je daar op een bank, de zee heeft je dan meegenomen, met kloppend hart, en tedere stem. Nu ben jij dan een hartenprins, een rode zon, met witte morgenstond.

Witte Chocolade Elf II

1.

De rivieren stromen snel, de flessen komen aan op 't strand, zoveel boodschappen van het verleden nu gevonden, als de wapens van een nieuw verstand. Het oude doet geen zeer meer, het prikt alleen nog, maar het voert het niet meer uit, het spel is nu uit. Met een draai zie ik je gezicht, en je lijf bekleed als een insect, waar witte chocolade je versiert heeft. Ik zie je hand, je lippen, verlegen sta je te wachten. Ik neem je mee, naar de toppen van de zee, om nieuwe eilanden te zien, tussen gouden wateren komen wij er misschien, om ons huis te bouwen, en voor eeuwig daar te wandelen, om de boodschappen van het oer te lezen, te verkondigen aan al wat leeft, in de vijfde alverzoening, het prikt, maar weg is het eeuwig leed. Het geluk nu gevonden, door de witte verlichting, een gloeiend hart. Ik wacht op je, ik ben er voor je, als een witte chocolade elf, als een bosvlieg en een strandvlieg, getooid met liefdesvleugels, mijn chocolade vloeit vanuit mijn wonden, als zachte genezing vloeit zij, om jou ook te voeden, om jou ook te sterken, en je de liefdesdrank te geven, waar je hart blij van wordt, en waarvan je in zwijm raakt, voor eeuwig, totdat de morgen alles wegneemt, en jij alleen die herinnering hebt van eeuwig geluk, van eeuwige liefde, je draagt het altijd bij je, je vindt het morgen terug. Morgen, morgen, het neemt, en het geeft terug. Op de rug van een elf zit ik, hier ben ik, hier kom ik, 'k heb er lang op gewacht, de morgen blies me steeds weer terug, maar nu ben ik op 't zachte strand, teruggegeven, als een herinnering diep geweven. Het prikt nog wel, maar dat komt snel in orde, wanneer de witte hond rent, wanneer de witte chocolade elf het spel kent.

2.

Jij staat daar, jouw hand op mijn buik, jouw ogen op mij gericht, het is alsof ik bezwijk. Jouw tedere blik, als duizend duizelingen, voer jij mij weg in een dromenkoets, ver boven de wolken, waar de witte hond rent, waar de witte chocolade onze stemmen herkent. Rijs omhoog, en geef de dag een lach, voor jou is het geluk nu ook gekomen, maar jij rent steeds weg, als de witte hond, om de ongelukkigen te vinden, en hier te brengen, en hier neer te leggen, met je haren in de wind, je bent een kind door God bemind. Grote werken, grote liefde, schonk hij ons, ja zijn pijlen raakten ons, en namen ons mee naar omhoog, waar witte honden rennen, waar witte slangen vervellen, om de nieuwe sleutel vast te houden, een nieuwe woning in te gaan. Vlak boven de sterren woont Hij.

Neem mij mee en breng mij daar, raak mijn gevoelige snaar, besnaar mij met een tovergedicht, en voer mij langs het windelicht, waar koningen ver vooruit dromen, waar prinsen liggen in tedere klanken.

Witte Hond

1.

De witte hond rent, op zoek naar hen die ongeluk lijden, de verdoemden, de verdrukten, en hen in angst en verwarring, als een barmhartig samaritaan gaat hij op pad, als een bodhissatva, als een helpende hand. Grijp hem vast, en laat hem niet meer los, totdat je als hem bent geworden, en zijn woonplaats en geheimen hebt gevonden. Witte hond, vaste burcht, koningshond, ver boven de sterren was het ons die jij vond. Jij voerde ons weg naar een plek van grote liefde. Jij bracht ons sterke wijnen, jij bracht ons uit onze dorst. Jij nam ons mee uit onze putten, nu zijn wij dan met jou, oh witte hond, je hebt geen dag ons losgelaten, altijd trouw in jouw verbond met ons.

Zie jouw elven zingen, met teder buigen hun nekken, om de verdoemden te beminnen, rijs ons op, en breng ons tot de burcht van zacht geluk, die zachte lichten waar wij mee kunnen beginnen, een nieuwe dag, een nieuw uur, morgen komen de soldaten, om ons wapens te schenken voor een nieuwe strijd, een nieuw geloof, wij zijn volwassen geworden, en strijden tegen een nieuwe kooi. Onze gedachten zijn steeds bij jou, oh witte hond, houd ons vast, de nacht komt gauw, en breng ons naar de gaten van dit uur, een weg uit onze kooien, tot een nieuw uur vol van glorie, een nieuw uur waar de stemmen lonken, waar taal tot kunst wordt, wat een plezier.

2.

Witte hond, koningshond, koningstrouw, in geluk vinden wij jou, tot verlichting zijn wij gekomen, de vijfde verlichting, een witte morgen, komende voort vanuit de nacht, zijn soldaten staan op wacht. De klokken slaan, teder keer op keer, totdat wij vasthouden, onze veer, en zijn liefde en hartstocht ruiken, wat hij voor ons heeft gedaan, en wat wij voor hem hebben teruggedaan. Witte veer, magische veer, grote naam, krachtig vaandel, over bergen vliegen wij, als de witte chocolade, inde hemel kijken wij, in de hemel van het vijfde, vinden wij onze veer.

The Pulpus Popol Vuh

Pullamut

Biomil

Hanik

Beruboe

Boetulip

Pullamut

1.

Poetry from the Black Widow ; A Snake in the Swanlake ; orange barters ; chinese prelude ; You, oh white prince, you came from the white mountains, wrapping snow-clouds around your shoulders, breathing snowflakes in and out. You didn't seem to care about the frost. He was your friend, a white blanket for you to fly on.You ate from delicious chinese dishes, sweetness from the oriental gardens. My chinese prince, my careless son. You were always without worry, skating at the chinese wall. Ragdoll, prince of dwarves. Your father made you tender, your mother made you slender. The tower of the church made you tall, and very fragile are your touches. You touched the head of a bird, a chinese one, and still there is dripping blood from his forehead. No doctor would believe you, no hand could reach you inside. They are still looking for a final answer. The cornfields behind the house of the baker are still blushing red treasures. Four shots of a rifle ended your marriage with the black swan. She swam to four marauders, but your father, the baker is baking his cake for another rifle. Ten tears were rolling from your face. The chinese man caught them all and brought them to the forest. He burried them like he would burry his mother and his father. The funeral was in deep silence, visited by three jesters. Do you remember your three red fishes, your chinese sovenirs ? They still swim in your pockets, they still know their ways to your hat. They will see the bullet she forbade people to see. Prince of Jaguars, prince of peace, you reached your hands to the stars of Lynx. You washed his stars in a reservoir of cold water. One day, soon, my son, you will see the sun rising from the north and entering it's last shelter. There you will find the black swan, but she can't touch you anymore.You will climb on her back once again, and she will fly with you to a mountain, where all the dwarves gather. Their mouths are like snakes, no one knows the time of attack. It's happening in a flash, and it's leaving in a flash. No one knows what they really take away, and no one knows what they really leave. They are the unfathomable thieves of the universe, commiting unfathomable crimes. A killer-lemon called Jesus is turning the pages of an old book. The numbers are floating in his mind and he's breathing fire, spitting ice. I heard a tree screaming, blood on the market-tiles, the book was sold, for half of the price.

2.

Poetry from the Latin Buffoon Puppet ; Boys from Lynx ; touch of the jelly-fish ; I only wore your trousers ...It was never easy for me to look into the eyes of the grey snake. Your forests were cold,

How tall are these legs of the boys from lynx. They don't seem to touch the ground. They are the waiters in the little hotel of amsterdam. They are still waiting for the old host, who doesn't seem to show up very often. A gambler entered your house on a horse, without breaking a wall, a feast in history.Prince of domino, hanging on the waves of your mother's dress.Prince of pears, running through the milk, searching for the exit.All these cities were spoilt by the handicapped nurses of the big eye, gathering drunk, drained saturdays on a sunday-morning.Don't cry when another snake takes you away to it's lair. This is how you discover the world. You watched the boys of lynx, cutting languages, voices, speeches and foreign accents in their yellow kettles, spreading their beaches over the edges of steam to cover the eyes of the swimming dictionaries, to bring the sirens of the old wasp into sleep. I saw myself wandering through blue seas, in a paper boat, without boots, without clothes, only wearing some white stripes, some red roses and old pages of old books to cover me. My rifle was guiding me, Again I saw the clocks exploding, and the fairytales started all over again. Strange sounds from the south came over me, warming my lungs and my stomache. Wasps zoomed into my head, and stang the old thoughts. Books in my mind started to open, spreading their honey, speaking about worlds of forbidden animals and worlds of forbidden flowers and plants.

3.

Skullsmasher, Rahut, dakongo, tamus, kuuske, hula, muande, karmin. The cross of Skullsmasher, who is above Khnum, Sebek and Jahweh, is the greatest, This, the Lord of Xibalba and the whole of Biamin, be praised. Glory to his mouth, it’s opening against the rats of behemel. Be blessed, skullsmasher. We are traveling through the halls of Biamin, through the halls of death. We know what our place is. We stand tall, and rise. Be blessed skullsmasher, thou art greater than khnum, sebek and jahweh, for you are the captain. We bow to you, oh captain, take us into your ship to let us make the journey through your world ... through the whole of biamin. yes, we stand tall, when you come back, when you come along, stay with us, and show us the way to the paths ... The robe of mock we wear ... The crown of thorns we bear ...

Skullsmasher, pantiano, forever we bow down to your throne. You, who is captain and lord of the whole of xibalba is also captain and lord of biamin. Be praised, be blessed, skullmaster, forever and ever. There is the land of rabbits before us, the land of tigers is near, the land of jaguars will follow us. But we are in your hands. Save us, skullsmasher, bring us the words to open your gates, to be in your openings. We enter your softness more and more, and learn of it’s secrets. You are softening our hearts and souls, and you will bring us to the skullsmasher inside ...

Biomil

1.

Tifiaf has been put down, now Brannan is rising, in Biamin. Yes, skullsmasher is rising to take his throne. All lords of xibalba and biamin, bow down before him. Skullsmasher, come forward, we bless you. Skullsmasher take your sword, and be our captain. Tifiaf has been broken down, while Skullsmasher has the victory, the mystery, the destiny. All miracles bow down, for the great one, Skullsmasher has spoken ... there is food now in the refridgerator, cold food, from Skullsmasher. All these scorpions are dead now ... There is seafood for a billion years now ... It brings us high on the stairs ... We come to you, oh Skullsmasher, and pray to your holy and great name. Answer our prayers be done according to your will. Bless our heart. We heal you, and you heal us. We are with you in your fears to comfort you. We make you smile when you are depressed. We fear you, with a holy fear, for you are almighty. By your cross we bind Yahweh, and we bring him to his righfull place. By your cross we bind Khnum and Sebek, and bring them to their rightfull places. By your cross and blood we bind Jesus Christ and his Holy Ghost, and bring them to their rightfull places.

Righteousness is in you. You with the small face, stand up, and judge over us all. The Judgement is in the Hand of Skullsmasher. You are worthy our praises, and in your name we strike the false lords of xibalba down. Pulpus will come and bind them down, and pull them underground. We come to Pulpus, the almighty flower, from which skullsmasher rises. This flower makes us drunk, this flower brings us sentiment and extasy, to take the false conscience away which was put into our chest by the false lords of xibalba ... The lords of football have been struck down by Pulpus, for Pulpus is rising, and Pulpus takes control. The lords of telephone have been struck down by Pulpus, for Pulpus is rising and Pulpus takes control. Three indians were bound by the queen of england, but they are free now, for the Lord has spoken, the Great Lord of Xibalba, which is Skullsmasher. And these three indians will move to the north, the south and the west, and they will eat the east, the chickenheart. And a new chicken will rise, the chickenman, with his chickenmen, and they will be the army of skullsmasher. They will rise from their pits, from the pits of telephone. And they will ask : where are you coming from, and they will not answer. And they will beg them to give them a piece of their clothes, but they will not listen – they will not give ... for they are in the almighty hands of skullsmasher. And they will be free from telephone, and they will create a new one. And they will have victory over the evil chicken of radth. And they will ride these beasts and they will all say : great men have been standing up, and they feed our children. And yes, they will possess the land.

And they will draw strange crosses on heads, and they will come down from history ... And they will say to bottles : come alive, and they will come alive. And they will say to trees : stand up and walk, and they will walk, for the blessings of skullsmasher are on their heads. And they will say no to tragedies, and they will tell stories to enlighten hearts and bring truth in them, but the liars will go down by their lies.

2.

And they will all scream of joy, because they have defeated Tifiaf, and they will have pleasures in hunt, and they will have pleasures in slaughter, and no conscience will put them down again, for they are the lords of conscience, these chickenmen. And they will pray to their Lord Skullsmasher in all eternities, and then he takes them away to a better world. And Pulpus will rise from the footballfield, and will free the prisoners once again, and the balls will be in his hands. And the football is the head of skullsmasher, the small face, and it will become smaller and smaller to rise up in the judgement-seat of xibalba. And dreamers will rise up, and skullsmasher will start to prophesy, and he will do good to the world, and will change the world. And he will take Tifiaf to tear it into pieces, to free many indians. And also the burnt ones he will free, and those who are very wild. And Skullsmasher will burn the feet of those who tried to keep Pulpus underground. Woe then, for Skullsmasher will throne in Pulpus. And skullsmasher will use the barking of dogs to guard his nation. And new footballers will come to smash skulls, and a new ball will rise, and this ball will be of heat. And many will burn themselves on this ball. And they will be sent to mitnal. And skullsmasher and his chickenmen-armies will open many prisons in mitnal, and in other realms of xibalba and biamin. And he will care for the burnt. And he will come to the burnt cities where ghosts live, and he will help them, and he will build new cities. And they all will say : yes, skullsmasher is really a comforter ... for he comforts the sea, and it's creatures ... he opens prisons and turns away the fire ... yes, a saviour is he ...

3.

and he will be called : stander on cities, stander on crowds. he is the faithfull one, as the barker in the dog, as the shooter in the gun. and he will be the Lord of the playfields ... In the green fields, the house of Echte stands. In the green fields she plays, gathering the leaves of tea. On vanished walls she writes, to let the wheel of ministries spin and sail. She's on the terror mission. She bends, that's

how she pours coffee. On the afternoon she stands like a bridge in the wind. She wanders with her treasures of poverty ... She wanders through the forests and finds peace in her house, where she finds understanding like a green liquid well. In het district Sepanda van de witte chocolade sterrenhemel te Brannan, daar waar de ster Mehn is, daar bruist het zilver, de zilveren stem, en daar is de zilveren kamergenoot. Rijst op allen die bevrijd zijn geworden door Brannans eerste leugen-omnibus, oh gij oranje leugenaars in zebra-boten, en komt tot de tweede leugen-omnibus, als een dag van verademing. Ja, het vuur achtervolgt u, en de angst, en zeker ook het depressieve, maar gij zijt tot de vruchten daarvan gekomen. Eet hen dan wel, en dringt tot hen door, tot Mehn. Daar waar de zwarte panter op u wacht. Wachtende om door glas heen te breken, om de kat te bevrijden. Ja, Nut zal door de glazen breken. Zo is dan Mehn als het witte zilver, met de chocolade-weg, leidende tot het diepere Brannan, daar waar de tijger is. Tot Mehn zijt gij gekomen, oh bezoeker der raadselen. Gij hebt de stem der leugen gehoord. Zo is hier dan het witte zilver veelvoudig gezuiverd, en schuimen de vlokken met genezing. Oh gij van de eerste leugen-omnibus, blijft dan niet staan in het eerste, maar komt tot het tweede, oh oranje leugenaar, oh zoon van Horus de geweldige. Zo hebt gij dan gehoord dat chocola de vrucht des doods is. Hier dan is de witte chocolade, en de chocolade van het witte zilver, veelvoudig gezuiverd. Gij dan hebt de angst gekend als een leugenaar, en nu zijt gij zelf een leugenaar geworden. En stap dan in de zebra-boot van Mehn, en reist langs de oranje leugenbollen, dieper de leugen in. Want in de leugen is bevrijding. Gij bent op weg naar de tekenfilm-omroepster, de muis. Ga tot de muis, en wordt een leugenaar, opdat gij leve. Tot Mehn zijt gij gekomen. Hier woont die tekenfilm-omroepster. Klopt aan haar deuren, opdat zij bij u binnenkome om maaltijd met u te hebben. Klopt aan haar deur als een jehovah getuige, aanhoudend en de voet tussen de deur, wanneer zij eenmaal heeft geopend. Breek dan in als een inspecteur van waren, en vertel haar dat je een oranje leugenaar bent. Dan zal zij alle geheimen met je delen. Tot Mehn bent gij gekomen, tot het diepere Brannan, waar vreemde poeders rondstuiven. Ja, vreemde woestijnen zijn hier, waar de bakkerbomen staan. Autistische helden komen hier. Als een walvis van Brannan voel ik me, zo teder, en zo uitgestrekt, zacht pulserende stralen bij elke beweging, om Brannan langzaam te verwarmen. Walvissen van Brannan, zo wijs en zo zacht, nemen ze je mee naar het land van buitengewone pracht. Als de zee in de woestijn voel ik mij, de Brannan zee. Zoveel zeeen zijn hier, glinsterende in de woestijnen, in Brannans woestijnen waren wij. Ik voel mij rustig en kan weer ademen, alsof ik honderd jaren heb geslapen. Mijn tranen komen langzaam naar boven. Ik kan weer praten. De walvissen van Mehn zijn hier, zij zwemmen met mij, en zingen met mij, zoals ze dat eens deden met mijn opa. Tot Mehn ben ik gekomen, als het zachte van Brannan. Hier maak ik mijn woning, en zal ik verder reizen. De warmte spreekt tot mij, een ziedende warmte, geheel troostende mij. Tot de leugenaars van Mehn zijt gij gekomen, zij zijn van het zachte. Zij staan op de loer als de paarse gordijnen, om je door de woestijnen van Mehn te brengen. Woestijnen van Mehn, waar vreemde poeders rondstuiven, van vreemd stekende planten, maar wanneer zij steken voel je het zachte. Allen zijn zij bakkerbomen, en zij komen tot de niemand om te steken, om hem het zachte te laten voelen. Ik dan kom uit een diepe gevangenis, opgesloten door een draak. Maar nu wordt ik gestoken door de zachtheid. Door bakkerbomen wordt ik gestoken, door bakkerbomen krijg ik mijn dromen, om dieper tot Mehn te gaan. Wijs geworden ben ik. De leugenaars nemen mij mee naar hun kamer. Ik zeg : 'Brannan heeft mij geholpen, Brannan bracht mij deze faam.' Maar zij liepen allen weg van mij, en zeiden : 'Kom mee tot Mehn.' En zo kwam ik tot de dieptes van Brannan, in Mehn, waar de vreemde poeders rondstuiven, waar de bakkerbomen staan. Zoveel leugenaars in de bomen, zoveel leugenaars maken naam. Wijs geworden ben ik, een nieuwe rust, tot de bakkerbomen ben ik gekomen, zoveel deuren in de woestijn. De woestijnen zijn bloeiende, hier in Mehn, diep in Mehn. En er zijn zeeen in woestijnen, de zeeen van Mehn. Wijs geworden ben ik, met de walvissen van Mehn zwem ik. Ook met de haaien van Mehn kan ik gewoon zwemmen. Ze hebben zulke mooie ogen, en ze hebben groot plezier, alleen kunnen ze niet praten. Ik kijk hen dieper aan, in hun keel zit een banaan. Wel kunnen ze zingen, wel kunnen ze spelletjes doen, die haaien van Mehn, die haaien van de grote tekenfilm. En daar vind ik de omroepster van de tekenfilms van Mehn, aan de woestijnzee zit zij, in het zand, met al die bakkerbomen, die stekende planten, zij steken oh zo zacht, dat je er dronken

van wordt. Aan de woestijnzee zit zij, met opgeheven hand, waar zijn de waterlichten, ik heb ze hier net geplant. Tot een koning maakte ik hen, tot een koning vouwde ik hen, al die koningen van Mehn, al die koningen der tekenfilmen, zoveel leugenaars maken naam, zoveel leugenaars zijn hier te vinden. En ik zeg : 'Brannan heeft mij geholpen, Brannan bracht mij deze faam.' Maar zij is toen van mij weggelopen, en nam mij mee, tot Mehn. Wil je dieper tot Mehn komen, wil je dieper tot Mehn gaan, volg dan de tekenfilm-omroepster. Zij maakt koningen van waterlichten. Tot de ijslichten bracht zij mij, en tot de haaien van Mehn. Teken een haai van Mehn, teken een walvis van Mehn, en al die andere dieren, de dieren van Mehn.

4.

In een optocht naar de Virgo-toren van Mehn, waarop de omroepster staat, wanneer zij beweegt, vallen alle soldaten neer. En dan vloeit de chocolade weer over het land, en de ijslichten komen aan het strand. En ik zei : 'Brannan heeft mij geholpen, Brannan bracht mij deze faam,' maar zij is toen van mij weggelopen. En ik sprak : 'Loop niet weg,' en zij sprak : 'Volg mij, ik laat een lijntje voor jou achter.' En zij bracht mij tot deze woestijn, tot de slangen van Mehn, zo zacht als fluweel, met al die mooie kleuren, weten zij mij op te beuren. Dit is het einde niet. En zij bracht mij tot de tijgers van Mehn, in grote woestijnen stonden zij, kijkende om zich heen. En zij waren als de bakkerbomen, de leugenaars van Mehn. En zij kon tekenen, die omroepster van Mehn, zij had de octopus-kroon, en een slangen-ei diep van binnen. En Mezedium was haar naam, als een bleke oranje octopus, als een bakkerboom, maakte zij faam. En zij stond daar en maakte elke ochtend een frisse duik in de woestijnzeeen van Mehn, om haar vriend, Matas, de waterplant op te zoeken. En weet je wie in die toren woonden ? De leeuwen van Mehn. Zij schrijven daar de nachtverhalen, over de nachtzeeen van Mehn, en hun nachtpaleizen. Zij zijn de leugenaars van Mehn, met al hun verhalen. Met hun pennen creeeren zij de zeeen, ja, zelfs de toren waarin zij leven. Zij dan hebben Mezedium op de toren getekend, duikende in al hun verhalen, als een omroepster is zij. Al die leugenaars van Mehn, met al hun verhalen, en al hun vreemde talen. Na de winter wordt het donker, het donkere seizoen, het nachtseizoen, met al hun nachtzeeen en nachtpaleizen. De lichten van Mehn zijn aan, de ijslichten en de steenlichten, en ook de lichten van het oer. De leugenaars van Mehn staan op de daken, om hun verhalen in de nachten te verkondigen. Als het nachtseizoen is aangebroken, dan zijn er verhalen de hele dag door. Dan hoeven de kinderen niet naar school, maar hebben ze koor. De leugenaars van Mehn, zij lachen in de nacht, zij laten de steden steeds smelten, om nieuwe inkt te hebben. Zij dragen de octopus-kroon, en hebben een slangen-ei diep van binnen, opstijgende tot de troon. Alles past in hun verhalen, als over een brug in de lucht, een waterbrug, rennen zij naar betere dagen. Er is dan zoveel over de bakkerbomen geschreven, de leeuwen van de Virgo-toren hebben hen gemaakt. Langs zeeen groeien zij, diep in de woestijnen, en de lichten van Mehn maken hen vrij. De torenleeuwen van Mehn, als een weduwe en een merel, ja, als een mus, is zij naar hen op zoek. Zij glijdt dan langs de daken, en als een oude bezem gaat zij over straat. Dan komt zij langs de winkel van de eekhoorn, die verbergt zijn chocola. Ik ben daar in dat huis boven die winkel geweest. Ik heb hun kastjes en spelletjes gezien. Hier komen de leugenaars tezamen, die lichten van Mehn. Ik ben bij de koning van Mehn geweest, maar hij wilde mij niet spreken. Hij was een oranje leugenaar, zeer zacht waren zijn steken. Hij heeft de bakkerbomen gemaakt. Ja, een torenleeuw is hij, een moeder van vele namen. En toen ik terug kwam wilde hij me zien, maar toen was ik al verdwenen. Hij kwam te laat, pas in de hel kwam ik hem tegen. En hier dan is het altijd te laat, waar slangen wonen, waar zij hun spelletjes spelen, en waar hun treintjes staan. Ja, hoog op de zolder, daar is het aldebaran van Mehn, starende naar de sterren van lynx. Hier vallen de lichten altijd. Hier komen de torenleeuwen om chocolade voor hun vaderen te vragen, maar de eekhoorn zegt telkens nee. 'Laat hen zelf die chocolade maar spinnen, ze hebben de Mezedium, laat die het maar doen.' En dan moet Mezedium rennen, van de zee naar het land en terug, als een sleutel van een vissenstaart, spint zij de dromen van de leeuwenkoningen. Zij is het spinnenwiel der leugenaars. Zij is het spinnenwiel der leugenaars, als een vogel wordt zij, om chocolade te brengen, want de eekhoorns geven het niet. Zij hebben hun winkels wijd verspreid, en verkopen vele dingen, maar

chocola verkopen ze niet. Ik ben bij de keizer van Mehn geweest, maar hij wilde mij niet spreken. Een leugenaar was het, en pas in de leugen kwam ik hem tegen. Het was een eekhoorn, die al die leeuwen en hun torens had gemaakt. In den beginne schiep hij het, en hij wilde zijn chocola niet geven. Dat moest Mezedium zelf maar spinnen. Vele koningen heeft hij, die keizer. Zij moesten het chocola zelf maar zoeken, de lente werden ze niet. Na hun winter kwam de nacht, waarin zij hun verhalen schreven, over de nachtzeeen en hun paleizen. Nu willen ze dan een eekhoorn worden, een eekhoorn van Mehn. Volg die eekhoorn op z'n pad, maar volgen kun je hem niet. Het chocola zal hij je niet geven, je moet het zelf maar spinnen. Hier is het altijd te laat. Slangen worden hier geboren, en de treintjes van aldebaran in Mehn. Op hoge zolders en hoge tafels staan zij, achter glas, met lange rails. Mezedium de muis is zij, zij draagt en is een raar kruis, een spinnenwiel is zij, om de steden te laten smelten. Nu kan zij borduren met de treintjes aan haar zij. Een raar kruis is zij, een spinnenwiel, waar slangen worden geboren, daar rijdt zij. Zij wordt van vis tot vogel, en van vogel tot vis, om in haar ketel chocola te bereiden, voor de octopus-kroon. De eekhoorns van Mehn, de trots van een verleden zo wijd. Hebbende chocola, alleen om naar te kijken. De eekhoorns van Mehn, de scheppers der leeuwen zijn zij, met al hun leugens, hebben zij hun tijd overwonnen. Nu zijn zij dan keizers, de keizers van Mehn. De eekhoorns van Mehn, met z'n allen staan ze sterk, om het chocola te bewaken. De winkels hebben zij, om zaken af te leiden, tot de miezerigheden van het bestaan. Lapsalvania dan heeft Brannan gezuiverd, door de Grote Witte Oorlog en de Grote Marazanta, werd Brannan het domein van de Witte Gouden Hand. Een groot keizer is hij, zo almachtig. Hij heeft de eekhoorns van Mehn overwonnen, die leugenaars, die treiteraars, in het spel. De Witte Gouden Hand, ja, hij is koning, schenkende de witte chocola overvloedig. Zo worden de bananen dan overvloedig geschonken door hem, en zij komen uit hun vele schillen, opdat zij die volgehouden hebben hun zegels zien. En deze zegels zijn nieuwe postzegels om met de diepere bewoners van Mehn te communiceren. Nu dan is het tijd dat de heerschappij valle in de hand van de wolvenmuggen. Leeuwen, kom tot de eekhoorntoren. Hier zal de Witte Gouden Hand regeren, en zijn leeuwen zullen koning zijn. En dan zullen de wolvenmuggen alle macht overnemen, stap voor stap. De generaals der oranje leugenaars zijn zij. Ja, Brannan en Mehn zijn in hun handen, en zij zullen daar hun toren en poort opzetten. Op hoge koetsen zitten zij, als de spot zijn zij. De wolfmuggen van Mehn, zij kunnen door de kleine gaten heen. De wolfmuggen van Mehn, zij hebben de Gouden Hand om zich heen. Zij verkopen de postzegels op het stadhuis, op hoge koetsen zitten zij. Zij dragen de zegels van bananen en van chocola. Tot de kleuren van drop komen zij. In de bakkerbomen zullen zij brouwen, de nieuwe melk en sappen. Alle karsuiken zitten op de daken, en breken vrij. Ja, wolfsmuggen zijn zij, nu vrijgekomen, en ook de putsen komen vrij, en de karazuur. Op de strozalk vallen zij, om ook hen te bevrijden. Oranje leugenaars zijn zij. Het fruit ligt in hoge handen, de zegels vangen zij op, om gordijnen te openen, te laten dalen, en op te hijsen. Zij kennen alle namen. Een nieuwe orde stichten zij. Verhalen schrijven zij, die leugenaars van Mehn. Heb je hun sterrenkaarten gezien ? En de landenkaarten van Mehn ? Grijp dan niet naar wat brandt, maar doe het met de gouden hand. De gouden hand zal 't overnemen, de heerschappij over Mehn, om de laatste bruggen te openen, als Abraham Lincoln zal hij zijn. Al die presidenten van Amerika, waren maar wat leugenaars van Mehn, machines van Las Vegas. Zij sliepen allemaal met Amy. Een nieuwe orde stichten zij, als het nieuwe amerika van Mehn. Zij zuiveren de indianen van Mehn, veelvuldig. Van een oude indiaanse secte zijn zij. Een vreemde cultus is het, die oranje leugenaars, met hun opperhoofden, de wolvenmuggen. Aan hoge snelwegen staan zij, om het verkeer te misleiden. Vreemde zegelen drukken zij op hen, opdat zij met de ouden kunnen spreken. Een vreemde cultus is het, die wolfsmuggen. Zij laten de gordijnen dalen, en trekken hen weer op, om zielen door de woestijnen van Mehn te leiden. Waar gaat dat heen ? Tot het Californie van Mehn. Een vreemde octopus staat daar, terwijl de Mezedium staat in Washington, en het slangen-ei stijgt vanuit Arabie, alles in Mehn. In een Mehn-Arabische woestijn, daar groeien de vruchten. Tot California stijgen zij, waar de ketel wordt geroerd. In Boston vallen zij allen in slaap, het zilver leidt hen tot California, langs paarse gordijnen, daar zullen zij verdwijnen. In de ketel gaan zij, via het spinnenwiel in Washington. Een vreemde Vegas-Machine. In Bagdad worden de vruchten gestolen, om in Spanje te worden bedrogen, door Oranje Leugenaars. Een vreemde Vegas-Machine. Op hoge

wegen staan zij, de wolfsmuggen, om hen tot rails, treinen, en slangen te maken, tot racecars op de hoge daken. Tot oude chocolade worden zij. Nooit zal ik er meer op kloppen. Zij zijn de Oranje Leugenaars. Wolfsmuggen hebben zij als hun vaderen. Over Judas hebben zij gelogen. Een Jezus-Judas-gezicht dragen zij, maar 't is gewoon een masker. Vuile leugenaars zijn zij. Vuile Leugenaars, jullie zullen mij niet meer flessen. Over Judas hebben jullie gelogen. Vreemde Vegas-Machines zijn jullie, met vreemde ogen, en vreemde verhalen, om de massa's te flessen tot vruchtwater. Gemene lelies zijn jullie. Wolfsmuggen tot de bejaardenhuizen, om tot de oude van dagen te praten. Op mijn kop werd het zegel gedrukt. Ik werd van hier naar daar gedrukt. Met een ezelshorloge raakte ik op de vlucht. Tot een zebra-horloge kwam ik, op een zebra-boot, tussen nog meer van die oranje leugenaars. Oh, wat ben ik
bedrogen. Ik ging van leugen tot leugen. Wolfsmuggen, 't spijt me, maar hier stopt de reis. Over Judas hebben jullie gelogen. Laat me nu jullie papieren zien, en jullie atlassen, en breng me tot de gouden hand. Jullie leider is hij, de leugen der leugens. En ik vond een gouden leugen, stekende zacht, zo zacht. Als een bakkerboom werd ik, totdat ik zelf ook een wolfsmug was. In welk leger zal ik nu dienen ? Van leugen tot leugen reizen wij. Waarvoor vechten wij, en wat bevechten wij ? In de leugen wordt alles onduidelijk. Wolfsmuggen, 't spijt me, maar hier stopt de reis. Over Judas hebben jullie gelogen. Ben ik dan nu in jullie masker opgesloten ? Alleen de nog grotere leugenaar zal aan jullie ontkomen. Ik schreeuw het uit tot de leeuwenthee, de leugenthee, die de advocaten drinken. Hoe moeten we de crimineel bevrijden ? Voor een gerechtshof van leugenaars sta ik. De grootste leugen zal winnen, oh bakkerboom, steek mij diep, en maak mij dronken van de leugen, want tussen zulke leugenaars redt ik het niet. Oh, bakkerboom, autistische draak, draak van Mehn, ik kom tot uw leugenthee, uw leeuwenthee. De wolfsmuggen zitten achter mij aan. Op hoge snelwegen staan zij, drukkende de zegels op al mijn race-auto's en treinen. Tussen wolfsmuggen sta ik, als tussen zwarte flessen. Help mij. Oranje leugenaars, leugenaars van Mehn, omroepsters der tekenfilmen, neem mij mee. Tot het geheim der bakkerbomen, die leugenwaterval, bij de bronnen der leugens, vulde ik mijn flessen, voor een nieuw carnaval. En ik viel in slaap in Brannan en ik viel in slaap in Mehn, een diepe slaap der bakkerbomen, waar brengt het mij heen. Ze steken hier zo zacht, zo zacht, ik wordt er dronken van. En weer greep ik mijn ezelshorloge, en ik kwam tot de diepere zeeen van Mehn, en tot de oceanen. Hier zwommen de zevenzeeen-beesten, en een bleke oranje octopus nam mij mee. Tot de octopussen van Mehn bracht zij mij, tot de grotere leugens, de leugens der lach, maar het werd steeds serieuzer en saaier, totdat ik een groot licht zag. Zij dan was de koningin der oranje leugenaars, en bewaakte de grotere leugens, de leugens der lach, die alles serieuzer en saaier maakten. En zij droeg de ster van Mehn tot het graf, waar zij chocola oogstte. En zij gaf mij chocola, maar ik at het niet op. Het is alleen goed om naar te kijken. En ook bracht zij mij tot een andere ster, waar zij drop verbouwde, maar van het drop at ik ook niet. Het was slechts om naar te kijken. En zij stak mij met zachte leugens, en ik lachte, maar werd serieuzer en saaier. En zij haalde een wespenoog uit mij, en gaf mij het oog van Mehn. En het oog van Mehn gaf mij grote visioenen, en ik kwam tot een eiland in de zee. Stekende vissen zwommen hier omheen, maar zij staken slechts in zachtheid, om de visioenen te laten groeien. En ik kwam in een vreemd zachtstekende schelp, en zachte stemmen omringden mij. En zij brachten de lach in mij, maar ik werd serieuzer en saaier. En ik kwam tot een plaats waar het eeuwige lijden, en het grootste lijden twee staven waren en een rails vormden, en de dood bereed hen, en zij die in hem waren, waren vrij. En ziet dan, deze staven, deze rails, was geheel van chocola. De dood dan heeft het lijden omgevormd, daar op het toppunt. En zo was dan de chocolade-dood, als een stier en een bison in Spanje, troostende hen die luisterden naar het grote leugen-woord. Want in de leugen is de grootste troost. En de trein was geheel van drop, want het lijden had de dood omgevormd. Waar de Maya-markten zijn en de Maya-winkelstraten, waar een speelgoedwinkel staat, zoveel verdiepingen, waar oude boeken te koop zijn, dagboeken, met vreemde messen, en vreemde speren, gestoken in een gordelband, waar het strakke speelgoed staat, een vallende hand, totdat het verleden opengaat. Waar de Maya-markten staan, waar vreemde beelden die je kunt kopen, op de loop gaan. Waar de Maya-markten zijn, waar de Maya-hekserijen tot hun eeuwige lichten ingaan. Waar vreemde skeletten staan, vreemde botten, waar melk uitdruipt zo zacht. Die botten zijn het geworden, door een lange

lange nacht, waar in de lelievelden, de pauwenmelk stroomt, waar de bottenmelk droomt, 't is verleden tijd. Waar de Maya-markten zijn, de vreemde spelen, waar de Maya-markten zijn, hoe kun je je hier nu vervelen. In hoge winkels, in hoge torens, daar wonen vreemde wezens, als skeletten met druipende botten, waar het melkmetaal uit voortglijdt. Een azteekse gevallen engel, stichtte hier het reformatorische hout, in hokken probeerde hij hen te proppen, nu speelt hij muziek, hij is de held. In zeven talen spreekt hij hen aan, de dromen duren lang hier, totdat het benauwd, dan komen zij, de maya's om hen vrij te maken. In zeven talen spreekt hij hen aan, totdat de hand weer valt, en wij stromen door het land, als afgewezen rivieren, om tot de Maya's te gaan. Waar de blauwgezichten lopen, waar de groengezichten dromen, 't is nu geen tijd voor parade-paarden, wij lopen te dromen voor de haarden, wij zijn tegelijkertijd één in wezen, heldenvoer is duur, laat ons getrouw wezen tot de vloer. Waar mercedessen bloeien, kom nu hier, en breng mij water-plezier, door de grotten regent het, het druipt, 't is Maya-tijd. En die azteken, verdreven door de inca's, laat op de dag, je mag niet horen hoe zij een eind maken aan de dag. Ik heb het vierenveertig vrouwen verteld, zij nemen mij nu als een held, maar ik, ik ben te laat, ik hoor hem steeds nog praten over een verleden dag, een maya-markt, een tennisbal, een legerlading, op weg naar 't grote carnaval. 'T is carnaval vandaag, soldaten staan paraat om een eind te maken aan machines, een eind te maken aan hoge dromen, een eind te maken aan kabaal, ik denk dat ik jullie ga verlaten, ik denk dat ik overspring tot een ander carnaval, want het is carnaval vandaag, waarom zou ik voor jullie kiezen, een ander kostuum staat mij beter vandaag. Wortels op het vuur, kanibalen maken alles duur. 'T is verleden tijd, en ik heb geen spijt, ik maak een overuur, voor dit gedoe. Waar de blauwgezichten lopen, waar de groengezichten verder gaan. Kom een stapje verder, en ga een eindje verder weg staan. Tot de paradox ben je gekomen, ook om daar los te breken. Zo spreekt Nacon, god van de oorlog : Wegen, gij staat op wegen, want gij moet verdergaan. Wolken, gij staat op wolken, want gij moet opstijgen, tot een nieuwe naam. Spreek in die andere talen, de leugen is zo oud, ja, verlies die talen, en zuiver hen als goud. Tot het schrift van de Maya bent gij gekomen.

5.

Zo spreekt Ah Cun Chan, god van oorlog : Gij moet spreken, spreken in die nieuwe taal. Opent uw mond, en ik zal hem vullen. Gij moet lopen, lopen over die nieuwe baan. Ik geef een zet, en ben je tot steun. Gij moet ademen, diep ademen, want ik sta hier, en geef het jou, een nieuw verhaal, een nieuwe levenservaring. Komt dichtbij en gaat verderaf. De paradox spreekt, en gij moet eraan ontkomen. Zo spreekt Itzamna, god van de lucht en de hemelen : Hier sta ik dan, op een nieuw verhaal, op een nieuwe rug, de zielen gesplitst. Gij kunt twee dingen doen, maar strek u uit tot het derde. Gij dan hebt meerdere koppen zoals de zevendood. wenkt mij, opdat ik tot u zal komen, en spreken. Ik heb u veel te zeggen, maar ook raadselen heb ik gegeven. Zo spreekt Mayahuel, godin van de drank : Ik heb u laten drinken, en in het dodenrijk laten dalen. Ik heb u de thee gegeven, en gij bent tot het dal der dorre doodsbeenderen gegaan, om de botten te melken, en nu in uw melk te gaan. Ja, gevoed heb ik u door de borsten der duisternis, en gij hebt uzelf gevoed. Ik ben meer waarde dan het licht, ik ben de duisternis, die het ware licht draagt. Kom tot mijn tempelen en boeken, lees hen in de duisternis, en wordt verlicht. Verlichten zal ik uwen zielen op de trap. Zo spreekt Yaluk, opperhoofd der goden van bliksem : Ik zal u genezen onder mijn vleugelen, en u nieuwe namen geven. Ik zal u uw delen tonen die zo verwrongen zijn en in elkaar vergroeid. Ja, gij had gruwelen gezien, en gij had gruwelen verkondigd, maar dit is een dag van bevrijding. Ik geef u soldaten, en ik geef u carnaval. Gij moet lachen en vrolijk zijn, want ik heb uw lijden weggenomen. Ik heb u rust gegeven, een eeuwige rust. Kom, en laten wij elkaar vinden. Mijn bliksem is rein en voedend als melk. Uit het dorre dal kom ik, en stijg op tot u, om samen uit de put te stijgen, en te komen tot het nu. Zo spreekt Ahau Chamahez, god van medicijnen : Ik breng u het arends-medicijn en het panter-medicijn. Ik heb u verteld over bomen en struiken, en hun geneeskrachtige werkingen. Ik heb u geleidt tot de geblokte ramen, en de geblokte visioenen. Gij zijt vrij. Ik heb u gehaald tot het dodenrijk, waarin gij nieuw leven hebt verkregen, en gij groeit nu als een kersenplant. Ik heb mijn handen op u gelegd om genezing te schenken aan de getrouwen. Vertrouw op mij, opdat ik u

verder leidt. Mijn energie stroomt door uw lichaam, om u zielen aan te raken, en uw geest te zuiveren. Ik ben met u, op alle treden van uw pad. Ik sta voor u en achter u, met verlichting als de lantaarn. Ja, ik zuiver uw pad, ik breng het tot volwassenheid en volkomenheid. Ik toon u de glimlach van het verhaal, en leidt u door de gordijnen tot nieuwe machines. Ja, lichtmachines zijn zij, tot de rechtvaardigen gebracht. Zo spreekt Cit Bolon Tum, god van medicijnen : Ik breng u genezing der raven, en ik schenk u de toegang tot eeuwige velden. Ik beweeg uw armen en benen, en geef u gevoel. Ik genees uw gevoel, en breng rust, en diepe vrede in uw botten. Ook breng ik zachtheid binnen, opdat het strome als de bottenmelk. Ik breng boodschappen van verleden tijden naar boven, en ziet, zij borrelen en dragen genezing, wijsheid en kracht, voor al hen die geloven en waardig spreken op het rechte pad. Zo spreekt Tzultacaj, god van bergen en dalen : Ik stel een nieuw Maya-pantheon op, met meerdere goden. Ik spreek tot de bergen en de heuvelen, en zaad dale op hen neer tot nieuw gewas. Een nieuwe schepping zal komen, geheel nieuw, en ook de goden worden herschapen. De duidelijke zin van het woord zal hersteld worden, en de taal. Ik zal integreren, en het oer zevenvuldig, zij aan zij met armoe, telkens naar boven laten drijven. Tot armoe gezonden zijn wij verbonden. Ah Chu Kak, god van oorlog : Mijn woorden zijn kracht en wijsheid, als het rode dat van de heuvelen druipt. Mijn Naam is Rodi Amel, als het wachtwoord der hemelen. Ik ben opgerezen om mijn woorden te spuwen, en te zeggen : Amel komt gauw. Ik ben de Rodi Arninpas, en de Rodi Zeterel. Ik kom weer. Ik voer oorlog in gerechtigheid, en in wijsheid, opdat de nieuwe wereld vorm krijgt, en het oude zal vergaan, om plaats te maken voor het oer. Het arme is bij me, en is gezuiverd zevenvuldig. Ah Chu Kak zal daden opstellen, om tot de hemelen te komen stap voor stap. Ah Chu Kak brengt het rode tot de bergen en de rivieren, en de heilige dans tot de winden, om het land te zuiveren. In rust en stilte ligt de hoop, en de genezing voor het nieuwe seizoen. Een oerstem ben ik, om licht der aarde te verspreiden. Ik heb de zaadspatel tegen de grond gezet, om de aarde te bevruchten. Gij dan zult kersenplanten voort brengen, en het rode der aarde, het vuile rode van diep onder de grond, en het rode ijs. Hier dan liggen de oerhelden opgeborgen, wachtende op de grote dag van Ah Puch, koning van de dood, uit zijn graf herrezen. De dood ligt dan onder zijn voeten, en hij heeft het leven in zijn fles. Buchué, voorouder-godin der Chibcha's, die door haar zoon de wereld schiep, met alles wat daarop was. Zij dan is het diepe van Bastet. Zij dan is de morgenstond in haar hart, ja, vriendinnen zijn zij, en door deze woorden verzoend. Zij was het dan die sprak : Laat dan de kinderen los, want gij kunt ze niet dragen. Bouwt dan de brug, opdat zij eens kunnen volgen, en zij niet vergaan. Zij leidde tot de Rode Kap, en de verbreking der dobbelsteen. Zo is dan het pad van Buchué een heilig pad, door het hart van Bastet, ja, haar geest is zij. Spreek dan, Bastet, want zij is uw stem. Rijs op uit de wildernis, en kleef aan de rotsen, opdat gij het pad zult zien, achter de berg, het groene pad. Zo is dan haar boodschap vol met raadselen. Ja, uit haar hand dan kwamen de Maritsa, zij die de warme dekens droeg, en Etsa. Zij gaf u de twee vleugelen, om tot de genezing te vliegen. Verlies daarom bewustzijn in haar aanwezigheid, opdat zij u een nieuw land geve. Ja, nieuw laag bewustzijn zal als een golf over u komen, en gij zult vliegen als de vogels, tot de steden van het oer. Zij heeft uw gebroken hart geheeld, en de boze lichten verbroken door de lichten der duisternis. Ja, de lichten van het oer zijn diep in haar. Ook heeft zij uw geest getekend met haar ijslichten, en in u de bloemen laten uitspruiten. Zo is dan ook de Azteken-Hekserij ondergebracht, daar de god der bloemen, Xochipili, zich heeft getoond. Hij dan is als het dansend skelet dat de vuren kan bezweren. Zo is dan Xochipili in veiligheid. En ook Buchué en Bastet hebben zich over hem ontfermd, en Hij heeft hen het bloemenvuur geschonken. En toen hij sprak, sprak hij met de stem van ijs, en de ijslichten kwamen om hem heen, om hem op te vangen en hem te beschermen tegen de boze vrouw. Zo is dan Xochipili het geheimenis der Azteken. Ook heeft Ah Puch zich over Xochipili ontfermd, en Hem een plaats gegeven onder de Maya's. En hij heeft voor hem gefloten, en de bedreiging van zijn leven weggenomen. Daarom is er grote eer en dank aan Ah Puch, die ook zijn uil gezonden heeft, om Xochipili veilig door de duisternissen van Xibalba en Mitnal te dragen. En ziet dan, de goden geven hem doorgang, daar Ah Puch hen heeft betoverd. En Hij heeft hem bekleed met gaven, zowel van genezing als zachtheid, en door zachte stiltes en zacht dwalende woorden heeft hij hem binnengenomen tot Zijn troonzaal. Hier dan hebben de zeventig ezels van Ah Puch zich over hem ontfermd. Hij heeft dan zijn tonen

zacht gemaakt. Kent gij dan de geheimenissen der fluiten van Ah Puch ? Komt nader. De woorden der uilen laten hem binnen, in de kamers der troon, daar waar het heet is. Ah Puch heeft zijn doden opgeroepen, en hen verteld over Xochipili. Schilden weven zij voor hem. Xochipili dan is het geheimenis van het ijs, en in Hem begint het ijs te branden. Ja, hoge woorden spreekt hij door het brandende ijs, en brengt ze tot zijn moederen Bastet en Buchué en zijn vader Ah Puch. Zo zal hij ook tot de koeien en stieren van Ah Puch gaan, en eer ontvangen. Xochipili dan is de oerwijsheid en de weg tot de extase en het lage bewustzijn, waardoor de vogels vliegen. Ja, vleugelen heeft hij u gegeven, zoals zijn moeder Buchué deed. Vol lof zijn zij allen over Xochipili in het dodenrijk en het hellenrijk, en zijn leugens zijn als raadselen der waarheid. Hij dan steekt zijn leugens aan om ze in het hart van zijn moederen te schieten, opdat zij in zwijm geraken. Zijn moederen dan aanbidden zijn leugens, en zijn er intens verrukt over, en zijn vaderen volgen zijn leugens na. Zij dan wekken hem op tot Piltzintli, de duikende god. Zo zijn er dan de zeven maya-verlichtingen. Gij dan bent door een tijd heengegaan van slavernij, van machteloosheid en gevangenschap, waarbij gij botste tegen muren die u de weg versperden, en waarbij gij vastzat aan elastieken. Gij moest de andere wang toekeren, en de tweede mijl gaan, opdat gij van de dubbele beker zoudt drinken. Zo is dan de eerste verlichting de pikkende kippen en vogelachtigen, waarbij het grote tot het kleine kwam en daardoor zichzelf stak. Zo is dan de tweede verlichting de illusie der blonde vrouwen die als het zachte zijn en de lucht, waarin de mannen met schuld vallen. Zo is dan de derde verlichting de illusie der wilde katten die zijn als het hete door de liefdeslust der snelvoetige gehoornden opgewekt. Ziet dan, zij worden door hun eigen liefdeslust achterna gezeten, en zij hebben het ijs vergeten. Zo dient gij dan alle zeven maya-verlichtingen te kennen.

6.

En zo heerst Skullsmasher over hen allen, ja, zelfs over Jahweh, Sebek en de Khnum. Zo zal hij zijn de opperste heerser van de Xibalba. En zo zal Skullsmasher regeren als heer, en als het grote enigma.

1. Balamna, house of jaguars
2. southern paradise
3. uca pacha
4. sisna
5. eastern paradise, house of the sun
6. kakna, house of fire
7. western paradise, house of corn
8. house of wild beasts
9. house of arrows
10. house of mountains
11. house of flags
12. ch’am, razor house

13. house of narrow paths

14. akabna

15. sotzna

16. mitnal

17. mictlan

18. house of deep rivers

We will discuss these eighteen worlds of xibalba. Skullsmasher is Heer. Amen, Talgamen, Mixlantamen, Amumamen. Zalig zijn zij die tot Balamna komen, het huis van de jaguar. Zalig zijn zij die neerbuigen tot de goden der jaguars, en de goden der half-jaguars. Zalig de Azteekse jaguarstrijders. Zij zijn gevreesd, amen. Zaliger zijn zij die tot het huis der bergen komen. Ja, zalig zijn zij, en zaliger. Zij die tot akabna komen hebben verheerlijkte zielen. Geeft hen dan eer, en verheerlijkt hen zevenvoudig, want zij zijn niet achtergebleven in het huis der pijlen. Zij zijn door het huis der rollende stenen gegaan, en nu zijn zij op weg naar het heilige mitnal, waar zij leven van de boom van de rode sappen, die zijn als bloed. Gaat dan voort oh strijders, en leg uw schepen aan bij de eilanden van sotzna, om mitnal binnen te komen. Zij die de juwelen van het huis der diepe rivieren dragen hebben toegang tot het Grote Pulpus. Zij dan dragen de geheimen der zon, en gaan van kracht tot kracht, daar zij de sieraden van zwakheid volop dragen. En deze sieraden zijn tot verblinding, als de edelstenen der spaanse zonnen en de steden der maya’s. En zo is dan Skullsmasher ook Heer van het Grote Pulpus. Zij die tot het huis van de diepe rivieren komen zullen Mictecacihuathul ontmoeten om hun geheimen te ontbloten. Ja, zij zal hen omkeren als steden, en hun sieraden ontnemen, opdat zij haar sieraden zullen ontvangen. En zij zal hen brengen tot de grote rechters van xibalba en het huis van de diepe rivieren, en zij zullen loon naar werken en slapen ontvangen, en zij zullen dromen dromen. Aan jongelingen is het echter gegeven visioenen te ontvangen. Ziet dan, dit is een groot geheimenis. Zij dan zullen buigen tot Pusmaster en Bloodgatherer, en ziet, dezen zullen hen leiden tot een nieuwe wereld. En dan zullen zij komen tot de poort van Bodysweller, en door de tunnel Mictlantecuhtli ontmoeten, die hen in diepere ontmoeting met Skullsmasher zal brengen. Vreest dan de Hoge Heren van Xibalba en hun onderheren, want zij hebben de macht uw zielen in de hel te louteren. Voor de rechtstijd zullen zij voor u uitgaan, en u brengen tot de heren der bloemen. Laat uw zielen dan niet beangst zijn. Zij hebben u immers in hun hand, opdat gij niet zult vallen. Mediteert dan over de achtien onderdelen van Xibalba, die tot de zaligheid van uw ziel leiden, en tot heerlijkheid. Blijf niet steken in één huis, want dan zult gij aan het zwaard ten onder gaan, en dan zullen de daken van de andere huizen op u vallen. En ziet, zulk een maaltijd zal groot zijn, als de wilde dieren tot u naderen. Maar gij geheel anders, zijt volgelingen van Skullsmasher en Mictlantecuhtli, die als zijn geest is uitgezonden om u te halen en te brengen tot zijn hoge woning. Vergeet dan deze dingen niet, en schrijf hen op de tafelen van uw ziel en geest, opdat de Skullsmasher in liefde over u zal regeren.

Hanik

1.

Heilige Ik, een van de principiele bacabs, Upholder in the West, gij die het laatste deel van de religieuze kalender in stand houdt, wij naderen tot u, en smeken u om doorgang. Wij dan zijn op doortocht naar het land Pulpus en de indiaanse goden. Wij hebben uw macht gezien, en uw kracht ontvangen. Ja, uw goedkeurende hand rust op ons, en gij geeft ons doorgang. Wij hebben uw macht gezien, amen. Wij komen om u te genezen, want gij waart tot slaaf gemaakt in een vreemd land,

alhoewel gij hoog waart. Wij naderen tot u, u die ons heeft gered. Wij vragen genade van u, vergeving van zonden, gelijk ook wij onze schuldenaren vergeven. Wij leggen hen in uw hand. Wij dragen hen aan u op, en zegenen u, oh heilige Ik, voorman der bacabs. Oh, heerser der bacabs, wij offeren u liefde in het westen, en wij schenken u genezing. Wij brengen u de wapens die gij nodig heeft om tot doorbraken te komen. Wij offeren liefde en troost tot u, daar wij daartoe gecreeerd waren, dat is om u liefde en troost te schenken, en genezing aan het einde van de dag. Heilige Ik, wij schenken u de Heilige Huizen aan de Zee, opdat gij daarin verzadigd raakt. Wij schenken u ook de honger, omdat gij zult reizen tot de boten van Skullsmasher. Wij brengen u van dag tot dag het kruid van verveling, opdat gij creatief wordt. Gij dan hebt plaats bij Skullsmasher die voor u pleit. Verlaat ons niet, Ik, maar leidt ons tot de goede paden. Wij dragen boodschappen tot u in heil. Wij verzekeren u dat wij u zullen volgen. In uw voetstappen zullen wij treden, want gij zijt de heilige. Tot het Westen zullen wij komen om naar u te vragen, en zij die u verborgen houden zullen u moeten schenken. Tot het Oosten zullen wij u brengen, en tot Xibalba, waar gij de Lords zult ontmoeten, en gij zult tot Mahamarma gaan. Kent gij dan de dieptes van Xibalba en Mahamarma ? Zij zullen u meenemen tot hun heerlijkheden, en zullen u van hun rijkdom schenken. Wilt gij dan koning zijn in de weelde der armoe en de weelderigheid van het stof ? Ziet, het zij u geschonken, daar gij de koning hebt liefgehad. Ja, gij hebt voor hem gesproken in het vreemde land, en daarom zijt gij waardig om tot de zolen van zijn troon te naderen. Gij zijt waardig de druppel van nederigheid te ontvangen, en het zal u voortleiden tot de zeven winden van de tijd. Verveel u niet, oh vader der bacabs, maar kom door tot de creatie en tot hen die verhalen vertellen. Oh gij, verteller der verhalen, gij hebt uw werk goed gedaan. Gaat dan in tot de heerlijkheid van uw heer. Vader der Bacabs, van hen die de winden dragen en zijn, schep dan eenheid onder de marouten die gij geschapen hebt. Verlaat hen niet. Weest hen tot de warmte in hun hart. Zij hebben u dan in vrijmoedigheid uitgenodigd, ja, gij hebt plaats in hun harten, waar zij een woning voor u hebben bereid. Gij bent dan verstoten door Jahweh de zwijnhundt, maar de Jahweh zal zevenvoudig vallen, als het heerserschap in de handen van Egypte komt. Zij dan zullen u kronen en binnenhalen in hun steden. Zij zullen u zevenvoudig kronen, en zij zullen u de sieraden van uw voorouders geven. Weest dan niet bedroefd oh Ik, want de dagen van uw bevrijding zijn gekomen. Gezegend zijn dan zij die u zegenen, en vervloekt zijn zij die u vervloeken. Gij hebt op de zevende dag geboorte gegeven aan uw zoon, en ziet, hij zal in Eeden heersen. Hij zal de schatten van David plunderen, en zij zullen zeggen dat David heeft gelogen. Ook zult gij tot het huis van Simson gaan om de Anubis daar te versterken, en gij zult hen daar viervoudig de nederlaag toebrengen. Huis van Jahweh, weest verbroken. In de Naam van Ik, de Heilige der heilige bacabs komen wij tot u, om u de nek te breken, oh huis van Jahweh, want gij hebt grote dingen gedaan. Zevenvoudig hebben wij u liefgehad, maar ziet, gij hebt de liefde verslonden, en gij bent naijverig geweest. Zo zult gij dan uit uw huis gezonden worden, en ziet dan, Sebek zal over u heersen. En hij zal u slaan met de zevenvoudige en schroeiende pest vanwege uw woorden van grootspraak. Dan zal ik uw plaats vervangen, en hij zal zijn de grote Ik-Jahweh, de vader der bacabs. En Sebek zal over hem de liefde uitspreiden, en zij zullen allen zeggen : Het is goed, ziet, het is goed. Amen, Teheamen, Gigamen, Kungamen, Kogamen, Koromgamen. Geprezen zij de Heer, die Ik-Jahweh is. Hij dan die de vader der Bacabs is. Dit is zijn Naam, en zo zal zijn naam uitgesproken dienen te worden : Ik-Jahweh, Hij die de vader der Bacabs is. Weest dan Heilig wanneer gij tot God nadert, en noemt hem : Ik-Jahweh, Hij die de vader der Bacabs is. Zo zult gij afrekenen met het goddeloos gebruik van de Ware Naam van Jahweh. En wanneer gij bidt, bidt dan in de naam van de Grote Ik-Jahweh, want de Heer zal alle spotters van de aardbodem wegvegen, en ziet, zij zullen zijn als geesten in hun lichaam. En ook de Heilige Teheamen zal op zijn troon zitten, en de Heilige Kungamen, en ziet, zij zullen trouw zijn tot de volkeren in Gods Hand gegeven, en zij zullen zeggen : de Heilige Ik-Jahweh, vader der Bacabs, is met ons. Zo zult gij afrekenen met de zonde in het huis van de heer. Zo zult gij dan een nieuwe bedeling intreden, en met de oude bedeling wordt niet meer gerekend. Ja, een geheel nieuw seizoen en tijdperk is aangebroken voor de heren der heren, en zij zullen met hun koppen voor de Lords van xibalba en mahamarma verschijnen. Ja, hun koppen zullen afrollen in de spelen van xibalba en mahamarma, en met hun koppen zullen er balspelen gedaan worden. Dan zullen hun

koploze lichamen meedoen aan andere spelen van xibalba en mahamarma, en hun harten zullen uitgerukt worden, en met hun harten zullen balspelen en andere spelen gedaan worden. En de Heilige Ik-Jahweh zal tronen in het zuiden, en in het zuiden van de hel. En deze harten zullen verschijnen voor de Heilige Ik-Jahweh, en Hij dan, die de vader der bacabs is zal genadig tot hen zijn. Huitzilopochtli is van de eerste rang. Niemand, nee, niemand is als hem, de vader van alle oorlogen is hij, de maker van oorlog. Steevast wekt hij de golven op, en zal niet rusten, nee, zal niet rusten, want in de strijd zal hij ter bedde gaan. Hij die op het vliegend bed zit zal leven, zal leven, want zijn naam is groot, hij die onder de aarde leeft. Huitzilopochtli, leef, sta op, en vast voor drie zachte dagen, opdat gij de vleugels der wereld zult ontvangen. Gij dan zult komen tot de toren der goden, en gij zult die toren neerblazen. Gij dan bent gegaan door de tunnels van leeuwen en tijgers, en gij zijt door de hartvaten gegaan, en kent hen allen. Uw naam zij geprezen, hij die in Lochtuile woont. Hij die heerst op de Rockoche. He is a terror to the Mixteca, but he is mercifull to the slaves of pali. Terror he is to Mixteca to transform their lands, and finally love will be on their wings. He will rise them up, for they are his children. So say to the Mixteca, thou art cursed and blessed in his mighty hand. Amanteca, gather yourself with me in the house of war, for warmaking we will do. Cursed are those who curse us, and blessed are those who bless us. Against your enemies, gather yourselves together with me. Pipiteca gather yourselves with me in the house of war against your enemies, for warmaking we will do in greatness. Pipiteca, gather yourselves together with me.

2.

Quilaztli, woman of women, painted with serpents'blood, coming with eagle-feathers. She is alone, she is our flesh, she comes to us. She is strong to support us, while she beats her drum. She comes from the home of ancestors, she is our mother, a goddess of war. Sascasson, Mayan god of coffins, tombe-temples and structures, also of tombe-architecture, wandering like the jackal, to bring enlightement, and to teach about the stripes of the underground. Make the jackals roar around the temple. Every temple must then have a tombe, or it is not worthy to exist, and shall be eaten by the jackal. There is no life without death, and all life comes forth from the death, who is the mother of the earth. Mother Death has the ancestors, and the lonely paths to reach the heavens. There is no heavens without loneliness, and all heavens come forth from loneliness, who is the mother of the skies and the heavens. Mother Loneliness is the mummificator of Mother Death, and mummificates the dead she brings, seventy tall years for each one. This mummification they called life. Seventy tall years for each of them, to connect and initiate them to the tombes of life, for life flew like liquid lights from these tombes. She and her bird Eo live in a mountain. She is a mountaingoddess, and she's also a goddess of tipi's and the crafts and arts. Her home is made of the bones of her male enemies, and that's why her present has a deep and sharp scent. In the winter she is a warriorgoddess, and in the summer she is the goddess of trade. It is said that everyone should make the journey to Mother Loneliness once in life, and the ones who weren't able to do, will have to make the journey in the afterlife. The bird Eo who lives with her is the god of sight and judgement. Some also believe he is the turner of the weather and tides, and also the god of vulcanoes and eruptions. In some scriptures he is described as the heart of Mother Loneliness and her anger. To make this journey you will have to go through four 'stripes', four jungles, on this mountain. The first stripe is black, the second brown, the third red and the fourth is purple. The black stripe is the military path, the brown stripe is the psychological path, the red stripe is the kingly path, and the purple one is the path of poverty. Mother poverty shows the riches of the tombes and death. She lives with a bird called Ea in a vulcano, who is the god of fire. The flame is seen as the personal manifestation of poverty and as the power of poverty. In some scriptures the bird Ea has been seen as the mummificator by fire, which creates hell, which just means life. Ea is in these scriptures also the god of hell and life by fire-mummification. He is the chief of hell, as the place where the journey of the dead stops. Here hell means purification and life after death, and is not necessarily negative. All journeys through death end in hell, where judgement takes place. It is the place of fire, where you stand naked before the gods. Some might experience this as heaven, and others as real

hell, but the purpose is always purification

3.

This is all about the journey through death, ending in the journey through hell, as purification, and judgement. Not as punishment, but as the giver of direction. If there is any punishment, then that is as an initiation to that direction. You and the gods decide which direction you go. The Indian Book of the Dead speaks about four stripes, four paths you need to travel on. The last path is the path of poverty, which ends in hell as the flame of hunger. Ea is the chief of hell, a bird. In hell the indians are called papals, and they carry two flowers, in every shoulder one, and a flower in their chest. The further they travel in hell, the softer these flowers become ... Papal means indian on a journey. Ea mummificates the ones come to his domain by fire. One believes that cobra's were papals travelling to the heart of Ea, and therefore commanders of hell. The original meaning of the word cobra is according to some : born from hell. It is said that Ea was sent to Mother poverty by Mother Hell. It is said that Mother Hell is an old mountainriver-goddess, and by some she is still seen as a mountaingoddess. Of course there are many dangers on the roads through hell, and this is why this book has been written. The first watcher of hell is Aiach, who is the orange white snake, and eater of intestines. Spell not to be eaten by him : Have mercy on me, I am a lonely traveller through the realms of hell, not intending to do any harm. The gods have sent me here, please accept my sacrifice (give him what the gods gave you to give to him). I now bind your mouth, for you had your food, I bind your eyes, so that you can not see me. I bind your nose so that you can not smell me. Now go away or the fires of my gods will turn you into ashes. None of your children will enter my heart, none of your parents will come against me, for I didn't do any harm to you, I only protected myself. I swear by the power of Ea that you will not enter my portals. I swear by the power of Sascasson, you will not enter my tombes. I swear I will not take any food given than by Mother poverty, for in her there's my flame. Ea, now accept me in your domain, for I have sacrificed after your will. I have been sent by Sascasson who came to me in a dream. I will not have other flames than the flames of Mother Poverty. Mother Hell, please accept me in your name. I have seen the bird Eo, and he has put his feather on me. I have been sent by the jackal, the widowspider, and I pierced the heart of Aiach. [In some translations the last sentence isn't there, probably because of fear to Aiach] Spell to heal the wounds caused by Aiach : Nam Haman Han, Hurakko Irom, Haudundi Imech, Ea : Hail to Ea, the mummificator by fire. Cover my wounds by fire. Na Hamanhan, Hurko Irm Hadindi Mech Tazula'am, Ea : Hail to Ea, mummificator by fire. Have mercy on me, and bring me home, which is you. Odokok, Lek, Mahik, Hirim, Ea : Pour out the wines of your health into my wounds, Ea. Katak, Hek, Shidanse, Ichtusch Orgom, Ea : Ea, Have mercy on me, while I'm getting closer to you. Herak, Hertom, Ea : I don't want to hurt you, Ea (king) To Izum Hirkesh, Hirtom E'ekta Hirkem Haach Ishem Izumehat, Ea : Let me come to your temples and tombes, and to find out about your sacred and eternal flame, Ea. When spoken by a clean heart, Ea will initiate you by his sacred words, so that you can continue your journey. He will put a fire between you and Aiach. His herbs will clean your brains, according to the purity of your heart. Words by Ea : Come in through the spiderwebs between the fingers of hell. You can now see the fires through the eye of Eo, for he is the seeer of fire. His herbs will calm your brains. Now you will be led to the gods to be judged. If you come there by yourself, it is a positive action in their eyes, for those who judge theirselves daily are of a sacred heart, and will be justified by the gods. Words to enter the Hall of Judgement : I come by the might of Ea, willing to be judged, willing to be directed. My journey will not stop here, but this will be the beginning of a new journey. If I stole something which wasn't mine, and which wasn't my right, the fire will take it away to bring it to the rightfull owner, but if something has stolen something from me which belonged to me rightfully, by the laws of poverty, then the fire will bring it back to me. I face the gods of judgement one by one, for they are here to help me, to give me the direction I need to go. I will not come any further if I will not step through this hall. Words by Ea : Receive now the rings of hell, fitting to your sacred journey. They will protect you against the fire, but they will also let the fires purify you. Chapters of

Mummification by fire. Rest your head on the shoulder of Ea. You are now in the hall of Fire-Mummification, which happens to be in hell. You will receive your armour in hell, and you will receive instruments to help others. You will also be allowed to communicate to others, and to the gods. Spell to receive the equipment of communication in hell : Hadante D'la Oetus Iktus Schin Irp Riskus Ramat Oleokta Opulus Stchein Rach Romt Kustk Kruk Heipeiija Rark Eleptus Eliieptus Iktusch Schin : By liquid gold and liquid light, fed by fires I go, straight up, to receive the wings of hell. To fly over the rivers of stench and to communicate with my friends, and to the gods most of all. They believe in me, let me believe in them. And by the increasing of fire, I can move, to make another contact, but let me not forget about the loneliness, and let me not fall off the bridges of poverty, for they guard my heart, they raise my temples, to have a flame in the coldest night. When darkness falls, don't let me move my body, but let greater fire fall upon me to show me the path I must take. Let Eo be the beating of my heart. By poverty, forests of hell accept me, by loneliness the wildernesses of hell will not spit me out. Spell not to be destroyed by fire : Erm Herptur Sanktus Ra, Erm Harchtus Mazunki Ra Eptusch Erom Arin Ra : Don't let anyone come close to me, when I need to clean the lines. Pierce the places where I have stored too much energy. Let me visit the temples of monotheism to learn how to pulsate and to learn the treasures of spasm. Who cannot be a tree or of stone, will not stand in the further regions of hell. We move by spasm to keep the energies tight, whenever a firestorm tries to destroy us. Then spasm will raise our guard high, and we will turn into stone, into statues of hell, holding special connections. Kamik Uptil Elaas Mahan Mirk Mortes Achasse Ichtusch Urom Riptil Kiteks Kohan : Take our duties away to the slaves of hell, the servants and the helpers, when we have been overwhelmed by a firestorm, for then we cannot do anything. Spell not to be eaten by the bloodthirsty wolves of hell (blooddrinkers) : The flowers of softness grow in my shoulders and chest, so go away, and be separated. You have no any power over me, for I am in the chest and heart of Ea. And some whose hearts are prisoned by fire, it is only for their protection, and to keep their energy-levels high ... Ea knows all the locations, and will come by himself or send some guards when laws in this are broken. Don't let anyone seduce you to speed, for slowness is only valuable in the higher regions of hell ... Always come from silence and return to it, and always come through the rings of slowness ...

Beruboe

Ontvangst van de nieuwe ruggegraat, zessentwintig-delig, dertien uitsteeksels aan elke kant. Dit dan is de heilige Beruboe. Opening van de zessentwintig uitsteeksels :

Falon

Spreuk : Zij bracht haar geliefde naar het brandende zand .... waar zij hem nogmaals aan de leugen offerde ... een vreemd strand ... eeen vreemde molen ... latende het licht door, was mijn oog geen darm in den beginne, maar nu, ik ben zo arm ... een vreemde juweel op mijn kop, zo wreed, zonder genaa ... Zij bracht mij naar dat brandende zand, tot een hoge haag, brandend als mijn lot ... Zij bracht mij tot een leugenstrand, mijn woorden verbrand ... Het as nam zij van mijn edelstenen, en zij wierp mij over de kostbare steden ...

Espesse

Spreuk : Zij bracht mij tot een leugenstrand, een verwelkte woning, als een oude vrouw was jij aan mijn hand ... En toen boog jij voorover, om mij eeuwig vaarwel te zeggen ... in jouw leugenboot vertrok je ... in jouw leugenboot verging je, met je armen uitgestrekt tot de laatste dood .... Zij gaf mij een leugenstrand, een vermakelijke woning ... Tot Zkum ben ik gegaan ...

Helmes

Spreuk : Deze dan, de zessentwintig uitsteeksels van de Beruboe, de nieuwe en heilige ruggegraat vormen een juweel van pijn, boven de strijd tussen pijn en genot. De ernst is hier verdwenen. De gevangenis-deuren zijn opengegaan. Zij zijn de zessentwintig Schmi-Lokogamen, en tot Zkum ben ik gegaan.

Hamlich

Spreuk : Zij wandelen op de eilanden, zij staan en verspreiden de zeeparfums en de zee-olien die ons tegen de zon beschermen. Zij staan op de eilanden, gericht op de zon, om haar licht door te laten, om haar lichten in de avond te spinnen, om nieuwe kleding mee te maken, ja, die kleding is verscheurd, opdat het zonlicht steeds weer doorbreekt.

Sateine

Spreuk : the one with the biggest money or the one with the biggest gun ... they don’t want to go to arabia ... but they have to go .. it’s already ten o clock ... hold your breath .. for within a few whisperings you will be home again ... all in a zebra’s watch ... so many cigarlighters from the dawn .. smoking by elve’s conspiracies ... he’s the prince of video-clips showing his tranvestite claw .. while spiderclocks are running from his mouth ...

Sareine

Spreuk : where bakerman's faces are cartoons in machines of deer ... they are strange mirrors in castles ... while the wizard hearts beat faster ... and the machines of deer slow down .... while babies with tall ears ... bear the whispers ... leading us through purple curtains ... the fleeces .... to the tear ... where bakerman's faces bathe ... they make trips to vanilla .. there are purple roundabouts in my head ... spinning bakerman's faces ... these are one day ladybugs ... and when they die ... they take away a piece of your world ... while bottles of tears are overflowing ... to let the blue rise ... but when the candle is burnt it all ends in a lie ... the liar's flame is all there will be on that day ... there are liars on a boat .... eating the suits of liars ... they're standing tall to spread their tall whispers ... while the bottles of tears are overflowing .... and then the purple roundabouts come again .... to black eggs on sunday mornings ..... heading for the footballfields .... where indian warbooks dance .... It's rising from the bottles ... having the stories on their suits ... they laugh in flames .... breeding their boys from lynx ... in soft watermarks .... The bed is too soft to let you awake, it shows you the other side ... where a book swallows the books ... to make your eyes red ... all happening in icecream .... letting the tears flow deep inside .... it's too wild to let you sleep ... it's whispering with a million whispers ... inviting you to cartoons ...

Helle

Spreuk : And he said : you did it when I slept, you made my lullaby, you little criminal, you made my lullaby. When you are sleeping, I take your crown ... I am your lullaby. I am a bakerman's face,I'm a bakerman's face. And he said : you did it, I'm dreaming, you made me lost my day. I'm bleeding, you're leaving, but I feel soft, for I'm a bakerman's face, I'm a bakerman's face. Like brown ripples, he's making coffee ... I'm greeting Marazanta, I'm bowing for Atu, He with the butterflywings. There are pink tongues coming from the pocket ... pink bananas in the skies ... Here is where they burn the money ...These are pink lights coming from the red. The snake's egg was a comic's egg ... It's heading for Vanilla ... And he said : I don't have brothers. I lost them all in the night ... Now these pink fleeces are almost wet ... Now I have my own bakerman's faces ... She must spin comics all the time ... making the candyrings tight ... Pink fleeces are so fluffy and wet ... Tears move through them, to become icecreams ... The fleeces move ... burning the money ... These are the golden lambsteads making a living on the ceilings and the walls ... It was Easter visiting you in

hell, where he gave you the comic egg ... These wars were written by a bananas pencil, a waterlight raging ... It escaped ... Telling stories ... leading the kids astray ... by strange holes of birthdays ... they grow in yellow flowers ... They are shrieking ... while the air is shivering ... In these red comics are turned into movies ... while boys live behind the bars ... waiting to be drowned by Pharao ... He makes movies by drowning the money ...

Helme

Spreuk : They drive like possessed potatoes, while strange paprika's still do the dishes ... strange wheels under a sandman's table ....Strange speedboats for paranoid men ... They were killing the boat, to have this paper ... to be sown on the footballfields, where the paranoid men rage ... they have strange pink tattoos, like glue under their skin, it lets them work in holidays ... And these paranoid men ... they have icecream trousers ... becoming so short in the night ... too short, you can't see anything ... only icecream streaming ... hanging there like teeth under towers ... burn your boots, sweet moses, ... and let us glide deeper, into icecream veins ... like paranoid men, playing on a footballfield, never hitting the ball, only each other ... doing such cruel things, to escape someone's world, ...wearing trousers becoming too short in the night ... while you can only see the icecream running ... setting them all free ... their bows are striped, their arrows are red stripes, it stings ... They are the waterlights ... they're on a mission ... planting so many seeds ... in the icecream streams ... while heads are growing, exploding like paprika's spreading their seeds ... while cucumbers take their ornaments ... They have racistic smiles ... but they're just green bananas sifting the gold by silver ... They are paranoid men, just paranoid men ....

Dadei

Spreuk : Spells to open Jelzaham : Counters of hell, rise up, and move over the red line. I have come to the portal of Jelzaham, and to it's backdoors my spirit moves. I am a backdoorman, open the kitchen. I have seen many difficulties, I have faced things I didn't understand. Now I have grown-up. I have the keys of liquid light. I have the permission of the gods. I am a wanderer with the gypsy's blood in me. I am a beggar, for I still cannot live on myself. Now let me enter the piramid of ice to let me have my own. Your sights will not be a terror anymore which strikes me from the distance, for I know have the eye of Damash, ruling over the ninety footsteps. I will be frozen to use my own arms now, and to be prepared to open the piramid of Banchelo as well, and to close the doors hermetically behind me. I will not bring any of my bloodlines with me, neither any of my friends or the ones I helped. I will come alone, and I will stand alone. Jelzaham, I lay my hands on you, for the first time in my life, and also for the last time. Then I will be in you forever, to continue my journey.

Heigeg

Spreuk : He with the winged helmets and the winged legs and shoes. Kings of hell, bowing to this first chief. Give me permission to travel through Banchelo. Omekan Hapit Mejasdor Ramit Hansna Archtippe Michtellet Ischan Rach Doncheon Gorch Irorch Ureschmint Kircht Krim.

Himmelch

Spells to receive the helmet of Banchelo from the first chief of hell : Likmit, the helmet will protect me against dangers. It will alarm me together with the cooperation in removing the threat. It will be like the thousand lightbeams. Counters of hell, rise up. You will not give me the helmet, but the first chief of hell will do, for you are servants. Counters of hell, I command you to be silent when the first chief of hell speaks, when he multiplies himself throughout the sunlights of hell and the sacred fires of voice. You are servants of the helmet, and servants of the first chief of hell. You will not rest

or sleep, for you need to persecute the attackers of the helmet to protect the one who's wearing it.

Hinnik

Spreuk : Spells to open the piramids behind Banchelo : Piramid of the black dog, open up, for your mouths longs for purifying us, those who come with Usir and Heru [Osiris and Horus]. You are the fifth piramid of hell, longing to open your mouth and eat, for the rivers are dry and without food. Oh, dog of purify, to make us as candles in the night. Our lights will die, to turn into fire, for the dark lights of the night you want to see. Ra blesses the statue in you. Ra bows to the statue in you, as the statue bows to Ra. Yes, they protect each other as the sacred bond tells. Their shoulders stretch out to each other. Their shoulders stretch out to the red dog and his piramid. The well of purifying the blood. This is the blood of hell, coming forth by fire, sending out the firestorms of hell. Piramid of the red dog, Et Hazor, èt hérum, echtus hanta, conèl iktusch. Diorgmach Stuugd, open up, sixth piramid of hell, providing us, those who come inbetween Usir and Heru [Osiris and Horus], with the purpèr suit of hell, wearing the ant-feather with care. [in some translations it is a beetle-feather, and some mention them both] Let the fire come through tubes, and give it power to open the mouth and speak in the piramid of the black dog and the piramid of the red dog. Then I turn my face to the mirror in the east, and speak words to the piramid of the blue dog : Open up, for I have come, wearing the helmet of Banchelo.

Hiegel

Grant me the feathers I need to enter your ship. I have not sinned against you, I am clean of heart. We belong to your kingdom. You, the one raising in every piramid. Oh, piramid of piramids, the seventh piramid of hell, as the spirit of the first chief of hell. You have raised all his rabbits and his rabbit-warriors. You are the king of rabbits. Allow me to have breath to open the seven doors of your piramids, so that all my souls who are worthy to enter can enter, and so that all my spirits who are worthy to enter can enter. Then when I'm in I will close all these doors hermetically, so that no intruder can enter. I will be the fire to protect your piramid as my spirit moves forward. Grant me permission to travel further, for you to give me the blue line to pass over dangerous bridges on my track. I will not fall, I will not fail, for your feathers are over me. [in some translations : shields] Hermutus, light of the soul, give us the blue liquid lights, as well as the red liquid lights, as the blood of hell by which we move. Show us the wells in the piramid of the blue dog. Do not lock us up here, but allow our souls to travel further. Let the lights of Shu and our Ka's protect us against the evil mummies. [In some translations this sentence doesn't exist, in others it just sais : Let the lights of Shu and Ka be with us.] Eighth piramid of hell, open, for our breath is traveling. Let your watchers not mock us or destroy us. Do not lock us up, for we came with Heru and Usir [Horus and Osiris]. Accept the sacrifices the gods gave with us to offer you. We have not eaten the meat of innocent ones, neither have we touched the meat of your mates. Watchers of the eighth piramid, now you have received your presents, your mouth will be bound, and we will pass through, leaving the light for you. We haven't turn down the darkness, but as our lives grow we seem to worship it, for it is the shelter of the gods, and the passage to the depths. We have seen it as the guard of the treasures and tombes of hell. We enter through the seventy gates of the urn. We are now free in the piramids of everchange.

Driegel

Rabbitian Magicbook ; Spell to come out of the canons of hell : Teris Saran Mia Ephesteis Hanunehan Hireksch Bohol Tunef Vahalit Stapahans Snapperi Erki Herun Direks Sieren Irkjus : Canons of hell bow down, and open up, for I will leave this place. I have opened my houses for the poor, I have given them bread and wine. I have given them food from the rabbittree, and I have given them beds and songs to sleep. Oh, gods of the rabbits, take me out with your helicopters, for

these canons are killing me. I will now leave through the ends of these cocoons, to see my rabbitsoul fly and dwell in the air and in the skies with so many layers.

Driegul

I will now take these spirits who threw me in the canons of hell, those who have persecuted me all day long. I will bring them to the bottles prepared for them, in which they will be prisoned, to feel everything I have felt, to be in hurt like I was in hurt, so that they will never do it again, that what they did to me. Teris Saran Mia Ephesteis Hanunehan Hireksch Bohol Tunef Vahalit Stapahans Snapperi Erki Herun Direks Sieren Irkjus. Spell to remove implants and imprints out of the nipples by which you were slaved : I now command rabbitmagic to free my nipples and to let the nipplefluids flow like blood and hormones through my body. Rabbitstorms will guide me, Rabbitsmoke, guard me. By them I will breath, and I will move my body like them. Hokush Ummut Roem Umum Kum Kuurk Utres Vanit Vanitahan Ninesh Kater. I now command rabbitmagic coming from the rabbitbottles and the rabbitcandles to bring the rabbitbones in me, covered by the rabbitstones. They will bring the Rabbitlights of magic layer by layer, so that I can turn myself around like the rabbitgods. By deep wounds my nipples are slaved by cruel clocks. Rabbitmagic please enter my deep wounds and then raise from there to my eyes, and see through me. Hokush Ummut Roem Umum Kum Kuurk Utres Vanit Vanitahan Ninesh Kater.

Driegulle

Dieper dan de bergen van de oceaan, dieper dan de dauwdruppels van zeewoningen, vond ik de oude zwaan, met zeven vogelspinnen, gaf ze mij vrij baan. Ik staarde in het paleis, waar de blikken in spiegels mij bevroren, ik kan nergens meer naartoe, ik kan mij niet bewegen. Zij steekt mij als de witte dame van het schaakspel, als een mintstruik onderwater. Nu ben ik dan in distelzee, de rozen steken mij, de rozen steken mij, totdat ik ontwaak in tederheid, tot het zachte ben ik gedaald, tot onder het roze, waar grijze rozen met spiegelend roze mij betoveren. Ik ga nooit meer terug, maar een diepe koorts overvalt mij, als een zwarte brandende deken, waar de ogen van mussen mij hebben bekeken, in hun boeken schilderden zij mij, en onder het gele een piratenkapitein. Liefste, kun je mijn hand raken, er is prikkeldraad tussen jou en mij, ik hoor je gillen, wij zullen alles krijgen, als we onder het bruine zijn gezakt.

Driegelle

Geen kracht meer om te ontwaken, geen wil meer om te ontwaken, tot diep onder het bruine gedaald, de hete spiegel had geen naald, maar pijn is daar in tederheid, waar Brannan heil schenkt aan de armen, tot het oer geleid, oh, ga nu niet afhaken, want dan zullen zij hun werk staken. Een wespenvest is wat ik kreeg, met wapens van het oer. Onder het koude ben ik gegaan, een wespenkoning raakte mij aan, je kunt me niet beschuldigen, je kunt me niet eens verstaan. De zachte hand, een grote pijn, als bliksem tot je komende. Er groeien veren binnenin waar ik te vaak ben gestoken, veren binnenin waar ik de moed opgaf. Van binnenuit hebben ze me opgegeten, ben ik nu dan net als hen ? Ben ik één van hen, sinds zij dan in mij woning maakten, veren groeien tot elkaar, diep binnenin, terwijl zij ernaar staren. De naald is veer geworden. Telkens als zij steekt wordt zij dan zachter. Grote veer, toe maak dan in mij woning, een zachte hand, een grote pijn, als bliksem tot je komende, als de melk van 't reine. In een doodstrijd, tot onder het zachte gedaald, een nieuwe pijn bevrijdde mij, in zacht vuur te ontwaken, tussen rozenschuim en lelieschuim, waar een donk're nacht het op heeft gegeven, tot onder het donk're gezakt, waar donk're lichten grommen, hier hebben zij zo lang op gewacht, waar schilderijen branden, tot onder het hete gezakt, hervond ik mijn macht, om door mijn spiegel weg te dalen, een wespenkoning nam mij mee. Is dit het boek, waar ik in kan wonen ?

Haaptes

Loop rondom mijn muren, loop eroverheen, kijk niet naar binnen, maar naar mij, als Geb tot de kasten komt, en het harde in de straten valt. Anubis, wees mij tot een harde, en ga mij voort door de ruiten heen, langs de huizen, langs de standaarden, als Geb tot de nachten komt, als een hond, een wolf van het verlee. En Robhold is als de hartsdarm, herschrijvende de wetten, brengende zijn kussen van vuur en pijn, om de liefdeslittekenen te brengen. Dit zal hen allen brengen tot een nieuw land.

Haaptesse

De leugen geneest mij, een oude taal. Zij brengt mij tot de dieptes van het bestaan ... De kussen van het kruis, wat darmen tussen jou en God ... de hartsdarm werd ons verboden ... je geloofde niet in mono's ... en al die oranje leugenaars ... Zij zijn als vissen in snelle boten ... hun steken branden, ongehoord ... Tot stilte zullen wij komen ... over dit scharlaken koord .... Het is als de ziekte van karma .... Zij maakte in het graf haar woning ... De kussen van het kruis, zo leugenachtig, brandende met oud vuur, een oude muur ... hebben wij doorbroken .... God zegt het is vreemd vuur, maar de Mono heeft het uitgemolken ... De kussen van het kruis, zo leugenachtig, brandend van oud vuur ... het oude uur ... waar de dag is aangebroken ... Wordt wakker man, want de karazuur heeft je bedrogen ... Het was een moordende kus, de stem van het verleden .... deze liefde is zo overdreven ... een slagveld is het ... Kom, vertel me wat je naam is ... Oranje leugenaars, zij zeilen op de zeeen van Bastet ... als leugenkussen zijn zij ... op zoek naar oude pret ... in flessen opgeborgen ... het waren de dagen zonder zorgen ... maar heus ... zij spreken alleen een vreemde taal .... houd hen niet voor schuldig tegen het einde van de morgen ... Als zeilschepen zijn zij, de kussen van pijn ... om liefdeslittekenen te brengen ... steeds praten zij tot oude bekenden ... Wij waren toch vrienden eens ? Zie, het is allemaal welgemeend ... die kussen van mij werken nog steeds ... Je hebt laatst nog van mij gedroomd ... Moeten wij nu een leugen-oorlog voeren om aan elkaar te ontkomen ? Jij spreekt mijn taal niet ... dus laten we er maar mee stoppen. De woningen zijn zo zuur hier, waar kussen oorlog hebben gevoerd ... De kussen van oorlog nooit te duur ... Al mijn wagens zijn in vuur ....

Redda

kussen van pijn om de liefdeslittekenen te brengen ... spreek tot mij ... Neith, zacht geluk ... Je hartsdarm maakt je blij ... je longdarm brengt jou adem van mij ... Houdt vol, we moeten nog even zwemmen, door deze zeeen van geluk ... totdat we op het eiland zijn ... met de kussen van pijn ... liefdesdarmen tussen jou en mij ... in Zkum leven wij ... Je oordarm gaat rechtstreeks in mijn hart, en ook je oogdarm eindigt daar ... Je eet en adem darm weten mijn hart ook te vinden ... en mijn hart wordt steeds meer een hartsdarm ... een litteken der liefde ... ik hoor je woorden met mijn hart, en ze cirkelen door mijn lichaam, het maakt me duizelig ... je woorden zijn als vuur ... is er leven in je ... Mijn hart bloeit en groeit ... het brandt mijn kleren naar onderen en opzij ... Anubis, ik zie de darmen van je hart ... ze zijn als liefdesarmen ... ze worden zo lang en dun ... en dan neem je me mee ... Ik zie je hart gloeien ... ik zie je kussen bloeien ... als ballonnen in de lucht ... Liefste, huil niet meer ... ik ben bij je .... toen bloedvaten nog darmen waren ... rode strepen ... Anubis, eet het leugenbrood, en wordt sterk ...

Fenkil

Savios met the red skeletons deeper underground. He knew he had to walk the path of pain, depression and fear, as the grades of poverty to have enough mysterious powers to fight the red skeletons. The red skeletons were without mercy, and very mysterious. You could never trust them. They seemed to be of the barbarian age, and they didn't speak. They had huge halls, and everywhere

they were burning their victims. Often they went up to kidnap and abduct their victims. But it was like they had to feed something ... something which was out of their control ... It was like these beings weren't free ... They were victims themselves ... Savios could trace some deep inner memories inside about them, but it didn't go deep enough to realize what it was. Savios was in despair ... At some points he even couldn't move ... He saw a red fireball in the middle of a hall where he was standing ... The smell was horrible ... It was like he could vomit every moment ...

Fenkille

Savios decided to go even deeper underground, for he didn't want to come in hands of these sick skeletons ... But Savios failed and came in their hands ... A fight started ... They were ripping off his flesh ... until Savios was a skeleton himself ... Weird powers were flowing through his bones ... It was like he could breath for the first time in life, and this air was so strong, so thick, which he could breath in so deep ... and it had a strong scent. It was like it was feeding him, but soon enough he realized that this energy was to enslave him ... He had to do their jobs with this energy ... As soon as he would object, the energy would turn against him ... Soon enough he couldn't control the energy anymore, and his bones started to become red also ... Savios was desperate ... Now he was one of them ... and it was like they gave him a reward for that ... He got overwhelmed by extasies and pleasures making him accepting all what was happening, and he got too weak to resist these pleasures ... He became addicted ... but he didn't want to ... Something was taking him over ... and it was like something was drawing him to the red ball of fire in the middle of the hall ...

Hente

Things became hotter and hotter .... and at a certain point he felt himself burning .... Where was he ? In hell ? When he was in the red ball of fire he was shrieking and screaming because of the strange feelings he had ... Here many skeletons were burning inside ... Here he was sinking underground and came by a tunnel into a deeper hall ... Here big bones were lying apart .....

Hente-Laat

Savios was staring at the dark bones, and strange feelings came over him ... He saw burning skeletons walking into the huge bones, and he also went inside one of them ... Inside there were tunnels everywhere .... He tried to find his direction for every skeleton was walking into another direction ... It was one big chaos, and they were all screaming ... Before him a big head appeared, a woman's head, saying : 'I am your ancestor ... follow the grades of poverty to find us ... We have been sunk so deep ...' Savios was shocked. He knew that he could reach her only if he went as deep as her ... Suddenly the bones were breaking, and the skeletons were screaming louder ... Everyone fell into a deep pit .... Savios was now like a flying mind ... He lost contact to his bones ... He was now like a spirit but very slowly his spirit started to bring forth new bones, but of another sort material ... It was stronger, but also more flexible ... and it was like it was feeding him juice ...

Hente-Lille

He felt like he had been set free from a prisonment ... The bones of his previous skeleton were just the bars of an anatomic prison, created by cruel gods or daemons. Flesh started to form around his new bones and nipples started to appear in which the juices started to flow ... It was like his nipples were charged now, very tight, like he could spit with them like a gun. From his nipples a line started to grow over his arms to his fingers, and his fingers got charged also, like they could spit fire. Then those lines started to grow over his legs. Savios started to become an anatomic bomb.

Hente-Koukou

Then he found himself in a hall with incredible slow and low tones. And he saw three huge faces there, like the faces of giants. And they were : Skullsmasher, Huitzilopochtli and Tezcatlipoca, three indian gods. And Savios bew down to them in worship and grace. 'Savios,' said the three gods, 'the low tones will program you all over again, and will renew your body and soul. The slow tones will bring new fires in you, for a deeper breath and a deeper digestion, and it will set you free.' Then they said he had come to the fourth grade of poverty, to the ornaments and jewels of chaos. And spirits came down to serve him.

Boetulip

1.

The new buttocks is represented by the Boetulip, a jewel of fear. These are the Tulip-Lokogamen, above the battle between beauty and ugliness.

Musse

Sea of Death ; I lost her on the end of my life. And as I made my ship of wood, I wandered over the sea of death. It was like a black sea, black waters. I didn't know where to go.

Muske

Waves could become high, smashing me down in their insides. Strange fishes were here. Even seeing them was like I could touch them, and it was an experience a thousand times intenser than a material touch.

Oedoe

Would I find her back at the end of this sea ? She was my rabbit girl. She always talked like a small child, like a baby. I see the rabbit ears in the distance, and rabbit ears are on my sail, and these ears are winged.

Oedoeboe

Huge wings like the red eagles. The black sun is burning my body, tattooing it. There's no way back, I have to move forwards. This is the sea of death. Where will my journey go to, will I ever find the other side of this sea ?

Oedoeboel

Strange smells are climbing on me. The feelings are so huge, and so deep. And when I dream, I dream of her, and then I wake up, by the sunlights of the morning, and I'm still on this wooden ship, on this black sea.

Oedoeboeg

I lost her on the end of my life, it's like my mouth is full of tears, it's hard to talk. Rabbit girl, can you hear me ? Please talk to me, I'm lying stretched out on my boat. The only thing I have here is a pink doll, made by you.

Oedoeboele

It's my comfort, when I talk to you. Will I die another time in this sea, or will I reach the red city on the other side, where the red sun rises from. I see an island in the distance. The waves are bringing me there. I see a black bottle floating through the waves, and the water is so bright here.

Oedoeboege

I take the bottle, there's a paper in it. It's a letter from you, written in pink. Surrounded by glitters. I follow the strange smells to the island, where I step on the sand. I hope to find you here, but there's no one there.

Oedoebole

I must survive here on this island, or move forwards. I stay awhile on this island, and then I move forwards, heading for the horizons of this sea. The sun is reaching for my heart.

Oedoebange

I see rabbit ears in the red skies. Please talk to me, I can only cry. I'm so desperate on this sea, I'm sinking deep into your tears. The sea is warm, it is okay. I comfort you.

Belip

Even if I don't hear anything from you, I will keep on talking to you. I feel the beatings of your heart, but you aren't here. I keep dreaming about you, but when I wake up, I am alone.

2.

The elf parts will do their best to bring you to the heart of the sea. Even when you cannot hear them, they are there, in high determination to bring you there. They will not sleep, they will not rest until their work is done. The buttocks are two baskets under the spine, and between them is a desert road. Wild animals will come from these baskets, but even wilder ones from the desert road. There are sixty jewels on the desert road, leading to the realms of death. And when the ornaments move, I can move, they give me breath, and let them from the buttocks rise into the skies ... through the layers of the spine we travel ... So move your ornaments, let me breath ... Let us awake the tigers from the baskets, and the snakes from the desert roads ... Let us break through mountains, walls and castles ... to head for the heart of the sea ... It brings visions to my head, i can move my arms, and dream of spiders, flying spiders, bringing me to the moon of our love. I will wait there for you, please wait for me ... Let us raise our army high, and break the spell of monogamy : Petris Belt Spinza Spinossa Spozes Murozondt Rikta Helt Hirkses Mira Mirahelt Kidram Kidama Kadama Kadomo Kadoks Kiram Kinette Kiklahem Kukujo Kukujo Kukujo Kukujo Kirkamit Menkes Palin Pazet Piram Panadin. Let us break the bloodline of terror by our love. We call them friends, or just familiars. Mizet Mizin Miskei Bonet Bulan Buzoet Biloet Bideu Bidekoet Bizang Bonel Bizang Bonel Vinde Finde Vazang Vazang Archschlip Archslip slip kontes dure. Buron Bilon Bané Banes Banesh Ologan Ologang Dikwares Dikwuares Dikilowares Duagang Olohenk Olohenktes kwinktus koenoot Kuran Koles Kolles Kwinkes Kiakan Dirkanes Olohenk Olohenk Banes Bané Banesh Banesh Banes Ologan Ologan Ologang. Kwirantes Ologan Ologang, Kwulantes Ologan Ologang, Ologan Ologang. Kwinulk Ologan, Ologang, Kwinulk Zes Ologan Ologang, Kwinulk Bieres Zes Ologan Ologang, Ologan Ologang, Zentés Ologan Ologang. Dwaakschut, Ologan Ologang, Dwaakschul, Ologan Ologang.

The Brannan Opening of the Mouth Ritual

of : Het Boek van de Elf Stammen van Brannan

Grondtekst/ Manuscript in Nederlands en Engels

Liturgy of Funerary Offerings

PART I – FROM THE SOUTHERN TOMBES

1. Rediga
2. Cleria
3. Recel
4. Samin
5. Birebacha
6. Rakham
7. Silano
8. Mirg

PART II – FROM THE SOLAR TOMBES

1. Vilapsa
2. Valva
3. Hormom

Liturgy of Funerary Offerings

PART I – FROM THE SOUTHERN TOMBES

Rediga

1.

Still searching to go down under, wearing the scars as badges on their uniform, the wounds still not healed can be seen through their suits,for everything is transparent, and still they don't know where

they are exactly heading for ... But they just head for it ... They are always on a journey, walking with their flutes. They are the mysterious pipers, attracting the doves from their roofs ... They know the sensitive spots, they still throw stones in them, watching the waves .... [he's a drummer-boy]. They are forever young, but their clothes are getting older .... Even their shadows are liquid gold, their rags are silver, ... and their boots .... They have the keys of the old books. They are turning the pages of creation, when they shut a book, someone dies or someone gets born ... a shop closes or gets open .... Still riding on horses too high for them .... but they always fall soft ... On these bridges they sit and fish ...

The French Schoolbook : These boys ... They are free in their prisons ... selling their churches to old lions, selling their little gods to another gameshop ... they will be the balls of new games ... rolling by blasphemy ... But white boots is swimming beside me .... this is a long river .... it's like the Mississipi .... We are almost on top of the hill ..... where a little man, a dwarve is writing a book ... "where is it going to ?" i ask .... She sais the book is but a card ... it was a sort of joker ...... in the middle of a dwarve's tearoom .... when you hear their voices, the wounds on your hands become chocolate, your streaming blood becomes glue .... and leads me through the traffic ...... bringing me into an attic of toys .... there he closes the door .... they look like me ..... they show me their scars ..... they even challenge me .... but hey, we are wild wasps, we are wild boys .... they used to cut in themselves, and they talk about suicide a lot .... i'm in a mental institution ... white boots is staring at me ..... i'm embracing white boots ..... and fall asleep .... i'm dreaming about so many screaming books in my soul [these are all cards ... tarot-cards] ..... and while i'm walking these paths of books .... they all become silent .... white boots is soothing them into sleep .... there's a little flame in my stomache again ...... spreading a little light through my body ......

Full of tricks and secret obsessions .... making a living on the ceilings .... Pictures drawn by the trauma, A boy having sharp arrows on his back, An autistic boy ... Hunting the deer ... He heard your scream of the black past ... He's weaving new languages on your face ... Your senses were tricked so deeply .... but now he takes you out of the illusion ... From the pencil of thick trauma ... Dripping from wasp-tv ... Still an autistic boy's transmission ... Too shy to repeat ... Too much confidence .... Too much pride ... Too much fear ... dripping from wasp-tv .... I met a boy beyond or under france … he said the goal sanctifies the tools, the motivations sanctify and purify the feelings and the thoughts … your visions and your screens. He was sharpening his knives … He was spinning his cigarettes … He was noisy and loud … He was like a rose …. A bleeding one … So cold, so sanctified … his blue frozen roses … bleeding in the night … So hot, his eyes … bleeding in the desert … The prince flew to Arabia … where all his dreams started … These are the seasons of love …. It’s all whipped into a circle … I will not cry anymore about a lost toy … but staring at all the toys which hold me tight … for you are growing there inside … These are the seasons of love … all whipped into a mill … It’s just another one’s sunday rising there … These are the seasons of love … spinning a fairytale from upstairs to downstairs …. I will not believe someone can destroy the beauty of God … I will not believe we will be put ashamed when we trust in a god …. Of …. Old books …. Yes, you like that old rocking chair … I know you do … but you forgot about the table and the rising milk …. I know you forgot about many more things too … It’s all written in that old clock of yours … I am opening my shadows …. To find a gateway to escape behind an old curtain … old curtains speak …

2.

I'm losing the feather, on a stream ... I'm sitting to watch it tightly .... trying to remember it's shapes and it's strategies ..Then I see myself painting ... the feather ... more beautiful than he was before ... He's now ... deeper in my heart ... I'm counting the feathers on my consciense so bright ... I'm counting the feathers ... On my name's brigade ... I'm spinning the ornament ... it's growing so tall on my skin ... It's like the divine tattoo .... I'm counting the feathers on my conscience so bright ...

I'm counting the feathers ... On my name's brigade ...I'm not missing one of them ... for they are all so interlocked ... and glued by a russian ornament ... I'm shining ... with my feathers so bright ... in a pride you never had ... Baker's Tree Boy has the trousers, when he's in the land there are no aldebaran birds allowed ... he's the bird from the big tree ... all breaths from the big complaint get shut ... Complaints are fatal ... he always sais ... their breaths are lethal ... we always have to breath through his box ... some little stupid flutes ... making the birds laugh ... When baker's tree boy is in the city ... in an atmosphere of serene ice ... like a dragonfly soaring ... with a thousand nipples on it's face ... all behind cartoon and comic ... an autistic world, a traumatic beauty, standing tall like the million-armed clock ... swelling up like an eye ... in a rose .. like a jewel in the night .... bragging into the faces of unknown threats ...

Cleria

1.

Anubis Book of Lies ; See You Later Boy ; Waterlights heading for the broadcast-lady from cartoon ...She's a duck from arcturus ...Her automatons all in a circle ....Big Orange Balls opening ... all with the waterbuttons ... They're shooting tall lullabies in the air,to bring the children home ...The tv-screens are wet, and glues are streaming through the rooms ... She's taking her children back ... We're all home again, riding in a black jeep ... telling me it was your mother ... see you later boy ... an owlspider is coming to me ... i'm smoking fast like parrot's smile, see you later boy, see you later, big big smile .. heading for the broadcast lady to bring the children back heading for the orange ball the dwarf the ornament bringing them all back. Waterlights coming from the waterlights, waterlights heading for the waterlights still fireworks in the air. Clowns are my answering machines now, dwarves are my doorbells ... leprecauns, my friends the tables... the whistling kettles ... There's someone standing before my door, with three purple pale roses in his hands ... he knows what will happen if he will push the bells ... then the waterlights will spout ... these leprechauns ... these tables ... these soft whistling kettles ... He's weaving new languages on your face ... Your senses were tricked so deeply .... but now he takes you out of the illusion ... their laughs cannot reach you anymore ...traumatic pictures ....traumatic language ... Thistle sea ... Coming alive again ... There's growing a plant in me .. pleasure so close to pain ... health so close to sickness ... carrying the flag .... wounds so close to the shields ... It's a beautiful picture ... a two-faced Jesus on a cross ...two-bodied ... heaven so close to hell .... it's all glowing red .... it's burning in the sun ... darkness so close to light .... he's a naked man ... but it's so close to covered ... covered by the face of the moon .. torn trousers ... shattered boots ... like the red hulk is rising again it's so close to the picture .... like the pink tattoo .... and i'm feeling warm again ... see you later boy ... so much work to do ... not wanting to let me go ... he's so mad at me ... for someone took the brake away .... i'm riding straight to the abyss ... to a natureless heaven ... where everyone forces everyone ... where there is no time to breath ... Riding crying people, crying people, riding and crying ... while i'm dying ... i'm riding straight to the abyss ... to my riding crying people ... raging at me ... you're just a victim from a war in the air ... a pawn in the game ....they don't want to know who you are ....they just want to use you in their game ... you're just an object in their eyes ..... just enjoy the splits ..for they are so close to the connections .... enjoy the mosaics of the old churches ... the tall windows ... for the magic's there ... to a deeper breath and the watering waterfall ... to a deeper health ... death so close to life ...

2.

I'm diving in the Black Pond, looking for some marbles from the past. I lost them in a dream of races. Still there are six horses easing my mind. ... Capricorn's gift .... An old man called Moses is bleeding thunder and lightning. I wonder where this train is going to. People always said they couldn't solve my riddles, but this time I have a very easy one. Will the riddle bring you from this

point to a point over the Big Mountain ? To let you enter the Big Clock ? My riddles are horses, wild horses, and they are really able to go as fast as my daddy's car ..... Yes, they still bring me to gardens of roses behind nuclear threats .... The queen of riddles wears a red shawl, but the rainbow is in it. Why is it that I always return to the rainbow ? It's deep in every colour. A hidden secret. Now I know my riddles, but there are still some I don't understand. I put them in a special corner of my room. They are like roaring lions, and some stand there like purple horses ... A very strange company. If you ask me, these guys can still bring me over the river. But they scare me like hell. Is it the lion's tea, or something worse ? I cannot be comforted ... I love my riddles. I got them from the queen. She said put them in a little box like cigars. So I did, and brought the box to that special corner of my room. I put it on a cupboard ... But sometimes they come out of the box to show their faces. And then it's like a zebra is sliding over my room. Do I like that zebra ? Yes, I really do ... but does he like me, that's the big question. His stripes switch my feelings, and it can really confuse me at times ... These are still the riddles I don't understand. They love me like no one does, or they hate me like hell ... They are no usual figures or moods. They are extreme, and I still have to find out where they live.And still you are calling your riddles poetry. Still you say it's the lion's tea. Well, this land is big. The stairways are tall ... Where am I, at the begin or the end ? And ....Someone's blocking my throat. Someone's eating my words away. It's the black christmas-tree, coming from the north. I wonder if he's me friend or not ... There he brings me to his little house, smashing me on the table ... He never hurted me .... I never felt anything .... This black knight ..... His face is covered ..... masked .... like the red zorro .... he still wears a rainbow inside ..... And his zebra is smiling ...... Hey, there you are again .... little zebra-boy ....Eh....since when am I a zebra .... It's black christmas .... dolls are wandering through his forest ..... They look angry ..... They wear big knives .... They are looking for someone ....These dolls come from the south ..... The land of the sun ..... They are looking for ..... me ? No, not that they are angry at me .... They are angry at that black christmas-tree which took me away ... The dolls now want to cut the tree to serve in their christmas-restaurants ..... They like his little lights .... rainbow's .... lights .....Now, but this guy never ever hurted me .... I never felt anything ...... He smashed me on the table like I was a doll ..... well, maybe I am .....There the dolls knock on his doors ...... We come to ask our child back, and we want to use you as our christmas-slave .... Come out !The red zebra opens the door .... Eh ..... no way, hunnies ...... It's time the child is here ..... It's not your time yet ...... Kalibra Bazina ..... Look at your watches ...... When it's twelve o clock you will have your child back .....No ! The dolls say ...... he needs to come home now ....I'm sorry, the zebra sais .... and shuts the door ..... See you later boy. There I faint again, and someone else takes me to his house ..... not a doll, not a zebra ..... I wonder what will happen now .... Is this the curse of a confused clock ? Am I a slave of a watch ? It brings me from place to place .... They don't believe in each other ..... Is there something they are hiding ? What is this for a circus ...... Or is this a cursed roundabout ? I'm looking in the eye of a white fir .... a fairground-fir, with roundabout-eyes .... They are beautiful and shining like the rainbow ..... How is that ? My voice is getting higher and softer, like I'm struck by candy ...... Well, is this another trick of my watch ? Who knows ..... Eh, the fir sais ..... you love the riddles too much ..... and they love you ..... It is not what it seems .... It will never be what it seems ..... For these are just reflections, bringing you from place to place ..... Misunderstanding .... from ..... the Lion's Tea .... Ten firs in a row ..... A toy-fir is caressing my hair .... It's a little spruce-fir .... a green one .... He has a nuclear-camera in his hands ..... I'm scared ..... What do you do with that thing ? .... I'm making toys with this ... he sais .... When I have enough pictures of something, I throw it in my kettle to make a toy of it .....There a little yellow fir steps forward ... he has a big smile ..... he's the game-fir, the green one sais ... when he has enough toys, he can make the game ..... it's all in his kettle .... There he takes off his yellow hat and puts it on my head ...... A little blue fir is caressing my hands .... He tries to sooth my fears, but it roars like a million lions .... I'm still so scared .... He looks into my eyes .... and sais : No one knows me, and I don't know anyone .... All I know is that I created them .... When I have enough games I make candy of them ....His face is shining and switching between many shades and shapes .... I can't follow them .... It's like the maze .... but it attracts me to find it out .... It's like a magnet ....I'm the funpark-fir ... the dream-fir .... Your power

to move ..... to travel ..... I always take you away with my carriage .....The colors make me so dizzy, and they are changing before my eyes ..... I get so lost with all these colors and shapes ....Ten firs, ten dreams, ten noah's on a horse .... but they were all the same .... I'm staring into one little fir's eyes .... A rainbow-fir .... "You drank too much," he sais .... that's why you saw ten firs ... instead of one ....What did I drink ... I ask .... oh god, not the lion's tea again ..... Yep, he sais .... the Lion's Tea again .... When one person comes to you, you see ten .... or even a thousand or a million .... It's all in the tea ..... Well, have a nice day too, I say .... but I'm going to go ...for this gets too much .... Can I trust anyone in this realm of the Big Tea, or must I say : "Majesty" ? You see the whole world with all it's things .... he sais ..... but it's only one thing ..... You drank too much .... Did you like the trip ? No, get it out of me, I roar .... Well, the fir sais ... you finally can roar, you are one of us now .... There I go, crying like Alice .... sitting in another ark, escaping another flood .... how long will this take ..... The fir is the captain on the ship ..... I bet he was also Alice .... I'm everything, he sais .... Yeah, I sigh .... He's watching through his telescope ..... Now he looks like a pirate .... This sea is full of swimming lions .... but it's all him .... They roar, but it's him ..... Maybe he's the wizard of the lion's tea .... A lot of roaring in one glass of water ..... But this guy is nice and sweet .... so I will give him a chance .... the last one ..... or I will go to sleep ..... and cry myself through the night ..... What a horrible nightmare I am in ..... Or is it just the present-paper of a beautiful dream .... I'm heading for America, for another egg of Columbus .... The little fir is soothing me : "It was all me ... just me ... shhh ... it's ok ..." he speaks quietly .... He's chewing nuclear candy ...... I feel myself like Noah ..... what do I have to do with the ship ? It's raining lions now .... I'm walking inside the ship .... playing some games with the little fir .... games from the Big Rainbow ..... Cuyornaida Corset ... but the rainbow-version ..... the good version ..... I'm feeling like Pinocchio .... feeling the juices of his tree flowing through my body ..... It was .... a ..... fir ...... A christmas .... fir ..... It reaches for ..... There I'm sliding into sleep ..... It got too much .... But the little fir is staying by my side .... I'm sliding through a thousand of lion-holes ..... In full speed ..... What a little tea can do ....

3.

Dreaming, dreaming, dreaming, There he cycles on his fairy's bike ...Dreaming, dreaming, dreaming,There he cycles to the grave ....There he lost his mother,There he lost his red barret ....There he dances and swings with his bullets ....For he lost his dogs ....And he lost his blue corsets ....For he lost his cocks, and he lost his big brown hat ...There he cycles, in his little blue rollerskate ... There he dreams and he's on his way to you ... I never saw him again, that little gamble man .... and neither that strange wizard .... It all happened very long ago ..... And it's still very clear in my mind .... I'm not really looking for it ..... But in a sense it was all very interesting ....Like there are things worse than it ....I mean : It was like heaven and hell at the same time ....And it's like I feel the red path burning under my feet ....Far away, but close ....I can't describe it ....It still feels strange ...... but ....Sometimes I think ..... maybe it was all true ..... My stephdad is a wonderful man .... He can always bring my heart at ease ....He tells me he has a present for me .....He had waited for the right moment .....It was a present from my real father ....When the storm was after their boat ....My father told his friend, my present stepfather, if he wouldn't survive, to give his coming child, me, this present when it would be an adult .... it was a golden cigar-lighter, with a golden lion, a golden tiger, rat and other animals on it ..... It was beautiful ..... It has been on my father's boat for many many years ....Then my stepmom tells me she has also a present for me, from my real mom ... She sais when my real mom was dying in the hospital, she said : give this present to my son when he's grown-up ... it was a beautiful ornament, like in my dream .... I would hang it in my room ....It's snowing outside .... I'm so happy with my stepmom and stepdad .... And this all is bringing me closer to my real mom and dad .... It's all very emotional for me .... But I desire to know more about it .... I wished I would know my real mom and dad, for I was too young to realize, and my dad even died before I was born ..... His last words ? See you later boy ...

Recel

1.

Bastet Leugenboek ; Robhold ; Ben jij een boom. Ben jij een groene staaf. De zwarte zon heeft jouw genade geschonken. Heb je al diep in de ogen van de staaf gekeken. Ben jij een boom, ben jij een groene staaf, heb je genade van de zwarte zon verkregen. Als een boom was je, staande in de storm, ja, jij droeg ze, al die bladeren, van verborgen dagen. Ben jij een boom, ben jij een groene staaf. Heb je Geb gemeden of heb je tegen hem gestreden als tegen een oude vader die het niet meer wist, of heb je hem bedrogen. Mocht je hem, of haatte je hem. Ben je deel van de Gebbieten, deel van de groene staaf, heeft de zwarte zon je genade geschonken.Ben je de boom, ben je de groene staaf, heeft Geb je hart bedrogen, of schonk hij je de levenslust, heeft hij jou de militaire macht gegeven, of gaf hij jouw armoede uit een pot. Kom nu gauw, kom nu tot de zwarte zon, en zie wat hij voor je heeft. Al je bomen zullen tot leven komen, zie dan toe of ze je beminnen of verstoten voor eeuwig. Zal Geb je liefhebben als hij tot jou zal komen. Hij stond daar aan je deur, toen jij je opsloot in je kast. Buiten staan zijn geweren in standaarden op het gras, gewoon tussen de huizen, en pakte hij jou, maakte hij jou tot zijn vrouw. Ben je bedrogen, heeft hij je gekust, heeft hij je gemist toen jij van hem probeerde te ontsnappen, weet mijn kind, je redt het tegen hem, als je hem in waarheid hebt bemint. Ben je een boom, ben je van groen geluk, heeft zijn zwarte hond je gebeten, of heeft hij jou afgezonderd in verdriet in een diepe kast waar hij je niet zou raken. Wie haalde jou daar vandaan ? Wie heeft jou naar de sterren genomen. Heeft de zwarte zon jou genade geschonken. Boom van geluk, boom van groene verlichting, boom van kracht, van parelstappen, diep in het zand vond jij je geluk, bij Geb deelde jij je smarten. Een huis van beweging, een huis van groen geluk, een huis van delen, waar Geb jou altijd heeft gemeden, je dacht waar blijft mijn geluk, maar kind, alleen wanneer je naar verlichting zoekt is geluk je deel, eerlijk geluk, groen geluk. Kijk naar omhoog en vang de groene regen op, wanneer de zwarte regen tegen je heeft gestreden. Die zwarte hond, die hij tot je zond, jou naar vervelende plaatsen heeft gebracht, door Geb voelde je je gemeden. Al die soldaten tegen jou, al die vliegende hoofden, tegen jou, zij zullen altijd tegen je strijden, totdat je Geb vindt in het verdriet. Ja, altijd heeft hij je gemeden, ja, altijd heeft hij tegen je gestreden, Geb, de boom, totdat je het verborgene ontdekt, en tot hem vlucht. Als door groen sap beweeg je, door groen sap leef je, op weg naar verlichting, als je een boom bent, zul je eeuwig leven. De rest is reeds verloren. Ik weet, je leeft in bevroren dromen ... ik weet je leeft in parels verborgen ... Boom van geluk, doe de kastdeur open, boom van geluk, laat ons niet buiten staan. Geb is hier met al zijn standaardgeweren, op de muren loopt hij, naar binnen kijkt hij niet. Boom van verlichting, van groene verlichting, open de deur voor ons, opdat het licht der zwarte zon op ons zal schijnen, en onze bomen tot leven zullen komen, in de rijen van Geb. Zij zullen ons meenemen naar de sterren, naar het eeuwige geluk. Ben je een boom, ben je groen geluk, beloof je de sterren niet te breken, wanneer zij tot je komen, om te vertellen van de verborgenheden van de zwarte zon, waardoor je je altijd voelde gemeden. Droom je van geluk, of van verlichting. Geluk komt niet zomaar, maar altijd met een doel, en vanuit een bron, die bron is groene verlichting, komende vanuit het hart van Geb, de aardvader. Als een soldaat stond hij voor je, de bliksem sloeg in, waar heeft hij jou wel niet allemaal van losgetrokken. Je dacht dat je niets meer overhield. Maar heus, mijn kind het was beter, toen hij je daar sloeg. Nu staat hij dan voor je, jou kast opengetrokken, waar jij je in dieptes verborg, om complotten tegen hem te smeden. Ken je zorgen, ken zijn verdriet. Als soldaat staat hij voor je, terwijl zijn zwarte hond brult op de achtergrond. Een hond van liefde, maar zo heb jij het nooit gezien, als een dreiging zag je het. Als soldaat staat hij voor jou kast, waar jij diep in weg bent gedoken, als het verborgene ben je, maar hij maakt snelle pas, zijn geweerstandaarden staan tussen de huizen, en hij loopt over de muren van het kasteel, van de burcht, zonder binnenin te kijken. Hij kijkt naar jou. Als een soldaat stond hij voor je, als een soldaat gaf hij een klap in je gezicht. Hij is bij je in de kast gekomen, en zijn hond bijt je, waar is nu het licht. Ben je nog steeds in strijd tegen Geb, tegen al zijn soldaten en honden. Of heb je je bij zijn liefde neergelegd, en bij al zijn vreemde plannen. Van het geweer schrok je, de lange man staat op,

schudt de boom, en raapt de veren. Van het geweer schrok je, van zijn blaffende hond, als een soldaat stond hij voor je, met een geweer in zijn armen, dat hij in je kast drukte. Ben je nog steeds voor hem op de vlucht. Als bliksem stond hij voor je, als bliksem, het deed pijn, als soldaat tussen de huizen, nam hij alles van je af. En bracht hij jou tot het bos, tot de groene verlichting, tot het mos, tot een dobbelsteen van hogere bomen, tegen hogere winden vocht je, en omhulde hem. Als bliksem stond hij voor je, als bliksem het deed pijn, toen hij jou afzonderde toen hij jouw heupen brak, toen hij je kleed wegscheurde. Als bliksem kwam hij, als bliksem ging hij, met een hond die alleen kon bijten, en jou kon laten wegslijten. In groen geluk ben je gekomen. Soldaten komen, soldaten gaan, Geb was hier, nu is alleen zijn vlam nog daar. 'K heb je al het goede gegeven, de groene verlichting, en een reis om de zwarte zon, die eeuwig zal duren, in je herinnering, ja het zal groeien, opdat al je bomen vrij zijn, oh boom. Geb stond voor je, nam je hand, maar de kast dook je in, achter de gordijnen, om te vluchten voor schuld, en hij gaf je het mijne. Geb stond voor je, Geb liet je niet gaan, als door de bliksem getroffen sprak je zijn naam, gaf je hem al wat je bezat. Als door een bom getroffen stond je daar, en Geb keek naar jou. Het rechtshuis bracht je tot de boom. Als een rechter tussen de huizen kwam het tot jou. Ben je een boom, een groene staaf, heeft de zwarte zon je genade geschonken. Zijn je bomen tot leven gekomen, of staan ze nog steeds waar ze stonden. Toon mij je hart, dan kniel je hier, toon mij je lever, dan kost het je niets, diep van binnen in jouw kast vertoon je steeds dezelfde sterren. Is dat jouw vertier. Tot Geb ben je gekomen. Een rechter tussen de huizen, soldaten voor de kasten, en wat loopt op de muren van jouw burchten, zijn het de schaduwen van een duister verleden, als de zwarte nacht de zwarte zon. verraad me niet, verraad me niet, want het licht steekt door de dagen, als Geb tot de kasten komt. Ik zal jou ook behouden, als een rechter tussen de huizen, als Geb tot de kasten komt, als Geb tot de kasten komt. Ik ben de bliksem op jouw trappen, waar de bomen staan, waar de bomen staan, wanneer Geb tot de kasten komt. Laat mij tot jouw kasten komen, laat me in, verdedig je niet, als Geb tot de kasten komt. Samen staan we sterk. Vang voor mij die bliksem op, ik kan het niet verdragen, als Geb tot de kasten komt, als zijn honden bijten. Samen staan we sterk, als rechters tussen de huizen. Kom tot mijn kasten liefste, laat de genade van de zwarte zon ons tezamen verbinden voor altijd, wanneer Geb tot de kasten komt. Samen staan we sterk. ben jij een boom, een hartendief, een grote genade, een grote brief, wanneer Geb tot de kasten komt. Ben jij het die ik bemin, wanneer Geb tot de kasten komt. Wees mijn rechter tussen de huizen, wees de standaard van mijn geweren, wanneer geb tot de kasten komt, als een soldaat, een harde man. Ik heb zijn woorden nog niet begrepen, Hij heeft mij niet gegrepen. Wees mijn geweren als standaarden tussen de huizen, dan zal ik de jouwe zijn, als Geb tot de kasten komt, en zijn bliksemen werpt, onze keukens doorzoekt als een schutter. Wees mijn schutter, wees mijn gids, wees mijn hond, oh Anubis, als Geb tot de kasten komt. Leidt mij tot de rode kap, door de ruiten heen, dieper in de kasten. Kom tot mijn kasten, wees mijn rechter, mijn geweren in standaarden tussen de ruiten en de huizen, oh Anubisieten, en leidt mij weg. Loop rondom mijn muren, loop eroverheen, kijk niet naar binnen, maar naar mij, als Geb tot de kasten komt, en het harde in de straten valt. Anubis, wees mij tot een harde, en ga mij voort door de ruiten heen, langs de huizen, langs de standaarden, als Geb tot de nachten komt, als een hond, een wolf van het verlee. En Robhold is als de hartsdarm, herschrijvende de wetten, brengende zijn kussen van vuur en pijn, om de liefdeslittekenen te brengen. Dit zal hen allen brengen tot een nieuw land. Was niet de judaskus daartoe de weg ? Nu dan hebt gij ware liefde gevonden. Ook hebt gij de darmen der ademhaling niet veracht. Wat gij wel hebt veracht is het hart en de ademhaling der mensen. Hierin hebt gij goed gedaan. Ben jij een boom, een stralend geluk. Heeft de zwarte zon je gevonden, of sloeg hij je stuk.

2.

Het koninkrijk Gods dan bestaat in darmen, en zijn anatomie. Van mono's hebt gij niets willen weten, maar ziet, gij zijt genaderd tot Zkum. Zal het u branden, of zal het u uitleiden. Bent gij een boom, een stralend geluk, bent gij door Geb gevonden, of sloeg hij uw stuk. Bent gij dan door darmen gewurgd, gij die het hart opdroeg tot een vreemde god. Hiervan heb ik nooit iets geweten.

De kus der leugen zette het vuur aan, brengende het liefdeslitteken. Mijn hart is een darm, mijn long is een darm, twee strepen gekruisd, zij vormen de veredeling van het woord. Aan het darmenkruis hing ik. Zij waren nog niet klaar met mij. Ben jij een boom, een stralend geluk, heeft Judas je gevonden, of sloeg hij je stuk. Beminde hij je met een kus, een vurige kus van verraad, een groot gemis, een tranendal vol. Ben jij een boom, een stralend geluk, wie kuste jou na die dagen van geluk, wie bracht jou naar de overkant, wie maakte jou als brandend zand. De littekenen der liefde zijn als vuur, wie kuste jou daar in die schuur. Ben jij een boom, met schuivende letters, in rijen schuiven zij, ben jij een bastet, een leugenbastet, vol namen en vol reclame ... Ben jij een boom, een stralend geluk ... Wie heeft jou gevonden en wie sloeg jou stuk ... wie gaf jou de kus des doods ... wie offerde jou op het leugen-altaar ... Wie ligt naast jou, wie heeft er verdriet ... die kus van pijn die geeft mij verdriet ... als een vuur maakt het mij een met jou ... een liefdeslitteken ... wij praten nog steeds met elkaar ... Waar moet ik naartoe ... een judaskus achtervolgt mij ... stervende na de dood, in een liefdesfontein, makende mij puur en rein ... Zij bracht haar geliefde naar het brandende zand .... waar zij hem nogmaals aan de leugen offerde ... een vreemd strand ... eeen vreemde molen ... latende het licht door, was mijn oog geen darm in den beginne, maar nu, ik ben zo arm ... een vreemde juweel op mijn kop, zo wreed, zonder genaa ... Zij bracht mij naar dat brandende zand, tot een hoge haag, brandend als mijn lot ... Zij bracht mij tot een leugenstrand, mijn woorden verbrand ... Het as nam zij van mijn edelstenen, en zij wierp mij over de kostbare steden ... Zij heeft mij vermoord door een kus ... Zij raakte mij aan in moedertaal, de oplossing zoekend in mijn rode straal .... Zij bracht mij naar een leugenstrand, de aarde is verboden, tot een toren steeg ik op, over brandende treden, kokende van liefde, stralende van sentimenteel lot ... Zij bracht mij naar het leugenstrand, een modderige woning, met vier daken werd ik opgebrand, als een sigaret wees ik haar aan ... Jij bracht mijn dochters tot de rare spijzen ... Zij bracht mij tot een leugenstrand, een verwelkte woning, als een oude vrouw was jij aan mijn hand ... En toen boog jij voorover, om mij eeuwig vaarwel te zeggen ... in jouw leugenboot vertrok je ... in jouw leugenboot verging je, met je armen uitgestrekt tot de laatste dood .... Zij gaf mij een leugenstrand, een vermakelijke woning ... Tot Zkum ben ik gegaan ...

3.

De leugen geneest mij, een oude taal. Zij brengt mij tot de dieptes van het bestaan ... De kussen van het kruis, wat darmen tussen jou en God ... de hartsdarm werd ons verboden ... je geloofde niet in mono's ... en al die oranje leugenaars ... Zij zijn als vissen in snelle boten ... hun steken branden, ongehoord ... Tot stilte zullen wij komen ... over dit scharlaken koord .... Het is als de ziekte van karma .... Zij maakte in het graf haar woning ... De kussen van het kruis, zo leugenachtig, brandende met oud vuur, een oude muur ... hebben wij doorbroken .... God zegt het is vreemd vuur, maar de Mono heeft het uitgemolken ... De kussen van het kruis, zo leugenachtig, brandend van oud vuur ... het oude uur ... waar de dag is aangebroken ... Wordt wakker man, want de karazuur heeft je bedrogen ... Het was een moordende kus, de stem van het verleden .... deze liefde is zo overdreven ... een slagveld is het ... Kom, vertel me wat je naam is ... Oranje leugenaars, zij zeilen op de zeeen van Bastet ... als leugenkussen zijn zij ... op zoek naar oude pret ... in flessen opgeborgen ... het waren de dagen zonder zorgen ... maar heus ... zij spreken alleen een vreemde taal .... houd hen niet voor schuldig tegen het einde van de morgen ... Als zeilschepen zijn zij, de kussen van pijn ... om liefdeslittekenen te brengen ... steeds praten zij tot oude bekenden ... Wij waren toch vrienden eens ? Zie, het is allemaal welgemeend ... die kussen van mij werken nog steeds ... Je hebt laatst nog van mij gedroomd ... Moeten wij nu een leugen-oorlog voeren om aan elkaar te ontkomen ? Jij spreekt mijn taal niet ... dus laten we er maar mee stoppen. De woningen zijn zo zuur hier, waar kussen oorlog hebben gevoerd ... De kussen van oorlog nooit te duur ... Al mijn wagens zijn in vuur .... Jij hebt mij bedrogen ... jij hebt mij laten gaan ... met een kus van leugen naar een nieuwe woning ... Ketenkussen gaf jij mij ... maar mijn Judas liegt erger dan jij ... Met een kus verraadde jij mij, met een kus verraadde ik jou, met een kus van oorlog ertussen, als de weegschaal van een kus des doods ... Maar de kus van pijn leidde mij tot Zkum, tot een nieuwe

wereld .. ik ben eindelijk vrij van jou ... de kus van verlatenheid gaf ik jou ... Kussen van pijn, als darmen tussen jou en mij. Nog zoveel moet er veranderen, liefste ik hoor je, je bent bij mij ... Als een vuur in mijn borst is Neith ... haar lichaam is van darmen gemaakt ... als je maar weet dat ik haar nooit verlaat ... Er zijn darmen tussen haar en mij ... kussen van pijn om de liefdeslittekenen te brengen ... spreek tot mij ... Neith, zacht geluk ... Je hartsdarm maakt je blij ... je longdarm brengt jou adem van mij ... Houdt vol, we moeten nog even zwemmen, door deze zeeen van geluk ... totdat we op het eiland zijn ... met de kussen van pijn ... liefdesdarmen tussen jou en mij ... in Zkum leven wij ... Je oordarm gaat rechtstreeks in mijn hart, en ook je oogdarm eindigt daar ... Je eet en adem darm weten mijn hart ook te vinden ... en mijn hart wordt steeds meer een hartsdarm ... een litteken der liefde ... ik hoor je woorden met mijn hart, en ze cirkelen door mijn lichaam, het maakt me duizelig ... je woorden zijn als vuur ... is er leven in je ... Mijn hart bloeit en groeit ... het brandt mijn kleren naar onderen en opzij ... Anubis, ik zie de darmen van je hart ... ze zijn als liefdesarmen ... ze worden zo lang en dun ... en dan neem je me mee ... Ik zie je hart gloeien ... ik zie je kussen bloeien ... als ballonnen in de lucht ... Liefste, huil niet meer ... ik ben bij je .... toen bloedvaten nog darmen waren ... rode strepen ... Anubis, eet het leugenbrood, en wordt sterk ...

4.

Log ; En de zenuwen zullen tot darmen worden, en alle darmen zullen uitkomen in de hartsdarm. Zo zal dan Anubis de scarabee worden van de hartsdarm. zo zal er dan een tweede hartsdarm zijn in de buik en een derde in de rug. En de hartsdarm zal de koning zijn van de rode strepen. En de ogen zullen groeien en meerdere kleuren hebben. En ook zal er een hartsdarm in de onderrug komen, en daarna zullen er hartsdarmen komen in de armen en benen. En dan zal het hele lichaam tot een hartsdarm worden. En er zullen vierhonderd stralen van leugenkussen zijn, en tien stralen van pijnkussen, twee van doodskussen, een van een hellekus. Verder zal er ook een zijn van een deliriumkus, en zij zal de lokogamen dragen. Dan zullen de leugentranen gaan stromen. En de leugentranen zullen spreken, hoge woorden, en dan zullen er darmen voortkomen uit de darmen, om te bouwen het nieuwe jericho ...

En Judas zal daar op de troon zitten met zijn grappen ... En er zullen nieuwe hartsdarmen voortkomen uit de hartsdarmen, en zij zullen webben vormen, en zij zullen heten het nieuwe sodom ... Hier zal Anubis zijn troon hebben ... En dit zal een leugentroon zijn ... En die leugentroon zal vol zijn met de vogels van sigaret, de levende boeken ... zij komen wanneer je bidt, en je je handen vouwt ... dan zullen zij liegen ... liegen zoals ze dat nog nooit eerder hebben gedaan ... Zij zijn de ergsten onder de oranje leugenaars ... De legendes maken hen waar ... de nieuwe darmen zijn zij ... door hen reizen oranje leugenaars ... en waterlichten ... tot de dame van cartoon ... De vogels van sigaret zijn op weg naar sodom, naar de leugentroon van Anubis, waar zij zullen neerstrijken met nieuwe verhalen ... nieuwe leugens ... Ik ga kapot van verdriet ... Ik hoor je niet, ik zie je niet, Ik weet niet eens wie je bent ... Pluk de rozen met mij, en laten wij tot het kasteel gaan ... Velen maakten hier naam ... Op de rozen heb ik verhalen geschreven ... Als vogels van sigaretten ... kom, er is nog zoveel te beleven. Ben jij een boom, een stralend licht, heeft Geb je meegenomen, of heeft hij je aan je lot overgelaten, een panterkermis, een pantermarkt met een stok in je kaken ... vreemde kruizen ... trekkoordjes ... de pantermarkt aan 't leugenstrand ... welverdiend trek jij er doorheen ... naar de overkant van Getsemane ... twee slangen, twee honden ... zij hebben jou verslonden .... was 't maar weer nacht ... want deze lichten branden mij, erger dan ik had verwacht ... Ben je een boom, een stralend geluk, heeft Bastet je meegenomen naar haar paradijs, de sfinxen languit op haar banken gestrekt ... of heeft zij jou op een schip naar de hel gezet ? Ben je een boom, een stralend licht, heeft Bastet je opgenomen, of werd je opgelicht ... 't is maar waar de dromen bloeien ... 't is maar waar het schip vergaat ... tussen haar benen werd ik omgedraaid ... Ben je een boom, een stralend licht, heeft Geb je tot haar meegenomen, of bracht hij je naar 't gesticht ... Op de rozen hier heb ik verhalen geschreven .... als vogels van sigaretten ... kom, er is nog zoveel te beleven ... laten we zwemmen tot het eiland van bastet, haar leugentongen hebben ons gered .... kun je nu mijn

liefste zijn ... een panterhand ligt op 't leugenstrand ... 't is bijna voorbij ... Nooit wil ik nog terug naar die vreemde markt ... nooit meer terug naar de panterhand .... ik spring opzij, en liefste, hou me vast .... er komen vlammen uit op dit leugenstrand ... laten we zwemmen naar het eiland van bastet ... haar leugentongen hebben ons gered .... zoveel wachters van getsemane grepen me vast, maar Judas bracht me op het vaste land ... met deze vogels van sigaret ... Zij maakten van mij een vogel, een vogel van sigaret, een boek zonder bladeren, het zaad ligt nog te slapen ... een dromerig verhaal zonder einde, zal snel tot me glijden ... liefste hou me vast ... je jurk is beschreven als een vogel van sigaret .... door de darmen van je longen gaan de letters traag, en draaien in allerlei golven ... als slangen die glijden tot de zonnehaag ... een hondenhaag .... een zonnehaag .... met al die vogels van sigaret ... zij hebben mij gestoken, maar vanavond brengen ze me pret .... grote pret, zonder zorgen .... De letters gaan hier snel ... je weet het wel, je weet het wel ... de letters gaan hier snel ... met deze vogels van sigaret ... je weet het wel .... de letters gaan hier snel ... Ben je een boom, een stralend geluk ... ben je een boom, een stralend licht ... ik heb je steeds geschreven ... ik hou van jouw gedicht .... in grote letters schreef je mij ... eenmalig bewees jij liefde aan mij .... ben je een boom, een stralend gezicht ... een zonnetje en een leugengedicht .... Oh, jouw bootje ging snel, met de aapjes op je schoot ... maar nu ben jij een boze droom, maar nu ben jij een boze droom ... op een nachtvlinder vluchtte ik .... Toe, nachtmerrie ga snel voorbij, ik luister naar mijn slaapliedjes op een rij .... een boos gedicht ... maakte mij zo droevig ... ik zwom tot het eiland van Bastet ... waar haar leugentongen mij hebben gered ... op een nachtvlinder vluchtte ik .... tussen haar benen werd ik omgedraaid ... op de zomer wacht ik ... tot de boze droom geheel is uitgewaaid ... Ga snel voorbij oh nachtmerrie, ga snel voorbij, oh pot met vergif, want tot de woning van bastet ben ik gekomen ... met haar boeken als bomen, als hoge dromen over een overwelmend licht .... door de vogels van sigaret zal ik daar komen ... zij komen in mijn dromen ... met tongen als lucifers .... Jongens wat een geluk, ik droomde over nieuwsberichten ... ze konden niet meer stuk .... ik zat op een hoge kruk, met gele madeliefjes in een pot die zeiden de leugen is je lot ... op hoge poten liep ik weg, maar ze konden me nog net achterhalen ... aan de telefoon spraken zij mijn namen .... op de achterkant van een koffiepot stond het beschreven, mijn lot ... Door de kamer van het licht ... kwam ik tot dit gedicht ... roze namen op een koffiepot beschrijven daar mijn lot, madeliefjes had ik maar nooit naar jullie geluisterd .... had ik maar nooit mezelf aan die beeldbuis gekluisterd, er is geen redden aan .... totdat Bastet spreekt, mijn naam ... boze dromen ga toch weg, mijn huis heeft al genoeg van jouw pech ... ga het straatje maar weer uit, en neem eens een andere spruit ... Er komen stripboeken uit de gekarnde tranenzeeen ... als zaad rijzen ze op ... al die tranen, toch niet voor niets ... maar was het niet één grote leugen ?

5.

Het zijn filmjes die je het bed in krijgen, maar shhh... waren wij niet op zoek naar de gouden sigaren ? Tekenfilmpjes of iets anders ? Ik weet het niet. Ik draai nog steeds met mijn vingers na die nare dag ... Bastet heeft me misschien wel vergeten ... Vandaag heb ik een oud stuk gevonden van een verhaal wat ik eens had geschreven, over een konijnenziekenhuis ... IJs golft met lijm, hier achter de woestijnen. Het is bij mij onderhand Bastet voor en na. Hier komen de schoenen en laarzen tot leven .... Het rolt vanuit vreemde bomen .... Hier rollen de knikkers ... Ze is een rolschaatsdame, terwijl ze haar vleugels diep binnenin haar verbergt. Haar witte tong verbrandt het as nog een keer, vreemde wegen van ... verzekeringen ... Gewoonlijks waren het insecten, ijs golvend met lijm ... Gewoonlijks gaf het licht, maar nu is het donker in de nachten, tussen de muren van Jericho ... Als je het aanraakt laat het je nooit meer gaan ... maar je kunt het nooit vasthouden, want het glijdt weg als natte modder ... Het groeit vanuit een konijnenlaars ... het is op weg naar je hoofd .... het is de wereld van strips en tekenfilms ... als in werelden van sprookjes ... de vertes zijn dichtbij, en nooit beangstigend .... daar waar de angst stierf ..... tussen de muren van jericho .... waar de dames alleen wandelen .... waar de rolschaatsdames zijn .... reddende de speelgoed-soldaatjes uit de vuilnisbergen .... Er is magisch as tussen de muren, komende tot leven in de nachten, ijs golvend met lijm ... vreemde zaadjes van verzekeringen ... daar waar ziekenhuizen branden .... Het zijn

konijnenziekenhuizen, vol met nummers .... het vliegt en brandt .... glijdende .... Deze konijnen zijn roze, en bouwen een vreemd hotel vanuit een ijzeren laars .... waar ijs met lijm golft ... Er hangen vreemde zaden in bomen, groeiende totdat het voedsel is op harige schalen ... Zijn hoofd is op de munt .... en nu is hij zo ver weg ... maar hij maakte het tot je zakken ... Het is alsof hij overal is, maar je kunt het niet aanraken ... Het is als de vloek van verzekeringen, op een witte dag .... Allen achter glas, terwijl er iemand ontsnapt ... kunnen wij ons niet bewegen .... Spugende zand, op weg naar het land, waar ijs golft met lijm ... Zaden van vreemde vruchten ... voor een ziekenhuis van konijnen .... En de dame heeft rolschaatsen, en ze werkt in het ziekenhuis van konijnen ..... De tranen worden geklutst tot zaad ... daar ... in een vreemde machine .... Haar hoofd is op de munt, maar ze heeft geen vrienden .... daarom huilt ze zo vaak .... Ze hebben het nodig voor hun zaadmachines .... De strips moeten klaar zijn aan het einde van iedere week en maand ... Ze is een vreemde boom, een konijnenboom .... Ze leeft in een laars, en reist onder de grond met de vreemde liften ervan ... Ik maak woning in een konijnenschoen, waar het konijnenoog staart ..... Ik voel het glas van het roddelblad ... Hoe lang duren deze reisjes .... Er zijn tranenmeren in deze schoenen ... De munt is hard .... Aan het eind heb ik geen vrienden mee .... De jongen gemaakt van sigaretten ... een vreemde lift naar de reuzenschoen .... De reuzenschoen is vol van tranen ... voelende het glas van de de strips en de tekenfilms .... tranen van zand .... Vreemde lijmen hier ... in het land van lijm, waar het ijs golft .... konijnenlijm, dat de tekenfilms spint .... Er is tekenfilmdrank te drinken .... vreemde draaimolens .... brengende je dieper en dieper .... in een konijnenziekenhuis, een vreemd konijnenhol in een konijnenlaars ..... waar zaden zwemmen als vissen .... waar verzekeringen in het rond branden .... Dit zijn vreemde klokken in konijnenschoenen, en vreemde konijnenschoenen in klokken ... Het tikt op mijn zebra-horloge .... groeiende als plastik waar het speelgoed oprijst .... De reus voelt nog steeds het glas van de tijd .... in tranen van zand .... totdat de muis hem geeft ... de vleugels van dementia ... om een kabouter te worden .... deze roddelbladen ... vreemde klokken in vreemde wachtkamers .... totdat de deuren open gaan, door de vleugelen van dementia ... vreemde liften in een konijnenkaars .... vreemde veren, vreemde ladders .... in een konijnenlaars .... Deze konijnenschoenen reizen op de vleugelen van dementia, als de armen van vreemde klokken, vreemde flessen, waar waterlichten uit voortkomen, op weg naar de cartoondame ... zij bezit een vreemde schoenenwinkel, als de boekenwinkel van venus .... De sigarettenklok wordt kleiner ... Het lijkt dat de reus weer een kabouter wordt .... en bij mij ? Het is nog steeds Bastet voor en na ... Er zijn spinnen op de ogen van konijnen, om de tranen in zaden te veranderen ... totdat het verf geworden is voor de zeeen van cartoon .... Vreemde flessenmachines .... in een ziekenhuis voor konijnen .... Op de vuilnisbergen staan rode schaakborden .... De stukken openen de kranen van het verleden .... Het rode goud laat de gezichten van het verleden zien ... al die bakkerman's gezichten .... Het is een vreemd ziekenhuis .... met vreemde drankmachines .... al die bakkerman's gezichten .... omhoogkomende door het oor van verzekeringen .... Het oor van het konijn verblindt hen allen ... daar waar lijm golft met ijs .... Zij zijn de soldaten van verzekeringen .... dronken gokkers .... vliegende op de vleugelen van dementia ... met hun juwelen van spaanse nachten .... Het is weer zo ver ... Ik sta weer in de roddelbladen ... blubbermonsters heffen hun kaken op om te blaffen ... vreemde pudding op m'n bord .... gelukkig is het een roddelblad van konijnen ... bubbels komen uit hun monden, en ik voel het harde glas ... ik kan niet vluchten .... ballerina's naast mij huilen zand .... Zouden hierdoor al die woestijnen komen ? Zij van dementia gaan daar wonen ... Vreemde lichten blaffen tot mij ... Ik lijk wel een schaakstuk van een rood schaakbord ... Daar is Bastet hoog in de lucht ... Ziet ze me dan niet ? ... De banken zijn hier zacht ... sfinxen liggen hier languit .... Het is een vreemd konijnenziekenhuis ... Er komen kleine bubbels uit de monden van de rolschaatsdames ... Ze brengen de laatste roddelbladen .... nu huil ik zand ... Wie klutst het tranenzand ? Er groeien daar vreemde bomen ... en letters komen voort .... ik kan weer boeken schrijven ... leugenboeken .... of zal ik ook roddelbladen gaan persen ? .... Ik ben een vreemde dokter in een konijnenziekenhuis ... Ze bekogelen mij met roddelbladen ... vreemde lichten blaffen tot mij ... er komen kleine bubbels uit mijn mond, en zand uit mijn ogen als nooit tevoren ... nu kan ik baas worden van een roddelbedrijf .... Ze danst in het paarse en roze licht ... ze klutst de tranen tot zaad ... morgen moeten de roddelbladen klaar zijn .... met hun comics en cartoons ... met hun

dansende letters ... waar lijm golft met ijs ... Achter rode schaakborden staan ze .... De roddelfabrieken staan klaar, om de rode schaakborden heen ... zittende op hun hoge stoelen ... rood tegen geel ... waar oranje lichten uit voortkomen ... oranje tegen rood .... waar de diepere kleuren uit voort komen als vruchten ... rood tegen blauw .... rood tegen zwart .... ja vele oorlogen zijn hier ... om de tranen te maken tot zaad ... waar stripboeken oprijzen, en later de cartoons ... Ook het diepe zand komt omhoog ... en de bubbels ... om de roddelbladen te maken ... zij staan allen achter glas ... wanneer de lichten komen .... oh, wat blaffen zij .... terwijl de verzekeringsmeesters en de belastingmeesters er omheen staan .... in dit vreemde konijnenziekenhuis .... waar ik een vreemde dokter ben .... staande bij een ketel .... de vruchten zijn morgen duur ... alleen Bastet kan ze kopen ... maar ziet ze mij wel ? Kijk dan wat ik voor je heb gemaakt ? Maar zij wil de leugenboeken .... de romans .... Oh, maar dat kan ik ook wel ... let maar op ... Zij koken de tranen tot vreemd zaad .... leugenzaad .... waar geen roddelblad tegenop kan ... Kluts de tranen tot romans .... tot vreemde letters ... achter hoog zand ... Achter leugenzand brachten ze mij .... in dit vreemde konijnenziekenhuis ... En achter dit leugenzand staan vreemde banken, vreemde postbanken, en vreemde brieven ... vreemde dagboeken en vreemde gedichten ... vreemde letteren komen voort ... Letters vol van leugens .... als leugenletters .... achter glas staan zij .... zo ver weg, maar ook zo dichtbij ... aanraken kun je ze niet .... vanille druipt van hen ... als ijs gemixt met lijm .... Op witte chocolade blokken worden ze geschreven, door waterlichten lang en stijf ... En ze kopen hun letters bij de banken ... en ze verzenden hun letters door hun postbodes .... vreemde bananen ... blauw en stijf .... Deze letters zijn vreemde postbodes, vreemde pistolen .... vreemde munten die de drankmachines bedienen ... in een vreemd konijnenziekenhuis .... Vreemde drankmachines dragen deze letters ... vreemde boeken zijn het ... Ja, zij voeren recht hier ... in dit vreemde konijnenziekenhuis ... Hier worden de boeken geschreven door gokmachines .... Het is een fucking alfabetsveiling ... Kom, laat mij je de boeken zien achter de boeken, de letters achter de letters, en de veilingen achter de veilingen. Hij is een letterboer .. in een vreemd konijnenziekenhuis ...

6.

Boeken worden geschreven door de sportuitslagen en de rode schaak uitslagen ... Zij bepalen de opstelling der letters ... en zij berijden de gokmachines van alfabet ...De hoogst vliegende boeken bepalen de letters ... zij zenden hun postbodes uit ... maar het is maar een copieermachine ... in een vreemd konijnenziekenhuis .... een belastingmachine .... een vreemde fabriek ... Vreemde belastingcirkels en verzekeringscirkels afwisselend aan elkaar, als een vreemde zwart-witte trap ... Het is maar de media, het oor van een reus ... en morgen is het een oog ... Zoveel postbodes in cirkels ... als de wielen van een snelle bus .... als klokken komen zij verder .... naar huis moeten zij, naar het leugenstrand ... waar in stiltes nieuwe letters worden geboren .... in een vreemd konijnenziekenhuis ... De grappen liggen daar tussen vreemd gespuis .... een vreemd reisbureau is het ... de goden willen naar huis ... een nieuwe taal moeten zij leren ... Het is een vreemde school, een vreemd rapport ... waar de meester weer leerling wordt ... Door diepe misleidingen weten geliefden elkaar te winnen, door verlokkingen ... Zo gaan de wijsheden met elkaar om ... Zij verbergen hun waarheden tussen raadsels en zwoele verhalen ... en vinden elkaar terug op verborgen en afgelegen eilanden ... kundig bouwden ze hun muren ... maar elkaar bedrogen hebben ze nooit ... Ze spreken waarheid tot elkaar, in goed verpakte flessen ... Door leugenboeken trekken ze elkaars aandacht ... Spreek tot mij in raadselen, in verhalen ongehoord ... leidt mij door de wildernissen van het leven, waar zoveel oren klaar staan om ons te vereten ... Spreek tot mij in verhalen en gedichten, door omwegen ... We kunnen elkaar niet rechtstreeks beminnen ... teveel kapers op de kust ... We moeten eerst onze wereld bouwen ... Ik voel je hand door je verhaal, ik voel je lippen door jouw raadselachtige taal ... een taal van tranen en van kruizen .... van leugens en van pijnen ... Leer mij die taal verstaan ... Bastet, je bent altijd voor en na ... Je taal is wild en gevaarlijk ... woest, want je wilt geen indringers ...

7.

Banks of Jericho ; The Banks of History, Silver Cigars, wonder rocket ; All in line they stand, while hitler has the red stripe around his arm ... They move ... it is a strange band ... The ballerina bends ... By all these tsars falling, I'm breathing ... Is it cold in your worldwar I ... I can sell vanilla cakes ... some flames behind thick glass ... so that you can dream ... Blue zebra hides the lilyqueen ... she's moving like the octopus ... like fishes in the sky ... it's coming closer now ... on silver cigars ... These are the bones of Pharao ... taking flight in october skies ... These red stripes around the arms of commanders ... coming to me in my darkest nights ... They had to rise and fall, so that I could move ... I am a toysoldier after all ... nothing but a strange ballerina ... on silver cupboards I dance ... like silver mice I stand ... one hand stretched out to the cake ... while it breaks ... and I can dream ... Vanilla cakes ... flames behind thick glass and iron ... we're dying in the cold ... but the dreams bring us away ... to a place of silver cigars ... We weren't allowed to forget history ... There are the flames in hearts ... From there the secret's running ... In time ... It's all so frozen ... They're still in slow motion ... Like the hitchhiker ... I'm bending my fingers ... to the cars of history ... to the sweeter destiny ... Why am I so angry ... It's a silver key hunting after me ... tearing me down ... These silver lights they come like lightening on my knee ... It lets me bend everything ... There's power to walk ... and let them all talk ... There are silver statues in my mind, while hitler has a white stripe around his arms ... And now it disappears and the picture fades away ... There are wet silver lights in my head ... blinding me ... taking the kings out of me ... to let them fall once again ... deeper into my heart, like silver arrows ... letting me breath ... It's strange ... it's all on moviescreens ... and I'm not a baby anymore ... I'm grown up, every movement it's goal ... I'm aware, I am a robot ... silver cigars are my bones ... It's blinding me ... taking me to other shores ... The paths of history I must go ... like a rocket into the sand ... so that everything will bend ... There's silver water on a plate ... and everything is dying in my hand ... It's like worldwar II ... The spears of Jesus coming through ... I must know their numbers ... Timemachines don't exist ... only stockmachines ... It's clicking like silver chains ... making me move like the iron ballerina ... No one will take me down again, only history will do ... I have silver chocolate on a dish ... these soldiers are so frozen ... but by the strike of silver licorice ... their eyes will fall down ...

8.

Wodka ; Cannot go, I'm mother's station, cannot go, I'm mother's hide ... Indian books fall down ... warbottles make me swallow ... it's carnival ... nothing hurts anymore ... for history took them all away ... Cannot go, I'm mother's secret, chains are bending when I speak ... It's like the clicks of silver ... and the tapping shoes of wondermaking ... Cannot go, I'm mother's secret ... cannot go, I'm mother's secret ...Finding the right words to breath ... Wonderland is on ... History made me taller, birds of pharao have nests in my spine ... While I am sinking deeper ... reaching for my legs ... They're so tall, they do not touch the ground ... like the silver horses standing proud .... I'm all in darkness .... birds bend their heads ... They do understand ... while songbird saves me from the threat ... still a redbreast from aldebaran, while stockmachines sting merciless to make the deals ... for more silver bones to come through .... I'm a warmachine ... showing the sides of a coin ... Silver chocolatemilk in a bottle ... streaming through the games of rats ... streaming through the frozen soldiers ... until the licoricesyrop lets them fall ... They all must go to bed ... while in the morning they will be pirates ... on a silver pirateship ... hearts are bending ... hearts are talking about the chip ... Pinocchio's letters from the inside ... These coins from history ... for the aldebaran .... automatons .... ancient machinery .... Now spread your wings, my bird, and fly ... bend your heads ... like silver pictures ... make them understand ... make them understand ... Why do you want to drown in wodka ... Take whiskey instead ... There are wonderlands on the coins ... and wonderlands on the bills ... bred by stockmachines ... no automatons .... Fly to make them understand ... It is hitler in wonderland .... let us all bow our heads and try to escape ... Where's the mango ... making our heads do the tango ... Where's the spread making us all so mad ... There's a war of fruits in my head ... There's steamy beer on the cake ... It doesn't want to go to school

today ... The paradox caresses his face ... There's steamy wine making flights ... crashing down before the walls of yesterday ... but ancient marks will bring him through ... Silver wonderland where are you going ... Silver rabbits and silver alices ... where's the end of it ... Is it there in hitler's mouth ? Oh, tell me where he had his favors ... Tell me where he lost his dice .... I must continue through these doors ... not captivating one of them ... There's a silver zebra roaring in the skies ... like a rocket aimed at the banks of history ...

9.

Finally Whiskey ; I'm escaping through open mouths, having tongues as parachutes ... These feathers are more dangerous than the bird's beak ... That's why I had to sit in jail for so long of my life ... to prepare me to this fight ... I'm just a whiskey-gladiator ... but finally the emperor's son ... With crowns on every finger ... silver crowns ... I don't need the gold ... Crowns of liberty, sais the frog ... while I'm still dying in a glass of water ... silver water ... I allowed myself to be neutral while walking the path of history ... for only the paradox was a path for me ... there ... I didn't allow myself to do symmetric predictions again, for the assymetry brought me to the well of history ... and it was full of whiskey ... There's silver water making me drunk ... There are silver dreams before my eyes .... when I touch one of them, they all fall and fly away ... and I fly after them ... for they want me to know where they came from ... these silver birds .... There are silver dragons on the shores ... with warbottles in their hands ... full of steamy silver waters ... and lots of whiskey under their commands ... The strike of July brings them to June, where they finally can sleep ... and tune in to another station ... robbing another bank ... While trompets are very loud and low today ... with silver lights like lightening ... Silver mice are in a row ... preparing the machinery for the next flow ... all these silver cigars are dying ... to wake up into another day ... They have pretty faces ... they have funny speeches ... like the latest cartoons ... Mickey Mouse is waiting for the bus today ... going to Germany and then to Russia ... to do the first worldwar again ... It was just a strange dance in your mother's diary ... Mickey Mouse and his wicked ballerina's ... He just drank too much whiskey ... hitting the hard day ...someone had to break the shell ... and now these animals can run .. knowing there's a new story to tell ... Break the bottles open ... and do the second worldwar again ... These soldiers are all frozen ... When the licorice strikes, they will all fall ... turning into pirates ... with flowers blooming in their hearts ... It's the rythm of silver .... There's no big escape from this all ... but only by repeating it, it will finally fall ... To bed, that is the only travel ... when daylights fall ... to dream the silver dream ... In autumn the houses are tall ... and then hitler's just a painting ... but it moves, and that is the strangest thing of all ... Hitler's carnival ... marching with twentythousand mice ... What a picture in the snow ... it moves ... it glows and it grows ... tomorrow the flowers will bloom ... and what will we do then ... There's a silver zebra in the sky ... peeing on the banks of history ... ready for the major attack ... a crown of history ... a silver one, that's for sure ... don't need the gold, just drink the whiskey ... Zebra's in the sky ... the wars come down to Dorothee ... just patients for the docter of oz ... mates to travel with ... all these wars, our mixed-up hearts ... all the cruelty so overrated ... there's something down there coming through ... it kills for it needs the life taken away from it ... it needs to breath ... cruelty so overrated ... nothing but a war of fruits ... the baker wants expensive juice ... to have a present when the wizard comes ... these wars just making a chair free for the next one ... they must make the trees pretty ... they are the keys of lion's cages ... and other animals ...

10.

Grandfather's Wartrauma ; The Hours of Friday. It's good to wrestle with these snakes .... don't let them be taken away .... They will go by themselves ... They will go by themselves .... They were just ... calendergirls .... gone at the end of the page .... Dragonswan, they come from the silver, spreading their thick fires in blue, the hours of Friday. I don't know them, they seem to be dragons, silver ones, spouting the big blue .... Have you ever seen their graces ... on a stockmarket they

live ... all these spears of Jesus ... making the candy thick ... Glory from the house of green days ... Glory from the seas with no name ... Glory from the house of friday, spending it's hours, to raise the silver heart ... This heart of you and me .... They come from the silver, spreading their fires into the air ... These dragonswans, they spit the fire, every friday they are there, but sometimes they rise high in thursday, sometimes they sow spring in tuesday .... sometimes they all march in June, when father opens the books of old london ... England in the nineteenth century, England in the first part of the twentieth ... In august she took flight ... On summerdays she spreads her kings of blue .... Red England, Red China .... breaking all these vietnam wars in the kettle of Japan ... Red England, Red Saigon, you know this silver leather .... hides so much fun ... Bring them to your knees, these silver taxmachines, and let the stockmachines roar .... to keep the scarabs on your heart ... And silver juices breaking you and me, it's floating from our knees, kidnapped by a spider coming free. Silver juices break us, we're running through the streets, while one of them, he has a gun ... Shooting until we are free .... Like the rabbit's roar .... like strange venom in the mouth ... and deep inside we're fighting against the snakes .... History doesn't exist .... it's all happening today .... The hours of friday knocking on my kitchendoor .... the hours of friday, like centaurs and dragons, walking to the first floor ... like silver stockmachines .... they breed the heart of hearts .... between you and me ... we're finally free .... Silver oils from strange cabins .... The hours of friday standing here like soldiers .... of history .... of horizons .... like green days between you and me .... While England is bowing .... to the years of 1800 ... The last part broke them free ... And those years in Amerika .... when all the silver banks raised from the ground, you were so proud, and all these demonic taxmachines, they're hiding in the stream .... Silver years, of the century ... like the hours of friday ... we're never really free .... These years still aren't over .... They're still living in our weeks ... marching between you and me ....

11.

Hitler, Hours of Friday, speak to me ... I want to know all about your history .... Your nothing like a historybook .... silver pages ... hours of Friday ..... trying to get over it .... There are silver cigars in a strange machine .... Hours of friday, speak to me .... You still let me fight against the snakes you fear .... or is it a spider with so many arms .... playing that song of history again ... It's living in our weeks .... Bring on the dancing horses, bring on the desert's seas ... that what is between you and me ... Bring on the red pillars ... orange in the skies ... bring them back to me ... open the line of horizon, for what is behind is somehow also speeding here ... We cannot see a glimpse ...Hours of Friday, grandmother's grief ... these dragonletters between you and me .... Hours of friday ... the silver between the banks and shops, and all these tax-offices .... spinning the strange stocks .... these spears of Jesus coming near ... Hitler had them, like needles in his eyes ... Where is the silver man, where is the silver Peter Pan ... These trees are so thick and high ... I cannot see their tops ... It makes me cry ...Hours of Friday, Hitler's sundays ... weapons of worldwar Two ... spred over the week ... who is going to fall today ... who is going to jail ... I'm fighting against a silver shark ... fighting it the whole day .... It looks like it will never stop ... It looks like eternal damnation ... These hours of Friday, when will they stop ... They put me in a taxmachine, they put me in a stockmachine, to turn me like the weather, to make all my tears green ... I'm crying in sixty colours ... No one is going to save me ... These hours of Friday burn me .... Why do I need to be initiated ? Timemachines don't exist ... only stockmachines ... No one is going to save me .... I'm in Hitler's hell ... like eternal damnation .... the wartrauma of my granddad is here .... still here .... Calendergirls, James Bond, I cannot come today ... I'm in grandfather's warmachine ... his black trauma ... where black dwarves drink their bottles .... I wonder what you're doing with the spiders you gave me ... These hours do not exist .... They're just the voices I didn't hear yet .... So give me a good telephone, and give me a good radio .... your stocks like needles in the pyama's ... letting us dream like farewell .... with dreams of silly tomorrows ... These are the voices I do not understand yet .... My watch is just a signal ... all these hours are still running away .... while a christmas postbank is growing in my bag ... In december skies they all take flight, until the green sun is

swallowing them all away .... It's a silly trophee ....History, still our God, misunderstood. History, still the eggs of christmas, waiting for the chicken to brood ... I have a strange calender .... It's making me want to cry .... These girls from december .... they were all full of lies .... but these were truths of history far away ... It's good to wrestle with these snakes .... don't let them be taken away .... They will go by themselves ... They will go by themselves .... They were just ... calendergirls .... gone at the end of the page .... It takes me five minutes to read every page, while my teacher thinks she's missing something ... Don't get angry at me .... Don't get angry at me .... But she's also just a calendergirl .... fading away at the end of the month .... Ballerina, your sides they make me cry .... showing me your calendergirls .... finally saying goodbye .... Got another calendar ... with the hours of friday .... to remember grandfather's wartrauma ... She looks like you, ballerina .... and like the history of England .... soothing herself in the skies of London ... James Bond with his killerrabbit .... Calendergirls, he ripped them all off .... for the wartrauma's of a vietnam soldier .... I forgot that I lived .... Only watching how I died .... Only watching the wartrauma in silver lights .... And now it's just a statue .... in an Egyptian tomb .... It had been there before .... It was just a mate of the Pharao .... mates of pharao. They found the mates of pharao, and now they are surprised it's here ... These years were just waiting for the attack ... Why did I die in Ara, why did I drown at the coasts of Gulan ... The warmth was bringing me inside .... of this killerbird .... Why didn't you warn me .... I had to go inside .... for the initiation .... a divine tattoo ... It burnt and ached, but it was coming through ... these mates of pharao are now with me, I paid a big big price .... to watch my grandfather's wartrauma .... in disguise .... Egypt has written the historybooks .... but I was put away in a cage .... to watch my grandfather's wartrauma in disguise .... I think I've now deciphered the letter ... Dragon Song, tell me how .... History, I will never let you go ... It's the silver in my skies .... telling me how to walk and hide ... History, I never let you go .... My wounds are deep .... but that's how I met the mates of pharao ...I don't want to fall away from this silver age .... while the days are still running forth ... only showing the hours of friday ... And I once saw my mother flowing away to Egypt skies .... sowing there her own pictures .... Not knowing what they were hiding ... but she sees it today from heaven .... she sees it today from history .... these days were just my fathers mates ... to hide pharao's destiny ... I don't want to fall away from this silver age .... days are running so fast ... until the hours of friday take them away ...Silver elitair taxmachines, just stockmachines ... you got to be the master ... taking away all these years .... to hide them in a sacred book, like the mates of pharao in the tombe .... And one day a kid will take one of them away .... to his own school, to his own friends, to his own country .... to show the face of history in his own days ... His own days ? weren't they just the masks ... of pharao's mates ....His father's mates .... just masks of pharao .... just strange taxmachines ... of ages ago ... they laid their eggs of stock, insurance and democracy .... or was it hidden communism, brought by a hidden dictator .... when no one seems to listen ...

Samin

1.

Sfinx Book of Lies ; I was never a cup. En de sfinx nam het boek in de hand, en brak het zegel. President of the United States, The advertisement-clips still haunt me, I'm a slave. The machines of Las Vegas are in a race, for they want my soul, and those of the whole world. The president of America stands up, and smashes his hammer on the table, but he's just a Las Vegas machine, with the gambleguns, he always wins. His words are pulling me down, and then he's suddenly my friend, telling me he will help me out. The advertisement-clips run slow. I'm not a slave anymore. I am a machine of Vegas myself. Why am I misleading all these kids ? I must stop somewhere. These machines are large, the candy is running. Mr. Beetlejuice is on the run too. And my neighbour is a Vegas-machine too. There are lights coming outside his eyes. Can you see what he's dreaming ? I'm paranoid without these cars. Then they will trace me from a distance. There's glue through the lemonade, roses in my mouth, I'm married to a Vegas-machine, married off to a clown. What will

we have for breakfast today ? Popcorn, hot butter and some sleeces of pain. I was a slave of the commercials all my life, but now I'm the king of butterflies ... but still a damned Vegas-machine. Why me ? Why me ? These machines roll like sharks ... It's hot butter on breakfast, while the curtains are like waves here ... Where is the shark ? Oh, there, and it's too late ... He rips open my head, and tells me : Game over, my friend ... And then a new game starts ... In this Vegas Machine ... It's like the next dream ... Many passengers in the waitingroom, waiting for nothing ... The show will end soon ... What's on their glasses today ... The big money's praying for a day off .... The big shark found a new prey ... Game over, he sais .... Watch my friends and enemies .... Watch it with care .... and be one of them ... Tight ideas, And I'm driving in my car to escape all this, seeing the billboards in the air ... Neon lights trying to speak to me ... But there's someone on my telephone ... saying it's all a dream ... I'm listening to my favorite song ... It brings me from here to the moon ... Let us escape together .... and I will make a president of you ... This clock in you, it's just a Las vegas machine ... rolling like a clown through sand ... making the circles no one can understand ...And my son is shaking, he doesn't have the breath today ... heading for tomorrow, where the chocolate breeds his yesterday ... Clowns cannot follow him, when he makes his speeches, like the rap-dwarf from a Chinese city ... Six feet below the standard mission .... Can Ajax come today, these statements are overrated ... gambling ... with the machines of Las vegas ... Can Ajax come today .... Can Ajax come today ... The speakerbox is in delay ... Sound on, sound off, baker's dreaming of cakes believing in cakes ... On a strange playcard today .... Now he's acting like he's carnival itself ... Now he's acting like these machines are all sideboard-machines, while he is the pied piper ... designing himself to lead them overseas ... Watch these numbers, never forget any of them, I'm lying in my bed ... sinking in the deep deep waters .... where ? Yellow liars on a zebra’s ship, in the air of full blaze ... opening the seals .... They tried to take away my trousers, but now they’re flying backwards and upside down ... Purple liars standing in the riddle .. coming from the golden pear ... It seems so much tea is streaming from here ... while spanish suns are blinding me ... the wounded soldiers all march to the yellow banks ... to change into something else ... can your back hold it ? The lions face in vanilla and banana radiates gold ... blinding the masses ... Now who can see ? It’s all mixed ... while banks are opening taking in the soldiers of the seas ... they are marching over the land .. to be someone elses Jesus Christ ... the hospital was just a strange bank .. while comics are rising .. in the hands of uncle peacock .. it’s saturday ... blue liars rise to the moon like balloons, while uncle unicorns ship is rising ... with spiral horns like telephone ... thank you operator, on cobra’s oportunities .. take the candyship out of the clip .. and place it in the distance ... yellow liars .. vanilla in space ... mixing the bananas for a golden day ... in september there were seventy breezes. Dreams of september give opportunities to the mice of seven days .. i’m gliding through the sun and the moon .. rising for the spoon ... there are twenty-million lies lying on a dish .. it was a strange bank in september ... mixing the vanilla with the banana ... for ten mirrors rising ... dagon-izu blinding simson’s soldiers ... on the deserts of the planet mars ... where the icecream machines are rising ... they are creating the distances in the sky, while you think the ships are big .... so close ... while seventy heats are rising ... from september’s bank ... There are liars rising from september bank, rising spoons with lion’s faces, blinding the purple masses ... it’s ready and done in september, for seventy mice on a railroad .. oh yes, they can roar like lions .. they have speedmass in their pockets ... all backwards and in slow motion .. while the needles of grammophone lay themselves down ... for seventy conspiracies in the wind ... vanilla in frozen coffins, opening the beatboards of a new daydream ... confessions of a mailmans heart ... racing to the banks ... coming into the tanks ... good old afternoon ... spoilt candy on a golden dish ..... making the bubbles lie .... like trash the morningcakes are staring ... stopping streams on sundaymornings ... Strange september banks ... in dresses so wide they ride ... on streets of golden tiles .... while draughtsoldiers do the dishes in tight houses ... while bubbles float to soft clouds ..... it’s surrounded by golden bananas ... all in green golden pears ... Red gold in true decembers ... decending to the septembers of ages ... spoiling hands, a good decision ... making dramas in a pot ... while the blue golden tragedies find their ways in the states ... there are egypts laughing in the sun ... all these liars of drunk holidays ... painting trauma’s in the skies ... laid by the curse of vanilla

... while bakerman's faces are rising ... building the warmachine for uncle peacock ... on auction day ... when abel killed cain ... two altars in the skies ... who dies best ...there are mechanisms in golden suns ... blocking further appearances .... from spy's conspiracies ... the rumours eat the machines .. with wasprains in the hand you can search the skies ... it was made by vanilla banana and spice ... good old warmachines from uncle peacock ... a true auctioneer on lazy drama holidays .. seeking fruits for his stories .. while the white fruit brought them to the banks after the war ... rising the coins ... for another round in the fairground ... the auctions always suck you higher ... under bakerman's helmet .. And still these clowns they run for money ... with the auctions in their pockets, they make the best money ... for cake's conspiracies ... dream on, oh soldier, make the cash .. in spirals pyamas you're always the best .. sharpening the lies from uncles gun .. breed the bakers .. throw the suns .. into a new basket of snakes ... bred by photos on a candy's day .. dramas in peacocks dresses ... in a peackocks horrorshow ... cannot rake the fields anymore, when draughts-soldiers throw the stones ... under baskets full of helmets they ascend ... by dagons shatters they turn the icecreams backwards ... she's selling pictures of arms surrounded by strange leathers and strange wool ... so strange it makes you cry ... while your trousers are crying deserts .. your shoes are crying moons ... there are ten mirrors for a liars shatter ... breeding the pipes for a small conclusion ... on a sundays stream ... tall dramas from izu mask the soldiers under noses mysteries ... it's growing like a pinocchio on a seaman's ship .. carrying the coins for the blue sharks .. while you must admit .. it was pear's day of golden drama ... pear's day of green decisions .. watch the ornament without dying ... but speak a lie ... it stings like a raking plant ... on a draught's summerday ... while ten clauses are rising ... with balloons coming from their pockets ... making the banks rise ... Yellow hearts they rake the mice .. for a peacocks price ... we take flight ... by jewelled spanish suns we skate .. leaving the world under the ice ... while two lions are still fighting .. vanilla and banana .. spinning the gold ... on five buttons of a pirates suite, tv rises .... from the yellowed watch .. these firs have pointy hats ...... from a good friday they ascend .... with their jesus-judas faces ... back to izu .... they are too afraid to die .. so they speak a lie ... laugh now cinderella ... the dust you have will turn into gold when you embrace it ... while your shoe will rake the golden moons ... seventy times seven ... these fields of boats were just the curses of a spastic draughtsman ... having the clowns of thoth painted on his face.... while someone is burning the sunmilk and the shampoos ... the crocodiles rise from the glue ... into wet forestdreams ... doing egyptian screams ... all backwards wrapped in snow ... she breeds the vanilla ... she breeds the lucifer fire ... in the distance there is smoke so visible ... while auctions rise from strange banks .. these are uncle peacocks horrorshows ... who takes the children ? the one with the biggest money or the one with the biggest gun ... they don't want to go to arabia ... but they have to go .. it's already ten o clock ... hold your breath .. for within a few whisperings you will be home again ... all in a zebra's watch ... so many cigarlighters from the dawn .. smoking by elve's conspiracies ... he's the prince of video-clips showing his tranvestite claw .. while spiderclocks are running from his mouth ... suddenly it breaks through edges to a lucifer's wonderland ... izu in the distance ... the auctioneer burns the hammers ... no one dares to walk ... gepetto makes the clocks of pinocchios wood ... these are wars of the businessmen ... while the losers fall in orange, into a millionarmed sleep ... banks pick them up ... having doorways to new rythms opening the mouths of the wilder animals ... I was an orange liar on a zebra's boat ... I was a spiralling dancer on a lion's ship ... I was a dramas low intention losing all the grip ... I was the blinding sun, the blinding Osiris-Ra ... I was a son of Aton after midnight ... I was a wilder animal ... exploding into the one and a million nights ... I knew drama after drama, having them all on my bow ... spitting the cowards wrapping them in easters snow ... I was a wilder animal, having faith in the lie stronger than truth .... christmassoldiers under my wrath ... i will lie to them ... until i'm a coward myself ... there's nothing to win in raising a sword ... i'm a wilder animal ... spinning death on a dish ... by an orange lie .... spinning them all on the barbecues needle ... for ten grammophone days in spain ... But my words are ripe for desert ... Trauma blazers killing spacers dream about the net .. dripped into a good corset ... money from starving occasions .. eat the brain ... strange traffic of wilder animals ... on a wilder day ...

2.

Strange auctions circle in the sky .. eating custard out of peoples brains .. strange fairgrounds .. circling in the skies .. watching the golden baths on high floors ... on a golden picnic's day ... the auctions suck the children inside ... making them soldiers for another fight ... the banks they pick them up again, to bring them again ... secrets of arabia .. in purple treasures they shine .. blinding the visitors ... they spin in clocks in miserable days ... meet the kings of the hours and get shot ... until you reach the golden gun ... until you sing these days are done ..Draughts a new light ... from the temple to spain ... there's sand under the tigers hand ... i give you a green car a strange household ... where everything moves .. in septembers brain .. these are the days after august .... he was a prince of jesuses ... they were rising from his pocket ... striped and in wet hot plastic .. melting into glue ... while spanish suns were blinding the mass ... letters making strange connections ... fighting for a place in the ship ... that strange ship of noah ... where flowers have to die ... when the auction hammer brings the horror ... of a peacocks show .. they never reach the daylights, when the indian shows his big gun .. these kids go to the deserts ... with his rings on their heads .... while tigers and lions roar in the distance ... and a black panther makes it coming close ... so close that you feel their teeth ... these are wilder animals ... these are wilder suns ... burning sweet bars of the cake ..... Noah banker bake the bank bananas in vanilla turn them into gold ... breed them into cobras these are lies to sacrifice ... turning the machines backwards ... Vanilla hit the roses hard ... breed them in a pot of water ... for tea time's breaking up, and the shoes are running out ... to have a nose's conspiracy in an auctions circle ... these purple liars know where they stand ... they push the green together, to give it a bad bend ... it's bending on paper ... these are liars on an orange boat ... while the yellow boat is sinking .. grasping fishes from empty dikes ... they're sinking deeper ... making noises in a free golden potatoe ... these are wilder animals ... they never told about them .. they were afraid they would take it all away.... he was the prince of jesus-judas-faces ... these bakerman's faces ... they set me free .... on a checked yellow draughtsboard i take flight ... to touch the golden lights in spanish mirrors. Bank of the Red Swan, these warmachines create the coins ... It's written on medical pyramids ... And I'm gonna throw a stone ... Bank of the Red Swan, give me some time ... Your mothers accents will never make me smile, until another red swan rises ... killing the docter ... killing the ornament's noses ... on a sunday in september ... on a nuclear day .. Bank of the Red Swan, I promise to be ... a lambstead on my grandfather's knee ... He and his parrots they promised to be ... ready for it ... when you aren't no more ... you swallower, you red horse ... you red picnic ... on daylight's shore ... Bank of the Red Swan, I promise to see, all your butterflies going down on their knee ... Your medical systems they promised me ... to never look back ... It's over now ... Bank of the Red Swan ... It's my bank now ... on grandfather's red knee ... while warmachines create the coins ... while hospitalmachines decide which head stands on the coin ... the one with the biggest charity ... Bank of the Red Swan, I'm nothing but a coin in your hands .... created on the battlefield, finished in your hospital ... while still my head is on the coin ... while still my steps are hairy ... decisions they flow from mother Mary ... on holy days she takes a canary ... to the other side of the world ... to watch this Red Swan from the distance ... Mother Mary, I promised to be ... an angel on my grandfather's knee ... Mother Mary I promised to be ... A red swan on the bank, the black coffin, to get my wings and fly .... to the end of other oceans ... to rise like towers ... in the cities of the united ... These medical days they broke me ... breeding me into a wilder animal ... but oh I'm so paranoid now ... feeling so fragile ... having such fragile visions ..... about a red swan on the dike ... jumping inside something he will never reach ... under bekehelm's helmet he promised me to be ... my second lawyer ... a liar's docter ... an animal so wild ... bringing me wilder days ... spitting sand he promised to be ... an icecream so far away ... this coin will be brought down ... with all these Jesus Christs ... and their heads on it ... Mother decided it this way ... on grandfather's knee ... Bank of the Red Swan I promised to be ... a land in a decision of two spaces on my knee ... Land of decision ... the red strike is blue ... for the Blue Swan rises on the menu ... There's tea for two ... for sleepwarriors a war .... in satin city ... getting the glue ... Bank of the Red Swan I promised to be ... your mailman visiting you on day three ... picking some roses out

of your mother's garden ... making the spells on a hard day's mouse .... for lucifer's house ... I continue on my naked knee ... You loved the pretty colours ... It is all I want to be ... These trousers are torn ... letting me in ... while you stand on a decision ... letting all things be ... without the cakes of your smile .. It's over on day three ... While Jericho rises in comic smiles ... I rake the potatoe in bible coffee ... Gleam of the ornament I promise to be .. my mailman's decision on day three ... Land of the siren I am finally free ... free of your possessions ... for I was never looking for gold in that place ... I have found it somewhere else .. Bank of the treasure I promise to be ... further away this year .... heading for day three ... my cheeks are red and so are you ... The red swan on medical decisions ... The charity breeds the coins ... for another war ... of businessmen in green ... while tea is dripping from their noses ... trying to make the land sleep by their lies ... While lucifer rakes the golden smiles ... on a golden picnic day .... It's a brandnew decision ... They have heads of coffee, these black men ... hiding themselves under blankets of tax ... while red bottles rise in uniforms .... I take flight .. back to izu ... Charity soldiers ... coming from a Red Swan Bank ...breeding the coins ... in cruel hospitals ... You don't know where the glue is ... You are a fallen angel ... on a blue day ... while you are still fighting with it ... Land of the black brake I promised to be ... seven smiles at the same time .. rising higher than your knee .. while there are crosses in the air ... and seven draughts soldiers .. moving their pawns and throwing their playcards .... like sharp money ... cutting the bald heads .... and the blue potatoes ... These are just the wilder animals ... knowing the world behind the shoe ...The icecream made them blue so blue ... with red hands ... they continue .. back to izu ... Land of the promise I promised to be ... six feet high with the usual fee ... Six transmissions on day three .... lappossessed by a smile ... this juice it brings me higher ... out of the medical threat .. I'm not a number of your bread ... Land of the lambstead I promised to be ... six feet taller on day three, but still under bekehelm's helmet ... with mjollnir and elsefic on my side ... bringing me to the clauses ... setting me in fire with sweet desires ... the truth knows all my names ... these high decisions ... they see the land of the smiles. Black Pinocchio I promised to be ... not hiding ... but sliding ... to the daylights dream .... In a hotel I saw what they were doing to me ... I'm not a coin .. I sleep at home ....I don't pay for my food ... I take it from the garden by by own hands ... I have a family for that ... rising in June ... on a coffee's spoon ... my family is rich ... They're just funeral undertakers ... breeding coins in a grave ... these strange coffins ... to raise the zombies ... spinning the auctions for the highest money ... whose head will be on the coins today ... one with the greatest charity or the biggest gun .... The orange just sais what he has to say ... Black orange of the canary's day ... It's a killerpig rising ... spoiling lucifer's dinners ... What you're doing to me ... I come from higher trousers, I come from higher coins to raise the ornaments so beautiful ...I'm the coin of funeral undertakers, I'm the coin of Thoth from strange draughtsboards .... I spin the ornaments hesitation ... I come from three coins high ... I do a lot ... I sink in seven seas at the same time .. but still under bekehelm's helmet ... I raise my money high ... The orange is my gun ... the head on my strange coin, doing the highest decsions I can't do ... It's fun when daddy's home ... Oh orange with your seven smiles ... doing the dishes of clocks in houses ... feeling yourself in the seventh snowflake of a mistress strange table ... on six o clock in the afternoon proclaiming the evening was never for you, you fool ... Now wash your tables in ornament's smiles, now break your glasses in lucifer's au revoirs .... don't steal when it's your turn ... just take it ... don't break it ... it will all continue ... take a good look, while mother is producing steam .. she screams in the night like the sixth wolf of benchelot. Breath good while you're breathing, drink good, while you're drinking, under bekehelm's helmet it's all okay ... you smile I have to go .. you still breed the snow on a lucifer's old september day .. of years ago ... centuries are smiling, a green sun coming out of their mouths ... doing dishes so proud, gathering the fallen soldiers, for another coin ..... in strange hospitals ... where docters do strange dances ... they are funeral undertakers ... these oranges are old ... too old .... Watch your vanilla smile ... these kids are old ... too old ... you cannot trust them, they're aldebaran birds ... knowing how to lay the curses and the watermarks binding you forever, goodbye babylon ... when daylight screams they know it's time, to get a ride to the bank of the red swan ... families like funeral undertakers ... breeding strange coins ... bredding strange auctions ... to raise the moneygun .... spitting sand .... for new books on the shows ....

3.

These families like funeral undertakers ... breeding strange coins, raising the money high, while the banana shoots, but an orange steals the cry ... to swallow deep this strange red swan ... while gepetto is rising with his black pinocchios doing strange dances in the night it makes you cry ... the highest bidders become the heads on their coins ... the one with the greatest dynasty ... the one with the greatest destiny ... the one with the greatest charity ... winning the hospitals ... rising them for a better coin ... a faster gun .... a jupiter's smile .... a great banana with the head of an orange ... shooting in the night ... killing the paws ... it's crying sand .... strange business ... strange bend .... Oh, sandman do your dance ... and raise the money higher .... to bring a gamble of confusion ... to bring them all asleep ... breeding the icecreams ... on isolated islands ... these coins get sharper ... on a strange september day ... these animals get wilder .... with oranges as their guns ... these heads on coins ... spouting the miseries ... spouting the desires and the destinations ..... oh sharks rise from here ... these bullets under the skins ... exploding like your mother's chin, when she opens her mouth .. the rats come in ... Then the ornaments fall .... to do strange things for the banana and the orange .... these buttercoins ... in deep deserts ... in deep strange smiles, you start to cry, in deep decisions ... you find your own dynasties .... so many kings before you ... while you are the head on the coin, you're the orange of the kings, and even kings of the orange ... spreading green tomatoeseeds ..... It's lucifer's decision ... sitting on grandfather's knee ..... lappossessed in a smile ... in jupiter for awhile ... free on day three .... escaped from a red swan's bank .... now who will get him down ... it's the war of the oranges ... on jupiter's smile ... broken by a banana, it rises .... to be the head of the coin .... spreading the green tomatoeseeds .... to be a good gun in an indian's hand ... it's leading you along strange curtains ... starting the gamblemachines .... while a birthday's boy is rising ... with his blind parrots reading braille ... it's a crazy ornament .... exploding in the wind ... spreading the green green watersides ... like green tomatoeseeds in the night ... in an orange ravine it takes flight ... losing the game he's a god of gamble ... so many heads on a die ... while jupiter rakes the golden fly ... there are strange cars in the air exploding .... heading for the big shoe ... he's a trafficlight of gamblers ... on a jupiter's night ... it takes flight ... a secret baker's coin ... it decides ... it's a good gun, an orange, a big head ... it's exploding, taking dinner ... watching lucifer instead ... there are coins on the dice ... strange cars exploding ... heading for the big shoe ... by a vikings axe, all under bekehelm's helmet ... rising to bekehelm's shoe ... These are wilder animals you do not understand ... they do strange dances ... you start to cry ... spreading their green tomatoeseeds in the sky ... You were the orange on a summer's dish ... exploding, wrapped in bananas ... while they killed your yellow bike ... you do not understand .... they eat you ... making a gun of you deep in the night ... a gambler's gun is what it sais ... now he can rise into eternity ... exploding like a star ... the supernova .... to see lucifer smile ... to watch these golden moons, so many colours of gold on a dish ... strange trafficlights ... they explode to take you down ... bringing you to the queens of clowns .... to all the jokes of the underworld ... you smile, it's your decision ... I'm an orange, my head is on the money, now I'm the sand in the desert, behind the golden books ... I am now a moneygun ... all machines listen to me ... I am Jerome the king of lions ... come follow me ... I show you the books behind the books ... I show you the deserts behind the deserts .... I'm the gambler's trafficlight ... exploding in the night .... leading them all to the big shoe under bekehelm's helmet ... by strange dances I take flight ... I'm riding the icecream machines ... there's strange snow behind the deserts ... all on a californian smile ... It's bagdad in Izu, strange coffee .... rippling in the sky ... I'm the tiger riding the lions ... on a lucifer's decision ... to the land behind the shoe ... breeding the cakes of charity ... to give them all good jobs ... while my money is spouting higher ... I am the orange rubberduck ... I'm the easterclause gathering the ashes ..... for a good good gun .... starting the machines of lucifer ... I'm crying fire ... I'm a desertcar, on ornament's dishes ... until I am a needle, a needle of grammophone ... a lambstead in the sky ... while babies are flying high .... like waving flags ... they unite ... while the green car rides ....

4.

It’s a strange household .... bringing the toys alive ... I am a lambstead in the sky ... truthpossessed for awhile ... but still having my orange liars rising from a zebra’s boat ... from a strange green car among a strange household ... These coins are strange records ... while I am the lion’s needle .... bringing them all home ... a pied piper making them spin ... It’s rising from the orange ... It’s rising from the lion’s face .... These strange strange needles ..... These lambsteads of the snowflake records ... spinning the icecreams for another day ... from the world behind the big boot, under bekehelm’s helmet ... It’s spinning around on tables ..... coming from the golden dishes ... It’s the ornament’s spoon ... strange traffic ... a gamblemachine ... spreading the icecream .... on hairy grounds it stands .... letting the lion’s needles rise .... these lucifers ... to get the music out of the coins ... It’s an orange head, a good gun singing .... a candle in a dragon’s castle ... reading so many books, just reading ... while a mailman is taking me home ... it’s a mailman needle ... from the big cactus ...There are needles growing on me, I’m standing on hairy ground ... I’m drinking from the trees of light ... I am a holy cactus ... spreading lucifer’s lights .... My hairs are on fire ... while my tongues are growing taller ... just thinner .... these are strange coins on a banker’s suit ... I am the banker’s desire, the banker’s wife ... No doubt about it .... I’m spinning his ornaments tight ... These are wilder animals, just wilder days ... in lucifer’s delights ... I’m watching springs coming from his beard ... I’m watching the icecreams stream .... He is the banker, and I am his wife ... while last night ... the banker and the baker were in a fight .... and now his hair is in fire ... while stinging plants and cactuses grow in the garden ... and animals with strange tongues .... these are wilder animals ...... coming from a wilder sun .... These are wilder days ... the candles on a wilder birthdaycake ... It’s streaming from the banker’s suite ... strange coins ... like needles .... these are strange microphones .... strange speakers ... He writes books on dragon coins ..... And now he’s fighting with both the baker and the mailman ... he’s just a microphone ... shivering when they speak too loud ... he’s making icecreams ... like snowclause never showing up ... only sending some letters ... only writing some books .... on dragon coins ... He’s a tree of strange pencils ... He’s a bankertree, while the baker and the mailman are still fighting in front of it ... He’s a strange feather ... from the land behind the shoe ... He’s banker clause, a strange painter ... in strange houses he takes flight ... with so many pencils in his head ... He’s like the eliphant ... he paints the dreams of heavy decisions ... on coin’s misunderstandings ... He’s a strange docter ... a strange advice ... He’s banker clause ... an eliphant on a lost dream .... speaking through strange microphones .... a strange mailman after all .... working in a strange kitchen ... where the food comes alive ... eating the restaurant’s visitors ... He’s bankerclause, big septemberman ... He’s a strange advice on a mother’s clown ... He’s a bad holiday painting snow ... He’s bankerclause, a criminal ... raising his guns in the middle of the night .... He’s a banker’s pencil ... saying such strange words .... spinning tax like no one else ... He draws the lawyer’s oranges on the needles ... selling the guns to the dice ... When the lawyer and the mailman unite, the school rises, with a strange clock ... even stranger than your grandfather’s ... It’s the blue swans bank ... It’s the schoolbank’s clock drowning them all ... from here the cowboys are rising ... preparing them ..for the big fall ... These stamps they judge the butterflies and the dice. They are coming out of a cowboy’s mouth ... He’s still the mailman after all these years but he’s fighting with a shepherd ... It’s coming from a mailman’s bag, the sun is in it, with it’s golden pencil ... it’s a strange clock, and then they fight ... It’s coming from a mailman’s bag ... strange records there, strange needles ... these are the lambsteads ... from strange cactuses ... A cowboy rides the school ... and a shepherd rides the church ... while an indian rides the hospital ... these are strange banks ... from uncle peacock’s horrorshows ... strange funerals in the flowerfields ... these are the riddles of death ... These are four drunk gamblers, while the mailman is their god ... while a bakertree is growing in the middle ... a strange sun ... a mad sun .... they are on a travel, to greet uncle peacock ... A red swan rides the ornament, while a blue swan does the same ... It’s a cowboy against an indian ... It’s the school against a cinema ... It’s a school against a hospital ... but the mailman makes them all one ... he mixes them in his kettle ... making stamps of them ... for a lawyer’s trial ... there are liars on a zebra’s boat ... orange liars ... doing the dishes ...

for a holiday's spoon ... the banana rises soon out of it's rinds ... with two big eyes ... it writes with the golden pencil ... when all babies unite ... and the stamps are floating ... it's schooltime the bells are ringing ... all happening on the footbalfield ... while a golden lion is swallowing ... the mailman rises higher and higher .. for his ornament's ring .. he's still the god of ten ... while the drunk are following him .... with gamblemachines on their back, they take flight ... It's the golden lion's bank .... a strange postbank ... where stamps judge the dice and the butterflies ... making the glue ... There's music from uncle unicorn, there's assurance after the wars of tax ... while the smoke is rising ... bakermen come to bake the bread ... this strange golden bread ... it makes you cry ... while flying on a die ... while flying on a bakerman's face ... a face on a strange stamp .... still judging you and your father ... still drinking from the ornament's wine ... while the mailman is grasping in his bag ... He's searching for his clock and pencils ... he's painting the skies, while his own little sun rises ... smiling with the seven smiles of death ... these are his weapons .... he's still a soldier ... with a strange flag ... a cactus on a lion's bankship .... All bankers heading for the mad sun ... that red sun in the skies ... where a red rose takes flight ... still kissing her gepetto's .... still doing her shows ... her peacocks horrorshows ... she's drinking wine with a little latin buffoon puppet, still her favorite smile ... They're playing chess and at draughts ... They're spreading wings in the snow ... these butterfly wings these kisses on the water .... sailing to the edges of time ... where all oceans gather, under bekehelm's helmet ... It's a clock of a strange postbank .... making the waters rise ... Pharao is drowning his boys again ... his churches, for it's time for school .... and these soldiers need some rest, some babies ... doing business by the spoon, on a hard day's mouse ... on a fine day's school ... it's the tool of a lawyer .... in a mailman's bag ... Pharao is doing the dishes .... burning the ornaments tight ... these indians they lost the fight .... going to the banks again ... for the morninglights ... on lucifer's tables ... these high tables ... they unite .... It's a painting in the sky ... while brother rabbit is raking it ....It's the lawyer's orange ... still smoking these cigarettes .... on a bakerman's dream ... on a mailman's tight decision ... making a daylight's scream ... and this orange still the head on a stamp of dreams ... this mailman's orange ... this lawyer's threat .... having a bank together ... baking the bread ... this golden bread ... while the lion is rising ...a golden one ... for a golden picnic ... it's coming from the mad sun ... this red sun turning blue again .... it is the mailman's trick this god of ten .... ten shepherds or ten cowboys ... about this the wars are raging .... chocolate wars ... coming from a strange hospital ... strange carriage riden by a drunk indian ... this talgamen's friend ... he drank from faroom da bazite ... this warmachine ... a business war machine ... a social machine ... wars undercover ... riden by a drunk indian ... And these stamps come from strange strange flowers ... with strange strange alphabets .... on a lion's bank in september ... give me december instead or a good good august ... And it's still a strange strange cardgame ... in a strange mailman's bag ...... written on a strange ornament .... while a lawyer is doing the dishes ... they burn trees for this ... this woodcutter's job .... making the stamps in dark places .... taking kids away from the schools ... these are dark conspiracies ... from peacock's horrorshows .... On a strange footballfield the mailman is rising ... this god of ten ... while he is the eleventh ... and who follows him is the twelveth ... It's a strange bank after all ... when school rises strange tears are rolling .... making seas under bekehelm's helmet ... The mailman is rising from the footballfield, spreading the stamps as butterflies, and then the mass begins to roar ... while the judges will decide ... The mailman he has a million arms ... while he has a bekehelm's helmet ... they are all under it .... when he puts off his hat, he's a bald communist .. letting the balls roll by blasphemy ... His wife is a flowercutter, a florist, while she makes the stamps ... she even dries butterflies ... and it's still a mailman's auction ... raising the flowers for another day ... She stands between the flowerfields, this golden lady ... still the mistress of jericho ... and the orange flowergun is spouting ... these seeds they taste like soap ... it comes from the land of soap

where the swans spit fire ... her clocks are like dishes ... while she rises ... on a golden lions bank ... smoking her flowercigarettes still weaving strange stamps ... for a mailman's holiday ... She lives in his bag as his tinkerbell ... painting the smiles on his sun, these golden bananas ... with oranges as their guns ... they have orange tongues so tall so split ... they are orange liars on a zebra's boat ... strange mailmen ... strange pencils ... and while the stamps are spreading ... they write ... he's just

writing bills .... saying it’s from someone else ... he’s a billdeliverer ... and they must pay in stamps ... that’s the judgement on their heads .... he’s still a flowerman, a floristman ... wanting his babies back ... these are stories written on petals ... while sandman rakes the skies .... together with soapman ... strange glues ... strange ornaments ... strange mothers and strange brothers ... it’s a flowerbank .... from a golden lion ... there’s a new alphabet on the petals ... these are strange letters ... while he’s the head on the stamp ... a strange god of flowers ... wanting his babies back ... in the nights he’s a woodcutter ... kidnapping children out of their schools .... making stamps of them .... the sails on his ship ... all in a strange strange bottle .... under bekehelm’s helmet ... He’s a strange Noah sailing on stamps ... These stamps are glued books ... he wants his babies back ... And these stamps are strange bibles .. strange funerals and strange laws ... while the letters bring the land in sleep ... he’s sandman after all ... It rises on a mailman’s auction ... all these flowers heading for the orange ... where they all turn into ashes .... to make the land drunk .... These deserts are in fire .... they were touched by a mailman ... while an orange face is rising on the stamp ... eating and drinking ... forgetting ... flying on the wings of dementia .... back to the flowerfields beyond history ... It’s strange traffic after all ... strange cars ... strange nightshifts ... strange trains ... orange balls are still exploding ... the gambler brings them back ... a strange mailman ... from a strange stampbank in the desert ... where the orange lion is rising ... like baker’s tree so high .... bringing new laws new bibles ... but first he brings them all in sleep ... strange sandmen after all ... strange orange liars ... on zebra’s boats they stand ... with strange flags in their hands ... letting them all faint .... and now the gold is streaming .... with so much attention ... on this strange stampbankship ... where a strange stampbanker lives ... a strange Noah ... oh so strange ... these are wilder animals ... For the stamps are warriors in the night ... rising from the bottle ... They want to go home ... and break through walls .... They want to go back to the stampbooks library ... back to the flowerfields .... where they can see the statue of belcanov ... all under bekehelm’s helmet ... These stamps ... strange traffics ... He’s the god of stamps .... A fisherman ... a Noah brings them underwater ... Strange traffic in a strange clock ... a postman’s clock ... a strange sun in a mailman’s bank .... It’s lucifer, you cannot decide ... he’s spinning the ashes into stamps ... while the dice are rolling ... these are strange butterflies ... They sacrifice stamps in strange churches ... waving at them until they are home ... These are strange funerals .... mailmen strange funeral undertakers ... working for the clauses ... or are they clauses themselves ... there are strange clauses on stamps ... while soap clause rakes the skyfields ... in september they take flight ... these are wilder animals ... these are wilder fights ... all happening in a mailman’s bag ... charity is taking them to the hospitals ... to reach the killingfields ... these are strange ways to home ... These are strange bottles of an ornament’s lie ... they are still businessbrothers ... but under their uniform’s they have their soldier’s clothes ... rubbish from the killingfields ..... leading the dolls astray ... on a september’s wild night ... these are wilder animals ... these are wilder tricks of tax ... from a strange clock of a postbank ....

5.

And then I thought .... the psychiatrist was just a man wanting to sell his comics ... He was a comic-maker ....a strange clown ... He was a visitor ....an agent of strange traffic, freezing the pictures to catch the butterflies in it .... a deep prison ... a strange cocon .... He was breeding the trees, this forester .... It was all in my mind .... gotta love the game .... of this Las Vegas Machine .... this LVM ... escaping to that little farmer's town ... And the dentist, his friend .... only wanted to see the books ... They were the deaf men .... And I'm dreaming of an Egyptian Boat, Riding in a new sort of factory ... Feeling Thoth's smoke in my back .... Dragons dreams ....I'm dreaming of a sun, standing between ten mirrors ...Not knowing which mirror to watch .... Just watch all ten ...Not inside ...But watch their movements, their markets, their playcards ... Dreams of the big cat .... Oh how you wish to escape your dreams and to sleep,just sleep ....The dream's hunting you, the dream's hurting you,like ten men on a tower ....Shooting from the distance .....But they are far .... far away .... Actually .... too far away to really see them ....So how do you know they are with ten ... these deaf

men ... these deaf men ...How do you know they are men ..... They are too far to hear them shoot ....So how do you know they shoot ....They are too far away ....So how can you dream about them ....The dream's too far ...the lion's confusion. Maybe they are just some mice playing card ...Like those mirrors of the sun ....But I don't know ....They are too far away to really have an opinion about it ...It's too vague to define ....I couldn't make a good picture of this ...It seems I'm in the lion's confusion again ....But this is good ... I want to escape all dreams just like you .....Who invented all these dreams .... Maybe those ten men on that tower .... those deaf men .... but who knows .... maybe they aren't deaf ... But who knows .... I'm not sure they are with ten ...It's too far away ....And I even don't know if they are men ... They can be chickens .... I don't know ...I really don't know ....All I know is I don't want to meet them, whoever they are ...But they are so far away .... who knows...maybe there's no one there ....Maybe there are only some white flags glittering in the sun ....That sun with ten mirrors ... playing card ...You know, I tell you this, for once I got such a card ....It told me about all this ....But it said it didn't know it either .... It was too far ...Now when even a playcard tells you this, then it must be real far .....So let us forget about all this, also about the ten men ....They sent me a card yesterday ... That they were so far away ...So I will forget about it ....Maybe they are with nine, and not ten ...Yes, it was that playcard I told you about ...They sent it ..... And it said all this ....But I don't believe it, for even this card said it was all too far away ...So when even a playcard sais it's far away, it must be real far ....It seems like I'm in the Lion's confusion ....Even the mailman was confused ...He said his wife died yesterday ....And she's so far away now ...How do you know it's her then ? I ask ... Maybe someone else died .... It's all too far away, if something's too far away, how do you know it's that ? Maybe she just went for the shop ..... a long shopping .... Or maybe she was kidnapped by those ten men .... They never said they didn't so how do we know she isn't there .... But let us stop about those ten men ... Maybe we are waking sleeping dragons .... Maybe they hear everything we say ... maybe they have spies or .... high ... technology ... maybe they have high-tech-recorders and know everything we say ... Maybe they aren't deaf at all ... Then your wife will also hear .... if she's there ... Ok, dear sweetheart of the mailman, Your husband is looking for you .... Please tell us where you are .... He's so confused since you're gone ...Can you please send us a card ? The next day I get a card ...But not from his wife ....Another mailman brought it to me .... about .... Ten men coming from the sun,Ten men to do the dance,They kidnapped us all, They brought us all the cards ....Now they send cards, actually playcards ... To play with people ... They are playing a strange game .... Sending cards to strangers ....Invitations from a dentist's heart ..... Ten mad dentists from the strange sun .... The plants are their prisoners .... The cards they send out .... To deceive the mass ..... Ten books of the wizard,Ten bibles in a row .... they are heading for the mad sun ..... Like pirates for their homeland .... But when Gepetto wakes up .... The eye of another dentist will be opened .... The eye of the forester .... These ten fingers of Toth ...... They were actually my friends ....Finally ...... All these ..... gods ...... They came to earth ...... They sent us cards ...... Just to trick us ...... Just to bring us ...... The world ... beyond .... Fairytale ..... I opened the Eye of Gepetto, He's still a good businessman after all these years ..... And a forester ..... A good dentist ...... Heading for the sun of Aquarius ...... The .... mad ...... sun .... Still the gardener of our squares ...... Still our hope to touch the moon ..... Having ten little men on his white gloves ..... The ten fingers of Toth ..... these deaf men ... or aren't they deaf ... and are they even men ? I'm feeling his smoke in my back .....Like the waves of old oceans ....These are dragon dreams .....These are dreams of the cat ......These are cigars of Pharao ..... A new city to enter ..... Ten American Dollars are lying on a toyman's counter ..... An old man bought ten little plastic sailors ......For his grandson ....He will have his birthday tomorrow .....The toyman smiles ......They come alive in the night, he sais ..... One day they will let him read the book of the ten sailors ..... They will give it for his birthday when he will be twelve ..... From his father he got a plastic ship .... So now he can sail with these ten sailors .... Without knowing who they are ... My dentist is the psychiatrist in the little town ... selling his books ... selling his comics ... He's deaf .... He's sailing under a red balloon ...the prince is sharp today .... he became too thin in the night ... he's deaf ... he's a deaf man ....now he's an ornament ...too dangerous to wear ...too dangerous to sell ..... No response to the strange beat ..... No response .....all

telephones are done ....someone is just staring .... that strange guy .... and he's deaf ... These deaf men ... becoming so dark in the night ..... too dark, too tall, too thin, too hard, ...too ...cold .... while a fire is burning in them ..... a forest fire ..... a fire of a green sea ... everything is dying .... but the eyes ... are slowly sliding away ....

Birebacha

1.

Marazanta ; Emily ; I'm running through purple snow ... along purple curtains, while I’m als standing there. I’m heading for the deserts ... where bakermen run ... and where the cowboys do their business ... And I'm still wandering through purple snow ... looking for the bright eyes .... all these women were just swindlers .... and their men were taxmasters ... I'm now looking for these deserts ... to find the holes to darker creatures ... There are some animals hanging in black christmastrees .... they hang near the strange lights ... Strange birthdays .... These are roads to the big shoe ... forgotten roads ... It was tax keeping you addicted ... These taxmasters from southern coasts ... these old men ..... but they hide the stockings of christmases to new worlds ... Throw your presents into them .... i will be on their back So many tears are streaming ... bringing you to wonderland ... It ends in the big shoe ... where the lakes of tears are ... They make the colours so wild ... The tears flow ... leading me to the big shoe .... to darker creatures ...Tears rolling through my trousers ... to reach the big shoe ... she's a swindler ... reflecting the unknown ... there are bakerman's faces on her crown ... like lights in the christmas tree ... Do you see signs in the snow .. that we belong together ... do you believe in something greater than this ... It was a football game letting us focus on the ball ... The queen of england between the flowerfields her footballfields ... coming from these spanish suns .. deep in arabia ... these are presents from capricorn .... charityboats to hide the storms ... still pirateships .... breeding footballfields on wild seas .... Go to mimir's well ... to become blind again ... i bought them all at mimir's well ... i'm hearing his horse on the roofs ... throwing presents through the chimneys .... ending in shoes .... to be prisoners of the football fields ... prisoners of strange games .... While the queen of England is staring at the balls .... Is she expecting something ... It's the pencil of the newspapers ... while a prisoner is writing ... the sport's journalist .... and all these pencils ... they sting me ... these waterlights ... heading for the braodcastlady of cartoon .... The waterlights are heading for her and her orange balls ... they want to make a comic of her ... They sting her with their pencils ... these are books of old playcards .. waiting to be comics ... in purple snow .... the footballs will write ... the watermarks on the waterlights ... all in the christmas museum ...

2.

When it breaths it goes to history to be burnt ... when it's swallowed six times you can translate ... and the seventh time ... you can create ... the secret of a red giant's shoe .... Waterlights are stinging me ... when the purple becomes green. Through the purple curtains i always reach the red. Through arabian seacocoons i'm heading for izu ... there are marbles under my shoes ... all these solar stairways ... these moving stairs ... leading me to ..the statue on the flowerfields ... keeping them all spinning ... when india's on her knees ... And when the marbles are rolling, i'm heading for izu ... staring at all those aldebarans in the night ... it's the red rising ... there are communistic heroes on tv ... How many stings does it take ... to greet marazanta ... he's rising high ... Black cowboys in arabian deserts ... with black lassos ... catching their prisoners for an author's kitchen ... the book must be ready tomorrow ... tax always the author's pencil ... it roars by democracy ... and then they'll all read it ... Businessmen are masters of sleep ... the nose brings you to the future ... where the unknown lives .... under an orange stone of confusion ... we go to sleep ... along purple curtains we

travel ... heading for green .. on top of a desert ... sandman was just a good businessman ... Sandman is riding a green horse ... eating the purple ... along purple curtains they travel ... with you ... sandman on a green horse ... until tax comes to give us red dreams ... red dreams .. we're on the radio tonight ... this is how they mix us ... mix us ... all in the kettle ... Birthday man is in town ... we were killed but now we come alive ... to be another prison of orange and green cowboys ... they gamble .... having their delights .... back to the alphabet ... the libraries .... where we become glue .... There's glue from arabian coffeehouses ... on top of bagdad city ... deer and horses drink it ... in the roundabout .... they wave ... Until a spanish dream kidnaps us ... then arabia is our enemy again .... until we are pale again .. pale again ... A spanish dream sells the pictures ... selling the prisoners to the red .... where they get all colours .... they aren't pale anymore .... they needed fruits for the greengrocer there ... to blow up his balloons ..... And this makes the tears fall, all these dragon tears ... escaping the dragon, to make everything clear, while the watermarks make pictures ... these are wet suits ... plastic wood .... You have two red eyes ... a pale one and a colourfull one ... it makes you cry ... while the third one on your head is transparent ... made by tears ... it's growing .... and making friends forever .... you're smiling .... it's the third day ... it makes you tall and thin ... fragile enough to reach for the sun .... where cowboys play, you reach for the shoes ... where all stones gather .... the black stone makes a wish ... and the coin falls in the black wishingwell ... where abraham still weeps ... for he lost his isaak there .... There's a goat on the coin .... a black one ... king of the desert ... while coffee is running .... from the arabian house .... where the indian spies ... live .... just spice from arabia ... how many corners are there on a red eye ... you're now in a strange roundabout ... with purple horses ... shining in the sun .... they keep you out of the factory ... these horses are blind my dear .... and they will be deaf at the end of the year ... but they are covered by watermarks .... waiting to save you ... then you will jump out of black bottles .... we are indian spies ... there are so many bananas ending here .... becoming straight and blue ... frozen like soldiers touched by the chocolate ... where blind children play ... and then it's red shoe time ... by this she got her red eyes .... red lights in the sky ... The red eye is rising ... while red cowboys are riding it ... where bakerman takes flight ... just a shrieking boys clock ... from arabia to spain ... she had to swallow ... to bring the colours ... alive again ... they were hidden in the hollow ... they were hidden in the pale .... there are watermarks sitting on bottles ... and at the end of the day ... they float away ... These are bakerman's mouths ... watch the smile ... i'm on a dreamboat .. burning my money ... i have now my own coins for a new alphabet .... These are strange coins on bottles ... falling in the bottle again .... to pump the water up high .... the watermarks take flight ... You were blind ... but now they stang you ... you can see ... and still blind children are playing ... there are fireworks in the bottle ... How many floors are there in this red ball ... it's jakobs ladder ... He's playing the whispering organ ... so slow ... so slow ... while red soup is boiling ... and liars take flight .... jakob's on a mission, with his three red eyes ... three marbles in a basket of sand ... then the birds of cigarette come free ... we are just red walking noses ... painted by a black widow .... These are hard men in racecars ... becoming darker when they ride .... they ride on banana roads to burn their money ... they have two-faced eyes ... and only a black microphone will survive their stares ... you better be wise these days ... where a black viewmaster stands ... breeding the red .... breeding the hard stories .... while you are the alphabet .... The birds of cigarette .... there are red lights in the air ... on a red picnic's day .... They are the books from the library beyond history ... they are red snowflakes sitting on their high thrones ... to speak their judgements of nonsense .... to spread their apocalyptic days ... they are the numbers of conscience and history .... bringing them all back to the vanilla planes .... the wasps of memory .... and then you touch a key you never touched before ... cold conscience ... It spreads and you see the golden cigars .... they can never be burnt ... they can only speak .... There where red becomes too hot ... cold conscience ...there where red becomes too dark ..... the lights are rising .... eternal damnations coming to save you from charity's curse .... Swallow enough to reach the golden cigarlights .... It starts to play the whispering organ .... and then the tears come ...these ornaments are so fragile ....

3.

These trousers, they sting me, like delirium they come over me, bringing the tales of yesterday in slow-motion. They are searching for the pale lady .... Still mirroring in the river when they bow their heads down ... They build their towns on forgotten stones, filling them with the dolls of the rubbishfields ... They pick them up from under the sewers of the houses .... They are the toydocters from the forgotten moon .... Their boots are wet, their heads and hands are cold, grasping like rats .... but their hearts are warm, and the flames of passion burn there ... a strange sort of passion .... battling against the dragons, to have heart and space for the town .... to have some high pillars, with teeth hanging under it, scaring away the dogs and the crows .... They wear old warbooks inside ... showing them were the graves are .... so many treasures left behind, so much knowledge, so much fame .... Building their elevators on those graves ... This was why the Indian Warbook was so wild .... Still raging about ... the bleeding ornaments .... Still puppet-assassins .... Still .... letting the boys grow ... in the trees, in the towers ... in the ornaments ... and in spoilt rain .... Masters of the great illusions ....Still having ..... the deserts in their eyes .....burning everything into orange ....until it strikes the blue bell .....and then the water comes ....something bigger than them ....something ...which they don't understand ....it comes ....to wash everything away .... it's something deeper inside .... something inside which they themselves don't understand ....something which always makes them cry ....with the strike of the blue bell ....it's deeper inside ....it's ..deeper. It makes their hands and heads so cold .... but it sets their hearts into a deeper fire .....when the tiger ... goes to sleep .... The orange, still the best present from the tiger ....striking the blue in the night ...and then something happens so deep inside ...which they still don't understand ...they still don't understand ...A pink white ornament is lying before them .... in the middle of the night .....while everyone is sleeping ..... sleeping so deep ....when the tiger goes to sleep .... And then these boys ... these boys ..... grow like towers in the sea ....rising from the ornament ... to touch the white hard candy .....and then they become the hard men .... something they still fear ....but she's breeding it ...that old, old kite ....

4.

She's a tear letting others cry ... She's a death letting others die ... She's everything, having no possessions ... She's free ... She was fragile as a butterfly, spreading the green tomatoe seeds, the tears of a dragon,the tears she cannot bear ... They to be free....the red stone making them so creative, making them dream in soft fires ... a toyworld growing in their hearts, a red balloon, pumping ...until they reach vanilla desert ... a yellow stone, freezing them, they are icecream soldiers having the mark where they have their soft wet candles ...to be candlestatues ...to burn their books again ... becoming swindling whores again, winning all the games, these swindler's games ...casino's cabman was his name ... She's now only spreading the green tomatoe seeds ...by her mouth ... Green liars, green dragon's tears ... Inside they can speak their truths ...when the nights fall and the night troupers come ... Inside they can feel ... the true touches ... These tears turn red at midnight ... Life so close to death ... written by a golden pencil ...turning yellow in the night ... she's now a pencil-statue, a shriek, a dragon's cry escaping ... flying away with the pharao-syndrome ... She's a tear letting others cry ...She's a death letting others die ... She's everything, having no possessions ...She's free ... She's a swindler standing before the gates of games, She's an ornament of joy ...but something's eating her inside ...not wanting to lose his toy ... You could smell the tomatoe .. bringing you to toyland once again ... It was on the back of an eagle ... It flew while you ate ... Could you eat the green tomatoe, when it landed on your back ... You had to wait until it reached your mouth ... Carpet makes the stage,He makes the bakertrees,where uncle peacock bows it is your destiny,When Carpets rise,you know it is your time to play,and underneath that warm warm blanket you find your sledge today.It is the Carpet making memory,The Carpet making destiny,The Carpets rise like soldiers on a dream.When the Carpet talks,the city walks,and underneath that tree,you find the golden care to watch your movie flee ... It's the Red City ...where all the red men stand tall ...Not bowing for your destiny ...They only bring you higher ...These are

the towers of talk ...These are the confusions making the creations ...still the spice making your life worth living ... the ornaments to heal, it is the tale of a land where you touch the bitter fruits of destiny ...but when you peel the fruit,the spice will be your mate ... It is the ornament, that keeps you safe today,it is where all the gods make their butter ...An egg was born there,humpty dumpty on a walk. ...They rip the ornaments ...waiting to swallow us again ... turning red at the end of the day ....in the city of the ache ...sickness close to health ... to fall in red desires ...where she sacrifices us again ....They have only wings to fly ...while in april they die ...they are the goodbyes of a lost summer ...to make them all cry ... Do you remember these tears,these tears ...these bottles high ... while the toysoldier wants to go home ... keeping them all alive in this night ....bringing them all to silly places ...where they can laugh while they get sicker ... for they drank too much ...there was too much pain inside ... where the devils can fall again ... so that in the end ... they can see the darker city ... you need to drink and float higher ...for these norns are strengling you ...deciding who you are ...under high black elections ...by their selfspun democracies ...i take flight ... they make you cry ...in mimirs well we stand ...throwing the coins for another ride. She falls she is a wide spread lie ...becoming a truth in the night ...while all bakermen hide ...watching her ...she is the black widow ...spreading kisses ...while tomorrow they die ...these are one day butterflies ...she stands tall she's rising to izu ...where all the black men fall ...to become even darker ...but they have to ... they need to bear ... don't you understand that to become darker ... the lights will rise higher ...the soft strike will make them harder ...when the orange touches the blue ...oh these bakermen's fires oh...the autistic sun ...i finally have ... a friend ......They all march slower and slower ...while the ice is rising under their feet,vanilla planes growing in the air ...these bakertree's fruits ...don't eat them just touch them ...along the sideways of mars they stand ...with jupiter's smiles unaware ...the angel unaware is watching you ...all these dark witches walking in the rain ...in the green ...slower and slower ...waiting for the strike of chocolate ...to freeze them inside ...to be the walls again ...to become darker and darker ...to raise the golden lights ... i cannot help these fears .....while she said that all these presents ...are hiding you for a snake. Welcome to the ornament's stream ...stick it in your pocket ..and buy a ticket to escape these horrors ...to watch a final movie ...to ease the frustrations and fears of your heart ....letting your hearts glow ...for another chocolate day ... warm flutes it's the red juice ...pipers standing on the walls,they play in the gates of life... These striped flutes still sting me ... so save me .... there's living a strange creature inbetween ... a green fir ....these are the toystatues for a new ride ...the jukebox statues for new delights ...guiding you to ...where the barkerfaces dance ...where tailors speak french ... but there's no fairytale left ..only fruits while they have the name of being busy ....they are two faced masked, turning white in the snow,he has the cards of opposite,with plastic leather ...his smiles are plastic ...but he's a killer unaware ...he kills in peace ...he never hurted anyone ...golden carriages are his art ...he dines with princes being smart, but at the end of the day ...he puts them all in delay ...never reaching for the night ...he prisoned them all in daylight ...everyone knows what they are doing ....they never reach the night ... when he touches you with his kite ....Flying Carpet sais that is my destiny,to be with a man like that,it's a delight for free ...he is the lanterns in my hat ...he bakes my diners,saves my pets ...this little man is a mother's threat ...he is the ornaments always shining on the cupboard near my bed. He closes curtains, breaks the snakes, when they get near to secrets they regret,he's the mourner, crying with a smile,he makes my movies,grows my cows,he embraces them in magic and peace ...while doing wars on chessboards ...take me away and make me drunk ...make me delirium ... a man with a barrel organ stands ...doing the dishes for the whole city with his eyes ...his red eyes ...he's like the licorice ....she tied her hair ....she's now my butterfly i adore ... with all these bakermen lights on a cake ....why did it have to be my birthday,he is still my flying carpet,still my bakertree,with bakermen's faces ... i'm eating his fruits everyday ...all these vanilla planes ...bringing softness to my mouth ...softness to my voice ...making the swallow to toyworld,a playground tree stands ...i'm wise enough to climb along the leaves ...to find my bones again ...I am stung by a thousand waterlights, I cannot walk,but I have all these comics in my head ...These inner scars and tattoos speak ...They block me from going outside ...while inside they are ...bringing me to izu ...In my mouth I am stung by a million birds of cigaret .. I cannot speak, I cannot swallow,I can only

hear their stories ... And on top of the playground's tree, bakerman's faces unite,to do their conspiracies ... They have been to vanilla places ...to vanilla dreamworlds of fairgrounds...They have been to the world of waterlights ...where marbles roll through sand ... soothing the babies asleep with their soft wet lights, these are lights from the red ....You could smell the tomatoe .. bringing you to toyland once again ... It was on the back of an eagle ... It flew while you ate ...Could you eat the green tomatoe, when it landed on your back ... You had to wait until it reached your mouth ... while all these waterlight rains were in my bed ... these rains from izu ... building my memory again ... rebuilding you ... leading me to death,with all these waterlight rains in my bed.There are green tomatoe seeds lying on my dish,bringing me back, bringing me back through the sting of a waterlight ...all these ones are in fire ... or is it my eyes .... Give me a spoon,these books are all talking,spreading green tomatoe seeds ...in a night of arabian magic ...she's staring at the lullaby ...she's not a child anymore ... Do you understand,he has the wizard balls under his feet,baking Indian cakes,from Vanilla Deserts ...

5.

You must fight for the money, ... tomorrow you don't have to go to school ... all these fruits were just stories by mirrors opening, this black fruit leading you to the world ... The number's in the flame, while breathing in these mirrors ... It's the silver strike they say ... you must swallow deep ... to reach the golden shoes ... The frog has some movies ... and some old castles ... I'm breathing deep ... and the coins are rolling ... I gathered them by going to the battlefields in the deserts ... These seas of flowers are my sunglasses making me blind for what's going on ... I don't care what's going on, for it's just a story ... The frogs bring these flowers ... They are the masters of the ponds ...all these mirrors opening ... to the original strike ... boys from lynx ... they're coming from the seas of cold conscience .... These boys from lynx ... these criminals inside ... these pirateships .... making me blind .... These enchanted straight blue bananas turn me on ... turn me on ... These are seas within seas, while boys from lynx have the machines of deer in their pockets ... These are ornaments within ornaments ... these are boys from lynx ... I'm fainting while i see their pink ornaments ... It's such an autistic sight ... the silver strike made us deaf ... while silver spreads the songs of silence ... turning so wild in the night ... so wild ... i need to free the birds of cigarette .. and touch the golden cigars ... like frozen soldiers they march to their destinies ..... with wild worlds inside .... wild lights .... they come alive inside ... while wizards hearts lie on a dish ... beating while you feel so strange inside ... shadows on the wall ... stung by waterlights ... under purple roofs we sit .. with all these bakerman's faces ... with our wings of dementia ... watching ... the pink songs letting us travel through time ... why do all these numbers blow into my face ... the flame's in the red eye ... we're watching the show of a strange footballgame .... with all these bottles rising ... and all these tall whispers ... where bakers hide .... where boys from lynx take decisions ... they have pink balloons in their pockets ... so pale it talks like cruel decisions ... from tropical islands too far away for our understanding ... and i call for your name ... there's a red eye in the flame ... and a pale pink balloon in my pocket ... and some other pale colours ... these bakerman's faces ... they talk like cruel decisions ... to cold conscience ... too high for understanding They roar like wolves these boys from lynx ... they make me scared with their tall wings .... blowing up their balloons ... giving me numbers .... They roar like wolves these boys from lynx ... they shout through the night ... while wizard hearts beat faster ... like frozen toadstools with faces ... and balls of strange footballfields ... while someone is beating the bottles with a spoon ... it's the waterlight strike making us all understand ... we're bathing in cold conscience ... The boys from lynx they walk ... with machine guns they take flight ... to the world above the sea where they keep them all blind ... i have time for you when you walk away from the clock ... you might want to feel wet boots below you again ... growing from the bottom of the sea ... where they died in these sea gardens ... they wear the stripes on their faces ... they are the tears in our eyes ... having no mercy at all ... your hunger just lets you dream of riches ... You slide to the forgotten land, where all your dreams started ... you were at your own exploding ... while bakerman's faces do their conspiracies at tops of trees ... you are just a

christmasball ... with waterlights in your mind... that what you cannot reach will bind you and blind you ... you are a slave of the hollow ... and it takes you deeper inside ... to the place where ashes is money ... the seeds of a new day ... the ornament of coins is luring you deeper ... it's your only way out ... the hungercocoon brings riches to your mouth ... it grows on your back reaching for your mouth .... it gives you the face of a deer ... having the machines of the red eye ... while visions grow from their back reaching for their eyes ... there where the senses sleep ... There are boys behind bars .... behind letters ... and numbers ... they're locked up in the book ... of the red ... and you see your face ... with these thousand waterlights inside ... it's joseph's pit .... while you're sinking deeper in this strange coccoon ... this strange cartoon ...... it's the big breed ... of a witch .... waiting to eat you .... but you're never good enough .... it's never done ... in her strange stories .... The strikes of the waterlights bring us back to the museum beyond history ... where the boys from lynx live ...while they stand on martian hills, they are rising from the deserts .... escaping the lynx .... They have tears in their eyes ... bringing the bakerman's faces alive ... they are the balls of strange footballfields ... with strange tall bottles of tears ... where tall whispers walk ... there are strange arabian roundabouts in the air .... where bakerman's faces are cartoons in machines of deer ... they are strange mirrors in castles ... while the wizard hearts beat faster ... and the machines of deer slow down .... while babies with tall ears ... bear the whispers ... leading us through purple curtains ... the fleeces .... to the tear ... where bakerman's faces bathe ... they make trips to vanilla .. there are purple roundabouts in my head ... spinning bakerman's faces ... these are one day ladybugs ... and when they die ... they take away a piece of your world ... while bottles of tears are overflowing ... to let the blue rise ... but when the candle is burnt it all ends in a lie ... the liar's flame is all there will be on that day ... there are liars on a boat .... eating the suits of liars ... they're standing tall to spread their tall whispers ... while the bottles of tears are overflowing .... and then the purple roundabouts come again .... to black eggs on sunday mornings ..... heading for the footballfields .... where indian warbooks dance .... It's rising from the bottles ... having the stories on their suits ... they laugh in flames .... breeding their boys from lynx ... in soft watermarks .... The bed is too soft to let you awake, it shows you the other side ... where a book swallows the books ... to make your eyes red ... all happening in icecream .... letting the tears flow deep inside .... it's too wild to let you sleep ... it's whispering with a million whispers ... inviting you to cartoons ...

6.

He is the prince of comics, taking flight on black bananas, coming. She watches you behind the glass, while someone's spitting sand. On red bananas he writes stories ... while someone had to pay ... it was a dream .. while a red arabian sea grew inbetween ... these are all liars coming out of boats. Greet Marazanta from the hills and watch his gold ...It's Egypt in Izu ... And he said : you did it when I slept, you made my lullaby, you little criminal, you made my lullaby. When you are sleeping, I take your crown ... I am your lullaby. I am a bakerman's face,I'm a bakerman's face. And he said : you did it, I'm dreaming, you made me lost my day. I'm bleeding, you're leaving, but I feel soft, for I'm a bakerman's face, I'm a bakerman's face. Like brown ripples, he's making coffee ... I'm greeting Marazanta, I'm bowing for Atu, He with the butterflywings. There are pink tongues coming from the pocket ... pink bananas in the skies ... Here is where they burn the money ...These are pink lights coming from the red. The snake's egg was a comic's egg ... It's heading for Vanilla ... And he said : I don't have brothers. I lost them all in the night ... Now these pink fleeces are almost wet ... Now I have my own bakerman's faces ... She must spin comics all the time ... making the candyrings tight ... Pink fleeces are so fluffy and wet ... Tears move through them, to become icecreams ... The fleeces move ... burning the money ... These are the golden lambsteads making a living on the ceilings and the walls ... It was Easter visiting you in hell, where he gave you the comic egg ... These wars were written by a bananas pencil, a waterlight raging ... It escaped ... Telling stories ... leading the kids astray ... by strange holes of birthdays ... they grow in yellow flowers ... They are shrieking ... while the air is shivering ... In these red comics are turned into movies ... while boys live behind the bars ... waiting to be drowned by Pharao ... He makes movies

by drowning the money ... They have been stung by waterlights ... a strange automaton ... Now all these machines of deer ... The red tiger is rippling there ... coming from the red ... The movie egg, coming from Pharao's mouth ... it was a red checked potatoe ... bringing the floods, while Noah span the tax and the insurance ... Is this charity's curse ? Or a vanilla one ? Tell me when the book rolls ... There's a book egg on a tower ... spouting blasphemy in lines ... The butterflies, they fly .... to the deserts ... where the egg of Moses hides ... Still a dragon is spitting sand ... giving powders to machines of deer ... These books are spun by sand ... behind the chess .... the statues stand ... it streams behind vanilla glass ... breeding the addictions to raise money for the churches ... comic churches ... Baptize them ! Bring them in the movie ... Behind movie bars, they get their blessings, from uncle A to Z, while uncle one to ten counts the money ... burning them to be ... behind bars ... behind strange letters ... where they can be strange glue ... stung and tattood by the waterlights ...They become strange machines, locked up in books ... It's a strange fairyground ... no one is seeing what is happening ... These are dark fruits ... covered yet so naked ... These are dark ornaments hanging in the wind ... surrounded by everlasting damnations .... breeding the statues ... boats behind the books ... In chocolate they breed the games ... They are the puppetmasters of southern coasts .... They have golden stares, killing business for tax ... killing business for tax ... letting the waterlights spout .... They are stinging without mercy ... living in ... the wizard's hearts. There are beating hearts of wizard's lying on dishes behind the books ... There are stinging striped waterlights in these strange hearts ... you start to cry ... They know how to free the birds of cigaret. These are of sand, while statues rise ... They travel without moving. They are leading their own lives inside ... Them with their powdered balloons ... There are frogships under the sand ... giving them all injections of insurance ... Then the wizardhearts start to shiver ... Pharao has a yellowwhite mask, a Paradox ... always the gift of the snake ... While panthers rise from bubbling waters ... I'm heading for Izu ... While it's surrounded by the hard men from the green candy ... bringing me to the Indian Seacoccoons ... to the hidden uncle Peacocks ... hidden by vanilla ... her curses stream. They drink their juices fast and sting their sands ... These are hidden in swamps ... While golden cigars open ... There are hot sticks and stings on fishes ... rising from the seas ... There's chocolate melting, becoming sand again ... They can drink from the juices of cartoon ... on this picnic's day ... They are blind behind the bars of books ... strange trafficlights.. There are fishes with striped candystings.There are boats of sirens with candystings. And he said : will you make it, will you name it, you can't, you're off, I'm a lady's tower, you're screaming, I'm bleeding, I am a bakerman's face, I'm a bakerman's face. You're dreaming, I did it, I'm a bakerman's face, I'm a bakerman's face, making her heart so tired. She's cold, lying on the bed. Waiting for the red in which she can survive. She's cold while I'm standing like a green one ... Then I speak my spells, stinging striped candybars into the boys from lynx. It's a machine, running on strange coins. This house is built on candyspears, stinging and breaking the bones. Then the door opens. He's the brother of Jom, waiting for ... You must swear to keep this a secret, with two fingers raised to Osiris. The History Warriors bend their knees by moving glue-pictures from history. And I take flight. They have Onion-hearts. I see their arms everywhere. All these history-pictures are just arms moving ... Watch their pictures on the wall and start to bend. Watch these ornaments of glue ... and watch their balloons ... coming forth from the wizard hearts ... beating so strange and fast ... you start to cry ... There are waterlights inside stinging, singing ... to set the birds from cigaret free ... I love my bakerman’s faces ... to live in someone's head or knee ... Watch the prices ... so many sacrifices for a picture ... These are strange traffics ... these are strange arms grasping and holding tight ...There are strange auctions ..... Strange games ... They are spreading their arms ... while the winner ..eats them all ... They are the guards to strange gardens of glue .... while they eat the pictures ... creating your futures on martian hills ... Mars in Izu ... The History Warriors walk slowly with little lights towards the city of bakermen ... They are masking the screams, behind feathered masks in two colours, having a split laugh ... Bakermen are dancing before their mirrors in their corridors ... moving their strange masks, and making funny faces ... they are hiding their screams ... And these children, they have the wings of dementia ... these wild ones of lapoendria ... They are like waterlights ... seeing the candy in the pictures ... a thick layer on every street ... they feel free in their games ... these redblue soulbottles.

And I am heading for Izu ... watching the ornaments of a new day ... By tight rings spinning tax ... Is there another way ? ... I am still ... heading for Izu ... becoming deaf on a boat with liars ... Show me some spice from arabian castles ... Show me some lights of bakerman's faces ... and lead me through these nights ... those red ones with the black eyes ... bring me back ... So many layers of lights and juices .... ringing in the night ...

7.

and i see these paranoid men playing football, while they never hit the ball, only each other, doing such cruel things, to escape someone's world ... while the icecreams are running ... now they want to be ... the paranoid men ... the paranoid men .... escaping someone's world you see ... a red shoe in the middle of the blue table .... it sits and stares .... it's hanging in the air ... it's hanging in a tree ... and now custard is streaming .... These men are paranoid, a shoe on it, a strange footballfield on a chessboard ... strange world in a coin, in a strange football ... There are paranoid men playing football ... their worlds are frozen ... rising from lapoendria ... These men are paranoid ... while they are playing football ... they never hit the ball .. only each other ... the icecream's running ... their trees are so frozen ... these paranoid men ... they have piano's on their legs, while they are sailing like speedboats ... rumours in the night. These rings of icecream, contracting tight, while the boys are shrieking, they take flight ... still a shrieking boys clock, wheels under sandman's cars ... They drive like possessed potatoes, while strange paprika's still do the dishes ... strange wheels under a sandman's table ....Strange speedboats for paranoid men ... They were killing the boat, to have this paper ... to be sown on the footballfields, where the paranoid men rage ... they have strange pink tattoos, like glue under their skin, it lets them work in holidays ... And these paranoid men ... they have icecream trousers ... becoming so short in the night ... too short, you can't see anything ... only icecream streaming ... hanging there like teeth under towers ... burn your boots, sweet moses, ... and let us glide deeper, into icecream veins ... like paranoid men, playing on a footballfield, never hitting the ball, only each other ... doing such cruel things, to escape someone's world, ...wearing trousers becoming too short in the night ... while you can only see the icecream running ... setting them all free ... their bows are striped, their arrows are red stripes, it stings ... They are the waterlights ... they're on a mission ... planting so many seeds ... in the icecream streams ... while heads are growing, exploding like paprika's spreading their seeds ... while cucumbers take their ornaments ... They have racistic smiles ... but they're just green bananas sifting the gold by silver ... They are paranoid men, just paranoid men .... Emily swim across these oceans of pigblood, and find your islands, where the marazanta is waiting for you, and the trousers too short with it’s comic-figures ... don’t let your men run cold, but keep them under the blanket .... Emily, cut your way through these pigportals, and swim through their tears ... The pigbottles stand on the cupboard ... don’t miss it ... you have the arrow ... Emily come alive after a million years of sleep ... draw your borderlines, and read your comics, for they are holier than life ...

Rakham

1.

Egyptian Book of Hell ; Damash, second chief of Hell, Rabittian Region, wearing the feather of Banchelo, which is the fourth piramid of hell. All travellers have to go through the fourtyfour piramids of Egyptian Hell, for purification and direction. By fire-mummification they have to head to the circle of the fourteen earths, by the higher gods seen as the invisible piramids. They then are the fourteen chiefs of fire-mummification. Damash, second chief of Hell, Rabittian Region, greets all visitors coming near to Benchelot, the forest and mountain piramid of hell, which is the first piramid of hell, and to Belchelot, the water and cave piramid, also called the vulcano piramid, which is the second piramid. And they have prisoned you for a long time, prisoners, for it wasn't time to reach for the third piramid Jelzaham. And the sight of Jelzaham has terrified you for a long

time. Benchelot and Belchelot, so long they were your two legs, while you couldn't work with your hands as you wanted. Here are the spells to open Jelzaham, and to continue your journey. Spells to open Jelzaham : Counters of hell, rise up, and move over the red line. I have come to the portal of Jelzaham, and to it's backdoors my spirit moves. I am a backdoorman, open the kitchen. I have seen many diffficulties, I have faced things I didn't understand. Now I have grown-up. I have the keys of liquid light. I have the permission of the gods. I am a wanderer with the gypsy's blood in me. I am a beggar, for I still cannot live on myself. Now let me enter the piramid of ice to let me have my own. Your sights will not be a terror anymore which strikes me from the distance, for I know have the eye of Damash, ruling over the ninety footsteps. I will be frozen to use my own arms now, and to be prepared to open the piramid of Banchelo as well, and to close the doors hermetically behind me. I will not bring any of my bloodlines with me, neither any of my friends or the ones I helped. I will come alone, and I will stand alone. Jelzaham, I lay my hands on you, for the first time in my life, and also for the last time. Then I will be in you forever, to continue my journey. Spells to open Banchelo : I have been sent by Damash, second chief of hell. Let me in. Let me see the ring of invisible piramids, known as the fourteen earths. Do not let them have the power to prison me, and to let my feet sink into them. I am grounded in Jelzaham, I am grounded by the mighty powers of Damash. Let me wear the feather of Banchelo, piramid of air, to have the powers to move and fly, yes, even to escape where I want, when confronted with the circle of invisible piramids. I swear I will not hurt any of your rabbits, and will save all your rabbits out of the hands of their persecutors. I will bring the heads of the evil lawyers of hell on plates into your temples, and their hearts in canopevases into your tombes. [This sentence has been left out by some translations, probably because of fear of evil spirits or curses.] I will learn about your architectures, to rebuild my homes forever according to your will. Kings of hell, give me the keys, the liquid ones, to bring them up, layer by layer, as the sacred vehicle to enter Banchelo in terror, to set the rabbits free, once again. Kings of hell, bowing to the first chief of hell, having layers of light as ornaments in his shoulders : Do not give me the helmet of Banchelo and hell, for the first chief will do that himself. He's the statue in the fifth piramid, ascending to all the other piramids and dwelling in the center of the circles of hell. He with the winged helmets and the winged legs and shoes. Kings of hell, bowing to this first chief. Give me permission to travel through Banchelo. Omekan Hapit Mejasdor Ramit Hansna Archtippe Michtellet Ischan Rach Doncheon Gorch Irorch Ureschmint Kircht Krim.

2.

Spells to receive the helmet of Banchelo from the first chief of hell : Likmit, the helmet will protect me against dangers. It will alarm me together with the cooperation in removing the threat. It will be like the thousand lightbeams. Counters of hell, rise up. You will not give me the helmet, but the first chief of hell will do, for you are servants. Counters of hell, I command you to be silent when the first chief of hell speaks, when he multiplies himself throughout the sunlights of hell and the sacred fires of voice. You are servants of the helmet, and servants of the first chief of hell. You will not rest or sleep, for you need to persecute the attackers of the helmet to protect the one who's wearing it. Spells to open the piramids behind Banchelo : Piramid of the black dog, open up, for your mouths longs for purifying us, those who come with Usir and Heru [Osiris and Horus]. You are the fifth piramid of hell, longing to open your mouth and eat, for the rivers are dry and without food. Oh, dog of purify, to make us as candles in the night. Our lights will die, to turn into fire, for the dark lights of the night you want to see. Ra blesses the statue in you. Ra bows to the statue in you, as the statue bows to Ra. Yes, they protect each other as the sacred bond tells. Their shoulders stretch out to each other. Their shoulders stretch out to the red dog and his piramid. The well of purifying the blood. This is the blood of hell, coming forth by fire, sending out the firestorms of hell. Piramid of the red dog, Et Hazor, èt hérum, echtus hanta, conèl iktusch. Diorgmach Stuugd, open up, sixth piramid of hell, providing us, those who come inbetween Usir and Heru [Osiris and Horus], with the purpèr suit of hell, wearing the ant-feather with care. [in some translations it is a beetle-feather, and some mention them both] Let the fire come through tubes, and give it power to open the mouth

and speak in the piramid of the black dog and the piramid of the red dog. Then I turn my face to the mirror in the east, and speak words to the piramid of the blue dog : Open up, for I have come, wearing the helmet of Banchelo. Grant me the feathers I need to enter your ship. I have not sinned against you, I am clean of heart. We belong to your kingdom. You, the one raising in every piramid. Oh, piramid of piramids, the seventh piramid of hell, as the spirit of the first chief of hell. You have raised all his rabbits and his rabbit-warriors. You are the king of rabbits. Allow me to have breath to open the seven doors of your piramids, so that all my souls who are worthy to enter can enter, and so that all my spirits who are worthy to enter can enter. Then when I'm in I will close all these doors hermetically, so that no intruder can enter. I will be the fire to protect your piramid as my spirit moves forward. Grant me permission to travel further, for you to give me the blue line to pass over dangerous bridges on my track. I will not fall, I will not fail, for your feathers are over me. [in some translations : shields] Hermutus, light of the soul, give us the blue liquid lights, as well as the red liquid lights, as the blood of hell by which we move. Show us the wells in the piramid of the blue dog. Do not lock us up here, but allow our souls to travel further. Let the lights of Shu and our Ka's protect us against the evil mummies. [In some translations this sentence doesn't exist, in others it just sais : Let the lights of Shu and Ka be with us.] Eighth piramid of hell, open, for our breath is traveling. Let your watchers not mock us or destroy us. Do not lock us up, for we came with Heru and Usir [Horus and Osiris]. Accept the sacrifices the gods gave with us to offer you. We have not eaten the meat of innocent ones, neither have we touched the meat of your mates. Watchers of the eighth piramid, now you have received your presents, your mouth will be bound, and we will pass through, leaving the light for you. We haven't turn down the darkness, but as our lives grow we seem to worship it, for it is the shelter of the gods, and the passage to the depths. We have seen it as the guard of the treasures and tombes of hell. We enter through the seventy gates of the urn. We are now free in the piramids of everchange.

3.

Rabbitian Magicbook ; Spell to come out of the canons of hell : Teris Saran Mia Ephesteis Hanunehan Hireksch Bohol Tunef Vahalit Stapahans Snapperi Erki Herun Direks Sieren Irkjus : Canons of hell bow down, and open up, for I will leave this place. I have opened my houses for the poor, I have given them bread and wine. I have given them food from the rabbittree, and I have given them beds and songs to sleep. Oh, gods of the rabbits, take me out with your helicopters, for these canons are killing me. I will now leave through the ends of these cocoons, to see my rabbitsoul fly and dwell in the air and in the skies with so many layers. Oh, gods of the rabbits show yourself to me, so that I can follow your paths to the wonderlands. Teach me your art, and close the doors behind me, so that those of the canons will not take me again. They have mocked me, they have lied to me, but now I am free. Teris Saran Mia Ephisteis Hanunehan Hireksch Bohol Tunef Vahalit Stapahans Snapperi Erki Herun Direks Sieren Irkjus : I will now take these spirits who threw me in the canons of hell, those who have persecuted me all day long. I will bring them to the bottles prepared for them, in which they will be prisoned, to feel everything I have felt, to be in hurt like I was in hurt, so that they will never do it again, that what they did to me. Teris Saran Mia Ephesteis Hanunehan Hireksch Bohol Tunef Vahalit Stapahans Snapperi Erki Herun Direks Sieren Irkjus. Spell to remove implants and imprints out of the nipples by which you were slaved : I now command rabbitmagic to free my nipples and to let the nipplefluids flow like blood and hormones through my body. Rabbitstorms will guide me, Rabbitsmoke, guard me. By them I will breath, and I will move my body like them. Hokush Ummut Roem Umum Kum Kuurk Utres Vanit Vanitahan Ninesh Kater. I now command rabbitmagic coming from the rabbitbottles and the rabbitcandles to bring the rabbitbones in me, covered by the rabbitstones. They will bring the Rabbitlights of magic layer by layer, so that I can turn myself around like the rabbitgods. By deep wounds my nipples are slaved by cruel clocks. Rabbitmagic please enter my deep wounds and then raise from there to my eyes, and see through me. Hokush Ummut Roem Umum Kum Kuurk Utres Vanit Vanitahan Ninesh Kater. When I blink my eye let the rabbitmagic be spred. Give me wisdom and understanding, oh

rabbitgods, and let Bihelsheput be the guard of my nipples. Bihelsheput now rise from my deepest wounds, from my deepest caves through the spine. Hokush Ummut Roem Umum Kum Kuurk Utres Vanit Vanitahan Ninesh Kater. Spell to open the bottles of Rabbitsmoke in the body : Rabbitsmoke, come from the bones, for the bottles will be opened now. Be open, and spread the smoke through the ribs, so that my arms can move. And then sink to the legs. Be my guardsuit so that the gates of canon can not suck me in again. Show me the gravity of Rabbitmagic and their gods, to move on, to open new worlds. Nanak. Rabbitian gods : Raman, god of rabbits : I will arm you and give you the rabbitcoverings. You must learn how to breed things of your own to lengths. How do you do that : If you suffer somewhere, don't search for a quick death there, but let it grow in this cocoon to lengths. Raman, light the candles, Raman, open the bottles of smoke, Raman, pour out your spirit upon us. Dorkok, rabbitian god of wild fires : I am Zu-warrior, which is the rabbitian magic. I bring Zu to your bones, if you walk the rabbittian paths in honour. Just call my name, and I will lead you to great mountains. Jakhor, rabbitian god of war : I will give you the Zu-rings for powerful rabbitian magic. These rings contain rabbitspirits who will help you. They will communicate with you through your fingers. Inahus, rabitian god of sprites and lights : I will send you the waterlights, the tall lightenings into your body, so that it can move, and always reach for the things in the distance. You really have the power to possess. Naktahus, rabitian god of forests, and forestrivers : I will send you the lights of the forests and their spirits to teach you. Totok, rabitian god of darkness and mud. Yomek, rabitian god of mountains and vulcanoes. Silent Mahos, rabitian god of silence and art. Ninok, Rabitian god of death. The gods want to show that life is like a rabbitcocoon. Spell to let Rabitian Darkness come over you to make you invisible and to let you escape through dark holes : Ushun Asamk Aroth Mian Umehan. God of darkness, Totok, come over me, and let me leave through your dark holes, for smoke is all around me. Let the rabbitnipple-smoke move through my body to make me invisible and to let me fly and soar like the winged rabbit. Let me escape through paintings. Ushun Asamk Aroth Mian Umehan. Give me roses to surround me, let the thornes be my guard. Ushun Asamk Aroth Mian Umehan. I speak now to the lights of canon : be ashes now, and leave through the holes of hell, to dwell forever in the realms of the dead. You will be the sand in the deserts of death, and there's no spirit to bring you alive again. Your throat will be cut and filled by cucumber, so that you cannot speak again. Chant : Otohus, Otohus, Otohus, Otohus, Otohus, Otohus, Otohus, Otohus, Otohus, etc.Then call for the circle of rabitian gods to surround you : Raman, Dorkok, Jakhor, Inahus, Naktahus, Totok, Yomek, Silent Mahos, Ninok ... They bring all kinds of problems to get you to the darkness, to develop the divine hair. In their books they describe the several paths of darkness. If you want to become a zu-warrior you must walk these paths. You can only truely walk these paths if you have reached the flame of poverty, so you must be really skilled in poverty. The Rabbitlord is my shepherd, I do not have any shortcoming or lack. He covers me in grassfull pastures and he leads me to quiet waters. He enchants my rabbitsoul and leads me in right tracks for his name's sake. Even when I go through the valley of darkness, he's with me, and his stick and scepter comfort me. Blessed are the poor, for them the rabbitheavens are open. Blessed are those who hunger for they will be satisfied. Blessed those who weep for they will laugh. Blessed are you when people laugh at you, hate you and reject you, when they say you're an evil man for the sake of the Rabbitlord. Be glad these days and jump of joy, for the rewards in rabbitheaven are big. Woe them who are rich, for there will be no comfort for them. They have it already. Woe them who live in prosperity, for they will hunger. Woe them who are laughing for they will weep. Woe them when everyone speaks good about you, for that was which their fathers did to false prophets. When someone slaps your cheek, turn also the other to him. Oh children of the light, bring the one who has power because of his head-ornament over the ones of the sun. and come to me quickly, so that I, the rabbitlord, can go here and there. Blessed are those who found the house of silence, for they have been delivered from many slafework. They can build their own houses to be with the Rabbitlord. Blessed those who found the pearl of poverty, for they have power, and will be with her whose name is poverty. Come to the dirt of the Rabbitlord, for it's cleaner than the clearity of the earth. You have a well of dirt in rabbitnature, by which faulness you can clean yourself and your house, as it is divine. Come to the ornaments of poverty, to have coverings when you enter the

valley of coldness. You will be able to reach and save many rabbits, and they will save you. And they will see the canons around you, and they will break them, and take the tall teeth of the canon and their needles out of you. And you will live with them forever, not thinking about those who have repressed you so long, for it brought you to the rabbits. They have been enemies, so that you could be friends with the rabbits. They know what you feel and where you go through, for they got the same. The walls of the rabbit are warm, his bread always warmer. The word of the rabbit is sweet, his silence always sweeter. You see their houses and their gardens and that which they forbade. Know then the wildernesses of poverty, letting the flame rise to bring you to the rabbitheavens. It goes right through death and hell, but ends in rabbitheaven. The needle has to sting deep, to take you out of canon. They must even go deeper than the needles of the canon itself, otherwise their will not be an eternal bond between you and the rabbits. The needles sting deep to open the rabbitbottles of smoke and storm. Hail him who enters the sacred rabbittombes and blessed are those who find the sacred rabbitmummies. Direct communication is often too dangerous, that's why it's often happening by subtile codes. Be aware of tokens and omens in nature around you, for there are many ways of the divine to speak to you. We all live in our own fantasy, and we decide how the others are drawn on our screens ... There is no modern way of looking towards the other ... it's all based on ancient laws, and it's like a cycle ... It's nothing new, for it's just tapping from outer space .... The way colors are percepted has to do with the heart ... As you can see there is nothing like life-motion, but a movement is based on solid characters isolated, while we change our consciousness. Movement has all to do with time and point of view, so actually it is one big illusion. The dreams we have paint the minds of the other ones, and make them how we want to see them ... It is not always our desire, but the value we give to things deep in our hearts ... This makes that it's not always a pleasure what we see with the eye ... All images are connected to feelings, and all feelings are connected to the values we have ... We must not identify, but associate and dissociate. When you are a rabbitpirate, stretching out to the paradoxes of
life, to symmetry but also to asymmetry, you are under the law of compensation, which means when you lose something, it is to win more. Climb on the webs surrounding the rabbitpiramid of destiny ... And let yourself be led by the rabbitwildernisses, bringing you clarity ... My webs of light, come layer by layer, to reach a heart as an instrument ... Then the rabbitseas of my light come layer by layer, in which the soul will drown, to bring forth the immortal rabbitspirit of the sea ... My lights are beacons on your trip to the old rabbitrealm, the sacred rabbitheart ... My voice comes forth from the overflowing light ... Come closer to that which you missed all the days of your life ... Even if you will see or feel things behind glass ... It gives you the power to dream ... Don't be disappointed when there are still things you cannot reach ... It teaches you how to do rabbitsoul-travelling ... The deepest powers come forth only by the unreachable and by the deepest hunger ... You must first sink into the deepest pit to have the highest jump ... The power of the rabbitbow and rabbit-arrow ... My voice is overflowing light, while it can fill you layer by layer, coming forth from the deepest silence ... There is no voice without silence ... actually it comes forth from it ... My voice is healing ... and it comes forth from the striped and rippled rabbitspine ... Let me bring you the book of light, as the blessing on the water ... It is light full of ancestral voices, as a ladder back to ancient times ... You actually breath from the wells of deepest history ... Don't think about how you are being projected, but think about who you really are ... Don't follow the projections ... but follow the facts ... Plug into the rabbitlights I give you throughout the day, to be connected with my heart, from where the messages stream as subtile guidance ... Don't expect voices ... but expect subtile tokens, which erects your powers to reach out and solve ... Expect difficulties and complexes as the egg of development and mental power ... It gives you the strength to practice wisdom and flexibility ... The subtile energies will bring you to greater treasures than the direct voices ... The divine communicates by light, and not by voices ... Voices are often your interpretations ... as harvest, but sometimes as stirred up by your own impatience ... Not that I'm saying that a voice isn't divine at all, for voice flows forth from the overwhelming light ... Be quiet, and listen to your heart ... to find different ways of silent communication ... like trees and flowers do ... Voice often eats the flavours and fragile connections away to end in rudeness ... Your society is a prey of

overcommunication ... It eats away your breath ...and your eye for true beauty .... My rabbitlights are so intense that it's bubbling ... and each and every bubble contains the hormones for good breathing in rabbitdivinity ... There are treasures hidden in the ground of Egypt which are not found yet ... but now you can already connect yourself to these treasures as the sacred seed of a new body and society ... The secret treasures are messagers of divinity, as a representation and storage of divine power ... I am speaking as a clear rabbitchannel of stars ... I am speaking as a tube of the divine light ... I will feed you, if you allow me to feed you ... Just stretch out to me ... I will reconnect to your heart, as you have my heart ...

4.

Rabbitian goddesses ; There's a rabbitgalaxy where there are many rabbitconstellations with rabbitstars. These constellations are the rabbitgoddesses. Their names are : Woman with the soft feet, Woman with the soft lips, Woman with the soft mouth, Woman with the soft breasts, Woman with the soft ball (between her legs), Woman with the tongue bridge, Woman with the ice tongue, Woman with the soft star, Woman with the soft light (as a waterfall), Woman with the ice toe, Woman with the fire toe, Woman with the fire breasts. Locked up in the rabbitstone again, where you can run in slowmotion, where the camera isn't a threat, where the lights are purple and blue, so many colours, not eating you. Locked up in the rabbitstone again, eating licorice and staring at the chocolate, what a surprise. It's melting coming to you, to cover your body, softer than a velvet custard suit. It's bringing the stars deep into you, these rabbitstars they glow and rise like balloons. It's coming over you, when you're locked up in the rabbitstone again, so safe, no one's hurting you, everything is slow, enjoy every second, watch the rabbitpictures, one by one, the evening is like a book. No one pushes you, no one pulls you, no one stops you, you're in the rabbitstone again. While your spirit escapes through the window, and your shadows try to follow. You thought epilepsy was a curse, but it was the rabbit taking you ... You thought spasm made your life difficult, but it lets you escape the city-chains ... You thought paranoia wasn't good for you, but it is the rabbit's eau de cologne ... the flame rose from poverty, to walk towards a deeper darkness, to finally disappear ... She has the wings of fire, her feather smells like silver winds, like white ornaments. Totok, god of darkness and mud, guider to the cubes of hair, and the worlds built of the cubes of hair. They are light and wet. They provide the rabbit-breath. I give Zu to the brain, to raise up rabbitian architecture. By Zu-power you can build by thought. The cubes of hair are softer than velvet, bringing enlightement to the rabbitbrain, filling the hands with Zu. I speak to you in many layers of liquid voice, very energized, to penetrate your brains until it reaches the rabbitsoul. These layers form the stairways, so that you can reach your inner rabbitspirit, and rabbitheart. Here the rabbitcandles stand. When you light these, you can follow the smoke to your rabbitstorage in the rabbitliver, where you can find the rabbitbottles. When you open these your memory can bring you to the ancient rabbits again and to the rabbitgalaxy where your liquid selves can dwell and soar. Here pure slowmotion can purify you again in all your layers. Pure slowmotion is there a fruit. There is no haste, for everything has already happened, and to that you can return. There is no future. The key is in history, when you will translate this message. History is just a message, and you must translate it to come home. There is pure ice in the deepest darkness, holding the greatest distances as keys to come closest to something. These are the lungbottles of rabbit. It's the sacred breath, and the only breath who will allow you to survive life for eternity. It is the eternal breath. This is where the journey has to go to. The winged rabbits use the history as wings, and while they use it to fly, they transform it ... They are everchanging. When there's plenty of Zu, it can stir up the firebreath, by which you can clean your thoughts and visions, and to give the rabbithelm as a zu-guard of the brains. By this helmet while using the firebreath, the rabbit-aura will be formed and cleansed to make it pure. If you have too much firebreath it can be dangerous, so you must also use icebreath. You must learn to balance these and to switch. You can do that by using the dark breath, which is the bridge between these two. The dark breath slows you down, to have survey and control. You must have times in which you monopolize the ice completely, or the fire will start to

burn things away. The best thing to do is to swear off the fire, and to make the journey of ice in order to find the iceflame, which is the blue fire or burning ice. And then start searching for the cubes of burning ice hair, to build your worlds further.

5.

Rabbitian ice-vulcanoes ; They are actually the rabbit-nipples who are the thermostates of the body. They can only be reached when you monopolize the darkness completely, to search for the dark flame and the dark ice, producing the dark coloured lights. By the thermostates thought is written, and even the muscles move by them, when they build a target layer by layer. The rabbitnipples are the guards of the heart, raising their voices as moving shields. The eruptions of the ice-vulcanoes bring forth the hormones to regulate the rabbitian body-functions. The rabbitian body works a lot with the raising of smells, for these are the channels of Zu. The rabbitian smells coming forth from Zu, are the regulators of the sexuality of the rabbitian. It is mostly a unit coming from the soles, named LBOK. It triggers a creative substance, becoming rabbitian seed through the channels of sexuality. The programs are very complex. Only by the rabbitian nipples the seed can be sown in high forms of temperature controlled by the ice-vulcanoes, writing new forms of dark coloured glowing lights, but these are only forming eggs holding heavy silences. The project is to bring forth deaf rabbits. They can serve in the temples of loneliness, to reach for the treasures of their inner selves and their deepest selves, which they can guard. They are the candles and bottles of slow-motion, so that everything can be stored in templebooks again. LBOK is one of the most powerfull zones of Zu, and can only be generated by the deepest needles. It comes forth from deep pain and deep rejection, and it's deeply paranoid stuff, so it doesn't show up very easily. She is one of the most creative and powerfull goddesses of the rabbitian, and it needs a complex of temples and tight rituals to generate her forces and intensity. This is one of the biggest goals of the rabbitian, to build and spread such temple-structures. Building the temple of LBOK : First of all, there are some things which will block in stirring her up : loudness, social life, over-communication, mock, painlessness, prejudice, laughing, plentiness, lights, speed. She's paranoid, has spasms, epilepsy, and more ways to guard herself and to regulate her energies. She's a sort of treespirit and she can come through smoke and wind. She's very softhearted and carefull. She can only be called by her highest priests, the rabbitian. They are the mediators. The names of these mediators are : Rabbitwand, Mirhan, Totohan, Rabbitwheel, Rabbithat and Rabbitpiramid. Only by them you can communicate with her. The tree she lives in is called Rabbitfood. In her temple there are many flames, and also a tombe. There are many urns in this tombe. In some scriptures she's described as a spirit of rabbitian death and hell. She experienced her powers by wearing the eternal poverty. By paranoia her winds of magic start to rise, and by her epilepsy they strike. By spasms she practices a sort of sacred vampirism. Her priests must hunt after her enemies, the ones who harmed her, and she's only satisfied when she can drink their blood and eat their flesh. She makes ornaments and other things throughout her temples of their bones. Therefore she's also seen as a very cruel rabbitian, asking for ritual sacrifices, but never an innocent one, but only enemies. A lot of rabbitians do not have much sympathy for her because of that, although she's only acting because of justice, not because of greed. In her world it's an eye for an eye, a leg for a leg, a head for a head, and a heart for a heart. Her temples are cruel anyway. [in many translations the part about vampirism and sacrifice isn't there, but we felt the need to keep it in the book, for it gives a better picture of who LBOK is] When she finds someone who has tortured her, then she will torture him for the full extends, and she has many wolves for that. [of course this sentence cannot be found in many translations, neither the following] She's therefore very feared for this. Her deep wounds cause her to do this, for she cannot live when she wouldn't do, because of her hunger for revenge. But this is also the reason why rabbits feel a sort of comfort, for they see her as a guard and saviour. By this attitude she can save rabbits out of their prisons, so for her the choice is easily made. She needs to be this warrior otherwise her loved ones become prey. But there are still many rabbitians who see her and her practices as one of the biggest wells of Zu. She practices a mixture of white and black rabbitian

magic, for these two forces can simply not live without each other. They both become corrupted when separate.

6.

Mousian Magicbook ; This is the chapter of the sacred flying mouse. Hail to the batgods : Jalram, Pah, Kunes, Righ'k, Mallani, Tjumbrum and Delri. May their blessings be upon you. Spell to enter the batvehicle, to escape from the canons of hell : Jakthal, Makhat, Mag't Rihum. This is the day, this is the hour, that the batvoice rises up, to make a way of glory, a path out of hell. All our powders and fluids fit, all what we do is magic. Jakthal, Makhat, Mag't Rihum. We now take place in the batvehicle of escape, surrounded by the batgods, and it will bring the sacred flame, when we speak out their names : Jalram, Pah, Kunes, Righ'k, Mallani, Tjumbrum, Delri. The batmagic spreads, and in explosions we will find safely our ways. The mice of hell will close the doors behind us, as we continue on our ways. As we say goodbye to the rabbitpriests and welcome the mouse-priests for our temple, far away from the canons. Jalram, Pah, Kunes, Righ'k, Mallani, Tjumbrum, Delri, shine your lights on us, and show us your mouths from where the lightvoices flow. It will penetrate our brains to install new visions, to build the mouse-shrines in us. We chant : Miktal, Miktal, Miktal, until we feel quiet. Oh, bringers of new lights, let the darkness now be bound, so that it will not speak to mislead us. Oh, bringers of new fire, let the ice be bound, so that it won't throw us away. We stand on new ground, to fly with new wings. In new voices our heads will dwell, and these voices are high, spoken by the bat. They came out of his mouth like liquid fires, to install the throne forever. And it melts me away, when my spirit ascends to mouse-heaven. The brothers know how far they can go. There's green fire coming from their mouths and hands, to bring the mousian magic to the temple. Let all bats rise up to it, so that they will understand what to do. It guides them through the land, and like powder in the wind, it spreads ... The black fire circles in the sky, coiling for another day, raising the bats of our time. In history they find their keys to ride. Let them come by mighty rivers, let them come through holes of space and air. The batgods surround my vision, tall in the air, and in distance they stand, but the fires in their eyes become close like the waterfalls searching for their ways. It's overwhelming, when the distance strikes, coming so close all of a sudden, and then totally disappears ... It's always moving in a circle, coiling towards the hills ... The ornaments hold their voices, spred like powders by the wind ... Jalram, Pah, Kunes, Righ'k, Mallani, Tjumbrum, Delri, shine your lights on us, and let us fly and soar with you, higher and higher. In the forest is a place, where we can be free. You have possessed many churches, to bend it like the green mystery. When the puppets will bend, we're finally free. Tek'l Tat'l Tulaheim T'klon, T'lalk Irkjun, hold me tight, for the four winds of hell are attacking me. Root me here in your ground, and let your rocks cover me. You brought the new life, of mouse of mouse-heaven. Give it also to me. Pour it out in my baskets, I will find my way to absorb it. Rain on me. And open a new darkness for us, in which we can hide. The poverty is still king, and it's tailor is loneliness, but give us a new nakedness, and let us dwell in open sun, the dark sun bringing us new madness. The old has gone forever, now give us a new old. Bring us away from history lies, and let it bend in our hands, to build a new house. In the forest we will be, where the sun reaches for the open place. The mouse comes over me, and takes me away, while the winds of oz are staring. There is a new fable day, when the mouse starts to speak. Brought by seven bats, the mouse takes me now ... I'm getting deaf to hear new sounds ... the things I had never heard of. I see their signs, I see their birds, I see their kingdoms, sliding away, so that I can follow ... It's a liquid machine, heading for a new day ... It's heading for a thousand oceans in which we are finally free ... Say goodbye to me, once again, it was a pleasure, but now I have to leave ... She holds the liquid key ... Say goodbye to me, once again, it was a pleasure, but now I have to leave ... She still holds the liquid key ... Her statue's there for years ... but now I have to leave ... I'm losing the picture ... Tomorrow it's in a magazine. They have built the houses here, they have made the spiders ... but tomorrow it's in a magazine. Don't push the button again ... It's too late for this machine ... Tomorrow it will be old, only as a picture in a magazine. Don't give me back those years ... you can keep them for

yourself ... I will get new ones from the mice ... It starts to come over me, like visions from the red surprise ... I am free. I don't want to imitate ... Let me have my own ... I don't want to be a puppet in someone's show ... I have already pain enough ... Where is the peace, where is the love, where is the thunder growing down on the cross, where is our jesus, where is our murderer on the cross, where is our teacher, where is our Baphometh and Behemoth, where is our peter pan, where is our sandman, where is our superman, where is our friendly lady of the tram, it's killing us all in Amsterdam. Try to escape as fast as you can, and then return, to save the rest of them ... My voice is like fires becoming water, like flames bending in the wind, getting taller to catch a glimpse of your signs, i know you, like a million years ago, i'm going to save you, like you saved me before, eternally united i am with you, nothing's gonna break it. I'm dreaming of it, I'm sleeping to it ... like a boat to the riddle of the nightmare ... I'm sliding to it ... I'm breathing to it ... like a boat to the riddle of the lie ... I'm misunderstanding, until I hear the voices of yesterday ... Gods of Mice : Dandael, Rumhurdt, Ruuks, Ruuch'g, Iram. I'm wrestling in my sleep, to get this done. The king of mice, his shadows are after me ... I'm wrestling in my sleep, and the candle is on, I'm having a firebreath ... I'm drowning in my own words ... no one can stop me ... While the faery of the waters doesn't believe in me anymore ... I'm sliding to the rabbitchoir ... I'm wrestling in my sleep, the dream cannot take me ... I'm too heavy ... drowning in my words ... No one can stop me ... While the faery of the waters doesn't believe in me anymore .... I'm sliding to the rabbitchoir ... I'm exploding, I'm too full of my own words ... while no one stops me ... I'm cycling underwater ... sinking to the dephts of nevermind ... A new day already has begun and I'm exploding inside ... From dust to dust I glide, until it explodes, I am too full of it ... It's yelling in my head ... I'm laying my head on the table ... to cry my tears ... trying to forget .... In the distance someone plays the piano ... so slow ... almost tragical ... suicidal ... until I lay my hand on her ... she's trying to forget it also ... until she explodes ... From dust to dust we glide ... From dust to dust we hide ... in the distance pianoes play ... like the soft rippling waters ... We don't know where to go ... afraid of returning .... but everything will be different forever anyway ... I cannot breath I explode again, these powders run free now ... I don't know where I am ... but I am not the same ... It's something I do not understand ... The pain is breaking me ... but you are taking me ... to make the journey of delirium ... the only way out ... This pain it brought me delirium, the bridge between you and me ... the greatest distance is closest to me ... Princes becoming big and small ... This sting it brought me delirium, the deepest sting brought me the softest places ... in delirium we dwell ... It's like drinking from magicbottles ... from cold magic making us warm ... in delirium we sink ... on the other side ... roses thin and thick ... Cannot read your letters anymore ... your hand is coming through ...

7.

Joringel ; Nu is het Woord uitgekomen, de dood heeft het verstaan, veertien zwarte rozen, gaven mij vrij baan. Tot het water is het nu gekomen, de zwaan staat hier, het waait hier. Nu is alles dan uitgekomen, de heg over, tot de vrije wereld, geen hindernissen vandaag. Om morgen eeuwig te leven, hebben zij mij uitgekozen, de dood is hier gekomen. De zware stem, de heg over, tot een vrije wereld, geen hindernissen vandaag. Het moment van eeuwig leven, zij kozen mij, en maakten van mij een slaaf. Steeds denk ik terug aan al die witte rozen die ik heb verkozen, mij leidende naar de witte dood. Alles is nu zwart, daar over de heg, want veertien zwarte rozen, hebben mij toen uitgekozen. Slaaf was ik, een slaaf ben ik nu nog steeds. Drijf de zinnen door, nachtelijks kom ik tot het grauwe koor, geen kracht om op te geven, geen kracht om door te gaan. Alles is in mij aan 't beven, alles is in mij vergaan. Chaos is hier binnengedreven, ik weet niet waar ik heen moet gaan. Drijf de zinnen door, verwacht van mij niets. Al die zwarte rozen, tot het witte gekomen, om al mijn dagen grijs te maken, het koninklijke in mij ontwaken. Zeven vogelspinnen, zij zullen van mij winnen, want dit is hun terrein, ik ken hen niet, en ik ken hun verdriet niet. Altijd gedacht dat ik het meeste leed, maar zij zijn daarin koning over mij geworden, totdat het koninklijke in mij ontwaakt, om tot het volk te spreken. Mijn stem zullen zij verstaan. Als de lelie steekt, zijn wij er geweest, als de lelie steekt, zijn wij verloren gegaan, in een diepere dood, zijn wij tot een diepere Christus

gegaan. Hij leed ver in de verte, hij leed daar achter horizon, en onbereikte bergen, van geslacht tot geslacht zijn stemmen uitgedoofd, verscholen in een diepere dood, tot een dieper kruis gekomen, zij hebben hem geslagen met de staf van de vierde dood. Zijn tong dan uitgetrokken, zijn baard is dan vergaan, als van een jonge jongen, niemand kan hem verstaan.

8.

Pepermuntstruik ; Dieper dan de bergen van de oceaan, dieper dan de dauwdruppels van zeewoningen, heb ik haar stem verstaan, met haar chocoladekoning, ben ik door de bergen gegaan. Diep in een zeekist vond ik haar, waar spiegels mij aanstaarden, een mintstruik onderwater. Dieper dan de oceanen, dieper dan de zee, dragen zij de kostumen van vervlogen jaren. Chocoladekoning, mintstruik onderwater, tot de dauwdruppels ben ik gekomen, om op de uitkijk te staan. Dieper dan de sneeuw van goud, dieper dan de bergen van de oceaan, waar vervlogen jaren nog steeds dansen, om op de uitkijk te staan, verbergende hun Jorinde, verbergende hun namen. Diep in een zeekist vond ik haar, een mintstruik onderwater. Vervlogen jaren namen mij mee, naar een huisje van een oude fee, zeer griezelig was het binnenin, waar alles gebeurde wat ik niet kon verzinnen. Jorinde was haar naam, een oude mintstruik onderwater, waar dauwdruppels paraat staan, om koningen paraat te maken. Een wonderlijke vrouw was zij, met zeven vogelspinnen, zij vochten tegen mij. Dieper dan de zeeen, dieper dan de blauwe maan, het voert mij tot de zwanenprinses, een ochtendbestaan. Vervlogen jaren nemen mij mee, naar het huisje van een oude fee, zeer griezelig binnenin, waar alles gebeurde wat ik niet kon verzinnen, aan de andere kant van de spiegel, waar zij allen eten witte chocolade. Dieper dan de bergen van de oceaan, dieper dan de dauwdruppels van zeewoningen, vond ik de oude zwaan, met zeven vogelspinnen, gaf ze mij vrij baan. Ik staarde in het paleis, waar de blikken in spiegels mij bevroren, ik kan nergens meer naartoe, ik kan mij niet bewegen. Zij steekt mij als de witte dame van het schaakspel, als een mintstruik onderwater. Nu ben ik dan in distelzee, de rozen steken mij, de rozen steken mij, totdat ik ontwaak in tederheid, tot het zachte ben ik gedaald, tot onder het roze, waar grijze rozen met spiegelend roze mij betoveren. Ik ga nooit meer terug, maar een diepe koorts overvalt mij, als een zwarte brandende deken, waar de ogen van mussen mij hebben bekeken, in hun boeken schilderden zij mij, en onder het gele een piratenkapitein. Liefste, kun je mijn hand raken, er is prikkeldraad tussen jou en mij, ik hoor je gillen, wij zullen alles krijgen, als we onder het bruine zijn gezakt.

9.

De hitte heeft zijn steek verloren, tot onder het bruine zijn wij gedaald, waar het ijs is gaan branden. De vlam heeft zojuist mijn hoofd gestreeld, ik voel mij zo blind in dit land. Komt het door de bomen, komt het door de koel brandende meren, komt het door de schaakfiguren, levend geworden in de lucht, als schilderijen op een wapen. Zij kunnen niet praten, zij bewegen snel, maar soms bewegen zij niet. De hitte heeft zijn steek verloren, de kou heeft toegeslagen, hoge koorts onder een blauwe deken, voerde mij aan de draken. Plotseling, mijn kind heb jij dat ook gezien, al die bliksemflitsen. Zij komen ons weer halen, totdat wij onder het bruine zijn gedaald. Wij vallen in 't verdriet, totdat wij ook de mussen hebben gezien, hoog op hun schilderijen, waar hun wagens rijden, en andere wagens die wij niet kennen. Door Acha zijn zij binnengegaan, als een bevroren vlam, een kostbaar gouden spiegel, onder goud en zilver zijn wij beland. Ik kan mij niet bewegen, en jij kan het ook niet. Ik zie je neus beschilderd, een pop was jij, oh wat een verdriet. Hef je hoofd omhoog, dan kun je mij ook zien. De mussen zullen ons opnieuw beschilderen, zij zullen ons opnieuw bewaap'nen, oh vreemdelingen voer ons mee, en geef ons aan de slaven, opdat zij ook vrij zullen zijn. Ik kan mij nog steeds niet bewegen, en ik zie je zelfs niet meer, zij hebben mij geblinddoekt, bestreelden mij met een veer. Wat is er van mij geworden, na al die jaren van verdriet. Ik durf niet eens meer aan mezelf te denken, te bang dat ik mezelf zal verlaten. Geef en neem, een oud gezegde, maar begrijpen doe ik het niet. Zijn wij dan allen slaven, ik wil niet leven in dit verdriet. Geef en neem, een oud gezegde, maar voor wie werken wij, worden wij van elkaar

losgetrokken, zijn wij dan voor eeuwig vrij ? Ik kan mij niet bewegen, nog steeds geblinddoekt, en nu hoor ik ook niets meer, nog steeds die veer voelen gloeien, tot een plek waar ik de hoge koorts voel stromen, totdat ik weer onder het bruine ben gedaald.

10.

De weg onder Frankrijk, een wilde weg, van armoe tot het oer, zakken wij tot onder het bruine, telkens weer, waar bruine spiegels praten. Kun jij je nog bewegen, ik kan het niet meer. Ben ik dan nu een boom, ben ik dan nu een plant, de witte dame heeft mij gestoken, en er is overal brand, tot onder het bruine zullen wij komen, waar rozenschuim op ons wacht. Scherpe vogels, scherpe dromen, kennen onze naam, totdat wij onder het bruine zijn gegaan, door de staf van een vierde dood geslagen. Kom dan naar beneden, waar de Franse wijnen staan, waar de tranenflessen spreken, waar de ochtend is vergaan, verdronken in een nieuwe nacht, waar iemand onder het bruine wacht. Scherpe vogels, scherpe dromen, kennen alle namen, totdat het onder het bruine is gezakt, tot de vervlogen jaren. Ik kan mij niet bewegen, de veer vertelt mij waar ik heen moet gaan. De mussen wachten op het dak, waar schilderijen branden in de nacht, vreemde schilderijen tussen jou en mij, en bakkerman's gezichten sluiten de rij. Waar de veer viel, in een lege ruimte, in een bodemloze put, daar ben ik ingesprongen, ik zag haar hoogste lied, al die brandende ramen, vreemde ramen, met bakkerman's gezichten tussen jou en mij. Waar de veer viel, in een diepe ruimte, in een bodemloze put, waar ik haar hoorde fluiten, ze ging naar haar vogel terug. Ik dook haar achterna, ik sprong op tijd, en vond genaa. Ik heb haar alles uitgelegd, zij toonde mij een nieuwe weg, een weg die zij altijd hadden afgestaan, om hen door de staf geslagen te warmen. Ik toonde haar mijn wonden, zij liet een traan. Ver weg onder Frankrijk liet zij mij gaan. Lompen hebben mij geleid tot het oer, van veer tot veer werd ik geleid, door dalen van dauwtranen gaf ze mij gelijk. 't Was tijd om binnen te gaan, in 't hoge veld waar schilderijen branden, zij roepen onze naam. Wij worden hier beschilderd in een brandende nacht, in boeken zullen wij veilig wonen.

11.

Feeen ; Feeen, engelen van God, in oude tijden, kunnen jullie mij vertellen, waar ik heen moet gaan met al die tranen. Alles is in vuur en vlam, alles is in vuur en vlam, fabels kunnen praten, dieren kunnen praten. Je hebt de duik gemaakt, vaarwel. Dieren kunnen haten, tijd om uit te praten. Totale macht in brand, waar de feeen zijn belandt, waar de feeen zijn belandt. Diepere ogenzalf, altijd gedragen, in vele lagen wild verstand. Feeen, engelen van God, verscheurde tranen hebben mij verlaten, om achterstallige schuld te verdraaien. Zij zijn gekleed in kant. Verscheur die feeen, verlaat hen niet, alles is verdriet, alles is verdriet. Worstel met hen, opdat hun woede je niet verbrande. Zolang opgesloten waren zij, in flessen des onheils. Toe, zeg je gebeden nu. Ik heb zelf met hen geworsteld, tot aan de dood toe. Feeen, engelen van God, gevaartes in de onderlagen, uit op wraak, een schone wraak, liederen aaneengeregen. Feeen, maar laat je niet verblinden, zij zijn in alle staten, zij zijn engelen uit vervlogen jaren, te vaak uitgedoofd, bedroefd, en uit de boeken verbannen. Draag je gescheurde kleding nu, anders zullen zij komen om al die dromen van deze tijd te verbannen. Engelen des doods en armoe, toe bedroef de feeen niet, gij hebt een arme juist bespot, en een zieke uitgelachen. Als een zonde des doods is het. Feeen, de armoe van God, tot het oer gekomen, uit vreemde flessen gedronken. Feeen, de tranen van God, als zoet water uit de wonden, stromen zij. Feeen, het oude van God, maar zo jong dat niemand hen kan verstaan, steeds huilen zij. In tijd zullen zij dan alles overnemen, al tijden hebben zij daarvoor gestreden. Wacht dan op hun apocalypse, een nieuwe openbaring, zo oud, een nieuw visioen, zo oud. Wacht dan op hun profetie, en hun wonderen en hun tekenen waarvan je nooit iets wilde weten. Ik heb alles gezien. Draden van de armoe gesponnen, dromen van het oer geweven, vanuit Brannan is het heil gekomen. Tot Lapsalvania is zij gekomen, tot Laprakod, de eerste veer. Vogelspin, je deed het weer, je trok hen allen tot de spoel, al die vervlogen jaren, nu zijn zij dan de koninklijke kostumen. Vogelspin, ik ken je daden, tot onder het grijze ben je gegaan, om zwart en wit te ontmoeten, je hebt daar geweven

voor de koningin. In Santra, in Santra, zijn de dagen lang, en de kinderen volgen de spin. Getrouw als zij zijn, voet voor voet, al in een lijn, tot kostelijke kronen, vogelspin je deed het weer. In Brannan deed het zeer, totdat ze tot Lapkrakod was gekomen. Esmeralda, derde fee, de feeenkoningin, oh vogelspin, weet dat ik haar bemin, ik ben de feeenprins. Feeenkoning, maak in haar woning, een konijnenhuis is zij, zij maakt hen allen op tot trouw, vrouw Holle wacht in het avondraamkozijn, tot de ochtend dan haar gezicht bemint.

12.

Witte Roos ; In een doodstrijd bevond ik mij, alles wat scherp en hard was plette mij, tot tederheid mij vond, ik was in liefde rood geworden, na de klap van haat. Witte roos, tederheid na de steek, zachtheid na de dood, in bitterheid waar ik bezweek, van armoe tot armoe ging ik, met klederen als een wespenvest, in Brannan vond ik heil. Witte roos, als het wespenvuur, steekt zo diep waar het zachte stroomt, onder het zachte ben ik nu, waar een baby woont, een roze veer, in tederheid verborgen en verworven, alles doet zeer. Wie zegt het zachte is zonder pijn, die weet niet waar wij mee bezig zijn. In het diepe ongeluk is het zachte koning, maakte in Brannan woning. Witte roos, tederheid na de steek, zachtheid na de dood, in bitterheid waar ik bezweek, van armoe tot armoe ging ik, om dieper leed te vinden, oh zachtheid doet zo zeer, en ik wil alleen maar meer, ik wil alleen maar griezelen in dit huis van de witte roos, waar dingen gebeuren die ik niet kon verzinnen. Is dit dan de uitweg uit een overgeerfd verstand, is dit dan de uitweg uit het harde gevoel, een veer raakte mij aan, voor het eerst voel ik mijn handen. Witte rozenspoel, waarom ben ik hier doorheen gegaan, van oer tot oer kom ik tot de zwart en witte vloer, tot het schaakspel onder de tijden, om alles te belijden dat wat jij deed naar mij. Witte roos, tederheid na de steek, wonden veelvoudig gestoken, nu spiegelt het dan in de wind, al die gezichten die ik was vergeten.

13.

Rozenvuur ; In het wespenvuur is goud veel te duur, en ogenzalf is daar een kroning, maar zij is voor wie lompen dragen, hun klederen veelvuldig gescheurd, en opnieuw genaaid door vogelspinnen, opnieuw gezaaid in rozenvelden, de betovering duurt voort, wat heb je nog te melden. In het wespenvuur is alles zo duur, en ogenzalf is daar een kroning, koningen maken in lompen woning, zoekende de huizen van armoe, wat de hemel hen gaf, zij kwamen tot het arme graf, waar schoonste rozen bloeiden, hun herinneringen meenemende tot onder het zachte, tot rozenzeeen in het vuur. Vader, vader, wat zijn je rozen duur. Is er dan geen vlucht uit dit uur. Geen geld om te bewegen, de ochtend zal het geven. In 't wespenuur, is 't goud door 't haar gestreken, en alles is zo duur, wij komen tot de lompen die praten, over een rozenvuur, is er geen genade tot hen die onder 't zachte zijn gedaald, alles is hier zo duur, wij nemen alleen wat de hemel ons geeft, in 't rozenvuur, zoekende naar wat genade, de pijn heeft ons in 't graf gebracht, het voerde ons naar wespenkleed'ren zo oud en versleten. In lompen gaan wij, tot de wespen van ons hart, alles word steeds duurder, wij nemen wat de hemel ons schenkt, de rijkdommen der grootste armoe, leidende ons tot het oer, waar wespen ons hart bewaren, in 't rozenvuur, in 't rozenvuur. Nu zal dan alles stil zijn, nu zal dan alles vertragen, nu zal dan alles stil zijn, nu zal dan alles stil zijn. In een rozenvuur klom zij, in een teder spel verloor zij dan haar angel, maar deze rijkdom werd steeds duurder, zij schreeuwde om armoe, maar kon haar niet verstaan. Zij vloog dan weg van haar. Nu ben ik dan alleen, in dit rozenuur, diep in het rozenvuur, door wespen zelfs verlaten, door kou en armoe gehaat, zij willen niet met me praten, en tot de stilte zonk ik, was dit mijn enige vriend. Van oer tot oer klom ik, van stilte tot stilte, ik werd van alles verlaten om in leegheid weg te zinken. Niemand houd mij vast, niemand om mee te praten.

14.

Wespenkoning ; Te vaak in mijn wonden gestoken, nu ben ik tot onder het zachte gedaald, tot diep

onder het roze, in de dieptes van een arm bestaan, geen kracht om op te komen, geen wil om op te komen, ik ben al bijna onder het hete gedaald, tot een wespenkoning, hij maakte in mij woning, een kroon van armoe gaf hij mij, om rijken te beschamen. Kijk nu naar mij, en durf niet meer, ik ging door de grote scheur. Geen kracht meer om te ontwaken, geen wil meer om te ontwaken, tot diep onder het bruine gedaald, de hete spiegel had geen naald, maar pijn is daar in tederheid, waar Brannan heil schenkt aan de armen, tot het oer geleid, oh, ga nu niet afhaken, want dan zullen zij hun werk staken. Een wespenvest is wat ik kreeg, met wapens van het oer. Onder het koude ben ik gegaan, een wespenkoning raakte mij aan, je kunt me niet beschuldigen, je kunt me niet eens verstaan. De zachte hand, een grote pijn, als bliksem tot je komende. Er groeien veren binnenin waar ik te vaak ben gestoken, veren binnenin waar ik de moed opgaf. Van binnenuit hebben ze me opgegeten, ben ik nu dan net als hen ? Ben ik één van hen, sinds zij dan in mij woning maakten, veren groeien tot elkaar, diep binnenin, terwijl zij ernaar staren. De naald is veer geworden. Telkens als zij steekt wordt zij dan zachter. Grote veer, toe maak dan in mij woning, een zachte hand, een grote pijn, als bliksem tot je komende, als de melk van 't reine. In een doodstrijd, tot onder het zachte gedaald, een nieuwe pijn bevrijdde mij, in zacht vuur te ontwaken, tussen rozenschuim en lelieschuim, waar een donk're nacht het op heeft gegeven, tot onder het donk're gezakt, waar donk're lichten grommen, hier hebben zij zo lang op gewacht, waar schilderijen branden, tot onder het hete gezakt, hervond ik mijn macht, om door mijn spiegel weg te dalen, een wespenkoning nam mij mee. Is dit het boek, waar ik in kan wonen ? Veilig na al die jaren, het kostte me alles, van veer tot veer ga ik. Toen de neus nog een tepel was, een blauwe tepel, een blauwe mast, in de monden van engelen en arxelen, van geesten van vervlogen tijden. Boven de mond, boven de poort, een blauwe tepel, de Ravalon Madok, belangrijk in de spraak, om door wijsheid te spreken, door armoe gevonden. Het is de tepel van de Maser, naakt en arm als het vuur. Een kroon van Armoe heerst over Narzia, als de Ravalon Madok, de blauwe tepel. Tot zeven vuren kwamen wij, om ons tot het oer te leiden. Van wildheid tot wildheid gingen wij, om de armoe te zoeken, de schatten van het verlee. Tot Narzia kwamen wij. Op de Ravalon Madok, vonden wij bevrijding, tot het binnenste gegaan, tot dat wat diep was opgeborgen, als een boodschap van verlee, het geheugen als onze klok. Kent gij dan de armoe niet meer ? Ziet dan, gij hebt geen geheugen. Ziet dan, gij hebt geen fundament, en als de stormen komen, dan vliegt gij ver weg. Bouwt dan uw huis in Maser, de Rots, en drinkt van de geheimenissen der blauwe tepel. Waar zuivere lucht heerst kunt gij leven. De blauwe mast brengt u van geschiedenis tot geschiedenis, om oude boeken te openen, en van de geheimenissen ten eeuwig leven te drinken. Trots als de karsuiken zult gij zijn, en gij zult de trots der armoe kennen. En als de tepel van Metensia, de roze, dan zal opstijgen tot in de Ravalon Madok, dan zal het zijn als de blauwroze weg der wildernis, als de zuiverende armoe. Ja, want de Heere heeft zijn gezandten de armoe rijkelijk geschonken als een staf van zuivering. De dood is als de explosie, als de Matadok de radio, een dove plaats waar alles tot onder het zachte daalt, de pijn der tederheid raakt. Van wildernis tot wildernis, totdat de overvloed explodeert, gebiedende, niet luisterende, sterft zij voor 't gemak. Als de late dood je raakt, dan hoort iedereen je stem ineens. Toen het oor eens een radio was, als de Matadok, een tepel des doods, jij was de gebieder, waar stemmen je hadden uitgedoofd. Tot de dood zijn wij gegaan, achter glas stroomt nu, het eeuwige kruid. Zij is de tepel van de Herman, onder de buik leeft zij, als een deur tot de eeuwigheid, waar de radio steeds spreekt, waar de radio steeds breekt. Het Woord des Heeren, eeuwig kruid, doven kunnen het lezen. Van stilte tot stilte zullen wij alles vertragen, totdat alles is omgekeerd, een platform voor onze Heer. En zo is dan het heilige dove oor tot een tepel des Heeren, tot de Matadok, onder de buik, vanwaar de slangen des hemels komen. Ja, als een deur der eeuwigheid is zij, zij hoort alleen haar eigen stem, zij is dan dubbel gestorven, als een glazen kist is zij gebieder, om wilde deuren te openen, deuren naar de eeuwigheid. Drinkt dan van haar adem, en leeft in eeuwigheid. Zij hebben steeds het kleinste opgezocht, hebben steeds het donkerste opgezocht. Laten we nu van voren af beginnen. Toen het stuitje nog een tepel was, was zij een televisie, in het hart van hen die de Heere beminden. Ziet, zij waren allen blind, Izu, niemand gaf jou wat je verdiende. Izu, niemand gaf jou wat je nodig had, Izu, je was het zaad van een ander geslacht, van lang vervlogen tijden, wie zou er nog om je schreien. Door Dezer gevonden, werden jouw wonden

verbonden, tot diep in 't oer reikten zij. Door 't oude versletene konden wij weer zien. Door het verkleurde en verscheurde, konden wij de afstand weer voelen, konden wij voelen, weer voelen. En wat moeten wij met Matas en Marion ? Zij sluiten deze rij, tot een toverbrug, terug naar de feeenwereld.

Silano

1.

All these horns lying around the purple pond, directing their fingers inside, while tiles of paintings lay inbetween ... Here where purple rules. Orange balloon .... is flying through the night ... gathering the children ... under the weight of a fight .... he soothes them all into sleep ...he gives them all what they deserve ... Through which they can see the moons of their dreams ... surrounded by orange ... while a yellow waterlight is leading them through to bring them all to blue and purple ... where all their pictures freeze in the night ... like statues for a comic book ... Orange Balloon ... Orange Balloon ... a dragon deep in the night ... raging until all his children are home. It opens doors and closes them ... it watches rainbows and shatters them ... he still has the waterkeys ... those waterlights ... leading them all through the night ... only this snake could bring me over the rivers of death ... he shuts doors like he shuts pockets ... the red stone brings you down ... into the nightmare ... you're under the weight of manipulations and lamentations. All surrounded by warm orange ... you cannot fight the red stone ... and while they fight in the night .... they let their puppets dance ... these masters so vain .... here where the ponds are paintings .... here where the purple rules .... here where the candy is salt .... here where the orange strikes the blue .... here where the tiger goes to sleep .... to let another lion touch the moon .... here where the purple rules ... Your miniature stings through the silence. Warm orange heatening the flames, while snakes are pumping up the lungs. They are coming from the liver. Spitting while they talk. And now he is in sunset's city, now he is in sunset's crime. The lights all come like zebra's, to dive in their underworld's casino's, roads from the moon to the helicopter skies. There's an orange golden sun on a stick, decoration blinding us, while pictures are lying on the beach. You must know how to talk here. It's not easier than a puzzle. Orange golden sun on stick, decorations blinding, golden shadows on the walls, in the halls of life, coming from down under. Towers of Egypt sting through pain, reaching for the helicopter skies, piramids of the underworld, while orange balloon is rising, and I'm hanging under it. Zebra's discussions in the room, tall shadows in the night, drinking liqor. He's holding the ornament tight. Looking at the prices of the gifts. It was a present. Now we're blinded by daylight's cream, holding tight the sunset's dream. Which one, we cannot choose. This is something we must do. There are great cities and great nations, only rising, while staring at an orange liar. An orange liar in a zebra's boat. And this smoke it comes from battle.

2.

The priest comes forward and sais : Thou art filled with that which hath been pressed out and hath come forth from thee. He will say this four times, while he is offering the Hebnent wine. And the priest will offer cake while saying four times : the Eye of Horus hath been presented unto thee, and placed for thee in thy mouth. Then the priest will offer a scale full of onions, while saying four times : the white teeth of Horus have been presented unto thee, which are strength-giving. Then the priest sais four time with stretched arms : nothing is what it seems. Then the priest offers a vessel of Tchesert drink, and blesses the dead one with the blessings of the Eye of Anubis and the Eye of Ptah. They will watch over him like the moon. The toes of the dead one represent the ten trees of paradise, and he will drink from these. It streams through his body to his throat ... Then the priest offers two vessels of white wine ... which will guide the dead one on his journey ... When he speaks ... white wine will flow from him, and will open his wells inside ... the inner cellars ... These are the cellars of the body ... These cellars are in the foot ... Whenever you think about the swallow

and whenever you think about the throat ... fluids will stream from the cellars ... The priest sais four times ... The dead one will make a living in his own throat ...

Mirg

1.

Wij zijn opgesloten in dokters en ziekenhuizen, om slavenarbeid te verrichten. Help ons. Wij zijn de doctoria's, een insectisch ras, zeer wespelijk ... Ook vertonen wij veel eigenschappen van de Autistia's. Help ons. Wij zijn beladen met instincten waar wij geen controle over hebben. Wij leven in een kooi, en zijn vaak eenzaam. Daarom zorgen we er soms voor dat er iemand bij ons in de kooi komt. Vergeef ons daarvoor. Dat gaat niet altijd op een fijne manier, maar het is de weg naar onze wereld, een heiligdom diep, zeer diep in het ziekenhuis, waar de kelders zijn met de flessen, vol met levenszaad voor eeuwig leven. Er zijn kraantjes aan deze schoenen. Ze komen uit de donkere kelders, of zijn het laarzen ? De Assistia's zijn geen praters. Het gaat niet altijd goed, tussen ons en hen ... De Assistia's als rubber in de lucht, met die vreemde lichten, latende de sappen uit onze ogen vloeien, vanuit de diepe kelders. Wat hebben wij gedaan dat zij zo zijn ? Of zijn zij slachtoffers van een gemeen verhaal ? Rituelen tot het openen der kelderflessen : De priester komt binnen, en zet zich neer, dragende twee tonnen met wijn, lichte wijn. De priester brandt een kaars, en komt naar voren, waar de dode ligt, in een sarcofaag. Dan openen de kelderdeuren zich, en de flessen worden binnengedragen. Negen flessen in totaal. De priester opent de eerste fles, en zegent de vloeistoffen erin. Deze vloeistoffen zijn oud, en vloeien door het lichaam. Een weg naar boven zal het vinden. De fles wordt gezegend, en de priester kijkt omhoog, zeggende : 'Deze dag is gezegend, deze dag is gezegend.' Dan wijkt zijn hoofd af naar beneden en zegt weer : 'Deze dag is gezegend, deze dag is gezegend.' Dan neemt de priester de tweede fles, en doet hetzelfde. Dit tot aan de negende fles. Daarna slaat de priester de armen in de lucht, en begint te bidden. Dan zullen de kelderluiken die tot onder de grond leiden zich openen, en zal de priester afdalen in een reis tot de kelder der Doktoria's en de kelder der Assistia's. En dan zal de priester worden tot soldaat. Ja, hij zal moeten leren vechten als de doktoria's en als de assistia's, om tot een nieuw ras te komen, een diepere kelder. Hij noemt hen allen bij naam. En in zijn strijd opent de priester vele flessen, en steekt hij vele verborgen vaten open. Door de doktoria's en assistia's zal hij leiden, totdat een nieuwe kelderdeur zal opengaan. And the racia tombes are there, five million racia's waiting for their brannan cars to drive in ... on banana railroads .... and on blue red racecourts ... They're alive and well ... standing on high coasts .... but from high tops they fall ... into the hands of the docteria's ... now they learn the tricks of slow motion ... becoming wasp-statues in the night ... They can say goodbye to brannan ... someone else now opens the hidden doors ... where hidden bottles stand .... hidden fluids stream ... These are the seeds of a new race ... always hidden ... behind old trees ... These ... are the dentistia's .... Impressive, but autistic ... you can never reach them ... They are the drops of vanilla ... Like perfumebottles they are .... Say goodbye to Brannan ... say goodbye to the bottlers spears .... all they sell are bottles .... behind vanilla walls they are ... funeral undertakers .... the hospital in great delay .... some lawyers kidnapped, which makes the story ... so sad ... I am the bottler, I am the funny cake, so autistic am I, and so fake .... I am the bottler ... I am the nowhere fake ... I am the nowhere butcher ... sowing the seeds for the big break ...I am the bottler. I am the ornament's crown, I'm so paranoid ... not losing my grip on the hidden ... I am the bottler ... Watch these bottlers watch their grip ... You can't follow them, for they are too deep ... They're floating there like trains of thought .... They're floating there, like lost pilots ... They're heading for the moon of broken dreams ... where bottles raise the puzzles high .... all combined like silver paper .... golden tiles ... on the ground ... Paradise city is the best .... all bottlers come here to find some rest ... The wedding was a soldier's weapon, a killingfield ... a legalized prison .... There were no lusts ... only strategies of war ... laying the magnet so deep .... while someone else took the bottle away .... It was a soldier's weapon ... A clownface was his mask ...Brannan warrior ... possessed by an Lbok spirit ... wanting the wasp-bottles .... to go home .... Soon he will be a bottler ... Soon he will find the baker's

crown ... I have the bottler's crown .... I have pushed Brannan down ... One day it will rise up again ... Like Lucifer's candle .... Like Lucifer's brains .... Can you hear me in neon-style ... all these Jesus Christs will die, when the bottlers rise to push Brannan down .... It's a war underwater, but I have to find the deepest cellars, where the deepest trousers are ... These bottles from the green ...

2.

Brannan Warrior, pilot in the sky, with all your sharp layers .... while you keep it soft inside .... In helicopter skies you crash down .... The ship lost his monkeys .... and it's doomed to sink ... within three days ... Brannan Warrior, lost Jesus Christ ... lost earth in a monkey's mouth ... Earth is only growing, since you're gone ... Earth is only sinking ... in a deeper spawn .... Goodnight, soldier, the bottler has taken your head away ... Tomorrow you will be old and wise ... in a hospital's delay .... while someone is treading the grapes of vine ... I'm a bottler in the skies ... fluids are flowing from my eyes ... From the cellars of shoe it rises .... bringing kids to their schools ... bringing moms to their fools .... It's christmas when I'm dying .... It's Easter when I'm rising up .... At schoolbreaks I lose my trousers .... diving deeper into the lost graves ... These are the bottles of death ... I'm digging my way to the deepest bottles, the bottles of the big shoe, in their cellars ... where the bottlers live .... They let the juices come from the eye ... and then there's tv ... And all these bottles are locked up in history ...

The Warbottles

Oceans dive in neighbours junes ... These Roman Warbottles strike the blue ... when orange strikes the blue ... When we're diving in the nameless ... we're diving in these names too .... of these history bottles ... dying too soon ... Send me a helping hand, and help me understand ... all these messages from a roman soldier .... drowning in his bottle's wine ... There's no day to save him ... he's undercover now .... under a warm balloon ... When I saw these people dying and crying, when I saw their flags were burning ... I wanted to know ... these Roman bottles .... they're ready to sow their lives on the borderlines .... making the edges come alive ....

When orange strikes the blue .... These towers coming, growing from June .... and I bet these daylights fall ... and then Russia eats them all .... I'm tied to this flower to sing this song for you .... until orange strikes the blue ....

When orange strikes the blue .... A daylight wonder guiding us under a warm balloon .... When history guides us to our cellars .... where we have to die to become bottles again .... of roman wars .... when orange strikes the blue .... these towers rising from June .... under his hat they all fail .... but they come alive on his hat ... all these grapes are bleeding .... noises are coming from the bed .... the battlefield .... where the bottles sing their song .... these black songs in the night .... after the big big fight .... to prepare all these lazy ones for slaughter .... for slaughter .... like orange wine mixed with blue ... escaping the terror .... for a new day after June ...

Roman soulbottles and roman warbottles ... marching to that day after June .... like summersnow they know .... that the orange struck the blue .... it's between me and you ... a green green flower was born .... and all these pale pale roses with trousers too short ... an indian princess hunting his dreams ... silent nights after all these years ...when orange strikes the blue .... Some roman through the french ...

And all these indian history-books, like warbooks in my head .... still frozen bottles ... gotto open them .... when orange strikes the blue ... history is alive ....

PART II – FROM THE SOLAR TOMBES

Vilapsa

1.

Jerica was a strange insect spitting ink in the heads of people, causing psychosis and visions. The group was attacking him, for he had sinned ... He had fallen away many times from the waspians and now he was this insect ... but still an unobedient one, with an own mind. These insects were octopusian ... like fire-spitting aliens ... bombing the minds of man with thoughts in all colours ... They were guarding a prison ... They were guarding a net .... an egg ... They had to ... for if man would escape ... Jerica himself got strange visions too ... for he was connected to a big reservoir of ink ... It seemed the ink was living on itself ... It was like talking water ... Jerica didn't have a family ... that was forbidden on the ship ... All his family-members were killed ... That was the price he had to pay when entering the ship ... but now he was falling away ... looking for strangers .... looking for the ones who decided to bomb his mind for awhile ... Those were higher creatures ... Those were higher agents ... Jerica found out that the ship he was on, was also a prison ... just like the ships of the waspians he lived on for so many amounts of time ... He forgot a lot about their actions ... it was like they were out of sight ... One day he got a dream ... He walked in a field with a waspian who was his wife ... but they shot her, and they took him away ... to a strange ship ... There were no fire-spitting aliens here .... no ink .... Everything was so transparant ... Very tall insectian bodies were appearing in the distance, very huge and big .... they were lying on benches .... tall .... like big snakes .... And they were also soft .... They had many tall nipples like cows on certain places while their bodies were pale and transparent ... They were feeding their babies ... They were giving them dreams .... but not by ink ... but milk and honey .... Some were sliding into a sort of sea or lake in the ship ... Jerica had strange feelings inside ... Jerica hoped that these creatures weren't gnats ... for once he was abducted to a gnat-ship, and they did horrible things to him .... It was still a big trauma in his head .... but this atmosphere was soothing him like warm milk .... It was like he was coming to life .... It was like he was forgetting about everything, even the octopusian insects he belonged too ... It was like he found something better .... But then the War started, and it was horrible ... The octopusian insects were attacking the ship .... and they started to kill the babies of the feeders with the udders .... But suddenly ... the udders started to grow and grow and spitting more and more milk .... It was like the octopusian insects were drowning in it ... But then another group of insects started to attack ... they were a strange species of wasps ... very flyian, but also like butterflies .... they were like real pieces of art .... and they started to kill the cowlike insects .... It was a horrible sight .... And at the end they kidnapped Jerica .... Jerica couldn't do anything .... they were too strong, and it was like they had possessed him .... Panic came over him, but at the same time the panic made him very strong .... It was like they could easily flow into his spirit, tearing his soul apart ... and giving him strength ... but for what ? He hoped he wouldn't become a slave of them ... This was a higher race of wasps ... These were wasps who went through the big cocoon ... These were wasps like hornets ... They were much taller and more dignified than the usual wasps .... But again there were shots .... another race was entering ... Jerica shocked himself awake ... it was a strange dream ... A hornet was standing before him ... asking him if he wanted something to drink .... The hornet was very friendly .... So didn't he dream this all ? Was it real ? It seemed so, for he was on a strange ship ... 'You were saved by dreams ...' the hornet said .... 'just dreams' ... Jerica smiled ... but inside he thought he was about to cry ... He felt himself like being very emotional ... The hornet was very soft to him ... Again Jerica got attacks of panic inside ... but after that he became stronger and stronger .... Xambal was a colony of hornets .... a strange city were they lived .... They brought the dreams .... not by ink .... not by milk or honey .... but by stings ... It was a strange cross Jerica was hanging at ... but it was better to be on the cross of gnats .... The panic was feeding Jerica and he became stronger and stronger .... Then his soul could rise up, out of the cross .... and he could be free in the wilderness and the city ... One day a girl came to Jerica .... She

said that her body was also on that cross, but her soul could be with him ... She wanted to offer him money .... but Jerica refused ... He didn't want to be attached to someone ... The girl started to weep, and panic came over Jerica ... He wasn't strong enough to handle it ... so the panic got worse .... but at the same time he got strength to run away .... He gave her some last words ... and then he was gone ... But more girls tried to do the same... to be with him, by giving money or other things like books ... but he didn't want to sell himself again .... He knew that he had to pay a high price then also ... He knew what family or friends could do ... He wanted to be free .... The hornets were proud of him ... He had made the right decisions .... On one evening he felt himself going to his body again, there, at the cross ... His soul became one with his body ... and the heat was streaming all over .... Something in him was rising up ... 'Oh come then ... battle against me,' it said .... It was almost teasing him, but he felt it was also protecting him ... His spirit rose up like a hornet ... but this thing was stronger ... It wanted to take him off the cross .... Jerica started to scream .... The being in him started to laugh, but was still protecting him, and giving him strength ... Jerica got another attack of panic .... for what would happen if he would be free from this cross ? Maybe he couldn't live without it ... The thing was stronger than the hornets ... stronger than the spiders ... It was another sort of wasp .... a species Jerica didn't know of ... And yes, they also went through the Big Cocoon, but also through other cocoons .... The panic was taking the body of Jerica off of the cross and took the body to a sort of sea ... Jerica got other sorts of stings .... It was like a million of wasps were in his body ... stinging him ... It gave him so much strength .... for the stings weren't really hurting him ... They gave him new visions ... a new world to live in ... They could scream so high and loud, and were always the winners of that .... These guys were on the top .... But in the sea were many fights between many different waspian races .... These were called the Waspian Wars .... Again he was kidnapped .... but the being that took him off of the cross was stronger and killed the kidnapper in a flash .... and pierced it with thousands of horrible stings .... Then the wasp started to eat the meat ... It was a horrible picnic ... But Jerica knew that the wasp was only protecting him ... After the wasp ate the body, he started to eat the soul of the killed kidnapper ... It was a strange picnic ... not of a vampire .... but of a guard ... After that the Guardian Wasp flew into the body of Jerica again ... Jerica felt very strong ... This being wasn't a vampire, but a guard ... And sometimes this guard challenged him to fight with him .... but this being was too strong .... It had possessed Jerica .... and for a reason ... 'Bring him to me !' a dark voice said ... But the wasp-guard stang the one of the voice to death .... and left the blood and the bones ... The wasp-guard had to tear many and many red curtains in the Waspian Realms .... and finally they came into a new area .... There were strange theologies here .... so strange that Jerica began to cry .... The theologies of this new realm showed Jerica that when many of these waspian souls were bound together .... such dark worlds could come into existance ... Sometimes the Wasp-guard went out to deliver such souls ..... It only happened once in a long time .... and this time only Jerica was saved .... He started to see that also his own soul was attached to another waspian soul, and that was the reason why he felt so handicapped .... The Wasp-guard was his healer ... and his saviour .... One day the Wasp-guard died, and Jerica was very sad and scared .... for maybe the red curtains would suck him back to the cross and the slaveships .... The Wasp-guard didn't speak anymore .... Jerica digged a grave for him and buried the wasp ... but the other day a flower was growing there, and the wasp was creeping out of the flower like reborn .... The Wasp explained that sometimes he had to go through another cocoon .... but it was for a reason ... The wasp told to Jerica what he needed to do in such a situation ... The Wasp was a very good teacher ... and it was like they came into silent nights .... there were no wars here .... No one dared to attack the Wasp ... 'I am king,' the Wasp roared .... and Jerica felt such a strength ... 'We are one,' the Wasp said ... 'I am your guard ... don't be afraid .... I am not a vampire .... just a guard .... But sometimes the Wasp challenged Jerica to fight with him ... the Wasp was much too strong for Jerica .... and Jerica started to love the wasp more and more ... The Wasp liked to prove to Jerica that he was stronger .... 'I am king,' he always said .... 'I must protect you ... even against yourself ...' And then Jerica understood more and more what was going on ... that there were still other souls in him which needed to be cut away ... Jerica wanted to be free ... was he really attached to other waspian souls ? The Wasp

wanted to lead Jerica to places where they could be torn away .... The Wasp had strange moving teeth ... going up and under ... He had a brilliant smile .... He wasn't a pirate .... He was a guard ... And together they were torn away from the ship ... The Wasp loved Jerica very deep .... Jerica felt more and more comfortable with him .... They were as one ... but still sometimes the Wasp jumped out of him ... challenging him to fight ... and sometimes it was like the Wasp was teasing him a bit .... but it was to protect him .... Jerica felt so much love, but in a strange way ... The love was very peaceful ... The Wasp showed him the way he stang .... It was a wonderful armor ... Suddenly the Wasp started to sting the nipples of Jerica ... Jerica started to scream ... The Wasp said that so-called canons were planted in his nipples, giving text to his head ... These were prison-implants ... Then Jerica got another implant in his nipples ... In the night Jerica got a dream about a cowian insect ... with a lot of udders on her body .... He started to drink .... Suddenly the cowian insect started to change into a skeleton ... and Jerica started to run away .... and there was the Wasp ... protecting him ... Many times Jerica got strange dreams ... but the Wasp protected him ...Jerica felt the need to cry a lot. The Wasp was there for him, to sooth him ... but also to fight against him ... for he needed to be protected against himself ... He wanted to run away from all the lower species .... who lived in such denial ... The Wasp helped him in that trip .... He brought him over many walls .... When Jerica was over many walls other sorts of enemies were attacking them ... These were the sharkian wasps and the orcan wasps .... They were horrible ... They had many cruel ships .... and they tried to take soulparts out of Jerica and out of the Wasp Guard .... There was also a race called dentistian insects .... They were very sharkian and orcan .... They had also many gnattian abilities .... They were like the brood of many insects .... a mix of them ... Jerica was shivering .... Would the Wasp Guard be stronger than them ? Jerica lost a lot of soulparts, and felt empty .... sometimes it was like panic and fear was taking him over .... Jerica hated the dentistian insects ... They were very arrogant ... 'Oh you arrogant one ...' the Wasp Guard roared to the leader of these dentistian insectships .... It was an assistent-insect ... very female ... but it ruled them all ... Jerica was still shivering ... He saw how the Wasp Guard went towards the ships .... He started to destroy them ... But still enormous panic was over Jerica, until the Wasp Guard pickted him out to fight ... They fought together, and Jerica got many special weapons from the Wasp Guard ... The Wasp Guard brought him to a Warship ... In this ship the wasp-statues were ... These were like cannons of waspian heat ... The Wasp-statues were like programmed soldiers .... like cyborgs ... They all had their own tasks ... The Wasp-Guard said that he was the captain of this ship of wasp-statues ... They communicated by holograms ... A strong metallic solar energy. The Ship of Wasp Statues had a lot of waspian ships under their command ... and there were all sorts of communications between these ships ... It was like solar storms between the ships ... Jerica loved to see the sight .... It was calming him ... giving him peace ... but also a strength and a lust to fight ... Something was paralyzing him .... and that was the warning that when these wasps would sting too often, they would die ... for the heat could destroy their brains ... That's why they needed a lot of silence also ... Sometimes there were heavy alarms when they were communicating too much ... These alarms protected them against death ... Fortunately there were many systems who could turn the communication or cannons off ... This was to protect their lives ... but sometimes these systems failed ... especially when a wasp would get at rage ... Every wasp-statue had many ships under command ... This was how they were making wars ... They had their tasks and used the ships to fullfill these. They were programmed by tight clocks ... and even in their armours there were a lot of alarm-systems ... They were guarding and leading the programs ... They had visors in which thin lines were creating the sights ... and even making everything very transparent ... By this they could see the different souls of an enemy and even tracing the history-lines ... This visor could also use strong solar energy to beam at the enemy .... They could control this by their eyes ... By small movements they could use the visor-cannons ... Mostly small movements of the eyes. But one day a species called the Autistia's attacked the Wasp-statues and kidnapped Jerica ... The Wasp-guard was very sad ... He had lost so many lines between him and Jerica .... He hoped that the Autistia's would be good to Jerica ... Jerica was now on their ships, and in a sense they were very waspian, and the wasp-statues and the wasp-guard always had some sort of respect to them, even as being an enemy ... They liked

the autistia's in a sense ... Some said the autistia's were just transformed wasps ... but others said they were more than that ... The autistia's were against almost everything ... They were called the sifters ... They wanted to change everything ... They weren't aggressive, but they could explode at times ... Their motivations were good though ... They took Jerica with them to their land ... where he started a new life ... He liked it there very much ... They said them that they had kidnapped him to protect him against something ... They said that the wasps had helped him a lot, but they had to draw him further over the lines ... Jerica smiled .... They were really as friends to him ... They built a dashboard, a sort of visor-helmet into his head by which he good be a good warrior ...

2.

Afternoon Wine ; tall lights from the red. I'm walking on the beach, in the sand, carrying pains no one understands ... The waves speak of red grapes ... I'm diving underwater .... in a cold embrace ... The bridge is opening in me ... Spreading hearts .... like baby's thunder ... The dream is about to escape ... to a new land ... where it sets everything on fire ... No one understands these days ... If it would be yesterday ... no one would hear them ... In the land of tomorrow I live ... I'm behind a mask of zorro .... She's a red little potatoe ... guiding me in her car ... So many strange sounds are opening windows .... and her knee is bleeding ... telling me she understands me ... After many nights I can talk again ... breath again .... while she is next to me ... this little red potatoe ... making me understand ... delivering me ... If it would be yesterday ... I wouldn't hear her ... She gave me the key ... In tomorrowland ... no one understands, but they heard the breeze, the silent manouvres of a dark line behind the big potatoe ... They all come free ... The red picnic was a daily understanding line of me ... Now I hear ... I'm finally free ... These roses are spred ... these days are counted by the wizard of my dreams ... always reaching for something biggers in the land of understanding ... where my baby is sitting on her knees ... splitting ... like warguns they come over ..... to spread the tales of destiny ... The woman talks, the woman curses ... trying to make me insecure .... I'm losing it ... but tomorrow I'm standing on her shore .... There's bread and milk around her .... She freezes when she sees me .... Please forget about me ... I'm not your tailor ... I want to scream .... I want to run away .... but this glue is killing me .... Finally Cocoon's end ... She's spreading the butter no one understood ... and I walk with these strange feelings .... And she said : You have overcome me ... Like daily bread she is ... her town and tower undercover .... She has a mate in me .... I was depressed but he saved me, he gave me, new wine to drink, bottles to order ... I was depressed but his mind was thinking of what he would do to me .... He understands the threat of this woman ... He's spreading his tales over her knee .... No one understands me .... but he gave me his light to fight against the destiny of a green dreamlight .... He took me in his cabine .... He took me to his wardrobe ... where he pushed me deep inside .... He had to hide me, for the pirates would come .... Or would they even burn the ship .... So he gave me his green dreammoonlight .... and he ordered a green green milk for me .... he gave me satisfactions and desires to breed .... But one day he jumped away .... his ship he left and I had to be the captain of his dreams .... but still he gave me tears of sweet green destiny ... He's speaking to me ... like a daily clown .... but I can't discover it .... I'm into loudness and destruction .... I can't hear him anymore .... I only cry and cry ... for he was who I adored .... And I thought where is the magic .... where is the light ... it's taken away by the fight .... And I thought I need some rosestrousers ... I need to escape just like he did .... to make someone else a captain .... hoping he would also escape like we did .... There are species in Izu named Jesusian Insects ... Many times they are waspian species ... There are also Marian species ... Many times these species are waspian ... It seems the waspians have a lot to do with theologies ... There are Bastetian wasp-species ... all living in Izu ... and also Anubisian wasp-species ... Theology has all to do with wasps .... They have a christ ... these are insectian species ... They see it as a mistake to focus on one christ ... So they have many christs ... They have broken the christ-canon and the one-person-canon ... So they have many Jesus-figures they worship ... and also many Maria-figures ... Jesus is not the highest authorithy ... but the cross ... These are the redcape waspians or cross-waspians ... There are many Redcapes in Waspian Theology .... They symbolize the cross ...

Then there are getsemaneh-waspians, calvary-waspians, thorncrown-waspians and so on ... also red robe-waspians ... They see Egypt as an important gate in their theology ... Another important symbol of the cross is according to the waspians Mary of Magdalene ... She sinned to God but then became His Comforter ... There are several Mary of Magdalene insects ... especially wasps ... Further there are Barabasian insects ... also symbolizing the cross ... Barabas was a Jew against the Roman Empire ... and they labelled him as a criminal ... but later they freed him instead of Jesus ... Another important species is them of Joseph of Arimethea, buying the body of christ to lay him in a grave ... The Barabasian cross was a horrible cross for it was tantalizing Jesus ... Barabas was the chosen one to be free ... but Jesus had to die ... This was a big cross for him ... But what hurted Jesus most of all where the guards of the cross who did such horrible things to him while he was dying ... They played games to divide his clothes ... The crossguard waspians are the ones who know about how to use the cross ... The Hidden Tree from paradise is a waspian-pythonian tree of secret sexuality ... He is the one coming after Christ as a new Christ ... This was already prophesied in Revelation ... This Tree was a secret cross and a secret christ ... having his roots in former paradises ... God kept it a secret for his pure ones ...

3.

II Openbaring, De IJstempel ; De Leeuw sprak deze woorden, staande in de Tempel van IJs : Nu dan gaan de gezanten uit om het Woord te zuiveren. En hij nam een boek en verbrandde het. Toen richtte hij zich tot de oostkant der hemelen, in het gewest Spricht, en sprak om het zegel der leeuwen te verbreken. Toen kwam er een ruiter zittende op een leeuw tevoorschijn, roepende als een bazuin. In zijn ene hand had hij een klein houten bed, en in zijn andere hand een koperen weegschaal. Hij werd gevolgd door een grote groep leeuwen. De leeuw waarop hij zat was rood en wild. 'Verschrikkelijk' was zijn naam. Uit de muil van de leeuw kwamen zeven blauwe vlammen om de aardbodem te verteren. Toen hoorde ik het geween van miljoenen. Zij hielden zich onder de grond verscholen, en zij hadden schepen op zee. Toen sprak een stem : Nu is het oordeel gekomen tot het binnenste der aarde en de zee. Toen zag ik een andere leeuw verschijnen, nog verschrikkelijker dan de vorige. Op zijn rug droeg hij een schaal van ijs, waaruit insecten voortkwamen. Zij begonnen van de wateren te drinken, en de wateren begonnen te branden. De leeuw was blauw en helder en uit zijn muil kwam een haai voort. De haai zwom tot de zon en verzwolg deze. Toen begonnen sterren van ijs te vallen en enkelen kwamen op de aarde terecht. Dit waren de dagen waarin de tempelen van ijs zich begonnen te openen. Zij begonnen God groot te maken en gingen op hun benen staan. In het midden der hemelen was een vrouw in barensnood. Groot was haar strijd, en ze gaf geboorte aan een paars kind. Bij de geboorte stierf ze, en haar ziel werd tot God gedragen. De Naam van deze vrouw was Metensia, de Wonderbaarlijke, en zij werd gegeven aan de Geest Gods, haar man. Het kind groeide op en werd groot. En haar naam was Marion, en ze voegde zich naast haar broer Michai. In die dagen viel de Aakse, de grote slang, uit de hemelen. Hij was ook gebaard door Metensia. En Marion en Michai treurden zeven maanden lang over hun gevallen broer. Let dan op, opdat gij het geheimenis kent. Zeven grote hoornen droeg hij, om het laatste der dagen te verzegelen. En er verscheen een grote panter in het midden van de hemelen, die zijn ruiters begon uit te zenden. En toen sprak God deze woorden : De laatste dagen van de markt zijn gekomen. Deze zal zeer groot worden en dan vallen. De markt heeft slaven gemaakt, maar Ik zal hen vrijzetten. Ik zal hen een tepel in hun borstkas geven, waaruit de melk van Mijn Geest zal stromen om hen vrij te zetten. Ik zal hen de tepelen der vrijheid geven, en ik zal hen leiden tot de tempel van ijs. En toen begon de eerste grote hoorn zich tot de heiligen te richten om hun hart te doorspietsen. En God sprak : Vanuit de wond zal de tepel rijzen. Vrees daarom geen kwaad. De tepel zal de hoorn verbrijzelen. En ik zag een tepel oprijzen als een toren, en melk en honing begon over de hoofden van de heiligen en de profeten te stromen, en zij profeteerden voor veertig maanden. En toen zag ik de tweede hoorn zich grootmaken tegen de heiligen. En plotseling doorstak hij hun buik. De wond was zeer groot, en bloed stroomde tot de wateren. Ik zag een verbittering in de hemelen, en de martelaren smeekten om wraak. De aarde begon te beven en slokte

de rivieren op, maar de zeeen begonnen groter te worden. Toen spoog de grote haai de zon uit op de aarde, en er kwam een droogte van acht jaar en zes maanden. En een zwarte leeuw rees op uit de aarde, en schonk een tweede tepel aan hen die de buikwond hadden. Toen kwam er een stilte van achtendertig uren in de hemel. Dit waren de dagen dat Michai de aarde begon te beroeren. De derde hoorn begon zich tegen Michai op te zetten, en verzamelde een grote menigte. Michai's ogen werden doorstoken, en zijn kaak werd verbrijzeld, zodat hij niet meer kon spreken. Toen werd Michai aan een steen gebonden en in de grote zee geworpen waar de grote vissen hem begonnen aan te vreten. De derde tepel begon in de monden van de heiligen en apostelen te groeien, en zodra zij hun monden openden, kwam er melk en vuur om de afvalligen te verteren. Zij hadden monden als slangen. Toen begon de vierde hoorn het paarse kind, Marion, te vervolgen. Ook begon deze hoorn zich groot te maken tegen de hemelen met godslasteringen, en allen die deze hoorn volgden kregen grote macht en konden grote wonderen en tekenen verrichtten. In deze dagen begon de vierde tepel in de tempel van ijs op te rijzen, en begon woorden van wijsheid te spreken, terwijl boeken zich openden. Een zwarte ruiter op een zwart paard verscheen, en weer begonnen er sterren uit de hemelen te vallen. De schade op aarde was groot. De drie laatste hoornen werden door winden verbroken, en een poort in de hemelen werd geopend. Toen viel de vrouw der katachtigen als door donder en bliksem uit de hemelen. Eerst vrat de Aakse, de grote slang, haar op, maar zij begon in zijn buik te lachen en vrat hem van binnen uit op. Toen kwamen er vele stemmen van de hemel. Een vos genaamd Zurastael verscheen aan de hemelen en begon zijn naam in de hoofden te schrijven van hen die de vier tepelen binnenin droegen.

4.

De heilige staart ; En een paars beest begon een afschuw te krijgen aan Marion, en nam haar tot hem, om ten slotte met zijn nazaad te vertrekken. Zij had enige ridders verborgen, maar hun schuilplaats werd ontdekt en verwoest. Toen hun bloed ter aarde viel, veranderde het in zaad waaruit weelderige bomen groeiden. Ook kwamen er netelplanten uit voort en doornenstruiken met de bloemen en bloesem des geestes. En hierin groeide het huis van de martelares Marion, als een poort tot de ijstempelen des hemels. In die dagen begon de vos de heiligen te leiden op Marions paden, zij die de wond van Marion in hun ziel droegen, wiens ruggen gebroken waren. En de vijfde tepel begon te groeien aan het uiteinde van hun ruggegraten, aan het stuitje, tot een heilige staart. En zij begonnen te wenen tot de hemelen. En zij kwamen tot de gewesten van Spricht, aan de Oostkant der hemelen. En de heilige staart begon hun zielen te beschrijven vanuit de heilige boeken. Toen de zesde tepel verscheen kwam er donder vanuit de hemel. En de Haai sprak deze woorden : 'Zalig zijn zij die genaderd zijn tot Spricht.' Toen richtte hij zich tot de westkant van de hemelen, tot het gewest Zetdonia, en sprak woorden om het zegel der haaien te verbreken. Toen kwam er een haai vanuit het Noorden van de hemel, en hem werd macht gegeven om de volgelingen van de vrouw der katachtigen en het paarse beest te misleiden. De dagen van de blauwe haai zijn aangebroken. Laat de aarde huiveren. En de haai bracht hen tot een kelder onder het huis van Marion, waar hij hen opsloot en hun boeien verzegelde met onuitsprekelijke woorden. De grote haai des hemels is opgestaan. Wie kan er aan zijn oog ontsnappen ? In die dagen waren de anfitaten op aarde, om eer te brengen aan het paarse kind. Maar een wolk nam hen weg en bracht hen op een verborgen plaats. Zij kregen daar de geheimen van de zevende tepel te zien, en waren niet gemachtigd te spreken. Gij bent genaderd tot de God van het brandende ijs, in wiens tegenwoordigheid gij niet kunt spreken. Gij bent genaderd tot de vertering. En weer werden er boeken verbrand en zij die aanwezig waren, werden niet gemachtigd te spreken. Kent gij de namen van de zeven grote geesten die zich voor het aangezicht van God bevinden ? Kent gij de namen der zeven geestesogen van God, en de zeven geestestepelen ? Eén van hen is Matas. En zalig hen die genaderd zijn tot Spricht. Matas, waterplant, reikende tot het einde van de zon. Matas, wonderlijk gezag, reikende tot het einde van de zon, daar waar het ijs begint, en daar waar het ijs eindigt, daar waar het ijs brandt als een fakkel in de nacht. Matas, waterplant, reikende tot het einde van de zon, en zalig hen die genaderd zijn tot Spricht. Matas, wonderlijk gezag, springend van dag tot dag. Wortels reikend naar de bodems van

de zee, groeiend naar het einde van de zon, Matas, waterplant, daar waar het ijs brandt als een fakkel in de nacht. Breng mij voor het aangezicht van hem die dag en nacht kent, van hem die de paden door duisternis en licht kent. Leer mij steeds weer uw stem te verstaan, zalig hen die het ijs vasthouden, daar waar alles brandt. Zalig hen die vol zijn van ijs en geest, zwemmend langs de wortelen en takken van Matas, groeiende vanuit het huis van Marion, reikende naar de overkanten van Spricht. Zalig hen die de zeven geestestepelen kennen, die melk en ijs laten vloeien. Zalig hen die honing verspreiden, als ijs brandende als een fakkel in de nacht. Leid ons op eeuwige paden, geef ons de vleugelen van Matas. Laat ons naderen tot Spricht, vanuit Marions Huis, dragende haar wonden in ons hart. Heilig het paarse kind in ons, en heilig uw anfitaten, als fakkels op ons pad. Leer ons het licht der lichten kennen, de koningen der koningen, in het huis van Marion. Wij staan hier voor uw eer, met uw liederen in onze mond. Leer ons geen onbekende paden te betreden, maar laat de paden bekend zijn bij u. Uw paden zijn bekend, u gaf Uw kennis aan Uw meesters. Zalig ons, die genaderd zijn tot Spricht. Matas, Plant des Levens, groeiende daar waar het donker is, daar waar het hart zoveel wonden kent. Breng ons tot Spricht. Matas, groei daar waar het donker is, vanuit de wonden van mijn hart. U kent mijn paarse kind, ik weet dat U mij bemint. Als een fakkel in de nacht, U bent daar. Voer mij er doorheen, laat mij niet alleen. Alleen U kent het hart van de Vader, oh Geest voor Gods Troon. Geef mij de visioenen van een nieuwe dag, het brandend ijs in Uw Hart. Ik weet mij hierin geborgen. U kent al mijn smart. U omhult mij en omgeeft mij. U omhult mijn droge tong. U brengt mijn hart tot de wateren des levens, groei in mij oh Geest van God. Maak mij Uw Heilige Raad bekend. En ik kreeg oorsuizingen en mijn handen begonnen te tintelen toen ik was opgenomen in de hemelen, en Gods IJstempel zag. De leeuwen des hemels kwamen tot mij en dienden mij. Zij spraken tot mij dat deze woorden en beelden heilig waren, en opgetekend moesten worden, voor het klaarmaken van een nieuw geslacht. Zij voerden mij naar een hemelwoning waar de haaien des hemels waren. En de woorden die zij spraken waren nat en vochtig, zodat zij gedronken konden worden, en mijn oren begonnen te piepen. Ik hoorde het gezoem van de hemelen, en ik zag de verschillende gewesten voor mij liggen. En een stem sprak : 'Spreekt, opdat het oordeel kan komen. Het oordeel waarop de aarde wacht.' En tronen werden omhoog gehesen, waarop haaien en andere dieren des hemels zich plaatsten. En wijn begon te vloeien, en dronkenschap kwam te vallen op de dieren, zodat zij de lichten der aarde konden oordelen. En toen begonnen mijn benen te tintelen, terwijl boeken werden geopend. De woorden van de aarde werden gezuiverd en getoetst aan de woorden van de hemel, en wederom werden er boeken verbrand. En ik zag verborgen woorden openbaar worden, en zij moesten rekenschap afleggen van hun werken. Ook zag ik talen en culturen verschijnen voor de tronen van de dieren des hemels. De vrouw der katachtigen werd buiten de hemelpoorten geworpen, en daarna werd ze in de poel van ijs geworpen. Toen vielen gillende sterren uit de hemelen, en dezen vielen op de aarde om hen die op de aarde woonden te vervolgen. En zij zochten rust, maar konden het niet vinden. En een stem uit de hemel sprak : De grote Jom is verslagen. Zalig hen die de geheimenissen van de zevende geestestepel kennen, die van de Heilige Melk drinken, want zij zullen verzadigd worden, en de wateren van rust zullen hen navolgen. Vervloekt zij hen die de geestestepelen trachten te doven en te bedroeven, want ijs en zwavel zal hun hoofden vernietigen. Zij zullen in het Vuur van Eminius, de Heilige Leeuw voor het Aangezicht van God, verbrijzeld worden. Zalig hen die God verwachten, en Zalig hen die Zijn Geest kennen. Dit zijn de woorden van Eminius, de Heilige Leeuw voor het Aangezicht van God. Hij droeg tafelen van ijs en schalen van ijs, waaruit insecten voortkwamen. Hij had armen als van een octopus : 'Hoort het Woord des Heeren, want van nu aan zal niemand kunnen openen zonder te sluiten, zal niemand kunnen creeeren, zonder te verbrijzelen. Ik zal u het koord der Waarheid tonen, wanneer gij in mij blijft. Dit zijn de Woorden van de Heilige Eminius, die brandt van ijs, als een fakkel in duistere nachten. En wanneer de zwarte panter begint te rennen, en de glazen breken, dan zullen de slaven der markt vrijgezet worden, want Ik heb u niet bereid tot slavernij, maar tot vrijheid. En in het duistere gat zult gij vrijheid vinden. Als een panter zal ik Mijn kinderen verzamelen. Ik zal u Mijn wonden tonen, en Ik zal u kronen tot anfitaat. De geheimenissen van deze dagen zijn groot. Zalig hen die dezen kennen. En er zal een dag van Eminius zijn, een dag waarop alles heilig zal zijn. Dit is de dag dat het ijs zal branden. In Gods

Heilige Tempel sta ik. En Ik zal branden van ijs, terwijl Ik Mijn Winden over de aarde zend, om bloed in zaad te veranderen, en Mijn zonnen van ijs te leiden tot de poorten van Marions Huis. Ik zal Metensia een lichte hoop zenden en haar op de vleugels van de wind voeren naar Sarsia. Ik zal Sarsia laten spreken vanuit de tempel om hoop te brengen aan hen die de wonden van Metensia dragen in hun ziel. Zij die hun kinderen hebben moeten offeren op de altaren der gerechtigheid. Dan zal Michai zijn moeder wenken, en zij zullen wederom verbonden worden met Eeuwige Koorden. Dan zal Metensia wederom haar Zoon zenden tot de aarde, waar hij zijn troon voor eeuwig zal vestigen. En de engel Sarsia zal hem leren strijden, en hij zal overwinnen. Laat u dan teder behoeden door haar zachte vleugelen, en laat u leiden door haar zachte winden, om u tot Eeuwige velden te brengen. Zij, die uitgezonden is vanuit het Aangezicht des Heeren, vanuit Zijn Troon, om Zijn Altaar op aarde te vestigen. Ja, de aarde zal Zijn Tempel worden. Ja, komt nader tot de Nieuwe Ark, en laat u binden met Eeuwige Koorden. Ja, komt nader tot Zijn Heilige Tempel. Laat uw monden vullen met IJs. U bent genaderd tot het goud van IJs. U bent genaderd tot het Huis van Metensia, waar gij eet van heilige schalen. Het zal uw buik niet meer wegbranden, maar het zal u tot genezing zijn. U bent genaderd tot de vruchten van de Blauwe Boom, daar waar Michai werd verwekt. En ja, dan zal er een dag zijn waarop uw handen en voeten tezamen gebonden zijn door de zesde en de zevende tepel. Ja, door hun Eeuwige koorden zult gij zijn als een vis in het water, dragende de zoete wonden van Michai. Gij zult gedragen worden tot de engelen der winden en koele wateren, en zij zullen u beminnen omdat gij troost gebracht hebt aan het Hart van God. Ja, engelen zullen u dienen, gij die de koorden van de zesde en de zevende tepel draagt. En in Spricht zult gij uw handen en voeten zien, en bemerken dat zij met velen zijn. Gij zult hen niet kunnen raken of aanraken, gij zult hen niet in beweging kunnen brengen. En dan zult gij wachten totdat de Geest van God

u raakt, en Zijn winden zullen u in beweging brengen. Dan zult gij zijn als de heilige inktvis in het water, en oprijzen als de vliegende spin om de sterren te bewegen, en te wassen in koele wateren. Nu werkt gij nog op het veld, maar straks zult gij verlichting kennen. Gij zult eten van heilige zonnen, en het ijs zal oprijzen in uw buik. Oh, gij die uw voeten door Eeuwige Koorden hebt laten binden, gij zult het geestesschoeisel ontvangen, en uw zaad zal u in beweging brengen. Treurt niet over het bloed, want het zal heilig zaad wezen. De Tijger zal ook u opnieuw verwekken, en gij zult geleid worden door uw eigen zaad, voortgekomen en voortgebracht door de winden Gods. Treurt dan niet bij het aanschouwen van de wonden van Michai in uw schouders, want de vogelen des hemels zullen daarop nederdalen, om u te leiden op Eeuwige Paden. Zalig zij die genaderd zijn tot Spricht. En de Tijger sprak deze woorden, staande in de Heilige IJstempel op de Heilige Berg van God : Er is een Dag waarop het Heilige Altaar wordt opgericht. Die Dag zal groot heten. Dan zullen de geesten die daar zwaar werk moesten verrichten vrijgezet worden. En toen verbrak hij het zegel der tijgers, en richtte zich naar het Noorden vanwaar de grote haai kwam, en sprak : Nu is er dan een dag van vrijheid voor hen die werkten in zweet en tranen. Uw bloed zal zaad worden, en gij zult bomen planten. Nu is er dan een dag van rust aangebroken, en gij zult rust vinden op uw akkers. Uw ploegscharen zullen omgesmolten worden tot altaren, en gij zult de Geesten Gods kennen. Gij dan zult uw engelen bij namen noemen. En Michai stond op om hen van het altaar te leiden. Groot is de Dag waarop de Heere Zijn Stem verheft, om rust te geven aan hen van het altaar. En toen de Tijger al deze woorden gesproken had, kwam er een engel met zeven winden in de armen om de woorden te verzegelen. Toen kwam er geruis met donder en bliksem om de tempel te sluiten. En zij die het Woord des Heeren hadden gehoord hadden rust. En mijn tong geraakte als in vuur toen ik deze dingen zag en hoorde, en een deur werd geopend in de hemel. En ik hoorde een stem roepende 'Kom, want er zijn veel meer dingen die getoond moeten worden.' En de haaien des hemels brachten mij naar boven als door koele wateren, en ik zag Metensia zitten op haar troon. Zij was als badende in ijs, en haar glans was als het goud van IJs. En zij sprak woorden uit een verborgen boek genaamd De Troiade.

5.

Roodkap ; Ik heb niks van node, ik ben gezond, sinds ik het kruis vond. Ja, het kruis heeft mij genezen, mij gevuld met hemels kruid. Zij gaf mij de kragen van bloemen, zij is de rode kap. Aan de deur van zieken klopt zij, aan hun poorten staat zij, met de vruchten der hemelen. Zij is de rode kap met haar sappen van vuur. Zij die het kruis beminnen, weten van haar lusten. In rivieren glijdt zij, tot het koele water. In bosmeren heeft zij haar kronen, zevenvoudig uitgelezen. Zij spreekt als de bosfontein, tot allen die haar volgen. Ik heb niks van node, ik ben gezond, sinds zij mij aanraakte. Op de pleinen wordt zij gemeden, maar kinderen volgen haar. Zij draagt de ijsnoden en vuurnoden in haar mand. De betekenissen der dingen veranderen onder haar strelingen. Ja, zij schiep de Geesten Gods, en bracht de Karazuur tot het hart van Metensia. Stille nachtspelers zijn zij, spinnende de karbulijnen en de karmozijnen, de nachtlatijnen en de vuurroden. Ja, zij schiep het grote Eerst, als het hart van de hemelen en de aarde. In haar hebben zovelen schuilplaats gevonden. Het kruis klopt aan de deuren als een geit, zoekende naar haar kinderen. Zovelen hebben het nachtlatijn gevonden, gesponnen door de grote wonden. Het kruis kent hen allemaal. Zij vond hun schaduwen en hun leven. Zij reikt dan tot het levende in hun geest, om het de wateren des levens te geven. Als een geit gaat zij langs de huizen, op de pleinen wordt zij gemeden, maar kinderen volgen haar. Zij spreekt als de bosfontein, tot allen die haar volgen. Ik heb niks van node, sinds zij mij aanraakte. Het nachtnood kent zoveel talen, allen volgen zij haar. De vogels zingen van haar bloed, dat stroomt door duizend vaten. Zij is de rode kap. Zij heeft de Marion in de schoten van Metensia en Mura gewrocht, als de boom des kruises. Als een geit verzamelt zij de vruchten die het bos voor haar liet vallen. En zij brengt het tot de kinderen, want op de pleinen wordt zij gemeden. Zij zien haar als het gevaar van de Karazuur, al die haar haten, al hen die de wereld dienen. Zij hebben het hek der eeuwen opgericht. Zij is het bloed in koele meren, met vele kragen staat zij op Golgotha. Nadat de haan en de kip gekraaid hebben, zoveel tranen vallen daar, als de regen des kruises. Zij houdt het leven in haar hand, met dampen van de Karazuur. Zalig hen die voor haar beven, tot Golgotha leidt zij hen, als een geit die haar kinderen verzamelde. Aan de deur van zieken klopt zij, staande aan hun poorten. De nachtspelers brengt zij, met hun weinige woorden. Rozen vonden een onderkomen in haar. Aan lammen geeft zij een stok, om hen die haar haten te slaan. Haat het kruis dan niet, opdat zij u niet vinde. Vogels zingen van haar bloed, tot al die haar beminnen. Het bloed dat door duizend zielen stroomt, zij vonden genezing in haar ijsnood. Waar de stille nachtspelers zijn, verblijft zij. Het rode bedekt haar. Rozen komen voort uit haar schoot, als de bloemen des kruises. Waar de stille nachtspelers zijn verblijft zij. Brengt dan lof aan het kruis, aan de rode kap. Zij die onder haar schuilen hebben de schilden des kruises, en haar wapenen zijn als naalden, om de pantsers te borduren. Zij werkt onder schuilnaam, vindt haar dan. Zendt bedelaars niet weg bij uw deuren, want gij mocht haar eens wegjagen, om het voor eeuwig te betreuren. Het hek der eeuwen brak zij, maar boze lieden hebben het weer opgericht. Zij echter vond toevlucht tot haar nachtgedicht. Zij dan schuile in al die haar volgen, zij schiep de Christus in het zilver, en de tweede in het goud. Wederom zal zij het hek der eeuwen breken, en vogels zullen vliegen tot haar huis, waar de bramen branden, en de vruchten zijn van ijs. Op de heuvelen der bramen klappen haar nachtgedichten als deuren, en de grote bomen komen voort met vele kragen. Het verhaal bond ons allen, zegt het voort. Als het zuivere latijn, is zij tot hen die haar volgen, voor Jood en Griek die haar beminnen. Aan de deuren van lammen klopt zij, staande aan de poorten van bedelaars. Zij in lompen kennen haar, zij met de vele kragen. De muizen des hemels hebben haar hart verstaan. Zij die de mystiek dienen, hebben steeds tussen de regels gelezen. Haar Woord zal nooit teniet gaan. Het Woord des kruises onder een spotkleed gebracht, bracht ons de rode kap over de doornenkroon. Zij is het hart des kruises bemin haar dan, waar de ratten des hemels haar hebben gezien. Zij heeft de witte muil des satans verbroken. De doornenkroon is hier, weet dat wel. Het spel der ratten is afgelopen, de muizen hebben geen vertier. Zij brak de koning der harten, en doorboorde zijn nieren, om zijn slaven een tijd van vrijheid aan te kondigen, als een schip in woeste zee. De doornenkroon is hier, weet je het wel ? Als een ster boven bruisende zee, om hen te leiden naar het land achter de bomen. Het huis der dokters kende zij niet. Zij had een kruid des kruises. De witte muil van Beelzebul brak zij, en bond zijn zonen één voor één, om harten te bereiden, tot het grote nachtlatijn. Als lampen aan de zolder, brak zij de bedreiging, één voor één. Zij moesten dan allen voor haar

staan, en zij bracht hen tot eeuwige rust in de rotsen. Het lot des Heeren is dan niet om te verbreken, maar om voor altijd in slapen te laten gaan. De Heere Heere kent dan de rust der zeeen. In hun slaap zijn zij woest, maar het schuim is het voor altijd vergeten. Zij dan rusten in de vierde dood, waartoe de Heere hen dreef. Zij dan die niets weten hebben veel te lijden, maar de slaap brengt hen tot rust en zwijm. Zij borduren daar in nachtgedichten. De Heere heeft van meet aan de rust gespannen, tot een boog om hen van de canon te weerstaan. Opent dan uw poorten en laat de vogel wijd vliegen. De nieuwe dag breekt aan. Wie zou haar niet omhelzen. Zij is de doornenkroon des Heeren. Zij sprak in vuur en heimwee. Ja, tot slaap brengt zij, allen die Hem vrezen. De doornen hebben diep gestoken, nu zet dan de rust in. Zij die dan niet diep wilden lijden, hebben haar gemeden. Maar eens reikt de doorn tot de geest, tot de dieptes van het tweede, en dan zullen de poorten van slaap opengaan. De naald is diep gestoken. Zij wist niet wat ze zei. Nu zijn ze weer van jou, die rozen. Ze zullen je breken, zij aan zij. Want de Heere brengt hen die diep lijden tot verbrokenheid, en dan breekt een nieuwe dag aan. Nee, je kunt de rozen niet ontwijken, wanneer zij opstaan en marcheren, tot de gebroken ruiten komen zij, om verder in te breken. Ja, als een dief in de nacht komt de Heere. De doornenkroon hangt aan de muur, als een ster in de lucht is zij. Zij schiep de Heere der Geesten, de Heilige Ziel, nu is Hij dan geworteld als een boom in diepe morgens. Ja, de Heere schiep zij, zij is de Ziel des Geestes. Een doornenkroon is zij, en de Heere heeft haar waardig gedragen. Zij brengt de legers tot rust en brengt hen tot de eeuwige slaap. Als een koningin in haar paleis, bespeelt zij de viool. Zij werd dan gemeden, zij is de doornenkroon. Maar kinderen volgden haar, kennende haar geluk. Zij bracht hen tot de rivieren, tot de wateren van slaap. Zij bracht hen zwijm en verdoving door haar steken. Als het vuur der rozen was zij. Zij brak het hek der eeuwen. Zij leefde onder de rode kap. Zij kwam uit het kruis, als vuurnood van de rode kap. De vurige steken der rozen beminden haar in zilver, en zij bracht het goud voort als de honing. Als een gevangene van spinnen was zij, de doornenkroon. Zij maakten haar lang en bitter. Komt dan tot de doornenkroon, al die zeggen Christus te beminnen. Zijn diepe hart, zijn tweede geest, zou ik dan geheimenissen beminnen ? Vurige sleutels geeft Hij hen die haar beminnen. De doornenkroon als het hart der zee, als geheimenissen van zeemannen. Laat haar dan de touwen tot rust brengen. Ze hebben te lang gewerkt. Laat zij hen brengen tot Spricht. Waar deuren openen komt haar naam, waar ramen breken glijdt zij binnen. Zij is als de slang des kruises, komende tot al die haar beminnen. Het kruid van slaap brengt zij, en de roerselen der wind. Zoudt iemand haar verachten, zij brengt hem neer. Zij geeft het loon der slaap aan allen, naar de mate waarmee zij meet. Onrechtvaardig is dan het oordeel over hen die onrechtvaardig waren, maar haar onrecht is rechtvaardiger dan het recht der mensen. Zij is dan het recht der kooplieden en der slaven. Mocht het eens uit de hand lopen, zij weet een ieder te vinden. Op de zeekades maakt zij kabaal. Zij is de doornenkroon. Toch is haar geschreeuw stiller dan de stilte der mensheid, en haar kabaal als het geluid der zeemeeuwen. Ken haar dan in haar geweld. Zij is de doornenkroon des heeren. Als het dan uit de hand loopt is zij daar. En merels dienen haar. Ja, zij kent de mezen op het dak, en bracht de karsuiken en de putsen tot Metensia. Raakt dan het verleden niet meer aan, wanneer zij spreekt, maar gaat door haar geopende deuren. Haar strelingen veranderen betekenissen. Zij draait de doelen om, en is als de draaiende heg. U staart diep. U heeft mij net nog aangekeken. Als het spotkleed des kruises hing u over mij, met een speer in mijn zij. Kind, Ik heb het afgelegd, en aan jouw gegeven, die erfenis van het verleden. Het heeft mij tot zaligheid gedreven, jij moet er ook doorheen, het is maar voor even. U staart diep, zo fragmentarisch. Zoveel woorden van elkaar gebroken. Ik weet niet waar zij mij leiden. Ik kan het niet verstaan. Moeder, bent u dan eindelijk gekomen, uw kind heeft zolang op de uitkijk gestaan. Ze zeiden mij, niet in u te geloven. Alleen vader was er nog. Moeder, ze hebben mij alles afgenomen. Zelfs mijn dromen, zij zien me niet meer staan. Ik heb mezelf zo vaak verminkt. Ik kan het niet meer aan. Het bloedt als u mij borduurt. Als een spin steekt u, wat heb ik dan gedaan ? Ik ben zo blij dat u er bent. Maar waarom haalt u mijn wonden dan niet weg. Bent u dan de duif des kruises, een vogel van het leed, om ons een boodschap te verkondigen. Zoveel wazen voor mijn ogen.

Als 't vallen in een diepe put. Uw webben hebben mij opgevangen. Ik ben verstrikt in uw liefde. Geen weg eruit, ik zal hier moeten blijven. Ik weet niet alles, maar ik ken het leven. Alles is maar voor even. Stil zal u betekenissen veranderen, en de gezichten der mensen. Rozendoorn, als een

koor mij omhult. Rozendoorn, als het raam der liefde. Geen vijanden meer, alles is de naald van de Heer. Oh ja, het steekt me diep, maar U bent het die mij riep. Rozendoorn, als een echo uit de nacht, makende al het harde zacht, zoveel draden van liefde geweven door mijn wonden, totdat alles tot onder het roze zakt. Ik weet niet hoe ik het moet afleggen. Het steekt zo diep, en trekt mij steeds weg. Het kleeft, het is de lijm des Heeren, en alles doordringt mijn ziel en bed. Ik voel mij zo zwak, ik kan niet staan. Ik beef en alles draait om me heen. Heeft de Heere mij tot zich genomen, of ben ik heel vreemd aan het dromen. Ik voel mij ziek, de dood nabij. Ik voel me als een boom in donk're straten. Geloof mij, als iemand mij hier zou zien, dan zouden ze dwars door me heen kijken. Het schuim der wet heeft me doorzichtig gemaakt. Ik ben al weg, mijn schaduw is nog hier. Rozendoorn, ik kan alleen maar huilen, en verder begrijp ik niets. Alle kleuren zijn nu weg. Alles zwart en wit, en grijs het is een wonder. De muizenkoning heeft mij meegenomen. Buiten schijnen sterren, staan in de lucht als aan de muur. Ik heb de moed verloren om nog terug te gaan. De muizen des hemels voeren mij nu weg, de ratten des hemels kijken, en staren als de rozendoorn. Als het spotkleed des kruises hingen zij over mij, met een speer in mijn zij. Aan mij gegeven, de erfenis van het verleden, achter webben verborgen. Ik weet niet waar ze mij leiden, ik kan het niet verstaan. Ik zit in hun vurige karren, de muizen zijn mij voorgegaan. Het is allemaal al doorleefd, alles is al opgetekend. De regenboog die staart naar mij, de zoete honing komt binnen bij mij, het wonder des kruises is gekomen.Als het lichtend schuim der rozen, werd ik meegenomen. Ik moest wonen op een brug waar twee legers elkaar bevochten, totdat het vuur der rozen steeg, en de zoete honing en de zwijm begon te stromen. Als liederen versmolten, een zacht, maar dood konijn. Ik kon haar niet bereiken, zoveel trauma's kende zij. Zij kon niet meer spreken, zij kon mij niet vertrouwen. Zij kon alleen maar steken, als een roos in een diepe wei. Als een soldaat van Spricht was zij, mij leidende tot de zwijm der twijfel. Op mijn benen kon ik niet meer staan. Rozendoorn, geef mij uw stem. Rozendoorn, geef mij uw oog. Ik kan niets meer zien, ik kan ook niet meer denken, alles is doorstoken, door de doornenstruik. Rozendoorn, heb genade in uw liefde, ik brandt helemaal weg, geen tijd meer om iets te doen, alles smal van binnen. Ik kan me niet bewegen. Ben verstrikt in uw twijfel, onzekerheid bevroor mij. Ben nu een boom in uw stad, een bloem in uw weide. Na een harde nacht, makende alles zacht, zoveel draden van liefde en zachtmoed, geweven door mijn wonden, totdat alles onder het roze zakt.

Valva

Sarhem ; de Strozalk ; Draai nog even om met mij, het wordt krap in de kooi. Laten we naar buiten gaan, of is de moed verdwenen. De muizenkoning raakte ons aan, en nu zijn we vrij. Als konijnen zijn we, in het veld, op zoek naar de kikkerkoning. De strozalk is daar, de landbouwers van Metensia, en hebben de schatten diep in de aarde gevonden. Ja, schatten in aarden vaten zijn zij. Moeders hebben hun kinderen verloren. Ze kijken hen na, maar kunnen niks beginnen. Ze zijn geslagen door het kruis van Marcia. Zelfs tranen kunnen hen niet bereiken, en schreeuwen ketst terug van de ramen. Ik moet zelf stiller worden, de strozalk zit achter mij aan. Zij zijn de soldaten van Metensia. Met de Herman breken zij door de huizen, en laten hun sporen achter, maar zijn niet te volgen. Overal zijn zij, maar kunnen nergens gevonden worden, wanneer zij op strooptocht zijn. In Sarhem vond ik veiligheid, maar ik zie hen nog steeds staan, mij schrik aanjagende. Het is de Vreze des Heeren, waar kunnen we gaan ? Ontsnappen is niet mogelijk, in de kooi zijn wij, en buiten is een andere kooi. Nooit vrij zijn wij. De strozalk is hier, ik kan niet ademen, zelfs niet huilen van de emotie. Wat zullen ze doen, zullen ze me weer slaan ? Rust en vrede vind ik in Sarhem, maar ik zie hen nog steeds staan. Dichtbij me zijn ze. Wat zullen ze met me doen ? Ik heb hen toch niks gedaan ? Tot Sarhem vluchtte ik, maar het is gewoon een andere kooi. Hoeveel kooien hebben ze daar bij de Strozalk ? Wij gaan van kooi tot kooi. Tot Sarhem zijn we gedreven. Ik kan niks bewegen, ik kan niks beginnen. De Strozalk heeft me geslagen. Tot Sarhem kan ik vluchten, maar ik droom steeds zo naar. Alles doet pijn, waar moet ik naartoe ? Ik schreeuw en gil maar niemand hoort me. Ik ben dan achter saffier en staal. Nog dieper zullen ze me trekken, totdat dan alles scheurt. En zij zullen allen zeggen : Er is niks gebeurd. Niemand ziet mijn wonden, niemand

kent mijn pijn. Niemand ziet de kogel, diep in mij geschoten. Een konijn was het, met een lang geweer, maar niemand had hem ooit gezien, en niemand zag hem ooit weer. Het huis van dokters verstond mij niet, en zo daalde ik in de dood. En de dood zei : Ik ken hem niet, en zo gleed ik nog dieper tot aan de poorten van de hel. Maar in Sarhem kwam ik vrij, en kon ik weer ademhalen. Maar dat konijn woonde hier ook, en de Strozalk, als het kruis van Marcia. Hoelang zal deze nachtmerrie duren, alles traant in mij, tot bevens toe. Achter saffier en staal hebben zij mij gezet, achter drakentralies, diep in een kasteel. Toe, prinses, red mij, red mij van de draak, of moet de draak gered worden van mij ? Ik ben in gevecht met Metensia. Haar kussen branden mij diep, als een eeuwig teken van liefde, voerende mij naar het Sarhem. Wie moet nou wie redden ? De draak redde mij van de prinses. Van de Strozalk zijn zij, worstelende in Pniel, om Jakob diep te breken. Overwin mij, zodat ik kan winnen. Zet mij vrij. In Marcia ben ik vrij. Het leed geleden. Mijn vrucht verloren, maar gezuiverd gevonden. Maar ik ben altijd in het sieraad geweest en het sieraad in mij. De honger brak mij, brak de koek, om tot verzadigens toe te eten. De dorst brak mij, brak de kruik open. Nu heb ik een wapen in Marcia. Als het Tweede Kruis is zij. De honger sloeg mij, om brood des kruises te brengen, als het Tweede Woord. Marcia, door de dood herschiep gij mij. Leer mij dan uw symmetrieen kennen, als sleutels tot de poorten van Sarhem. Marcia, tot in de dood getrouw. De groene ruiter had een ingebouwde tepelhuid, met een zoolgebaseerde wapenrusting waardoor hij de signalen van zijn thuisbasis kon triggeren. De zoolgebaseerde wapenrusting bewoog over zijn lichaam. Het was als een creatuur, zwaar ademende, zacht en nat, vastgehecht aan zijn huid. Op sommige plaatsen stak het diep, en dit was om enkele dieperliggende organen te stimuleren. De samentrekkingen gingen erg diep. Het was als een pezige wapenrusting, maar leek meer op klieren, want hormonen in poeders en vloeistoffen werden door de wapenrusting voortgebracht. Het groeide als een waterig insect op zijn lijf, en leek meer en meer op een vreemde vis. De vis had vele tentakels, alsof er vreemde duistere tenen als draden vastgroeiden in zijn lichaam. Het groeide naar zijn hoofd toe. Eerst groeide het in zijn mond, en hij kon de adem en de gassen ervan inademen. Zijn eigen voeten werden heter en heter, en zijn zolen begonnen een klein beetje te zwellen, terwijl ze vreemde lijmen voortbrachten. Toen begon het wezen in zijn neus te groeien, en hij begon onbekende dingen te ruiken. Het veranderde zijn verstand, zijn manier van denken. 10. Hij zonk diep weg in zichzelf, alsof hij zijn eigen lichaam niet meer kon voelen. Hij voelde zichzelf puur worden, rustig en vertrouwend op de buitenaardse chirurg. Hij had een geweer gebouwd van tepels, en de trigger zat in een zoolgebaseerd aanhangsel. Het geweer was één met zijn arm, ingebouwd. Het was alsof er een slang in hem groeide, als een rode streep. De zoolgebaseerde elementen begonnen ook diep binnenin te groeien en werden als pistolen. Hij had groen bloed nu, en zijn gezicht begon ook groen te worden. Hij werd een ruiter, meer en meer. Een groene ruiter. Ze had mond-implantaten, de slangendanseres, en voet-implantaten, een vreemde reuk. Ze was een experiment van buitenaardsen, verboden schepselen. Niemand had toestemming dichtbij haar te komen. Ze leed, en ze viel vaak flauw, terwijl bloed uit haar mond kwam. Haar voet-botten bewogen vreemd. Een ei groeide in haar, wachtende om op een dag uit te barsten. Ze kon andere slachtoffers herkennen. Ze dacht vaak dat ze alleen was in deze dingen. Ze was als opgesloten in deze dingen. Ze was overstuur en zonder hoop. Er waren geen dokters die haar konden helpen. Machines kwamen in de nacht bij haar, om wrede dingen te doen, het installeren van de implantaten. Zij wist niet dat deze implantaten een wachter van haar maakten. Zij werd een gesloten poort om anderen tegen te houden. Zij werd een blokkade. Ze had nachtmerries waarin ze dingen deed die ze niet wilde doen. Iets leefde in haar, in haar aderen. Het was een buitenaards groen lichtend iets, een vreemd reptiel of insect. Het had ogen vol van licht, en was gemaakt van zacht maar sterk vlees. Er droop groen bloed van het beest. Het had geen huid, alleen spieren en bloedvaten Ze was paniekerig. Het creatuur had een hoge intelligentie. Ze was zo paranoide naar zijn impulsen. Hij bewaakte haar tegen iets ergers. Hij was haar agent. Zij was zijn gevangene, het object dat hij moest bewaken, maar zij bewaakte anderen, iets wat ze niet wist. De deuren naar de hel moesten gesloten worden, want dit waren verboden vruchten.

2.

De Onaks waren groene, slijmerige gedrochten. Zij spraken in een taal die zij niet verstond. Zij waren groot en harig, en soms boden ze haar wat voedsel aan, maar ze hield er niet van. De reuk was zo vreemd hier, en ze had problemen met ademhalen. Eén van de Onaks nam haar op z'n rug. Het was er één met vleugels, en ze vlogen naar een hoog en duister slot. Ze zag een kind staan in één van de gangpaden. Ze kreeg een lichte schok. Het kind leek meer op haar dan op een Onak. Het kind had een rood gewaad, staande met een pop. Het kind verstond haar niet. Toen de Onak tegen het kind sprak, scheen het kind het te begrijpen. Ze gaven haar vlees, en ze vroeg zichzelf af wat voor soort vlees het was. Toen ze ervan at werd ze heet van binnen. Toen leidde de Onak haar tot een lift die diep onder de grond ging. Ze hoorde allerlei soorten gegil en gehuil. Toen de deur van de lift openging zag ze een bal van vuur hangen in het midden van een zaal, terwijl wezens daar werkten. Aan de muren zag ze wezens als haarzelf hangen, maar ze leken bijna op bomen. Tot haar schrik bemerkte ze de overeenkomst met het vlees wat ze had gegeten. Ze had haar eigen evenbeelden gegeten. Plotseling nam een Onak haar bij de nek en tilde haar hoog op. Ze werd daar ook gehangen, terwijl ze gilde en schreeuwde. Het kind met de pop kwam naar haar toe. De ogen van het kind waren vol rood, bijna vuurspuwend. 'Je bent klaargemaakt om Onaks voort te brengen,' sprak het kind nors. 'Wanneer je weigert, zul je worden tot vlees. Ontsnappen is onmogelijk. 'Ja, ik zal Onaks voortbrengen,' zei ze tot het kind. 'Goed,' zei het kind, 'dan zul je veel slijm moeten eten.' Zij moesten vele slangen bevechten in het duistere woud, terwijl ze door de modder en de aarde gleden. Zij voelden zichzelf prinselijk terwijl ze aten van het slangenvlees. De wonden vormden vreemde golvende merktekenen op hun lichaam, alsof er planten op hen geprint waren. Zij voelden hoe ze de controle over zichzelf terugkregen na de ontsnapping. Ze waren lang slaven geweest in ballingschap. Ze hadden nog wel vele brandmerken van hun slaaf zijn. Maar doordat ze tegen zoveel wilde dieren moesten vechten kregen deze brandmerken een andere vorm. Zij waren trots op hun nieuwe merktekenen van hun nieuw gevonden vrijheid. Soms ademden ze zwaar. Ze moesten hier overleven. Ze moesten de wetten hier leren kennen. De psychologische wonden van hen waren diep. Ze voelden zich verwoest in hun ziel. Ze waren geboren in slavernij en hadden nooit een taal kunnen ontwikkelen. Zij waren wilden. Zij konden geen kracht ontwikkelen, want elk beetje kracht dat ze in hun lichamen vasthielden werd gestoken door een soort van creaturen, terwijl hun energie weer wegsijpelde. Zij waren altijd moe. Veel konden zij niet ontwikkelen door de grote mate van druk en aanvallen. Al wat zij kregen waren flitsen en fragmenten, snel weggescheurd bij elke volgende stap. Zij voelden de bossen als zwaar vampiristisch, hen uitzuigende. Zij konden geen bezittingen hebben, alleen hun dolken en wat gescheurde klederen en riemen. De slangen waren groot hier, steeds weer proberende hen te wurgen. De slangen waren niet makkelijk te verslaan, en soms duurde een gevecht wel uren. Ze moesten als dit bos en deze dieren worden, anders zouden ze niet overleven. Door hun pijnen communiceerden ze met elkaar, kort en van een afstand, want ze waren ook bang voor elkaar. Sommigen hadden merktekenen van duistere slangen op hun lichamen. Ze maakten klederen en tenten van hun verslagen aanvallers. De bossen waren lang, en ze maakten plaatsen waar ze vlees verzamelden. De gevaarlijkste dieren waren de gehoornden, want zij konden hard lopen, en moordden heel makkelijk met hun hoornen. De gehoornden maakten groot geluid en waren de wildsten in deze wouden. Vaak vernielden ze de tenten, en hun vlees en bloed was het meest krachtige. Ze wisten dat als ze de gehoornden niet zouden temmen, dan zouden ze door hen verwoest worden. Ze klommen in de bomen, sprongen op de ruggen van de beesten en begonnen hen te berijden, maar door de wildheid van de beesten vielen ze vaak snel. Ze wisten dat ze het stap voor stap moesten leren. Ze wisten dat wanneer ze door zouden gaan hun vijanden te bevechten, dan zouden ze alles verliezen. Ze maakten hun tenten in de bomen. Ze voelden een woede naar de beesten, maar de pijn maakte hen moe en als verdoofd. Ze moesten meer leren over deze beesten, over hun bewegingen, de manieren waarop ze aanvielen. Zij waren niet de enigen die hongerig waren. De ontsnapte slaven probeerden onderling wat warmte van elkaar te krijgen, want soms waren de winden koud. Maar ze waren geen contact gewend. Het gaf hun zulke vreemde gevoelens van angst en paniek, en zulke vreemde gevoelens in hun buik. Ook in de rivieren was er veel gevaar. En hier vonden vele gevechten plaats. Ze verlangden ernaar te zwemmen, en ze voelden een

vreemde moed opborrelen, een vreemde spanning in hun lichamen. Ze begonnen immuun te worden voor de angsten voor het water. Ze voelden zichzelf meer en meer als waterslangen, en het strijdveld verschoof naar het water, meer en meer. Ze wilden graag aan de rivieren van deze bossen wonen, en aan de meren. Ze verlangden naar een nieuwe hartslag, om hun verleden voor eens en altijd te ontvluchten, en om hun wonden tot nut te maken, en hun vergif. Dezen waren nog steeds machtige wapenen in hun handen. De gevaarlijke creaturen in deze meren en rivieren konden soms veranderen in vrouwen. Er waren ook slangen die door hun wonden in hun lichamen konden komen, of zelfs door hun monden of andere openingen in hun lichamen. Dan hadden ze innerlijke gevechten, zulke vreemde gevoelens. Deze slangen probeerden hen weer tot slaaf te maken van binnenuit. Soms gingen deze slangen dood in hen, en werden ze ziek, proberende de lijken te verteren. Zij allen moesten voor eeuwig ontwaken, zij allen moesten het duistere creatuur aanschouwen wat hun verstand had overgenomen, om hen mee te nemen naar een eeuwigdurende nachtmerrie. Het geeft hen visioenen zo helder, als een wereld waarin zij leven. Zij zaten op de rug van vreemde spinnen, die eruit zagen als vissen. Zij zagen ook de vliegende krabben en de andere creaturen van deze wateren. Zij zagen de moederspin van het eiland, en haar kathedralen. Er waren daar vreemde tempelen, als een heilige plaats. Het vreemde en duistere creatuur van de zee, het vreemde creatuur met de zovele tentakels, hen bewakende in een vreemde gevangenis, met een vreemde slavernij. Als vreemde webben over een eiland, waarin ze kunnen klimmen. Als taaie lijm die ze kunnen strekken, kneden en vormen. Nu zijn ze dan vrij. In een vreemde secte vermoordden ze dieren voor hun god. Ze hadden vreemde verf op hun voeten. Ze waren geverfd en gekleed voor dit doel, de vreemde opsmuk van een religie. In de nachten werden hun voeten vreemde spinnen, gaande voor de jacht. Hun tenen groeiden uit tot lange moordklauwen om hun slachtoffers te wurgen, om hen tot hun rijken van de dood te brengen. De vreemde verf heeft zo'n vreemde geur, en het neemt gemakkelijk het verstand over, en dan ook heel langzaam de emoties, stap voor stap, totdat zij geheel slaven zijn. En dan worden de verhalen wilder en wilder. En het slachtoffer raakt vermoeid, en kan zijn werk niet meer doen. Hij is tot een nachtslaaf geworden. Dit overkwam een slager, want door veel met vlees te werken word je zelf ook vlees. Er stond een zwarte man in zijn deuropening, terwijl een kleine spin op zijn bed langzaam uitgroeide tot een voet. De man heeft een hoed en een wit gezicht, maar verder is hij zwart. De spin kwam tot zijn borst. Hij kreeg daar een merkteken, en voelde daar druk, ook tijden erna. Wie heeft nou wie onder de voet. Hier is het : een voet voor een voet, een teen voor een teen, een tepel voor een tepel. Religie zal je op een dag vinden, want je doet de werken van een religie. Je bent een priester. Het is hier vlees voor vlees, een buik voor een buik. Er zit een wild boek in je hoofd, wachtende om op één dag geopenbaard te worden. Een oog voor een oog, een tand voor een tand, wie heeft nu de wet verbroken ? Geef je hem die je linkerhand eraf hakte ook je rechterhand ? Dit dan is het wilde boek in het hoofd. Op een zomerdag kwam een man laat van zijn werk terug. Het was een lange dag geweest op het werk. In deze tijden moesten ze veel overwerk doen, want er was een virus uitgebroken door een vreemd soort gesteente dat in mensen groeide. Ze waren nog steeds druk bezig met het vinden van een antistof. Tot nu toe hadden ze nog niet veel succes, en ook in de stad van de man verspreidde het virus zich als de griep. Tot nu toe waren er nog geen doden gevallen, maar degenen die het virus droegen begonnen zich te isoleren en toonden vreemde gedragingen. Omdat het virus erg besmettelijk was vonden sommige mensen het dan ook wijzer om de mensen die het virus droegen buiten de samenleving te zetten in aparte gebouwen, waar de ziekte verder behandeld zou kunnen worden. Hij was één van die mensen. Hoewel het virus nog niet direct levensgevaarlijk was, zag hij de gevaren voor de samenleving wel hangen. Het gesteente was niet zomaar weg te snijden uit degenen die het droegen, omdat het zich op een ingewikkelde manier in de organen weefde. En omdat het virus in de beginfase was, vreesde hij dat na een tijd het virus zichzelf zou kunnen ontwikkelen tot een dodelijk virus. Ook buiten zijn werk dacht hij er veel over na, en zijn vrienden zeiden dat hij stiller was geworden. Ook in zijn huis had hij een klein laboratorium, waar hij soms buiten werkuren bezig was. Ook als hij 's nachts niet kon slapen was hij veelal daar. Hij leefde met zijn werk. Hij had een klein stukje steen meegenomen van zijn werk om thuis te onderzoeken. En zelfs buiten het lichaam groeide het vreemde gesteente gewoon door. Door dit vreemde gesteente

werd het virus in het lichaam verspreid. Het was een soort gebeente, en snel werd er meer over de ziekte gerapporteerd. Er waren enkelen die nog gewoon doorleefden zoals ze leefden, omdat het virus verschillende symptomen kende, en zich niet altijd bij een ieder op dezelfde manier manifesteerde. Bij sommigen nam het virus naderhand toch weer af. Bij anderen groeide het gesteente ongenadig door, en bij sommigen begon het gesteente zich zelfs in de hersenpan te weven. De man nam het allemaal erg serieus, maar was opgelucht, dat bij enkelen het virus afnam en het gesteente begon te stabiliseren of zelfs afnam. De man vroeg zich af wat de oorzaak daarvan kon zijn. Het onderzoek leidde tot Afrika, waar bij tijgers en bepaalde soorten slangen het virus ook voorkwam. Het gesteente werd er niet gevonden, maar wel soorten van vreemd weefsel die dezelfde stoffen produceerden. De wetenschap stond voor een raadsel. Het weefsel leek te functioneren als nieren en klieren, en al snel werd er wereldwijd geluid aan gegeven. De man was blij dat ze eindelijk wat op het spoor waren gekomen, maar er waren nog vele vraagstukken die opgelost moesten worden. Het onderzoek werd een beetje in de war gegooid toen achteraf bleek dat de stoffen toch niet helemaal hetzelfde waren, en de symptomen toch anders waren. Meer en meer raakten ze ervan overtuigd dat ze hier toch met een uniek virus hadden te maken. Maar het onderzoek bij dieren en ook bij andere levensvormen ging door, om een mogelijke overdrachtspoort aan te wijzen. Waar kwam het virus nu werkelijk vandaan, en wat zou de toekomst ervan zijn ? Nog steeds waren er nog geen enkele medicijnen om het virus te remmen of te genezen, maar ze waren blij dat sommigen alsnog een stabilisatie van het virus ondervonden. Het gesteente kon bij sommigen zelfs afnemen, maar er was nog bij niemand totale genezing van het virus aangetroffen. Er werd ook onderzoek gedaan bij mensen waarbij het virus zich had gestabiliseerd of afnam, om te kijken of enige levenspatronen of andere middelen daar invloed op hadden, maar men kon geen aanwijsbare overeenkomsten vinden. Het leek een hopeloze strijd. Alhoewel de snelheid van de verspreiding van het virus afnam, kwamen er toch steeds meer landen bij die melding deden over het toeslaan van het virus. Inmiddels was er bij onderzoek in de zee een bepaalde stof in zeepaardjes ontdekt die op de stof van het virus leek, maar later liep het voor de onderzoekers toch op dood spoor. Op een nacht was er een uitzending op de televisie waarin sommige mensen met het virus werden geinterviewd. De man zat op de bank en keek, terwijl hij notities maakte. Eén van de ondervraagden had een opmerkelijk verhaal, en opmerkelijke symptomen. Het gesteente was als een mozaiek door de huid rond zijn tepels gebroken, en ook in zijn voeten was het gesteente al op een vreemde manier door de huid naar buiten gekomen. De man die ondervraagd werd vertelde dat 's nachts vreemde wezens in zijn slaapkamer kwamen, met vreemde machines die zich op een vreemde manier vastklonken aan de door de huid gegroeide gesteentes. En dan voelde de man allerlei vreemde sappen door hem heen stromen, en dan hoorde hij vreemde geluiden, en dan was het alsof hij langzaam dronken werd. De volgende dag vertelde hij op zijn werk wat hij op televisie had gezien, en niemand op zijn werk had hier al van gehoord. Het was nog niet voorgekomen dat het gesteente door de huid groeide volgens hen, maar ze wilden toch meer informatie. De makers van het programma werden gebeld, en er waren gesprekken. De makers wilden niet meewerken met hen, omdat het volgens de makers ging om de privacy van de mensen. Bedenkingen kwamen bij het laboratorium waar de man werkte opzetten. Was dit echt of was er televisie-bedrog in het spel. De media behoorde toch samen te werken met de medici ? Ook hij kreeg bedenkingen over hetgeen hij gezien had op de televisie. Waren het spookverhalen ? Was het trucage ? Het door de huid gekomen gesteente was echt te zien, maar of het nagemaakt was of niet, kon de man niet zeggen. Midden in de nacht viel de man in slaap, na een lange tijd van piekeren. Opeens werd hij wakker van een enorm gekrijs. De lucht was blauw, en langzaam liep hij naar het raam. Daar zag hij een enorme gestalte staan als een draak. Maar hij wist dat dit geen draak was. Dit was een wezen uit de zee. Hoe hij dat wist kon hij niet vertellen, maar hij zag het. Hij was totaal niet bang, en na een korte tijd verdween de gestalte weer. De gestalte stond niet in zijn kamer, maar achter het raam van zijn flat, tussen de flat en de rijen van huizen aan de overkant. De volgende dag wilden ze hem niet geloven, en ook zelf kon hij het maar moeilijk geloven. Misschien had hij het wel gedroomd, dacht hij. Na een tijdje kwam het hoofd van het laboratorium na hem toe en zij : 'Zeg, ik maak me erg zorgen om je. Je werkt zo hard dat je veel te veel overuren maakt, en zelfs thuis ga je nog met je werk door.

Zou je niet eens wat rustiger aan moeten doen ?' Maar de man wilde hier niet van weten. Toen vroeg het hoofd van het laboratorium hem of hij voor zijn werk naar een laboratorium aan in zee wilde gaan voor zee-onderzoek. Dit wilde de man wel, en nam het aanbod met beide handen aan. Het was een groot laboratorium, een gebouw dat zelfs tot onder de zee reikte voor diep onderzoek. De man hield altijd al van de zee-natuur, en van de elementen die zich daar bevonden. Hij wist dat daar vele medicijnen te vinden waren. Ook was men bezig met een project voor zuivere zee-voeding, om het vaak eenzijdige menu van de mens aan te vullen. De man was een grootdenker, en had de visie in zichzelf uitgespreid. Veelal was hij bezig geweest de zee te bestuderen, en hier had hij natuurlijk de kans om er zijn werk van te maken. Hij kreeg al direct vele mensen onder zich en zag dit dan ook als een promotie. Hij was zich ook bewust van de gevaren van de zee, en wilde daarom ook niks riskeren. Er moest verantwoord te werk gegaan worden, en men moest waaghalzerij uit de weg gaan. Inmiddels was het virus aardig onder controle. Het werd niet meer zo zeer als een bedreiging gezien. Er kwamen weinig nieuwe meldingen binnen, en er waren nog steeds geen doden gevallen door het virus. De meesten met het virus woonden in aparte gebouwen buiten de samenleving, omdat ze zich hier prettiger bij voelden. Sommigen werden zelfs algeheel kluizenaar, en kregen van de staat daartoe een kasteel of ander landgoed dat leegstond, terwijl enkelen in staat waren om geheel terug te keren naar de natuur. Er was nog geen enkel medicijn ertegen gevonden, maar de ontwikkelingen leken een ieder gunstig te stemmen. Alles begon weer te worden als vanouds en men begon te denken dat het virus zijn topdagen nu wel gehad had. Maar niets was minder waar. Hij had net een kennismakingsperiode achter de rug die goed verliep, en het leek erop dat nu het contract wel zou lopen. Hij had meestal moeite met de eerste dagen van iets, maar dit was anders. In dit werk lag zijn hart, nog wel meer als zijn vorig werk. Op een avond deed hij de televisie in zijn nieuwe woning aan. Hij woonde nu dicht bij de zee. Hij zat op de bank, en schakelde over naar de zender met berichten. Opeens zat hij aan zijn bank gekluisterd. De namen van wat topmensen van zijn land verschenen in beeld met hun foto's. Zij waren die avond omgekomen doordat er een meteoor op het huis van hun vergadering was gevallen. Niemand wist waar die meteoor vandaan kwam. Het was allemaal erg snel gegaan, en het land was erg onthutst. De nieuwslezer veegde het zweet van zijn voorhoofd. Na onderzoeken bleek heel snel dat de meteoor dezelfde stoffen droeg als van het virus en op sommige plaatsen van hetzelfde materiaal was gemaakt als van het gesteente. Ook werd er gewaarschuwd voor de zware straling die vanaf de meteoor afkwam, en technici en specialisten konden deze niet op korte termijn onschadelijk maken. Men besloot enkele afgebroken stukken naar de zee te brengen. Verder werd het terrein afgebakend. Er was een diepe krater in de aardbodem ontstaan. Na enkele dagen leefde het virus weer enorm op, en ditmaal vielen er wel doden. De mensen die het virus hadden klaagden nu veelal over gekrijs in hun hoofd, en de symptomen waren dikwijls gepaard met zweren en brandende pijnen. Vaak sloeg het virus over in andere ziektes. Alle dagen werd er op televisie voorlichting gegeven. En er kwamen steeds meer mensen op televisie die door de huid heengebroken gesteentes hadden. Steeds meer mensen klaagden van brandende pijnen rondom hun tepels en in hun voeten. En weer werden de sociale structuren van zulke mensen veelal afgebroken, en bij sommigen begon nieuwe huid te groeien, en ook de stembanden van sommigen raakten zwaar aangetast, of gingen dubbele stemmen voortbrengen. Dat waren stemmen die tegengesteld hoog en laag waren. Meer en meer begon het gesteente over de huiden van mensen te groeien, als een vreemd soort van ivoor in verschillende kleuren. En nog steeds was er geen enkel medicijn tegen opgewassen. Sommigen werden erg agressief door het gesteente dat in en over hen groeide, en vaak begonnen verschillende kleuren elkaar te bevechten, en gingen dezelfde kleuren zich bij elkaar voegen. Vaak waren de kleuren tweezijdig en ontstonden er tussenpersonen tussen de verschillende groepen. Veelal voelden mensen zich overgenomen, alsof ze een machine werden. En de wetenschappers stonden radeloos. Nog steeds hij bezig om antistoffen op of onder de zeebodem te vinden, maar nog steeds zonder enig resultaat. En de mensen begonnen wanhopig te worden, en keerden zich tegen de medici en de topmensen. Ook hij moest in bescherming gebracht worden tegen razende groepen mensen die het hadden gemunt op de hogere lagen van de bevolking. En hij kreeg militaire bescherming rond zijn huis en rond de plaats waar hij werkte. Op een gegeven moment was dit niet meer mogelijk

vanwege de vele aanslagen, en na vele confrontaties tussen de burgers en het leger. Er werden speciale oorden ingericht, waar de topmensen en de medici tezamen met andere verantwoordelijkheidsfuncties gingen wonen. Degenen die onder deze mensen getroffen werden door het virus werden ogenblikkelijk van hun functie ontheven en naar diverse kampen van burgers gestuurd. Maar ook onder de burgers kwamen machtslijnen, en al gauw ontstond er een tussenveld. En zij werden de chirurgen genoemd omdat ze contact bleven houden met de beide kanten van de samenleving. Hij stond bekend als een contactpersoon waardoor zij met de opperlagen van de samenleving konden communiceren. Hij vond dat belangrijk voor zijn werk, en voor hem was het onmogelijk om nog met de burgers contact te hebben sinds hij in het zwaar beveiligde oord woonde. Hij kon de chirurgen erg goed begrijpen, en op een dag werd hij zelf door het virus getroffen. Al snel groeide het gesteente door zijn huid heen en kwam hij ook in de tussenlaag terecht en werd één van hen. Snel werd hij opgenomen in de groep. Veelal was de basiskleur zwart met hier en daar een rode, witte of blauwe streep in een punt uitlopende. Soms brak er wel eens wat van het gesteente af, en dat was een helse pijn als brandend zoet. Al gauw werd hij op de hoogte gesteld van een groot geheim van de chirurgen. 's Nachts kwamen er Ufo's tot de kampen van het tussenveld en werden er operaties verricht in de tepels en de voeten. De man herinnerde het televisie-programma dat hij er over gezien had. Het was dus toch waar, dacht hij bij zichzelf. Al gauw was hij bijna geheel gemaakt van dit vreemde gesteente, en begon hij zichzelf te voelen als een machine. 's Nachts kwamen er bruinzwarte kappen over de kampen met rode gleuven die licht gaven, en werden de operaties door draakachtige zeewezens gedaan. Dit was dus wat hij gezien had, dacht hij bij zichzelf. Tijdens de operaties 's nachts kon hij ze goed zien, en sommigen hadden zelfs staarten als goudvissen. Vreemdsoortige sappen werden in hem gespoten op een hele systematische manier. Soms werden er grote stukken van het gesteente weggebroken, en dan voelde hij die helse pijn als brandend zoet, maar in zijn kamp vertelden zij hem, dat dat brandend zoet een nieuwe immuniteit zou brengen. Wat die nieuwe immuniteit dan was, dat wist hij niet. Bij de hogere lagen van de samenleving waren er berichten binnengekomen over de kappen en de operaties, en zij begonnen bang te worden. Ze waren bang dat de macht in de handen van de chirurgen zouden komen, en begonnen een totaal-oorlog. Inmiddels waren er zoveel mensen door het virus uit de toplagen verdwenen, dat ze bang waren om meer mensen te verliezen. Ze lieten daarom degenen die een wit soort van gesteente hadden blijven. Maar steeds meer onder hen kregen het virus met het witte gesteente. En hem werd verteld door anderen uit zijn kamp dat die immuniteit juist tegen deze aanval was bedoeld. Het was een oorlog van de bang geworden regering gericht aan de chirurgen. Maar omdat de regeringen met hun topmensen en medici merkten dat ze met wapens hen met de gesteentes niet konden uitschakelen probeerden ze het op een andere manier. En dit werd de grote witte oorlog genoemd. Ze probeerden met apparaten de machines onder controle te krijgen. Ze zouden hiervoor in eerste instantie bestraling gebruiken, om stap voor stap invloed uit te oefenen. Inmiddels werden ze van buiten steeds harder en van binnen steeds zachter, en de operatie-apparatuur van de ufo's trokken de tepels van de chirurgen steeds dieper naar binnen, en er werden meerdere tepels geimplanteerd. Ze waren als vlakke, gesloten geraamtes geworden, als oesters in een schelp. Ook de zolen en de huid van hun voeten werden steeds dieper naar binnen getrokken en gingen op een vreemde manier binnen het gesteente circuleren.

Hormom

1.

Ascet Warrior ; Plan of the Gods ; They had blue faces, them of the Guerra. They were often huge, and without mercy. They went to the surfaces of the earth, to kolonize the lands. They were in need for slaves to build their temples. They wanted earth, they wanted this part of hell. They lived underground, and had built their metros, these underground trains. They used strange sorts of drugs, from flowers living underground. These flowers were really mean, for they were meat-eating flowers. They had killed a lot of blue ones. Unfortunately their queen died, and now they didn't

have a leader, but one older man was slowly taking over the royal house of his beloved queen. He had much experience in warfare. Yes, the earth had to come into their hands. It was of the Guerra, for their temples and their rituals. Humans were only bred by them to become their slaves. Savios was the name of the man, and he told everyone of the blue race that he would be their general very soon. Everyone who was against Savios had to be killed. One day another warrior came to Savios with some news : 'Sir, we have kolonized the arabians, the egyptians and the jewish ones, and soon we will head for Africa. What must we do with their existing temples.' And then Savios raised his hand and said : 'You must destroy all temples, except the egyptian ones. Make sure you destroy their houses. Only temples have the right to exist as long as they are egyptian.' And the warrior left with these words in his mind, and started to do the job with his men. He used the earthlings as slaves to build new egyptian temples in all parts of arabia and the jewish sector. And the ones who refused to work had to be killed. The blue race was mercyless. There was no any hope for humanity if the other parts of the world would be taken over so easily. The blue race had to be worshipped. And soon some humans painted their face blue to join them. Savios also told that those who would join the blue ones had to be handled with care. Javios was one of them. He had been a general in army, but he became interested in the views of the blue race. It was not that he acted because of fear, for he wasn't afraid of dying, but he became obsessed with their strategic skills, and their views on life. Savios gave much power to Javios to have monopoly in many colonies. One of these colonies was called Untiaga. Untiaga became one of the biggest slave-colony on earth, and the slaves had to build a lot of temples. Many slaves died because of the hard work, and soon enough earth's population number started to decrease. It was forbidden for humans to have sexual intercourse, for the blue ones were afraid of new babies. When a blue one had sex with a human, it was okay. And when a baby was born from them, it had to be sent to the headquarters of Savios, far underground. Savios believed in sacrifices, but he wouldn't easily touch a blue one's baby. They were important to be alive, in his eyes. But if it was a human baby, then it had to go through several tests. If the baby failed it had to be bred for sacrifice. The rituals were very bloody, and had to be practiced in deep underground temples. Savios was a very cruel man, and sometimes someone of his own race started to stop him, but would be killed immediately. Savios was obsessed by the aztecs and incas who brought human sacrifices. He always told his race that he was their new leader now, and he would follow the footsteps of the queen, who was also very cruel. He told his race over and over again, that he was a god, as a mediater between them and the gods, and they needed to sacrifice. If they wouldn't, then the wrath of the gods would fall over them. But there were strict rules in sacrifice. The priests of Savios had to be highly educated. They weren't allowed to make mistakes. If a priest irritated Savios too much, then Savios would challenge the priest in a fight on life and death, in a special circle in one of the deep temples. If the priest would win, then he had to be the new general. But many priests would rather kill themselves than fighting against Savios. Savios used to be a gladiator. He never lost a battle. He was a slafe of another empire, but the queen's court had set him free. That was why he was so devoted to his queen. He even worshipped her as a goddess. As time went by he more and more demanded his race to worship him. They made statues of him, and even built temples for him, where he was the supreme god. And more and more he got the intention to root everyone out who wouldn't worship him. And also on the surface of the earth they had to honour him, or they would lose their lifes. Many earthlings who didn't want to give up their own religions had to be sacrificed or just killed. But some of them for some reason he kept alive. They had to worship him, or one of the egyptian gods. But it seemed that he also agreed in compromises, as long as it didn't irritate him. He saw irritation as the plan of the gods. Savios would never lose his goal. He was like a robot, highly programmed. But he had an enemy, Rudos, the emperor who once kidnapped him, to become a gladiator in their underground tombes. Rudos was the emperor of the green faces, and they also lived deep underground. They wanted to have Savios back, and colonize the whole blue race for their goals. The green faces were even more cruel than the race of Savios. They worked together with the skeletons. Now Savios had something against skeletons. He was abused by them in his youth, and since then he couldn't stand them. Actually they were the ones who kidnapped him, and they worshipped strange purple bones. Savios often let the dead be

mummified, or when they were burnt they had to be in urns, but Rudos loved the skeletons. One day when Savios went to earth's surface he met some skeletons of Rudos'army. A fight began, and the knee of Savios started to bleed. They had hit him by the purple bones, which they used as their swords. But somehow they started to become very afraid of Savios and ran away. Savios didn't know what had happened, but he started to ran after them, to follow them. He couldn't control his rage anymore. He followed them all along to the underground castles of the green faces. And there he saw Rudos standing, but he was shaking like a sick man. He knew there was something wrong. He didn't know what. Suddenly Rudos jumped towards him and started to fight against him. The skeletons were all gone. Savios knew this was a very dangerous place for him, but he couldn't hold his anger in anymore. Savios started to run around the castles, and yelled : 'all you green faces, you dumbheads, I hate you for what you did to me when I was young.' He didn't see Rudos anymore, and he knew it was very dangerous what he was doing, but he felt he didn't have another choice. He wondered why no one attacked him but Rudos. Suddenly he jumped into one of the castles through an open window, and came into a long hall. There were a lot of skeletons and green faces walking there, but no one attacked him. At the end of the hall, he kicked into a door, and walked into a room. There a couple of green faces were making love. He took his sword and killed them. 'I will destroy this green world,' he shouted. Then he ran outside the room while all green faces and skeletons in the hall were staring at him. Why didn't they attack him ? But it was like he felt a snake or reptile lied around his neck, sucking the blood out of his chest, like a vampire was around him. Was that the reason why everyone was so quiet ? Maybe he should fight the vampire surrounding him. He had hard time breathing, and he started to cut the vampire with his sword. Thick blue airblood was streaming out of the creature. But then all of a sudden the green faces and the skeletons started attacking him. Was it because they were also afraid of this vampire, until they saw the vampire was bleeding to death ? But then another vampire started attacking him, and the green faces and the skeletons were running away. This was a bigger one, and now Savios knew that it was actually the vampires scaring them of, and not himself. Again the vampire started to hang around his neck and started to suck blood out of his chest. What was he supposed to do now ? He knew that if he would kill this thing again, then the green faces and skeletons would attack him again. Maybe the vampire was the reason why he felt so powerfull, so maybe it was a good armor after all, although he had to pay a price with his blood. This bigger vampire made him even more angry and a lust to kill came into him. It was like the green faces and skeletons were very easy to beat now. So he killed thousands and thousands of them in short time after his own, but unfortunately he couldn't find Rudos anywhere. He knew that if he would kill the big reptile surrounding his neck, then the skeletons and green faces would probably kill him, but he also knew that when this vampire would be around him for too long, he could also die of bloodloss. He started to run away from the empire, and went home. When he came into his own castlechamber he started to take away the reptile from his chest. He didn't want to kill it, for he might have needed it again. Suddenly the reptile started to speak, and said : 'Drink blood. I will not go away from you, unless you kill me.' Savios knew that if he wouldn't drink blood, then he would die of bloodloss. He could go back to the green empire, but he could also go to the surface of earth to take human blood. Now Savios also started to understand why the gods needed so much blood. They probably also lived with these sorts of vampires around their necks. Savios chose to go to the surface of the earth. He took one of the metros and used it to crash into an underground church. Here was enough blood for him. Savios hated humans with their stupid religions. There
were screams, and soon the whole church was full of dead bodies, while Savios started to suck. He took a lot of bottles with him, so that he could store blood for the coming weeks. But the reptile around his neck started to grow and grow, and was finally like a snake coiling around his whole body and often tightening it a lot. It started to ache very badly, and Savios started to feel a huge anger to the creature, but he also knew the consequences of killing it. It was his pleasure and his pain at the same time. Savios started to become very insecure of not knowing what to do. He felt like becoming more and more divine, but at the same time it made him very tired, and soon enough he couldn't do his job anymore. He more and more felt the need to move deeper underground where

the unknown races lived. Without this special armor it would be too dangerous to make the trip. Savios knew it would be a long and lonely path waiting for him. Many of the blue race were glad he would go. Although they weren't mercifull, no one of them was as cruel as Savios was, and he used severe discipline to his servants. Savios had made a suit full of bloodtubes, so that he could still store a lot of blood. And then he started his journey. Someone else, one of his faithfull priests, would take over the leadership. Like a robot he was taking his path to deeper divinity. The reptile would lead him in that. It was like a total new behaviour was growing in him, under the pressure of this snake-like vampire. He knew that deeper underground the beings he would meet would be often separated. They didn't live in groups too much, but rather isolated. This was the law of the areas deeper underground. It was like he remembered these places from childhood, like he had been here before. Maybe the green ones and the skeletons had brought him here sometimes when he was a gladiator, but he couldn't remember much of those years. He still couldn't get used to the taste of blood, but he knew it was necessary to survive. After awhile he found an empty castle where he could stay at least for awhile.

2.

Kiss of Death ; He was walking the road to the piramid of softness, where the desert was like a mirror ... He saw the piramid in the distance, where every step would become softer and softer, to climb every layer to the top ... Oh how he longed for that experience ... His footsoles were burning in the sand .. It was like the atmosphere was already getting softer, while he was coming closer to the piramid .. He was transpiring all over ... It was hot .... and it was like the heat was penetrating him more and more ... It was a powerful sort of heat ... One he never experienced before ...It was like this heat was washing him from inside out ... and he felt so good about himself ... On the top of the piramid he saw an eagle's face ... It was painted on it ... but also birds of prey were flying around there ... He felt a bit uneasy suddenly ... but they told him he had to defeat these birds if he wanted to enter the top of the piramid ... They said there would be an elevator to heaven .. It was a piramid of magic where all sorcerors had to go to on a certain point of their lives and study ... It would increase their gifts ... It was a white piramid on Sirius ... There would be a trinity of white tigers on the top ... Rico was moving slower and slower ... He knew about this battle against eagles ... He knew that not many wizards were able to reach the top because of these ones ... They were black killer-eagles ... He had read a lot of books about them .. and now it was his task to defeat these eagles and open the top of the white piramid ... Wizards warned him not to go ... but he had to .. as it was written in the prophesies ... He was very sure that these prophesies were about him ... and he trusted his elder wizard-brothers more than all the others. They were on his side, and encouraged him to go on this journey ... It was like dark flames had caught his heart ... and it was beating so fast now ... He saw these immense eagles flying, and he heard their noises ... It was horrible to hear ... It was like strange hormones were all of a sudden running through his body ... like his glands were in a strange mode .... It was a terrible fear ... But he knew he had to go there ... Rico was thinking about his wife and children ... Would he ever see them again ? He trusted his elder brothers who told him he would make it, as it was written in the prophesies ... When it would be on the worst, they would come to him to help him out ... He knew how easily his brothers could come ... They were high wizards of a powerful group ... His father didn't live anymore, but his mother was sick .. very sick ... and his brothers told him that only he could rescue her, and make that journey to the top of the piramid of softness ... It was only the beginning of a long journey ... And at the end he would find the golden medicine to heal his mother ... He knew he didn't have too much time ... for she was on the edge of dying ... But he also knew that every step he made would give strength to his mother ... They were deeply connected ... When he would defeat the black eagles and enter the top ... he would be a portal for other wizards to enter ... It was said that a few wizards once could go this path and reach the top ... but they went on forgetting about the others ... and then the eagles came ... Some even said that these wizards were these eagles .. to protect their new land ... Others said that they were these eagles indeed, but they were enchanted by dark powers after they went

through the top ... No one exactly knew what the truth was ...and he wanted to find out ... Wizards warned him about unknown dangers ... but he had to make this journey ....He knew that he had to activate the piramid as a portal for others .. by letting a red string reaching from the top to the ground ... so that the other wizards would have the chance to follow ... It was said that when he would not do this, there would be darker enemies coming to guard the portal .. and he would even be in the risk of being bewitched then by the unknown forces ... then he would be a monster blocking his brothers from entering ... That was a horrible thought in his mind .... His brothers told him that he had to defeat all possible dangers for there could be even forces which would baptize his mind into forgetfullness, so that he would forget about the red string ... It was said that at the top, this red string would live as a snake ... and first he had to kill it ... No one exactly knew what sort of powers this snake had ... The wind was howling ... Rico gathered all his courage and went on ... Finally he reached the foot of the piramid ... and he started to climb ... There were many openings on the layers, but they warned him not to go inside too much, for there could be traps ... It was better to climb ... But it was so hot that Rico needed to have some protection against the sun ... It was a piramid of softness ... Every layer would make him softer and softer ... Until he would drink from the softest milk ... He desired to see the white tigers ... They would help him further .. and would be his friends forever ... but first .... he had to defeat the eagles and the snake ... and maybe more ... His feet were burning on the stones ... and Rico stepped into an opening ... It was a very small opening ... but here it was cooler ... and he could rest a bit ... Suddenly it was like someone was calling him ... like a girl needing help .. but his brothers told him that there were many traps like that .... The eagles wanted him deep into the piramid instead of on the outside ... so he made the decision not to listen ... But soon the screaming turned into a loud weeping ... and Rico thought maybe there was really someone needing his help ... He walked inside the piramid deeper and deeper ... It was like he was standing on a balcony and he could have a sight downstairs ... what an enormous gallery it was ... but there was so many dust and it was so dark ...He started to walk to the right ... and he saw gold glittering in the distance ... and the weeping also came from that direction ... It was like a golden door to the next gallery ... when a went through there were all blinding lights and a girl was staring at him ... Suddenly she turned into an eagle and made a dive on him ... a horrible fight started ... He took his knife and started to cut in the air like a wild man, but the eagle was too quick ... The eagle suddenly took him by his neck and started to fly away with him ... Rico cried and felt like all strength had left him .... why was he so stupid ... he thought to himself ... The eagle brought him to a very dark place on top of the second gallery .... He knew this was only the top somewhere on the first layer of the piramid ... He didn't have his knife anymore, for the eagle could whip it out of his hands with his beak .... The eagle was too fast for him ... Rico was shivering ... the bird was so big .... Suddenly the bird said : Don't hurt us ... we are enchanted wizards .... When we went through the top we had forgotten everything ... It was the red snake doing this ... and then he turned us into black eagles ... Rico was surprised ... How can I help you ? Just go back home, we cannot be helped .... and the red snake is too strong for you ... We saw many wizards killed by it ... and he turns them all into traps ... They become the guards of this piramid ... But Rico said : No, I have to kill it, and then you can be helped too ... I need to do it for many reasons ... and he told about his mother and his brothers ... The eagle said that the other eagles were too far gone in their minds to be this friendly to him ... They would attack him ... Rico said he would try not to hurt them ... Then the eagle flew away .... and Rico could walk to the next layer ... This eagle had helped him a bit ... On the next layer it was very cold ... and that was just what he needed ... but soon he found out that the cold was cutting him ... it was a sharp wind ... It was another, higher blacony he was stonding on, and he started to walk to the side ... He could feel the heat coming from the opening ... It mixed itself with the cold ... and it was like he felt himself softer than ever before ... It was like he felt the skin of a sort of animal ... the softest skin he ever felt ... So many new hormones were flowing through his body ... making him desire to reach the top more and more ... It even gave him a strong desire to fight the snake .... He could feel his fears flowing away by the deep deep softness ... He was almost naked, but he felt like he was so covered by this skin ... It was the spirit of a white bear ... It was entering inside ... and standing next to him in his own body

... Oh how good was it to feel this friend inside and outside ... It was like he had two minds now ... In the distance he heard : I will help you ... It was a slow and dark voice ... but it made him softer and softer ... It was like he had a new shield against the heat ... He could better live with it ... It wasn't really an unpleasant feeling anymore ... He started climbing again after he had entered outside through the opening ... But suddenly another eagle came ... It attacked him ... and another fight started ... Rico was yelling : I am your friend ... but the bird was in rage ... Rico was already bleeding all over ... and the bird was intended to hit his heart ... His hands were bleeding while protecting his heart ... Suddenly one of his brothers appeared ... and pushed a shield around his heart ... It hurted very deep for the shield was piercing the skin around his heart ... It was a heartshield ... It magically covered his whole heart back and forth ..... Then his brother disappeared ... He flew away in the form of a swan and then he just disappeared in the nothing ... In a few minutes his whole body was healed ... but

there were shining golden scars appearing ... He heard a voice saying : These scars give you power over all eagles ... The eagle was already gone ... and Rico started to climb further .... He could breath so deep now .... Like he could breath for all the bodies living in him ... the bear and all the wizard-spirits he had from his youth on ... The next layer was like coming into a queen's court ... He had to go through an opening again, for it was storming outside ... the winds were very strong ... It was like snakes were covering his body ... and what a mysterious queen ... It was like she was from the sea ... She had such strange decoration on her face ... They looked at him ... The room was not small, but neither it was large ... Eyes were watching him .... He was a few steps away from the throne ... Suddenly a girl jumped on him and gave him a kiss ... The kiss was very warm on his cheek, and very soft ... but suddenly he felt very weak and tired .... and he fell asleep ... It was called the kiss of death, and that was also the name of the girl ... She looked a bit like a panther ... like a jaguar ... Rico was far gone ... and later he woke up in a strange purple bedroom ... while the girl was sitting next to him .... She was almost sitting on her legs .... She smiled at him ... but he still felt very weak ... She told him about the kiss of death ... and Rico said : Am I going to die now ? No, the girl said ... It's rather a kiss of sleep, but it's just called kiss of death ... Rico asked her why she was doing that ... Then the girl started to cry and couldn't talk anymore ... She ran away ... Rico felt very sad for her ... It was like there was something going on ... He still felt like there were snakes around his body ... sliding ... Then the queen came in ... with two slender men ... 'Throw him before the snakes !' she said loud ... The two men took Rico tight by his arms and took him to another room ... It was a room with trees and balconies .... white pillars and a lot of girls ... He didn't see any snakes, but all of a sudden some girls started to turn into snakes, while the other girls were screaming loud ... It was like his ears were exploding and he felt heat coming over his body ... The snakes were surrounding him while the other girls also started to turn into snakes ... one by one ... Rico was almost vomitting ... he couldn't escape, for the two men guarded the door with their swords ... But then the black eagle, his friend flew from above ... while the eagle was making loud noises ... with a tone so high that he couldn't hear anything else anymore ... and suddenly he found himself under the wings of the enormous eagle who picked him up to fly over the balconies ... There was a small gate through which he could escape ... He was outside again, and he was already very high ... He felt so soft inside ... This was really a friend .... and he would do anything to make him normal again ... Rico started to climb further ... The softness was almost singing under his skin ... He felt so much heat ... It was almost like he was exploding ... Dark clouds were surrounding him, and it started to rain ... It was really a refreshment for him ... but as soon as the thunder started to roar ... He took another opening inside ... This time all sorts of panthers were having their eyes on him ... So he could choose between them or the thunder ... Don't be afraid ! someone called ... An old man stepped forwards from behind the panthers ... He had a beard and was dressed in white and blue ... dark blue .... He was talking in a strange language all of a sudden and the panthers disappeared ... I already expected you ... he said to Rico ... He knew of the prophesies ... He was also a wizard ... but he told Rico that when he came on this floor he found a way to tame the panthers .... and since then he didn't want to go further ... he loved the panthers too much ... This was like home for him ... Rico smiled ... It was also his own desire to tame animals as his friends ... It was such a special love ...

The man had glitters in his eyes .... He said that the panthers really healed him ... He had many problems in himself and in relationships ... the panthers could overcome ... 'They were my wizards ... he said almost laughing ... He had a big smile all of a sudden and it was like his eyes looked like the sun and the moon ... I am so proud of them ... I can never leave them .... Rico smiled again .. and totally understood ... Well, he said ... but I must go further ... I have to go through the portal on the top for my mother is very sick and I need to find good medicine for her ... The man smiled ... yes, I understand ... He knew it from the prophesies ... and he was also here for Rico ... to give him one of his panthers ... who would travel together with Rico ... Rico was so glad with that gift .... and late in the evening he went further ... together with the panther ... The man had given him also a book with the prophesies ... These prophesies were more extended than the prophesies he knew ... The man said he got this book from his father ... It is in his head now so he could give it to Rico ... Finally, after many days of travel Rico reached the top-layers ... The snake already expected him ... but either did Rico ... and he knew a lot more now because of the man's book ... It was a tall red snake ... very big ... but Rico didn't have any fear .... he knew what to do now .... He spoke to the snake like he had already defeated him, for he knew that when he would speak out the magical spell of the man's book, the snake would die ...NASSA RA DAM MAK DUROK TIFOLI. These were the secret names of the top-layers .... and the snake died immediately ... Oh how many eagles there were here, but he knew that by his golden scars he could rule and ease them all ... They only watched him ... but didn't do anything ... He took the snake and tied it's head to a pillar ... and then he threw the rest of the body downstairs ... all along the layers he traveled ... when the body was reaching the ground he heard an enormous sound, like there were things exploded ... All eagles turned into wizards again ....and they were smiling so deep ... the ceiling was opening and he could travel further ... but he first wanted to talk to the wizards a bit ... The portal of the top was open now ... The wizards were freed, and many wizards could follow now ... Suddenly they saw an enormous shark appearing in the sky ... Rico knew he had to run now with his panther ... This could be an unknown threat the prophesies were telling about ... There were at least seventy wizards running together with him ... They had to ran to the heavenly elevator on top ... The balconies were aslant, as a sort of stairway through all these layers ... Everything started to burn and melt, and many wizards started to slide back already ... Rico felt like he was boiling inside ... He knew that this would happen when the shark would appear ... It was a sign of the gods terror ... Then everything would burn and melt until the chosen ones would reach the elevator ... He saw it in the distance ... It was like a balloon with a basket under it, attached to an iron string which would lead it upstairs to the heavens ... He saw smoke and clouds there, so bright ... everything was almost transparent here ... The piramid was almost exploding ... Everything was shaking .... It was like Rico exploded inside ... Everything was melting, and strange sounds were roaring ... Three wizards and the panther were running near behind him, the rest was already gone in the fire ... They made a dive and reached the basket of the balloon ... The panther was climbing over Rico's back into the basket and then Rico got in ... He could help two wizrads aboard, but the third one fell into the sea of lava below them .. It was like doomsday ... but Rico knew that within a few days the piramid would be like white silver and then all prepared wizards could go through the portal ... to enter a new world ... The book was in a bag on his back ... It was such an important book for him .... for it described a lot of things which were happening and going to happen ... It was a thick book ... almost three times thicker as the prophesies he knew ... Rico was a bit in a shock ... together with the two wizards ... but he knew it had to be this way ... The wizards would all be transformed through the fire ... They would be the pillars of the new piramid ... One of the wizards who survived was called Suriot ... It was a very wise and old wizard ... but at the same time young and witty ... He knew a lot about the stars and the journey they had to make now ... The other man was very silent ... It was an old soldier ... a veteran ... very skilled in sorcery .... They were on their way to Venus, where they would reach the Piramid of Sweetness ... Rico's skin was burning ... It was a long journey through rainbows, clouds and skies ... The panther was already close to his heart ... He knew that there would be a time that he would really need this friend ... He could see the piramid in the distance ... still in a sea of fire ... but three golden tigers were appearing on top ... slowly turning into silver white ... It was like

the softest milk was flowing through his head ... They made him travel ... They were the spirits opening the doors for him ... It gave him new visions ... It was like they teached him how to dance on strings ... Rico was making steps forward ... He fell in a new desert ... the balloon was gone now ... and even the two wizards ... only his panther was with him ... he was now on Venus ... walking in the desert ... reaching for the piramid of sweetness ... He knew that on top of this piramid he would find the golden medicine for his mother ... The sweetness is creative power ... and every step would make him sweeter and
sweeter ... he found already so much softness in him ... and now it was like it was turning into the sweetest honey ... he was floating ....The air was so thick and soft here ... like he could walk on clouds ... Oh how easy that would be ... to just walk to the top and to take the medicine .... But would his mother still be alive ? ... No, mother was already with father ... and Rico was lying next to them ... He was buried in a dream by the kiss of death ... He was only dreaming ... No, he couldn't reach daylight anymore .. all lights are fake here ... for he is in the hands of a kiss of death ... a spider ... in an egyptian dream ... in a sarcophagus, together with his father and mother in one body of death ... waiting for the final judgement of egyptian and indian gods ... They sent the spider to him .... It was long ago that he got this kiss of death ... It was not the first time in his dream ... His wife was the kiss of death ... and now he lies here .... Here, between his mom and his dad ... Kiss of death where are you going .... Is there any escape ? A man wakes up .. having three golden lions in his hands ... Yesterday they were tigers ... tomorrow they will be sharks ...
